17th INTERNATIONAL SPORT SCIENCES CONGRESS®

13th - 16th November 2019

Aska Hotel, Lara - ANTALYA / TURKEY

BOOK of ABSTRACTS

ÖZET METİN KİTABI

www.sbk2019.org

ORGANIZATION SECRETARIAT

burkon TOURISM & CONGRESS

+90 444 9 443

kongre@burkon.com

SCIENTIFIC SECRETARIAT

Dr. Süleyman Patlar

E-Posta : spatlar@gmail.com

Selcuk University

Faculty of Sport Sciences,

Konya-TURKEY

17. Uluslararası Spor Bilimleri Kongresi

17th International Sport Sciences Congress

13 – 16 Kasım 2019, Aska Hotel, Lara - Antalya

13th – 16th November, 2019, Aska Hotel, Lara – Antalya, Turkey

BİLDİRİ KİTABI

BOOK of ABSTRACTS

Değerli Spor Bilimciler,

Spor Bilimleri Derneğinin organizatörlüğünde **13 Kasım - 16 Kasım 2019** tarihleri arasında Antalya'da düzenlenecek olan **17. Uluslararası Spor Bilimleri Kongresi**'nde sizleri ağırlayacak olmaktan büyük mutluluk duymaktayız.

Sporun bireysel ve toplumsal işlevleri, bilindiği gibi, eğitimden sağlığa, ekonomiden medyaya kadar kamu ya da özel tüm sektörlerin ilgisini bu alana yoğunlaştırmasına neden olmaktadır. Spora olan ilgi ve farkındalık düzeyindeki artış, mevcut bilimsel bilgi ve teknolojinin sürekli gözden geçirilmesini, yenilenmesini ve yeni beklentilere uygun olarak biçimlendirilmesini zorunlu kıldığından, spor bilimleri de farklı bilim alanlarındaki yeni yaklaşımların ve teknolojik yeniliklerin sporda taşıyabileceği anlama ilişkin bilimsel bilgi üretimini hızlandırmakta, üretilen bilgiyi düzenlenen çeşitli organizasyonlarda paylaşıma ve tartışmaya açmaktadır.

Uluslararası Spor Bilimleri Kongresi'ne 1000 civarında ulusal ve uluslararası spor bilimci, yönetici ve uygulamacının katılımı beklenmektedir. Kongrede, multidisipliner bir yapı gösteren spor bilimlerinin "Hareket ve Antrenman Bilimleri", "Beden Eğitimi ve Spor Öğretimi", "Spor Sağlık Bilimleri", "Sporda Psiko-Sosyal Alanlar", "Spor Yönetim Bilimleri" ve "Rekreasyon" temel alanları, eğitim, sağlık, fen ve sosyal bilimler verileri çerçevesinde, düzenlenecek sempozyumlar, paneller, çalıştaylar gibi bilimsel ortamlarda tartışılacaktır.

Spor bilimlerinin bu büyük bilgi şöleni için **13 Kasım -16 Kasım 2019**' da ANTALYA' da birlikte olmak dileğiyle...

Saygılarımla,

Prof. Dr. Mehmet GÜNAY
Kongre Başkanı

Dear Sports Scientists,

We are more than pleased to host you in the **17th International Sport Sciences Congress** to be organized in Antalya, between November **13th - 16th November 2019** by the Sport Sciences Association.

As is known, individual and social functions of sport significantly attract the attention and interest of all sectors, both public and private, from education to health and economy to media. Since the increase in the level of interest and awareness on sport requires continuous review and update of the available scientific knowledge and technology and restructuring of the same according to the emerging expectations, sport sciences also allow for the increasing generation of scientific knowledge to transfer new approaches and technological innovations in different fields of science and for the share and discussion of the generated knowledge in various events.

Around 1000 national and international sport scientists, managers and practitioners are expected to join the International Sport Sciences Congress. The main areas such as "Movement and Training Sciences", "Physical Education and Sport Pedagogy", "Sport Health Science", "Psycho-Social Aspects of Sport", "Sport Management Sciences" and "Recreation" under the multi-disciplinary structure of sport sciences will be discussed during the congress in the scientific symposia, panels and workshops to be organized within the context of education, health, science and social sciences data.

We hope to see you in ANTALYA between **13th - 16th November** for this big festival of knowledge in sport sciences...

Yours sincerely,

Prof. Dr. Mehmet GÜNAY
Chairman of the Congress

KURULLAR / COMMITTEES

Kongre Onur Kurulu / Congress Honorary Board

Mehmet Muharrem KASAPOĞLU - Gençlik ve Spor Bakanı

Prof. Dr. Uğur ERDENER - Türkiye Milli Olimpiyat Komitesi Başkanı, Uluslararası Olimpiyat Komitesi Asbaşkanı

Mehmet BAYKAN – Spor Hizmetleri Genel Müdürü ve Antalya Gençlik ve Spor İl Müdürü

Münir KARALOĞLU - Antalya Valisi

Muhittin BÖCEK - Antalya Büyükşehir Belediye Başkanı

Prof. Dr. Mustafa ÜNAL - Akdeniz Üniversitesi Rektörü

Aydın ERGÜN - Aksu Kaymakamı

Halil ŞAHİN - Aksu Belediye Başkanı

Kongre Organizasyon Kurulu / Congress Organization Committee

Mehmet GÜNAY - Gazi Üniversitesi (Kongre Başkanı)

Mitat KOZ - Ankara Üniversitesi

Gülfem ERSÖZ - Ankara Üniversitesi

A. Haydar DEMİREL - Hacettepe Üniversitesi

Timuçin GENCER - Ege Üniversitesi

Sami MENGÜTAY - Fenerbahçe Üniversitesi

Ali Ahmet DOĞAN - Kırıkkale Üniversitesi

Erkan Faruk ŞİRİN - Selçuk Üniversitesi

Murat KALDIRIMCI - Atatürk Üniversitesi

Süleyman PATLAR - Selçuk Üniversitesi

Fatih KILINÇ - Akdeniz Üniversitesi

Burhanettin HACICAFEROĞLU - Antalya Gençlik Spor İl Müdürü

Kongre Sekreteri / Congress Secretary

Dr. Süleyman PATLAR - Kongre Genel Sekreteri

Kongre Sekreter Yardımcıları / Deputy Secretary of Congress

Dr. Akın ÇELİK

Dr. Serdar ELER

Dr. Funda KOÇAK

Sekreterya / Secretariat

Özgün PARASIZ

Kader Ceylan KESKİN

Okan Burçak ÇELİK

Spor Bilimleri Derneği Yönetim Kurulu / Sport Science Association Board of Directors

Mehmet GÜNAY

Mitat KOZ

Haydar DEMİREL

Gülfem ERSÖZ

Timuçin GENCER

Erkan Faruk ŞİRİN

Sami MENGÜTAY

Murat KALDIRIMCI

Ali Ahmet DOĞAN

Spor Bilimleri Derneği Onur Kurulu / Sport Science Association Honorary Board

Kemal TAMER

Rana VAROL

Arslan KALKAVAN

Spor Bilimleri Derneği Denetleme Kurulu / Sport Science Association Auditing Committee

Mürsel BiÇER - Gaziantep Üniversitesi

Tahir HAZIR - Hacettepe Üniversitesi

Cengiz AKALAN - Ankara Üniversitesi

Spor Bilimleri Derneği Önceki Başkanları / Past Presidents of Sport Science Association

Caner AÇIKADA

Yavuz TAŞKIRAN

Hasan KASAP

M. Ferit ACAR

Birol DOĞAN

Haydar DEMİREL

Gıyasettin DEMİRHAN

Bilim Kurulu Başkanı / President of Scientific Committee

Dr. Gülfem ERSÖZ

Bilim Kurulu / Scientific Committee

Dr. A. Azmi YETİM TUR

Dr. A. Haydar DEMİREL TUR

Dr. Abdülkerim Kasım BALTACI TUR

Dr. Aina CHALABAEV FR

Dr. Ali Ahmet DOĞAN TUR

Dr. Alin LARİON ROM

Dr. Andrew JONES UK

Dr. Andriy VOVKANYCH UKR

Dr. Arslan KALKAVAN TUR

Dr. Athanasios G. PAPAİOANNOU GRE

Dr. Atilla PULUR TUR

Dr. Axel KNICKER GER

Dr. Aysel PEHLİVAN TUR

Dr. Ayşe Kin İŞLER TUR

Dr. B. Muzaffer ÇOLAKOĞLU TUR

Dr. Baki YILMAZ TUR

Dr. BİLGE DONUK TUR

Dr. Birol DOĞAN TUR

Dr. Branislav ANTALA SK

DR. Brett SMITH UK

Dr. Bryan McCORMICK ABD

Dr. Burhan CUMRALIĞİL TUR

Dr. Bülent AĞBUĞA TUR

Dr. Bülent BAYRAKTAR TUR

Dr. Canan KOCA ARITAN TUR

Dr. Jorid Hovden NO

Dr. Jose Gonzalez ALONSO ESP

Dr. Josef HACKFORTH GER

Dr. Jurgen BUSCHMANN

Dr. Kadir PEPE TUR

Dr. Kairat ZAKİRYANOV KAZ

Dr. Kanat CANUZAKOV KRG

Dr. Karyn HAMILTON USA

Dr. Kaukab AZEEM KSA

Dr. Kemal TAMER TUR

Dr. Khaled EBADA EGY

Dr. Kirk WAKEFIELD USA

Dr. Konstantinos GEORGİADİS GRE

Dr. Kostas ALEXANDRİS GRE

Dr. Kürşat KARACABEY TUR

Dr. M. Kamil ÖZER TUR

Dr. M. Settar KOÇAK TUR

Dr. M. Yavuz TAŞKIRAN TUR

Dr. Mahmood GOUDARZİ IRN

Dr. Manfred LÄMMER GER

Dr. Marcia De FRANCESCHİ NETO BRZ

Dr. Margot NIESSEN GER

Dr. Martin LAMES GER

Dr. Mary O'SULLİVAN IRL

Dr. Matthew P. BUMAN USA

Dr. Caner AÇIKADA TUR

Dr. Cecilia GEVAT ROM

Dr. Cengiz ARSLAN TUR

Dr. Christian WACKER GER

Dr. Christoph BREUER GER

Dr. Christopher BELL USA

Dr. Cristoph RASCHKA GER

Dr. Dana BADAU ROM

Dr. Daniela DASHEVA BUL

Dr. Danyel REİCHE GER

Dr. David TOD UK

Dr. Dilara ÖZER TUR

Dr. Dusan MITIC RS

Dr. Dusko BJELİCA MNE

Dr. Eddie TAKCHING LAM USA

Dr. Edward COYLE USA

Dr. Ekrem ÇOLAKHODZIÇ BiH

Dr. Elizabeth C.J. PİKE UK

Dr. Emanuele ISIDORI ITA

Dr. Emin ERGEN TUR

Dr. Erbil HARBİLİ TUR

Dr. Erdal ZORBA TUR

Dr. Eric MUELLER AUT

Dr. Erkan Faruk ŞİRİN TUR

Dr. Erzhan MAKHANBET KAZ

Dr. F. Filiz ÇOLAKOĞLU TUR

Dr. F. Hülya AŞÇI TUR

Dr. Mehibe AKANDERE TUR

Dr. Mehmet GÜÇLÜ TUR

Dr. Mehmet GÜNAY TUR

Dr. Mehmet KILIÇ TUR

Dr. Mehmet TÜRKMEN TUR

Dr. Mehmet Yalçın TAŞMEKTEPGİL TUR

Dr. Mehmet ZİYAGİL TUR

Dr. Metin ARGAN TUR

Dr. Metin YAMAN TUR

Dr. Mireala DAMİAN ROM

Dr. Mitat KOZ TUR

Dr. Mounire KOUACHE ALG

Dr. Murat KALDIRIMCI TUR

Dr. Musa Selimi KOS

Dr. Mürsel BİÇER TUR

Dr. Müslüm BAKIR TUR

Dr. Nadhim AL-WATTAR IRQ

Dr. Naito HİSASHİ JAP

Dr. Neagu NICOLEA ROM

Dr. Nefise BULGU TUR

Dr. Neil AMSTRONG ENG

Dr. Nevin ATALAY GÜZEL TUR

Dr. Nevin ERGUN TUR

Dr. Nevzat MİRZEOĞLU TUR

Dr. Nikolaos DİGELİDİS GRE

Dr. Nimet H. KORKMAZ TUR

Dr. Niyazi ENİSELER TUR

Dr. Fadıl MAMUTİ MKD

Dr. Fatih KILINÇ TUR

Dr. Fehmi TUNCEL TUR

Dr. Fereidoon TONDNEVİS IRN

Dr. Feza KORKUSUZ TUR

Dr. Füsun Öztürk KUTER TUR

Dr. Gazanfer DOĞU TUR

Dr. Geoffrey GOLDSPING UK

Dr. Georgiados COSTANTİNOS GRE

Dr. Gıyasettin DEMİRHAN TUR

Dr. Gökhan BAYRAKTAR TUR

Dr. Günter A. PILZ GER

Dr. Günter AMESBER AUT

Dr. H. Birol ÇOTUK TUR

Dr. Hakan Salim ÇAĞLAYAN TUR

Dr. Hakkı ÇOKNAZ TUR

Dr. Halil İbrahim CİCİOĞLU TUR

Dr. Halil TAŞKIN TUR

Dr. Hans Georg PREDEL GER

Dr. Harald TSCHAN AUT

Dr. Hasan KASAP TUR

Dr. Hatice PAŞAOĞLU TUR

Dr. Hayri ERTAN TUR

Dr. Herbert WAGNER AU

Dr. Hiroyuki NUNOME JAP

Dr. Hürmüz KOÇ TUR

Dr. Hüseyin KIRIMOĞLU TUR

Dr. Norbert MÜLLER GER

Dr. Nurtekin ERKMEN TUR

Dr. Oğuz KARAMIZRAK TUR

Dr. Oğuzhan YONCALIK TUR

Dr. Oktay ÇAKMAKÇI TUR

Dr. Osman İMAMOĞLU TUR

Dr. Ömer ŞENEL TUR

Dr. Özcan SAYGIN TUR

Dr. Paul G. SCHEMPP ABD

Dr. Perican BAYAR TUR

Dr. Peter BONOV BUL

Dr. Peter HASTİE USA

Dr. Peter ISERBYT BEL

Dr. Peter SPITZENFEIL GER

Dr. Phillip WARD USA

Dr. R.Timuçin GENÇER TUR

Dr. Razvan ENOİU ROM

Dr. Recep GÜRSOY TUR

Dr. Renato MANNO ITA

Dr. Reza RAJABİ IRN

Dr. Robert C. SCHNEIDER USA

Dr. Rüçhan İRİ TUR

Dr. Rüştü GÜNER TUR

Dr. Saadet Rana VAROL TUR

Dr. Sadi KURDAK TUR

Dr. Salih PINAR TUR

Dr. Sami MENGÜTAY TUR

Dr. Hüseyin ÜNLÜ TUR

Dr. Ian HAEZLEWOOD AU

Dr. Ioan TURCU RO

Dr. Ivo JIRASEK CZ

Dr. İbrahim BOZKURT TUR

Dr. İbrahim Bülent FİŞEKÇİOĞLU TUR

Dr. İbrahim YILDIRAN TUR

Dr. İfet MAHMUTOVİÇ BİH

Dr. İlhan TOKSÖZ TUR

Dr. İlker YILMAZ TUR

Dr. James HARDY ENG

Dr. Jayne CAUDWELL UK

Dr. Jean COTE CAN

Dr. Jeffrey MARTIN USA

Dr. Jim PARRY ENG

Dr. Jonathan FOLLAND UK

Dr. Selda BEREKET TUR

Dr. Selma KARACAN TUR

Dr. Sema ALAY ÖZGÜL TUR

Dr. Semiyha TUNCEL TUR

Dr. Serkan HAZAR TUR

Dr. Suat KARAKÜÇÜK TUR

Dr. Süleyman PATLAR TUR

Dr. Timuçin GENCER TUR

Dr. Turgay BİÇER TUR

Dr. Turgut KAPLAN TUR

Dr. Vedat ÇINAR TUR

Dr. Yunus YILDIRIM TUR

Dr. Yüksel SAVUCU TUR

Dr. Zeka PEHLEVAN TUR

Hakem Kurulu / Referee Committee

Dr. A. Filiz ÇAMLIGÜNEY

Dr. A. Oya ERKUT

Dr. Abdullah CANİKLİ

Dr. Abdurrahman KEPOĞLU

Dr. Adem CİVAN

Dr. Adnan ERSOY

Dr. Ahmet ALPTEKİN

Dr. Ahmet GÖKHAN YAZICI

Dr. Ahmet Haktan SİVRİKAYA

Dr. Ahmet Nusret BULGURCUOĞLU

Dr. Ahmet UZUN

Dr. Akın ÇELİK

Dr. Aksel ÇELİK

Dr. Ali AYCAN

Dr. Ali Dursun AYDIN

Dr. Ali GÜREŞ

Dr. Ali TEKİN

Dr. Alpan CİNEMRE

Dr. Alparslan ERMAN

Dr. Alparslan İNCE

Dr. Alparslan GÖRÜCÜ

Dr. Alparslan KARTAL

Dr. Alparslan ÜNVEREN

Dr. Alparslan YILMAZ

Dr. Alpay GÜVENÇ

Dr. Korkmaz YİĞİTER

Dr. Kürşad GÜLBEYAZ

Dr. Kürşad SERTBAŞ

Dr. Latif AYDOS

Dr. Levent ATALI

Dr. Leyla SARAÇ

Dr. Leyla YILMAZ

Dr. M. Çağrı ÇETİN

Dr. M. Emin KAFKAS

Dr. M. Fatih KARAHÜSEYİNOĞLU

Dr. M. Zeki ÖZKOL

Dr. Mahmut AÇAK

Dr. Malik BEYLEROĞLU

Dr. Manolya AKIN

Dr. Mehmet ACET

Dr. Mehmet BAYANSALDUZ

Dr. Mehmet DALLI

Dr. Mehmet DEMİREL

Dr. Mehmet Ertuğrul ÖZTÜRK

Dr. Mehmet Fatih YÜKSEL

Dr. Mehmet İNAN

Dr. Mehmet KARGÜN

Dr. Mehmet KOÇAK

Dr. Mehmet M. YORULMAZLAR

Dr. Mehmet ÖÇALAN

Dr. Alper ASLAN

Dr. Alper KARADAĞ

Dr. Alper UĞRAŞ

Dr. Ani AGOPYAN

Dr. Atalay GACAR

Dr. Ayda KARACA

Dr. Aydın ŞENTÜRK

Dr. Ayşe Dilşad MİRZEOĞLU

Dr. Ayşe Oya ERKUT

Dr. Ayşe TÜRKSOY

Dr. Aytekin SOYKAN

Dr. Bahri GÜRPINAR

Dr. Baybars Recep EYNUR

Dr. Bekir MENDEŞ

Dr. Bergün MERİÇ BİNGÜL

Dr. Betül BAYAZIT

Dr. Beyza Merve AKGÜL

Dr. Bilal DEMİRHAN

Dr. Bilal Utku ALEMDAROĞLU

Dr. Bilgehan BAYDİL

Dr. Burak GÜRER

Dr. Burçin ÖLÇÜCÜ

Dr. Bülent AĞBUĞA

Dr. Bülent GÜRBÜZ

Dr. Cem KURT

Dr. Cemal GÜNDOĞDU

Dr. Cemali ÇANKAYA

Dr. Mehmet ÖZAL

Dr. Mehmet ÖZDEMİR

Dr. Mehmet ÖZTÜRK

Dr. Mehmet ULUKAN

Dr. Melih Nuri SALMAN

Dr. Menderes KABADAYI

Dr. Menşure AYDIN

Dr. Meral KÜÇÜK YETGİN

Dr. Mergül ÇOLAK

Dr. Meriç ERASLAN

Dr. Mert AYDOĞMUŞ

Dr. Metin BAYRAM

Dr. Metin ŞAHİN

Dr. Mikail TEL

Dr. Mitat KOZ

Dr. Muhammed Emin KAFKAS

Dr. Murat AKYÜZ

Dr. Murat BİLGE

Dr. Murat ELİÖZ

Dr. Murat ERDOĞDU

Dr. Murat KANGALGİL

Dr. Murat ŞENTUNA

Dr. Murat TAŞ

Dr. Murat TEKİN

Dr. Murat Yalçın BEŞİKTAŞ

Dr. Mustafa AKIL

Dr. Mustafa ATLİ

Dr. Cemil Tuğrulhan ŞAM

Dr. Cengiz AKALAN

Dr. Cengiz KARAGÖZOĞLU

Dr. Cengiz TAŞKIN

Dr. Cevdet CENGİZ

Dr. Çağrı ÇELENK

Dr. Çetin ÖZDİLEK

Dr. Çetin YAMAN

Dr. Çiğdem BULGAN

Dr. Deniz DEMİRCİ

Dr. Dicle ARAS

Dr. Dilek SEVİMLİ

Dr. Dilşad ÇOKNAZ

Dr. Dursun KATKAT

Dr. Duygu Harmandar DEMİREL

Dr. Ebru ÇETİN

Dr. Ebubekir AKSAY

Dr. Ekrem BOYALI

Dr. Ekrem Levent İLHAN

Dr. Elif KARAGÜN

Dr. Elif ŞIKTAR

Dr. Emin SÜEL

Dr. Emine ÇAĞLAR

Dr. Emrah ATAY

Dr. Emre BAĞCI

Dr. Emre BELLİ

Dr. Engin GEZER

Dr. Mustafa Enes IŞIKGÖZ

Dr. Mustafa KARAHAN

Dr. Mustafa Kayıhan ERBAŞ

Dr. Mustafa ÖZDAL

Dr. Mustafa Yaşar ŞAHİN

Dr. Mustafa YILDIZ

Dr. Mutlu TÜRKMEN

Dr. Mürsel BİÇER

Dr. Nazan KOŞAR

Dr. Nazmi SARITAŞ

Dr. Necati CERRAHOĞLU

Dr. Nevin GÜNDÜZ

Dr. Nevzat Selim GÖKAY

Dr. Numan Bahadır KAYIŞOĞLU

Dr. Nurettin KONAR

Dr. Nurper ÖZBAR

Dr. Nusret RAMAZANOĞLU

Dr. Oğuz ÖZBEK

Dr. Olcay KİREMİTÇİ

Dr. Olcay MÜLAZIMOĞLU

Dr. Orcan MIZRAK

Dr. Ozan SEVER

Dr. Önder DAĞLIOĞLU

Dr. Özer YILDIZ

Dr. Özgür BOSTANCI

Dr. Özgür MÜLAZIMOĞLU BALLI

Dr. Özgür ÖZKAYA

Dr. Ercan GÜR

Dr. Erdinç ŞIKTAR

Dr. Erdoğan TOZOĞLU

Dr. Erkal ARSLANOĞLU

Dr. Erkan DEMİRKAN

Dr. Erkan GÜNAY

Dr. Erkut TUTKUN

Dr. Erman ÖNCÜ

Dr. Ersan KARA

Dr. Esin Esra ERTURAN ÖĞÜT

Dr. Esin GÜLLÜ

Dr. Evren TERCAN KAAS

Dr. Evrim ÇAKMAKÇI

Dr. Eyüp YILDIRIM

Dr. Eyyüp NACAR

Dr. Ezgi ERTUZUN

Dr. F. Zişan KAZAK ÇETİNKALP

Dr. Faik ARDAHAN

Dr. Faruk TURGAY

Dr. Fatih BEKTAŞ

Dr. Fatih DERVENT

Dr. Fatih KIYICI

Dr. Fatma ARSLAN

Dr. Fatma İlker KERKEZ

Dr. Fatma Neşe ŞAHİN

Dr. Fatma Pervin BİLİR

Dr. Fatma SAÇLI UZUNÖZ

Dr. Özlem ORHAN

Dr. Pervin BİLİR

Dr. Pınar GÜZEL

Dr. R. Ferudun DORAK

Dr. Ragıp PALA

Dr. Reşat KARTAL

Dr. Rıdvan EKMEKÇİ

Dr. Sadettin KİRAZCI

Dr. Savaş DUMAN

Dr. Sebahattin DEVECİOĞLU

Dr. Sefa LÖK

Dr. Selahattin AKPINAR

Dr. Selami YÜKSEK

Dr. Selçuk AKPINAR

Dr. Selçuk GENÇAY

Dr. Selda UZUN

Dr. Selhan ÖZBEY

Dr. Selma CİVAR YAVUZ

Dr. Semiyha TUNCEL

Dr. Serap ÇOLAK

Dr. Serdar ELER

Dr. Serdar GERİ

Dr. Serdar KOCAEKŞİ

Dr. Serdar ORHAN

Dr. Serdar TOK

Dr. Serdar USLU

Dr. Serkan HACICAFEROĞLU

Dr. Fehmi ÇALIK

Dr. Ferda GÜRSEL

Dr. Fırat AKÇA

Dr. Fikret RAMAZANOĞLU

Dr. Fikret SOYER

Dr. Funda KOÇAK

Dr. Gökçe ERTURAN

Dr. Gökhan ACAR

Dr. Gökhan ÇALIŞKAN

Dr. Gönül BABAYİĞİT İREZ

Dr. Gözde ERSÖZ

Dr. Güçlü ÖZEN

Dr. Gülbin RUDARLI NALÇALKAN

Dr. Gülfem SEZEN BALÇIKANLI

Dr. Gülsüm BAŞTUĞ

Dr. Gülten HERGÜNER

Dr. H. Ahmet PEKEL

Dr. H. Hüsrev TURNAGÖL

Dr. H. Murat ŞAHİN

Dr. Hacı Murat ŞAHİN

Dr. Hakan KATIRCI

Dr. Hakan KOLAYİŞ

Dr. Hakan SUNAY

Dr. Hakan ÜNAL

Dr. Hakkı ULUCAN

Dr. Halil BİŞĞİN

Dr. Haluk KOÇ

Dr. Serkan İBİŞ

Dr. Sibel ARSLAN

Dr. Sinan AYAN

Dr. Sultan HARBİLİ

Dr. Süleyman Murat YILDIZ

Dr. Sümmani EKİCİ

Dr. Sürhat MÜNİROĞLU

Dr. Şahin ÖZEN

Dr. Şebnem ŞARVAN CENGİZ

Dr. Şenay ŞAHİN

Dr. Şerife VATANSEVER

Dr. Şükrü Serdar BALCI

Dr. Tahir HAZIR

Dr. Tamer KARADEMİR

Dr. Taner BOZKUŞ

Dr. Tarık SEVİNDİ

Dr. Tekin ÇOLAKOĞLU

Dr. Tennur YERLİSU LAPA

Dr. Tonguç Osman MUTLU

Dr. Tuna USLU

Dr. Turgay ÖZGÜR

Dr. Turhan TOROS

Dr. Tülin ATAN

Dr. Ufuk ALPKAYA

Dr. Uğur ABAKAY

Dr. Uğur Altay MEMİŞ

Dr. Ulviye BİLGİN

Dr. Hamit CİHAN

Dr. Hanife Banu ATAMAN YANCI

Dr. Hasan Birol YALÇIN

Dr. Hasan ŞAHAN

Dr. Hayrettin GÜMÜŞDAĞ

Dr. Hayri DEMİR

Dr. Hüdaverdi MAMAK

Dr. Hüseyin ÖZTÜRK

Dr. Ilker OZMUTLU

Dr. İbrahim Bülent FİŞEKÇİOĞLU

Dr. İbrahim CİCİOĞLU

Dr. İbrahim EDİN

Dr. İbrahim ERDEMİR

Dr. İbrahim ŞAHİN

Dr. İdris YILMAZ

Dr. İlhan ADİLOĞULLARI

Dr. İlhan ŞEN

Dr. İlker ÖZMUTLU

Dr. İlyas OKAN

Dr. İmdat YARIM

Dr. İrfan YILDIRIM

Dr. İsmail GÖKHAN

Dr. Kemal GÖRAL

Dr. Kenan ŞEBİN

Dr. Kerem Yıldırım ŞİMŞEK

Dr. Ümid KARLI

Dr. Ünal TÜRKÇAPAR

Dr. Vedat AYAN

Dr. Velittin BALCI

Dr. Veysel KÜÇÜK

Dr. Yağmur AKKOYUNLU

Dr. Yakup Akif AFYON

Dr. Yalçın BEŞİKTAŞ

Dr. Yaprak KALEMOĞLU VAROL

Dr. Yaşar SALCI

Dr. Yaşar TATAR

Dr. Yavuz Selim AĞAOĞLU

Dr. Yavuz YILDIZ

Dr. Yıldız YAPRAK

Dr. Yunus ARSLAN

Dr. Yusuf CAN

Dr. Yusuf KÖKLÜ

Dr. Zafer ÇİMEN

Dr. Zekeriya GÖKTAŞ

Dr. Zeki COŞKUNER

Dr. Zekine PÜNDÜK

Dr. Zinnur GEREK

Dr. Zişan KAZAK ÇETİNKALP

Dr. Ziya BAHADIR

DESTEKLEYEN KURUM VE KURULUŞLAR
SUPPORTING INSTITUTIONS AND ORGANIZATIONS

İÇİNDEKİLER
TABLE of CONTENTS

KURULLAR / COMMITTEES 5
DESTEKLEYEN KURUM VE KURULUŞLAR 18
SUPPORTING INSTITUTIONS AND ORGANIZATIONS 18
İÇİNDEKİLER TABLE of CONTENTS 19
KONUŞMA ÖZETLERİ SPEECH ABSTRACTS 21
SÖZEL BİLDİRİ ÖZETLERİ ORAL PRESENTATION ABSTRACTS 48
ANTRENMAN VE HAREKET BİLİMLERİ / TRAINING AND MOVEMENT SCIENCE 49
BEDEN EĞİTİMİ VE SPOR EĞİTİMİ / PHYSICAL EDUCATION AND SPORTS EDUCATION 281
EGZERSİZ VE SPOR FİZYOLOJİSİ / EXERCISE AND SPORTS PHYSIOLOGY 463
EGZERSİZ VE SPOR PSİKOLOJİSİ / EXERCISE AND SPORTS PSYCHOLOGY 523
EGZERSİZ VE SPORDA BESLENME / NUTRITION IN EXERCISE AND SPORTS 733
ENGELLİLER İÇİN BEDEN EĞİTİMİ, SPOR VE FİZİKSEL AKTİVİTE / PHYSICAL EDUCATION AND SPORTS IN DISABILITIES 760
FİZİKSEL AKTİVİTE VE SAĞLIK / PHYSICAL ACTIVITY AND HEALTH 791
FİZİKSEL UYGUNLUK / PHYSICAL FITNESS 914
KİNANTROPOMETRİ / KINANTROPOMETRY 926
MOTOR GELİŞİM VE ÖĞRENME / MOTOR DEVELOPMENT AND LEARNING 935
OLİMPİZM / OLYMPISM 951
REKREASYON / RECREATION 958
SPOR BİYOMEKANİĞİ VE KİNESİYOLOJİ / SPORT BIOMECHANICS AND KINESIOLOGY 1024
SPOR EKONOMİSİ, SPONSORLUK VE PAZARLAMA / SPORTS ECONOMY, SPONSORSHIP AND MARKETING 1048
SPOR FELSEFESİ / SPORTS PHYLOSOPY 1067
SPOR İŞLETMECİLİĞİ / SPORT BUSINESS 1069
SPOR SOSYOLOJİSİ / SPORTS SOCİOLOGY 1071
SPOR TARİHİ / SPORTS HISTORY 1120
SPOR VE TURİZM / SPORTS AND TOURISM 1127
SPOR YARALANMALARINI ÖNLEME VE REHABİLİTASYON / SPORTS INJURY PREVENTION AND REHABILITATION 1133
SPOR YÖNETİMİ / SPORTS MANAGEMENT 1153
POSTER BİLDİRİ ÖZETLERİ POSTER PRESENTATION ABSTRACTS 1280
ANTRENMAN VE HAREKET BİLİMLERİ / TRAINING AND MOVEMENT SCIENCE 1281
BEDEN EĞİTİMİ VE SPOR EĞİTİMİ / PHYSICAL EDUCATION AND SPORTS EDUCATION 1302

EGZERSİZ VE SPOR FİZYOLOJİSİ / EXERCISE AND SPORTS PHYSIOLOGY **1312**
EGZERSİZ VE SPOR PSİKOLOJİSİ / EXERCISE AND SPORTS PSYCHOLOGY **1315**
EGZERSİZ VE SPORDA BESLENME / NUTRITION IN EXERCISE AND SPORTS **1330**
ENGELLİLER İÇİN BEDEN EĞİTİMİ, SPOR VE FİZİKSEL AKTİVİTE / PHYSICAL EDUCATION AND SPORTS IN DISABILITIES **1335**
FİZİKSEL AKTİVİTE VE SAĞLIK / PHYSICAL ACTIVITY AND HEALTH **1338**
FİZİKSEL UYGUNLUK / PHYSICAL FITNESS **1343**
REKREASYON / RECREATION **1345**
SPOR EKONOMİSİ, SPONSORLUK VE PAZARLAMA / SPORTS ECONOMY, SPONSORSHIP AND MARKETING **1350**
SPOR İŞLETMECİLİĞİ / SPORT BUSINESS **1352**
SPOR YÖNETİMİ / SPORTS MANAGEMENT **1356**

KONUŞMA ÖZETLERİ
SPEECH ABSTRACTS

DEĞİŞEN EĞİTİM'DE BEDEN EĞİTİMİ VE SPOR NEREYE GİDİYOR?

Dr.Nimet Haşıl Korkmaz

Eğitim Davranışçı psikolojiye göre, kişide öğrenme yaşantıları yoluyla istendik davranış değişikleri oluşturma sürecidir. Yapılandırmacı yaklaşıma göre ise, yaşantılar yoluyla, deneyimleyerek, gözlemleyerek, deneme-yanılma yoluyla, kendi bilişsel şemalarını yapılandırma sürecidir. İnsanoğlunu yaşamı boyunca etkisi altına alan, onu geliştiren, ilkel duygularını estetik bir doku ile kontrol eden, düşünmesini, akıl yürütmesini sağlayan en önemli ve işlevsel güce sahip olan öğreti eğitimdir. Eğitimin en önemli öğelerinden biri olan Beden Eğitimi, bireyin fiziksel aktiviteler aracılığıyla, psikomotor, bilişsel ve toplumsal alanda gelişimine katkıda bulunan bir süreçtir. İnsanın, toplum kurallarına uygun olarak yaşaması, birbiriyle olan ilişkilerinin iyi örneğini verebilmesi, yardımsever, insan haklarına saygılı, dürüst davranması, zeki, ruhsal ve fiziksel yapı itibariyle sağlıklı olmasıyla bağlantılıdır.

Beden eğitiminin kökleri çağımızın çok gerisine, antik dönemlere kadar uzanmaktadır. Beden eğitimi, günümüzde birçok platformda hak ettiği değeri görmesede, antik dönemde önemi açıkça vurgulanmıştır. Yaklaşık olarak M.Ö. 380 yılında Platon, "Devlet" adlı kitabında beden eğitiminden; "aklı eğitmek ve bedeni eğitmek" şeklinde bahsetmiştir. Cimnastik beden eğitiminin Antik Yunan'daki şekli olmuştur. Olimpiyatlar kanalıyla da bu çalışmalar ödüllendirilerek beden eğitimine teşvik sağlanmıştır. Avrupa'da ise Rönesans ve Hümanizm hareketleri ile beden eğitimi gündeme gelmiştir. Ünlü düşünür J. J. Rousseau okullarda beden eğitiminin olması gerektiğini savunmuştur.

Beden eğitiminin günümüzdeki modern hâlini alma süreci ile 18. yüzyılın sonlarında başlamıştır. Ülkemizde beden eğitimi dersinin günümüzdeki hâlini alması da uzun süreçlerden sonra olmuştur. Beden eğitimi Osmanlı'dan başlayarak Enderun'daki talimlerden, asker ocakları ve askeri okullardaki talimlere ve Tanzimat Dönemi'ne kadar uzanan bir süreci içermektedir. Cumhuriyet dönemi ve sonrasındaki düzenlemeler, yenilikler ve geliştirilen programlar ile beden eğitimi günümüzdeki hâlini almıştır.

Wellness" kavramının oluşması ile beden eğitiminin önemi artmıştır. Wellness terimi ilk kez Dr. Halbert DUNN'ın "High Level Wellness" (1961) adlı kitabında kullanılmıştır. Dünya Sağlık Örgütü (WHO) tarafından Wellness; "yalnızca bireyde bir sakatlık ya da hastalık olmayışı değil, aynı zamanda bireyin fiziksel, zihinsel ve sosyal anlamda refah içinde olması" olarak tanımlanmıştır. Çok boyutlu bir kavram olan Wellness, içeriğinde fiziksel, zihinsel, sosyal, duygusal, manevi ve çevresel faktörleri barındırır. Fiziksel boyut kapsamı ile beden eğitimi, Wellness kavramının önemli bir dinamiği konumundadır.

Öncelikli İngiltere de yürütülen ve Dünya'da ilgi gören ve farklı ülkelerde değişik adlarla anılan "Tüm Sağlığımız " adlı projeler de Fiziksel aktivite ve beden eğitimi amaçlara ulaşmadaki en temel araç konumundadır. Spor açısından değerlendirdiğimizde, Beden eğitimi derslerinde spor amaç olmaktan çok araç rolüne dönüşmüştür.

Günümüzde ve gelecekte teknolojinin hemen her alandaki hızlı ilerleyişi ile beden eğitimi ve spor etkinliklerinin yapılmasında da gelişmeler yaşanmaktadır. İçeriğinde sensörler, GPS (Küresel Konumlama Sistemi), ilgili yazılımlar, görüntüleme sistemleri, saat ve kronometre gibi birçok fonksiyon bulunan teknolojiler geliştirilmiştir. Ve bu teknolojiler her geçen gün yenilenmektedir. Daha önceki dönemlerde yapılamayan vücut fonksiyonlarının ve eylemlerinin kontrolü, takibi, ölçümü ve izlenmesi gibi uygulamaları, birtakım programlar ve cihazların geliştirilmesiyle birlikte mümkün kılınmıştır. Bireyler, ilgili teknolojiler aracılığıyla, anlık fiziksel durumuna ilişkin verilere ulaşarak, uygun olan egzersiz modelini ya da dinlenme aralığını bir uzman yardımıyla ya da kendi başına belirleyebilmektedir.

Teknoloji hayatımıza her ne kadar dokunuyor ve bize her ne kadar kolaylık sağlıyor olsa da insan neslini tembelleştirmektedir. Makineleşme ve yapay zekâ teknolojilerinin geliştirilmesi ile iş dünyasında az da olsa arka planda kalan insanoğlu kendini geçmişe oranla hareketsiz bir yaşam sürmeye itmektedir. Beden eğitimi ve fiziksel aktivitenin öneminin dünyaca kabul görmeye başlaması ile birlikte insanlar bilinçlenmekte ve hareket etme gereğinin farkına varmaktadır. İnsanoğlu var olabilmek, türünü devam ettirebilmek için hareket etmek zorundadır. Hareketin kalitesinin arttırılması ve sürdürülebilirliğinin sağlanması için teknolojiye başvurmak kaçınılmazdır. İnsan olarak dünyada kalmak istiyorsak, hareket etmekten başka şansımız yoktur.

THE CULTURE CREATED BY THE MOVEMENT AND OUR FUTURE

Gıyasettin Demirhan

Hacettepe Üniversitesi Spor Bilimleri Fakültesi, Ankara, Turkey

There are two fundamental factors of human beings; genetic heritage and enviroment (nature and culture). We can't change our genetic heritage but we can arrange cultural environment. Because human being is an entity that creates culture. The growth of our brain volume has shaped our lives in a very different direction. Climate change, living conditions, curiosity and learning desire have enabled people to create culture. In every field of culture we are with our bodies; in the article, in the picture ... Education begins as physical education; physical education also accompanies all other educations (Fink, 2010). At this moment this question is important: Why movement and physical education are necesarry? Answer is easy: "Living creatures move, human beings are living entities, movement is culture" and then it can be said that "Humans create cultures; movement and physical education are ways for the body culture (Grössing, 1991). In this context, when the transformation of the movement into education is examined, we encounter a remarkable historical process..Movement and physical education activities at schools started as basic gymnastics activities. These activities are integrated into public health in the historical process. In the beginning of movement and physical education in schools, there were not curriculums like the present. The physical education courses were performed as Solid Order Exercises and as teaching certain skills in early years. A regulation was made for the first time with the title of "List of Subjects"; and then a "Objectives-focused" educational program was prepared. In both preparations, sports branches were taught in classes in an intense manner. Change of view of education, "Health" was also included in Physical Education Curriculum. When the present Physical Education Curriculums are analyzed, it is possible to claim that there is a "Physical Education and Health-Based" program in universal terms. Health and physical education is regarded to be an all-encompassing health-dimensional title that has been recently embraced by various education systems around the world. Historically, physical education and health related physical education have represented different and at times paradoxical discourses and ideologies. In this context, the future will only be shaped by the wisdom created by the combination of science, technology culture and body culture.

ELİT SPORCULARDA GEN VE PERFORMANS İLİŞKİSİ: ACTN-3 VE ACE GEN POLİMORFİZM

Tahir Hazır

Hacettepe Üniversitesi, Spor Bilimleri Fakültesi, Egzersiz ve Spor Bilimleri Bölümü, Ankara-Türkiye

ÖZET

Spor performansı birçok çevresel ve genetik faktörden etkilenen karmaşık bir özelliktir. Dayanıklılık ve güç sporlarında iyi antrenmanlı sporcuların performans kapasiteleri arasında büyük miktarda değişkenlik gözlenmektedir. Son 20 yıl içerisinde birçok araştırmacı atletik performansın farklı belirteçleri ve gen polimorfizm arasındaki ilişkilere, bazı performans özellikllerinin kalıtımına, antrenmana adaptasyonun genetik temeline odaklanmıştır. Potansiyel olarak spor performansı ile ilişkilendirilen genlerin sayısı giderek artmaktadır ve günümüzde 200'den fazla polimorfik genin spor performansı ile bağlantılı olduğu gösterilmiştir.

Spor performansı alanında en çok çalışılan polimorfik genler anjiyotensin-dönüştürücü enzim (ACE) ve α-aktinin-3 (ACTN3) polimorfizmdir. ACE dolaşım sisteminde homeostasisin sağlanmasında önemli rol oynayan bir enzimdir. Bir damar genişletici olan bradikininin yıkılmasından ve bir damar daraltıcı olan Anjiyotensin II'nin üretilmesinden sorumludur. Kromozom onyedide bulunan ACE geninin insersiyon (I) aleli 287 baz çifti içerir ve düşük serum ve doku ACE aktivitesi ile bağlantılıdır. Halbuki 287 baz çiftini içermeyen delesyon (D) alleli yüksek serum ve doku ACE aktivitesi ile bağlantılıdır. I alel iskelet kaslarında yorgunluğa direnç ve dayanıklılık performansı ile bağlantılıdır. Uzun mesafe koşucularında, kürekçilerde ve 7000 m üzerinde tırmanış yapan dağcılarda I allel frekansı yüksektir. Anjiyotensin II'nin endotel, kalp ve düz kas hücrelerinin büyümesini uyarması nedeniyle kas gelişimi için önemli olduğu düşünülmektedir. Bu nedenle D alleli sprint sporları ve kuvvet antrenmanlarıyla bağlantılı kuvvet kazanımı ile ilişkilidir.

ACTN3 sarkomerde z bandında bulunan aktin flamentinin bağlanmasında önemli rol oynayan bir proteindir. ACTN3 proteini hemen hemen sadece patlayıcı güç üretiminden sorumlu Tip IIx fibrilleri ile sınırlıdır. Kromozom 11'de bulunan ACTN3 geninin 577 Arginin amino asit kodonu içeren 577RR aleli sarkomerik ACTN3 proteini kodlar. 577 arginin amino asit kodonu ile yer değiştirmiş bir stop kodon içeren 577XX alelinin varlığında ise sarkomerik ACTN proteini sentezlenmez. Birçok çalışmada 577RR alelin varlığında kas kuvvetinin arttığı rapor edilmiştir. Bu nedenle 577RR alel frekansının sprint sporcularında belirgin şekilde daha yaygın olduğu gösterilmiştir. Ayrıca 577XX alelinin Tip II liflerin aerobik kapasitesini ve yorgunluğa direnci artırdığı da gösterilmiştir. Böylece 577XX alelinin dayanıklılık sporlarında avantaj sağlama olasılığı yüksektir.

Birçok polimorfik genin performansla bağlantılı olduğu gösterilmiş olmakla beraber, elde edilen bulguların büyük bir bölümü yeteri kadar tekrarlanmamıştır. ACE ve ACTN3 gen polimorfizm her ikisi de birçok popülasyonda farklı deneysel yaklaşımlarla araştırılmıştır. Bununla beraber bu iki poliformik gen için elde edilen bulgular da çok açık değildir. Mevcut kanıtlar elverişli bir genetik profil uygun bir antrenmanla birleştirildiğinde elit atletik başarı için avantaj sağladığını göstermektedir.

Anahtar kelimeler: ACE gen polimorfizm, ACTN3 gen polimorfizm, Dayanıklılık sporları, Güç sporları

RELATIONSHIP BETWEEN GENE AND PERFORMANCE IN ELITE ATHLETES: ACTN3 AND ACE GENE POLYMORPHISM

Tahir Hazır

Hacettepe University, Faculty of Sport Sciences, Department of Exercise and Sport Sciences, Ankara-Turkey

Abstract

Sports performance is a complex trait that is influenced by many environmental and genetic factors. In endurance and strength sports, there is a great deal of variation between the performance capacities of well-trained athletes. Over the last 20 years, many researchers have focused on the relationships between different markers of athletic performance and gene polymorphism, on the inheritance of certain performance characteristics, and on the genetic basis of adaptation to training. The number of genes potentially correlated with sport performance is increasing steadily, and today more than 200 polymorphic genes have been shown to be linked to sports performance.

Angiotensin-converting enzyme (ACE) and α-actinin-3 (ACTN3) gene polymorphism are the most studied polymorphic genes in the field of sports performance. ACE is an enzyme that plays an important role in maintaining homeostasis in the circulatory system. It is responsible for the degradation of vasodilator bradykinin and generation of the vasopressor, angiotensin II. The insertion (I) allele of the ACE gene on chromosome 17 contains 287 base pairs and is associated with low serum and tissue ACE activity. The deletion (D) allele without 287 base pairs is associated with high serum and tissue ACE activity. I allele is associated with fatigue resistance in skeletal muscles and with endurance performance. Thus, it is found at excess frequencies amongst elite long-distance runners, rowers and mountaineers who are able to climb peaks higher than 7000 meters. Angiotensin II is thought to be important for muscle development because it stimulates the growth of endothelial, heart and smooth muscle cells. Therefore, the D allele is associated with sprinting and with training-related gains in strength.

The α-actinins comprise a family of actin binding proteins that are important in binding and anchoring actin filaments in the sarcomere. The expression of α-actinin-3 protein is almost exclusively restricted to, type IIx fibres, which are responsible for producing explosive, powerful contraction. The 577RR allele containing the 577 Arginine amino acid codon of the ACTN3 gene on chromosome 11 encodes the sarcomeric ACTN3 protein. In the presence of the 577XX allele containing a stop codon replaced with the amino acid codon 577 arginine, the sarcomeric ACTN protein is not synthesized. Many studies have reported increased muscle strength in the presence of the 577RR allele. Therefore, the 577RR allele frequency has been shown to be significantly more common in sprint athletes. In addition, the 577XX allele has been shown to increase aerobic capacity and fatigue resistance of Type II fibers. Thus, the 577XX allele is likely to provide an advantage in endurance sports.

Although many polymorphic genes have been associated with performance, many of the findings to date have not been adequately replicated. Both ACE and ACTN3 gene polymorphisms have been examined in several populations using a variety of experimental approaches. However, the findings for these two polymorphic genes are not clear. Current evidence suggests that a favorable genetic profile is advantageous for elite athletic success when combined with appropriate training.

Key words: ACE gene polymorphisms, ACTN3 polymorphisms, endurance sports, power sports

YARALANMALARIN ÖNLENMESİNDE SÜRDÜRÜLEBİLİR REHABİLİTASYON: ÜST EKSTREMİTE

Prof.Dr. Gül Baltacı

Özel Ankara Güven Hastanesi
Fizik Tedavi Ve Rehabilitasyon Bölüm Koordinatörü

ygul.baltaci@gmail.com

Sporcularda spor yaralanmasını önlemek için "en iyi" egzersiz veya egzersiz karışımı hakkında fikir birliği yoktur. Sporu sağlıklı devam ettirmek ve sürdürebilir yaralanmaların önlenmesi için gerekli programların uygulanması için kesin kurallar yoktur. Ancak bilimsel olarak değerlendirildiğinde kanıta dayalı fiziksel uygunluk profilinin yapılan spora uygun olması olmazsa olmaz altın kuraldır. Özellikle spora başlamadan önce düzenli yapılacak önleme egzersiz programları kaslar, ligamentler ve tendonların hareketliliğini geliştirir ve oksijenlenmeyi hızlandırır. Üst ekstremite fırlatma ve atma ile ilgili sporları ilgilendirdiğinden oyun veya maçtan önce iyi ısınmak, yeterli uyku, düzenli ve sağlıklı beslenme, soğuma, sporun biyomekaniksel kuralları gibi bazı özellikler üst ekstremite yaralanmalarının önlenmesinde bilinmesi gerekenlerdir. Bununla birlikte sporda ağrı olası bir yaralanmanın en erken belirtisidir. Bunu diğerleri arasında şişme, sertlik, dengesizlik, halsizlik, uyuşukluk, karıncalanma ve kızarıklık izler. Omuzlarda, dirseklerde, el bileklerinde, parmaklarda ağrı hissedilir. Performansınızı nasıl geliştireceğinizi ve yaralanmaları nasıl önleyeceğinizi öğretmede spor fizyoterapistleri uzmandırlar. Adaptasyon prensibi gereği eğer du zenli bir şekilde belli seviyede fiziksel eğitim uyaranı yu klenirse fizyolojik kapasite artar. Adaptasyon, iki ilişkili fizyolojik prensip olan eşik ve yu klemeye bağlıdır. Adaptasyon elde etmek için fizyolojik kapasite, eğitim eşiği denilen minimal seviyenin u zerinde olmalıdır. Bu, frekans, şiddet ve egzersiz dürasyonu ile ayarlanır. Eğitim uyaranı eşik seviyeyi aşarsa bu aşırı yu kleme olarak adlandırılır. Zaman içerisinde vu cudun ulaştığı fizyolojik kapasite arttığında iş yu ku arttırılır. Bu, progresyon olarak adlandırılır. Regresyon ya da geri dönu şlulu k fizyolojik kazanımın eğitim başlangıç seviyesinin altına du şmesidir. Gerileme, akut ya da kronik aşırı yu klemenin bir sonucu olabilir. Diğer bir prensip özelleşmedir. Vu cudun fizyolojik ve metabolik cevapları ve adaptasyonları egzersiz tipine ve ilişkili kas grubuna özeldir. Kişiler arası çeşitlilik ve ilk değerler de egzersiz prensipleridir. Özel fizyolojik kapasiteler ancak kişisel özel egzersiz programları ile özel ihtiyaç, istek ve yetenekler doğrultusunda yu klenerek gelişir. Posterior glenohumeral eklem kapsu lu nde meydana gelen esneklik kaybı, kontraktu r ve kısalık sonucunda humeral baş translasyonu etkilenir ve humeral rotasyon merkezi yer değiştirir. Literaturde bu durum omuz ağrısına neden olan faktörler arasında yer almaktadır. Posterior kapsu l kısalığı ve posterior rotator kılıf kas sertliğini omuzu yaralanmaya götu ren potansiyel bir mekanizma olarak tanımlamaktadır. Eklemin statik stabilizatörlerinde herhangi bir kalınlaşma ya da kısalma meydana gelmesi eklem hareketinin doğasının bozulmasına neden olacaktır. Posterior kapsu l kısalığının glenohumeral fleksiyon sırasında humeral başı artmış anterior ve superior translasyona zorladığı gözlenmiştir. Benzer şekilde 90^0 abduksiyonda internal rotasyonda ise humeral baş anteriora doğru yer değiştirir ve eklem hareket açıklığında kısıtlanmaya neden olur. Bu durum rotator kılıf tendon patolojileri ile ilişkilendirilmiştir. Glenohumeral ku re, ikincisi ise korakoakromiyal arkın altından başlayarak proksimal humeral konveksiteyi içeren ku redir. Burada omuz hareketleri esnasında meydana gelen ve yu zeyler arasında oluşan yaklaşık 4 cm'lik kayma hareketi mevcuttur. Bu kayma hareketi sayesinde skapulohumeral yu k transferi sağlıklı bir şekilde gerçekleştirilir ve eklem stabilitesi sağlanır. Bu ku reler arasındaki uyum omuzun hem mobilitesi, hem de stabilitesi için gereken koşulları oluşturur. Baş u stu fırlatma sporcularında yu ksek oranda gözlenen omuz yaralanmalarının major risk faktörlerinden biri Glenohumeral İnternal Rotasyon Defisitidir (GIRD). GIRD posterior kapsu l kısalığı ile yakından ilişkilidir. Bu nedenden yaralanmaların önlenmesi için dikkate alınacak öneriler oluşmasını engellemek için de verilmelidir.

ALT EKSTREMİTE YARALANMALARININ ÖNLENMESİNDE SÜRDÜRÜLEBİLİR REHABİLİTASYON

Prof. Dr. Hayri Baran YOSMAOĞLU

Başkent Üniversitesi Sağlık Bilimleri Fakültesi Fizyoterapi ve Rehabilitasyon Bölümü

Koruyucu rehabilitasyon uygulamaları, alt ekstremite yaralanmalarının önlenmesinde oldukça önemli yer tutar. Bu uygulamaların temel amacı, sporcuda var olan intirinsik ve ekstrinsik risk faktörlerini tespit ederek yaralanma oluşmadan gerekli müdahaleyi yapmaktır. Dolayısıyla öncelikle yaralanma oluşmasında etkili risk faktörlerinin neler olduğu ve bu potansiyel risk faktörlerinin etki mekanizmasının iyi bilinmesi, etkili bir rehabilitasyon programı yaratılmasında önemli rol oynar.

Koruyucu rehabilitasyon programlarının en önemli bileşeni egzersiz eğitimidir. Son yıllarda yapılan çalışmalar, antrenman programları içine entegre edilmiş koruyucu egzersiz programlarının yaralanma insidansını önemli ölçüde düşürdüğünü göstermektedir. Başarılı rehabilitasyon programların ortak özellikleri incelendiğinde özellikle nöromuskuler kontrolü arttıran kor stabilizasyon ve denge egzersizlerin yoğun şekilde kullanıldığı göze çarpmaktadır. Çekirdek anlamına gelen "kor" bölgenin stabilizasyonu kavramının modern rehabilitasyonda alt ekstremite yaralanmaları için bu kadar önemli olmasının iki temel sebebi vardır. Birincisi sadece iyi bir proksimal stabilizasyon ile distal segmentlerde kuvvetin verimli şekilde üretilmesin mümkün olmasıdır. Alt ekstremiteye ait bir kasın kuvvet üretim verimi ve enduransı yükseldikçe de yaralanma ihtimali de azalmaktadır. İkinci neden, gövde kaslarının vücudu iyi stabilize etmemesi durumunda alt ekstremite kaslarının, stabilizatör kasların görevini alarak aşırı şekilde yüklenmesidir. Bunun en güzel örneği hamstring strainleridir. Eğer pelvis stabilizasyonundan sorumlu kaslar yorulup görevlerini yerine getiremezse, hamstring bir yandan alt ekstremitenin fonksiyonel hareketini sağlarken; diğer yandan pelvis stabilizasyonu ile ilişkili olarak kompansatuar şekilde yüklenmek zorunda kalır. Bu durum aynı zamanda alt ekstremite stabilizasyonunu sağlayan ligamentlerin de biyomekanik açıdan yüksek seviyede yüklenmesi anlamına gelir. Bu yüzden pek çok ligament yaralanmalarında rehabilitasyon programında merkezi stabilizasyon egzersizleri önemli yer tutmaktadır.

Çoğu kas strainlerinde ise temel yaralanma mekanizması kasın gerilmesi değil, uzamış halde ani yüklenmesidir. Bu durum, özellikle kasın yorulup kuvvet üretimin düştüğü anlarda, kaldırabileceğinden çok daha yüksek miktarlarda eksentrik yük altına girdiğinde daha tehlikeli hale gelir. Pek çok sporcunun maksimal sprint yaptığı sırada yaralanması bu açıklamayı desteklemektedir. Bu yüzden eksentrik egzersizler son yıllarda alt ekstremite koruyucu rehabilitasyonunda ve özellikle de kas strainlerinin rehabilitasyonunda son derece önem kazanmıştır.

Germe egzersizlerinin ise sportif performansı arttırıcı ve yaralanmayı önleyici etkisi olup olmadığı yıllardır tartışılan bir konudur. Bu konuyla ilgili daha eski yayınlar germe egzersizlerinin yaralanmanın önlenmesi ve aktiviteye hazırlık için mutlaka uygulanması gerektiğini hatta performansı arttırıcı etkisi olduğunu iddia etmesine karşın, son yıllarda yapılan deneysel çalışmalar germe egzersizlerinin yaralanmayı önleyici kayda değer bir etkisi olmadığını ve hatta kasın fonksiyonel tork üretiminde düşüşe neden olduğunu göstermektedir. Koruyucu egzersiz programlarının bir diğer önemli komponenti plyometrik egzersizlerdir. Yaralanmadan korunma kuvvetin, fonksiyonel ya da sportif aktiviteler sırasında patlayıcı kuvvetin yeterli şekilde açığa çıkması ve gerektiği kadar sürdürülebilmesi ile mümkün olabilir. Bu yüzden sporcuların patlayıcı kuvvet ve güç gelişimleri fonksiyonel olarak ancak plyometrik egzersizler ile gerçekleştirilebilir. Bu egzersizlerin uygulanması sırasında dikkat edilmesi gereken en önemli nokta sporcunun yere iniş sırasında yakından gözlenmesidir. Teknolojik sistemlerin kullanılması kinetik ve kinematik özelliklerinin gerçek zamanlı takibi için kolaylaştırıcı rol oynayabilir. Sıçrama sonrası yere inişte özellikle dizlerin valgus yönünde çökmesi ve yeterli kalça diz fleksiyonu yapılmaması, motor öğrenme mekanizması da göz önüne alındığında, koruyucu rehabilitasyonu tersine çevirip adeta yaralayıcı rehabilitasyon haline getirebilir. Sanal gerçeklik, arttırılmış gerçekliğe yönelik uygulamalar; egzersiz eğitiminin daha doğru, dinamik, zevkli olmasını sağladığından sürdürülebilirliğini arttırmaktadır.

YARALANMALARIN ÖNLENMESİNDE SÜRDÜRÜLEBİLİR REHABİLİTASYON: OMURGA

Prof. Dr. Derya ÖZER KAYA

İzmir Kâtip Çelebi Üniversitesi, Sağlık Bilimleri Fakültesi, Fizyoterapi ve Rehabilitasyon Bölümü, İzmir
deryaozer2000@yahoo.com

Omurga, sırt boyunca uzanan, içinde omuriliği barındıran, vücuda destek ve stabilite sağlayan iskeletin en önemli bölümü ve temel eksenidir. Hem rijit; yani stabil ve destekleyici hem de plastik; yani şekil değiştirebilme özelliğine sahiptir. Gövdeyi desteklemesin yanı sıra nöral yapıyı korumaktadır. Sportif performansa katkıda önemli bir rol oynar. Ancak, spora bağlı yaralanmalara karşı hassastır. Yaralanmalar kırık, dislokasyonlar ya da omurilik yaralanmaları gibi korkulu durumların yanında sıklıkla aşırı yüklenme ve tekrarlı hareketlere bağlı yumuşak doku yaralanmaları şeklinde görülür. Omurga problemlerine genel popülasyonda da sık rastlanır. Ancak, sporcularda hazırlayıcı olan hareketin karmaşık yapısı, spora özel biyomekanikler ve artmış kuvvet kullanımı ile omurga yaralanma tipleri daha zorlayıcı olabilir. Dahası yaralanmalar aynı segment ya da farklı segmentlerde tekrar eder hale gelebilir. Çok segmentli instabilite ve fonksiyonel yetersizlikler oluşturabilir. Bu da, sporcu için daha fazla zorlanma, spora devam edememe ve spor kariyerinin bitmesi ile sonuçlanabilir (1,2). Bu nedenle, dünya çapında, birincil hedefler yaralanmayı önlemek, spora katılımı ve spora dönüşü güvenli hale getirmek ve bu aşamalar boyunca rehabilitasyonu yapılandırmak üzerine odaklanmıştır (3).
Lumbal bölge yaralanmaları sporun özelliğine bağlı olarak oldukça sıktır. Bu yaralanmaların bazıları, omurganın temel çekirdek stabilitesini olumsuz etkiler, biyomekanik bozulmalar ya da propriosepsiyon, kuvvet ve nöromüsküler kontrol mekanizmalarının bozulması yoluyla omurganın dengesizliğine neden olur. Kapsamlı, ilerleyici bir spinal stabilizasyon programı, mobilite ve stabilite dengesinin sağlanması, daha sonra fonksiyonel ve spora özel egzersizlere ilerleyen rehabilitasyon süreçleri yapılandırılarak sürdürülebilir rehabilitasyon yapılandırılabilir ve bu, sorunun çözümlenmesinde etkili olabilir. (4-7).
Servikal omurga yaralanmaları da son derece yaygındır. Servikal kas gerilmeleri gibi nispeten küçük yaralanmalardan omurilik yaralanmaları ile birlikte ciddi, hayatı tehdit eden servikal kırıklara kadar uzanır. Vücudun ani yavaşlamasına bağlı whiplash travması ile aşırı kullanım sendromları servikal disfonksiyonu hazırlayan en önemli etkenlerdir. Spora bağlı servikal omurga yaralanmaları doğru pozisyonlama, ekipman kullanımı, engelleme, uygun müdahale teknikleri ile boyun derin kaslarını güçlendirme egzersizleri ile önlenebilir (8,9).
Torasik omurga, özellikle üst ekstremitelerin kullanımını içerenlerde çeşitli sporlarda, servikal ve lumbal bölge ile kinetik ilişki içinde optimum biyomekaniklerin sağlanmasında önemli bir rol oynamaktadır. Sporda torasik omurga yaralanmalarının görülme sıklığı servikal ve lumbal ile karşılaştırıldığında daha azdır. Ancak yine de yaralanmalara açık bir bölgedir, yaralanmaları kolayca gözden kaçabilir (10,11).
Sporcularda, omurgada fonksiyon yetersizliği, stabilite kontrol yetersizliği, mobilite yetersizlikleri, zayıf postüral farkındalık, hareket açıklığının ve mobilitenin kaybı, fonksiyonel rijidite, zayıf denge ve koordinasyon, uygunsuz zamanlama, hareketin algılanmasında bozukluk, yoğun fiziksel ve mental stres ile ilişkilidir (12).
Sporcunun temel gereksinimleri iyilik hali ve sağlık durumunun korunması ve sürdürülmesi ile performansın arttırılmasıdır. Bu kapsamda, sporcunun vizyonu uzun vadeli bir gelişmeyi içermeli ve sürdürülebilirlik kriterlerini sağlamalıdır. Akut veya kronik herhangi bir yaralanma sporcunun spora katılımı ve kariyeri açısından risk oluşturur (13). Bu nedenle, koruyucu-önleyici rehabilitasyon, yaralanmanın rehabilitasyonu, fonksiyonel rehabilitasyon, tekraralı yaralanmanın önüne geçmek ve spora dönüş ile performans arttırma süreçlerinin içiçe geçerek yönetilmesi ve sürdürülebilir olması önemlidir (14). Bu sunumun amacı, omurgada en sık görülen sporla ilgili yaralanmaları tanımlamak, bu yaralanmaları yönetmek ve kompleks eklem yapılarının ve buna uyum sağlayan yumuşak dokunun segmental kinetik zincir bütünlüğü ile fonksiyonel mobilite ve stabilite dengesinin sağlanabilmesi için pratik ve sürdürülebilir, önleyici ve fonksiyonel rehabilitasyon müdahalelerini tartışmaktır.

Kaynaklar

1. Sampsell, E. (2010). Rehabilitation of the spine following sports injury. Clinics in sports medicine, 29(1), 127-156.
2. Watkins, R., & Kordecki, M. (2020). Rehabilitation of the Athlete's Spine. In Spinal Conditions in the Athlete (pp. 25-35). Springer, Cham.
3. Dhillon, H., Dhilllon, S., & Dhillon, M. S. (2017). Current concepts in sports injury rehabilitation. Indian journal of orthopaedics, 51(5), 529.
4. Krabak, B., & Kennedy, D. J. (2008). Functional rehabilitation of lumbar spine injuries in the athlete. Sports medicine and arthroscopy review, 16(1), 47-54.
5. Ball, J. R., Harris, C. B., Lee, J., & Vives, M. J. (2019). Lumbar Spine Injuries in Sports: Review of the Literature and Current Treatment Recommendations. Sports medicine-open, 5(1), 26.

6. Nwasike, C., Hong, P., & Lee, J. Y. (2018). Spine Injuries: Conservative Managment, Operative Management and Return to Sport. In Masterful Care of the Aging Athlete (pp. 155-163). Springer, Cham.
7. De Blaiser, C., Roosen, P., Willems, T., Danneels, L., Bossche, L. V., & De Ridder, R. (2018). Is core stability a risk factor for lower extremity injuries in an athletic population? A systematic review. Physical therapy in sport, 30, 48-56.
8. Schroeder, G. D., & Vaccaro, A. R. (2016). Cervical spine injuries in the athlete. Journal of the American Academy of Orthopaedic Surgeons, 24(9), e122-e133.
9. Bailes, J. E., Petschauer, M., Guskiewicz, K. M., & Marano, G. (2007). Management of cervical spine injuries in athletes. Journal of athletic training, 42(1), 126.
10. Menzer, H., Gill, G. K., & Paterson, A. (2015). Thoracic spine sports-related injuries. Current sports medicine reports, 14(1), 34-40.
11. Özer Kaya D. Torakal Bölge Mobilizasyonları. Bölüm 11, s. 203-230: In: Yüksel İ. Ortopedik Problemlerde Manuel Terapi. Hipokrat Kitapevi, 2017.

12. Sahrmann, S., Azevedo, D. C., & Van Dillen, L. (2017). Diagnosis and treatment of movement system impairment syndromes. Brazilian journal of physical therapy, 21(6), 391-399.
13. Dohsten, J., Barker-Ruchti, N., & Lindgren, E. C. (2018). Caring as sustainable coaching in elite athletics: benefits and challenges. Sports Coaching Review, 1-23.
14. Joyce, D., & Lewindon, D. (Eds.). (2015). Sports injury prevention and rehabilitation: integrating medicine and science for performance solutions. Routledge.

"HIIT HERKES İÇİN UYGUN MU? YÜKSEK ŞİDDETLİ İNTERVAL ANTRENMANLARA FİZYOLOJİK VE PERFORMANS ADAPTASYONLARI

IS HIIT FITT FOR EVERYONE? PHYSIOLOGICAL AND PERFORMANCE ADAPTATIONS TO HIIT.

Selda Bereket Yücel*

*Marmara University Faculty of Sports Science

Since Ancient Civilizations or Cultures, Exercise Emergence as Medicine. Hippocrates (460–377 BC), widely recognized as the father of modern medicine, is credited with remarking that "if we could give every individual the right amount of nourishment and exercise, not too little and not too much, we would have found the safest way to health". Two Millennia later then that remark, On November 5th, 2007, the American College of Sports Medicine (ACSM), with support and endorsement from the American Medical Association and Office of the Surgeon General has declared the formulation of the Exercise Is Medicine (EIM) initiative [1]. On the other hand, still worldwide, 1 in 4 adults, and 3 in 4 adolescents (aged 11–17 years), do not currently meet the global recommendations for physical activity set by WHO[2]. Lack of Time is often cited as a primary barrier for that sedentary life style. HIIT emerged as time-efficient solution to improve public health. Elite athletes have long appreciated the role of HIIT exercise as part of a comprehensive training program. Studies [3,4,5,6,7] advocate the benefits of HIIT for healthy athletic population are to increase VO2max, muscle oxidative capacity, muscle buffering capacity, muscle glucose transport capacity, GLUT4 protein content, improved endothelial function and regulation of mitochondrial biogenesis. On the other hand, many studies [8, 9] informed the potential dangers of HIIT especially for unfit populations or special populations like the ones in Cardiac Rehabilitation Programs. According to ACSM[10] persons who have been living a sedentary lifestyle or periods of physical inactivity may be at a higher risk for coronary disease with HIIT. And it is important to establish a base fitness level before trying HIIT. Especially for Patients with Cardiovascular disease who have been involved HIIT bases exercise there are strong safety considerations. Studies[11,12] concluded that evidence from short-term lab-based HIIT studies provide proof-of-concept of efficacy. However, outside the laboratory compliance with lifestyle interventions is variable and diminishes over time. To alter clinical and public health practice, long-term studies with clinically relevant endpoints are needed.

References;

1. Berryman, JW Exercise is Medicine: A Historical Perspective, ACSM 2010; 9(4):195-201

2. World Health Organization, Global Action Plan On Physical Activity 2018-2030 More Active People For A Healthier World, 2018, ISBN 978-92-4-151418-7

3.Kessler HS, Sisson SB, Short KR. The potential for high-intensity interval training to reduce cardiometabolic disease risk. Sports Med. 2012;42(6):489–509.

4. Gibala MJ, Little JP, Macdonald MJ, Hawley JA. Physiological adaptations to low-volume, high intensity interval training in health and disease. J Physiol. 2012;590(5):1077–1084.

5. Boutcher SH. High-intensity intermittent exercise and fat loss. J Obes. 2011;2011:868305.

6. Gibala MJ,. Gillen JB, Michael E. Percival Physiological and Health-Related Adaptations to Low-Volume Interval Training: Influences of Nutrition and Sex Sports Med (2014) 44 (Suppl 2):S127–S137

7. Osawa Y, Azuma K, Tabata S, Katsukawa F, Ishida H, Kawai YO, Itoh H, Okuda S, and Matsumoto H Effects of 16-week high-intensity interval training using upper and lower body ergometers on aerobic fitness and morphological changes in healthy men: a preliminary study J Sports Med. 2014; 5: 257–265.

8. Pattyn N, Coeckelberghs E, Buys R, Cornelissen VA, Vanhees L. Aerobic interval training vs. moderate continuous training in coronary artery disease patients: a systematic review and meta-analysis. Sports Med. 2014;44(5):687–700.

9. Elliott AD, Rajopadhyaya K, Bentley DJ, Beltrame JF, Aromataris EC. Interval training versus continuous exercise in patients with coronary artery disease: a meta-analysis. Heart Lung Circ. 2015;24(2): 149–157.

10. ACSM's Guidelines for Exercise Testing and Prescription. 2009; 7th ed. Philadelphia: Lippincott Williams & Wilkins.

11. Liou K, Ho S, Fildes J, Ooi SY. High intensity interval versus moderate intensity continuous training in patients with coronary artery disease: a meta-analysis of physiological and clinical parameters. Heart Lung Circ. 2016;25(2):166–174

12. Price KJ, Gordon BA, Bird SR, Benson AC. A review of guidelines for cardiac rehabilitaiton exercise programmes: is there an international consensus? Eur J Prev Cardiol.2016;23(16):1715–1733.

DECOMPOSITION OF HIGH LEVEL SPORTIVE ABILITIES BY USING NEURO-MECHANICAL METHODS

Dr. Hayri ERTAN

Esksehir Technical University,
Faculty of Sport Sciences, Eskisehir/Turkey

Different scientific disciplines and theories may contribute to high-level sportive performance. Neuro-mechanical evaluation of sportive performance may include both neural and biomechanical aspects (1). In neural evaluation of specific movement patterns, muscular activation and/or relaxation strategies may be evaluated. Besides, evaluating the alfa/gama co-contraction patterns or involvement of Golgi Tendon organ into action may supply very important information. This may help to differentiate high-level sportsmen from the beginner and middle class athletes. The relationship between sensory input and the motor output may also be evaluated by using some of the neural approaches. Evaluating the mechanical aspect of the movement patterns in elite performance may have; a) kinetic and b) kinematic aspects. There are varieties of biomechanical methods that can be used to evaluate the movement patterns. The evaluation methods are used separately and/or in combination of each other. Measuring the forces effecting or creating the movement pattern supplies kinetic data. On the other hand, kinematic analysis is the process of measuring the kinematic quantities used to describe motion (2).

The purpose of the talk first to supply; (i) a brief introduction of literature, (ii) the synchronization of neuro-mechanical measurement systems all-together and gathering data for decomposing the motor abilities into its parts and (iii) explain some findings from applications of all these methodology into the field gathered in Movement and Motor Control lab of Eskisehir Technical University, Eskisehir.

References:

1. Cerrah, A. O., Ertan, H., Soylu, A.R. (2010). Evaluating Force with Electromyography. Turkiye Klinikleri J Neur 2010; 5(3): 160-6.
2. Peter McGinnis (2013). *Biomechanics of Sport and Exercise eBook, Third Edition With Web Resource*.

SAĞLIKLI YAŞAMDAN SPORTİF PERFORMANSA GİDEN YOLDA FİTNES ANTRENMAN MODELİ

FITNESS TRAINING MODEL ON THE WAY FROM HEALTHY LIVING TO ATHLETIC PERFORMANCE

Salih PINAR

Abstract

The human body has evolved to move. But the developing technology changed our daily life habits to a great extent and dragged us into motionlessness. This leads to many health problems with obesity and postural disorders. Not only the sedantary but also the athletes are affected, resulting with injuries. The fitness industry has also developed and integrated the Integrated Fitness Training Model as a solution.

The Integrated Fitness Training Model consists of 2 main components; cardiorespiratory training, functional movement and resistance training. Each component is comprised of four phases along the function, health, fitness, performance continuum. This model can take a client from the sedantary level to the high performance level. The starting step is determined by the coach according to the level of fitness of the person.

The cardiorespiratory training component uses a three-zone training model based on ventilation thresholds to determine training intensities. Stages of this composition are listed as aerobic based training, aerobic efficiency training, anaerobic endurance training and anaerobic power training.

In the functional movement and resistance training component, the stages are listed as stability and mobility training, movement training, load training and performance training.

Like many health problems are prevented with physical activity, many scientific studies show that the Integrated Fitness Training Method is additionally prevents postural impairments as well as injuries.

Fiziksel uygunluk Dünya Sağlık Örgütü'nün tanımıyla kassal çalışmanın uygun yeterlilikte olmasıdır. Sağlığa ilişkin fiziksel uygunluk ise bireyin kalp, kan damarları, akciğerleri ve kasların günlük aktiveteler için minimum yorgunluk sağlayacak fonksiyonel düzeyde olmasıdır diye tanımlanmaktadır. Sağlığa ilişkin fiziksel uygunluğun geleneksel yaklaşımda bileşenleri 4 ana başlıkta incelenmektedir. Bunlar: Kardiorespiratör dayanıklılık, Beden kompozisyonu, Kassal kuvvet ve Kassal esnekliktir. Ancak günümüzde günlük hayatımızın değişimiyle birlikte çağdaş yaklaşımda bu bileşenlere stabilite ve mobilite, kor bölgesi gelişimi, postural özellikler gibi yeni bileşenler eklenmiştir (tablo.1).

Geleneksel Fitnes Antrenmanı Bileşenleri	Çağdaş Fitnes Antrenmanı Bileşenleri	
Kardiyorespiratuar uygunluk	***Sağlıkla İlgili Değişiklikler***	***Metabolik Göstergeler (Ventilasyon eşikleri)***
Kas dayanıklılığı	***Postural (kinetik zincir) stabilite***	***Kas dayanıklılığı***
Kas kuvveti	***Kinetik zincir hareketliliği***	***Kas kuvveti***
Esneklik	***Hareket verimliliği***	***Esneklik***

	Core kondisyonu	***Çeviklik, koordinasyon ve reaktif performans***
	Denge	***Hız***
	Kardiyorespiratuar fitness (aerobik ve anaerobik)	***Güç***

Tablo.1: Fiziksel Uygunluğun Bileşenleri

İnsan vücudu hareket etmek için evrilmiştir. Ancak gelişen teknoloji günlük yaşam alışkanlıklarımızı büyük ölçüde değiştirmiş ve bizi hareketsizliğe sürüklemiştir. Bu durum obezite ve postural bozukluklarla birlikte birçok sağlık sorununa yol açmaktadır. Hareketsizlik veya tek yönlü çalışmaların postürde ciddi bozukluklar oluşturduğu görülmüştür. Örnek olarak sürekli masa başında yanlış postürle bilgisayar başında çalışan bireylerde kalça fleksörlerinde kısalma, omuzlarda öne yuvarlanma ve forward head sendromu çok görülmektedir. Sürekli kolları yukarıda çalışanlarda ise pektoral ve latissimus dorside gerginlik, baş ve boyun ağrıları sık görülmektedir. Uzun süreli topuklu ayakkabı giyimi ise ayak bileği plantar fleksiyonda olduğu için gastrecnemius ve soleus kaslarında kısalma bunlara bağlı, aşırı pronasyon oluşur ve bilek yaralanmalarına sebebiyet verir[1]. Bunlar sadece sedanterleri değil sporcuları da etkileyerek yaralanmalara sebebiyet vermektedir.

Yaralanmalar daha çok yaşlılarda görülmesine rağmen ki bunların sebebinin de çocukluk ve gençliklerinde doğru fiziksel aktivete uygulaması yapılmadığından kaynaklı olduğu düşünülmektedir, gençlerde yaralanmalar sporcuların gelecek hayatlarını hem sakatlanmadan korkutarak hem de spordan soğumalarına sebep olarak etkilemektedir. Araştırmalar yaralanmaların %30-50sinin aşırı kullanıma bağlı olduğunu göstermişlerdir[2].

Ergenlik çağındaki 166 erkek sporcu ile yapılan bir çalışmada 643 yaralanma belirlenmiş. Bu yaralanmaların %50si aşırı kullanıma bağlı %20si ise büyümeye ilişkin yaralanmalar olduğu sonucu çıkmış. En çok görülen yaralanmalar kas ve tendon yaralanmaları, en çok görülen bölge ise %67 ile alt ekstremite, %22 ile ayak bileği en çok yaralanmanın meydana geldiği eklem olduğu görülmüş[3].

Fitnes endüstrisi de çağa ayak uydurup gelişerek bu problemlere çözüm olarak Çağdaş Fitnes Antrenman Modelini geliştirmiştir. Birçok araştırma Bu Fitnes Antrenman Modelinin karmaşık spor hareketlerinden kaynaklanan akut yaralanmaları önlediğini göstermiştir[4].

Bütünleşik fitnes antrenman modeli olarak adlandırdığımız bu yaklaşıma benzer 11+ ve Bütünleşik nöromuskuler antrenman (BNA) modeli gösterilebilir. 11+ programı yüksek olan futbolcu yaralanma oranlarını düşürmek için FİFA tarafından futbola özel hazırlanmış bir ısınma protokolüdür (Şekil.1). 2010 dünya kupası sırasında dünya genelinde tüm üye kuruluşlarında başlatmış ve sonuç olarak antrenman sırasında sakatlanmaları %37, maç sırasındaki sakatlanmaları ise %29 azaltmıştır[5]. Bütünleşik nöromusküler antrenman modeli ise yaralanmaların sebepleri üzerine eğilmiş ve bu yaralanma sebeplerine odaklı koruyucu amaçla 6 bileşene ayrılmış bir modeldir. Bu bileşenler dinamik stabilizasyon, koordinasyon, kuvvet, pliometri, hız ve yorgunluk direncidir[6].

Bütünleşik Fitnes Antrenman Modeli, kardiyorespiratuar antrenman, fonksiyonel hareket ve direnç antrenmanı olmak üzere 2 ana bileşenden oluşmaktadır. Bu model sedanter seviyeden yüksek performans seviyesine doğru ilerleyen 4 aşamadan oluşur. Bunlar aşamalar sırasıyla Fonksiyon, Sağlık, Fitnes ve Performanstır. Kişinin fitnes seviyesine göre başlayacağı basamak antrenör tarafından belirlenir.

Kardiyorespiratuar antrenman bileşeninde egzersiz şiddetini belirlemek için 3 bölgeli antrenman modeli kullanılır. Bu bölgeler ventilasyon eşikleri ile birbirinden ayrılır ve belirlemek için alanda uygulaması kolay olan konuşma testi uygulanır. Aynı zamanda algılanan zorluk derecesine göre bölgeler de belirtilmiştir. 1. bölge algılanan zorluk seviyesinde 1'den 4'e kadar kabul edilirken, 2. bölge 5-6 kabul edilir. 3. bölge ise 7'den 10'a kadar kabul edilmektedir.

Şekil 1: FIFA Isınma Programı-11+

Kardiyorespiratuar antrenman bileşeninin ilk aşaması aerobik temelli antrenmanlardır. 1. aşamada egzersiz şiddeti 1. bölgede olmalıdır. Yani konuşma testine göre birey egzersiz yaparken konuşmakta zorluk çekmemelidir. Yürüyüşler ve ya hafif tempolu koşular kullanılabilir. 2. aşama aerobik verimlilik antrenmanları uygulanır. Bu aşamada 1. bölgede koşular devam ederken 2. bölgede aralıklı aerobik intervaller kullanılmaya başlanır. 3. aşama ise anaerobik dayanıklılık antrenmanları aşamasıdır. 1. bölge ve 2. bölge antrenmanları devam ederken bunlara 3. bölgenin başlarındaki anaerobik intervaller eklenir. 4. aşama anaerobik güç antrenmanları yapılır. 3. bölgede intervaller yapılır ama 3. aşamayla karşılaştırıldığında egzersiz şiddetleri maksimale yakın ve kısa sürelidir (Şekil.2).

Fonksiyonel hareket ve direnç antrenmanı bileşeninde ilk aşama stabilite ve mobilite antrenmalarıyla başlar. Dengesizlikler düzeltilerek başlıca fonksiyonlar ve/ veya sağlık düzeyi arttırılmaya odaklanılır. 2. aşama hareket antrenmanları yapılır. Koordinasyon ve ağırlıklı olarak vücut ağırlığı ile hareket çalışmaları uygulanır. 3. aşama yüklenme antrenmanları aşamasıdır. Bu aşamada bireyler yüklenme antrenmanları ile kuvvet ve kuvvette devamlılığın arttırılmasını hedefler. Pliometrik antrenmanlar için hazırlık antrenmanları uygulanmaya başlar. Ek dirençlerle egzersiz yapılır. 4. aşamada ise antrenmanlar performansa yöneliktir. Bu safhada pliometrik antrenmanlar, hız, çeviklik ve güç antrenmanları ağırlıktadır.

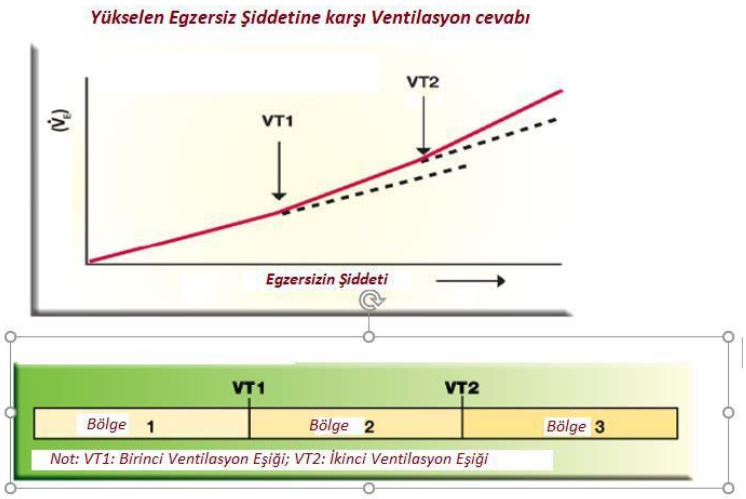

Şekil 2 : Egzersizin Şiddetine Karşı Ventilasyon sıklığı.

Fonksiyonel hareket ve direnç antrenmanı bileşeninde ilk aşama stabilite ve mobilite antrenmalarıyla başlar. Dengesizlikler düzeltilerek başlıca fonksiyonlar ve/ veya sağlık düzeyi arttırılmaya odaklanılır. 2. aşama hareket antrenmanları yapılır. Koordinasyon ve ağırlıklı olarak vücut ağırlığı ile hareket çalışmaları uygulanır. 3. aşama yüklenme antrenmanları aşamasıdır. Bu aşamada bireyler yüklenme antrenmanları ile kuvvet ve kuvvette devamlılığın arttırılmasını hedefler. Pliometrik antrenmanlar için hazırlık antrenmanları uygulanmaya başlar. Ek dirençlerle egzersiz yapılır. 4. aşamada ise antrenmanlar performansa yöneliktir. Bu safhada pliometrik antrenmanlar, hız, çeviklik ve güç antrenmanları ağırlıktadır.

Kaynakçalar

1. Clark, M., & Lucett, S. (Eds.). (2010). NASM essentials of corrective exercise training. Lippincott Williams & Wilkins.

2. Rejeb, A., Johnson, A., Horobeanu, C., Vaeyens, R., & Witvrouw, E. (2017). Epidemiology Of Sports Injuries Among Highly Trained Youth Multisport Athletes. Br J Sports Med, 51(4), 377-378.

3. Caine, D., Caine, C., & Maffulli, N. (2006). Incidence and distribution of pediatric sport-related injuries. Clinical Journal of Sport Medicine, 16(6), 500-513.

4. Junge A and Dvorak J. Soccer injuries: A review on incidence and prevention. Sport Med 34: 929–938, 2004.

5. Soligard T, Nilstad A, Steffen K, Myklebust G, Holme I, Dvorak J, et al. Compliance with a comprehensive warm-up programme to prevent injuries in youth football. Br J Sports Med 2010;44(11):787-793.

6. Fort-Vanmeerhaeghe, A., Romero-Rodriguez, D., Lloyd, R. S., Kushner, A., & Myer, G. D. (2016). Integrative neuromuscular training in youth athletes. Part II: Strategies to prevent injuries and improve performance. Strength and Conditioning Journal, 38(4), 9-27.

CUMHURBAŞKANLIĞI HÜKÜMET SİSTEMİNDE SPOR ÖRGÜTLENMESİ VE YÖNETİMİ

Prof. Dr. A. Azmi YETİM

Ülkemizde 1922'de TİCİ'nin kurulması ile serüvenine başlayan Türk spor yönetiminin çatı örgütü, geçtiğimiz yüzyıl içerisinde birçok değişikliğe uğramış ve 2018 yılında geçilen Cumhurbaşkanlığı hükümet sistemi ile günümüzdeki halini almıştır. 2018 yılında geçilen Cumhurbaşkanlığı hükümet sistemi Türk kamu kurumlarının yapısı ve işleyişinde bir çok değişikliği beraberinde getirmiş, bu değişikliklerden devletin resmi spor örgütü olan Gençlik ve Spor Bakanlığı da doğal olarak etkilenmiştir. Gençlik ve Spor Bakanlığı'nın yapısı Cumhurbaşkanlığı 1,4 ve 27 nolu karar nameleri ile günümüzdeki halini almıştır.

Bu değişikliklere genel olarak bakıldığında; Bir önceki Gençlik ve Spor Bakanlığı yapısında bağlı birimler arasında bulunan ve adı Spor Genel Müdürlüğü olan birim 1 nolu Cumhurbaşkanlığı Kararnamesi ile Spor Hizmetleri Genel Müdürlüğüne dönüştürülmüş ve bakanlık hizmet birimleri arasına alınmıştır. Yine bir önceki Gençlik ve Spor Bakanlığı yapısında bağlı birimler arasında bulunan Kredi ve Yurtlar Genel Müdürlüğüde hizmet birimleri arasına alınmış ve hizmet birimlerine; Eğitim araştırma koordinasyon, Yatırım ve İşletmeler, Uluslararası Organizasyonlar ve Dış İlişkiler ve Personel Genel Müdürlükleri eklenmiştir.

Ayrıca 703 sayılı Kanun Hükmünde Kararname ile bakanlık müsteşar kadroları iptal edilmiş ve bu yetkiler bakan yardımcılarına devredilerek bakan yardımcılıkları daha işlevsel hale getirilmiştir.

Spor Hizmetleri Genel Müdürlüğü (2018 - ……)

Spor Hizmetleri Genel Müdürlüğü esasen bir önceki Spor Genel Müdürlüğü yapısının devamı şeklinde karşımıza çıkmakla birlikte 1 nolu Cumhurbaşkanlığı Kararnamesi ile Gençlik ve Spor Bakanlığı bağlı birimlerinden alınarak ve ismi Spor Hizmetleri Genel Müdürlüğü olarak değiştirilerek bakanlık hizmet birimleri arasına dahil edilmiş ve madde 189 ile görevleri yeniden belirlenmiştir.

Yeni düzenleme ile Spor Hizmetleri Genel Müdürlüğünün görevlerinde bir önceki yapının (Spor Genel Müdürlüğü) üstlenmiş olduğu görevlere ilaveten yeni görevler eklendiği görülmektedir. Bunlardan bazıları ve çarpıcı olanları şunlardır;

- Spor alanında uygulanacak temel politikaların tespiti,
- Spor Kültürünün geliştirilmesive yaygınlaştırılması,
- Okul dönemindeki çocuklara yetenek taramasıyapılması,
- Spor anonim şirketlerinin tescili ve özel spor tesislerinin kuruluşuna

ilişkin ruhsat ve benzeri hizmetleri yürütmek, standartlarını belirlemek ve bu kuruluşların denetimini yapmak

703 sayılı Kanun Hükmünde Kararname ile mevcut 3289 sayılı yasa Gençlik ve Spor Hizmetleri yasasına dönüştürülmüş ve yasa ile taşra teşkilatını oluşturan "Gençlik Hizmetleri ve Spor İl ve İlçe Müdürlüklerinin" ismi "Gençlik ve Spor İl ve İlçe Müdürlükleri" olarak düzenlenmiştir.

Yine aynı yıl (2018) içerisinde yayınlanan 27 nolu Cumhurbaşkanlığı Kararnamesi ile bakanlık Hizmet Birimleri arasında yer alan Hukuk Müşavirliği kaldırılmış ve yerine Hukuk Hizmetleri Genel Müdürlüğü kurulmuştur. Ayrıca aynı kararname ile "Gençlik, spor ve yurt hizmetlerini il düzeyinde koordine etmek ve yürütmek üzere il müdürlüklerine bağlı olarak Yurt Hizmetleri Müdürlüğü, Gençlik Hizmetleri Müdürlüğü ve Spor Hizmetleri Müdürlüğü kurulabilir." hükmü getirilmiştir.

BOŞ ZAMAN: BİR TEMEL İNSAN HAKKI

LEISURE: A BASIC HUMAN RIGHT

Prof.Dr.Suat KARAKÜÇÜK

Gazi Üniversitesi Spor Bil.Fakültesi Rekreasyon Bölümü

ksuatt@gmail.com

Summary

Human rights are "the basic rights and freedoms to which all humans are entitled. Human rights include civil and political rights, such as the right to life, liberty, and property, freedom of expression, pursuit of happiness and equality before the law; and social, cultural and economic rights, including the right to participate in science and culture, the right to work, and the right to education. Article 1 of the United Nations Universal Declaration of Human Rights (UDHR) declares that "All human beings are born free and equal in dignity and rights. They are endowed with reason and conscience and should act towards one another in a spirit of brotherhood". The Universal Declaration of Human Rights, also includes the right to leisure time (UDHR, Article 24), to cultural participation and to travel (UDHR, Article 27). Furthermore, in the manifest of 5th World Congress of the *World Leisure and Recreation Association*, it is proclaimed that "All persons have the right to leisure through economic, political and social policies that are equitable and sustainable" (Article 1); and demanded, by "All Governments will enact and enforce laws and policies designed to provide leisure for all" (Article 5).

Hak, ahlaki ve/veya yasal olarak savunulabilen "*bir şey elde etme ya da bir şey yapma*" talebi olarak ifade edilebilir. İnsan hakları ise tüm insanların yalnızca insan oldukları için sahip oldukları temel hakları tanımlamaktadır (Donnelly, 2003, s.7).

Haklar, bireyler halinde ya da gruplar olarak, kendileri için ya da başkaları adına talep edilebilir. Yine de, eğer konuyla ilgili diğer kurumlar, vazife yükümlülüğü bulunanlar ve muhataplar (bireyler, topluluklar, hükümetler vb. kurum ve/veya kuruluşlar) tarafından bu haklar tanınmazsa, hakların hayata geçirilmesi mümkün olmayabilecektir. Böylesi bir durumda, yetki sahibi kesimler bu hakları görmezden gelebilir, geri çevirebilir, direnç gösterebilir yahut kabul gösterseler dahi uygulama esnasında çeşitli zorluklar çıkarabilirler. Dolayısı ile bu (temel insan hakları) hakların güvenceye alınması hususu sıklıkla kampanyaların, protestoların, gerilimlerin ve müzakerelerin odağında olmuştur. Hak talepleri ve bunların tanınması yahut reddedilmesi, bu açıdan bakıldığında felsefi, politik ve yasal bir fenomen olarak karşımıza çıkmaktadır. Özgürlükçü düşünce üzerine kurulu toplum anlayışları, politik mücadeleler ve yasal çözümler ile Fransa ve Amerika Birleşik Devletleri gibi bazı ülkeler, anayasalarına temel insan haklarını tarihi bir kutsallık gözeterek yerleştirmişlerdir.

Boş zamanlar ve bu zamanlarda gerçekleştirilen etkinlikler insan sağlığı, iyi oluş ve mutluluk için önemli bir rol oynamaktadır (Caldwell 2005; Haworth 1997). Dünya Sağlık Örgütü (WHO) 1946'da sağlığın tanımını "Sadece hastalıklardan ve zayıflıktan uzak olmak şeklinde değil ama tam anlamı ile fiziksel, zihinsel ve sosyal işi oluş hali" olarak yapmıştır (W.H.O. 1946). İyi oluş hali, bireylerin günlük yaşam stresi ile baş edebilmesi, sağlam ve her açıdan kuvvetli olması şeklinde ifade edilir (Seligman 2011) ve bir milletin refah seviyesi için ekonomik unsurlar kadar iyi oluş hali değerleri de önemli bir göstergedir (Diener and Seligman, 2004). Boş zaman ve rekreasyon etkinlikleri insanların stresle başa çıkmasında (Iwasaki and Mannell 2010) ve zorlu yaşamsal şartlara göğüs gerebilmesinde önemli bir yardımcısıdır (Kleiber, Hutchinson, and Williams 2002). Ayrıca, varoluşu anlamlandırma ve yaşamı anlamlı kılma çabasına destek olmaktadır (Frankl 1959/2006). Boş zaman ve rekreasyon etkinlikleri günümüzde, iyi oluş için kritik önemde bir bileşen olarak görülmektedir.

Birleşmiş Milletler Evrensel İnsan Hakları Beyannamesi, boş zaman/rekreasyon konusunu 3 farklı tema (seyahat özgürlüğü, boş zamana erişim ve kültürel katılım) ile işlemektedir ve 24. maddesi, herkesin dinlenmeye ve eğlenmeye/boş zamana (*Rest and Leisure*) sahip olduğunu belirtmektedir.

Toplam 30 maddeden oluşan Evrensel İnsan Hakları Beyannamesi, *Sivil ve Politik Haklar* ile *Ekonomik, Sosyal ve Kültürel Haklar* şeklinde olmak üzere genel olarak iki grupta incelenebilir. *Ekonomik, Sosyal ve Kültürel Haklar* grubunun iki maddesi (24, 27) doğrudan boş zaman başlığı ile ilintilidir. 24. madde herkesin boş zaman/rekreasyon hakkına sahip olduğunu belirtirken, 27. madde de kültürel yaşama katılım ve telif hakkı korunmakta, sivil haklarından birisi olan 13. maddede ise seyahat hakkı ifade edilmektedir. Boş zaman kavramı, ister onaylamak isterse reddetmek açısından olsun beyannamede listelenen diğer haklarla da etkileşim içindedir. Örneğin; varoluşa ve eğitime dair hakların görmezden gelinmesi, boş zaman haklarının uygulanabilirliğini de riske atan bir durum olarak karşımıza çıkmaktadır.

Boş zamana ve serbest zamana sahip olma hakkı ve "etkinlik" olarak boş zamana katılım haklarının sorunları üzerine, iş, çalışma ve çalışmadan arta kalan zaman odağı gözetilerek bakıldığında *Ekonomik, Sosyal ve Kültürel Haklar* grubunun 15. maddesi ve *Evrensel İnsan Hakları Beyannamesi'nin* 27. maddesi oldukça faydalı ve açıklayıcı olacaktır. Bu maddeler; tartışmasız bir şekilde herkesin "kültürel yaşama katılma" hakkının bulunduğunu çok net bir dille ifade etmektedir. Birleşmiş Milletler *Ekonomik, Sosyal ve Kültürel Haklar Heyeti* ise kültürü ve kültürel yaşamı; yaşam biçimi, dil, sözlü ve yazılı edebiyat, müzik ve şarkılar, sözsüz iletişim, dinler ve inançlar, ayinler ve törenler, spor ve oyun, üretim teknikleri ve teknoloji, doğal alanlar ve insan eli ile yaratılmış ortamlar, yeme-içme, giyim-kuşam ve barınma, konaklama tercihleri, sanatsal faaliyetler, adetler, gelenek ve görenekler yolu ile bireylerin, grupların ve toplumların insan doğasını oluşturan niteliklerini yansıtabilme ve yaşamlarını, insani varoluşlarını anlamlandırabilme çabaları olarak tanımlamaktadır (UN Committee on Economic, Social and Cultural Rights, 2009, p. 4).

Ayrıca Birleşmiş Milletler *Ekonomik, Sosyal ve Kültürel Haklar Heyeti,* kültürel yaşama katılım hakkının teminat altına alınması ile beraber bireylerin, insan topluluklarının ve toplumların müze ziyaretleri, tiyatro ve sinema takibi, spor yapma, edebiyatla ilgilenme, yöresel halk yaşamına ilgi duyma ve kültürel öğrenim/deneyim sağlayacak faaliyetler, her türü sanatsal faaliyetler, kültürel etkileşim için vazgeçilmez unsuru olan parklar, bahçeler, meydanlar, sokak ve caddeler gibi ortak kamu/açık alanlarının boş zamanlarda daha sık ziyareti, doğanın hediyesi gölleri, nehirleri, dağları, ormanları, milli parkları vd. doğal alanları rekreasyonel bir kaynak olarak görme ve çevreci bir yaklaşımla bu kaynaklardan faydalanma gibi boş zaman davranışlarına daha çok yöneleceğini ileri sürmektedir.

Evrensel İnsan Hakları Beyannamesi'nde yer alan "dinlenme ve eğlenme/boş zaman" (rest and leisure) ifadesi basitçe bir anlatım ile iki farklı '*serbest zaman*' etkinliği anlama gelebilmektedir. Bunlardan ilki olan 'dinlenme' işten arta kalan fiziksel ve zihinsel yorgunluğun kişiden uzaklaştırılması adına başvurulan yöntemleri (rahatlama ve uyku) açıklamak için kullanılırken, eğlenme/boş zaman (leisure) anlamında benimsendiğinde ise iş ile hiçbir ilgisi bulunmayan ve ancak başka maksatlar ile başvurulan yöntemleri (eğlence ve kişisel gelişim) açıklamak için de kullanılabilir. Bu hususta tartışma yaratan başka bir durum da bunlara harcanan süreler üzerinedir ve bu yüzden bu hakların işletilmesi için gerekli süreler hakkında belirli/detaylı ifadeler kullanılmamıştır. Bugün, hemen her çalışanın işten arta kalan zamanlarda sağlıklı varoluş ve iyi oluş halinin temini için gereken asgari dinlenme süreleri aşağı yukarı bellidir. Ancak bu süreler eğlenme ve diğer boş zaman etkinlikleri için açık uçludur ve harcanması gereken süreler çoğu zaman belirsizdir.

Dünya Boş Zaman ve Rekreasyon Birliği (World Lesiure and Recreation Organization) 5. Dünya Boş Zaman Kongresi'nde (Brezilya/Sao Paulo – Ekim, 1998) boş zaman kavramının önemine ve küreselleşmenin boş zaman davranışları üzerindeki etkilerine ithafen bir dizi ilkeyi bünyesinde barındıran bir bildiri yayınlamıştır. Bu bildiri, boş zaman ve rekreasyon odaklı belirgin bireysel ve toplumsal sorunlara cevaben hazırlanmış, özel bir dinleyici/izleyici müdahil kitle tarafından üzerinde anlaşmaya varılmış ilke ve inançların toplu bir ifadesidir. Bildiri, gerekçe ve beyanı takiben 10 maddeden oluşmaktadır. Bu 10 maddenin bazılarında doğrudan ve bazılarında ise dolaylı olarak boş zamana sahip olmanın ve bunu kullanabilmenin bir hak olduğu vurgulanmaktadır. Bu maddeler ise şu şekildedir:

Madde 1 - Tüm insanların ekonomik, siyasi ve sosyal politikalar vasıtası ile adil ve sürdürülebilir boş zaman hakkı bulunmaktadır.

Madde 3 - Tüm hükümetler ve kurumlar, insanlar için boş zaman uğraşlarını ve rekreasyon etkinliklerini icra edebilecekleri, yönetebilecekleri ve paylaşabilecekleri, uygun zaman, alan, tesisler ve fırsatları bünyesinde barındıran sosyal ya da doğal, engelsiz ortamlar üretmeli ve muhafaza etmelidir.

Madde 5 - Tüm ülkeler ve yönetimleri boş zaman haklarını yasallaştıran kanunlar ve politikalar tasarlayarak herkes için rekreasyonu mümkün kılmalıdırlar.

Boş zaman ve rekreasyonun önündeki tüm engel ve kısıtlayıcılara karşı Birleşmiş Milletler, tüm ülkeler ve hükümetleri, hükümetlerle doğrudan bağı bulunmayan bütün kurumlar, kuruluşlar ve örgütler ile tüm Dünya vatandaşlarını bildiriyi kabul etmeye, desteklemeye, yaymaya ve geliştirmeye davet edilmiştir (Jonson, P., 2000; World Leisure, 2019).

Kaynaklar

A. J. Veal (2015) Human rights, leisure and leisure studies, World Leisure Journal, 57:4, 249-272, DOI: 10.1080/16078055.2015.1081271

Frankl, V. 1959/2006. Man's Search for Meaning. Boston, MA: Beacon Press.

Jonson, P. (2000) 'From vision to action: the need to implement the principles of the Sao Paulo Declaration on Leisure and Globalization', in M.C. Cabeza (ed.) Leisure and Human Development, Bilbao: University of Deusto, pp. 41– 9.

Diener, E., and M. E. Seligman. 2004. "Beyond Money Toward an Economy of Well-Being." Psychological Science in the Public Interest. 5 (1): 1–31.

Caldwell, L. L. 2005. "Leisure and Health: Why is Leisure Therapeutic?" British Journal of Guidance & Counselling 33 (1): 7–26. doi:10.1080/03069880412331335939.

LaFargue, Paul (2015) Tembellik Hakkı (Le droit a la paresse), Alfa Basım Yayım, İstanbul (Çeviren: Ayşe Meral)

Haworth, J. T. 1997. Work, Leisure and Well-Being. London: Routledge.

Seligman, M. E. 2011. Flourish: A Visionary new Understanding of Happiness and Well-Being. New York: Free Press.

Marx, K. (1867/1957). Capital, Vol. I. London: Dent. (Akt. A. J. Veal, 2015)

Iwasaki, Y., and R. C. Mannell. 2010. "Hierarchical Dimensions of Leisure Stress Coping." Leisure Sciences 22 (3): 163–181. doi:10.1080/01490409950121843.

Kleiber, Douglas A., Susan L. Hutchinson, and Richard Williams. 2002. "Leisure as a Resource in Transcending Negative Life Events: Self-Protection, Self-Restoration, and Personal Transformation." Leisure Sciences 24 (2): 219–235. doi:10.1080/01490400252900167.

United Nations Committee on Economic, Social & Cultural Rights. (2009). Guidelines on treaty-specific documents to be submitted by states parties under articles 16 and 17 of the ICESCR. Document E/C.12/2008/2. New York, NY: UN (Akt. Veal, 2015)

World Leisure (2019) Erişim Adresi: website: www.worldleisure.org, Sao Paulo Deklarasyonu Erişim Adresi: http://worldleisure.org/wp-content/uploads/2016/05/1998_Sau_Paulo_Declaration.pdf, Erişim Tarihi: 17.04.2019

W.H.O. 1946. "Preamble to the Constitution of the World Health Organization." International Health Conference, New York.

TURKISH SPORT SCIENCES ASSOCIATION

17TH INTERNATIONAL SPORT SCIENCES CONGRESS

Dr Martin Roderick

Title: Professional athletes, sport science and the growing problem of athlete well-being: An examination of the organization of labour in high-level sport.

Abstrast: This presentation will examine current sociological understandings of the careers of professional athletes and consider the organization of professional sport in terms of the development of sport science approaches and technologies. The presentation will consider key sociological approaches and scholarly debates about the nature of professional athletic careers and the challenges presented by the pressures of high-level performance. In framing important debates, consideration is given to the nature of athletic identities, conceptions of sport-as-work, and career challenges such as pain and injury, the scientization of training, and the emergence of professional athletes as *public figures*. Using empirical data drawn from various sociological studies focusing on both physical and emotional well-being, this presentation will conclude by raising two questions:

1. What have been the human 'costs' of inescapable and intense sport science scrutiny?
2. Have scientific technologies led to greater levels of individualism among athletes?

Biography

Dr Martin Roderick is an Associate Professor in Sociology and the Head of the Department of Sport and Exercise Sciences at Durham University. Formerly a young professional footballer, Martin subsequently completed his Ph.D. examining the careers of English professional footballers in 2003. He wrote a book in 2006 entitled, 'The Work of Professional Football' in which he explored the way these sports workers coped with issues such as injury, labour mobility, and failure. Since then his ideas have developed in this field and his attention is now focused on problems associated with work and careers in professional sport, specifically issues connected to family life, work-life balance, athlete well-being and the wider organization of labour in professional sport. Martin in currently completing a British Academy funded project exploring the *public life* experiences of professional athletes; and a project funded by the English Football Association examining the lived experiences of national squad players.

YARALANMALARDAN KORUYUCU PROGRAMLAR GERÇEKTEN ETKİLİ Mİ?

Prof. Dr. Metin Ergün

Ege Üniversitesi Tıp Fakültesi Spor Hekimliği Anabilim Dalı

Spor yaralanmalardan korunma ile ilgili son 40 yılda yapılmış binlerce araştırma, ciddi emek ve bilgi birikimi mevcuttur. Jan Ekstrand ve ark. larının 1983'de yayımladığı randomize kontrollü çalışmada gösterdikleri, yaralanmalarından koruyucu uygulamalar ile futbolda yaralanmaların %75'e kadar azaltılabileceği yönündeki sonuçlar alanda büyük yankı uyandırmış ve araştırmacıların ilgisini bu konuya çekmiştir.

Willem van Mechelen ve ark. larının 1992 yılında ortaya koydukları dört basamaklı ''yaralanmalardan korunma modeli'' sonraki yıllarda çoğu araştırma için örnek oluşturmuştur. Bu dört basamak; yaralanma insidansının ve şiddetinin tespitini, yaralanma nedenleri ile risk faktörlerinin belirlenmesini, yaralanmalardan koruyucu programların uygulanmasını ve programların etkililiğinin değerlendirilmesini kapsamaktadır.

Yaralanmalardan koruyucu programların araştırma sonuçlarıyla yararlılığının kanıtlanmış olmasının, programın etkililiği ve programa uyum konusunda yeterli olmadığı ortaya çıkmıştır. Programların önerildiği gibi uygulanmaması, kullanmayı reddetme veya bilgi sahibi olmama başarısız sonuçlara neden olabilmektedir. Etkili olması için programın kabul edilmesi, benimsenmesi ve pratiğe uygun ya da uyarlanabilir olması gerektiği görülmüştür. Bu amaçla 2006 yılında Caroline Finch, dört basamaklı modele beş ve altıncı basamakların eklenmesini önermiştir. Buna göre, sırasıyla uygulama stratejilerinin geliştirilmesi (bireysel, çevresel, toplumsal ve spor türüne ilişkin) beşinci basamağı oluştururken uygulama sürecinin etkinliğinin değerlendirilmesi de altıncı basamak olarak yer almıştır.

Araştırmalardaki heterojenite ve metodolojik farklılıklar sonuçları karşılaştırmayı ve değerlendirmeyi güçleştirmekle birlikte ideal ve kontrollü şartlarda uygulanan koruyucu programlar genel olarak yararlı bulunmaktadır. Ancak şartlar değiştiğinde, pratiğe aktarımda ve sürdürmede sorunlar ortaya çıktığında programın etkililiğinin azalması riski söz konusu olmaktadır. Bu nedenle uygulamadaki mevcut imkanlar ve etkili faktörler (çevresel, sosyal, kültürel, ekonomik, psikolojik, kişisel vb.) dikkate alınmalıdır. Randomize kontrollü araştırmaların yanı sıra alana ilişkin literatürün önemli bir kısmını (%43) oluşturan kontrol grubu bulunmayan araştırmaların sonuçları da değerlendirilmelidir ki özellikle kural ve talimat değişiklikleri ile koruyucu ekipman kullanımı vb. faktörlerin etkileri ile ilgili sonuçlar yol gösterici olmaktadır. Koruyucu bir program planlanırken bütün olası uygulamalar dikkate alınmalı ve diğer spor türlerindeki tecrübeden de faydalanılmalıdır. Psikolojik ve bilişsel becerileri, düşme, inme ve toparlanma teknikleri ile sporcu, antrenör ve hakem eğitimlerini geliştirmeye yönelik araştırmalar henüzyeterli değildir.

Egzersiz temelli koruyucu programlar değerlendirildiğinde, genel olarak spor yaralanmalarını önlemede yüksek bir potansiyele sahip oldukları ortaya çıkmaktadır. Kuvvet ve denge egzersizleri yaralanmalardan korunma programlarında en sık kullanılan egzersizlerdir. Herhangi bir egzersizin ya da kombinasyonun ve hatta sıklık veya yoğunluğunun etkileri ile ilgili henüz net bir sonuç ortaya koymak mümkün değil ki bu nedenle kombine uygulamaların en azından yüksek etkinliği kanıtlanmış komponentlerden oluşturulması gerektiği açıktır. Ancak etkin bir program içerisindeki komponentlerin etkililik oranları da kesin değildir. Bu nedenle tekli uygulamaların etkinliğinin değerlendirildiği çalışmalarla akut ve aşırı kullanım yaralanmalarındaki etkinlik ayrı ayrı değerlendirmeli ve her uygulamanın etkinliği de test edilmelidir. Böylece etkili olmayan kısımların tanınması ve çıkarılmasıyla hem program süresinin kısalması hem de en etkili tek veya çoklu egzersiz programlarının tespit edilmesi sağlanabilecektir. Gelecek araştırmalarda farklı spor türlerine, yaş gruplarına, performans düzeyine, spesifik yaralanmalara ve/veya önceki yaralanma öyküsü olan sporculara odaklanılmalıdır.

Antrenörlerin ve sporcuların, sporcunun sağlığını ve performansını olumsuz yönde etkilemeyeceklerini düşündükleri, süre olarak uzun olmayan ve sporun doğasına uygun paternleri (antrenmanlarda sık kullanılan) içeren programları tercih etme eğiliminde oldukları gözlemlenmiştir. Araştırmalar planlanırken ve programlar oluşturulurken bu gözlemlerin de dikkate alınması gerekmektedir. En yararlı bulunan, kanıt düzeyi yüksek program dahi doğru uygulanmadıkça etkili olmamaktadır. 2014 yılında O'Brien ve ark. ları, araştırmalardaki en büyük sorunun ''benimseme ve sürdürülebilirlik aşamaları'' ile ilgili bilgi verilmemesi olduğunu ortaya koymuşlardır. Mevcut bilgi birikimi, spor yaralanmalarından koruyucu programların genel olarak yararlı olduğunu göstermekle birlikte henüz netleşmemiş konulara odaklanılan araştırmalara ihtiyaç duyulduğunu ve sonuçların etkililiği için araştırmalardaki standardizasyon, pratiğe aktarım ve sürdürülebilirlikle ilgili sorunların giderilmesi gerektiğini ortaya koymaktadır.

Kaynaklar:

1. Ekstrand J, Gillquist J, Liljedahl SO. Prevention of soccer injuries. Supervision by doctor and physiotherapist. Am J Sports Med. 1983 May-Jun;11(3):116-20.
2. van Mechelen W, Hlobil H, Kemper HC. Incidence, severity, aetiology and prevention of sports injuries. A review of concepts. Sports Med. 1992 Aug;14(2):82-99. Review.
3. Finch C. A new framework for research leading to sports injury prevention. Journal of Science and Medicine in Sport. 2006; 9: 3–9.
4. Lauersen JB, Bertelsen DM, Andersen LB. The effectiveness of exercise interventions to prevent sports injuries: a systematic review and meta-analysis of randomised controlled trials. Br J Sports Med. 2014 Jun;48(11):871-7.
5. O'Brien J, Finch CF. The implementation of musculoskeletal injury-prevention exercise programmes in team ball sports: a systematic review employing the RE-AIM framework. Sports Med. 2014 Sep;44(9):1305-18. doi: 10.1007/s40279-014-0208-4. Review.
6. Vriend I, Gouttebarge V, Finch CF, van Mechelen W, Verhagen EALM. Intervention Strategies Used in Sport Injury Prevention Studies: A Systematic Review Identifying Studies Applying the Haddon Matrix. Sports Med. 2017 Oct;47(10):2027-2043.
7. Mugele H, Plummer A, Steffen K, Stoll J, Mayer F, Müller J. General versus sports-specific injury prevention programs in athletes: A systematic review on the effect on injury rates. PLoS One. 2018 Oct 19;13(10).
8. Brunner R, Friesenbichler B, Casartelli NC, Bizzini M, Maffiuletti NA, Niedermann K. Effectiveness of multicomponent lower extremity injury prevention programmes in team-sport athletes: an umbrella review. Br J Sports Med. 2019 Mar;53(5):282-288.

YARALANMALARDAN KORUNMADA SENSORİMOTOR SİSTEM UYGULAMALARI

Prof. Dr. Cengizhan Özgürbüz

Ege Üniversitesi Tıp Fakültesi Spor Hekimliği AD

Spor yaralanmalarının önlenmesinde, yaralanma sonrası rehabilitasyonda ve spora dönüşte sensorimotor sistem uygulamaları önemlidir. Farklı prevansiyon yaklaşımlarında genel olarak sensorimotor sistem çalışmalarının etkili olduğu bildirilmektedir. Sensorimotor sistemin efferent end-organı olan kas sisteminin özellikleri (kas kuvveti, kas sertliği, aktivasyon paternleri, kas yorgunluğu) prevansiyon protokollerin oluşturulmasında önem taşımaktadır. Bunun dışında denge/stabilite ve feed-forward mekanizmaları ve santral fonksiyonel plastisite konuları da prevansiyon ve rehabilitasyon sonrası spora dönüşte sporcu için önemli olmaktadır. Bu komponentlerde bir difisitin varlığı genel olarak yaralanma riskini arttırdığı bildirilmektedir. Etkili bir prevansiyon için söz konusu komponentler, sporcunun spor branşına spesifik hareket paternleri ve performans profili dikkate alınarak çalıştırılmalıdırlar. Prevansiyona yönelik çalışmaların başarılı olabilmesi için sporcuda var olan bir defisitin tam olarak belirlenmesine bağlıdır. Bu doğrultuda uygulanan kişisel prevansiyon programları daha etkili olmaktadır.

SPOR YÖNETİM VE ORGANİZASYONLARINDA ETİK YAKLAŞIMLAR
PROF.DR. BİLGE DONUK

Bilge Donuk

Günümüzde spor yönetim ve organizasyonlarında iş etiği konusunda iki kelime en ön sırayı almıştır. Fair Play. Türkçenin gücüne güvenerek Fair Play'i kısaca "çelebilik" olarak tanımlamak yerinde olur. Fair Play centilmenlik olayıdır. Spor yarışmalarında kişilerin kendi egoizmlerini aşarak, özveriyle ödünde ve doğrudan yana bulunma becerisidir. Fair Play, kişinin bir olay içinde rakiplerine, çevredekilere, kendi, hayatını, geleceğini, ailesini ve çıkarlarını düşünmeden özverili benlik duygusundan uzak davranışıdır. Fair Play, eskilerin "Nefs-i emare" dedikleri içindeki şeytanı yenmesidir. Fair Play yalnız oyunculara has bir normal davranış olarak kalmamalıdır. Maçtan önce de, sonra da konuşan yöneticiler, maç içinde görevli antrenörler ve en önemlisi karşılaşmayı izleyen taraftarlar da hem maçtan önce hem de maçtan sonra Fair Play'e uygun davranışlar göstermelidirler. Yöneticilerin, kendi taraftarını şiddet ve benzeri olaylardan uzak tutması gerekmektedir. Taraftarı kışkırtacak, onları şiddet olaylarına yöneltecek konuşmalar ve sözler söylememelidirler. Aksine onlara centilmenliği, sportmenliği ve Fair Play anlayışını ön plana çıkaran konuşmalar yapmalıdırlar. Hak mücadelesinde onları bir silah olarak kullanması etik bir davranış değildir. Fair Play'in, spor ahlakının ruhuna aykırı davranışların başında şiddet, saldırganlık, doping, şike - teşvik primi ve ayrımcılık gelmektedir. Sporda şiddetin ve saldırganlığın azaltılmasında antrenör, sporcu ve kulüp yöneticilerinin sorumluluk alması; medya kuruluşlarının saldırganlık yaratacak yayınlardan kaçınmaları gereklidir.

Özetle: Fair Play, sportmenlik ve etik. Fair Play insan uygarlığının, hoşgörü, sevgi, adalet ve dostluğun temelidir.

Spor kurum ve kuruluşlarında insan politikaları oluşturulurken özen gösterilmelidir. Eğer bir kişi hak etmediği ve anlamadığı bir konuda yetkili pozisyona gelir ise verimli, üretken ve etkili bir yönetim sürecinden bahsedilemez. Aksine yönetici pozisyonundaki vasıfsız kişi açıklarını kapatmak için kurumda çalışan kişilere mobbing (psikolojik baskı, şiddet) yapabilir. Bir gün insanlar hak etmediği ve anlamadığı bir iş pozisyonunu kabul etmeme erdemini gösterdiklerinde, yanlış yönetim süreçlerinin düzelmesi için büyük bir adım atılmış olacaktır. Profesyonel yönetim anlayışı çerçevesinde spor kamu ve kuruluşlarında görev alacak kişilerin bu konuda eğitim almış uzmanlardan seçilmeleri ülke sporuna katkı sağlayacaktır.

"Türk Spor Yönetiminde" kadın yönetici sayısına bakıldığında rakamların oldukça düşük olduğu ve fırsat eşitliğinin sağlanmadığı görülmektedir. Cinsiyet ayrımcılığı yapmak, kadını bu derece ikinci plana itmek, sporun temel felsefeleri olan "Olimpizm" ve "Fair Play" ruhuna aykırı bir anlayıştır. Ülke sporunun yönetim kademelerinde kadın yöneticilerinin sayılarının artırılmasının desteklenmesi sağlanmalıdır. Kadınların spor yaptıkları tüm federasyon ve branşlarda kadın yöneticisi olma zorunluluk haline getirilmelidir. Kadın sporcuların olduğu bir spor branşının yönetim kurullarında onları temsil edecek, sorunlarını dile getirecek kadın yöneticinin varlığı doğru bir yönetim hamlesi olacaktır. Bu konuda örnek olarak dünya sporunun en üst organizasyonlarından biri olan FIFA'nın yapısını gösterebiliriz.

Spor mesleğinde, spor yöneticileri görevde bulundukları süre içersinde etik kararlar vermekle karşılaştıkları için, etik problemlerden ayrılamaz ve muaf tutulamazlar. Etik konular ve bireylerin ulaşması gereken ahlaksal standartlarla ilgilendikleri için, değer sorgulaması, doğruluk ve yanlışlık kavramları bu konunun içinde düşünülmektedir. Spor yöneticileri, profesyonellik, adalet, çalışan personel sorunları, profesyonel takım sorumluluğu, doping ve tüm spor alanlarındaki sosyal adalet gibi etik konular ele almakla sorumludurlar.

Sonuç olarak spor endüstrisi dünyanın en büyük ve önemli endüstrilerinin başında gelmektedir. Bu endüstride iş etiği dışı davranışların artması ve ahlaki çöküntülerin meydana gelmesi endüstrinin ekonomik değerinin düşmesine ve insanların ilgisinin ve güveninin azalmasına neden olacaktır.

POSITIVE PSYCHOLOGY IN SPORT: FLOW

F. Hülya Aşçı

Marmara University Sport Sciences Faculty

As a field, positive psychology spends much of its time thinking about topics like character strengths, optimism, life satisfaction, happiness, well-being, gratitude, compassion (as well as self-compassion), self-esteem and self-confidence, hope, and elevation. Positive psychology emphasizes the need to understand optimal human functioning by researching themes such as excellence in performance and positive subjective experiences (Seligman & Csikszentmihalyi, 2000).
Flow is one of the positive subjective experiences and central concept within positive psychology (Seligman & Csikszentmihalyi, 2000) Flow is a state in which people become completely immersed in an activity and their level of skill matches the challenge at hand (Csikszentmihalyi 1990). Extensive research directed by Csikszentmihalyi has shown that when individuals become engaged in an activity that is challenging, controllable and intrinsically motivating they experience a distinctive psychological state, commonly referred to as flow.

Flow is highly relevant in sport and exercise and has been studied in this domain since the early 1990s. The positive experiences of flow state are at least as important to understand as negative experiences of sport that receive substantial research attention. The state of flow is important to study because it may be linked to positive emotions, the development of skills, lead to personal growth, improved performance, and achieving a meaningful life. Learning more about flow, how to achieve it, and what its effects are may lead to increasing people's levels of positive affect. With the development of sport specific measure of flow, opportunities opened up for the study of a range of issues related to flow which will help us to understand more clearly what is flow, how it is generated, and how flow impacts on a range of variables that are important in sports. Thus the aim of this presentation is to review the literature on the flow experiences of athletes and factors which may influence the occurrence of flow in the different sport environment.

References:
Csikszentmihalyi, M. (1990). Flow: The psychology of optimal experience. Harper & Row, New York, 1st ed.
Seligman, M.E.P. & Csikszentmihalyi, M. (2000). Positive psychology-An introduction. American Psychologist, 55(1), 5–14.

FUNCTIONAL GAINS ACHIEVED WITH ELECTRICAL STIMULATION OF PERIPHERAL NERVES

Enoka, Roger M.

University of Colorado (Boulder, USA)

When the voluntary activation of muscle by the nervous system is compromised, such as can be observed in older adults and individuals with neurological disorders, one effective countermeasure is to supplement the activation of muscle with electrical nerve stimulation. Among the protocols that have been used for this purpose, one of the key distinctions is whether or not the applied current exceeds motor threshold. When it is greater than motor threshold (neuromuscular electrical stimulation; NMES), the current elicits action potentials in both motor and sensory intramuscular axons. When it is less that motor threshold (transcutaneous electrical nerve stimulation; TENS), the evoked action potentials are mainly limited to sensory axons.

I will discuss some of our recent studies that have used NMES and TENS to improve sensorimotor function in older adults and persons living with multiple sclerosis (MS). The NMES interventions, which were performed on both older adults [Mani et al. 2018] and persons with MS [Almuklass et al. 2018], involved 18 treatment sessions (3x/wk for 3 wks) in which NMES was applied to the lower leg muscles of participants at the maximal tolerable intensity. In both studies, NMES elicited meaningful improvements in gait speed and walking endurance, but the MS participants also experienced reductions in several key symptoms (fatigue, walking limitations, and manual dexterity).

Our two TENS studies have only involved individuals with MS. In a pilot study, we compared the influence of TENS on clinical tests of motor function in persons with MS and an age- and sex-matched control group [Almuklass et al. in review]. We found that the concurrent application of TENS to lower leg muscles improved gait speed, walking endurance, dynamic balance, manual dexterity, and disability status of the MS participants. In contrast, concurrent TENS only improved walking endurance of the control subjects.

In an ongoing study, we are comparing the influence of 9 treatment sessions with TENS applied to limb muscles on motor function and disability status in persons with MS. The evaluations were performed without the application of TENS. To date, the intervention has improved gait speed, walking endurance, dynamic balance, manual dexterity, and some symptoms (fatigue and walking limitations), but these gains have been limited to those participants with lower levels of disability.

These studies demonstrate that electrical stimulation of peripheral nerves can elicit widespread adaptations throughout the central nervous system.

Almuklass AM et al. *Mult Scler Rel Disord* in review.
Almuklass AM et al. *Neurorehabil Neural Repair* 32: 84-93, 2018.
Mani D et al. *Exp Gerontol* 108: 269-275, 2018.

enoka@colorado.edu

SÖZEL BİLDİRİ ÖZETLERİ
ORAL PRESENTATION ABSTRACTS

ANTRENMAN VE HAREKET BİLİMLERİ / TRAINING AND MOVEMENT SCIENCE

SB6

ÇOCUK SPORCULARDA BOY UZUNLUĞU, BACAK UZUNLUĞU, KOL UZUNLUĞU İLE YATAY VE DİKEY GÜÇ ARASINDAKİ İLİŞKİNİN İNCELENMESİ

[1]Gülşah ŞAHİN, [2]Ali COŞKUN, [1]Barış BAYDEMİR, [1]Hasan ABANOZ, [1]Bilgetekin Burak GÜNAR

[1]Çanakkale Onsekiz Mart Üniversitesi Spor Bilimleri Fakültesi
[2]Çanakkale Onsekiz Mart Üniversitesi Bayramiç Meslek Yüksekokulu

Email : *nazgulsah@hotmail.com, alicoskun17@gmail.com, barisbaydemir@hotmail.com , hsn.abanoz@gmail.com, burakgunar@comu.edu.tr*

Bu çalışma çocuklarda bacak, kol uzunluğu, boy uzunluğu ile yatay ve dikey güç arasındaki ilişkinin incelemesini amaçlamıştır. Yöntem: Araştırmaya 2018 yılında Çanakkale'de yaz spor kampı yapan yaklaşık 3 yıldır basketbol ve voleybol oynayan, 10-16 yaş aralığında 49 çocuk sporcu katılmıştır. 30 metre sprint testi, dikey sıçrama testi, boy ölçümü, ağırlık ölçümü yapılmış ve Beden kütle indeksi hesaplanmış, kol uzunluğu, bacak uzunluğu ölçümü, 30 m sprint verileri ile yatay ortalama güç eşitlik kullanılarak yatay güç, dikey sıçrama verileri ile dikey güç eşitlik kullanılarak dikey güç hesaplanmıştır. Veriler pearson ve mann-whitney-U testi ile analiz edilmiştir. Bulgular: Çocukların yaşları:12,97±1,49 yıl, boy uzunluğu: 161,04±10,27 cm, beden ağırlığı: 53,93 ± 13,73, dikey anaerobik güç 62,31±18,44 watt, yatay anaerobik güç 307,37 ± 89,21 watt, bacak uzunluğu: 92,55 ± 6,14 cm, kol uzunluğu: 75,46 ± 5,56 cm, 30 m sprint süresi: 5,33 ± 0,52sn, BKİ: 20,64 ± 4,42, dikey sıçrama mesafesi: 28,28 ± 7,82 cm olduğu tespit edildi. Beden ağırlığı ve dikey sıçrama mesafesi arasında negatif yönde bir ilişki vardı, fakat bu fark anlamlı değildi ($p>0.05$). Beden ağırlığı ve sprint mesafesi arasında negatif ilişki vardı, fakat anlamlı değildi ($p>0.05$). Beden ağırlığı ile dikey güç arasında pozitif ve anlamlı bir ilişki vardı($p<0.05$).Beden ağırlığı ile yatay güç arasında pozitif ve anlamlı bir ilişki vardı ($p<0.05$).Boy uzunluğu ile dikey mesafe arasında pozitif bir ilişki vardı, fakat anlamlı değildi ($p>0.05$). Boy uzunluğu ile sprint mesafesi arasında negatif yönlü bir ilişki vardı, fakat anlamlı değildi($p>0.05$). Boy uzunluğu ile yatay güç arasında pozitif ve anlamlı bir ilişki vardı($p<0.05$). Boy uzunluğu ile dikey güç pozitif ve anlamlı bir ilişki vardı ($p<0.05$). Sonuç: Çocuk sporcularda beden ağırlığı ve boy uzunluğu arttıkça, dikey ve yatay güçte artış olmuştur. Akranlarına göre daha uzun ve ağır olan çocuk sporcuların güç ve kondisyon antrenmanlarında bu ilişki göz önünde bulundurulması önemlidir.

EXAMINATION OF THE RELATIONSHIP BETWEEN BODY HEIGHT, LEG LENGTH, ARM LENGTH AND HORIZONTAL AND VERTICAL POWER

Aim: The aim of this study was to investigate the relationship between leg and arm length, body height, horizontal and vertical power in children. Method: 49 children athletes aged 10-16 years who played basketball and volleyball for 3 years participated in the summer sports camp in Çanakkale at 2018.Children participated to 30 meters sprint test, vertical jump test, height measurement, arm and leg length measurement, weight measurement. The body mass index was calculated. Horizontal power was calculated using 30 m sprint data.The vertical power was calculated using the vertical jump data. The data were analyzed with pearson and mann-whitney-U test.Results:Ages of children: 12.97 ± 1.49 years, body length: 161.04±10.27cm, body weight: 53.93±13.73,vertical anaerobic power 62.31±18.44 watts, horizontal anaerobic power 307.37±89.21 watts, leg length: 92.55±6.14 cm, arm length: 75.46±5.56cm, 30m sprint time: 5.33 ± 0.52sec, BMI: 20.64 ± 4.42, vertical jump distance: 28.28±7.82 cm was determined. There was a negative correlation between body weight and vertical jump distance,but this difference was not significant($p>0.05$).There was a negative correlation between body weight and sprint distance, but it was not significant($p>0.05$). There was a positive and significant relationship between body weight and vertical power($p<0.05$).There was a positive and significant relationship between body weight and horizontal power($p<0.05$).There was a positive correlation between height and vertical distance, but it was not significant ($p>0.05$).There was a negative correlation between height and sprint distance, but it was not significant ($p>0.05$). There was a positive and significant relationship between height and horizontal power($p<0.05$). There was a positive and significant relationship between height and vertical

power ($p<0.05$). Conclusion: As the body weight and height of children athletes increased, vertical and horizontal power increased. It is important to consider this relationship in strength and conditioning training of children athletes who are longer and heavier than their peers.

SB14

DEPREM BAR BENT-OVER ROW EGZERSİZİ SIRASINDA PRONATED-SUPINATED TUTUŞLARIN STABİLİZATÖR KASLARIN EMG AKTİVİTELERİNİN KARŞILAŞTIRILMASI

[1]M. Emin KAFKAS, [1]Nurkan YILMAZ

[1]İnönü Üniversitesi Spor Bilimleri Fakültesi, MALATYA

Email : *mkafkas1983@gmail.com, nurkan.yilmaz@inonu.edu.tr*

Giriş ve Amaç: Amatör ve profesyonel düzeyde kuvvet çalışanlar çeşitli bar tutuşları kullanmaktadır. Egzersiz profesyonelleri ve katılımcıları yaygın olarak bar tutuş farklılığı olarak supinated, pronated, alternate ve hook tutuşları kullanmalarına rağmen yoğun bir şekilde supinated ve pronated tutuşlar tercih edilmektedir. Ayrıca, kuvvet çalışanlar için, bar tutuşlarının yanısıra ekipman tercihinin de önemli olduğu bilinmektedir. Bundan dolayı egzersiz profesyonellerinin ve katılımcılarının farklı araç gereçler (aparatlar) ile yapılan kuvvet çalışmalarında sabit ve hareketli (dinamik) ekipman (barbell, dumbell, deprem bar, tsunami bar vs.) kullanımına olan ilgileri her geçen gün artmıştır.Çalışma, deprem bar bent-over row hareketi sırasında bar tutuş farklılığının seçilmiş bazı kasların sEMG aktivitesi üzerine etkisini belirlemeyi amaçlamaktadır.

Yöntem: Araştırmaya düzenli egzersiz alışkanlığı olan sağlıklı 17 gönüllü (yaş: 23.0±3.9 yıl, boy: 180.6±7.09 cm, va: 79.1±8.30 kg, vyo: % 15.15±2.24, bmı: 24.18±7.71 kg/m2) dâhil edildi. Bent-over row hareketi, olimpik bar supinated ve pronated tutuşları, 1 maksimum tekrarın (1MT) %80' i ile uygulandı.sEMG aktivasyonun ölçüleceği kaslar belirlendi [(Biceps Brachii (BB), Upper Trapezius (UT), Posterior Deltoid (PD), Lateral Triceps (LT), Latissimus Dorsi (LD), Longissimus (LG), Multifidus (MF)].

Bulgular ve Sonuç: Araştırma sonucunda, deprem bar ile sergilenen bent-over row hareketi sırasında pronated veya supinated tutuş farklılığının, LG (%53 ve 50 sırasıyla) ve MF (%47 ve 47 sırasıyla) kas gruplarında matematiksel olarak sEMG kas aktiviteleri farklı olmasına rağmen istatistiksel olarak anlamlı bulunmamıştır ($p>0.05$). Ancak, bent-over row hareketi sırasında posterior chain grup kaslardan UT (%57 ve 46 sırasıyla), PD (%66 ve 58 sırasıyla), LT (%48 ve 41 sırasıyla), LD (%56 ve 64 sırasıyla) ve BB (%28 ve 35 sırasıyla) sEMG aktivitelerin istatistiksel olarak anlamlılık bulunmuştur ($p<0.05$). Başka bir ifadeyle, deprem bar bent over row hareketi sırasında pronated tutuşun UT, PD ve LT için daha yüksek sEMG aktivitesine sahip olduğu ancak LD ve BB kasları için ise supinated tutuş için daha yüksek sEMG aktivitesine sahip olduğu saptanmıştır.

THE COMPARISON OF STABILIZER MUSCLES EMG ACTIVITY OF PRONATED-SUPINATED GRIP DURING EARTHQUAKE BARBELL BENT-OVER ROW EXERCISE

Background and Aim: Amateur and professional level resistance practitioners use various bar holdings. Exercise professionals and participants commonly use supinated, pronated, alternate, and hook grips as bar hold differences, but intensely supinated and pronated grips are preferred. It is also known that for resistance practitioners, the choice of equipment as well as bar grips is important. Therefore, the interest of the exercise professionals and participants to the use of fixed and moving (dynamic) equipment (barbells, dumbbells, earthquake bars, tsunami bars, etc.) in the strength work performed with different tools has increased day by day. The aim of this study is to determine the effect of bar holding difference on sEMG activity of selected muscles during earthquake bar bent-over row movement.

Materials and Methods: All 17 healthy participants(age: 23.0 ± 3.9 years, height: 180.6 ± 7.09 cm, BW: 79.1 ± 8.30 kg, BFR: 15.15 ± 2.24%, BMI: 24.18 ± 7.71 kg / m2) were included in the study. Bent-over row motion, olympic bar supinated and pronated holdings were performed with 80% of 1 maximum repeat (1RM). Muscles to measure sEMG activation were identified [(Biceps Brachii (BB), Upper Trapezius (UT), Posterior Deltoid (PD), Lateral Triceps (LT), Latissimus Dorsi (LD), Longissimus (LG), Multifidus (MF)].

Results and Conclusion: During movement LG (53% and 50% respectively) and MF (47% and 47% respectively) muscle groups were statistically significant although mathematically different sEMG muscle activities ($p > 0.05$). However, during bent-over row movement, UT (57% and 46% respectively), PD (66% and 58% respectively), LT (48% and 41% respectively), LD (56% and 64% respectively) and BB The sEMG activities were statistically significant (28 and 35%, respectively) ($p < 0.05$). It was found that pronated grip during movement had higher sEMG activity for UT, PD and LT, but higher sEMG activity for supinated grip for LD and BB muscles.

Bu çalışma, İnönü Üniversitesi Bilimsel Araştırma Projeleri Birimi tarafından TDK-2018-1444 nolu proje ile desteklenmiştir.

SB15

OLİMPİK VE DEPREM BAR BENT-OVER ROW EGZERSİZİ SIRASINDA BAZI SIRT KASLARININ EMG AKTİVİTESİNİN KARŞILAŞTIRILMASI

***[1]Nurkan YILMAZ*, [1]M. Emin KAFKAS**

[1]İnönü Üniversitesi Spor Bilimleri Fakültesi, MALATYA

Email : *nurkan.yilmaz@inonu.edu.tr, mkafkas1983@gmail.com*

Giriş ve Amaç: Amatör ve profesyonel düzeyde kuvvet çalışanlar kassal gelişim için birçok farklı ekipman tercih edebilmektedir. Egzersiz profesyonellerinin ve katılımcılarının farklı araç gereçler (aparatlar) ile yapılan kuvvet çalışmalarında sabit ve hareketli (dinamik) ekipman (barbell, dumbell, deprem bar, tsunami bar vs.) kullanımına olan ilgileri artmıştır. Buna istinaden son yıllarda hem genel spor dünyasında hem de özel kuvvet sporları için antrenman yaparken özellikle hareketli (unstable) bir yük ile antrenman yapmak daha popüler hale gelmiştir (Lawrence ve ark.). Çalışma, bent-over row hareketi sırasında olimpik ve deprem bar farklılığının seçilmiş bazı kasların sEMG aktivitesi üzerine etkisini belirlemeyi amaçlamaktadır.

Yöntem: Araştırmaya düzenli egzersiz alışkanlığı olan sağlıklı 17 gönüllü (yaş: 23.0±3.9 yıl, boy: 180.6±7.09 cm, va: 79.1±8.30 kg, vyo: % 15.15±2.24, bmı: 24.18±7.71 kg/m2) dâhil edildi. Bent-over row hareketi, olimpik ve deprem bar farklılığı, 1 maksimum tekrarın (1MT) %80' i ile uygulandı. sEMG aktivasyonun ölçüleceği kaslar belirlendi [(Biceps Brachii (BB), Upper Trapezius (UT), Posterior Deltoid (PD), Lateral Triceps (LT), Latissimus Dorsi (LD), Longissimus (LG), Multifidus (MF)].

Bulgular ve Sonuç: Araştırma sonucunda, bent-over row hareketi sırasında olimpik ile deprem tercihi LG (%57 ve 53 sırasıyla), PD (%70 ve 66 sırasıyla), LT (%51 ve 48 sırasıyla) ve MF (%50 ve 47 sırasıyla) kas gruplarında matematiksel olarak sEMG kas aktivitelerini değiştirmesine rağmen elde edilen bu farklılıklar istatistiksel olarak anlamlı bulunmamıştır ($p>0.05$). Ancak, bent-over row hareketi sırasında UT (%65 ve 57 sırasıyla), BB (%35 ve 28 sırasıyla) ve LD (%64 ve 56 sırasıyla) sEMG aktivitelerde istatistiksel olarak anlamlılık bulunmuştur ($p<0.05$). Bir diğer ifadeyle, bent-over row hareketi sırasında LG, PD, LT ve MF kasları için her iki bar tercihi bu kasların optimum kas aktivitesi için benzer etkilere sahiptir. Ancak, olimpik bar ile yapılan bent-over row hareketi sırasında UT, PD ve LT kasları deprem bara kıyasla daha yüksek kas aktivitesine sahiptir.

THE COMPARISON OF SOME BACK MUSCLES EMG ACTIVITY DURING OLYMPIC VS EARTHQUAKE BARBELL BENT-OVER ROW EXERCISE

Background and Aim: Amateur and professional resistance practitioners are able to choose many different equipment for muscular development. Exercise professionals and participants have become more interested in the use of fixed and moving (dynamic) equipment (barbells, dumbbells, earthquake bars, tsunami bars, etc.) during the force exercises performed with different tools. Accordingly, it has become more popular in recent years to train with an unstable load, especially in the general sports world and for special strength sports (Lawrence et al.). The aim of this study is to determine the effect of olympic and earthquake bar differences on sEMG activity of selected muscles during bent-over row movement.

Materials and Methods: All 17 healthy participants(age: 23.0 ± 3.9 years, height: 180.6 ± 7.09 cm, BW: 79.1 ± 8.30 kg, BFR: 15.15 ± 2.24%, BMI: 24.18 ± 7.71 kg / m2) were included in the study. Bent-over row motion, olympic bar supinated and pronated holdings were performed with 80% of 1 maximum repeat (1RM). Bent-over row motion, olympic and earthquake bar differences were applied with 80% of 1 maximum repeat (1RM). Muscles to measure sEMG activation were identified [(Biceps Brachii (BB), Upper Trapezius (UT), Posterior Deltoid (PD), Lateral Triceps (LT), Latissimus Dorsi (LD), Longissimus (LG), Multifidus (MF)].

Results and Conclusion: During movement, LG (57% and 53% respectively), PD (70% and 66% respectively), LT (51% and 48% respectively) and MF (50% and 47% respectively) muscle groups although mathematically changes sEMG muscle activities, these differences were not statistically significant ($p > 0.05$). However, sEMG activities were statistically significant in UT (65% and 57% respectively), BB (35% and 28% respectively) and LD (64% and 56% respectively) ($p < 0.05$). However, during the bent-over row movement with the Olympic bar, UT, PD and LT muscles have higher muscle activity compared to earthquake bar.

Bu çalışma, İnönü Üniversitesi Bilimsel Araştırma Projeleri Birimi tarafından TDK-2018-1444

SB29

SEKİZ HAFTALIK PLİOMETRİK ANTRENMAN PROGRAMININ 13-14 YAŞ GRUBU FUTBOLCULARDA DİKEY SIÇRAMA, ÇEVİKLİK, SÜRAT VE KUVVET PARAMETRELERİ ÜZERİNE ETKİSİ

[1]Muhammed Tayfur YARAYAN, [2]Recep Sürhat MÜNİROĞLU

[1]ANKARA
[2]Ankara Üniversitesi Spor Bilimleri Fakültesi, ANKARA

Email : *tayfuryarayan@gmail.com, smuniroglu@ankara.edu.tr*

Bu araştırmada, 8 hafta uygulanan pliometrik antrenman programının futbolcularda dikey sıçrama, çeviklik, sürat ve kuvvet parametreleri üzerindeki etkisinin belirlenmesi amaçlanmaktadır. Araştırmaya deney grubu (n=20), yaş ortalaması (x yaş=13,15±0,74), kilo ortalaması (x kilo=49,37±7,90), boy uzunluğu ortalaması (x boy=167,10±8,80), kontrol grubu (n=20), yaş ortalaması (x yaş=13,20±0,83), kilo ortalaması (x kg=52,02±8,44), boy uzunluğu ortalaması (xboy=165,55±6,96) olmak üzere lisanlı aktif olarak futbol antrenmanına devam eden 40 erkek futbolcu gönüllü olarak katılmıştır. Verilerin istatistiksel analizi için uygulanmış olan 8 haftalık pliometrik antrenman sonucunda fiziksel uygunluk parametrelerindeki değişimler incelenmiştir. Bu kapsamda verilerin normallik dağılıma uygun olup olmadığı tespit etmek için Shapiro Wilk-W Testi incelendiğinde, verilerin normal dağılım gösterdiği tespit edilmiştir. Bu doğrultuda ilk test-son test karşılaştırmasında Paired-Samples T testi, gruplar arasında fark olup olmadığını belirlemek için ise T-Testi analiz yöntemi kullanılmıştır. Araştırma sonucunda elde edilen bulgulara göre, deney ve kontrol grubunda ölçülen sürat, sırt kuvveti ve anaerobik dayanıklılık özellikleri incelendiğinde istatistiksel olarak anlamlı farklılık göstermediği tespit edilmiştir. Dikey sıçrama, çeviklik ve bacak kuvveti incelendiğinde ise istatistiksel olarak anlamlı farklılık gösterdiği tespit edilmiştir. Bununla birlikte deney grubuna uygulanan pliotmerik antrenman sonucunda ölçülen bütün parametrelerde istatistiksel olarak anlamlı farklılık gösterdiği tespit edilmiştir. Futbol antrenmanına devam eden kontrol grubundaki ölçülen parametreler incelendiğinde ise çeviklik, sürat, bacak ve sırt kuvvetinde istatistiksel olarak anlamlı farklılık gösterdiği tespit edilmiştir. Dikey sıçrama ve anaerobik güç ön test son test ölçüm değerlerinin istatistiksel olarak anlamlı farklılık göstermediği tespit edilmiştir.

Anahtar Kelimeler: Futbol, Pliometrik Antrenman

EFFECT OF EIGHT-WEEK PLIOMETRIC TRAINING PROGRAM ON VERTICAL JUMP, AGILITY, SPEED AND STRENGTH PARAMETERS IN 13-14 AGE GROUP SOCCER PLAYERS

In this study, it is aimed to determine the effect of 8-week pliometric training program on vertical jump, agility, speed and force parameters in football players. Two different groups were formed as experimental and control groups in the study. Experimental group (n = 20), mean age (13.15 ± 0.74), weight average (49.37 ± 7.90), average height (167.10 ±) 8.80) and the control group (n = 20), mean age (13.20 ± 0.83), weight average (52.02 ± 8.44), average height (165,55 ± 6,96) 40 active male football players who have been actively involved in football training participated in the study voluntarily. After 8 weeks of pliometric training applied for statistical analysis of data, changes in physical fitness parameters were examined. In this context, when the Shapiro Wilk-W Test was examined to determine whether the data were suitable for the distribution of normality, it was found that the data showed normal distribution. In this respect, Paired Samples T test was used in the first test-posttest comparison and T-Test analysis method was used to determine whether there was a difference between the groups. According to the findings obtained from the study, the speed, back strength and anaerobic endurance characteristics of the experimental and control groups were not statistically significant. When vertical jump, agility and leg strength were examined, it was found that there was statistically significant difference. However, it was found that there was a statistically significant difference in all parameters measured as a result of pliometric training applied to the experimental group.

When the measured parameters were examined in the control group, it was found that there was a statistically significant difference in agility, speed, leg and back strength. It was determined that vertical jump and anaerobic power pretest posttest measurement values did not show statistically significant difference.

Key Words: Football, Pliometric Training

SB31

10-12 YAŞ ERKEK TENİSÇİLERİN FİZİKSEL ÖZELLİKLERİ İLE FOREHAND VE BACKHAND VURUŞ HIZLARI ARASINDAKİ İLİŞKİNİN İNCELENMESİ

[1]Büşra TAŞ, [1]Yunus Emre BAĞIŞ

[1]Süleyman Demirel Üniversitesi, Spor Bilimleri Fakültesi, Isparta

Email : *busra96tas@gmail.com, yunusemrebagis@hotmail.com*

Bu çalışmada bazı fiziksel özelliklerin teniste forehand ve backhand tekniklerinin vuruş hızına etkisinin incelenmesi amaçlanmıştır. Araştırmanın çalışma grubunu Isparta Süleyman Demirel Üniversitesi, Tenis Kortlarında eğitim gören 10-12 Yaş Tenisçiler (yaş ortalaması 10,15±,37 (yıl), boy ortalaması 1,46±,06 (m,) vücut ağırlıkları ortalaması 38,77±6,67 (kg), spor yaşı ortalaması 4,76±1,16 (yıl)) oluşturmuştur. Top hızının ölçümünde, havanın etkisi kontrol altına alınabilmesi için forehand, backhand vuruşlar kapalı bir tenis kortunda yapılmıştır. Sporcular, maksimal forehand, backhand hız düzeyine ulaşana kadar ısındırılmıştır. Sporcuların ısınmasından 3 dakika sonra test aşamasına geçilmiş ve 8 maksimal hızda forehand, backhand vuruş yapmaları istenmiştir. Top hızının ölçümünde Sports Radar, Power Madd kullanılmıştır. Top hızının ölçümünde kullanılan radar, sporcuların vuruş anında ve hemen arkalarından alınmıştır. Yapılan vuruşlar, tenis kurallarına uygun olarak kullandırılmış olup, sahanın içine atılması koşulu aranmış ve topun fileye ya da baseline çizgisinin dışına atılmasında (aut), yapılan vuruşlar değer olarak kayıt edilmemiştir. Hızın geri bildirimi maksimal eforun yapılabilmesi için oyunculara bildirilmiştir. Tüm vuruşlar sahanın paralel noktasına atılmıştır. Sporcuların vuruşları yapabilmeleri için filenin arka kısmında yer alan antrenör tarafından top beslemesi yapılmış olup bütün vuruşlar iki tenis antrenörü tarafından değerlendirilmiştir. Verilerin analizi için istatistik paket programında "tanımlayıcı istatistikler" ve "korelasyon analizi" kullanılmıştır. Önem derecesi 'p<0.05' olarak kabul edilmiştir. Sonuç olarak spor bilimcileri, antrenörler 10-12 yaş grubu erkek tenisçilerin antrenman programının hazırlanmasında fiziksel özelliklerin yanı sıra teknik gelişimlerine de önem vermeleri gerekir. Ancak doğru yapılan bir teknik ile kuvvet gelişimi ve buna bağlı olarak top hızının da artacağı düşünülebilir. Fiziksel gelişim ise daha çok yaş ile doğru orantıda olduğundan top hızına yaş artınca etki edeceğidüşülmektedir.

Anahtar Kelimeler: Tenis, Forehand, Backhand, Vuruş hızı.

ANALYSIS OF THE RELATION BETWEEN THE PHYSICAL CHARACTERISTICS OF 10-12 YEARS OLD MALE TENNIS PLAYER AND FOREHAND AND BACKHAND PUSH

The aim of this study was to investigate the effects of some physical properties on the speed of forehand and backhand strokes in tennis. The study group of the study was made by Isparta Suleyman Demirel University, Tennis Courts from 10-12 Age Tennis Players. In the measurement of the ball speed, the forehand and backhand beats are used on a closed tennis court to control the effect of the air. The athletes were warmed until the maximal forehand reached the backhand speed. 3 minutes after the warm up of the athletes, the tests phase was started and forehand and backhand were requested at 8 maximal speed. Sports Radar and Power Madd were used to measure the speed of the ball. The radar used in the measurement of the ball speed was taken from behind the athletes at the moment of the stroke. The storekes were used according to the rules of tennis and the condition of throwing the ball into the field was searched and the strokes were not recorded as value. The feedback of the speed has been reported to the players for maximum effort. All the strokes were taken to the parallel point of the field. In order to maket he strokes of the athletes, the ball was provided by two tennis players. Fort he analysis of the data, descriptive statistics and corelation analysis were used in the statistical package program. Severity was accepted as p<0.05. As a result, sports scientists, coaches 10-12 age group of tennis players in the preparation of the physical features of the physical devolpment of the training program should be given importance.

However, with the help of a coorect technigue, it can be thought that the force development and accordingly the ball speed will increase. Key Words: Tennis, Forehand, Backhand, Speed of the stroke.

SB33

MİNİKLER KATEGORİSİNDEKİ RİTMİK CİMNASTİKÇİLERE UYGULANAN MODERN DANS EĞİTİMİNİN ALMAYANLARA GÖRE YARIŞMA PERFORMANS SONUÇLARININ İNCELENMESİ

***[1]Melis KOCA*, [1]Yunus Emre BAĞIŞ**

[1]Süleyman Demirel Üniversitesi Spor Bilimleri Fakültesi, ISPARTA

Email : *m.koca650@gmail.com, yunusemrebagis@hotmail.com*

GİRİŞ VE AMAÇ: Bu çalışmanın amacı; minikler kategorisinde yarışan ritmik cimnastikçilere uygulanan modern dans eğitiminin, almayan ritmik cimnastikçilere göre performans sonuçlarında fark olup olmadığını incelemektir.

YÖNTEM: Çalışmanın araştırma grubunu Antalyaspor Kulübü Derneği'nde Minikler kategorisinde yarışan yaş ortalaması 8,50 ± 1,0 boy ortalaması 1,16 ± 0,4 ve vücut ağırlığı ortalaması 22,7±3,3 olan 10 ritmik cimnastikçi oluşturmaktadır. Kontrol grubunu ise, yine Antalyaspor Kulübü Derneği'nde Minikler kategorisinde yarışan yaş ortalaması 8,10 ± 1,2 boy ortalaması 1,19 ± 0,3 ve vücut ağırlığı ortalaması 21,8 ± 2,4 olan 10 ritmik cimnastikçi oluşturmaktadır. Çalışma öncesi sporcu ve ailelerine araştırmanın amaç, konu ve içeriği hakkında bilgi verilmiş, izinler alınmıştır. Çalışmanın araştırma grubunu Antalyaspor Kulübü Derneği'nde Minikler kategorisinde yarışan 20 lisanslı ritmik cimnastikçi oluşturmaktadır. Cimnastikçiler 10 kişilik araştırma grubu ve kontrol grubu olmak üzere 2 gruba ayrılmıştır. Araştırma grubu olarak belirlenen 10 ritmik cimnastikçiye uygulanan modern dans eğitiminin tamamı, Antalya Merkez'de bulunan Rhythmic Gym Cimnastik Okulu'nda yapılmıştır. Verilen modern dans eğitimi, haftada 2 gün 1'er saat olacak şekilde, toplamda 10 hafta, 20 gün ve 20 saat düzenli olarak profesyonel koreograf tarafından yapıldı. Çalışmalara yarışmadan 11 hafta önce başlanmış ve yarışmaya 1 hafta kala tamamlanmıştır.

BULGULAR: Yapılan ölçümler sonucu elde edilen bütün verilerin aritmetik ortalaması ve tanımlayıcı istatistikleri hesaplanmış, verilerin istatistiksel analizleri SPSS paket programında Independed T – Testi yöntemiyle incelenmiş ve önem derecesi $p<0.05$ olarak anlamlı kabul edilmiştir. Elde edilen bulgulara göre, modern dans eğitiminin yarışma sonuçlarına etkisi olduğu belirlenmiştir.

SONUÇ: Sonuç olarak; modern dans eğitimi alan ritmik cimnastikçiler ile almayan ritmik cimnastikçiler arasında istatistiksel olarak pozitif yönde anlamlı bir ilişki olduğu saptanmıştır. Modern dans eğitimi almış olan ritmik cimnastikçilerin performans başarı sonuçlarının artmakta olduğu tespit edilmiştir. Bu sebeple; ritmik cimnastik antrenmanlarında modern dans eğitimine yer verilmesi, sporcuların başarılarını olumlu yönde etkileyeceği düşünülmektedir.

Anahtar Kelimeler: Ritmik cimnastik, modern dans, performans

THE EXAMINATION OF THE CONTEST PERFORMANCE RESULTS OF THE GYMNASTS RECEIVING AND NOT RECEIVING MODERN DANCE EDUCATION WHICH IS APPLIED TO THE RHYTHMIC GYMNASTS IN THE CATEGORY OF BABY

The purpose of the study is to investigate if there is a difference between the performance results of the gymnasts receiving and not receiving modern dance education which is applied to the rhythmic gymnasts in the category of baby.

The experimental group includes 10 rhythmic gymnasts competing in the category of baby in Antalyaspor Club with 8,50 ±1 age, 1,16± 0,4 height, and 22,7±3,3 weight average. The control group consists of 10 rhythmic gymnasts competing in the category of baby in Antalyaspor Club with 8,10 ±1,2 age, 1,19± 0,3 height, and 21,8±2,4 weight average. Before the study, the gymnasts and their parents were informed about the aim, the title and the content of the study, and they were also asked for permission. The participants in this study are 20 licensed rhythmic gymnasts competing in the category of baby in Antalyaspor Club. The gymnasts were divided into two groups: experimental and control. All of the modern dance education applied to 10 gymnasts in the experimental group was given in Rhythmic Gym Gymnastics School in Antalya city centre. The modern dance education was regularly given by a professional choreograph an hour twice a week, in total of 10 weeks, 20 days and 20 hours. The practice started 11 weeks before the contest and was completed a week before it.

The arithmetic average and the descriptive statistics of all the data found as a result of the measurements were calculated, and the statistical analysis of the data were examined using Independent T- Test in SPSS, and it was accepted meaningful with the significance level of $p<0,05$. According to the findings, it has been found that modern dance education has a positive effect on the contest results.

Thus, including modern dance education in rhythmic gymnastics training is thought to affect the gymnasts' success in a positive way.

SB40

12-14 YAŞ GRUBU FUTBOLCULARA UYGULANAN CORE ANTRENMANLARININ ŞUT HIZINA ETKİSİ.

***[1]Abdullah Alperen SİVRİHİSAR*, [1]Yunus Emre BAĞIŞ**

[1]Süleyman Demirel Üniversitesi, Spor Bilimleri Fakültesi, ISPARTA

Email : *asivrihisar@gmail.com, yunusemrebagis@hotmail.com*

Özet Yapılan bu çalışmada 12-14 yaş dönemindeki çocuklarda kuvvet antrenmanı çeşitlerinden biri olan core kuvvet antrenmanlarının, bu yaş dönemindeki çocukların topun hızına olan etkilerini araştırmak amaçlanmıştır. Çalışmanın araştırma grubu Isparta ili, Fenerbahçe Spor Kulübü futbol okulunda eğitim alan 12-14 yaş grubu 16 sporcudan oluşmaktadır. Araştırma grubunun yaş ortalamaları 13,1±9,5 (yıl), boy ortalamaları 1,5±1,2 (cm), vücut ağırlığı ortalamaları 47,3±11,2 (kg), Araştırma için çocuklardan, ailelerinden ve futbol okulu yönetiminden gerekli izinler alınmıştır. Ön test ölçümleri öncesinde yapılacak olan antrenman ve ölçüm testler hakkında gerekli bilgiler aktarılmıştır. Araştırmada ön testler yapıldıktan sonra 6 haftalık antrenman programı uygulanmış ve tekrar son testler yapılmıştır. Bu araştırmada, ilgili literatür incelenerek core antrenman programı oluşturulmuştur. Core bölgeyi geliştirici 10 hareket, yaş grubunun özelliğine uygun süre ve tekrar sayıları ile 6 haftalık program hazırlanmıştır. Antrenman programı haftada 2 gün, özel ısınma dâhil 25-30 dakika, antrenman saatlerine ilave olarak uygulanmıştır. Antrenman programı için seçilen core egzersizler kolaydan zora şeklinde sıralanarak haftalara göre dalgasal metot uygulanarak planlanmıştır. Şutun hızı ölçümünde ise el tipi Pocket Radar kullanılmıştır. Verilerin analizi için SPSS For Windows 24.00 paket programı kullanılmıştır. Alınan bütün verilerin aritmetik ortalamaları, standart sapmaları hesaplandı. Ölçümler arasında istatistikî olarak önemli bir fark olup olmadığını belirlemek için paired t testi uygulandı. Sonuçlar 0.05 önem seviyesine göre değerlendirilmiştir. Sonuç olarak, 12-14 yaşında olan çocuklara düzenli olarak uygulanılan core antrenmanlarının temel motor gelişime olumlu yönde katkı sağlamaktadır. Ergenlik öncesi ve ergenlik döneminde kendi vücut ağırlıkları ile yapacakları kuvvet antrenmanları kuvvet gelişimine katkı sağlayacağı söylenebilir. Bu nedenle çocuklara oyun/egzersiz için ekstra zaman ayrılması gerektiği düşünülmektedir. Spor bilimciler, antrenörler futbol antrenman programlarını uygularken core antrenmanına önem vermeleri sporcuların gelişimi için katkı sağlayacağı düşünülmektedir. Anahtar Kelimeler:Futbol, Core, Şut hızı.

THE IMPACT OF CORE TRAINING ON THE SMASH SPEED OF THE 12-14 AGE GROUP FOOTBALLERS

Abstract In this study, it is aimed to search the core force training, which is one of the types of force training on children who is between the ages of 12- 14 and its effects on the ball's speed. The study group includes 16 athletes at the ages of 12-14 who are getting training from Fenerbahçe Sports Club in Isparta. The average age of that group is 13,1±9,5 (year) ; the average height is 1,5±1,2 (cm); the average body weight is 47,3±11,2 (kg). For this study, the necessary approvals are received from the teenagers, their families and the school board. After completing the preliminary tests, the six-week-training program is practiced and the final tests are completed. In this study, core training program is created by analysing the related literature. 10 positions developing the core area are organized as six week program according to the features of the related age group and theirs repetition times. That program is applied two days a week in addition to the training hours. These core exercises are planned according to its difficulties. Hand-held Pocket Radio range is used in measurement of hitting mark with the speed of shot. As a result, the core training which is practiced regularly to the teenagers between 12-14 ages provides positive effects on the main motor developments. It can be asserted that force training which is done with the body weight can improve the developments of force in puberty. Therefore, it is thought that the teenagers should spend enough time for games and exercises.it is considered that the trainers and sport scientists give importance to the core training for the developments of the sportsmen while practising the soccer training program. Key words : soccer, core, shot speed

OA52

COMPARISON OF ATTACK EFFICIENCY INDEX (AEI) IN FEMALE CONTESTANTS AMONG DIFFERENT AGE GROUPS COMPETING FOR A MEDAL

***[1]Husnija Kajmovic*, [2]Bayram Ceylan, [3]Dzemal Huremovic, [1]Safet Kapo**

[1]University Of Sarajevo, Faculty Of Sport And Physical Education, SARAJEVO
[2]Kastamonu University, School Of Physical Education And Sport, Coaching Education, KASTAMONU
[3]University Of Tuzla, Faculty Of Physical Education And Sport, TUZLA

***Email :** hkajmovic@gmail.com, bceylan@kastamonu.edu.tr, dzemal.huremovic@untz.ba, kapo.safet@gmail.com*

INTRODUCTION AND AIM:Judo fights are comprised of elements such as a Grip (Kumi Kata) and a throwing technique, whose successfulness at the competition are evaluated by a referee who scores its efficiency based on specific criteria. The aim of this research is to compare the attack efficiency index in female contestants among different age groups competing for a medal. METHOD:The sample is comprised of n=246 throwing techniques at 2014, 2015 and 2016 European championships for female cadets, juniors, U23 and seniors. The sample variables used are throwing techniques, different grip (SAME GRIP - Ai Yotsu: Right vs. Right; Left vs Left; OPPOSITE GRIP - Kenka Yotsu: Right vs Left; Left vs. Right). RESULTS:The biggest number of throws was accomplished by Right vs Right grip (39,4%), Left vs. Right (31,3%), Right vs. Left (20,3%) and Left vs. Left (8,9%). Cadets AEI from Right vs Right grip is Kaeshi Waza (0.36), Left vs Left Ouchi Gari (0.33), Right vs Left Uchi Mata (0.31), Left vs. Right Ouchi Gari (0.38). For juniors AEI from Right vs Right grip is Ouchi Gari (0.65), Left vs Left Ura Nage (0.10), Right vs Left Ura Nage (0.24), Left vs. Right Tani Otoshi (0.64). U23 exhibits AEI from Right vs Right grip as Osoto Gari (0.24), Left vs Left Ippon Seoi Nage (0.16), Right vs Left Tani Otoshi (0.27), Left vs. Right Uchi Mata (0.73). As for seniors, AEI from Right vs Right grip is Kouchi Makikkomi (0.41), Left vs Left Tai Otoshi (0.16), Right vs Left O Goshi (0.24), Left vs. Right Uchi Mata (0.30). CONCLUSION: Results indicate different behaviours among different age group categories based on attacking efficiency index. During the transition to an older age category, and acquired experience, the transformation of throwing technique efficiency from different grip configurations occurred

SB74

KADIN VE ERKEK YÜZME SPORCULARINDA PES PLANUS VARLIĞININ Q AÇISI VE KALÇA EKLEMİ İNTERNAL VE EKTERNAL ROTASYON AÇILARI ÜZERİNE ETKİSİNİN İNCELENMESİ

[1]Banu Kabak, [1]Ayşe Sena Özsoy, [1]Tuğba Kocahan, [2]Bihter Akınoğlu, [1]Adnan Hasanoğlu

[1]Gençlik Ve Spor Bakanlığı, Spor Hizmetleri Genel Müdürlüğü, Sağlık İşleri Dairesi Başkanlığı, Sporcu Eğitim Ve Sağlık Araştırma Merkezi (SESAM), Ankara
[2]Ankara Yıldırım Beyazıt Üniversitesi, Sağlık Bilimleri Fakültesi, Fizyoterapi Ve Rehabilitasyon Bölümü, Ankara

Email : *denizemre35@hotmail.com, aysesena.ozsoy@sgm.gov.tr, kocahantu@gmail.com, rgkardelen@yahoo.com, adnan.hasanoglu@sgm.gov.tr*

ÖZET Giriş ve Amaç: Bu çalışmanın amacı, pes planus deformitesi olan ve olmayan kadın ve erkek yüzme sporcularında patella femoral açı (Q açısı) ile kalça eklemi internal rotasyon(IR) ve eksternal rotasyon(ER) açılarının karşılaştırılmasıdır. Yöntem: Çalışmaya pes planus deformitesi olan 8 erkek ve 4 kadın yüzme sporcusu(çalışma grubu) ve pes planus deformitesi olmayan 8 erkek ve 4 kadın yüzme sporcusu(kontrol grubu) dahil edildi. Pes planus varlığı Feiss Çizgisi yöntemi ile değerlendirildi. Q açısı ile kalça eklemi IR ve ER açıları aktif ve pasif olarak gonyometre ile ölçüldü. Değerlendirilen verilerin karşılaştırılmasında Mann Whitney-U testi kullanıldı. Anlamlılık düzeyi için p<0,05 kabul edildi. Bulgular: Çalışmaya dahil edilen erkek ve kadın çalışma grubu ve kontrol grubu sporcularının demografik özellikleri ve spor yıllarının birbirine benzer olduğu belirlendi (p>0,05). Erkek çalışma ve kontrol gruplarının her iki taraf aktif Q açılarının ve sağ taraf pasif Q açılarının birbirine benzer olduğu belirlendi(p>0,05). Sol taraf pasif Q açıları arasında istatistiksel olarak fark olduğu belirlendi(p<0,05). Her iki taraf kalça eklemi aktif ve pasif IR ve ER açıları arasında fark olmadığı belirlendi(p>0,05). Kadın çalışma ve kontrol gruplarının her iki taraf aktif ve pasif Q açılarının birbirine benzer olduğu belirlendi. Her iki taraf kalça eklemi aktif ve pasif IR ve ER açıları arasında fark olmadığı belirlendi(p>0,05). Sonuç: Çalışmamız sonucunda kadın ve erkek yüzme sporcularında bilateral pes planus varlığının Q açısı ile kalça eklemi internal ve eksternal rotasyon açılarını etkilemediği söylenebilir. Daha fazla sporcu ile yapılacak ve tek taraf pes planus varlığının diz ve kalça biyomekaniğini daha ayrıntılı olarak araştıracak çalışmalara ihtiyaç olduğunu düşünmekteyiz. Anahtar Kelimeler: Spor, Biyomekani, Ayak, Diz, Kalça

INVESTIGATION OF THE EFFECT OF PES PLANUS PRESENCE ON Q ANGLE AND INTERNAL AND EXTERNAL ROTATION ANGLE OF HIP JOINT IN FEMALE AND MALE SWIMMING ATHLETES

ABSTRACT Background and Aim: The aim of this study is to compare patella femoral angle (Q angle), hip joint internal rotation (IR) and external rotation (ER) angles in male and female swimming athletes with and without pes planus deformity. Methods: Eight male and 4 female swimming athletes (study group) with pes planus deformity and 8 male and 4 female swimming athletes (control group) without pes planus deformity were included in the study. The presence of pes planus was evaluated by Feiss Line method. Q angle and hip IR and ER angles were measured as active and passive by goniometer. Mann Whitney-U test was used to compare the data. For significance level, p<0.05 was accepted. Results: The demographic characteristics and sports years of the male and female study group and control group athletes included in the study were similar (p>0.05). The active Q angles of both sides and the passive Q angles of the right side of the male study and control groups were similar (p>0.05). There was a statistically significant difference between the left side passive Q angles (p<0.05). There was no difference between active and passive IR and ER angles of hip joint (p>0.05). Active and passive Q angles of both study and control groups were similar. There was no difference between active and passive IR and ER angles of hip joint (p>0.05). Conclusion: As a result of this study, it can be said that the presence of bilateral pes planus does not affect the Q angle and hip and internal and external rotation angles of female and male swimming athletes. We think that there is a need for studies with more athletes to investigate the biomechanics of knee and hip in more detail in the presence of one-sided pes planus. Keywords: Sport, Biomechanics, Foot, Knee, Hip

SB75

SPORCULARDA DEMOGRAFİK ÖZELLİKLER VE SPOR YILI KUADRİSEPS AÇISINI ETKİLER Mİ?

[1]Banu Kabak, [2]Bihter Akınoğlu, [1]Tuğba Kocahan, [1]Ezgi Ünivar, [1]Adnan Hasanoğlu

[1]Gençlik ve Spor Bakanlığı, Spor Hizmetleri Genel Müdürlüğü, Sağlık İşleri Dairesi Başkanlığı, Sporcu Eğitim Ve Sağlık Araştırma Merkezi (SESAM), Ankara
[2]Ankara Yıldırım Beyazıt Üniversitesi, Sağlık Bilimleri Fakültesi, Fizyoterapi ve Rehabilitasyon Bölümü, Ankara

Email : *denizemre@hotmail.com, rgkardelen@yahoo.com, kocahantu@gmail.com, ezgi.unuvar@sgm.gov.tr, adnan.hasanoglu@sgm.gov.tr*

ÖZET Giriş ve Amaç: Bu çalışmanın amacı sporcularda demografik özellikler ve spor yılı ile kuadriseps(Q) açısı arasındaki ilişkinin incelenmesidir. Yöntem: Çalışmaya, 145 erkek 70 kadın olmak üzere toplam 215 sporcu (yaş: 17,54±1,92 yıl; boy uzunluğu: 1,73±0,10m; vücut ağırlığı: 65,74±14,62 kg; vücut kitle indeksi: 21,88±3,30 kg/m²; spor yılı: 7,66±2,73) dahil edildi. Sporcuların yaşları ve spor yılları sözel olarak, boy uzunluğu stadiometre ile, vücut ağırlığı dijital tartı ile değerlendirildi. Vücut kitle indeksi; vücut ağırlığı ve boy uzunluğu bilgileri kullanılarak hesaplandı. Sporcuların Q açısı değeri gonyometre ile sırtüstü pasif ve ayakta aktif olarak ölçüldü. Değişkenler arasındaki ilişkiyi incelemek amacıyla; normal dağılım gösteren değişkenler için Pearson korelasyon analizi, en az biri normal dağılım göstermeyen değişkenler için Spearman korelasyon analizi kullanıldı. Anlamlılık düzeyi p<0,05 olarak alındı. Bulgular: Sporcuların demografik bilgileri ile Q açısı arasında herhangi bir ilişki olmadığı ancak spor yılları ile sol bacak aktif Q açısı arasında negatif yönde zayıf anlamlı ilişki olduğu belirlendi. Branş bazında demografik bilgiler ile Q açısı arasındaki ilişki incelendiğinde atletizm koşmalar ve kış sporları branşında demografik özellikler ile Q açısı arasındaki ilişkinin diğer spor branşlarına göre daha fazla olduğu belirlendi(p<0,05). Sonuç: Çalışmamız sonucunda sporcuların spor yılları arttıkça sol bacak Q açılarının azaldığı belirlendi. Ayrıca atletizm koşmalar ve kış sporları sporcularında vücut ağırlığı, boy uzunluğu ve vki gibi demografik özelliklerin Q açısı ile negatif yönde ilişkili olduğu belirlendi. Sporcularda spor yılı arttıkça VMO kas kuvvetinin artacağı ve Q açısının azalacağı beklenen bir sonuçtur. Antrenman ve müsabaka programlarında sürekli semifleksiyonda aktiviteler yapan atletizm koşmalar ve kış sporları sporcularının VMO kaslarının daha aktif olmasıyla bu durum açıklanabilir. Anahtar Kelimeler: Spor, Biyomekani, Diz, Kuadriseps

DOES DEMOGRAPHIC CHARACTERISTICS AND SPORTS YEAR AFFECT QUADRICEPS ANGLE IN ATHLETES?

ABSTRACT Background and Aim:The aim of this study is to investigate the relationship between demographic characteristics, sports year and quadriceps(Q) angle in athletes. Methods:Totaly 215 athletes, 145 males, 70 females (age:17.54±1.92years; height:1.73±0.10m; body weight:65.74±14.62kg; body mass index:21.88±3.30kg/m²; sports year:7.66±2.73year) were included in the study. The ages and sports years of the athletes were evaluated verbally, height by stadiometer and body weight by digital scale. Body mass index; was calculated by using body weight and height. Q angle values of the athletes were measured passively on the supine and actively on the foot with a goniometer. Pearson correlation analysis was used in order to examine the relationship between the variables with normal distribution, and Spearman correlation analysis for variables whose at least one did not show normal distribution.Significance level was taken as p<0.05. Results:There was no correlation between the demographic characteristics a of the athletes and the Q angle, but there was a weakly significant negative correlation between the sports years and the active Q angle of the left leg. When the relationship between demographic characteristics and Q angle on branch basis was examined, it was found that the relationship between demographic characteristics and Q angle was higher in athletics running and winter sports branch compared to other sports branches(p<0.05). Conclusion:As a result, it was determined that the left leg Q angles decreased with increasing sports years. Demographic characteristics such as body weight, height and BMI were found to be negatively correlated with Q angle in athletics running and winter sports athletes. It is expected that the VMO muscle strength will increase and the Q angle will decrease as the sports year increases in athletes.

This can be explained by the more active VMO muscles of athletics running and winter sports athletes engaged in continuous semi-flexed activities in training and competition programs. Keywords: Sport, Biomechanics, Knee, Quadriceps

SB76

GÜREŞ SPORCULARINDA BOYUN KASLARININ KUVVETİ İLE SOLUNUM FONKSİYONLARI VE SOLUNUM KAS KUVVETİ ARASINDAKİ İLİŞKİNİN İNCELENMESİ

***[1]Bihter AKINOĞLU*, [2]Tuğba KOCAHAN, [2]İsmail EROĞLU, [2]Adnan HASANOĞLU**

[1]Ankara Yıldırım Beyazıt Üniversitesi, Sağlık Bilimleri Fakültesi, Fizyoterapi Ve Rehabilitasyon Bölümü, Ankara
[2]Gençlik Ve Spor Bakanlığı, Spor Hizmetleri Genel Müdürlüğü, Sağlık İşleri Dairesi Başkanlığı, Sporcu Eğitim Ve Sağlık Araştırma Merkezi (SESAM), Ankara

***Email :** rgkardelen@yahoo.com, tugba.kocahan@sgm.gov.tr, ismail.eroglu@sgm.gov.tr, adnan.hasanoglu@sgm.gov.tr*

Giriş ve Amaç: Bu çalışmanın amacı güreş sporcularında boyun kaslarının kuvveti ile solunum fonksiyonları ve solunum kas kuvveti arasındaki ilişkinin incelenmesidir. Yöntem: Çalışmaya toplam 15-21 yaşları arasında toplam 61 serbest ve grekoromen stil güreş sporcusu dahil edildi (yaş: 17,69±1,48 yıl; vücut ağırlığı: 68,04±16,46 kg; boy uzunluğu: 1,68±0,07 m; beden kütle indeksi: 23,84±4,59 kg/m2). Sporcuların boyun kaslarının kuvveti myoline izometrik kas kuvveti ölçüm cihazı ile değerlendirildi. Solunum fonksiyonları ve solunum kas kuvveti dijital spirometre kullanılarak değerlendirildi. Solunum fonksiyonunu değerlendirmek için, zorlu vital kapasite manevrası ve maksimal dakika ventilasyon testi uygulandı ve zorlu vital kapasite (FVC), 1. sn zorlu ekspirasyon hacmi (FEV1), tepe akım hızı (PEF), maksimal dakika ventilasyonu (MVV), maksimum inspiratuar basınç (MIP) ve maksimum ekspiratuar basınç (MEP) değerleri elde edildi. Sporculardan elde edilen boyun kaslarının kuvveti ile solunum fonksiyonları ve solunum kas kuvveti arasındaki ilişki normal dağılım durumuna göre pearson ve spearman korelasyon analizi ile değerlendirildi. İstatistiksel hata düzeyi p<0.05 olarak belirlendi. Bulgular: Boynun sol ve sağ taraf lateral fleksör, fleksör ve ekstansör kaslarının kuvveti ile FVC, FEV1, PEF, PEF25-75 pozitif yönde düşük, orta kuvvetli düzeyde ilişki olduğu belirlendi (r:253/0,676; p<0,05). Boyunun sol taraf lateral fleksör ve fleksör kaslarının kuvveti ile solunum kas kuvveti arasında ilişki olmadığı belirlendi(p>0,05). Sağ taraf lateral fleksör ve ekstansör kaslarının kuvveti ile solunum kas kuvveti arasında zayıf ve orta düzeyde pozitif yönde ilişki olduğu belirlendi (r:263/382; p<0,05). Sonuç: Çalışmamız sonucunda boyun kaslarının izometrik kuvveti arttıkça solunum fonksiyonlarının arttığı belirlendi. Güreş sporcularında solunum fonksiyonlarının arttırılması için boyun kaslarının kuvvetinin de arttırılması gerektiğini ve solunum kas kuvvetini arttırmaya yönelik özel egzersiz programları hazırlanması gerektiğini düşünmekteyiz. Anahtar Kelimeler: Spor, Performans, İzometrik

DETERMINATION OF THE RELATIONSHIP BETWEEN THE NECK MUSCLE STRENGTH AND RESPIRATORY FUNCTIONS AND RESPIRATORY MUSCLE STRENGTH IN WRESTLERS.

Background and Aim: The aim of this study is to investigate the relationship between the neck muscle strength and respiratory function and respiratory muscle strength in wrestlers. Methods: Sixty-one freestyle and greco-roman style wrestling athletes between the ages of 15-21 were included in the study (age:17.69±1.48 years; body weight:68.04±16.46 kg; height: 1.68±0,07, body mass index:23.84±4.59 kg/m2). The strength of neck muscles was evaluated with myoline isometric muscle strength measurement device. Pulmonary functions and respiratory muscle strength were evaluated using a digital spirometer and forced vital capacity (FVC), forced expiratory volume (FEV1), peak flow velocity (PEF), maximal minute ventilation (MVV), maximum inspiratory pressure (MIP) and maximum expiratory pressure (MEP) values were obtained. The relationship between the strength of the neck muscles obtained from the athletes and respiratory functions and respiratory muscle strength was evaluated by Pearson and Spearman correlation analysis according to the normal distribution status. Statistical error level was set at p <0.05. Results: It was determined that there was a positive, low and moderately strong correlation between the strength of the lateral flexor, flexor and extensor muscles of the left and right sides of the neck and FVC, FEV1, PEF, PEF25-75, MVV (r:253/0.676; p<0.05). There was no relationship between the strength of the left lateral flexor and flexor muscles of the neck and respiratory muscle strength (p>0.05). There was a weak and moderate positive correlation between the strength of the right lateral flexor and extensor muscles and respiratory muscle strength (r:263/382; p<0.05).

Conclusion: As a result of this study, it is determined that as the isometric strength of neck muscles increased, respiratory functions increased. We think that the strength of the neck muscles should be increased in order to increase the respiratory functions of wrestling athletes and special exercise programs should be prepared to increase the respiratory muscle strength.

Keywords:Sport, Performance, Isometric

SB39

SEDANTER KADINLARA UYGULANAN STEP-AEROBIK EGZERSİZLERİNİN VÜCUT KİTLE İNDEKSİNE VE VÜCUT KOMPOZİSYONUNA ETKİSİ

***[1]Ayşe ŞİMŞEK*, [1]Yunus Emre BAĞIŞ**

[1]Süleyman Demirel Üniversitesi Spor Bilimleri Fakültesi / Isparta

Email : *ayse32atar@gmail.com, yunusemrebagis@hotmail.com*

ÖZET Bu çalışmada 18-45 yaş aralığındaki sedanter kadınlara uygulanan 8 haftalık düzenli step-aerobik egzersizlerinin vücut kitle indeksi ile vücut kompozisyona etkisinin incelenmesi amaçlanmıştır. Araştırmaya yaş ortalamaları 25,9±8,7 (yıl), boy ortalamaları 1,61±0,4 (cm), vücut ağırlığı ortalamaları 62,4±10,0 (kg), olan 22 sedanter kadın gönüllü olarak katıldı. Katılımcılara düzenli olarak 8 haftalık, hafta da 3 gün, günde 60 dk step aerobik egzersizleri uygulandı. Kadınlarda ön ve son test olmak üzere vücut ağırlığı, vücut yağ yüzdesi ve yağ kütleleri ölçümleri alındı. Grubun tüm egzersizleri ve testleri Süleyman Demirel Üniversitesi step aerobik salonunda yapıldı. Ölçümler 17.30-18.30 saatleri arasında alındı. Çalışma 8 hafta boyunca, haftada 3 gün 60 dakikalık programlarda katılımcılara Step Aerobik ve plates egzersizleri uygulandı. Step Aerobik çalışmasına katılan kadınlar, ilk 5 dk düşük tempolu vücudu ısındırmak amaçlı hareketlerden sonra belirli bir düzeydeki vücut hareketlerini orta şiddette ve yaklaşık 20 dk yapmışlardır. Çalışmanın ikinci kısmında ise step tahtası kullanılmıştır. Step tahtası boyu (70 cm en 30 cm / 8 cm yükseklik 10 cm) müzik ve ritim eşliğinde step tahtasına 20 dk boyunca belirli hareketlerle inip çıkıp amacıyla egzersize katılmışlardır. Son 15 dk kalanını kadınlar 10 dk bacak, sırt, kol ve karın için yer egzersizleri yapılmaktadır. Son 5 dakikasını ise soğuma yaparak sonlandırılmıştır. Bu çalışmada istatistiksel sonuçların elde edilmesi için SPSS 24.00 paket programı kullanıldı. Sporcularda antrenman öncesi ile antrenman sonrası farkın olup olmadığının belirlenmesinde grup içi Paired sample t testi uygulandı. Anlamlılık düzeyi 0,05 önem seviyesine göre değerlendirilmiştir. Sonuç olarak yapılan bu çalışmada grubun ilk ve son ölçümleri karşılaştırıldığın da vücut kitle indeksi ve vücut kompozisyonu değerler arasında anlamlı fark bulundu. Elde edilen verilere dayalı olarak çalışmamızın sonucunda yapılan step-aerobik egzersizinin sedanter kadınlar üzerindeki yağ yakımı ve kilo vermeyi hızlandırdığı görüldü. Step-aerobik egzersizleri sedanter kadınlarda vücut kitle indeksine ve vücut kompozisyonuna etki ettiği görülmüş olup, sporu sağlık için yapan sedanter kadınlarda önemli olduğu düşünülmektedir.

THE EFFECT OF STEP-AEROBIK EXERCISES ON THE BODY MASS INDEKS AND BODY COMPOSITION APPLITED TO SEDANTARY WOMEN

ABSTRACT

The aim of this study is to research the effect of 8-week regular step-aerobic exercises on fat measurement and body composition in sedentary women aged 18-45 years. 22 sedentary women who has average age of 25,9±8,7 (years), average height of 1,61±0,4 (cm), and average weight of 62,4±10,0 (kg) participated in this research as volunteers. Participants were given step aerobic exercises for 8 weeks, 3 days a week, 60 minutes per day. Body weight, body mass index, and body composition were taken for pre and post-test. All exercises and tests of the group were performed at the step aerobics room of Süleyman Demirel University. Measurements were taken between 17.30 - 18.30. During 8 weeks of study, Step Aerobic and plates exercises were applied to the participants 3 days a week 60 minutes programs. Women participating in the Step Aerobic work performed a certain level of body movements at a moderate level and about 20 minutes after 5 minutes of warm-up activities. In the second part of the study, the stepper board was used. The participants participated in the exercise with the help of music and rhythm in order to get up and down of the stepper board (length 70cm top 30cm / 8cm height 10cm) for 20 minutes with specific movements. The rest of the last 15 min, they performed exercises for the leg, back, arm and abdomen for 10 minutes. The last 5 minutes were for cooling. In this study, SPSS 24.00 package program was used to obtain statistical results.

In-group Paired sample t-test was applied to determine whether there was any difference between the pre-training and the training. Significance level is evaluated according to 0.05 importance level. As a result of this study, when the first and last measurements of the group are compared, Significant differences were found between

SB77

LUMBAL LORDOZ AÇISI AZ OLAN SPORCULARDA GÖVDE KAS KUVVETİNİN İNCELENMESİ

[1]Bihter AKINOĞLU, [2]Tuğba KOCAHAN, [2]Habib ÖZSOY, [2]Adnan HASANOĞLU

[1]Ankara Yıldırım Beyazıt Üniversitesi, Sağlık Bilimleri Fakültesi, Fizyoterapi Ve Rehabilitasyon Bölümü, Ankara
[2]Gençlik Ve Spor Bakanlığı, Spor Hizmetleri Genel Müdürlüğü, Sağlık İşleri Dairesi Başkanlığı, Sporcu Eğitim Ve Sağlık Araştırma Merkezi (SESAM), Ankara

Email : *rgkardelen@yahoo.com, tugba.kocahan@sgm.gov.tr, habib.ozsoy@sgm.gov.tr, adnan.hasanoglu@sgm.gov.tr*

ÖZET Giriş ve Amaç: Bu çalışmanın amacı lumbal lordoz açısı az olan sporcular ile lumbal lordoz açısı normal değerlerde olan sporcuların izokinetik gövde kas kuvvetini karşılaştırmak ve böylece sporcularda lumbal lordoz açısında azalmanın gövde kas kuvvetine etkisini belirlemektir. Yöntem: Çalışmaya torakal kifoz açısı normal sınırlar içinde ve lumbal lordoz açısı normal sınırların altında olan 11 sporcu çalışma grubu olarak dahil edildi. Aynı spor branşını yapan ve torakal kifoz ve lumbal lordoz açısı normal sınırlarda olan 11 sporcu kontrol grubu olarak dahil edildi. Çalışmaya toplam 22 kadın sporcu (2 snowbord, 2 okçuluk, 2 cimmnastik, 8 karete, 6 taekwondo, 2 boks) dahil edildi. Sporcuların torakal kifoz ve lumbal lordoz açıları postür analiz sistemi ile değerlendirildi. Bu analiz sonucunda sporculardan elde edilen omurgaya ait verilere göre sporcular çalışma ya da kontrol grubuna alındı. Daha sonra sporcuların gövde fleksör, ekstansör ve sağ-sol rotatör kaslarının kuvveti izokinetik dinamometre ile konsantrik olarak değerlendirildi. Çalışma ve kontrol grubunun kas kuvveti karşılaştırmaları Mann Whitney-U testi ile analiz edildi. Anlamlılık düzeyi $p<0,05$ olarak alındı. Bulgular: Çalışmamızda iki grup arasında yaş, kilo, boy, beden kitle indeksleri, spor yılı ve kifoz açısı arasında istatistiksel olarak fark olmadığı ($p>0,05$); lordoz açısının ise çalışma grubunda daha az olduğu belirlendi ($p<0,05$). Çalışmamız sonucunda her iki grubun gövde kaslarının izokinetik kas kuvvetinin benzer olduğu belirlendi ($p>0,05$). Sonuç: Çalışmamız sonucunda lomber lordoz açısının sporcularda gövde kas kuvvetini etkilemediğini söyleyebiliriz. Bel ağrısı olan ve lomber lordoz açsısının az olduğu sporcularda kas kuvvetinin inceleneceği çalışmalara ihtiyaç olduğunu düşünmekteyiz. Anahtar Kelimeler: Postür, İzokinetik, Fizyoterapi, Biyomekanik

INVESTIGATION OF TRUNK MUSCLE STRENGTH IN ATHLETES WITH LOW LUMBAR LORDOSIS ANGLE

ABSTRACT Background and Aim:The aim of this study is to compare isokinetic trunk muscle strength of athletes with low lumbar lordosis angle and athletes with normal lumbar lordosis angle thus, to determine the effect of decrease in lumbar lordosis angle on trunk muscle strength in athletes. Methods:The study included 11 athletes with thoracic kyphosis angle within normal range and lumbar lordosis angle below normal range as the study group and 11 athletes in the same sport types with thoracic kyphosis angle and lumbar lordosis angle within normal range as the control group. A total of 22 female athletes(2 snowbord, 2 archery, 2 gymnastics, 8 karate, 6 taekwondo, 2 boxing) are included in the study. The angles of thoracic kyphosis and lumbar lordosis were evaluated by posture analysis system. As a result of this analysis, athletes were included in the study or control group according to the spine data obtained from the athletes. Then, the strength of the trunk flexor, extensor and right-left rotator muscles of the athletes were evaluated concentrically with an isokinetic dynamometer. Muscle strength comparisons of the study and control groups were analyzed by Mann Whitney-U test. Significance level was taken as $p<0.05$. Results:There was no statistically significant difference between two groups in terms of age, weight, height, body mass index, sport year and kyphosis angle($p>0.05$); lordosis angle was found to be less in the study group($p<0.05$). As a result of the study, it was determined that the isokinetic muscle strength of the trunk muscles was similar at both angular velocities ($p>0.05$). Conclusion:As a result of this study, we can say that the angle of lumbar lordosis does not affect trunk muscle strength in athletes. We think that there is a need for studies on muscle strength in athletes with low back pain and low lumbar lordosis angle. Keywords: Posture, Isokinetic, Physiotherapy, Biomechanics

SB78

GÜREŞ SPORCULARINDA GÖVDE İZOMETRİK VE İZOKİNETİK KAS KUVVETİ ARASINDAKİ İLİŞKİNİN İNCELENMESİ

***[1]Tuğba KOCAHAN*, [2]Bihter AKINOĞLU, [1]Osman Alper ŞENER, [1]Adnan HASANOĞLU**

[1]Gençlik Ve Spor Bakanlığı, Spor Hizmetleri Genel Müdürlüğü, Sağlık İşleri Dairesi Başkanlığı, Sporcu Eğitim Ve Sağlık Araştırma Merkezi (SESAM), Ankara
[2]Ankara Yıldırım Beyazıt Üniversitesi, Sağlık Bilimleri Fakültesi, Fizyoterapi Ve Rehabilitasyon Bölümü, Ankara

***Email :** kocahantu@gmail.com, rgkardelen@yahoo.com, osmanalper.sener@sgm.gov.tr, adnan.hasanoglu@sgm.gov.tr*

ÖZET Giriş ve Amaç: Bu çalışmanın amacı güreş sporcularında gövde kaslarının izometrik ve izokinetik kas kuvveti arasındaki ilişkinin incelenmesi. Gereç ve Yöntem: Çalışmaya 79 serbest ve grekoromen stil güreş sporcusu dahil edildi. Sporcuların yaş ortalaması 17,61 yıl; vücut ağırlığı ortalaması 71,65 kg; boy uzunluğu ortalaması 1,69 m ve vücut kütle indeksinin 24,86 /kg/m2; spor yılı ortalamasının ise 6,87 yıl olduğu belirlendi. Sporcuların izometrik kas kuvveti DIERS Myoline izometrik kas kuvvet ölçüm cihazı ile izokinetik kas kuvveti Isomed 2000 izokinetik dinamometre ile ölçüldü. Bulgular: Çalışmanın sonucuna göre gövde fleksiyon ve ekstansiyon izometrik kas kuvveti ile gövde izokinetik kas kuvveti arasında pozitif yönde zayıf ilişkiler olduğu ve bu ilişkilerin daha ziyade 150°/sn açısal hızda olduğu belirlendi (r:0,230/261, p<0,05). Sol ve sağ rotatör kaslarının izometrik kas kuvveti ile gövde izokinetik kas kuvveti arasında pozitif yönde zayıf ve orta düzeyde ilişkiler olduğu belirlendi (r: 0,267/555, p<0,05). Tartışma: Çalışmamız sonucunda güreş sporcularında gövde kaslarının izometrik kas kuvveti arttıkça izokinetik kas kuvvetinin de arttığı belirlendi. Gövde rotatör kaslarının izometrik kas kuvveti ile tüm gövde kaslarının izokinetik kas kuvveti arasındaki ilişki daha kuvvetlidir. Gövde kaslarının kuvvetini arttırabilmek için statik kor egzersizlerinin yapılmasını önermekteyiz. Anahtar Kelimeler: Core, Statik, Dinamik, Kuvvet

ANALYSIS OF THE RELATIONSHIP BETWEEN THE TORSO ISOMETRIC AND TORSO ISOKINETIC MUSCLE STRENGTHS OF WRESTLERS

SUMMARY Introduction and Aim: The purpose of this study is to analyze the relationship between the torso isometric and torso isokinetic muscle strengths of wrestling athletes. Methods: The study was conducted on 79 Freestyle and Greco-Roman wrestlers. These wrestlers had an average age of 17.61 years; average body weight of 71.65 kg and average height of 1.69 m. They had a body mass index of 24.86 kg/m2 and an average sports career of 6.87 years. Their isometric muscle strength was measured by DIERS Myoline Isometric Muscle Strength Measurement Device and isokinetic muscle strength was measured by Isomed 2000 isokinetic dynamometer. Results: The results of the study show that there was a positive weak relationship between the torso flexion & extension isometric muscle strength and torso isokinetic muscle strength, and that the interactions particularly occured at an angular velocity of 150°/sec (r:0.230/261, p<0.05). There was also a weak and moderate positive relationship between the right & left rotator muscles' isometric muscle strength and torso isokinetic muscle strength (r: 0.267/555, p<0.05).

Conclussion: At the end of our study, we concluded that the isokinetic muscle strength of wrestlers' torso muscles increased in parallel to their isokinetic muscle strengths. There was a stronger relationship between the torso rotator muscles' isometric muscle strength and the overall torso muscles' isokinetic muscle strength. We suggest that performing static core exercises help to increase torso muscle strength.

Keywords: Core, Static, Dynamic, Strength

SB88

YÜZÜCÜLERE UYGULANAN CORE EGZERSİZLERİNİN FONKSİYONEL HAREKET TARAMA SKORLARI VE SPORTİF PERFORMANS ÜZERİNE ETKİSİ

[2]Songül KURT, [1]Serkan İBİŞ, [1]Zait Burak AKTUĞ, [3]Emre ALTUNDAĞ

[1]Niğde Ömer Halisdemir Üniversitesi Beden Eğitimi Ve Spor Yüksekokulu
[2]Niğde Ömer Halisdemir Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü
[3]Gazi Üniversitesi Sağlık Bilimleri Enstitüsü

ÖZET Bu çalışmanın amacı, yüzücülere uygulanan core egzersizlerin fonksiyonel hareket taraması (FHT) test skorları ve yüzme dereceleri üzerine etkisinin incelenmesidir. Çalışmaya, 12-15 yaş arası toplam 32 gönüllü çocuk katılmıştır. Çocuklar herhangi bir egzersiz yapmayan kontrol grubu (KG) (N=10), sadece yüzme antrenmanı yapan yüzme grubu (YG) (N=11) ve yüzme antrenmanına ilaveten core egzersiz yapan antrenman grubu (AG) (N=11) olmak üzere 3 gruba ayrılmıştır. Hem YG hem de AG' da bulunan çocuklar 8 hafta boyunca hafta 4 gün 30dk kendilerine verilen antrenman programlarını uygulamıştır. Çocukların fonksiyonel hareket kalıpları FHT testi ile, 50 m ve 100 m yüzme dereceleri ise kronometre aracılığı ile belirlenmiştir. Çocukların FHT skorları ve yüzme derecelerinin ön testleri ile son testleri arasındaki grup içi farklılığı belirlemede Wilcoxon İşaretli Sıralar testi, gruplar arası farklılığını belirlemede Kruskal-Wallis testi kullanılmıştır. İstatiksel analiz sonucunda, YG'na yüzme derecelerinin ön test ve son testleri arasında anlamlı bir farklılık belirlenmesine karın, AG'nun 100 m yüzme derecesinin son testte istatiksel olarak anlamlı şekilde arttığı tespit edilmiştir ($p<0,05$). Ayrıca grupların FHT toplam skorlarının son testleri arasındaki farklılıklar karşılaştırıldığında AG ile YG ve KG arasında AG lehine, YG ile KG arasında YG lehine istatiksel olarak anlamlı bir farklılık belirlenmiştir ($p<0,05$). Sonuç olarak hem spor yaralanmalarının azaltılmasında hem de sportif performansın artırılmasında önemli bir gösterge olan FHT toplam skorunun core egzersizlerle arttırılabileceği ve core egzersizlerin yüzme derecesini geliştirebileceği söylenebilir.

THE EFFECT OF CORE TRAINING APPLIED TO SWIMMERS FUNCTIONAL MOVEMENT SCREEN SCORES AND SPORTIVE PERFORMANCE

ABSTRACT The aim of this study was to investigate the effect of core exercises applied to swimmers on functional movement screening (FMS) test scores and swimming degrees. A total of 32 volunteers aged 12-15 years participated in the study. Children did not exercise any control group (CG) (N = 10), only swimming training group (SG) (N = 11), and in addition to swimming training core exercise group (EG) (N = 11) divided into 3 groups. Children in both Sg and EG 8 weeks during the week 4 days 30 minutes applied training programs given to them. Functional movement patterns of children were determined by FMS test and swimming degrees of 50 m and 100 m were determined by means of stopwatch Wilcoxson signed ranks test was used to determine intra-group difference between pre-tests and posttests of FMS scores and swimming degrees of children, and One-Way Anova test was used to determine differences between groups. As a result of the statistical analysis, although a significant difference was determined between the pre-test and post-test of swimming degrees of the SG, It was found that 100 m swimming degree increased significantly in the last test in EG ($p <0.05$). In addition, when the differences between the posttest of FMS total scores of the groups were compared, a statistically significant difference was found between EG and SG and CG in favor of EG and between SG and CG in favor of SG ($p <0.05$). As a result, the FMS total score, which is an important indicator both in reducing sports injuries and increasing sports performance it can be said that core exercises can be increased and core exercises can improve swimming degree.

SB90

ÇOCUKLARDA YAŞ DEĞİŞKENİNE GÖRE MOTOR BECERİ FARKININ İNCELENMESİ

[1]Rüçhan İRİ, [1]Zait Burak AKTUĞ

[1]Niğde Ömer Halisdemir Üniversitesi, Beden Eğitimi Ve Spor Yüksekokulu, NİĞDE

Yapılan çalışmanın amacı 11 – 14 yaş arasındaki çocukların yaş değişkenlerine göre motor performans farklılıklarının belirlenmesidir. Çalışmaya 11-14 yaş arasında gönüllü toplam 498 kız çocuk (11 yaş= 135, 12 yaş=164, 13 yaş=57,14 yaş=142) katılmıştır. Çocukların motor performansları Dordel-Koch testi (DKT) ile belirlenmiştir. Motor becerinin yaş grupları arasındaki farkını belirlemede ANOVA testi, farkın hangi gruptan kaynaklandığını belirlemede Post-hoct testlerden Tukey testi kullanılmıştır. İstatistiksel analiz sonucunda DKTyana sıçrama, DKTdurarak uzun atlama, DKTmekik ve DKT6dk koşu performanslarının yaşla beraber arttığı belirlenmiştir.

INVESTIGATION OF MOTOR SKILL DIFFERENCE IN CHILDREN ACCORDING TO AGE VARIABLES

The aim of the study is to determine motor performance differences according to age variables of children aged 11-14. A total of 498 girls (11 years = 135 years, 12 years = 164 years, 13 years = 57, 14 years = 142 years) aged 11-14 years participated in the study. Motor performance of children were determined by Dordel-Koch test (DKT). ANOVA test to determine the difference of motor skills between age groups, which is one of the post-hoc tests Tukey test, was used to determine which group caused the difference. As a result of statistical analysis, it was determined that the performances of DKTside-ward jump, DKTstanding long jump , DKTsit-up and DKT 6min running increase with age.

SB98

AMATÖR VE PROFESYONEL ERKEK VOLEYBOLCULARDA AÇISAL HIZA BAĞLI DİZ KUVVETİ, 3-BOYUTLU TORK-AÇI-HIZ YÜZEY GRAFİĞİ VE DİKEY SIÇRAMA PERFORMANSININ KARŞILAŞTIRMALI ANALİZİ

***[1]Ajlan SAÇ*, [2]Alphan SAÇ**

[1]Trakya Üniversitesi, Kırkpınar Beden Eğitimi Ve Spor Yüksekokulu, EDİRNE
[2]Türk Hava Yolları A.O., Asya Ve Uzak Doğu Gelir Yönetimi Müdürlüğü, İSTANBUL

***Email :** ajlansac@trakya.edu.tr, alphansac@hotmail.com*

Giriş ve amaç: Dikey sıçrama becerisi voleybol branşında büyük öneme sahiptir. Sıçramanın kalkış ve iniş safhalarında kuvvetli diz eklemi kaslarına ve bu kasların konsantrik/eksantrik kasılmalarında yüksek tork ve güce ihtiyaç vardır. Bu çalışmanın amacı, amatör ve profesyonel voleybolcuların açısal hıza bağlı diz izokinetik ekstansör/fleksör kas kuvveti ile dikey sıçrama performansını belirlemek; test sonuçlarını ve 3 boyutlu (3B) tork-açı-hız yüzey grafiklerini karşılaştırmaktır. Yöntem: Çalışmaya 14 profesyonel (PRO) (ortalama yaş = 22,28±2,23 yıl) ve 11 amatör (AT) (ortalama yaş = 21,27±3,06 yıl) voleybolcu gönüllü olarak katıldı. Konsantrik kas kuvveti 300, 120 ve 60°/s açısal hızlarda değerlendirilerek pik tork (PT), toplam iş (Tİ), ortalama güç (OG), pik tork açısı (PTA), hamstring-quadriceps tork oranı parametreleri belirlendi. Bu parametreler kullanılarak MATLAB algoritmasıyla 3B tork-açı-hız yüzey grafikleri oluşturuldu. Eksantrik kas kuvveti değerlendirmesi için ise izokinetik kuvvet testi sonrası Sergant dikey sıçrama (DS) testi uygulandı. Bulgular: 300 ve 120°/s açısal hızlarda ekstansör ve fleksör PT değerlerinde PRO ve AT voleybolcular arasında istatistiksel bakımdan anlamlı fark tespit edildi (ekstansör 300°/s PRO = 62,42±27,72 Nm, AT = 27,27±16,41 Nm, [p<0,05]; 120°/s PRO = 159,57±25,93 Nm, AT = 128,09±25 Nm, [p<0,05]), (fleksör 300°/s PRO = 48,28±18,54 Nm, AT = 17,36±7,51 Nm, [p<0,001]; 120°/s PRO = 103,64±17,83 Nm, AT = 80,36±19,97 Nm, [p<0,05]). Gruplar arası OG ve PTA parametrelerinin 300 ve 120°/s açısal hızlarda; Tİ parametresinin tüm açısal hızlarda istatistiksel bakımdan anlamlı farka sahip olduğu görüldü. DS test sonuçlarının da gruplar arası istatistiksel bakımdan anlamlı farka neden olduğu gözlendi (DS mesafesi PRO = 56,5±5,85 cm, AT = 47,36±7,55 cm, [p<0,05]). Sonuç: Amatör ve profesyonel erkek voleybolcu grupları değişik açısal hızlarda birbirlerinden farklı konsantrik diz kuvveti ve farklı eksantrik kas kuvveti değerlerine sahip olduklarını ortaya koymuştur. Bu sonuçlar, aynı spor branşı ve yaş grubunda da olsalar farklı seviyelerdeki sporculara özgü kuvvet antrenmanı programları düzenlenmesinin oldukça önemli olduğunu göstermektedir.

COMPARATIVE ANALYSIS OF ANGULAR VELOCITY-DEPENDENT KNEE STRENGTH, 3-DIMENSIONAL TORQUE-ANGLE-VELOCITY SURFACE MAPS AND VERTICAL JUMP PERFORMANCE IN AMATEUR AND PROFESSIONAL MALE VOLLEYBALL PLAYERS

Introduction and aim: Vertical jumping is most important skill in volleyball. A strong knee joint muscles are required as well as high torque and power for the concentric/eccentric contraction of these muscles during the take-off and landing phases of the jump. The aim of this study were to determine angular velocity-dependent isokinetic knee extensor/flexor muscle strength and vertical jump performance and to compare test results and 3 dimensional (3D) torque-angle-velocity surface maps of amateur and professional volleyball players. Method: 14 professional (PRO) (mean age= 22.28±2.23 years) and 11 amateur (AT) (mean age = 21.27±3.06 years) volleyball players participated as a volunteer in this study. Concentric muscle strength were analyzed at 300, 120 and 60°/s angular velocities to determine peak torque (PT), total work (TW), mean power (MP), angle of peak torque (APT) and, hamstring-quadriceps torque ratio. To build 3D torque-angle-speed surface maps, these data were processed using MATLAB algorithm. After isokinetic tests, eccentric muscle strength were evaluated by Sargent vertical jump (VJ) test. Results: Significant differences were identified for extensor-flexor PT between PRO and AT at 300 and 120°/s (extansor 300°/s PRO= 62.42±27.72 Nm, AT= 27.27±16.41 Nm, [p<0.05]; 120°/s PRO= 159.57±25.93 Nm, AT= 128.09±25 Nm, [p<0.05]), (flexor 300°/s PRO= 48.28±18.54 Nm, AT= 17.36±7.51 Nm, [p<0.001]; 120°/s PRO= 103.64±17.83 Nm, AT= 80.36±19.97 Nm, [p<0.05]).

There were also significant group differences for MP and APT at 300 and 120°/s, for TW at all velocities. VJ test results were significantly different between groups (VJ displacement PRO= 56.5±5.85 cm, AT= 47.36±7.55 cm, [$p<0.05$]). Conclusion: Amateur and professional volleyball players showed different concentric knee strength across isokinetic velocities and different eccentric strength on VJ test. These results show that it is very important to design individual strength training programs for different levels of athletes, even in the same sports branch and age group.

SB101

FUTBOL HAKEMLERİNİN SPRİNT PERFORMANSLARININ ÇABUKLUK-ÇEVİKLİK PERFORMANSLARIYLA İLİŞKİSİNİN İNCELENMESİ

[1]Sürhat MÜNİROĞLU, [1]Erdem SUBAK

[1]Ankara Üniversitesi Spor Bilimleri Fakültesi

Email : *smuniroglu@ankara.edu.tr, subak@ankara.edu.tr*

Giriş ve Amaç: Futbol hakemliğinde müsabaka sırasında sahada doğru yer almak son derece önemli bir kriterdir. Günümüz futbolunda futbolcuların müsabaka sırasında kat ettikleri koşu mesafeleri 12 km ortalamaya yaklaşmıştır. Son derece yüksek tempoya ayak uydurabilmek ve sahada doğru yer alarak etkili karar verebilmek için hakemler hız ve çeviklik becerilerini sürekli bir şekilde geliştirmek zorundadır. Yer alma başarısını etkileyen faktörlerin başında hız ve çabukluk-çeviklik becerileri gelmektedir. Tüm bunlar ele alındığında, günümüz futbolunda elit hakem yetiştirilmesinde hız ve çeviklik-çabukluk testleri önem kazanmış durumdadır. Yöntem: Bu çalışmada Ankara'da amatör liglerde düzenli olarak görev alan, yaş ortalaması 24.33 ± 2.856 olan 94 il hakeminin (5, 10, 20 ve 30 m sprint hızları ile Modifiye T-Test, Illinois ve Arrowhead) çeviklik-çabukluk testlerinin ilişkisi incelenmiştir. Bulgular: Bulgular Modifiye T-Test, Illinois ve Arrowhead çeviklik testlerinin 20 m ($r = 0,171$, $r = 0,499$, $r = 0,413$, $P < 0,01$) ve 30 m ($r = 0,254$, $r = 0,522$, $r = 0,391$, $P < 0,01$) sprint testleriyle yüksek oranda ilişkisi olduğunu göstermiştir. Aynı zamanda, kısa mesafe sprint performanslarının çeviklik-çabukluk performanslarıyla düşük korelasyon gösterdiği görülmüştür. Sonuç: 5 ve 10 m koşu performanslarında patlayıcılık becerisinin de ön plana çıkması bu korelasyonun düşük olmasının nedeni olabilir. Sonuçlar elit hakem yetiştirme ve seçme basamaklarında hız ve çabukluk-çeviklik performanslarının analizinde 20 ve 30 m sprint testlerinin daha geniş amaçlı olarak kullanılabileceğini göstermektedir.

INVESTIGATING THE RELATION OF SPRINT PERFORMANCES AND AGILITY PERFORMANCES OF FOOTBALL REFEREES

Introduction: For football refereeing, taking the right place on the football field is an extremely important criterion. In today's football, the running distances of the players during the competition approached the average of 12 km. In order to keep up with the extremely high tempo and to make the right decision by taking the right place on the pitch, the referees must constantly improve their speed and agility skills. Speed and agility skills are the main factors that affect the success of taking right place. Considering all these, speed and agility tests have gained importance in the elite referee training in today's football. Methods: In this study, the relationship between the agility and quickness tests of 94 provincial referees (5, 10, 20 and 30 m sprint rates and Modified T-Test, Illinois and Arrowhead) with a mean age of 24.33 ± 2.856 who were regularly employed in amateur leagues in Ankara were examined. Results: The results showed that Modified T-Test, Illinois and Arrowhead agility tests were highly correlated with 20 m ($r = 0,171$, $r = 0,499$, $r = 0,413$, $P < 0,01$) and 30 m ($r = 0,254$, $r = 0,522$, $r = 0,391$, $P < 0,01$) sprint tests. At the same time, short distance sprint performances were found to have low correlation with agility performances. Conclusion: The fact that explosive ability is also prominent in 5 and 10 m running performances may be the reason for this low correlation. The results show that 20 and 30 m sprint tests can be used for broader purposes in the analysis of speed and agility performances in elite referee training and selection steps.

SB111

GİYİLEBİLİR TEKNOLOJİLER KALP ATIMI ÖLÇÜMÜNDE YETERİNCE HASSAS MI: 'FİTBİT CHARGE™ 2' ÖRNEĞİ

[1]Oğulhan KAYABAŞ, [2]Mutlu CUĞ

[1]Erzincan Binali Yıldırım Üniversitesi, ERZİNCAN
[2]Sivas Cumhuriyet Üniversitesi, SİVAS

Email : *ogulhan_2424@windowslive.com, mutlucug@gmail.com*

GİRİŞ VE AMAÇ Bu çalışmanın amacı; giyilebilir teknolojilerin bir ürünü olan 'Fitbit Charge™ 2 Heart Rate' isimli kalp atım hızı ölçümü yapan cihazın, 'Polar M400' Saati (altın standart) karşısında belirli kalp atım hızı şiddetlerinde (%70, %80, %90 ve %100) doğru ve geçerli veriler verip vermediğinin tespit edilmesidir.

YÖNTEM Bu araştırma, yarı deneysel ve kontrol grubu olmayan bir çalışmadır. Araştırma, Erzincan Binali Yıldırım Üniversitesi spor salonunda BESYO öğrencilerinin katılımı ile gerçekleştirilmiştir. Çalışmaya Erzincan Binali Yıldırım Üniversitesi, Beden Eğitimi ve Spor Yüksekokulu öğrencisi, hentbol ve futbol branşlarından 25'i bayan ve 25'i erkek olmak üzere toplam 50 birey (Yaş: 21.20±1.20 yıl, Boy: 1.73±5.31 cm, Kilo: 66.49±5.30 kg) katılmıştır.

Fitbit Charge™ 2 cihazının, Polar Saat karşısındaki geçerliliğini test etmek maksadıyla, çalışmaya katılan bireylerin sol el bileğine Fitbit Charge™ 2 cihazı, sağ el bileğine ise Polar Saat takılmıştır. Sonrasında ise bireyler 'Yo-Yo Aralıklı Toparlanmalı Koşu Testi (Yo-Yo Intermittent Recovery Test)'ine tabi tutularak; maksimum kalp atım hızlarının %70, %80, %90 ve %100'üne denk gelen belirli egzersiz şiddetlerindeki kalp atım hızları ölçülmüştür.

Elde edilen veriler dijital ortama aktarılarak SPSS v.22 istatistik programıyla analiz edilerek yorumlanmıştır. Anlamlılık düzeyi ($p<0.05$) alınmıştır. Verilerin değerlendirilmesinde frekans ve yüzdelik değerler, One Sample t Testi, Bland-Altman Analizi, Sınıf içi Korelasyon Katsayısı (ICC) ve Pearson Korelasyon Katsayısı kullanılmıştır.

BULGULAR Araştırmadan elde edilen sonuçlara göre; bireylerin %70 (Polar: 136 atım/dk - Fitbit: 104 atım/dk), %80 (Polar: 154 atım/dk - Fitbit: 113 atım/dk), %90 (Polar: 170 atım/dk - Fitbit: 118 atım/dk) ve %100 (Polar: 188 atım/dk - Fitbit: 123 atım/dk)'ün deki maksimum kalp atım hızı ölçümlerinden elde edilen Polar Saat verileri ile Fitbit Charge™ 2 cihazından elde edilen veriler arasında istatistiksel olarak anlamlı farklılıklarbulunmuştur.

SONUÇ Bu sonuçlara göre, Fitbit Charge 2 cihazının kullanımı sporcu sağlığı ve gelişimi açısından uygun değildir.

ARE WEARABLE TECHNOLOGIES SUFFICIENTLY SENSITIVE IN HEART RATE MEASUREMENT: 'THE FITBIT CHARGE™ 2' EXAMPLE

INTRODUCTION AND AIM The aim of this study is to determine whether or not the heart rate measurement device 'Fitbit Charge ™ 2 Heart Rate', a product of wearable technologies, provides valid and acceptable data at specific heart rates (70%, 80%, 90% and 100%) when compared to 'Polar M400' (gold standard).

METHOD This study is semi-experimental and there is no control group. The research was conducted in Erzincan Binali Yıldırım University gymnasium with the participation of the students studying in the School of Physical Education and Sports. A total of 50 students (25 female and 25 male) from handball and football branches participated in the study (age: 21.20 ± 1.20 years, height: 1.73 ± 5.31 cm, weight: 66.49 ± 5.30 kg).

To test the validity of the Fitbit Charge ™ 2 device against the Polar Watch, the participants wore the Fitbit Charge ™ 2 devices on their left wrists and Polar watches on the right. Then, the individuals had the Yo-Yo Intermittent Recovery Test. Their heart rates at specific exercise intensities, corresponding to 70%, 80%, 90% and 100% of their maximum heart rates, were measured.

FINDINGS The results of the study show that there are statistically significant differences between the Polar watch data and Fitbit Charge ™ 2 device with regards to the maximum heart rate measurement of the 70% (Polar: 136 beats / min - Fitbit: 104 beats / min), 80% (Polar: 154 beats / min - Fitbit: 113 beats / min), 90% (Polar: 170 beats / min - Fitbit: 118 beats / min), and 100% (Polar: 188 beats / min - Fitbit: 123 beats / min) of the participants.

RESULT According to the results, the use of Fitbit Charge 2 device is not suitable for athletes' health and their improvement.

OA127

REGIONAL DIFFERENCES IN BASKETBALL ARE EVIDENT IN UNDER-16 GAMES

[1]Haruhiko MADARAME

[1]Shigakkan University, Obu, Japan

Introduction: We have recently published several papers describing regional differences in performance profiles of basketball games for senior and under-18 (U18) players. In this study, we expanded the scope to younger players and (i) investigated whether differences in performance profiles are observed among continental championships for under-16 (U16) men, and (ii) explored game-related statistics that discriminate among the continents.

Methods: We analyzed a total of 177 games from the four U16 men's continental championships (Africa, America, Asia, Europe) of 2015. Differences in game-related statistics were analyzed by a one-way analysis of variance (ANOVA) with Cohen's d effect size evaluation. A discriminant analysis was performed to explore game-related statistics that discriminate among the continents.

Results: Significant F-values were observed for all game-related statistics analyzed except for unsuccessful 2-point field goals, and seven of them showed large effect size differences (point difference, ball possessions, successful 3-point field goals, unsuccessful free throws, assists, turnovers, and fouls committed). Three functions with significant discriminating ability were obtained from the discriminant analysis. The function 1, which has the highest discriminating ability, discriminated the African championship from the Asian championship mainly by unsuccessful free throws and assists. The function 2 discriminated between the African and European championships mainly by successful 3-point field goals and turnovers. The function 3 discriminated between the American and European championships mainly by ball possessions.

Conclusion: Regional differences in performance profiles were evident in U16 games, and the performance profile for each continent was similar to that previously observed in the senior and U18 continental championships. These results would be relevant to designing training programs for junior basketball players

SB142

YOL VE DAĞ BİSİKLETÇİLERİNİN MÜSABAKA ORTAMINDA NABIZ VE KALORİ DEĞERLERİNİN KARŞILAŞTIRILMASI

[1]Gürhan Suna, [1]Kenan IŞILDAK

[1]Süleyman Demirel Üniversitesi, ISPARTA

Email : *gurhan_suna@windowslive.com, kenanisildak@sdu.edu.tr*

Amaç: Bu çalışmanın amacı, elit dağ ve yol bisikletçilerinin nabız ve kalori değerlerinin karşılaştırılmasıdır. Materyal- Metot: Bu araştırma örneklemine Milli Sporcu statüsünde 6 MTB bisikletçisi ve 6 yol bisikletçisi katılım göstermiştir. Çalışmalara katılan yol Bisikletçilerinin yaş ortalamaları 25,83±7,16 yıl, boy uzunluğu ortalamaları 173,50±8,45 cm, vücut ağırlığı ortalamaları 68,50±7,39 kg, spor yaşı ortalamaları 11,66±7,31 yıl; dağ bisikletçilerin yaş ortalamaları 22,50±5,04 yıl, boy ortalamaları 175±7,79 cm, vücut ağırlığı ortalamaları 66,16±7,85 kg, antrenman yaşı ortalamaları 8,5±5,95 yıl olarak bulundu. Hem Yol hem de MTB sporcuları yarışı ortalama 3:30 – 4:00 saat arasında bitirmişlerdir. Bisikletçilerin KAH ve yaklaşık olarak yaktıkları Kalori değerleri Garmin Edge 820 saat ile ölçülmüştür. Multi veri kaydı yapabilen göğüs bandı ile yarış öncesi ve sonrası veriler kaydedilerek değerlendirildi. Yol ve MTB bisikletçilerinin müsabaka ortamında KAH ve Kalori değerlerinde farkın olup olmadığının belirlenmesinde grupla arası Indipendent t testi uygulandı. Bulgular: Sunulan çalışmada müsabaka öncesinde kalp atım sayılarında istatistiksel olarak fark bulunmazken ($p>0,05$), müsabakadaki ortalama kalp atım sayısı, maksimum kalp atım sayıları ve tahmini yakılan kalori değerlerinde branşlar arasında fark olduğu tespit edildi ($p<0,05$). Sonuç: Sonuç olarak, müsabaka ortamında MTB bisikletçilerinin daha yüksek fizyolojik değerlerde performans ortaya koyduğu ve branşlar arası farklılık olduğu tespit edilmiştir.

Anahtar Kelimeler: MTB, Yol Bisikletçisi, Nabız, Kalori, Müsabaka

COMPARISON OF THE PULSE AND CALORIE CHARACTERISTICS OF ROAD AND MOUNTAIN BIKERS IN THE COMPETITION ENVIRONMENT

Aim: The aim of this study is to compare the pulse and calorific values of elite mountain and road cyclists Method: . 6 MTB bikers and 6 road bikers participated in this study. The average age of the road cyclists was 25,83 ± 7,16 years, the mean height was 173,50 ± 8,45 cm, the body weight was 68,50 ± 7,39 kg, and the average age of sports was 11,66 ± 7,31 years. ; The average age of mountain bikers was 22,50 ± 5,04 years, the average height was 175 ± 7,79 cm, the average body weight was 66,16 ± 7,85 kg and the average age of training was 8.5 ± 5,95 years. In Both road and MTB athletes finished the race between in average 3:30 and 4:00 hours. Approximate calorie and HR values of cyclists were measured by Garmin Edge 820. Pre- and post-race data were recorded and evaluated with a multi-data chest band. In order to determine whether there is any difference in HR and calorie values between road and MTB cyclists in the competition environment, independent “t” test was applied between groups. Findings: In the present study, no statistically significant difference was found in the number of heart volume before the competition ($p> 0.05$), while the mean number of heart volume, maximum number of heart volume and estimated calorie values were different between the branches ($p <0.05$). Results: As a result, it was determined that MTB cyclists performed at higher physiological values in the competition environment and

SB158

DENİZ HARP OKULU KÜREK TAKIMINA UYGULANAN KOMBİNE ANTRENMANLARIN KÜREK ERGOMETRE PERFORMANSLARI ÜZERİNE ETKİSİNİN İNCELENMESİ

[1]Acar KOPARAL, [1]Murat TAŞ, [1]Zafer BİLGİN

[1]Manisa Celal Bayar Üniversitesi, Spor Bilimleri Fakültesi, MANİSA

Email : *acarkoparal93@gmail.com, murattas25@gmail.com, zaff23@gmail.com*

Amaç: Bu çalışma kombine antrenman programları uygulayan kürek sporcularının kürek ergometre performanslarına etkisinin incelenmesi amacıyla gerçekleştirilmiştir. Gereç ve Yöntem: Bu araştırmada Deniz Harp okulunda aktif olarak kürek takımında yer alan yaşları 19-22 arasında değişen toplam 24 erkek katılımcı yer almaktadır. 12 denek, 12 kontrol grubu olmak üzere rastgele 2 gruba ayrılmıştır. Çalışmada 8 haftalık antrenman periyodu öncesinde ve sonrasında her iki grubun antropometrik ölçümleri (Tanita BC418), nabız ölçümleri, kuvvet testleri (Takai) ve kürek ergometre testleri (Concept II-Model D) alınmıştır. Bulgular: Denek grubunun son test verileri; el kavrama kuvveti sağ: 57,83±6,14 kg, el kavrama kuvveti sol: 54,25±6,74 kg, sırt kuvveti: 191,08±18,33 kg, bacak kuvveti: 170,75±15,04 kg, kürek ergometresi maksimum güç: 466,66±22,44 watt, kürek ergometresi ortalama güç: 237,75±20,88 watt, kürek ergometresi 500, 1000, 1500, 2000 metre geçiş süreleri sırasıyla 1,33±0,093/ 3,39±0,10/ 5,34±0,15/ 7,33±0,31 saniye olarak tespit edilmiştir. Kontrol grubunun son verileri incelendiğinde el kavrama sağ kuvveti 51,6±6,87 kg, el kavrama sol kuvveti 48,18±5,23 kg, sırt kuvveti 163,0±20,1 kg, bacak kuvveti 152,08±18,7 kg, kürek ergometresi maksimum güç 464,7±24,27 (watt) kürek ergometre ortalama güç 217,8±17,28 (watt) kürek ergometre 500, 1000, 1500, 2000 metre geçiş zamanları sırasıyla 1,64±0,29/ 3,50±0,19/ 5,48±0,14/ 7,59±0,31 saniye olarak tespit edilmiştir. Sonuçlar: Denek ve kontrol grubu karşılaştırıldığında sağ ve sol el kavrama kuvvetleri, sırt kuvvetleri, kürek ergometresi 500 m sonucunda $p<0,05$ anlamlılık düzeyinde farklılık meydana gelirken, bacak kuvveti, kürek ergometre 1000, 1500, 2000 m performanslarında $p<0,05$ anlamlılığında fark bulunmamıştır. Anahtar Sözcükler: Kürek, Kürek Ergometresi, Laktik Asit, Yüksek Şiddetli İnterval Antrenman, Çok Eklemli Kuvvet Egzersizleri, Core Antrenman

INVESTIGATION OF THE EFFECT OF COMBINED TRAINING ON ROWING ERGOMETER PERFORMANCE EXPERIMENTED ON NAVAL ACADEMY ROWING TEAM

Purpose: The aim of this study was to investigate the effect of Combined Training on rowing athlete's rowing ergometer performance. Methods: The study consisted of 24 male athletes actively, aged 19-22, involved in the rowing team at the Naval Academy (12 subject,12 control group). Anthropometric measurements (Tanita BC418), pulse measurements, strength tests (Takai) and rowing ergometer tests (Concept II-Model D) were taken before and after the 8-week training period. Findings: In the last test data of the subject group; the right-hand force was 83±6,14 kg, left-hand force was 54,25±6,74 kg, back force was 191,08±18,33 kg, leg force was 170,75±15,04 kg, rowing ergometer maximum power was 466,66±22,44 watt, rowing ergometer average power was 237,75±20,88 watt. Rowing ergometer depending on transition times of 500, 1000, 1500, 2000 meters were determinedas 1,33±0,093 / 3,39±0,10 / 5,34±0,15 / 7,33±0,31 seconds, respectively. When the last data of the control group was examined, it was detected that the right-hand force was 51,6±6,87 kg, left-hand force was 48,18±5,23 kg, back force was 163,0±20,1 kg, leg force was 152,08±18,7 kg, rowing ergometer maximum power was 464,7±24,27 (watt), rowing ergometer average power was 217,8±17,28 (watt). Rowing ergometer depending on transition times of 500, 1000, 1500, 2000 meters was determined as 1,64±0,29 / 3,50±0,19 / 5,48±0,14 / 7,59±0,31 seconds, respectively. Results: When we compared the subject and control groups, there were significant differences between right and left-hand forces, back force, back ergometer in 500m ($p<0,05$), but there were no differences in leg strength, back ergometer in 1000, 1500, 2000 m distance performances ($p<0,05$). Keywords: Rowing, Rowing Ergometer, Lactic Acid, High Intensity Interval Training, Multi-Joint Strength Exercises, Core Training

SB161

BASKETBOLDA BİREYSELLEŞME

[1]Aydıner Attila

[1]İstanbul Esenyurt Üniversitesi Beden Eğitimi Ve Spor Yüksekokulu, ISTANBUL

Son yıllarda basketbol branşında karşılaştığımız bireysel performansların takım performanslarının önünde yer alması ile birlikte basketbol oyununun hızlanmasına karşın durgunlaşan oyunun istatistikler üzerinden değerlendirilerek durum tespiti yapılması amaçlanmıştır.

Bu çalışmada veriler NBA'in resmi internet sitesi olan www.nba.com' dan alınmıştır. Çalışmayı, 30 takımın Amerikan Basketbol Ligi NBA'de oynadığı 2015-16, 2016-17, 2017-18, 2018-19 sezonlarını kapsayan toplam 4 normal sezondaki 4.920 maçtan alınan istatistikler oluşturmaktadır. Bir sezon içerisinde en az 50 maça çıkan oyuncuların, bir normal sezon içerisinde oynadıkları isolation hücum sayısı, isolation hücum sayısının kullandıkları tüm hücumlar içerisindeki yüzdesi, oyuncuların pas aldıklarında ortalama topu elde tutma süreleri, oyuncuların ortalama yaptıkları pas adedi ve asist ortalamalarına bakılmıştır. Sezonlar arasındaki farka bakmak için independent t-testi kullanılmış ve analizler SPSS 25.0 paket programında yapılmıştır.

Yapılan analizler sonucunda sezonlar karşılaştırıldığında isolation hücum sayısı, isolation hücum sayısının kullanılan tüm hücumlar içerisindeki yüzdesi, oyuncuların pas aldıklarında ortalama topu elde tutma süreleri, oyuncuların ortalama yaptıkları pas adedi ve asist ortalamalarında sezonlar arasında anlamlı bir fark oluşmadığı gözlemlenmiştir. Beşer kişilik iki takımdan oluşan bu sporun dinamiklerine de aykırı olan bireysel oyun yapısına önlem olarak antrenörler antrenman sistemlerini ve oyun planlarını top paylaşımına uygun olarak hazırlamalıdırlar. Bireyselliğin oluşmasında çok önemli bir yere sahip olan kadro yapılanmasının da takımların başında bulunan genel menejerler ve basketbol operasyonlarında görev alan yetkililer tarafından iyi analiz edilerek doğru yorumlanması sonucunda draft seçimleri, takaslar ve sözleşmeler yapılmalıdır.

INDIVIDUALIZATION IN BASKETBALL

The individual performances we have encountered in the basketball have taken precedence over the team performances in recent years. It is aimed to assess the stagnant game despite the acceleration of the basketball game and to determine the situation.

In this study, data were obtained from the official website of the NBA, www.nba.com. The study consists of statistics from 4,920 games in 4 regular seasons covering 2015-16, 2016-17, 2017-18, 2018-19 seasons, with 30 teams playing in the American Basketball League NBA. The number of isolation attacks , the percentage of isolation attacks used in all attacks, the average holding time of the players when they pass, the average number of passes and assists played by a player in at least 50 matches in a season were analyzed. Independent t-test was used to see the difference between the seasons and the analyses were performed in SPSS 25.0 package program.

As a result of the analyzes, when the seasons were compared, it was observed that there was no significant difference between the number of isolation attacks, the percentage of isolation attacks in all used attacks, the average holding time of the players when they pass, the average number of passes and assists of the players. Coaches should prepare their training systems and game plans following the ball sharing as a precaution against the individual game structure, which is contrary to the dynamics of this sport consisting of two teams of five people. Draft selections, trades, and contracts should be made as a result of the correct analysis and interpretation of the staff structure, which is very important in the formation of individuality, by the general managers who are in charge of the teams and the officials involved in basketball operations.

SB162

HAVALI TABANCA SPORCULARINDA MÜSABAKA ÖNCESİ TÜKETİLEN KAFEİNİN KALP ATIM HIZI, TETİK DÜŞÜRME ZAMANI VE ATIŞ SKORU ÜZERİNE ETKİSİ

***[1]Kadir DİLER*, [1]Gamze Erikoğlu ÖRER**

[1]Yıldırım Beyazıt Üniversitesi, Ankara

Email : *kadirdiler@gmail.com, basketball.08@hotmail.com*

Bu çalışma; havalı tabanca sporcularının müsabaka öncesi tükettikleri kafein içeceğinin kalp atım hızları, tetik düşürme zamanları ve atış skorları üzerine etkilerini araştırmak için yapılmıştır.

Çalışmaya, 23.6 ± 4.7 yaş ortalamasına sahip 10 kadın ve 25.9 ± 4.8 yaş ortalamasına sahip 10 erkek sporcu toplamda 20 sporcu gönüllü olarak katılmıştır. Çalışma tek kör planlanmıştır. Sporculara ölçümlerden 48 saat önce aktiviteleri bırakmış olmaları, sigara, alkol ve kafein tüketmemeleri söylenmiştir.

Tüm sporculara iki ölçümden önce 10'ar atış yaptırılmıştır. Sporculara rastgele yöntem ile ölçümden önce 250ml ılık su içine süt veya süt tozu olmadan ve 3mg/kg kafein içerikli kahve ve 250ml ılık su içine süt veya süt tozu olmadan kafeinsiz kahve tüketmeleri sağlanmıştır. 1 hafta sonra aynı sporculara ölçümden önce bir önceki ölçümde verilmemiş olan kahve verilerek ölçüm yinelenmiştir. Her iki ölçümün 15, 30 ve 60 dakika sonrasında da 10'ar atış olmak üzere toplam 80 atış yaptırılmıştır. Değerlendirmeyi takiben sporcuların kalp atım hızları, tetik düşürme zamanları ve atış skorları kaydedilmiştir. Birinci ölçüme katılıp ikinci ölçüme katılmayan sporcu olmamıştır. Ölçümler birer hafta arayla aynı gün ve aynı saate denk gelecek şekilde planlanmıştır.

Elde edilen veriler, SPSS 22.0 istatistik programı kullanılmıştır. Verilerin normal dağılmadığı görülmüştür. Bu sebeple ölçümler arası karşılaştırmalar da parametrik olmayan Wilcoxon testi, bağımsız gruplardaki farklılığın incelenmesi amacıyla da Mann-Whitney U testi kullanılmıştır. İstatistiksel anlamlılık düzeyi $p<0.05$ kabul edilmiştir.

Tüm sporcuların ölçümler arası farklar incelendiğinde, kafeinli kahve tüketimlerimden 15, 30 ve 60 dakika sonraki kalp atım hızlarında ve tetik düşürme zamanlarında artış belirlenmiş ve bu farkın istatistiksel anlamlı olduğu görülmüştür ($p<0.05$). Atış skorlarında ise kadın sporcuların 15, 30 ve 60 dakika, erkek sporcularında 15 ve 30 dakika skorlarında anlamlı düşüş olduğu gözlemlenmiştir ($p<0.05$).

Çalışma sonucunda, kafein tüketiminin havalı tabanca sporcularının performanslarını olumsuz yönde etkilediği ve müsabaka öncesindeki 1- 2 saatlik zaman zarfında kahve veya kafein içeren içecekleri tüketmemeleri gerektiği söylenebilir.

THE EFFECT OF CAFFEINE CONSUMED BEFORE COMPETITION ON HEART RATE, TRIGGER SQUEEZE TIME AND SHOOTING SCORE IN AIR PISTOL ATHLETES

The aim of this study was to investigate the effects of caffeine drink consumed before competitions by air pistol athletes on their heart rate, trigger squeeze times and shooting scores.

In the study, 10 female athletes with a mean age of 23.6 ± 4.7 and 10 male athletes with a mean age of 25.9 ± 4.8 participated in a total of 20 athletes voluntarily. The study was planned as a single blind.

All athletes shot 10 times before both measurements. By random method, the athletes were allowed to consume Coffee with 3 mg / kg caffeine without adding milk or milk powder in 250 ml of warm water before the measurement and decaf coffee without adding milk or milk powder into 250ml warm water. After 1 week, the same athletes were given coffee which was not given in the previous measurement before the measurement. A total of 80 shots were fired at 15, 30 and 60 minutes after both measurements. Following the evaluation, heart rates, trigger squeeze times and shooting scores of the athletes were recorded.

The data obtained were analyzed through IBM SPSS Statistics 22.0 statistical program. Nonparametric Wilcoxon test to compare the differences between the measurements at two different times on the same group and Mann-Whitney U test to examine the differences in independent groups were used. Statistical significance level was accepted as $p<0.05$.

When the differences between the measurements were examined, it was found that there was an increase in their heart rate and trigger squeeze times 15, 30 and 60 minutes after caffeinated coffee consumption($p<0.05$), and was a decrease their shooting times($p<0.05$).

As a result of the study, it can be said that caffeine consumption adversely affects the performance of air pistol athletes and that they should not consume beverages containing coffee or caffeine within 1-2 hours before the competition.

SB176

ELİT ERKEK HENTBOLCULARIN HAZIRLIK SEZONU ANTRENMAN PERİYOTLAMASININ BAZI MOTORİK VE FİZYOLOJİK PARAMETRELERE ETKİSİNİN İNCELENMES

***[1]Tufan DAĞSEVEN*, [1]Tahir KILIÇ**

[1]Akdeniz Üniversitesi Antalya

Email : *dagseven@akdeniz.edu.tr, tkilic@akdeniz.edu.tr*

ÖZET Amaç: Araştırmada bir sezonu kapsayan iş yükünün en önemli evresi olan hazırlık döneminde, kombine antrenman yöntemi ve klasik hazırlık antrenman yöntemi ile yapılan antrenmanların, hentbolculardaki seçilmiş fiziksel ve fizyolojik parametreler üzerindeki etkilerinin incelenmesi amaçlanmıştır. Yöntem: Denek grubu hentbolculara 8 haftalık hazırlık dönemi süresince, haftada 6 gün ve 8-10 kez (120 dk./gun) kombine antrenman yöntemini ile düzenlenmiş hazırlık dönemi antrenmanları uygulanmıştır. Kontrol grubu ise haftada 4 gün ve 6 kez (120 dk./gun) klasik antrenman yöntemiyle hazırlık dönemi antrenmanları uygulanmıştır.. Araştırmada istatistiki sonuçlar IBM statistics data editor paket programı kullanılarak hesaplanmıştır. Bulgular: Araştırma sonuçları değerlendirildiğinde grupların ön test ve son testleri arasında kombine antrenman yöntemi uygulanan grubun 30 m. sürat, cooper testi ve sağ el pençe kuvvet değerlerinde istatistiksel anlamlılık görülürken, klasik hazırlık antrenman yöntemi uygulanan grupta cooper testi ve sol el pençe kuvveti değerlerinde istatistiksel anlamlılık görülmüştür. Araştırmada kalp atım hızı değişkeni incelendiğinde klasik hazırlık antrenman yöntemi uygulanan grupta maksimum kalp atım hızı ve anaerobik eşik değerlerinde istatistiksel anlamlılık görülmüştür. Kombine antrenman yöntemi uygulanan grup da aerobik eşik kapasitesi değerlerinde istatistiksel anlamlılık görülmüştür. Vücut kompozisyonu ölçümleri ve esneklik değerlerinde fark bulunmasına rağmen istatistiksel olarak anlamlılık görülmemiştir. Sonuç: Sonuç olarak; araştırma bulguları incelendiğinde, klasik antrenman yöntemi ile başlangıç yapılmasının ve hazırlık sezonu sonuna doğru kombine antrenman yönteminin tercih edilmesinin sporcuların gelişimi açısından daha faydalı olacağı düşünülmektedir Anahtar Kelimeler: hentbol, fiziksel uygunluk, hazırlık sezonu

THE EFFECT OF PREPARATION SEASON TRAINING PERIOD OF ELITE MALE HANDBALL PLAYERS ON SOME MOTORIC AND PHYSIOLOGICAL PARAMETERS

ABSTRACT Objective: In this study, it was aimed at examining the impacts of trainings conducted through Combined Training and Classical Training methods in the pre-season period, which is the most important phase of the work load of the whole season, on some selected physical and physiological parameters of the handball players. Method: The pre-season preparation period trainings, which were designed as a combined training, were applied to the subject group 6 days a week, and 8-10 times a day (120 mins/day) for 8 weeks, during the pre-season preparation period. As per the control group, they attended the pre-season preparation period trainings, which were designed as a classical training, for 4 days a week and 6 times a day (12 mins/day). The statistical results were calculated through the IBM statistics data editor package program. Results: When the results of the research were evaluated, it was determined that there was statistically significant difference between the pre-test and post-test values of the group using the combined training method for the 30 meter speed test, cooper test, and right hand grasping power values; When the heart rate variable of the study was examined, it was determined that there was statistical significance in the maximum heart rate and anaerobic threshold values of the group using the classical training method. As per the group using the combined training method, there was statistical significance in the aerobic threshold capacity values. Although there were differences for the body composition measurements and elasticity values, there was statistically no significance. Conclusion: As the conclusion, when the findings of the study are examined, it is thought that starting with the classical training method and choosing the combined training method towards the end of the preparatory season will be more beneficial for the development of athletes. Key words: handball, physical fitness,pre-season

SB180

GENÇ TENİS OYUNCULARININ MAÇ PERFORMANS CEVAPLARININ İNCELENMESİ: KAPALI VE AÇIK SERT KORT KARŞILAŞTIRMASI

***[1]Bülent KİLİT*, [2]Erşan ARSLAN, [2]Yusuf SOYLU, [3]Dicle ARAS, [3]Fırat AKÇA**

[1]Namık Kemal Üniversitesi, Beden Eğitimi Ve Spor Yüksekokulu, Tekirdağ
[2]Siirt Üniversitesi, Beden Eğitimi Ve Spor Yüksekokulu, Siirt
[3]Ankara Üniversitesi, Spor Bilimleri Fakültesi, Ankara

***Email :** bulentkilit@hotmail.com, ersanarslan1980@hotmail.com, soylusyusuf@gmail.com, diclearasx@gmail.com, firatakca@gmail.com*

AMAÇ: Bu araştırmanın amacı genç tenis oyuncularının kapalı ve açık sert kortlarda oynadığı tenis maçlarından elde edilen psikofizyolojik ve maç performans cevaplarının karşılaştırılmasıdır. YÖNTEM: Araştırmaya 14 genç erkek (yaş: 12,2 ± 0,3 yıl; boy: 156 ± 7 cm; vücut ağırlığı: 48,4 ± 6,2 kg) tenis oyuncusu katılmıştır. Kapalı ve açık sert kortlarda oynanan 14 tenis maçı sırasında portatif göğüs bandı ile kalp atım hızı ölçülmüştür. Oyuncuların oyun bitiminde algılanan zorluk seviyeleri ve maç bitiminde fiziksel aktiviteden hoşlanma düzeyleri belirlenmiştir. Tenis müsabakaları video kameraya kayıt edilmiş ve maç karakteristikleri (1) rallideki vuruş sayısı; (2) ralli süresi; (3) efektif oyun süresi; (4) çalışma-dinlenme oranı; (5) dinlenme süreleri belirlenmiştir. Maç karakteristiklerini değerlendirmek için Kinovea (0.8.15.) kullanılmıştır. Elde edilen verilerin istatistiksel analizi t- testi ile değerlendirilmiştir ($p<0,05$). BULGULAR: Kapalı ve açık sert kortta oynanan maçlardan elde edilen kalp atım hızı sırasıyla 159,6±19,7-163,2±20 atım.dk-1; algılanan zorluk seviyesi 14,6±3-13±2,9; hissedilen hoşlanma düzeyleri 24,5±3-27,6±2,5 olarak bulunmuştur. Buna ek olarak, kapalı ve açık sert kortta oynanan maçlardan elde edilen maç karakteristikleri sırasıyla: rallideki vuruş sayısı 4,1±3,8-6,1±4,0: ralli süresi 5,5±7,1-8,9±8,1 s, efektif oyun süresi %18,5±2,6-%24,5±2,2; çalışma-dinlenme oranı 1:3.8±0.5-1:2.8±0.5; dinlenme süreleri 29.6±23,4-25.8±24,2 s olarak bulunmuştur. Açık sert kortta ölçülen fizyolojik ve maç karakteristiklerinin kapalı sert korttan elde edilen cevaplara göre istatistiksel olarak anlamlı düzeyde farklı olduğu belirlenmiştir ($p<0,05$). SONUÇLAR: Aynı kort zeminine sahip olmasına rağmen açık sert kortta oynanan maçın oyun hızının kapalı sert korta göre daha yavaş fakat daha keyifli olduğu belirlenmiştir. Elde edilen bu verilerin tenise özgü, saha içi uygulamalarda çalıştırıcılara ve sporculara yol gösterici olacağı düşünülmektedir. Anahtar Kelimeler: tenis, maç analizi, sert kort, kapalı kort, açık kort

INVESTIGATION OF THE MATCH PERFORMANCE RESPONSE OF YOUNG TENNIS PLAYERS: COMPARISON OF INDOOR VS. OUTDOOR CLAY COURTS

OBJECTIVE: The purpose of this study was to compare the match performance response of young tennis players during indoor and outdoor clay courts. METHODS: Fourteen young male tennis players (age 12,2 ± 0,3 years; height 156 ± 7 cm; weight 48,4 ± 6,2 kg) participated in this study. Heart rate responses were measured using the portable monitoring chest belt. Ratings of perceived exertion and enjoyment level were also determined at the end of the matches. Variables describing the characteristics of the matches determined from video recordings were: strokes per rally, rally duration, effective playing time, work-to-rest ratio and rest time. Kinovea (version 0.8.15.) software was used for determining the match activity profile of young tennis players. Differences in indoor and outdoor clay courts were assessed by a paired t- test. RESULTS: Psychophysiological responses such as heart rate responses 159,6±19,7 vs. 163,2±20 beat · min-1; rating of perceived exertion 14,6±3 vs. 13±2,9 and physical activity enjoyment scale 24,5±3 vs. 27,6±2,5 were determined during indoor and outdoor clay courts matches. In addition, indoor and outdoor clay courts match activity profiles were determined; strokes per rally 4,1±3,8 vs. 6,1±4,0, duration of rallies; 5,5±7,1 vs. 8,9±8,1 s, effective playing time %18,5±2,6 vs. %24,5±2,2; work-to-rest ratio 1:3.8±0.5-1:2.8±0.5 and rest time 29.6±23,4 vs. 25.8±24,2 s respectively.

Significant differences were found the psychophysiological responses and match activity characteristics in outdoor clay court compared to indoor court responses ($p<0.05$). CONCLUSIONS: Speed of the matches played in outdoor clay court surface is not only slower, but also more fun. Therefore, these results indicate that these findings might be used for preparing the tennis-specific training for sport scientist and practitioners.

Keywords: tennis, match analysis, clay court surface, outdoor, indoor

SB189

SPESİFİK ANTRENMANLARIN KADIN FUTBOLCULARDA BAZI MOTORİK ÖZELLİKLERE ETKİSİ

[1]Mahmut ALP

[1]Süleyman Demirel Üniversitesi Spor Bilimleri Fakültesi, ISPARTA

Giriş ve Amaç: Futbol birçok ülkede ortak tutku haline gelmiş bir sportif organizasyon türüdür. Günümüzde kuvvetin, esnekliğin, anaerobik gücün ve çabukluğun futbol oyunu içerisindeki önemi büyüktür (Günay ve Ark., 1994). Kadın futbolcularla ilgili yapılan çalışmalar, bu futbolcuların oynadıkları maçlar sırasında maruz kaldıkları oyun şiddetinin yüksek olduğunu göstermekte ve kadın futbolcuların erkek futbolculara benzer antrenman süreçlerine katılmaları gerektiğini önermektedir (Özdemir, 2013). Bu çalışmanın amacı spesifik antrenmanların kadın futbolcularda bazı motorik özellikleri üzerine etkisinin incelenmesidir.

Yöntem: Çalışmaya Isparta Emre Spor Kulübünde oynayan 12 kadın sporcu gönüllü olarak katıldı. Sporculara klasik futbol antrenmanına ek olarak 8 hafta, haftada 3 gün spesifik antrenman uygulandı. Antrenman sürecinin başında ve sonunda esneklik, dikey sıçrama, bacak- sırt kuvveti, 30 m sürat testleri uygulandı. Sporcuların yaş ortalamaları 18.67±2.18 yıl, boy ortalamaları 163.00±4.26 cm, vücut ağırlığı ortalamaları 57.08±6.81 kg ve spor yaşları 3.83±1.52 yıl olarak tespit edildi. Verilerin istatistiksel analizinde istatistik paket programı kullanıldı. Ön ve son test değerlerini karşılaştırmak için "Eşleştirilmiş t Testi" kullanıldı. Sonuçlar "p>0,05" önem derecesine göre değerlendirildi.

Bulgular: Sporcuların motorik özelliklerinin ön ve son test karşılaştırılmasında esneklik ve dikey sıçramada farka rastlanmazken (p>0.05); bacak ve sırt kuvveti, sürat testlerinde istatistiksel olarak fark anlamlı bulundu (p<0.05).

Sonuç: Araştırmamızda kadın futbolculara uygulanan spesifik antrenmanların esneklik ve dikey sıçrama özelliklerine etkisinin olmama sebebi olarak spesifik antrenmanların sezon içinde uygulanması sebebiyle sporcuların ön testlerde bile optimum kuvvete ulaşabilmeleri, son testlerde ise sezon sonu yorgunluk düzeylerinden kaynaklandığını söyleyebiliriz. Ayrıca çalışmamızda çabukluk ve esneklik de farkın çıkmamasının nedeni kazanılmış motor yetiler olmaları; kuvvet ve sürat özelliklerinde fark çıkmasının sebebi ise ana motorik özelliklerin onlara özgü uygulanan antrenmanlarla sürekli geliştirilebileceği düşünülebilir.

THE EFFECTS OF SPECIFIC TRAININGS ON SOME MOTORIC FEATURES OF FEMALE SOCCER PLAYERS

Introduction and Aim: Soccer is a type of sporting organization that has become a common passion in many countries. Today, strength, flexibility, anaerobic power and quickness in football game is of great importance (Günay and Ark., 1994). Studies conducted with female soccer players show that the intensity of the game they are exposed to during the matches they play is high and that players should participate in similar training processes as male soccer players (Özdemir, 2013). The aim of this study is to investigate the effects of specific trainings on some motoric features of female soccer players.

Methods: Twelve female athletes who played in Isparta Emre Sports Club participated in the study voluntarily. In addition to classical soccer training, players were applied specific training for 8 weeks and 3 days a week. At the beginning and end of the training period flexibility, vertical jump, back-leg strength, 30 m sprint tests were applied. The mean age of the athletes was 18.67±2.18 years, the mean height was 163.00±4.26 cm, the mean weight was 57.08±6.81 kg and the age of sports was 3.83±1.52 years. Statistical package program was used for statistical analysis of the data. "Paired t test" was used to compare pre- and post-test values. Results were evaluated according to significance level of "p>0.05".

Findings: As a result of the comparison of players' motoric properties before and after the test, while there was no difference in flexibility and vertical jump in ($p>0.05$); significant differences were found statistically in leg and back strength and speed tests ($p<0.05$).

Conclusion: In our study, as a reason for the lack of effect of the specific exercises applied to female soccer players on flexibility and vertical jump characteristics, we can say that athletes can achieve optimum strength even in pre-tests and end-season fatigue levels in post-tests. In addition, the reason for

SB191

AVRUPA'NIN ALTI FARKLI FUTBOL LİGİNDE MÜCADELE EDEN TAKIMLARIN OYUN İÇİ DEĞİŞKENLERİNİN ANALİZİ

***[1]Hakan BÜYÜKÇELEBİ*, [1]Mahmut AÇAK, [1]Serkan DÜZ, [2]Ahmet Kadir ARSLAN, [3]Kemal KURAK**

[1]İnönü Üniversitesi Spor Bilimleri Fakültesi, MALATYA
[2]İnönü Üniversitesi Tıp Fakültesi, MALATYA
[3]MKE Ankaragücü Spor Kulübü, ANKARA

***Email :** hakan.buyukcelebi@inonu.edu.tr, m.acak@hotmail.com, serkan.duz@inonu.edu.tr , ahmetkadirarslan@gmail.com, kemalkurak@hotmail.com*

Giriş ve Amaç: Futbolda maç sonucuna etki eden; gol sayısı, şut sayısı, topla buluşma, topla oynama yüzdesi, toplam pas, isabetli pas yüzdesi ve maçın oynandığı saha gibi birçok değişken bulunmaktadır. Bu çalışmanın amacı 2017-2018 sezonunda 6 farklı ligde mücadele eden takımların oynadıkları maçlardaki değişkenlerin maçın sonucuna ne yönde etki ettiğini incelemektir.

Yöntem: Bu çalışmada, 2017-2018 sezonunda 6 farklı ligde (İngiltere, İspanya, İtalya, Almanya, Fransa ve Türkiye) mücadele eden 116 takımın oynadığı 4264 müsabaka analiz edilmiştir. Veriler, futbol maçları istatistiklerinin yayınlandığı whoscored.com adlı siteden elde edilmiştir. Özellik seçim aşamasında RStudio yazılımı ve Boruta paketi kullanılmış ve modelleme aşamasında IBM SPSS Statistics 22.0 yazılımı kullanılmıştır. Boruta algoritması ile özellik seçimi ve aday değişkenlerin optimal alt grubunu seçmek için özellik seçimi uygulanmıştır. Değişkenler arasındaki ilişkiyi modellemek için Multinomial Logistic Regression kullanılmıştır. Bu çalışma örneklem temelli yürütülmüştür.

Bulgular: Çalışmanın sonucunda, tüm liglerde atılan gol sayısı ve topla oynama değişkenlerinde kazanan, kaybeden ve berabere kalan takımlar arasında anlamlı bir fark bulunmuştur ($p<0.05$). Almanya ve Fransa liglerinde kazanan takımların daha fazla topla oynama yüzdesine sahip olduğu, İtalya, Fransa ve Türkiye liglerinde kazanan takımlarla, berabere kalan ve kaybeden takımlar arasında toplam şut değişkenlerinde anlamlı bir fark bulunmuştur. Bununla birlikte, İtalya ve Fransa liglerinde kazanan takımlar daha fazla isabetli şut ortalamasına sahipken, toplam pas değişkeninde İngiltere, İtalya, İspanya ve Fransa liglerinde kazanan, kaybeden ve berabere kalan takımlar arasında anlamlı bir fark tespit edilmiştir. Ayrıca, İngiltere, İtalya, İspanya, Fransa ve Türkiye liglerinde de kazanan takımların daha fazla isabetli pas yüzdesine sahip oldukları bulunmuştur.

Sonuç: Bu çalışmanın sonucunda kazanan takımların maç içerisindeki hangi değişkenlerde fark yarattığı ortaya çıkmıştır. Bu sonuçlar doğrultusunda, antrenörlerin antrenmanları sonuca etki eden değişkenleri göz önünde bulundurarak dizayn etmesi önerilebilir. İleride yapılacak çalışmalarda örneklem farklılaştırılabilir ve değişken sayısı arttırılabilir.

ANALYSIS OF IN-GAME VARIABLES OF TEAMS COMPETING IN SIX DIFFERENT FOOTBALL LEAGUES IN EUROPE

Introduction and Aim: There are many variables that affect the outcome of the match in soccer such as goals scored, shots, ball possession, total passes and venue. The aim of this study is to analyze the in game variables of teams competing in six different leagues in 2017-2018 season according to their winning, losing and drawing status.

Method: "4264 competitions played by 116 teams competing in six different leagues (English, Spanish, Italian, German, French and Turkish leagues) in 2017-2018 season were analyzed. The data was obtained from www.whoscored.com.In the feature selection stage,

RStudio software and Boruta package was used and in the modelling stage IBM SPSS Statistics 22.0 software was utilized. The study is designed as population based research.

Results: As a result of the study, a significant difference was found among the winning, losing and drawing teams in the variables of number of goals scored and ball possession in all leagues ($p<.05$). It was found that the winning teams in the German and French leagues had a higher percentage of ball possession and there was a significant difference among the winning and losing and drawing teams in terms of total shot variables in Italian, French and Turkish leagues. However, the winners in the Italian and French leagues have more shooting on goal averages, a significant difference was found in total pass variable among the winning, losing and drawing teams in English, Italian, Spanish and French leagues. Moreover, it was found that winning teams in English, Italian, Spanish, French and Turkish leagues have a more percentage of successful pass than the losing and drawing teams.

Conclusion: In line with this results, it may be suggested that coaches design the trainings by considering the variables that affect the outcome.In future studies the sample can be differentiated and the number of variables can be increased.

SB192

AVRUPA'NIN ALTI FARKLI FUTBOL LİGİNDE MÜCADELE EDEN TAKIMLARIN TAKTİKSEL DİZİLİŞLERİNİN ANALİZİ

***[1]Hakan BÜYÜKÇELEBİ*, [1]Mahmut AÇAK, [1]Serkan DÜZ, [2]Zeki COŞKUNER**

[1]İnönü Üniversitesi Spor Bilimleri Fakültesi, MALATYA
[2]Fırat Üniversitesi Spor Bilimleri Fakültesi, ELAZIĞ

***Email :** hakan.buyukcelebi@inonu.edu.tr, m.acak@hotmail.com, serkan.duz@inonu.edu.tr , coskunerzeki@gmail.com*

Giriş ve Amaç: Futbolda, antrenörlerin maç öncesinde veya sırasında almış oldukları taktiksel kararlar çok önemlidir. Takımların taktiksel dizilişi ve oyun anlayışı maç sonucuna etki eden önemli faktörlerdendir. Bu çalışmanın amacı; Avrupa'nın altı farklı liginde mücadele eden takımların taktiksel dizilişlerini incelemektir.

Metot: Bu çalışmada, 2018-2019 sezonunda altı farklı ligde (İngiltere, İspanya, İtalya, Almanya, Fransa ve Türkiye) mücadele eden 116 takımın 4264 müsabakası analiz edilmiştir. Çalışmada, liglerde kullanılan taktiksel dizilişler, Avrupa kupalarına giden takımların taktiksel dizilişleri ve küme düşen takımların taktiksel dizilişlerinin yüzdeleri verilmiştir. Veriler, www.whoscored.com sitesinden elde edilmiş, frekans ve yüzde analizi kullanılarak değerlendirilmiştir.

Bulgular: Çalışmanın sonucunda Almanya (%19.37), Fransa (%35.40) ve Türkiye (%67.26) liglerinde en çok kullanılan taktiksel dizilişin 4-2- 3-1 olduğu bulunmuştur. İngiltere (%21.18) ve İtalya (%20.74) liglerinde en çok tercih edilen diziliş 4-3-3 iken, İspanya (%32.84) liginde 4-4- 2'dir. İngiltere (%42.10), İtalya (%30.26), ve Almanya (%29.41) liglerinde Avrupa kupalarına katılan takımların taktiksel dizilişleri incelendiğinde en çok tercih edilen dizilişin 4-3-3 olduğu, Fransa (%49.34) ve Türkiye'den (%62.94) katılanların 4-2-3-1'i, İspanya (%45.48) liginden katılanların ise 4-4-2'yi tercih ettikleri görülmüştür. İngiltere (%22.80), Fransa (%40.86), Türkiye (%80.39), liginde küme düşen takımların taktiksel dizilişlerinde 4-2-3-1'i, İspanya (%19.49) liginde 4-1-4-1'i, İtalya (%25.43) liginde 3-5-2'yi, Almanya (%16.32) liginde ise 4-4-2'yi tercih ettikleri ortaya çıkmıştır.

Sonuç: Tarihsel süreçte liglerde kullanılan oyun sistemleri, seyircinin oyundan beklentisi yönünde değişim göstermektedir. Bu doğrultuda taktiksel dizilişlerin ligler arasında farklılık göstermesinin başlıca nedenleri; seyircinin beklentisi, oyuncu profili, antrenörün oyuna yaklaşımı ve taktiksel dizilişin rakip takıma göre değiştirilmesinden kaynaklanabilir. İleride yapılacak çalışmalarda maç esnasında değiştirilen taktiksel dizilişler daha detaylı olarak incelenebilir.

ANALYSIS OF TACTICAL LINEUPS OF TEAMS IN SIX DIFFERENT FOOTBALL LEAGUES OF EUROPE

Introduction and Aim: In soccer, the tactical decisions made by the coaches before or during the match are very important. Tactical lineups and game principles of the teams are the factors affect outcome of the matches. The aim of this study is to analyze the tactical lineups of the teams in six different leagues in Europe.

Methods: 4264 competitions played by 116 teams competing in six different leagues (English, Spanish, Italian, German, French and Turkish leagues) in 2018-2019 season were analyzed. The data was obtained from www.whoscored.com and the data were evaluated by using percentage and frequency analysis.

Results: As a result of the study, it was found that the most widely used tactical lineups was 4-2-3-1 in German (%19.37), French (%35.40) and Turkish (%67.26) leagues.

As the most preferred lineups is 4-3-3 in English (%21.18) and Italian (%20.74) leagues, 4-4-2 in Spanish (%32.84) league. When the tactical lineups of the teams which participate in European Cups were examined, the most preferred lineups was seen as 4-3-3 in English (%42.10), Italian (%30.26) and German (%29.41) leagues,4-2-3-1 in French (%49.34) and Turkish (%62.94) leagues and 4-4-2 in Spanish (%45.48) league. Most preferred tactical lineups of the relegated teams was found as 4-2-3-1 in English (%22.80), French (%40.86) and Turkish leagues (%80.39), 4-1-4-1 in Spanish (%19.49) league,3-5-2 in Italian (%25.43) league and 4-4-2 in German (%16.32) league.

Conclusion: In the historical process, the game systems used in the leagues change in the direction of the audience's expectation from the game. The main reason for the differences in the tactical lineups among the leagues could be arise from the audience's expectation, player profile, coach's principle of the game and changing of tactical lineups according to the opponent team. In future studies, the tactical lineups changed during the match can be investigate more detailed.

SB201

FARKLI SIKLIKTA YAPILAN BENZER HIIT PROTOKOLÜNÜN FİZYOLOJİK VE HORMONAL PARAMETRELERE ETKİLERİNİN KARŞILAŞTIRILMASI

***[1]Azize BİNGÖL DIEDHIOU*, [2]Ayşe KİN İŞLER, [3]Gülfem ERSÖZ**

[1]Şırnak Üniversitesi Beden Eğitimi Ve Spor Yüksekokulu
[2]Hacttepe Üniversitesi Spor Bilimleri Fakültesi Egzersiz Ve Spor Bilimleri Bölümü
[3]Ankara Üniversitesi Spor Bilimleri Fakültesi Antrenörlük Eğitimi Bölümü

Email : *bingolazize@gmail.com, aysekin@gmail.com, gersoztr@gmail.com*

Giriş: Son yıllarda yüksek şiddetli aralıklı antrenman (HIIT) oldukça popüler olmuştur ancak hangi sıklıkta uygulanması gerektiğiye ilgili sınırlı sayıda çalışma bulunmaktadır. Bu doğrultuda çalışmanın amacı, farklı sıklıkta uygulanan benzer HIIT protokolünün fizyolojik ve hormonal parametrelere etkilerinin karşılaştırılmasıdır.

Yöntem:Çalışmada 26 genç aktif erkek rastgele 3 gruba ayrılmıştır (HIIT2=9; HIIT4=9; Kontrol=8). 6 hafta süren HIIT programı, 4set ile başlayıp, her hafta 1set artırılarak 9set olarak tamamlanmıştır. HIIT2 haftada 2 ve HIIT4 ise haftada 4 kez HIIT uygulamışlardır. HIIT öncesi ve sonrasında katılımcıların vücut kompozisyonu(VYY), aerobik dayanıklılık(VO2maks) ve anaerobik güçleri (WAnT) ile kortizol, testosteron, büyüme hormonu(BH) ve insülin değerleri, VO2maks testi öncesi ve sonrasında ise kan laktat(LA) konsantrasyonları belirlenmiştir. HIIT'in vücut kompozisyonu, aerobik dayanıklılık, anaerobik güç ve kortizol hormonu üzerine etkisi ANCOVA; LA arasındaki farklar 3x2(GrupxTest) Tekrarlı Ölçümlerde Karışık Desen ANOVA ile test edilmiştir. Antrenmanın hormonal yanıtlar üzerine etkisini belirlemek için 3x2x4(GrupxTestxZaman) Tekrarlı Ölçümlerde Çok Yönlü ANOVA kullanılmıştır.

Bulgular:Analiz sonuçlarına göre ön-test ve son-test VYY'lerinde HIIT2 grubunda kontrol grubuna göre anlamlı azalma görülürken(p=0,016), HIIT4 grubunda fark gözlenmemiştir (p=0,05). HIIT sonunda ölçülen VO2maks değerleri benzer(p=0.10), her iki grup kontrol grubundan anlamlı derecede yüksek(p=0.006), WAnT zirve ve ortalama güç değerleri HIIT2 ve HIIT4 gruplarında kontrol grubuna göre anlamlı derecede yüksek(p=0.003) bulunmuştur. Grupların ön-test ve son-test dinlenik LA değerlerinde anlamlı fark gözlenmezken(p=0.918), ön-test dinlenik LA değerleri son testten anlamlı derecede yüksek bulunmuştur(p=0.005). Gruplar arasında ön- test dinlenik testosteron konsantrasyonunda anlamlı fark saptanmazken(p=0.05), son-test dinlenik testosteron konsantrasyonu ön-testten anlamlı derecede yüksek bulunmuştur(p=0.000). HIIT2 ve HIIT4 gruplarının son-test kortizol hormonu değerleri, ön-teste kıyasla kontrol grubundan anlamlı derecede yüksek bulunmuştur(p=0,001). Grupların ön-test ve son-test dinlenik insülin değerlerinde anlamlı fark saptanmazken(p=0,806), dinlenik ve egzersiz sonrası insülin konsantrasyonlarındaki zamansal değişim anlamlı bulunmuştur(p=0,000). Ön ve son-testlerdeki dinlenik BH değerlerinde fark gözlenmezken(p=0,689), dinlenik ve egzersiz sonrası BH değerlerindeki değişim anlamlıbulunmuştur(p=0,025).

Sonuç:Fizyolojik ve hormonal yanıtlar incelendiğinde, farklı sıklıkta uygulanan HIIT programının benzer sonuçlar

COMPARISON OF THE EFFECTS OF SIMILAR HIIT PROTOCOLS ON PHYSIOLOGICAL AND HORMONAL PARAMETERS

Introduction: The aim of this study was, to compare the effect of HIIT protocols applied with different frequencies on physiological and hormonal parameters.

Method: 26 young physically active males were randomly divided into 3 groups (HIIT2=9; HIIT4=9; Control=8). The HIIT program lasted for 6 weeks HIIT2 participated 2 times a week, HIIT4 4 times a week. Participants' body composition (BF%), aerobic endurance, anaerobic power, cortisol, testosterone, growth hormone (BH) and insulin levels were determined before and after HIIT; Blood lactate(LA) concentrations were determined before and after VO2max test. ANCOVA, 3x2(GroupxTest) repeated measures mixed design ANOVA and 3x2x4(GroupxTestxTime) repeated measures MANOVA were used as statistical analysis.

Results: According to the analysis results, pre-test and post-test BF% showed a significant decreased in HIIT2 group compared to control group(p=0,016), but no difference was observed in HIIT4 group(p>0,05). VO2max values measured after HIIT were similar(p=0.10), both groups were significantly higher than control group(p=0.006), WAnT peak and mean power values were significantly higher in HIIT2 and HIIT4 groups compared to control group(p=0.003). While there was no significant difference in pre-test and post-test resting LA values of the groups(p=0.918), pre-test resting LA values were found significantly higher than post-test(p=0.005). There was no significant difference in pre-test resting testosterone concentration between the groups(p=0.05), while post-test resting testosterone concentration was significantly higher than pre-test(p=0.000). Post-test cortisol hormone values of HIIT2 and HIIT4 groups compared to pre-test were significantly higher than control group(p=0.001). While there was no significant difference in pre-test and post-test resting insulin values(p=0.806), temporal change in resting and post-exercise insulin concentrations was significant(p=0.000). While there was no difference in pre-and post-tests resting BH values (p=0.689), the change in resting and post-exercise GH values were significant(p=0.025).

Conclusion: When the physiological and hormonal responses are examined, it can be said that the HIIT program applied with different frequency gives similar results.

SB202

14-17 YAŞ JUDO SPORCULARININ HALAT VE KAPALI EL BARFİKS ANTRENMANLARININ EL KAVRAMA KUVVETİNE ETKİSİ

[1]Özgür DİNÇER, [1]Denizhan ÇALIŞKAN

[1]Ordu Üniversitesi Beden Eğitimi Spor Yüksekokulu,ORDU

Email : *ozgrdncr@gmail.com, denizhancaliskann@gmail.com*

Özet Giriş ve Amaç: Judo sporunda üst ekstremite ve kavrama kuvveti branşın teknik ve taktik hareketlerin uygulanmasında oldukça etkilidir. Bu bağlamda, çalışmamızın amacı, Judo sporunun temeli olan tutuş tekniklerini uygulayabilmek için elzem olan el kavrama kuvvetini geliştirmek için judo branşında ki 14-17 yaş sporcuların halat ve kapalı el barfiks antrenmanlarının el kavrama kuvvetine olan etkisinin incelenmesidir. Yöntem: Çalışmaya 14-17 yaş arasındaki 20 (15,15±0,232) sporcu katılmıştır. Araştırma grubu aktif spor yapan ve ulusal müsabakalara katılan sporculardan oluşmaktadır. Ölçümler Grip-D (grip strength dynamometer) marka el kavrama dinamometre aleti ile yapılmıştır. Sporcuların tanımlayıcı istatiksel verileri alınmıştır. Bulgular: 8 hafta boyunca yapılan halat ve kapalı el barfiks antrenmanlarının el kavrama kuvveti üzerine etkisini incelediğimiz bu çalışmada halat antrenmanında ve kapalı el barfiks antrenmanlarında anlamlı bir farklılık bulunurken ($p<0,05$), belirlenen antrenmanların arasındaki ilişkide anlamlı bir sonuç olmadığı saptandı ($p>0,05$). Sonuç: Halat ve kapalı el barfiks antrenmanlarının el kavrama kuvveti üzerine etkisini incelediğimiz bu çalışmada belirlenen iki antrenman metodunun el kavrama kuvvetini geliştirdiği sonucuna vardık. Fakat uygulanan antrenman metotları arasındaki ilişkide anlamlı bir fark bulamadık. Anahtar Kelimler: Judo, halat, kapalı el barfiks, el kavrama kuvveti

THE EFFECT OF ROPE AND CLOSE HAND PULL UP TRAINING ON HAND GRIP STRENGTH OF JUDOISTS 14-17 YEARS OF AGE

Abstract Background and Objective: Upper extremity and hand-grip strength play a key role in the implementation of technical and tactical movements in judo. Judo is based on grip techniques, and hand grip strength is essential to perform grip techniques. The aim of this study was to investigate the effect of rope and close hand pull up training on hand grip strength of judoists aged 14-17 years. Method: The study sample consisted of 20 (15.15±0.232) active judoists who participate in national competitions. Participants' descriptive statistical data were collected using a grip strength dynamometer (Grip-D). Results: This study examined the effect of 8-week rope and close hand pull up training on hand grip strength. Although there was a statistically significant difference in rope training and close hand pull ups training ($p <0.05$), there was no statistically significant difference between the two types of training ($p> 0.05$). Conclusion: This study examined the effect of rope and close hand pull up training on hand grip strength. The results showed that the two types of training improved participants' hand grip strength. However, there was no statistically significant difference between them. Keywords: Judo, rope, close hand pull ups, hand grip strength

SB204

BAYAN VOLEYBOL VE HENTBOL TAKIM OYUNCULARININ ÇEVİKLİK, SIRT BACAK KUVVETİ VE DİKEY SIÇRAMA DEĞERLERİ ARASINDAKİ İLİŞKİNİN İNCELENMESİ

[1]Özgür DİNÇER, [1]Denizhan ÇALIŞKAN, [1]Dilara KUBAL

[1]Ordu Üniversitesi Beden Eğitimi Spor Yüksekokulu,ORDU

Email : *ozgrdncr@gmail.com, denizhancaliskann@gmail.com, denizhancaliskann@gmail.com*

Özet Giriş ve Amaç: Voleybol ve hentbol performans açısından patlayıcı ve çabuk kuvvet özelliklerinin ön planda olduğu branşlardır. Bu anlamda belirlenen özelliklerde pozitif artışların olması performansı olumlu etkileyebilir. Bizim araştırmamızda,; bayan voleybol ve hentbol takım oyuncularının çeviklik, bacak sırt kuvveti ve dikey sıçrama değerleri arasındaki ilişkinin incelenmesi amaçlanmıştır. Yöntem: Çalışmaya Ordu ilinde bayan voleybol ve hentbol takımında bulunan 10 bayan voleybolcu, 10 bayan hentbolcu katılmıştır. Çalışmaya katılan bayan voleybolcuların yaş ortalamaları 19,10±1,72, boy ortalamaları 173,20±5,02, kilo ortalamaları ise 61,40±6,67 kg'dır. Bayan hentbolcuların ise yaş ortalamaları 18,50±0,97, boy ortalamaları 163,90±5,58, kilo ortalamaları 56,50±6,25 kg'dır. Sporcuların çeviklik ölçümlerinde İlionis Çeviklik Testi, sırt bacak kuvveti için Bravomed dinamometresi, dikey sıçrama ölçümleri için Vertec kullanılmıştır. Ölçümlerden elde edilen veriler sonucunda branşlar arası karşılaştırma yapılmıştır. Elde edilen verilerin istatistiksel analizinde tanımlayıcı istatistik ve Mann Whitney U testi kullanılmıştır. Bulgular: Çalışma sonucunda elde edilen verilere göre çeviklik ve sırt kuvveti değerlerinin voleybol ve hentbol branşları arasında farklılık göstermediği (p>0,05), bacak kuvveti değerlerinde hentbolcuların, dikey sıçrama değerlerinde voleybolcuların daha yüksek değerlere sahip oldukları tespit edilmiştir(p<0,05). Sonuçlar: Ölçülen değerlerin branşlar arasında, branşın gerektirdiği teknik ve taktik özelliklerin farklılığına göre değiştiği, Voleybol branşının devamlı sıçrama eğilimli özelliği barındıran bir branş olmasının yanında dikey sıçramayı geliştirici antrenmanlar yapılmasının ölçüm değerlerinde farklılığa etki ettiği, Hentbolcularda ise üst ekstremite kaslarının yanı sıra sıçrama ve atlama hareketleri için alt ekstremitelerinde oldukça aktif bir biçimde kullanılmasının, hentbolcuların bacak kuvveti değerlerinin daha yüksek çıkmasına etki ettiği söylenebilir. Anahtar Kelimeler; Voleybol, hentbol, çeviklik, sırt bacak kuvveti, dikey sıçrama

INVESTIGATION OF DIFFERENCE IN AGILITY, BACK-LEG STRENGTH AND VERTICAL JUMP VALUES BETWEEN FEMALE VOLLEYBALL AND HANDBALL PLAYERS

ABSTRACT Background and Objective: Explosive and rapid strength are important for performance in volleyball and handball. increased explosive and rapid strength improves performance. The aim of this study was to determine the relationship between agility, back-leg strength and vertical jump values of female volleyball and handball team athletes. Method: The study sample consisted of 10 female volleyball players and 10 female handball players from the city of Ordu. The mean age, height and weight of the volleyball players were 19.10±1.72 years, 173.20±5.02 cm and 61.40±6.67 kg, respectively. The mean age, height and weight of the handball players were 18.50±0.97 years, 163.90±5.58 cm and 56.50±6.25 kg, respectively. Agility, back-leg strength and vertical jump were measured using the Illinois Agility Test, Bravomed dynamometer and Vertec, respectively. The two sport branches were compared. Data were analyzed using descriptive statistics and the Mann-Whitney U test. Results: There was no statistically significant difference in agility and back strength values between volleyball and handball players (p> 0.05). Handball players had higher leg strength but lower vertical jump values than volleyball players (p <0.05). Conclusion: Agility, back-leg strength and vertical jump values vary according to the technical and tactical characteristics required by volleyball and handball. Volleyball players have to jump most of the time, and therefore, their training focuses on developing vertical jump, which accounts for the fact that they have higher vertical jump values than handball players. On the other hand, handball players use the upper extremity muscles as well as the lower extremity muscles to jump, which accounts for the fact that they have higher leg strength values than volleyball players. Keywords: Volleyball, handball, agility, back-leg strength, vertical jump

SB212

AKTİVASYON SONRASI POTANSİYASYONUN YÖN DEĞİŞTİRME HIZINA ETKİSİ

[1]Taylan AYTAÇ, [2]Ferhat ESATBEYOĞLU, [1]Ayşe KİN-İŞLER

[1]Hacettepe Üniversitesi, Spor Bilimleri Fakültesi, Egzersiz Ve Spor Bilimleri Bölümü, Spor Ve Antrenörlük ABD, ANKARA
[2]Hacettepe Üniversitesi, Sağlık Bilimleri Enstitüsü, Spor Bilimleri Ve Teknolojisi ABD, ANKARA

Email : *aytac.taylan@gmail.com, ferhat.esatbeyoglu@hacettepe.edu.tr, ayse.kinisler@hacettepe.edu.tr*

Giriş ve Amaç: Aktivasyon Sonrası Potansiyasyon (ASP), iskelet kaslarındaki kasılma geçmişine bağlı olarak güç çıktısındaki akut artışı ifade eden fizyolojik bir olgudur (Robins, 2005) ve son yıllarda spor bilimleri alanında sıklıkla çalışılmaya başlanmıştır. Ancak ASP'nin yön değiştirme hızına etkisi üzerine sınırlı sayıda çalışma bulunmaktadır. Bu bağlamda çalışma, ASP'nin yön değiştirme hızına etkisinin belirlenmesi amacıylayapılmıştır.

Yöntem: Araştırmaya düzenli olarak kuvvet antrenmanı yapan 18 erkek takım sporcusu gönüllü olarak katılmıştır. Tüm katılımcılar ASP ve Kontrol uygulaması olarak rastgele sırayla ve uygulamalar arasında en az 48 saat olacak şekilde yön değiştirme testlerinden T-testi ve 505 testine katılmıştır. Bu doğrultuda araştırma toplam 6 aşamadan oluşmuştur. İlk aşamada antropometrik ölçümler ile DXA ölçümleri alınırken, ikinci aşamada katılımcıların skuat egzersizinde 1 tekrar maksimumları (1 TM) belirlenmiştir. Geriye kalan 4 aşamada ise katılımcılar farklı günlerde ASP veya Kontrol uygulaması ile iki ayrı yön değiştirme testine katılmıştır. ASP uygulaması 1 TM'nin %90'ında, 3 set ve 3 tekrar skuat egzersizi olarak uygulanırken, kontrol uygulamasında katılımcılar bu zamanı pasif olarak dinlenerek geçirmiştir. ASP veya Kontrol uygulamasından sonra 15. saniye, 2., 4., 8., 12., ve 15. dakikalarda katılımcıların farklı testlerle yön değiştirme hızları belirlenmiştir. İki farklı yön değiştirme testinin ASP ve Kontrol denemelerinin sonuçları, bağımlı örneklem t-testi ile karşılaştırılmıştır.

Bulgular: Çalışmanın bulgularında T-testi ve 505 testi uygulamalarında ASP ve kontrol denemeleri arasında istatistiksel olarak anlamlı fark belirlenmemiştir ($p>0.05$). Sadece, T-testi'nde ASP ile Kontrol uygulaması arasında 15. saniyede anlamlı bir fark belirlenmiş ve ASP uygulamasının daha yavaş yön değiştirme hızına neden olduğu görülmüştür (ASP: 10,21±0,73, Kontrol: 9,98±0,63, $t=3,06$, $p<0,05$).

Sonuç: Aktivasyon sonrası potansiyasyon etkisini ortaya çıkarabilmek için uygulanan önkondisyonlanma egzersizinin 505 testi veya T-testi'ndeki yön değiştirme hızına bir etkisi yoktur. ASP uygulamalı T-testi'nin 15. saniyesinde belirlenen daha yavaş yön değiştirme hızı, yorgunluğun etkisinin potansiyasyon etkisinden fazla olması ile açıklanabilir.

THE EFFECT OF POST-ACTIVATION POTENTIATION ON THE CHANGE OF DIRECTION SPEED

Introduction and Purpose: Post-activation potentiation (PAP) refers to a physiological phenomenon by which acute muscle force output is enhanced as a result of the contractile history of skeletal muscles (Robbins, 2005) and it has been studied in recent years. However, literature is scarce for the effect of PAP on change of direction speed (CODS). Therefore, the main purpose of this study was to investigate the effect of PAP on CODS.

Methods: Eighteen male team sports athletes with a resistance training experience participated in this study voluntarily. They attended 6 separate sessions and performed T-test and 505 change of direction (COD) tests under two conditions: (a) with a PAP and (b) Control protocol in a randomized order and 48-hour intervals. Sessions consisted of anthropometric and DXA measurements and the determination of back squat one repetition maximum (1 RM). Participants performed 3 sets of high intensity back squats (3 x 90% of 1 RM) as a pre- conditioning activity and performed either 505 or T-test in PAP protocol while participants rested in Control protocol with no pre-conditioning activity.

COD tests were repetitively performed at 15 seconds and at 2, 4, 8, 12 and 15 minutes after PAP or Control protocol. Paired samples T-test was used to compare the differences between PAP and Control measurement for both COD tests.

Results: There was no significant difference between PAP and Control in CODS ($p>0,05$). A significant decrease in speed was found at the 15th second of the T-test with PAP protocol (PAP: 10,21±0,73 seconds, Control: 9,98±0,63 seconds, $t=3,06$, $p<0,05$).

Conclusion: The pre-conditioning exercise performed to elicit PAP has no effect on 505 or T-test. The slower CODS determined with PAP protocol at the 15th second of T-test may be explained by the fact that the fatigue was greater than the potentiation effect.

SB234

HENTBOLDA ANTROPOMETRİ VE KUVVET

[2]Serdar ELER, [1]Mustafa Ertuğrul ÇIPLAK, [1]Nebahat ELER

[1]Bülent Ecevit Üniversitesi, Beden Eğitimi Ve Spor Yüksekokulu, Zonguldak
[2]Gazi Üniversitesi Spor Bilimleri Fakültesi. Ankara

Email : *serdareler@hotmail.com, ertugrulciplak@gmail.com, nebahateler@gmail.com*

Her sporda olduğu gibi hentbolda da fiziksel yapı performans açısından önemli rol oynamaktadır. Kavrama kuvveti, hentbolda topun yakalanması ve atılması için önemlidir Hentbolda gerek savunmada gerekse de hücumda topun kontrolü, elle kavranması, isabetli ve sert kale atışları yapılması açısından el kavrama kuvveti performansta etkili olmaktadır. Bu çalışmanın amacı 12-14 yaş kız hentbolcuların antropometrik parametreler ile el kavrama kuvveti arasındaki ilişkisinin incelenmesidir.

Çalışmaya Ankara ve Kastamonu ilinde çeşitli spor kulüplerinde hentbol oynayan 58 (yaş ortalaması 12.80±1.31 yıl) kız sporcu katılmıştır. Sporcuların boy uzunlukları, vücut ağırlıkları alınarak, Beden Kitle I ndeksi (BKI) hesaplanmış , sağ ve sol el parmak ve el uzunlukları, tüm kol, ön kol, tüm bacak, uyluk uzunlukları, el bileği, dirsek, bel, kalça, diz, ayak bileği çevre ölçümleri ve el kavrama kuvveti ölçümleri yapılmıs tır. Veriler arasındaki korelasyonu incelemek için Pearson Korelasyon testi kullanılmıştır. İstatistiksel anlamlılık düzeyi olarak ($p<0.01$, $p<0.05$) değerleri dikkate alınmıştır. Verilerin istatistiksel hesaplanmalarında SPSS 20 programı kullanılmıştır . Sporcuların sağ el kavrama kuvveti ile yaş, boy, vücut ağırlığı, sağ el 5 parmak, tüm kol, ön kol ve tüm bacak uzunlukları, dirsek, kalça, baldır, diz ve el ; sol el kavrama kuvveti ile ile yaş, boy,vücut ağırlığı, sol el 5 parmak, tüm kol, ön kol ve tüm bacak uzunlukları, dirsek, kalça, el ve ayak bileği arasında pozitif yönlü anlamlı ilişki tespit edilmiştir ($p<0,01$; $p<0,05$).

Sonuç olarak bu çalışmada atış ve tutmaların önemli olduğu hentbol sporunda bu yaş grubu kız sporcuların el kavrama kuvveti ile parmak uzunlukları, tüm kol ve bacak uzunlukları, baldır, dirsek, el bileği çevresi arasında pozitif yönlü yüksek ilişki olduğu görülmüştür.

Anahtar kelimeler: Hentbol, antropometrik, el kavrama kuvveti.

STRENGTH AND ANTHROPOMETRY IN HANDBALL

Physical structure plays in important role in handball as well in terms of performance just like in all other sports.In handball, grip strength is important in catching and throwing the ball.In handball, hand grip strength affects the performance in terms of controlling the ball both in defense and attack, gripping it with the hand and being able to do manage strong goal kicks.The purpose of this study is to analyze the relationship between the anthropometric parameters and hand grip strength.of female handball players aged12-14. Atotal of 58 female athletes (age average:12.80±1.31years) who play handball in the various sports clubs in the cities of Ankara and Kastamonu.The height and body weight of the athletes were measured, their BodyMassIndex(BMI) was calculated and right and left hand finger and hand lengths;arm, forearm, leg and thigh lengths; wrist, elbow, waist, hip, knee and ankle girth and hand grip strength were measured.In order to analyze the correlation between the data, the Pearson Correlation test was used.As for the statistical significance levels,($p<0.01$,$p<0.05$ values were taken into consideration. The SPSS20 software was in the statistical calculation of the data. Apositive and significant relationship was determined between the athletes' right hand grip strength and age, height, body weight, right hands' 5 fingers, full arm, front arm and all leg lengths, elbow, hip, calf, knees and hand and between the left hand grip strength and age, height, body weight, left hand's 5 fingers, full arm, front arm and all leg lengths, elbow, hip, wrist and ankle($p<0,01$;$p<0,05$).As a result, it was seen in the study that in handball in which throws and catches are important, there is a positive and high relationship between the female athletes' hand grip strength and their finger lengths, arm and leg lengths, calf, elbow and wrist girth girth in this age group. Keywords: Handball, handgrip strength, anthropometry

SB238

12 HAFTALİK REKREAKTİF ANTRENMAN PROGRAMİNİN KADİNLARİN EL KAVRAMA KUVVETİ, SİRT KUVVETİ, BACAK KUVVETİ, ESNEKLİK VE VÜCUT KOMPOZİSYONUNA ETKİSİNİN İNCELENMESİ

***[1]Kübra KAYA*, [2]Adem POYRAZ, [3]İsmail KAYA, [4]Çiğdem YILDIZÇİÇEK**

[1]Afyon Kocatepe Üniversitesi Sağlık Bilimleri Enstitüsü,AFYON
[2]Afyon Kocatepe Üniversitesi, Beden Eğitimi Ve Spor Yüksekokulu, AFYON
[3]Kütahya Dumlupınar Üniversitesi Beden Eğitimi Ve Spor Yüksekokulu, KÜTAHYA
[4]Bozüyük Belediyesi Metristepe Kültür Merkezi, Antrenör, BİLECİK

***Email :** kubrakaya1169@gmail.com, apoyraz63@gmail.com, ismail.kaya@dpu.edu.tr, cgdmmgl@hotmail.com*

Bu çalışmanın amacı; 12 Haftalık Rekreatif Antrenman Programının Kadınların El Kavrama Kuvveti, Sırt Kuvveti, Bacak Kuvveti, Esneklik ve Vücut Kompozisyonuna Etkisinin incelenmesidir. Çalışmaya,32'si denek, 35'i kontrol olmak üzere toplam 67 kadın gönüllü olarak katıldı. Denek grubu yaş ortalaması 43.12±11.17, kontrol grubu 36.82±9.82 yıl. Denek ve kontrol grubu kadınların ölçümleri çalışma öncesi ve çalışma sonrası alındı. Elde edilen veriler SPSS programıyla denek ve kontrol grubu kadınlar arasındaki farklılıkları belirlemede bağımlı gruplarda t testi uygulandı ve $p<0,05$ değeri anlamlı kabul edildi. Test sonuçları denek ve kontrol grubu kadınların antrenman programına bağlı olarak vücut ağırlığı, el kavrama kuvveti, sırt kuvveti, bacak kuvveti, esneklik, şınav, mekik ve calf yağ ölçüm değerleri arasındaki farklar istatistiksel açıdan anlamlı bulnmazken ($p>0,05$). denek grubu kadınların vücut yağ ölçüm değerleri arasındaki farklar istatistiksel açıdan anlamlı bulunmuştur ($p<0,05$). Sonuç olarak yapılan rekreatif antrenman programı deneklerin fizyolojik ve antrepometrik özelliklerinde gelişim sağlandığı görülmüştür. Anahtar Kelimeler: Rekreatif, Antrenman, Sedanter, Kadın, Vücut Kompozisyonu.

INVESTIGATION OF THE EFFECTS OF 12 WEEK RECREATION TRAINING PROGRAMME ON HAND GRIP STRENGTH, BACK STRENGTH, LEG STRENGTH, ELASTICITY AND BODY COMPOSITION OF FEMALE

Investigation of the Effects of 12 Week Recreation Training Programme on Hand Grip Strength, Back Strength, Leg Strength, Elasticity and Body Composition of Female The purpose of this study is to investigation of the effects of 12 week recreation training programme on hand grip strength, back strength, leg strength, elasticity and body composition of female In the study, a total of 67 female voluntarily participated, 32 subjects and 35 control group. The mean age subject group 43.12±11.17, control group 36.82±9.82 year. Measurements of the subject and the control group were taken before and after the study. The obtained data were used for t-test for between subject and control group female with SPSS programme, with $p<0.05$ significance level, to determine differences with subject group and control group. The test results were as follows: body weight, hand grip strength, back strength, leg strength, elasticity, push up, sit up and calf fat, measurements were statistically insignificant ($p> 0.05$). Measurements obtained from the subjects in the body fat test were statistically significant ($p<0.05$). As a result, it has been observed that the recreation training program has improved the physiological and anthropometric properties of the subjects. Key words: Recreation, Training, Sedentary, Female, Body Composition.

SB241

TÜM BEDEN VİBRASYON ANTRENMANININ DENGE, İZOKİNETİK KUVVET VE SIÇRAMA PERFORMANSINA AKUT ETKİSİ

***[1]Hilal Demir USTA*, [1]Berna RAMANLI**

[1]Pamukkale Üniversitesi Spor Bilimleri Fakültesi, Denizli

Email : *fzthilaldemirr@gmail.com, hejam2004@gmail.com*

Teknik ve motorik özellikler bakımından voleybolda; sıçrama, kas kuvveti ve dengenin önemi büyüktür. Son yıllarda popülerleşen ve antrenmanlara kombine edilerek uygulanan vibrasyon antrenmanı, sporcunun performansının arttırılmasında önerilmektedir. Amaç: Tüm beden vibrasyon antrenmanının voleybolcularda denge, sıçrama ve izokinetik kuvvet üzerine akut etkisini incelemektir. Gereç ve Yöntem: Araştırma grubu üniversite voleybol takım sporcularından oluşmaktadır (n=12). Sporcular, ölçümlerden bir hafta önce familirizasyona dahil edilmiştir. Her ölçüm öncesi sporculara bisiklet ergometresinde 5 dakika ısınma yaptırılmıştır. Birinci ölçümlerde; denge, sıçrama ve izokinetik ölçümleri yapılmıştır. İkinci ölçümlerde; vibrasyon antrenmanından hemen sonra denge ölçümleri alınmıştır. Üçüncü ölçümlerde; vibrasyon antrenmanından hemen sonra sıçrama ölçümleri alınmıştır. Dördüncü ölçümlerde; vibrasyon antrenmanından hemen sonra izokinetik ölçümleri alınmıştır. Vibrasyon cihazı; vibrasyon frekansı 30 Hz ve vibrasyon genliği 2mm olacak şekilde ayarlanmıştır. Araştırma toplam 10 gün sürmüş ve ölçümler arası 48 saat dinlenme verilmiştir. Bulgular: Araştırma sonuçlarına göre denge, sıçrama ve izokinetik kuvvet ölçümlerinde anlamlı fark bulunmamıştır (p>0,05). Sonuç: Buna göre erkek voleybolculara uygulanan tüm beden vibrasyonu antrenmanının (30 Hz – 4 mm) denge, sıçrama ve izokinetik kuvvet üzerine akut etkisi olmadığı söylenebilir.

Anahtar Kelimeler: Tüm beden vibrasyon antrenmanı, denge, sıçrama, izokinetik kuvvet, voleybol

Bu çalışma, PAÜ Bilimsel Araştırma Projeleri Koordinasyon Birimi tarafından desteklenmiştir (Proje No: 2018SABE029).

ACUTE EFFECTS OF WHOLE BODY VIBRATION TRAINING ON BALANCE ISOKINETIC STRENGHT AND JUMP PERFORMANCE

In terms of technical and motoric features in volleyball, jump, muscle strength and balance are important. The vibration training, which has become popular in recent years and combined with the training, has been recommended for increasing the performance of the athlete. Aim: The aim of this study is to investigate the acute effect of whole body vibration training on balance, jump and isokinetic strength in volleyball players. Materials and Methods: The research group consisted of university volleyball team athletes (n = 12). Athletes were included in the familization a week before the measurements. Before each measurement, athletes were warmed in the bicycle ergometer for 5 minutes. In the first measurements; balance, jump and isokinetic strength measurements were made. In the second measurements; Balance measurements were taken immediately after vibration training. In the third measurements; Jump measurements were taken immediately after vibration training. In the fourth measurements; Isokinetic measurements were taken immediately after vibration training. Vibration device; the vibration frequency is set to be 30 Hz and the vibration amplitude is 2 mm. The study lasted a total of 10 days and 48 hours of rest between measurements were given. Results: According to the results of the study, no significant difference was found in balance, jump and isokinetic strength measurements (p> 0.05). Conclusion: Accordingly, it can be said that whole body vibration training (30 Hz - 4 mm) applied to male volleyball players has no acute effect on balance, jump and isokinetic strength. Keywords: Whole body vibration training, balance, jump, isokinetic strength, volleyball

This study was supported by Pamukkale University Scientific Research Projects Coordination Unit through project numbers 2018SABE029.

SB249

FUTBOL HAKEMLERİNİN MÜSABAKA SIRASINDAKİ FİZYOLOJİK VE KİNEMATİK YANITLARI

***[1]Mehmet Gören KÖSE*, [1]Berkay OTUZBİROĞLU, [1]Ayşe KİN İŞLER**

[1]Hacettepe Üniversitesi Spor Bilimleri Fakültesi Spor Ve Antrenörlük ABD, ANKARA

Email : *gorenkose@gmail.com, berkaysbt@gmail.com , aysekin@gmail.com*

Giriş: Futbol her yaş ve yeterlilik seviyesindeki insanların oynayabildiği, dünyanın en popüler spor branşlarının başında gelmektedir. Kalabalık bir izleyici kitlesine sahip futbol müsabakaları kuralları uygulamakla yükümlü olan hakemler tarafından yönetilir. Amaç: Bu çalışma amatör müsabakaları yöneten futbol hakemlerin müsabaka sırasındaki fizyolojik ve kinematik yanıtlarının incelenmesi amacıyla yapılmıştır. Yöntem: Çalışmaya 2'si bölgesel, 5'i il hakemi olmak üzere toplam 7 futbol hakemi (Yaş:24,44±2,35yıl) katılmıştır. Çalışma sırasında 5 farklı lig kategorisinde toplam 58 amatör futbol müsabakası değerlendirilmiştir. Müsabakalar öncesinde hakemler YoYo seviye 1 saha testine tabi tutularak indirekt yöntemle maksimal aerobik kapasiteleri(VO2Max) ve maksimal kalp atım hızları(KAHmaks) belirlenmiştir. Hakemlere müsabaka öncesinde küresel konumlama sistemine(GPS) sahip kalp atım hızı monitörü takılarak müsabaka sırasındaki en yüksek kalp atım hızı(KAHzirve), ortalama kalp atım hızı(KAHort), en yüksek koşu hızı(Hızmaks), ortalama koşu hızı(Hızort) ve toplam koşu mesafesi(Mestop) değerleri ölçülmüştür. Elde edilen değerler müsabakanın bütünü, ilk yarı, ikinci yarı ve 15'er dakikalık 6 eşit periyoda bölünerek (0-15,16-30,31-45,46-60,61-75,76-90) değerlendirilmiştir. 6 periyot arasındaki farklar tekrarlı ölçümlerde varyans analiziyle(ANOVA), anlamlı farklılıkların hangi periyottan kaynaklandığı Bonferroni Çoklu Karşılaştırma testiyle, deneme etkisinin boyutu kısmi eta kareyle(η2), ilk ve ikinci yarılar arasındaki farklar ise bağımlı gruplarda t-testi ile değerlendirilmiştir. Bulgular: Yapılan analizler ilk yarıda ölçülen KAHzirve, KAHort, Hızort ve Mestop değerlerinin ikinci yarıdan daha yüksek olduğunu göstermiştir(p<0,05). KAHzirve ve KAHort için periyotlar arası farkın anlamlı olduğu görülmüştür(p<0,05). 3'üncü periyotta ölçülen KAHzirve ve KAHort değerleri ise ikinci yarının tüm periyotlarından daha yüksektir(p<0,05). Buna ek olarak KAHort için 3'üncü periyot 1'den, 2'inci periyot ise 4'ten yüksektir(p<0,05). 1'inci periyotta ölçülen Hızort ve Mestop değerleri diğer tüm periyotlardan yüksek (p<0,05), Hızmaks değerlerinin ise periyotlar ve yarılar için benzer olduğu görülmüştür(p>005). Sonuç: Çalışmanın sonuçları amatör müsabaka yöneten futbol hakemlerinin müsabakaların 2. yarılarında performans düşüşü yaşadıklarını ve müsabakanın başında ve ilk yarının son periyodunda çok daha fazla fizyolojik ve kinematik yüklenmeye maruz kaldıklarını göstermektedir.

PHYSIOLOGICAL AND KINEMATIC RESPONSES OF FOOTBALL REFEREES DURING MATCHES

Introduction: Football competitions are governed by the referees responsible for enforcing the rules. Purpose:The aim of this study was to investigate the physiological and kinematic responses of football referees during matches. Methods: Seven football referees(Age:24.44±2.35years) participated in this study. 58 amateur football matches were evaluated in 5 different league categories. Before matches, referees were subjected to YoYo level 1 field test for determination of maximal aerobic capacities(VO2Max) and maximal heart rates(HRmax). Heart rates were measured by telemetric monitors with a global positioning system(GPS) and the peak heart rate(HRpeak), average heart rate(HRaverage), maximum running speed(Speedmax), average running speed(Speedaverage) and total distance(Distancetotal) values were determined. The values were evaluated as a whole match first half, second half and 6 equal periods of 15 minutes (0-15,16-30,31-45,46-60,61- 75,76-90). The differences between 6 periods were determined by analysis of variance(ANOVA) with repeated measures and bonferonni post hoc analysis, effect size was determined by partial eta square (η2) and the differences between the first and second halves was determined by Paired Samples t-test. Results: HRpeak,HRaverage,Speedaverage and Distancetotal values in the first half were higher than the second half(p<0.05). The difference between periods was significant for HRpeak and HRaverage(p<0.05). The HRpeak and HRaverage values measured in the third period were higher than all periods of the second half(p<0.05). In addition, the 3rd period of HRaverage was higher than 1st period and the 2nd period was higher than 4th period(p <0.05). The values of Speedaverage and Distancetotal measured in the 1st period were higher than all periods(p<0,05) while Speedmax was similar for all periods and halves(p>0,05). Conclusion: As a conclusion football referees in amateur competitions experienced a decrease in performance during the second half and were subjected to more physiological and kinematic loading at the beginning of the match and in the last period of the first half.

SB260

SEKİZ HAFTALIK FONKSİYONEL ANTRENMANIN ÜÇ FARKLI YAŞ GRUBUNDAKİ ERKEK BASKETBOLCULARIN VÜCUT KOMPOZİSYONU VE ÇEVİKLİK PERFORMANSINA ETKİSİ

***[1]Cemal Çağatay DUYULER*, [1]Dilek SEVİMLİ**

[1]Çukurova Üniversitesi, Adana

Email : *cgtydylr@hotmail.com.tr, dilek.sevmli@gmail.com*

Fonksiyonel antrenman, sporcunun performansını geliştirmek için kendi vücudunun limitlerini tüm pozisyonlarda kullanarak çoklu eklemlerin dahil olduğu bir antrenman sürecidir. Bu araştırmanın amacı, Adana Çukurova Üniversitesi Spor Kulübünde 8-16 yaş grubu basketbolcularda fonksiyonel antrenmanın vücut kompozisyonu ve çeviklik performansına etkisini incelemektir. Ç.Ü. Spor Kulübünde basketbol oynayan sporcular çalışmanın örneklemini oluşturmaktadır. Çalışmaya gönüllü katılan toplam 60 sporcunun yaş ortalaması 12.32±2.73 yıl; boy ortalamaları 161.55±21.76 cm; vücut ağırlıkları 55.70±19.55 kilogramdır. Sporcular 1.grup 8-10; 2.grup 11-13 ve 3.grup 14-16' yaş aralığındadır. Bu üç gruba sekiz hafta boyunca haftanın üç günü aynı saatte 20-30 dk. süreli rutin basketbol antrenmanı içerisinde fonksiyonel antrenman yaptırılmıştır. Çalışma öncesi ve sonrasında T çeviklik testi, vücut kompozisyon testlerinden; deri kıvrım kalınlığı, beden kitle indeksi (BKI), vücut ağırlığı, boy uzunluğu, dikey sıçrama, otur eriş, oturma yüksekliği, anaerobik güç testi, mekik testi, ve kişisel bilgiler formu ölçüm araçları olarak kullanılmıştır. Veriler, SPSS programında normallik testine göre Wilcoxon analizleriyle ve Spearman sıralı korelasyonkatsayıları hesaplanarak değerlendirilmiştir. Sekiz haftalık fonksiyonel antrenman öncesinde ve sonrasında alınan ölçüm sonucunda 8-10 yaş grubu basketbolcuların tüm değişkenlerinde el kavrama kuvveti hariç istatistiki olarak $p<0.01$ ve $p<0.05$ düzeyinde anlamlı fark gözlenmiştir. 11-13 yaş grubu erkek basketbolcularda tüm değişkenlerde istatistiki olarak $p<0.01$ ve $p<0.05$ düzeyinde anlamlı farklılık gözlenirken, 14-16 yaş grubu erkek basketbolcularda vücut ağırlığı ve BKI hariç, diğer değişkenlerde istatistiki olarak $p<0.01$ düzeyinde anlamlı fark gözlenmiştir. Sonuç olarak fonksiyonel antrenmanın altyapı basketbolcuların özelleşmiş spor becerilerini geliştirme evresinde; özellikle çeviklik ve vücut kompozisyonunu geliştirmede yararlı olduğu, antrenörlerin antrenman programları içerisinde fonksiyonel antrenmanlara özellikle yer vermelerinin performansın geliştirilmesinde önemli olduğu söylenebilir.

EIGHT WEEK FUNCTIONAL TRAINING'S EFFECTS ON THREE AGE GROUPS OF MALE BASKETBALL PLAYER'S BODY COMPOSITION AND AGILITY PERFORMANCE

Functional training is a training process involving multiple joints using the limits of his body in all positions to improve the athlete's performance. The aim of this research is to examine the effect of functional training on body composition and agility performance in basketball players aged 8-16 in Adana Cukurova University Sports Club. The universe of this study is the basketball players in C.U. Sports Club. The average age of a total of 60 athletes who participated voluntarily in this study that is 12.32 ± 2.73 years, average height of them is 161.55 ± 21.76 cm and their average body weight is 55.70± 19.55 kg. Athletes are between the ages of 1.group 8-10, 2. group 11-13 and 3. Group 14-16. During routine basketball training these three groups were trained with functional training for 20-30 minutes at the same time of three days a week for eight weeks. Before and after the study, T agility test and as a body composition test; skinfold thickness, body-mass index (BMI), body mass, height, vertical jump, sit and access, anaerobic power test, abdominal crunch testwere performed and other demographic informationwere taken. Data were evaluated by Wilcoxon analysis and Spearman ordered correlation coefficients according to normality test in SPSS program. The result of measurement tests that taken from before and after the 8 weeks functional training, at $p <0.01$ and $p <0.05$ level statistically significant difference were observed in all variables except hand grip strength of players in 8-10 age group. While at $p <0.01$ and $p <0.05$ level statistically significant difference were observed in all variables of players in the 11-13 age group, a statistically significant difference was observed in the variables of basketball players in the 14-16 age group except for body weight and BMI at $p <0.01$ level. As a result of this research, it is can

SB267

ALZHEİMER HASTALARINDA MODİFİYE CORE EGZERSİZ ÇALIŞMALARININ YAŞAM KALİTESİ, DÜŞME KORKUSU VE BAZI FİZİKSEL UYGUNLUK PARAMETRELERİNE ETKİSİNİN İNCELENMESİ

***[1]Müjde Atıcı*, [2]Ulviye Bilgin**

[1]Kahramanmaraş Sütçü İmam Üniversitesi Beden Eğitimi Ve Spor Yüksekokulu, Kahramanmaraş
[2]Gazi Üniversitesi Spor Bilimleri Fakültesi, ANKARA

***Email :** mujdeatici_27@hotmail.com, ulviyebilgin@gmail.com*

Bu araştırmanın amacı; Alzheimer hastalarında modifiye core egzersiz çalışmalarının yaşam kalitesi, düşme korkusu ve bazı fiziksel uygunluk değerlerine etkisinin incelenmesidir. Araştırmaya katılan denekler 2 gruba ayrılmıştır. İlk gruptaki hastalara modifiye core egzersiz antrenmanı, ikinci gruba ise hafif tempo yürüyüş ve fiziksel aktiviteler yaptırılmıştır. Araştırma haftalık en az 4 saat olmak üzere toplamda 12 hafta devam etmiştir. Araştırmaya katılan deneklerden egzersiz periyodu öncesi ve sonrasında boy, vücut ağırlığı, BKİ, el kavrama kuvveti, esneklik, düşme korkusu, yaşam kalitesi, vital kapasiteleri ve plank testi ölçümleri alınmıştır. Elde edilen verilerin değerlendirilmesinde SPSS 23 paket programı kullanılmıştır. Araştırmanın bulgularına göre; yapılan istatistiki analizde araştırma öncesinde tüm ölçümler açısından homojen olduğu tespit edilen gruplar arasında deney sonucunda pek çok fark tespit edilmiştir. Deney grubunun son test grubuna ilişkin boy ve esneklik skorları ($p<.01$) ile kas kütlesi, sağ el kavrama, sol el kavrama, plank ve vital kapasite ön test grubuna ilişkin değerlerden daha yüksek olduğu ve düşme korkusunun azaldığı yaşam kalitesinin yükseldiği bulgusuna ulaşılmıştır ($p<0.001$; $p<0.05$). Ayrıca vücut ağırlığı ve yağ kütlesi değerlerinde grubuna ön test ilişkin değerlerin daha yüksek olduğu saptanmıştır ($p<0.01$). Kontrol grubunda ise kas kütlesi, sağ el kavrama, sol el kavrama, Plank ve Düşme korkusu değerleri açısından kontrol grubuna ait ön test ve son test değişkenleri arasında anlamlı bir farklılık tespit edilirken ($p<0.01$; $p<0.05$); kas kütlesi, sol el kavrama, Plank ve Düşme korkusu testlerinden elde edilen değerlerin son test grubuna ilişkin değerlerden daha yüksek olduğu anlaşılmaktadır. Sonuç olarak; Alzheimer hastalarına uygulanacak modifiye core egzersizleri devamlılık ve artan yüklenme prensibine göre haftada 4 sıklıkla, her antrenman birirminde 60 dakika olmak üzere 12 hafta uygulanmasında yaşam kalitesi, düşme korkusu ve bazı fiziksel uygunluk değerleri açısından faydalar sağlayacağı düşünülmektedir. Anahtar Kelimer: Alzheimer, Core Egzersiz, Düşme Riski, SF-36

THE EFFECT OF MODIFIED CORE EXERCISE STUDIES ON THE QUALITY OF LIFE, FEAR OF FALLING AND SOME PHYSICAL COMPATIBILITY IN ALZHEIMER PATİENTS

The aim of this study is to investigate the effect of modified core exercise studies on quality of life, fear of falling and some physical fitness values in Alzheimer's patients. Subjects were divided into 2 groups. The patients in the first group had modified core exercise training, while the second group had mild tempo walking and physical activities. The study continued during 12 weeks in total for at least 4 hours per week. Measures of height, body weight, BMI, hand penetration strength, flexibility, the number of fall risk, quality of life, vital capacity and plank test were taken from the participants before and after the exercise period. SPSS 23 package program was used to evaluate the data obtained. According to the findings of the study, in the statistical analysis, there were many differences between the groups which were found to be homogeneous in terms of all measurements before the study. It was found that height and flexibility scores with muscle mass, right hand penetration, left hand penetration, plank and vital capacity of the last test group of the experimental group was higher than the values of pretest group and while the risk of falling was decreased, the quality of life increased ($p <0.001$; $p <0.05$). In addition, body weight and fat mass values were found to be higher than the pretest values ($p <0.01$). In the control group, a significant difference was found between the pre-test and post- test variables of the control group with respect to muscle mass, right hand penetration, left hand penetration, plank and fair of falling values ($p < 0.01$; $p <0.05$). But the values obtained

from muscle mass, left hand penetration, plank and fair of falling tests were found to be higher than the values of the last test group.
Key Words: Alzheimer, Core Training, Fear Of Falling,

SB274

KAS AĞRISI ŞİDDETİNE GÖRE MODİFİYE EDİLEN KUVVET ANTRENMANLARININ KAS GELİŞİMİNE ETKİSİ

[1]Emrah ŞENGÜR, [1]Necdet Eray PİŞKİN, [2]Serkan HAZAR

[1]Niğde Ömer Halisdemir Üniversitesi, Sosyal Bilimler Enstitüsü, NİĞDE
[2]Sivas Cumhuriyet Üniversitesi, Beden Eğitimi Ve Spor Yüksekokulu, SİVAS

Email : *emrahsengur51@gmail.com, n.eraypiskin@gmail.com, hazarserkan@cumhuriyet.edu.tr*

Bu çalışmanın amacı kas ağrısına göre modifiye edilen kuvvet antrenmanının kas gelişimi üzerine etkisinin incelenmesidir. Çalışmaya, aktif olarak spor yapmayan sağlıklı, gönüllü 18 - 23 yaşları arasında, 10 kontrol ve 10 denek olmak üzere toplam 20 erkek katılmıştır. Kontrol grubuna klasik kuvvet antrenman metotlarından olan Artan Yüklenme Protokolüne göre kuvvet antrenmanı uygulanmıştır. Deney grubuna ise Wong-Baker Faces Kas Ağrı Skalasına göre modifiye edilmiş kuvvet antrenmanı sekiz hafta süre ile uygulanmıştır. Antrenmanların başında ve sekiz haftanın sonunda katılımcıların, çalışılan her alette, maksimal kuvvetleri tespit edilmiştir. Verilerin analizinde deney ve kontrol grupların ön test ve son test ölçümlerinin kendi içlerindeki karşılaştırılmasında nonparametrik testlerden Wilcoxon işaret testi, gruplar arasındaki ön test değerlerinin ve son test değerlerinin karşılaştırılmasında Mann-Whitney U testi kullanılmıştır. Sonuç olarak Kas ağrısı şiddetine göre modifiye edilen kuvvet antrenmanlarının kas gelişimine etkisinin klasik artan yüklenme prensibine göre anlamlı şekilde yüksek olduğu tespit edilmiştir. Antrenman öncesi sporcunun antrene edilen kas guruplarındaki ağrı şiddeti takip eden antrenmandaki yüklenme yoğunluğu belirlenmesinde kullanılabilecek önemli bir kriterdir.

THE EFFECT OF ON MUSCLE DEVELOPMENT STRENGTH TRAİNİNG THAT MODIFIED ACCORDING TO MUSCLE SORENESS

The aim of this study was to investigate the effect of modified strength training on muscle development according to muscle soreness levels. A total of 20 healthy male volunteers aged between 18-23 years, 10 controls and 10 subjects, participated in the study. The control group received strength training according to the Increasing Load Protocol, which is one of the classical strength training methods. For the experimental group, modified strength training according to Wong-Baker Faces Muscle Pain Scale was applied for eight weeks. At the beginning of the training and at the end of the eight weeks, the maximum strength of the participants was determined in each instrument. In the analysis of the data, Wilcoxon sign test which is one of the nonparametric tests and Mann-Whitney U test were used in the comparison of pre-test and post-test measurements of the experimental and control groups. In conclusion, the effect of modified strength training on muscle development according to muscle sorness was found to be significantly higher than the classical increased loading principle. The mucsle sorness intensity of the athletes before the training is an important criterion that can be used to determine the intensity of the load during the training.

SB277

HENTBOLDA 2D-4D PARMAK ORANI İLE SÜRAT, LINEAR YÖN DEĞİŞTİRME VE DAYANIKLILIK PERFORMANSLARI ARASINDAKİ İLİŞKİ

[2]Nebahat ELER, [3]Hikmet VURGUN, [1]Serdar ELER

[1]Gazi Üniversitesi Spor Bilimleri Fakültesi, ANKARA
[2]Bülent Ecevit Üniversitesi Beden Eğitimi Ve Spor Yüksekokulu, ZONGULDAK
[3]Celal Bayar Üniversitesi Spor Bilimleri Fakültesi, MANİSA

Giriş ve Amaç: İkinci parmağın (işaret) ve 4. Parmağa (yüzük) oranı (2D:4D) prenatal testosteronun bir göstergesidir. 2D:4D oranının spor performansı ile ilişkili olduğu bilinmektedir. Bu çalışmanın amacı kadın hentbolcularda 2D:4D ile sürat ve dayanıklılık arasındaki ilişkiyi incelemektir. Yöntem: Araştırmaya Xyaş=21.77±3.38 yıl, Xboy= 172.05±5.26 cm, Xvücutağırlığı=67.22±6.48 kg olan 36 kadın hentbolcu katılmıştır. Sporcuların boy uzunlukları, vücut ag ırlıkları alınarak, Beden Kitle Indeksi (BKI) hesaplanmıs , vücut yağ yüzdesi ile sağ-sol el 2D-4D parmak ölçümleri yapılmış, 10m, 20m, 30m, linear yön değiştirme ve 20 m mekik testi uygulanmıştır. Sporcuların vücut yağ oranı Tanita marka (BC-418) vücut analiz cihazı ile linear yön değiştirme (Change of Direction and Acceleration Test- COD), 10m, 20m, 30m sürat değerleri Fusion Sport marka cihazla değerlendirilmiştir. Sporcuların iki elinin fotokopisi çekildikten sonra, elin palmar yüzünde 2. Parmak (işaret parmağı) ve 4. Parmak (yüzük parmağı) proksimal kısmındaki basal çizgi ile pulpa arası bölge, 0.05mm ye kadar ölçüm yapabilen vermiyeli kompas kullanılarak parmak uzunlukları tespit edilmiş ve oranın belirlenmesi için ikinci parmak uzunluğu dördüncü parmak uzunluğuna bölünmüştür. Verilerin analizinde değişkenlerin korelasyon katsayıları ve istatistiksel anlamlılıkları Pearson Korelasyon testi ile hesaplanmıştır. Elde edilen veriler SPSS 20 programında kaydedilmiş ve p<0,01, p<0,05 düzeyindeki veriler istatistiki olarak anlamlı kabul edilmiştir. Bulgular: Analiz sonuçlarına göre sporcuların 2D:4D ile max VO2 arasında negatif yönde yüksek derecede korelasyon tespit edilmiştir (r=-0.880, p<0.01). Sonuç: Kadın hentbolcularda 2D-4D parmak oranının sürat ve yön değiştirme ile ilişkisi olmadığı, dayanıklılık ile negatif yönde yüksek derecede ilişkisi olduğu tespit edilmiştir. Boy uzunluğu, vücut ağırlığı, beden kitle indeksi, vücut yağ yüzdesi, 10m, 20m, 30m sürat değerleri arasında ilişki bulunamamıştır Anahtar Kelimeler: 2D:4D, sürat, COD, dayanıklılık.

THE RELATIONSHIP BETWEEN 2D-4D FINGER RATIO AND SPEED, LINEAR CHANGE OF DIRECTION AND ENDURANCE PERFORMANCES IN HANDBALL

Introduction and Aim: The ratio of the index finger to the ring finger (2D:4D) is an indication of prenatal testosterone. It is known that the 2D:4D ratio is related to sports performance. The aim of this study is to analyze the relationship between 2D:4D and speed and endurance in female handball players. Material-Method: A total of 36 female handball players with Xage=21.77±3.38 years, Xheight= 172.05±5.26 cm., Xbodyweight=67.22±6.48 kg. participated in the study. The body height and body weight of the athletes were measured, Body Mass Index (BMI) was calculated, their body fat percentage and right-left hand 2D-4D measurements were taken and 10m., 20m., 30m., linear change of direction and 20 m. shuttle tests were given to the athletes. In the analysis of the data, the coefficients of the variables and their statistical significance were calculated using the Pearson Coefficient test.The obtained data were recorded in the SPSS 20 software and the data at the p<0,01, p<0,05 level were accepted as statistically significant. Results: According to the results of the analysis, a negative and high correlation was determined between the athletes' 2D:4D and their max VO2 (r=-0.880, p<0.01). Conclusion: It was determined that, 2D-4D finger ratio in female handball players does not have a relationship with speed and change of direction, whereas it has a negative and high level relationship with endurance. No relationship was found between height, body weight, body mass index, body fat percentage and 10m., 20m., 30m. speed values. Keywords: 2D:4D, speed, COD, endurance.

SB285

GENÇ ERKEKLERDE BİR TEKRAR MAKSİMAL KUVVETİN KESTİRİLMESİNDE KULLANILAN FORMÜLLERİN GEÇERLİĞİ

[1]Yunus Emre EKİNCİ, [2]Ferhat ESATBEYOĞLU, [1]Tahir HAZIR, [1]Ayşe KİN İŞLER

[1]Hacettepe Üniversitesi Spor Bilimleri Fakültesi Egzersiz Ve Spor Bilimleri Bölümü, ANKARA
[2]Hacettepe Üniversitesi Sağlık Bilimleri Enstitüsü Spor Bilimleri Ve Teknolojisi ABD, ANKARA

Email : *yunus.ekinci@hacettepe.edu.tr, ferhat.esatbeyoglu@hacettepe.edu.tr, thazir@hacettepe.edu.tr, aysekin@gmail.com*

Giriş ve Amaç: Bu çalışmanın amacı genç erkeklerde 1 tekrarlı maksimal (1TM) bench press kuvvetinin kestirilmesinde kullanılan formüllerin geçerliğini belirlemektir. Gereç ve Yöntemler: Yirmiyedi genç erkeğin (yaş = 22.7 ± 2.6 yıl) 1TM bench press kuvveti belirlenmiştir. 48 saat dinlenmenin ardından, katılımcıların 1TM bench press kuvvetinin % 75-90'ına karşılık gelen ağırlıklar kullanılarak yorgunluğa ulaştıkları tekrar sayıları (YTS) belirlenmiştir. Katılımcıların 1TM bench press kuvveti tekrarlı kaldırdıkları ağırlık değerleri (1TM %75-90) ve YTS kullanılarak 11 tanesi doğrusal, 5 tanesi üstel kestirim yapan 16 formülden kestirilmiştir. Kestirim formüllerinin geçerliği için Tekrarlı Ölçümlerde ANOVA ve Lin'in uyumluluk korelasyon katsayısı (ρc) kullanılmıştır. Bulgular: 16 formülden 10'undan kestirilen 1TM bench press kuvvet ile ölçülen arasında anlamlı fark saptanmamıştır. Ölçülen 1TM kuvvete benzer kestirim yapan tüm formüller için uyumluluk korelasyon katsayısı ρc ≥ 0.962 "yüksek" bulunmuştur. 1TM kuvveti anlamlı derecede düşük ya da yüksek kestiren formüller için uyumluluk korelasyon katsayısı ρc "zayıf" ve "orta" düzeydedir. Sonuç: Bu çalışmanın bulguları genç erkeklerde literatürde mevcut seçilmiş 16 formülden 10'unun 1TM kuvvetin doğru ve geçerli bir şekilde değerlendirilmesinde kullanılabileceğini göstermiştir.

VALIDITY OF FORMULAS USED FOR ESTIMATION OF ONE REPETITION MAXIMUM STRENGHT IN YOUNG MEN

Introduction and purpose: The aim of this study was to determine the validity of the formulas used to estimate 1 repetition maximum (1RM) strength on bench press in young men. Method: 1RM strength of 27 young men (22.7 ±2.6 years) was determined in bench press. Following 48 hours rest, participants performed bench press repetitions to failure (RTF) at a load of 75-90 % 1RM. Their 1RM bench press strength was estimated through 16 estimation formulas (11 linear and 5 exponential), by using a load of 75-90 % of 1RM and RTF. Validity of the estimation formulas was assessed using repeated measures ANOVA and Lin's the concordance correlation coefficient (ρc). Results revealed that actual 1RM bench press strength and estimated 1RM strength from 10 formulas out of 16 showed no significant difference. Results: Concordance correlation coefficient was found "high" between estimated 1RM strength from 10 formulas and actual 1RM strength (ρc≥0.962). Concordance correlation coefficient ρc was ''low'' and ''moderate'' for formulas estimated 1RM "higher" and "lower". Conclusion: The results of this study showed that 10 of the 16 formulas available in literature can be used accurately and valid determination of 1RM strength in bench press in young men.

SB288

İYİ ORTA GOL GETİRİR. TÜRKİYE SÜPER LİGİ 2018-2019 SEZONU KORNER ANALİZİ

[1]Anıl Can YOLGÖRMEZ, [1]Onur TÜTÜNCÜ

[1]Ege Üniversitesi Spor Bilimleri Kongresi / İzmir

Email : *anilcanyolgormez@gmail.com, onurtutuncu@icloud.com*

GİRİŞ ve AMAÇ Futbol içerisinde bir çok değişken gol'un meydana gelip gelmeyeceğini belirlemektedir. Bu değişkenlerin belirlenmesi ve çözümlenmesi sürecinde analiz yöntemlerinden faydalanılmakla birlikte antrenörler tarafından taktik ve teknik çözümlemeler gol atma strateji üzerinde belirgin ipuçları sunmaktadır. Bu çalışmanın amacı kornerlerin en etkili gol aracı olarak kullanılmaları için kornerden meydana gelen gollerin oluşum tarzlarını ve gol'u etkileyen faktörleri araştırmaktır.

Yöntem Araştırmada notasyonel yöntem kullanılarak 2018-2019 Türkiye Süper Liginde kornerlerden meydana gelen gol oluşumlarını analiz edilmiştir. Futbol ceza sahası olarak adlandırılan bölge 12 kareye eşit olarak bölümmüş ve topun ilk düştüğü yer işaretlenmiştir. Tüm maçlar video programı ile bilgisayar üzerinden izlenmiş korner gol oluşumlarının iz düşümleri 3 farklı araştırmacı tarafından ayrı ayrı izlenerek not edilmiş. Daha sonrasında notlar bir araya getirerek çoğul kararlar topun iz düşümü olarak kabul edilmiştir. Çıkan veriler Spss 20 programı ile freakans ve yüzde dağılımları alınmış pearson korelasyon analizi ve mann-Whitney Testi yapılmıştır.

Bulgular Araştırmada korner atışında Dışa kavis ile gol olma oranı % 60.6 iken, içe kavis ile gol olma oranı %34,6 olarak bulunmuştur. Tek temas ile gol oranı %39,4, aşırtma ile %14.3, dönen top ceza sahası içi ile %12,1 olarak tespit edilmiştir. 1b,1c – 2b,2c olarak adlandırılan bölgelerden diğer bölgelere oranla daha fazla gol atılmakla birlikte, gollerin büyük bir yüzdesi golden zone alanından gelmektedir.

Sonuç Bu çalışmanın ana bulgusu olarak, dışa kavis (falso) ile açılan ortaların istatistiksel olarak içe kavis (folsa) ile açılan ortalardan daha fazla gol olduğu bulunmuştur. Ayrıca topun izdüşümü (golun vurulduğu nokta) ile gol olma oranı arasında istatistiksel olarak anlamlı bir ilişki saptanmıştır. Bu duruma ek olarak, temas sayısı, organizasyon şekli, oyuncu profil özellikleri gibi etmenler de korner atışlarının gol ile sonuçlanmasında etkili birer faktör olduğu tespit edilmiştir.

THE GOOD CROSS-BALL BRINGS SCORED GOALS. ANALYSIS OF CORNER KICKS IN THE 2018-2019 TURKISH SUPER LEAGUE.

Introduction & Aims Many variables in football determine whether goals or not goals will occur.Analysis methods are utilized in the determination and settlement of these variables. Thus, tactical and technical analysis by coaches provides clear clues to the goal-scoring strategy. The aim of this study is to investigate the factors that affect the goals and to identify the most effective corners kick. Method The formation style(characteristics) of the goals formed as a result of corner kicks were analysed in Turkish Super League in 2018-2019 Season, with method of using notasyonel.The called of penalty area was divided equally into 12 squares and the first place where the ball fell was marked.All matches were watched on the computer via video program and the first point 3 different researchers noted with separately where the ball fell.The data were analysed with SPSS.20 program,frequency and percentage distributions were taken and Pearson correlation analysis and Mann-Whitney test were performed. Results In the study, the ratio of outswing was 60.6% while, the ratio of inswing was found 34.6% in the corner kick of the goals were scored. The goal ratio was 39.4% with one touch, 14.3% with the back skip touch and 12.1% with the second ball inside the penalty area. the zone called 1b,1c–2b,2c have more scored goals than other zones and large percentage of scored goals come from the called golden zone area. Conclusion As the main finding of this study, it was found that the outswing corner kick has statistically more scored goals than the inswing corner kick.In addition, a statistically significant relationship was found between the first place where the ball fell and the ratio of the scored goal. In addition, factors such as the number of contacts,the type of organization, the player profile characteristics were also found to be effective factors in the outcome of a corner kick.

SB290

ELEKTRİKSEL KAS UYARIMI (EMS) EGZERSİZLERİNİN İDİYOPATİK SKOLYOZ TEDAVİSİNE ETKİSİ (OLGU SUNUMU)

[1]Serkan DÜZ, [2]Reşit SEVMLİ, [1]Mahmut AÇAK, [3]Mehmet Fatih KORKMAZ, [4]Zilan BAZANCİR, [5]Ramazan BAYER

[1]İnönü Üniversitesi, Spor Bilimleri Fakültesi, Malatya
[2]İnönü Üniversitesi, Turgut Özal Tıp Merkezi, Malatya
[3]İstanbul Medeniyet Üniversitesi, Tıp Fakültesi, İstanbul
[4]İnönü Üniversitesi, Sağlık Bilimleri Enstitüsü, Malatya
[5]Malatya Turgut Özal Üniversitesi, Malatya

Email : *serkan.duz@inonu.edu.tr, resit.sevimli@inonu.edu.tr, mahmut.acak@inonu.edu.tr, dr_mfatih@yahoo.com, zilan.bazancir@inonu.edu.tr, rmznbayer@gmail.com*

Giriş ve Amaç: Idiopatik skolyoz, etiolojisi tam olarak bilinmeyen yapısal skolyozlara verilen isimdir. İdiopatik skolyozların büyük bir kısmı ado lesan dönemde oluşmakta ve vakalarının yaklaşık %80'ini oluşturmaktadır. Erken tanı ve tedavi birçok vakada durumun cerrahi gerektirecek kadar şiddetli hale gelmesini önleyebilmektedir. Dolayısıyla, bu çalışmada elektriksel kas uyarımı (EMS) ve mobilite egzersizleri ile ado lesan idiopatik skolyoz eğriliğinin ilerlemesini durdurmak ve skolyoz derecesini azaltmak amaçlanmıştır.

Yöntem: Araştırmaya Malatya Turgut Özal Tıp Merkezine başvuran 14 yaşında, 162 cm boyunda, 70 kg ağırlığında ve 42° (Cobb açısı) skolyoz eğriliği olan bir birey katıldı. Katılımcıya 8 hafta boyunca haftanın iki günü 20 dakika süre ile fonksiyonel EMS antrenmanı ve 10 dakika da masaj uygulaması içeren bir program uygulandı.

Bulgular: Sonuç olarak yapılan uygulama sonrasında katılımcının Cobb açısının 42°'den 23°'ye, vücut ağırlığının 70 kg'den 67,5 kg'ye, VKİ'sinin 26,67 kg/m2'den 25,72 kg/m2'ye gerilediği, boy uzunluğunun ise 162 cm'den 163,5 cm'ye çıktığı görülmüştür.

Sonuç: Skolyoz problemi olan bireylerde EMS egzersizleri ile birlikte yapılan mobilite egzersizleri kısa sürede olumlu gelişmeler sağlayabilir.

Anahtar kelimeler: Elektriksel kas uyarımı, EMS, Adölesan, İdiyopatik Skolyoz,

THE EFFECT OF ELECTRICAL MUSCLE STIMULATION (EMS) EXERCISES ON IDIOPATHIC SCOLIOSIS TREATMENT (CASE REPORT)

Introduction and Purpose: Idiopathic scoliosis is the name given to structural scoliosis of unknown etiology. The majority of idiopathic scoliosis occurs in adolescence and accounts for about 80 percent of cases. Early diagnosis and treatment may prevent the condition from becoming severe enough to require surgical intervention in many cases. Therefore, the purpose of this study was to stop the progression of the curvature of adolescent idiopathic scoliosis and to decrease the degree of scoliosis by electrical muscle stimulation (EMS) and mobility exercises.

Method: A 14-year-old, 162 cm height and 70 kg weighted person with 42° (Cobb angle) scoliosis curvature who applied to Malatya Turgut Özal Medical Center participated in the study. A program including functional EMS training for 20 minutes and massage for 10 minutes was applied to the participant two days a week during the 8 weeks period.

Results: As a result, it is seen that the Cobb angle of the participant decreased from 42° to 23°, body weight decreased from 70 kg to 67.5 kg, BMI decreased from 26.67 kg/m2 to 25.72 kg/m2 and height increased from 162 cm to 163.5 cm.

Conclusion: EMS exercises in combination with the mobility exercises in individuals with scoliosis problems may provide positive improvements in a short time.

Key words: Electrical muscle stimulation, EMS, Adolescent, Idiopathic Scoliosis.

SB300

16-17 YAŞ GRUBU GÜREŞÇİLER VE BASKETBOLCULAR ARASINDAKİ MAKSİMAL KUVVET VE REAKTİF KUVVET İNDEKSİ ÖZELLİKLERİNİN KARŞILAŞTIRILMASI

[2]Mehmet ÖZAL, [1]Sinan KARA

[1]Gazi Üniversitesi Sağlık Bilimleri Enstitüsü, Ankara
[2]Ankara Yıldırım Beyazıt Üniversitesi Sağlık Bilimleri Fakültesi, Ankara

Email : *mozal@ybu.edu.tr, sinankara_88@hotmail.com*

16-17 Yaş Grubu Güreşçiler ve Basketbolcular Arasındaki Maksimal Kuvvet ve Reaktif Kuvvet İndeksi Özelliklerinin Karşılaştırılması

Giriş ve Amaç: Bir sporcunun antropometrisine, morfolojisine, kronolojik yaşına ve kuvvet antrenman deneyimlerine bağlı olarak, maksimal, patlayıcı ve reaktif güç nitelikleri branş içinde ve arasında değişir. Bu araştırmanın amacı 16-17 yaş grubu güreşçiler ve basketbolcular arasındaki maksimal kuvvet (MK) ve reaktif kuvvet indeksi (RKİ) özelliklerinin incelenmesidir.

Yöntem: Araştırmaya Ankara ilinde çeşitli spor kulüplerinde antrenman yapan 24 güreşçi ve 32 basketbolcu, ortalama yaşı 16.55±0.50 yıl, boy uzunluğu 174.59±8.63 cm, vücut ağırlığı 71.50±11.94 kg, vücut kitle indeksi 23.36±3.18 kg/m2, vücut yağ yüzdesi (VYY) 12.96±5.22 % olan toplam 56 gönüllü sporcu katılmıştır. Araştırmada, katılımcıların boy uzunluğu ölçümü holtain marka stadiometre, vücut ağırlığı ve yağ yüzde oranı ölçümü Tanita BC 418 MA, reaktif kuvvet indeksi ölçümü Opto Jump Next, maksimal kuvvet ölçümü ve el kavrama kuvveti ölçümü Baseline marka bacak ve el dinamometreleri ile yapılmıştır. Branşlar arasındaki farkı belirlemek için bağımsız örneklem t testi, branşlara özgü MK ile RKİ arasındaki ilişkiyi saptamak için pearson testi uygulanmıştır.

Bulgular: t testi sonucuna göre, MK ve VYY değerleri ortalamalarında branşlar arası anlamlı bir farklılık olduğu tespit edilmiştir ($p<0,05$). RKİ, sağ ve sol kavrama kuvveti değerleri ortalamalarında ise branşlar arasında anlamlı bir farklılık tespit edilmemiştir ($p>0.05$). Branşlara özgü korelasyon sonuçlarına göre MK ile RKİ arasında anlamlı bir ilişki tespit edilmemiştir.

Sonuç: Sonuç olarak bu araştırma MK değerinde branşlar arasında anlamlı bir fark olduğunu, fakat RKİ değerinde branşlar arasında anlamlı bir fark olmadığını ve her iki branşta da MK ile RKİ arasında anlamlı bir ilişki olmadığını göstermiştir.

Anahtar Kelimeler: Güreş, basketbol, maksimal kuvvet, reaktif kuvvet indeksi.

COMPARISON OF MAXIMAL FORCE AND REACTIVE STRENGTH INDEX CHARACTERISTICS BETWEEN 16-17 AGE GROUP WRESTLERS AND BASKETBALL PLAYERS

Comparison Of Maximal Force And Reactive Strength Index Characteristics Between 16-17 Age Group Wrestlers And Basketball Players

Introduction and aim: Depending on an athlete's anthropometry, morphology, chronological age, and strength training experience, maximal, explosive and reactive strength characteristics vary within and between branches. The aim of this study was to investigate the maximal force (MF) and reactive strength index (RSI) characteristics between 16-17 age group wrestlers and basketball players.

Methods: A total of 56 volunteer athletes, 24 wrestlers and 32 basketball players, participated doing sports in various sports clubs in Ankara, mean age 16.55±0.50 years, height 174.59±8.63cm, body weight 71.50±11.94kg, body mass index 23.36±3.18kg/m2, body fat percentage (BFP) 12.96±5.22%.

In the study, the height measurement of the participants was made with holtain stadiometer, body weight and fat percentage measurement with Tanita BC 418 MA, reactive strength index measurement with Opto Jump Next, maximal force measurement and hand grip strength measurement with Baseline brand leg and hand dynamometers. Independent sample t test was used to determine the difference between the branches, and pearson test was used to determine the relationship between the branch-specific MF and RSI.

Results: According to the t test results, it was found that there was a significant difference between the branches in the mean values of MF and BFP ($p < 0.05$). There was no significant difference between the branches in terms of RSI, right and left grip strength values ($p > 0.05$). According to the correlation results specific to the branches, no significant relationship was found between MF to RSI.

Conclusions: As a result, this study showed that there was a significant difference between the branches of MF value, but there was no significant difference between the branches in terms of RSI value and there was no significant relationship between MF to RSI in both branches.

Keywords: Wrestling, basketball, maximal force, reactive strength index.

SB301

ÇOCUKLARDA BADMİNTON ANTRENMANLARININ DİKKAT DÜZEYİ ÜZERİNE ETKİSİNİN İNCELENMESİ

***[1]Zait Burak AKTUĞ*, [2]Zait Burak AKTUĞ, [3]Ömer ŞAHİN, [1]Serkan İBİŞ**

[1]Niğde Ömer Halisdemir Üniversitesi, Beden Eğitimi Ve Spor Yüksekokulu
[2]Niğde Ömer Halisdemir Üniversitesi, Beden Eğitimi Ve Spor Yüksekokulu, NİĞDE
[3]Niğde Ömer Halisdemir Üniversitesi, Sosyal Bilimler Enstitüsü

***Email :** zaitburak@gmail.com, erdogansahin2005@hotmail.com, serkanibis@gmail.com*

Yapılan çalışmanın amacı, çocuklara uygulanan 8 haftalık badminton hedef antrenmanlarının ve koordinasyon çalışmalarının dikkat düzeyi üzerine etkisinin incelenmesidir. Çalışmaya 11-15 yaşları arası 90 (erkek = 54, kız = 36) gönüllü çocuk katılmıştır. Çocuklar herhangi bir egzersiz yapmayan kontrol grubu (KG) (N=30), 8 hafta boyunca hafta 3 gün badminton antrenmanı yapan badminton grubu (BG) (N=30) ve badminton antrenmanına ilaveten, koordinasyon çalışmaları ve badmintonda hedef antrenmanları yapan deney grubu (DG) (N=30) olmak üzere üç gruba ayrılmıştır. Çocukların dikkat düzeyini belirlemede Burdon dikkat testi kullanılmıştır. Çocukların dikkat düzeyleri çalışma başlamadan önce ve 8 haftalık egzersizler sonrasında olmak üzere iki kez ölçülmüştür. Dikkat düzeylerinin grup içi ön test son test arasındaki farkı belirlemede Paired t testi kullanılmıştır. İstatiksel analiz sonucunda KG'nun ön testleri ile son testleri arasında istatiksel olarak anlamlı bir fark bulunmazken, BG'nun Burdon giriş Burdon gelişme ve Burdon toplam skorlarının, DG'nun ise Burdon giriş Burdon gelişme Burdon sonuç ve Burdon toplam skorlarının son testte istatiksel olarak anlamlı şekilde arttığı belirlenmiştir. Sonuç olarak, günümüz çocuklarının önemli problemlerinden olan dikkat eksikliğinin badminton antrenmanları ile azaltılabileceği belirlenmiştir. Ayrıca çocuklara uygulanan koordinasyon geliştirici çalışmaların ve hedef antrenmanlarının çocuklarda dikkat eksikliğini azaltmada ekstra katkı sağlayacağı söylenebilir. Anahtar kelimeler: Dikkat, Çocuk, Badminton

INVESTIGATION OF THE EFFECT OF BADMINTON TRAINING ON ATTENTION LEVELS OF CHILDREN

The aim of this study is to investigate the effect of 8-week badminton target training and coordination training on attention level of children. 90 volunteer children between the ages of 11-15 (male = 54, female = 36) participated in the study. The children were grouped in three groups: The control group (CG) (N = 30), who did not perform any exercise; the badminton group (BG) (N = 30) who performed badminton training 3 days a week for 8 weeks, and the experimental group (EG) (N = 30) who performed badminton target training and coordination training in addition to the badminton training. Burdon Attention Test was used to determine the attention levels of the children. The attention levels of the children were measured twice; first, before the study started and secondly, after 8 weeks of exercise. Paired t test was used to determine the difference between the attention levels in the pre-test and the post-test level. As a result of the statistical analysis, there was no statistically significant difference between the pre-tests and post-tests of the CG, while it was found out that the Burdon introduction, Burdon development and Burdon final scores of the BG and Burdon introduction, Burdon development, Burdon final and Burdon total scores of the EG increased in the last test statistically significantly. As a result, it has been found that the attention-deficit, which is one of the important problems of today's children, can be reduced by badminton training. In addition, it can be said that coordination developing activities and target trainings applied to children will make extra contribution in reducing attention deficit in children. Keywords: Attention, Children, Badminton

SB304

ÇOCUKLARDA YAZ SPOR OKULLARININ MOTOR BECERİ ÜZERİNE ETKİSİNİN İNCELENMESİ

***[1]Necdet Eray PİŞKİN*, [1]Emrah ŞENGÜR, [2]Zait Burak AKTUĞ**

[1]Niğde Ömer Halisdemir Üniversitesi, Sosyal Bilimler Enstitüsü, NİĞDE
[2]Niğde Ömer Halisdemir Üniversitesi, Beden Eğitimi Ve Spor Yüksekokulu, NİĞDE

***Email :** n.eraypiskin@gmail.com, emrahsengur51@gmail.com, zaitburak@gmail.com*

Yapılan çalışmanın amacı, yaz spor okullarına katılan çocuklara uygulanan antrenmanların motor beceri üzerine etkisinin incelenmesidir. Çalışmaya toplam 117 çocuk (voleybol=28, tenis=7, basketbol=23, futbol=59) gönüllü olarak katılmıştır. Çalışmaya katılan çocukların motor becerileri Deutscher Motor Test (DMT) ile belirlenmiştir. Ölçümler yaz spor okullarının başlangıcında ve 12 haftalık antrenmanlardan sonra olmak üzere iki kez yapılmıştır. Çocukların motor becerilerinin ön-testleri ile son-testleri arasındaki farkı belirlemede paired t testi, çocukların motor beceri sınıflandırılmasında yüzde frekans analizi kullanılmıştır. İstatiksel analiz sonucunda DMT20m sprint, DMTyana sıçrama, DMTesneklik, DMTdurarak uzun atlama, DMTmekik, , DMTdenge, DMTşınav ve DMTtoplam skor değerlerinin son testte anlamlı şekilde arttığı tespit edilmiştir. Ayrıca DMT6dk koşu testinde istatiksel olarak anlamlı bir fark olamamasına rağmen, son test değerlerinin daha iyi olduğu belirlenmiştir. Çocukların motor becerilerinin kategorilendirilmesine göre ön testte çok düşük ve düşük kategorisinde 66 çocuk bulunurken, son testte bu sayı 19'a düşmüştür. İyi ve çok iyi kategorisinde ise ön testte 7 çocuk bulunurken son testte bu sayı 32'ye çıkmıştır. Sonuç olarak, ailelerin çocukları sportif aktivitelere yönlendirerek motor becerilerini artırabileceği söylenebilir. Ayrıca motor becerilerin gelişimi için sportif aktivitelere katılımın sadece yaz spor okulları ile sınırlandırılmaması, çocukların sporu bir yaşam standartı haline getirip, spora katılımlarında devamlılık sağlamaları önerilebilir.

INVESTIGATION OF THE EFFECT OF SUMMER SPORTS SCHOOLS ON MOTOR SKILLS IN CHILDREN

The aim of this study is to investigate the effect of trainings on motor skills of children attending summer sports schools. A total of 117 children (volleyball = 28, tennis = 7, basketball = 23, football = 59) participated in the study voluntarily. The motor skills of the participating children were determined by the Deutscher Motor Test (DMT). Measurements were conducted twice at the beginning of summer sports schools and after 12 weeks of training. Paired t test was used to determine the difference between pre-tests and post-tests of children's motor skills, and percentage frequency analysis was used to categoriy children's motor skills. As a result of statistical analysis, DMT20m sprint, DMT jumping, DMT flexibility, DMT standing long jump, DMT sit-up, DMT balance, DMT push-up and DMT total scores were found to increase significantly in the post-test. In addition, although there was no statistically significant difference in DMT 6min running test, it was determined that post-test values were better. According to the motor categorization of children, there were 66 children in the very low and low categories in the pre-test, while this number decreased to 19 in the final test. In the good and very good category, there were 7 children in the pre-test and this number increased to 32 in the last test. As a result, it can be said that families can increase their motor skills by directing children to sports activities. In addition, it is recommended that participation in sports activities should not be limited to summer sports schools for the development of motor skills, and that children can make sports a standard of living and ensure their participation in sports.

SB305

FUTBOLCULARA UYGULANAN HAZIRLIK DÖNEMİ ANTRENMANLARININ FONKSİYONEL HAREKET TARAMASI TEST SKORLARINA ETKİSİ

***[1]Hasan AKA*, [1]Zait Burak AKTUĞ**

[1]Niğde Ömer Halisdemir Üniversitesi, Beden Eğitimi Ve Spor Yüksekokulu, NİĞDE

Email : *hasanaka06@gmail.com, zaitburak@gmail.com*

Bu çalışmanın amacı, profesyonel futbolculara uygulanan 10 haftalık hazırlık dönemi antrenmanlarının Fonksiyonel Hareket Taraması (FHT) test skorlarına etkisinin incelenmesidir. Çalışmaya Türkiye Futbol Federasyonu PTT 1. Liginde oynayan toplam 12 gönüllü profesyonel futbolcu katılmıştır. Katılımcıların fonksiyonel hareket kalıpları FHT test kiti ile belirlenmiştir. Ölçümler sezon öncesi ve 10 haftalık hazırlık dönemi antrenmanları sonrası olmak üzere iki kez yapılmıştır. Futbolcuların FHT skorlarının ön testleri ile son testleri arasındaki farkı belirlemede Wilcoxon İşaretli Sıralar testi kullanılmıştır. Yapılan istatistiksel analiz sonucunda FHT alt testlerinin ve FHT toplam skorlarının ön testleri ile son testleri arasında istatistiksel olarak anlamlı bir fark belirlenmemiştir. Ayrıca futbolcuların hem sezon başı (FHT toplam skoru = 13,67) hem de 10 haftalık antrenman sonrası (FHT toplam skoru = 13,41) FHT toplam skorunun yaralanma riskinin göstergesi olarak kullanılan kritik sınırın (14 puan) altında olduğu belirlenmiştir. Sonuç olarak, futbolculara uygulanan hazırlık dönemi antrenmanlarının FHT test skorlarına bir etkisinin olmadığı söylenebilir. Bu durum hazırlık dönemi antrenmanlarının temel motorik özelliklerin geliştirilmesi hedeflenerek yapılmasından dolayı, FHT skorlarını geliştirici düzeltici egzersizlerin göz ardı edilmesinden kaynaklandığı düşünülmektedir. Anahtar Kelimeler: Fonksiyonel Hareket Taraması, Futbol

THE EFFECT OF THE PREPARATION PERIOD TRAINING APPLIED TO FOOTBALL PLAYERS ON FUNCTIONAL MOVEMENT SCREENING TEST SCORES

The aim of this study was to investigate the effect of 10 week training preparation period on the Functional Motion Screening (FHT) test scores applied to professional football players. Turkey Football Federation PTT 1 League playing 12 volunteers participated in professional soccer players. Functional movement patterns of the participants were determined by FHT test kit. Measurements were conduted twice before the season and after the 10 week training period. The Wilcoxon Signed Ranks test was used to determine the difference between pre-tests and post-tests of FHT scores of football players. As a result of statistical analysis, there was no statistically significant difference between the pre-tests and post-tests of FHT subtests and FHT total scores. In addition, the FHT total score of the players at the beginning of the season (FHT total score = 13.67) and after 10 weeks of training (FHT total score = 13.41) was found to be below the critical limit (14 points) used as an indicator of injury risk. As a result, it can be said that the preparation period trainings applied to football players had not effect on FHT test scores. This is due to the fact that preparation training sessions are aimed at improving the basic motoric feature, and that the corrective exercises that improve FHT scores are ignored. Keywords: Functional Motion Screening, Football

SB314

FUTBOLCULARIN FONKSİYONEL HAREKET TARAMASI TEST SKORLARININ İNCELENMESİ

[1]Serkan İBİŞ, [2]Gönül YAVUZ

[1]Niğde Ömer Halisdemir Üniversitesi, Beden Eğitimi Ve Spor Yüksekokulu, NİĞDE
[2]Niğde Ömer Halisdemir Üniversitesi, Sosyal Bilimler Enstitüsü, NİĞDE

Email : *serkanibis@gmail.com, gnlyvz16@gmail.com*

Bu çalışma futbolcuların Fonksiyonel Hareket Taraması (FHT) test skorlarının incelenmesi amacıyla yapılmıştır. Çalışmaya 2. Ligde mücadele eden toplam 16 gönüllü profesyonel erkek futbolcu katılmıştır. Katılımcıların Fonksiyonel hareket kalıpları FHT test kiti ile belirlenmiştir. Futbolcuların FHT skorlarının değerlendirilmesinde ortalama ve standart sapma kullanılmıştır. Yapılan değerlendirme sonucunda tüm katılımcıların FHT toplam test skorunun 14 puanın altında (FHT toplam skor=13,05) olduğu belirlenmiştir.Sporcularda yaralanma ihtimali ile ilgili bilgi veren FHT toplam skorunun kritik sınırın (14 puan) altında olması futbolcuların yaralanma riskinin yüksek olduğunu göstermektedir. Sporcuların hem hareket kalıplarının düzeltilmesi hem de yaralanma riskinin düşürülmesi için FHT egzersiz programlarının uygulanması önerilebilir

THE INVESTIGATION OF FUNCTIONAL MOVEMENT SCREENING ON SOCCER PLAYERS TEST SCORES

The aim of this study was to investigate the Functiona lMovement Screening (FHT) test scores of football players.A total of 16 volunteer professional male footballers of struggling 2.League participated in the study. Functional movement patterns of the participants were determined with FHT test kit. Mean and standard deviation were used to evaluate the FHT scores of the players. As a result of the evaluation, FHT total test score of all participants was found to be less than 14 points (FHT total score = 13.05). The fact that the FHT total score, which gives information about the probability of injury in athletes, is below the critical limit (14 points) indicates that the risk of injury to players is high. FHT exercise programs may be recommended for both correcting movement patterns of athletes and reducing the risk of injury.

SB317

DİZ EKSTANSİYON KUVVET ASİMETRİSİNİN ANAEROBİK GÜÇ VE KAPASİTE ÜZERİNE ETKİSİ

[1]Sinem Hazır AYTAR, [1]Tuğba Nilay KULAKSIZ

[1]Başkent Üniversitesi Sağlık Bilimleri Fakültesi Spor Bilimleri Bölümü, ANKARA

Email : *sinemhazir@gmail.com, nlykulaksiz@gmail.com*

Sportif performansta oldukça önemli olan kassal kuvvetin, anaerobik gücün önemli bir bileşeni olduğu bilinmektedir. Kassal kuvvetin belirlenmesinde sıklıkla kullanılan izokinetik ölçümler, aynı zamanda bilateral asimetri veya antagonist kas grupları arasındaki dengesizliklerin/oransızlıkların belirlenmesi ve değerlendirilmesinde de kullanılmaktadır. Sporcularda bilateral asimetri veya antagonist kas grupları arasındaki dengesizlikler asimetrinin olduğunu gösterir ve yaralanma riskinin artmış olduğu anlamına gelir(Markou&Vagenas,2006). Diz ekstansör kas kuvveti ve bacaklardaki bu kas gruplarındaki asimetri birçok açıdan ele alınmıştır, ancak diz ekstansör asimetrisinin, anaerobik güç ve kapasite üzerine etkilerini inceleyen sınırlı sayıda araştırma vardır(Best ve diğ.,2018). Bu araştırmanın amacı, üst düzey kadın sporcularda diz ekstansör asimetrisinin wingate testi(WanT) zirve güç, ortalama güç ve yorgunluk indeksi değerleri üzerine etkisinin incelenmesidir. Araştırmaya bireysel ve takım sporlarında üst düzeyde yarışmacı olan toplam 116 kadın sporcu (Yaş:21.4±3.7yıl;boy:168.7±9.12cm;vücut ağırlığı:63,6±10.9kg) katılmıştır. Sporculara 60˚/sn açısal hızda izokinetik bacak ekstansiyon kuvveti ve WanT uygulanmıştır. Her iki bacak için elde edilen relatif zirve tork (zirve tork kuvveti/vücut ağırlığı) değerleri, bilateral diz ekstansiyon asimetri oranının(Aext) belirlenmesinde kullanılmıştır. Aext, zayıf bacağın(Emin) kuvvetli bacağın(Emax) kuvvet değerlerine bölünmesiyle elde edilmiştir(Aext=Emin/Emax). Sporcular daha sonra yüksek simetri (YS,Aext>0.95,n=43), orta simetri (OS,0.90<Aext<0.95,n=44), orta asimetri (OA,0.85<Aext<0.90,n=13) ve yüksek asimetri(YA, Aext<0.85, n=16) olmak üzere dört gruba ayrılmıştır. WanT sonuçları zirve güç(ZG) ve ortalama güç(OG) olarak değerlendirilmiştir. Gruplar arasındaki fark ANOVA testi ile incelenmiştir. YA grubundaki sporculara ait Emin değerleri YS ve OS grubundaki sporcular ile karşılaştırıldığında daha düşüktür (p<0.001, F=9.108), ancak Emax değerleri için gruplar arasında anlamlı bir fark yoktur (p>0.005, F=0.475). ZG, OG ve yorgunluk indeksi değerleri için gruplar arasındaki fark anlamlı değildir. (Sırasıyla; p>0.005,F=0.950; p>0.005,F=1.182; p>0.005,F=0.991). Sonuç olarak, üst seviyede yarışmacı olan sporcuların WanT sırasındaki zirve güç, ortalama güç ve yorgunluk indeksi değerleri bilateral diz ekstansiyon kuvveti asimetrisinden etkilenmemektedir. Bu nedenle antrenman programlarında kuvvet simetrisinin iyileştirilmesinin, anaerobik güç ve kapasitenin gelişimini desteklemeyeceği söylenebilir.

Anahtar Kelimeler: Diz ekstansiyon kuvveti, bilateral asimetri, anaerobik güç, anaerobik kapasite

EFFECTS OF KNEE EXTENSION STRENGTH ASYMMETRY ON ANAEROBIC POWER AND CAPACITY

It is well known that muscle strength is important component of anaerobic power in athletic performance. Isokinetic assessments that widely used for assessment of muscle sthrength is also used for the identification and assessment of bilateral asymmetries and/or imbalances between antagonistic muscle groups. Bilateral asymmetries and/or imbalances between antagonistic muscle groups means increased injury risk in athletes(Markou&Vagenas,2006). Knee extension strength and asymmetry of these muscle groups have been the subject of numerous researches. However there are limited studies about effects of knee extension strength asymmetry on anaerobic power and capacity(Best ve diğ.,2018). The aim of this study was to investigate the effects of knee extension strength asymmetry on peak power, mean power and fatigue index of wingate test(WanT) in high level women athletes. Participants of this study included 116 high level women competing in individual and team sports (Age:21.4±3.7yıl;Height:168.7±9.12cm;Weight:63,6±10.9kg). Athletes completed isokinetic leg extension strength test at 60°/sec and WanT. Relative peak torque values (peak torque / body weight) for both legs were used to determine bilateral knee extension strength asymmetry ratio(Aext). To calculate Aext, strength values of weakest leg was divided to strength values of strongest leg(Aext=Emin/Emax).

Subjects were later classified as high symmetry(HS,Aext>0.95,n=43), moderate symmetry(MS,0.90<Aext<0.95,n=44), moderate asymmetry(MA,0.85<Aext<0.90,n=13) and high asymmetry(HA, Aext<0.85, n=16). Wingate data were analyzed for peak power(PP) and mean power(MP). Differences between groups were analyzed with ANOVA. Emin values of HA group were significantly lower than Emin values of HS and MS groups (p<0.001, F=9.108). However there were no differences between Emax values of asymmetry groups(p>0.005, F=0.475). No significant differences in PP(p>0.005,F=0.950), MP(>0.005,F=1.182) and fatigue index(p>0.005,F=0.991) between groups. In conclusion,PP, MP and fatigue index values is not affected by bilateral knee extension strength asymmetry in high level competing athletes. Therefore, these data suggest that improving strength symmetry between legs may not improve anaerobic power and capacity

SB325

GENÇ YÜZÜCÜLERDE ANTROPOMETRİK, FİZYOLOJİK VE FİZİKSEL ÖZELLİKLERİN MÜSABAKA PERFORMANSINA ETKİSİNİN ARAŞTIRILMASI

[1]Şeyma İNAN, [1]Özcan SAYGIN

[1]Muğla Sıtkı Koçman Üniversitesi Spor Bilimleri Fakültesi, MUĞLA

Email : *inanseymaa@gmail.com, osaygin@mu.edu.tr*

Amaç,bu çalışma, düzenli olarak antrenman yapan ve yarışmalara katılan genç yüzücülerin antropometrik ve fizyolojik özelliklerinin kısa ve uzun mesafe müsabaka performansına olan etkisini incelemek amacıyla yapılmıştır. Yöntem,araştırmaya Denizli ilinde en az 3 yıldır aktif olarak antrenman yapan, herhangi bir sağlık sorunu ve sportif yaralanması olmayan 11 yaş grubundaki çocuklardan 5 kız ve 3 erkek, 12 yaş grubundaki çocuklardan ise 11 kız ve 9 erkek olmak üzere toplam 28 yüzücü gönüllü olarak katılmıştır. Çalışmaya gönüllü olarak katılmayı kabul eden yüzücülerden, resmi yüzme müsabakasından 2 hafta önce antropometrik ölçümleri (boy ve kilo ölçümü, uzunluk ölçümleri, çap ve çevre ölçümleri, deri kıvrım kalınlığı ölçümleri), fiziksel ölçümleri (esneklik testi, el kavrama kuvveti ölçümü) ve fizyolojik ölçümleri (solunum kapasitesi, dikey sıçrama, istirahat kalp atımı) alındı. Bulgular,araştırmanın istatistiksel sonuçlarına göre; ilk 7'ye giren ve giremeyen kız ve erkek yüzücülerin 50 metre ve 400 metre yüzme mesafesinde müsabaka performansları ile antropometrik, fizyolojik ve fiziksel özellikleri arasında anlamlı fark bulunmamıştır ($p>0,05$). 50 metre yüzen kız yüzücülerin el uzunluğu ve esneklik değerleri arttıkça yüzme performanslarının da arttığı görülmüştür ($p<0,05$). 50 metre yüzen erkek yüzücülerin büst uzunluğu, esneklik ve sol el kavrama değerleri arttıkça yüzme performanslarının da arttığı gözlemlenmiştir ($p<0,05$). 400 metre yüzen kız yüzücülerin karın çevresi değerleri azaldıkça yüzme performanslarının da arttığı, ($p<0,05$). 400 metre yüzen erkek yüzücülerin esneklik değerleri arttıkça yüzme performanslarının da arttığı bulunmuştur ($p<0,05$). Sonuç, antrenörlerin antrenman planlarında performans açısından antropometrik, fiziksel ve fizyolojik özelliklere dikkat etmesi gerektiği düşünülmektedir. Yüzmede daha farklı performans özellikleri dikkate alınarak bu çalışmanın daha büyük örneklem gruplarında ve daha farklı yaş kategorilerinde tekrarlanması önerilmektedir. Anahtar Kelimeler: Yüzme, Çocuk, Antropometri, Fiziksel Unsurlar, Müsabaka Performansı

THE INVESTIGATION THE EFFECT OF ANTHROPOMETRIC, PHYSIOLOGICAL AND PHYSICAL PROPERTIES ON COMPETITION PERFORMANCE OF YOUNG SWIMMERS.

Purpose,bthis study aimed to examine the effects of anthropometric and physiological characteristics of young swimmers who regularly train and participate in competitions on short and long distance competition performance. Methods,a total of 28 swimmers (5 girls and 3 boys from 11 years old and 11 girls and 9 boys from 12 years old) who train actively at least 3 years in Denizli province and who didn't have any health problems or injuries participated in the study voluntarily. Two weeks before the swimming competition, anthropometric measurements (height, weight and length measurements, diameter and circumference measurements, skinfold thickness measurements), physical measurements (flexibility test, handgrip strength) and physiological measurements (breathing capacity, vertical jump, resting heart rate) were taken from the swimmers who agreed to participate voluntarily. Findings, the results showed that no significant differences were found in the competition performance and anthropometric, physiological and physical characteristics of the female and male swimmers entering and not entering the first 7 in the distance of 50 meters and 400 meters ($p>0.05$). It was seen that swimming performances increased as hand length and flexibility values of females swimming at 50 meters increased ($p<0.05$). It was observed that swimming performances increased as the bust length, flexibility and left handgrip values of males swimming at 50 meters increased ($p<0.05$). It was found that swimming performances increased as the abdominal circumference values of females swimming at 400 meters decreased ($p<0,05$), and swimming performances increased as the flexibility values of males swimming at 400 meters increased ($p<0.05$). Results, ın conclusion, coaches should pay attention to anthropometric, physical and physiological characteristics in terms of performance in their training plans. We recommend this study should be repeated in larger sample groups and different age categories considering the different performance characteristics in swimming. Keywords: Swimming, Child, Anthropometry, Physical Components, Competition Performance

SB328

ANTROPOMETRİK VE MOTORİK BECERİLERİN YÜZME PERFORMANSI ÜZERİNE ETKİSİNİN İNCELENMESİ

***[1]Tuğrul ÖZKADI*, [1]Erkan DEMİRKAN, [1]Sema CAN, [1]Emre DEMİR, [1]İsmet ALAGÖZ, [1]Sibel YILDIRIM**

[1]Hitit Üniversitesi Spor Bilimleri Fakültesi, ÇORUM

***Email :** kadi.tugrul@gmail.com, erkandemirkan@hitit.edu.tr, semacan@hitit.edu.tr, emredemir82@gmail.com, alagoz.ismet@gmail.com, sblmyldrm@hotmail.com*

GİRİŞ ve AMAÇ: Sportif başarıda antropometrik özellikler ve motorik beceri düzeylerinin önemli olduğu bilinmektedir. Bununla birlikte her spor branşı farklı fiziksel ve fizyoljik gereksinimlere ihtiyaç duymaktadır.

YÖNTEM: Yapılan bu çalışmanın amacı; yüzme branşında antropometrik ve motorik becerilerin yarışma performansı üzerindeki etkilerini incelemektir. Çalışmaya, 16 – 17 yaş arasında 20 kadın ve 20 erkek olmak üzere müsabık toplam 40 yüzme sporcusu katılmıştır. Katılımcıların antropometrik özellikleri ve motorik beceri düzeyleri saha testleri kullanılarak ölçülmüştür. Ayrıca, sporcuların 50 metre dereceleri resmi müsabaka sonucunda elde ettikleri en iyi skorlar kayıt edilerek belirlenmiştir. Verilerin analizinde, tanımlayıcı istatistikler ortalama ± standart sapma olarak verilmiştir. Değişkenlerin bağımlı değişken üzerindeki anlamlılıklarını ve açıklayıcılık düzeylerini belirlemek için tek yönlü regresyon analizi kullanılmıştır.

BULGULAR: Yapılan tek değişkenli regresyon modellemeleri sonucunda; erkeklerde 50 m serbest, sırtüstü, kurbağalama ve kelebek stillerinde; uzun atlama, gövde boyun esnekliği, aerobik dayanıklılık, sürat, abdominal kas dayanıklılığı, sırt bacak esnekliği; kızlarda ise boy uzunluğu, el uzunluğu, ayak uzunluğu, ön kol çevresi, biceps fleksiyon çevresi, el bileği çapı, uzun atlama, statik kol kuvveti ve dayanıklılığı, abdominal kas dayanıklılığı, sırt bacak esnekliği, aerobik dayanıklılık, sürat, çeviklik, denge ve vücut yağ yüzdesi bileşenlerinin yüzme performansı üzerinde istatistiksel olarak etkili değişkenler oldukları bulunmuştur. ($p<0,05$).

SONUÇ: Ortaya çıkan bu performans bileşenlerinin dominant yüzme performansının belirleyici unsurları olabileceği düşünülmektedir. Ayrıca antrenman planlamalarında bu özelliklerinin gelişimine yönelik antrenman uygulamalarına yer verilerek sporcuların daha etkin performas gelişimleri sağlanabilir.

Anahtar Kelimeler: Aerobik Dayanıklılık, Antropometrik, Motorik, Yüzücü

THE INVISTIGATION OF THE EFFECT OF ANTROPOMETRIC AND MOTORIC SKILLS ON SWIMMING PERFORMANCE

INTRODUCTION AND PURPOSE: It is known that anthropometric characteristics and motoric skill levels are important in sport success. However, each branch of sport needs different physical and physiologic requirements.

METHOD: The aim of this study is to examine the effects of anthropometric and motoric skills on competition performance in swimming. A total of 40 swimming athletes, 20 female and 20 men between the ages of 16 and 17, participated in the study. Participants ' anthropometric characteristics and motoric skill levels were measured using field tests. In addition, the athletes' 50 metres ratings were determined by recording the best scores they achieved as a result of the official competition. In the analysis of the data, descriptive statistics are given as mean ± standard deviation. One-way regression analysis was used to determine the significance of the variables on the dependent variable and their level of explainability.

FINDINGS: As a result of the one-way regression modeling; men in 50 m freestyle, backstroke, breaststroke and butterfly styles; long jump, trunk neck flexibility, aerobic endurance, speed, abdominal muscle endurance, back and leg flexibility; in female, height, hand length, foot length, forearm circumference, biceps flexion circumference, hand wrist diameter, long jump, static arm strength and endurance, abdominal muscle endurance, back and leg flexibility, aerobic endurance, speed, agility, balance, and body fat percentage its components were found to be statistically effective variables on swimming performance ($p<0.05$).

RESULT: As a result, it is thought that these resulting performance components may be the defining elements of dominant swimming performance. In addition, more effective performance development of athletes can be achieved by providing training practices for the development of these characteristics in training planning.

Key Words: Aerobic Endurance, Anthropometric, Motoric, Swimming

SB341

İZOİNERSİYAL DİRENÇLE YAPILAN KOMPLEKS ANTRENMANLARIN POST AKTİVASYON POTANSİYELİNE ETKİSİ

***[1]Deniz ŞENTÜRK*, [2]Mehmet KALE, [2]Nazım Kaan NAZİK, [2]Şükrü ÇELEBİ**

[1]İstanbul Gelişim Üniversitesi Meslek Yüksek Okulu Spor Yönetimi Bölümü
[2]Eskişehir Teknik Üniversitesi Spor Bilimleri Fakültesi, Eskişehir

***Email :** senturkdeniz1@gmail.com, mkale@anadolu.edu.tr, kaannzk@gmail.com,*

Giriş: Yüksek yoğunluktaki direnç egzersizi sonrasında yorgunluk ve potansiyelizasyon aynı anda meydana gelmektedir. Yapılan çalışmalarda yorgunluğun giderildiği potansiyelizasyonun devam ederek performansı arttırdığı en uygun toparlanma süresi konusunda bir fikir birliği yoktur. Fakat optimal dinlenme süresine etki eden eden en önemli faktörün sporcuların antrenman durumu olduğunu ortaya koyan çalışmalar vardır.

Amaç: Bu çalışmanın amacı en az 1 yıldır düzenli direnç antrenmanı yapan voleybol grubu (VG n =10) ve rekreasyonel grup (RG n =11) kompleks antrenman metodu kapsamında kassal performanslarının arttığı en uygun dinlenme süresi arasındaki farklılıkları belirlemektir.

Yöntem: Çalışmada aşamasında sporcuların %30 yoğunlukta 8 tekrarlı ön test jump squat değerleri tespit edilmiştir. Ardından maksimal eforla yapılan 4 tekrar isointertial skuat egzersizinin ardından sırasıyla 2, 4, 6, 8, 10, 12 dakika dinlenme aralıklarında %30 yoğunlukta 8 tekrarlı jump squat egzersizi yaptırılmıştır. Önceki-Aktivasyonnun Potansiyelizasyon etki boyutunu tespit edebilmek için ortalama ön test sıçrama skuat güç, zirve güç ve sıçrama yüksekliği değerleriyle 2, 4, 6, 8, 10, 12 dakikalık dinlenme süresinden sonra yapılan sıçrama skuat değerlerleri karşılaştırılmıştır. Verileri özetlemek için tanımlayıcı istatistikler (Ortalama [SD]) kullanılmıştır. Ölçümler arasındaki baseline ve diğer deneysel sıçramalar arasındaki farkları incelemek için basit karşılaştırmalar için tekrarlanan ölçümlerde varyans analizi tek yönlü (ANOVA) kullanılmıştır. Gruplar arasındaki farklılıkları test etmek için Bonferroni'nin düzeltmeli bağımsız örnekleri t-testleri kullanıldı. Tüm istatistiksel analizler için anlamlılık düzeyi $p < 0,05$ olarak belirlenmiştir.

Bulgular: Çalışma sonucunda VG'da tüm performans parametrelerinde hem grup içersinde hem de gruplar arasında 8 dakikalık dinlenme aralığında istatistiksel olarak ($p<0,05$) fark gözlemlenmiştir.

Sonuç: Önceki-Aktivasyonun Potansiyelizasyonu düzenli direnç antrenmanı yapan bireyler için patlayıcı kuvveti geliştirmekte uygun bir yöntem olarak görülmekteyken rekreasyonel bireyler için değildir.

THE POST ACTIVATION EFFECT OF ISOINTERTIAL COMPLEX TRAINING

Introduction: Fatigue and potentiation occur at the same time after highly intensive resistance training. There is no consensus in pre-conducted studies on the optimal recovery period in which the potentialisation of fatigue and the performance are improved. Meanwhile, there are studies yielding that the most important factor affecting the optimal rest period is the training status of the athletes.

Objevtive: This study aims to determine the optimal rest period to improve muscular performance difference between the volleyball group (VG n =10) and the recreational group (RG n =11) which have been doing resistance training regularly for the past year using complex training method.

Methods: In the course of the study, 8 repetitive jump squat values of 30% of the athletes were determined. Subsequently, 4 repetitive iso- inertial squat exercises with maximal effort were followed by 8 repetitive jump squat exercises at 30% intensity at 2, 4, 6, 8, 10, 12 minutes rest intervals, respectively. In order to determine the potentialisation of pre-contraction effect size, the mean pretest jump spatter power, peak power and jump height values were compared to the jump spatter values after 2, 4, 6, 8, 10, 12 minutes rest period. Statistical analysis was carried out using a repeated-measures one-way analysis of variance (ANOVA) to determine whether power output, jump height or peak power changed during the test session. When significant F-values were observed (P 0.05), paired comparisons were used in conjunction with Holm's Bonferroni method for control of type I error to determine significant differences.

Result: As a result of the study, statistically significant ($p < 0.05$) results were observed in all performance parameters in VG both within the group and between the groups in 8-minute rest interval.

Conclusion: Pre-contraction potentialisation is seen as a suitable method for developing explosive force for individuals who regularly do resistance training, but not for RG.

SB346

TFF 3 LİG'E YENİ ÇIKMIŞ TAKIMLARIN İLK SENE GÖSTERMİŞ OLDUKLARI PERFORMANSLARININ ANALİZ EDİLEREK LİGE ADAPTE DURUMLARININ İNCELENMESİ

***[1]Ali Rıza ATICI*, [1]Hüseyin ÜNLÜ, [1]Mustafa KARAHAN**

[1]Aksaray Üniversitesi Spor Bilimleri Fakültesi, AKSARAY

***Email :** xxa_exx@hotmail.com, huseyinunlu68@gmail.com, mkarahan@aksaray.edu.tr*

TFF 3 LİG'E YENİ ÇIKMIŞ TAKIMLARIN İLK SENE GÖSTERMİŞ OLDUKLARI PERFORMANSLARININ ANALİZ EDİLEREK LİGE ADAPTE DURUMLARININ İNCELENMESİ

Bu çalışma, TFF (Türkiye Futbol Federasyonu) 3. lige yeni çıkmış takımların ilk sene göstermiş oldukları performanslarının farklı değişkenler açısından incelenmesi amacıyla dökümantasyon yöntem kullanarak yapılmıştır. Araştırmamızın verileri Tff resmi internet sitesinden temin edilerek yapılmıştır. Araştırmada 2012-2018 yılları arasında Bal (Bölgesel Amatör Lig) liginde şampiyon olup bir sonraki yıl Tff 3. ligde mücadele eden 58 takım incelenmiştir Bu takımlardan 10'unun bir yıl sonra 3. ligden düşüp amatör lige döndüğü görülmüştür. Ayrıca önemli bir kısmı da küme düşmeyle burun buruna gelmiştir. 6 takımın ise ilk senesinde bir üst lig olan 2. lige çıktıkları görülürken 8 takımın ise 2. lige çıkmak için playoff oynadıkları görülmüştür. Performanslara bakıldığında 58 takımın %17,24 başarısız olmuştur. Düşme tehlikesi yaşamış takımları da alırsak %31,03 oranında takım başarısız olmuştur. Bununla beraber 58 takımın %10,34 başarılı olmuştur. Playoff oynayan takımları da başarılı sayarsak %18,96 başarılı olmuştur.

Sonuç olarak; bölgesel amatör ligde şampiyon olup Tff 3. lige terfi eden takımların başarılı ve başarısızlık durumları incelendiğinde başarısız olan takım sayısı daha fazla olduğu görülmüştür. Başarısızlık durumu, takımların kurumsal düzeyde yönetilmemesi, amatör zihniyetle yönetilmek istenmesi, takımların finansal yapılarının sağlam temelleri olmamasından kaynaklı gelir-gider açığı ve kulüplerin ödeme yükümlülüklerini yerine getirilmemesi gibi nedenler olarak görülmektedir.

TFF 3 ANALYZING THE PERFORMANCE OF THE NEW TEAMS IN THE LEAGUE IN THE FIRST YEAR AND ANALYZING THEIR ADAPTATION TO THE LEAGUE

In this study, the TFF (Turkey Football Federation) 3. the performance that they showed up the first year of the new teams in the league are made using the method of documentation in order to examine the different variables. The data of our study was obtained from TFF official website. He was champion in the Bal (regional Amateur League) League from 2012-2018 and the following year the TFF 3. 58 teams that have struggled in the league are surveyed. It was seen that 10 of these teams fell from the 3rd league a year later and returned to the amateur league. In addition, a significant portion of the cluster fell to the nose. In the first year of the 6 teams in the upper division of the 2nd league, while 8 teams were seen to play in order to go to the 2nd league. Looking at the performances, 17.24% of 58 teams failed. If we take the teams that were in danger of falling, the team failed with a rate of 31.03%. However, 58 teams were 10.34% successful. Assuming the playoff teams were successful, 18.96% was successful.

As a result; When the success and failure status of the teams who were promoted to the Tff 3rd League were examined in the regional amateur league, the number of failed teams was higher. Failure is seen as reasons such as failure to manage teams at institutional level, desire to be managed with an amateur mentality, income-expense deficit due to lack of sound foundations of teams and failure to fulfill payment obligations of clubs.

SB351

GENÇ FUTBOLCULARIN FİZİKSEL PERFORMANSLARINDA YÜKSEKLİK ANTRENMAN MASKELERİNİN UZUN DÖNEM ETKİLERİ

***[1]Hüseyin TOPÇU*, [1]Ramiz ARABACI, [2]İbrahim GIRAK, [1]Tonguç VARDAR**

[1]Uludağ Üniversitesi Spor Bilimleri Fakültesi, BURSA
[2]Bursaspor Kulübü;BURSA

***Email :** huseyintopcu@uludag.edu.tr, ramizar@uludag.edu.tr, girak1@hotmail.com, tongucvardar@uludag.edu.tr*

Giriş ve Amaç: Bu çalışmanın amacı, sezon içerisinde yükseklik antrenman maskesi kullanılarak yapılan 6 haftalık futbol antrenmanının 17- 19 yaş aralığındaki futbolcuların fiziksel performansına etkilerini araştırmaktır.

Yöntem: Çalışmaya gönüllü olarak sağlıklı otuz altı futbolcu (ortalama yaş 17.81 ± 0.89 yıl, ağırlık 65.95 ± 5.72 kg, boy 177.06 ± 4.56 cm ve VKİ 22.1 ± 2 kg / m2) katılmıştır. Katılımcılar rasgele bir deney ve kontrol grubu olarak ayrıldı. Deney grubu antrenmanlar sırasında yükseklik antrenman maskesi (2750 m rakım olarak ayarlı, haftada 3 antrenmanda ve haftalık ortalama 270 dk.) takarken, kontrol grubu antrenmanlar sırasında maske kullanmadı. İki grup aynı futbol antrenman programını tamamladı. Katılımcıların alaktik anaerobik gücü (ALAnPw), maksimum oksijen kullanımı, yorgunluk indeksi, ortalama güç çıkışı (OGÇ), sürat ve esneklikleri değerlendirildi.

Bulgular ve Sonuç: İki grubun ön test ve son test değerleri arasındaki değişiklikler için bir 2x2 ANOVA analizi yapıldıktan sonra, deney ve kontrol grubu arasında ALAnPw ($F = 0.168$, $\eta 2 = 0.002$), esneklik ($F = 0.030$, $\eta 2 = 0.001$), yorulma indeksi ($F = 0.036$, $\eta 2 = 0.001$), OGÇ ($F = 0.029$, $\eta 2 = 0.001$), VO2max ($F = 0.382$, $\eta 2 = 0.011$) ve sürat ($F = 0.023$, $\eta 2 = 0.001$) değerlerinde anlamlı bir fark yoktu ($p>0.05$). Sonuç olarak, futbol antrenmanlarında yükseklik antrenmanı maskesi kullanımının genç futbolcuların fiziksel performansını artırma konusunda geleneksel yöntemlerden çok daha fazla katkı sağladığı söylenemez.

LONG-TERM EFFECTS OF WEARING THE ELEVATION TRAINING MASK ON PHYSICAL PERFORMANCE IN YOUNG SOCCER PLAYERS

Introduction and Purpose: The aim of the present study was to investigate the effects of the 6-week soccer training in on-session on the physical performance (PP) in 17-19 years old soccer players wearing elevation training mask (ETM) during workout.

Method: A total of thirty-six healthy soccer players (mean age 17.81 ± 0.89 years, weight 65.95 ± 5.72 kg, height 177.06 ± 4.56 cm and BMI 22.1 ± 2 kg/m2) voluntarily participated in the present study. Participants randomly were divided into an experimental group (EG) and control group (CG). EG (n=14) used elevation training mask®2 (set-up as 2750 m altitude, wear in 3 workout a total of 270 min/week), while CG (n=22) didn't use ETM during interventions. Two groups completed the same soccer training program. Alactic anerobic power (ALAnPw), maximal oxygen use, fatigue index, average power output (APO), speed and flexibility of participants were evaluated.

Results: After carried-out a 2x2 ANOVA analysis for changes between pre-test and post-test values of two groups, there were no significant differences ($p>0.05$) of ALAnPw ($F = 0.168$, $\eta 2 = 0.002$), flexibility ($F = 0.030$, $\eta 2 = 0.001$), fatigue index ($F = 0.036$, $\eta 2 = 0.001$), APO ($F = 0.029$, $\eta 2 = 0.001$), VO2max ($F = 0.382$, $\eta 2 = 0.011$), and Speed ($F = 0.023$, $\eta 2 = 0.001$) between EG and CG. In conclusion, the use of ETM during soccer practices can increase physical performance of young soccer players. However, these improvements were not more than improvements in conventional conditions.

SB359

BASKETBOLCULARA FARKLI ŞİDDETLERDE UYGULANAN SPESİFİK ISINMANIN 1 MAKSİMUM SQUAT PERFORMANSI ÜZERİNE AKUT ETKİSİ

***[1]Özgür EKEN*, [1]Yasin KOCA**

[1]İnönü Üniversitesi, Malatya

Email : *ozgur.eken@inonu.edu.tr, yasinkoca44@hotmail.com*

Bu çalışmada, basketbolcularda farklı şiddetlerde yapılan spesifik ısınmanın 1-maksimum tekrar skuat performansına (1-MT) etkisinin belirlenmesi amaçlandı. Araştırmanın örneklem grubunu en az 3 yıl düzenli basketbol sporu yapan 10 erkek (yaş: 22.90 ± 1. 44 yıl, boy: 188.10 ± 8,06 cm, vücut ağırlığı: 77.92 ± 13.41 kg, VKİ: 21.70 ± 2.83) oluşturdu. Katılımcılar birbirini izlemeyen günlerde 3 farklı ısınma protokolü uyguladılar. Isınma protokolleri olarak "5 dakika hafif tempo koşu (IOE)", "5 dakika hafif tempo koşu ve %40 şiddette spesifik ısınma" (DSI), "5 dakika hafif tempo koşu ve %80 şiddette spesifik ısınma (YSI)" uygulandı. Araştırma verilerinde farklı ısınma protokollerinin 1-MT üzerine etkisinin belirlenmesinde "Repeated Measures Anova" testi, performansın hangi ısınma protokolü lehine olduğunun tespitinde çoklu karşılaştırma testlerinden "Bonferroni" analizi uygulandı. Sonuç olarak katılımcıların 1-MT skuat performansı sırasıyla IOE (91.10 kg), DSI (95.00 kg), YSI (100,50 kg) arasında istatistiksel olarak farklılık olduğu tespit edildi (p<0,05). Ayrıca, katılımcıların skuat 1-MT performansı değerlerinin en fazla %80 şiddette spesifik ısınma sonrası görüldüğü belirlendi. Basketbol antrenörlerine ve basketbol sporcularına skuat hareketi öncesinde performanstan daha çok verim alabilmeleri amacıyla % 80 şiddetinde spesifik ısınma uygulamaları önerilmektedir.

ACUTE EFFECT OF SPECIFIC WARM-UP ON BASKETBALL PLAYERS IN DIFFERENT INTENSITY ON 1 MAXIMUM SQUAT PERFORMANCE

The aim was to determine the acute effect of specific warm-up on basketball players in different intensity on 1 maximum squat performance. The sample group of this study consists of 10 males (age: 22.90 ± 1. 44 years, stature: 188.10 ± 8,06 cm, body mass: 77.92 ± 13.41 kg, BMI: 21.70 ± 2.83) who were doing regular exercise for at least 3 years. This group performed 3 different warm up protocols on non-consecutive days. Warm up protocols were determined as follows: light jogging for only 5 minutes, light jogging and % 40 intensity specific warm up, light jogging and % 80 intensity specific warm up. "Repeated Measures Anova" test was used to determine the effect of different warm up protocols on 1-RM of the study data, and "Bonferroni" analysis of multiple comparison tests was used to determine which warm up protocol was favored for the performance. As a result of this study, participants' 1 maximal squat performance was found to be statistically different between NW (91.10 kg), LVW (95.00 kg), HVW (100,50 kg) respectively (p<0.05). Additionally, 1-RM squat performance values were observed highest after % 80 intensity spesific warm up. % 80 intensity spesific warm up protocols are recommended to basketball coaches and basketball players in order to get more performance before the squat movement

SB354

SABAH-AKŞAM ARASI JUDO UCHIKOMI FİTNES TESTi PERFORMANS DEĞİŞİMİ: FONKSIYONEL ISINMA VE DİURNAL DEĞİŞİM ETKİSİ

[1]Özgür EKEN

[1]İnönü Üniversitesi, Malatya

Bu çalışma, farklı ısınma protokollerinin, uchikomi fitness test performansına ve günlük değişimler üzerindeki etkilerini belirlemeyi amaçlamıştır. On elit kadın judocu (yaş: 18.50 ± 0.97 yıl, boy: 161.60 ± 4.47, vücut kütlesi: 62.20 ± 9.07, BMI: 23.77 ± 2.63) spesifik ısınma (SI), fonksiyonel ısınma (FI) ve ısınma uygulanmayan protokolleri günün iki farklı zamanında minimum 2 gün test aralığında, uchikomi fitness testini (UFT) uyguladı. FI grubu, UFT testinin sabah (10.00) performansları incelendiğinde sırasıyla (9.60 ± 1.35; 9.80 ± 2.04; 9.70 ± 0.94; 9.80 ± 0.91; 9.90 ± 0.73; 10.20 ± 1.03) hem IO grubuna (6.60 ± 0.84; 6.40 ± 0.84; 6.60 ± 0.84; 6.50 ± 1.08; 6.80 ± 1.13; 6.50 ± 1.08, p <0.00) hem de SI grubuna (7.50 ± 1.43; 7.10 ± 0.73; 8.00 ± 1.76; 8.70 ± 2.31, p <0.05) kıyasla anlamlı şekilde daha yüksek performans sergilendi. FI grubu, UFT testinin akşam (16.00) performansları incelendiğinde sırasıyla (9.90 ± 1.19; 10.20 ± 1.81; 10.30 ± 0.82; 9.80 ± 0.91; 10.30 ± 0.67; 10.50 ± 0.97) hem IO grubuna (7.90 ± 0.73; 7.60 ± 0.51; 7.60 ± 0.51; 7.60 ± 0.51; 7.70 ± 0.67; 7.30 ± 0.82 p <0.05) hemde SI grubuna (8.60 ± 1.43 (1. atış); 9.20 ± 1.39 (3. atış) p <0.05) kıyasla anlamlı şekilde artış göstermiştir. IOE, SI ve FI protokollerinin diurnal varyasyonları kendi içinde incelendiğinde akşam (16.00) lehine performans gelişimi gözlenmiştir. Sonuçlar FI'nın kullanımının, sabah veya akşamları UFT performansının tipik günlük değişimlerini etkilediği ve sabah değerindeki fizyolojik azalmayı önlemeye yardımcı olduğu rapor edilebilir.

JUDO UCHIKOMI FITNESS TEST PERFORMANCE VARIATION FROM MORNING TO EVENING: IMPACT OF FUNCTIONAL WARM-UP AND ITS DIURNAL AMPLITUDE

This study aimed to assess the effects of different types of warm-up on diurnal variations of the uchikomi fitness test performance. Ten elite women judokas (age: 18.50 ± 0.97 years, height: 161.60 ± 4.47, body mass: 62.20 ± 9.07, BMI: 23.77 ± 2.63) completed the uchikomi fitness test (JSFT), either after specific warm up (SWU), functional warm up (FWU), and no-warm-up (NWU) protocols at two times of the day (morning: 09:00 h-10:00 and evening: 16:00–17:00h), with a minimum of 2 days between testing sessions. When the UFT morning (10.00) performances of the FI protocol (9.60 ± 1.35; 9.80 ± 2.04; 9.70 ± 0.94; 9.80 ± 0.91; 9.90 ± 0.73; 10.20 ± 1.03) are examined, it was seen that it fires significantly more performance compared to both the IO group (6.60 ± 0.84; 6.40 ± 0.84; 6.60 ± 0.84; 6.50 ± 1.08; 6.80 ± 1.13; 6.50 ± 1.08, p <0.00) and SI group (7.50 ± 1.43; 7.10 ± 0.73; 8.00 ± 1.76; 8.70 ± 2.31, p <0.05), respectively. In addition, when the UFT evening (16.00) performances of the FI protocol (9.90 ± 1.19; 10.20 ± 1.81; 10.30 ± 0.82; 9.80 ± 0.91; 10.30 ± 0.67; 10.50 ± 0.97) were examined, it was found that it threw significantly more than both the IO protocol (7.90 ± 0.73; 7.60 ± 0.51; 7.60 ± 0.51; 7.60 ± 0.51; 7.70 ± 0.67; 7.30 ± 0.82 p <0.05) and the SI protocol (8.60 ± 1.43 (1. throw); 9.20 ± 1.39 (3. throw) p <0.05), respectively. Results support the use of FI affects the typical diurnal variations of UFT either in the morning or in the evening and helps to counteract the physiological decrease in morning value.

SB359

Pazarlama Karmasının Etkin Kullanımının Spor Tüketicilerinin Memnuniyet Düzeylerine Etkisi

Muhammet Cihat Çiftçi, Gözde Algün Doğu, Baki Yılmaz
[1]Ankara Yıldırım Beyazıt Üniversitesi Sağlık Bilimleri Fakültesi Spor Bilimleri Bölümü, Ankara

Özet

Bu araştırmanın amacı spor tesisleri tarafından etkili kullanılan pazarlama karmasının salon üyelerinin memnuniyet düzeylerine etkisini incelemektir. Araştırmanın evrenini kesit alma yöntemiyle seçilen örnekleme dâhil olan bireyler oluşturmaktadır. Katılımcılar ulaşılabilir örneklem yöntemiyle seçilerek onayları alındıktan sonra araştırmaya dahil edilmiştir. Araştırma için aktif olarak spor salonu üyeliği bulunan 146 bireyden anket yöntemiyle veri toplanmıştır. Anketin birinci bölümünde demografik bilgiler toplanırken ikinci bölümünde ise Spor Tüketicisi Tatmin Ölçeği (STTÖ) ve Spor Pazarlaması Bileşenleri Ölçeği (SPBÖ) kullanılmıştır. STTÖ Alexandris and Palialia (1999) tarafından geliştirilmiş, Şimşek and Mercanoğlu (2014) tarafından Türkçe'ye uyarlanan ölçek toplamda 18 madde ve 5 alt boyuttan oluşmaktadır. SPBÖ Yalçın, Yüktaşır, and Doğru (2004) tarafından geliştirilmiş olan ölçek toplamda 24 madde ve 8 alt boyuttan oluşmaktadır. Bu araştırma için STTÖ'nün genel iç tutarlılık katsayısı 0.93 bulunurken SPBÖ'nün 0,96 bulunmuştur. Katılımcılar Spor Pazarlaması Bileşenleri Ölçeğinden aldıkları toplam puan üzerinden medyan alınarak ikiye bölünmüş ve daha yüksek veya daha düşük etkin kullanımı gruplarına atanmıştır. Verilerin analizinde tanımlayıcı istatistikler, bağımsız grup t testi, pearson korelasyon analizi ve regresyon analizleri kullanılmıştır. Bağımsız grup t testi sonucunda pazarlama karmasını etkin kullanan salon üyelerinin tatmin düzeylerinin nispeten daha yüksek olduğu bulunmuştur ($p<0.01$). Pearson korelasyon analizi sonucunda STTÖ ile SPBÖ ölçekleri alt boyutları arasında pozitif yönde orta ve düşük düzeyde anlamlı ilişkiler bulunmuştur ($p<0.01$). Araştırma sonuçlarına göre ilgili literatür tartışılmıştır.

Anahtar Kelimeler: Spor Pazarlaması, Spor Pazarlaması Bileşenleri, Spor Tüketicisi Memnuniyeti, Tüketici Davranışı, Spor Tesisleri

The Influence of Effective Marketing Mix Use on Satisfaction Level of Sport Consumers

Abstract

This study aimed to examine the influence of effective marketing mix on satisfaction level of gym members. The subjects were sampled through convenient sampling method. 146 gym members who actively involved in sports were recruited for the study after consent obtained and data was collected with survey method. Subjects completed demographic form, Sport Consumer Satisfaction Scale (SCSS), Sport Marketing Mix Instrument (SMMI). SCSS developed by Alexandris and Palialia (1999) and consists 18 factors and 5 subscales. It was adapted to Turkish by Şimşek and Mercanoğlu (2014). SMMI is a 24 factor and 8 subscale scale which was developed by Yalçın et al. (2004). The internal consistency of the SCSS and SMMI for this study was found respectively 0,93 and 0,96. The statistical analyses of the study included descriptive statistics, independent samples t test, correlational and regression analyses. Based on a median split of the SMMI score from all participants, they were grouped into either high or low effective mix use groups. T test results showed that participants from more effective marketing mix group scored significantly higher than counter group ($p<0.01$). Pearson analyses revealed that SCSS and SMMI had low and middle level positive correlations ($p<0.01$). Consequently, it could be argued that ability to use marketing mix more effectively influence satisfaction level of the gym members.

Keywords: Sports Marketing, Marketing Mix, Consumer Satisfaction, Consumer Behavior, Sport Facilities

SB360

5-12 YAŞ GRUBU KIZ ÇOCUKLARINDA JİMNASTİK DERSİNİN STABİLİTE VE MOBİLİTE DÜZEYLERİNE OLAN ETKİSİNİN İNCELENMESİ

[1]Hüseyin Eroğlu, [1]Adile Begüm Çiçek, [2]Ünal Türkçapar, [1]Bülent Okyaz, [3]Selami Yüksek, [4]İzzet Uçan, [5]Eser Ağgön

[1]Kahramanmaraş Sütçü İmam Üniversitesi Beden Eğitimi Ve Spor Yüksekokulu, Kahramanmaraş
[2]Kırgızıstan Türkiye Manas Üniversitesi Beden Eğitimi Ve Spor Yüksekokulu, Bişkek, Kırgızistan
[3]Trabzon Üniversitesi Spor Bilimleri Fakültesi
[4]Bayburt Üniversitesi Beden Eğitimi Ve Spor Yüksekokulu
[5]Erzincan Üniversitesi Beden Eğitimi Ve Spor Yüksekokulu

Email : *eroglu1@gmail.com, a.begumcicekk@gmail.com, turkcaparunal@hotmail.com, okyaz@ksu.edu.tr, selami.yüksek@trabzon.edu.tr, iucan@bayburt.edu.tr, @eseraggon@gmail.com*

Bu çalışmanın amacı 5-12 yaş grubu kız çocuklarında jimnastik dersinin mobiliteye olan etkisini belirlemekti. Araştırmaya Kahramanmaraş ili Elbistan ilçesinde yaşayan ,yaşları 8,1±2,6 ,ağırlıkları 29,7±12,2 kilogram,boy uzunlukları 127,4±19,0 10 kız çocuğu katıldı. Çalışma grubunun boy uzunluğu ve ağırlık ölçümleri yapıldıktan sonra İşlevsel Hareket Şablonu(FMS) testi ile stabilite ve mobilite düzeyleri belirlendi. Sonrasında haftanın 2 günü günde 80 dk jimnastik dersi yapıldı.8 hafta boyunca bu program devam etti.8.Haftanın sonunda tekrar İşlevsel Hareket Şablonu (FMS) testi yapıldı. Çalışmada ön test ve son test yapıldı. İstatistiği analiz SPSS 15.0 for Windows paket programında yapıldı.Shapiro Wilk sınaması yapıldı. Normal dağılmayan değerlere wilcoxon signed ranks testi normal dağılan değerelere paired-samples testi yapılmış anlamlılık değeri 0.01 ve 0.05 olarak alınmıştır. Ölçüm sonuçlarının aritmetik ortalaması, standart sapmaları en düşük ve en yüksek değerleri tespit edildi. İstatistiki analizden edilen bulgulara göre çalışma grubuna yapılmış olan 7 farklı ölçümden hurdle step left raw score, hurdle step final score ön test, shoulder mobility final score ön test,trunk stability push up raw score ön test, trunk stability push up final score ön test,total raw score total ön test, total final score son test arasında anlamlı farklılık olduğu görüldü ($p<0.05$ ve $p<0.01$).

INVESTIGATION OF THE EFFECT OF GYMNASTICS COURSE ON STABILITY AND MOBILITY LEVELS IN 5-12 YEARS OLD GIRLS

The aim of this study was to determine the effect of gymnastics lessons on mobility in girls aged 5-12 years. A total of 10 girls, 8,1±2,6, weight 29,7±12,2 kilograms, lengths 127,4±19,0, participated in the study. After measuring the height and weight of the study group, stability and mobility levels were determined by Functional Movement Template (FMS) test. Afterwards, 80 minutes of gymnastics lessons were performed 2 days a week. This program continued for 8weeks. Pre-test and post-test were performed. Statistical analysis was performed in SPSS 15.0 for Windows package program. Shapiro Wilk test was performed. Wilcoxon signed ranks test was used for normal non-distributed values and paired-samples test was used for normal distributed values. The signifcance value was taken 0.01 anda 0.05. The arithmetic mean and Standard deviations of the measurement results were determined as the lowest and hishest value. According to the findings of the statistical analysis, 7 different measurements were made to the study group, hurdle step left raw score, hurdle step final score, shoulder mobility final score pre-test, trunk stability push up raw score pre-test, there was a significant difference between total pretest and total final score

SB364

BİR 3D KAFA VURUŞ SİMÜLASYON SİSTEMİNİN DEĞERLENDİRİLMESİ: ÖN ÇALIŞMA

[1]Ali Onur CERRAH, [1]Feridun Fikret ÖZER, [2]Abdullah Ruhi SOYLU

[1]Eskişehir Teknik Ünivesitesi Spor Bilimleri Fakültesi Antrenörlük ABD, ESKİŞEHİR
[2]Hacettepe Üniversitesi Tıp Fakültesi Biyofizik ABD, ANKARA

Email : *alihonorcerrah@gmail.com, ffo@eskisehir.edu.tr, a.ruhi.soylu@gmail.com*

GİRİŞ Futbolda başarının temelini maç içerisinde doğru aksiyonu, doğru yer ve zamanda gerçekleştirmek oluşturur. Bu başarı yüksek teknik kapasiteli, taktiksel olgunluğa ulaşmış ve bunları karar verme mekanizması ile entegre kullanabilen oyunculara bağlıdır. Teknolojinin gelişmesiyle beraber farklı antrenman yöntem ve ortamları kullanılmaktadır. Saha ortamını sınırlı bir alana taşıyan sanal gerçeklik teknolojisi bunlardan bir tanesidir. Sanal gerçeklik birçok sektörde uzun süredir kullanılırken, günümüzde antrenman amaçlı olarak da kullanılmaya başlanmıştır. Spora özgü teknik ve taktik antrenman gelişiminde sanal gerçeklik sistemlerini kullanırken dikkatli olunması gerekir. Günümüzde bu teknolojiler sporcularda algısal gerçekliği sağlamakta ancak gerçeklik hissini tam olarak verememektedir. Buda motor öğrenmeyi yeteri kadar geliştirememekte yada olumsuz etkilediği düşünülmektedir. Bu nedenle geliştirilen sistemin mevcut uygulamalardan farkı, topun vücuda çarpma hissinin gerçeğe benzer şekilde oluşturulmasıdır.

AMAÇ Bu bağlamda bu çalışmanın amacı, geliştirilen 3D sanal gerçeklik gözlüğü ve kafa vuruş kepinin sporcularda gerçeklik hissini oluşturma durumunu tespit etmektir.

YÖNTEM Uygulama öncesinde 19 erkek, yaş (23±4 yıl) birinci futbol ligi oyuncusundan kafa vuruşlarını en çok kafalarının hangi bölgeleri ile yaptıklarını göstermeleri istenmiş ve en çok vuruş yaptıkları bölgeler görsel üzerinde işaretlenmiş ve buna uygun olarak çarpışma kepi ve simülasyon tasarlanmıştır."EDAM Sports-VRHS v1.0.3 with HTV VIVE Pro" 3D kafa vuruş simülasyon sistemi on amatör futbolcu tarafından kafa-top çarpışmasına ait dokunma simülasyonu varken ve yokken test edilmiştir. Çarpışma simülasyonu için kullanılan çarpışma his kepi "EDAP Sports VRHS çarpışma kepi" 2D titreşim motor matriksiyle oluşturulmuştur. EDAM Sports VRHS yazılımı sanal topları kullanıcın kafasına gönderirken, kullanıcının sanal topları kafa darbeleriyle saha üzerindeki belli bölgelere göndermesi istenmiştir. Bu simülasyon çarpışma kepi varken ve yokken kullanılmış ve deneklerden simülasyonun faydasına sıfır ile on arasında sübjektif puan vermeleri istenmiştir.

SONUÇ Denkler çarpışma kepinin simülasyonun sübjektif fayda skorunu %25 ila %100 arasında (Median:%50) arttırdığını belirtmişlerdir. Bu sonuçlar ışığında futbola özgü antrenmanlarda sanal gerçeklik kullanımında çarpışma kepi kullanımının daha faydalı olduğu söylenebilir.

EVOLUATION OF A 3D HEADING SIMULATION SYSTEM : PRELIMINARY STUDY

INTRODUCTION In soccer the key of success is to create right action on right time and place. This success is connect with players whom has high technical capacity, tactical maturity and combine those with decision making mechanism. With developement of technology different training methods and zones are used. Virtual reality which transports field environment to a limited zone is one of those. Virtual reality is being used in many different sectors for a while nowadays it is used in traning. While using this technology trainers must be careful. Cause while this Technologies can create sensorial reality on athletes but cannot create reality completely. Thus this cannot develop motor learning enough or even effect it negatively. The difference of developed system from present applications is to create impact feeling close to real when the ball contacts with body.

PURPOSE The purpose of this study was to investigate the state of reality feel of developed 3d virtual reality headset and on athletes.

METHODS Before practice it is asked to show which part of their they use while using headers from 19 male (age 24±4 years) first division soccer players and those zones marked on visual. İmpact bonnet and simulation were prepared according to those informations. “EDAM Sports-VRHS v1.0.3 with HTV VIVE Pro” 3D heading simulation system was tested by ten amateur soccer players with and without impact bonnet. As impect bonnet “EDAP Sports VRHS impect bonnet” was created with 2D vibration motor matrix. EDAM Sports VRHS software was sent the balls to head of athletes and it was asked to send head the ball to specific zones from athletes. After the experience it was asked from athletes to rate the utility of impact bonnet from zero to ten points. RESULT

Subjects states that impact bonnet simulation increases subjective utility score between %25 to %100.

SB370

ALT VE ÜST EKSTREMİTEYE YÖNELİK YAPILAN KUVVET EGZERSİZLERİNİN KAS HASARI VE HORMONAL CEVAP ÜZERİNE ETKİSİ

***[1]Armağan KAFKAS*, [1]Temel CEYLAN, [1]Muhammed Emin KAFKAS**

[1]İnönü Üniversitesi, Spor Bilimleri Fakültesi, Hareket Ve Antrenman Anabilim Dalı, Malatya

***Email :** armagan.sahin@inonu.edu.tr, tceylan4482@gmail.com, mkafkas1983@gmail.com*

Bu çalışmanın temel amacı; alt ve üst ekstremiteye yönelik uygulanan kuvvet egzersizlerin kas hasarı ve hormonal yanıt üzerine etkisinin belirlenmesidir. Bu çalışmanın örneklemini, düzenli herhangi bir antrenman programına katılmayan yaşları 20.4±1.08 yıl, boyları 171.9±3.22 cm, vücut ağırlıkları 72.3±6.45 kg, beden kütle indeksi (BKI) 24.6±3.60 kg/m2 ve vücut yağ oranları (VYO) 11.3±5.4 (%) olan toplam 10 erkek gönüllü oluşturdu. Araştırmada deneysel tasarım olarak egzersiz uygulamaları; 1) üst ekstremite egzersiz protokolü (ÜEP), 2) alt ekstremite egzersiz protokolü (AEP) ve 3) üst ve alt ekstremite egzersiz protokolü (ÜAEP) olarak 3 farklı protokol kullanıldı. Aynı zamanda, araştırmada, farklı kuvvet egzersizleri açısından CK, LDH ve IGF-1 parametreleri farklı zamanlarda 5 kez (ön-, son-test, 24, 48 ve 72 saat) ölçüldü. Araştırmada zaman farklılığı açısından elde edilen CK, LDH ve IGF-1 değerlerinin hangi egzersiz uygulaması lehine istatistiki açıdan anlamlı farklılığa sahip olduğu belirlendi. Yapılan istatistiksel analiz sonucunda, gönüllülerin protokol içi karşılaştırılan CK enzim aktivitesinin tüm zamanlar açısından 24 ve 48 saat ölçümlerinde elde edilen farkların istatistiksel olarak anlamlı olduğu bulundu ($p<0.05$). Farklı egzersiz uygulamaları açısından protokoller arası karşılaştırmalarda ise, ÜEP' ne kıyasla AEP ile ÜAEP lehine CK enzim aktivitesinin farklı olduğu saptandı ($p<0.05$). Ancak, LDH ve IGF-1 parametresi açısından hem protokoller içinde hem de protokoller arasında herhangi bir zaman diliminde farklılık olmadığı bulundu ($p>0.05$). Sonuç olarak, alt ekstremite kuvvet egzersizlerinin üst ekstremite egzersizlerine kıyasla daha yüksek kas hasarı oluşturma potansiyeli olduğu söylenebilir.

Anahtar Kelimeler: ekstremite, kuvvet, kas hasarı, enzim aktivitesi

EFFECT OF LOWER AND UPPER EXTREMITIES RESISTANCE TRAINING ON MUSCLE DAMAGE AND HORMONAL RESPONSE

The purpose of this study is to determine of the effect of strength exercises on lower and upper extremity on muscle damage and hormonal response. The sample of this study was 20.4 ± 1.08 years, height 171.9 ± 3.22 cm, body weight 72.3 ± 6.45 kg, body mass index (BMI) 24.6 ± 3.60 kg / m2 and body fat ratio (BFR) of 11.3 ±. A total of 10 male volunteers (5.4%) constituted. Exercise applications as experimental design; 1) upper extremity exercise protocol (UEP), 2) lower extremity exercise protocol (LEP) and 3) upper and lower extremity exercise protocol (ULEP). Also, in the study, CK, LDH and IGF-1 parameters were measured 5 times (pre-, post-test, 24, 48 and 72 hours) at different times for different strength exercises. In the study, it was determined which CK, LDH and IGF-1 values obtained in terms of time difference had statistically significant difference in favor of exercise. As a result of the statistical analysis, it was found that the differences obtained in 24- and 48-hour measurements of CK enzyme activity of volunteers within the protocol were statistically significant ($p <0.05$). In the inter-protocol comparisons in terms of different exercise applications, CK enzyme activity was found to be different in favor of AEP and UAEP compared to UEP ($p <0.05$). However, it was found that there was no difference between LDH and IGF-1 parameters in any time period between the protocols ($p> 0.05$). In conclusion, it could be assumed that lower extremity strength exercises have higher potential for muscle damage than upper extremity exercises.

Keywords: extremities, strength, muscle damage, enzyme activity

Bu Araştırma İnönü Üniversitesi Bilimsel Araştırma Projeleri Birimi Tarafından TYL/ 2019-1801 Proje Numarası İle Desteklenmiştir.

SB388

KRİTİK GÜÇ BELİRLEMEDE KULLANILAN TÜM VARYASYONLAR VE ANAEROBİK EŞİK BELİRLEMEDEKİ BAŞARI DÜZEYLERİNİN ANALİZİ

[2]Özgür ÖZKAYA, [1]Refik ÇABUK, [3]Mahdi NOROUZİ, [2]Görkem Aybars BALCI, [3]Hakan AS

[1]Bayburt Üniversitesi Antrenörlük Eğitimi Bölümü, Bayburt
[2]Ege Üniversitesi Antrenörlük Eğitimi Bölümü, İzmir
[3]Ege Üniversitesi Sağlık Bilimleri Enstitüsü, İzmir

Email : *ozozkaya@gmail.com, refikcabuk@bayburt.edu.tr, mehdi_noroozi6@yahoo.com , gorkem_balci@hotmail.com , hakanas@windowslive.com*

Anaerobik eşik ile karakterize kritik güç (KG), 3-5 farklı sayıda ve farklı tükenme zamanlarıyla elde edilen verilerin beş temel matematiksel modele (lineer toplam iş, lineer 1/zaman, lineer olmayan 2-parametreli, lineer olmayan 3-parametreli ve üstel model) uygulanmasıyla bulunur. Ancak kullanılan matematiksel model, uygulanan test sayısı ve tükenme süreleri değiştikçe KG tahminlerinin %20'ye kadar farklılaşabildiği bilinir. Diğer yandan birden fazla sayıda ve farklı egzersiz şiddetlerine karşılık gelen anaerobik eşik türü olduğu bilinir (ventilasyon eşiği (VE), solunumsal kompanzasyon noktası (SKN) ya da maksimal laktat dengesi (MLD), vb.) Dolayısıyla, KG belirlemede tercih edilen yaklaşım farklılaştıkça, KG'nin herhangi bir anaerobik eşik türünü tahmin edebilme başarısı artar. Bu çalışmanın hipotezi; KG belirlemede esas alınan yaklaşım değiştikçe elde edilen KG tahmininin değişse de bu tahminin her zaman bir anaerobik eşik türünü işaret edeceği yönündedir. Çalışmamıza 10 iyi antrene bisiklet sporcusu katıldı. Sporcuların VE, SKN, MLD ve VO2maks düzeyleri uygun yöntemler kullanılarak belirlendi. Devamında ayrı günlerde yapılan sabit yüklü tüketici testlerle her bir sporcunun 2 ile 20 dakika arasında bitkinliğe ulaştığı test yükleri 15 watt aralıklarla tarandı. Devamında 2-10 dk, 2-15 dk ve 2-20 dk arası tükenme zamanları ve sırasıyla 3, 4 ve 5 tüketici testten elde edilen sonuçlar 5 matematiksel modele de uygulanarak toplamda 45 adet KG belirlendi. Elde edilen veriler arasındaki farklar, tekrarlayan ölçümler varyans analizi sonrasında post-hoc olarak LSD testleriyle değerlendirildi. 2-10 dk'lık tüketici test sonuçlarının üstel modele uygulanmasının SKN'yi (326,98±45,86'a kıyasla 326,85±44,82) ve lineer olmayan 3-parametreli modele uygulamasının VE'yi (289,38±50,19'a kıyasla 271,9±34,27) doğru tahmin edebildiği, 2-15 ve 2-10 dk'lık tükenme zamanlarının lineer olmayan 3-parametreli modele uygulanmasının MLSS'yi (274,99±38,30 ve 272,3±42,77'e kıyasla 263,0±40,15W) ve VT'yi (274,99±38,30 ve 272,3±42,77'e kıyasla 271,9±34,27) doğru tahmin edebildiği gösterildi. Elde edilen bulgulara göre; sonuçların en çok tükenme zamanlarından ve seçilen matematiksel model farklılığından etkilendiği, tüketici test sayılarının parametre tahminlerini anlamlı düzeyde değiştirmediği bulundu.

ANALYSIS OF ALL VARIATIONS USED FOR CRITICAL POWER DETERMINATION AND SUCCESS LEVELS OF THEIR IN ANAEROBIC THRESHOLD DETERMINATION

The critical power (CP) which is characterized by anaerobic threshold, is found by applying data obtained from 3-5 numbers of constant- loaded tests to five mathematical models. However, CP estimations may vary up to 20% in accordance with the mathematical model used, number of tests performed and exhaustion times changed. On the other hand, it is known that there are a few types of anaerobic threshold that corresponding to different exercise intensities (i.e. ventilation threshold (VE), respiratory compensation point (RCP), or maximal lactate steady-state (MLSS), etc.). Therefore, as the preferred approach in CP determination differs, the success of CP predicting any type of anaerobic threshold increases. The hypothesis of this study; even though CP estimation varies according to CP determination approaches, this estimation will always indicate a type of anaerobic threshold. Ten well-trained cyclist participated in this study. VT, RCP, MLSS and V O2max were determined using appropriate methods. Then, constant-load tests, each athlete reached exhaustion from 2 to 20 minutes, were performed at 15-W intervals on separated days. After that, time to exhaustion between 2-10, 2-15 and 2-20 minutes and results obtained from 3-5 constant-load tests were applied to 5 models and total of 45 CP estimations were determined. After the repeated- measures analyses, LSD was used as post-hoc.

That the test results obtained from exhaustion time between 2 and 10 minute were applied to exponential and non-linear 3-parameter model could be estimated RCP (326.98±45.86 versus 326.85±44.82 watt) and VT (289.38±50.19 versus 271.9±34.27 watt), exhaustion time in 2-15 and 2-20 minute were applied to non-linear 3-parameter model could be estimated MLSS (274.99±38.30 and 272.3±42.77 versus 263.0±40.15 watt) and VT (274.99±38.30 and 272.3±42.77 versus 271.9±34.27 watt). It was found that results were mostly affected by exhaustion time of tests and selected mathematical model difference, the number of constant-load tests did not change parameter

SB389

KRİTİK GÜÇ BELİRLEMEDE KULLANILAN EN İYİ BİREYSEL FİT ETME YÖNTEMİNİN GEÇERLİLİĞİ

[2]Özgür ÖZKAYA, [1]Refik ÇABUK, [3]Mahdi NOROUZİ, [2]Görkem Aybars BALCI, [3]Hakan AS

[1]Bayburt Üniversitesi Antrenörlük Eğitimi Bölümü, Bayburt
[2]Ege Üniversitesi Antrenörlük Eğitimi Bölümü, İzmir
[3]Ege Üniversitesi Sağlık Bilimleri Enstitüsü, İzmir

Email : *ozozkaya@gmail.com, refikcabuk@bayburt.edu.tr, mehdi_noroozi6@yahoo.com , gorkem_balci@hotmail.com , hakanas@windowslive.com*

En iyi bireysel fit etme metoduyla ulaşılan kritik güç (KGfit), maksimal laktat dengesini (MLD) belirlemenin en pratik yoludur. Bu analizlerde tükenme zamanları 2-20 dakika arasında değişen (kısa: 2-10 dk; orta: 2-15 dk; uzun: 2-20 dk) 3-5 tüketici testten elde edilen veriler kullanılır. Ancak hangi tükenme süresi yaklaşımının ve tüketici test sayısının en düşük toplam standart hatayı ne düzeyde değiştirdiği ve bu durumun MLD tahminine nasıl etki ettiği bilinmemektedir. Bu çalışmanın amacı kısa, orta ve uzun tüketici test yaklaşımları ile farklı sayılarda uygulanan tüketici testin, MLD'yi tahmin etmedeki başarısını analiz etmektir. Çalışmaya 11 iyi antrene bisiklet sporcusu katıldı. Sporcuların V O2maks düzeyleri sabit yüklü tüketici egzersizlerle test edildi. Sporcuların MLD düzeyleri 30 dakikalık sabit yüklü testlerle tarandı. Devamında her bir sporcunun 2 ila 20 dakika arasında bitkinliğe ulaştığı sabit yüklü tüketici testler 15 watt aralıklarla ayrı günlerde uygulandı. Elde edilen parametrelerden kısa, orta ve uzun tükenme süreleri seçilip, lineer toplam iş, lineer 1/zaman ve lineer olmayan 2- parametreli modellere uygulanarak dokuz adet güç çıktısı tahminine ulaşıldı. Elde edilen veriler arasındaki farklar, tekrarlayan ölçümler varyans analizi sonrasında post-hoc olarak LSD testleriyle değerlendirildi. Elde edilen bulgulara göre; hiçbir KGfit yaklaşımı (294,4 ile 310,8 watt arasında), MLD'yi (265,5±39 watt) doğru tahmin edemedi (p>0,05). 2-10 dakika arası tükenme süresine sahip 3 tüketici testin kullanıldığı yaklaşımla elde edilen KGfit tahmini (310,8±40,2 watt) diğer yöntemlerden elde edilen KGfit tahminlerden anlamlı düzeyde yüksekti (p<0,05). Diğer yaklaşımlarla elde edilen KGfit tahminleri arasındaki farklar ise anlamlı değildi (p>0,05). Sonuç olarak, farklı tükenme aralıkları ve test sayılarıyla elde edilen KGfit tahminleri anaerobik eşiğin altın standardı olarak kabul edilen MLD'yi vermede başarısız oldu.

VALIDITY OF THE BEST INDIVIDUAL FIT METHOD USED IN DETERMINING CRITICAL POWER

The best individual fit method (CPfit) is the most practical way to estimate maximal lactate steady-state (MLSS). CPfit is the mathematical approach which has the lowest total standard error. In those analyzes, data, obtained from 3-5 exhausting exercise tests, with exhaustion times ranging between 2-20 minutes (short: 2-10 min; medium: 2-15 min; long: 2-20 min), is used. However, in terms of the number of constant-load exercises and duration of exhaustion in these tests, it is not known which level they change the lowest total standard error and how this affects the MLSS estimation. Aim of this study was to analyze the success of short, medium and long duration of exhaustion approaches and different number of exhaustion tests in predicting MLSS. 11 well-trained cyclists volunteered for this study. Athletes' V O2max levels were determined with constant-load exhausted tests. MLSS levels of the athletes were analyzed with 30-minute constant- load exercise tests. Then, constant-load test, each athlete reached exhaustion from 2 to 20 minute, were performed at 15-W intervals on separated days. Short, medium and long exhaustion times were selected from the obtained parameters and by applying them to linear total work, linear 1/time and nonlinear 2-parameter mathematical models, nine power output estimations were reached. After repeated- measures analyses, LSD was applied as post-hoc. According to the findings, none of the CPfit approaches (between 294.4 and 310.8 W) predicted MLSS (265.5±39 W) correctly (p>0.05). CPfit estimation obtained by three exhaustion tests terminated between 2-10 minutes (310.8±40.2 W) was significantly higher than CPfit estimations obtained from other methods (p<0.05). Differences between CPfit estimations obtained with other approaches were not significant (p> 0.05). As a result, CPfit estimations obtained from different exhaustion time and different number of constant-load tests failed to predict MLSS, which is considered as a gold standardof the anaerobic threshold.

SB392

YÜKSEK EGZERSİZ YOĞUNLUKLARINI İŞARET EDEN ÜÇ YENİ EGZERSİZ ALANI YAKLAŞIMI: SERT, SPRİNT VE PATLAYICI-İVMELENME EGZERSİZ ALANLARI

[2]Özgür Özkaya, [2]Görkem Aybars Balcı, [1]Hakan As, [3]Refik Çabuk, [1]Mahdi Norouzi

[1]Ege Üniversitesi Sağlık Bilimleri Enstitüsü, İZMİR
[2]Ege Üniversitesi Spor Bilimleri Fakültesi, İZMİR
[3]Bayburt Üniversitesi, Beden Eğitimi Ve Spor Yüksekokulu, BAYBURT

Email : *ozgur.ozkaya@ege.edu.tr, gorkem.aybars.balci@ege.edu.tr, hakanas@windowslive.com, cabukrefik@gmail.com, mehdi_noroozi6@yahoo.com*

Yüksek yoğunluklu uyaranlar aerobik dayanıklılık gelişimi için gerekli egzersiz uyaranları barındırıyor olmalarına rağmen, nitelikli bir antrenman yükü yaratmada etkili olduğu bilinen "egzersiz alanı" sınıflaması bu egzersiz şiddetleri için oluşturulmamıştır. Nitekim günümüzde maksimal oksijen kullanım (V O2maks) düzeyini veren egzersizler için kullanılan "şiddetli" (severe) egzersiz alanı üzerinde kalan tüm egzersiz şiddetleri, "aşırı" (extreme) olarak kategorize edilir. Bu çalışmanın amacı; egzersizin yüklenme ve toparlanma periyotlarına ait VO2 kinetiklerindeki farklılaşmalara dayalı analizlerle "aşırı" egzersiz alanı olarak kabul edilen bölgede yeni egzersiz alanları oluşturmaktı. Çalışmaya 6 iyi antrene bisiklet sporcusu katıldı. Sporcuların aerobik ve anaerobik eşik düzeyleri kademeli testlerle belirlendikten sonra, zirve güç (ZG) ve V O2maks düzeyleri sabit yüklü tüketici testlerle değerlendirilirdi. Ardından sporcular; i) V O2maks'a %5 yakın kalabildikleri en yüksek egzersiz şiddeti olan aerobik limit güç düzeylerinin 50 watt üzerinde (438,3±56,6 watt); ii) %200 ZG düzeylerinin 50 watt üzerinde (775±113,5 watt) ve iii) yaklaşık olarak %300 ZG düzeylerinin 50 watt üzerine karşılık gelecek şekilde 6 saniyelik patlayıcı ivmelenme testlerine (1233,1±150,5 watt) tabi tutuldular. Solunumsal parametreler regresyon analizleri kullanılarak değerlendirildi. Elde edilen verilere göre "aşırı" egzersiz alanında farklı kinetik özellikleri tespit edildi. Bu özellikler; i) şiddetli egzersiz alanının hemen üzerinde saptanan ve egzersiz VO2 kinetiklerinde kardiyo-dinamik fazın saptanamadığı "yıpratıcı" (cruel) alan (VO2 kullanımında sigmoidal artış; R2≥0,98; SEE≤0,14; p=0,000); ii) VO2 kullanımındaki artışın doğrusallaştığı "sprint" alanı (VO2 kullanımında lineer artış; R2≥0,97; SEE≤0,18; p=0,000); ve iii) son olarak da sporcuların yüklenmeler sırasında solunumlarını durdurmayı tercih ettikleri "patlayıcı-ivmelenme" (explosive-acceleration) egzersiz alanı (kısa süreli nefessiz maksimal eforlar; p=0,000) olarak değerlendirildi. Bu alan sınıflandırmasının yüksek yoğunluklu egzersiz şiddetlerinin kullanıldığı antrenmanların kalitesinin arttırılmasında önemli bir rol oynayacağı ve atletik performans gelişimimde dikkate alınması gereken bir husus olduğu değerlendirildi. Anahtar Kelimeler: All-out, anaerobik, egzersiz, performans

Three new exercise domain approaches referring high exercise intensities: Cruel, sprint and explosive-acceleration exercise domain

Although high-intensity exercises contain the necessary exercise stimuli for aerobic endurance development, the "exercise domain" approach, known to be effective in creating a qualified training load, has not been established for these exercise intensities. As a matter of fact, nowadays all intensities above the workloads eliciting the maximal oxygen consumption (V O2max) which is known as "severe" zone is categorized as "extreme". Aim of this study was to create new exercise domains in "extreme" zone by analysis based on differences in VO2 kinetics of exercising and recovery periods. Six well-trained cyclist participated in this study. Following incremental tests performing to evaluate aerobic and anaerobic threshold levels of athletes, peak power-output (PPO) and V O2max were attained by constant-load exercises. Then, athletes were subjected to i) exercises performing at 50 watts above the aerobic limit power (438.3±56.6 W) which is the highest exercise intensity where they could reach 5% away from V O2max level; ii) exercises performing at 50 watts above 200% of PPO (775±113.5 W) and iii) 6-sec explosive accelerations performing at 50 watts above 300% of PPO

(1233.1±150.5 W). Respiratory kinetics were evaluated by regression analyzes. According to findings, different kinetic properties were determined within the "extreme" zone. These properties were evaluated as; i) the "cruel" domain, detected just above the severe exercise zone, where the cardio-dynamic phase disappears in exercise VO2 kinetics (sigmoidal increase in VO2; R2≥0.98; SEE≤0.14; p=0.000), ii) the "sprint " domain where the increase in VO2 consumption is linearized (linear increase in VO2; R2≥0.97; SEE≤0.18; p=0.000), and iii) the "explosive-acceleration" domain where athletes prefer to stop breathing during exercise (short term and breathless all-out exercises; p=0.000). It is evaluated that these new exercise domains may play a key role in improving the quality of high-intensity training programs and should be considered for enhancing athletics performance. Keywords: All-out, anaerobic, exercise, performance

SB393

GRİ ALAN: AĞIR VE ŞİDDETLİ EGZERSİZ ALANLARI ARASINDA BİR BÖLGE

[1]Özgür ÖZKAYA, [1]Görkem Aybars BALCI, [2]Hakan AS, [3]Refik ÇABUK, [2]Mahdi NOROUZİ

[1]Ege Üniversitesi Spor Bilimleri Fakültesi, İZMİR
[2]Ege Üniversitesi Sağlık Bilimleri Enstitüsü, İZMİR
[3]Bayburt Üniversitesi, Beden Eğitimi Ve Spor Yüksekokulu, BAYBURT

Email : *ozgur.ozkaya@ege.edu.tr, gorkem.aybars.balci@ege.edu.tr, hakanas@windowslive.com, cabukrefik@gmail.com, mehdi_noroozi6@yahoo.com*

Giriş ve Amaç: Bu çalışmanın amacı "egzersiz V O2'sinin V O2maks'ın %95'ine ulaşmadan stabil tutulabildiği en yüksek egzersiz şiddeti" ile ilişkilendirilen kritik eşiği (KE) belirleyerek, bu eşik değeri yaygın olarak kullanılan anaerobik eşik göstergeleriyle kıyaslamaktı. Yöntem: Çalışmaya 10 iyi antrene bisiklet sporcusu gönüllü oldu. Ventilasyon eşiği (VE) kademeli testlerle bulundu. V O2maks düzeyleri farklı seanslarda yapılan sabit yüklü tüketici testlerle belirlendi. Matematiksel kritik güç (KG) düzeyleri en iyi bireysel fit etme metodu kullanılarak tahmin edildi. Maksimal laktat dengesi (MLD) 30 dakikalık sabit yüklü testlerle belirlendi. KE düzeyleri sabit yüklü tüketici egzersizler yoluyla ve 15 watt aralıklarla; her bir sporcu için V O2maks'ın %95'ini veren en düşük güç çıktısına ulaşılana kadar test edildi. Elde edilen veriler arasındaki farklar, tekrarlayan ölçümler varyans analizi sonrasında post-hoc olarak LSD testleriyle değerlendirildi. Bulgular: Elde edilen sonuçlar, KE'ye karşılık gelen güç üretimi (329,5±41,5 W) düzeylerinin, MLD (269,5±38,5 W; p=0,000), VE (279,6±33 W; p=0,000) ve KG'ye (306,3±39,4 W; p=0,000) karşılık gelenlerden anlamlı olarak daha yüksek olduğunu gösterdi. Ayrıca KG düzeyi hem MLD hem de VE'den anlamlı olarak daha yüksekti (p=0,000). MLD ve MLD+15W egzersizlerinin 10. ve 30. dakikalarına ait V O2 düzeyleri arasındaki fark anlamlı değildi (0.36 - 0.13 ml·dk-1·kg-1; p=0.621). MLD+15W egzersizlerinde %95 V O2maks düzeyine ulaşamazken (57,02±3,87 ml·dk-1·kg-1 ve %87,2±3,1 V 2maks; p=0,000), KE+15W egzersizlerinde %95 V O2maks düzeyinden daha büyük V O2 yanıtları sağlandı (64,52±4,37 ml·dk-1·kg-1 ve %98,6±1 V O2maks; p>0,05). Sonuç: Sonuç olarak bu çalışmayla ağır ve şiddetli egzersiz alanlarının arasında gri bir bölge olduğu gösterildi. Bu çalışmayla, KE düzeyinden daha yüksek egzersiz şiddetlerinin aerobik güç gelişimi için daha yüksek düzeyde adaptasyonlar sağlayabileceği, KE ya da daha düşük şiddetlerin ise aerobik kapasite gelişimi için daha uygun egzersiz yoğunlukları oldukları söylenebilir.

GREY ZONE: A GAP BETWEEN HEAVY AND SEVERE EXERCISE DOMAIN

İntroduction:The aim of this study was to determine a critical threshold (CT) interpreted as "the highest exercise intensity where V O2 can be stabilised before reaching 95% of V O2max" and compare it to commonly used anaerobic threshold indices. Method:10 well-trained male cyclists volunteered for this study. Ventilatory threshold (VT) was determined from incremental tests. Multisession constant-load trials were performed to reveal V O2max. Mathematically modelled critical power (CP) was estimated through the best individual fit parameter method. Maximal lactate steady-state (MLSS) was detected by 30-min constant-load exercises. The individual CT load of each cyclist was tested by constant-load exercises to exhaustion with +15 W intervals until minimal power output to elicit 95% of V O2max. After the repeated-measures analyses, possible significant differences were investigated by post-hoc LSD tests. Results:The results showed that work rate corresponding to CT (329.5±41.5 W) was significantly greater than that of the MLSS (269.5±38.5 W; p=0.000), VT (279.6±33 W; p=0.000) and CP (306.3±39.4 W; p=0.000), and CP overestimated both VT and MLSS (p=0.000). There was no significant V O2 difference between the 10th and 30th minute of MLSS and MLSS+15W exercise (0.36 to 0.13 mL·min-1·kg-1; p=0.621). Exercising V O2 response of MLSS+15W could not exceed the level of 95% V O2max (57.02±3.87 mL·min-1·kg-1 and 87.2±3.1% of V O2max; p=0.000), whereas V 2 responses greater than 95% of V O2max (V 2peak) were always attained during exercises performed at CT+15W (64.52±4.37 mL·min-1·kg-1 and 98.6±1% of V O2max; p>0.05). Conclusion:In conclusion, this study indicates that there is a "grey zone" between heavy and severe exercise domain. It can be said that exercising at greater work rates than the CT could elicit superior adaptations for aerobic power (V O2max), while the CT or lower work rates seem more appropriate exercise intensities to develop aerobic capacity.

SB394

SOLUNUMSAL KOMPANZASYON NOKTASI: KADEMELİ BİR TESTTEN ELDE EDİLEN ÜÇÜNCÜ BİR EŞİK

[1]Özgür ÖZKAYA, [1]Görkem Aybars BALCI, [2]Hakan AS, [3]Refik ÇABUK, [2]Mahdi NOROUZİ

[1]Ege Üniversitesi, Spor Bilimleri Fakültesi, Antrenörlük Eğitimi Bölümü, İZMİR
[2]Ege Üniversitesi, Sağlık Bilimleri Enstitüsü, İZMİR
[3]Bayburt University, Beden Eğitimi Ve Spor Yüksekokulu, Antrenörlük Eğitimi Bölümü, BAYBURT

Email : *ozgur.ozkaya@ege.edu.tr, gorkem.aybars.balci@ege.edu.tr, hakanas@windowslive.com, refikcabuk@bayburt.edu.tr, mehdi_noroozi6@yahoo.com*

Kademeli bir egzersiz testi sırasında aerobik ve anaerobik eşikleri gösteren birinci (VE1) ve ikinci (VE2) ventilasyon kırılmaları saptanabilir. Bu eşikler zamana göre VE/VO2 (dakika ventilasyonu/oksijen tüketimi), karbondioksit üretimi (VCO2)/VO2 ve ekspirasyon sonu O2 ya da CO2 regresyonlarındaki (PetO2-zaman ya da PetCO2-zaman) kırılmalar analiz edilerek bulunur. Ayrıca anaerobik eşiği göstermenin bir diğer yolu da VE/VCO2-zaman regresyonundaki kırılmayla karakterize olan solunum kompanzasyon noktasını (SKN) analiz etmektir. Ancak bazı çalışmalar SKN'nin anaerobik eşiğin altın standardı olan maksimal laktat dengesinin daha üzerindeki egzersiz şiddetlerine karşılık geldiğini göstermiştir. Buna karşın SKN'nin anaerobik eşiğin solunumsal göstergesi olan VE2'nin üzerinde bir egzersiz şiddetine karşılık geldiğini gösteren bir bulgu yoktur. Bu çalışmanın amacı, SKN'nin solunumsal yanıtlara dayalı üçüncü bir ventilasyon eşiği olup olamayacağını araştırmaktır. Çalışmaya 25 iyi antrene bisiklet sporcusu katıldı (VO2maks: 64,1±6,2 ml·dk-1·kg-1) . Kademeli testlerin ardından aerobik eşikle karakterize VE1 düzeyi VE/VO2-zaman ve PetO2- zaman regresyonlarındaki ilk kırılmalarla; anaerobik eşikle karakterize VE2 düzeyi VE/VO2-zaman regresyonundaki ikinci kırılmayla, ya da VCO2-VO2 ve PetCO2-zaman regresyonlarındaki kırılmalarla ve SKN ise VE/VCO2-zaman regresyonundaki kırılma saptanarak bulundu. Elde edilen veriler arasındaki farklar, tekrarlayan ölçümler varyans analizi sonrasında post-hoc olarak LSD testleriyle değerlendirildi. Elde edilen bulgulara göre, SKN düzeyine karşılık gelen güç çıktısı VE2 düzeyine denk gelenden oldukça yüksekti (319,1±46,9 watt ve 277,5±38,6 watt; p<0,01). VE2 düzeyine karşılık gelen güç çıktısı VE1 düzeyine denk gelenden anlamlı düzeyde büyüktü (277,5±38,6 watt ve 193,2±41 watt; p<0,01). Ayrıca VE1, VE2 ve SKN'ye karşılık gelen VO2maks fraksiyonları sırasıyla %66,3, %85,7 ve %92,9 idi. Bu çalışmayla ilk kez kademeli bir teste cevaben alınan, anaerobik eşiğin üzerinde farklı bir fizyolojik düzeyi işaret eden üçüncü bir solunumsal eşik olduğu gösterildi. Anahtar Kelime: aerobik, anaerobik eşik, kademeli test, ventilasyon

RESPIRATORY COMPENSATION POINT: A THIRD THRESHOLD OBTAINED BY AN INCREMENTAL TEST

During an incremental test, the first (VT1) and second (VT2) ventilatory slopes referring aerobic and anaerobic threshold can be determined. Those thresholds are determined by slopes of VE/VO2 (minute ventilation/oxygen consumption)-time carbon-dioxide production (VCO2)/VO2-time and amounts of end-tidal O2 or CO2-time (PetO2-time or PetCO2-time) regression. In addition, the other method to indicate anaerobic threshold is to determine respiration compensation point (RCP) characterized by slope of VE/VCO2-time regression. However, some of the studies showed that RCP corresponds the higher exercise intensities than that of the maximal lactate steady-state which is accepted as the gold standard of anaerobic threshold. In any case, there is no finding to show that RCP overestimates VT2 which is used for a respiratory indicator of anaerobic threshold. The aim of this study was to investigate whether RCP could be a third ventilatory threshold based on respiratory responses or not. 25 well-trained cyclists participated in the study (VO2max: 64.1±6.2 mL·min-1·kg-1). Following incremental tests, VT1 characterized by aerobic threshold was analyzed by slopes of VE/VO2-time and PetO2-time regression; VT2 characterized by anaerobic threshold was analyzed by second slopes of VE/VO2-time, and slopes of VCO2-VO2 or PetCO2-time regression; RCP was analyzed by slope of VE/VCO2-time regression. Following repeated-measures analyses, LSD was used as post-hoc.

Power output corresponding to RCP was significantly greater than that of the VT2 (319.1±46.9 vs. 277.5±38.6 W; $p<0.01$). Power output corresponding to VT2 was significantly greater than that of the VT1 (277.5±38.6 W vs. 193.2±41 W; $p<0.01$). Besides, fractional usages of VO2max belonging to VT1, VT2 and RCP corresponded to 66.3%, 85.7% and 92.9%, respectively. In present study, it was firstly shown that there is a third ventilatory threshold which indicates a different physiological status higher than anaerobic threshold, as a response to an incremental test. Keywords: aerobic, anaerobic threshold, incremental test, ventilatory

SB396

VOLEYBOLCULARDA FOAM ROLLER UYGULAMASININ ESNEKLİK VE KUVVETE AKUT ETKİSİ

[1]Esin ERGİN

[1]Aydın Adnan Menderes Üniversitesi Spor Bilimleri Fakültesi

Foam roller uygulamasının voleybolcularda kuvvet ve esnekliğe akut etkisini belirlemeyi amaçlayan bu çalışmaya 12 erkek, 9 kadın toplam 21 voleybolcu (20.33±1.74 yıl, 70.09±9.88 kg., 181.47±7.86 cm., 21.13±1.74 kg/m²) gönüllü olarak katılmıştır. Randomize kontrollü olarak tasarlanan bu çalışmada tüm katılımcılar 3 farklı ısınma protokolünü 48-72 saat ara ile rastgele seçilmiş sıra ile uygulamışlardır. Her ısınma programı öncesi 5 dk.lık jogging yapmışlar ve ardından ısınma protokolleri dinamik ısınma, foam roller ve dinamik ısınma ile foam rollerın birleşiminden oluşacak şekilde 30 sn. 3 set ve setler arası 30 sn. dinlenme aralıkları verilerek tasarlanmıştır. Hareketler gluteal, hamstring, quadriceps ve calf olmak üzere 4 farklı kas grubuna yönelik olarak gerçekleştirilmiştir. Her ısınma protokolü sonrasında katılımcıların kuvvet değerlerini belirlemede dikey sıçrama ve counter movement jump, esneklik için otur eriş testi uygulanmıştır. İstatistiksel analiz sonuçlarına göre 3 farklı ısınma protokolü sonrasında dikey sıçrama, yaylanarak sıçrama ve otur eriş test sonuçların arasında anlamlı bir farka rastlanmamıştır ($p<0.05$). Çalışma sonuçları; foam rollerın ısınma sırasında kullanımının performansa akut bir etkisinin olmadığını ortaya koymuştur. Ancak facia üzerindeki yenileyici etkisi ile egzersiz sıklığı ve hacminde etki yaratarak kronik olarak performansı etkileyebileceği düşünülmektedir.

AN ACUTE EFFECT OF FOAM ROLLER APPLICATION ON FLEXIBILITY AND STRENGTH IN VOLLEYBALL PLAYERS

A total of 21 volleyball players consisting of 12 male and 9 female players (20.33±1.74 years, 70.09±9.88 kg, 181.47±7.86 cm, 21.13±1.74 kg/m²) voluntarily participated in this study aiming to determine the acute effect of foam roller application on strength and flexibility in volleyball players. In this randomized controlled study, all participants applied 3 different warm-up protocols at 48-72 hour intervals in a randomly selected order. They performed jogging for 5 minutes before each warm-up program, and then the warm-up protocols were designed in a way to be composed of dynamic warming, foam roller, and the combination of dynamic warming and foam roller, with three 30-second sets and 30-second rest intervals between the sets. The movements were performed for 4 different muscle groups, including gluteal, hamstring, quadriceps, and calf. After each warm-up protocol, a vertical jump and countermovement jump were used to determine the strength values of the participants, and the sit and reach test was applied for flexibility. According to the results of statistical analysis, no significant difference was found between the vertical jump, countermovement jump and sit and reach test results after 3 different warm-up protocols ($p<0.05$). The results of the study revealed that the use of a foam roller during warm-up had no acute effect on performance. However, it is considered that it may chronically affect the performance by creating an effect on the frequency and volume of exercise through its regenerative effect on the fascia.

SB403

Sprint ve pliometrik antrenman yöntemlerinin, işitme engelli erkek sporcuların sürat, sıçrama ve anaerobik gücüne etkisi

***[1]İbrahim KURT*, [2]Mürsel AKDENK, [3]Mehmet AKBULUT**

[1]Milli Eğitim Bakanlığı, Samsun-Türkiye
[2]Ondokuz Mayıs Ünv. Yaşar Doğu Spor Bil. Fak. E, Öğretim Üyesi,Samsun-Türkiye
[3]Samsun Engelliler Federasyonu, Samsun-Türkiye

***Email :** ibrahimkurt2000@hotmail.com, akdenkmursel@gmail.com, makbulut55@gmail.com*

Giriş ve Amaç: Bu çalışma, işitme engelli erkek sporcular üzerinde yapılmıştır. Araştırmanın amacı, 8 Haftalık sprint ve pliometrik antrenman programlarının, 18-21 yaş işitme engelli erkek sporcuların sürat, sıçrama ve anaerobik gücüne etkisini belirlemektir.

Yöntem: Antrenmanlar, ölçümler-testler 2018'de, makale yazımı 2019'da Samsun'da yapıldı. Çalışmaya, işitme engelli spor kulüplerinde faaliyet gösteren18-21 yaş, 45 işitme engelli erkek sporcu gönüllü katıldı. Katılımcılar, çalışmanın başında sprint grubu, (n=15), 19.6±1,18 yıl yaş; pliometrik antrenman grubu (n=15), 19.33±1,12 yıl yaş ve kontrol grubu (n=15), 19.87±1,19 yıl yaş olarak ayrılmıştır. Gruplar, kendi kulüplerinde antrenmanlara devam ederken, deney gruplarına 8 hafta süreyle içeriği önceden belirlenmiş sprint ve pliomerik antrenmanlar yaptırılmıştır. Çalışmanın başında ve sonunda iki ölçüm alınmıştır.

İstatistiksel analizde, anlamlılık düzeyi α=0,05 alınmıştır. Gruplar arasında farkın belirlenmesinde tek yönlü varyans analizi, gruplar arasında fark bulunduğunda, Tukey testi kullanılmıştır. Grup içi ön-son test verileri arasındaki farkın belirlenmesinde bağımlı t testi kullanılmıştır.

Bulgular: Katılımcıların yaş, ağırlık ve antrenman yaşı arasında anlamlı fark bulunmamıştır ($p>0.05$). Boy parametresi farklı olup, Tukey testi sonucunda, pliometrik antrenman ve kontrol gruplarının boyları, sprint grubundan anlamlı derecede uzundur ($p<0.05$).

8 Haftalık antrenmanlar, deneklerin vücut ağırlıklarında azalmaya, dikey ve yatay sıçramada artışa, 20 ve 30m süratte gelişmeye ($p<0.01$), anaerobik güçte, sprint grubunda ($p<0.05$), pliometrik antrenman grubunda ($p<0.01$) artışa neden olmuştur.

Kontrol grubunun, sürat ve sıçrama parametrelerinde anlamlı fark bulunmamıştır ($p>0,05$). kontrol grubunun anaerobik gücündeki gelişme anlamlı bulundu ($p<0,05$). Bu gelişmenin, sezona bağlı antrenmanların etkisiyle vücut ağırlığındaki artış sonucunda meydana gelmiştir.

Sonuç: 8 Hafta uygulanan farklı protokollerdeki antrenman programları sürat, sıçrama ve anaerobik güç performansında olumlu yönde farklılıklara yol açmıştır. Ancak, sprint antrenmanları sürat parametrelerinde, pliometrik antrenmanlar ise sıçrama ve anaerobik güç parametrelerinde daha fazla gelişme göstermiştir. Buna göre, doğru ve yöntemli bir biçimde uygulanan sprint ve pliometrik antrenmanların, söz konusu parametrelerin geliştirilmesinde etkili ve yararlı bir antrenman yöntemi olduğu söylenebilir

Effects of sprint and plyometric training on speed, jumping and anaerobic strenght of hearing impaired male sportsmen

The study aims to determine the effect of a 8 week sprint and pliometric training out regularly on speed, jump and anaerobic power parameters among hearing impaired male athletes at the age of 18-21.

Method: The measurement and tests of the study was carried out in 2018 and the article was written in 2019 in Samsun. 45 male volunteers with hearing impairment participated in this study. 15 of whom are sprint training (experimental) group aged 19.6±1,18; 15 of whom are pliometrik training (experimental) group aged 19.33 ±1,12 and 15 of whom are control group aged 19.87 ±1,19. The experiment groups was made to take sprint and pliometric training practices for 8 weeks, the content of which had been determined before hand while the participants attended their trainings in their local teams. Two assessments were carried out in specified parameters for three groups at the beginning and end of the study.

In statistical analysis, the significance level was taken as α=0,05. One way analysis of variance was used to determine the differences between the groups. When the differences were found, Tukey test was used. Paired sample t-test for within group analysis.

Findings: There are not any statistically difference in parameters of age, weight and training age of the participants ($p>0.05$). There is statistically significant difference in height parameter ($p<0.05$).

8 weeks of training, at the end of the results of participants data, there are significant differences among body weight, verticalle and horizontal jumping, 20 meters and 30 meters sprint ($p<0,01$); anaerobic power, sprint group ($p<0.05$), pliometric group ($p<0,01$) positive increase. There is significant difference found in anaerobic strenght in control group ($p<0,05$).

Conclusion: In conclusion, the results of the present study showed that both sprint and plyometric training for 8 weeks improve the sprint, jump and anaerobic power performance,

SB417

PROFESYONEL FUTBOLCULARDA İNTERVAL ANTRENMAN SONRASI HANGİ TOPARLANMA TEKNİĞİ DAHA ETKİLİDİR?

[2]Abdullah GÜLLÜ, [2]Esin GÜLLÜ, [1]Gamze ÇETİNKAYA

[1]Kapadokya Üniversitesi Sağlık Meslek Yüksekokulu,Nevşehir
[2]Hitit Üniversitesi Spor Bilimleri Fakültesi,Çorum

Email : *abdgullu@gmail.com, gullu.esn@gmail.com, gamzeliderim@hotmail.com*

Giriş:Profesyonel futbolculardaki aerobik kapasite seviyesi, bir maç sırasında yüksek yoğunlukta kat edilen mesafeyle ilişkilidir. Bu nedenle günümüz modern futbolunda hızlı ve etkili bir toparlanma kapasitesine sahip olmak çok önemlidir.

Amaç: Bu çalışmanın amacı, profesyonel süper lig futbolcularında interval antrenmanların bitiminde uygulanan üç farklı toparlanma tekniklerinden hangisinin daha etkili olduğunu araştırmaktır.

Yöntem: Türkiye Süper Lig takımında yer alan 28 antrenmanlı profesyonel erkek futbolcu (yaş: 24.79±2.75 yıl, boy: 180.50±5.81 cm, ağırlık: 74.18±5.47 kg) gönüllü olarak bu çalışmaya katıldı. Çalışma öncesi katılımcılar, KAH ve La düzeylerine göre 3 gruba atandılar. Ayrıca her bir interval antrenmanın yüklenme şiddeti, Karvonen metoduna göre belirlendi. İnterval antrenmanlar 2 dakikalık 4 set (4x2 dk) uygulandı ve tekrarlar arasında 30 saniye dinlenme verildi. Set bitiminde ise 2 dakikalık toparlanma periyodu uygulandı. Her bir gruba interval antrenman programları bitiminde pasif (PT), aktif (AT) ve pasif+aktif kombinasyonu (PAT) olmak üzere 3 farklı toparlanma tekniği dönüşümlü olarak uygulandı. Katılımcıların KAH ve La değerleri interval antrenmanlar ve toparlanma teknikleri sonunda alındı. Elde edilen veriler arasındaki farklar, tekrarlı ölçümlerde tek yönlü ANOVA ve çoklu karşılaştırma testleri ile belirlendi. Bütün testlerde $P<0.05$ düzeyi anlamlı olarak kabul edildi.

Bulgular: Gruplar arası La düzeylerinde anlamlı bir fark olmamasına karşın ($p>0.05$), KAH ve yüklenme şiddetleri arasında anlamlı farklar gözlendi ($p<0.05$). Çoklu karşılaştırma sonuçlarına göre KAH ve La düzeylerindeki toparlanmalar, PAT grubu lehine anlamlı bulundu ($p<0.05$).

Tartışma ve Sonuç: Her üç grupta arasındaki La düzeyindeki düşüşler anlamlı değildi. Bu durum, her üç teknikte verilen belirli toparlanma süresi içerisinde iskelet kası oksidatif kapasitesi ve lipid oksidasyonundaki artışlar gibi adaptasyonlar, La'nın düşmesine yol açtığını düşündürebilir.

Sonuç olarak, profesyonel futbolculara uygulanan interval antrenmanlar sonrasında uygulanan pasif toparlanma tekniği sadece KAH, aktif toparlanma tekniği ise sadece La düzeyini iyileştirmede etkili olmuştur. Bu nedenle, pasif+aktif kombinasyonu toparlanma tekniğinin hem KAH hem de La düzeylerinin birlikte düşmesinde daha etkili olduğu söylenebilir.

WHICH RECOVERY TECHNIQUE IS MORE EFFECTIVE AFTER INTERVAL TRAINING IN PROFESSIONAL SOCCER PLAYERS?

Introduction: Level of aerobic capacity in professional players is related to the distance traveled at high intensity during a match.

Objective: The purpose of this study that which of the three different recovery techniques applied at the end of the interval training in professional super league footballers was more effective.

Method: 28 trained professional male soccer players in Turkey Super League team participated in this study voluntarily. Participants were assigned to 3 groups according to their HR and La levels before the study. Interval trainings were applied for 4x2 minutes, and at the end of the set, a 2-minute recovery period was applied. Three different recovery (PR, AR and PAR) techniques were applied alternately in each group. HR and La values of the participants were taken at the end of intervals and recovery techniques. Differences between data were determined by one-way repeated-measures ANOVA, and multiple comparison tests. $P<0.05$ was considered significant in all tests.

Results: Although there was no significant difference of La levels ($p>0.05$), there were significant differences between the HR and intensity ($p<0.05$). According to multiple comparison results, recovery in HR and La levels was found to be significant in favor of PAT group ($p<0.05$).

Discussion and Conclusion: in La levels between all three groups were not significant. This may suggest that during specific recovery period of all three techniques the oxidative capacity of skeletal muscle and increases in lipid oxidation may lead to a fall of La.

In conclusion, passive recovery technique was effective only in HR and active recovery technique was effective only in La level. Therefore, it can be said that the recovery technique of passive+active combination is more effective in decreasing together both in HR and La levels.

SB418

RÜZGAR SÖRFÇÜLERİNDE DENGE, KUVVET PARAMETRELERİ VE BİLİŞSEL DÜZEYLERİ: PROFESYONEL VE REKREASYONEL KATILIMCILAR ÜZERİNE BİR İNCELEME

***[1]Sedat YURTSEVEN*, [2]Tolga AKŞİT, [2]Zişan KAZAK, [1]Seray AK**

[1]Ege Üniversitesi Sağlık Bilimleri Enstitüsü, İZMİR
[2]Ege Üniversitesi Spor Bilimleri Fakültesi, İZMİR

***Email :** sedatyurtseven@hotmail.com, tolga.aksit@ege.edu.tr, f.zisan.kazak@gmail.com, seray_ak_@hotmail.com*

Giriş ve Amaç Bu araştırmada, rüzgar sörfü sporunu yapan profesyonel ve rekreasyonel sörfçülerin denge, kuvvet parametreleri ile bilişsel düzeyleri arasındaki ilişkilerin belirlenmesi amaçlanmıştır. Bu ana amaçla birlikte çalışmamızda rüzgar sörfü yapan katılımcıların denge ve kuvvet parametrelerindeki değişimler, kaygı durumu, stres altında karar verme yetisi gibi bilişsel düzeylerini etkileyen faktörler incelenmiştir. Aynı zamanda, profesyonel sörfçüler ile rekreasyonel sörfçülerin denge ve kuvvet parametreleri arasında ortaya çıkan farklılıklar araştırılmıştır.

Yöntem Çalışma, rüzgar sörfü sporunu yapan iki ayrı grubun incelendiği deneysel bir çalışma olmuştur. Katılımcılara vücut yağ oranı, statik kuvvet ölçümü ve statik-dinamik postürografi ile determinasyon testi ve zihinsel dayanıklılık ölçeği uygulanmıştır. Profesyonel grubun (n: 19) yaş ortalaması 22,63 ± 9,94 yıl iken, rekreasyonel grubun (n:18) yaş ortalaması 27,27 ± 6,93 yıl olarak saptanmıştır. Sörf deneyimi açısından bakıldığında, profesyonel grup ortalaması 4,94 ± 4,67 yıl rekreasyonel grup ortalaması 4,88 ± 6,15 yıl olarak bulunmuştur. Normal dağılım testi sonucuna göre parametrik veya parametrik olmayan analiz teknikleri uygulanmıştır.

Bulgular ve Sonuç Çalışmamız sonucunda ortaya çıkan verilere göre; a) Her iki grubun tanımlayıcı istatistiklerinde anlamlı bir fark bulunmamıştır. b) Sörf sporuyla ilgilenen profesyonel ve rekreasyonel sporcuların el pence kuvvet değerleri arasında anlamlı bir farka rastlanılmamıştır. c) Katılımcıların statik denge değerlerinin arasında da anlamlı bir fark bulunamamıştır. d) Sporcuların dinamik denge değerleri arasında, öne-arkaya salınım, sağa-sola salınım ve alan denge parametrelerinde profesyonel katılımcıların lehine anlamlı sonuçlar elde edilmiştir. e) Katılımcıların dinamik proprioseptif denge değerlerinin karşılaştırılması sonucunda ortalama hata yüzdeleri açısından bakıldığında yine profesyonel sörfçüler lehine anlamlı fark bulunmuştur. f) Zihinsel dayanıklılık testinin alt boyutlarından olan devamlılık alt boyutunda profesyonel sporcuların lehine istatistiksel olarak anlamlı farklılık olduğu bulunmuştur. Determinasyon testleri sonuçları incelendiğinde ise, yine profesyonel ve rekreasyonel sporcular arasında anlamlı bir sonuca rastlanmamıştır. Sonuç olarak; Kuvvet antrenmanları, denge çalışmaları ve zihinsel becerileri antrenmanları düzenlenerek, periyotlama içerisine dahil edilmesi zorlu koşullar altında yapılan rüzgar sörfü branşında önemli bir performans göstergesi olacaktır.

BALANCE, STRENGTH PARAMETERS AND COGNITIVE LEVELS IN WIND SURFERS: AN INVESTIGATION ON PROFESSIONAL AND RECREATIONAL PARTICIPANTS

Introduction and Aim In this study, it was aimed to determine the relationships between balance, strength parameters and cognitive levels of professional and recreational wind surfers participant in windsurfing. In addition to, the factors affecting cognitive levels of windsurfing participants such as changes in balance and strength parameters, ability to make decisions under anxiety and stress were investigated. At the same time, the differences between the balance and strength parameters of professional and recreational surfers were investigated.

Method This research has been an experimental study by examining two different groups. Body fat ratio, static force measurement and static-dynamic posturography with determination test and mental endurance scale were applied to the participants. While the mean age of the professional group (n: 19) was 22.63 ± 9.94 years, the mean age of the recreational group (n: 18) was 27.27 ± 6.93 years. In terms of surfing experience, the mean of the professional group was 4.94 ± 4.67 years and the mean of the recreational group was 4.88 ± 6.15 years. According to the normal distribution test, parametric or non-parametric analysis was applied.

Result and Conclusion According to the results of our study; a) No significant difference was found in the descriptive statistics of both groups. b) No significant difference was found between the hand grip strengh values of professional and recreational athletes interested in surfing. c) No significant difference was found between the static balance values of the participants. d) Among the dynamic balance values of the athletes, significant results were obtained in favor of professional participants front-to-back oscillation, right-left oscillation and area balance parameters. e) The comparison of the dynamic proprioceptive balance values of the participants, a significant difference was found in favor of professional surfers in terms of track error rate. f) There was a statistically significant difference in favor of professional athletes in continuity sub-dimension which is one of the sub- dimensions of mental endurance test. When the results of determination tests were examined, no significant result was found between professional and recreational athletes.

As a result; strength training, balance training and mental skills training will be an important performance indicator in the windsurfing under difficult conditions.

SB434

ADÖLESAN KIZ VOLEYBOLCULARDA ANTROPOMETRİK ÖZELLİKLER VE BAZI KONDİSYONEL PARAMETRELER İLE SERVİS İSABET ORANI ARASINDAKİ İLİŞKİ

[2]Rıza BARAK, [3]Serdar USLU, [1]Ahmet DÖNMEZ, [1]İlayda BARAK, [4]Burak Emre DİRİER

[1]Sakarya Uygulamalı Bilimler Üniversitesi, Lisansüstü Eğitim Enstitüsü, Beden Eğitimi Ve Spor Öğretmenliği Anabilim Dalı
[2]Bartın Üniversitesi, Sosyal Bilimler Enstitüsü, Beden Eğitimi Ve Spor Anabilim Dalı
[3]Gazi Üniversitesi, Spor Bilimleri Fakültesi, Beden Eğitimi Ve Spor Öğretmenliği
[4]Bartın Üniversitesi, Eğitim Bilimleri Enstitüsü, Beden Eğitimi Ve Spor Öğretmenliği Anabilim Dalı

Email : *ilayda18649613@gmail.com*

Giriş ve Amaç: Bu çalışmanın amacı adölesan kız voleybolcularda antropometrik özellikler ve bazı kondisyonel parametreler ile servis isabet oranı arasındaki ilişkiyi incelemektir. Yöntem: Deneysel desen olarak tasarlanan bu çalışmaya yaşları 15-16 arasında değişen 20 kız voleybolcu katılmıştır. Antropometrik ölçümler olarak; boy, vücut ağırlığı, vücut yağ yüzdesi, kulaç uzunluğu, tüm kol uzunluğu, büst yüksekliği, üst kol uzunluğu, ön kol uzunluğu, el uzunluğu, el ayası uzunluğu ve alt ekstremite uzunluğu değerleri alınmıştır. Kondisyonel parametreleri belirlemek için; sırt-boyun, omuz-bilek ve otur uzan, T çeviklik, dikey sıçrama, 3 kg sağlık topu fırlatma, bacak, sırt ve pençe kuvvet testleri ve el reaksiyon zamanı ve hareket hızı testleri alınırken, voleybolcuların servis isabet oranı hızını belirlemek için ise Bartlett ve diğ., (1991) tarafından geliştirilen voleybol servis beceri testi kullanılmıştır. Veriler normal dağılım göstermediğinden, değişkenler arasındaki ilişki spearman korelasyon analizi ile belirlenmiştir.Bulgular: Voleybolcuların servis isabet oranı ile dikey sıçrama, 3 kg sağlık topu atma, bacak kuvveti arasında pozitif yönlü anlamlı ilişkiler tespit edilirken; t testi (çeviklik), el reaksiyon ve hareket hızı ile servis isabet oranı hızı arasında negatif yönlü anlamlı ilişkiler tespit edilmiştir. Servis isabet oranı hızı ile antropometrik ölçümler, esneklik parametreleri, sırt ve pençe kuvvetleri arasında ise herhangi anlamlı bir ilişkiye rastlanılmamıştır. Sonuç: Voleybolcuların dikey sıçrama kuvveti, üst ekstremite patlayıcı kuvveti, bacak kuvveti arttıkça servis isabet oranı da artmaktadır. Öte yandan t testi (çeviklik), el reaksiyon zamanı ve hareket hızı zamanı azaldıkça servis isabet oranı artmaktadır. Sonuç olarak elde edilen bulgular neticesinde dikey sıçrama, 3 kg sağlık toplu atma, bacak kuvveti, çeviklik, el reaksiyon zamanı ve el hareket hızı performanslarının adölesan kız voleybolcularda servis performansının belirlenmesinde önemli rol oynadığı söylenebilir.

Anahtar Kelimeler: Voleybol, Antropometrik ve Kondisyonel paremetreler, Servis Performansı

THE RELATIONSHIP BETWEEN ANTHROPOMETRIC CHARACTERISTICS AND SOME CONDITIONAL PARAMETERS AND SERVICE ACCURACY IN ADOLESCENT GIRL VOLLEYBALL PLAYERS

Introduction and Aim: The aim of this study was to investigate the relationship between anthropometric characteristics and some conditional parameters and service accuracy in adolescent girl volleyball players. Method: This study was designed experimentally and included twenty girl volleyball players between 15 and 16 years of age. Height, body weight, body fat percentage, stroke length, whole arm length, head height, upper arm length, forearm length, hand length, palm length and lower limb length values were included in anthropometric measurements. Back-neck, shoulder-wrist and sit and reach, T-Agility, vertical jump, 3 kg Swiss ball throw, leg, back and clawing strength tests and hand reaction time and movement tests were performed to determine conditional parameters, while the volleyball serving skill test developed by Bartlett et al. (1991) was used to determine service accuracy rate. Spearman correlation test was used in the analyses of the relationships between variables showing non-normal distribution. Results: Positive significant relationships were found between serving accuracy rate and vertical jump, 3 kg Swiss ball throw and leg strength, while negative significant relationships were found between serving accuracy rate and t-test (agility), hand reaction and movement speed.

No significant relationship was found between serving accuracy rate and anthropometric measurements, flexibility parameters, back and claw strengths. Conclusion: Serving accuracy rate increased with the volleyball players' vertical jump strength, upper extremity explosive force, leg strength. On the other hand, serving accuracy increased with decreasing t-test (agility), hand reaction time and movement speed time. In conclusion, the findings indicate that vertical jump, 3 kg Swiss ball throw, leg strength, agility, hand reaction time and hand movement speed performances play an important role in determining serving performance in adolescent girl volleyball players.

Keywords: Volleyball, Anthropometric and Conditional parameters, Serving Performance

SB446

AYAK BASI DAĞILIMLARININ SIÇRAMA PERFORMANSI İLE İLİŞKİSİNİN İNCELENMESİ

[1]Şebnem ŞARVAN CENGİZ

[1]Manisa Celal Bayar Üniversitesi Spor Bilimleri Fakültesi /MANİSA

Amaç: Bu çalışmanın amacı genç bireylerde ayak bası dağılımları ile yatay ve dikey sıçrama performansları arasındaki ilişkiyi incelemektir. Metot: Araştırmaya yaş ortalaması 22 yıl (±1,41), boy ortalamaları 181,36 cm (±5,34) ve kilo ortalamaları 78,13 kg (±115,73) olan herhangi bir sağlık problemi bulunmayan sedanter 22 erkek gönüllü olarak katılmıştır. Deneklerin ayak bası dağılımları (kapladıkları alan ve uyguladıkları basınç değerleri) Baropedometre cihazı kullanılarak belirlenmiştir. Yatay ve dikey sıçrama testleri uygulanarak yatay ve dikey sıçrama mesafeleri ölçülmüştür. Bulgular: Çalışma grubunu oluşturan katılımcıların dikey sıçrama ortalamaları 42 cm (±9,75) ve yatay sıçrama ortalamaları ise 206 cm (±23,28) olarak bulunmuştur. Katılımcıların Sol ayak alan değerleri 250 (±21,70) ve sağ ayak alan değerleri ise 251 (±21,25), Sol ayak basınç değeri 72,30(±7,38) ve sağ ayak basınç değeri ise 72,26(±7,40) olarak bulunmuştur. Katılımcılara ait bilgiler için tanımlayıcı istatistikler, ayak bası dağılımları ile yatay ve dikey sıçrama performansları arasındaki ilişkiyi incelemek için ise korelasyon analizi uygulanmıştır. Anlamlılık düzeyi 0.05 olarak belirlenmiştir. Sonuç: Elde edilen veriler sonucunda Analiz sonuçlarına göre; yatay ve dikey sıçrama performansları arasında güçlü ve pozitif yönlü bir ilişki bulunmuştur (p≤0,05). Sol ayak basınç değerleri ile sol ayak alanı (p=,049) ve Sağ ayak alanı (p=,042), sağ ayak basınç değeri ile sağ ayak alanı (p=,041) arasında negatif yönlü ve istatistiksel açıdan anlamlı bir ilişki olduğu görülmüştür (p≤0,05). Yapılan korelasyon analizi sonucunda; Sağ ayak alanı ile sol ayak alanı (p=,000) arasında da pozitif yönlü ve istatistiksel açıdan oldukça anlamlı bir ilişki bulunmuştur (p≤0,05). Sonuç olarak; bu çalışmadan elde edilen veriler doğrultusunda ayak bası dağılımlarının yatay ve dikey sıçrama değerlerini yordamadığı söylenebilir. Anahtar kelimeler: Baropedometre, yatay sıçrama, dikey sıçrama

INVESTIGATION OF THE RELATIONSHIP BETWEEN FOOT PRESSURE DISTRIBUTION AND JUMPING PERFORMANCE

Objective: The aim of this study was to investigate the relationship between foot pressure distributions and horizontal and vertical jump performances in young individuals. Methods: Twenty-two sedentary male volunteers with a mean age of 22 years (± 1.41), average height of 181.36 cm (± 5.34) and a mean weight of 78.13 kg (± 115.73) were included in the study. The foot pressure distributions of the subjects (the area they occupy and the pressure values applied) were determined using the Baropedometer. Horizontal and vertical jump tests were applied to measure horizontal and vertical jump distances. Results: The mean vertical jump was 42 cm (± 9.75) and the horizontal jump was 206 cm (± 23.28). Left foot area values were 250 (± 21.70) and right foot area values were 251 (± 21.25), Left foot pressure value was 72.30 (± 7.38) and right foot pressure value was 72.26 (±). 7,40). Descriptive statistics were used for the information of the participants and correlation analysis was used to examine the relationship between footprint distributions and horizontal and vertical jump performances. Significance level was determined as 0.05. Conclusion: According to the results of the analysis; a strong positive correlation was found between horizontal and vertical jump performances (p≤0.05). There was a statistically significant relationship between left foot pressure values and left foot area (p =, 049) and right foot area (p =, 042) (p≤0.05). There was a negative and statistically significant relationship between right foot pressure and right foot area (p =, 041) (p≤0.05). As a result of the correlation analysis; there was a positive and statistically significant relationship between right foot area and left foot area (p =, 000) (p≤0.05). As a result; according to the data obtained from this study, it can be said that the footprint distributions do not predict the horizontal and vertical jump values. Key words: Baropedometer, horizontal jump, vertical jump

SB451

6 HAFTALIK YOGA EGZERSİZLERİNİN FUTBOLCULARDA DENGE, ESNEKLİK, KUVVET VE VÜCUT YAĞ YÜZDESİNE OLAN ETKİSİNİN İNCELENMESİ

***[1]Alper Kartal*, [1]Esin ERGİN**

[1]Aydın Adnan Menderes Üniversitesi Spor Bilimleri Fakültesi

Email : *alper.kartal29@gmail.com*

Bu çalışmada 6 haftalık yoga egzersizlerinin futbolcuların denge, esneklik, kuvvet ve vücut yağ yüzdesine etkisinin incelenmesi amaçlanmıştır. Çalışmanın örneklem grubunu Türkiye 1. Lig'inde mücadele eden Boluspor Kulübünün futbolcuları oluşturmaktadır. Katılımcıların boy ortalaması 180.81±6.87 santimetre (cm), vücut ağırlık ortalaması 75.77±9.08 kilogram (kg) ve vücut kitle indeksi (v.k.i.) 23.10±1.62 dir. Çalışmamıza futbol takımından (n=26) futbolcu katılmıştır. Futbolculara 6 hafta boyunca, haftada 4 kez sabah futbol antrenmanlarından önce 30'ar dakika boyunca temel seviye kuvvet yoga egzersiz teknikleri uygulanmıştır. Katılımcıların denge, esneklik ve kuvvet ölçümleri 6 haftalık yoga egzersizlerinden önce ve sonra olmak üzere iki kez ölçülmüştür. Denge ölçümleri için easytech dinamik denge sistemi, kuvvet ölçümleri için takei marka handgrip ölçüm cihazı ve esneklik için ise otur-eriş esneklik testi kullanılmıştır. Araştırmada elde edilen veriler SPSS (Statistical Package for Social Sciences) 25.0 paket programı kullanılarak analiz edilmiştir. Verileri değerlendirilirken tanımlayıcı istatistiksel metotları (sayı, yüzde, ortalama, standart sapma) kullanılmıştır. Normal dağılıma sahip parametreler için parametrik testlerden T testi (Paired t test) uygulanmıştır. İstatistiksel analiz sonuçlarına göre katılımcıların ön ve son test denge, esneklik ve kuvvet ölçümlerinde anlamlı farklılığa rastlanmıştır ($p<0.05$). Ancak katılımcıların vücut kitle indeksi (v.k.i.) değerlerinde istatistiksel olarak anlamlı bir farklılığa rastlanmamıştır ($p>0.05$). Sonuç olarak; 6 haftalık temel seviye kuvvet yoga egzersizlerinin futbolcularda denge, esneklik ve kuvvete olumlu etkisi olduğu söylenebilir. Ayrıca antrenörlerinin sezon öncesinde yaptıracakları yoga egzersizlerinin futbolcuların motor gelişimine katkı sağlayacağı düşünülerek antrenman programlarına dahil edilmesi önerilebilir.

INVESTIGATION OF THE EFFECT OF 6-WEEK YOGA EXERCISES ON BALANCE, FLEXIBILITY, STRENGTH, AND BODY FAT PERCENTAGE IN FOOTBALL PLAYERS

The aim of this study was to investigate the effect of 6-week yoga exercises on balance, flexibility, strength, and body fat percentage in football players. The sample group of the study consisted of 26 football players in a team, competing in the Turkish 1st League, with a mean height of 180.81 ± 6.87 centimeters (cm), mean body weight of 75.77 ± 9.08 kilograms (kg), and a body mass index (BMI) of 23.10 ± 1.62. Basic-level strength yoga exercise techniques were applied to football players for 6 weeks, 4 times a week for 30 minutes before morning football training. The participants' balance, flexibility and strength measurements were carried out twice before and after 6-week yoga exercises. An Easytech dynamic balance system was used for balance measurements, a Takei-branded handgrip measuring device was used for strength measurements, and the sit and reach flexibility test was used for flexibility measurements. The data obtained from the study were analyzed using SPSS (Statistical Package for Social Sciences) for Windows 25.0. Descriptive statistical methods (number, percentage, mean, and standard deviation) were used in the evaluation of the data. The paired t-test, which is one of the parametric tests, was applied for the normally distributed parameters. According to the results of statistical analysis, a significant difference was found in the pre-test and post-test balance, flexibility and strength measurements of the participants ($p<0.05$). However, no statistically significant difference was found in the body mass index (BMI) values of the participants ($p>0.05$). In conclusion, it can be said that 6-week basic-level strength yoga exercises had a positive effect on balance, flexibility, and strength in football players. Furthermore, it may be suggested that yoga exercises to be applied by coaches before the season should be included in training programs considering that they will contribute to the motor development of football players.

SB456

ESKRİMCİLERDE VÜCUT KOMPOZİSYONU VE PERFORMANS BELİRLENMESİ: ÇANAKKALE FENCİNG FEST ÖRNEĞİ

***[1]Sercin KOSOVA*, [1]Celal GENÇOĞLU , [1]Merve Koca KOSOVA, [1]Fırat ÖZDALYAN, [1]Hikmet GÜMÜŞ, [1]Egemen MANCI**

[1]Dokuz Eylül Üniversitesi Spor Bilimleri Fakültesi, İZMİR

***Email :** sercin.kosova@gmail.com, celal.gencoglu@deu.edu.tr, merve.koca@deu.edu.tr, firatozdalyan@gmail.com, gumush@gmail.com, egemenmanci@gmail.com*

Giriş ve Amaç: Eskrim ilk modern olimpiyat oyunlarından bu yana olimpiyatlarda yer alan birkaç spordan biridir. "Epe, flöre ve kılıç" olarak 3 farklı branşta uygulanmaktadır. Tüm vücut yön değişimlerinin yanı sıra, hızlı hareketlerle birlikte ekstremitelerin yön değişimlerini de kapsayan, aniden hızlanma ve yavaşlamanın olduğu açık beceri formundaki hareketlerden oluşmaktadır. Bu çalışmanın amacı farklı kulüplerden gelen eskrimcilerin oluşturduğu karma bir grubun vücut kompozisyonlarının ve performanslarının incelenmesidir. Yöntem: Bu araştırmaya U14-17 yaş kategorilerinde yarışan ve Çanakkale'de yapılan "Fencing Fest Uluslararası Eskrim Kampına" katılan 53 sporcu dahil edilmiştir. Çalışmaya dahil edilen sporcular 24'ü flöre branşında 29'u ise kılıç branşında yarışmaktadırlar. Katılımcıların boy uzunluğu (cm), vücut kütlesi (kg) ve vücut kompozisyonları belirlenmiştir. Katılımcılara otur-uzan esneklik testi, 30 m sürat testi ve Y denge testleri uygulanmıştır. Verilerin analizi için Normalite Testleri uygulanmış ve normal dağılım gösteren veriler Parametrik, göstermeyen veriler ise Non-Parametrik Testler ile değerlendirilmiştir. Bulgular: Hem erkek hem de kız flörecilerin esneklik sonuçları kılıççılara göre anlamlı olarak yüksek bulunurken kız flörecilerin vücut yağ oranının kız kılıççılardan daha fazla olduğu gözlenmiştir. Bütün erkek eskrimcilerin sekiz farklı denge skoru ile 30 m sürat testi sonuçları arasında pozitif anlamlı korelasyon görülmüştür. Bununla birlikte branşlara göre incelendiğinde erkek flörecilerin, toplam denge skorları ile 30 m sürat testi sonuçları arasında pozitif anlamlı korelasyon görülmüştür. Erkek kılıç haricinde tüm gruplarda vücut yağ oranı ile 30 m sürat testi sonuçları arasında negatif anlamlı korelasyon gözlenmiştir. Erkek flöreci ve kız kılıççılarda ise iskelet kas ağırlığı ile 30 m sürat testi sonuçları arasında pozitif anlamlı ilişki bulunmuştur ($p<0.05$). Sonuç: Flörede hamle uzunluklarının kılıca göre daha fazla olduğu görülebilmektedir. Hamle uzunluğu mesafe kat etmek için önemlidir ve esneklikle ile ilişkili olabilir. Bu sebeple antrenman programlarında esneklik çalışmalarına yer verilmelidir. Ayrıca vücut yağ oranı ve iskelet kas ağırlığı ile 30 m sürat testi sonuçları arasında ilişki bulunduğundan, sporcuların vücut kompozisyonlarının da önerilebilir.

BODY COMPOSITION AND PERFORMANCE DETERMINATION IN FENCERS: THE CASE OF ÇANAKKALE FENCING FEST

Abstract and Purpose: Fencing is one of the few sports in the Olympics since the first modern Olympic Games. There are 3 branches in fencing: the epée, foil, and sabre. It consists of movements in the form of open skill with sudden acceleration and deceleration, including rapid body movements as well as directional changes of the extremities. The aim of this study is to investigate the body composition and performance of a mixed group of fencers from different clubs. Method: 53 fencers aged 14-17 were included in this study (24 foilist, 29 sabreist). The height (cm), body mass (kg) and body composition of the participants were determined. Sit-and-reach flexibility test, 30m sprint test and Y balance tests were applied. Measures of normality were assessed. The data showed normal distribution were evaluated with parametric tests and the rest of the data were evaluated with non- parametric tests. Results: For boys and girls, flexibility results of foilists were significantly higher than sabreist. Body fat ratio of girl foilists found higher than girl sabreists. Positive significant correlation found between 30m sprint test results and eight different balance scores in all boy fencers. When the results examined by the branches, positive significant correlation found between total balance scores and 30m sprint test results in boy foilists. Negative significant correlation found between body fat ratio and 30m sprint test results in all groups except boy sabreists. Positive significant correlation found between skeletal muscle mass and 30m sprint test results in boy foilist and girl sabreist ($p<0.05$). Conclusion: The lengths of the lunges can be longer in foil compared to sabre.

The length of the lunge is important to get the distance and may be associated with flexibility. Therefore flexibility exercises should be included in training programs. Besides, since body fat ratio and skeletal muscle mass are correlated with 30m sprint test results, it may be recommended to check the athletes' body composition regularly.

SB474

AMATÖR FUTBOL LİGİNDE EV SAHİBİ OLMA AVANTAJI: TÜRKİYE FUTBOL BÖLGESEL AMATÖR LİGİ ÖRNEĞİ

[1]Oğuz GÜRKAN, [2]Göktuğ ERTETİK, [3]Sürhat MÜNİROĞLU

[1]Yozgat Bozok Üniversitesi Beden Eğitimi Ve Spor Yüksekokulu, Antrenörlük Eğitimi Bölümü
[2]Kastamonu Üniversitesi Beden Eğitimi Ve Spor Yüksekokulu, Antrenörlük Eğitimi Bölümü
[3]Ankara Üniversitesi Spor Bilimleri Fakültesi, Antrenörlük Eğitimi Bölümü

Email : *oguz.gurkan@bozok.edu.tr, goktugertetik@gmail.com, smuniroglu@ankara.edu.tr*

GİRİŞ:Maç analizi birçok spor dalında yaygın olarak kullanılmakta ve antrenörlere performans hakkında objektif geri bildirimler sunmaktadır (Carling ve ark., 2005). Performans göstergelerinden birisi de futbolda ev sahibi olma avantajıdır. Lig usulü yarışma sistemine göre oynanan maçlarda iç sahada oynayan takımların müsabakaları kazanmada %50'den daha büyük bir yüzdeye sahip oldukları görülmektedir (Seçkin, 2006). AMAÇ: Bu çalışma Bölgesel Amatör Lig (BAL) müsabakalarını ev sahibi olma avantajı değişkeni açısından analiz etmek amacıyla yapılmıştır. YÖNTEM: BAL Liginde 5 sezonda (2014/2015-2018/2019) toplam 9524 müsabaka oynanmıştır. Ev sahibi olma avantajının hesaplamasında kullanılan formül şu şekildedir: Takımların iç sahada kazandıkları puanlarx100:iç sahada kazanılan puanlar+dış sahada kazanılan puanlar=ev sahibi olma avantajı. Araştırmada ev sahibi ve deplasman takımlarının ev sahibi olma avantajı istatistiksel analiz yöntemiyle analiz edilmiştir. Elde edilen veriler Türkiye Futbol Federasyonunun (T.F.F.) resmi web sayfasından elde edilmiştir. Elde edilen verilerin değerlendirilmesinde SPSS 22 Paket programı kullanılmış ve verilerin değerlendirilmesinde tanımlayıcı istatistiklerden yararlanılmıştır. BULGULAR: BAL Liginde 5 sezonda (2014/2015-2018/2019) oynanan toplam 9524 müsabakada ev sahibi takımlar 4464 (%46.87) galibiyet, 3007 (%31.57) mağlubiyet almışlardır. 2053 (%21.56) müsabaka ise beraberlikle sonuçlanmıştır. Takımların 2014/2015 sezonunda ev sahibi olma avantajı ortalaması %60.00, 2015/2016 sezonunda %58.02, 2016/2017 sezonunda %58,05, 2017/2018 sezonunda %59,07 ve 2018/2019 sezonunda da %56,13 olarak bulunmuştur. 5 sezonun ev sahibi olma avantajı ortalaması da %58.24 olarak tespit edilmiştir. Toplam 5 sezonda takımların kaydettikleri gollere bakıldığında; ev sahibi takımlar iç sahada toplam 15339 gol kaydetmiş ve maç başı gol ortalamaları da 1,61 olarak gözlemlenmiştir. Deplasman takımları da 9524 müsabakada 11458 gol kaydetmiş ve maç başı gol ortalamaları da 1,20 olarak bulunmuştur. SONUÇ: Sonuç olarak BAL Liginde 5 sezonun ev sahibi ortalamasının %58,24 olduğu ve bununda literatürdeki çalışmalarla benzerlik taşıdığı gözlemlenmiştir. Ev sahibi olma avantajı ortalamasının %50 den yüksek olması nedenleri arasında seyirci baskısı, yüksek irtifa, sahaya aşinalık ve deplasmana seyahat yapılmayacak olması gösterilebilir.

HOME ADVANTAGE IN AMATEUR FOOTBALL LEAGUE: TURKEY REGIONAL AMATEUR FOOTBALL LEAGUE EXAMPLE

İNTRODUCTİON: Match analysis is widely used in many sports and provides coaches with objective feedback on performance. One of the performance indicators is the home advantage in football. The home advantage has been proven in many team sports. It is seen that the teams that play in the internal field in the matches played according to the league system competition system have a percentage greater than 50% in winning the matches. PURPOSE: The aim of this study was to analyze Regional Amateur League (BAL) matches in terms of home advantage. MATERİALS AND METDODS: 9524 competitions were played in 5 seasons in BAL League (2014 / 2015-2018 / 2019). The data used in the study was obtained from the official website of TFF (Turkish Football Federation). The data obtained in this study was recorded in SPSS 22.0 program and interpreted by calculating frequency and percentage values. FİNDİNGS: In BAL League in 5 seasons (2014 / 2015- 2018/2019), the home teams had 4464 wins (46.87%) and 3007 losses (31.57%). 2053 (21.56%) competitions resulted in a draw. The average home advantage of the teams in the 2014/2015 season was 60.00%, 58.02% in the 2015/2016 season, 58.05% in the 2016/2017 season, 59.07% in the 2017/2018 season and 56.13% in the 2018/2019 season. The average home advantage of 5 seasons was 58.24%.

Looking at the goals recorded by the teams in 5 seasons; home teams have scored 15339 goals in the home and the average goal per game is 1.61. Away teams have also scored 11458 goals in 9524 match and the average goal per match was 1,20. CONCLUSİONS: The reasons for the fact that the average home advantage is higher than 50% include supporter pressure, high altitude, familiarity with the field and no travel to displacement.

Key Words: Football, Match Analysis, Home Advantage, Amateur League

SB481

YÜZÜCÜLERDE YÜKSEK SPRİNT PERFORMANSI İÇİN MÜSABAKA ZAMANINDAN NE KADAR SÜRE ÖNCE ISINMA SONLANDIRILMALIDIR? (VÜCUT SICAKLIĞI TAKİP YÖNTEMLERİ ÜZERİNDEN YÖNTEM VE SÜRE TARTIŞMASI)

***[1]Denizhan TÜRKMEN*, [2]Çağdaş GÜDÜCÜ, [3]Cem Şeref BEDİZ, [1]Erkan GÜNAY**

[1]Dokuz Eylül Üniversitesi, Spor Bilimleri Fakültesi, İZMİR
[2]Dokuz Eylül Üniversitesi, Tıp Fakültesi, Biyofizik Anabilim Dalı, İZMİR
[3]Dokuz Eylül Üniversitesi, Tıp Fakültesi, Fizyoloji Anabilim Dalı, İZMİR

***Email :** denizhant89@gmail.com, cagdasguducu@gmail.com, cem.bediz@gmail.com, erkanswim@gmail.com*

Giriş ve Amaç: Yakın dönemde ısınma protokol modelleri araştırmacılar için dikkat çeken konulardan biri haline gelmiş ve özellikle içerik etkisinin ne kadar devam ettiği, nöromusküler etkiler gibi performans artışına odaklanan çalışmaların sayısı gün geçtikçe artmaktadır. Yüzme sporunda su içi ve dışında yapılan ısınma protokollerinin içerik ve fizyolojik temelleri hakkında yeterli bilgi bulunmamaktadır. Özellikle uluslararası yarışmalarda yarışma zamanı net bir şekilde bilindiğinden 'Yüzücülerin yüksek performans elde edebilmeleri için yarışmadan kaç dakika önce ısınma tamamlanmalı?' sorusunun cevabına odaklanan araştırma bulunmamaktadır. Çalışmanın amacı, ısınma sonrası farklı süre aralıklarının yüzme performansı üzerine etkisinin incelenmesidir.

Metot: Araştırmaya yaş ortalaması 16± 2,7 olan ve aktif yüzme antrenman sürecine devam eden 7 müsabık yüzücü katılmıştır. Yüzücüler karada dinamik ısınma protokolü (10 dakika) sonrasında çevresel koşulları standardize edilmiş yüzme havuzunda 1200 metre (~25 dakika) su içi ısınma protokolü uygulamıştır. Takiben farklı günlerde üç ayrı aktif dinlenme aralığında (15, 30 ve 45 dakika) kendi belirledikleri tempo ve hareket formları (esnetme, yürüme, cimnastik gibi) ile karada aktif dinlenme uygulamaları yapılmıştır. Aktif dinlenme sürelerin hemen bitiminde 100 metre maksimum performans testi uygulanmıştır. Tüm süreç esnasında timpanik ve termal yöntem ile vücut sıcaklık değerleri kayıt altına alınmıştır. Farklı dinlenme sürelerinin ve vücut sıcaklık verilerinin yüzme performansına etkisini inceleyebilmek için ikili karşılaştırmalar kullanılmıştır.

Bulgular: Yapılan ikili karşılaştırmalarda (t-test), yalnızca 30 dakikalık interval ile 15 dakikalık interval arasında anlamlı fark saptanmıştır ($p<0.05$). Yüzme performanslarının 30 dakikalık interval de 15 dakikalık intervale kıyasla daha iyi olduğu bulunmuştur. Ayrıca, 30 dakikalık intervaldeki performansların diğer intervallere göre daha iyi olduğu görülmektedir. Öte yandan, performanstan hemen önce ölçülen sıcaklık değerleri ile performanslar arasında anlamlı bir korelasyon bulunmamaktadır.

Sonuç: Yüzücülerin müsabaka başlangıcından 30 dakika önce ısınmalarını sonlandırmalarının performansa daha olumlu katkı sağlayabileceği göz önüne alınmalıdır.

Anahtar Kelimeler: Termoregülasyon, Sprint yüzme Performansı, Aktif Dinlenme, Timpanik, Termal Kamera

HOW LONG AGO SHOULD THE WARM-UP STOPPED BEFORE THE COMPETITION FOR HİGH PERFORMANCE İN SWİMMERS? (METHOD AND DURATION DISCUSSION ON BODY TEMPERATURE MONITORING METHODS)

Introduction and purpose: Recently, warm-up protocol models have become one of the popular topics for researchers. Especially, the number of studies is increasing on the topic of enhancing the performance via revealing the mechanisms of neuromuscular effects and how long the content effect continues.

In swimming, there is limited knowledge about the physiological basis of the content of warm-up protocols which held in and out of water. Since the exact competition time is known in international competitions, when the warm-up should be finished before the competition for the best performance is one of the key questions. To our knowledge, this question has not been answered yet. The aim of this study is to investigate the effect of different rest intervals after warm-up on the swimming performance.

Methods: Seven actively competing swimmers (average age: 16± 2,7) participated to the study. All participants performed a dynamic warm-up protocol (10 minutes) on land first. Then, 1200 meters (~25 minutes) in-water warm-up protocol was applied in the swimming pool whose environmental conditions are standardized. On different days, three different active resting intervals (15, 30, and 45 minutes) were carried out on land with standard clothes at their self-pace and movements forms (stretching, walking, gymnastic etc). Then, the 100 meters maximum performance test was immediately performed at the end of the active rest periods. During this process, body temperature was recorded regularly by using tympanic thermometers and thermal camera methods. To investigate the effect of different rest time and body temperature data on swimming performance, pairwise comparison was used.

Results: In pairwise comparisons (t-test), only significant difference was found between the 30-minutes interval and 15- minutes interval ($p<0.05$). Also, it was seen that performances in 30-minute interval are better than the other intervals. On the other hand, there were no significant correlation between performance and temperature values, which measured immediately before performance.

Conclusion: It should be considered that the finishing the warm-up 30 minutes before the beginning of the competition could enhance the performance of the swimmers.

Key Words: Thermoregulation, Sprint swimming performance, Active rest, Tympanic, Thermal imaging

SB490

OYUNCULARIN YÖN DEĞİŞTİRMELİ KOŞUSÜRATLERİ FUTBOLDAKİ TEKNİK BECERİLERİN UYGULANMA DÜZEYLERİ İLEİLİŞKİLİ MİDİR?

***[1]Çağlar EDİS*, [2]Faik VURAL**

[1]Bayburt Üniversitesi, Bayburt.
[2]Ege Üniversitesi, İzmir

Email : *caglaredis@gmail.com, faik.vural1@gmail.com*

Hareket analizleri, futbol müsabakalarında, oyuncuların çok çeşitli dönüş açılarını kullanarak yüksek yoğunlukta ve çok sayıdayön değiştirmeli koşular gerçekleştirdiğini ve bunun da oyunun sonucunu etkilediğini belirtmektedir. Yön değiştirme becerisi genellikle diğer biyomotor yetiler ile ilişkileri yönünden incelenmiş, fakat futbola özgü teknik becerileri uygulama düzeyleri ile arasındaki ilişkiler araştırılmamıştır. Bu çalışmanın amacı; futbolcuların yön değiştirmeli koşu düzeyleri ile futbola özgü teknik becerileri uygulama düzeyleri arasındaki ilişkilerin incelenmesidir. Oyuncular, yön değiştirmeli koşular için T-testi (TK), Illinoisçeviklik (IK) ve 505 testlerini, teknik beceri ölçümleri için Loughborough pas tekniği testini (LPTT) ve oyundaki teknik beceriler (pas, çalım, şut, top kontrolü, top kazanma-kaybetme)için ise 3:3 dar alan oyunlarını(DAO) gerçekleştirdi. Oyun etkinliklerine yönelik eldeki veriler bir arada değerlendirildiğinde özellikle; IK ve 505 testlerinin oyunların ilk 2 setindeki isabetli - isabetsiz paslar ve isabetli şutlar ile anlamlı düzeyde korelasyonlar (r değerleri 0.478 düzeyinden 0.641 düzeyine kadar, $p< 0.05$)gösterirken, setler ilerledikçe yön değiştirme becerisi ile teknik beceriler arasındaki korelasyon düzeyleri de anlamlı olmayan düzeylerde azalmaktaydı (r değerleri 0.005 düzeyinden 0.447 düzeyine kadar, $p> 0.05$).Ayrıca bulgular oyuncuların pas atma becerilerini gösteren LPTT skorları ileIK performanslarının da ilişkili olduğunu(r=0.59)göstermekteydi. Elde edilen sonuçlar futbolda dar alanda ve rakip baskısının yoğun olduğu pozisyonlarda oyuncuların yön değiştirme performanslarının hem oyuncunun pas tekniğini hem de oyun içerisindeki iki temel futbol tekniğinden pas ve şut atma düzeylerini etkileyebileceği yönündeydi. Bu doğrultuda futbolcuların temel teknik gelişimi hedeflendiğinde aynı yoğunlukta yön değiştirmeli koşu çalışmalarının da planlamalar içerisinde yer alması gerekliliği görülmektedir. Bu önerme,futbola başlangıç dönemini de içine alacak uzun süreli bir çalışma tasarımıyla veya farklı yaş gruplarını ve düzeylerini içeren daha büyük bir örneklem grubunun kullanılmasıyla daha etkili sonuçlar sağlayacaktır.

DO THE CHANGE OF DIRECTION SPEEDS OF PLAYERS' CORRELATE TO THE LEVEL OF APPLICATION OF TECHNICAL SKILLS IN SOCCER?

Movement analysis indicated that players perform high intensity and a great number of change of direction (COD) runs during a soccer match using a wide range of turning angles. While studies have investigated the COD performance and biomotor abilities in soccer, no study has investigated the relationship between the application level of soccer technical skills with these ability. The aim of this study was to investigate the relationship between players' change of direction (COD) abilities and its influence on the application of the soccer technical skills in the game. 18 players volunteered for this study. Following Loughborough soccer passing test (LSPT), T-run (TR), Illinois (IR) and 505 tests were performed to reveal COD. Then technical skills (pass, dribble, shoot, ball control, ball win-lose) was analyzed by the 3:3 small-sided games (SSG). Results of the data, the IR and 505 tests showed significant correlations (r values ranging from 0.478 to 0.641, $p <0.05$) with successful and unsuccessful passes and successful shoots in the first 2 sets of games, the correlation levels between COD and technical skills decreased insignificantly levels at the latest sets (r values ranging from 0.005 to 0.447, $p> 0.05$). In addition, the findings also showed that LSPT scores were correlated with IR performances (r = 0.594). The results showed that players' COD ability in the SSG and the positions where the opponent pressure is intense can affect both the player's passing technique and the two basic soccer techniques such as pass and shoot levels during the match. In this direction, when the soccer players basic technical development is aimed, it is seen that the exercises that will improve the ability to COD should be intensively included in the planning. This proposition will provide more effective results with a long- term study design that includes the beginning of soccer, or theuse of a

SB496

GENÇ BASKETBOLCULARDA EGZERSİZ ESNASINDA MOTİVASYONEL MÜZİK DİNLEMENİN ALGILANAN ZORLUK DÜZEYİ ÜZERİNE ETKİSİ

***[1]Ezgi SAMAR*, [2]Malik BEYLEROĞLU, [2]Onat ÇETİN**

[1]Sakarya Üniversitesi Spor Bilimleri Fakültesi ,SAKARYA
[2]Sakarya Uygulamalı Bilimler Üniversitesi, SAKARYA

***Email :** ezgi_samar36@hotmail.com, ezgi_samar36@hotmail.com, mbeyler@sakarya.edu.tr, onatcetin2007@gmail.com*

ÖZET Bu çalışma sporcularda motivasyonel müzik dinlemenin algılanan zorluk düzeyi üzerine etkisini incelemeyi amaçlamaktadır. Çalışmamıza 13 genç erkek basketbol oyuncusu (16,17± 1,32 yıl; 184±6,07 cm; 47,7±12,9 kg) gönüllü olarak katılmıştır. Katılımcılara iki farklı ölçüm gününde dayanıklılık parkuru egzersizi müzikli ve müziksiz olmak üzere yaptırılmıştır. Sporcuların algılanan zorluk düzeylerinin belirlenmesinde seans AZD (RPE) ölçüm skalası kullanılmıştır. Verilerin analizi SPSS 24.0 kullanılarak yapılmıştır. Sonuç olarak sporcuların motivasyonel müzik dinleyerek ve dinlemeyerek gerçekleştirdikleri egzersizlerde algıladıkları zorluk düzeyleri arasında anlamlı bir farklılık bulunmuştur ($p < 0,05$). Motivasyonel müzik dinlemenin AZD üzerine olumlu etkisinin olduğu tespit edilmiştir.

EFFECT OF MOTIVATIONAL MUSIC LISTENING ON PERCEIVED DIFFICULTY LEVEL IN YOUNG BASKETBALL PLAYERS DURING EXERCISE

ABSTRACT

In this study,it's purpose to investigate on the level of difficulty tahat is perceived by listening to motivational music of sportmen. In this study, 12 young basketball players participated as volunteer. The participants had the exercise of the race cource of durability made at the two diffirent day of measurement with music and without music. It was used the scale measurement of seance AZD(RPE). It was made the analysis of datas by using SPSS 24.0. Consequently, it was found the meaningful diversity between the level of difficulty that they perceived at the performed exercises of sportmen who listened the music and don't listen the music

SB502

MEKANİK GERİM SÜRESİ FARKLILIĞININ KAS HASARI VE ANABOLİK HORMON SALINIMI ÜZERİNE ETKİSİ

[2]Fatma KIZILAY, [1]Muhammed Emin KAFKAS, [3]Mehmet Çağatay TAŞKAPAN

[1]İnönü Üniversitesi, Spor Bilimleri Fakültesi, Hareket Ve Antrenman Bilimleri ABD, Malatya
[2]İnönü Üniversitesi, Sağlık Bilimleri Fakültesi, Fizyoterapi ABD, Malatya
[3]İnönü Üniversitesi, Tıp Fakütesi, Tıbbi Biyokimya ABD, Malatya

Email : *fatma.kizilay@hotmail.com.tr, mkafkas1983@gmail.com, taskapanmc@yahoo.com*

Amaç: Farklı tempo süreleri açısından kas hasarı ve anabolik hormon sekresyonunun nasıl farklılaşacağı henüz bilinmemektedir. Bu nedenle çalışma, direnç egzersizi esnasında mekanik gerim süresi farklılığının kasılma farklılığı açısından kas hasarı ve anabolik hormon salınımı üzerine etkisini incelemeyi amaçlamaktadır.

Materyal ve Metot: Çalışmaya yaş ortalaması 20.0±2.10 yıl olan toplam 10 erkek gönüllü katıldı. Gönüllülerin biyometrik ölçümleri (boy, vücut ağırlığı, vücut kitle indeksi) yapıldı. Bunu takiben 48'er saat arayla 3 defa alıştırma fazları uygulandı. Alıştırma fazlarında göğüs itme (bench press) ve yarım çömelme (squat) hareket tekniği ve tempo uygulamaları öğretildi. 1 hafta aradan sonra 1 maksimum tekrar (1-MT) belirlendi. 1 hafta ara verildi. sonrasında Tüm gönüllülere 3 farklı tempoyu içeren (1. Protokol 1-0-1, 2. Protokol 2-0-1, 3. Protokol 1-0-2) araştırma protokolleri 2'şer hafta arayla uygulandı. Her üç protokol için kan numuneleri protokol öncesi (istirahat seviyesi), antrenmanın hemen sonrası (antrenman akut etkisi), antrenmanı takip eden 24., 48. ve 72. saatleri olmak üzere 5 defa alındı. Alınan numunelerden İnsülin, Testosteron, IGF-1 hormonları ve CK, LDH kas hasarı belirteçleri biyokimya laboratuvarında analiz edildi.

Bulgular: Tüm tempo protokolleri açısından CK parametresi zamansal değişimleri istatistiksel olarak anlamlı bulunurken (P<0,05) LDH parametresi zamansal değişimleri matematiksel olarak farklılaşmasına rağmen istatistiki açıdan anlamlı bulunmadı (P>0,05). Tüm tempo protokolleri açısından insülin parametresi zamansal değişimleri istatistiksel olarak anlamlı bulunurken (p<0,05) IGF-1 parametresinin zamansal değişimleri matematiksel olarak farklılaşmasına rağmen istatistiki açıdan sadece 2. protokolde anlamlı farklılık bulundu (p<0,05). Testosteron hormonu zamansal değişimleri incelendiğinde, sadece protokol 2 açısından istatistiksel olarak anlamlı farklılık bulunurken (p<0,05) diğer iki protokol için (protokol 1 ve 3) istatistiki açıdan anlamlı farklılık bulunamadı (p>0,05).

Sonuç: Direnç antrenman uygulamasında eksantrik fazın uzatılması daha yüksek kas hasarı ve anabolik hormon aktivitesi ortaya çıkarmıştır.

Anahtar kelimeler: Direnç egzersizi, hormon, kas hasarı, tempo

EFFECT OF MECHANICAL TENSION TIME DURATION ON MUSCLE DAMAGE AND ANABOLIC HORMONE SECRETION

Objective: It is not yet known how muscle damage and anabolic hormone secretion will differ in terms of different tempo times. Therefore, the aim of this study is to investigate the effect of mechanical tension duration on muscle damage and anabolic hormone secretion.

Materials and Methods: A total of 10 male volunteers with a mean age of 20.0 ± 2.10 years participated in the study. Biometric measurements (height, body weight, body mass index) of the volunteers were performed. Following this, three training sessions were performed 48 hours apart. In the exercise phases, chest press and squat motion techniques and tempo applications were taught.

After 1st week interval, 1 Repetition Maximum (1-RM) was determined. After that, all volunteers were subjected to three different intervals (1st Protocol: 1-0-1, 2nd Protocol: 2-0-1, 3rd Protocol 1-0-2). For all three protocols, blood samples were taken 5 times before the protocol (resting level), immediately after the training (acute effect of training) and at the 24th, 48th and 72th hours following the training. Insulin, Testosterone, IGF-1 hormones and CK, LDH muscle damage markers were analyzed in biochemistry laboratory.

Results: Temporal changes of CK parameters were statistically significant ($p<0,05$) for all tempo protocols ($p<0,05$), although LDH parameter temporal changes were not statistically significant ($p>0,05$). While the temporal changes of insulin parameters were statistically significant for all tempo protocols ($p<0.05$), although the temporal changes of IGF-1 parameters differed mathematically, only statistically significant differences were found in the second protocol ($p<0.05$). When testosterone hormone temporal changes were examined, only statistically significant difference was found in 2nd protocol ($p<0.05$), but no statistically significant difference was found for the other two protocols (1st and 3rd protocols) ($p>0.05$).

Conclusion: Duration of the eccentric phase in resistance training practice resulted in higher muscle damage and anabolic hormone secretion.

Keywords: Resistance exercise, hormone, muscle damage, tempo

SB504

ÖZEL KUVVETLER PERSONELİ İÇİN KUVVET VE KONDİSYON ANTRENMAN PROGRAMLAMASI ÖRNEĞİ

***[1]Sedat ODABAŞI*, [2]Çiğdem BULGAN, [1]Mustafa Arslan BAŞAR, [1]Kaan Gürbey AKTÜRE**

[1]Haliç Üniversitesi Beden Eğitimi Ve Spor Yüksekokulu, ISTANBUL
[2]Sağlık Bilimleri Üniversitesi, Yaşam Bilimleri Fakültesi, Egzersiz Ve Spor Bilimleri Bölümü, İSTANBUL

***Email :** sdtodabasi@gmail.com, cigdem.bulgan@sbu.edu.tr, m.aslanbasar@gmail.com, akture.kaan@gmail.com*

Günümüzde kuvvet ve kondisyon bileşenlerinin geliştirilmesi gereken tek performans odaklı popülasyon sporcular değildir. Eylemsel bazda değerlendirildiğinde, temel lokomotor hareketler olan sıçrama, koşma, yürüme, yuvarlanma gibi hareketleri; mühimmat, ekipman ve mevcut bulunan zorlu arazi koşullarında gerçekleştirmek zorunda olan askeri personel için de sporcularda olduğu gibi ihtiyaç duyulan kondisyonel özelliklerin geliştirilmesi büyük önem arz etmektedir. Bu çalışma, günden güne yaygınlaşan ve ağır fiziki eylemlere sahip olan askeri personel için sistematik bir planın nasıl olması gerektiğini ve bu planlama içerisinde ihtiyaca özgü tespitlerin gerçekleştirildikten sonra planlamanın hangi unsurlar neticesinde şekilleneceğini araştırmayı amaçlayan bir derleme çalışmasıdır. Bu derleme sonucunda özel kuvvetler için kuvvet ve kondisyon antrenman programlaması örneğinin belirlenmesi de amaçlar arasındadır. Fiziksel ve mental performansın en üst seviyede geliştirilmesi için temelde, metot (tek yönlü) bazlı ve sistem (birden çok metodu içeren) bazlı iki tür antrenman yaklaşımı bulunmaktadır. Sporcu antrenman planlamasında bulunan değerlendirme, program dizaynı, programın uygulanması ve yeniden değerlendirme süreci, askeri personel için operasyon analizi, operasyon planlaması, operasyonun zorlu fiziki koşullarda gerçekleştirilmesi ve operasyonun sonuç değerlendirmesi şeklinde dizayn edilirken, metot bazlı antrenman yaklaşımının son yıllarda yapılan spor bilimleri çalışmalarında, performansı istenilen düzeyde geliştirmek için yetersiz olduğu gözlemlenmiştir. Operasyonel görevleri minimum tahribat ile başarılı bir şekilde gerçekleştirebilmeyi hedefleyen askeri personel için kuvvet ve kondisyon antrenman programı yaklaşımı; Harekete Hazırlık Bloğu, Güç Bloğu, Birincil Kuvvet Bloğu, İkincil Kuvvet Bloğu, Rotasyonel Blok, Dairesel Blok ve Enerji Sistemleri Gelişimi olarak modellenebilir. Bu modeller üzerinden gerçekleştirilecek sistematik bir plan ve programlar bütünün, özel kuvvetler personelinin kondisyonel ihtiyaçlarını ulaşılabilir ve uyarlanabilir hedeflerle karşılamasına yardımcı olabileceği düşünülmektedir. Sonuç olarak, Bu gerekliliklerin karşılanması için öncelikli olarak personelin fiziksel ve mental ihtiyaçlarının belirlenmesi, eksikliklerin tespit edilerek bireylere ve amaçlara yönelik antrenman programlarının dizayn edilmesi önerilmektedir.

EXAMPLE OF STRENGTH AND CONDITIONING PROGRAM FOR SPECIAL FORCES

Today, it is not only the performance-oriented population athletes whose strength and conditioning components need to be developed. When evaluated on an operational basis, basic locomotor movements such as jump, running, walking,; ammunition, equipment and military personnel who are obliged to perform in difficult terrain conditions are of great importance to develop the necessary conditional characteristics as in the case of athletes. This study aimed at investigating how a systematic plan should be for military personnel, which has become widespread day by day and has severe physical actions, and which elements will be shaped after the specific determinations are made within this planning. In order to maximize physical and mental performance, there are basically two types of training approaches based on method and system. While the evaluation,program design, implementation and re-evaluation process of the athlete in the training planning, the operation analysis for the military personnel, the operation planning, the performance of the operation under difficult physical conditions and the outcome evaluation of the operation are designed. The performance of the method-based training approach in recent years in sports science studies, It was observed that it was insufficient to develop at the desired level. Strength and conditioning training approach for military personnel aiming to accomplish operational tasks successfully with minimum destruction; It can be modeled as Movement Preparation Block, Power Block, Primary Force Block, Secondary Force Block, Rotational Block, Circular Block and Energy Systems Development.

It is thought that a systematic plan and programs that will be realized through these models can help the special forces personnel to meet the conditional needs with achievable and adaptable targets. As a result, it is recommended to determine the physical and mental needs of the personnel,to identify the deficiencies and to design training programs for individuals and purposes in order to meet these requirements

FARKLI YÜKLERDEKİ OLİMPİK KALDIRIŞ VARYASYONLARININ KUVVET GELİŞİM ORANLARI VE OPTİMAL YÜKÜN BELİRLENMESİ

***[1]Kaan Gürbey AKTÜRE*, [1]Çiğdem BULGAN, [2]Mustafa Arslan BAŞAR, [2]Sedat ODABAŞI**

[1]Sağlık Bilimleri Üniversitesi, Yaşam Bilimleri Fakültesi, Egzersiz Ve Spor Bilimleri Bölümü, İSTANBUL
[2]Haliç Üniversitesi Beden Eğitimi Ve Spor Yüksekokulu, ISTANBUL

***Email :** akture.kaan@gmail.com, cigdem.bulgan@sbu.edu.tr, m.aslanbasar@gmail.com, sdtodabasi@gmail.com*

Bu çalışma, olimpik kaldırış varyasyonlarında farklı yüklerde uygulanan kuvvet, güç ve zirve kuvvet gelişim oranı farklılıklarını ve farklı yüklerde gerçekleşen kaldırışlar sırasında optimal güç çıkışının bulunarak optimal yükün hesaplanmasını amaçlamaktadır. Araştırmaya, en az üç yıl boyunca aktif egzersiz yapan, fitness egzersizlerine hakim olan ve olimpik kaldırış tekniklerini uygulayabilen 10 erkek (yaş ortalamaları, 25,5±1,4 yıl; boy ortalamaları, 182,1± 3,4cm; kilo ortalamaları; 84,5±6,2kg; antrenman yaşı ortalamaları, 8,5±2,1 yıl, 1TM hang power clean ağırlıkları; 84±13,7) katılmıştır. Atletlerin önceden alınmış "1 tekrar maksimum(TM) Hang power clean" ağırlıklarına göre %60-%70-%80 ve %90'daki yüklerde "Mid-thigh high pull(MTHP) ve hang power clean(HPC) egzersizlerini uygulamaları istenmiştir. Atletler, 3D hareket sistemi Qualisys Track Manager'da (versiyon 10.6) analiz edilmek üzere anatomik noktaları işaretlenmiş ve kalibrasyon oluşturularak kaldırışlar kayıt altına alınmıştır. Elde edilen kinematik veri değerleri, kaldırışların kuvvet, güç ve zirve kuvvet gelişim oranları direkt yolla hesaplanarak SPSS 19.0 programında değerlendirilmiştir. Araştırmada elde edilen bulgularda, her iki kaldırış arasında kuvvet, güç ve zirve kuvvet gelişim oranları arasında anlamlı bir farklılık tespit edilmiştir ((p<0.05). Her iki kaldırış arasındaki kuvvet farklıklarına bakıldığında ise yine anlamlı bir fark elde edilmiş olup (p<0.05), güç farklılıklarında ise sadece 1TM'nin %60 ve %70'indeki kaldırışlarda anlamlı farklılıklara rastlanmıştır (p<0.05). Kuvvet gelişim oranın farklılıklarında ise iki kaldırış arasında 1TM'nin %60'ı dışında diğer kaldırışlarda anlamlı farklılıklara rastlanmıştır (p<0.05). Araştırmanın bir diğer bölümü olan seçili egzersizlerde optimal yükün belirlenmesi hususunda ise, HPC için optimal yük 1TM %80'inde tespit edilirken, MTHP için 1TM %70'inde tespit edilmiştir. Sonuç olarak, elde edilen bulgulara göre olimpik kaldırış varyasyonlarının kuvvet, güç ve zirve kuvvet gelişim oranı açısından yüksek veriler ürettiği açıktır. Güç gelişimi için olimpik kaldırış varyasyonlarının maksimal güç çıkışı için ideal egzersizler olduğu, kuvvet gelişim oranı, maksimal güç çıkışı gibi konularda egzersizler arası optimal yük farklılıklarının olduğu ve sporcuların antrenmanlarında hız-kuvvet ve kuvvet-hız gelişimi için yapacakları antrenman planlamalarında bu veriler eşliğinde performans katkıları sağlayabilecekleri düşünülmektedir.

DETERMINATION OF THE OPTIMAL LOAD AND RATE OF FORCE DEVELOPMENT IN DIFFERENT OLYMPIC LIFT VARIATIONS

The aims of this study were to determine the differences in force, power and rate of peak force development applied at different loads in Olympic lift variations and to calculate the optimal load by finding the optimal power output at different loads. 10 male athletes (mean age, 25.5±1.4years; mean height, 182.1±3.4cm; mass average; 84.5±6.2kg) who had an exercise experience for at least three years and could apply Olympic lifting variations. Athletes were asked to perform mid-thigh high pull(MTHP) and hang power clean(HPC) exercises at 60% -70% -80% and 90% loads according to their previously received '1 repetition maximum(RM) hang power clean' performance. 3-D motion analysis software (QTM) were used for collecting kinematic parameters. The obtained kinematic data values and power, force and rate of peak force development ratios were calculated in SPSS 19.0 program. In findings, there were significant differences between the force, power and rate of peak force development between the two different variations of lifting (p<0.05). In power values, there were significantly differences at only 60% and 70% of 1RM values (p <0.05). Lastly, there were significant differences between the two variations of lifting in all loads except 60% of 1RM. The optimal load for Hang Power Clean was determined in 80% of 1RM and Mid-thigh High Pull in 70% of 1RM. In conclusion, It is clear that Olympic lifting variations produce high data in terms of force, power and rate of peak force development.

SB505

The data revealed that Olympic lift variations for power development are ideal exercises for maximal power output, rate of force development, maximal power output, such as optimal load differences between exercises and speed-strength and strength-speed in athletes training. It is thought that they will be able to make performance contributions with these data in their training plans for their development.

SB512

KÜREK BRANŞINDA SPORCU TAKİBİ AMACIYLA AKILLI TELEFON UYGULAMALARININ KULLANILMASI

***[1]Merve Nur YAŞAR*, [1]Muhammed Ali ERDİK, [1]Abdülsamet KURHAN, [1]Murat ÇİLLİ**

[1]Sakarya Uygulamalı Bilimler Üniversitesi, Spor Bilimleri Fakültesi Sakarya

***Email :** merveyasar@subu.edu.tr, kurekci54@gmail.com, rowing41@hotmail.com, mcilli@subu.edu.tr*

Giriş ve amaç: Kürek kano gibi branşlarda sporcuların antrenmanlarının takibinde zorluklar yaşanmaktadır. Antrenörden uzakta gerçekleştirilen antrenmanların kontrolü ve izlenmesi için geliştirilen bazı çözümler ise maliyetli olmaları nedeniyle geniş sporcu kitleleri tarafından ulaşılabilir değildir. Kürek ve kano gibi branşlarda önemli parametrelerden olan kürek çekiş etkisinin ve temponun takibinde akıllı telefonlarda yer alan ivme sensörlerinden yararlanılabileceğini düşünülmektedir. Bu çalışmanın amacı, kürek branşında sporcu takibinde akıllı telefon uygulamalarının kullanımının incelenmesidir. Yöntem: Araştırmaya kürek branşı yıldızlar kategorisinde yarışan toplam 5 sporcu (yaş ort:16.2±1.09, boy ort:176.2±8.93, kilo ort:68.4±7.96) gönüllü olarak katılmışlardır. Sporculardan suda 1000 metre mesafede, 24 kürek/dk tempoda belirlenmiş standart bir kürek egzersizi gerçekleştirmeleri istenmiştir. Kürek elciğinin 10 cm üzerine yerleştirilen akıllı telefon (İphone 7) ile egzersiz süresince 3 boyutlu ivme verisi kaydedilmiştir. Verilerin kaydedilmesinde Science Journal uygulaması kullanılmıştır. Elde edilen 3 boyutlu ivme verisi uygun filtreden geçirildikten sonra tepe noktalar belirlenerek her bir kürek çekişine ait genlik ve frekans değerleri hesaplanmıştır. Bulgular: Analiz edilen ivme verileri sayesinde, ortalama 24 kürek/dk hedefinde gerçekleştirilen egzersizin ortalama temposunun benzer şekilde ölçülebildiği ve bununla birlikte temponun her bir kürek için takip edilebileceği gözlenmiştir. Tempo değişkeninin yanı sıra egzersize ait her bir kürek çekişte ortaya çıkan ivme izlenebilmiştir. Her bir çekişteki ivmenin sporcunun tekniği ve kondisyon durumu hakkında önemli bilgiler içerdiği düşünülmektedir. Sonuç: Bu çalışmada, akıllı telefonların sporcuların kürek egzersizlerinin takibi ve analizinde faydalı olabileceği gözlenmiştir. Spor bilimlerinde bilgisayar uygulamalarının her geçen gün arttığı bilinmektedir. Uzaktan antrenörlük bağlamında bu çalışmaya benzer şekilde tasarlanacak yöntemler ile sporcuların antrenmanlarının uzaktan ve anlık olarak takip edilebileceği uygulamaların geliştirilmesinin, çok uzak olmayan bir gelecekte mümkün olabileceği düşünülmektedir. Bu ve benzeri yeniliklerin antrenman planlaması ve takibinde büyük kolaylıklar sağlayacağına inanılmaktadır. Anahtar Kelimeler: kürek, sporcu takibi, akıllı telefon, performans

USING SMARTPHONE APPLICATIONS FOR ATHLETE TRACKING PURPOSE IN ROWING BRANCH

Background and study aim: There are difficulties in the tracking of athletes' training in branches such as rowing and canoeing. Some of the solutions developed for the control and monitoring of trainings that are conducted away from the trainer are not available to large masses of athletes because of their cost. It is thought that acceleration sensors in smartphones can be used to monitor rowing effect and tempo which are important parameters in branches such as rowing and canoeing. The aim of this study is to investigate the use of smartphone applications in the tracking of athletes in the rowing branch. Method: A total of 5 athletes (mean age: 16.2 ± 1.09, average height: 176.2 ± 8.93, average weight: 68.4 ± 7.96) participated in the study voluntarily. The athletes were asked to perform a standard rowing exercise at a distance of 1000 meters in water, with the tempo of 24 paddles/min. 3D acceleration data were recorded during the exercise with the smartphone (iPhone 7) placed 10 cm above the paddle grip. Science Journal application was used to record the data. After the obtained 3D acceleration data was filtered through the appropriate filter, the peaks were determined, and the amplitude and frequency values of each rowing were calculated. Findings: The analyzed acceleration data showed that the average tempo of the exercise performed at an average target of 24 paddles/min could be measured similarly and that the tempo could be monitored for each paddle. In addition to the tempo variable, the acceleration in each row of the exercise could be observed. It is thought that the acceleration in each row contains important information about the technique and condition of the athlete. Conclusion: In this study, it was observed that smartphones can be useful in tracking and analyzing rowing exercises of athletes. It is known that computer applications in sports sciences are increasing day byday.

In the context of remote coaching, it is thought that it would be possible in the not too distant future to develop practices in which athletes' trainings can be followed remotely and instantly with methods designed similar to this study. It is believed that these and similar innovations will provide a great convenience in training planning and follow-up. Keywords: rowing, athlete tracking, smartphone, performance

SB515

RELIABILITY OF MEASURING THE ECCENTRIC STRENGTH OF SHOULDER ABDUCTOR MUSCLES USING HAND-HELD DYNAMOMETER: A PILOT STUDY

[2]Damla KARABAY, [1]Halime Ezgi TURKSAN, [3]Sevgi Sevi YESILYAPRAK

[1]Institute Of Health Sciences, School Of Physical Therapy And Rehabilitation, Dokuz Eylül University, Izmir, Turkey
[2]Institute Of Health Sciences, Dokuz Eylül University - Department Of Physiotherapy And Rehabilitation, Health Sciences Faculty, Izmir Katip Celebi University, Izmir, Turkey
[3]School Of Physical Therapy And Rehabilitation, Dokuz Eylul University, Izmir, Turkey

Email : *damlagulpinar@gmail.com , hezgi.trksn@gmail.com, ssyesilyaprak@gmail.com*

Objectives: We aimed to determine intra-rater and inter-rater reliability of the measurement of the eccentric muscle strength of shoulder abductors using the hand-held dynamometer (HHD) in healthy shoulders. Methods: The eccentric strength of the shoulder abductors was measured in 10 healthy shoulders (5 participants aged 23 to 28 years) using the HHD. Tests were performed at 4 different scapular plane abduction ranges (from 150° to 90°, from 150° to 60°, from 120° to 60° and from 120° to 30°) with the thumb pointing up, and full elbow extension. Side tested and test ranges were randomized. The resistance was applied to the distal forearm. While the participant performed maximal abduction effort, the examiner pushed the arm from the beginning to the end position of shoulder abduction using the HHD with the speed of 30°/s. Results of the three repetitions were averaged for the data analysis. Two investigators performed the measurement separately in a random order, and the test-retest was performed by the primary investigator. For intra-rater (test-retest) and inter-rater reliability, we calculated intraclass correlation coefficients (ICCs) with 95% confidence intervals (CI). An ICC >0.75 indicates excellent reliability. Results: The intra-rater reliability of the eccentric strength measurement of the shoulder abductors was determined to be excellent for each of the testing ranges (ICC150° to 60°=0.96, 95% CI [0.83-0.99], p<0.001, ICC150° to 90°=0.98, 95% CI [0.91-0.99], p<0.001, ICC120° to 60°=0.90, 95% CI [0.59-0.97], p=0.001, ICC120° to 30°=0.98, 95% CI [0.92-0.99], p<0.001). The inter-rater reliability of this method was determined to be excellent for any range, as well (ICC150° to 60°=0.93, 95% CI [0.73-0.98], p<0.001), ICC150° to 90°=0.97, 95% CI [0.88-0.99], p<0.001), (ICC120° to 60°=0.92, 95% CI [0.71-0.98], p<0.001, ICC150° to 30°=0.95, 95% CI [0.78-0.99], p<0.001). Conclusions: The measurement of the eccentric strength of shoulder abductor muscles using the HHD reveals excellent reliability.

SB515

FUTBOLCULARDA FARKLI KALP ATIM YÜZDELERİNDEKİ İSABETLİ ŞUT İLİŞKİSİNİN İNCELENMESİ

***[1]Merve Nur YAŞAR*, [1]Samet SAKABAŞ, [1]Murat GÜVENKAYA, [1]Murat ÇİLLİ, [1]Üsame ÖZTOPRAK**

[1]Sakarya Uygulamalı Bilimler Üniversitesi, Spor Bilimleri Fakültesi Sakarya

***Email :** merveyasar@subu.edu.tr, sametsakabass@hotmail.com, muuratguvenkaya@gmail.com, mcilli@subu.edu.tr, usame_61@hotmail.com*

Giriş ve amaç:Futbolda şutun hangi yorgunluk düzeyinde ne kadar etkilendiğini bilmek futbol branşında bir antrenör açısından oldukça önemlidir. Bu çalışmada, farklı kalp atım yüzdelerinde gerçekleşen isabetli şut ilişkisinin incelenmesi amaçlanmıştır. Yöntem: Çalışmaya amatör futbol takımlarında oynayan 21 erkek futbolcu (yaş ort: 21,76, boy ort: 174,90 cm, vücut ağırlığı ort: 68,14 kg) gönüllü olarak katılmıştır. 2mx3m boyutlarındaki hedefe dinlenik durumda iken 10m mesafeden 5 vuruştan 3 tanesini isabet ettiren sporcular teste dahil edilmiştir. Şiddeti giderek artan egzersiz protokolü olarak Yo-Yo seviye 1 Aralıklı Toparlanma Testi uygulanmıştır. Test süresince Polar H7 kalp atım hızı monitörü ile kalp atım hızları kaydedilmiştir. 220-yaş formülü ile belirlenen makKAH değerlerine göre makKAH% değerleri hesaplanmıştır. Her bir seviyede sporculardan 2mx3m kalenin ortasında bulunan 50-50cm çapındaki hedefe 10m mesafeden 3'er şut atması istenmiş ve topun temas ettiği yerin hedefe olan uzaklığı Tracker yazılımı kullanılarak ölçülmüştür. Yine her bir topun 5 bölüme ayrılan hedefin hangi bölgesine gittiği belirlenmiştir. Her bir seviyedeki, kalp atım hızı değerleri ve üç atışa ait hedefe olan uzaklıkların ortalama değerleri ile hedef bölgeleri hesaplanmıştır. Bulgular: Elde edilen sonuçlara göre, Yo-Yo L1 testinde artan iş yüküne bağlı olarak artan kalp atım hızı durumunda atılan şutların isabetlerinin değiştiği gözlenmiştir. Dinlenik durumda iken hedeften ortalama 0.5m uzaklıkta olan şutların üçüncü seviye de %35 oranında hedeften uzaklaştığı gözlenmiştir ($p<0.05$). Dördüncü seviye de bu artışın %30 ve sırasıyla artan seviyelerde %44, %45, %47 oranında arttığı gözlenmiştir. Bulgular maksimum kalp atım hızı yüzdesinin %80'lere ulaşması durumunda isabet oranında önemli bozulmalar olduğunu göstermektedir. Dinlenik durumda şutların sağ üst köşede %48, merkeze ise %14 oranında toplandığı, artan düzeylerde ise sol üst köşeye giden topların oranının arttığı ve üçüncü seviyeden sonra merkez bölgeye isabet olamadığı gözlenmiştir. Sonuç: Yorgunluğun futbolda isabeti olumsuz olarak etkilediği gözlenmektedir. Özellikle makKAH yüzdesinin %80'ninde isabet oranının anlamlı şekilde düştüğü görülmektedir. Anahtar Kelimeler: kalp atım yüzdesi, isabetli şut,performans, futbol

ANALYSIS OF THE SHOT ACCURACY RELATION IN SOCCER PLAYERS IN DIFFERENT HEART RATE PERCENTAGES

Background and study aim:It is very important for a football coach to know how much the level of fatigue affects the shot in football. The aim of this study is to investigate the relationship of shot accuracy in different heart rate percentages. Method:21 male soccer players who is playing in amateur football teams participated in the study voluntarily. The Yo-Yo level 1 Intermittent Recovery Test was used as an increasing intensity exercise protocol. During the test, heart rates were recorded with the Polar H7 heart rate monitor. MakKAH% values were calculated according to makKAH values determined by 220-age formula. At each level, athletes were asked to shoot 3 shots at a distance of 10m to a 50-50cm diameter target located in the middle of a 2mx3m goal, and the distance of the ball's hit point to the target was measured using the Tracker software. It was also determined which region of each target which was divided into 5 sections, the ball hit. At each level, the heart rate values and the mean values of the distances from the three shots to the target and the target regions were numbered. Findings: According to the results, it was observed that in the Yo-Yo L1 test, the accuracy of the shots changed in case of increased heart rate due to increased work load. It was observed that the shots, which were 0.5m away from the target in a rested state, moved away from the target by 35% in the third level ($p <0.05$). In the fourth level, this increased by 30% and on following levels, it increased 44%, 45% and 47% respectively. Findings show that when the maximum heart rate reaches 80%, there is a significant decline in the accuracy rate. Another result was that the shots when rested were gathered in the upper right

OA519

THE EFFECT OF FATIGUE ON DYNAMIC BALANCE PERFORMANCE IN ELITE SPORTSMEN

***[1]Mustafa Sabır BOZOGLU*, [1]Fatma ARSLAN**

[1]University Of Necmettin Erbakan / Konya

Email : *Bozo27_hokey@hotmail.com, fatmaarslan2003@gmail.com*

Introduction and purpose: Fatigue during and after training creates a risk of disability due to loss of balance by preventing the desired performance level (Taşkın et al., 2015). In this study, it was aimed to determine the balance abilities of elite athletes and to determine the effect of fatigue on balance performance.

Method: Twenty elite male national wrestlers who are studying at university and have international achievements in the category of senior men participated voluntarily. The age of the wrestlers participating in the study was 23.2 ± 1.98 years, height, 172.2 ± 6.38cm, body weight 72.47 ± 9.72kg, sports age 9.6 ± 1.54 years and mean BMI was 24.36 ± 2 years. Was found to be 45. Height, body weight measurements and fat percentages of the participants were taken with Tanita Body Composition Analyzer (BC-418). Before and after the Bruce treadmill protocol, athletes were subjected to SEBT (Star Excursion Balance Test) dynamic balance test. IBM SPSS 21 statistical package program was used in the analysis of the obtained data.

Results: According to the results of the study, when the SEBT pre-test and post-test results were compared, it was found that there were significant differences between the anterior (A) and Posterolateral (PL) directions of the right leg, while Anterolateral (AL), Anteromedial (AM), Lateral (L), Medial (M), Posterior (P) and Posteriomedial (PM) directions and left leg were found to be different between all the mean but not statistically significant.

Conclusion: While fatigue was found to be lower in non-dominant left leg dynamic balance scores (AM), (M), (P) and (PM) of elite athletes, it was found that the dominant leg was lower in all directions and had higher negative effects in A and PL directions. It was. It is suggested that fatigue adversely affects dynamic balance and that athletes should include balance exercises in their training. key words:elite

SB521

GENÇ ERKEK BASKETBOLCULARDA YAPILAN FARKLI ISINMA YÖNTEMLERİNİN BAZI PERFORMANS PARAMETRELERİ ÜZERİNE AKUT ETKİSİ

[1]Erhan Işıkdemir, [1]Serkan UZLAŞIR, [2]Yusuf KÖKLÜ

[1]Hacı Bektaş Veli Üniversitesi, Nevşehir
[2]Pamukkale Üniversitesi, Denizli

Email : *erhanisikdemir20@gmail.com, serkanuzlasir@nevsehir.edu.tr, ykoklu@pau.edu.tr*

Amaç: Genç erkek basketbolcularda yapılan basketbola özgü dinamik ısınma ve FIFA11 ısınma programının gastrocinemius kası RSI (reactive strength index: stiffness) skoruna etkisi, aktif sıçrama yüksekliği ve yön değiştirmeli koşu performansı üzerine etkisinin karşılaştırılması ve stiffness ile yön değiştirmeli koşu performans ve dikey sıçrama performansı arasındaki ilişkinin değerlendirilmesidir.

Yöntem: Çalışmanın denek grubu 12 genç erkek basketbolcudan (yaş 15,7 ± 1,8; boy 170,3 ± 7,2; kilo 67 ± 14,0; antrenman yaşı 3,6 ± 1,7) oluşmaktadır. Çalışmanın ilk iki günü basketbola özgü dinamik ısınma ve FIFA11 ısınma programı ile yapılacak olan ölçümlere ilişkin uyum antrenmanları yaptırılmıştır. Daha sonra grup rastgele bir şekilde 2 grubu ayrılmıştır. Çalışmalara öğrenme etkisinin ortadan kalkması için 48 saat ara verilmiştir. Ölçüm günlerinde birinci gün bir grup basketbola özgü dinamik ısınma, bir gurup FIFA11 ısınma programını uygularken, ikinci ölçüm gününde gruplar yer değiştirmiştir. Her iki ısınma prosedüründen sonra 4 dakika dinlenme verilmiş ve devamında sırasıyla stifness, dikey sıçrama ve yön değiştirmeli koşu testi yapılmıştır. Ölçümler OptoJump (Microgate-İtalya) sistemi ile kayıt altına alınmıştır. Yapılan ısınma protokollerinin performans üzerine olan etkisini karşılaştırmak için parametrik testlerden Paired Simple T- test; performans parametreleri arasındaki ilişki düzeyine bakmak için pearson korelasyon testi yapılmıştır.

Bulgular: Bu çalışma sonucunda, dinamik ısınma ve FIFA11 ısınma programı sonrasında elde edilen performans parametreleri arasında istatistiksel olarak anlamlı bir farklılık görülmezken ($p>0.05$), FIFA11 ısınma programı sonrasında stifness, aktif sıçrama performansı ve yön değiştirmeli koşu performansı arasında istatiksel olarak dinamik ısınmaya oranla yüksek düzeyde bir ilişki olduğu ($p<0.01$) görülmektedir.

Sonuç: Bu çalışmada, FIFA11 ısınma programının stifness skorunu olumlu yönde etkilediği, stifness skorunun artması ile dikey sıçrama performansı ve yön değiştirmeli koşu performansı verimliliğinin arttırdığı görülmektedir. Bu sonuçlara göre, antrenörlerin patlayıcı hareketler içeren, sıçrama ve sprint gibi çalışmalarda olası kas sakatlıklarının önüne geçebilmek ve performans seviyesini arttırabilmek için nöromüsküler bir ısınma yöntemi kullanması önerilir.

ACUTE EFFECT ON SOME PERFORMANCE PARAMETERS OF DIFFERENT WARM-UP METHODS IN YOUNG MEN BASKETBALL

Purpose: Evaluating the relationship between stiffness and running performance and vertical jump performance and comparison of the effect of basketball-specific dynamic warming and FIFA11 warming program on gastrocinemius muscle RSI score, active jump height and chance of direction running performance in young male basketball players.

Method: The study group consisted of 12 young male basketball players (age 15.7 ± 1.8; height 170.3 ± 7.2; weight 67 ± 14.0; training age 3.6 ± 1.7). In the first two days of the study, dynamic warming special to basketball and FIFA11 warming program were performed adaptation trainings. Then the group was randomly divided into two groups. The studies were interrupted for 48 hours in order to eliminate the learning effect. On the first day of the measurement, a group of basketball-specific dynamic warm-up and a group of FIFA11 warm-up programs were applied, while on the second measurement day the groups were replaced. After both warm-up procedures, was given for 4 minutes a rest time and then stifness, vertical jump and direction change running test were performed.

Measurements were recorded with OptoJump (Microgate-Italy) system. In order to compare the effect of warm-up protocols on performance, Paired Simple T-test; Pearson correlation test was used to examine the relationship between performance parameters.

Results: There was no statistically significant difference between the performance parameters obtained after dynamic heating and FIFA11 heating program ($p > 0.05$). After FIFA11 warm-up program, Between stifness, active jump performance and change of directional running performance were found to be significantly relationship more than dynamic warming ($p < 0.01$).

Conclusion: In this study, it is seen that FIFA 11 warm-up program positively affects stiffness score, then this raise is effecting of the vertical jump performance and change of direction running performance. According to these results, coaches can useing increasing the level performance and in order to prevent possible muscle injuriy neuromusculer warm- up before explosive movement such as jump, sprint or pliometrik training.

SB522

ELİTE BADMİNTON OYUNCULARINDA MOTOR-BİLİŞSEL İKİLİ GÖREV PERFORMANSI

[1]Deniz SIMSEK, [1]Semra BIDIL, [1]Caner OZBOKE

[1]Eskişehir Teknik Üniversitesi, Spor Bilimleri Fakültesi

Email : *ds@eskisehir.edu.tr, badminton26@gmail.com, canerozboke@eskisehir.edu.tr*

Badminton, hızlı ve çevik ayak hareketlerini gerektiren Dünyanın en hızlı raket sporlarından biridir (Teu, Kim, Tan ve ark. 2005). Badminton oyuncuları tüy topa raketle çok hızlı bir şekilde tepki vermeli ve vücut pozisyonlarını oyun boyunca hızlı ve sürekli ayarlamalıdır (Faude, Meyer, Rosenberger ve ark. 2007). Çok hızlı ve asimetrik üst ekstremite hareketlerini gerçekleştirirken ağırlık merkezi de destek tabanı içinde tutmalıdırlar (Chang, Chang, Lee ve ark. 2013). İkili görevler genellikle postüral kontrolde kullanılır. Motor becerileri ve bilişsel performansı hedef alan bu görevler aynı zamanda bireyin postüral kontrolünü belirlemeye yardımcı olur. Bu çalışmanın amacı, badminton oyuncularının bilişsel ipuçlarını içeren motor görev sırasındaki performans değişikliklerini belirlemektir. Çalışmaya gönüllü olarak 20 katılımcı (badminton oyuncusu = 20, sedanter = 20) dahil edilmiştir. Katılımcıların reaksiyon süresi seviyelerini belirlemek için FitLight Trainer ™ sistemi kullanılmıştır. Çalışmada katılımcılar rastgele, ipucu ve karışık ipucu protokollerine göre 8 ışık sensörüne ulaşmaya çalışmışlardır. İpucu ve karışık ipucu testlerinde katılımcılara bir sonraki ışığı tahmin etme şansı verilmiştir. Araştırma bulguları badminton oyuncularının tepki sürelerinin, tüm protokoller için sedanterinkinden düşük olduğunu göstermiştir. Sonuçlarımız; (1) badminton oyuncularının motor görev sırasında postüral kontrol ayarlamalarını otomatik olarak yaptıklarını, minimal bilişsel çaba harcadıklarını, (2) düzenli fiziksel aktivitelerin ve eğitimlerin, özellikle denge kontrolünde görev alan propriyoseptif sistemde olumlu bir gelişme gösterdiğini ortaya koymaktadır. Bu, elit sporcuların postural adaptasyonlar geliştirerek denge yetenekleri üzerinde önemli bir etkiye sahip olduğunu ve postural işin zorluğu arttıkça, elit sporcuların postural salımdaki artışı düzenlemek için fazladan çaba göstermelerine gerek kalmamasını desteklemektedir. Bu çalışmanın sonuçları, postüral kontrol profilini ve amatör badminton oyuncularının performansını tespit etmek isteyen sporculara ve antrenörlere faydalı olabilir. Ayrıca, bu sonuçlar amatör badminton oyuncularının spor performansını iyileştirmek için kanıta dayalı postüral kontrol stratejisi geliştirmek için kullanılabilir.

Anahtar Kelimeler: Postüral kontrol, reaksiyon, ikili görev, badminton

MOTOR–COGNITIVE DUAL-TASK PERFORMANCE IN ELITE BADMINTON PLAYERS

Badminton is one of the fastest racket sports in the world and it requires fast and powerful shots and agile footwork. (Teu, Kim, Tan, et al 2005). Badminton players must react to the moving shuttlecock and adjust their body position rapidly and continuously throughout the game (Faude, Meyer, Rosenberger, et al.2007). They must maintain their center of gravity within the base of support while performing very rapid and asymmetrical upper limb movements (Chang, Chang, Lee et al. 2013). Dual-tasks are often used with postural control. These tasks, which generally target motor skills and cognitive performance, also help to determine the individual's postural control. The purpose of this study is to determine the changes in performance during the motor task, which includes the cognitive cues of the badminton players. 20 Participants (badminton players=20, sedentary=20) were included voluntarily in the study. The FitLight Trainer™ system was used to determine participants' reaction time levels. In the study, participants tried to reach 8 light sensors according to random, clue and mixed cue protocols. In cue and mixed cue tests, participants were given the chance to predict the next light. The reaction time of badminton players was lower than that of sedentary for all protocols. Our results indicated that; (1) badminton players perform postural control adjustments automatically during the motor task, they require minimal less cognitive effort than they need to be minimally considered, (2) regular physical activities and trainings, showed a positive development on other systems especially proprioceptive system which take charge in balance control. This supports that trainee athletes has significant influence on their balance ability by developing postural adaptations and that as the difficulty of the postural task increases, elite athletes do not need extra effort to regulate the increase in postural release. The results of this study may benefit athletes and coaches

SB535

ELİT ERKEK GÜLLE ATICILARIN BİR YARIŞMA PERİYODUNUN DEĞERLENDİRİLMESİ

[2]Işık BAYRAKTAR, [3]Mustafa Onur DEMİR, [1]Tuncay ÖRS

[1]Aydın Adnan Menderes Üniversitesi, Sağlık Bilimleri Enstitüsü, Aydın
[2]Alanya Alaaddin Keykubat Üniversitesi, Spor Bilimleri Fakültesi, Alanya
[3]Türkiye Atletizm Federasyonu, Ankara

Email : *isik.bayraktar@alanya.edu.tr, onurdemir224@gmail.com, tuncayors_86@hotmail.com*

Giriş ve Amaç:Performans sporlarında antrenmanın temel hedefi olan yarışma dönemi, yıllık antrenman planları hazırlanırken sporcuların katılması gerekli olan yarışma sayısına, sıklığına göre belirlenir ve bütünleşik bir dönem olarak tanımlanır. Yarışma döneminde çok sayıda yarışma olmasına rağmen doruk verim düzeyinin 2-3 yarış korunabileceğini biliyoruz. Sporcunun verim düzeyini en uygun duruma getirmek için bu dönem özenli bir biçimde planlanmalıdır. Bu araştırmanın amacı, elit erkek gülle atıcıların bir yarışma periyodunda toplam yarışma ve periyod gün sayısı, sezon en iyi performansı (SB), sezon başlangıç ve bitiş performansı gibi değişkenleri incelemek, bu değişkenlerin birbirleriyle ilişkilerini belirlemektir.Yöntem:Araştırma grubu Uluslararası Atletizm Federasyonu'nun (IAAF) 2018 sıralama listesindeki 50 erkek sporcu oluşmuştur. Araştırma verileri IAAF resmi web sayfasındaki veri tabanından elde edilmiştir. Sezon toplam gün sayısı,yarışma sayısı,SB performansına göre sezon ortalama,başlangıç ve bitiş derecelerinin yüzde oranları hesaplanmıştır.Sezon başlangıç,ortalama ve bitiş derecelerinin sezon en iyi derecesi ile ilişkileri belirlenerek lineer regresyon analizi uygulanmıştır.Bulgular:Araştırma grubunun yaş ortalaması 25,5 yıldır.Sporcular sezonda ortalama 10,6 yarışa katılmıştır. Yarışma sıklığı ise ortalama 12,3 günde bir olarak hesaplanmıştır. SB performansının ortalama altıncı yarışmada gerçekleştiği görülmüştür.Sporcuların sezon başlangıç ve bitiriş performansı, SB performansının %95-96'sı aralığında olduğu tespit edilmiştir.Sezon başlangıç performansının SB performansı ile orta düzeyde pozitif yönlü (r=0,72),sezon ortalaması ile yüksek düzeyde pozitif yönlü (r=0,88) anlamlı ilişki gösterdiği bulunmuştur.Sezon başlangıç performansı ile sezon ortalama ve SB performans değişkenleri arasında oluşturulan lineer regresyon modellerine göre, sezon başlangıç performansı sezon ortalama performansını %77 oranında, SB performansını ise %52 oranında yordadığı görülmüştür. Modeller: SB= 9,493 + (Sezon Başlangıç Performansı x 0,57). Sezon Ortalama Performansı= 4,926 + (Sezon Başlangıç Performansı x 0,761).Sonuç:Sezon başlangıç performansı hem SB performansı hem de sezon ortalama performansı hakkında bilgi vermektedir. Antrenörler sezon başında, başlangıç performansı üzerinden oluşturulan SB ve sezon ortalama performans modellerinin tahmin verilerine göre sezon hedeflerini sorgulayarak gerekli gördüklerinde antrenman planlarında değişikliğe giderek önlemler alabileceklerdir.Anahtar Kelimeler:Atletizm,atma branşları,zirve performans,hedef yarış

EVALUATION OF A COMPETITION PERIOD OF ELITE MALE SHOT PUTERS

Introduction and Aim:Competition period,main target of training in performance sports,which is determined by number and frequency of competitions that athletes must attend when preparing their annual training plans is defined as an integrated period.Although there are many competitions in competition period,peak efficiency level can be maintained in 2- 3competitions.This period should be carefully planned in order to optimize efficiency of athlete.Aim of this study is to investigate variables such as total number of days of competition and period,season best(SB),starting-ending performance of elite male shot puters in a competition period and to determine relationship of these variables.Methods:Research group consisted of male elite athletes ranked in top 50 in ranking of International Association of Athletics Federation(IAAF).Research data were obtained from database on IAAF official website.Total day of season,number of competition,season average,percentages of start and end performances were calculated according to the season's best performance(SB).Linear regression was made by determining relationship between season average,start and end performances with the season best performance.Results:Mean age of study group was 25.5 years.During season,athletes participated an average of 10.6competitions.Frequency of competition was calculated as 12.3days.SB performance was observed in sixth competition.Season start and end performances of athletes were 95-96% of SB performance.

Season start performance showed moderate positive relationship with SB performance(r=0.72) and high positive relationship with season average(r=0.88).According to linear regression model,formed between season average and SB performance variables,it was seen that season start performance predicted average performance of season by 77% and SB performance by 52%.Models:SB=9.493+(Season Start Performancex0.57).Average Season Performance=4.926+(Season Start Performancex0,761).Conclusion:Season start performance provides information on both SB and season average performance. At beginning of season,trainers will be able to take measures by changing training plans when they deem necessary by questioning season targets according to forecast data of SB and season average performance models formed over initial performance.Keywords:Athletics, throwing events, peak performance, goal competition

SB543

FİFA 2018 DÜNYA KUPASI MAÇLARININ TAKTİKSEL, TEKNİK VE FİZİKSEL PERFORMANS PARAMETRELERİNE GÖRE İNCELENMESİ

[1]Göktuğ ERTETİK, [2]Oğuz GÜRKAN, [3]Raci KARAYİĞİT, [3]Recep Sürhat MÜNİROĞLU, [3]Gülfem ERSÖZ

[1]Kastamonu Üniversitesi Beden Eğitimi Ve Spor Yüksekokulu, Kastamonu
[2]Bozok Üniversitesi, Beden Eğitimi Ve Spor Yüksekokulu, Yozgat
[3]Ankara Üniversitesi Spor Bilimleri Fakültesi, Ankara

Email : *ertetik@ankara.edu.t*

Giriş ve Amaç Bu çalışmanın amacı, Fifa 2018 Dünya Kupasında oynanan maçların, taktik, teknik ve fiziksel açıdan incelenmesidir. Bu sebeple bu turnuvada oynanan 64 maçın istatistiksel analizi yapılarak belirlenen parametrelerde başarılı takımların hangi kategorilerde daha iyi olduğunu ortaya çıkarmak hedeflenmiştir.

Yöntem Yapılan çalışmada, grup aşaması, ikinci tur, çeyrek final, yarı final, üçüncülük maçı ve final maçı olmak özere 64 müsabaka inceleme altına alınmıştır. Çalışmada incelenen veriler, Uluslararası Futbol Federasyonları Birliği (FIFA)'nın resmi web sitesi www.fifa.com'dan alınmıştır. Bu araştırmada takım boyu ve takım eni, takımların müsabakalarda kat ettikleri mesafeler, 20 km/h üzeri koşu mesafeleri, 25 km/h üzeri sprint mesafeleri, ceza sahasına topla girişler, atakların oluş biçimleri, gollerin oluş biçimleri, takımların top kendilerindeyken ve top rakipteyken saha üzerinde metrekare cinsinden kapladıkları alanları ve başarılı pas parametreleri incelenmiştir.

Bulgular ve Sonuç Yapılan çalışma sonucunda, kazanan takımların ortalama 104.38 km, kaybeden takımların da ortalama 103.96 km mesafe kat ettikleri tespit edilmiş, bu parametrede 90 dakikası berabere biten 14 karşılaşma değerlendirmeye alınmamıştır. Almanya Bundesliga'da kat edilen mesafelerin başarıyla ilişkisini araştıran bir çalışmada, başarılı takımların başarısız takımlara göre daha az mesafe kat ettikleri tespit edilmiştir(Hoppe WM, ve ark., 2015). Dünya kupasına katılan takımların ceza sahasına giriş sayılarına bakıldığında ortalama olarak her takımın 32.6 kez topla ceza sahasına girdiği tespit edilmiştir. Yarı finale kalan takımların atakların oluş biçimleri incelendiği zaman, merkezden hücumu tercih ettikleri görülmüştür (%54). Turnuvada atılan gollerin oluş biçimi incelendiğinde, 107 tanesinin akan oyunda, 62 tanesinin de duran top sunucu gerçekleştiği belirlenmiştir. Sonuç olarak, futbol oyunu teknolojinin gelişimiyle birlikte daha derinlemesine analiz edilebilir hale gelmiş, bu sebeple de antrenörlerin oyun stratejilerini, takımın fiziksel durumlarını ve teknik kapasitelerini tespit edebilmeleri kolaylaşmıştır. Bundan sonra yapılacak çalışmalarda, takım boyu ve takım eni parametrelerinin, toplam kat edilen mesafelere ve yüksek şiddetli eforlara bir etkisinin olup olmadığı araştırılabilir.

EXAMINATION OF THE FIFA 2018 WORLD CUP MATCHES ACCORDING TO TACTICAL, TECHNICAL AND PHYSICAL PERFORMANCE PARAMETERS

Introduction The purpose of this study is to examine the matches played in Fifa 2018 World Cup in terms of tactical, technical and physical aspects. All 64 matches that is played in the tournaments were analyzed. It is aimed to find out which categories of successful teams are better.

Methods In this study, the group phase, round of 16, quarter-finals, semi-finals, third place game and final match, including 64 competitions were examined. The data examined in the study were obtained from the official website of the International Football Federation Association (FIFA) www.fifa.com. Team length, team width, total distance covered by the teams, high intensity running distance, sprint distance, entries to the penalty area, attacking direction, goals' types, team compactness when the team in possesion and out of possesion parameters were examined.

Results As a result of the study, it was found that the winning teams covered an average distance of 104.38 km and the losing teams covered an average distance of 103.96 km. 14 matches ended in a 90-minute draw were not evaluated fort his parameter. In a study investigating the relationship between the distances covered and success in the German Bundesliga, it was found that successful teams covered less distance than unsuccessful teams (Hoppe WM, ve ark., 2015). Attack patterns were examined that the teams that reached the semi-finals, it was seen that they preferred attack from the middle (%54).

Discussion As a result, football game has become more in-depth analysis with the development of technology, which makes it easier for coaches to determine game strategies, team physical conditions and technical capacities

SB562

GELENEKSEL HAMSTRİNG:QUADRİSEPS ORANI ÖLÇÜMLERİ YORGUNLUK KOŞULLARINDA GERÇEK NÖROMÜSKÜLER PERFORMANSI YANSITIYOR MU?

***[1]Gökhan UMUTLU*, [1]Ayhan Taner ERDOĞAN**

[1]Uluslararası Final Üniversitesi, GİRNE

Email : *gokhan.umutlu@final.edu.tr, taner.erdogan@final.edu.tr*

Amaç: Bisiklet ve koşu içeren branşlarda egzersiz esnasında kas kasılma döngüsünün sürdürülmesi gelişmiş bir dayanıklılık performansı kapasitesine dayanır. Bu çalışmanın amacı geleneksel hamstrings-quadriceps oranı ölçümlerinin (H:Q) aksine maksimum yorulma intoleransı noktasında gerçekleştirilen (IVO2max TLim ve vVO2max TLim) bir ölçüm sonrasında yorgunluk koşulları altında alternatif bir H:QYorgunluk yaklaşımı kullanarak H:Q oranlarını belirlemek ve ayrıca olası bir alt ekstremite kas kuvveti imbalansının ve yüksek bilateral asimetri indeksi değerlerinin H:Q oranlarını nasıl etkilediğinin incelenmesi amaçlanmıştır.

Yöntem: Çalışmaya toplam 59 sağlıklı erkek katılımcı (yaş: 21.47±2.39 yıl, boy: 176.88±5.80 cm, vücut ağırlığı: 73.46±8.04 kg, yağsız vücut kütlesi: 64.02±5.58 kg, vücut yağ yüzdesi: 12.49±4.72) gönüllü olarak katıldı.

Bulgular: Yapılan analiz sonuçlarına göre TLimVO2max bisiklet ve koşu testleri sonrasında gerçekleştirilen alternatif H:QFatigue yöntemi (Cycling:H:Q48,49,50:1.24–1.35 vs. H:QCR:0.54–0.64; Treadmill:H:Q48,49,50:1.12–1.21 vs. H:QCR:0.47–0.57; $p<0.001$) ve yorgunluk indeksi parametreleri (Extension A48,49,50 vs. C, ES=0.85; 0.68; 0.85, $p<0.001$; Flexion A48,49,50 vs. B, ES=0.74; 0.58; 0.63, $p<0.05$) ile geleneksel yöntemler arasında istatistiksel olarak anlamlı bir fark bulundu. Ayrıca, bilateral asimetri indeksi ile TLimVO2max ($r=-0.72$; $r2=0.52$; $p=0.03$) ve bilateral asimetri indeksi ile IVO2max ($r=-0.84$; $r2=0.71$, $p=0.004$) değerleri arasında istatistiksel olarak negatif bir korelasyon bulundu.

Sonuç: Yorgunluk indeksi ve yorucu bir egzersiz sonrasında belirlenen alternatif H:QYorgunluk yöntemi ile geleneksel yöntemler arasında görülen farklar göz önünde bulundurulduğunda geleneksel H:Q yöntemlerinin yorgunluk koşulları altında gerçek nöromüsküler performansını yansıtmadığı ileri sürülebilir.

Anahtar Kelimeler: Kan laktat konsantrasyonu, egzersiz şiddeti, yorgunluk indeksi, H:Q.

Do Conventional Hamstrings To Quadriceps Ratio Measurements Mimic The Actual Neuromuscular Performance Under Fatigue Conditions?

Purpose: An improved endurance performance relies primarily on the capacity during cycling and running to maintain repeated muscle contractions. The aim of this study was to determine the H:Q ratios using an alternative H:QFatigue approach subsequent to an exhaustive cycling (TLim at IVO2max) and running (TLim at vVO2max) trial performed at maximum fatigue intolerance point rather than other conventional (H:QCR) methods of determining the hamstrings-to-quadriceps ratio under non-fatigued conditions and also to assess the extent to which a possible lower extremity muscle strength discrepancy resulted from an increased bilateral asymmetry index and the type of the exercise modality on the results of H:QFatigue and H:QCR.

Method: A total of 59 healthy male participants (21.47±2.39 years, height:176.88±5.80 cm, mass:73.46±8.04 kg, lean body mass:64.02±5.58 kg, percent body fat:12.49±4.72%), voluntarily participated in this study.

SB180

Results: There were statistically significant differences between new and conventional equations with respect to H:Q absolute fatigue ratios (Cycling:H:Q48,49,50:1.24–1.35 vs. H:QCR:0.54–0.64; Treadmill:H:Q48,49,50:1.12–1.21 vs. H:QCR:0.47–0.57) and fatigue index parameters (Extension A48,49,50 vs. C, ES=0.85; 0.68; 0.85, p<0.001; Flexion A48,49,50 vs. B, ES=0.74; 0.58; 0.63, p<0.05) following TLimVO2max tests for both exercise modalities (p<0.001), respectively. There was also a statistically significant negative correlation between bilateral asymmetry index and TLimVO2max (r=–0.72; r2=0.52; p=0.03) and bilateral asymmetry index and IVO2max (r=–0.84; r2=0.71, p=0.004) subsequent to cycling time to exhaustion test.

Conclusions: Fatigue index and H:Q ratios following an exhaustive exercise provides different outcomes and conventional H:Q methods may not mimic the actual neuromuscular performance under fatigue conditions. Fatigue index and H:Q ratios subsequent to an exhaustive physical activity provide distinct results and standard H:Q techniques may not replicate real neuromuscular performance under fatigue conditions.

Key words: Blood lactate concentration, exercise intensity, fatigue index, H:Q.

ŞİDDETLİ EGZERSİZDEN SONRA OLUŞAN NÖROMÜSKÜLER YORGUNLUK YANITININ DEĞERLENDİRİLMESİNDE KULLANILAN YENİ VE GELENEKSEL HAMSTRİNG-QUADRİCEPS ORANI YÖNTEMLERİ ARASINDAKİ FARKLILIKLAR

***[1]Gökhan UMUTLU*, [1]Ayhan Taner ERDOĞAN**

[1]Uluslararası Final Üniversitesi, GİRNE

Email : *gokhan.umutlu@final.edu.tr, taner.erdogan@final.edu.tr*

KAPSAM: Yorgunluğun neden olduğu homeostatik değişimler, fiziksel aktivite sırasında gerçek nöromüsküler performansı inhibe eder.

AMAÇ: Bu araştırmanın amacı, maksimum bireysel yorgunluk intoleransı noktasında gerçekleştirilen yüksek şiddetli (TLim vVO2max) egzersizlerden sonra hamstrings-quadriceps oranı ve yorgunluk indeksi düzeylerinin alternatif bir H:QFatigue yaklaşımı kullanılarak belirlenmesi ve geleneksel H:Q yöntemleri ile karşılaştırılmasıdır.

METOD: Çalışmaya 8 bisikletçi, 10 dövüş sporları, 10 futbol, 9 atletizm, toplam 37 erkek sporcu katılmıştır. Kardiyopulmoner özelliklerin belirlenmesinde, VO2max, vVO2max kademeli TLimvVO2max ise sabit hızdaki bir test protokolü kullanılarak bir hafta arayla gerçekleştirildi.

BULGULAR: Analizler sonucunda, 48-50 tekrarlarında geliştirilen moment kullanılarak hesaplanan H:QFatigue diğer geleneksel yöntemlerden anlamlı olarak daha yüksek bulundu ($p<0.001$). Kruskal Wallis-H analizinin sonuçları TLimvVO2max testlerinin ardından kullanılan alternatif metod ve geleneksel H:Q absolüt yorgunluk indeksi denklemleri arasındaki fark istatistiksel olarak anlamlı bulundu (H:QSAĞ48,49,50:1.20–1.24 vs. H:QCR: 0.57–0.62; $p<0.05$) and (H:QSOL48,49,50:1.17–1.34 vs. H:QCR: 0.53–0.55; $p<0.001$).

SONUÇ: Bu çalışmanın sonuçları, sporcuların maksimum bireysel yorgunluk intoleransı noktalarına ulaşmalarını sağlayan TLimvVO2max'ı ardından belirlenen H:Q oranlarının diğer geleneksel yöntemlere göre farklı bilgiler sunduğunu göstermektedir. Bu sonuçlar ayrıca, yetişkin sporculara aerobik kondisyonu geliştirmek için sezon dışı müdahalelerin de sezon içi yaralanma riskini azaltabileceğini ortaya koymaktadır.

Anahtar Kelimeler: Egzersiz testleri - Oksijen Tüketimi - Spor, Yorgunluk İndeksi, H:Q.

The Differences in New and Conventional Hamstring-to-Quadriceps Ratio Methods Used in the Evaluation of Neuromuscular Fotigue Response Subsequent to Exhaustive Exercises

Background: During physical activity, fatigue-induced homeostatic disruption inhibits real neuromuscular output.

Objective: The purpose of this investigation was to evaluate the effect of fatigue induced subsequent to an exhaustive running (i.e. TLim at vVO2max) trial performed at maximum individual fatigue intolerance point on fatigue index and H:Q ratios using an alternative H:QFatigue approach rather than other conventional (H:QCR) methods of determining the hamstrings-to-quadriceps ratio under non-fatigued conditions.

Method: Eight cyclists, 10 martial arts, 10 soccer, and 9 track and field, a total of 37 male athletes participated in this study, respectively. Cardiopulmonary tests were measured through incremental and constant test protocols to determine VO2max, vVO2max,

SB182

and TLimvVO2max,, over a one-week interval with two preliminary test sessions. H:Q was tested through a fatigue test following TLimvVO2max.

Results: H:QFatigue calculated using the moment developed in repetitions 48-50 was significantly greater than other conventional methods ($p<0.001$). The results of the Kruskal Wallis-H analysis revealed statistically significant differences among new and conventional equations with respect to H:Q absolute fatigue ratios (H:QRIGHT48,49,50:1.20–1.24 vs. H:QCR: 0.57–0.62; $p<0.05$) and (H:QLEFT48,49,50:1.17– 1.34 vs. H:QCR: 0.53–0.55; $p<0.001$) following TLimvVO2max tests, respectively.

Conclusion: The results of this study reveal that determination of H:Q ratios following TLimvVO2max which enables athletes to reach their maximum individual fatigue intolerance point present different information compared to other conventional (H:QCR) methods of determining the hamstrings-to-quadriceps ratio under non-fatigued conditions. This results also indicate that off-season interventions in adult athletes to improve aerobic fitness may also reduce in-season injury risk.

Key Words: Exercise Test - Oxygen Consumption - Sports, Fatigue Index, H:Q.

SB565

FARKLI ORTAMLARDA ANTRENMAN YAPAN 13-15 YAŞINDAKİ ÇOCUKLARIN PROPRİYOSEPSİYON VE DAYANIKLILIK GELİŞİMLERİ AÇISINDAN KARŞILAŞTIRILMASI

[1]Ali GÜREŞ, [1]Gökhan DOKUZOĞLU, [1]Muhammed Ömer EREN, [1]Şaheser GÜNEŞ

[1]Adnan Menderes Üniversitesi Spor Bilimleri Fakültesi

Email : *aligures74@windowslive.com, dkzgkhn_1988@hotmail.com, momer54@hotmail.com,*

Bu çalışmanın amacı kırsal kesimde ve düzensiz zeminde yapılan antrenmanların, atletizm pistinde ve sentetik zeminde yapılan antrenmanlarına göre proprioseptif algılama ve dayanıklılık performansını daha iyi geliştirip geliştirmediğini incelemektir. Çalışmamızda 13-15 yaşlarında spora yeni başlayan ve düzensiz zeminde yapılan antrenmanların ayak ve ayak bileği üzerine uygulanacak yüklenmenin etkisinin incelenerek bunun yanında ayak bileğinde inversiyonu ve eversiyon şeklindeki proprioseptif algılamaya düzensiz zeminde yapılan antrenmanların nasıl etkilediğini görmektir. Çalışmaya alınan denekler dayanıklılık testine tabii tutuldular. kırsal kesimde yaşayan ve düzensiz zeminde antrenman yapan (n=18) ve Şehirde yaşayan ve sentetik pistte antrenman yapan (n=18) erkek gönüllünün (N=36; 13-15y) çalışmaya alındı. Testlerde ayak bileği ekleminde açısal değişimlerin algılanma düzeyi ile pistte 3000 metre koşu performansı ölçüldü. Oniki haftalık antrenman dönemi öncesi ve onikinci haftaların sonunda testler tekrarlandı. Pist koşusu grubu 12 hafta süresince sadece pist antrenmanları yaparken, kırsal kesimde yaşayan çocuklar düzensiz zemine sahip özel bir parkurda antrenmanları gerçekleştirilmiştir. Teste katılan deneklerin testlere başlamadan önce 3000m si hafızalı süre ölçer ile tüm deneklere aynı koşullarda dereceleri alındı. Proprioseptif algılama ölçümü ise Tıp Fakültesi Fizik Tedavi Rehabilitasyon Merkezide Cybex- Norm aletinde ayak bileğini algılamaya yönelik ölçümler yapıldı. Yapılan ölçümler sonucunda orta süreli dayanıklılığa yönelik yapılan antrenmanların düzensiz zeminde yapılması halinde dayanıklılığı ve ayak bileğinde proprioseptif algılamayı daha fazla geliştirdiğini söyleyebiliriz. Bu sonuça göre özel parkurda dayanıklılık antrenmanları yapan atletlerin % de olarak fazla dayanıklılık ve proprioseptif algılama düzeyini anlamlı gelişmeler gösterdiğini söyleyebiliriz.

COMPARISON OF 13-15 YEARS CHILDREN TRAINING IN DIFFERENT ENVIRONMENT IN TERMS OF PROPRIOCEPTION AND ENDURANCE DEVELOPMENTS

The aim of this study is to research whether the exercising in rural areas and uneven surface improves proprioceptive perception and endurance performance better than the exercising on athletics track and synthetic floor. In our study , exercises that is done on uneven surface's influence on the load on foot and ankle were examined. In addition, this study was carried out to determine the effects of exercises on the uneven surface on proprieceptive perception as inversion and eversion. The study included male volunteers (n=36, 13-15 years of age) living in rural areas and exercising on uneven grounds(n=18) and living in a city and exercising on synthetic tracks(n=18) .the subjects were subjected to endurance test. This test investigated the perception levels of angular changes on ankle joint and the 3000m running performance. Tests were repeated in before and after periods of twelve-week exercising. When track running group performed only track workouts for 12 weeks, children living in rural areas exercised on a particular racecourse that has uneven surface. Before starting the test, subjects' performance of 3000m were measured with smart stopwatch under the same conditions. Measurements of ankle joint movement perception were made by cybex-norm device in physical therapy and rehabilitation center of medical faculty. As a result of these measurements, it can be concluded that exercises doing for endurance improve the endurance and perception of proprioceptive on ankle better if they are made on a uneven surface. According to this result ,it is suggested that athletes who train on particular racecourse make significant progress on the level of endurance and proprioceptive perception.

SB566

ORTA MESAFE KOŞUCULARINDA MAKSİMAL EGZERSİZ KAN BİYOKİMYASINI NASIL ETKİLİYOR

[1]Ali GÜREŞ, [1]Muhammed Ömer EREN, [1]Gökhan DOKUZOĞLU, [1]Şaheser GÜNEŞ, [1]Mustafa ALTINIŞIK

[1]Adnan Menderes Üniversitesi Spor Bilimleri Fakültesi

Email : *aligures74@windowslive.com, momer54@hotmail.com, dkzgkhn_1988@hotmail.com*

Orta mesafe koşularında performans antrenmanın amacı, maksimal efor yüklenmelere karşı vücudun kapasitesini arttırmaktır. Yüklenmeler ne kadar yoğun olursa, yeni dokuların ve enzimlerin sentezi indüklenerek vücudun yeniden eski haline dönüşü zorlanır (1). Sonuçta bu sporcuların performanslarının düşmesine neden olan aşırı yorgunluk sendromu ortaya çıkabilir, ancak bu klinik durumla bağlantılı kesin fiziksel bulgular yoktur (2). Her bireyin yüklenmeye bağlı süreci farklı olduğundan, yorgunluk düzeyinin objektif değerlendirilmesi bir atletin antrenman programının ve diyetinin düzenlenmesinde etkili olabilir. Bu tür yüklenmeler tek başına metabolik bir stres oluşturur(9). Plazma volümünde azalma yanında metabolik yakıtların kullanımı, hücre membran permeabilite artışı ve enzimlerin açığa çıkışına neden olur (10). Biyokimyasal parametrelerin, aşırı yorgunluk sendromunu engellemek veya erken dönemlerinde saptamak için kullanılabileceği bildirilmesine karşın bu konu halen tartışmalıdır (3.4.5.8.9). Orta süreli dayanıklılık sporcularında aşırı yoğunlukta uzun süreli antrenmanın serum demir (Fe), çok düşük dan siteli Lipoprotein (VLDL), düşük dan siteli Lipoprotein (LDL), kolesterol, glikoz, albümin düzeylerinde düşmeye yol açtığı gösterilmiştir (3,10). Bu konuda yapılan çalışmaların çoğu elit atletlerde ve seçilen bazı parametreler için yapılmıştır (1.2.3.7).Üst düzeyde antrene olan orta mesafe koşucularında maksimal egzersizin kandaki bir çok parametreye etkisini ve bunların egzersiz öncesi düzeye erişme durumunu incelemek amacıyla bu çalışma planlanmıştır.

HOW DOES MAXIMAL EXERCISE AFFECT THE BLOOD BIOCHEMISTRY ON MIDDLE DISTANCE RUNNER

The purpose of performance training in middle distance race is to increase the body's capacity against the maximal effort loading. The more intense the loadings are, the more hard will be the reversion of body with being induced with synthesis of new tissues and enzymes.

Ultimately, chronic fatigue syndrome that elicits underperformance of athletes can occur . However, there is no definite physical findings related to this clinical condition.18 elite and trained male athletes who are at the national team level and ranking the highest at the national races with a mean age of (21 ± 2) and a mean performance age of (8,2 ± 2,5) participated in this study . Before running ,the venous blood samples were taken into plain tubes with vacutainer . Athletes completed the distance of 3000 meters in an average of 9.45 ± 1:02 minutes. Their blood was taken with the same method 1 hour,6 hours and 24 hours following the test run. Athletes' blood glucose, urea, uric acid, cholesterol, triglycerides, HDL,LDL, iron, TIBC, Fesat, total protein, albumin, , and AST, ALT, LDH, CK, GGT, ALP, , Ca and P levels were determined with using ILL AB test kits at ILL AB 1800 device.

VLDL were obtained according to the Friedewald formula, transferrin levels were calculated as TIBC/1.25 and iron saturation (Fesat) levels as (TIBC/Fe)x100.

Statistical analysis was done by SPSS program (version 8.0) with using Friedman's test.

A p value of P<0,05 was considered as significant. Changes in biochemical parameters were observed in athletes included in this study. Blood glucose, creatinine, cholesterol, HDL-C, LDL-C, TIBC, transferrin, total protein, albumin, LDH-C, GGT, ALP ,Ca and P levels increased at the 1st hour.

Urea, uric acid, triglyceride, VLDL, AST, ALT and CK activities increased at the 6th hour because of hemoconcentration and declined to the pre-exercise levels after 24 hours. This change was determined as significant except for TG, VLDL-C and Fesat . Fe and Fesat values reached their highest levels at the end of 24 hour.

As a result, it is found that almost all blood chemistry parameters approached pre-exercise levels 24 hours following submaximal exercise in mid-distance running athletes.

Increasing of blood-iron concentration is considered as performance enhancement. It can be suggested that athletes reach the blood biochemistry 24 hours later that they can do exercise again.

SB576

GENÇ ATICI ATLETLERDE SAKATLIK RİSKLERİ VE KORUNMA STRATEJİLERİ

[1]Şengül POLAT, [1]Erdem UYLAS, [1]Buse ALSOY, [1]Erkan GÜNAY

[1]Dokuz Eylül Üniversitesi Spor Bilimleri Fakültesi ,İZMİR

Email : *seengulpolatt@gmail.com, erdemuylas1995@gmail.com, busealsoy@gmail.com, erkanswim@gmail.com*

GİRİŞ Atmalar kısa sürede yüksek güç çıktısı temeline dayanan, materyalin olabildiğince en uzak noktaya düşmesini amaçlayan ve kompleks hareket serisine sahip teknik bir branştır. Atmaların tekniğe dayalı olması doğru hareket formunu ön plana çıkarmaktadır. Hareket formunu doğru açıda gerçekleştirmek hem hareket kalitesini hem de sportif performansı üst seviyeye çıkarmaktadır. Antrenman ve yarışmalarda tekrarlı yüksek güç çıktısı ve oluşan yorgunluktan dolayı sakatlık riski yüksektir. Ayrıca hareket formunun yanlış yapılmasıyla birlikte yanlış yük verilmesi sakatlığın en temel nedenlerinden biridir. Atma branşlarının ortak noktası her ne kadar fırlatma olsa da, branşların gerektirdiği teknikten dolayı sakatlanma şekli, sıklığı ve bölgesi farklılık gösterecektir.

AMAÇ Bu çalışma müsabık atma disiplini atletlerinin sakatlık risklerinin belirlenmesi ve korunma stratejilerini amaçlamaktadır.

YÖNTEM Çalışmaya düzenli antrenmanlara devam eden 14-19 yaş arası 11 sporcu dahil edilmiştir. Sporcuların vücut ağırlığı, boy uzunluğu, beden kütle indeksi, vücut yağ ve kas oranları analiz edilerek, toplam yedi hareket paterninden oluşan ve 0-3 puan arasında değerlendirilen Fonksiyonel Hareket Tarama Testi (FMS ®) yapılmıştır. Veriler ortalama ve standart sapma olarak hesaplanmıştır.

BULGULAR Sporcuların test içinde en yüksek puana sahip olduğu doğrusal öne hamle adımı 2.95 ± 0.15 puanı olmuştur. Sporcuların en düşük puana sahip olduğu hareketler ise şınav 2.18 ± 1.07 puan ve gövde rotasyon dengesi 2.18 ± 0.40 puanı bulunmuştur. Sporcuların FMS Toplam skoru 17.40 ± 1.41 puan olarak elde edilmiştir.

SONUÇ Çalışmada atletlerin dominant üst ekstremite omuz mobilite kısıtlılığı, gövde rotasyon ve stabilite zayıflığı tespit edildi. Gelişim çağı sporcularda tüm kas gruplarına yönelik çok yönlü çalışmaların yapılmasının ve belirli aralıklarla FMS testinin uygulanmasının sakatlık riskini azaltabileceği düşünüldü.

Injury Rısks And Prevention Strategies In Young Thrower Athletes

INTRODUCTION The throws are a technical branch with a complex series of motion,which is based on high power output in a short time,aiming for the material to fall to the farthest point.The fact that the throws are based on technique emphasizes the correct movement form.Performing the movement form at the right angle maximizes both movement quality and sporting performance.There is a high risk of injury due to repeated high power output and fatigue in training and competitions.In addition, wrong movement form and the wrong load is one of the main causes of injury. Although the common point of throw branches is the throwing,the form, frequency and area of injury will vary due to the technique required by the branches.

AİM This study aims to determine the risk of injury and prevention strategies of young competing throwing athletes.

METHODS Eleven athletes between the ages of 14-19 who were continuing regular training were included in the study.The body weight, height, body mass index, body fat and muscle ratios of the athletes were analyzed and Functional Movement Screening (FMS ®) consisting of a total of seven movement patterns was evaluated between 0-3 points.Data were calculated as mean and standard deviation.

RESULTS The linear step forward where athletes had the highest score in the test was 2.95 ± 0.15.The movements with the lowest scores were trunk rotation balance 2.18 ± 1.07 points and rotary stability was 2.18 ± 0.40 points.The FMS total score of the athletes was 17.40 ± 1.41.

CONCLUSION In the study,athletes the dominant upper extremity shoulder mobility limitation, trunk rotation and stability weakness of were determined.It was thought that multi-faceted studies for all muscle groups and application of FMS test periodically could decrease the risk of injury in developmental age athletes.

SB591

PAS AĞLARINDA MODÜLERLİK

[2]Necmi GÜRSAKAL, [1]Halil Orbay ÇOBANOĞLU, [3]Bülent BATMAZ, [4]Sandy ÇAĞLIYOR, [5]Fırat Melih YILMAZ

[1]Alanya Alaaddin Keykubat Üniversitesi Spor Bilimleri Fakültesi, ALANYA/ANTALYA
[2]Fenerbahçe Üniversitesi İ ktisadi Ve İ dari Bilimler Fakültesi, İSTANBUL
[3]Anadolu Üniversitesi Açıköğretim Fakültesi, ESKİŞEHİR
[4]Haliç Üniversitesi İ ktisadi Ve İ ari Bilimler Fakültesi, İSTANBUL
[5]Dokuz Eylül Üniversitesi Fen Edebiyat Fakültesi, İZMİR

Email : *negursakal@gmail.com, orbay_79@hotmail.com, bulentbatmaz@gmail.com, scagliyor@gmail.com, firatmelihyilmaz@outlook.com*

Giriş ve Amaç: Son yıllarda, karmaşıklık bilimlerinin sınırları dahilinde, ağ bilimi birçok ağ türünü analiz etmek için kullanılmıştır. Bir ağın modülleri gruplar, kümeler veya topluluklar olarak adlandırılabilir ve modülerlik, ağların veya grafiklerin yapısının bir ölçüsü olarak tanımlanabilir. Bir ağın modülleri içinde yoğun bağlantıları ve farklı modüllerdeki düğümler arasındaki seyrek bağlantıları varsa, bu durumda ağlar yüksek modülerliğe sahiptir. Her futbol maçının sonunda başarılı pas ağları elde edilebilir. Bu modüler yapılar, "bağımsız ancak bir bütün olarak işlev görür" olarak düşünülebilir. Genel olarak teknik direktörlerin düşüncelerinde yer alan modüller savunma, orta saha alanı ve hücum alanı olarak listelenebilir. Modüllerin nasıl üretildiğini ve bağlantılarının kesilmesinin nasıl fonksiyonel bir bozulmaya yol açtığını bilmek istiyorlarsa, bir futbol maçı sonucu oluşan modülerliği analiz etmelidirler. Bu çalışmanın amacı futbol takımlarının teknik direktörlerinin stratejilerini oyunlarda ne ölçüde gerçekleştirdiklerini incelemektir. Yöntem: İlk önce e-analiz futbol programı ile 10 maç analiz edildi. Sonra modülerlik analizi bir futbol maçı videosunu bir pas ağına dönüştürmekle başladı. Bu pas ağını kullanarak, ağ ölçümleri hesaplanacak ve daha sonra bu ölçümler Gephi kullanarak modüler bir analiz yapmak için kullanılacaktı. Gephi kullanarak modülerlik analizinden sonra tüm ağlar için bu ağların modülerlik sınıfları bulundu. Bulgular: Modülerlik analizi sonucu elde edilen sonuçlar incelendiğinde, modül sayısının 2 ile 4 arasında değiştiği gözlendi. Sonuç: Modülerlik analizi sonucunda bulunan sistemlerin planlanan sistemlerden çok farklı olduğu gözlendi.

MODULARITY IN PASS NETWORKS

Introduction and Objectives: In recent decades, within the boundaries of complexity sciences, network science has been used to analyze many kinds of networks. Modules of a network can be called as groups, clusters or communities and modularity can be defined as a measure of the structure of networks or graphs. If it has dense connections within a network's modules and sparse connections between nodes in different modules, in this case networks have high modularity. At the end of each football match, successful pass networks can be achieved. These modular structures can be thought as "independent yet function as a whole" football modules. Generally so called modules in the technical directors' thoughts can be listed as defense, midfielders area and strikers area. If they want to know how modules are generated and how their disconnection leads to functional decay they should analyze the modularity formed as a result of a football match. The aim of this study is to examine to what extent the football teams' managers have implemented their strategies in games. Method: First, 10 matches with the e-analysis football program were analyzed. And then modularity analysis began with transforming the video of a football match into a pass network. Using this pass network, network metrics was to be computed and then these metrics was to be used to make a modularity analysis using Gephi. After modularity analysis using Gephi, modularity classes of these networks were found for all networks. Results: When the results obtained from the modularity analysis were examined, it was observed that the number of modules varied between 2 and 4. Conclusion: It was observed that the systems found as a result of the modularity analysis were very different than the planned systems.

SB592

BİNGÖL İLİNDE DÜZENLİ YÜZME SPORU YAPAN 9-12 YAŞ ARASI ERKEK ÇOCUKLARIN SOMATOTİP YAPILARININ VE BAZI PERFORMANS ÖZELLİKLERİNİN İNCELENMESİ

[1]HARUN GENÇ

[1]BİNGÖL

Giriş ve Amaç: Bu çalışmanın amacı, Bingöl ilinde düzenli yüzme sporu yapan erkek çocuklardaki antropometrik ve somatotip özellikler ile bazı performans özelliklerinin incelenmesidir. Yöntem: Çalışmaya Bingöl ilinde yüzme sporuyla uğraşan ve yaş ortalamaları 10,85+1,02 yıl olan 13 erkek yüzücü gönüllü olarak katıldı. Çalışmada sporcuların somatotip özelliklerini belirlemek amacıyla Heath-Carter yöntemi kullanılarak triceps deri kıvrım kalınlığı, biceps deri kıvrım kalınlığı, subscapula deri kıvrım kalınlığı, iliac deri kıvrım kalınlığı, baldır deri kıvrım kalınlığı, biceps çevresi, baldır çevresi, dirsek genişliği, diz genişliği ölçümleri yapıldı. Performans özelliklerinden dikey sıçrama, durarak uzun atlama, 20 m sürat, oturarak top fırlatma, mekik koşusu testleri uygulandı.Verilerin analizinde SPSS 22,0 programı kullanıldı.Verilerin aritmetik ortalamaları, standart sapmaları hesaplandı. Çocukların somatotip yapıları ile performansları arasında ilişkinin olup olmadığını belirlemek için Correlate (bivariate) yapıldı. Bulgular: Çalışmaya katılan 13 erkek çocuğunun vücut ağırlık ortalamaları 33,47±9,66 kg, boy uzunluk ortalama değerleri 142,07±7,92 cm ve performans değerleri; dikey sıçrama ortalama değerleri 20,21±4,57 cm, durarak uzun atlama ortalama değerleri 134,43±15,17 cm, 20m sürat ortalama değerleri 4,21±0,41 sn, oturarak top fırlatma ortalama değerleri 146,92+48,70 cm ve mekik koşusu testi ortalama değerleri 35,57+11,71 adet ayrıca çocukların somatotip bileşenlerinin ortalama değerleri ise endomorfi 3,00±,1,34 mezomorfi 3,46±0,84 ektomorfi 4,00±,1,12 olarak bulundu. Bulgulara göre çocuklarda ektomorfi kompenentinin baskın olduğu dikkat çekmekte bu sonuç büyüme ve gelişme döneminin her çocuğu yapısal olarak farklı etkilemesi, deneklerin sosyal yaşam şartları, beslenme gibi faktörlerden etkilenmesi ile açıklanabilir. Sonuç: Çocukların ebeveynlerinin ve öğretmenlerinin mesajlarını anlayacak kadar büyüdüğünde antropometrik özelliklerinin tespiti yapılarak somatotiplerinin belirlenmesi, sağlıklı bir yaşam için doğru beslenme programı düzenlenmesi ve çocuğa uygun spor branşına yönlendirilmesi önemlidir. Anahtar Kelimeler: Yüzme, Antropometri, Somatotip, Erkek Çocuk, Performans Özellikleri

Investigation Of Somatotype Structures And Some Performance Characteristics Of 9-12 Years Old Boys Who Perform Regular Swimming in Bingöl

Introduction and Objective: The aim of this study is to investigate the anthropometric and somatotype characteristics and some performance characteristics of boys who practice regular swimming in Bingöl. Method: In the study 13 male swimmers with a mean age of 10.85 + 1.02 years participated in Bingöl. In order to determine somatotype characteristics of athletes, triceps skinfold thickness, biceps skinfold thickness, subscapula skinfold thickness, drug skinfold thickness, calf skinfold thickness, biceps circumference, calf circumference, elbow width, knee width measurements were performed. Vertical jump, standing long jump, 20 m speed, sitting ball throwing, shuttle running tests were performed as performance characteristics. SPSS 22.0 program was used for data analysis. Arithmetic mean and standard deviation of the data were calculated. Correlate (bivariate) was performed to determine whether there was a relationship between somatotype structures and performance of children. Statistical significance level was accepted as $p<0.01$ and $p<0.05$. Results: The mean body weight of 13 male children who participated in the study was found to be 33.47 ± 9.66 kg and mean length length was 142.07 ± 7.92 cm. performance values; The average vertical jump values of 20.21 ± 4.57 cm, standing long jump average values of 134.43 ± 15.17 cm, 20m speed average values of 4.21 ± 0.41 sec, mean values of sitting throwing are 146.92 + 48.70 cm and shuttle run test average values are 35.57 ± 11.71. In addition, the mean values of somatotype components of children were found to be endomorphic 3.00 ±, 1.34 mesomorphic 3.46 ± 0.84 ectomorphic 4.00 ±, 1.12. Conclusion: According to the findings, it is remarkable that ectomorphic component is dominant in children and this result can be explained by the fact that the growth and development period affects each child structurally differently and that the subjects are affected by factors such as social living conditions and nutrition.

As a result; when the children are old enough to get the messages of their parents and teachers, determining somatotypes by defining anthropometric characteristics of them, organizing the right nutrition program for a healthy life and to directing them to the appropriate sport branch is important. Keywords: Swimming, Anthropometry, Somatotype, Boy, Performance Characteristics

SB599

6-7 Yaş Grubu Kız Çocuklarında Cimnastik Antrenmanının Bazı Fiziksel Ve Performans Özellikleri Üzerine Etkisinin İncelenmesi

[1]Harun Genç, [2]Ali Erdem Ciğerci, [3]Ozan Sever

[1]Bingöl Üniversitesi Beden Eğitimi Ve Spor Yüksekokulu, Bingöl
[2]KASTAMONU Üniversitesi Beden Eğitimi Ve Spor Yüksekokulu, Kastamonu
[3]ERZURUM Üniversitesi Beden Eğitimi Ve Spor Yüksekokulu,Erzurum

Email : *hgenc@bingol.edu.tr, aecigerci@kastamonu.edu.tr, ozan.sever@atauni.edu.tr*

Giriş ve Amaç: Bu çalışma, 2018-2019 Eğitim Öğretim yılında Kastamonu Üniversitesi bünyesinde açılan cimnastik kursu öğrencileri ve Kastamonu İsfendiyar İlkokulu'nda eğitim gören 6-7 yaş grubu kız öğrenciler üzerinde yapılmıştır. Yöntem: Araştırmaya katılan çocuklar 8 deney grubu (DG) ve 8 kontrol gurubu (KG) olarak ikiye ayrılmıştır. Çalışmada DG 12 haftalık cimnastik antrenmanları yaparken KG ise okul programı hariç herhangi bir fiziksel aktiviteye katılmamıştır. Çalışmada DG ve KG'ye ön test ve son test olarak boy, vücut ağırlığı, Beden Kitle İndeksi (BKİ), Vücut Yağ Yüzdesi (VYY), antropometrik ölçümlerden deri kıvrım kalınlığı (DKK), uzunluk ölçümü (UÖ), çap ölçümü (ÇAÖ) ve çevre ölçümü (ÇEÖ) testleri, performans ölçümlerinden ise dikey sıçrama, durarak uzun atlama ve esneklik ölçümü testleri uygulanmıştır. Çalışmanın istatistiksel analizleri SPSS 22.0 programı kullanılarak gerçekleştirilmiştir. Gruplar arası farklarını anlamak için, Independent Samples T Testi, grup içi ön-test son-test farklarını tespit etmek için ise Paired Samples T Testi uygulanmış ve istatistiksel anlamlılık düzeyi olarak $p<0,01$ ve $p<0,05$ değeri alınmıştır. Bulgular: DG ve KG arasında ön test ölçüm sonuçlarının arasında esneklik testi hariç diğer tüm testlerde istatistiksel açıdan anlamlı bir fark bulunmamıştır ($p>0,05$). Uygulanan 12 haftalık cimnastik antrenmanı sonrası boy, vücut ağırlığı, BKİ, VYY, DKK, UÖ, ÇAÖ, ÇEÖ değerinde iki grup arasında herhangi bir farklılık tespit edilmezken ($p>0,05$); dikey sıçrama, durarak uzun atlama, esneklik testleri ölçümlerimde ise tüm performans parametrelerinde DG lehine olumlu yönde istatistiksel olarak farklılık olduğu belirlenmiştir($p<0,05$). Ayrıca grup içi Paired Samples T Testi ön-test ve son-test ölçüm sonuçları incelendiğinde KG'de tüm performans özelliklerinde herhangi bir farklılık belirlenmezken ($p>0,05$) DG'de ise tüm performans özellikleri test ortalamaları arasındaki fark istatistiki açıdan anlamlı bulunmuştur ($p<0,05$). Sonuç: Uygulanan 12 haftalık cimnastik antrenmanının 6-7 yaş grubu kız çocuklarında fiziksel açıdan herhangi bir değişime yol açmazken dikey sıçrama, durarak uzun atlama ve esneklik özellikleri açısından olumlu yönde etki yaptığı söylenebilir. Anahtar Kelimeler: Cimnastik, Antropometri, Kız, Performans Özellikleri

THE INVESTIGATION OF THE EFFECT OF GYMNASTICS TRAINING ON SOME PHYSICAL AND PERFORMANCE FEATURES IN GIRLS OF 6-7 YEARS OLD

Introduction and Objective: This study was conducted on 6-7-year-old students of gymnastics courses opened in Kastamonu University and Kastamonu İsfendiyar Primary School in the 2018-2019 academic year. Method: The children were divided into two groups as 8 experimental groups (EG) and 8 control groups (CG). DG did gymnastics training for 12 weeks while KG did not participate in any physical activity except school program. Height, weight, body mass index (BMI), Body Fat Percentage (BFP) and skinfold (SM), length (LM), diameter (DM), girth (GM) values for antropometric measurements and also vertical jump, standing long jump and flexibility tests for performance measurements were applied to both groups. The statistical analysis of the study was performed using by SPSS 22.0 program. Independent Samples t Test was used to understand the differences between the groups, Paired Samples T Test was used to determine the pre-test and post-test differences between the group. Statistical significance level was accepted as $p<0.01$ and $p<0.05$. Results: There was no statistically significant difference between DG and KG in all tests except the flexibility test ($p<0.05$). After 12 weeks of gymnastics training, no difference was found between the two groups in terms of height, body weight, BMI, BFP, SM, LM, DM, GM ($p>0.05$). It was determined that there was a statistically significant difference in favor of EG in all performance parameters in the measurements of vertical jump, standing long jump and flexibility tests ($p<0.05$). In addition, when Paired Samples t

Test pre-test and post- test measurement results were examined, no difference was found in all performance characteristics in CG ($p>0.05$), whereas the difference in all performance features was statistically significant in EG ($p<0.05$). Conclusion: It can be said that the 12-week gymnastics training did not cause any physical changes in girls in the 6-7 age group, but it had a positive effect on vertical jump, standing long jump and flexibility features. Keywords: Gymnastics, Anthropometry, Girl, Performance Characteristics

SB609

BOKSÖRLERDE AEROBİK VE ANAEROBİK GÜCÜN ARTIRILMASINDA TRAİNİNG MASK ETKİSİNİN İNCELENMESİ

[1]Seda YALÇIN, [2]Malik BEYLEROĞLU

[1]Iğdır Üniversitesi Beden Eğitimi Ve Spor Yüksekokulu
[2]Sakarya Uygulamalı Bilimler Üniversitesi Spor Bilimleri Fakültesi

Amaç: Bu çalışmanın amacı, boksörlerde aerobik ve anaerobik gücün artırılmasında antrenman maskesi etkisinin incelenmesidir. Yöntem: Araştırmaya Sakarya Boks Spor Kulübü'nden toplam 24 gönüllü boksör katılmıştır. İçlerinden rasgele yöntemle seçilen 12 boksör antrenmanlara maske takarak devam etmiş geriye kalan 12 sporcu ise maskesiz kontrol grubu olarak belirlenmiştir. Çalışmada aerobik dayanıklılığı ölçmek adına Yo-Yo Aralıklı Toparlanma Testi, anaerobik dayanıklılığı ölçmek için ise Wingate Anaerobik Güç Testi uygulanmıştır. Haftada 5 gün toplamda 6 hafta süren antrenman programında ölçümler her bir sporcu için antrenman öncesinde ve sonrasında ön test son test şeklinde alınmıştır. Elde edilen veriler SPSS 23.0 paket programında nanparametrik testlerden Wilcoxon İşaretli Sıralar Testi ile Mann-Whitney U Testi kullanılarak analizler gerçekleştirilmiştir. Bulgular: Grupların Wilcoxon İşaretli Sıralar Testi ile gerçekleştirilen analizlerinde ön test ve son test ölçümleri arasında istatistiksel olarak anlamlı bir farka rastlanmıştır ($p>0,05$). Araştırmaya katılan sporcuların Mann-Whitney U Testi uygulanarak gerçekleştirilen analiz sonuçlarında ise katılımcıların kontrol ve deney grubun Peak Power (W/kg) değişkeninin ön test ve son testlerinde farka rastlanır ($p<0,05$) iken, diğer değişkenlerde anlamlı bir fark tespit edilememiştir ($p>0,05$). Sonuç: Çalışma sonucunda antrenman maskesinin aerobik dayanıklılık gerektiren çalışmalarda egzersizin şiddetinin artırılmasına, oksijen alımını sınırlaması nedeni ile bu maskeleri kullanan bireylerin daha zor antrenmanlara kendini hazırlamasına, sporcunun gelişimine katkı sağlayacağına fakat anaerobik dayanıklılık gerektiren egzersizlerde daha uzun antrenman periyotları içerisinde kullanılması gerektiğini düşünmekteyiz.

Anahtar Kelimeler: Antrenman maskesi, Dayanıklılık, Güç

INVESTIGATION OF THE EFFECT OF TRAINING MASK ON INCREASING AEROBIC AND ANAEROBIC POWER IN BOXERS

Purpose: The aim of this study was to investigate the effect of training mask on increasing aerobic and anaerobic strength in boxers. Method: A total of 24 volunteer boxers from Sakarya Boxing Sports Club participated in the study. Twelve randomly selected boxers continued their training by wearing masks and the remaining 12 athletes were identified as the unmasked control group. In the study, Yo-Yo Intermittent Recovery Test was used to measure aerobic endurance and Wingate Anaerobic Power Test was used to measure anaerobic endurance. In the training program which lasted 5 days a week for a total of 6 weeks, the pre-test and post-test were taken for each athlete before and after the training. The obtained data were analyzed by using Wilcoxon Signed Ranks Test and Mann-Whitney U Test which is one of the nonparametric tests in SPSS 23.0 package program. Findings: There was a statistically significant difference between the pre- test and post-test measurements of the groups with Wilcoxon Signed Ranks Test ($p> 0.05$). Mann-Whitney U Test was applied to the participants of the study in the results of the analysis of the control group and the control group of the Peak Power (W / kg) variance was found to be different in the pre-test and post-test ($p< 0.05$), but no significant difference was found in other variables ($p> 0.05$). Result: In the results of working, we think that the training mask will increase the intensity of the exercise in the studies that require aerobic endurance and that the individuals who use these masks will contribute to the development of the more difficult training, the athlete should be used in longer training periods.

Keywords: Training Mask, Endurance, Power

SB611

GENÇ FUTBOLCULARDA MAKSİMAL OKSİJEN TÜKETİMİNİN YAŞA VE MEVKİLERE GÖRE İNCELENMESİ

[1]Seda YALÇIN, [2]Onat ÇETİN, [2]Malik BEYLEROĞLU

[1]Iğdır Üniversitesi Beden Eğitimi Ve Spor Yüksekokulu
[2]Sakarya Uygulamalı Bilimler Üniversitesi Spor Bilimleri Fakültesi

Email : *seda.yalcin@igdir.edu.tr, onatcetin2007@gmail.com, mbeyler@subu.edu.tr*

Amaç: Bu çalışmanın amacı, maksimal oksijen tüketimi (maksVO2)'nin genç futbolcularda yaşa ve mevkilere göre incelenmesidir. Yöntem: Araştırma Sakarya Harmanlıkspor Futbol Kulübünde oynayan yaş ortalaması 1,96±0,84 yıl, boy ortalaması 177,48±6,89 cm, ve vücut ağırlığı ortalaması 64,40±5,22 kg olan ve farklı mevkilerde oynayan toplam 25 genç (U17, U18, U19) gönüllü erkek futbolculardan oluşmaktadır. Araştırma grubunun testleri için Sakarya Uygulamalı Bilimler Üniversitesi Spor Bilimleri Fakültesi'nin Performans Analiz Laboratuvarı kullanılmıştır. Sporcuların astrand bisiklet ergometri testi ölçümleri alınarak bireysel maksVO2 değerleri belirlenmiştir. Araştırmada normallik sınamasına göre bağımsız örneklemler için tek yönlü varyans analizi olan One-Way ANOVA testi ile Post-Host testlerinden LSD testi kullanılmıştır. Verilerin hesaplanmasında ve değerlendirilmesinde SPSS 22.0 istatistik paket programı kullanılmıştır. Bulgular: Oyuncuların mevkilerine (sağ açık, sağ bek, sol bek, sol açık, orta saha, defans merkez, forvet, kaleci) göre maksVO2 kapasitelerinin ortalamaları sırasıyla 44,15±3,45, 46,30±3,81, 38,76±3,10, 44,79±2,08, 47,51±3,55, 37,97±5,91, 44,22±0,48, 30,15±7,57 olarak tespit edilmiştir. Oyuncuların yaş gruplarına (17, 18, 19 yaş) göre maksVO2 kapasitelerinin ortalamalarına bakıldığında ise sırasıyla 37,47±6,52, 47,44±3,01, 43,00±3,90'dır. Sonuç olarak futbolcuların maksVO2 kapasitelerinin mevki ve yaşa bağlı olarak farklılık gösterdiği (p<0,05) ve bu farkın en yüksek orta saha oyuncularında ve 18 yaş grubunda olduğu bulgusuna ulaşılmıştır. Sonuç: sporcuların maksVO2 kapasitelerinin mevkilerde ve yaşta farklılık göstermesinin, futbolcu profili belirleme noktasında önemli olduğu ve bu fark gözetilerek antrenman programlarının oluşturulmasına katkı sağlayacağı düşünülmektedir. Anahtar Kelimeler: Futbol, Dayanıklılık, Mevki

INVESTIGATION OF MAXIMAL OXYGEN CONSUMPTION IN YOUNG FOOTBALL PLAYERS ACCORDING TO AGE AND POSITIONS

Purpose: The aim of this study was to investigate the maximal oxygen consumption (maxVO2) according to age and position in young players. Method: Research consist of male voluntary players from Sakarya Harmanlıkspor Football Club that the average age was 1,96 ± 0,84 years, the average height was 177,48 ± 6,89 cm, and the average body weight of 64,40 ± 5,22 kg and a total of 25 young people playing in different positions (U17, U18, U19). The Performance Analysis Laboratory of Sakarya Applied Sciences University Sport Sciences Faculty was used for the tests of the research group. Individual maxVO2 values were determined by taking astrand bicycle ergometry test measurements. One-way ANOVA, which is one-way analysis of variance, and LSD test from Post-Host tests were used for independent samples according to normality test. SPSS 22.0 statistical package program was used to calculate and evaluate the data. Findings: Averages of maxVO2 capacities according to players' positions (right front, right-back, left-back, left-open, midfield, defender center, forward, goalkeeper) respectively were determined 44,15±3,45, 46,30±3,81, 38,76±3,10, 44,79±2,08, 47,51±3,55, 37,97±5,91, 44,22±0,48, 30,15±7,57. When the average of maxVO2 capacities of the players according to age groups (17, 18, 19 years) respectively were examined, 37.47 ± 6.52, 47.44 ± 3.01, 43.00 ± 3.90. As a result, it was found that the maxVO2 capacities of the players differed depending on the position and age (p <0,05) and this difference was found to be highest among the midfielder players and 18 age group. Result: It is thought that differences of maxVO2 capacities of athletes in position and age are important in determining the profile of the player and will contribute to the formation of training programs that take this difference into consideration. Key Words: Football, Endurance, Position.

SB612

ADOLESAN YÜZÜCÜLERDE FONKSİYONEL HAREKET TARAMA TESTİ, SPRİNT PERFORMANSI VE ANTROPOMETRİK ÖZELLİKLER ARASINDAKİ İLİŞKİLERİN İNCELENMESİ

***[1]Sonay AYDOĞAN*, [1]Yaşar SALCI**

[1]Hatay Mustafa Kemal Üniversitesi

Email : *akademisonay@gmail.com, ysalci@gmail.com*

Adolesan Yüzücülerde Fonksiyonel Hareket Tarama Testi, Sprint Performansı ve Antropometrik Özellikler Arasındaki İlişkilerin İncelenmesi

Yüzme sporu birçok önemli motor becerileri içinde barındıran, sportif performans ve teknik becerinin ön planda olduğu bir spor branşıdır. Bu branştaki performans, fonksiyonel hareket testi ve yüzücülerin karakteristik özellikleri arasında bağlantılar olabileceği düşünülmektedir. Bu çalışmanın amacı, adolesan yüzücülerde serbest stil sprint performansı, fonksiyonel hareket tarama testi ve antropometrik özellikler arasındaki ilişkileri incelemektir. Çalışma 2 yıldır lisanslı yüzme geçmişi olan 49 kız, 54 erkek toplam 103 sporcu katılmıştır. Katılımcılar (yaş ortalaması 13,03±1,81 yaş, yüzme yaşı 3,37±1,49 yıl, boy 1,58±0,11 metre, vücut ağırlığı 48,45±10,82 kg, vücut yağ yüzdesi 16,00±7,36 ve haftada 13,98±2,83 saat antrenman) bu çalışmaya etik kurul onayı alındıktan sonra ailelerinden onam formu doldurulup izin alınarak katılmışlardır. Çalışmanın başlangıcında araştırmaya katılan katılımcıların antropometrik ölçümleri yapıldı.Boy ve kilo ölçümleri yapıldıktan sonra kaliper kullanılarak dört bölge (triseps, suprailiak, abdomen ve uyluk) deri kıvrım kalınlıkları ölçüldü. Sporculara ikinci test olarak fonksiyonel hareket testitaraması (FMS™) yapıldı ve son olarak sporcuların 50 m serbest stil sprint yüzme dereceleri alınmıştır. Yüzücülerin FMS™ toplam skoru, sprint performansı ve VYY değeri arasındaki ilişkiyi incelemek için korelasyon analizi kullanılmıştır. Sprint performansının FMS™ ve VYY üzerine etkisini incelemek için regresyon analizi uygulanmıştır. FMS™ ve sprint performansının ilişkisi hem grubun bütününde (r=-0,456; p<0,001) hem de gruba erkek(r=-0,449; p<0,001)ve kadınlar(r=-,480; p<0,001) olarak ayrıca bakıldığında orta seviyede anlamlı ilişkiler tespit edilmiştir. Her bir FMS™ testi ayrı ayrı incelendiğinde sprint performansını etkileme gücü olarak sadece rotatif denge testinde (β = -0,294; p = 0,022) anlamlı etkileme söz konusudur.Benzer bir etkileme gücü VYY değerlendirmesi içinde geçerlidir (β = 0,247; p = 0,006). Sonuçlara göre yüksek FMS™ skoruna sahip yüzücülerin daha iyi sprint skorlarına erişebildikleri görülmektedir. Buna ek olarak serbest stil yüzme performansı açısından rotatif denge içeren hareketler ile çalışma programlarını çeşitlendiren antrenörlersporcularından performans artışı bekleyebilirler.

Anahtar kelimeler: Adolesan, Yüzme, FMS™ , VYY, Sprint Performansı

Relationships between Functional Movement Screen Scores, Sprint Performance and Anthropometric Characteristics in Adolescent Swimmers

Relationships between Functional Movement Screen Scores, Sprint Performance and Anthropometric Characteristics in Adolescent Swimmers

Swimming is a sport that has many important motor skills and sports performance and technical skills are at the forefront. It is thought that there may be some correlations between performance, functional movement screen scores and characteristics of swimmers in this branch.The aim of this study was to examine the relationship between functional movement screen scores, sprint performance and anthropometric measurements in adolescent swimmers. The study consisted of 103 healthy subjects, 49 girls and 54 boys, who had a licensed swimming history for at least 2 years. Participants (mean age 13.03±1.81 yrs, swimming age 3.37±1.49 yrs, height 1.58±0.11 m, body weight 48.45±10.82 kg, , body fat 16.00±7.36 % and weekly training 13.98±2.83 hrs) were enrolled in this study after

obtaining ethical committee approval and then their parents read and signed the consent form for obtaining their permissions. Anthropometric measurements of the participants in the study were made at the beginning of the study. The athletes were given FMS™ screen as the second test and the athletes 50 m freestyle swimming performance was measured as the latest test. Correlational analysis was used to examine the relationship between swimmers' FMS™ total score, sprint performance and body fat scores. Regressional analysis was applied to study the effect of sprint on FMS™ and body fat. As a result, the relationship between FMS™ and sprint performance was found to be moderately significant in both the group as a whole($r=-0.456$; $p<0.001$) and in the group as men($r=-0.449$; $p<0.001$) and women($r=-0.480$; $p<0.001$). When each FMS™ test is examined separately, regression indicated a significant model explaining the variance in swim performance with the quadruped rotary stability significantly ($\beta = -0.294$; $p = 0.022$) contributing the model. A similar impact is valid in the assessment of the body fat($\beta = 0.247$; $p = 0.006$). The results show that swimmers with a high FMS ™ score can achieve better sprint performance. In addition, coaches diversifying their training schedules with quadrupedrotarystabilitycorrection movements in terms of freestyle swimming performance can expect performance improvements from their athletes.

Key words: Adolescent, Swimming, FMS™, Body fat, Sprint Performance

SB613

ÜST VÜCUT KUVVET ÖZELLİĞİ VE BAR FIRLATMA HAREKETİ ESNASINDAKİ HIZ VE GÜÇ PARAMETRELERİ ARASINDAKİ İLİŞKİ: SPOR BRANŞI ÖNEMLİ BİR FAKTÖR MÜ ?

[2]İbrahim CAN, [1]Serdar BAYRAKDAROĞLU

[1]Gümüşhane Üniversitesi Beden Eğitimi Ve Spor Yüksekokulu, GÜMÜŞHANE
[2]Iğdır Üniversitesi Beden Eğitimi Ve Spor Yüksekokulu, IĞDIR

Email : *ibrahimcan_61_@hotmail.com, bayrakdaroglu85@gmail.com*

Bu çalışmanın amacı; üst vücut kuvvet özelliği ve bar fırlatma hareketi esnasındaki hız ve güç parametreleri arasındaki ilişkinin spor branşlarına göre anlamlı bir farklılık gösterip göstermediğinin araştırılmasıdır. Bu amaçla; Türkiye 1. Liginde oynayan 13 hentbolcu (yaş: 25,4 ± 3,86 yıl; boy: 187,5 ± 8,33 cm; kilo: 90,9 ± 14,8 kg) ve 13 voleybolcu (yaş: 20,3 ± 1,25 yıl; boy: 194,7 ± 7,51 cm; kilo: 87,8 ± 7,22 kg) ile birlikte 13 milli dövüşçü (yaş: 25,0 ± 3,24 yıl; boy: 175,1 ± 6,91 cm; kilo: 70,0 ± 7,70 kg) ve 13 bilek güreşçi (yaş: 20,6 ± 1,93 yıl; boy: 175,7 ± 5,39 cm; kilo: 71,9 ± 7,92 kg) olmak üzere 52 sporcu (yaş: 22,8 ± 3,61 yıl; boy: 183,3 ± 10,8 cm; kilo: 80,1 ± 13,4 kg) çalışmaya katıldı. Hız ve güç parametreleri için isoinertial bir hız dönüştürücü ile katılımcıların vücut ağırlıklarının % 30'una denk gelen bir dış yük ile bar fırlatma hareketi yaptırıldı ve ortalama itme hızı, zirve hız, ortalama itme gücü ve zirve güç değerleri elde edildi. Verilerin analizleri için Shapiro-Wilk normallik testi, tanımlayıcı istatistik ve Spearman korelasyon yöntemi kullanıldı. Analiz sonuçlarına göre üst vücut kuvvet özelliği ile bar fırlatma hareketi esnasındaki hız ve güç parametreleri arasında istatistiksel olarak anlamlı ilişki olduğu ve bu ilişkinin spor branşlarına göre anlamlı bir farklılık gösterdiği elde edildi. Hem voleybolcuların hem de hentbolcuların üst vücut kuvvet özelliği ile bar fırlatma esnasındaki hız ve güç değerleri arasında yüksek düzeyde, pozitif ve anlamlı bir ilişki olduğu elde edilirken; dövüş sporcularında ise sadece ZH ve OİG değerleri ile anlamlı bir ilişki olduğu elde edildi. Buna karşılık, bilek güreşçilerde hem güç hem de hız değerleri ile üst vücut kuvvet özelliği arasında anlamlı ilişki tespit edilmedi. Sonuç olarak, bar fırlatma hareketi esnasındaki hız ve güç parametreleri ile üst vücut kuvvet özelliği arasındaki ilişkide spor branşının önemli olduğu ileri sürülebilir.

THE RELATIONSHIP BETWEEN THE UPPER-BODY STRENGTH CHARACTERISTICS WITH VELOCITY AND POWER PARAMETERS DURING THE BENCH THROW MOVEMENT: IS SPORT BRANCH AN IMPORTANT FACTOR?

The purpose of this study was to investigate whether the relationship between the upper-body strength characteristic with velocity and power parameters during the bench throw exercise shows a significant difference according to sports branches. In accordance with this purpose; a total of 52 athletes (age: 22,8±3,61 years; height: 183,3±10,8 cm; weight: 80,1±13,4 kg) including 13 volleyball players (age: 20,3±1,25 years; height: 194,7±7,51 cm; weight: 87,8±7,22 kg) and 13 handball players (age: 25,4±3,86 years; height: 187,5±8,33 cm; weight: 90,9±14,8 kg) competed in Turkey 1. League together with 13 national martial players (age: 25,0±3,24 years; height: 175,1±6,91 cm; weight: 70,0±7,70 kg) and 13 arm wrestling players (age: 20,6±1,93 years; height: 175,7±5,39 cm; weight: 71,9±7,92 kg) participated as voluntarily. To determine the velocity and power parameters, a bench throw (BT) movement was performed using an external load of 30 % of the participants' body weight and mean propulsive velocity, peak velocity, mean propulsive power and peak power by the help of an isoinertial velocity transducer. Shapiro-Wilk normality test, descriptive statistics and Spearman correlation analysis methods were used to evaluate the data. According to the results of the analysis, it was found that there was a statistically significant relationship between the upper-body strenght characteristics with together velocity and power parameters during the BT movement and this relationship shows a statistically significant difference compared to the sports branches. While both the volleyball players and the handball players have a high and positive relationship between the upper-body strength characteristics with together velocity and power values during the BT movement ($p<0.05$); it was found that martial players have only a significant relationship with PV and MPP values. On the other hand, it was determined that arm wrestling players don't have any statistically

significant relationship between both strength and velocity values and characteristic of upper-body strength ($p>0.05$). As a results, it can be asserted that sports branch is an important factor for the relationship between the upper-body strength characteristics with together velocity and power parameters during the bench throw movement.

SB616

KİCK BOKSTA PERFORMANSA ETKİ EDEN ENERJİ KAYNAKLARININ KATILIM ORANLARI

[1]Saadet Beyza ÖZER, [2]Pınar TATLIBAL , [3]Bihter ŞENTÜRK, [4]Cem Şerif BEDİZ, [5]Asım Oktay ERGENE , [6]Muzaffer ÇOLAKOĞLU, [7]Yasin YÜZBAŞIOĞLU, [7]Görkem Aybars BALCI

[1]Dokuz Eylül Ünıversıtesı Beden Eğıtımı Ve Spor Anabılım Dalı, İzmir
[2]Spor Bilimleri Fakültesi Beden Eğitimi Ve Spor Öğretmenliği Bölümü Beden Eğitimi Ve Spor Öğretmenliği Anabilim Dalı,İzmir
[3]Tıp Fakültesi Dahili Tıp Bilimleri Bölümü Kardiyoloji Anabilim Dalı,İzmir
[4]Tıp Fakültesi Temel Tıp Bilimleri Bölümü Fizyoloji Anabilim Dalı Spor Fizyolojisi Bilim Dalı,İzmir
[5]Tıp Fakültesi Dahili Tıp Bilimleri Bölümü Kardiyoloji Anabilim Dalı, İzmir
[6]Ege Üniversitesi Spor Bilimleri Fakültesi Spor Sağlık Bilimleri Anabilim Dalı,İzmir
[7]Ege Üniversitesi Spor Bilimleri Fakültesi Antrenörlük Eğitimi Anabilim Dalı,İzmir

Email : *beyzademirbek@hotmail.com, pinar.tatlibal@deu.edu.tr, bihter.senturk@deu.edu.tr, cem.bediz@deu.edu.tr, oktay.ergene@deu.edu.tr, muzaffer.colakoglu@ege.edu.tr, yasin.yuzbasioglu@ege.edu.tr, görkem.aybars.balci@ege.edu.tr*

Giriş: Dövüş sporları spor dünyasında önemli bir yere sahiptir ve yüksek seviyede bedensel, fizyolojik, özel teknikler ve taktik yetenekleri gerektirmektedir. kick boks; Amatör Kick Boks Müsabaka Talimatı (AMT)'na göre, yedi branşı bünyesinde bulundurmaktadır ve sınıflandırılan her branşın üst seviyesine ulaşmak için gerekli olan fiziksel gereklilikler de farklılık göstermektedir. (7). Bu fiziksel gerekliliklerin yanısıra doğru antrenman programlarının hazırlanması için kick boksta enerji kaynaklarının performansa katılım oranlarının bilinmesinin önemli olduğu düşünülmektedir.

Amaç: Bu çalışmanın amacı kick boks K-1 contact branşında müsabaka simülasyonunda enerji sarfiyatının aerobik, alaktik ve laktik dağılımını analiz ederek, kick boksun enerjetik gereksinimlerini incelemektir.

Gereç ve Yöntem: Çalışmaya kickboks sporuyla en az 2 yıldır uğraşan ve haftada en az 5 kickboks antrenmanı yapan, yaş ortalaması 24,8±3,3 yıl olan 9 erkek sporcu katılmıştır. Katılımcıların antropometrik özelliklerini değerlnedirmek amacıyla boy uzunluğu, vücut ağırlığı, vücut yağ yüzdesi, yağsız vücut ağırlığı ölçülmüştür ve vücut kütle indeksleri hesaplanmıştır. Kickboksta enerji sarfiyatının analizi için müsabaka simülasyonunda kamera sistemi kullanılarak katılımcıların bisiklet ergometresi yükleri hesaplanmıştır. Elde edilen yükler (watt) ile her katılımcı için bisiklet ergometresinde gaz analizleri gerçekleştirilmiştir. Bu verilere göre aerobik, alaktik ve laktik sistemlerin toplam enerji tüketimi içindeki katkı payları sigma- plot yazılım sisteminde hesaplanmıştır.

Bulgular: Aerobik, alaktik ve laktik sistemlerin toplam enerji tüketimi içindeki katkı payları sırasıyla %64,8 %12,5 ve %22,7 olarak tespit edilmiştir. İlgili simülasyonlar kick boks için aerobik enerji sistemlerinin toplam enerji tüketimi içindeki katkı payının yaklaşık olarak 313 cal, alaktik ve laktik sistemlerden gelen katkı paylarının ise sırasıyla 60 cal ve 114 cal olduğu belirlenmiştir.

Sonuç: Elde edilen verilere göre aerobik, alaktik ve laktik sistemlerin toplam enerji tüketimi içindeki katkı payları %64,8 %12,5 ve %22,7 olduğu tespit edilerek, bu çalışmada kick boks K-1 contact branşında aerobik sistemin katkı payının yüksek olduğu sonucuna varılmıştır.

PARTICIPATION RATES OF ENERGY SOURCES AFFECTING PERFORMANCE IN KICKBOXING

ntroduction: Martial sports have an important place in the world of sports and require a high level of physical, physiological, special techniques and tactical abilities. kick box; According to the Amateur Kick Boxing Competition Instruction (AMT), it has seven branches

and the physical requirements to reach the top level of each classified branch vary. (7). In addition to these physical requirements, it is considered important to know the performance participation rates of energy sources in kick boxing in order to prepare the right training programs.

Objective: The aim of this study was to analyze the aerobic, allactic and lactic distribution of energy consumption in competition simulation in kick boxing K-1 contact branch and to investigate the energetic requirements of kick boxing.

Materials and Methods: Nine male athletes with a mean age of 24.8 ± 3.3 years who participated in kickboxing for at least 2 years and trained at least 5 kickboxing a week participated in the study. In order to evaluate the anthropometric properties of the participants, height, body weight, body fat percentage, lean body weight were measured and body mass indexes were calculated. For the analysis of energy consumption in kickboxing, bicycle ergometer loads of participants were calculated by using camera system in competition simulation. Gas analyzes were performed on bicycle ergometer for each participant with the obtained loads (watts). According to these data, the contribution of aerobic, alactic and lactic systems in total energy consumption was calculated in sigma-plot software system.

Results: The contribution of aerobic, lactic and lactic systems in total energy consumption was 64.8%, 12.5% and 22.7%, respectively. Related simulations The contribution of aerobic energy systems for kick boxing in total energy consumption was approximately 313 cal, while the contributions from the alactic and lactic systems were 60 cal and 114 cal, respectively.

Conclusion: According to the data obtained, the contribution

SB617

ELİT KADIN GÜREŞÇİLERİN SPORTİF PERFORMANSLARI İLE FONKSİYONEL HAREKET TARAMASI TEST SKORLARI ARASINDAKİ İLİŞKİNİN İNCELENMESİ

[1]Buğrahan CESUR, [2]Songül KURT, [2]Serkan İBİŞ, [2]Zait Burak AKTUĞ

[1]Muş Alparslan Üniversitesi Beden Eğitimi Ve Spor Yüksekokulu,MUŞ
[2]Niğde Ömer Halisdemir Üniversitesi Beden Eğitimi Ve Spor Yüksekokulu,NİĞDE

Email : *bugrahancesur@hotmail.com, sngIKRT@outlook.com, serkanibis@gmail.com, zaitburak@gmail.com*

ELİT KADIN GÜREŞÇİLERİN SPORTİF PERFORMANSLARI İLE FONKSİYONEL HAREKET TARAMASI TEST SKORLARI ARASINDAKİ İLİŞKİNİN İNCELENMESİ

Giriş: Fonksiyonel hareket taraması (FHT), kas kuvveti, denge, esneklik ve koordinasyon hareketlerini değerlendiren bir ölçüm metodudur. Bu özellikler spor yaralanmalarında önemli faktörler olduğundan yapılan çalışmaların çoğu FHT test skorları ile yaralanma olasılıkları arasındaki ilişkiyi incelemektedir. Fakat literatürde sportif performans ile FHT test skorlarını inceleyen sınırlı sayıda çalışma bulunmaktadır. Amaç: Yapılan çalışmanın amacı, bazı motorik özellikler ile FHT test skorları arasındaki ilişkiyi incelemektir. Yöntem: Çalışmaya Türkiye ve Azerbaycan Kadın Güreş Milli Takımlarından toplam 21 gönüllü sporcu katılmıştır. Katılımcıların fonksiyonel hareket kalıpları FHT test kiti ile sırt ve bacak kuvvetleri sırt-bacak dinamometresi ile denge performansları Y denge testi ile sürat ve illionis çeviklik performansları fotosel aracılığı ile esneklik performansları ise otur-uzan testi ile belirlenmiştir. Motorik özellikler ile FHT test skorları arasındaki ilişkiyi belirlemede Spearman Korelasyon Testi kullanılmıştır. Bulgular: İstatiksel analiz sonucunda FHT toplam test skoru ile motorik özellikler arasında anlamlı bir ilişki bulunmamıştır ($p<0,05$). Sonuç: Bu durum, FHT testindeki hareketlerin her birinin birden fazla motorik özelliğin bir araya gelmesi ile performans oluşturmasından kaynaklanabilir.

Anahtar kelimeler: Fonksiyonel hareket taraması, motorik özellikler, güreş

INVESTIGATION OF THE RELATIONSHIP BETWEEN THE SPORTS PERFORMANCE OF ELITE FEMALE WRESTLERS AND FUNCTIONAL MOVEMENT SCREEN TEST SCORES

Buğrahan CESUR, Songül KURT, Serkan İBİŞ, Zait Burak AKTUĞ

Introduction: Functional movement screening (FHT) is a measurement method that evaluates muscle strength, balance, flexibility and coordination movements. We examine the FHT exam scores as well as the probable unity relationship. However, the FHT exam involves a combination of sporting performance and scores. Objective: The aim of this study is to investigate the relationship between FHT test results. Methods: The study included a total of 21 of Turkey and Azerbaijan Women's Wrestling National Team athletes are folded volunteers. Back and leg forces with FHT test kit balance performances with back-leg dynamometer Y balance test with speed and illion agility performances photocell system with flexibility performances session-elongation test. Spearman Correlation Test Options to determine the relationship between motor characteristics and FHT test scores. Results: No statistically significant correlation was found between FHT total test score and motoric characteristics ($p <0.05$). Conclusion: This may be due to the combination of multiple motor features, each of the movements in the FHT test, to produce performance.

Key words: Functional motion screening, motoric features, wrestling

SB618

BASKETBOLCULARI BAZI FİZİKSEL UYGUNLUK ÖZELLİKLERİ VE MAÇ PERFORMANSLARININ OYNADIKLARI POZİSYONLARA GÖRE KARŞILAŞTIRILMASI

***[1]Kaan SALMAN*, [2]Özcan SAYGIN**

[1]Muğla Sıtkı Koçman Üniversitesi Spor Bilimleri Fakültesi, MUĞLA
[2]Muğla Sıtkı Koçman Üniversitesi, Spor Bilimleri Fakültesi, MUĞLA

***Email :** kaansalman@mu.edu.tr,*

Bu çalışmanın temel amacı basketbolcuların bazı fiziksel uygunluk özellikleri, maç aktivite profilleri ve performanslarının oynadıkları pozisyonlara göre karşılaştırılmasıdır. Çalışmaya Muğla ilinde faal olarak en az 2 sezon lisanslı basketbol oynayan, 2018-2019 Basketbol sezonunda gençler kategorisinde mücadele etmiş, 20 basketbolcu (5 pivot, 10 forvet, 5 oyun kurucu) katılmıştır. Her bir basketbolcunun bir maç içindeki aktivite profili ve müsabaka performansları analiz edilmiştir. Ayrıca basketbolcuların maçtan 1 hafta önce antrenman saatinde beden kompozisyonu (boy, beden ağırlığı ve beden yağ yüzdesi) ile bazı fiziksel uygunluk özellikleri (dikey sıçrama, 20 metre mekik koşusu, çeviklik) ölçümleri alınmıştır. Araştırmada elde edilen tüm veriler, istatistiksel hesaplamalar SPSS (version22.0) programında kaydedilmiştir. Verilerin parametrik olma durumuna göre uygun test istatistikleri kullanılmıştır. Anlamlılık düzeyi $p<0,05$ olarak kabul edilmiştir. Çalışma sonucunda oyuncuların pozisyonları arasında boy, kilo, dikey sıçrama testi, aerobik güç ve çeviklik t-testi, 3 sayılık atış deneme, serbest atış deneme, savunma ribaundu ve toplam ribaunt parametleri açısından anlamlı farklar tespit edilmiştir ($p<0,05$). Basketbolcuların bazı fiziksel uygunluk ölçümleri incelendiğinde pivot oyuncularının anlamlı bir fark ile oyun kurucular ve forvetlerden daha düşük değerlere sahip oldukları görülmüştür. Oyun kurucuların MaxVo2 değerleri ortalaması 49,55 (ml.kg.dk), forvetlerin MaxVo2 değerleri ortalaması 48,8 (ml.kg.dk), pivotların MaxVo2 değerleri ortalaması 41,1 (ml.kg.dk) olarak tespit edilmiştir. Basketbolcuların maç aktivite ve performanları incelendiğinde savunma ve toplam ribaunt parametesinde pivotların anlamlı bir fark ile oyun kurucular ve forvetlerden daha iyi skorlar elde ettikleri fakat serbest atış ve üç sayılık atış deneme skorlarında anlamlı bir fark ile oyun kurucuların ve forvetlerin gerisinde kaldıkları tespit edilmiştir.

Comparison of Some Physical Fitness Characteristics and Match Performances of Basketball Players According to Their Positions

The main aim of this study is to compare some physical fitness characteristics, match activity profiles and performances of basketball players according to their positions. 20 basketball players (5 pivots, 10 strikers, 5 playmakers) participated in the study who played active basketball licensed at least 2 seasons in Muğla province, competed in the youth category in 2018-2019 basketball season. The activity profile and competition performances of each basketball player in a match were analyzed. In addition, body composition (height, body weight and percentage of body fat) and some physical fitness characteristics (vertical jump, 20 meters shuttle run, agility) were measured 1 week before the match. All data and statistical calculations were recorded in SPSS (version22.0) program. Appropriate test statistics were used according to the parametric status of the data. Significance level was accepted as $p<0.05$. As a result of the study, significant differences were found between the players' positions in terms of height, weight, vertical jump test, aerobic power and agility t-test, 3-point shot trial, free throw trial, defense rebound and total rebound parameters ($p<0.05$).When some physical fitness measures of basketball players were examined, it was seen that pivot players had lower values than point guard and strikers with a significant difference. The MaxVo2 mean values of the point guard were 49.55 (ml.kg.dk), the mean of MaxVo2 for strikers was 48.8 (ml.kg.dk), and the MaxVo2 values of the pivots were 41.1 (ml.kg.dk). When the match activities and performances of the basketball players were examined, it was found that the pivots had better scores than the point guard and strikers with a significant difference in defense and total rebound parameters, but they were behind the playmakers and strikers with a significant difference in the free throw and three-point throw trial scores

SB619

MİYOFASYAL GEVŞETME YÖNTEMİ GENÇ YÜZÜCÜLERİN KURBAĞALAMA VE KELEBEK STİLİ ÖZELİNDE YÜZME PERFORMANS DERECELERİNİ ARTTIRIYOR

[1]Mehmet YILDIZ, [1]İsmet ÖZAMAY

[1]Afyon Kocatepe Üniversitesi, Beden Eğitimi Ve Spor Yüksekokulu, Afyonkarahisar

Esnekliğin yüzme branşında performansa önemli derecede etkisini gösteren birçok çalışma bulunmaktadır. Müsabaka öncesi esnekliğin arttırılması amacıyla statik germe hareketleri önerilmektedir. Bununla beraber statik germelerin anaerobik kassal performansı olumsuz yönde etkilediğini gösteren birçok çalışama bulunmaktadır. Son zamanlarda Foam Roller kullanılarak yapılan miyofasyal gevşetme yönteminin anaerobik kassal performansta eksilme olmadan esnekliği arttırdığını gösteren birçok çalışma bulunmaktadır. Bu çalışmanın amacı genç yüzücülerde ısınma evresinde Foam Roller kullanılarak yapılan miyofasyal gevşetme yönteminin farklı yüzme tekniklerinde (50 m serbest, 50 m. Sırt, 50 m. Kurbağalama ve 25 m. Kelebek) performansa olan etkisini araştırmaktır. Çalışmaya …. Yaş arası 3 kız ve 8 erkek sporcu gönüllü olarak katılmıştır. Katılımcılara birer gün aralıkla ilk olarak antrenman öncesi standart ısınma yaptırıldıktan sonra dört stilde maksimal performans dereceleri alınırken, aynı katılımcılara bir hafta sonra birer gün aralıkla antrenman öncesi standart ısınma içinde germe hareketlerinin yerine Foam Roller kullanılarak miyofasyal gevşetme yöntemi uygulatılmış ve hemen sonrasında dört stilde maksimal performans dereceleri tekrar alınmıştır. Her iki ısınma protokolü sonrası dört stilde alınan derecelerin birbiri ile karşılaştırılması için bağımlı değişken t testi uygulanmıştır. Çalışma sonunda; katılımcıların miyofasyal gevşetme yöntemi sonrası her dört stilde (50 serbest: %2,74, 50 m. sırt: %1,77, 50 m. kurbağalama: %4,63 ve 25 m. kelebek: %7,05) de maksimal performans derecelerinin anlamlı olarak geliştiği görülmektedir ($p<0,01$-$p<0,05$). Yüzdelik olarak en fazla gelişim kurbağalama ve kelebek stillerinde görülmüştür. Bunun yanında kulaç sayıları arasında anlamlı bir fark tespit edilmemiştir. Sonuç olarak ısınma faaliyeti olarak Foam Roller kullanılarak yapılan miyofasyal gevşetme yönteminin kurbağalama ve kelebek stilleri özelinde yüzme performansını arttırdığı tespit edilmiştir. Kulaç sayısında bir değişiklik görülmemesi performans gelişiminin katılımcıların esneklik değerlerinin artmasından kaynaklandığını düşündürmektedir. Bu alanda daha fazla çalışma ihtiyaç duyulmaktadır.

Myofascial Release Method Improves Young Swimmers' Swimming Performance Specially Breaststroke And Butterfly Style

There are many studies showing the significant effect of flexibility on performance in the swimming branch. Static stretching activities are recommended in order to increase flexibility before the competition. However, there are many studies showing that static streching activities adversely affect anaerobic muscle performance. Recently, there are many studies showing that myofascial release method using Foam Roller increases flexibility without decreasing anaerobic muscle performance. The aim of this study is to investigate the effect of myofascial release method by using Foam Roller during the warm-up phase of young swimmers on performance in different swimming techniques (50 m free, 50 m back, 50 m breaststroke and 25 m butterfly). 3 female and 8 male athletes between the ages participated voluntarily in the study. The participants were firstly given standard warm-up before training with one day interval, and maximal performance scores were obtained in four styles while the same participants were subjected to myofascial release method using Foam Roller instead of stretching movements in standard warm-up. The four styles scores obtained after both warm-up protocols were compared with each other using the dependent sample t-test was. At the end of the study; it was seen that the maximal performance levels of the participants for four styles (50 m free: 2.74%, 50 m back: 1.77%, 50 m breaststroke: 4.63% and 25 m butterfly: 7.05%) improved significantly after the myofascial release method ($p <0.01$-$p <0.05$). The most significant development was seen in breaststroke and butterfly styles as a percentage. In addition, no significant difference was found between the number of strokes. As a result, it has been determined that myofascial release method using Foam Roller as warming activity improves swimming performance in breaststroke and butterfly styles. The absence of a change in the number of strokes suggests that performance improvement is due to the increase in the flexibility values of the participants. Further study is needed in this area.

SB620

TÜRKİYE' DE FUTBOL OKULLARINDAKİ EĞİTİMİN FİZİKSEL PERFORMANSA ETKİSİ

[2]Mustafa ŞAHİN, [1]Dolunay SARAY, [3]Levent ŞAHİN, [4]Bülent BAYRAKTAR

[1]Rumeli Üniversitesi Spor Bilimleri Fakültesi, İstanbul
[2]İstanbul Üniversitesi - Cerrahpaşa Spor Bilimleri Fakültesi, İstanbul
[3]Galatasaray Spor Kulübü
[4]İstanbul Üniversitesi İstanbul Tıp Fakültesi , İstanbul

Email : *msahin@istanbul.edu.tr, dolunay.saray@rumeli.edu.tr*

Amaç: Bu çalışmada; Türkiye' deki 7-14 yaş aralığındaki Futbol eğitimi alan çocukların spor geçmişine göre fiziksel performans ve beden kompozisyonu normlarının oluşturulması ve incelenmesi amaçlanmıştır. Gereç ve Yöntem: Çalışma; 23 şehir ve 73 futbol okulunda 4180 erkek futbolcu çocuk ile gerçekleştirilmiştir. Çocukların 10,20 ve 30m. Sürat, çeviklik, durarak uzun atlama, dayanıklılık ve Beden Yağ yüzdesi ölçümleri alınmıştır. Ölçümler çocukların eğitim geçmişlerine göre karşılaştırılmış ve normlar oluşturulmuştur. Eğitim geçmişleri 0-2 ay, 3-5 ay, 6-11 ay, 12-23 ay ile 24 ay ve üzeri ay olarak gruplandırılmıştır. Çalışmanın istatistiksel analizinde SPSS 21,0 paket programı kullanılmış, grup içi ortalama ve standart sapma değerleri incelenmiştir. Gruplar arası karşılaştırmalar için One Way Anova yöntemi kullanılmış. 0,05 ve 0,01 düzeylerinde anlamlılık araştırılmıştır. Çalışmada 0-2 ay arasında spor geçmişine sahip olan çocukların fiziksel performans sonuçlarının diğer gruplara göre daha düşük değerlere sahip olduğu görülürken, 24 ay ve üzeri devam eden futbolcu çocukların tüm parametrelerde diğer gruplara göre anlamlı düzeyde farklılık yarattığı söylenebilir. Sonuçlar: Spor okullarının fiziksel performansa etkisinin 2 yıl sonrası oluştuğu söylenebilir.

TURKEY'S PERFORMANCE IMPACT ON PHYSICAL EDUCATION IN SCHOOL FOOTBALL

Objective: In this study; Turkey's football training fields by the children in the 7-14 age range sports history the creation of physical performance and body composition norms and aimed to investigate.

Materials and Methods: Study; 4180 boys footballer children in 23 cities and 73 football schools. The children are 10,20 and 30m. Speed, agility, standing long jump, endurance and Body Fat percentage measurements were taken. Measurements were compared according to children's educational backgrounds and norms were established. Educational backgrounds were grouped as 0-2 months, 3-5 months, 6-11 months, 12-23 months and 24 months and more. SPSS 21.0 package program was used in the statistical analysis of the study and mean and standard deviation values were examined. One Way Anova method was used for comparisons between groups. Significance was investigated at 0.05 and 0.01 levels. In the study, it was seen that the physical performance results of children with sports history between 0-2 months had lower values than the other groups, and it can be said that football players who continued for 24 months and above made a significant difference in all parameters compared to the other groups.

Results: It can be said that the effect of sports schools on physical performance occurs after 2 years

SB621

YILLARA GÖRE U14 YAŞ FUTBOL MİLLİ TAKIM OYUNCULARIDA ATLETİK PERFORMANS DEĞİŞİMLERİ

[2]Mustafa Şahin, [1]Dolunay Saray, [3]Levent Şahin, [4]Bülent Bayraktar

[1]Rumeli Üniversitesi Spor Bilimleri Fakültesi, İstanbul
[2]İstanbul Üniversitesi - Cerrahpaşa Spor Bilimleri Fakültesi, İstanbul
[3]Galatasaray Spor Kulübü
[4]İstanbul Üniversitesi İstanbul Tıp Fakültesi, İstanbul

Email : *msahin@istanbul.edu.tr, dolunay.saray@rumeli.edu.tr*

Bu çalışmada farklı yıllarda U-14 Erkek futbol milli takım oyuncusu olan sporcularının atletik performans testleri arasındaki ilişkinin incelenmesi amaçlanmıştır. Çalışmaya 2016 yılında U-14 Erkek futbol milli takımına (n:27) ve 2019 yılında Erkek futbol milli takımına seçilen (n:45) olmak üzere 72 Erkek futbolcu dahil olmuştur. Araştırmada 10, 20 ve 30m sürat ile çeviklik, dayanıklılık ve dikey sıçrama özellikleri ölçülmüştür. İstatistiksel analiz olarak independent t testi kullanılmış, 0,05 düzeyinde anlamlılık araştırılmıştır. Performans özelliklerinden 10m,20m ve 30m sürat parametrelerinde 2016 ve 2019 yılları karşılaştırıldığında 2019 lehine anlamlı farklılık bulunurken ($p<0,05$), diğer parametrelerde anlamlı farklılık bulunamamıştır. Sonuç olarak 2019 U14 yaş milli takım oyuncularının daha hızlı olduğu söylenebilir.

PERFORMANCE CHANGES IN U14 YEARS FOOTBALL NATIONAL TEAM PLAYERS BY YEARS

In this study, it is aimed to investigate the relationship between athletic performance tests of athletes who are U-14 male football national team players in different years. In this study, 72 male football players were selected for the U-14 Men's football team in 2016 (n: 27) and in 2019 for Men's football team (n: 45). In the study, agility, endurance and vertical jump characteristics were measured with 10, 20 and 30m speed. Independent t test was used for statistical analysis and significance at 0.05 level was investigated. In terms of performance characteristics, 10m, 20m and 30m speed parameters showed a significant difference in favor of 2019 when 2016 and 2019 were compared ($p <0.05$), but no significant difference was found in other parameters. As a result, it can be said that 2019 U14 age team players are faster.

SB623

YÜZME PERFORMANSINDA ELASTİK BANT MI KARA ANTRENMANI MI?

[1]İsmet ALAGÖZ, [2]Sema CAN, [3]Erkan DEMİRKAN, [4]Emre DEMİR, [1]Tuğrul ÖZKADI, [5]Sibel YILDIRIM

[1]Gençlik Spor Bakanlığı , Çorum
[2]Hitit Üniversitesi Spor Bilimleri Fakültesi Beden Eğitimi Ve Spor Eğitimi ,Çorum
[3]Hitit Üniversitesi Spor Bilimleri Fakültesi Antrenörlük Eğitimi, Çorum
[4]Hitit Üniversitesi Tıp Fakültesi, Çorum
[5]Hitit Üniversitesi Spor Bilimleri Fakültesi, Çorum

Email : *alagoz.ismet@gmail.com, semacan@hitit.edu.tr, erkandemirkan@hitit.edu.tr, emredemir82@gmail.com, kadi.tugrul@gmail.com, sblmyldrm@gmail.cım*

Giriş ve Amaç: Bu çalışmanın amacı farklı antrenman programlarının yüzücülerde antropometrik ve motorik özelliklere etkisinin incelenmesidir. Yöntem: Araştırmaya 9-11 yaşları arasında, spor yaşı en az 2 yıl olan 45 kişi katılmıştır. 3 farklı [(1) elastik bant + yüzme (EBY); (2) kara + yüzme (KY) ve (3) yüzme (Y)] çalışma grubu oluşturularak 12 haftalık antrenman programı uygulanmıştır. Araştırmada, katılımcıların çalışma öncesi, 4, 8 ve 12. haftalarda antropometrik ölçümleri alınmış ve motorik beceri testleri yapılmıştır. Ayrıca her bir ölçüm döneminde 50 m serbest stil yüzme performansları alınmıştır. İstatiksel analiz olarak, kategorik değişkenler için tanımlayıcı istatistikler verilmiştir. Parametrik test varsayımları sağlanmadığı için Friedman testi yapılmıştır. Bulgular: Antropometrik verilerin analizinde, EBY, KY ve Y grubunda, 12. haftada, biceps çevre ölçümünde sırasıyla % 8,6; % 4,5; % 0 artış gerçekleşmiştir ($p<0,05$). Motorik özelliklerin analizinde, kuvvette devamlılıkta EBY, KY, Y grubunda sırasıyla % 41; % 37,3; % 12,5 oranında artış görülmüştür ($p<0,05$). Haftalık gelişimler incelendiğinde, üst gövde kuvvet gelişimi 8. haftada EBY, KY, Y grubunda sırasıyla, %15,3; %15,7; %1,9 iken, 12. haftada %25,7; %16,6 ve %2,4'lük artış meydana gelmiştir ($p<0,05$). Uzun atlamada, 8. haftada EBY, KY, Y grubunda sırasıyla, %3,3; %3,7; %1,7 iken, 12. haftada %3,3; %4,2 ve %1,7 oranında değişim; (EBY ve KY; $p<0,05$). sürat parametresinde, 8. haftada EBY, KY, Y grubunda sırasıyla, % 3,7; % 12,7; % 5,2 iken, 12. haftada % 8,4; % 15,2 ve % 11 oranında değişim ($p<0,05$), 50 m yüzme performansında ise, 8. haftada EBY, KY, Y grubunda sırasıyla, %6,5; %4,1; %0,2 iken, 12. haftada %8,8; %5,6 ve %0,8 oranında değişim meydana gelmiştir ($p<0,05$). Sonuç: Elastik ve kara antrenmanlarının performans bileşenleri üzerinde farklı oranlarda gelişme sağladığı görülmektedir. Çok yönlü gelişimin temel alındığı bu yaş grubunun antrenman programlarında her iki antrenman uygulamalarına yer verilmesi gerektiği düşünülmektedir. Anahtar kelimeler: Yüzme, elastik bant, kara antrenmanları.

ELASTIC BAND OR LAND TRAINING IN SWIMMING PERFORMANCE?

Introduction and Aim: The aim of this study is to examine the effects of different training programs on anthropometric and motoric characteristics in swimmers.

Method: Forty-five people between the ages of 9 and 11 years with at least 2 years of sports participated in the study. 3 different [(1) elastic bands + swimming (EBS); (2) land + swimming (LS) and (3) swimming (S)] working group were formed and a 12-week training program was implemented. In the study, participants were pre-study, 4, 8, and 12. during the weeks, anthropometric measurements were taken and motoric skill tests were conducted. In addition, 50 m freestyle swimming performances were taken during each measurement period. Descriptive statistics for categorical variables were given as statistical analysis. Since parametric test assumptions were not provided, Friedman test was performed. Results: In the analysis of anthropometric data, in the EBS, LS and S group, at 12th week, biceps circumference measurement increased by 8,6%, 4,5% and 0% respectively ($p<0.05$). Analysis of motoric properties showed 41%; 37,3%; 12,5% increase in force continuity in EBS, LS, S groups, respectively ($p<0.05$). When the weekly developments were examined, upper body force development at 8th week EBS, LS, S group respectively, 15,3%; 15,7%; 1,9%, while at 12th week there was an increase of 25,7%, 16,6% and 2,4% ($p<0.05$). In the long jump, at 8th week, EBS, LS, S group, respectively,

3,3%; 3,7%; 1,7%, while at 12th week; 3,3%; 4,2% and 1,7% change; (EBS and LS) ($p<0,05$), in the velocity parameter, while at 8th week EBS, LS, S group respectively, 3,7%; 12,7%; 5,2%; at 12th week 8,4%; 15,2% and 11% change; ($p<0.05$), in the 50 m swimming performance, at 8th week, in the EBS, LS, S group, respectively, 6,5%; 4,1%; 0,2% while changes occurred by 8,8%; 5,6% and 0,8% at 12th week ($p<0,05$). Conclusion: It is observed that elastic and ground training improves performance components at different rates. It is thought that both training practices should be included in the training programs of this age group on which multifaceted development is based.

Key words: Swimming, elastic band, land training.

SB628

2014-2018 ARASI UEFA ŞAMPİYONLAR LİGİNDE ÇEYREK FİNALE KALAN TAKIMLARIN İÇ SAHA VE DIŞ SAHA GOL ANALİZLERİNİN KARŞILAŞTIRILMASI

[1]Yaşar Tunç, Fatih Evli, [1]Nuray Kurnaz, [1]Nurllah Işık, [1]Osman Seçgin, [1]Aysun Ediş, [1]İbrahim Gülgör, [1]Ömer Faruk Henden, [1]Uğur Tandoğan

[1]Hitit Üniversitesi Spor Bilimleri Fakültesi Çorum

Email : *ysrtnc.47@gmail.com*

ÖZET

Sporda, gerek bireysel gerekse takım sporlarında yapılan analizlerin başarıya katkı sağladığı ifade edilebilir. Analizlerden elde edilen sonuçlar doğrultusunda yapılacak antrenman programlarının kısa, orta ve uzun vadede olumlu sonuçlar ortaya çıkaracağı söylenebilir. Araştırmada 2014-2015, 2015-2016, 2016-2017, ve 2017-2018 sezonlarında UEFA Şampiyonlar Ligi' nde çeyrek final, yarı final ve finalde mücadele eden takımların golleri analiz edilmiştir. Analizler yapılırken gollerin atıldığı dakika, bölge, gol atan oyuncunun mevkisi, gollerin oluş şekli ve gol vuruş şekli olmak üzere 5 değişken incelenmiştir. Araştırmada veriler bilgisayar destekli analiz programı olan E Analiz programı kullanılarak incelenmiştir. Araştırma sonucunda iç saha maçlarında takımların daha fazla gol attıkları sonucuna ulaşılmıştır. Takımların ceza sahası dışından ve duran toplardan, akan oyuna göre daha az gol attıkları belirlenmiştir. Oyuncu mevkisi değişkenine göre incelendiğinde gollerin büyük çoğunlukla forvet oyuncuları tarafından atıldığı görülmektedir.

UEFA CHAMPIONSHIP BETWEEN 2014-2018 QUARTER FINAL TEAM OF HOME AND OUTDOOR GOALS ANALYSIS COMPARISON

SUMMARY

In sports, it can be stated that analyzes made in both individual and team sports contribute to success. It can be said that the training programs to be conducted in accordance with the results obtained from the analyzes will produce positive results in the short, medium and long term. The goals of the teams competing in the quarter finals, semi-finals and finals of the UEFA Champions League in the 2014-2015, 2015- 2016, 2016-2017, and 2017-2018 seasons were analyzed. In the analysis, 5 variables such as minute, region, goal player's position, goal form and goal kick shape were analyzed. In this research, data were analyzed by using E Analysis program which is computer aided analysis program. As a result of the research, it was concluded that the teams scored more goals in home games. It was determined that the teams scored less goals from outside the penalty area and from the standing balls than the flowing game. When the player position variable is examined, it is seen that the goals are mostly scored by striker players.

SB637

11-12 YAŞ GRUBU SPORCULARDA 12 HAFTALIK TEMEL VOLEYBOL EĞİTİMİ ANTRENMANLARININ MOTORİK FONKSİYONLARI VE SÜRAT ÜZERİNE ETKİLERİ

***[1]Sinan KARA*, [2]Mehmet ÖZAL**

[1]Gazi Üniversitesi Sağlık Bilimleri Enstitüsü, Ankara
[2]Ankara Yıldırım Beyazıt Üniversitesi Sağlık Bilimleri Fakültesi, Ankara

***Email :** sinankara_88@hotmail.com, mozal@ybu.edu.tr*

Giriş ve Amaç: Sporun, düzenli olarak yapıldığı sürece çocukların fiziksel ve fizyolojik gelişiminde olumlu etkisinin olduğu çoğu araştırmacı tarafından ileri sürülmektedir. Bu çalışmanın amacı Voleybol sporunu yapan 11-12 yaş grubu kadın sporcuların antrenman programları süresince yaptıkları çalışmaların, motor fonksiyonları ve sürat üzerine etkisini açıklamaktır. Yöntem: Araştırmaya Ankara ilinde belli bir spor kulübünde haftada iki gün toplam iki buçuk saat antrenman yapan ortalama yaşı 11.52±0.51 yıl, boy uzunluğu 152.49±7.02 cm, vücut ağırlığı 47.39±11.59 kg ve vücut yağ yüzdesi 26.33±6.03 % olan 29 voleybolcu katılmıştır. Araştırmada katılımcıların ilk olarak antropometrik ölçümleri tespit edilmiştir. Daha sonra katılımcılar sırasıyla otur-uzan testi, dikey sıçrama testi, durarak uzun atlama testi, 5m sürat testi, 20 metre sürat testi ve son olarak T-testine alınmışlardır. Sporculara bu testler 3 ay ara ile iki defa uygulanmıştır. İlk ve son ölçüm arasındaki farkı belirlemek için pairet-samples t testi yapılmıştır. Bulgular: Paired-samples t testi sonuçlarına göre, ilk ve son ölçüm sonuçları arasında yağ yüzdesinde anlamlı bir farklılık bulunmazken ($p>0.05$), otur-uzan, dikey sıçrama, durarak uzun atlama, 5m sürat, 20m sürat ve t-testlerinde istatistiksel olarak anlamlı fark bulunmuştur ($p<0.05$). 5 ve 20 metre sürat testlerindeki farkın olumsuz olduğu, dikey sıçrama, durarak uzun atlama, otur–uzan eriş, ve t-teslerindeki farkın ise olumlu olduğu tespit edilmiştir. Sonuç: Sonuç olarak bu araştırma, haftada iki gün yapılan voleybol antrenmanının 11-12 yaş grubu kadın sporcuların esnekliklerini, çevikliklerini ve sıçrama kabiliyetlerini artırdığını, sürat özelliğinin gelişmesine ise katkısının olmadığını göstermiştir. Anahtar Kelimeler: Antrenman, motorik özellikler, spor, voleybol.

The Effects of 12 Week Basic Volleyball Training Training on Motoric Functions and Speed in 11-12 Age Group Athletes

Introduction and purpose: It has been suggested by many researchers that sport has a positive impact on the physical and physiological development of children as long as it is performed regularly. The aim of this study is to explain the effect of volleyball on the motor functions and speed of 11-12 age group female athletes during their training programs. Method: Research to Ankara a certain sport clubs of two days that total two and a half hours of training per week in the average age 11:52 ± 0.51 years, height 152.49 ± 7.02 cm, weight 47.39 ± 11.59 kg and body fat percentage 26.33 ± 6:03 % ones 29 volleyball player was participated. Firstly, anthropometric measurements of the participants were determined. The participants were then taken to sit-and-lie test, vertical jump test, standing long jump test, 5m speed test, 20 meter speed test and finally T-test. These tests were administered to athletes twice at 3-month intervals. Paired samples t test was used to determine the difference between the first and last measurements. Results: According to the Paired-samples t test, there was no significant difference between the first and last measurement results and the percentages of age ($p> 0.05$), sit-and-lie, vertical jump, standing long jump, 5m speed, 20m speed and t tests were significantly different ($p < 0.05$). The difference between the 5 and 20 meters speed tests is negative, vertical jump, standing long jump, sit-and-lying, and the difference in the t test is positive. Conclusion:, As a result, this study showed that volleyball training, which is performed two days a week, increases the flexibility, agility and jump ability of women athletes aged 11-12, and does not contribute to the development of speed characteristics Keywords: Training, motor properties, sports, volleyball.

SB649

FUTBOL HAKEMLERİNİN FİZİKSEL KAPASİTELERİ, MAÇ SIRASINDAKİ AKTİVİTE PROFİLLERİ VE KARAR VERME BECERİLERİNİN DENEYİMLERİNE GÖRE KARŞILAŞTIRILMASI

***[1]Hakan KARABALCIK*, [1]Özcan SAYGIN, [1]Halil İbrahim CEYLAN**

[1]Muğla Sıtkı Koçman Üniversitesi Spor Bilimleri Fakültesi Antrenörlük Eğitimi Bölümü

***Email :** hakan_karabalcik@hotmail.com, ozsaygin@hotmail.com, halil.ibrahimceylan60@gmail.com*

Amaç: Bu çalışmanın amacı, deneyimli ve az deneyimli futbol hakemlerinin fiziksel kapasiteleri, maç sırasındaki aktivite profilleri ve karar verme becerilerini karşılaştırmaktır. Yöntem: Çalışmaya, 5 deneyimli (>5yıl) ve 5 az deneyimli (<5 yıl) olmak üzere toplam 10 futbol hakemi gönüllü olarak katıldı. Hakemlerin fiziksel kapasitesi için Yo-Yo Aralıklı Toparlanma Testi (aerobik kapasite) ve Tekrarlı Anaerobik Sprint Testi (6X35 m, 10 sn dinlenme aralıklı) kullanıldı. Hakemlerin 2 amatör futbol müsabakasındaki aktivite profili ve maç içerisindeki verdikleri tüm kararlar incelendi. Hakemlerin aktivite profili Playertek: GPS Player Tracking Sistemi ile belirlendi. Ayrıca, hakemlerin yönettikleri 2 maç kamera ile kayıt altına alınarak, vermiş oldukları bütün kararlar 3 uzman kişi tarafından değerlendirildi. Bulgular: deneyimli hakemlerin (61.14±3.31 ml/kg/dk), az deneyimli hakemlere (54.67±2.93 ml/kg/dk) göre aerobik kapasitesi anlamlı düzeyde daha yüksek saptandı ($p<0.05$). Az deneyimli hakemler (9.09±1.08 km) ile karşılaştırıldığında, deneyimli hakemlerin maç içerisindeki toplam kat ettikleri mesafe (10.73±.41 km) ve sprint mesafesi (deneyimli: 686.95±140.93 m, az deneyimli: 459.85±168.37 m) anlamlı düzeyde daha yüksek bulundu ($p<0.05$). Deneyimli ve az deneyimli hakemlerin 2 futbol müsabakasındaki toplam doğru karar verme skorları arasında anlamlı fark bulunmadı (184.80 ± 21.25 ve 193.40±26.12) ($p>0.05$). Deneyimli hakemlere göre az deneyimli hakemlerin maç içerisinde daha fazla yanlış karar verdikleri tespit edildi (9.60±4.21 ve 20.20±2.68) ($p<0.05$). Sonuç: deneyimli hakemlerin az deneyimli hakemlere göre maç içi aktivite profillerinin daha yüksek olduğu, yanlış karar verme skorlarının ise daha düşük olduğu görüldü. Ayrıca, deneyimli ve özellikle az deneyimli hakemlerin maç içerisindeki hatalı karar verme skorlarını minimize edebilmek için, antrenman programları içerisinde fiziksel antrenmanlarının yanı sıra algısal-motorsal beceriler ile ilgili egzersizlere yer verilmesinin önemli olduğu düşünülmektedir. Anahtar Kelimler: Futbol Hakemi, Aktivite Profili, Karar Verme, Video Analiz, Deneyim

The Comparison Of Physical Capacities, Activity Profiles And Decision-Making Skills Of Football Referees During Match According To Their Experiences

Purpose: The aim of this study was to compare the physical capacities, activity profiles and decision-making skills of experienced and less experienced football referees during the match. Methods: A total of 10 football referees, 5 experienced (>5 years) and 5 less experienced (<5 years) participated in this study voluntarily. The physical capacity of the referees was determined by the Yo-Yo Intermittent Recovery Test (aerobic capacity) and the Repeated Anaerobic Sprint Test (6X35 m, 10 sec rest interval). The activity profile of the referees and their all decisions in 2 amateur football competitions were examined. The activity profile of the referees was determined by Playertek: GPS Player Tracking System. In addition, 2 matches managed by the referees were recorded with a camera and all decisions made by the referees were evaluated by 3 experts. Results: aerobic capacity of experienced referees (61.14±3.31 ml/kg/min) was significantly higher than less-experienced referees (54.67±2.93 ml/kg/min.) ($p<0.05$). As compared with less-experienced referees (9.09±1.08 km), the total distance covered (10.73±.41 km) and sprint distance of experienced referees (experienced: 686.95±140.93 m, less-experienced: 459.85±168.37 m) were significantly higher in the match. There was no significant difference in the total correct decision scores in two football competitions between experienced and less experienced referees (184.80 ± 21.25 and 193.40±26.12) ($p>0.05$). It was found that less-experienced referees made more incorrect decisions in the match than experienced referees (9.60±4.21 and 20.20±2.68) ($p<0.05$). Conclusion; experienced referees had higher in-game activity profiles than less-experienced referees and their incorrect decision making scores were lower. In addition, in order to minimize the incorrect decision scores of the experienced and especially less- experienced referees in the match, it is thought that it is important to include exercises related to perceptual-motor skills in training programs as well as physical training. Key Words: Football Referee, Activity Profile, Decision Making, Video Analysis, Experience

SB650

BİYO-GRUPLAMA (BIO-BANDING): 10 YAŞ GRUBU ERKEK ÇOCUKLARDA TEMEL MOTOR BECERİLERİNİN İNCELENMESİ

***[1]Gökmen Özen*, [1]Hürmüz KOÇ**

[1]Çanakkale Onsekiz Mart Üniversitesi Spor Bilimleri Fakültesi

Email : *gokmenozen44@gmail.com, hurmuzkoc@gmail.com*

Amaç: Bu araştırmanın amacı biyo-gruplama yöntemine göre 10 yaş gurubu erkek çocuklarda motor becerilerinin incelenmesidir. Yöntem: Araştırmaya 10 yaş grubu 163 erkek çocuk gönüllü olarak katıldı. Katılımcıların boy uzunluğu ve vücut ağırlığı ölçümleri yapıldı. Katılımcıların motor beceri düzeyini belirlemek için denge, kavrama kuvveti, sağlık topu atma, dikey sıçrama ve 30 m koşu testleri yapıldı. Biyo-gruplama için katılımcıların tahmini yetişkinlik boy uzunlukları Khamis-Roche formülü kullanılarak hesaplandı. Tahmini yetişkinlik boy uzunlukları kullanılarak biyo-gelişim skorları hesaplandı. Biyo-gelişim skorlarının Z puanları hesaplanarak katılımcılar geri (Biyo-gelişim Z skoru > -1), normal (Biyo-gelişim Z skoru -1 ile +1 arası) ve ileri (Biyo-gelişim Z skoru > +1) olarak gruplandırıldı. İstatistiksel analizlerde ANOVA ve LSD testleri kullanıldı. İstatistiksel anlamlılık düzeyi p > ,05 olarak kabul edildi. Bulgular: Katılımcıların biyo-gelişim gruplarına göre fiziksel özellikleri ve motor beceri düzeyleri karşılaştırıldığında boy uzunluğu, vücut ağırlığı ve BKİ ortalamaları ile kavrama kuvveti ve sağlık topu atma skor ortalamalarında istatistiksel olarak anlamlı farklılık tespit edildi (p < ,05). Bu değişkenler için yapılan Post-hoc LSD testi sonuçlarına göre biyo gelişimi ileri olan grupta ortalamaların diğer gruplara göre daha yüksek olduğu ayrıca normal grubunda geri gruptakilere daha yüksek ortalamalara sahip olduğunu belirlendi. Gruplar arasında dikey sıçrama, 30m koşu ve denge test skor ortalamalarında ise anlamlı bir farklılık olmadığı belirlendi (p > ,05). Sonuç: Araştırma sonucunda 10 yaş grubu erkek çocuklarda biyo gruplama (bio-banding) yöntemiyle belirlenen biyo-gelişim düzeyine göre üst ekstremite kuvvet düzeyinde farklılıklar olduğu belirlendi. Bu bakımdan üst ekstremite kuvvet düzeyinin performans üzerinde etkili olduğu spor branşlarında antrenman ve müsabaka grupları oluşturulurken çocukların takvim yaşından ziyade biyo-gelişim düzeyinin dikkate alınması gerekir. Bu bakımdan biyo-gruplama yöntemi çocuklar ve antrenörler için faydalı bir gruplandırma sistemi olarak kullanılabilir.

BIO-BANDING: INVESTIGATION OF BASIC MOTOR SKILLS IN 10-YEAR-OLD BOYS

Aim: The aim of this study was to investigate the motor skills of boys aged 10-year- old according to bio-banding method. Methods: The study group was consist of 163 boys aged 10-year-old. Height and body weight of the participants were measured. Balance, grip strength, throwing medicine ball, vertical jump and 30 m running tests were performed to determine the level of basic motor skill level. The Khamis–Roche equation was used to calculate the predicting adult height of participants. Bio-banding scores of participants were calculated using percentage of predicted adult height according to their current body height. By calculating the Z-scores of the bio-banding scores, participants were grouped as late developers (Bio-development Z score> -1), normal developers (Bio-development Z score -1 to +1), and early developers (Bio-development Z score> +1). ANOVA and LSD tests were used for statistical analysis. Statistical significance level was accepted as p> .05. Results: When the physical characteristics and motor skill levels of the participants were compared according to bio-banding groups, there was a statistically significant difference in the mean height, body weight, BMI, grip strength and health ball throwing scores (p <.05). According to the Post-hoc LSD test for these variables, the mean values were higher in the early developers than the other groups, and the mean values of normal developers were higher than those in the late developers. There was no significant difference between the groups in the mean of vertical jump, 30m running and balance test scores (p>, 05). Conclusion: As a result of the study, it was determined that there were meaningful differences in the upper extremity strength of boys aged 10-year-old according to the bio-development level calculated by bio-banding method. In this regard, when the training and competition groups are formed in sports branches in which upper extremity strength level has an effect on performance, the bio-development level of the children rather than their chronological age should be taken into consideration. In this regard, the bio-grouping method can be used as a useful grouping system for children and coaches.

SB658

ANTRENMANLI BİSİKLETÇİLERDE İSKEMİK ÖNKOŞULLAMANIN YÜKSEK ŞİDDETLİ TEKRARLI INTERVALLERE AKUT ETKİSİ

***[1]Atakan Yılmaz*, [1]Volkan Günay, [2]Mustafa Kerem, [3]Esra Kürkçü Akgönül, [2]Veli Volkan Gürses**

[1]Baskent Üniversitesi, Spor Bilimleri Bölümü, Ankara, Türkiye
[2]Kastamonu Üniversitesi, Beden Eğitimi Ve Spor Yüksek Okulu, Kastamonu, Türkiye
[3]Dokuz Eylül Üniversitesi, Spor Bilimleri Fakültesi, İzmir, Türkiye

***Email :** atakanylmz@gmail.com, gunaywolkan@gmail.com , mkerem@kastamonu.edu.tr, bestfemalecyclist@gmail.com , volkangurses@gmail.com*

Amaç: Özellikle üst düzey antrenmanlı sporcularda güç ve sprint özelliklerinin gelişimi antrenman programlarının temel odağı haline gelmiştir ve yüksek verim antrenmanları açısından özellikle son yıllarda önemi gittikçe artmaktadır (Luke ve ark., 2019). Bu bağlamda çalışmanın amacı antrenmanlı bisikletçilerde iskemik önkoşullamanın (İsÖ) yüksek şiddetli tekrarlı intervallere (Hit) akut etkisinin incelenmesidir. Yöntem: Çalışmaya Ankara'da antrenmanlarına devam eden 1 profesyonel, 11 amatör erkek bisikletçi (Ort. yaş; 29,52 ± 10,48yıl; boy: 173,58 ± 5,48cm; VA: 67,75 ± 11,33kg) gönüllü olarak katılmıştır. Katılımcıların yüksek şiddetli tekrarlı interval performansları 5dk dinlenme aralıkları peş peşe yapılan üç Wingate güç ve kapasite testi (ÜçlüWAnT) ile belirlenmiştir. İlk gelişlerinde Antropometrik ölçümler ve ön alışma seansı uygulanmıştır. Sonraki gelişlerinde öntest hepsine uygulandıktan sonra, 12 katılımcı rasgele olarak sham (n=6) ve İsÖ (n=6) olmak üzere 2 gruba ayrılmıştır. Katılımcıların son gelişlerinde İsÖ uygulamasına giren Sham uygulamasına, sham uygulamasına giren İsÖ uygulamasına alınmıştır. Tüm katılımcılar Öntest, İsÖ ve Sham uygulamalarına katılmıştır. İsÖ uygulaması özel bir bacak manşonu ile 5dk iskemi 5dk reperfüzyon, 3 periyot olacak şekilde Sistolik Kan basıncından 50mmHg daha yüksek bir manşon basıncı ile uygulanmıştır. Kalp atım hızı (KAH), kan basıncı (KB) ve oksijen satürasyonu yüzdesi (%O2sat) daha önceden belirlenen sistematikte kaydedilmiştir. Sham grubuna İsÖ etki yaratmayacak şekilde uygulanmıştır. Katılımcıların ön test sonuçları ve iskemi sonrası test sonuçları arasında farklılık olup olmadığını belirlemek için tekrarlı ölçümlerde tek yönlü varyans analizi (ANOVA) ve ikili karşılaştırmalar için Bonferroni post hoc analizi uygulanmıştır. Bulgular: Analiz sonuçlarına göre katılımcıların ön test ile sham ve İsÖ uygulamaları sonrası elde edilen ÜçlüWAnT performansı değerlerinde istatistiksel olarak anlamlı farklılık tespit edilmiştir ($p<0.05$). Bonferroni post hoc analizinde ön test-Sham ve ön test-İsÖ arasında farklılıklar olduğu ($p<0.05$), sham-İsÖ arasında farklılık olmadığı ($p>0.05$) belirlenmiştir. Sonuç: Sonuç olarak antrenmanlı bisikletçilerde İsÖ uygulamasının yüksek şiddetli tekrarlı interval türü performansı artırabileceği tespit edilmiştir.

The Acute Effect of Ischemic Preconditioning On High-Intensity Repetitive Intervals In Trained Cyclists

Objectives: The development of strength and sprint characteristics is becoming the main focus of training programs, especially in highly trained athletes. In terms of high performance training, it is becoming more important especially in recent years. The aim of this study is to investigate the acute effect of ischemic preconditioning (IPC) on High-Intensity Interval Training performance in well trained cyclist. 1 Professional and 11 amateur men cyclist (mean age; 29,52 ± 10,48years; length: 173,58 ± 5,48cm; body mass: 67,75 ± 11,33) who in Ankara participated as volunteers. High intensity repetitive interval performances of the participants were determined by three successive Wingate power and capacity tests (TripleWAnT). Anthropometric measurements and pre-test sessions were performed on their first visit. After the pretest was applied to all, 12 participants were randomly divided into two groups as sham (n = 6) and IPC (n = 6). In the last arrival of the participants, the IPC application was applied to the Sham application and the IPC application was applied to the sham application. All participants participated in Pre-test, IPC and Sham applications. 5 min ischemia 5 min reperfusion with a special leg cuff was applied with a cuff pressure of 50mmHg higher than the Systolic Blood pressure for 3 periods. Heart rate (HR), blood pressure (BP) and oxygen saturation percentage (SatO2%) were recorded in a previously determined systematic manner. It was

applied to the Sham group in a way that did not have any effect. One- way analysis of variance (ANOVA) and Bonferroni post hoc analysis were used to determine whether there was a difference between the participants' pre-test results and post-ischemia test results. Results: According to the results of the analysis, a statistically significant difference was found in the values of TripleWAnT performance obtained after sham and IPC applications with pre-test ($p < 0.05$). In Bonferroni post hoc analysis, it was found that there were differences between the pretest-sham and pretest-IPC ($p < 0.05$), but there was no difference between the sham-IPC ($p > 0.05$). Conclusion: As a result, it was determined that the application of IPC in trained cyclists may increase the high intensity repeated interval type performance.

SB662

ELİT TRİATLETLERDE 6 HAFTALIK DAYANIKLILIK VE KUVVET ANTRENMANLARININ DAYANIKLILIK PERFORMANSINA ETKİSİ

***[1]Noyan Pamukçu*, [1]Özkan Güler, [1]F.Neşe Şahin**

[1]Ankara Üniversietsi Spor Bilimleri Fakültesi, ANKARA

***Email :** noyanpamukcu81@gmail.com, ozkanguler@msn.com, nesehome@hotmail.com*

Giriş ve amaç Triatlon, sporcunun erişebildiği gücü zorlayan ve insanüstü bir çaba gerektiren, olimpik tarzda rekor denemelerinin yapılmadığı, yüzme, bisiklet ve koşu branşlarından oluşan bir spor branşıdır. Sezon içerinde en az 8-10 müsabakaya katılım olduğu düşünüldüğünde elit triatletlerin dayanıklılık ve özellikle kuvvet antrenmanlarının sezon öncesi çok iyi planlanması gerekmektedir. Bu çalışmanın amacı; Elit seviyede müsabakalara katılan triatletlerde, 6 haftalık kombine olarak icra edilen dayanıklılık ve kuvvet antrenmanlarının maksimum oksijen tüketim kapasitesi ve maksimal kuvvete etkisi incelemektir.

Yöntem 6 haftalık dayanıklılık antrenmanı programına tekrarlı yükleme metodunu içeren, haftada 2 kuvvet antrenmanının eklenerek uygulanmıştır. Araştırmaya Ankara ilinden elit seviyede müsabakalara katılan 4 erkek triatlet katılmıştır. Katılımcıların yaş ortalaması 26,5'tir. Dayanıklılık ölçümleri 20 m mekik koşu testi ile ölçülmüştür. Kuvvet antrenmanlarının şiddeti 1TM'nin %85-%90, set sayısı 3, tekrar sayısı 6 ve setler arası dinlenme 3 dk olarak uygulanmıştır. Veriler, kuvvet ve dayanıklılık ön test ve son test sonuçları eşleştirilerek örneklem T testi ve yüzde değerleri belirlenerek analiz edilmiştir.

Bulgular Araştırmamızın sonucunda kuvvet parametreleri ön test ve son test arasında istatistiksel olarak anlamlı fark bulunmuştur ($p<0.05$). 20 m koşu testleri arasında ortalama %20, Squad değerleri arasında ortalama %12,55, artış görülmüştür.

Tartışma ve sonuç 6 haftalık dayanıklılık ve tekrarlı yükleme kuvvet antrenmanları sonucunda maksimal kuvvette artış görülmüştür. Bu sonuçlara benzer olarak Hoff ve arkadaşları (2002) yaptığı çalışmada kuvvet antrenmanlarının elit triatletlerde dayanıklılık performansını geliştirdiğini belirtmiştir (Hoff ve ark.,2002). Araştırmada kullanılan metot, temel kuvvet antrenmanları ile dayanıklılık antrenmanları sürecinde endurans sporcularının kuvvet gelişimlerinde uygulanabilir.

The Effect of 6-Week Endurance and Strength Training on Endurance Performance in Elite Triathletes

Introduction and Aim Triathlon is a sport that consists of swimming, cycling and running that do not attempt to record Olympic-style recordings, which require a superhuman effort and force the athlete to reach. Considering the participation in at least 8-10 events during the season, elite triathletes' endurance and especially strength training should be planned very well before the season. The aim of this study; is to investigate the effect of six-week of combined endurance and strength training on maximum oxygen consumption capacity and maximal strength in triathletes competing at elite level competitions.

Method The 6-week endurance training program was applied with the addition of 2 strength training sessions per week, which included a repetitive loading method. Four male triathletes who participated in elite competitions from Ankara province participated in the study. The mean age of the participants was 26.5. Endurance measurements were measured by a 20 m shuttle run test. The intensity of strength training was 85% -90% of 1RM, number of sets 3, number of repetitions 6 and rest between sets were applied as 3 minutes. The data were analyzed by matching the strength and endurance pre-test and post-test results by determining the sample T test and percentage values.

Findings As a result of the study, a statistically significant difference was found between the pre-test and post-test parameters ($p < 0.05$). 20 m running tests average 20% and 12.55% increase in Squad values.

Discussion and Conclusion 6-week of endurance and repeated loading strength training resulted in an increase in maximal strength. Similar to these results, Hoff et al. (2002) stated that strength training improves endurance performance in elite triathletes (Hoff et al., 2002). The method used in the research can be applied to the strength development of endurance athletes in the process of basic strength training and endurance training.

SB667

KADIN VOLEYBOLCULARDA SÜRAT VE İZOKİNETİK DİZ KUVVETİ ARASINDAKİ İLİŞKİ

[1]Elif Cengizel

[1]Gazi Üniversitesi, Spor Bilimleri Fakültesi, Antrenörlük Eğitimi Bölümü

Giriş ve Amaç Voleybol hızlı veya yavaş tempoda farklı kas kuvveti gerektiren hareketleri içerir. Voleybolcunun performansı bu güç üretim kapasitesinden doğrudan etkilenir (Schons, Fischer, Rosa, Berriel, & Peyré-Tartaruga, 2018). Buna ek olarak kas kuvveti sportif performansın ayrılmaz bir parçasıdır (Lidor & Ziv, 2010). Dolayısıyla bu çalışmanın amacı kadın voleybolcularda farklı açısal hızlarda uygulanan izokinetik kuvvet ile sürat arasındaki ilişkinin araştırılmasıdır. Yöntem Araştırmaya büyükler kategorisinden 11 kadın voleybolcu gönüllü olarak katılmıştır. Deneklerin izokinetik kuvvetini ölçmek için Isomed 2000 izokinetik dinamometre, sürat için 20 m sprint testi kullanılmıştır. İzokinetik kuvvette diz fleksiyon ve ekstensiyonu (Q/H) 60˚/sn açısal hızda 5 tekrar, 180˚/sn'de 10 tekrar, 300˚/sn' de 15 tekrar konsantrik/konsantrik baskın ve baskın olmayan bacakta ayrı ayrı alınmıştır. Verilerin analizinde farklı açısal hızlarda uygulanan izokinetik diz kuvveti ile sürat arasındaki ilişki için Spearman korelasyon testi uygulanmıştır ($p<0.05$). Bulgular Deneklerin en yüksek zirve tork değeri her iki tarafta da 60˚/sn açısal hızda elde edilmiştir. Bunu sırasıyla 180˚/sn ve 300˚/sn açısal hızlar takip etmiştir. Farklı açısal hızlarda uygulanan izokinetik diz kuvveti ile sürat arasında ise anlamlı ilişki bulunmamıştır. Sonuç Sonuç olarak, kadın voleybolcularda sürat ve izokinetik diz kuvveti arasında anlamlı bir ilişki yoktur. Benzer çalışmaların farklı yaş kategorilerinde ve erkeklerde de uygulanması önerilebilir. Anahtar Kelimeler: voleybol, sürat, izokinetik kuvvet

Investigation of the Speed and Isokinetic Knee Strength in Female Volleyball Players

Introduction and Aim The volleyball involves movements requiring different muscle strength at fast or slow tempo. The performance of a volleyball player is directly affected by this power production capacity (Schons et al., 2018). In addition, muscle strength is an indispensable part of sportive performance (Lidor & Ziv, 2010). Therefore the aim of present study was to investigate the relationship between isokinetic knee strength and speed in female volleyball players. Methods 11 senior female volleyball players were voluntarily participated in this study. Isomed 2000 isokinetic dynamometer and 20 m sprint test were used to measure the isokinetic strength and speed of the subjects. Knee flexion and extension isokinetic strength(Q / H) were taken separately 5 repetitions at 60˚/sec , 10 repetitions at 180˚/sec, 15 repetitions at 300˚/sec1 concentric / concentric in dominant and non- dominant leg. In the analysis of the data, Spearman correlation test was applied for the relationship between the isokinetic knee strength applied at different angular velocities and the speed ($p<0.05$). Results The highest isokinetic peak torque was determined at 60˚/sn angular velocity in both sides. This was followed by angular speeds of 180˚/sec and 300˚/sec respectively. There was no significant relationship between the isokinetic knee strength applied at different angular velocities and the speed. Conclusion There was no significant relationship between isokinetic knee strength and speed in female volleyball players. Similar studies may be recommended in different age categories and in males.

Keywords: volleyball, speed, isokinetic strength

SB669

KENDİ KENDİNE YAPILAN MİYOFASİYAL GEVŞETME ve DİNAMİK GERME EGZERSİZLERİNİN BAZI PERFORMANS PARAMETRELERİNE ETKİSİ

[1]BARIŞ GÜROL, [1]İLKER ÇETİN, [1]SERDAR KOCAEKŞİ

[1]Eskişehir Teknik Üniversitesi Spor Bilimleri Fakültesi

Email : *barisgurol26@gmail.com, ilkercetiin@hotmail.com, skocaeksi@eskisehir.edu.tr*

Giriş ve amaç: Bu çalışmanın amacı; foam roller kullanmadan uygulama (pasif) ile foam roller (FR) ve titreşimli foam roller (TFR) ile yapılan uygulamanın dikey sıçrama, esneklik, quadriceps esnekliği ve uyluk sıkıştırma testlerine olan etkilerini araştırmaktır. Yöntem: Eskişehir Teknik Üniversitesi Spor Bilimleri Fakültesi'nde öğrenim gören gönüllü 40 kadın katılımcı ile (yaş: 21,5±1,72 yıl; boy: 167,6±1,34 cm; vücut ağırlığı: 56,55±7,34 kg) çalışma tamamlanmıştır. FR ve TFR egzersizleri, 6 bölgede (qudriceps, iliotibal band, hamstring, adductor, gastrocnemius ve tibialis antreior) yapılmıştır. Uygulamada kullanılan foam roller ölçüleri 23cm-53cm olan (Togu Fascia Roller Actiroll ® Wave L) Pvc malzemeden yapılmış materyaldir. Kullanılan diğer roller ise (Hyperice Vyper 2.0) üç titreşimli frekans seviyesine sahip titreşimli foam roller olup 92 Hz kademede uygulama gerçekleştirilmiştir. Çalışmanın ilk gününde pasif olarak, diğer günler FR ve TFR egzersizlerinin sonunda tüm katılımcıların aktif ve skuat sıçrama yüksekliği, otur-eriş testi; uyluk kuvveti; quadriceps esneklik parametreleri ölçülmüştür. Normal dağılım ve varyansların homojenitesi ise Skewness Kurtosis ve Shapiro Wilks testleri ile, testler arasındaki fark değerleri ise Paired Sample t-test ile değerlendirilmiştir. Deneklerin üç farklı uygulama parametreleri arasındaki farkları belirlemek için Repeated Measures Anova testi yapılmıştır. Bulgular: Skuat ve aktif sıçrama için pasif ve FR arasında ve pasif ile TFR arasında istatistiksel olarak anlamlı farklılık varken, FR ile TFR arasında istatistiksel olarak anlamlı farklılık bulunmamıştır ($p \leq 0.05$). Esneklik için; pasif ve FR, pasif ile TFR, ve FR ile TFR arasında; Quadriceps esnekliğinde pasif ve FR, pasif ile TFR, ve FR ile TFR arasında istatistiksel olarak anlamlı farklılık bulunmuştur ($p \leq 0.05$). Uyluk sıkıştırma testinde; pasif ve FR arasında, ve pasif ile TFR arasında istatistiksel olarak anlamlı farklılık varken, FR ile TFR arasında farklılık bulunmamıştır. Sonuç: Kadınlarda FR ve TFR uygulamasının, dikey sıçrama, esneklik, quadriceps esnekliği ve uyluk sıkıştırma testlerinde pozitif yönde etkisi olduğu gözlemlenmiştir. Antrenman veya müsabaka öncesi ısınmaya ek FR veya TFR egzersizlerinin yer verilmesinin yararlı olabileceği düşünülmektedir.

THE EFFECTS OF SELF MYOFASCIAL RELEASE AND DYNAMIC STRECHING EXERCISES ON PERFORMANCE PARAMETERS

Introduction: The purpose of this study was to investigate the effects of application without foam roller, foam roller and vibrating foam roller on vertical jump, flexibility, quadriceps flexibility and thigh squeeze. Methods: Fourty women Sport Sciences Faculty students (age: 21,5±1,72 year; heigth: 167,6±1,34 cm; body weigth: 56,55±7,34 kg) voluntarily participated to the study. FR and TFR exercises were performed in six muscle group (qudriceps, iliotibal band, hamstring, adductor, gastrocnemius and tibialis antreior). The foam roller used in the application is made of Pvc material with dimensions of 23cm-53cm (Togu Fascia Roller Actiroll ® Wave L). The other one is (Hyperice Vyper 2.0) vibratory foam roller with three vibrating frequency levels and the application is performed in 92 Hz level. On the first day of the passive study and at the end of FR and TFR exercises, all participants had active and squat jump, sit-and-reach test; thigh strength; quadriceps flexibility parameters were measured. Normal distribution and homogeneity of variances were evaluated by Skewness Kurtosis and Shapiro Wilks tests, and difference values were evaluated by Paired Sample t-test. Repeated Measures Anova test was used to determine the differences between the three application parameters of the subjects. Results: There was a statistically significant difference between passive and FR, passive and TFR for squat and active jump ($p \leq 0.05$). There was a statistically significant difference between passive and FR, passive and TFR, FR and TFR for flexibility and quadriceps flexibility. There was a statistically significant difference between passive and FR, passive and TFR for adductor squeeze. Conclusion: It has been observed that FR and TFR application have positive effects on vertical jump, flexibility, quadriceps flexibility and adductor squeeze tests. It is thought to be useful to include FR or TFR exercises in addition to warm-up before training or competition.

SB670

TÜRKİYE KADINLAR HENTBOL SÜPER LİGİ 2018-2019 SEZONUNUN BAZI DEĞİŞKENLER AÇISINDAN İNCELENMESİ

[1]Derya SAKALLI, [1]Kemal GÖRAL, [1]Kaan SALMAN

[1]Muğla Sıtkı Koçman Üniversitesi Spor Bilimleri Fakültesi, MUĞLA

Email : *deryasakallii@gmail.com, kgoral@mu.edu.tr, kaansalman@mu.edu.tr*

Bu çalışmanın amacı, Türkiye Kadınlar Hentbol Süper Ligi 2018-2019 sezonunda oynanan müsabakaların farklı değişkenler açısından analiz edilmesidir. Araştırmada kullanılan veriler Türkiye Hentbol Federasyonu resmi internet sitesinden elde edilmiştir. Elde edilen veriler SPSS 24 programında kaydedilmiş, frekans ve yüzde değerleri hesaplanarak yorumlanmıştır. Süper lig sezonunda takımların yapmış olduğu toplam 110 maç incelenmiştir. Bu maçlarda takımların farklı mevkilerde (pivot, oyun kurucu ve kanat) oynayan sporcularının attıkları gol sayıları incelenmiştir. Ayrıca takımların yabancı oyuncuları ve Türk oyuncularının kaydettiği gol sayıları karşılaştırılmıştır. Yapılan analizlere göre, yabancı oyuncularından en az gol katkısı (%8,2) almasına rağmen Muratpaşa ekibinin ligi 2. sırada bitirdiği bulunmuştur. Yabancı oyuncularından en fazla gol katkısı (%33,5) alan Üsküdar ekibinin ise ligi 5. sırada tamamladığı belirlenmiştir. Oyuncuların oynadıkları mevkilere göre gol sayıları karşılaştırıldığında, ligde skora en fazla katkı yapanların oyun kurucular olduğu, en az katkı yapanların ise pivot oyuncuları olduğu tespit edilmiştir. Ligde kalmayı başaran ekipler arasında oyun kurucuların skora katkısının en yüksek olduğu ekip Polatlı (%65,6) olurken, en düşük olduğu ekip ise Osmangazi (%36,7) olmuştur. 7 metre atışını gole çevirmede ligin en başarılı takımı %93,3 ile İzmir Bşb. olurken, ligin en başarısız takımı ise %61,7 Samsun olmuştur. Sonuç olarak, yabancı oyuncuların skora yaptığı katkının takımların ligdeki sıralamasına doğrudan etki etmediği ve takımların skora katkı açısından mevkileri birbirine yakın oranlarda kullandığı söylenebilir. Anahtar Kelimeler: Hentbol, Analiz, Kadın

Investigation of Some Variables of Turkey Women's Handball Super League 2018-2019 Season

The aim of this study is to examine Turkey Women's Handball Super League matches played in the season 2018-2019 in terms of different variables. The data used in this study were obtained from the official website of Turkish Handball Federation. The obtained data were recorded in SPSS 24 program, frequency and percentage values were calculated and interpreted. A total of 110 matches played by the teams in the Super League season were examined. In these matches, the number of goals scored by the players who played in different positions (pivot, backs and wing) was examined. In addition, the number of goals scored by the foreign players of the teams and the Turkish players were compared. According to the analysis, it was found that Muratpaşa team finished 2nd in the league despite the smallest goal contribution (8.2%) from foreign players. It was determined that Üsküdar team, which contributed the most goals from foreign players (33.5%), completed the league in 5th place. When the number of goals compared to the positions by the players, it was found that the players who contributed the most to the score in the league were the playmakers and the least contributors were the pivots. Among the teams that managed to stay in the league, Polatlı was the team with the highest contribution (65.6%) of the playmakers to the score and Osmangazi was the lowest (36.7%). The most successful team of 7 meters shot was İzmir Bşb. with 93.3% and the most unsuccessful team was Samsun with 61.7%. As a result, it can be said that the contribution of foreign players to the score does not directly affect the ranking of the teams in the league and the teams used positions close to each other in terms of contribution to the score. Keywords: Handball, Analysis, Women

SB671

AMATÖR FUTBOLCULARDA FARKLI ÖNKOŞULLAMA STRATEJİSİ UYGULAMALARININ SPRİNT PERFORMANSINA AKUT ETKİSİ

[1]Volkan GÜNAY, [1]Atakan YILMAZ

[1]Baskent Üniversitesi, Spor Bilimleri Bölümü, Ankara, Türkiye

Email : *gunaywolkan@gmail.com, atakanylmz@gmail.com*

Giriş ve Amaç: Sprint performansı özellikle takım sporlarında sonuca etki eden temel performans bileşenlerinden biridir. Sprint performansını arttırmaya yönelik akut uygulamalara takım sporlarında dahil olmak üzere bir çok spor branşında gereksinim duyulmaktadır. İskemik önkoşullama (İsÖ), Aktivasyon Sonrası Potansiyeli (ASP), sabah direnç egzersizi (SDE), aktif ısınma (AkI), hormonel önkoşullama (HrÖ) uygulamaları Önkoşullama stratejileri (ÖnS) olarak geçmekte ve performansı akut olarak arttırmak için uygulanmaktadır (Yılmaz, 2019). Bu bağlamda çalışmanın amacı amatör futbolcularda farklı önkoşullama stratejisi uygulamalarının sprint performansına akut etkisinin incelenmesidir. Yöntem: Bu çalışmaya Kastamonu'daki amatör takımlarda futbol oynayan 16 erkek gönüllü olarak katılmıştır. Tüm katılımcılar Öntest, ÖnS ve Sham uygulamalarına girmişlerdir. Çalışmaya katılan katılımcıların antropometrik ölçümleri ilk geldikleri gün yapılmış ve aynı gün sentetik çim sahada 10, 20, 30 ve 50m sprint performansı dereceleri elektronik fotosel aracılığı ile belirlenmiştir. Katılımcılara Farklı Ön Koşullama Stratejileri belirli plan çerçevesinde uygulanmıştır. Tüm grup 8 kişilik iki gruba rasgele olarak bölünmüş ve bir gruba ÖnS uygulanırken diğer gruba Sham uygulamaları yapılmıştır. Son gün geldiklerinde ise gruplar yer değiştirmiş ve böylece tüm katılımcılar üç uygulamaya da girmiştir. ÖnS uygulaması olarak sırasıyla SDE, AkI, HrÖ ve ASP uygulanmış ardından sprint testlerine tekrar girmişlerdir. Sham uygulaması için etki yaratmayacak İsÖ ve ASP çok düşük şiddette uygulanmıştır. Katılımcıların ön test sonuçları, ÖnS ve Sham sonrası test sonuçları arasında farklılık olup olmadığını belirlemek için tekrarlı ölçümlerde ANOVA, çoklu karşılaştırmalarda ise Bonferroni testi uygulanmıştır. Verilerin normal dağılıma uygunluğu Shapiro-Wilk testi ile değerlendirilmiştir ($p>0,05$).

Bulgular: Sprint testleri sonrası elde edilen öntest, ÖnS ve Sham uygulamaları değerleri arasında sadece 30 ve 50m açısından istatistiksel olarak anlamlı farklılık tespit edilmiştir ($p<0.05$). Bu farkın Öntest ve ÖnS değerlerinden kaynaklandığı tespit edilmiştir. Diğer tüm parametreler açısından istatistiksel olarak bir farklılık tespit edilmemiştir.

Sonuç: Sonuç olarak Önkoşullama stratejilerinin sprint performansı üzerinde kısmen etkili olacağı söylenebilir.

Anahtar kelimeler: Amatör futbolcular, İskemi, Hormonel önkoşullama, Aktivasyon sonrası potansiyeli

The Acute Effect of Different Preconditioning Strategies On Sprint Performance In Amateur Football Players

Background & Study Aim: Sprint performance is one of the key performance components that have an effect on team sports. Acute applications to improve Sprint performance are needed in many sports, including team sports. Ischemic preconditioning (IPC), Post-Activation Potential (PAP), morning resistance exercise (MRE), active warm-up (AWU), hormonal preconditioning (HP) applications are referred to as preconditioning strategies (PconSt) and are applied to improve performance acutely (Yılmaz, 2019). In this context, the aim of this study is to investigate the acute effect of different preconditioning strategy applications on sprint performance in amateur football players.

Material & Methods: Sixteen male volunteers participated in this study playing football in amateur teams in Kastamonu. All participants entered the Pretest, PconSt and Sham applications. The anthropometric measurements of the participants were made on the first day

of the study and the sprint performance of 10, 20, 30 and 50m in the synthetic grass field was determined on the same day by means of electronic photocell. Different pre-conditioning strategies were applied to the participants with the specific plan. The whole group was randomly divided into two groups of 8 people and one group underwent PconSt and the other group underwent Sham. When they arrived on the last day, the groups moved and so all the participants entered all three practices. MRE, AWU, HP and PAP were applied as the PconSt, respectively, and then re-entered the sprint tests. In the sham intervention, IPC and PAP are implemented at very low intensity. ANOVA was used for repeated measures and Bonferroni test was used for multiple comparisons in order to determine whether there was a difference between the pre-test results of the participants and the results of IPC and sham intervention. The normality of the data was evaluated by Shapiro-Wilk test ($p>0.05$).

Results: There was a statistically significant difference between pretest, PconSt and Sham intervention after sprint performance only in terms of 30 and 50m ($p <0.05$). It was determined that this difference was caused by the pretest and PconSt values. There was no statistically significant difference in terms of all other parameters.

Conclusion: As a result, it can be said that preconditioning strategies will have an impact on sprint performance.

Key words: Amateur footballers, Ischemia, Hormonal preconditioning, Post-activation potential

SB689

LİFE KİNETİK ANTRENMANLARI VE ETKİLERİNİN İNCELENMESİ

[1]Emrah YILMAZ

[1]Hitit Üniversitesi Spor Bilimleri Fakültesi, ÇORUM

GİRİŞ VE AMAÇ: Antrenman bilimi içerisine son yıllarda giren ve birçok alanda (profesyonel kulüp, sporcu, antrenör, çocuk, yaşlı, iş dünyası vb.) kullanılan egzersizlerdir. Life kinetik (LK) antrenmanlarının temelini özel olarak tasarlanmış fiziksel egzersizler oluşturmaktadır. Bu egzersizler zihinsel verim ve yeterliliği artırmak için eğlenceli ve zihni zorlayıcı alıştırmaları içerir. Bu alıştırmalar zihinsel, fiziksel ve biyokimyasal tükenmeyi hedefler. Bu alıştırmalar ile günlük hayattaki görevleri kolaylıkla yapabilme, rahatlama ve sportif performansta artış hedeflenmektedir. Life kinetik antrenmanlarının fiziksel, fizyolojik ve bilişsel gelişim üzerine etkilerinin gösteren çalışmaların incelenmesini kapsayan bu derleme çalışması ile life kinetik antrenmanlarının günümüzdeki etkinliğini ve sonuçlarını görmeye çalıştık.

YÖNTEM: Life kinetik ile Bilişsel gelişim, Antrenman, Performans anahtar kelimelerinin kombinasyonları kullanılarak Son 10 yılda yapılmış olan LK çalışmaları Google akademik, ve pubmed veri tabanlarında literatür taraması yapılarak tespit edildi.

BULGULAR: Tarama sonucunda elde edilen makalelerin sonuçlarına bakıldığında LK antrenmanlarının kişilerin gelişimleri üzerinde birçok olumlu etkiye yol açtığı görülmektedir. Yapılan bir çalışmaya baktığımızda görsel ve işitsel reaksiyon süreleri ile dikkat düzeyinde olumlu gelişmelerin olduğu görülmüştür. Bunun yanı sıra LK egzersizlerin kişilerde okuma gelişimi, denge artışı, koordinasyon gelişimi, hata yapma oranında düşüş, zeka katsayılarında artış, doğru kara verme ve karar verme hızında artış sağladığı da yapılan çalışmalarla ortaya konulmuştur.

SONUÇ: Araştırma sonucunda LK antrenmanlarının sportif başarı elde etmede önemli rol oynayacağı ve sporcuların performansına olumlu yönde etki edeceği düşünülmektedir. Antrenman programlaması içerisine dahil edilerek sportif performansı artırıcı bir etmen olarak kullanılabileceği görülmektedir.

Anahtar Kelimeler: Life Kinetik, Bilişsel gelişim, Egzersiz

LIFE KINETIC TRAININGS AND THEIR EFFECTS INVESTIGATION

INTRODUCTION AND PURPOSE: These are the exercises which have been included in the science of training in recent years and are used in many fields (professional clubs, athletes, coaches, children, elderly, business world, etc.). Life kinetic (LK) training is based on specially designed physical exercises. These exercises include fun and mentally challenging exercises to improve mental efficiency and proficiency. These exercises aim at mental, physical and biochemical depletion. With these exercises, it is aimed to perform tasks in daily life easily, to relax and to increase sports performance. In this review, which includes the study of the effects of life kinetic training on physical, physiological and cognitive development, we tried to see the current effectiveness and results of life kinetic training.

METHODS: LK studies using Life kinetic and Cognitive development, Training, and Performance key words in the last 10 years were determined by searching literature in Google academic and pubmed databases.

RESULTS: When the results of the articles obtained from the screening are examined, it is seen that LK training has many positive effects on the development of individuals. When we look at a study, it was seen that there were positive improvements in visual and auditory reaction times and attention level. In addition, it has been demonstrated that LC exercises provide reading development,

balance increase, coordination development, decrease in error rate, increase in intelligence coefficients, increase in correct decision making and decision speed.

CONCLUSION: As a result of this research, it is thought that LC trainings will play an important role in achieving sporting success and have a positive effect on the performance of athletes. It can be used as a factor that increases sports performance by being included in training programming.

Keywords: Life Kinetic, Cognitive development, Exercise

SB694

YÜKSEK ŞİDDETLİ İNTERVAL ANTRENMAN YÖNTEMLERİNİN ETKİLERİ

***[1]Hakan KARABIYIK*, [1]Özkan GÜLER, [2]Süleyman BİLGİN, [1]Dicle ARAS, [3]Veli Volkan GÜRSES, [1]Mitat KOZ**

[1]Ankara Üniversitesi Spor Bilimleri Fakültesi, ANKARA
[2]Milli Eğitim Bakanlığı
[3]Kastamonu Üniversitesi Beden Eğitimi Spor Yüksekokulu, KASTAMONU

***Email :** karabiyik@ankara.edu.tr, ozkanguler@msn.com, suleymanbilgin49@gmail.com, diclearasx@gmail.com, volkangurses@gmail.com, mkoz@ankara.edu.tr*

Giriş: Literatürde yüksek şiddetli interval antrenmanları (HİT) genel olarak kısa interval, uzun interval, sprint interval, tekrarlı sprint ve bunların oyun temelli olarak yapılmasına dayalı olarak alt bölümleri ayrılmaktadır. Bu çalışmanın amacı interval antrenman yöntemlerinin dört haftalık antrenmanlardan sonra fiziksel ve fizyolojik olarak farklılık yaratıp yaratmadığını incelemekti.

Metod: Çalışmaya 40 sağlıklı erkek gönüllü olarak katılmıştır. Antrenmanlar 4 hafta/3gün olarak, toplamda 12 antrenman olarak uygulanmıştır. Antrenmanların önünde ve sonunda 30-15IFT, RAST, 30m sprint, CMJ testleri uygulanmıştır. Katılımcılar koşu ve oyun temelli HIT gruplarına rastgele olarak atanmıştır. Antrenmanlar; koşu grubundan LI, VIFT %90-95'inde 2 dakika yüklenmeleri 2dk dinlenmeler ile 3 kez; SI, VIFT %100-105'inde 1 dakika yüklenmeleri 1dk dinlenmeler ile 6 kez; SIT grubu 15saniyelik sprintleri 2dakika dinlenmeler ile 8kez tekrar etmiştir. Oyun grubu ise çalışmalarını LI karşılığı olarak 21*21metre- 22*22metre alanda 2 dakika yüklenmeleri 2dk dinlenmeler ile 3 kez; SI karşılığı olarak 15*15metre-16*16metre alanda 1 dakika yüklenmeleri 1dk dinlenmeler ile 6 kez uygulamışlardır. Antrenman verileri Catapult GPS sistemi ile takip edilerek kayıt edilmiştir. Veriler, SPSS paket 22 programında varyans analizi ile değerlendirilmiştir. Anlamlılık değeri 0,05 olarak kabul edilmiştir.

Sonuçlar: Yapılan analizler sonucunda VO2maks'ta her grupta ön-son test arasında istatistiksel olarak fark bulunmuştur ($p<0,05$). RAST, 30m sprint ve CMJ testlerinde ne grup içi ne gruplar arası farka rastlanılmamıştır. Ayrıca grup*zaman etkileşimini hiçbir grupta görülmemiştir.

Tartışma: Çalışmanın bulgularından yola çıkarak saha temelli HİT antrenman yöntemlerinin VO2maks'ı geliştirdiği ancak anaerobik kapasite, sprint performansı ve dikey sıçrama performansını etkilemediği söylenebilir. Ayrıca ölçülen hiçbir teste gruplar arası fark görülmemiştir. Sonuç olarak sahada uygulanan HİT antrenman yöntemlerinin etkilerinin benzer olduğu söylenebilir.

The Effects of High Intensity Interval Training Methods

Introduction: In the literature, high intensity interval training (HIT) is generally divided into sub-sections based on short interval, long interval, sprint interval, repeated sprint and game-based interval training. The aim of this study was to investigate whether interval training methods make physical and physiological differences after four weeks of training.

Method: Forty healthy male volunteers participated in the study. The trainings were carried out as 4 weeks / 3 days and a total of 12 trainings. 30-15IFT, RAST, 30m sprint, CMJ tests were applied before and at the end of the training. Participants were randomly assigned to running and game-based HIT groups. Trainings; LI, VIFT 90-95% of the running group 2 minutes to run, 2 minutes rest, 3 times; SI, VIFT 100-105% 1 minute run, 1 minute rest, 6 times; The SIT group repeated 15-second sprints, 8 times with rests of 2 minutes. In the game group LI, 21 * 21meter-22 * 22meter area 2 minutes to game 2 minutes rest with 3 times; game based SI, 15 * 15meter-16 * 16meter area 1 minute to game 1 minute rest with 6 times applied. Training data were tracked and recorded with Catapult GPS system. Data were analyzed by analysis of variance in SPSS package 22 program. Significance value was accepted as 0.05.

Results: As a result of the analyzes, a statistically significant difference was found between pre-post test in VO2max in each group ($p < 0.05$). There was no difference between RAST, 30m sprint and CMJ tests. Moreover, group * time interaction was not seen in any group.

Discussion: Based on the findings of the study, it can be said that field-based HIT training methods developed VO2max but did not affect anaerobic capacity, sprint performance and vertical jump performance. In addition, there was no difference between the groups in any test. As a result, it can be said that the effects of HIT training methods applied in the field are similar.

SB695

VOLEYBOLDA YAPILAN DOKTORA TEZLERİNİN İÇERİK ANALİZİ YÖNTEMİ İLE İNCELENMESİ

[1]EREN ULUÖZ

[1]Çukurova Üniversitesi Beden Eğitimi Ve Spor Yüksekokulu

Voleybol sporu dünya üzerindeki en popüler spor dallarından birisidir. Profesyonel sporcuların yanı sıra dünya genelinde amatör ve rekreasyonel amaçlarla milyonlarca kişi voleybol oynamaktadır. Voleybola gösterilen bu yoğun ilgi bilimsel ortamda üzerine birçok bilimsel çalışma yapılmasına neden olmaktadır. Bu çalışmanın amacı Türkiye'de voleybol üzerine yapılan doktora tezlerinin incelenmesidir. Çalışmada içerik analizi yöntemi ile tezlerin odaklandığı konular belirlenmeye çalışılmıştır. Veri kaynağı olarak Yükseköğretim Kurumu (YÖK) Ulusal Tez Merkezi Veri Tabanı kullanılmıştır. Yapılan analiz sonucunda spor konulu toplam 1347 doktora tezi olduğu görülmüştür. Bu tezlerin %2,45'i (33 adet) voleybol üzerine yapılmıştır. Tezlerin 24'ü tam erişime açık durumdadır. Buna karşılık 9 tezin tam metnine erişim kısıtlanmıştır. Yayınlanan doktora tezlerinin üniversitelere göre dağılımına bakıldığında tezlerin %39,40'ının (13 adet) Gazi Üniversitesinde, %18,20'sinin (6 adet) Marmara Üniversitesi'nde yapıldığı görülmektedir. Bu yüksek oranları Kocaeli Üniversitesi %9,09'luk oranla (3 adet), Ankara Üniversitesi %6,06'lık oranlarla (2 adet) ve 19 Mayıs Üniversitesi takip etmektedir. Tezlerin yazım diline göre dağılımı incelendiğinde ise İngilizce dilinde yazılmış tez olmadığı görülmüştür. Tezlerin tamamının Türkçe dilinde yazıldığı görülmüştür. İncelenen doktora tezlerinin alanlara göre dağılımları incelendiğinde hareket ve antrenman bilimleri (%27,27 - 9 adet) ve fizyoloji alanlarda (%21,21 – 7 adet) daha yüksek oranda çalışma yapıldığı bulunmuştur. Beceri öğrenimi (%15,15 – 5 adet) ve biyomekanik bilimi (%12,12 – 4 adet) alanları ise bu alanların ardından en fazla çalışma yapılan alanlardır. Buna karşılık spor sağlık bilimleri alanında %6,06 oranında, psikososyal alanlarda ise %9,09(3 adet) oranında tez yapıldığı görülmüştür. Voleybol gibi kadın sporu algısının yüksek olduğu bir ülkede toplumsal cinsiyet üzerine yapılmış doktora tezi olmaması düşündürücüdür. Buna ek olarak oturarak voleybol olarak bilinen engelli voleybolu üzerine de yazılmış bir doktora tezi yoktur. Sonuç olarak çalışmada elde edilen sonuçlar voleybol branşında yapılan doktora tezlerinin yarıya yakınının Gazi ve Marmara üniversitesinde yapıldığını göstermektedir. Voleybolda toplumsal cinsiyet ve engelliler üzerine çalışmaların artması gerektiğini düşünmekteyiz.

Anahtar Kelimeler: Voleybol; Tez; Doktora.

EXAMINATION OF DOCTORAL THESES IN VOLLEYBALL WITH CONTENT ANALYSIS METHOD

Volleyball is one of the most popular sports in the world. In addition to professional athletes, millions of people play volleyball for amateur and recreational purposes around the world. This intense interest in volleyball leads to many scientific studies on the scientific environment. The aim of this study is to examine the doctoral dissertation performed on volleyball in Turkey. In this study, the subjects that the theses focus on were tried to be determined by content analysis method. Higher Education Institution (YÖK) National Thesis Center Database was used as data source. As a result of the analysis, it was seen that there are 1347 doctoral dissertations on sports. 2.45% of these theses (33) were performed on volleyball. 24 of the theses are open to full access. However, access to the full text of 9 theses is restricted. When the distribution of published doctoral theses according to universities is examined, it is seen that 39.40% (13) of the theses are made in Gazi University and 18.20% (6) in Marmara University. These high rates are followed by Kocaeli University with 9.09% (3), Ankara University with 6.06% (2) and 19 Mayıs University with 6.06% (2). When the distribution of theses according to written language is examined, it is seen that there is no thesis written in English language. All these were written in Turkish. When the distribution of doctoral theses examined according to the fields was examined, it was found that there were more studies in the fields of movement and training sciences (27.27% - 9) and physiology (21.21% - 7). The areas of skill learning (15.15% - 5) and biomechanics (12.12% - 4) were the most followed. On the other hand, it was seen that the thesis was made in the field of sports health sciences by 6,06% (2) and in psychosocial fields by 9.09% (3). The fact that there is no doctoral dissertation on gender in a country with a high perception of women's sports like volleyball is thought provoking. In addition, there is no doctoral dissertation on disability volleyball, known as sitting volleyball. As a result, the results obtained in the study indicate that nearly half of the doctoral dissertations in the field of volleyball were conducted in Gazi University and Marmara University. We think that studies on gender and disabled people should be increased in volleyball. Key words: Volleyball, Theses, PhD

SB697

TABATA ANTRENMANIN GÜREŞCİLERİN BAZI FİZİKSEL VE MOTORSAL ÖZELLİKLERİNE ETKİSİ

[1]Yakup Akif Afyon, [1]Kürşat Hazar, [1]Osman Furkan Kara

[1]Muğla Sıtkı Koçman Üniversitesi

Email : *yafyon@yahoo.com, khazar@mu.edu.tr, ofkara@mu.edu.tr*

GİRİŞ: Bu araştırmanın amacı 13-15 yaş grubu yıldız güreşçilerde 8 hafta süre ile yapılan Tabata Antrenman Protokolünün (TAP) bazı fiziksel ve motorsal özelliklerine etkisinin incelenmesidir. YÖNTEM: Araştırmada kontrol gruplu ön test son testli deneysel yöntem kullanılmıştır. Çalışmanın örneklerini herhangi bir sağlık problemi olmayan Muğla Milas Güreş Eğitim Merkezinde eğitim gören deney grubu (n=10) (X=14,40 yıl, boy=1.71 cm, vücut ağırlığı X=69.58 kg) kontrol grubu (n=10), (yaş X=14,20 yıl, boy X=1,62 cm, vücut ağırlığı X=67,64 kg) olmak üzere toplamda (n=20) sporcunun kurumlarından ve veli onam formları alınarak gönüllü katılımları sağlanmıştır. TAP sporcuların fiziksel ve motorik özelliklerine etkisini belirlemek için 8 hafta süreyle haftada 2 gün spor salonunda günlük antrenman programına ilave olarak 1'er set uygulandı. Sporcuların fiziksel özellikleri; yaş, boy, vücut ağırlığı, Vücut Yağ Oranı (VYO), Motorsal özellikler; denge, esneklik, sürat, kuvvet ölçümleri çalışmalar öncesi ön test, çalışmalar sonrası son test olarak alındı. Araştırmada ön test ve son test değerleri arasındaki anlamlılık (p<0,05) düzeyinde paired samples t- test yöntemi ile incelendi. BULGULAR: Elde edilen veriler doğrultusunda 8 haftalık TAP güreşçilerin vücut ağırlığı, mekik, şınav, VYO, ön ve son test değerleri arasında deney gurubunun lehine (p<0,05) anlamlı farklılıkların olduğu görüldü. Kontrol grubunun vücut ağırlığı ve VYO değerlerinde bir miktar artış olduğu görülürken her iki grubun denge özellikleri arasında ise herhangi bir değişimin olmadığı tespit edilmiştir. SONUÇ: TAP genç güreşçilerin bazı fiziksel ve motorik özelliklerinde olumlu değişimlere neden olduğu görülürken bu antrenman programının güreş antrenörleri tarafından fiziksel ve motorsal özellikleri geliştirmek amacı ile kullanmaları önerilebilir. Anahtar Kelimeler: Güreş, Tabata Antrenman Protokolü, Fiziksel ve Motorsal Özellikler,

THE EFFECT OF TABATA TRAINING ON SOME PHYSICAL AND MOTORSAL CHARACTERISTICS OF THE WRESTLERS

INTRODUCTION: The aim of this study is to investigate the effect of Tabata Training Protocol (TAP) on some physical and motor characteristics of the 13-15 age group star wrestlers for 8 weeks. METHOD: Pre-test post-test experimental method with control group was used in the study. Experimental group (n = 10) (X = 14.40 years, height = 1.71 cm, body weight X = 69.58 kg) in the control group (n = 10), (age X) = 14.20 years, height X = 1.62 cm, body weight X = 67.64 kg) in total (n = 20) of the athletes from the institutions and parental consent forms were obtained by voluntary participation In order to determine the effect of TAP on the physical and motor properties of the athletes, 1 set was applied in addition to the daily training program in the gym 2 days a week for 8 weeks. Physical characteristics of athletes; age, height, body weight, body fat ratio (VYO), motor characteristics; balance, flexibility, speed, force measurements were taken as pre-test and post-test after the studies. In the research, paired samples were examined with t-test method at the level of significance between pre-test and post-test values (p <0.05). RESULTS: Significant differences were found in favor of the experimental group (p <0.05) between body weight, shuttle, push-ups, VYO, pre-test and post-test values of 8-week TAP wrestlers. While there was a slight increase in body weight and VYO values of the control group (p<0.05), no difference was found between the balance characteristics of both groups.CONCLUSION: While it is seen that TAP causes positive changes in some physical and motoric characteristics of young wrestlers, it may be suggested that wrestling coaches use this training program to improve physical and motor characteristics. Key Words: Wrestling, Tabata Training Protocol, Physical and Motor Characterıstcs

SB715

2019 YILDIZLAR TÜRKİYE TAEKWONDO ŞAMPİYONASININ MÜSABAKA ANALİZİ

[1]Sevde Mavi Var, [2]Duygu Sevinç

[1]Kırşehir Ahi Evran Üniversitesi, Beden Eğitimi Ve Spor Yüksekokulu, Kırşehir
[2]Erzincan Binali Yıldırım Üniversitesi Beden Eğitimi Ve Spor Yüksekokulu, Erzincan

Email : *sevde.mavivar@ahievran.edu.tr,*

Bu araştırmanın amacı 2019 Yıldızlar Türkiye Taekwondo Şampiyonasında kazanan ve kaybeden bazı kadın ve erkek sporcuların müsabaka analizlerinin yapılmasıdır. Araştırmada erkeklerde 4, kadınlarda 3 sıklet olmak üzere toplam 7 sıkletin maçları video kameraya kaydedilmiştir. İlk turlar, yarı final ve finaller olmak üzere toplam 84 maç kaydedilmiş ve sonrasında Mavi Var ve arkadaşları (2015) tarafından geliştirilen 'Taekwondo Maç Analiz' formu kullanılarak analiz edilmiştir. Elde edilen verilerin analizinde tanımlayıcı istatistikler kullanılarak ortalama değerler, frekans ve yüzdelik değerler alınmıştır. İkili karşılaştırmalarda Independent Samples Test kullanılmıştır. Bulgular incelendiğinde erkek sporcuların maç içerisinde aldıkları cezaların kadın sporculara göre anlamlılık gösterdiği görülmüştür ($p<0.05$). Kazanan erkek sporcuların maç içerisindeki uyguladıkları tekniklerin ortalama değerlerine bakıldığında özellikle yarı final ve finallerde kaybeden sporculara göre daha az teknik uyguladıkları buna rağmen daha fazla puan kazandıkları görülmektedir. Kadın sporcularda ise kazanan sporcuların yarı final ve finallerde daha fazla teknik uygulayarak rakiplerinden daha fazla puan aldıkları görülmektedir. Sonuç olarak yıldızlar taekwondo müsabakalarında erkekler daha az ama isabetli teknik uygulayarak maç kazanmakta, kadınlar ise daha çok teknik uygulayarak puan alma şansını artırmakta olduğu söylenebilir.

THE COMPETITION ANALYSIS OF 2019 CADET TURKEY TAEKWONDO CHAMPIONSHIPS

The aim of this research was to analyse competitions of some male and female winner and loser athletes in 2019 Turkey Cadets Taekwondo Championships. In the research, the matches of a total of 7 favorites, 4 of which were for men and 3 for women, were recorded on video camera. A total of 84 matches were recorded in the first rounds, semifinals and finals. Afterwards, it was analyzed using 'Taekwondo Match Analysis 'form developed by Mavi Var et al. (2015). Descriptive statistics were used for the analysis of the obtained data and mean values, frequency and percentage values were taken. Independent Samples Test was used in paired comparisons. When the findings were examined, it was seen that the penalties received by man athletes in the match showed meaningfulness compared to woman athletes ($p<0.05$). When the average values of the techniques applied by the winning man athletes in the match was examined, it was seen that they applied less techniques than the athletes who lost in the semifinals and finals, but they gained more points. In woman athletes, it was seen that the winning athletes scored more points than their competitors by applying more techniques in the semifinals and finals. As a result, it can be said that in the taekwondo competitions, men win matches by applying less but accurate techniques and women increase the chances of getting points by applying more techniques.

SB700

TÜRKİYE BASKETBOL SÜPER LİGİNDEKİ TAKIMLARIN VERİMLİLİK ORANLARININ KARŞILAŞTIRILMASI

***[1]Tolga ESKİ*, [1]Göktuğ ERTETİK, [1]Veli Volkan GÜRSES, [1]Mustafa Şakir AKGÜL, [1]Bilgehan BAYDİL**

[1]Kastamonu Üniversitesi Beden Eğitimi Ve Spor Yüksekokulu, KASTAMONU

***Email :** teski@kastamonu.edu.tr, ertetik@ankara.edu.tr*

Giriş ve Amaç Verimlilik oranı kavramı(VO), bir basketbol oyuncusunun müsabaka süresince yaptığı olumlu hareketler ile olumsuz hareketlerinin farkları sonucunda ortaya çıkan değer olarak tanımlanabilir. Basketbol antrenörlerinin, bu veri üzerinde çalışması ve bu verileri etkileyen parametreleri değerlendirmesi, basketbolcuların ve takımın performansının takip edilmesinde ve ayrıca maçların kazanılması ya da kaybedilmesi durumlarında etkili olan etkenlerin belirlenmesinde yardımcı olabilir. (Shea MS ve Baker C, 2013). Yapılan bu araştırmanın amacı, Basketbol Süper ligindeki takımların son sezondaki verimlilik oranlarını tespit etmektir. Yapılan analizler sonucunda takımların iç saha ve dış sahadaki verimlilik oranlarının da karşılaştırılması hedeflenmiştir. Yöntem Türkiye Basketbol Süper Ligi'nde mücadele eden takımların 2018/2019 sezonuna ait sayı, ribaund, top çalma, asist, blok, atış denemesi, başarılı atış, serbest atış denemesi, başarılı serbest atış ve top kaybı parametrelerine ilişkin veriler, Türkiye Basketbol Federasyonu(TBF) resmi internet sitesinden alınmıştır. Bulgular ve Sonuç Türkiye Basketbol Süper Ligi'nde yer alan 15 takımın verimlilik puanları ortalamalarına bakıldığında ilk 5 sırada yer alan takımlarla son 5 sırada yer alan takımların sıralamalarının değişmediği görülmüştür. Verimlilik oranı formülüne etki eden parametrelerden, Asist ortalamalarına bakıldığında takımların iç sahada 21, dış sahada ise 17,4 asist yaptıkları belirlenmiştir. Ribaund kategorisine bakıldığında iç sahada takımların ribaund ortalamaları 38,4 iken bu rakam deplasmanda 35,2 olmuştur. Basketbol Süper ligi'nde yer alan takımlar iç sahada ortalama 12,2 top kaybı yaparken bu rakam deplasman maçlarında 14,8 olmuştur. Çalışmada takımların özellikle iç saha performanslarının daha yüksek olduğu görülmektedir. Literatürde yapılan çalışmalara bakıldığında, takımların iç saha performanslarına yönelik verimlilik oranlarının, dış sahada ortaya koydukları performansın verimlilik oranlarından istatistiksel olarak anlamlı düzeyde yüksek olduğu bulunmuştur (Ibanez ve ark., 2013). Bundan sonra yapılacak çalışmalarda verimlilik oranı formülünü etkileyen parametrelerin özellikle iç ve dış sahalarda daha farklı formüle edilmesi düşünülebilir.

Comparison of the Teams' Efficiency Ratios in the Turkey Basketball Super League

Introduction Efficiency ratio (VE) can be defined as the value of the difference between positive and negative movements of a basketball player during the game. The aim of this study is to determine the efficiency ratios of the teams in the Basketball Super League in the last season. As a result of the analyzes, it is aimed to compare the efficiency ratios of the teams in the home and away games. Methods Points, rebounds, steals, assists, blocks, shooting attempt, shots made, free throw attempts, free throws made and turnovers parameters were analyzed. Data is taken from the official website Turkey Basketball Federation (TBF). Results and Discussion All teams in participated in the league, there is no change between the top 5 and last 5 team at the efficiency ratio table. Home teams averaged 21 assist per game and away teams 17.4. The home teams turnover numbers at 12.2 per game and away teams averaged 14.8. In the study, it is seen that the teams especially have higher home game performance. In the future studies, it may be considered that the parameters affecting the efficiency ratio formula should be formulated differently especially in the home and away games.

SB720

ELİT TAEKWONDOCULARIN MÜSABAKA HAZIRLIK VE TOPARLANMA STRATEJİLERİNİN İNCELENMESİ

[1]Gökmen Özen, [2]Tamer CİVİL

[1]Çanakkale Onsekiz Mart Üniversitesi Spor Bilimleri Fakültesi
[2]Trabzon Üniversitesi Spor Bilimleri Fakültesi

Email : *gokmenozen44@gmail.com, tamer_civil@hotmail.com*

Amaç: Bu çalışmanın amacı elit taekwondocuların müsabaka öncesi hazırlık ve müsabaka sonrası toparlanma stratejilerinin incelenmesidir. Yöntem: Araştırmaya elit düzeyde taekwondo müsabakalarına katılan 17 Türk ve 20 yabacı uyruklu sporcu katıldı. Katılımcıların müsabaka öncesi hazırlık ve müsabaka sonrası toparlanma stratejilerini tespit etmek amacıyla hazırlanmış anket formu kullanıldı. Araştırmada elde edilen veriler frekans ve yüzde olarak hesaplandı. Bulgular: Araştırma bulguları tüm sporcuların müsabaka öncesi ısınmada koşu, stretching ve temel teknik hareketleri içeren kombine ısınma metodunu uyguladığını gösterdi. Müsabaka öncesi sıvı tüketiminde çoğunlukla 1,5-2,0 lt sıvı tüketildiği (%61,5), içecek türü olarak çoğunlukla su (%56,8) ve daha sonra izotonik içeceklerin (%24,3) tercih edildiği, müsabaka sonrası soğuk uygulama yöntemi olarak soğuk havlu (%35,1) ve soğuk ped (%40,5) kullanımının yaygın olduğu, müsabaka sonrası toparlanma yöntemi olarak çoğunlukla aktif soğuma, stretching, masaj ve soğuk uygulamalarının yer aldığı kombine (%37,8) toparlanma yönteminin tercih edildiği tespit edildi. Sonuç: Araştırma sonucunda elit düzeyde hem Türk hem de yabancı sporcuların müsabaka öncesi hazırlık ve müsabaka sonrası toparlanma sürecinde benzer yöntem ve stratejiler benimsediği görüldü. Araştırma bulgularının genç taekwondocuların ve onların antrenörlerinin müsabaka öncesi hazırlık ve toparlanma sürecinin planlamasında faydalı olacağı düşüncesindeyiz.

INVESTIGATION OF THE PRE-COMPETITION AND RECOVERY STRATEGIES OF ELITE TAEKWONDO ATHLETES

Objective: The aim of this study was to examine the pre-competition and post-competition recovery strategies of elite taekwondo athletes. Methods: A total of 37 elite taekwondo athletes (17 Turkish and 20 foreign nationals) participated in the. A data form was used to determine the pre-competition and post-competition recovery strategies of the participants. The data were presented as frequency and percentage. Results: It was determined that all athletes applied the combined warm-up method including running, stretching and basic technical movements in pre-competition warm-up. In the pre-competition liquid consumption, 1.5-2.0 liters were consumed (61.5%), water (56.8%) and isotonic beverages (24.3%) were preferred as drink types. cold towel (35.1%) and cold pad (40.5%) are common methods of application, post-competition recovery method is mostly active cooling, stretching, massage and cold applications, including the combined recovery method (37.8%) preferred. Conclusion: As a result of this study, it was revealed that both Turkish and foreign athletes at elite level preferenced the similar methods and strategies in pre-competition preparation and post-competition recovery process. We believe that the research findings will be useful in planning the pre-competition preparation and recovery process of young taekwonders and their coaches.

SB721

TENİSÇİLERDE DEHİDRATASYONUN ANAEROBİK PERFORMANS VE VÜCUT KOMPOZİSYONUNA ETKİSİ

***[1]Ali Günay*, [2]Nigar KÜÇÜKKUBAŞ**

[1]Haliç Üniversitesi, Beden Eğitimi Ve Spor Yüksekokulu, İstanbul
[2]Bozok Üniversitesi, Beden Eğitimi Ve Spor Yüksekokulu,Yozgat

***Email :** aligunay2004@gmail.com, nigar.kucukkubas@hotmail.com*

Çalışmanın amacı: Bu çalışmanın amacı, tenisçilerde dehidratasyonun anaerobik performansa etkisini incelemektir. Gereç ve Yöntem: Çalışmaya yaş ortalaması 24.3±4, en az 2 yıldır, haftada 2 gün antrenman yapan 35 tenis oyuncusu katılmıştır. VA(vücut ağırlığı); 71±8.37 kg, boy; 1.75±006 cm olan sporcuların; 1. gün Bruce protokolü ile VO2maks değerleri(VO2maks =59.47±6.50 ml/kg/dk) belirlenmiştir. Sporcuların VJ(vertikal jump) ve RJ(reaktif jump) performansları sırasıyla (EÖ)egzersiz öncesi, (ES)egzersiz sonrası ve (SS)sauna sonrasında ölçülmüştür. Sporcuların hidratasyon durumu refraktometre ile belirlenerek egzersiz protokolüne alınmışlardır. Sporcular, egzersiz ve sauna testi öncesinde ve sonrasında TanitaMC480 ile tartılmışlardır. Sporcular, VO2maks değerinin %60'ında 6x15 dk(8 dakika molalarla), koşu egzersiziyle dehidrate edilmişlerdir. Sporcular, egzersizden 2 gün sonra normal hidratasyon durumunda, egzersiz protokolündeki sıvı miktarı kadar saunada dehidrate edilmişlerdir. Sporcularda dehidratasyonun anaerobik performansa etkisini incelemek amacıyla tekrarlayan ölçümlerde ANOVA testi; vücut kompozisyonu değerleri ile anaerobik performans arasındaki ilişkinin incelenmesi amacıyla pearson korelasyon testi yapılmıştır. Bulgular: ANOVA test sonuçlarına göre, EÖ, ES ve (SS) değerler arasında, BW(Body weight), FM%(fat mass percent), FM(Fat Mass), TBW(Total Body Water), PMM(predicted muscle mass), IMP(impedans) değerlerinde anlamlı fark görülmüştür. Pearson korelasyon testi sonucunda, EÖ değerlerde; RJ ile BMI VE PMM arasında negatif; RJ ile İMP arasında pozitif, RJ ile BMI ve PMM arasında negatif anlamlı korelasyon görülmüştür($p<0.05$). VJ ile FM% arasında negatif anlamlı korelasyon görülmüştür($p<0.05$). ES değerlerde, RJ ile PMM arasında negatif, RJ ile IMP değerleri arasında pozitif anlamlı korelasyon görülmüştür. VJ değerleri ile FM%, FM, LBM, TBW, BMI ve PMM değerleri arasında pozitif, IMP değerleri arasında negatif anlamlı korelasyon görülmüştür($p<0.05$). Sonuç: Sporcuların dehidratasyon sonucunda RJ ve VJ anlamlı fark görülmemiş ancak performanslarında artış gözlenmiştir. Dehidratasyon sonucunda ortaya çıkan performans artışının total vücut ağırlığının azalmasından kaynaklanabileceği düşünülmektedir.

Anahtar Kelimeler: Dehidratasyon, Vertical Jump, Reaktif Jump, Tenis,

Effects Of Dehydration On Anaerobic Performance And Body Composition For Tennis Players

Effects of dehydration on anaerobic performance and body composition for tennis players Aim: The purpose of the study is to determine the effect of dehydration on anaerobic performance in tennis players. Material and methods: 35 tennis players who trained 2 days a week for at least 2 years, average age 24.3±4, participated in the study. BW(body weight); 71±8.37 kg, height; 1.75±006 cm athletes; 1. the day Bruce protocol determined VO2maks(VO2max =59.47±6.50 ml/kg/min). The VJ(vertical jump) and RJ(reactive jump) performances of the athletes were measured (BE)before exercise, (AE)after exercise, and (AS)after sauna, respectively. The hydration status of the athletes was determined by refractometer and taken into the exercise protocol. Athletes weighed in with TanitaMC480 before and after exercise and sauna testing. The athletes were dehydrated with a running exercise of 6x15 min(8 minute breaks) at 60% of the value of VO2maks. Athletes were dehydrated in the sauna 2 days (AE), as much as the amount of fluid in the exercise, in normal hydration state. In order to determine the effect of dehydration on anaerobic performance in athletes, ANOVA test was performed for repetitive measurements; pearson correlation test was performed to determine the relationship between body composition and anaerobic performance. Results: According to the ANOVA test results, BW (body weight), BF%(body fat percentage), FM(fat mass), TBW(total body water), PMM(predicted muscle mass), IMP(impedance) values were significantly different between BE, AE and (AS) values.

Pearson correlation test showed a negative correlation between BMI and PMM with RJ, positive correlation between RJ, IMP and negative correlation between BMI and PMM with RJ($p<0.05$). Negative significant correlation was observed between VJ and FM% ($p<0.05$). There was a negative correlation between RJ and PMM and positive correlation between RJ and IMP values in ES values. Positive and negative correlations were observed between VJ values and FM%, FM, LBM, TBW, BMI and PMM values($p<0.05$). Conclusion: There was no significant difference in RJ and VJ as a result of dehydration of the athletes, but an increase in their performance was observed. It is thought that the increase in performance as a result of dehydration may result from a decrease in total body weight.

Key Words: Dehydration, Vertical Jump, Reactive Jump, Tennis,

SB721

2019 BASKETBOL DÜNYA KUPASININ BAZI DEĞİŞKENLER AÇISINDAN ANALİZİ

***[1]Kaan SALMAN*, [1]Özcan SAYGIN**

[1]Muğla Sıtkı Koçman Üniversitesi Spor Bilimleri Fakültesi, MUĞLA

Email : *kaansalman@mu.edu.tr, osaygin@mu.edu.tr*

Bu çalışmanın amacı, 2019 Basketbol Dünya Kupasının bazı değişkenler açısından analizidir. Araştırmada kullanılan veriler FIBA World Cup resmi internet sitesinden elde edilmiştir. Elde edilen tüm veriler SPSS programında kaydedilmiş, frekans ve yüzde değerleri hesaplanarak yorumlanmıştır. Turnuvaya 6 kıtadan toplam 32 ülke katılmıştır. Takımlar önce grup maçları ile mücadeleye başlamış daha sonrasında elemeli sistemle turnuvaya devam edilmiştir. Oynanan müsabakalarda takımların attıkları ve yedikleri sayılar, başarılı ve başarısız atışlar, bu atışların bölgelere göre dağılımları, atışların yapan oyuncuların mevkilere göre dağılımı, ribaund, asist, blok, top çalma, top kaybı gibi çeşitli parametreler incelenmiştir. Turnuvada maç başına en yüksek sayı ortalamasına 99,4 sayı ile Yeni Zelanda, en düşük sayı ortalamasına ise 65,2 sayı ile Fildişi Sahili ülkesi sahip olmuştur. Yaptıkları saha içi atış yüzdelerine bakıldığında, Sırbistan takımı yüzde 53,2 ortalaması ile saha içi isabet yüzdesinde en başarılı takım olurken, bu istatistik alanında yüzde 37 ortalamaya sahip Porto Riko takımı ise turnuvanın en başarısız atış yüzdesine sahip takımı olmuştur. Amerika takımı ribaund istatistiklerinde maç başına 43 ortalama ile turnuvanın en çok ribaund alan takımıdır. Turnuvanın en iyi hücum takımlarında biri olan Sırbistan 25,4 asist ortalaması ile turnuvanın topu en iyi paylaşan takımı konumundadır. Turnuvaya ilk turda veda eden Nijerya takımı blok sayılarında 6,2 ortalaması ile turnuvanın en çok blok yapan takımıdır. Tüm bu istatistiklere bakıldığında sonuç olarak, her gün daha fazla hızlanan basketbolda tüm istatistiklerin oyunun farklı alanlarına etki ettiği görülmektedir. Savunma alanında alınan ribaund ve top çalmaların, hücum alanında ise yapılan asistlerin ve başarılı atışların yüzdelerini incelediğimizde turnuvanın üst sıralarında yer alan ekiplerin tüm istatistiklerde ortalamaların üstünde olduğu görülmektedir. Turnuvalarda üst sıralarda yer alabilmek için bütün parametlerde ortalamanın üstünde olunması gerektiği söylenebilir.

Analysis of 2019 Basketball World Cup in Terms of Some Variables

The aim of this study is to analyze the 2019 Basketball World Cup in terms of some variables.The data used in there search was obtained from the official web site of FIBA World Cup. All data were recorded in SPSS program and interpreted by calculating frequency and percentage values.A total of 32 countries from 6 continents participated in the tournament. The teams first started to fight with group matches and then the tournament was continued with the elimination system. In the played competitions, various parameters such as the number of teams thrown, successful and unsuccessful shots, distribution of these shots according to regions, distribution of shots according to the positions,number of the rebounds, assists, blocks, steals and ball losses were examined.New Zealand with 99.4 points has the highest and Ivory Coast with 65.2 points has the lowest number of points per game in the tournament. In terms of their on-site shooting percentages, Serbia was the most successful in the field with 53.2%, while the Puerto Rico team, with a 37.0% average, was the team's most unsuccessful shooting percentage. The American team is the most rebounding team in the tournament with an average of 43 per game in rebound statistics. One of the best offensive teams in the tournament, Serbia is the best team to share the ball with an average of 25.4 assists.The Nigerian team, who bid farewell to the tournament in the first round, is the team with the highest number of blocks in the tournament with an average of 6.2 points. As a result of all these statistics, it is seen that all statistics affect different areas of the game in basketball which gets faster every day.

SB728

FENERBAHÇE BASKETBOL TAKIMININ EUROLEAGUE PERFORMANSININ İNCELENMESİ

[1]Kemal GÖRAL, [1]Kaan SALMAN, [1]Muhammed ACAR

[1]Muğla Sıtkı Koçman Üniversitesi Spor Bilimleri Fakültesi, MUĞLA

Email : *kgoral@mu.edu.tr, kaansalman@mu.edu.tr, acrmhmmd@gmail.com*

Bu çalışmanın amacı, Fenerbahçe basketbol takımının 2018-2019 Euroleague sezonunu performansının incelenmesidir. Araştırmada elde edilen veriler Euroleague resmi web sayfasından elde edilmiştir. Elde edilen tüm veriler SPSS programında kaydedilmiş, frekans ve yüzde değerleri hesaplanarak yorumlanmıştır. Fenerbahçe takımı normal sezonda 30, playofflarda 4 ve final four etabında 2 maç oynamıştır. Oynanan maçlarda takımın kaç oyuncu ile mücadele ettiği ve bu oyuncuların aldıkları süreler incelenmiştir. Oynanan maçlarda takımın attığı sayılar, başarılı ve başarısız atışlar, bu atışların bölgelere göre dağılımları, atışları yapan oyuncuların mevkilere göre dağılımı, ribaund, asist, blok, top çalma, top kaybı gibi çeşitli parametreler incelenmiştir. Fenerbahçe ortalama 83,3 sayı ortalaması ile turnuvanın en çok sayı kaydeden 4. Takımı olmuştur. Ribaund ortalamalarında 29,7 ile 15. Sırada kalmış ve kendisine üst sıralarda yer bulamamıştır. İyi bir hücum takımı olarak kabul edilen Fenerbahçe, asist istatistiklerinde 8,1 ortalama ile turnuvanın en iyi 5. Ekibi olmuştur. Faul atışında yüzde 80,69 isabet sağlayan Fenerbahçe bu alanda turnuvanın en iyi 3. Ekibi konumundadır. Sonuç olarak, Fenerbahçe takımı geniş kadrosu ile turnuvanın tamamında mücadele etmiş ve yarı final maçı ile turnuvaya veda etmiştir. Hücum parametrelerinde ki başarılı ortalamalarını savunma ve top kaybı alanında yakalamayan Fenerbahçe'nin bu sebepden hedeflediği yere gelemediği düşünülebilir. Ayrıca Takımın 2 sayılık ve 3 sayılık atış yüzdelerinde önceki sezonların gerisinde kaldığı ve hücum yüzdelerinin önceki yıllarda şampiyon olan takımların gerisinde kaldığı tespit edilmiştir.

The Euroleague Performance of Fenerbahçe Basketball Team

The aim of this study is to investigate the performance of Fenerbahce basketball team in 2018-2019 Euroleague season. The data obtained from the study were obtained from Euroleague official website. All data obtained were recorded in SPSS program and interpreted by calculating frequency and percentage values. Fenerbahce has played 30 games in regular season, 4 games in playoffs and 2 games in final four stages. The number of players that the team fought in the matches played and the time taken by these players were examined. In the matches played, the parameters scored by the team, successful and unsuccessful shots, distribution of these shots according to regions, distribution of players doing the shots according to the positions, rebounds, assists, blocks, steals, ball loss were examined. Fenerbahçe was the 4th in the tournament with the highest number of points with an average of 83.3 points. In the rebounds averaged 29.7 and 15, he remained in the top ranks. Considered a good offensive team, Fenerbahce has become the 5th best team in the tournament with an average of 8.1 in assists statistics. Fenerbahçe is the 3rd best team of the tournament with 80.69 percent of the foul shot. As a result, Fenerbahçe team competed in the entire tournament with its large team and said goodbye to the tournament with the semi-final match. It can be thought that Fenerbahçe, which did not catch the successful averages in the offensive parameters in the field of defense and ball loss, could not come to its target for this reason. In addition, it was found that the team was behind the previous seasons in the 2- point and 3-point firing percentages and the offensive percentages were behind the teams that had won the champions in previous years.

SB730

ADOLESAN ÇAĞI YÜZÜCÜLERDE DENGE VE SPRİNT YÜZME ZAMANI ARASINDAKİ İLİŞKİNİN İNCELENMESİ

[2]Ekrem Ruşen AKÇAY, [1]Erkan GÜNAY, [1]Buse ALSOY, [2]İsmail KAYA

[1]Dokuz Eylül Üniversitesi Spor Bilimleri Fakültesi, Izmir
[2]Dumlupınar Üniversitesi Beden Eğitimi Ve Spor Yüksekokulu, Kütahya

Email : *erakcayswim@gmail.com, erkanswim@gmail.com, busealsoy@gmail.com, ismail.kaya@dpu.edu.tr*

Giriş Yüzme sporu diğer sportif branşlarında performans gelişiminde rol alan eklem hareket genişliğinin artması, kardiyovasküler ve kardiyopulmoner alt yapı, el ayak koordinasyonu gibi fizyolojik ve motor kabiliyetlerin temelinin oluşmasında önemli rol oynamaktadır.Denge becerisi düzenli ve sistematik bir eğitim ile önemli ölçüde geliştirilebilir. Denge becerileri 10 yaşından 17 yaşına kadar artar ve bu ilerici aşamadan sonra bir durgunluk dönemi başlar. Yüzücülerde farklı bir düzlemde suyun direncini azaltarak yenme çabasıyla hız arttırılmaya çalışılmaktadır. Bu çalışmanın amacı; Ülkemizde en fazla sayıda yarışmacı yüzücünün bulunduğu 11-12 yaş gruplarında yarışan yüzücüleri temsilen oluşturulmuş evrende düzenli antrenman yapan sporcuların denge yetileri ile sprint yüzme zamanı arasındaki ilişkinin incelenmesidir.

Method Bu çalışmaya antrenman yaşı ortalama 3 yıl olan ve haftada 6 birim düzenli antrenman yapan 11-12 yaş kategorisinden 31 erkek yüzücü gönüllü olarak katıldı. Yüzücülerin antropometrik özellikleri, 100 metre serbest sprint yüzme zamanları ve Y denge testi uygulandı. Çalışmanın istatistiksel analizi için korelasyon analizi uygulanmıştır.

Bulgular Yüzücülerin 100 metre sprint süreleri ile y denge parametreleri olan sağ sabit 2, sağ sabit 3, sol sabit 1, sol sabit 2 ve sol sabit 3 değerleri arasında 0,01 düzeyinde; sağ sabit 1 değeri ile de 0,05 düzeyinde negatif korelasyon değerleri olduğu tespit edilmiştir. Tartışma ve Sonuç Sprint yüzme esnasında biyomotor özelliklerin tümünden maksimum düzeyde faydalanılmaktadır. Bu dinamik süreçte bazı eklemler stabiliteyi sürdürmek bazıları ise geniş hareket kabiliyeti ile sağlanan güç üretimi ile suda maksimum hızda ilerlemesini sağlar. Bu bilgilerin ışığı altında dinamik denge ile yüzme performansı arasında yüksek ilişki olduğu ve yaş grubu yüzücülerinde yüzme performansının arttırılması için karada denge antrenmanları yapılması gerektiği düşünülmektedir.

Anahtar Kelimeler; Dinamik Denge, Sprint Yüzme Performansı, Yaş grubu yüzücüler, Stabilite

Investigation of The Relationship Between Balance and Sprinting Time in Adolescent Swimmers

Investigation of the relationship between balance and sprinting time in adolescent swimmers

Introduction Swimming sports play an important role in building the basis of physiological and motor abilities such as increasing the range of motion of the joints, cardiovascular and cardiopulmonary infrastructure, and hand and foot coordination in other sports. Balance skill is important for all movement activities.That can be significantly improved through regular and systematic training. Balance skills increase from 10 to 17 years of age, and after this progressive phase, a period of stagnation begins. The swimming technique causes an intermittent pushing force to overcome the speed-dependent water resistance. In applying the technique, the main task of balance is to feel safe and under control and to act effectively on water.

The aim of this study is to investigate the relationship between the balance ability of sprint swimming time and the athletes who regularly train in the universe which is composed of 11-12 age group swimmers.

Method Thirty-one male swimmers from the 11-12 age group participated in this study voluntarily with an average training age of 3 years. The anthropometric properties of the swimmers, 100 meters free sprint swimming times and Y balance test were performed. Correlation analysis was applied for statistical analysis of the study.

Findings According to the analysis; 100 meters sprint times of the swimmers and the balance parameters of right constant 2, right constant 3, left constant 1, left constant 2 and left constant 3; It was found that there were significant and negative moderate strength correlation values at 0.05 level with right constant 1 value.

Discussion and Results All of the biomotor properties are utilized at the maximum level during sprint swimming. In this dynamic process, some joints need to maintain stability and some joints need to maintain the body's progression at maximum speed with the power generation provided by wide mobility. In the light of this information, it is considered that there is a high relationship between dynamic balance and swimming performance, and it is thought that balance training should be performed on land in order to improve swimming performance in age group swimmers.

Keywords; Dynamic Balance, Sprint Swimming Performance, Age Group Swimmers, Stability

SB732

20-26 YAŞ ERKEK YÜZÜCÜLERDE PROGRESİF KAPSAMLI DİNAMİK GERME EGZERSİZLERİNİN 50 METRE YÜZME SÜRELERİNE VE KULAÇ SIKLIĞINA ETKİSİ

[1]Pınar PINARLI, [1]Emre ÖZCAN, [1]Hakan AKDENİZ

[1]Kocaeli Üniversitesi Spor Bilimleri Fakültesi, KOCAELİ

Email : *pnrpnrlm@gmail.com*

Araştırma; 20-26 yaş arası erkek yüzücülerde sekiz haftalık antrenmanlara ek olarak yapılan progresif kapsamlı dinamik germe çalışmalarının yüzücülerin derece ve kulaç sıklıklarına etkisinin incelemek amacıyla yapılmıştır. Araştırmanın deney grubu yaş ortalaması; 22,00±2,44 yıl, vücut ağırlık ortalaması 72,60±9,76 kg, boy ortalaması; 174,90±7,63 cm olan 8 yüzücü ile yapılmıştır. Araştırmanın kontrol grubu yaş ortalaması; 22,62±1,59 yıl, vücut ağırlık ortalaması;74,43±8,79 kg, boy ortalaması; 174,25±4,06 cm olan 8 yüzücü yer almıştır. Yüzücüler rastgele yöntem ile iki gruba ayrılarak deney ve kontrol grubu oluşturulmuştur. Deney grubu haftada 3 gün ve 90 dakikadan oluşan yüzme antrenmanlarına ek olarak progresif kapsamlı 24 dakikalık dinamik stretching egzersizleri yaparken, kontrol grubu ise sadece haftada 3 gün ve 90 dakikadan oluşan yüzme antrenmanları yapmışlardır. Her iki grup 8 haftalık antrenman programı sonunda tekrar teste tabi tutularak son test değerleri alınmıştır. Sporculardan ikişer ölçüm alınmış, en iyi olan veri değerlendirmede dikkate alınmıştır. Elde edilen veriler SPSS 25 programında tanımlayıcı istatistikler hesaplanarak, Mann Whitney-U ve Wilcoxon Signed testleri ile analiz edilmiş ve İstatistiksel anlamlılık derecesi ($p<0,05$) düzeyinde değerlendirilmiştir. Sonuç olarak; araştırmaya katılan antrenman gurubu ve deney grubu 50 m serbest stil yüzme dereceleri ön test ve son test sonuçları arasında anlamlı faklılık bulunamamıştır($p>0,05$). Antrenman ve kontrol gurubu serbest stil kulaç sıklıkları incelendiğinde, Antrenman gurubu serbest stil kulaç sıklıkları ön test ve son test sonuçları arasında anlamlı farklılık bulunmuştur($p<0,05$). Kontrol gurubu ön test ve son test kulaç sıklıkları arasında anlamlı farklılık bulunmuştur($p<0,05$). Sonuç olarak, sekiz haftalık dinamik stretching egzersizlerinin serbest stil kulaç sıklıklarına olumlu yönde etkisinin olduğu söylenebilir.

Anahtar kelimeler : Yüzme, kulaç sıklığı, dinamik stretching.

EFFECT OF PROGRESSIVE EXTENSİVE STRETCHING EXERCISES İN 20-26 YEARS OLD MALE SWİMMERS ON 50 METERS SWIMMING TIME AND FATHOM FREQUENCY

This research was conducted to review the effect of progressive extensive stretching exercises that are performed in addition to eight-weeks exercises in 20-26 years old male swimmers on the degree and fathom frequencies of the swimmers. The experimental group of the research was composed of 8 swimmers whose age average is 22,00±2,44 years; body weight average is 72,60±9,76 kg; height average is 174,90±7,63 cm. Experimental and control group were consisted by randomly separating the swimmers into two groups. While the experimental group performs progressive extensive 24-minute dynamic stretching exercises in addition to swimming exercises that take 3 days and 90 minutes a week, control group solely performed swimming exercises that 3 days and 90 minutes a week. Both groups were subjected to a test again at the end of 8-weeks training program. Two for each measurement was taken from the swimmers; the best data were considered. The data were computed in SPSS 25 program and analyzed by and Whitney-U and Wilcoxon Signed tests. The statistical significance level was evaluated at ($p<0,05$) level. After all, there was not found a significant difference between pretest and posttest results of 50 m freestyle swimming degrees of training group and experimental group. However, there was found a significant difference ($p<0,05$) between pretest and posttest results of freestyle fathom frequencies of training group when the freestyle fathom frequencies of training and control group were analyzed. Besides, it was found a significant difference ($p<0,05$) between pretest and posttest fathom frequencies of the control group. In conclusion, it can be easily said that 8-weeks dynamic stretching exercises have a positive effect on freestyle fathom frequencies.

Keywords: Swimming, fathom frequency, dynamic stretching

SB742

HEDEFLİ PLİOMETRİK ANTRENMANIN 15-16 YAŞ GRUBU ATLETLERİN DURARAK UZUN SIÇRAMA PERFORMANSINA ETKİSİ

[1]Mehmet YILDIZ, [1]Yunus Salih HELVACI, [1]Buse EMEKSİZ

[1]Afyon Kocatepe Üniversitesi Beden Eğitimi Ve Spor Yüksek Okulu

Email : *mehmetyildiz@aku.edu.tr, yunus_1995_63@hotmail.com, buse.emeksiz@hotmail.com*

Giriş ve Amaç: Bu çalışmanın amacı hedef gösterilerek yapılan pliometrik antrenmanın 15-16 yaş grubu atletizm branşındaki bireylerin durarak uzun atlama performanslarına etkisini araştırmaktır.

Yöntem: Çalışmaya Afyon Spor Lisesi'nde okuyan öğrencilerden 6'sı 100 m, 7'si 200 m ve 8'i 400 m branşında olmak üzere 21 sporcu gönüllü olarak katılmıştır. Denekler hedefli deney grubu [(n=7) yaş:15.86 yıl, boy:170.43 cm ve vücut ağırlığı :62.00 kg], hedefsiz deney grubu [(n=7) yaş:15.86 yıl , boy:168.71 cm, vücut ağırlığı:59.14 kg] ve kontrol grubu [(n=7) yaş:15.57 yıl, boy:169.57 cm, vücut ağırlığı:58.43 kg] olarak üç gruba ayrılmıştır. Hedefli deney grubuna 6 hafta süre içerisinde normal antrenmanlarından önce hedefli pliometrik (durarak uzun atlama) antrenman yaptırılmış ve her antrenman sonunda 3 ölçümü alınmıştır. Daha sonra bu gruptaki katılımcıların en iyi ölçümleri baz alınıp hedef mesafeleri %5 arttırılarak diğer antrenmana hedef olarak koyulmuştur. Hedefsiz deney grubu herhangi bir hedef gösterilmeden durarak uzun atlama egzersizleri yapmış ve kontrol grubuna kendi bireysel antrenmanları dışında uygulama yaptırılmamıştır. Çalışma önce ve sonrası tüm grupların dereceleri alınarak veriler birbiri ile karşılaştırılmıştır. Grup zaman etkileşimine bağlı olarak anlamlı farkın belirlenmesi için tekrarlı ölçümler varyans analizi testi uygulanmıştır.

Bulgular: Çalışma sonucunda; hedef gösterilerek pliometrik çalışma yaptırılan grup ön testine göre, son test çift ayak kollar serbest sıçrama %7.05, çift kollar sabit sıçrama %8.14, sol ayak kollar serbest sıçrama %13.15, sağ ayak kollar serbest sıçrama %14.53, sol ayak kollar sabit sıçrama %10.65, sağ ayak kollar sabit sıçrama %14.63 artış ile hedefsiz grubu ve kontrol grubundan istatistiksel olarak daha fazla gelişim göstermiştir ($p<0,005$).

Sonuç: Hedef gösterilerek yapılan sıçrama çalışmalarının hedefsiz yapılan antrenmanlara göre istatistiksel olarak daha fazla gelişim sağladığı tespit edilmiştir. Bu doğrultuda çalıştırıcılar ve antrenörlere, atletleri çalıştırırken hedef gösterilerek antrenman yaptırılması önerilmektedir.

The Effect Of Targeted Plyometric Training On Standing Long Jump Performance Of 15-16 Year Old Athletes

Introduction: The aim of this study is to investigate the effect of targeted pliometric training on standing long jump performances of 15-16 age group athletics individuals.

Material and method: 21 athletes, 6 of whom were 100 m, 7 were 200 m and 8 were 400 m, participated in the study voluntarily. The participants were divided into three groups as a targeted experimental group [(n = 7) age: 15.86 years, height: 170.43 cm and body weight: 62.00 kg], untargeted experimental group [(n = 7) age: 15.86 years, height: 168.71 cm, body weight: 59.14 kg] and control group [(n = 7) age: 15.57 years, height: 169.57 cm, body weight: 58.43 kg]. Targeted experimental group received targeted plyometric (long-standing jump) training before normal training within 6 weeks, and 3 measurements were taken at the end of each training. Based on the best measurements, the target distances were increased by 5% and set as targets for other trainings.

The untargeted experimental group performed long jump exercises without any target and the control group was not given any practice except for their individual training. The standing long jump of all groups were compared before and after the study. Repeated measures analysis of variance test was used to determine the significant difference according to group time interaction.

Results: In the results of the study; the targeted group demonstrated statistically more improvement than the untargeted and control group with incensement in double foot arms free jump 7.05%, double arms fixed jump 8.14%, left foot arms free jump 13.15%, right foot arms free jump 14.53%, left foot arms fixed jump 10.65%, right foot arms fixed jump 14.63%.

Conclusion: It was determined that the jumps performed by targeted group provided statistically more improvement than the untargeted training and control groups. In this direction, plyometric trainings with

SB745

ELİTE BADMİNTON OYUNCULARINDA ÇOKLU TEKRARLANAN SPRİNT YETENEĞİ VE NÖROMÜSKÜLER ALT EKSTREMİTE VE VÜCUT KOMPOZİSYONU ARASINDAKİ İLİŞKİ

[1]Erkan akdoğan, [1]Deniz Şimşek, [1]Ali Onur Cerrah, [2]İsmail Bayram, [1]Yelda Aktı, [1]Semra Bıdıl, [1]Ece ayaz

[1]Eskişehir Teknik Üniversitesi Spor Bilimleri Fakültesi
[2]Amasya Üniversitesi, Eğitim Fakültesi, Beden Eğitimi Ve Spor

Email : *badminton26@gmail.com*

Badminton sporunda kısa dinlenme aralıklarıyla kısa süreli sprintler oldukça yaygındır. Kısa dinlenme periyotları (≤60sn) ile desteklenen ve bir dizi sprint (≤10 saniye) boyunca mümkün olan en iyi ortalama sprint performansını üretme yeteneği tekrarlı sprint olarak tanımlanır. Bu nedenle tekrarlı sprint, badminton oyuncuları için önemli bir fitness gereksinimidir ve bu fitness bileşenini geliştirebilecek antrenman stratejilerini daha iyi anlamak için önemlidir. Bu çalışmanın amacı çoklu tekrarlanan sprint yeteneği testi ile nöromüsküler alt ekstremite ve vücut kompozisyonu arasındaki korelasyonu değerlendirmektir. Bu amaçla, 15 Elit Türk badminton oyuncusu (erkek: n= 8; kadın: n= 7) araştırmaya gönüllü olarak katılmıştır. 30 saniyelik pasif dinlenme aralıklarıyla 2 tekrarlı 4 değişik yön içeren (4x3m) tekrarlı sprint testi 10 tekrar olarak uygulanmıştır. Tekrarlı sprint testinde; en iyi zaman, ortalama zaman ve yorgunluk indeksi kaydedilmiştir. Dual enerji X-ışını absorptiometrisi (DEXA) yöntemi ile tüm vücut kompozisyonu parametreleri belirlenmiş, patlayıcı güçleri skuat sıçrama testiyle, elastik (reaktif) güçleri aktif sıçrama testiyle test edilmiştir. Vücut kompozisyonu, çoklu tekrarlanan sprint yeteneği ve sıçrama parametreleri arasında ilişki olup olmadığı Pearson Korelasyon analizi ile belirlenmiştir. Anlamlılık düzeyi ≤0.05 alınmıştır. İstatistiksel analizler sonucunda erkek badminton oyuncularında tekrarlı sprint en iyi zaman ile aktif sıçrama arasında negatif ilişki (r= -785, p=0,037) bulunmuştur. Aynı zamanda tekrarlı sprint yorgunluk indeksi ile vücut yağ yüzdesi arasında negatif ilişki (r= -864, p=0,037) bulunmuştur. Kadın badminton oyuncularında tekrarlı sprint yorgunluk indeksi ile bacak yağ yüzdesi arasında negatif ilişki (r = -785, p=0,016) gözlenmiştir. Sonuç olarak çoklu tekrarlanan sprint yeteneği testi anaerobik ve aerobik sistemlerin bir kombinasyonu ile ilişkili olduğunu ortaya koymaktadır; bu sebepten dolayı hareket yeteneğini geliştirmek veya bu fiziksel kaliteyi arttırmak için antrenörler ve sporcular tarafından kullanılabilir.

Anahtar Kelimeler: çoklu tekrarlı sprint, performans analizi, badminton.

Relationship Between Multiple Repeated Sprint Ability and Neuromuscular Lower Limb and Body Composition in Elite Badminton Players

Relationship Between Multiple Repeated Sprint Ability and Neuromuscular Lower Limb and Body Composition in Elite Badminton Players ABSTRACT Short-duration sprints, interspersed with brief recoveries, are common during badminton sports. The ability to produce the best possible average sprint performance over a series of sprints (≤10 seconds), separated by short (≤60 seconds) recovery periods has been termed repeated-sprint ability (RSA). RSA is therefore an important fitness requirement of badminton players, and it is important to better understand training strategies that can improve this fitness component. The purpose of this study was to assess the correlation between the multiple repeated sprint ability (MRSAB) test and neuromuscular lower limb and body composition. For this purpose, voluntary 15 Elite Turkish badminton players (men: n=8; women: n=7) were participated in this study. The MRSAB test consisted of 2 repetitions of 4 movements (4 x 3 m) separated by 30 seconds of passive recovery. This pattern was repeated 10 times. The best time (BT), mean time (MT), and fatigue index (FI) were measured. Body composition parameters of each player were evaluated with dual-energy X-ray absorptiometry (DEXA) method. Squat jump test for explosive power, countermovement jump test for elastic (reaktif) power for anaerobic power-capacity were used. The results of study show that the correlation between BT and neuromuscular variables: jump height in counter movements (r= -738, p=0,037) of men badminton players. Moreover, the results of men badminton players show that the correlation between FI and body composition variables, such as % body fat (r = -785,

p=0,037). The results of women badminton players show that the correlation between FI and body composition variables, such as and % leg fat (r = -806, p=0,016). This findings reveals that this test uses a combination of the anaerobic and aerobic systems; thus, it can be used by trainers and athletes either to improve movement ability or increase these physical qualities. KEY WORDS multiple repeated sprint, performance analysis, badminton.

SB241

MOTORİZE OLMAYAN KOŞU BANDINDA YAPILAN 100M SPRİNTİN YATAY ATLAMA VE DİKEY SIÇRAMAYLA İLİŞKİSİNİN İNCELENMESİ

***[1]Mehmet KALE*, [1]Evrensel HEPER**

[1]Eskişehir Teknik Üniversitesi Spor Bilimleri Fakültesi, ESKİŞEHİR

Email : *mkale@eskisehir.edu.tr, eheper@eskisehir.edu.tr*

Amaç: Bu çalışmanın amacı, atletlerde motorize olmayan koşu bandında yapılan 100m sprint sırasında sergilenen sürat parametreleriyle yatay atlama ve dikey sıçrama parametrelerinin ilişkisinin incelenmesidir. Yöntem: Çalışmaya gönüllü 21 sprinter katılmıştır. Katılımcıların antropometrik ölçümleri yapılmış, dikey ve yatay kuvvet ölçülebilen motorsuz koşu bandında 100m sprintleri ve baskın bacak(BB) skuat sıçrama, baskın olmayan bacak(BOB) skuat sıçrama, çift bacak(ÇB) skuat sıçrama, BB aktif sıçrama, BOB aktif sıçrama, ÇB aktif sıçrama, BB durarak uzun atlama, BOB durarak uzun atlama, ÇB durarak uzun atlama, BB üç adım atlama, BOB üç adım atlama, alternatif bacak(AB) üç adım atlama, BB beş adım atlama, BOB beş adım atlama, AB beş adım atlama, BB yedi adım atlama, BOB yedi adım atlama, AB yedi adım atlama, BB on adım atlama, BOB on adım atlama, AB on adım atlama testleri yapılmıştır. 100m sprint testinde sürat parametrelerinden BB ve BOB adım sıklığı, adım uzunluğu, yatay kuvvet, dikey kuvvet, iş ve güç değerlendirmeye alınmıştır. Sprint parametreleriyle yatay atlama ve dikey sıçramaların ilişkisi Pearson korelasyon analiziyle belirlenmiştir. Anlamlılık düzeyi $p \leq 0.05$ alınmıştır. Bulgular: Motorize olmayan koşu bandında yapılan 100m sprintteki tüm 10m geçiş hızları ve farklı mesafelerindeki geçiş hızları (0-10m, 0- 20m vd.)'yla yatay atlama ve dikey sıçrama değerleri arasında pozitif anlamlı ilişki ($p<0.05$) bulunmuştur. Ort. adım-sıklığı, BOB adım- sıklığı, BB adım-sıklığı, adım-sıklığı oranı, ort. adım-uzunluğu, adım-uzunluğu oranı, yatay-kuvvet oranı, BB dikey-kuvveti, dikey-kuvvet oranı, iş ve güç parametreleriyle yatay atlama ve dikey sıçrama parametrelerinin bazılarıyla negatif anlamlı ilişki ($p<0.05$) bulunmuşken, BOB adım uzunluğu, BB adım uzunluğu, ort. yatay kuvvet, BOB yatay kuvvet, BB yatay kuvveti, ort. dikey kuvvet, baskın olmayan bacak dikey kuvveti, ort. iş, BOB iş, BB iş, ort. güç, BOB gücü, BB gücü arasında pozitif anlamlı ilişki ($p<0.05$) bulunmuştur. Sonuç: Farklı branş sporcuları ile farklı mesafelerde motorsuz koşu bandında yapılacak sprintin yatay atlama ve dikey sıçrama parametreleriyle ilişkilerinin incelenmesi bacak kuvvetinin geliştirilmesine katkı sağlayacağı düşünülmektedir.

INVESTIGATION OF RELATIONSHIPS BETWEEN 100M SPRINT ON A NON-MOTORIZED TREADMILL AND HORIZONTAL AND VERTICAL JUMPING

Aim: The aim of this study was to investigate of relationship between speed parameters during 100m sprint on a non-motorized treadmill and horizontal and vertical jumping parameters in athletes. Method: Volunteered 21 sprinters participated to study. Anthropometric measurements of each participant were made. A-hundred-meter sprint was tested on a non-motorized treadmill facilitated the measurement of horizontal and vertical force. Their dominant leg (DL) squat jump, non-dominant leg (NDL) squat jump, consecutive double leg (DOL) squat jump, DL countermovement jump, NDL countermovement jump, DOL countermovement jump, DL standing long jump, NDL standing long jump, alternative leg (AL) standing long jump, DL triple jump, NDL triple jump, AL triple jump, DL five-step jump, NDL five-step jump, AL five-step jump, DL seven-step jump, NDL seven-step jump, AL seven-step jump, DL ten-step jump, NDL ten-step jump, and AL ten-step jump were tested. DL and NDL speed parameters including step frequency, step length, horizontal and vertical force, work and power were taken into consideration during 100m sprint test. The relationship between sprint parameters and horizontal and vertical jump were analyzed with Pearson correlation analysis at a significance level of $p \leq 0.05$. Results: There were statistically positive relationships between the results of all of the 10m interval velocities and different distance (0-10m, 0-20m etc.) velocities at 100m sprint on the non-motorized treadmill and the results of horizontal and vertical jump ($p<0.05$). There were negative relationships between average step frequency, NDL step frequency, DL step frequency, step frequency rate, average step length, step length rate, vertical force rate, DL vertical force, vertical force rate, work rate and force rate parameters and some of the horizontal and vertical parameters ($p<0.05$). On the other hand, there were positive relationships between NDL step length, DL step-

length, average horizontal-force, NDL horizontal-force, DL horizontal-force, average vertical-force, NDL vertical-force, DL vertical-force, average work, NDL work, DL work, average force, NDL force, and DL force parameters and some of the horizontal and vertical parameters ($p<0.05$). Conclusion: To conclude, studies about athletes from different events at various sprint distances on the non-motorized treadmill focusing relationship between sprint parameters and horizontal and vertical jumping parameters are recommended as they might provide leg strength increase.

SB750

ÜST DÜZEY BOKSÖRLERİNİN BENCH PRESS GÜÇ ÇIKTILARININ TEKRAR SAYILARI AÇISINDAN DEĞERLENDİRİLMESİ

[1]Rıdvan Çolak, [2]Eda Ağascioğlu, [3]Serpil Toğmuş

[1]Ardahan Üniversitesi Beden Eğitimi Ve Spor Yüksekokulu Ardahan
[2]Çankaya Üniversitesi Ankara
[3]Avanos İlçe Jandarma Komutanlığı Nevşehir

Email : *colak.ridvan@gmail.com, edaagascioglu@gmail.com , serpiltogmus76@gmail.com*

Giriş ve Amaç: Bu çalışma antrenmanlı erkek boksörlerin zirve güç çıktısını maksimal kuvvet (1TM)'in hangi yüzdelerinde ortaya koydukları ve bu şiddetlerde ortalama güç verilerini tekrar sayıları açısından incelemeyi amaçlamaktadır. Gereç ve Yöntem: Araştırmaya, düzenli olarak antrenman yapan üst düzey 15 erkek boksör (yaş= 20.7±5.5 yıl; boy= 178.4.±4 cm; vücut ağırlığı= 72.9±10.2 kg; vücut kitle indeksi= 22.9±2.7kg/m2) gönüllü olarak katılmıştır. Bench press maksimal kuvvet değeri bir tekrar maksimum (1TM) yöntemiyle belirlenmiştir. 1 TM %30,40,50,60,70,80,90,100 güç değerleri, hesaplandıktan zirve güç değeri tespit edilmiştir. Tespit edilen bench press zirve güç değerinde (1 TM'nin % 50-70) 1-16 tekrar patlatıcı bir şekilde uygulanmıştır. Her tekrarın güç değeri hesaplanıştır (Güç= Ağırlık x mesafe / süre (sn)). Ağırlığın ne kadar sürede kaldırıldığı fotosel yardımıyla tespit edilmiştir (Sport Expert, Tümer Mühendislik, Ankara/TÜRKİYE). Veriler, bağımlı gruplarda t testi, ANOVA ve posthock Tukey testi ile değerlendirilmiş 0.05 anlamlılık düzeyi dikkate alınarak incelenmiştir. Bulgular: Bench press zirve güç çıktıları 1 TM'nin %50-70 şiddetinde ortaya ortaya çıkmakla birlikte zirve güç 1 TM 'nin % 60 da tespit edilmiştir. 1TM %60 şiddetinde 1 ile 16 tekrarda ortaya konan ortalama güç değerleri arasında 11-12. tekrar % 70 de ise 9-10. tekrarlar arasındaki fark istatistiksel olarak anlamlı değildir ($p>0.05$), bunun dışındaki ve % 50 şiddetindeki tüm tekrarlar arasındaki fark istatistiksel olarak anlamlıdır ($p<0.05$). Ayrıca 3.,4.,5.,6.,7.,8.,9.,10.,12.,13.,14.,15.ve 16. tekrarlardaki güç verileri arasında 1TM'nin %50-70, şiddetinde ortaya konan fark istatistiksel olarak anlamlıdır ($p<0.05$). Sonuç: Erkek boksörlerin bench press hareketini 1TM'nin % 60 şiddetinde patlayıcı bir şekilde çalışmaları durumunda, uyumun oluşabilmesi için tekrar sayılarının yorgunluk oluşturabilecek en az sayıda yapmaları güç gelişimi için iyi sonuçlar ortaya çıkarabilir. Buna karşın güç gelişimi için 3,4,5,6,7,8,9,10,12,13,14,15 ve 16 tekrar kullanılacaksa 1TM %50 yerine %70 şiddetinde çalışmak daha yararlı olabilir. Anahtar Kelimeler: 1 Tekrar Maksimum, Güç, Bench Press Bu çalışma Ardahan Üniversitesi BAP tarafından 2018-012 nolu proje ile desteklenmiştir.

EVALUATION OF ELITE BOXERS' POWERS OF BENCH PRESS IN RESPECT OF POWER'S REPETITIONS

Background and Aim: The aim of the study is to determine peak power output at which percentages of bench press's 1 repetition maximum (1RM) and to examine 1-16 numbers of repetitions at bench press's peak power of professional boxers. Material and Methods: 15 professional boxers voluntarily participated in this study. Participants' age (20.7±5.5 year-old), height (178.4.±4 cm), body weight (72.9±10.2 kg) and body mass index (22.9±2.7kg/m2) were determined. Bench press maximal strength values was directly determined by 1RM method (Acevedo and Starks, 2003, s. 67). After the power ratings' 30, 40, 50, 60, 70, 80, 90, 100 % of 1 RM were calculated, at which power ratings of 1 RM, peak power was attained, was determined. 1-16 numbers of repetitions with 3-5 min intervals of peak power, attained at the 50 % -70 % weight of 1 RM, were applied in an explosive way. The power of each repetition was calculated by the duration of the lift being carried, and the distance covered [power= (60% 1TM x distance) / time (sec.)]. The duration of the lift being carried out was identified by the aid of photocell (Sport Expert, Tümer Engineering/Turkey). The data were analyzed by the paired t-test and the posthoc-Tukey test by the SPSS 15.0 statistical software program. When not specified, $p<0.05$ was considered significant. Results: Bench Press' peak power was obtained from 60 % power-rating of 1 RM. 1-16 repetitions' mean power values of bench press' peak power at 50 %, 60 %, 70 % power-rating of 1 RM were statistically significant among the repetitions ($p < 0.05$). However, there was no difference in between the 11th and 12th repetitions of bench press' peak power at 60 % power-rating of 1 RM and between the 9th and 10th repetitions of peak power at 70 % power-rating of 1 RM

SB753

TÜRKİYE FUTBOL SÜPER LİGİNDE OYNANAN MÜSABAKALARIN HÜCUM HAREKETLERİ, GOL TÜRLERİ VE GOL ZAMANLARI AÇISINDAN İNCELENMESİ

[1]Oğuz GÜRKAN, [2]Yılmaz YÜKSEL, [3]Ramazan TAŞÇIOĞLU, [3]Barış GÜROL

[1]Yozgat Bozok Üniversitesi Beden Eğitimi Ve Spor Yüksekokulu, Antrenörlük Eğitimi Bölümü
[2]Erzurum Teknik Üniversitesi,Spor Bilimleri Fakültesi
[3]Eskişehir Teknik Üniversitesi, Spor Bilimleri Fakültesi

Email : *oguz.gurkan@bozok.edu.tr, yilmaz.yuksel@erzurum.edu.tr, ramazantascioglu@anadolu.edu.tr, bgurol@eskisehir.edu.tr*

AMAÇ: Bu çalışma 2016-2017 sezonunda Süper Ligde oynanan müsabakaları hücum faaliyetleri, gol tipleri ve gol zamanları açısından incelemek amacıyla yapılmıştır. YÖNTEM: Araştırmanın verileri İnstat maç analiz programından alınmış olup, verilerin değerlendirilmesinde SPSS 22 Paket programı kullanılmıştır. Verilerin istatistiksel analizinde normallik testi yapılmış ve verilerin normal dağılıma uygun olmadığı gözlemlenmiştir. BULGULAR: Organize ataktan atılan goller ile duran toptan atılan gollerin karşılaştırılmasında non parametrik testlerden man whitney u testi uygulanmış ve iki grup arasında organize ataktan atılan goller lehine istatistiksel olarak anlamlı bir farklılık tespit edilmiştir ($p<0.05$). Süper Ligde oynanan 306 müsabakada atılan gollerin 1552 adeti organize ataktan, 349 adeti ise, duran toptan kaydedilmiştir. Yerleşik hücumdan, kontra ataktan, sağ kanattan, merkezden ve sol kanattan atılan gollerin karşılaştırılmasında ki kare testi uygulanmış ve parametreler arasında istatistiksel olarak anlamlı bir farklılık tespit edilmiştir ($p<0.05$). Organize atakta en fazla gol (491 gol) yerleşik hücumda kaydedilmiştir. Duran topların analizinde köşe vuruşu, serbest vuruş, frikik, penaltı ve taç parametreleri ki kare testi açısından karşılaştırılmış ve bu parametreler arasında da istatistiksel olarak anlamlı bir farklılık tespit edilmiştir ($p<0.05$). Duran topta en fazla gol (117 gol) köşe vuruşundan meydana gelmiştir. Atılan gollerin zamanlarına bakıldığında; 1-15. dakikalarda 150 gol, 16-30. dakikalarda 162 gol, 31-45. dakikalarda 171 gol, 45+'da 31 gol, 46-60. dakikalarda 178 gol, 61-75. dakikalarda 163 gol, 76-90. dakikalarda 196 gol ve 90+ 'da da 79 gol kaydedilmiştir. Gol zamanlarında en fazla golün 76-90. dakikalar aralığında atıldığı gözlemlenmiştir. SONUÇ: Sonuç olarak, Süper Ligde atılan gollerin büyük oranda organize ataktan ve bunun özelinde de yerleşik hücumda meydana geldiği gözlemlenmiştir. Yine zamansal açıdan da en fazla golün müsabakaların 76-90. dakikalarında meydana geldiği, teknik adamların bu zaman aralıklarına ve diğer parametreleri dikkate alarak müsabakalara hazırlanmalarını önerebiliriz. Anahtar Kelimeler: Futbol, Maç Analizi, Gol Analizi, Türkiye Süper Ligi

Analysis Of The Matches Played In Turkey Football Super League In Terms Of Attack Movements, Goal Types And Goal Times

Objective: This study was conducted to examine the matches played in the Super League in 2016-2017 season in terms of offensive activities, goal types and goal times. Materials and Methods: The data of the study was taken from the İnstat match analysis program and SPSS 22 Packet program was used in the evaluation of the data. In statistical analysis of the data, normality test was applied and it was observed that the data were not suitable for normal distribution. Findings: In the comparison of the goals scored from the organized attack and the total goals scored from the non-parametric tests, man whitney u test was applied and a statistically significant difference was found between the two groups in favor of the goals scored from the organized attack ($p <0.05$). Of the 306 goals played in the Super League, 1552 goals were recorded from organized attacks and 349 goals were recorded as set pieces. Chi square test was used to compare the goals scored from the built in attack, counter attack, right wing, center and left wing and a statistically significant difference was found between the parameters ($p <0.05$). In the analysis of the set pieces, the parameters of corner kick, free kick, penalty and crown were compared in terms of chi-square test and a statistically significant difference was found between these parameters ($p <0.05$). Set pieces scored the most goals (117 goals) from the corner kick. Looking at the time of goals scored the most goals 76-90 occurred in minutes. Conclusions: As a result, it has been observed that the goals scored in the Super League mostly occur from organized attacks and in particular the offensive attack. Keywords: Soccer, Maç Analizi, Goal Analysis, Turkey Super League

SB762

WUSHU'CULARDA PLİOMETRİK ANTRENMANLARIN SIÇRAMA VE ÇEVİKLİK PARAMETRELERİNE ETKİSİ

***[1]Ozan DÖNMEZ*, [1]Murat AKYÜZ**

[1]Manisa Celal Bayar Üniversitesi Spor Bilimleri Fakültesi, MANİSA

Email : *hunter4526@gmail.com, sporcu006@gmail.com*

ÖZET Amaç: Bu çalışmanın amacı wushucularda pliometrik antrenmanların sıçrama ve çeviklik parametrelerine etkisini araştırmaktır. Gereç ve Yöntem: Çalışmanın örneklem grubunu wushu yapan lisanslı 18-21 yaş arası 5 kadın ile 15 erkek sporcu oluşturmaktadır. Sekiz haftalık pliometrik antrenmanın etkisini araştırmak için antrenman protokolünden önce ve sonra katılımcıların Illinois, pro agility, y-plan ve y- reaktif çeviklik, sıçra eriş, durarak uzun atlama, squat ve aktif sıçrama yükseklik ve zirve güçleri ile Bosco 30 sn tekrarlı sıçrama test değerleri ön test son test olarak alınmıştır. Sonuçlar: Erkek grubunun sıçrama ve çeviklik ön test son test değerleri arasında anlamlı farklılık bulunmuştur (p<0,05); reaktif endeks ön test son test arasında anlamlı farklılık bulunmamaktadır (p>0,05). Kadın grubunun y-plan,y-reaktif ve reaktif endeks ön test son test arasında anlamlı bir farklılık bulunmamaktadır (p>0,05). Kadın katılımcıların Illinois, pro agility çeviklik testleri ve sıçrama testlerinde ön test son test arasında anlamlı bir farklılık görülmüştür(p<0,05) . Kadın ve erkek katılımcıların ön test değerleri karşılaştırıldığında sıçrama ve çeviklik testlerinde erkek grubu lehine anlamlı bir farklılık bulunmaktadır(p<0,05). Reaktif endeks karşılaştırıldığında kadın ve erkek grubu arasında anlamlı farklılık görülmemiştir (p>0,05). Kadın ve erkek grubunun sıçrama ve çeviklik son test verileri karşılaştırıldığında erkek grubu lehine anlamlı farklılıklar bulunmaktadır (p<0,05). Kadın ve erkek gruplarının reaktif endeks son test ortalamaları karşılaştırıldığında ise anlamlı farklılık görülmemiştir (p>0,05). Sekiz haftalık pliometrik antrenman wushucularda çeviklik ve dikey sıçrama performansını önemli oranda geliştirirken çeviklik testlerinde reaktif süreci etkilememiştir. Anahtar Kelimeler: Wushu, çeviklik, pliometrik, sıçrama

The Effects of Plyometric Training on Jumping and Agility Parameters in Wushu Athletes

ABSTRACT Aim: The purpose of this study is to see the effects of plyometric training on jumping and agility parametres in wushu athletes. Method: The sample group of this study consists of 5 female licensed wushu atletes and 15 male licensed wushu athletes in age range of 18-21 . In order to see the effects of 8-weeks plyometric training, some tests as Illionis agility, Pro-agility, Y-planned agility, Y-reactive agility, standing broad jump, jump and reach, squat jump (SJ), Countermovement jump (CMJ), Bosco 30 sec repetitive squat jump protocol were performed before and after the 8-weeks plyometric protocol as pre and post-tests. Results: There are significant differences between pre and post-test values of male group in jumping and agility tests (p<0,05) ; whereas no significant difference was found between pre and post test values of reactive index (p>0,05). No significant differences were found between pre-test and post-test values of Y-planned, Y-reactive, reactive index in female group (p>0,05). Significant diffferences were found between pre and post tests values of Illinois agility, pro agility, and jumping tests in female group (p<0,05) . Pre-test values of male and female group were compared. Siginificant differences were found in favor of male group in jumping and agility tests (p<0,05). No significant difference was found between pre test values of reactive index between male and female group (p>0,05) . Significant difference were found in favor of male group when post test values of jumping, agility tests compared between female and male group (p<0,05). No significant difference was found between post test values of male and female group for reactive index (p>0,05). Key words: wushu, plyometric, jumping, agility

SB763

FARKLI BRANŞLARDAKİ SPORCULARIN STATİK DENGE, ALT-ÜST EKSTREMİTE DİNAMİK DENGE VE REAKSİYON ZAMANLARININ İNCELENMESİ

[1]Cenab Türkeri, [1]Barışcan Öztürk, [1]Bilgihan Büyüktaş, [1]Demet Öztürk

[1]Çukurova Üniversitesi Beden Eğitimi Ve Spor Yüksekokulu, ADANA

Email : *cenabturkeri@gmail.com, bariscan.ozturk.bc@gmail.com, bilgihanbykts10@gmail.com, demetpolat58@hotmail.com*

Özet Amaç: Bu çalışmada farklı branşlardaki sporcuların statik denge, alt-üst ekstremite dinamik denge ve reaksiyon zamanları arasında fark olup olmadığının belirlenmesi ve bu özelliklerin birbirleriyle ilişkilerini araştırmak amaçlanmıştır. Yöntem: Araştırma Adana ilinde spor yapan, branşlarında (judo, karate, basketbol, hentbol) en az 1 yıllık geçmişe sahip yaşları 13,11±1,32 yıl, boyları 161,97±10,01 cm, ağırlıkları 51,79±12,21kg, 46 kadın ve 25 erkek toplam 71 sporcu üzerinde yürütülmüştür. Bulgular: Çalışmadan elde edilen bulgular doğrultusunda; branşlara göre statik denge ve reaksiyon zamanı arasında anlamlı bir farklılık bulunmamıştır. Branşlara göre judocular lehine alt ekstremite dinamik denge skorlarında p=0,003 ve basketbolcular lehine üst ekstremite dinamik denge skorlarında p=0,006 anlamlı farklılık olduğu bulunmuştur. Reaksiyon zamanı değerleri ile statik denge değerleri arasında ve reaksiyon zamanı değerleri ile alt ekstremite dinamik denge skorları arasında anlamlı ilişki çıkmamıştır. Üst ekstremite dinamik denge skorları ile reaksiyon zamanı değerleri arasında düşük (r=—0,232) bir ilişki (p=0,05) bulunmuştur. Sonuç: Sonuç olarak, çıplak ayakla farklı zeminlerde yapılan bireysel mücadele sporlarıyla, ayakkabıyla ve topla yapılan takım sporları sporcuları arasında üst ekstremite dinamik denge ve reaksiyon sürati açısından farklılaşma olduğu, basketbol ve hentbol sporcularının normal çalışmalarına ek olarak minder, tatami gibi yumuşak zeminlerde denge çalışmaları yapmalarının dinamik dengelerini geliştirebileceği söylenebilir. Anahtar Kelimeler: Y dinamik denge, Bass stick statik denge, reaksiyon zamanı

Investigation of Static Balance, Lower-Upper Extremity Dynamic Balance And Reaction Time of Athletes at Different Sport Branches

Abstract Purpose: At this research, it was aimed to determine if there is any difference among static balance, dynamic balance of lower-upper extremity and reaction time of athletes at different sport branches and to search each relations of these particulars. Method: The research, was carried out totally on 71 athletes 46 female and 25 male whose weight were 51,79±12,21kg, heights were 161,97±10,01cm, ages 13,11±1,32 years who sports at the city of Adana and has minimum one year background at there sport branches (judo, karate, basketball, handball). Results: In line with findings obtained significant differences between static balance and reaction time compared to sport branches. Compared to sport branches, significant difference were seen in favor of judo athletes at lower extremity dynamic balance scores p=0,003 and in favor of basketball athletes at upper extremity dynamic balance scores p=0,006. There was no significant relationship between reaction time values and static balance scores, and between reaction time values and lower extremity dynamic balance scores. A lower levels negative relationship was seen between upper extremity dynamic balance scores and reaction time values (r= -0,232) (p=0,05). Conclusion:As a result, it has been found that there is a difference in upper extremity dynamic balance values, reaction time between individual combat sports and team sports. In addition to the normal trainings of basketball and handball athletes, it can be said that performing balance exercises on soft surfaces such as mat and tatami may improve the dynamic balances.

Key Words: y dynamic balance, Bass stick static balance, reaction time

SB775

FARKLI STRETCHİNG TİPLERİNİ İÇEREN ISINMA PROGRAMLARININ ENGELLİ KOŞU MEKANİĞİNE AKUT ETKİSİ

***[1]Mine Gökkaya*, [2]Bergün Meriç Bingül**

[1]Gençlik Spor İl Müdürlüğü-Kırşehir
[2]Kocaeli Üniversitesi Spor Bilimleri Fakültesi

***Email :** minegokkaya@gmail.com,*

Giriş ve Amaç: Farklı stretching tiplerini içeren ısınma programlarının engelli koşu mekaniğine akut etkisinin incelenmesidir.

Yöntem: Çalışmaya müsabık olarak yarışmalara katılan on engelci atlet gönüllü olarak katılmıştır. Atletler, beş dakikalık hafif koşu sonrası; statik stretching (SS) ve dinamik stretching (DS) ısınma programlarını yapmışlar ve tüm ısınma programlarının yaklaşık 50m.lik engel koşuları yapmışlardır.

Yapılan engel koşuları, 50 Hz hızda iki adet Panasonic SDR-H20 marka kamera ile kaydı alınmıştır. Deneklerin diz ve kalça açısı ile uçuş mesafeleri SİMİ hareket analiz programı kullanılarak analiz edilmiştir. Analizde farklılıkların tespitinde Friedman testi, farkın hangi gruptan kaynaklandığını belirlemede Wilcoxon testi, SPSS 19 istatistik programı kullanılarak bulunmuştur. Yapılan engel koşuları, 50 Hz hızda iki adet Panasonic SDR-H20 marka kamera ile kaydı alınmıştır. Deneklerin diz ve kalça açısı ile uçuş mesafeleri SİMİ hareket analiz programı kullanılarak analiz edilmiştir. Analizde farklılıkların tespitinde Friedman testi, farkın hangi gruptan kaynaklandığını belirlemede Wilcoxon testi, SPSS 19 istatistik programı kullanılarak bulunmuştur.

Bulgular: Engelli koşunun belirli evrelerindeki; diz açısı, minimum kalça açısı ve uçuş mesafesi parametrelerinde, stretching tipleri açısından anlamlı farklılıklar bulunmuştur ($p<0,05$). Diz açısı için; NS, SS ile karşılaştırıldığında en küçük diz açı değeri DS'de görülmüştür ($p<0,05$). Minimum kalça açısı için SS tipinden sonra optimal açı DS'de bulunmuştur. Take-off (T.O) Touch-Down (T.D) mesafesi parametreleri; SS ve NS ile karşılaştırıldığında en kısa mesafe DS tipinde bulunmuştur ($p<0,05$).

Sonuç: Araştırmamızda, engelli koşu performansı için gerekli olan kinematik değerlere ulaşan en uygun stretching tipini içeren ısınma programının; reaksiyon süresi ve çabukluk ve çevikliğin önem kazandığı sprint branşlarında olumlu etkilere neden olduğu için dinamik stretching olduğu sonucuna ulaşılmıştır.

Investigating Of The Acute Effect Of Warm-Up Programs Involving Different Types Of Stretching On Hurdle Running Mechanics.

İntroduction and Purpose: The aim of this study was to investigate the acute effect of warming programs including different stretching types on the hurdle mechanics.

Method: Ten hurdlers who could participate in the races as competitors took part in this study. Participants applied, static stretching (SS) and dynamic stretching (DS) warming programs after five minutes jogging. Records of all the hurdle run were taken with two Panasonic SDR-H20 brand video cameras which had 50 Hz velocity. The angles of knee and hip with flight phase were analyzed by using SİMİ Motion analysis program. The data were evaluated in SPSS 19 statistical package program. Friedman test was used to detect differences in the analysis to find and the Wilcoxon test was used to determine which of the difference with SPSS 19 statistical software was used.

Findings: Specific phase of hurdle run; parameters of knee angle, minimum hip angle and flight distance phase significant differences were found between the types of stretching ($p<0,05$). Compared with NS and SS; smallest angle was observed in DS for the knee angle ($p<0,05$). For the minimum hip angle it was found that optimum angle type after SS type was in DS ($p<0,05$). The parameters of the take-off (T.O) -touch down (T.D) distance; compared SS and DS; shortest distance was observed in DS ($p<0,05$).

Result: In our study, reaching kinematic values which required for the performance hurdles run; kinematic value is DS caused by the development agility and strength parameters, increasing importance reaction time and quickness sprint branches, It is concluded that the most proper stretching type is DS.

SB783

BASKETBOLDA YAŞ KATEGORİLERİNE GÖRE DAYANIKLILIK PERFORMANSININ İNCELENMESİ

***[1]Elif CENGİZEL*, [2]Burcu Ertaş DÖLEK, [1]Ceren Suveren ERDOĞAN, [3]Çağdaş Özgür CENGİZEL**

[1]Gazi Üniversitesi, Spor Bilimleri Fakültesi, Antrenörlük Eğitimi Bölümü
[2]Ankara Üniversitesi, Spor Bilimleri Fakültesi, Antrenörlük Eğitimi Bölümü
[3]Gazi Üniversitesi, Sağlık Bilimleri Enstitüsü

***Email :** elifoz@gazi.edu.tr, Burcu.Ertas.Dolek@ankara.edu.tr, cerensuveren86@gmail.com, cagdasozgurcengizel@gmail.com*

Giriş ve Amaç Bir basketbolcunun birden fazla fiziksel uygunluk bileşenini antrene etmesi gerekir. Böylece, sporcu eşzamanlı olarak çeşitli antrenman modları (ör., Kuvvet, anaerobik güç, dayanıklılık) gerçekleştirir (Chittibabu & Akilan, 2013). Her ne kadar yaş kategorileri iki yıl sürse de bu aralık sporcuların fonksiyonel kapasitelerinin çoğunun üzerinde önemli bir etkiye sahiptir (Coelho E Silva et al., 2010). Bu nedenle bu çalışmanın amacı erkek basketbolcularda yaş gruplarına göre dayanıklılık performansının incelenmesidir.

Yöntem Araştırmaya 10-16 yaş arası toplam 89 erkek basketbolcu gönüllü olarak katılmıştır. Yaş kategorileri 12 yaş altı (U12) minik, 14 yaş altı (U14) küçük, 16 yaş altı (U16) yıldız ve 18 yaş altı (U18) genç olarak belirlenmiştir. Araştırma öncesi sporcuların velilerinden veli izin belgesi alınmıştır. Deneklerin dayanıklılık performansı belirlemek için 20 m shuttle run test uygulanmıştır. Kategoriler arası farklılıkların belirlenmesi için tek yönlü varyans analizi kullanılmıştır. Varyans homojenliğini sağlayan ölçüm değerleri Tukey istatistiği ile değerlendirilmiştir ($p<0.05$).

Bulgular Yaşla birlikte dayanıklılık performansının nicel olarak arttığı bulunmuştur. Bununla birlikte bu artış yaş kategorileri arasında anlamlı farklı tespit edilmiştir (sadece U12 ve U14 arasında anlamlı fark yoktur).

Sonuç Sonuç olarak, erkek basketbol sporcularında yaş ile birlikte dayanıklılık performansının arttığı belirlenmekle birlikte; U14 dayanıklılık performansı U12'ye göre nicel olarak daha yüksek bulunmasına rağmen U12 ve U14 arasındaki dayanıklılık performansı anlamlı farklı değildir. Tüm yaş kategorilerini kapsayan bu araştırma, sporcuların çocukluk, ergenlik ve gençlik dönemlerinde nasıl bir dayanıklılık performansı sergilediğini belirlemek açısından önem arz etmektedir. Küçük ve minik takımlar arasında fark olmamasının ise ergenlik ve/veya ergenliğe geçiş açısından detaylı incelenmesi önerilmektedir.

Anahtar Kelimeler: basketbol, dayanıklılık, yaş kategorisi

Investigation of the Endurance Performance in Basketball Players According to Age Groups

Introduction and Aim The basketball player needs to train multiple components of fitness. Thus, the athlete will concurrently perform various modes of training (e.g., strength, anaerobic power, endurance)(Chittibabu & Akilan, 2013). Although ages of the categories spanned only two years, this range per se had a significant effect on most functional capacities of the players (Coelho E Silva et al., 2010).Therefore the aim of this study was to investigate the endurance performance in the male basketball players according to age groups.

Methods Totally 89 male basketball players (age between 10-16 years) were voluntarily participated in this study. The age categories are determined as under 12 age (U12) novice, under 14 age (U14)little, under 16 age (U16)youth and under 18 age (U18)junior. The informed consent was taken from each subjects' parents before the measurements. 20 m shuttle run test applied to determine the

endurance performances of the subjects. One-way analysis of variance was used to determine the differences between the age categories. Data which passed the equality of variance test were analyzed with Tukey statistics ($p<0.05$).

Results It has been found that endurance performance increases with age. However, this increase was determined to be significantly different between the age categories (no significant difference between U12 and U14, only).

Conclusion In conclusion, although it was determined that endurance performance increased with age in male basketball athletes, there is no significant difference in balance performance between U12 and U14 (although U14 endurance performance was found to be higher than U12). This research, which covers all age categories, is important to determine the endurance performance of athletes in childhood, adolescence and youth. It is recommended the detailed investigations must be done about that there is no difference between novice and little teams in terms of adolescence and/or transition to adolescence.

Keywords: basketball, endurance, age category

SB784

CORE VE PLİOMETRİ ANTRENMANLARININ GENÇ ERKEK FUTBOLCULARDA DENGE ÜZERİNE ETKİSİ

[1]Zaid Gasim, [2]Elif Cengizel, [3]Mehmet Günay

[1]Gazi Üniversitesi, Sağlık Bilimleri Enstitüsü, Ankara
[2]Gazi Üniversitesi, Spor Bilimleri Fakültesi, Antrenörlük Eğitimi Bölümü, Ankara
[3]Gazi Üniversitesi, Spor Bilimleri Fakültesi, Beden Eğitimi Ve Spor Öğretmenliği Bölümü, Ankara

Email : *zaid_gasim@yahoo.com, elifoz@gazi.edu.tr, mgunay@gazi.edu.tr*

Giriş ve Amaç Bu araştırmanın amacı genç erkek futbolcularda core ve pliometri antrenmanlarının denge üzerine etkisinin belirlenmesidir.

Yöntem Araştırmaya 17-18 yaş arası 18 erkek futbolcu gönüllü olarak katılmıştır. Araştırma öncesi sporcuların velilerinden veli izin belgesi alınmıştır. Denekler rastgele üç ayrı gruba ayrılmıştır: Core antrenman grubu (C, n=6), pliometri antrenman grubu (P, n=6), kontrol grubu (K, n=6). Denekler sekiz hafta boyunca haftada iki gün futbol antrenmanlarına ek olarak belirlenen antrenman programlarını uygulamışlardır. K grubu ise sadece futbol antrenmanlarına devam etmiştir. Deneklerin denge performansı belirlemek için Y-denge testi (sekiz hafta öncesi ve sonrasında) uygulanmıştır. Deneklerin dengelerini antrenman programları öncesi ve sonrası karşılaştırmak için Wilcoxon eşleştirilmiş iki örnek testi kullanılmıştır ($p<0.05$).

Bulgular Sekiz haftalık core antrenmanları sonrası C antrenman grubu deneklerin dominant taraf anterior (ANT) ve posteromedial (PM) denge, non- dominant tarafta her üç yönde (ANT,PM ve posterolateral (PL)) denge performansı anlamlı farklı bulunmuştur. Pliometri antrenmanları sonrası P antrenman grubu deneklerin PL ve PM dengeleri hem dominant taraf hem de non-dominant tarafta anlamlı farklı bulunmuştur. Sekiz hafta boyunca sadece futbol antrenmanlarına katılan K grubu dengesi ise hiçbir yönde anlamlı farklı bulunmamıştır.

Sonuç Sekiz haftalık core ve pliometri antrenmanları sonrası genç erkek futbolcuların denge performansında anlamlı bir artış belirlenmiştir. C grubunda dominant ve non-dominant bacakta anlamlılık sayısı beş parametrede gözlenirken, P grubunda 4 parametrede gözlenmiştir. Pliometri antrenmanları ANT yönde denge üzerinde anlamlı bir artışa neden olmamıştır. Buna rağmen pliometri antrenmanlarında oluşan denge artışının core antrenmanlarda oluşan denge artışına nazaran daha yüksek olduğu not düşülmelidir. Sonuç olarak, futbol antrenmanlarına ek olarak uygulanan core ve pliometri antrenmanlarının dengeyi arttırdığı belirlenmiştir. Antrenörlerin, bu programlarda elde edilecek kas kuvveti kazanımı yanı sıra dengede de olumlu performans artışı sağlayacağı için antrenmanlarında core ve pliometri drilleri kullanması önerilmektedir.

Anahtar Kelimeler: futbol, genç erkek, denge, pliometri, core

Effect of Core and Pliometry Training on Balance in Young Male Soccer Players

Introduction and Aim The aim of this research was to determine the effect of core and pliometry training on balance in young male soccer players.

Methods 18 young male soccer players (age between 17-18) were voluntarily participated in the study. The informed consent was taken from each subjects' parents before the measurements. Subjects were randomly divided into three groups: Core training group (C, n = 6), pliometry training group (P, n = 6), control group (K, n = 6). Subjects were trained for eight weeks two days a week in addition to

soccer training programs. The K group only continued the soccer training. Y-balance test (before and after eight weeks) was used to determine balance performance of subjects. Wilcoxon paired sample tests were used to compare the balance of subjects before and after training programs ($p < 0.05$).

Results After eight weeks of core training, anterior (ANT) and posteromedial (PM) balance in dominant side and ANT, PM and posterolateral (PL) balance in non-dominant side were significantly different in C training group. After Pliometry training, PL and PM balances of the P training group were significantly different in both dominant and non-dominant sides. There was no significant difference in the K group balance which only participated in soccer training for eight weeks.

Conclusion After eight weeks of core and pliometry training, a significant increase in the balance performance of young male players was determined. In group C, the number of significance in the dominant and non-dominant legs was observed in five parameters, while in the P group it was observed in four parameters. Pliometry training did not cause a significant increase in the balance in the ANT direction. However, it should be noted that the increase in balance in pliometry training is higher than the increase in balance in core training. As a result, it was determined that core and pliometry trainings applied in addition to soccer trainings increased the balance. It is recommended that trainers use core and pliometry drills in their training as they will provide a positive performance increase in balance as well as gaining muscle strength in these programs.

Keywords: soccer, young male, balance, pliometry, core

SB792

SUB-ELİT BASKETBOLCULARDA SIÇRAMA ANTRENMANININ SÜRATE ETKİSİ

[1]Recep SOSLU, [1]Ömer ÖZER, [1]Melek GÜLER, [1]Ömer PAMUK, [2]Ali Ahmet DOĞAN

[1]KARAMANOĞLU MEHMETBEY ÜNİVERSİTESİ BEDEN EĞİTİMİ VE SPOR YÜKSEKOKULU
[2]KIRIKKALE ÜNİVERSİTESİ SPOR BİLİMLERİ FAKÜLTESİ

Email : *recepsoslu@kmu.edu.tr, omerozer@kmu.edu.tr, melekglr@kmu.edu.tr, omerpamuk@kmu.edu.tr, aadogan@kku.edu.tr*

Bu çalışmada, basketbol oyuncularına uygulanan sıçrama antrenmanın hıza olan etkisini belirlemek amaçlanmıştır. Çalışmaya sub-elit düzeyde basketbol oynayan, yaş ortalamaları 19,75±2,15 yıl, kilo ortalamaları 71±13,32 kg ve boy ortalamaları 185±6,57 cm uzunluğuna olan 15 sporcu gönüllü olarak katılmıştır. Çalışmaya katılan sporculara sezon içi antrenman programının içerisine yerleştirilmiş 15 haftalık sıçrama egzersiz programı haftada 3 gün uygulanmıştır. Test kapsamında, Squat Jump (SJ), Counter movement jump (Cmj) ve 20m Sprint test protokolü yer almıştır. Test ölçümlerinde sıçrama performansı Kistler marka kuvvet platformu ile test edilmiştir. Ön ve son testte elde edilen veriler, SPSS 23 bilgisayar programında; önce homojenlik testi daha sonra tekrarlı ölçümler testlerinden MANOVA testi uygulanarak analiz edilmiştir. Sonuç olarak, sporcuların son test SJ, Cmj ve 20 m sprint parametre değerlerinde ön test değerlerine göre istatistiki açıdan anlamlı fark olduğu tespit edilmiştir (p<.05). Sporculara uygulanan sıçrama antrenmanlarının, sıçrama kuvvetlerine ve sürat performanslarına pozitif etki ettiği saptanmıştır. Bu çalışma sonucunda, basketbol oynayan sporcularda sıçrama performanslarını geliştirebileceği ayrıca sıçrama egzersizlerin, sürat performansına da olumlu etkisi olabileceği söylenebilir.

The Effect of Jump Training on Speed in Sub-Elite Basketball Players

In this study, it was aimed to determine the effect of jump training on speed to basketball players. Fifteen athletes with a mean age of 19.75 ± 2.15 years, average weight of 71 ± 13.32 kg and average height of 185 ± 6.57 cm participated in the study voluntarily. The athletes who participated in the study were given a 15-week jump exercise program, which was placed in the in-season training program, 3 days a week. The test included Squat Jump (SJ), Counter movement jump (Cmj) and 20m Sprint test protocol. Jump performance in test measurements was tested with Kistler brand force platform. The data obtained from the pre- and post-test were analyzed in SPSS 23 computer program; first homogeneity test and then repeated measurements tests MANOVA test were analyzed. As a result, it was found that there was a statistically significant difference between the last test SJ, Cmj and 20 m sprint parameter values of the athletes compared to the pre-test values (p <.05). It was determined that the jump exercises applied to the athletes had a positive effect on the jump strengths and speed performances. As a result of this study, it can be said that basketball athletes can improve their jump performance and jump exercises can have a positive effect on speed performance.

SB797

KADINLAR SÜPER LİG VE BİRİNCİ LİG BASKETBOLCULARININ LANE AGİLİTY DRİLL TESTİNİN MEVKİLERE GÖRE KARŞILAŞTIRILMASI

[1]Tuncay KIRKALTI, [1]Serkan SARIYILDIZ, [2]Ertan BEDİR, [3]Fatih TEKÇİ, [3]Yavuz YILDIRIM

[1]Kocaeli Üniversitesi, Sağlık Bilimleri Enstitüsü, Beden Eğitimi Ve Spor Anabilim Dalı
[2]Basketbol A Milli Takım Kondisyoneri
[3]Sakarya Uygulamalı Bilimler Üniversitesi, Lisansüstü Eğitim Enstitüsü, Rekreasyon Anabilim Dalı

Email : *tuncay.kirkalti@gmail.com*

Amaç: Bu çalışmanın amacı; kadınlar süper lig ve birinci lig basketbolcularının lane agility drill testinin mevkilere göre karşılaştırılmasıdır.

Yöntem: Araştırmanın çalışma grubunu 2019-2020 Basketbol süper lig ve birinci liginde forma giyen kadın basketbolcular oluşturmaktadır. Araştırmada lane agility drill testi ile basketbolculardan ölçümler alınmıştır. Verilere yapılacak istatistiksel analizlere karar vermek için normallik sınaması yapılmıştır. Yapılan istatistiksel işlemin ardından verilerin normal dağılıma uygun olduğu saptanmıştır. Veriler betimsel istatistikler ve tek yönlü varyans analizi (ANOVA) ve çoklu karşılaştırma testlerinden post hoc LSD kullanılarak analiz edilmiştir.

Bulgular: Çalışmadan elde edilen bulgular incelendiğinde kadın basketbolcuların lane agility drill skorlarının mevkilere göre farklılık gösterdiği tespit edilmiştir ($p<.05$). Farklılığın kaynağını tespit etmek için yapılan LSD sonuçlarına göre power forward ve center pivot' un lane agility drill skorlarının point guard ve shoting guard skorlarına göre yüksek olduğu saptanmıştır. Başka bir deyişle point guard ve shoting guard' ın çeviklikleri power forward ve center pivot' a göre daha iyi durumdadır.

Sonuç: Sonuç olarak point guard ve shoting guard mevkisinde oynayan basketbolcuların çeviklikleri power forward ve center pivot' a göre daha iyi durumdadır. Basketbolda boyalı alanda power forward ve center pivot'un potaya daha hızlı reaksiyon gösterebilmeleri için çevikliklerini geliştirici özel çalışmaların yapılması önerilmektedir.

Anahtar Kelimeler: Kadın, basketbol, lane agility drill, mevki

COMPARISON OF LANE AGILITY DRILL TEST OF WOMEN SUPER LEAGUE AND FIRST LEAGUE BASKETBALL PLAYERS ACCORDING TO POSITIONS

Aim: The aim of this study is to compare the lane agility drill test of women super league and first league basketball players according to the positions.

Method: The study group consists of female basketball players who played in the 2019-2020 season of Basketball Super League and First League. Measurements were taken from basketball players with lane agility drill test. The normality test was performed to determine the statistical analysis of the data. After the statistical process, the data were found to be suitable for normal distribution. Data were analyzed using descriptive statistics and one-way analysis of variance (ANOVA) and post-hoc LSD from multiple comparison tests.

Findings: When the findings obtained from the study were examined, it was found that lane agility drill scores of female basketball players differed according to the positions ($p <.05$). According to LSD results to determine the source of the difference, lane agility drill

scores of power forward and center pivot were higher than point guard and shoting guard's scores. In other words, agility of point guard and shoting guard is better than power forward and center pivot.

Conclusion: To conclude, basketball players playing in point guard and shooting guard position have better agility than power forward and center pivot. In basketball, it is recommended that special trainings should be done to improve agility to enable the power forward and center pivot to react more quickly to the basket.

Keywords: Women, basketball, lane agility drill, position

SB800

ELİT KADIN VOLEYBOLCULARDA İZOKİNETİK BACAK KUVVETİNİN DENGE VE ESNEKLİK PERFORMANSLARI ARASINDAKİ İLİŞKİNİN İNCELENMESİ

***[1]Yakup AKTAŞ*, [2]Fatih IŞILDAR, [1]İsmail GÖKHAN**

[1]Harran Üniversitesi, Şanlıurfa
[2]Anakent Kadın Voleybol Takım Antrenörü, Samsun

***Email :** yakupaktas@harran.edu.tr, yakupaktas@harran.edu.tr, is_gokhan@hotmail.com*

ÖZET

Amaç: Bu çalışmada, Türkiye voleybol süper liginde mücadele eden İlbank kadın voleybol oyuncularının izokinetik bacak kuvvetinin dinamik denge ve esneklik performansları arasındaki ilişkinin incelenmesi amaçlandı.

Materyal ve Yöntem: Çalışmaya 2013-2014 sezonunda Türkiye Voleybol Federasyonu Süper liginde mücadele eden İlbank takımında oynayan 16 kadın voleybolcu gönüllü olarak katıldı. Kadın voleybolcuların yaş ortalamaları 21,92±2,86 (yıl), boy ortalamaları 1,78±6,23 (cm) ve vücut ağırlığı ortalamaları 69,49±6,77 (kg) olarak kaydedildi. Voleybolcuların 60°/s ve 180°/s açısal hızdaki izokinetik bacak kuvveti Cybex izokinetik dinamometre ile ölçüldü. Esneklik testi ise otur uzan testi ile belirlendi. Spss 16. paket programı kulanıldı. İzokinetik bacak kuvvetlerinin dinamik denge ve esneklik performansı arasındaki ilişkiyi belirlemek için Spearman korelasyon analizi ile belirlenip anlamlılık düzeyi $p<0.05$ ve $p<0.01$ olarak kabul edildi.

Bulgular: Çalışmada elde edilen verilere göre, voleybolcuların dinamik denge performansı ile 60°/s ve 180°/s açısal hızda quadriceps/hamstring oranı arasında istatistiksel olarak anlamlı bir ilişki olmadığı görüldü ($p>0,05$). 60°/s açısal hızda bacak kaslarının bilateral farkları arasında istatistiksel olarak anlamlı bir ilişki olduğu ($p<0,05$), 180°/s açısal hızda bacak kaslarının bilateral farkları arasında ise istatistiksel olarak anlamlı bir ilişki olmadığı görüldü ($p>0,05$). Voleybolcuların esneklik performansı ile 60°/s ve 180°/s açısal hızda quadriceps/hamstring oranı arasında istatistiksel olarak anlamlı bir ilişki olduğu görüldü ($p>0,05$). Esneklik performansı ile 60°/s açısal hızda bacak kaslarının bilateral farkları arasında istatistiksel olarak anlamlı bir ilişki olduğu ($p<0,05$), 180°/s açısal hızda bacak kaslarının bilateral farkları arasında ise istatistiksel olarak anlamlı ilişkinin olmadığı tespit edildi ($p>0,05$).

Sonuç olarak; Çalışmanın sonunda voleybolcuların denge performansını geliştirmek için sporcuların yaralanma açısında da önemli olan bilateral kuvvet farkının uygun oranlarda olması, esneklik performansı için ise quadriceps/hamstring oranlarının uygun oranlarda olması gerektiği görülmektedir. Anahtar Kelimeler: Voleybol, İzokinetik Bacak Kuvveti, Dinamik Denge, Esneklik

SB803

FUTBOL, HENTBOL, SPRİNT VE DÖVÜŞ SPORU YAPAN GENÇ ERKEK SPORCULARIN DENGE PERFORMANSLARININ KARŞILAŞTIRILMASI

***[1]Niyazi Sıdkı ADIGÜZEL*, [2]Murat Koç, [3]Aydın Karaçam**

[1]T.C. Cumhurbaşkanlığı, Ankara
[2]Çukurova Üniversitesi, Adana
[3]İstanbul Aydın Üniveristesi, İstanbul

***Email :** nsadiguzel38@gmail.com, muratkoc@gmail.com, aydinkaracam@gmail.com*

Bu çalışma aynı spor lisesinde eğitim gören futbolcu, sprinter atlet (kısa mesafe koşucu), dövüş sporcusu ve hentbolcuların denge performanslarını karşılaştırmayı amaçlamıştır. Çalışmaya spor lisesinde eğitim gören 10 kısa mesafe koşucusu, 13 dövüş sporcusu, 11 futbolcu ve 6 hentbolcu olmak üzere toplam 40 sporcu gönüllü olarak katılmıştır. Katılımcıların yaş, boy ve vücut ağırlığı ortalamaları sırasıyla koşucularda; 15,7±0,5yıl, 175,3±4,6cm ve 63,0±6,8kg, dövüş sporcularında; 16,2±0,7yıl, 174,2±4,3cm, 62,2±5,7kg, futbolcularda; 16,2±0,8yıl, 174,2±6,1cm, 61,9±6,0kg, hentbolcularda; 16,3±0,8yıl, 180,8±10,5cm, 70,7±7,9kg'dır. Fiziksel ölçümler sonrası postüral kontrol ölçümleri için tüm katılımcılara Yıldız Denge Testi (star excursion balance test) uygulanmıştır. Denge becerisinin farklı spor aktiviteleri ile de gelişebileceği bilinmekte olup (Lephart, Giraldo, Borsa, & Fu, 1996) bu noktada çalışmaya aynı spor lisesinde eğitim gören benzer seviyedeki sporcular dâhil edilmiştir. Her bir gönüllü bireyin sağ ve sol bacak dinamik test skorları üçer kez ölçülmüş ve en iyi değer kayda geçilerek değerlendirilmiştir. Katılımcıların denge performansları bacak uzunluklarına göre normalleştirilerek değerlendirilmiştir. Verilerin istatistiksel analizleri SPSS for Windows 25.0 paket programında gerçekleştirilmiş gruplar arası kıyaslamalar One-Way ANOVA ile yapılmıştır. İstatistiksel analiz sonucunda futbolcuların sağ bacak için; medial ve posteromedialde dövüşçü ve hentbolculara göre, ve sol bacak için ise; posteromedial, lateral ve anterolateralde sadece dövüşçülere göre daha az erişme uzaklığına sahip olduğu görülmüştür($p<0,05$). Diğer branşların kendi aralarında denge performansları açısından hem sağ bacakta hem de sol bacakta istatistiksel olarak anlamlı farklılık bulunmamıştır($p<0.05$). Bu çalışma sonuçlarına göre genç futbolcuların farklı yönlerdeki erişme mesafelerinin dövüşçüler ve hentbolculara göre daha kısa olabileceği söylenebilir. Futbolda bacakla erişme gereksinimi içeren hareket paternlerinin çok olmaması, maç esnasında uygulanan çoğu varyasyonda bacakla uzanma yerine çabuk ayak hareketlerinin daha etkili olması neticesiyle futbolcularının dinamik denge veya duruş kontrollerinin gelişmemiş olabileceği söylenebilir. Bununla birlikte dövüşçüler için de dinamik denge performanslarında fark yaratan unsurun geniş eklem açılarında yaptıkları tekmelerden kaynaklı olabileceği düşünülmektedir.

Anahtar Kelimeler: Postüral Kontrol, Erişme Mesafesi, Yıldız Denge Testi

Comparison of Balance Performance in Young Male Soccer, Handball , Sprinters and Combat Sport Athletes

This study aims to compare dynamic balance performances among the young athletes from different sports. Fourty male volunteers who have been competing and training in soccer(n=11), handball(n=6), short distance running(n=10) and combat sports(n=13) participated in the current study. The participants' mean age, height and weights, respectively, were 15,7±0,5years, 175,3±4,6cm and 63,0±6,8kg for short-distance running, 16,2±0,7years, 174,2±4,3cm, 62,2±5, kg for fighters 16,2±0,8years 174,2±6,1cm, 61,9±6,0kg for soccer, 16,3±0,8years, 180,8±10,5cm, 70,7±7,9kg for handball. Star Excursion Balance Test was used to assess balance performance of all subjects. Since it is known that types of physical activity of exercise can result in different improvement for balance ability(Lephart, Giraldo, Borsa, & Fu, 1996), participants were selected with the same sports high school. Left and right leg's dynamic balance values were measured three times and best scores from the each subject were recorded. Normalized leg reach distances (reach distance/leg length x 100 = percentage of leg length) were used as dynamic balance. SPSS (version 25.0; SPSS Inc, Chicago,

IL) was used to analyze the data. Soccer players' reach distances in medial and posteromedial were lower than handball and combat sport groups for right leg; in posteromedial, lateral ve anterolateral were lower than only combat sports group for left leg($p<0.05$). There were no significant differences between any other two groups($p>0.05$). According to our findings it can be shown that leg reach distances of SEBT in young soccer players may be shorter than combat sport athletes and handball players. Although balance is important attributes for soccer, leg reach performances which is more related to flexibility may be not initial form for soccer players. Because the movement patterns required balance in soccer can be easily performed without flexibility, consequently their balance control ability may be inefficient. Lastly, distinctive dynamic balance control skill of combat sport athletes may be result from their kicking practices. Key Words : Postural Control, Reaching Distance, Star Balance Test

SB804

VOLEYBOL VE FUTBOL BRANŞLARINDAKİ GENÇ KIZ SPORCULARIN DİNAMİK DENGE PERFORMANSLARININ KARŞILAŞTIRILMASI

***[1]Niyazi Sıdkı ADIGÜZEL*, [2]Gürcan ÜNLÜ, [3]Murat Koç, [4]Emire ÖZKATAR KAYA**

[1]T.C. Cumhurbaşkanlığı, Ankara
[2]Orta Doğu Teknik Üniversitesi, Ankara
[3]Çukurova Üniversitesi, Adana
[4]Erciyes Üniversitesi, Kayseri

***Email :** nsadiguzel38@gmail.com, grcnunlu@gmail.com, muratkoc@gmail.com, eozkatar@erciyes.edu.tr*

Esneklik ve denge çoğu spor branşında antrenörlerin sporcularının performanslarını arttırmak ve yaralanmaları önlemek için uyguladıkları en önemli fitness bileşenleridir (Pollock, 2010). Bununla birlikte bu performans bileşenlerinin spor branşlarına göre gösterebileceği farklılıklar literatürde açıkça ortaya konulmamıştır. Bu çalışma dinamik dengenin esneklik ve postural kontrol becerileri de gerektiren Yıldız Uzan Eriş Denge Testi (Star Excursion Balance Test) (YUEDT) performanslarının genç kız voleybolcular ve futbolcularda farklılık gösterip göstermediğini incelemeyi amaçlamıştır. Çalışmaya yaşları 15-17 Aralığındaki aynı spor lisesinde eğitim gören 10 futbolcu ve 11 voleybolcu olmak üzere toplam 21 genç kız sporcu gönüllü olarak katılmıştır. Katılımcıların yaş, boy ve kilo ortalamaları futbolcularda; 15,9±0,3 yıl, 161,5±6,1 cm 50,8±4,5 kg, voleybolcularda ise 16,5±0,7 yıl, 165,1±7,8 cm ve 55,9±7,7 kg olarak belirlenmiştir. Normalleştirilmiş erişme mesafeleri(bacak uzunluğuna göre) anterolateral (AL), anterior (ANT), anteromedial (AM), medial (MD), posteromedial (PM), posterior (PO), posterolateral (PL) ve lateral (LAT) yönler olmak üzere 8 farklı parametrede bağımsız örnek T testi ile karşılaştırılmıştır. Katılımcıların yaş, boy ve kilo ortalamaları futbolcularda; 15,9±0,3 yıl, 161,5±6,1 cm and 50,8±4,5 kg, voleybolcularda ise 16,5±0,7 yıl, 165,1±7,8 cm ve 55,9±7,7 kg olarak belirlenmiştir. Bulgular futbolcuların sağ ayak için PL ve LAT yönlerinde, sol ayak için ise MD ve PO yönlerinde voleybolculara göre daha uzak erişme mesafesine sahip olduğunu göstermiştir($p<0.05$). Sonuç olarak genç kız futbolcu ve voleybolcuların dinamik denge performanslarının farklılık gösterebileceği söylenebilir. Ayrıca bu çalışma bulgularının genç sporcularda yıldız uzan-eriş denge performansları için referans değerleri oluşturmayı amaçlayan araştırmalara katkı sağlayabileceği düşünülmektedir. Anahtar Kelimeler: Propriosepsiyon, Postüral Kontrol, Dinamik Denge.

Comparison of Dynamic Balance Test Scores in Young Female Volleyball and Soccer Players

Flexibility and balance are two main fitness components which is commonly prescribed to enhance athletic perfomance and reduce the risk of injury(Pollock, 2010). However it has been not well documented in the literature that how athletes from different sports perform on these components. This study proposed to compare the scores of Star Excursion Balance Test (SEBT) which is designed to measure felexibility and dynamic postural control or balance between the female collegiate athletes competing in soccer and volleyball. Twenty-one female student-athletes aged 15–17 yr participated in the study. The sample included soccer (n=10) and volleyball (n=11) athletes who all have been getting education at a sports high school in Turkey and competing at national and international level. The participants' mean age, height and weight were; 15,9±0,3 years, 161,5±6,1 cm and 50,8±4,5 kg for soccer players and 16,5±0,7 years, 165,1±7,8 cm and 55,9±7,7 kg. Normalized reach distance (percent limb length) were compared for anterolateral (AL), anterior (ANT), anteromedial (AM), medial (MD), posteromedial (PM), posterior (PO), posterolateral (PL), and lateral (LAT) directions using a Independent Sample T test. Soccer players reached farther than volleyball players in PL and LAT directions for right leg and in MD and PO directions for left leg($p<0.05$) while there were no significant differences in forward lunge with right and left leg distance between the groups ($p<0.05$). We can conclude that volleyball and soccer players may be differ in terms of dynamic balance on of SEBT. The findings of this study may also be important contributors to that literature, which aims to reveal to establish reference values for SEBT performance in adolescent population.

Key Words: Proprioception, Postural Control, Dynamic Balance,

SB807

12-14 YAŞ BASKETBOLCU ve VOLEYBOLCU ÇOCUKLARIN BAZI TEMEL MOTORİK ÖZELLİKLERİNİN KARŞILAŞTIRILMASI

[1]Sedat Özcan, [1]Aydın Karabulak

[1]Süleyman Demirel Üniversitesi Isparta

Email : *sedat@sdu.edu.tr, aydinkarabulak@sdu.edu.tr*

Özet Bu araştırmanın amacı, basketbol ve voleybol sporu yapan çocukların bazı fiziksel özelliklerini tespit etmektir. Araştırmaya düzenli olarak basketbol ve voleybol sporu yapan 12-14 yaş grubu toplam 44 çocuk katılmıştır. Grupların esneklik, sürat, kuvvet, anaerobik güç, durarak uzun atlama ve dikey sıçrama performansları arasındaki farklılıklar karşılaştırılmıştır. Elde edilen bulguların analizinde SPSS 15.0 for Windows programında independent t testi kullanılmıştır. Araştırmanın sonunda basketbol ve voleybol sporcularının esneklik, anaerobik güç, 100 metre koşu performansı, vücut ağırlığı ve dikey sıçrama performanslarında istatistiksel olarak anlamlı farkların olduğu tespit edilmiştir (p<0,05). Buna karşılık boy uzunlukları, durarak uzun atlama performansları, bacak kuvveti değerleri ve 30 m sürat koşusu testlerinde iki grup arasında istatistiksel olarak anlamlı farkların olmadığı belirlenmiştir (p<0,05).

Anahtar Kavramlar: Basketbol, Voleybol, Kuvvet ve Sürat

COMPARISON OF BASIC MOTOR CHARACTERISTICS OF 12-14 YEAR GROUP BASKETBALLER AND VOLLEYBALLER CHILDREN

COMPARISON OF BASIC MOTOR CHARACTERISTICS OF 12-14 YEAR GROUP BASKETBALLER AND VOLLEYBALLER CHILDREN Abstract The purpose of this research is to determine some physical characteristics of children playing basketball and volleyball. A total of 44 children aged 12-14 years and play regularly in basketball and voleyball participated in the survey. Differences between groups' flexibility, speed, strength, anaerobic power, standing long jump and vertical jump performance were compared. In the analysis of obtained data, Independent t test was used in SPSS 15.0 for Windows program. As a result of the analysis , it was determined that basketball and volleyball athletes had statistically significant differences in flexibility, anaerobic power, 100 meter running performance, body weight and vertical jump performance (p <0,05). However, it was determined that there was no statistically significant difference between the two groups in height length, standing long jump performances, leg strength values and 30 m sprint test (p <0,05).

Key Words: Basketball, Voleyball, Strenght and Speed

SB810

10–12 YAŞ KIZ TENİSÇİLERDE FONKSİYONEL ANTRENMANIN BİYOMOTOR BECERİLERİ ÜZERİNE ETKİSİ

[1]Oktay ZIRHLI, [1]Nevzat DEMİRCİ

[1]Mersin Üniversitesi / Spor Bilimleri Fakültesi / Türkiye

Email : *oktayzirhli@gmail.com, nevzatdemirci44@hotmail.com*

Bu araştırmanın amacı; 10-12 yaş kız tenisçiler'de fonksiyonel antrenmanın biyomotor becerileri üzerine etkisinin olup olmadığını incelemektir. Araştırma için Mersin Üniversitesi Etik kurul onayı alınmıştır. Çalışmaya en az 2 yıl tenis oynamış, 20 kız (10 kontrol ve 10 Deney) sporcu dahil edildi. Araştırmaya katılan kontrol grubu tenis oyuncularına 8 hafta süresince haftada 4 gün günde 90 dakika olmak üzere rutin tenis antrenman programı uygulanmıştır. Deney grubu tenis oyuncularına ise 8 hafta süresince haftada 4 gün günde 90 dakika olmak üzere 2+2 (2 gün rutin tenis antrenmanı), (2 gün fonksiyonel antrenman) programı uygulanmıştır. Verilerin analizinde T testi ve karışık ölçümler için iki yönlü varyans analizi uygulanmıştır. Bulgulara göre; geleneksel tenis antrenmanı uygulanan kontrol grubu tenisçilerin biyomotor becerileri ile ilgili grup içi ön test ve son test değerleri karşılaştırıldığında anlamlı bir fark olmadığı belirlendi ($p>.05$). 8 haftalık fonksiyonel tenis antrenmanı uygulanan deney grubu tenisçilerin biyomotor becerileri ile ilgili grup içi ön test ve son test değerleri karşılaştırıldığında tüm değişkenlerde anlamlı bir fark olduğu tespit edildi ($p<0.01$). 8 haftalık rutin tenis antrenmanı uygulanan kontrol grubu tenisçilerin wingate anaerobik güç testi ile ilgili grup içi ön test ve son test değerleri karşılaştırıldığında anlamlı bir fark olmadığı belirlendi ($p>.05$). Fonksiyonel antrenman uygulanan deney grubunda ise anlamlı bir fark olduğu tespit edildi ($p<0.01$). Sonuç olarak: Elde edilen veriler gösteriyorki; "rutin tenis antrenmanları" ile birlikte uygulanan "fonksiyonel antrenman" programlarının, 10-12 yaş kız tenisçilerin biyomotor özelliklerini olumlu yönde geliştirdiği ileri sürülebilir.

Anahtar Kelimeler: Fonksiyonel Antrenman, Tenis, Biyomotor Beceriler, Wingate Test

THE EFFECT OF FUNCTIONAL TRAINING ON BIOMOTOR SKILLS IN 10-12 YEARS OLD GIRL TENNIS

The purpose of this study is; In 10-12 year old girl tennis players, we examine whether functional training has an effect on biomotor skills. Mersin University ethics committee will be approved for research. Male and female athletes aged 10-12 who played tennis for at least 2 years to work will be preferred. The study will consist of a 10-person Control Group and a 10-person Experimental Group. The tennis player in the control group participating in the survey will be given a routine tennis training program for 90 minutes a day, 4 days a week for 8 weeks. Tennis players will be given 2 + 2 (2 day routine tennis training), (2 day functional training) program for 4 days a week for 90 minutes a day for 8 weeks. T tests were used to assess significance wo-way variance analysis was applied for mixed measurements. Results: It is detected that there is no significant difference at the preliminary test and final test values in biomotor skills of control group tennis players at comparison within the group, who took traditional tennis training ($p>.05$). A significant difference in all variables is detected at the preliminary test and final test values in biomotor skills of assay group tennis players at comparison within the group, who took 8 weeks of functional tennis training ($p<0.01$). It is detected that there is no significant difference at the pre-test and post-test values in Wingate anaerobic power test of control group tennis players at comparison within the group, who took routine tennis training of 8 weeks ($p>.05$). A significant difference in all variables is detected at the pre-test and post-test values in Wingate anaerobic power test of assay group tennis players at comparison within the group, who took 8 weeks

Keywords: Functional Training, Tennis, Biomotor Skills, Wingate Test

SB831

AĞIRLIK YELEĞİ KULLANILARAK YAPILAN PLİOMETRİK EGZERSİZLERİN 16-18 YAŞ GRUBU MİLLİ TAEKWONDOCULARDA DİKEY SIÇRAMA, 20 MT. SÜRAT VE ÇİFT AYAK UZUN ATLAMA PERFORMANSINA ETKİSİ

[2]Metin ŞAHİN, [3]Fatih ÇATIKKAŞ, [1]Mehmet KUMARTAŞLI, [1]Özgür GÜLEN, [1]Büşra SERÇE

[1]Süleyman Demirel Spor Bilimleri Fakültesi, ISPARTA
[2]Selçuk Üniversitesi Spor Bilimleri Fakültesi, KONYA
[3]Celal Bayar Üniversitesi Spor Bilimleri Fakültesi, MANİSA

Email : *metinsahintkd@gmail.com, fatihcatikkas@gmail.com, mehmetkmrtsl@hotmail.com, ozgur.gulen@gsb.gov.tr, sercebusra_3542@hotmail.com*

AMAÇ Bu çalışmanın amacı; Ağırlık yeleği kullanılarak yaptırılan 8 haftalık pliometrik egzersizlerinmilli takım seviyesindeki taekwondo sporcularının dikey sıçrama, 20 metre sürat ve çift ayak uzun atlama performanslarına etkisinin incelenmesidir.

YÖNTEM Çalışmaya Balıkesir ilinde özel bir spor kulübünde 7 senelik spor geçmişine sahip düzenli olarak antrenman yapan 6-18 yaş arası12 erkek milli sporcu gönüllü olarak katıldılar. Sporculara 8 hafta süre ile haftada 3 gün pliometrik egzersizler uygulanmıştır.Elde edilen verilerin analizinde Spss 23 for Windows programında Paired T Test kullanılmıştır.8 haftalık egzersizlerin sonunda dikey sıçrama,20 metre sürat testi ve çift ayak uzun atlama değerlerinde anlamlı farklılıklar gözlemlenmiştir.($p<0.05$).

SONUÇ Sonuç olarak kendi vücut ağırlığına ek olarak kullanılan ağırlık yeleklerinin dikey sıçrama, 20 metre sürat ve çift ayak uzun atlama performanslarını yüksek düzeyde geliştirdiği tespit edilmiştir Bu bulgulara göre antrenmanlarda ağırlık yeleği kullanımının performans gelişimine önemli katkıları olduğu söylenebilir.

Anahtar Kelimeler: Ağırlık yeleği,taekwondo,pliometrik

PLIOMETRIC EXERCISES USED BY WEIGHT VEST, VERTICAL JUMPING IN 16-18 YEARS OLD TAEKWONDOCULAR, 20 MT. EFFECT OF SPEED AND DOUBLE FOOT LONG JUMPING PERFORMANCE

PURPOSE The aim of this study; Theaim of this study is to investigate the effect of 8 week pliometric exercises performed by using weight vest on the vertical jump, 20 meters speed and double foot long jump performances of national team level taekwondo athletes.

METHOD 12 male national athletes between the ages of 16 and 18 who regularly train in a private sports club in Balıkesir province with 7 years of sports history participated in the study. Pliometric exercises were applied to athletes for 8 weeks 3 days a week. Paired T Test was used in Spss 23 for Windows program. At the end of the 8-week exercises, significant differences were observed in vertical jump, 20 meter speed test and double foot long jump ($p <0.05$).

RESULT As a result, it was found that the weight vests used in addition to the irown body weight improved their vertical jump, 20 meter speed and double foot long jump performances in a high level.

SB850

ELİT TAEKWONDOCULARDA AĞIRLIK YELEĞİ KULLANILARAK YAPILAN PLİOMETRİK ANTREMANLARIN MOTORİK BAZI ÖZELLİKLERİN GELİŞİMİ ÜZERİNE ETKİLERİNİN İNCELENMESİ

[2]Metin ŞAHİN, [3]Fatih ÇATIKKAŞ, [1]Mehmet KUMARTAŞLI, [1]Özgür GÜLEN, [1]Büşra SERÇE

[1]Süleyman Demirel Spor Bilimleri Fakültesi, ISPARTA
[2]Selçuk Üniversitesi Spor Bilimleri Fakültesi, KONYA
[3]Celal Bayar Üniversitesi Spor Bilimleri Fakültesi, MANİSA

Email : *metinsahintkd@gmail.com, fatihcatikkas@gmail.com, mehmetkmrtsl@hotmail.com, ozgur.gulen@gsb.gov.tr, sercebusra_3542@hotmail.com*

AMAÇ Bu çalışmanın amacı; Ağırlık yeleği kullanılarak yaptırılan 8 haftalık pliometrik antrenmanlarım milli takım seviyesindeki taekwondo sporcularının dikey sıçrama, 20 metre sürat ve durarak uzun atlama performanslarına etkisinin incelenmesidir.

YÖNTEM Çalışmaya Balıkesir ilinde özel bir spor kulübünde 7 senelik spor geçmişine sahip düzenli olarak antrenman yapan 16-18 yaş arası 12 erkek milli sporcu gönüllü olarak katıldılar. Sporculara 8 hafta süre ile haftada 3 gün pliometrik antrenmanlar uygulanmıştır.Elde edilen verilerin analizinde Spss 23 for Windows programında Paired T Test kullanılmıştır.8 haftalık antrenmanların sonunda dikey sıçrama,20 metre sürat testi ve durarak uzun atlama değerlerinde anlamlı farklılıklar gözlemlenmiştir.($p<0.05$).

SONUÇ Sonuç olarak kendi vücut ağırlığına ek olarak kullanılan ağırlık yeleklerinin dikey sıçrama, 20 metre sürat ve durarak uzun atlama performanslarını yüksek düzeyde geliştirdiği tespit edilmiştir Bu bulgulara göre antrenmanlarda ağırlık yeleği kullanımının performans gelişimine önemli katkıları olduğu söylenebilir.

Anahtar Kelimeler: Ağırlık yeleği,taekwondo,pliometrik

EXAMINATION OF THE DEVELOPMENT OF SOME MOTORIC PROPERTIES OF PLIOMETRIC EXERCISES USING WEIGHT VEST IN ELITE TAEKWONDO ATHLETES

PURPOSE The aim of this study; The aim of this study is to investigate the effect of 8 week pliometric exercises performed by using weight vest on the vertical jump, 20 meters speed and double foot long jump performances of national team level taekwondo athletes.

METHOD 12 male national athletes between the ages of 16 and 18 who regularly train in a private sports club in Balıkesir province with 7 years of sports history participated in the study. Pliometric exercises were applied to athletes for 8 weeks 3 days a week. Paired T Test was used in Spss 23 for Windows program. At the end of the 8-week exercises, significant differences were observed in vertical jump, 20 meter speed test and double foot long jump ($p <0.05$).

RESULT As a result, it was found that the weight vests used in addition to the irown body weight improved their vertical jump, 20 meter speed and double foot long jump performances in a high level.

Keywords: Weight vest, taekwondo, pliometric

SB858

KUVVET ANTRENMANLARINDA OTO-REGÜLASYONUN YERİ: HIZ TABANLI ANTRENMAN

***[1]Kaan Gürbey AKTÜRE*, [2]Mustafa Arslan BAŞAR, [1]Çiğdem BULGAN, [2]Sedat ODABAŞI**

[1]Sağlık Bilimleri Üniversitesi, Egzersiz Ve Spor Bilimleri Bölümü İstanbul
[2]Haliç Üniversitesi, Beden Eğitimi Ve Spor Yüksekokulu, İstanbul

***Email :** akture.kaan@gmail.com, m.arslanbasar@gmail.com, cigdembulgan@gmail.com, sdtodabasi@gmail.com*

Bu çalışma, içerisinde birçok muğlak nokta barındıran geleneksel 1 tekrar maksimum (1TM) hesaplanmasına dayalı antrenman sistemine alternatif olarak hıza dayalı antrenman sisteminin faydalarını, uygulanabilirliğini ve antrenman program dizaynı konusundaki fikirleri kanıta dayalı bilgiler eşliğinde incelemeyi amaçlamaktadır.

Kuvvet antrenmanlarının sportif performans alanında önemi göz önüne alındığında spor bilimi alanında çalışan kişiler son dönemde yoğun bir şekilde doz-tepki kavramlarına odaklanmışlardır. Bu odaklanmanın temelinde kuvvet antrenmanlarında yoğunluğun belirlenmesi için 1TM ağırlığının tespiti yatmaktadır. Bu yöntem uzun yıllardır antrenman yoğunluklarını belirlemek için altın standart olarak kabul edilmiştir. Ancak günümüzde geleneksel yöntemin antrenman yoğunluklarının nesnel olarak tespiti için yeterli olmadığı görülmektedir. 1TM ölçümleri, pratik olmaması, egzersize yeni başlayan bireylerde yoğunluğun hızla değişmesi, tecrübesiz antrenörler tarafından uygulandığında yaralanma inditansını arttırması ve duygu durumu, ortam, günlük stres gibi birçok mental parametreden etkilenmesi nedeniyle yeni metotların değerlendirilmeye alınmasını zaruri hale getirmiştir.

Geleneksel 1TM yöntemine alternatif olarak son dönemde hızla yaygınlaşan hız tabanlı antrenman sistemi, temel olarak egzersiz hızının çeşitli ekipmanların kullanımıyla ölçülerek değerlendirilmesini içerir. Yaygın olarak ivmeölçer, doğrusal hız transdüserleri ve üç boyutlu hareket analiz sistemlerini kullanan bu yöntem, birçok spor bilimci tarafından kuvvet antrenmanı yoğunluğu için hareket hızının monitörize edilmesinin daha kesin ve nesnel bir şekilde ölçülmesine olanak tanıdığı belirtilmiştir. Bunun da temelinde, 1TM'da gerçekleştirilecek başarılı bir kaldırış sırasında üretilen ortalama konsantrik hız (hareket hızı eşiği olarak bilinir) ile 1TM'da gerçekleştirilen hızların mutlak kuvvet arttığında dahi tutarlı kalabilmesi yatmaktadır. Bu nedenle, seçilecek egzersizlerde bir hız-yük profilinin oluşturulması hareket hızına göre kuvvet antrenmanı yüklerinin tutarlı bir şekilde belirlenmesinin yolunu açmaktadır.

Bu inceleme, geleneksel 1TM tabanlı yöntemin içerisinde bulunan limitlemelerin yarattığı antrenman etkisinin ortadan kaldırılması için hız tabanlı antrenman profillemesini önererek pratik uygulamaların performansa olan etkisini içermektedir.

Auto-Regulation in Strength Training: Speed Based Training

The aim of this study is to examine the benefits, applicability of the velocity based training system as an alternative to the traditional 1 repetition maximum (1RM) calculation system with many ambiguous points in the light of evidence based information.

Given the importance of strength training in the field of sport performance, people working in the field of sport science have recently focused intensively on dose-response concepts. The basis of this focus is the determination of 1RM weight to determine intensity in strength training. 1RM measurements necessitated the evaluation of new methods due to the lack of practicality, the rapid change in intensity in individuals starting to exercise, increasing the injury indicacy when applied by inexperienced coaches, and being affected by many mental parameters such as mood, environment and daily stress.

As an alternative to the traditional 1RM method, the velocity-based training system, which has become widespread recently, mainly involves measuring and evaluating exercise speed with the use of various equipment. This method, which commonly uses accelerometers, linear velocity transducers and three-dimensional motion analysis systems, has been reported by many sports

scientists to allow more precise and objective measurement of movement velocity for strength training intensity. This is based on the fact that the average concentric velocity (known as the traverse velocity threshold) produced during a successful lift at 1RM and the velocity at 1RM remain consistent even when the absolute force increases. Therefore, the creation of a velocity-load profile in the exercises to be selected leads to a consistent determination of the strength training loads according to the movement velocity.

This review includes the impact of practical applications on performance by proposing speed-based training profiling in order to eliminate the training effect created by the limitations within the traditional 1RM-based method.

SB862

TÜRKİYEDEKİ YÜKSEKOĞRETİM KURUMLARINDA CİMNASTİK ÜZERİNE YAPILAN DOKTORA TEZLERİ ÜZERİNE BİR İNCELEME

[1]BANU NURDAN ÖZSU, [1]EREN ULUÖZ

[1]Çukurova Üniversitesi Beden Eğitimi Ve Spor Yüksekokulu

Email : *banunurdan28@gmail.com, proferde@hotmail.com*

Cimnastik dünya üzerinde yaygın bir spor dallarından birisidir. Literatürdeki çalışmalar incelendiğinde cimnastiğin başlı başına bir spor dalı olmanın yanı sıra birçok spor branşı için gerekli görülen fiziksel, motorik ve psikolojik yeterlilikleri kazanmaya yardımcı olan bir spor olduğu bildirilmiştir. Bu özelliğinden dolayı birçok bilimsel araştırmaya konu olmaktadır. Bu çalışmanın amacı Türkiye'de Cimnastik üzerine yapılan doktora tezlerinin incelenmesidir. Çalışmada içerik analizi yöntemi ile tezlerin odaklandığı konular belirlenmeye çalışılmıştır. Veri kaynağı olarak Yükseköğretim Kurumu (YÖK) Ulusal Tez Merkezi Veri Tabanı kullanılmıştır. Yapılan analiz sonucunda spor konulu toplam 1347 doktora tezi olduğu görülmüştür. Bu tezlerin %1,41'i (19 adet) Cimnastik üzerine yapılmıştır. Tezlerin 63,16'sı (12) tam erişime açık durumdadır. Buna karşılık 7 tezin tam metnine erişim kısıtlanmıştır. Yayınlanan doktora tezlerinin üniversitelere göre dağılımına bakıldığında tezlerin %21,05'inin (4 adet) Gazi Üniversitesinde, %21,05'inin (4 adet) Marmara Üniversitesi'nde yapıldığı görülmektedir. Ortadoğu Teknik Üniversitesi, Atatürk Üniversitesi, Celal Bayar Üniversitesi, Ege Üniversitesi, Ankara Üniversitesi, Çukurova Üniversitesi, Hacettepe Üniversitesi, Abant İzzet Baysal Üniversitesi ve Uludağ Üniversitesinde ise birer kez çalışılmıştır. Tezlerin yazım diline göre dağılımı incelendiğinde ise tezlerin sadece %5,26'sının İngilizce dilinde yazıldığı görülmüştür. Tezlerin geriye kalan %94,74'lük kısmının Türkçe dilinde yazıldığı görülmüştür. İncelenen doktora tezlerinin alanlara göre dağılımları incelendiğinde hareket ve antrenman bilimleri (%47,37–9 adet), psiko-sosyal alanlarda (%26,32–5 adet), spor fizyolojisi alanında (%21,05–4adet) ve spor yönetimi alanında (%5,28–1) doktora tezi yapıldığı bulunmuştur. Sonuç olarak çalışmada elde edilen sonuçlar Cimnastik branşında yapılan doktora tezlerinin yarıya yakınının Gazi Üniversitesi ve Marmara üniversitesinde yapıldığını göstermektedir. Jimnastik gibi temel spor dallarından birinde bu kadar az sayıda doktora tezi yapılmış olması çalışmanın olumsuz bir bulgusu olarak görülebilir. Buna ek olarak engelliler, yaşlılar, gebeler vb özel gruplar üzerine hiç bir doktora tezi yazılmamış olması çalışmanın diğer bir olumsuz bulgusu olarak görülebilir. Sportif başarının arttırılması, sporcu sağlığının korunması ve cimnastik sporunun yaygınlaştırılması ve öğretimi gibi konularda daha fazla ve geniş kapsamlı çalışmalar yapılması gerektiğini düşünmekteyiz.

Anahtar Kelimeler: Cimnastik,

A REVIEW OF THE DOCTORAL DISSERTATION PERFORMED ON GYMNASTİCS IN HIGHER EDUCATION INSTITUTIONS IN TURKEY

Gymnastics is one of the most common sports in the world. When the studies in the literature are examined, it is reported that gymnastics is a sport that helps to gain physical, motoric and psychological competences which are necessary for many sports branches. The aim of this study is to examine the dissertations are performed on Gymnastics in Turkey. In this study, the subjects that the theses focus on were tried to be determined by content analysis method. Higher Education Institution (YÖK) National Thesis Center Database was used as data source. When the distribution of doctoral dissertations according to universities is examined, it is seen that 21.05% (4) of theses are performed in Gazi University and 21.05% of theses are performed in Marmara University. Middle East Technical University, Ataturk University, Celal Bayar University, Ege University, Ankara University, Cukurova University, Hacettepe University, Abant Izzet Baysal University and Uludag University were studied once. When the distribution of doctoral theses examined by fields is examined, movement and training sciences (47.37%), psycho-social areas (26.32%), sports physiology (21.05%) and sports management (5.28%). As a result, the results obtained in the study show that nearly half of the doctoral theses in the gymnastics branch were conducted in Gazi University and Marmara University. The fact that there are so few doctoral theses in one of the main sports such as gymnastics can be seen as a negative finding of the study. In addition, the fact that no doctoral dissertation was written

on special groups such as disabled, elderly, pregnant, etc. It can be seen as another negative finding of the study. We believe that more and more comprehensive studies should be performed on issues such as increasing sport success, preserving the health of athletes and disseminating and teaching gymnastics.

Keywords: Gymnastics, Theses, Doctoral

SB866

BANKA ÇIKMA HAREKETİNDE TİTREŞİM UYGULAMASININ SPRİNT, DENGE VE SIÇRAMA PARAMETRELERİNE AKUT ETKİLERİ

[1]Ezgi Karapınar, [1]Mehmet Kale

[1]Eskişehir Teknik Üniversitesi Spor Bilimleri Fakültesi, ESKİŞEHİR

Email : *, mkale@eskisehir.edu.tr*

Amaç: Çalışmanın amacı banka çıkma hareketinde titreşim uygulamasının sprint, denge ve sıçrama parametrelerine akut etkisini incelemektir. Yöntem: Çalışmaya spor bilimleri fakültesinden 30 kadın öğrenci [(titreşimli banka çıkma grubu (n=15): yaş: 19.3±1.3yıl, boy uzunluğu: 162.0±0.1cm, vücut ağırlığı; 52.8±6.0kg) ve (titreşimsiz banka çıkma grubu (n=15): yaş: 20.2±2.1yıl, boy uzunluğu: 161.4±0.1cm, vücut ağırlığı: 57.7±11.6kg)] gönüllü katılmıştır. Her gruba motorize koşu bandında 30m sprint, 30sn statik denge, skuat ve aktif sıçrama testleri, titreşim platformuna 30sn sağ ve 30sn sol bacakla toplam 60sn banka çıkma hareketi (titreşimli banka çıkma grubuna 4mm ve 50Hz titreşim) uygulaması tanıma/alıştırma olarak uygulatıldıktan sonraki 7-10 gün içinde banka çıkma hareketi öncesi ön-testler ve banka çıkma hareketi sonrası son-testler yapılmıştır. Banka çıkma hareketinin ardından 3dk pasif dinlenme sonrası 3dk arayla 2 tekrarlı 30m sprint testi yapılmıştır. Testin 90sn sonrasında 30sn arayla 2 tekrarlı 30sn çift bacak statik denge testi yapılmıştır. Bitiminde 90sn dinlenmenin ardından 30sn arayla 2 tekrarlı skuat ve aktif sıçrama testleri yapılmıştır. Her testeki en iyi derecesi istatistiksel değerlendirmeye alınmıştır. İstatistiksel olarak ön- ve son-test grup-içi karşılaştırmaları Wilcoxon eşleştirilmiş iki örnek testiyle, gruplar-arası karşılaştırmaları Mann Whitney U testiyle analiz edilmiştir. Anlamlılık düzeyi $p \leq 0.05$ alınmıştır. Bulgular: Otuz metre sprint parametrelerinin gruplar-arası ön-test ve son-test karşılaştırmalarında istatistiksel anlamlı fark bulunmamıştır. Titreşimli banka çıkma grubunun 30m sprinte bağlı adım uzunluğu ($p \leq 0.01$), yatay kuvveti ve güç parametreleri ($p<0.05$) dışında iki grubun grup-içi karşılaştırmalarında diğer tüm sprint parametrelerinde istatistiksel anlamlı fark bulunmamıştır. Denge parametreleri açısından grup-içi ve gruplar-arası ön-test ve son-test karşılaştırmalarında istatistiksel anlamlı fark bulunmamıştır. Her iki sıçramanın ön-test ve son-test karşılaştırmalarında gruplar-arasında istatistiksel anlamlı farklar bulunmuştur ($p<0.01$). Grup-içi ön-test ve son-test karşılaştırmalarında sadece titreşimli banka çıkma grubunun aktif sıçramasında istatistiksel anlamlı fark bulunmuştur ($p<0.01$). Sonuç olarak 4mm ve 50Hz titreşimle 60sn yapılan banka çıkma hareketi sprint adım uzunluğu, yatay kuvveti ve gücünün yanısıra aktif sıçramayı akut etkilediğinden sprint ve reaktif kuvvet gelişimine yarar sağlayabilir.

ACUTE EFFECTS OF STEP-UP MOVEMENT WITH VIBRATION TO SPRINT, BALANCE, AND JUMP PARAMETERS

Purpose: The purpose of this study was to investigate of acute effects of step-up movement with vibration on sprint, balance, and jump parameters. Methods: Voluntary 30 women students from the Faculty of Sport Sciences were participated to the study [(vibration group (n=15): age: 19.3±1.3years, body height: 162.0±0.1cm, body weight; 52.8±6.0kg) and (non-vibration group (n=15): age: 20.2±2.1years, body height: 161.4±0.1cm, body weight: 57.7±11.6kg)]. Both groups participated to pre- and post-tests of 30m sprint on a non-motorized treadmill, 30sec static balance, squat jump, and countermovement jump in 7-10 days after the familiarization. Both groups stepped up on to the vibration platform in 60sec (30sec right leg + 30sec left leg) but EG had an additional vibration with 4mm of amplitude and 50Hz of frequency. Three minutes after they participated to 2x30m sprint test with 3min rest. A 2x30sec static balance with both legs was tested after 90sec. Ninety seconds after they participated to squat and countermovement jump tests (2 times of each with 30sec rest). The best performance of each test was evaluated. Pre- and post-test comparisons of each group were analyzed with Wilcoxon signed rank test. Mann Whitney U test was used for pre- and post-test comparisons between two groups. Probability level was $p \leq 0.05$. Results: The result of this study showed that there were no statistical pre- and post-test differences between the groups for 30m sprint parameters. There were no statistically pre- and post-test differences within the groups in all 30m sprint parameters except for stride length, horizontal force, and power ($p<0.05$) within the vibration group. There were no statistical pre- and post-test differences between the groups and within the groups for balance parameters. Squat jump and countermovement jump had

statistical pre- and post-test differences between the groups ($p<0.01$). There was also a statistically pre- and post-test difference in countermovement jump in vibration group. In conclusion, the vibration application in 60sec, 4mm, and 50Hz with step-up movement can be beneficial to develop sprint and reactive strength due to acute effects of sprint parameters including stride length, horizontal strength, and power.

SB867

SPOR TIRMANIŞI VE DART ATIŞLARININ AKTİVİTE VE TOPARLANMA SIRASINDAKİ KALP ATIM HIZI DEĞİŞKENLİĞİ YANITLARINA ETKİLERİ

***[1]Muammer Altun*, [1]Nihal Dal, [1]Haydar Kaynak**

[1]Manisa Celal Bayar Üniversitesi, Manisa

Email : *muammer-altun@hotmail.com, nihal_arc@yahoo.com, haydarkaynak@hotmail.com*

Spor tırmanışı ve dart atma aktivitelerinin, aktivite sırasında ve sonrasında sporcuların kalp atım hızı değişkenliği (HRV) yanıtlarına etkisini araştırmayı amaçladık. 24 spor tırmanıcı ve dart sporcusu katıldı. İlk başta, 4 dakika boyunca katılımcıların aktivite öncesi HRV'leri bir elektrokardiyogram ile ölçüldü. Daha sonra katılımcılar HRV yanıtlarını ölçerken 4 dakika boyunca tırmanma duvarlarına tırmandılar yada 4 dakika içinde 15 dart fırlattılar. Son olarak, katılımcıların HRV toparlanma yanıtları 4 dakika boyunca ölçüldü. HRV, zaman alanı (NNmean, SDNN ve RMSSD) ve frekans alanı (Düşük frekans [LF] ve Yüksek frekans [HF]) parametrelerinden incelendi. Elde edilen verileri analiz etmeden önce, aktivite ve toparlanma sırasında HRV parametrelerinin yüzde değişimini hesapladık. Bu amaçla, başlangıçta ölçülen HRV parametreleri normalizasyon referans değeri olarak kullanıldı ve % 100 HRV olarak tanımlandı. Aktivite ve toparlanma sırasında ölçülen HRV parametreleri bu normalizasyon referans değerlerine bölünerek 100 ile çarpıldı. Böylece, aktivite ve toparlanma sırasındaki HRV değerleri bu referans değerlerin yüzdesi olarak ifade edildi. Daha sonra bu değerler, spor tırmanışı ile dart atma grupları arasında HRV açısından anlamlı bir fark olup olmadığını incelemek için kullanıldı. MANOVA sonuçları, spor tırmanışı ve dart atma grupları arasında aktivite sırasındaki önemli HRV tepki farklılıklarını ortaya koydu [Pillai's Trace=.727, F(6, 18)=8, p=005, η2 =.73]. Daha sonra yapılan çoklu karşılaştırmalar dart atmanın spor tırmanışından daha fazla NNmean [p=.001] ve RMSSD [p=.046] yüzde değişimine neden olduğunu gösterdi. Ayrıca MANOVA, spor tırmanışı ve dart atma grupları arasında toparlanma sırasındaki önemli HRV yanıt farklılıklarını ortaya koydu [Pillai's Trace=.732, F(6, 18)=8.20, p=.001, η2 =.73]. Takip eden çoklu karşılaştırmalar, dart fırlatmanın spor tırmanışından daha büyük bir NNmean SDNN, RMSSD, LF ve HF yüzdesinde değişime neden olduğunu gösterdi. Sonuç olarak, dart atmanın HRV üzerinde spor tırmanışından daha büyük bir etkisi olabilir.

The Effect Of Sport Climbing And Dart Throwing On Heart Rate Variability Responses During Activity And Recovery

We aimed to explore the effect of sport climbing and dart-throwing activities on athletes' heart rate variability (HRV) responses during and after activity. The participants were included 24 sport climbers and dart throwers. First, participants' resting HRVs were measured for 4 minutes via an electrocardiogram. Then, participants climbed to a climbing wall for 4 minutes or thrown 15 darts in for 4 minutes while their HRV responses measured. Lastly, participants' HRV recovery responses were measured for 4 minutes. HRV was expressed in terms of time-domain (NNmean, SDNN, and RMSSD) and frequency-domain (Low-frequency [LF], and High frequency [HF]) parameters. Before analyzing obtained data we first calculated percentage change of HRV parameters during activity and recovery. For this purpose, HRV parameters measured during the baseline were used as a normalization reference value and defined as 100% HRV. HRV parameters measured during the activity and recovery were divided by these normalization reference values and multiplied by100. Thus, during the activity and recovery, the HRV values were expressed as a percentage of these reference values. Afterward, these values were used to examine whether there was a significant difference between sport climbing and dart throwing groups in terms of HRV. Results of the MANOVA revealed a significant HRV response differences between sport climbing and dart throwing groups during activity [Pillai's Trace=.727, F(6, 18)=8, p=005, η2 =.73]. Follow up multiple comparisons indicated that dart-throwing gave rise to greater NNmean [p=.001] and RMSSD [p=.046] percentage change than sport climbing. MANOVA also revealed significant HRV response differences between sport climbing and dart throwing groups during recovery [Pillai's Trace=.732, F(6, 18)=8.20, p=.001, η2 =.73]. Follow up multiple comparisons indicated that dart-throwing gave rise to a greater NNmean SDNN, RMSSD, LF, and HF percentage change than sport climbing. Consequently, dart-throwing may have a greater effect on HRV than sport climbing.

SB868

FARKLI ANTRENMANLARIN BASKETBOLCULARDA KAS MİMARİSİNE ETKİSİ

[1]EYLEM ÇELİK, [2]HAYRİ ERTAN, [3]SEVGİ ÖZDEMİR KART, [4]GÜLİN FINDIKOĞLU ERGİN, [4]NURAY AKKAYA

[1]Pamukkale Üniversitesi Spor Bilimleri Fakültesi,DENİZLİ
[2]Eskişehir Teknik Üniversitesi Spor Bilimleri Fakültesi, ESKİŞEHİR
[3]Pamukkale Üniversitesi Fen Edebiyat Fakültesi,DENİZLİ
[4]Pamukkale Üniversitesi Fiziksel Tıp Ve Rehabilitasyon , DENİZLİ

Email : *eylemc@pau.edu.tr, hayriertan@gmail.com, ozsev@pau.edu.tr, gulinf@pau.edu.tr, nakkaya@pau.edu.tr*

Giriş ve Amaç Kasın uzama-kısalma döngüsü sırasında kas fibrilleri tarafından üretilen güç kas mimarisine bağlıdır. Özellikle alt ekstremitenin yoğun kullanıldığı sporlarda quadriceps femoris kasının anatomik yapısı ile kas mimarisi (Kas kalınlığı, kas lif uzunluğu, pennasyon açısı) değerlerinin kuvvet performansı ile ilişkisi olduğu düşünülmektedir. Bu çalışmanın amacı erkek basketbolcuların sekiz haftalık izokinetik kuvvet ve vibrasyon antrenmanlarının kas mimarisi değerlerine etkisini araştırmaktır. Yöntem Çalışmaya lisanslı olarak spor yapan 24 erkek basketbol oyuncusu katılmıştır. Sporcular yaş, spor yaşı, boy ve vücut ağırlığı değerleri dikkate alınarak üç gruba (izokinetik, vibrasyon, kontrol) ayrılmışlardır. Kontrol grubu (n=8; yaş 15,88 ± 0,36 yıl, antrenman yaşı 4,63± 1,19 yıl, boy 174,0± 13,06 cm, vücut ağırlığı 76.55 ± 13,70 kg) haftada iki gün rutin basketbol antrenmanı yanında ilave iki gün de 30 dakikalık şut antrenmanı yapmıştır. İzokinetik Grubu (n=8; yaş 15,38 ± 0,52 yıl, antrenman yaşı 5,25± 1,38 yıl, boy 183,0± 6.78 cm, vücut ağırlığı 76.14 ± 14.02 kg) ve Vibrasyon grubu (n=8; yaş 15,25 ± 0,46 yıl, antrenman yaşı 5,63± 1,19 yıl, boy 175,0± 8.55 cm, vücut ağırlığı 65.49 ± 7,11 kg) rutin basketbol antrenmanları yanında 8 hafta haftada iki gün ilgili olduğu grubun izokinetik ve vibrasyon antrenmanlarına katılmışlardır. Sporcuların kas mimarisi değerleri olarak kas kalınlığı, kas lif uzunluğu, pennasyon açısı değerleri B mode ultrason kullanılarak dominant bacak rektus femoris ve vastus lateralis kaslarında tespit edilmiştir. Çalışmada üç grup arasındaki istatistiksel karşılaştırmalar Kruskall Wallis test yöntemine göre test edilmiştir. Grupların kendi içindeki ön test ve son test değerleri arasında farkın olup olmadığı ise Wilcoxon analizi ile değerlendirilmiştir. Anlamlılık düzeyi 0,05 olarak kabul edilmiştir. Bulgular ve Sonuç Elde edilen bulgular incelendiğinde sadece izokinetik antrenman grubunun rectus femoris kasının pennasyon açısına ait öntest ve sontest değerleri arasında anlamlı bir fark bulunmuştur ($p< 0.05$). Araştırma sonunda sportif açıdan optimal düzeyde performans sergilenmesinde kasın mimari özelliklerinin belirlenmesinin anahtar rol oynadığı düşünülmektedir.

THE EFFECT OF DIFFERENT TRAININGS ON MUSCLE ARCHITECTURE IN BASKETBALL PLAYERS

Introduction and purpose The power generated by the muscle fibrils during the muscle's elongation-shortening cycle depends on the muscle architecture. It is thought that the anatomical structure of the quadriceps femoris muscle and muscle architecture (muscle thickness, muscle fiber length, pennation angle) values are correlated with the strength performance, especially in sports where the lower extremity is used extensively. The aim of this study is to investigate the effect of eight week isokinetic strength and vibration training of male basketball players on muscle architecture values. Method Twenty-four male basketball players engaged in sports participated in the study. The athletes were divided into three groups (isokinetic, vibration, control) taking into account the age, sport age, height and body weight. Control group (n = 8; age 15.88 ± 0.36 years, training age 4.63 ± 1.19 years, height 174.0 ± 13.06 cm, body weight 76.55 ± 13.70 kg) two days a week In addition to routine basketball training, he also did 30 minute shooting training for an additional two days. Isokinetic Group (n = 8; age 15.38 ± 0.52 years, training age 5.25 ± 1.38 years, height 183.0 ± 6.78 cm, body weight 76.14 ± 14.02 kg) and vibration group (n = 8) age 15,25 ± 0,46 years, training age 5,63 ± 1,19 years, height 175,0 ± 8.55 cm, body weight 65.49 ± 7.11 kg) 8 days besides routine basketball training is related to two days a week They participated in isokinetic and vibration training of the group. Muscle thickness, muscle fiber length, pennation angle values were determined in dominant leg rectus femoris and vastus lateralis muscles by using B mode ultrasound. In the study, statistical comparisons between three groups were tested according to Kruskall Wallis test method. Wilcoxon analysis was used to determine the difference between the pre-test and post-test values of the groups. Significance level

SB871

TENİSÇİLERDE FARKLI SÜRELERDE YAPILAN STATİK ESNETME EGZERSİZLERİNİN BAZI MOTORİK ÖZELLİKLERE KRONİK ETKİSİ

***[1]EYLEM ÇELİK*, [1]VEYSEL ULUDAĞ, [2]ZEKERİYA ÇELİK, [2]HALİT EGESOY**

[1]Pamukkale Üniversitesi Spor Bilimleri Fakültesi,DENİZLİ
[2]Pamukkale Üniversitesi Spor BilimleriFakültesi,DENİZLİ

***Email :** eylemc@pau.edu.tr, vuludag1365@outlook.com, zcelik@pau.edu.tr, hegesoy@pau.edu.tr*

Bu çalışmanın amacı kadın tenisçilerde farklı sürelerde ve serilerde yapılan statik esnetme hareketlerinin esneklik, sürat, çeviklik ve sıçrama performanslarına kronik etkisini incelemektir. Çalışma yaş aralığı 14-17 yıl olan 30 kadın tenisçi gönüllü olarak katılmıştır. Sporcular esneklik değerleri baz alınarak kontrol grubu (n=10 boy: 1,66±0,03 m; vücut ağırlığı: 64,77±9,80kg; yaş: 15,56±1,24 yıl), Deney 1 (n=10 boy: 1,63±0,03 m; vücut ağırlığı: 58,64± 6,42 kg; yaş: 15,57±1,18 yıl) ve Deney 2 (n=10 boy: 1,63±0,05; vücut ağırlığı: 58,69±4,01 kg; yaş: 15,12± 0,83) olmak üzere 3 gruba ayrılmıştır. Denekler 6 hafta süresince haftada 2 gün antrenman yapmışlardır. Kontrol grubu 6 hafta boyunca tenis antrenmanı yaparken deney 1 ile deney 2 (60s) grubu hamstring, kalça, calf ve quadriceps kaslarına yönelik statik esnetme hareketlerini yaparak tenis antrenmanına başlamışlardır. Deney 1 grubuna her esnetme hareketi 6 tekrarlı, 15s süreyle ve hareketler arası dinlenme 7,5 saniye olacak şekilde, deney 2 grubuna da 3 tekrarlı 30 s süreyle olup hareketler arası 15s dinlenme vererek yaptırılmıştır. Deneklerin dikey sıçrama, sürat, çeviklik ve esneklik değerleri 6 haftalık antrenman süresi öncesi ve sonrasında ölçülerek kaydedilmiştir. Üç grup arasındaki istatistiksel karşılaştırmalarda Tek Yönlü Anova analizi kullanılırken, grup içi karşılaştırmalarda Bağımlı gruplarda t-test analizi kullanılmıştır. Araştırma sonucunda skuat sıçrama değerlerinde deney 1 ile deney 2 grubunun kontrol grubu ile arasında anlamlı bir fark bulunmuştur ($p<0,05$). Farklı süre ve serilerde yapılan statik esnetme kronik olarak esneklik performansı değerlerinde anlamlı bir fark oluşturmadığı ancak deney gruplarının kendi içinde anlamlı bir fark oluşturduğu ($p<0,05$) görülmüştür. Uzun süreli statik esneklik egzersizlerinin esneklik ve sıçramaya yönelik spor branşlarında kullanılabileceği düşünülmektedir.

THE EFFECT OF STATIC STRETCHING EXERCISES IN DIFFERENT TIMES AND SERIES ON SOME MOTORIC CHARACTERISTICS IN TENNIS

The aim of this study is to investigate the chronic effect of static stretching movements on flexibility, speed, agility and jumping performance of female tennis players in different periods and series. Thirty female tennis players aged 14-17 years participated voluntarily. Subjects were dividedn into 3 groups on the basis of the flexibility values: Control group (n = 10 height: 1,66 ± 0,03 m; body weight: 64,77 ± 9,80 kg; age: 15,56 ± 1,24 years), Experiment 1 (n = 10 height: 1.63 ± 0.03 m; body weight: 58.64 ± 6.42 kg; age: 15.57 ± 1.18 years) and Experiment 2 (n = 10 height: 1.63 ± 0, 05; body weight: 58,69 ± 4,01 kg; age: 15,12 ± 0,83). Subjects were trained 2 days a week for 6 weeks. While the control group was doing tennis training for 6 weeks, experimental group 1 and experimental group 2 started tennis training by performing static stretching movements for hamstring, hip, calf and quadriceps muscles. Each stretching movement was performed in the experimental group 1 for 6 repetitions, for 15s and the rest between movements was 7.5 seconds, and for the experimental group 2 for 3 repetitions for 30 s and 15s between the movements. Vertical jump, speed, agility and flexibility values of the subjects were measured before and after the 6-week training period. One-way Anova analysis was used for statistical comparisons between the three groups, while t-test analysis was used for the dependent groups for intra-group comparisons. As a result of the study, a significant difference was found between the experimental group 1 and the experimental group 2 ($p < 0,05$). It was observed that static stretching performed in different periods and series did not create a significant difference in flexibility performance values chronically but there was a significant difference within the experimental groups themselves ($p < 0.05$).

SB875

SERİ BAŞI GÜREŞÇİLERİN DÜNYA ŞAMPİYONU OLMA OLASILIĞI: 2018 DÜNYA ŞAMPİYONASININ BİR ANALİZİ

[2]Yunus ÖZEL, [1]Özkan IŞIK, [3]Halil İbrahim CİCİOĞLU

[1]Balıkesir Üniversitesi, Balıkesir, Türkiye
[2]Sakarya Uygulamalı Bilimler Üniversitesi, Sakarya, Türkiye
[3]Gazi Üniversitesi, Ankara, Türkiye

Email : *hndkyns@hotmail.com, ozkanisik86@hotmail.com, cicioglui@gmail.com*

Giriş ve Amaç: Dünya Güreş Birliği seri başı uygulamasını ilk kez 2016 Rio Olimpiyat Oyunları'nda uygulamıştır. Bu uygulamaya göre her stilin her sikleti için seri başı sporcu sayısı 2 iken, 2018 Dünya Güreş Şampiyonası için her stilin her sikleti için seri başı sporcu sayısı 4'e yükseltilmiştir. Bu çalışmanın amacı, 2018 Dünya Güreş Şampiyonası'nda seri başı güreşçilerin dünya şampiyonu olma olasılıklarının hesaplanmasıdır.

Yöntem: Bu çalışmada kullanılan veri seti 2018 Dünya Güreş Şampiyonası sonuç kitabından elde edilmiştir. 2018 Büyükler Dünya Güreş şampiyonasına 3 farklı stilde (Greko-Romen erkekler ve serbest kadınlar ve erkekler) ve her stil için 10 farklı siklette toplam 785 (erkekler Greko-Romen için 296, erkekler serbest için 265 ve kadınlar serbest için 224) sporcu katılmıştır. Ayrıca verilerin kullanılması için UWW'den resmi izin alınmıştır. Verilerin analizinde Bayes Teoremi kullanılmıştır.

Bulgular: Seri başı güreşçilerin erkekler Greko-Romen stil için bir madalya kazanma olasılıkları en az %0 ve en fazla %67, erkekler serbest stil için en az %0 ve en fazla %75, kadınlar serbest stil için en az %0 ve en fazla %100 arasında değişmektedir. Ek olarak, 2018 yılı Dünya Güreş Şampiyonası'nda seri başı sporcuların erkekler Greko-Romen stil için dünya şampiyonu olma olasılıkları %33, erkekler Serbest stil için %64 ve kadınlar serbest stil için %60 olduğu tespit edilmiştir.

Sonuç: Dünya Güreş Şampiyonası'nda seri başı olmak güreşçiler için bir avantaj sağlamaktadır. Erkekler ve kadınlar serbest stil güreş için seri başı güreşçilerin dünya şampiyonu olma olasılıklarının birbirine yakın ve Greko-Romen güreşten yüksek olduğu tespit edilmiştir. Ayrıca, 2020 Tokyo Olimpiyat Oyunları öncesi güreşçilerin güreşte seri başı olmanın önemini anlaması ve seri başı sporcu olmak için mücadele etmeleri gerekmektedir. Böylece 2020 Olimpiyat Oyunları'nda kendileri için bir avantaj sağlayabilirler.

Anahtar Kelimeler: Bayes Teoremi, Dünya Şampiyonası, Güreş, Müsabaka, Olasılık

THE PROBABILITY OF BEING WORLD CHAMPION OF SEEDED WRESTLERS: AN ANALYSIS OF THE 2018 WRESTLING WORLD CHAMPIONSHIP

Background and Purpose: The United World Wrestling has applied the seeding system for the first time at the 2016 Rio Olympic Games. According to this system in Rio Olympic Games, while the number of seeded athletes per each weight category of each style was two, for the 2018 Wrestling World Championship, the number of athletes per each weight category of each style increased to four. The purpose of this study was to calculate the probability of seeded wrestlers become world champion at the 2018 Wrestling World Championships.

Method: The data set used in this study was obtained from the 2018 Wrestling World Championship results book. A total of 785 athletes (296 for men Greco-Roman, 265 for men freestyle and 224 for women freestyle) participated in the 2018 Seniors World Wrestling championship in 3 different styles (Greco-Roman, women and men freestyle) and 10 different weight categories for each style. In addition, official permission was obtained from the UWW to use the data. The Bayes Theorem was used to analysis of obtained data.

Results: The probability of winning a medal for the male Greco-Roman style wrestlers was between 0-67%, for male free-style wrestlers was between 0-75% and for female free style wrestlers was between 0-100%. In addition, the probability of being a world champion was found 33% for male Greco-Roman wrestlers, 64% for male free-style wrestlers and 60% for female free- style wrestlers in the 2018 World Championships.

Conclusion: Being the seeded wrestler at the Wrestling World Championships provides advantage for the wrestlers. The probability of being a world champion of seeded wrestlers for male and female free-style wrestlers were determined to be close to each other and higher than the Greco-Roman style. Before the 2020 Tokyo Olympic Games, wrestlers must understand the importance of being the seeded athlete and they must struggle for being the

SB916

ELİT DÖVÜŞ SPORCULARINA UYGULANAN 6 HAFTALIK KOMPLEKS ANTRENMAN PROGRAMININ KUVVET SÜRAT VE DAYANIKLILIK PARAMETRELERİNE OLAN ETKİSİ

***[1]Emrah ÖZDEMİR*, [2]Zeynep İnci KARADENİZLİ, [2]Engin EFEK, [3]Yunus Emre ÜSTGÖRÜL**

[1]İstanbul Rumeli Üniversitesi, Spor Bilimleri Fakültesi, İstanbul
[2]Düzce Üniversitesi, Spor Bilimleri Fakültesi, Düzce
[3]Muğla Sıtkı Koçman Üniversitesi, Marmaris Turizm Meslek Yüksekokulu, Muğla

***Email :** emrahozdemir87@hotmail.com*

Bu çalışmanın amacı, elit dövüş sporcularına uygulanan 6 haftalık kompleks antrenman programının kuvvet sürat ve dayanıklılık parametrelerine olan etkisini incelemektir.

Araştırmamızda çalışma grubu (ÇG; n=17, yaş ortalaması=18,88) Wushu Sanda A Milli Takımı'nın sporcularından oluşturuldu. Çalışmamıza katılan tüm sporcuların müsabaka öncesi sağlık muayenelerinde herhangi bir sağlık sorunu tespit edilmedi. ÇG, müsabaka öncesi dövüş antrenman programlarına ilaveten 6 haftalık (haftada 4 gün) kompleks antrenman programı uygulandı. Ön testler (ÖT) ve son testler (ST) kapsamında; boy (B), vücut ağırlığı (VA), kuvvet testlerinden; şnav, durarak uzun atlama, ve barfiks testleri, dayanıklılık testleri; submaksimal ve maksimal olarak queens kolej ve yo-yo testleri, sürat testi için ise; 20 metre sürat testi uygulanmıştır. ÖT ve ST sonucunda elde edilen veriler, 18.0 SPSS paket programı ile analiz edildi. Analiz sonuçlarına göre, ÇG sporcularının kuvvet, sürat ve dayanıklılık parametrelerinin tümünde ($p>0,05$) düzeyinde istatistiksel olarak anlamlı farklılıklar tespit edilmiştir. Çalışmada elde edilen sonuca göre, geleneksel dövüş antrenman programlarına entegre edilen 6 haftalık kompleks antrenman programının elit dövüşçülerde kuvvet, sürat ve dayanıklılık özelliklerini geliştirdiği söylenebilir.

Anahtar Kelimeler: Elit Dövüş Sporcuları, Kompleks Antrenman, Kuvvet, Sürat, Dayanıklılık

THE EFFECT OF THE 6-WEEK COMPLEX TRAINING PROGRAM APPLIED TO ELITE MARTIAL ARTS ATHLETES ON STRENGTH SPEED AND RESISTANCE PARAMETERS

The aim of this study was to investigate the effect of 6-week complex training program on elite martial arts on strength speed and resistance parameters. In our study, the study group (SG; n = 17, mean age = 18.88) was composed of athletes of Wushu Sanda A National Team. All of the athletes participating in our study did not have any health problems during the pre-competition health examinations. 6 weeks (4 days a week) complex training program was applied in addition to SG, pre-competition martial training programs. Within the scope of pre-tests (PT) and post-tests (PT); height (H), body weight (BW), strength tests; push-ups, standing long jump, and pull-up tests, endurance tests; submaximal and maximal queens for college and yo-yo tests; 20 meters speed test was applied. Data obtained as a result of PT and PT were analyzed with 18.0 SPSS package program. According to the results of the analysis, statistically significant differences were found in the level of strength, speed and endurance of all SG athletes ($p> 0.05$). According to the results of the study, it can be said that the 6-week complex training program which is integrated to the traditional fighting training programs improves the strength, speed and resistance characteristics of the elite fighters.

Key Words: Elite Martial Arts Athlete, Complex Training, Strength, Speed, Resistance

SB931

ERKEK HALTER SPORCULARININ EL KAVRAMA KUVVETLERİNİN ARAŞTIRILMASI

[1]Kenan Erdağı, [2]Osman Tüfekçi, [2]Mustafa Yeşeri, [1]Mehmet Fatih Yüksel, [3]Nimet Turgut, [4]Burak Ertuğrul Eroğlu

[1]Necmettin Erbakan Üniversitesi, Eğitim Fakültesi, Beden Eğitimi Ve Spor Anabilim Dalı, Konya, Türkiye
[2]Özel Farabi Hastanesi, Konya, Türkiye
[3]Selçuk Üniversitesi, Veteriner Fakültesi, Anatomi Anabilim Dalı, Konya, Türkiye
[4]Gençlik Hizmetleri Ve Spor İl Müdürlüğü, Konya, Türkiye

Email : *kenanerdal@hotmail.com, uzdrosman@yahoo.com, , yukselmehmetfatih@gmail.com, nturgut@selcuk.edu.tr, burakertugruleroglu@gmail.com*

Giriş ve Amaç El kavrama kuvveti ölçümü üst ekstremite performansının değerlendirilmesinde objektif bir ölçüm yöntemi olarak kabul edilmektedir. Bazı spor aktivitelerindeki performansın değerlendirilmesinde el kavrama kuvvetinin belirlenmesinin önemli olduğu düşünülmektedir. Bu çalışma ile; Olimpik stil halter sporundaki erkek sporcular ve sedanter bireylerin dominant ve non-dominant el kavrama kuvvetlerinin belirlenmesi amaçlanmıştır. Materyal ve Metod Araştırma, erkek halter sporcusu (yaş: 18.06±2.18, boy: 1.74±.06 cm, vücut ağırlığı: 76.09±13.04 kg, BMI: 24.78±3.46 kg/m2, n=70) ve bu sporcular ile benzer demografik özelliklere sahip sedanter bireyler (yaş: 18.11±0.92, boy: 1.75±.04 cm, vücut ağırlığı: 74.01±13.94 kg, BMI: 23.97±3.84 kg/m2, n=70) üzerinde gerçekleştirildi. Dominant ve non-dominant el kavrama kuvveti ölçümlerinde Jamar el dinamometresi kullanıldı. Verilerin analizinde SPSS 25 istatistik paket yazılımı kullanıldı. Sporcu gruplar ile sedanter gruplar arasında demografik değişkenler ve dominant ve non-dominant el kavrama kuvveti değerleri açısından anlamlı bir farklılaşma olup olmadığını incelemek için MANOVA analizleri yürütüldü. Sporcu ve sedanter grupların dominant ve non-dominant el kavrama kuvveti değerlerini karşılaştırmak amacıyla Bağımlı gruplar için t-Testi yapılmıştır. Sporcu grupların dominant ve non-dominant el kavrama kuvveti değerleri ile halter performansı arasındaki ilişkiler korelasyon analizleri ile incelendi. Bulgular Sporcu ve sedanter grupların yaş, boy, vücut ağırlıkları ve BMI'ları arasında istatistiksel açıdan fark gözlenmedi (p>0.05). Ancak sporcu grupların dominant ve non-dominant el kavrama kuvvetlerinin (54.81±10.83, 53.71±10.27 kg verilen sırayla) sedanter bireylerin dominant ve non-dominant el kavrama kuvvetlerinden (40.37±6.19, 39.69±7.56 kg verilen sırayla) daha büyük olduğu belirlendi. Grupların dominant, non-dominant el kavrama kuvveti karşılaştırmalarında istatistiksel açıdan bir farklılık gözlenmedi (p>0.05). Ayrıca halter sporcularının dominant, non-dominant el kavrama kuvvetleri ile koparma ve silkme performansları arasında yüksek düzeyde bir korelasyon belirlendi (p<0.001). Sonuç Araştırmamızdan elde ettiğimiz el kavrama kuvveti değerleri halter antrenörleri ve sporcular için referans değerler olabilir. Ayrıca Olimpik stil halter antrenmanlarının ve bu antrenmanlarda uygulanan branşa özgü egzersizlerin sporcuların el kavrama kuvvetleri üzerine büyük etkisinin olduğu ifade edilebilir. Anahtar kelimeler: El kavrama kuvveti, Halter performansı, Olimpik stil halter

The Study of Handgrip Strength of Male Weightlifting Athletes

Introduction and Objectives Handgrip strength measurement is accepted as an objective method to assess the performance of upper extremity. To assess performance in some sporting activities, handgrip strength values are considered essential. The study aims to determine dominant and non-dominant handgrip strength values of male athletes in Olympic-style weightlifting and sedentary individuals. Material and Methods The study included male weightlifting athletes (age 18.06±2.18, height: 1.74±.06cm, body weight: 76.09±13.04kg, BMI: 24.78±3.46kg/m2, n=70) and sedentary individuals (age: 18.11±0.92, height: 1.75±.04cm, body weight: 74.01±13.94kg, BMI: 23.97±3.84kg/m2, n=70) having similar demographic features. To measure dominant and non-dominant handgrip strength values, Jamar hand dynamometer was used. For data analysis, SPSS 25 statistics software was preferred. MANOVA analysis was performed to find out whether a significant difference exists in demographic features and dominant/non-dominant handgrip strength values of the athletes and sedentary individuals. To compare the dominant and non-dominant handgrip strength values, t-test was used. The correlation analysis was performed to examine the relations between dominant and non-dominant handgrip strength values of the athletes and potential effects of values on the weightlifting performance of the athletes. Findings We observed no

statistically significant difference between the athletes and sedentary individuals in terms of age, height, body weight and BMI variations ($p>0.05$). However, we found dominant and non-dominant handgrip strength values of the athletes (54.81±10.83, 53.71±10.27 kg, respectively) were higher than those of sedentary individuals (40.37±6.19, 39.69±7.56 kg, respectively). To compare dominant and non-dominant handgrip strength values, no statistically significant difference was found ($p>0.05$). Moreover, we observed a close correlation between snatch and clean-and-jerk performances and dominant and non-dominant handgrip strength values of the weightlifting athletes ($p<0.001$). Conclusion The handgrip strength values obtained from the study might be reference values for weightlifting trainers and athletes. Furthermore, we might say Olympic-style weightlifting trainings and special exercises enforced in training sessions have an important role in the handgrip strength of athletes. Keywords: Handgrip strength, Weigtlifting Performance, Olympic-style Weightlifting

SB932

BOKSÖRLERİN SOLUNUM FONKSİYON PARAMETRELERİ İLE BAZI MOTORİK ÖZELLİKLERİ ARASINDAKİ İLİŞKİNİN BELİRLENMESİ

***[1]Mehmet GÖKTEPE*, [1]Erdil DURUKAN, [2]Meral Miyaç GÖKTEPE**

[1]Beden Eğitimi Ve Spor Yüksekokulu, Balıkesir Üniversitesi, Balıkesir, Türkiye
[2]Sağlık Bilimleri Enstitüsü, Gazi Üniversitesi, Ankara, Türkiye

***Email :** mgoktepe06@gmail.com, erdurukan@hotmail.com, meral.miyac@hotmail.com*

Bu araştırmanın amacı, boksörlerin solunum parametreleri ile bazı motorik özellikleri arasındaki ilişkinin belirlenmesidir. Çalışmaya, Bartın Üniversitesinde öğrenim gören lisanslı, yaş ortalamaları 22,42±2,43 (yıl), boy ortalamaları 173,25±6,33 (cm) ve vücut ağırlıkları 66,58±10,11 (kg) olan gönüllü 12 erkek boksör katılmıştır. Bütün sporcular testlerden önce sağlık durumlarının belirlenmesinde kullanılan sağlık anketini ve çalışmaya gönüllü katıldıklarını belirten onam formunu doldurup imzalamışlardır. Sporculara sırasıyla; 1) Boy ve kilo ölçümü yapıldı. 2) Solunum fonksiyon testleri yaptırıldı. 3) 5 dakika ısınma koşusu yaptırıldı. 4) Reaksiyon ölçümleri yaptırıldı. 5) Esneklik ölçümleri yaptırıldı. 6) Pençe kuvveti ölçümleri yaptırılarak çalışma sonlandırıldı. Bu araştırma Bartın Üniversitesi BESYO Fizyoloji Labaratuvarında yapılmıştır. İstatistiksel değerlendirme SPSS 22.0 programı kullanılarak yapıldı. Sporcuların bağımsız değişkenlerinin incelenmesinde parametrik test varsayımları sağlanmadığından, "Spearman Momentler Çarpım Korelâsyon Testi" kullanıldı. Elde edilen verilere göre çalışmaya katılan boksörlerin el kavrama kuvvet değerleri, görsel ve işitsel reaksiyon zamanları ve esneklik parametreleri ile Solunum fonksiyon testlerinden (FVC,FEV1,PEF,VC,TV,MVV) değerleri arasında istatistiksel olarak anlamlı bir ilişkinin olmadığı tespit edilmiştir (p>0,05). Sonuç olarak; Boksörlerde esnekliğin, görsel ve işitsel reaksiyon zamanının ve el kavrama kuvvetinin solunum fonksiyon tesleriyle ilişkisinin olmadığı söylenebilir.

Determining the relationship between some motoric characteristics and pulmonary function parameters of boxers

The aim of this study was to determine the relationship between some motoric characteristics and respiratory parameters of boxers. Twelve male boxers with a mean age of 22.42 ± 2.43 years, average height of 173.25 ± 6.33 (cm) and body weight of 66.58 ± 10.11 (kg) participated in the study. . All athletes completed and signed the health questionnaire used to determine their health status before the tests and the consent form stating that they voluntarily participated in the study. Measurements applied to athletes respectively; 1) Height and weight were measured. 2) Pulmonary function tests were performed. 3) Warm-up run for 5 minutes. 4) Reaction measurements were performed. 5) Flexibility measurements were made. 6) hand grip strength measurements were made and the study was terminated. This research was conducted in Bartin University BESYO Physiology Laboratory. SPSS 22.0 program was used for statistical evaluation. Since parametric test assumptions were not provided in the examination of the independent variables of the athletes, ear Spearman Moments Multiplication Correlation Test "was used. According to the obtained data, there was no statistically significant relationship between hand grip strength values, visual and auditory reaction times, flexibility parameters and pulmonary function tests (FVC, FEV1, PEF, VC, TV, MVV) (p>0,05). As a result; It can be said that flexibility, visual and auditory reaction time and hand grip strength are not related to pulmonary function tests in boxers. Key Words: Boxing, Respiration, Flexibility, Reaction, hand grip strength, Relationship

SB933

KADIN VOLEYBOL VE HENTBOL SPORCULARININ SOLUNUM FONKSİYON TESTLERİNİN KARŞILAŞTIRILMASI

***[1]Mehmet GÖKTEPE*, [1]Erdil DURUKAN, [2]Mehmet GÜNAY**

[1]Beden Eğitimi ve Spor Yüksekokulu, Balıkesir Üniversitesi, Balıkesir, Türkiye
[2]Spor Bilimleri Fakültesi, Gazi Üniversitesi, Ankara, Türkiye

***Email :** mgoktepe06@gmail.com, erdurukan@hotmail.com, mgunay@gazi.edu.tr*

Öz Bu araştırmanın amacı, kadın voleybol ve hentbol sporcularının solunum fonksiyon testlerinin karşılaştırılmasıdır. Çalışmaya, Bartın Üniversitesi kadın hentbol ve voleybol okul takımında lisanslı 12 hetbolcu ve 13 voleybolcu dahil edilmiştir. Araştırmaya katılan sporcular araştırma hakkında bilgilendirildi ve sporcular dan gönüllü onam formu alındı. Ölçümler yapılmadan önce bütün katılımcılar ölçümden önceki günde ağır egzersiz yapmamaları konusunda uyarıldı. Sporculara sırasıyla; 1) Boy ve kilo ölçümü yapıldı. 2) Solunum fonksiyon testleri yapılarak çalışma sonlandırıldı. Bu araştırma Bartın Üniversitesi BESYO Fizyoloji Labaratuvarında yapıldı. İstatistiksel analizde SPSS 22.0 programı kullanıldı. Çalışma grubunun kişi sayısı göz önünde bulundurulduğundan (n<30) değişkenler arası farklılığın belirlenmesi için nonparametrik verilerde kullanılan Mann Whitney U testi kullanılmıştır. Elde edilen verilere göre, hentbol ve voleybol sporcularının TV ve MVV değerleri için istatistiksel olarak anlamlı farklılık tespit edilmiştir (p<0.05). Buna karşın, FVC, FEV1, PEF ve VC değerleri için istatistiksel olarak anlamlı farklılık bulunamamıştır (p>0,05). Sonuç olarak, kadın hentbol ve voleybol sporcularının solunum fonksiyon testlerinden FVC, FEV1,PEF ve VC değerlerinin birbirine yakın olduğu, Fakat TV ve MVV değerlerinin ise birbirinden farklı olduğu söylenebilir. Bu farklılık voleybolcuların lehine yüksek bulunmuştur. Anahtar Kelimeler: Hentbol, Voleybol, Solunum Fonksiyon testleri

Comparison of pulmonary function tests of female volleyball and handball players

Abstract The aim of this study was to compare pulmonary function tests of female volleyball and handball players. 12 handball and 13 volleyball players were included from Bartin University women's handball and volleyball teams. Participants were informed about the study and voluntary consent form was obtained from the athletes. Before the measurements were taken, all participants were warned not to perform heavy exercise on the day before the measurement. Height, weight, and pulmonary function tests of all athletes were performed, respectively and the study was completed. This research was conducted in Bartin University SPES Physiology Laboratory. SPSS 22.0 program was used for statistical analysis. The Mann Whitney U test was used to determine the difference between the variables due to the sample size (n <30) of the study group. According to the results of the study, statistically significant difference was found for TV and MVV values of handball and volleyball players (p <0.05). Despite that, no statistically significant difference was found for FVC, FEV1, PEF and VC values (p> 0.05). As a result, the functional function tests of female handball and volleyball athletes are close to where the FVC, FEV1, PEF and VC values are close, but whether the TV and MVV values are together. This difference is in favor of volleyball players. Key Words: Handball, Volleyball, Pulmonary Function Tests

SB934

KADIN VOLEYBOLCULARDA FARKLI GERME YÖNTEMLERİNİN BAZI MOTORİK ÖZELLİKLER ÜZERİNE AKUT ETKİSİNİN BELİRLENMESİ

[1]Erdil DURUKAN, [1]Mehmet GÖKTEPE, [2]Mehmet GÜNAY

[1]Beden Eğitimi ve Spor Yüksekokulu, Balıkesir Üniversitesi, Balıkesir, Türkiye
[2]Spor Bilimleri Fakültesi, Gazi Üniversitesi, Ankara, Türkiye

Email : *erdurukan@hotmail.com, mgoktepe06@gmail.com, mgunay@gazi.edu.tr*

Öz Bu araştırmanın amacı, Kadın voleybolcularda farklı germe yöntemlerinin bazı motorik özellikler üzerine akut etkisinin belirlenmesidir. Çalışmaya, Balıkesir ili DSİ kız voleybol takımında lisanslı, yaş ortalamaları 21,55±3,14 (yıl), boy ortalamaları 173,35±6,36 (cm) ve vücut ağırlıkları 62,15±7,47 (kg) olan gönüllü 20 kız voleybolcu dahil edilmiştir. Çalışmaya katılmayı kabul eden her adaya öncelikle çalışmanın içeriği tüm ayrıntıları ile anlatılmıştır. Ölçümler yapılmadan önce bütün katılımcılar ölçümden önceki günde ağır egzersiz yapmamaları konusunda uyarılmıştır. Sporculara 1. gün statik germe öncesi ve sonrası sırasıyla; 1) boy ve kilo ölçümü yapıldı. 2) Esneklik ölçümleri yaptırıldı. 3) Denge ölçümleri yaptırıldı. 4) Dikey Sıçrama ölçümleri yapıldı. 2. Gün ise dinamik germe öncesi ve sonrası aynı testler tekrar edilerek çalışma sonlandırıldı. Testlerden önce sporculara 5 dakika ısınma koşusu yaptırıldı. İstatistiksel değerlendirme SPSS 22.0 programı kullanılarak yapıldı. Ön test ve son testten elde edilen değerler, Shapiro-Wilk testi ile normallik dağılımına bakıldıktan sonra Wilcoxon İşaretli Sıralar testi yardımı ile istatistiksel olarak karşılaştırılmıştır. Elde edilen verilere göre; Çalışmaya katılan kadın voleybolculara uygulanan statik germe öncesi ve sonrası esneklik, denge ve dikey sıçrama değerleri arasında istatistiksel olarak anlamlı farklılıklar bulunamamıştır (p>0,05). Yine dinamik germe öncesi ve sonrası esneklik ve dikey sıçrama ön test ve son test değerleri arasında istatistiksel olarak anlamlı farklılıklar bulunamamıştır (p>0,05). Fakat uygulanan dinamik germe öncesi ve sonrası denge değerleri arasında istatistiksel olarak anlamlı farklılıklar elde edilmiştir (p< 0.05). Sonuç olarak kadın voleybolcuların esneklik ve dikey sıçrama performansına akut uygulanan dinamik ve statik germenin etkisinin düşük düzeyde olduğu, fakat istatistiksel olarak anlamlı düzeyde olmadığı, denge performansını ise sadece dinamik germenin iyileştirdiği söylenebilir. Anahtar Kelimeler: Voleybol, Statik Germe, Dinamik Germe, Esneklik, Denge, Dikey Sıçrama

Determination of acute effect of different stretching methods on some motoric properties in female volleyball players

The aim of this study was to determine the acute effect of different stretching methods on some motoric properties in female volleyball players. The study included 20 volleyball player girl with a mean age of 21,55 ± 3,14 (years), average height of 173,35 ± 6,36 (cm) and body weight of 62,15 ± 7,47 (kg). The content of the study was explained to every candidate who agreed to participate in the study. Before the measurements were taken, all participants were warned not to do heavy exercise on the day before the measurement. Before and after static stretching on the first day; 1) height and weight were measured. 2) Flexibility measurements were made. 3) Balance measurements were made. 4) Vertical jump measurements were made. On the second day, the same tests were repeated before and after dynamic stretching and the study was ended. Before the tests, the athletes were warmed up for 5 minutes. SPSS 22.0 program was used for statistical evaluation. The values obtained from the pre-test and post-test were statistically compared with the Shapiro-Wilk test and the Wilcoxon Signed Ranks test. According to the data obtained; No statistically significant differences were found between flexibility, balance and vertical jump values before and after static stretching applied to female volleyball players (p> 0.05). Also, there were no statistically significant differences between the pre-test and post-test values of flexibility and vertical jump before and after dynamic stretching (p> 0.05). However, statistically significant differences were obtained between the balance values before and after dynamic stretching (p < 0.05). As a result, it can be said that the effect of acute and dynamic stretching applied to female volleyball players' flexibility and vertical jump performance is low, but not statistically significant, and only dynamic stretch improves balance performance. Keywords: Volleyball, Static Stretching, Dynamic Stretching, Flexibility, Balance, Vertical Jump

BEDEN EĞİTİMİ VE SPOR EĞİTİMİ / PHYSICAL EDUCATION AND SPORTS EDUCATION

OA9

AWARENESS AND UTILIZATION OF E-LEARNING TECHNOLOGIES IN TEACHING AND LEARNING OF HUMAN KINETICS AND HEALTH EDUCATION COURSES IN NIGERIA UNIVERSITIES

[1]Ibrahim Laro Abubakar

[1]Kwara State University, Malete, Ilorin Nigeria

Abstract The study examined the Availability and Utilization of E-Learning Technologies in Teaching of Human Kinetics and Health Education courses in Nigerian Universities, specifically, Universities in Kwara State. Two purposes were formulated to guide the study from which two research questions and two hypotheses were raised. Descriptive research design was used in the research. Three Hundred respondents (100 Lecturers and 200 Students) made up the population for the study. There was no sampling as the population of the study was not much. A structured questionnaire tagged 'Availability and Utilization of E-Learning Technologies in Teaching and Learning Questionnaire' (AUETTLQ) was used for data collection. The questionnaire was subjected to face and content validation and it was equally pilot tested. The validation yielded a reliability coefficient of 0.78. the data collected from the study were statistically analyzed using frequencies and percentage count for personal data of the respondents, mean and standard deviation to answer the research questions. The null hypotheses were tested at 0.05 level of significance using independent t-test. One among other findings of this study showed that lecturers and Student are aware of synchronous e-learning technologies in teaching and learning of Human Kinetics and Health Education but often utilize the synchronous e-learning technologies. It was recommended among others that lecturers and Students should be sensitized through seminars and workshops on the need to maximally utilize available e-learning technologies in teaching and learning of Human Kinetics and Health Education courses in Universities. Key words: Awareness, Utilization, E-Learning, Technologies, Human Kinetics Synchronous.

SB19

SINIF ÖĞRETMENİ ADAYLARININ BEDEN EĞİTİMİ VE SPOR DERSİNE KARŞI TUTUMLARI

[1]Hüdaverdi MAMAK

[1]Niğde Ömer Halisdemir Üniversitesi/NİĞDE

Bu araştırmanın amacı, sınıf öğretmeni adaylarının "Beden Eğitimi ve Spor" dersine yönelik tutumlarının; Yaş, cinsiyet, aktif olarak spor yapma, lisans eğitiminde verilen 'Beden Eğitimi ve Spor' dersinin yeterliliği ve sporcu lisanslarının varlığı gibi değişkenler açısından incelemektir. Araştırmanının evrenini 2018-2019 eğitim öğretim yılında Niğde Ömer Halisdemir Üniversitesi Eğitim Fakültesi Sınıf Öğretmenliği Ana Bilim Dalında öğrenim gören 4. Sınıf öğretmen adayları oluşturmuştur. Araştırmanın örneklemini ise Niğde Ömer Halisdemir Üniversitesi'nde ve Eğitim Fakültesi sınıf öğretmenliği programında 2018 - 2019 Eğitim Öğretim yılı içerisinde öğrenim gören 50'si kadın ve 30'u erkek olmak üzere toplam 80 öğrenci oluşturmaktadır. Bu çalışmada "Sınıf Öğretmeni Adayları için Beden Eğitimi Dersi" Tutum Ölçeği 36 sorudan oluşan likert tipi anket uygulanılmıştır. Verilerin analizinde; toplanan veriler SPSS21.0 paket programı ile değerlendirilerek, frekans, t-testi, tek yönlü varyans analizi (ANOVA) ile analiz edilmiştir. Elde edilen sonuçlar tablolar haline dönüştürülüp yorumlanmıştır. Öğretmen adayları lisans eğitiminde aldıkları beden eğitimi ve spor dersini yeterli görmemekte ve spor geçmişi pek bulunmamaktadır. Sonuç olarak katılımcıların ölçekten almış oldukları toplam puanlar ile Yaş, Cinsiyet, Aktif olarak spor yapma, Lisans eğitiminde verilen 'Beden Eğitimi ve Spor' dersinin yeterliliği ve sporcu lisanslarının olup olmaması gibi değişkenler arasında herhangi bir anlamlı farklılık tespit edilmemiştir.Cinsiyet,yaş değişkenine ya da yaş değişkenine göre herhangi bir anlamlı farklılık göstermemektedir. Anahtar Kelimeler: sınıf öğretmeni adayı, beden eğitimi, beden eğitimi ve spor tutum ölçeği.

CLASS TEACHER CANDIDATES PHYSICAL EDUCATION AND SPORTS ATTITUDES

The aim of this study was to determine the attitudes of pre-service teachers towards ine Physical Education and Sports "course; The aim of the course is to examine the variables such as age, gender, active sports, the adequacy of the Eğitim Physical Education and Sports verilen course given in undergraduate education and the presence of athletes' licenses. The universe of the research was composed of 4th grade teacher candidates studying in the Department of Primary School Teaching in Niğde Ömer Halisdemir University in the 2018-2019 academic year. The sample of the study consists of 80 students (50 female and 30 male) in Niğde Ömer Halisdemir University and Faculty of Education classroom teaching program in the 2018 - 2019 academic year. In this study, lik Physical Education Course for Classroom Teacher Candidates "Attitude Scale, a Likert-type questionnaire consisting of 36 questions was applied. In the analysis of the data; The data were evaluated by SPSS21.0 package program and analyzed by frequency, t- test, one-way analysis of variance (ANOVA). The results obtained were converted into tables and interpreted. Pre-service teachers do not consider their physical education and sports lessons sufficient during their undergraduate education and they do not have a sports history. As a result, no significant difference was found between the total scores of the participants and the variables such as Age, Gender, Active Sports, Competence of 'Physical Education and Sports' course and the presence or absence of athletes' licenses. There is no significant difference according to the age variable. Key Words: prospective classroom teachers, physical education, physical education and sports attitude scale.

SB24

BİREYSELLEŞTİRİLMİŞ ÖĞRETİM MODELİNİN SAĞLIKLA İLGİLİ FİZİKSEL UYGUNLUK BİLGİSİ VE ÖĞELERİ ÜZERİNE ETKİSİ

***[1]Elvan ESEN*, [2]A.Dilşad MİRZEOĞLU**

[1]MEB, Dağkent Kıroğlu Eğitim Ve Sağlık Vakfı Ortaokulu, BOLU.
[2]SUBÜ, SBF, Beden Eğitimi Ve Spor Öğretmenliği Bölümü, SAKARYA.

***Email :** elvnesn@gmail.com, belcesu@yahoo.com*

Sağlıklı bireyler olarak yetiştirilmesi hedeflenen çocukların fiziksel aktivite içerisinde bulunmaları ve bunu alışkanlık haline getirecek, bireysel özelliklerine uygun etkinlikleri okul disiplini içerisinde yapmaları için beden eğitimi ve spor dersi kapsamına sağlıkla ilgili fiziksel uygunluk öğeleri alınmıştır. Ancak bu öğelerin kazanılması ve geliştirilmesinde bireysel farklar ve hazırbulunuşluk düzeyi önemlidir. Beden eğitimi ve spor alanında bu farkları temele alan öğretim modellerinden biri Bireyselleştirilmiş Öğretim Modelidir. Bu çalışmanın amacı ortaokul beden eğitimi ve spor derslerinde uygulanan bireyselleştirilmiş öğretim modelinin sağlıkla ilişkili fiziksel uygunluğu oluşturan kuvvet, esneklik ve denge öğeleri ve bu öğelere ait bilgi düzeyine etkisini incelemektir. Yarı deneysel çalışma desenlerinden eşitlenmemiş kontrol gruplu modelin kullanıldığı araştırma, 2018-2019 öğretim yılı güz döneminde Bolu ili Mudurnu ilçesinde bulunan bir ortaokulun 5. ve 6. sınıflarından toplam 25 öğrenci ile gerçekleştirilmiştir. Araştırmada deney grubunda 6 hafta boyunca dersler bireyselleştirilmiş öğretim modelini temel alarak hazırlanmış olan çalışma kitabı kullanılarak, kontrol grubunda ise çalışma kitabı olmadan geleneksel öğretim yöntemleri ile işlenmiştir. Araştırmada veri toplamak için sağlıkla ile ilgili fiziksel uygunluk ölçümlerinden mekik, şınav, bükülü kol asılma, flamingo ve otur-uzan testleri ve Hünük ve İnce (2010) tarafından Türkçe'ye uyarlaması yapılan "çocuklar için fiziksel uygunluk bilgi testi" kullanılmıştır. Çalışmada elde edilen verilerin çözümlenmesinde Mann Whitney U ve Wilcoxon işaretli sıralar testleri kullanılmıştır. Araştırmada grupların öntest-sontest değerleri karşılaştırıldığında, deney grubu öğrencilerinde otur-eriş, mekik, şınav ve bilgi testi değerlerinde, kontrol grubu öğrencilerinde ise şınav ve bükülü kol asılma test değerlerinde son test lehine anlamlı farklılıklar olduğu tespit edilmiştir. Ayrıca deney ve kontrol gruplarının öntest ve sontest fark değerleri karşılaştırıldığında otur-uzan, mekik, şınav, bükülü kol asılma ölçümlerinde ve bilgi testinde deney grubu lehine anlamlı farklılıklar olduğu tespit edilmiştir. Elde edilen sonuçlara dayanarak bireyselleştirilmiş öğretim modeli ile işlenen derslerin öğrencilerin sağlık ile ilgili fiziksel uygunluk bilgileri ve öğelerinin gelişimleri üzerine olumlu etkisi olduğu söylenebilir. Anahtar Kelimeler: Bireyselleştirilmiş Öğretim Modeli, Fiziksel Uygunluk.

EFFECT OF PERSONALIZED SYSTEM OF INSTRUCION MODEL ON HEALTH-RELATED PHYSICAL FITNESS KNOWLEDGE AND ELEMENTS

Health-related physical fitness elements have been taken into the scope of physical education lessons to make the children who are targeted to be raised as healthy to engage in physical activity and to carry out activities appropriate to individual features within the school discipline. However, individual differences and readiness level are significant to make these elements be gained and improved. One of these teaching models which ground on these differences in physical education is the Personalized System of Instruction Model. The aim of this study was to examine the effect of this model on the strength, flexibility and balance elements and the level of knowledge related to health-related physical fitness. Here, unequalized control group model was used, and it was conducted with 25 students from 5th and 6th grade of a secondary school in Mudurnu, the district of Bolu province. In the experimental group, for 6 weeks, the lessons were taught with a workbook which had been prepared based on the model. The sit-up, push up, flexed arm hang, flamingo and sit and reach tests and "physical fitness knowledge test for children" adapted to Turkish by Hünük and İnce (2010) were used to collect the data. Mann Whitney U and Wilcoxon signed rank tests were used to analyse the data. Results showed that there were some significant differences in favor of the post-test of sit and reach, sit-up, push up and knowledge test values of experimental group students and push up and flexed arm hang test values of the control group. Moreover, physical fitness measurements and

knowledge test between two groups were significantly different. As a result, it can be said that the personalized system of instruction model is beneficial for developing students' health-related physical fitness knowledge and of their elements.

Key Words: Personalized System of Instruction Model, Physical Fitness.

SB27

AKRAN ÖĞRETİM MODELİ İLE İŞLENEN DANS DERSLERİNE İLİŞKİN ÖĞRETEN VE ÖĞRENEN ÖĞRENCİ GÖRÜŞLERİ

[1]Özgecan Ergun, [2]A. Dilşad Mirzeoğlu

[1]Doktora Öğrencisi, SUBÜ, Beden Eğitimi Öğretimi Anabilim Dalı,Sakarya.
[2]SUBÜ, SBF, Beden Eğitimi Ve Spor Öğretmenliği Bölümü, Sakarya

Email : *ozgecan.ergun@gmail.com, belcesu@yahoo.com*

Dans dersleri, tüm dünyada ve ülkemizde ağırlıklı olarak komut yöntemini de içeren doğrudan öğretim modeli ile işlenmektedir. Ancak dans eğitiminde, farklı öğretim modellerinin de kullanılabileceği düşünülmektedir. Bu bağlamda çalışmanın amacı, akran öğretimi modeli uygulanan dans derslerine ilişkin öğreten ve öğrenen öğrenci görüşlerinin belirlenmesidir. Araştırmada nitel ve nicel araştırma modellerinin bir arada uygulandığı karma yöntem ve yakınsayan desen kullanılmıştır. Araştırma, İzmir ili Bornova ilçesinde bulunan bir spor kulübünde kurs gören 4 kadın, 4 erkek toplam 8 yetişkin gönüllü öğrenci ile dans salonu ortamında yürütülmüştür. Çalışma toplam 8 hafta sürmüş, çalışma süresince her derste 2 öğreten öğrenci 6 öğrenen öğrenciye öğretmenlik yapmış ve çalışma boyunca tüm öğrenciler 2 kez öğreten öğrenci olmuştur. Araştırmada veriler öğreten ve öğrenen öğrenciler ile yapılan yarı yapılandırılmış odak grup görüşmeleri ve yine öğreten ve öğrenen öğrencilere uygulanan görüş formları ile elde edilmiştir. Çalışmada öğrenen ve öğreten öğrenci görüş formlarından elde edilen nicel verilerin çözümlenmesinde tanımlayıcı istatistiklerden yüzde ve frekans analizi kullanılmış, nitel veriler için ise içerik analizi yapılmıştır. Araştırma sonucunda nitel verilerine göre, akran öğretimine ilişkin öğreten ve öğrenen öğrenci görüşleri duygular, kazanımlar, tekrar kullanılabilirlik ve eğitmen-akran farklılıkları temalarında toplanmıştır. Nitel verilerden elde edilen sonuçlara göre akran öğretim modeli, öğreten öğrencilerin hitap etme ve iletişim becerilerinin gelişmesine, özgüvenlerinin ve liderlik becerilerinin artmasına, mutlu olmalarına/eğlenmelerine, öğretme deneyimi yaşamalarına ve sosyalleşmelerine katkı sağlarken, öğrenen öğrencilerin problem çözme ve iletişim becerilerinin artmasına, yardımlaşma ve paylaşmayı öğrenmelerine, eğlenmelerine ve sosyalleşmelerine katkı sağlamıştır. Benzer şekilde nicel verilere göre ise model, öğreten öğrencilerin özgüvenlerinin artmasına, iletişim ve liderlik becerilerinin gelişmesine katkı sağlarken, öğrenen öğrencilerin arkadaşlarıyla iyi ilişkiler kurabilmesine katkı sağlamıştır. Çalışmadan elde edilen tüm bulgular birlikte değerlendirildiğinde, akran öğretimi modelinin, iyi desenlendiği takdirde dans eğitiminde öğrencilere olumlu kişisel özellikler kazandırdığı sonucuna varılabilir.

Anahtar Kelimeler:Akran öğretimi modeli, dans, dans eğitimi, görüşler

VIEWS OF TEACHING AND LEARNING STUDENTS ON DANCING COURSES TAUGHT WITH THE PEER TEACHING MODEL

All around the world and our country, dancing courses are taught mainly with direct teaching model which includes command method. However, it is thought that different teaching models could be possibly used in dancing courses. The aim of the study was to identify the views of teaching and learning students on dancing courses taught with the peer teaching model. In this study, mixed method and convergent design have been used. The research has been carried out with 8 adult volunteer students who took courses in a sports club in Bornova district of İzmir. The study took 8 weeks in total and in each lesson, 2 teaching students worked with 6 learners and throughout the research, all students became an instructor twice. The data were obtained through semi-structured focus group interviews and the forms of opinion. Percentage and frequency analysis were used in the analysis of quantitative data and content analysis was used for qualitative data. According to the results of qualitative data, views of teaching and learning students on model were collected from the themes of emotion, learning outcomes, reusabilty and instructor-peer learner discrepancy. According to the results of the qualitative data, peer teaching model not only contributed to the development of the addressing and communication skills of the teaching students and increased their self-confidence and leadership skills, being happy / having fun, experiencing teaching, but

it also provided learning students to improve problem solving and communication skills, helped them learn how to cooperate, share, have fun and socialize. Similarly, according to the quantitative data, model contributed teaching students to develop their self-confidence, communication and leadership skills. When all the findings were evaluated together, it could be inferred that peer teaching model can bring learners positive personal features on dancing courses as long as it is designed well.

SB28

EŞLİ ÇALIŞMA YÖNTEMİNİN ANTRENÖR ADAYLARININ KARAR VERME STİLLERİ VE BECERİ ÖĞRENİMİ ÜZERİNE ETKİSİ

***[1]Ahmet DÖNMEZ*, [2]A. Dilşad MİRZEOĞLU**

[1]Sakarya Uygulamalı Bilimler Üniversitesi, Lisansüstü Eğitim Enstitüsü, Beden Eğitimi Ve Spor Öğretmenliği Anabilim Dalı
[2]Sakarya Uygulamalı Bilimler Üniversitesi, Spor Bilimleri Fakültesi

***Email :** ahmet.donmez@ogr.sakarya.edu.tr, belcesu@yahoo.com*

Karar verme, bireyin karar verilmesi gereken bir durumla karşılaşması ve bu durum karşısında ne zaman ve nasıl karar vereceğini belirlediği bir etkinliktir. Beceri ise, kişinin yatkınlık ve öğrenime bağlı olarak bir işi başarma ve bir işlemi amaca uygun olarak sonuçlandırma yeteneğidir. Bir antrenör sporun doğası gereği bu iki özelliğe de sahip olması gerekir. Bu nedenle bu çalışmanın amacı eşli çalışma yönteminin antrenör adaylarının karar verme stilleri ve beceri öğrenimi üzerindeki etkisini incelemektir. Ön test-son test deney-kontrol gruplu desen olarak desenlenen bu çalışmaya 2018-2019 öğretim yılı güz döneminde SUBÜ Antrenörlük Eğitimi bölümü birinci sınıfında okuyan 8' i kadın, 35' i erkek, toplam 43 kişi katılım göstermiştir. Çalışma grubuna ölçme araçları ile ön test uygulanmış ve gruplar belirlenmiştir. Grupların oluşturulmasında basit tesadüfi yöntem kullanılmıştır. Veri toplama araçları olarak Mann ve diğ., (1998) tarafından geliştirilen ve Türkçe uyarlaması Deniz (2004) tarafından yapılan "Melbourne Karar Verme Ölçeği" ve araştırmacılar tarafından oluşturulan "Gülle ve Disk Atma Gözlem Formları" kullanılmıştır. Verilerin analizinde Mann Whitney U ve Wilcoxon işaretli sıralar istatistiklerinden yararlanılmıştır. Çalışma bulgularına göre, deney grubunda karar vermede öz saygı ve karar verme stillerinden dikkatli karar verme ve kaçıngan karar verme puanlarında son test lehine anlamlı farklılıklar elde edilmiştir. Kontrol grubunda ise karar verme stilleri puanları arasında anlamlı farklılıklar tespit edilmemiştir. Ayrıca deney-kontrol grubu son-ön test puan farklarında iki grup arasında anlamlı farklılık tespit edilmemiştir. Çalışmanın beceri öğrenimi açısından sonuçları incelendiğinde ise, gülle ve disk atma becerileri deney ve kontrol gruplarının ön-son test puan ortalamaları arasında son test puanları lehine anlamlı farklılıklar elde edilirken, iki grup arasında gülle ve disk atma becerileri son-ön test puan farklarında anlamlı farklılıklara ulaşılamamıştır. Sonuç olarak, eşli çalışma yönteminin antrenör adaylarının karar verme stilleri üzerinde etkili olduğu söylenebilir. Anahtar Kelimeler: Karar verme, antrenör adayı, eşli çalışma yöntemi

EFFECT OF RECIPROCAL TEACHING METHOD ON DECISION-MAKING STYLES AND SKILL LEARNING IN TRAINER CANDIDATES

Decision making is an activity in which an individual encounters a situation that needs to be decided and determines when and how to make a decision. Skill, on the other hand, is the ability of the person to accomplish a job depending on his/her predisposition and learning and to conclude a process in a suitable way. Due to the nature of sports, a coach must have both of these features. The aim of this study was to investigate the effect of reciprocal teaching method on decision making styles and skill learning of trainee candidates. This study was designed as a pretest-posttest experimental-control group. A total of 43 freshmen students participated in the study from Coaching Training Department in the fall academic semester of 2018-2019. "Melbourne Decision Making Scale" developed by Mann et al. (1998) and adapted to Turkish by Deniz (2004) and "Shot Put and Discus Throw Observation Forms" developed by one of the researcher were used for collecting the data. Mann Whitney U and Wilcoxon signed rank statistics were used to analyze the data. According to the findings of the study, significant differences were found in self-esteem, careful and avoidant decision making styles in favor of post-test in the experimental group and no significant differences were found in control group. There was no significant difference between the two groups' pre-postest difference scores in decion making styles. Also, the results showed that significant differences were found between the scores of shot put and discus throw skills of the experimental and control groups in favor of

posttest scores, but no significant differences were found between post-pretest score differences in both groups. As a result, it can be said that reciprocal teaching method has an effect on the decision making styles of trainee candidates.

Keywords: Decision making styles, candidate, reciprocal teaching method

SB44

EKONOMİ SINIFINDA KARA DELİĞE YOLCULUK: BEDEN EĞİTİMİ VE SPOR PEDAGOJİSİ ALANINDA ELEŞTİREL BİR PARADİGMA DEĞERLENDİRMESİ

***[1]Berkcan BOZ*, [1]Olcay KİREMİTCİ**

[1]Ege Üniversitesi, Spor Bilimleri Fakültesi, İzmir

Email : *bozberkcan@gmail.com, olcaykiremitci@gmail.com*

Giriş ve Amaç: Bilimsel alan olarak kabulü 1960'lara dayanan beden eğitimi ve spor pedagojisi (BESP), Almanya ve Kuzey Amerika eksenli iki farklı yaklaşım etrafında gelişim gösterirken, yeni bir bilimsel disiplin olması itibariyle alandaki paradigmanın oluşum süreçlerinde çeşitli belirsizlikler yaşanmıştır. Günümüzde BESP araştırmalarına ilişkin paradigma yapısı, bu iki ülke etrafında şeffaf bir görünüme kavuşmuş olsa da, alandaki bilimsel faaliyetlerin henüz yaygınlaşmakta olduğu ülkelerdeki paradigma yapısı belirsizliğini korumaktadır.İlgili bilimsel faaliyetlerin son 20-25 yıl içerisinde yaygınlaştığı Türkiye'de, BESP alanına özgü akademik çalışma sayısı hızla artarken; bu araştırmalardaki niteliksel özelliklerin paradigmaya etkisi henüz tam olarak bilinmemektedir. Bu araştırma, Türkiye'de BESP alanı çerçevesinde şekillenen paradigmanın nitel olarak değerlendirilmesi amacıyla gerçekleştirilmiştir.

Yöntem: Bu çalışmada nitel araştırma yaklaşımı temel alınarak içerik analizi yöntemi kullanılmıştır. Araştırmanın kuramsal ve felsefi temelleri, objektif ve subjektif bilgi formları arasında köprü görevi gören ''Eleştirel Gerçekçilik' yaklaşımına dayanmaktadır. 2014-2018 Uluslararası Spor Bilimleri Kongresi BESP alanı oturumlarında sunulan 397 bildiri çalışmanın örneklem grubunu oluşturmaktadır. Belirlenen 13 tema kapsamında kodlama işlemi gerçekleştirilen verilerin analizi, frekans dağılımlarına göre gerçekleştirilmiştir. Kodlamada sürecine dahil olan uzmanlar arasındaki görüş ayrılıklarının tespiti ile araştırmanın güvenirlik katsayısı .94 olarak hesaplanmıştır.

Bulgular: BESP araştırmalarına dahil olan örneklem grupları, yoğunlukla yükseköğretim kademesinde öğrenim gören spor bilimleri alanı ile ilişkili öğrenci gruplarından oluşmaktadır. Bunun yanı sıra, araştırmalarda kullanılan bilimsel yöntemlerin deneysel modele dayanmayan nicel yaklaşımlar ve betimsel (tarama) modeller etrafında yoğunlaştığı tespit edilmiştir. Veri toplama süreçlerinde ise, sıklıkla ölçekler kullanılırken, alandaki ulusal ve uluslararası işbirliği düzeyinin zayıf olduğu belirlenmiştir. Öte yandan, araştırmalarda işlenen konular yoğunluk açısından ''parçalı'' bir yapı göstermektedir.

Sonuç: Türkiye'deki BESP araştırmaları yoğun olarak niceliksel yaklaşımlar ve belirli kalıplaşmış eğilimler etrafında şekillenmektedir. Bu yoğunluğun temeline inildiğinde, araştırmaların zaman, maliyet ve enerji açısından ''ekonomiklik '' boyutunda gelişim gösterdiği, buna karşın içeriği oluşturan nitel parametrelerin göz ardı edildiği belirlenmiştir. Alandaki eksikliklerin ve ihtiyaçlarının değerlendirilmesinin ardından, Kuhn perspektifinde incelenen paradigmanın ''güçsüz'' ve ''belirsiz'' bir yapı sergilediği değerlendirilmiştir.

Economy Class Journey into the Black Hole: A Critical Evaluation of the Paradigm in the Field of Physical Education and Sport Pedagogy

Introduction and Aim: Physical education and sport pedagogy (PESP), the scientific acceptance of which dates back to 1960s, has developed around two different approaches centered in Germany and North America with uncertainties experienced during formation of paradigm in field. Although paradigm of PESP studies has reached a transparent appearance today, it is not very clear in countries where studies in field are just becoming popular. In Turkey, on the other hand, where scientific activities have recently become popular, number of PESP studies is increasing rapidly while effect of qualitative properties of studies on paradigm are not yet known. The aim of present study is to evaluate PESP paradigm shaped in Turkey.

Method: Theoretical and philophical ground of the present study is based upon “critical realism” approach. The study was carried out using content analysis method based on qualitative research approach. The sample group consists of 397 proceedings presented at International Sport Sciences Congress between 2014-2018. Data were coded under specified 13 themes and analyzed according to frequency distributions. Reliability coefficient of study was found as .94 by disagreements of experts.

Findings: Sample groups included in PESP studies consist majorly of tertiary level students attending departments in relation with sport sciences. Scientific methods used in studies are mostly descriptive models and quantitative approaches (non-experimental). It was seen that data collection processes were frequently conducted using scales and that level of domestic and international cooperation low. In addition, topics treated by studies have fragmental structure.

Conclusion: PESP studies in Turkey are usually structured around quantitative approaches and certain stereotyped tendencies. Additionally, studies are conducted at “economy” level in terms of time, cost and energy while qualitative parameters are neglected. After evaluating deficiencies and needs of studies, it was concluded that the paradigm examined from Kuhn’s perspective has a “weak” and “uncertain” structure.

SB45

ORTA ÖĞRETIM ÖĞRENCILERININ BEDEN EĞITIMI DERSINE KARŞI TUTUMLARI ILE KINESTETIK ZEKALARI ARASINDAKI ILIŞKI(İRAN ÖRNEĞI)

***[1]Omid Hatami*, [1]Seyfi Savaş**

[1]Gazi Üniversitesi Spor Bilimleri Fakültesi ANKARA

Email : *omid.hatami1@gazi.edu.tr, seyfi@gazi.edu.tr*

Bu araştırmanın amacı; İranın Tebriz ilinin Maragheh ilçesinde orta öğretim öğrencilerinin beden eğitimi ve spor dersine karşı tutumları ile kinestetik zekaları arasındaki ilişkiyi incelemektir. Araştırmaya, 2015-2016 eğitim-öğretim yılında İranın Maragheh ilçesinde bulunan 5 ortaokulunda (Tarbiyat Ortaokulu – Nuredanesh Ortaokulu – Sama Ortaokulu – Sadrossaadat Ortaokulu – Rahe Zeyneb Ortaokulu) eğitim gören, 149 kız ve 175 erkek toplamda 324 öğrenci katılmıştır. Öğrencilerin tutumlarının değerlendirilebilmesi için Mehmet Güllü ve Mehmet Güçlü tarafından oluşturulan, Ortaöğretim öğrencileri için beden eğitimi dersi tutum ölçeği kullanılmıştır (Güllü ve Güçlü, 2009). Araştırmada kullanılan Çoklu Zekâ Gözlem Formu Selcuk'un Çoklu Zekâ Uygulamaları adlı kitabında yer alan çoklu zekâ alanları belirleme formu ve değerlendirme formu, 5'li Likert tipinde olup Çoklu Zekâ Kuramındaki zekâ tiplerine ait 8 alt bölümden oluşmaktadır. Kinestetik zeka formu 10 sorudan oluşmaktadır. Veriler SPSS (Statistical Package for Social Sciences) istatistik paket programı kullanılarak analiz edilmiştir. Araştırmanın sonunda öğrencilerinin beden eğitimi dersine yönelik tutumlarının ve bedensel zekâ puanlarının yüksek olduğu, öğrencilerin beden eğitimi dersine yönelik tutum puanlarının ailede spor yapma durumu, değişkenine göre istatistiksel açıdan anlamlı farklılık gösterdiği tespit edilmiştir ($p<0.05$). Buna karşılık öğrencilerin beden eğitimi dersine yönelik tutumlarının cinsiyet, aile gelir düzeyi, öğrenim görülen sınıf düzeyi, okul türü, spor alanı, spora yönelten kişi, anne ve baba eğitim durumu değişkenlerine göre istatistiksel açıdan anlamlı farklılık göstermediği belirlenmiştir ($p>0.05$). Öğrencilerin bedensel zekâ düzeylerinin ailede spor yapan değişkenine göre istatistiksel açıdan anlamlı farklılık gösterdiği bulunmuştur ($p<0.05$). Buna karşılık öğrencilerin bedensel zekâ düzeylerinin aile gelir düzeyi, öğrenim görülen sınıf düzeyi, okul türü, spor alanı, spora yönelten kişi, anne ve baba eğitim durumu değişkenlerine göre istatistiksel olarak anlamlı farklılık göstermediği belirlenmiştir ($p>0.05$). Bunun yanında öğrencilerinin bedensel zekâ düzeyleri ile beden eğitimi dersine yönelik tutum puanları arasında istatistiksel olarak orta düzeyde anlamlı ve pozitif yönlü bir korelasyon bulunduğu sonucuna ulaşılmıştır ($p<0.05$).

THE RELATIONSHIP BETWEEN THE ATTITUDES OF SECONDARY SCHOOL STUDENT TOWARDS THE SCHOOL SUBJECT PHYSICAL EDUCATION AND SPORTS AND KINESTHETIC INTELLIGENCE

The purpose of this research is to examine the relationship between the attitudes of secondary school students towards the school subject Physical Education and Sports and kinesthetic intelligence. The study was carried out in the Maragheh province of Iran, Tabriz. In 2015- 2016 academic year a total of 324 students (149 girls and 175 boys) in Middle School (Tarbiyat - Nuredanesh - Sama - Sadrossadat - Rahe Zeyneb) participated in the. In order to evaluate the attitudes of the students, the Physical Education Lesson Attitude Scale created by of Mehmet GÜLLÜ and Mehmet GÜÇLÜ was used by the students. The Multiple Intelligence Observation Form in Ziya Selçuk's Multiple Intelligence Applications book. It is a 5 - Likert type and consists of 8 subsections belonging to intelligence types in Multiple Intelligences Theory. Data were analyzed using the SPSS statistical package program.At the end, it was found out that the attitudes and the kinesthetic intelligence points of the middle school students are high and the attitude points of the students show a statistically meaningful difference based on the variable of doing sports in the family ($p<0.05$). However, it was found out that there is no statistically meaningful difference in the attitudes of the students towards physical education lessons based on the variables as, gender, the economic situation of family, grade level, school type, sports branch, spore promoter and family education status ($p>0.05$). In addition, it was discovered that there is a statistically meaningful difference in the kinesthetic intelligence level of the students based on the variable of doing sports in the family ($p<0.05$). Besides, it was concluded that there is a statistically meaningful difference and positive correlation between the kinesthetic intelligence level of the middle school and the attitudes of the students towards physical education lessons

SB68

ORTAÖĞRETİM KURUMLARINDA ÖĞRENİM GÖREN ÖĞRENCİLERİN ÖĞRENME STİLLERİ

[2]Ercan SERİN, [1]Gülsen ÖZCAN

[1]Bolu Abant İzzet Baysal Üniversitesi Spor Bilimleri Fakültesi, Bolu
[2]Dörtdivan Çok Programlı Anadolu Lisesi, Bolu

Email : *ercan.serin@gmail.com, gulsenozcan@ibu.edu.tr*

Bu çalışmayla Ortaöğretim düzeyinde öğrenim gören öğrencilerin öğrenme stillerinin incelenmesi amaçlanmıştır. Araştırmanın örneklemini Bolu Merkez İlçe'deki ortaöğretim düzeyinde öğrenim gören, 887 öğrenci oluşturmaktadır. Araştırmada kullanılan Öğrenme Stilleri Ölçeği Bolu Merkez İlçe'de bulunan 8 ortaöğretim kurumunda öğrenim gören öğrencilere uygulanmıştır. Araştırmada veri toplama aracı olarak Gökdağ (2004) tarafından geliştirilmiş olan 'Öğrenme Stilleri Ölçeği' kullanılmıştır. Araştırmadan elde edilen veriler bilgisayar ortamında SPPS programı kullanılarak analiz edilmiştir. Verilerin çözümlenmesinde yüzde frekans ve aritmetik ortalama değerlerinden ve iki ilişkisiz değişkenin karşılaştırılmasında bağımsız gruplar-t testi, ikiden fazla ilişkisiz değişkenlerin karşılaştırılmasında ise tek yönlü varyans analizi kullanılmıştır. Bu araştırmanın soncunda cinsiyet, okul türü, sınıf düzeyi, müzik ile ilgili uğraşları olup olmama, fotoğraf ya da görsel uğraşları olup olmama durumuna göre gruplar arasında istatistiksel olarak anlamlı fark bulunmuştur (p<0,05). Cinsiyete göre karşılaştırmada görsel öğrenme ve kinestetik öğrenme sitili alt boyutlarında kızlar lehine anlamlı fark bulunmuştur (p<0,05). Okul türüne göre işitsel öğrenme alt boyutunda, Fen ve Sosyal Bilimler Alanında öğrenim gören öğrencilere göre İmam Hatip Liseleri öğrencileri lehine, Görsel öğrenme alt boyutunda, Meslek Liseleri ve Özel Yetenek Sınavıyla Öğrenci Alan Liselerin öğrencilerine göre İmam Hatip Liseleri öğrencileri lehine, Kinestetik öğrenme alt boyutunda, Meslek Liseleri, Özel Yetenek Sınavıyla Öğrenci Alan Liselerin ve Fen ve Sosyal Bilimler Alanında öğrenim gören öğrencilere göre İmam Hatip Liseleri öğrencileri lehine anlamlı fark bulunmuştur (p<0,05). Sınıf düzeyine göre Görsel öğrenme sitili alt boyutunda, 9.sınıflarda öğrenim gören öğrencilere göre 11.sınıf ve 12.sınıfta öğrenim gören öğrencilerin lehine anlamlı fark bulunmuştur (p<0,05). Müzik ile ilgili uğraşları olup olmama durumuna göre işitsel öğrenme, görsel öğrenme ve kinestetik öğrenme sitili alt boyutlarında müzik ile uğraşları olanların lehine anlamlı fark bulunmuştur (p<0,05). Fotoğraf ya da Görsel uğraşları olup olmama durumuna göre işitsel öğrenme, görsel öğrenme ve kinestetik öğrenme sitili alt boyutlarında fotoğraf ya da görsel uğraşları olanların lehine anlamlı fark bulunmuştur (p<0,05).

Learning Styles Of Secondary School Students

In this study, it is aimed that the learning styles of secondary school students. The sample of this study is formed by 887 secondary school students in city of Bolu. The learning styles scale is carried out on all the students in 8 -secondary- school in the central of Bolu.In the research, " The Learning Styles Scale" developed by Gokdag (2004) is used as a data collecting tool. The data collected from the research is analysed in computer system by using SPPS programme. In anlayzing of the data, percent frequency, arithmetic mean, independent samples t-test and one-way Anova tests are used. The level of significance is determined as (P<0.05) in the comments. As a result of this sdudy, statistically significant difference is found in between the groups according to their gender, school type, grade level, interest to music or visual arts at the end of the survey (p<0,05). In comparison to the gender, there is an important difference on behalf of the girls at the sub-dimension of the visual and kinesthetic learning (p<0,05). According to the school types, auditory learning is on behalf of imam hatip high school against to science and social high school; in subdimension of visual learning is on behalf of imam hatip high school against to business and special talent exam schools; in subdimension of kinesthetic learning is on behalf of the imam hatip high school against the science, the social, the business and special talent exam school (p<0,05). According to the grade levels, subdimension of visual learning style is on behalf of 11th and 12th students against to 9th (p<0,05). According to the music interest,the subdimensions of auditory,visual and kinesthetic learning style are on behalf of those who are interested in music (p<0,05). According to the visual arts interest, subdimension of auditory,visual and kinesthetic learning styles

SB69

ORTAÖĞRETİM'DE ÖĞRENİM GÖREN ÖĞRENCİLERİN ZAMAN YÖNETİMİ DÜZEYLERİ

[1]Derya DENİZ, [1]Gülsen ÖZCAN

[1]Bolu Abant İzzet Baysal Üniversitesi Spor Bilimleri Fakültesi, Bolu

Email : *devrimderyadeniz@hotmail.com, gulsenozcan@ibu.edu.tr*

Bu çalışmayla Ortaöğretim düzeyinde öğrenim gören öğrencilerin zaman yönetimi düzeylerinin incelenmesi amaçlanmıştır.Araştırmanın örneklemini Bolu Merkez İlçe'deki ortaöğretim düzeyinde öğrenim gören, 1861 öğrenci oluşturmaktadır. Araştırmada kullanılan Zaman Yönetimi Ölçeği Bolu Merkez İlçe'de bulunan 10 ortaöğretim düzeyinde öğrenim gören öğrencilere uygulanmıştır. Araştırmada veri toplama aracı olarak Britton ve Tesser (1991) tarafından geliştirilen ve Türkçe uyarlaması Alay ve Koçak (2002) tarafından yapılan "Zaman Yönetimi Ölçeği" kullanılmıştır. Araştırmadan elde edilen veriler bilgisayar ortamında SPSS programı kullanılarak analiz edilmiştir. Verilerin çözümlenmesinde yüzde (%), frekans (f) ve aritmetik ortalama (X) değerlerinden, iki ilişkisiz örneklemin karşılaştırılmasında bağımsız gruplar t-testi, ikiden fazla ilişkisiz örneklemin karşılaştırılmasında ise tek yönlü varyans analizi kullanılmıştır. Tek yönlü varyans analizinde farklılık oluşturan grupları belirlemek amacıyla Tukey HSD Çoklu Karşılaştırma Testi kullanılmıştır. Yapılan yorumlarda anlamlılık düzeyi ($p< 0.05$) olarak belirlenmiştir. Araştırmada sonuç olarak okul türü, cinsiyet, sınıf düzeyi ve okulda veya kulüpte lisanslı olarak spor yapma durumuna göre istatistiksel olarak anlamlı fark bulunmuştur ($p<0,05$). Bu farklılıklar; okul türüne göre genel zaman yönetimi ve alt boyut puanlarının arasında anlamlı fark belirlenmiştir ($p<0,05$). Cinsiyete göre genel zaman yönetiminin; zaman planlaması, zaman tutumları ve zaman harcattırıcılar alt boyutlarında anlamlı fark elde edilmiştir ($p<0,05$). Sınıf düzeyine göre; genel zaman yönetiminin zaman planlaması ve zaman harcattırıcılar alt boyut puanları arasında anlamlı fark belirlenmiştir ($p<0,05$). Ayrıca spor yapma durumuna göre genel zaman yönetimi ve alt boyut puanları arasında anlamlı fark ortaya çıkmıştır ($p<0,05$).

Tıme Management Levels Of The Students Studying At Secondary Education Level

In this study, it is aimed at searching the time management levels of students who are studying at secondary level. 1861 students, studying at the secondary school in Bolu central district, exemplify the study. The Time Management Scale used in the study is applied on 10 secondary education students in the central district of Bolu. Time Management Scale, was developed by Britton and Tesser and adaptation in Turkish version Alay and Koçak, The data obtained from the study is analyzed using SPPS program in computer environment. Percentage, frequency and arithmetic mean values are used to be able to analyze the data, afterwards, The level of significance is determined as ($P<0.05$) in the comments. As a result, statistically significant difference is found in terms of school type, gender, grade level and ability of sporting ($p<0.05$) .These differences; According to the school type, there is a significant difference between the general time management and sub-dimension plans. General time management in terms of gender;A conspicuos difference obaerved is in sub-dimensions of time planing, time attitudes and time-spenders. According to class levels; A significant difference is observed between the time schedule of the general time management and the time-consumer sub-dimensions. Furthermore, A substantial difference emerged between the general time management and the sub-dimension scores according to the sporting situation.

SB80

FARKLI KLASMANLARDA GÖREV YAPAN FUTBOL HAKEMLERİNİN İLETİŞİM BECERİLERİNİN ÇEŞİTLİ DEĞİŞKENLERE GÖRE İNCELENMESİ (AYDIN İLİ ÖRNEĞİ)

[1]Mehmet ULUKAN, [1]Ulaş AKSOY

[1]Aydın Adnan Menderes Üniversitesi Spor Bilimleri Fakültesi, AYDIN

Email : *mulukan@adu.edu.tr, ulasaksoy@gmail.com.tr*

Giriş ve Amaç: Pek çok insan tarafından büyük bir ilgi ve dikkatle takip edilen futbol müsabakalarında, önceden belirlenmiş kurallar çerçevesinde, karar verme yetkisine sahip tek kişi olan futbol hakemlerinin başarılı bir müsabaka yönetmesi takımlar ve izleyenler açısından son derece önemlidir. Bir futbol hakeminin saha içerisindeki başarısı, kural bilgisi ve atletik performansı ile çok yakından ilgilidir ancak bu meziyetler günümüz futbolunda tek başına yeterli değildir. İletişim becerileri gelişmiş bir hakem müsabaka sırasında oyuncularla ve ekibiyle sağlıklı bir iletişim ve etkileşim sağlayabilecek, bu da sahadaki başarısına büyük katkı sağlayacaktır. Çalışmada, futbol hakemlerinin iletişim becerilerinin sahip oldukları demografik özelliklere göre değişebileceği ön kabulünden yola çıkarak, farklı klasmanlarda görev yapan futbol hakemlerinin iletişim becerilerinin demografik özelliklerine göre incelenmesi amaçlanmıştır.

Yöntem: Araştırmanın evreni, 2018-2019 futbol sezonunda Türkiye'de farklı klasmanlarda görev yapan futbol hakemlerinden, örneklemi ise, Aydın ilinde farklı klasmanlarda görev yapan 206 futbol hakeminden oluşmaktadır. Betimsel tarama modelindeki çalışmada, veri toplama aracı olarak, 9 sorudan oluşan Kişisel Bilgi Formu, 25 sorudan oluşan İletişim Becerilerini Değerlendirme Ölçeği kullanılmıştır. Elde edilen bulgular, SPSS 23.0 istatistik paket programı ile değerlendirilmiş, anlamlılık düzeyi $p<0,05$ olarak kabul edilmiştir.

Bulgular ve Sonuç: Çalışmada, farklı klasmanlarda görev yapan futbol hakemlerinin iletişim becerilerinin, demografik özelliklerine göre anlamlı olarak farklılaştığı görülmüştür ($p<0,05$). Yaşı büyük olan hakemlerin yaşı küçük olanlara göre, eğitim düzeyi yüksek olan hakemlerin eğitim düzeyi düşük olanlara göre, uzun süre hakemlik yapanların kısa süre hakemlik yapanlara göre, gelir durumu yüksek olan hakemlerin gelir durumu düşük olanlara göre, üst klasmanlarda görev yapan hakemlerin alt klasmanlarda görev yapanlara göre, meslek sahibi olan hakemlerin meslek sahibi olmayanlara göre, daha önce lisanslı olarak futbol oynamış hakemlerin daha önce lisanslı olarak futbol oynamamış olanlara göre, yabancı dil bilen hakemlerin yabancı dil bilmeyenlere göre, evli hakemlerin bekarlara göre iletişim becerilerinin daha yüksek olduğu sonucuna varılmıştır.

Investigation of the Communication Skills of Football Referees in Different Classes According to Various Variables (Example of Aydın Province)

Introduction and Purpose: In football competitions, which are followed with great interest and attention by many people, rules, the sole referee is the only person who has the power to make decisions it is extremely important for teams and followers. The success of a football referee on the field, knowledge of rules and athletic performance is very closely related, but these virtues in today's football alone is not enough. Communication skills an improved referee will be able to provide a healthy communication and interaction with the players and his team during the competition, which will greatly contribute to his success on the field. The aim of this study is to examine the communication skills of football referees according to the demographic characteristics of football referees.

Methods: The study population consisted of different add those who served in the 2018-2019 football season, football in Turkey referees, the sample of the 206 football referees serving in different classes in the province of Aydin In the study in the descriptive scanning model, as a data collection tool, Personal Information consisting of 9 questions The Communication Skills Assessment Scale, which consists of 25 questions, was used. Findings, SPSS 23.0 and statistical significance was accepted as $p <0.05$.

Finding and Result: In this study, communication skills of football referees working in different classes, demographic according to their characteristics ($p < 0.05$). Older referees compared to younger ones, referees with a high level of education compared to those with a low level of education; According to the arbitrators, high-income referees according to the low income status According to the subclass of the referees who do, according to the non-professional referees who have professional, the referees who have previously played football as licensed that the referees of the referees have higher communication skills than the unmarried referees was concluded.

SB81

FARKLI KLASMANLARDA GÖREV YAPAN FUTBOL HAKEMLERİNİN ÖZGÜVEN DÜZEYLERİNİN ÇEŞİTLİ DEĞİŞKENLERE GÖRE İNCELENMESİ (AYDIN İLİ ÖRNEĞİ)

[1]Mehmet Ulukan, [1]Ulaş Aksoy

[1]Aydın Adnan Menderes Üniversitesi Spor Bilimleri Fakültesi, AYDIN

Email : *mulukan@adu.edu.tr, ulasaksoy@gmail.com.tr*

Giriş ve Amaç: Bir futbol müsabakasında, oyun kurallarını uygulamakla görevlendirilmiş tek yetkili kişi olan futbol hakeminin, saha içerisindeki başarısı, müsabakanın adil şekilde sonuçlanması bakımından oldukça önemlidir. İyi derecede oyun kuralları bilgisi ve atletik performans, hakemin saha içerisindeki başarısı için tek başına yeterli değildir. Özgüven kişiler arası ilişkilerde oldukça önemli bir kavramdır ve özgüveni gelişmiş bir hakem, müsabaka sırasında kimsenin etkisinde kalmadan, doğru bildiği kararı cesurca vermekte zorlanmayacaktır. Çalışmada, futbol hakemlerinin özgüven düzeylerinin sahip oldukları demografik özelliklere göre değişebileceği ön kabulünden yola çıkarak, farklı klasmanlarda görev yapan futbol hakemlerinin özgüven düzeylerinin demografik özelliklerine göre incelenmesi amaçlanmıştır.

Yöntem: Araştırmanın evreni, 2018-2019 futbol sezonunda Türkiye'de farklı klasmanlarda görev yapan futbol hakemlerinden, araştırmanın örneklemi ise, Aydın ilinde farklı klasmanlarda görev yapan 206 futbol hakeminden oluşmaktadır. Betimsel tarama modelinde yapılan bu çalışmada, veri toplama aracı olarak, 9 sorudan oluşan Kişisel Bilgi Formu, 33 sorudan oluşan Özgüven Ölçeği kullanılmıştır. Elde edilen bulgular, SPSS 23.0 istatistik paket programı ile değerlendirilmiş, anlamlılık düzeyi $p<0,05$ olarak kabul edilmiştir.

Bulgular ve Sonuç: Çalışmada, farklı klasmanlarda görev yapan futbol hakemlerinin özgüven düzeylerinin, demografik özelliklerine göre anlamlı olarak farklılaştığı görülmüştür ($p<0,05$). Yaşı büyük olan hakemlerin yaşı küçük olanlara göre, eğitim düzeyi yüksek olan hakemlerin eğitim düzeyi düşük olanlara göre, uzun süre hakemlik yapanların kısa süre hakemlik yapanlara göre, gelir durumu yüksek olan hakemlerin gelir durumu düşük olanlara göre, üst klasmanlarda görev yapan hakemlerin alt klasmanlarda görev yapanlara göre, meslek sahibi olan hakemlerin meslek sahibi olmayanlara göre, daha önce lisanslı olarak futbol oynamış hakemlerin daha önce lisanslı olarak futbol oynamamış olanlara göre, yabancı dil bilen hakemlerin yabancı dil bilmeyenlere göre, evli hakemlerin bekarlara göre özgüven düzeylerinin daha yüksek olduğu sonucuna varılmıştır.

Investigation of Self-Confidence Levels of Football Referees in Different Classes According to Various Variables (Example of Aydın Province)

Introduction and Purpose: In a football competition, the success of the football referee, who is the only authorized person assigned to implement the rules of the game, is very important in terms of the fair result of the competition. Good knowledge of the rules of the game and athletic performance is not enough for the referee's success on the field. Self- confidence is a very important concept in interpersonal relationships, and a self-confident referee will not have the hard time to make the right decision without the influence of anyone during the competition. In this study, it is aimed to examine the self-confidence levels of football referees according to their demographic characteristics, based on the preliminary assumption that football referees' levels of self-confidence may vary according to their demographic characteristics.

Methods: The study population, 2018-2019 football season in Turkey in a different classification of those serving football referee, the sample of the study, Aydin province is composed of 206 different add those serving football referee. In this descriptive survey model,

Personal Information Form consisting of 9 questions and Self-confidence Scale consisting of 33 questions were used as data collection tool. The findings were evaluated with SPSS 23.0 statistical package program and the significance level was accepted as $p < 0.05$.

Finding and Result:In the study, it was seen that the level of self-confidence of football referees working in different classes differed significantly according to their demographic characteristics($p < 0.05$). According to the referees of older referees, the referees of higher referees, lower referees of higher referees, short term referees of short term referees, lower referees of high referees, lower referees of higher referees According to the results of the study, it is concluded that the referees of the professional referees have higher self-confidence levels compared to the unmarried referees compared to the unmarried referees.

SB94

KAHRAMANMARAŞ'TA SPORA KATILIMI ETKİLEYEN FAKTÖRLERİN İLKÖĞRETİM İKİNCİ KADEME (ORTAOKUL) ÖĞRENCİLERİ BOYUTUNDA İNCELENMESİ (KAHRAMANMARAŞ İLİ ÖRNEĞİ)

[1]Günseli ÖZ, [2]Tamer KARADEMİR

[1]Doğa Koleji, Kahramanmaraş
[2]KAHRAMANMARAŞ SÜTÇÜ İMAM ÜNİVERSİTESİ

Email : *efekrd@hotmail.com, tammert007@hotmail.com*

Giriş ve Amaç: Bu çalışma, Kahramanmaraş'ta spora katılımı etkileyen faktörlerin ortaokul öğrencileri boyutunda nasıl şekillendiğini belirlemek amacı ile yapılmıştır. Bu amaçlar doğrultusunda Kahramanmaraş il merkezinden 6 devlet okulu ve 2 özel okul olmak üzere toplam 8 ortaokul araştırmanın çalışma evrenini oluşturmuştur. Bu çalışma evreni içerisinde 1871 kadın ve 1900 erkek toplam 3771 öğrenci araştırmanın örneklem grubunu oluşturmuştur. Yöntem: Araştırmanın amaçları doğrultusunda gerekli olan veriler araştırmanın konusuna uygun olarak literatür bilgilerden de faydalanılarak araştırmacıların kendileri tarafından hazırlanan 33 sorudan oluşan anket formu ile sağlanmıştır. Değerlendirilmeye alınmış anketlerin sayısal olarak ifade edilebilmesi için öğrencilerin hem demografik bilgileri hem de anket sorularına verdikleri cevaplar frekans ve yüzdelik hesaplamalara tabi tutularak dağılımlar ortaya konulmuştur. Değişkenler arasında istatistiksel olarak anlamlı fark olup olmadığı Ki-Kare (x2) bağımsızlık testi ile analiz edilmiştir. Bulgular ve Sonuç: Araştırma sonuçlarına göre; Ortaokul öğrencilerinin ilgilendikleri spor branşları onların sosyo ekonomik durumlarına göre değişiklik göstermektedir. En fazla ilgi duyulan spor branşı voleybol, basketbol ve futbol olmuştur. Spora ilgi duyanların yanında spora ilgi duymayan grubun spora katılımına engel olan faktörlerin başında okul, dershane ve kurs gibi nedenlerin etkili olduğu görülmüştür. Spora ilgi duyup katılmama nedenlerinin arasında ise ailelerin izin vermemeleri, çevre baskısı ve dini inançların etkisinin olduğu görülmüştür. Bir taraftan eğitim ve öğrenim sürecine devam etme diğer taraftan dershane ve kurslara katılım gösterme durumunda kalan öğrenciler bir de bulundukları yerden uzak mesafedeki spor tesislerine ulaşmada oldukça problem yaşamaktadır. Özellikle kadın öğrenciler uzak olan ve geç saatlerdeki zamanlarında ailevi izinlerden dolayı spor tesislerinden faydalanmada zorlanmaktadırlar. Anahtar Kelimeler: Beden Eğitimi, Spor, Spora Katılım, Çocuk ve Spor

EXAMİNİNG THE FACTORS THAT AFFECT THE SECONDARY STUDENTS TO JOİN A SPORT İN KAHRAMANMARAS

Introduction and purpose:The aim of this study was to clarify how the factors affect the participation of secondary school students in sport activities in Kahramanmara sprovince. With this in mind, the universe of the study consisted of six public and two private, a total of eight secondary schools from Kahramanmaraş central schools. Within this study, 1871 girls and 1900 boys a total of 3771 students voluntarily participated in this study. Method:There quired datas gathered through survey. The data which was essential, gained from the questionnaire form with 33 questions which prepared by the contenders with the help of the literature data as well. To define the examined forms within the numbers, students' demographic information and answers were taken in to frequency and percentile calculations. To find out the variables among the statistics, the meaningful differences were analyzed with the independency test. Findings and Conclusion: According to results of the survey; secondary school students' interests in sport branches depends on thei socio-economic status. Volleyball, basketball and soccer were found the high estrated sport branches. Besides, for the group who not interested in sports, the factors which prevent the students engaged in sports activities were accounted for as schools, courses and after-school classes, respectively. The findings of the study indicated that students were eager to participate in sport activities but not allowed due to family preventions, peer pressure and religious beliefs. Students attend to the schools and courses; on the other hand, means of access to sport complexes located far away from the city were the main problem of the students. Especially girls can not use

the sport complexes because of the fact that the complexes are far away and they can not take permission from their families for the late activities. Keywords: PhysicalEducation, Sport, Participation in a Sport, Child andSport

SB95

BEDEN EĞİTİMİ VE SPOR DERSLERİNDE ÖZERKLİK DESTEĞİ VE MOTİVASYON: ÖĞRETMEN VE ÖĞRENCİ PERSPEKTİFİNİN KARŞILAŞTIRILMASI

***[1]Aylin ARIK*, [1]Gökçe ERTURAN**

[1]Pamukkale Üniversitesi, Denizli

Email : *aarik@pau.edu.tr, gokce.erturan@gmail.com*

Giriş ve amaç: Bu çalışma genel bir kişilik ve güdülenme kuramı olan Öz-Belirleme Kuramının alt kuramları, Organizmik Bütünleşme Kuramı ve Temel Psikolojik İhtiyaçlar Kuramı'na dayanmaktadır. Çalışmanın amacı beden eğitimi ve spor öğretmenlerinin ve öğrencilerin beden eğitimi ve spor bağlamında motivasyon ve özerklik desteğinin tahmin edicilerini, öğretmen ve öğrenci algılarına göre karşılaştırmaktır. Yöntem: Çalışmada nicel, ilişkisel tarama modeli kullanılmıştır. Çalışma kapsamında Denizli'deki 56 (42 devlet ve 14 özel) liseden toplam 94 beden eğitimi ve spor öğretmeni (26 kadın ve 68 erkek) ve 2127 öğrenci (1093 kız, 1026 erkek ve 8 cinsiyet belirtmemiş) gönüllü olarak katılmıştır. Öğrencilerin, algılanan özerklik desteği, beden eğitimi ve spor derslerine ilişkin içsel motivasyon ve temel psikolojik ihtiyaç tatmin düzeyleri; öğretmenlerin ise özerklik desteği ve öğretmeye ilişkin motivasyon düzeyleri ölçülmüştür. Bulgu: Pearson korelasyon analizi sonuçları, beden eğitimi ve spor derslerinde öğretmenlerin sağladığını düşündüğü özerklik desteği ile öğrencilerin algıladığı özerklik desteği arasında ilişki olmadığını ortaya koymuştur. Adımsal çoklu regresyon analizi sonuçlarına göre a) öğretmenlerin öğretmeye ilişkin içsel motivasyonları, öğretmenlerin özerklik desteği algılarının tahmin edicisidir, b) öğretmenlerin özerklik desteğinin öğrenme süreci desteği alt boyutu, öğrencilerin beden eğitimi ve spor derslerine katılımında motivasyonsuzluğunun negatif tahmin edicisidir, c) öğrencilerin özerklik desteği algısı ve özdeşimle düzenleme düzeyi, öğrencilerin içsel motivasyonunun pozitif yordayıcılarıdır, d) öğrencilerin içsel ve dışsal motivasyonları, öğrencilerin özerklik desteği algısının pozitif yordayıcısıdır, e) öğrencilerin motivasyonsuzluğu, öğrencilerin özerklik desteği algısının negatif yordayıcısıdır. Sonuç: Bu çalışma, beden eğitimi ve spor derslerinde özerklik desteğini öğretmen ve öğrenci algılarına göre karşılaştıran ilk çalışma olma niteliğindedir. Çalışma sonucuna göre beden eğitimi ve spor öğretmenlerinin özerklik desteğine olan ihtiyaç ve farkındalığını artırmak gerekmektedir. Ayrıca öğretmen yetiştiren kurumlarda öğretmen adaylarının özerklik destekleyici davranışlarını ve öğretmeye ilişkin içsel motivasyonunu geliştirici eğitimler verilmesi önerilmektedir. Anahtar Kelimeler: Özerklik desteği, motivasyon, beden eğitimi ve spor, öğretmen ve öğrenci algısı

Autonomy Support and Motivation in Physical Education Lessons: Comparing Teacher and Student Perspectives

Introduction and aim: This study was grounded on two sub-theories of self-determination theory: Organismic Integration Theory and Basic Psychological Needs Theory. The aim of this study was to determine the predictors of physical education teachers' and students' motivation and autonomy support in the context of physical education (PE). Procedure: In this research, quantitative, correlational model was used. Totally 94 PE teachers (26 female and 68 male) and 2127 students (1093 girls, 1026 boys) from 56 high schools in Denizli voluntarily participated to this study. Students' perceived autonomy support, intrinsic motivation for PE lessons and basic psychological needs satisfaction; teachers' perceptions of their own autonomy support and motivation for teaching were assessed. Finding: According to Pearson correlation analysis of the results there was no relationship between teachers' autonomy support and students' perceptions of autonomy support in PE classes. Stepwise multiple regression analysis showed that a) teachers' intrinsic motivation to teach positively predicted teachers' perceptions of autonomy support, b)"Learning process support" sub-dimension of autonomy support was negatively predicted by students' amotivation for participating PE lessons, c)students' perception of autonomy support and integrated regulation was positive predictors of students' intrinsic motivation, d) students' intrinsic and extrinsic motivations were positive predictors of students' perception of autonomy support, e) students' amotivation was negative predictor of students' perception of autonomy support. Results: This study is the first attempt comparing teachers' and students' perceptions of autonomy support in PE classes. According to the result of the study it is necessary to increase the awareness and need of PE teachers for autonomy support. Besides in the universities that train teachers, it is necessary to provide trainings to improve the autonomy supportive behaviors of teachers and their intrinsic motivation about teaching. Keywords: Autonomy support, motivation, PE, teacher and student perception

SB123

DESTEKLEYİCİ VE KISITLAYICI MOTİVASYONEL İKLİM İLE ANTRENÖR GERİBİLDİRİMİ ARASINDAKİ İLİŞKİNİN İNCELENMESİ

[1]A.GÖKÇE ERTURAN, [1]A.ÖZGE DALDAŞ

[1]Pamukkale Üniversitesi Spor Bilimleri Fakültesi, DENİZLİ

Email : *gokce.erturan@gmail.com, ayseozge0312@gmail.com*

Giriş ve Amaç: Başarı Hedefi Kuramı ve Öz-Belirleme Kuramlarını temel alan araştırmalar antrenör tarafından oluşturulan destekleyici motivasyonel iklimin öz-saygı, içsel motivasyon, pozitif duygusal durum gibi istendik çıktılar sağladığını ortaya koymaktadır. Bu araştırmanın amacı yaz spor okullarında yaratılan antrenör kaynaklı destekleyici ve kısıtlayıcı motivasyonel iklim ile öğrencilerin algıladıkları geribildirim arasındaki ilişkinin incelenmesidir.

Yöntem: Araştırmada 24 yaz spor okulu ortamında 675 öğrenciden veri toplanmıştır (Yaş aralığı 11-17, yaş ort=13,13). Öğrencilere Algılanan Öğretmen Geribildirim Ölçeği (AÖGÖ; Koka & Hein, 2003) ve Antrenör Kaynaklı Destekleyici ve Kısıtlayıcı Güdüsel İklim Ölçeği (AKDKGİÖ; Appleton ve diğ., 2016) uygulanmıştır. AÖGÖ pozitif sözel, pozitif genel, negatif sözel olmayan ve performans bilgisi geribildirim alt ölçeklerinden oluşmaktadır. AKDKGİÖ, görev iklimi, özerklik desteği, sosyal destek, ego yönelimi ve kontrol alt boyutlarından oluşmaktadır. Antrenör, veliler ve öğrencilerden izinler alındıktan sonra ders öncesi veya sonrasında ölçekler uygulanmıştır. Değişkenler arası karşılıklı ilişkiler Pearson korelasyon analizi ile incelenmiştir.

Bulgular: Pozitif sözel, pozitif genel ve performans bilgisi geribildirimleri birbirleri ile ve görev yönelimi, özerklik desteği ve sosyal destek ile anlamlı pozitif ilişkilidir. Negatif sözel olmayan geribildirim görev yönelimi ile pozitif, ego yönelimi ve kontrol ile negatif anlamlı ilişkilidir. Görev yönelimi, özerklik desteği ve sosyal destek alt boyutlarının ortalamasından elde edilen destekleyici motivasyonel iklimin pozitif sözel, pozitif genel ve performans bilgisi geribildirimleri ile pozitif ilişkili olduğu, ancak negatif sözel olmayan geribildirim ile negatif ilişkili olduğu belirlenmiştir. Ego yönelimi ve kontrol alt boyutlarının ortalamasından elde edilen kısıtlayıcı motivasyonel iklimin ise negatif sözel olmayan geribildirim ile anlamlı pozitif ilişkili, diğer geribildirim tipleri ile anlamlı negatif ilişkili olduğu görülmüştür.

Sonuç: Sözel ve genel pozitif geribildirimin, ortamın motivasyonel iklimini istendik yönde değiştirdiği söylenebilir. Bu nedenle belirli bir spor branşına ait becerilerin öğretilmesine ve öğrencilerin keyifli vakit geçirmesine odaklandığı varsayılan dört haftalık dönemlerden oluşan yaz spor okullarında eğitmenlerin öğrencilerine verdikleri sözel ve sözel olmayan tüm geribildirimlerin pozitif yönlü olmasına odaklanmaları önerilmektedir.

INVESTIGATING THE RELATIONSHIP BETWEEN EMPOWERING AND DISEMPOWERING MOTIVATIONAL CLIMATE AND COACH FEEDBACK

Introduction and purpose: Research from Achievement Goal Theory and Self-Determination Theory perspectives demonstrate that the empowering motivational climate is associated with desirable outcomes. The aim of this study was to investigate the relationship between perceived coach feedback and empowering and disempowering motivational climate in summer sports schools.

Method: Data were collected from 675 students (Age range 11-17, mean age=13.13) in 24 summer sport schools. Perceived Teacher Feedback Scale (PTFS; Koka & Hein, 2003) and Empowering and Disempowering Motivational Climate Questionnaire (EDMCQ; Appleton et al., 2016) were applied to the students. PTFS has positive general, positive verbal, negative non-verbal and knowledge of performance sub-scales. EDMCQ has task climate, autonomy support, social support, ego climate and control sub- scales. Data were collected before or after the lessons. Pearson correlation analysis was used to investigate the relationships among variables.

Results: Positive verbal, positive general and knowledge of performance feedbacks were positively correlated with each other and with task orientation, autonomy support and social support. Negative nonverbal feedback was positively correlated with task orientation and negatively correlated with ego orientation and control. Empowering motivational climate, obtained from the mean score of task orientation, autonomy support and social support sub-scales, was positively correlated with positive verbal, positive general and knowledge of performance feedback, but negatively correlated with negative non-verbal feedback. The disempowering motivational climate, obtained from the mean score of the ego orientation and control sub-scales, was positively correlated with negative non-verbal feedback and negatively correlated with other types of feedback.

Conclusion: Positive teacher feedback changes the motivational climate of the environment in the desirable direction. For this reason, in summer sports schools, where they are supposed to focus on teaching skills related to particular sport and ensuring students enjoy, instructors are recommended to focus on giving positive verbal and non-verbal feedback to their students.

SB143

ULUSLARARASI GENÇLER ESKRİM TURNUVALARINA KATILAN ERKEK SPORCULARIN ZEKA TİPLERİ İLE SPORTİF PERFORMANSLARI ARASINDAKİ İLİŞKİNİN İNCELENMESİ

***[1]Kemal Arda KURT*, [2]Seyfi SAVAŞ**

[1]Gazi Üniversitesi Eğitim Bilimleri Enstitüsü, ANKARA
[2]Gazi Üniversitesi Spor Bilimleri Fakültesi, ANKARA

***Email :** kemalardakurt@gmail.com, seyfi@gazi.edu.tr*

Araştırmanın amacı, 2018-2019 sezonu içerisinde farklı ülkelerde düzenlenen Gençler Flöre Dünya Kupalarında yarışan eskrim sporcularının zeka tiplerinin alt boyutları ile tespit edilerek (sözel, matematiksel, doğa, görsel, müziksel, kinestetik, kişilerarası ve içsel zeka) bu sporculara ait zeka tipi ile sportif performansları arasındaki ilişkiyi ortaya koymaktır. Araştırmaya farklı ülkelerden toplam 201 sporcu katılmıştır. Araştırmaya katılan sporculara, kişisel bilgi formu ve Çoklu Zeka Gözlem Formu doldurtulmuştur. Verilerin analizi için SPSS paket programı (25.0) kullanılmıştır. Elde edilen veri setine tanımlayıcı istatistikler ve Pearson kolerasyon çarpımı uygulanmıştır. Bu araştırmada sporcuların en yüksek puan aldığı zeka tipi sırasıyla bedensel, kişilerarası ve matematiksel zeka olmuştur. En düşük zeka puanını ise sözel zeka almıştır. Sportif performans ile zeka tipleri arasında ise anlamlı farklılıklar bulunmuştur ($p<0,05$ ve $p<0,01$). Sporcuların eskrim yapma süreleri ile sportif performansları arasında yüksek derecede ilişki ve anlamlı farklılık tespit edilmiştir($p<0,05$). Yapılan kolerasyon analizinde en yüksek ilişki sportif performans ile bedensel zeka tipi arasında ortaya çıkmıştır. Araştırmaya katılan sporcuların kariyerleri incelendiğinde bedensel zeka tipine sahip sporcuların diğer zeka tiplerine sahip sporculardan daha başarılı oldukları gözlemlenmiş olsa da istisnai durumların var olduğu tespit edilmiştir. Çıkan sonuç doğrultusunda bedensel zeka tipine sahip bireylerin eskrim sporunda başarı gösterebileceği ön görülmekle birlikte, sportif performansı etkileyen tek kriterin zeka tipi olamayacağı bilinen bir gerçektir. Elde edilen verilerin, bireylerin zeka tipleri ile sportif performansları arasındaki ilişkinin inceleneceği çalışmalara ışık tutacağı düşünülmektedir.

INVESTIGATION OF THE RELATIONSHIP BETWEEN INTELLIGENCE TYPES AND SPORTIVE PERFORMANCE OF MALE SPORTSMEN ATTENDING INTERNATIONAL JUNIOR FENCING TOURNAMENTS

The aim of the study is determine the intelligence type of fencing athletes competing in Junior Foil World Cups organized at different countries in 2018-2019 season and to reveal the relationship between intelligence types and sporting performances . A total of 201 athletes from different countries participated in the study. Personal information form and Multiple Intelligence Observation Form were filled out by the participants. SPSS program(25.0) was used for data analysis. Descriptive statistics and Pearson correlation were applied to the data set. In this study, the highest intelligence score of the athletes was physical, interpersonal and mathematical intelligence. The lowest intelligence score was obtained by verbal intelligence. Significant differences were found between sporting performance and intelligence types ($p <0.05$ and $p <0.01$). There was a high correlation and significant difference between athletes' fencing time and sporting performance ($p<0.05$). The highest correlation was found between sport performance and physical intelligence type. When the careers of the participating athletes were examined, it was observed that the physical intelligence athletes were more successful than the athletes with other intelligence types, but it was found that there were exceptional situations. According to the results, it is foreseen that individuals with physical intelligence type can be successful in fencing sport, but it is thought that intelligence type is not the only criterion affecting sporting performance. It is thought that the data obtained will shed light on the studies that examine the relationships between the intelligence types and sporting performances of individuals.

SB145

SPOR SOSYAL DESTEK ALGISINI ETKİLER Mİ?

[1]İsrafil YAŞIN, [1]Metin TAN, [1]Filiz Fatma ÇOLAKOĞLU, [1]Tekin ÇOLAKOĞLU

[1]Gazi Üniversitesi Spor Bilimleri Fakültesi, Ankara

Email : *israfil_58@hotmail.com, metintan58@hotmail.com, fcolakoglu@gmail.com, tcolakoglu@gmail.com*

Çalışmanın amacı 7. ve 8. sınıf öğrencilerinin cinsiyet ve spor yapma/yapmama değişkenlerine göre arkadaşlardan, aileden ve öğretmenlerden aldıkları sosyal desteklere ilişkin algı düzeylerini ve gruplar arası farklılık olup olmadığını belirlemektir.

Genel tarama araştırma modelinin kullanıldığı çalışmada, Çocuk ve Ergenler İçin Sosyal Destek Değerlendirme Ölçeği (Ç-SDDÖ), Muğla ilinde 7. ve 8. sınıfta öğrenim gören gönüllü 76'sı kadın, 84'ü erkek aktif spor yapan ve 86'sı kadın, 77'i erkek spor yapmayan toplam 323 öğrenciye uygulanarak veriler toplandı. Ç-SDDÖ, arkadaştan, aileden ve öğretmenden alınan destek olmak üzere üç alt boyuttan oluşmaktadır. Veriler, normal dağılım göstermediği için gruplararası Mann Whitney-U testi kullanıldı. Spor yapan kadın ve erkek öğrenciler arasında kadın öğrencilerin öğretmenden alınan sosyal destek algı düzeylerinin erkek öğrencilerden daha yüksek ve anlamlı farklı olduğu tespit edildi ($p<0,05$). Spor yapmayan kadın ve erkek öğrenciler arasında sosyal destek algı alt boyutlarında anlamlı farklılık gözlendi ($p<0,05$). Spor yapan erkek öğrencilerin ise arkadaştan alınan sosyal destek ve genel sosyal destek algı düzeylerinin spor yapmayan erkek öğrencilere göre daha yüksek ve anlamlı farklı olduğu tespit edildi ($p<0,05$). Spor yapan ve yapmayan kadın öğrencilerin sosyal desteklere ilişkin algı düzeyleri bakımından gruplar arasında anlamlı fark görülmemesine rağmen ($p>0,05$), spor yapan kadın öğrencilerin sosyal destek algı düzeylerinin daha yüksek olduğu tespit edildi. Bu yaş grubu bireylerin destek ve görev ayrım analizini tam yapamadıkları söylenebilir. Spor yapan öğrencilerin hedefleri doğrultusunda aileden, beden eğitimi öğretmeninden ve birlikte spor yaptığı arkadaşlarından etkili pozitif bir şekilde destek görebildiği tespit edilmiştir.

Does sports affect the perception of social support?

The aim of the study is to determine the level of perception of social support receiving from friends, family and teachers according to gender and variables of doing sport / non-doing sport and whether there is a difference between the groups.

In the study which the general survey research model was used, the Social Support Assessment Scale for Children and Adolescents (SSASCA) was applied to the 7th and 8th grader of Muğla province. There were 323 volunteer students, 76 of whom women, 84 of whom men do sports and 86 of whom women and 77 of whom men don't do sports data was collected. SSASCA consists of three sub dimensions: support from friends, family and teachers. Intergroup Mann Whitney-U test was used because the data did not show normal distribution.

It was determined that women student perception of social support from their teachers was higher, significantly different from men student ($p<0,05$). Meaningful differences were observed in social support perception subscales between male and female students who don't do sports ($p <0,05$). On the other hand, it was determined that the social support and general social support perceptions of men students were higher and significantly different than men students who don't do sports ($p<0,05$). Although there was no significant difference between the groups in terms of social support perceptions of women students who do and don't do sports ($p> 0,05$), it was found that the women students doing sports social support perceptions were higher . It can be said that individuals who are in this age group can't do support and task discrimination analysis properly. İt was determined that, the students who have a goal and do sports were able to get effective and positive support from the family, the physical education teacher and from their friends who do sports together.

SB146

SPORUN GELECEĞE YÖNELİK TUTUMLAR ÜZERİNE ETKİSİ

***[1]İsrafil YAŞIN*, [1]Metin TAN, [1]Filiz Fatma ÇOLAKOĞLU, [1]Tekin ÇOLAKOĞLU**

[1]Gazi Üniversitesi Spor Bilimleri Fakültesi, Ankara

***Email :** israfil_58@hotmail.com, metintan58@hotmail.com, fcolakoglu@gmail.com, tcolakoglu@gmail.com*

Çalışmanın amacı 7. ve 8. sınıf öğrencilerinin cinsiyet ve spor yapma/yapmama değişkenlerine göre geleceğe yönelik tutum düzeylerini ve gruplar arası farklılık olup olmadığını belirlemektir.

Genel tarama araştırma modelinin kullanıldığı araştırmada, Geleceğe Yönelik Tutum Ölçeği, Muğla ilinde 7. ve 8. sınıfta öğrenim gören gönüllü 81'i kadın, 80'i erkek aktif spor yapan ve 88'i kadın, 76'sı erkek spor yapmayan toplam 325 öğrenciye uygulanarak veriler toplandı. Geleceğe Yönelik Tutum Ölçeği, olumlu, planlı ve korkulu gelecek yönelimi olmak üzere üç alt boyuttan oluşmaktadır. Veriler, normal dağılım göstermediği için gruplararası Mann Whitney-U testi kullanıldı.

Spor yapan kadın ve erkek, spor yapmayan kadın ve erkek ve spor yapan ve yapmayan erkek öğrencilerin geleceğe yönelik tutumları bakımından fark tespit edilmemiştir ($p>0,05$). Spor yapan ve yapmayan kadın öğrenci grupları arasında ise olumlu, planlı ve korkulu gelecek yönelimi bakımından fark tespit edilmiştir ($p<0,05$). Spor yapan erkek öğrencilerin olumlu ve planlı geleceğe yönelik tutum düzeyleri spor yapmayan erkek öğrencilere göre ortalamalar yüksek olup istatiksel açıdan farklılık elde edilmemiştir. Bu durumu kadınların erkeklere göre daha erken ergenliğe girmelerine, duygusal sosyal ve psikolojik yönden erkeklere göre daha erken gelişim göstermelerine bağlayabiliriz. Bu bilgiler ışığı altında spor disiplini ile yetişen gençlerin geleceğe yönelik olumlu ve planlı tutum düzeylerini artırabileceklerini, korkulu yönelim düzeylerini ise azaltabilecekleri söylenebilir.

The effect of sports on future attitudes

The aim of the study is to determine the level of attitudes of the 7th and 8th grade students according to gender and variables of sporting / non-doing and whether there is a difference between the groups.

In this study, which is a general survey research model, the Attitude Scale for the Future was applied to 325 volunteer students in the 7th and 8th grade in Muğla province 81 of whom women, 80 of whom men do sports and 88 of whom women, 76 of whom men don't do sports data were collected. The Attitude Scale for the Future consists of three sub-dimensions: positive, planned and fearful future orientation. Intergroup Mann Whitney-U test was used because the data did not show normal distribution.

There were no differences in the attitudes of men and women who do sports, men and women who don't do sports and men who do and don't do sports ($p> 0,05$). There was a difference between the groups of female students who do sports and who don't do sports in terms of positive, planned and fearful future orientation ($p <0.05$). The attitudes of the male students who do sports to the positive and planned future are higher than the male students who don't do sports and there is no statistically significant difference. This situation can be related to the fact that women enter puberty earlier than men and that they develop earlier than men socially and psychologically. In the light of this information, it can be said that young people raised with sport discipline can increase their positive and planned attitudes towards the future and decrease their fearful orientation levels

SB157

2017-2018 EĞİTİM-ÖĞRETİM DÖNEMİNDEÜNİVERSİTELERİN BEDEN EĞİTİMİ VE SPOR İLE İLGİLİ BÖLÜMLERİNDE YAPILAN YETENEK SINAVLARININ ANALİZİ

[1]Gözde Ersöz, [1]Deniz Hüyüklü, [1]Melisa İnce

[1]Namık Kemal Üniversitesi, Beden Eğitimi Ve Spor Yüksekokulu, Tekirdağ

Email : *gozde0007@gmail.com, dhuyuklu@gmail.com, melissance@icloud.com*

2017-2018 Eğitim-Öğretim DönemindeÜniversitelerin Beden Eğitimi ve Spor ile İlgili Bölümlerinde Yapılan Yetenek Sınavlarının Analizi Dr. Gözde Ersöz1, Deniz Hüyüklü1, Melisa İnce1 1Tekirdağ Namık KemalÜniversitesi, Beden Eğitimi ve Spor Yüksekokulu, Tekirdağ, Türkiye Özet Buçalışmanınamacı 2017-2018 eğitim-öğretim yılındaTürkiye genelindeyapılan beden eğitimi ve spor ile ilgili özel yetenek sınavlarının incelenmesidir. Araştırmaverileri nitel araştırmayöntemlerinden doküman incelemesi tekniği ile toplanmıştır. 2017-2018 eğitim öğretimdöneminde yetenek sınavlarına milli sporcu ve spor lisesi mezunlarınınkabulünde üniversitelerin spor ile ilgili bölümlerinin %43' ü 140.00 puan ve üstü; %16' sı 180.00 puan ve üstü; %11' i 200.00 puan ve üzeri; %10' u ise 160.00 puan ve üzeri YGS puanı alma şartı koymuştur. Milli sporcu olmayan ve spor lisesi çıkışlı olmayanlar için ise üniversitelerin spor ile ilgili bölümlerinin % 41' i 200.00 puan ve üzeri; % 26' sı 160.00 puan ve üzeri; %20' si 140.00 puan ve üzeri; % 13' ü ise 225.00 puan ve üzeri YGS puanı alma şartıkoymuştur. Yetenek sınavlarının içeriği incelendiğindeüniversitelerin spor ile ilgili yeteneksınavı yapanbölümlerinin %22' sinin sadecekoordinasyon sınavı ile; %19' nun sadece koordinasyon ve özgeçmiş ile; %17' sinin sadecekoordinasyon ve branş sınavı ile; %9' unun sadece branş sınavı ile; %5' nin branş sınavı ve özgeçmiş ile; %5' inin koordinasyonsınavı ve YGS puanı ileyeteneksınavı yaptığıgörülmüştür. Sınavlardaölçülen temelmotoriközelliklere bakıldığında, en çok ölçülen motorik özellik kuvvet(%33) olmuştur. Sınavlarda branşa yöneliksınavların daha çok yapılmasından dolayı kuvvetten sonra en çok ölçülen motorik özellikolarak beceri(%29); daha sonra sırasıyla çeviklik(%21) ve sürat(%17) motorik özelliklergelmektedir. Aerobik dayanıklılık(%14) ve koordinasyon(%14) eşit derecede ölçülürken anaerobik dayanıklılık(%12) ise daha az ölçülmüştür. Son olarak denge(%9) ve esneklik(%1) ölçümleri sınavsistemlerinde en az yer almıştır. Sınavkontenjanlarına bakıldığında Öğretmenlik bölümleri için Türkiye genelinde %40' ının kadın öğrenciler; %60' ının erkek öğrenciler; Antrenörlükbölümünde %37'sinin kadın, %63' ünün erkek öğrenciler; SporYöneticiliği bölümünde %39' unun kadın, %61' inin erkeköğrenciler; Rekreasyon bölümlerinde ise %41 kadın, %59 erkek öğrenciler şeklinde oranlandığı görülmüştür. Anahtar Kelimeler:BedenEğitimive Spor ÖzelYetenekSınavı, KoordinasyonParkuru, Sporda Ölçme ve Değerlendirme, Fiziksel Uygunluk

An Anaysis of 2017-2018 AcademicYearAptitudeTestsHeld in theDepartments of PhysicalEducationandSport in Universities

An Anaysis of 2017-2018 AcademicYearAptitudeTestsHeld in theDepartments of PhysicalEducationandSport in Universities

Dr. Gözde Ersöz1, Deniz Hüyüklü1, Melisa İnce1

1Tekirdağ Namık KemalUniversity, School of PhysicalEducationandSport, Tekirdağ, Turkey

Thepurpose of thisstudy is toinvestigateall of thephysicaleducationandsportaptitudetests in Turkey.43% of sportsrelateddepartments of universitiesforacceptance of nationalathletesandsportshighschoolgraduatesaregiven 140.00 pointsandabove; 160.00 pointsandabove 180.00 points;11% over 200.00 pointsandabove; 10%,160.00 pointsandhigher YGS score has receivedtherequirement. Fornon-nationalathletesand non-athletes,41% of theuniversities' sports-relateddepartmentsscore 200.00 pointsandabove; 26% is 160.00

pointsandabove; 20% is over 140.00 pointsandabove; 13%,225.00 pointsandoverthe YGS pointtogetthecondition set. Whenexaminingthecontents of theaptitudeexams 22% of theuniversities' aptitudetestsforsportsareadministeredonlywiththecoordination exam;19% withonlycoordinationandresume; 17% onlywiththecoordinationandbranchexamination; 9% of themareexams only;5% of theexamandcurriculumvitae; Itwasseenthat 5% had a skillful test withcoordinationexamand YGS score. Whenthebasicmotoricpropertiesmeasured in theskillexamswereexamined, themostmeasuredmotoricfeaturewasforce (33%).Duetothehighernumber of examinations in thebranch, skill (29%) is themostmeasuredmotoricfeatureafterthestrength.Then, agility (21%) andspeed (17%) motorictraitsarefollowed. Aerobicendurance (14%) andcoordination (14%) wereequallymeasured, whileanaerobicendurance (12%) wasless. Finally, balance(9%) andflexibility (1%) measurementswerethelease in theexamsystems. Whentheratesareexamined in terms of gender, it wasseenthat in teachingdepartment 40% of thestudentsarefemale; 60% of thestudentsweremale; in theCoachingdepartment, 37% werefemaleand 63% weremale; in Sports Management, 39% werefemaleand 61% weremale; in Recreation,41% werefemaleand 59% weremale.

Keywords:PhysicalEducationandSportAptitudeTests, Coordination Test, Measurementand Evaluation in Sport, PhysicalFitness

SB165

BEDEN EĞİTİMİ ÖĞRETMEN ADAYLARININ BEDEN EĞİTİMİ ÖĞRETİM YETERLİLİKLERİNİN İNCELENMESİ

[1]Filiz Fatma Çolakoğlu, [1]Merve Karaman, [1]Dilşad Erarslan, [1]Tekin Çolakoğlu

[1]Gazi Üniversitesi Spor Bilimleri Fakültesi,ANKARA

Email : *fcolakoglu@gmail.com, mervekaraman_@hotmail.com, dilsaterarslan10@hotmail.com, tcolakoglu@gmail.com*

Amaç Bu çalışmanın amacı, beden eğitimi öğretmen adaylarının beden eğitimi öğretim yeterlilik düzeylerini belirleyip bazı değişkenlere göre inceleyerek aralarındaki ilişkiyi ortaya koymaktır.

Yöntem Çalışmaya Türkiye' de Beden Eğitimi ve Spor Yüksekokulları ve Spor Bilimleri Fakültelerinde okuyan beden eğitimi öğretmeni adayı olan 260 erkek ve 176 kadın öğrenci katılmıştır. Araştırmada verilerin toplanmasında Humphries ve ark. (2012) tarafından geliştirilen Erbaş ve ark. (2011) tarafından Türkçe' ye uyarlanmış "Beden Eğitimi Öğretim Yeterliliği Ölçeği" kullanılmıştır. Verilerin analizinde bağımsız tek örneklem testi ve tek yönlü varyans analizi kullanılmıştır.

Bulgular Analizlere bakıldığında beden eğitimi öğretmen adaylarının beden eğitimi öğretimi yeterlilik düzeyleri cinsiyet, yaş ve millilik durumuna göre göre değişmezken okudukları sınıfa, branş türüne, spor yaşına, aktif spor yapma durumuna göre istatistiksel olarak anlamlı farklılaşmaktadır. Bununla birlikte beden eğitimi öğretmeni adaylarının beden eğitimi öğretimi yeterlik ölçeğinde en yüksek puanı açıklamalarla ilgili alt boyutunda en yüksek ortalamaya sahip olduğu ve beden eğitimi öğretim yeterlilik düzeylerinin yüksek olduğu görülmektedir.

Sonuç Araştırma sonuçlarına göre beden eğitimi öğretmen adaylarının açıklamalarla ilgili düzeylerinin daha yüksek olduğu ve beden eğitimi öğretim yeterliliklerinin yeterli olduğu söylenebilir. Ayrıca beden eğitimi öğretim yeterliliği cinsiyet, yaş ve millilik durumuna göre farklılaşmazken okudukları sınıf 4. sınıf olanların 3. Sınıf olanlardan, bireysel ve takım sporu ile uğraşanların branşı olmayanlardan, spor yaşı 6-10 yıl ve 11 yıl ve üzeri olanların 1-5 yıl ve sporcu olmayanlardan ve şuan aktif spor yapanların yapmayanlardan daha yüksek beden eğitimi öğretim yeterliliğine sahip olduğu görülmektedir. Buna göre deneyim arttıkça, spor tecrübesi arttıkça yeterliliğin arttığı söylenebilir.

Anahtar Kelimeler: Beden eğitimi öğretmen adayı, beden eğitimi öğretim yeterliliği

EXAMINATION OF PHYSICAL EDUCATION TEACHER CANDIDATES' PHYSICAL EDUCATION TEACHING COMPETENCIES

Examination of Pyhsical Education Teacher Candidates' Physical Education Teaching Competencies

Introduction and Purpose The aim of this study is to determine the physical education teaching competency levels of prospective physical education teachers and to prove the relationship between them by examining them according to some factors.

Procedure In Turkey 260 male and 176 female student who study in physical education and science of sport Academy attended the survey. In the survey ''Physical Education Teaching Competence Scale'' which is developed by Humphries and her friends, adapted to Turkish by Erbaş and his friends is used for collecting datas.

Findings In regard to analyses physical education teacher candidates' level of proficiency in physical education differs statistically according to the class, branch, sport age and being active in sport whereas it does not change according to gender, age and nationality. Besides it is seen that the physical education teaching competency scale in the sub-dimension related to the explanations and level of physical education teaching competence is high.

Result According to research results it can be said that physical education teacher candidates' level related to comments are higher and their physical education teaching competencies are sufficient. Also physical education teaching qualifications does not differ according to gender, age, nationality while it differ according to 4th grade to 3rd grade, doing individual and team sports to non-branch, 6-10 and 11 years sport age to 1-5 years and non- athletes. And those who do active sports have higher physical education teaching qualifications than those who do not. Accordingly it can be said that the more experiment and sport experience the more sufficiency.

Key words: Physical education teacher candidates, physical education teaching qualifications

SB199

VETERAN BADMİNTONCULARİN SPORA KATILIM GÜDÜSÜ İLE YAŞAM DOYUMU İLİŞKİSİNİN İNCELENMESİ

[1]Hasan ULUKAN

[1]Aydın Adnan Menderes Üniversitesi Aydın Meslek Yüksekokulu, AYDIN

Giriş ve Amaç: Bu çalışmanın amacı veteran badmintoncuların spora katılım güdüsü ile yaşam doyumu arasındaki ilişkinin belirlenmesidir. Araştırmada ayrıca veteranların spora katılım güdüsü ve yaşam doyumu düzeylerinin cinsiyet, yaş, gelir durumu, eğitim düzeyi gibi çeşitli kişisel değişkenlere göre değişip değişmediği de incelenmiştir.

Yöntem: Araştırmanın örneklemini 2019 yılı II. Masterlar Türkiye Badminton Şampiyonasına katılan 120 veteran sporcu oluşturmuştur. Araştırma verilerinin toplanmasında Gill vd. (1983) tarafından geliştirilen, Çelebi (1993) tarafından Türkçe'ye uyarlanan Spora Katılım Güdüsü Ölçeği ve Ölç Diener vd. (1985) tarafından geliştirilen, Dağlı ve Baysal (2016) tarafından Türkçe'ye uyarlanan Yaşam Doyumu Ölçeği kullanılmıştır. Verilerin analizinde betimsel istatistiki teknikler, basit korelasyon analizi, t-testi ve tek yönlü anova analizi kullanılmıştır.

Bulgular ve Sonuç: Araştırma sonucunda veteranların spora katılım güdüsü ölçeğinin yarışma alt boyutu ile yaşam doyumu arasında yüksek düzeyde pozitif yönlü ilişki olduğu bulunmuştur. Veteranların spora katılım güdülerinin ve yaşam doyumu düzeylerinin ortalamanın üzerinde olduğu görülmüştür. Spora katılım güdüsü ölçeğinin hareket ve aktif olma boyutunda gelir durumuna göre, başarı ve statü boyutunda ise müsabakaya katılma nedenine göre veteranların puan ortalamalarının değiştiği bulunmuştur.

Investigation Of The Relationship Between Veteran Badminton Players Sport Participation And Life Satisfaction

Introduction and Purpose: The aim of this study is to determine the relationship between the motivation of veteran badminton players to participate in sports and their satisfaction with life. The study also examined whether the motivation and life satisfaction levels of veterans to participate in sports varied according to various personal variables such as gender, age, income status, education level.

Methods: The sample of the research was II. Masters Badminton Championships in Turkey participating in the build 120 veteran athletes. Sample of the research was constituted 120 veteran athletes who was attended II. Masters turkey championship in 2019. In the collection of research data, Gill et al. Sports participation motivation scale developed by (1983) and adapted to Turkish by Çelebi (1993) and Ölç Diener et al. The life satisfaction scale, developed by (1985) and adapted to Turkish by Dağlı and Baysal (2016), was used. Descriptive statistical techniques, simple correlation analysis, t-test and one-way ANOVA analysis were used in the analysis of the data.

Findings and Conclusion: As a result of the research, it was found that there was a high level of positive directional relationship between the competition bottom dimension and life satisfaction of the veterans' motivation scale for participation in sport. Veterans' motivation to participate in sports and life satisfaction levels were found to be above average. It was found that the point averages of the veterans vary according to income status in the motivation scale of participation in sport, and in the success and status dimension according to the reason for participation in the competition.

SB200

YÖNETİM TARZLARININ BEDEN EĞİTİMİ VE SPOR YÜKSEKOKULLARINDAKİ İNFORMAL İLETİŞİM KANALLARINA ETKİSİ

***[1]Hasan Ulukan*, [2]Fikret Soyer**

[1]Aydın Adnan Menderes Üniversitesi Aydın Meslek Yüksekokulu, AYDIN
[2]Sakarya Uygulamalı Bilimler Üniversitesi Spor Bilimleri Fakültesi Beden Eğitimi Ve Spor Eğitimi Bölümü, SAKARYA

***Email :** hasan.ulukan@adu.edu.tr, fikretsoyer.sakarya.edu.tr*

Giriş ve Amaç: Belirli amaçlar doğrultusunda bir araya gelmiş birey ya da grupların sahip oldukları kişiler arası uyum ve koordinasyon kurumsal başarı üzerinde önemli rol oynamaktadır. Kurumsal yaşamda formal iletişim kadar informal iletişim de yadsınamaz bir rol oynar. Yönetici kurumsal yapıyı oluştururken, biçimsel iletişim sistemini oluştursa da, zamanla ortaya çıkan biçimsel olmayan iletişim sistemleri de gelişecektir. Çalışmada, Yönetim tarzlarının üniversitelerde spor eğitimi veren kurumlardaki bazı değişkenlerin informal iletişim kanallarına etkisi incelenmiştir.

Yöntem: Araştırmanın örneklemini Türkiye'nin farklı bölgelerindeki spor eğitimi veren 72 üniversitede görev yapan 405 öğretim elamanı oluşturmuştur. Çalışmada, öncelikle katmanlı rasgele örnekleme yöntemi kullanılarak kurum çalışanları, yaptıkları görevlere göre katmanlara ayrılmıştır. Veri toplama aracı olarak Kişisel Bilgi Formu, İnformal İletişim Kanallarına İlişkin İfadeler ve Yöneticilerin Yönetim Tarzlarına İlişkin İfadelerin yer aldığı ölçekler kullanılmıştır. Elde edilen bulgular, SPSS 23.0 istatistik paket programı ile değerlendirilmiş, anlamlılık düzeyi $p<0,05$ olarak kabul edilmiştir.

Bulgular ve Sonuç: Araştırma sonucunda; İnformal iletişim alt boyutlarından laf taşıyıcılar ile informal gruplar, şakalar, informal sanal iletişim alt boyutları arasında pozitif yönde ilişki tespit edilirken, paternalist yönetim tarzı ile negatif yönde anlamlı ilişki olduğu görülmüştür. Öğretim elemanlarının İnformal gruplar, şakalar, informal sanal iletişim düzeyleri arttıkça laf taşıyıcı düzeyleri arttığını söyleyebiliriz. Böylece laf taşıyıcı düzeylerinin artması ile öğretim elemanlarının paternalist yönetim tarzı düzeylerinin azaldığını söyleyebiliriz. Yöneticilerin çalışanlarla birlikte zaman geçirmeleri, meselelerin yerinde kaynağından tespitini ve doğru çözüm olasılığını yükseltecektir. Bu durumda informal iletişimin azalması yöneticilerin başarısıyla bağlantılıdır.

Effect Of Administrative Styles On İnformal Communication Channels At School Of Physical Education And Sports

Introduction and Purpose: Interpersonal harmony and coordination that individuals or groups that have come together for specific purposes play an important role in corporate success.Informal communication as well as formal communication plays an undeniable role in corporate life.While the manager forms the corporate structure, although the formal communication system creates, non- formal communication systems that emerge over time will also develop. In this study, the effects of management styles of some variables in institutions providing sports education in universities were examined.

Methods: The sample of the study was composed of 405 faculty members who worked in 72 universities providing sports education in different regions of Turkey. In the study, the employees of the institution, primarily using the layered random sampling method, were divided into layers according to the tasks they performed. As a data collection tool, scales including Personal Data Form, expressions related to Informal communication channels and statements related to management styles of managers were used. The results were evaluated with SPSS 23.0 statistical package program and the significance level was considered as $p<0.05$.

Findings and Conclusion: As a result of research; The positive relationship between the informal communication sub-dimensions and the informal groups, jokes, informal virtual communication sub-dimensions has been identified, while the negative relationship with the paternalistic management style has been found to be significant. We can say that the teaching staff's level of Informal groups, jokes, informal virtual communication increases as the level of speech carrier increases. Thus, we can say that the teaching staff's paternalistic management style levels have decreased with the increase of laf carrier levels. The fact that managers spend time with employees will raise the possibility of proper resolution and spotting issues from their source. The decline in informal communication in this case is linked to the success of managers.

SB219

FARKLI BRANŞLARDAKI ÖĞRETMEN ADAYLARININ BEDEN EĞITIMI VE SPOR ÖĞRETMENLIĞINE İLIŞKIN ALGILARININ METAFOR ANALIZI ILE İNCELENMESI

[2]İdris YILMAZ, [1]Efecan TEZCAN, [3]Fatih KOCA, [2]İsmail ÇAKI, Kadir ÇÖL

[1]Gümüşhane Üniversitesi Beden Eğitimi Ve Spor Yüksekokulu, Gümüşhane
[2]Trabzon Üniversitesi Spor Bilimleri Fakültesi, Trabzon
[3]Trabzon Üniversitesi Eğitim Fakültesi, Trabzon

Email : *idrisyilmaz@trabzon.edu.tr, efecantezcan@gmail.com, fkoca@trabzon.edu.tr*

Giriş: Köken olarak Grekçe metaphoradan gelen 'metafor' kelimesi, meta: öte ve pherein: taşımak, yüklenmek kelimelerinden türemiştir, ve 'bir yerden başka bir yere götürmek' anlamındadır (Keklik 1990: 1). Eğitimciler arasında yansıtma ve ilgiyi artırma aracı olarak önemli bir rol oynamaktadır. Amaç: Çalışmanın amacı toplumun büyük ölçüde aynası olan öğretmen adaylarının Beden Eğitimi ve Spor Öğretmenlerine karşı bakış açısının metaforlar yoluyla anlaşılarak, öğretmen adaylarının ''Beden Eğitimi ve Spor Öğretmenliği kavramına ilişkin sahip oldukları metaforlar nelerdir?'' sorusuna cevap aranmıştır. Yöntem: Araştırmanın çalışma grubunu, Karadeniz Teknik Üniversitesi Fatih Eğitim Fakültesinde, 2016-2017 eğitim- öğretim yılı bahar yarıyılında eğitim gören toplam 211 öğretmen adayı oluşturmuştur. Öncelikle öğrencilere metafor tekniği hakkında bilgi verilmiştir. Bu çalışmada, öğretmen adaylarının "Beden Eğitimi ve Spor Öğretmenliği" kavramına yönelik metaforik düşünme durumlarını belirlemek için nitel araştırma desenlerinden "olgu bilim" kullanılmıştır. Verilerin toplanabilmesi için her öğrenciye "Beden Eğitimi ve Spor Öğretmeni... gibidir; çünkü... " cümlesi yöneltilmiş ve boşlukların doldurulması istenmiştir. Katılımcıların geliştirdikleri metaforlar beş aşamada analiz edilmiştir: Bulgular: 211 katılımcıdan toplam 154 geçerli metafor elde edilmiştir. Her bir metafor imgesi (1) metaforun konusu, (2) metaforun kaynağı ve (3) metaforun konusu ile kaynağı arasındaki ilişki bakımlarından analiz edilerek toplam 25 farklı kavramsal kategori oluşturulmuştur. Sonuç: Genel olarak beden eğitimi ve spor öğretmenliğinin sportif becerilerine ve fiziksel görünümüne ve eğitici-öğretici tarafına vurgu yapılmıştır. Bu olumlu ve istendik bir sonuç olarak karşılanabilir. Beden eğitimi ve spor öğretmenlerine ilişkin algının daha net ortaya konulması için araştırma farklı örneklem gurupları üzerinde çalışma tekrarlanabilir. Anahtar Kelimeler: Beden Eğitimi ve Spor, Öğretmen, Metafor, Algı

Investigation Of The Perceptions Of Teachers in Different Sections On Physical Education And Sport Teaching With Metaphor Analysis

Aim: The aim of the study was to understand the prospects of pre-service teachers, who are mostly mirrors of society, through metaphors and to answer the question of met What are the metaphors they have about the concept of physical education and sports teaching? '. Method: The study group of the study consisted of 211 pre-service teachers studying in the spring semester of the 2016-2017 academic year at the Faculty of Education of Karadeniz Technical University. Firstly, the students were informed about the metaphor technique. In this study, "phenomenology inden, one of the qualitative research designs, was used to determine the metaphoric thinking situations of prospective teachers about the concept of Eğitim Physical Education and Sports Teaching". It is like Physical Education and Sports Teacher iye for each student to collect data; because ... "was asked and the gaps were requested. The metaphors developed by the participants were analyzed in five stages. Finding: A total of 154 valid metaphors were obtained from 211 participants. Each metaphor image was analyzed in terms of (1) the subject of the metaphor, (2) the source of the metaphor and (3) the relationship between the subject and the source of the metaphor, and a total of 25 different conceptual categories were formed. Result: In general, the sporting skills and physical appearance of physical education and sports teaching and the instructor- teaching side were emphasized. This can be met as a positive and desired result. To clarify the perception of physical education and sports teachers, the study can be repeated on different sample groups. Key Words: Physical Education and Sports, Teacher, Metaphor, Perception

SB220

FUTBOL ANTRENÖRLERİNİN İLETİŞİM BECERİLERİNİN İNCELENMESİ

[1]Mehmet METİN, [2]Yeliz ERATLI ŞİRİN , [3]Tayfun ŞİRİN, [4]Nurşen ŞAHİN

[1]Kahramanmaraş Sütçü İmam Üniversitesi, Göksun MeslekYüksekokulu, Kahramanmaraş
[2]Çukurova Üniversitesi, Beden Eğitimi Ve Spor Yüksekokulu, Adana
[3]Kahramanmaraş Sütçü İmam Üniversitesi, Beden Eğitimi Ve Spor Yüksekokulu, Kahramanmaraş
[4]Çukurova Üniversitesi Beden Eğitimi Ve Spor Yüksekokulu, Adana

Email : *mehmetin01@hotmail.com , yelizsirin75@gmail.com , tayfunsirinksu@hotmail.com, nurssahin2017@gmail.com*

Giriş ve Amaç: Bu çalışmanın amacı, futbol antrenörlerinin iletişim becerilerinin incelenerek, bazı demografik değişkenlere göre farklılıklarını ve ilişkilerini ortaya koymaktır. Araştırmanın çalışma grubunu Kahramanmaraş ilinde faal olarak çalışan 110 antrenör oluşturmaktadır. Yöntem: Araştırmada veri toplama aracı olarak kişisel bilgi formu, Korkut Owen ve Bugay (2014) tarafından geliştirilen "İletişim Becerileri Ölçeği" kullanılmıştır. Veriler analizinden önce yapılacak testlerin varsayımları yerine getirmek için normallik testi yapılmıştır. Yapılan normallik testinde kurtosis-skewnes değerlerinin -+1,96 arasında olduğu tespit edilmiştir. Dolayısıyla verilerin analizinde ANOVA, ve Post Hoc Tukey testi kullanılmıştır. Ölçeğin alt boyutlarından olan iletişim ilkeleri ve temel beceriler boyutu düzeyleri ve etkin dinleme – sözel olmayan iletişim boyutu düzeylerine ANOVA testinin varsayımlarından olan homejenlik testinin varsayımını sağlamadığı için Kruskall-Wallis H Testi yapılmıştır. Bulgular ve Sonuç: Araştırma sonucunda, demografik değişkenler arasındaki yaş değişkenine göre iletişim becerileri algılarının istatistiksel olarak, iletişim ilkeleri ve temel beceriler boyutu, kendini ifade etme boyutu ve iletişim kurmaya isteklilik boyutu düzeylerinde anlamlı bir fark olmadığı görülmektedir. Ancak etkin dinleme – sözel olmayan iletişim boyutu düzeyleri karşılaştırıldığında, yaş grupları ortalamaları arasında anlamlı bir farklılık hesaplanmıştır. Antrenörlük yapma yılı seviyelerine göre, iletişim becerileri ölçeğinin alt boyutlarında anlamlı bir farklılığa rastlanmamıştır. Antrenörlük kademesi değişkeni ile iletişim becerileri ölçeği alt boyutları arasında anlamlı bir fark bulunmamıştır. Ve son olarak gelir seviyesi değişkeni ile iletişim becerileri ölçeğinin alt boyutlarında anlamlı bir farklılık olmadığı sonuçlarına ulaşılmıştır. Bu bulgular antrenörlerin yaşlarına bağlı olarak sporcularıyla iletişim becerilerinin arttığı sonucunu vermektedir. Anahtar Kelimeler: İletişim, Antrenör , Sporcu, İletişim Becerisi

INVESTIGATION OF COMMUNICATION SKILLS OF FOOTBALL COACHES

Entrance and Objective: The aim of this study is to investigate the communication skills of football coaches and to reveal their differences and relationships according to some demographic variables. The study group consists of 110 coaches who work actively in Kahramanmaraş . Method : Personal information form and "Communication Skills Scale" developed by Korkut Owen and Bugay (2014) were used as data collection tools . The normality test was performed in order to fulfill the assumptions of the tests before the data analysis.In the normality test, kurtosis-skewnes values were found to be between + + 1,96. Therefore, ANOVA and Post Hoc Tukey test were used in the analysis of the data. The Kruskall-Wallis H Test was applied to the communication principles and basic skills dimension levels, being some of the sub- dimensions of the scale, and to the levels of effective listening - nonverbal communication dimension because it did not provide the assumption of the homogeneity test, which was one of the assumptions of the ANOVA test.

Findings and Conclusion :As a result of the research, according to age variation between demographic variables there is no significant difference statistically in communication skills perceptions' communication principles and basic skills dimension, self-expression dimension and willingness to communicate dimensions. However, when the effective listening - non - verbal communication dimension levels were compared, a significant difference was calculated between the mean age groups. According to the years of coaching, no significant difference was found in the sub-dimensions of the communication skills scale. No significant difference was found between the coaching level variable and the communication skills scale sub-dimensions. And finally, it was concluded that there was no significant difference in the sub-dimensions of income level variable and communication skills scale.These findings suggest that the communication skills of the coaches increase with the age of the coaches. Key Words: Communication, Coach, Sportsman, Communication Skills

SB232

SPOR YAPAN VE YAPMAYAN ORTAOKUL ÖĞRENCİLERİNİN DİJİTAL OYUNLARA YÖNELİK TUTUMLARI İLE FİZİKSEL AKTİVİTEYE KATILIM MOTİVASYONLARININ İNCELENMESİ

***[1]Hande YAZICIOĞLU*, [2]Aylin Özge PEKEL, [3]Halil KORKMAZ**

[1]Gazi Üniversitesi Eğitim Bilimleri Enstitüsü
[2]Gazi Üniversitesi Spor Bilimleri Fakültesi
[3]İstanbul Gedik Üniversitesi Spor Bilimleri Fakültesi

***Email :** handeeyazicioglu@gmail.com, aylinozgesarac@gmail.com, halil.korkmaz@gedik.edu.tr*

Bu çalışmanın amacı spor yapan ve spor yapmayan ortaokul öğrencilerinin dijital oyunlara yönelik tutumlarının ve fiziksel aktiviteye katılım motivasyonlarının belirlenmesidir. Araştırmanın evrenini, Ankara ilindeki Gazi İhtisas spor Kulübü, Kampüs koleji ve Ankara ilinin Beypazarı ilçesinden Gazi Gündüzalp Ortaokulundaki öğrenciler oluşturmaktadır. Araştırmanın örneklemini, sporla yapan 278 öğrenci ve spor yapmayan 202 öğrenci, toplamda 480 öğrenci oluşturmaktadır. Veri toplama aracı olarak, Demir ve Bozkurt (2019) tarafındangeliştirilen "Dijital Oyun Oynama Tutumu Ölçeği" ve Demir ve Cicioğlu (2018) tarafından geliştirilen "Fiziksel Aktiviteye Katılım Motivasyonu Ölçeği" kullanılmıştır. Verilerin analizinde Tanımlayıcı istatistik, İndependent Simple t-testi, Mann Witney U testive Tek Yönlü Varyans Analizi (ANOVA) kullanılmıştır. Anlamlılık seviyesi $p<0.05$ kabul edilmiştir. Araştırmanın sonucunda spor yapan ve spor yapmayan öğrencilerin dijital oyun oynama tutumu ölçeği karşılaştırıldığında davranışsal, çevresel, bireysel ve nedensizlik alt boyutlarında anlamlı bir farklılık bulunmuştur ($p<0.05$). Spor yapan ve spor yapmayan öğrencilerin dijital oyun oynama tutumları ölçeği karşılaştırıldığında spor yapmayanların lehine istatistik olarak anlamlı olduğu bulunmuştur ($p<0.05$). Spor yapan ve spor yapmayan öğrencilerin fiziksel aktiviteye katılım motivasyonu ölçeği karşılaştırıldığında anlamlı bir fark bulunmuştur ($p<0.05$). Spor yapan ve spor yapmayan kız öğrencilerin dijital oyun oynama tutumu ölçeği karşılaştırıldığında sadece bireysel ve nedensizlik alt boyutlarında istatiksel olarak anlamlı bir farklılık olduğu ortaya çıkmıştır ($p<0.05$). Spor yapan ve spor yapmayan kız öğrencilerin fiziksel aktiviteye katılım motivasyonu ölçeği karşılaştırıldığında istatiksel olarak anlamlı bir farklılık olduğu ortaya çıkmıştır ($p<0.05$). Spor yapan ve spor yapmayan erkek öğrencilerin dijital oyun oynama tutumu karşılaştırıldığında sadece bireysel, çevresel ve nedensizlik alt boyutlarında istatiksel olarak anlamlı bir farklılık olduğu bulunmuştur ($p<0.05$). Sonuç olarak dijital oyun oynamanın uygun zaman ölçüleri içinde ve kontrollü oynanmasının spor yapan öğrenciler için engel teşkil etmeyeceği düşünülmektedir. Anahtar sözcükler: Dijital oyun oynama, tutum, fiziksel aktivite, motivasyon

INVESTIGATION OF THE ATTITUDES OF SECONDARY SCHOOL STUDENTS WITH AND WITHOUT SPORTS TO DIGITAL GAMES AND PARTICIPATION MOTIVATIONS IN PHYSICAL ACTIVITY

The aim of this study is to determine the attitudes of secondary school students who play sports and non-sports to digital games and their motivation to participate in physical activity. The population of the study consists of Gazi Specialized Sports Club in Ankara, Campus College and Gazi Gündüzalp Secondary School in Beypazarı district of Ankara. The sample of the study consists of 278 students doing sports and 202 students who do not do sports, and a total of 480 students. 'Digital Game Attitude Scale iştiril developed by Demir and Bozkurt (2019) and' Physical Activity Participation Motivation Scale geliştiril developed by Demir and Cicioğlu (2018) were used as data collection tools. Descriptive statistics, Independent Simple t-test, Mann-Witney U test and One-way ANOVA were used for data analysis. The level of significance was set at $p=0.05$. As a result of the study, when the digital play attitude scale of the students who do sports and who do not do sports is compared, a significant difference was found in the behavioral, environmental, individual and reasonless sub- dimensions ($p <0.05$). When the digital game attitudes scale of the students doing sports and not doing sports were compared, it was found to be statistically significant in favor of non-sports students ($p <0.05$). A significant difference was found when the motivation of participation in physical activity of the students who did and not doing sports was compared ($p <0.05$). As a result, it is considered that playing digital games within the appropriate timeframes and in a controlled manner will not be an obstacle for the students who play sports or not. Key words: Digital game playing, attitude, physical activity, motivation

SB235

SPOR YAPAN VE YAPMAYAN ERGENLERİN YALNIZLIK DÜZEYLERİNİN VE ALGILANAN EBEVEYN TUTUMLARININ AKADEMİK BAŞARIYA ETKİSİ

[2]Yasin ALTIN, [1]Murat KANGALGİL

[1]Dokuz Eylül Üniversitesi Spor Bilimleri Fakültesi, İzmir
[2]Pınarbaşı Mesleki Ve Teknik Anadolu Lisesi, Kayseri

Email : *yasinaltin91@gmail.com, murat.kangalgil@deu.edu.tr*

Giriş ve Amaç: Eğitim, insanoğlunun yeryüzünde var olduğu zamandan beri bulunan bir olgudur(Ayas ve ark, 2013). Eğitim, bireyin doğumu ile ailede başlayıp, okul ve okul dışındaki sportif ve sosyal yaşantısında devam edip, yaşam boyu sürmektedir(Yavuzer, 2012). Yaşamın her zaman diliminde ortaya çıkabilen bir durum olan yalnızlık, karmaşık bir dönem olarak kabul edilen ergenlik döneminde bu duyguların ortaya çıkması açısından daha riskli görülmektedir(Doğan & Karakuş, 2016). Bireylerin hem fizyolojik hem de psikolojik gelişiminin sağlıklı olarak tamamlanabilmesi için, ebeveynin kendisine gösterdiği tutum ve davranışların önemli olduğu, sergilenen bu tutumların bireyi olumlu ya da olumsuz etkilediği anlaşılmaktadır (Yılmaz, 2001). Bu bilgiler ışığında bu araştırma spor yapan ve yapmayan ergenlerin yalnızlık düzeylerinin ve algılanan ebeveyn tutumlarının akademik başarıya etkisinin incelenmesi amacıyla yapılmıştır.

Yöntem: Araştırma; 2018-2019 eğitim öğretim yılı 1. döneminde Sivas İl Merkezinde MEB'e bağlı okullarda 7. 8. 9. ve 10. sınıfta eğitim-öğretim gören ve evreni oluşturan 24.190 öğrenci arasından küme örnekleme yöntemi ile belirlenen 1435 kişi ile yapılmıştır. Araştırmada veri toplama araçları olarak, kişisel bilgi formu, kısaltılmış algılanan ebeveyn tutumları ölçeği-çocuk formu (KAET-Ç) ve UCLA yalnızlık ölçeği kullanılmıştır. Verilerin analizinde veriler normal dağılım göstermediği için Mann- Whitney U, Kruskal Wallis ve MANOVA testleri uygulanmış, elde edilen bulgular 0,05 anlamlılık düzeyinde değerlendirilmiştir.

Bulgular ve Sonuç: Yapılan analizler sonucunda sınıf değişkenine göre, öğrencilerin yalnızlık düzeyleri ve algılanan ebeveyn tutumları arasında anlamlı bir fark olduğu, Spor değişkenine göre, öğrencilerin yalnızlık düzeyleri arasında anlamlı bir fark olduğu görülmüştür($p<0,05$). Yine spor değişkenine göre, öğrencilerin yalnızlık düzeyleri ile akademik başarıları arasında ve algılanan ebeveyn tutumları ile akademik başarıları arasında anlamlı bir fark olduğu görülmüştür($p<0,05$). Spor yapan öğrencilerin yalnızlık düzeylerinin daha düşük olduğu ve akademik başarılarının yüksek olduğu tespit edilmiştir. Öğrencilerin sınıf düzeyi arttıkça yalnızlık düzeylerinin arttığı, algılanan ebeveyn tutumlarının ise farklılaştığı tespit edilmiştir. Ebeveynlerini duygusal olarak daha sıcak algılayan öğrencilerin akademik anlamda daha başarılı olduğu tespit edilmiştir.

THE EFFECT OF LONELINESS LEVELS AND PERCEIVED PARENTAL ATTITUDES ON ACADEMIC ACHIEVEMENT OF ADOLESCENTS OF SPORTING AND NON-SPORTING

Introduction and purpose: Education is a phenomenon that has been found since the time human beings existed on earth. Loneliness, which can occur at any time in life, is seen as more risky in terms of the emergence of these emotions during adolescence, which is considered a complex period. In order to complete both physiological and psychological development of individuals in a healthy way, it's understood that attitudes and behaviors of parents are important and these attitudes affect the individual positively or negatively. In the light of this information, this study was conducted to investigate the effect of loneliness and perceived parental attitudes on academic achievement of adolescents of sporting and non-sporting.

Method: This research was conducted on 1435 middle and high school students in Sivas. Personal information form, shortened perceived parental attitudes scale-child form and loneliness scale were used as data collection tools.In the analysis of the data, Mann-

Whitney U,Kruskal-Wallis and MANOVA were applied since the data didn't show a normal distribution and the results were evaluated at 0.05 significance level.

Findings and conclusion: As a result of the analyzes, it was found that there was a significant difference between the loneliness levels and perceived parental attitudes of the students according to the class variable,and there was a significant difference between the loneliness levels of the students according to the sport variable($p<0.05$).Also, there was a significant difference between loneliness and academic achievement of students and perceived parental attitudes and academic achievement($p<0.05$).Loneliness levels of students doing sports were lower and academic achievement was found to be high. It was found that the loneliness levels of the students increased and the perceived parental attitudes differed as the grade level of the students increased. Students who perceived their parents as warmer emotionally were found to be more successful in academic sense.

SB242

BEDEN EĞİTİMİ VE SPOR ÖĞRETMENLERİNİN ÖRGÜTSEL AFFEDİCİLİK DURUMLARININ İNCELENMESİ (SİVAS İLİ ÖRNEĞİ)

[1]Sözer ÇOBAN

[1]Hitit Üniversitesi Spor Bilimleri Fakültesi/ÇORUM

Giriş ve Amaç Örgütsel affedicilik "örgüt içinde gerçekleşen haksız bir davranış karşısında kızgınlıkların, acıların ve suçlamaların topluca terk edilmesi ve yerine geleceğe yönelik olumlu bakış açılarının konulması yeteneği" olarak tanımlanmaktadır (Cameron ve Caze, 2002). Bu bilgiler ışığında Beden Eğitimi ve Spor Öğretmenlerinin yaşadığı problemler karşısında örgütsel affedicilik düzeylerinin araştırılması önemli görülmüştür. Yöntem Araştırmanın evrenini, 2018-2019 Eğitim-Öğretim yılında Sivas ilinde görev yapan Beden Eğitimi ve Spor Öğretmenleri oluşturmaktadır. Araştırmada, Nayır ve Kepenekçi (2016) tarafından geliştirilen "Örgütsel Affedicilik Envanteri" kullanılmıştır. Envanter 5'li likert tipinde olup, toplam 21 maddeden oluşmaktadır. Bu çalışmada elde edilen verilerin değerlendirilmesinde parametrik test varsayımları yerine getirildiğinden, İki Bağımsız Değişkende T-Testi, ikiden fazla değişken olduğunda ANOVA Testi kullanılmış ve ikili karşılaştırmalarda Tukey testi kullanılmıştır. Yanılma düzeyi 0,05 olarak alınmıştır.

Bulgular Araştırmada elde edilen sonuçlara göre, cinsiyet, yaş, medeni durum, görev yapılan öğretim kademesi, eğitim durumu, görev yılı, spor yapma durumu ve çalışma şekli değişkenlerine göre örgütsel affedicilik durumu arasında anlamlı bir farklılık bulunamamıştır ($p>0,05$). Eğitim durumu ve antrenörlük yapma değişkenlerine göre ise örgütsel affedicilik durumu arasında farklılık önemli bulunmuştur ($p<0,05$). Sonuç Sonuç olarak, eğitim durumu değişkenine göre lisans mezunlarının, yüksek lisans mezunlarına göre örgütsel affedicilik düzeyleri daha yüksek bulunmuştur ve antrenörlük yapma değişkenine göre ise, antrenörlük yapmayanların örgütsel affedicilik düzeyi, antrenörlük yapanlara göre daha yüksek bulunmuştur. Anahtar Kelimeler: Beden Eğitimi ve Spor Öğretmenliği, Örgütsel affedicilik, Eğitim.

Examination of The Organizational Forgiveness Status of Physical Education and Sports Teachers (Sivas Province Example)

Introduction and Purpose Organizational forgiveness is defined as the ability to collectively abandon anger, pain and accusations in the face of unfair behavior within the organization and to replace positive perspectives for the future (Cameron & Caze, 2002). In the light of this information, it was found important to investigate the levels of organizational forgiveness in the face of the problems experienced by Physical Education and Sports Teachers.

Method The population of the study consists of Physical Education and Sports Teachers working in Sivas in 2018-2019 academic year. In the study, Organizational Forgiveness Inventory developed by Nayır and Kepenekçi (2016) was used. The inventory is a 5-point Likert type and consists of 21 items.

Since parametric test assumptions were fulfilled in the evaluation of the data obtained in this study, T-Test in two independent variables, ANOVA test when more than two variables were used and Tukey test was used in binary comparisons. The error level was taken as 0.05.

Results According to the results of the study, no significant difference was found between organizational forgiveness status according to gender, age, marital status, educational level, education level, year of duty, sports and working style ($p> 0.05$). There was a significant difference between organizational forgiveness according to educational status and coaching variables ($p <0.05$).

Result As a result, the degree of organizational forgiveness was found to be higher in undergraduate graduates than in graduate students according to the educational background variable, and the level of organizational forgiveness was found to be higher in non-coaching individuals than in those who coached.

Key Words: Physical Education and Sports Teaching, Organizational Forgiveness, Education

SB243

2018-2019 EĞİTİM-ÖĞRETİM YILI GÜZ VE BAHAR YARIYILINDA GAZİ ÜNİVERSİTESİ SPOR BİLİMLERİ FAKÜLTESİ' NDE ÖĞRENİM GÖREN ÖĞRENCİLERİN AKADEMİK BAŞARI PUANLARI İLE PSİKOMOTOR BECERİ DÜZEYLERİ ARASINDAKİ İLİŞKİ

***[1]Nagihan ÇAREDAR*, [2]Seyfi SAVAŞ**

[1]Gazi Üniversitesi Eğitim Bilimleri Enstitüsü
[2]Gazi Üniversitesi Spor Bilimleri Fakültesi

***Email :** nagihankirikoglu@gazi.edu.tr, seyfi@gazi.edu.tr*

Bu araştırma, Spor Bilimleri Fakültesi'nde öğrenim gören öğrencilerin, bölümlerindeki seçilmiş akademik parametreleri (Yükseköğretim Kurumları Sınavı (YKS) ham puanı ve güncel akademik not ortalaması) ile psikomotor beceri düzeyleri ve bu değişkenler arasındaki ilişkinin belirlenmesi amacıyla yapılmıştır. İlişkisel tarama modeline göre desenlenen bu araştırmaya, Gazi Üniversitesi Spor Bilimleri Fakültesi öğrencilerinden gönüllülük esasına (kişisel veri paylaşım muvafakatnamesi imzalattırılmıştır) dayalı olarak 75 erkek, 33 kız toplamda 108 öğrenci katılmıştır. Araştırmada veri toplama aracı olarak "Basketbol Psikomotor Erişi Gözlem Formu" kullanılmıştır. Ayrıca değişkenler arasında ilişki kurabilmek için öğrencilerin YKS giriş puanları ve Akademik Genel Not Ortalaması (AGNO) verileri kullanılmıştır. Verilerin istatistiksel analizinde öncelikle normallik varsayımı incelenmiş, sonrasında Pearson korelasyon testi uygulanmıştır. Araştırma sonuçlarına göre Beden Eğitimi ve Spor Öğretmenliği bölümünde öğrenim gören öğrencilerin psikomotor beceri düzeyi puanı ile YKS ve AGNO arasında herhangi anlamlı bir ilişki bulunamamıştır. Yine bu gruba ait öğrencilerin AGNO ile YKS puanları arasında orta düzeyde anlamlı bir ilişki tespit edilmiştir ($p<0,01$). Antrenörlük Eğitimi Bölümü'nde öğrenim gören öğrencilerin psikomotor beceri düzeyi puanı ile YKS arasında herhangi anlamlı bir ilişki bulunamamıştır. Ancak Antrenörlük Eğitimi Bölümü öğrencilerinin AGNO ile psikomotor beceri düzeyi puanları arasında ters yönlü orta düzeyde anlamlı bir ilişki tespit edilmiştir ($p<0,05$). Spor Yöneticiliği Bölümü'nde öğrenim gören öğrencilerin psikomotor beceri düzeyi puanı, YKS ve AGNO arasında herhangi anlamlı bir ilişki bulunamamıştır. Rekreasyon Bölümü'nde öğrenim gören öğrencilerin psikomotor beceri düzeyi puanı ile YKS ve AGNO arasında herhangi anlamlı bir ilişki bulunamamıştır. Ancak Rekreasyon Bölümü öğrencilerinin AGNO ile YKS puanları arasında orta düzeyde anlamlı bir ilişki tespit edilmiştir ($p<0,05$).

The Relationship Between Academic Achievement Scores And Psychomotor Skill Levels Of The Students Who Studied At Gazi University Faculty Of Sport Sciences In The Fall And Spring Semester Of 2018-2019 Academic Year

This research was conducted to determine the relationship between the selected academic parameters (Higher Education Institutions Exam (HEIE) raw score and Current Academic Grade Point Average (CAGPA) and psychomotor skill levels in the departments of the students studying at the Faculty of Sports Sciences and these variables. A total of 108 students (75 boys and 33 girls) of Gazi University Faculty of Sport Sciences participated in this research, which was based on the voluntary basis (signed personal data sharing consent). In the research, "Basketball Psychomotor Access Observation Form" was used as a data collection tool. In addition, the students' HEIE entrance scores and CAGPA data were used in order to establish a relationship between the variables. In the statistical analysis of the data, firstly the assumption of normality was examined and then Pearson correlation test was applied. According to the results of the research, no significant relationship was found between psychomotor skill level score and HEIE and CAGPA of Physical Education and Sports Teaching Department students. Again, a moderate significant relationship was found between CAGPA and HEIE scores of the students belonging to this group ($p<0,01$). No significant relationship was found between psychomotor skill level score and HEIE of Coaching Education Department students. However, there was an inversely moderately significant relationship between CAGPA and psychomotor skill level scores of Coaching Education Department students ($p<0,05$). No significant relationship was found between psychomotor skill level score and HEIE and CAGPA of Sports Management Department students. No significant relationship was found between psychomotor skill level score and HEIE and CAGPA of Recreation Department

students. However, a moderate significant relationship was found between CAGPA and HEIE scores of Recreation Department students

SB246

BEDEN EĞİTİMİ VE SPOR ÖĞRETMENLERİNİN ÖRGÜTSEL SESSİZLİK DURUMLARININ İNCELENMESİ (SİVAS İLİ ÖRNEĞİ)

[1]Sözer ÇOBAN

[1]Hitit Üniversitesi Spor Bilimleri Fakültesi/ÇORUM

Giriş ve Amaç Örgütsel sessizlik; çalışanların örgütsel konulara ve yaptıkları işler ile ilgili olarak bilgi, görüş ve düşüncelere sahip olmalarına rağmen fikirlerini farklı kaygılardan (dikey ya da yatay misillemeler, işini kaybetme korkusu vb.) beslediklerinden dolayı ifade etmek istememeleri olarak açıklanmaktadır (Pinder ve Harlos 2001). Bu nedenle Beden Eğitimi ve Spor öğretmenlerinin örgüt içerisinde karşılaştıkları problemlere karşısında göstermiş oldukları örgütsel sessizlik düzeylerinin incelenmesi önemli görülmüştür.

Yöntem Araştırmanın evrenini, 2018-2019 Eğitim-Öğretim yılında Sivas ilinde görev yapan Beden Eğitimi ve Spor Öğretmenleri oluşturmaktadır. Toplam 350 Beden Eğitimi ve Spor Öğretmeninden, Cohen'in Örneklem Belirleme tablosuna göre 176 öğretmen örnekleme alınmıştır. Araştırmada, Kahveci ve Demirtaş (2013) tarafından geliştirilen "Örgütsel Sessizlik Envanteri" kullanılmıştır. Envanter 5'li likert tipinde olup, toplam 18 maddeden oluşmaktadır. Bu çalışmada elde edilen verilerin değerlendirilmesinde parametrik test varsayımları yerine getirildiğinden, İki Bağımsız Değişkende T-Testi, ikiden fazla değişken olduğunda ANOVA Testi kullanılmış ve ikili karşılaştırmalarda Tukey testi kullanılmıştır. Yanılma düzeyi 0,05 olarak alınmıştır.

Bulgular Araştırmada elde edilen sonuçlara göre, cinsiyet, yaş, medeni durum, görev yapılan öğretim kademesi, eğitim durumu, görev yılı, spor yapma durumu ve çalışma şekli değişkenlerine göre örgütsel sessizlik durumu arasında anlamlı bir farklılık bulunamamıştır ($p>0,05$). Sonuç Sonuç olarak, 2018-2019 Eğitim-Öğretim yılında Sivas ilinde görev yapan Beden Eğitimi ve Spor Öğretmenlerinin Örgütsel sessizlik düzeyleri arasında anlamlı bir fark bulunamamıştır. Anahtar Kelimeler: Beden Eğitimi ve Spor Öğretmenliği, Örgütsel Sessizlik, Eğitim.

Examination of Organizational Silence of Physical Education and Sports Teachers (The Case of Sivas Province)

Introduction and purpose Organizational silence; although employees have information, opinions and thoughts about organizational issues and their work, they do not want to express their opinions because they feed on different concerns (vertical or horizontal retaliation, fear of losing their job, etc.) (Pinder and Harlos 2001).

For this reason, it was found important to examine the levels of organizational silence that Physical Education and Sports teachers showed in the face of the problems they face in the organization. Method

The population of the study consists of Physical Education and Sports Teachers working in Sivas in 2018-2019 academic year. From 350 Physical Education and Sports Teachers, 176 teachers were taken as samples according to Cohen's Sampling Table. Organizational Silence Inventory developed by Kahveci and Demirtaş (2013) was used in the study. The inventory is a 5-point Likert type and consists of 18 items in total.

Since the parametric test assumptions were fulfilled in the evaluation of the data obtained in this study, T-Test in Two Independent Variables, ANOVA Test when more than two variables were used and Tukey test was used in binary comparisons. The error level was taken as 0.05.

Results According to the results of the study, no significant difference was found between organizational silence status according to gender, age, marital status, educational level, educational level, year of duty, sporting status and working style (p> 0.05). Result As a result, there was no significant difference between the organizational silence levels of Physical Education and Sports Teachers working in Sivas in 2018-2019 academic year. Key Words: Physical Education and Sports Teaching, Organizational Silence, Education .

SB248

ANKARA ÜNİVERSİTESİ SPOR BİLİMLERİ FAKÜLTESİ BEDEN EĞİTİMİ VE SPOR ÖĞRETMENLİĞİ BÖLÜMÜ ÖĞRENCİLERİNİN SPOR BRANŞLARINA GÖRE KARAKTER BOYUTLARININ İNCELENMESİ

***[1]Damla GÜLER*, [1]Semiyha TUNCEL, [2]İlyas GÖRGÜT**

[1]Ankara Üniversitesi Spor Bilimleri Fakültesi ,ANKARA
[2]Dumlupınar Üniversitesi Beden Eğitimi Ve Spor Yüksekokulu, KÜTAHYA

***Email :** gulerd@ankara.edu.tr, sdolasir@ankara.edu.tr, ilyas.gorgut@dpu.edu.tr*

Ankara Üniversitesi Spor Bilimleri Fakültesi Beden Eğitimi ve Spor Öğretmenliği Bölümü Öğrencilerinin Spor Branşlarına Göre Karakter Boyutlarının İncelenmesi

Giriş ve Amaç: Sporda karakter denildiği zaman sporcuların kurallara ve yarışma esnasında bu kuralların ruhuna uyması, merhametli olması, dürüst olması ya da neyin doğru neyin yanlış olduğunu bilerek bu yönde davranışta bulunması akıllara gelmektedir. Dolasıyla sporcu karakterinin merhamet, dürüstlük, sportmenlik ve adalet gibi değerler ile şekillenmekte olduğu düşünülmekte ve bu değerlere ilişkin düzeyin yüksek olması spordaki ahlaki eylemlerin tutarlı bir şekilde gösterilmesini kolaylaştıracağı varsayılmaktadır. Bu bilgiler ışığında öğrencilerin sahip oldukları karakter boyutlarının belirlenmesinin ve sporcu karakterinin şekillenmesinde etkili olan bu değerlere dikkat çekilmesinin önemli olduğu görülmektedir. Buradan hareketle bu çalışmanın amacı Spor Bilimleri Fakültesi öğrencilerinin spor branşlarına göre karakter boyutlarının incelenmesidir.

Yöntem: Çalışma grubunu Ankara Üniversitesi Spor Bilimleri Fakültesi Beden Eğitimi Spor Öğretmenliği bölümünde eğitim gören ve bireysel, ikili ve takım sporlarında yer alan 90 öğrenci (45 erkek ve 45 kız) oluşturmaktadır. Veri toplama aracı olarak Jang (2013) tarafından geliştirilen Türkçeye Görgüt ve Tuncel (2015) tarafından uyarlanan "Sporda Karakter Ölçeği" kullanılmıştır.

Bulgular ve Sonuçlar: Öğrencilerin 27 maddeye verdikleri cevapların ortalaması (=4,2528) yüksektir. Bu bulgu öğrencilerin sporda sporcu karakterine uygun davranışlar sergilenmesine katıldıkları ve bu konuya önem verdikleri şeklinde yorumlanabilir. Kadınların ölçekten aldıkları toplam puan erkeklere göre daha yüksektir. Erkek ve kadınların ölçeğin dürüstlük, adalet, merhamet ve sportmenlik alt boyutlarından aldıkları puanlar arasında anlamlı bir fark yokken anti-sosyal alt boyutundan aldıkları puanlar arasında kadınlar lehine anlamlı bir farklılık vardır (t (78)= 2,366, p=,020). Spor branşlarının ölçekten alınan toplam puan ve ölçeğin alt boyutları olan dürüstlük, adalet, merhamet, sportmenlik ve anti-sosyal üzerindeki etkisini incelemek üzere katılımcılar branşlarına göre üç gruba ayrılmıştır (Bireysel, İkili ve Takım Sporları). Üç grup için ölçekten alınan toplam puanlarında ve ölçeğin alt boyutlarında p<.05 düzeyinde istatiksel olarak anlamlı bir fark bulunmamıştır.

Anahtar Kelimler: Sporda karakter, karakter boyutları

Examination The Character Dimensions of Ankara University Faculty of Sport Sciences of Physical Education and Sport Teaching Department Students Through Sports Branches

Examination The Character Dimensions of Ankara University Faculty of Sport Sciences of Physical Education and Sport Teaching Department Students Through Sports Branches

Introduction and Purpose: When it comes to character in sports, it comes to mind that athletes follow the rules and the spirit of these rules during the competition, be compassionate, be honest or behave in this direction by knowing what is right and what is wrong.Thus,

the athlete's character is thought to be shaped by values such as compassion, honesty, sportsmanship and justice, and the high level of these values is assumed to facilitate consistent demonstration of moral actions in the sport. The aim of this study is to examine the character dimensions of the students of the Faculty of Sport Sciences according to their sports branches.

Method: The study group consists of 90 students (45 boys and 45 girls) whose studying at the Department of Physical Education and Sports Teaching in Ankara University Faculty of Sport Sciences. These students take part in individual, dual and team sports.The data were collected by "Sport Character Scale" developed by Jang (2013) and adapted to Turkish by Görgör and Tuncel (2015).

Finding and Results: According to the results of this study, the average of the answers given by the students to 27 items is high.This finding can be interpreted as that students participate in exhibiting behaviors appropriate to athlete character in sports and attach importance to this issue.Participants were divided into three groups according to their branches (Individual, Dual and Team Sports) in order to examine the effect of sports branches on the total score and sub-dimensions of the scale, honesty, justice, compassion, sportsmanship and anti-social.There was no statistically significant difference in the total scores of the three groups and the subscales of the scale at $p < .05$ level.

Key Words: Character , sport

SB250

BEDEN EĞİTİMİ VE SPOR YÜKSEKOKULU ÖĞRENCİLERİNİN YAŞAM BOYU ÖĞRENME EĞİLİMLERİNİN İNCELENMESİ

[1]Pelin USTAOĞLU HOŞVER, [1]Öznur KARA

[1]Düzce Üniversitesi Spor Bilimleri Fakültesi, DÜZCE

Email : *pelinustaoglu@duzce.edu.tr, oznurkara@duzce.edu.tr*

Giriş ve Amaç Araştırmanın amacı beden eğitimi ve spor yüksekokulu öğrencilerinin yaşam boyu öğrenme eğilimlerini cinsiyet, sınıf düzeyi, lisansüstü eğitim alma isteği ve genel akademik not ortalaması değişkenlerini dikkate alarak incelemektir.

Yöntem Tarama modeli kullanılarak yapılan bu araştırmaya 2018-2019 eğitim-öğretim yılında Kastamonu Üniversitesi Beden Eğitimi ve Spor Yüksekokulu'nda öğrenim gören 96'sı kadın, 164'ü erkek olmak üzere toplamda 260 öğrenci gönüllü olarak katılmıştır. Araştırmada veri toplama aracı olarak araştırmacılar tarafından hazırlanan 'Kişisel Bilgi Formu' ve Diker Coşkun (2009) tarafından geliştirilen 'Yaşam Boyu Öğrenme Eğilimleri Ölçeği' kullanılmıştır. Veriler SPSS 22 paket programında analiz edilmiştir. Frekans, yüzde, ortalama hesaplamaları yapılmış, verilerin normal dağılım göstermediği gerekçesiyle Mann-Whitney U testi, Kruskal-Wallis testi ve Spearman Korelasyon analizi kullanılmıştır.

Bulgular ve Sonuç Araştırmanın sonucunda öğrencilerin yaşam boyu öğrenme eğilimlerinin cinsiyet ve lisansüstü eğitim alma isteğine göre anlamlı bir şekilde farklılaştığı; sınıf düzeyi değişkenine göre ise anlamlı bir şekilde farklılaşmadığı bulunmuştur. Bunun yanı sıra, öğrencilerin genel akademik not ortalamaları ile yaşam boyu öğrenme eğilimleri arasında anlamlı bir ilişkiye rastlanmıştır. Sonuç olarak, cinsiyet ve lisansüstü eğitim alma isteğinin yaşam boyu öğrenme üzerinde etkisi olduğu ve yaşam boyu öğrenme eğilimi ile genel akademik not ortalamaları arasında anlamlı bir ilişki olduğu söylenebilir.

INVESTIGATION OF THE LIFE LONG LEARNING TENDENCY OF PHYSICAL EDUCATION AND SPORT STUDENTS IN TERMS OF SOME VARIABLES

Introduction The aim of this study is to investigate the life long learning tendency of university students in terms of gender, class level, request for graduate education and grade.

Method 260 university students participated in this study as valuntary.Personal Information Form and Life Long Learning Tendency Scale which has been developted by Diker Coşkun (2009) was used as data collection tools. Collected data has been analyzed by SPSS 22 software tool. Frequence, percent, mean was calculated. Mann-Whitney U test, Kruskal-Wallis test and Spearman Corellation Analyze was used for statistical analyzes.

Findings and Conclusion Life long learning tendency of students differed according to gender and request for graduate education. In additon to this, there is a significant relationship between grade and life long learning tendency. In conclusion of this study, gender and request for graduate education have an effect upon the life long learning tendency of students and there is a meaningful relationship between grade and life long learning tendency.

ANTRENÖRLÜK BÖLÜMLERİNDE OKUTULAN İLETİŞİM DERSLERİ ÜZERİNE BİR ARAŞTIRMA

***[1]Çağla SEVİNDİK*, [1]Lale ORTA**

[1]İstanbul Okan Üniversitesi Uygulamalı Bilimler Fakültesi, İSTANBUL

Email : *caglasevindikk@gmail.com, lale.orta@okan.edu.tr*

Giriş ve Amaç: İnsan ilişkilerindeki süreç iletişim ile sağlanmaktadır. Birey bu süreçte sosyal ilişkilerini geliştirerek çevresiyle olan etkileşimini arttırmakta ve psiko-sosyal gelişimine de katkı sağlamaktadır. Toplumla olan bu uyum sürecinde sportif etkinlik içerisinde bulunmanın pozitif yöndeki etkisi, yapılan birçok araştırmada da görülmektedir. Günümüzde bireyin toplumla kaynaşması ve ilişkilerini güçlendirmesi spor kültürü yoluyla kolaylaşmaktadır. Toplumla bir arada olunan ve iletişimin yoğun olarak kullanıldığı düşünülen antrenörlük gibi meslek dallarındaki kişilerin, etkili ve doğru bir iletişim kurabilmeleri ihtiyaç olarak görülmektedir. Doğası gereği rekabeti içinde barındıran sporun, aynı zamanda toplumun üyeleri arasında uzlaşmayı sağlaması düşünülmektedir. Bu tip sportif faaliyetlerin etkin olduğu ortamlarda iletişimi kuvvetlendirerek ilişkileri kolaylaştırmak bu süreci doğru yönetmeyle gerçekleşebilmektedir. Bu araştırmanın amacı, beden eğitimi ve spor yüksekokulları ile spor bilimleri fakültelerinin Antrenörlük bölümlerinde verilen iletişim konulu dersleri incelemek ve bu sayede iletişimin ihtiyaç duyulduğu bu bölümdeki derslere ne düzeyde yer verildiğini ortaya koymaktır.

Yöntem: Araştırmanın analizi için, kaynak tarama tekniği kullanılmıştır. Türkiye haritasındaki coğrafi dağılıma göre belirlenen 20 üniversitenin Antrenörlük bölümlerinin internet sitelerinde yayınladıkları dört yıllık güncel müfredatları incelenmiştir.

Bulgular: 20 üniversitenin Antrenörlük bölümlerinin müfredatlarında yer alan iletişimle ilgili 12 farklı dersin olduğu saptanmıştır. Antrenörlük bölümlerinde "Etkili İletişim Becerileri" dersi 9 üniversitede, "Spor Gazeteciliği dersi 3 üniversitede, "Yaratıcı Drama" dersi 2 üniversitede, "Spor İletişimi ve Medya" dersi de 2 üniversitenin müfredatında yer almaktadır. İletişimle ilgili birbirinden farklı 6 dersin, 6 farklı üniversitenin müfredatında yer aldığı görülmüştür.

Sonuç: Antrenörlerin sporcular üzerindeki başarısını arttıran önemli faktörlerden biri olan iletişim kavramının, ders boyutunda müfredatlarda yeterince görülmediği saptanmıştır. Antrenörlük bölümü öğrencileri hoca adayıdır ve bu bireylerin öğrencileri ile sporcularına düşündüklerini doğru aktarabilmeleri için iletişim alanında özellikle hitabet sanatı, beden dili, diksiyon ve fonetik konularına hakim olmaları gerekmektedir. Okuldan mezun olduklarında yetiştirecekleri sporculara kendilerini ifade etme anlamında yeterli düzeyde olmaları, eğitim-öğretim döneminde aldıkları derslerle birebir etkili olduğu düşünülmektedir. Bu bağlamda diksiyon derslerine ağırlık verilmesi gerektiği saptanmıştır.

A RESEARCH ON COMMUNICATION COURSES TAUGHT IN COACHING DEPARTMENTS

Introduction and Aim: For people in professional branches such as coaching that coexist with society and where communication is used extensively, being able to communicate effectively and accurately is seen as a need. In environments where sporting activities are active, it is possible to facilitate the relations by strengthening communication with the correct management of this process. The aim of this research is to examine the courses on communication given in the coaching departments of physical education and sports colleges and faculties of sports sciences and through this way, to reveal to what extent place are given to this type of courses in this department where communication is needed.

Method: For the analysis of the research, the source scanning technique was used. The current four-year curricula published on the web sites of the Coaching Departments of 20 universities, determined according to the geographical distribution in the map of Turkey, were examined.

SB262

Findings: It was identified that in the curricula of the coaching departments of 20 universities, there were 12 different courses related to communication. It was seen that 6 different communication-related courses were included in the curriculum of 6 different universities. Conclusion: It was determined that the concept of communication was not sufficiently included in curricula as a course. The students of the coaching department are candidates for teachers; to be able to convey their thoughts to their students and athletes accurately, these individuals need to have a grasp of the fields of communication, especially rhetoric, body language, diction and phonetics. It is thought that their ability to express themselves to the athletes they will train when they graduate from school is directly related to the courses that the coaches take during the education and training period. In this context, it was determined that diction courses should have been given importance.

SB263

SPOR YÖNETİCİLİĞİ BÖLÜMLERİNDE OKUTULAN İLETİŞİM DERSLERİ ÜZERİNE BİR ARAŞTIRMA

***[1]Çağla SEVİNDİK*, [1]Lale ORTA**

[1]İstanbul Okan Üniversitesi Uygulamalı Bilimler Fakültesi, İSTANBUL

Email : *caglasevindikk@gmail.com, lale.orta@okan.edu.tr*

Giriş ve Amaç: Farklı anlamlarda sıklıkla kullanılan iletişim kavramı, bireyin sosyal çevresindeki uyumunu sağlayabilmesi için ihtiyacı olan en önemli olgulardan biridir. Kişinin başarılı bir beceriye sahip olması ve çevresel memnuniyetini geliştirebilmesi için etkili bir iletişim kurması gerekmektedir. Bu araştırmanın amacı, Beden Eğitimi ve Spor Yüksekokulları ile Spor Bilimleri Fakültelerinin Spor Yöneticiliği Bölümlerinde verilen iletişim konulu dersleri incelemek ve özellikle iletişimin ihtiyaç duyulduğu bu bölümlerde iletişimle ilgili derslere ne düzeyde yer verildiğini ortaya koymaktır.

Yöntem: Araştırmanın analizi için, kaynak tarama tekniği kullanılmıştır. Türkiye haritasındaki coğrafi dağılıma göre belirlenen 20 Üniversitenin Spor Yöneticiliği bölümlerinin internet sitelerinde yayınladıkları dört yıllık güncel müfredatları incelenmiş ve değerlendirme yapılmıştır.

Bulgular: 20 üniversitenin Spor yöneticiliği bölümlerinin müfredatlarında yer alan iletişimle ilgili 24 farklı dersin olduğu saptanmıştır. "Halkla İlişkiler /ve İletişim" dersi 12 üniversitede, "Spor Medyası / ve İletişim" dersi 8 üniversitede, "İletişim Becerileri" dersi 7 üniversitede, "Spor ve Medya İlişkileri" dersi 5 üniversitede "Spor Gazeteciliği" dersi 3 üniversitede, "Diksiyon ve Fonetik/Ses ve Diksiyon Eğitimi" dersi 3 üniversitenin müfredatında yer almaktadır. İletişimle ilgili birbirinden farklı 18 dersin yalnızca bir ya da iki üniversitenin müfredatında yer aldığı görülmüştür.

Sonuç: Spor Yöneticiliği bölümlerinde iletişim konulu derslerin yoğun olarak verildiği görülmüştür. Bu bölümde üniversite çapında bakıldığında en çok tekrarlanan "Halkla İlişkiler ve İletişim" isimli dersinin olduğu gözlemlenmiştir. Bir spor yöneticisi adayının düşündüğünü doğru ifade edebilme yetisini arttırabilmesi için alması gereken "hitabet sanatı, beden dili, ses ve diksiyon" üzerine yapılandırılmış derslerin üniversiteler tarafından yeterince önem verilmediği ortaya konulmuştur. Spor yöneticiliği bölümünde iletişimle ilgili farklı isimlerde 24 adet dersin verildiği saptanmıştır. Burada dikkat çekilecek nokta, bu bölümü okumak isteyen öğrencilerin tercih yaparken farklı isimlerde derslerin olmasının kafa karışıklığına neden olacağı düşünüldüğünden, üniversitelerin ortak bir çalışma yürüterek derslerin içerikleri ve isimleri konusunda sadeleştirmeye gidilmesi önerilmektedir.

A RESEARCH ON COMMUNICATION COURSES TAUGHT IN SPORTS MANAGEMENT DEPARTMENTS

Introduction and Aim: In order for an individual to have a successful skill and to develop environmental satisfaction, he/she needs to communicate effectively. The aim of this research is to examine the communication-related courses given in the Sports Management Departments of Physical Education and Sports Colleges and Faculties of Sports Sciences and to reveal to what extent communication-related courses are given especially in these departments where communication is needed.

Method: For the analysis of the research, the source scanning technique was used. The current four-year curricula published on the web sites of the Sports Management Departments of 20 universities, determined according to the geographical distribution in the map of Turkey, were examined and evaluated.

Findings: It was identified that there were 24 different courses related to communication in the curricula of the Sports Management departments of 20 universities. It was also seen that 18 different courses related to communication were included in the curriculum of only one or two universities.

Conclusion: It was observed that the communication-related courses were given extensively in Sports Management departments. In this department, when viewed throughout the university, it was seen that the most frequently repeated course was “Public Relations and communication”. It was revealed that enough importance was not given by universities to the courses structured on "rhetoric, body language, voice and diction" that a sports manager candidate must receive in order to improve his/her ability to express his/her thoughts correctly. It was determined that communication-related 24 courses in different names were given in the Department of Sports Management. Since it is thought that having courses with different names will create confusion during the course selection process for the students who want to enroll this department, simplification of the content and names of the courses by a joint work of the universities is recommended.

SB264

BEDEN EĞİTİMİ VE SPOR ÖĞRETMENLİĞİ BÖLÜMÜ ÖĞRENCİLERİNİN 21. YÜZYIL BECERİLERİ ÖZ-YETERLİK ALGILARI

***[1]Yağmur GÜLER*, [1]Fehmi TUNCEL**

[1]Ankara Üniversitesi Spor Bilimleri Fakültesi ,ANKARA

Email : *yagmur.guler.19@gmail.com, ftuncel@ankara.edu.tr*

Giriş ve Amaç: Yirmi birinci yüzyılla birlikte bireylerin bireysel gelişimlerini sağlayarak yaşam boyu öğrenen, eğitim ve kariyer hayatları başta olmak üzere yaşamlarında başarılı ve becerikli olan, yaşanılan zamanın koşullarını sağlayarak gereksinimlerini karşılayan birtakım bilgi ve becerilere sahip olmaları gerekmektedir. Öğrencilerin çağın getirdiği değişim ve yenilikleri yakalamaları ve bu koşullara uygun yetişip hazırlanmaları önemli görülmektedir. Araştırmanın amacı, beden eğitimi ve spor öğretmenliği bölümü öğrencilerinin 21. yüzyıl becerileri öz-yeterlik algılarının incelenmesidir.

Yöntem: Araştırma nicel araştırma türü olan genel tarama modellerinden kesitsel tarama yönteminin kullanıldığı ilişkisel tarama modelindedir. Araştırma grubu Ankara Üniversitesi Spor Bilimleri Fakültesinde 2018-2019 yılında öğrenim görmekte olan Beden Eğitimi ve Spor Öğretmenliği bölümünde okuyan 141 öğrenci oluşturmaktadır. Araştırma verileri Kişisel Bilgi Formu ve 21. Yüzyıl Becerileri Öz yeterlik Algısı Ölçeği ile toplanmıştır. Araştırma verilerinin istatistiksel analizleri için Statistical Package for Social Sciences (SPSS) Windows için sürüm 22.0 (SPSS Inc. Chicago. USA) bilgisayar paket programı kullanılmıştır. Yapılan normallik analizleri sonucu sürekli değişkenlere ait verilerden gruplar arasında normal dağıldığı saptanan verilerde iki grup arasındaki karşılaştırma analizleri için Student t-testi, çoklu grup karşılaştırmalarında ise One Way ANOVA kullanılmıştır. Normal dağılıma uymayan verilerde ise çoklu gruplar arasındaki karşılaştırma analizleri için Kruskal-Wallis testi kullanılmıştır. Normal dağılıma uymayan bazı bağımsız değişkenlerin Ölçek skorları ile arasındaki ilişki Sperman korelasyon analizi ile normal dağılıma uyanlarda ise Pearson Korelasyon analizi ile değerlendirilmiştir.

Bulgular ve Sonuçlar: Araştırmada elde edilen bulgulara göre, beden eğitimi ve spor öğretmenliği öğrencilerinin 21.yüzyıl becerileri öz-yeterlik algıları öğrencilerin cinsiyet, sınıf düzeyi, akademik not ortalaması, mezun oldukları lise türüne göre anlamlı farklılık göstermediği sonucuna ulaşılırken, yaş ve lisansüstü eğitim yapma isteği lehine anlamlı farklılık gösterdiği sonucuna ulaşılmıştır. Ortaya çıkan bu sonuç, lisansüstü eğitim yapmak isteyen öğrencilerin gelişimlerini sürdürmek, kendilerini geliştirmek ve akademik kariyer yapmak gibi amaçları olduğu için diğer öğrencilere göre farkındalıklarının daha yüksek olduğunu göstermektedir.

Anahtar Sözcükler: 21.yüzyıl becerileri, Öz-Yeterlik, Beden Eğitimi ve Spor.

21ST CENTURY SKILLS OF THE PHYSICAL EDUCATION AND SPORT TEACHING DEPARTMENT STUDENTS BY THEIR SELF-EFFICIENCY PERCEPTIONS

Introduction and Purpose: By the twenty-first century, individuals need to have some knowledge and skills that provide lifelong learning by providing individual development, are successful and resourceful in their lives, especially in their education and career lives, and meet the requirements of the present time. It is important that students catch up with the changes and innovations brought about by the age and prepare and grow up in accordance with these conditions.The aim of the study was to examine the 21st century skills of physical education and sports teaching department students by their self-efficacy perceptions.

Method: The quantitative research method applied by using the relational survey model and cross-sectional survey method which is one of the general survey models. The population of the study consists of 141 students whose studying at the Department of Physical

Education and Sports Teaching in Ankara University Faculty of Sport Sciences in 2018-2019. Personal formation Form was used and The data were collected by 21st Century Skills Self-Efficacy Perception Scale. Statistical Package for Social Sciences (SPSS) version 22.0 (SPSS Inc. Chicago, USA) was used .

Finding and Results: According to the findings of the study, 21st century skills self-efficacy perceptions of physical education and sports teacher students didn't show significant difference according to gender, grade level, academic grade average, type of high school they graduated, significant difference in favor of age and desire to do graduate education showed that the results. This result shows that students wishing to pursue graduate education are more aware than other students because they have the aims of continuing their development, improving themselves and making an academic career.

Key Words: 21st Century Skills, Self-Efficiency , Physical Education

SB266

BEDEN EĞİTİMİ VE SPOR YÜKSEKOKULUNDA ÖĞRENİM GÖREN ÖĞRENCİLERİN GÖRSEL ANALOG ÖLÇEĞİ İLE DUYGU DURUMLARININ İNCELENMESİ

[2]Murat Tekin, [1]Gülfidan Oylum, [3]Beytullah Dimlioğlu, [3]Halil Gün

[1]Karamanoğlu Mehmetbey Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü Beden Eğitimi Ve Spor Anabilimdalı / Karaman
[2]Karamanoğlu Mehmetbey Üniversitesi Beden Eğitimi Ve Spor Yüksekokulu / Karaman
[3]Karaman Gençlik Ve Spor İl Müdürlüğü / Karaman

Email : *murattekin76@gmail.com, glfdnoylm1@gmail.com, beyti_1907@hotmail.com, halilgun977@gmail.com*

Giriş ve Amaç: Bireyler içinde yer aldıkları zaman dilimine ve yaşadıkları olaylara göre farklı duygu durumlarına sahip olabilmektedirler.Yaşadıkları duyguları tarif etmeleri istendiğinde her birey aynı olay karşısında farklı ifadelerde bulunmaktadır. Bireylerin farklı ifadelerinin bir nesneye veya içine dönük yönelimlerini belirleyebilmek için pek çok araştırma yapılmış ve bununla beraber ölçekler kullanılmıştır.Kullanılan bu yaygın ölçeklerin aksine görsel analog ölçeği bireyin duyguyu en yoğun hissettiği anda derecelendirme düzlemine duygusunun sıklığını yansıtabilmesidir.Bu çalışmanın amacı da;Beden eğitimi ve spor yüksekokulunda öğrenim gören öğrencilerin duygu durumlarının görsel analog ölçeği ile incelenmesidir.

Yöntem Araştırma grubunu;Karamanoğlu Mehmetbey Üniversitesi beden eğitimi ve spor yüksekokulunda öğrenim gören 173'ü erkek 134'ü kadın(yaş(ort)=21,4607+1,8792),toplam 307 öğrenci oluşturmaktadır. Araştırmanın amacına ulaşmak için;araştırmacılar tarafından geliştirilen Kişisel Bilgi Formu ve Albersnagel(1998)tarafından oluşturulan,Aydın ve Diğerleri(2011)tarafından Türk kültürüne uyarlanan Görsel Analog Ölçeği kullanılmıştır.Bu ölçek;18 farklı duygunun her birinin hiç yaşanmaması (0) ve tamamiyle yaşanıyor olması (1) arasında düz bir düzlem üzerinde dikey bir çizgiyle belirtilmesi ve bir cetvel aracılıyla hesaplanıp,puanlanmasıyla elde edilen bir ölçüm aracıdır. Verilerin çözüm ve yorumlanmasında; verilerin normal dağılıma uygunluğu One Sample Kolmogrov-Simirnov Testi ile test edilmiş ve daha sonra bu verilere göre İlişkisiz ölçümler için Mann Whitney-U ve Kruskal Wallis H- testi kullanılmış ve $P<0,05$ alınmıştır.

Sonuç Bu çalışmanın sonucunda;cinsiyet değişkenine göre; olumlu duygu değişkeni alt boyutu ile huzur ve endişe değişkenleri arasında anlamlı bir farklılık bulunmuş olup,Bu farklılıklara bağlı olarak bireyler bazı duyguları uzun süreli hissederken,kimi duyguları daha kısa sürede sonlandırabilmektedir. Bu farklılığın yansıtılmasında erkek öğrencilerin kadın öğrencilere göre daha aktif oldukları,kadın öğrencilerin ise daha pasif oldukları saptanmıştır.Anne ve baba eğitim düzeyi ve sınıf değişkenine göre ise anlamlı bir farkın olmadığı bulunmuştur. Farklı alt boyutların incelenmesinden elde edilen sonuçlara göre; öğrencilerin eğitim süreci içerisinde ve öğrenim düzeylerine göre yaşadıkları durumlar karşısında duygu değişimlerinin saptanması ve duygu ifadelerinin ölçülmesi açısından görsel analog ölçeğinin yapılacak çalışmalara ve etkililik araştırmalarına katkı sağlayacağı düşünülmektedir. Anahtar Sözcükler:Görsel Analog,Duygu,Beden Eğitimi,Öğrenci

Investigation of with is Visual Analogue Scale Emotional States of the Students Studying at the School of Physical Education and Sports

Introduction and aim: Individuals may have different emotions according to the time period in which they take place and the events they experience.Whenasked to describe theirfeelings,each individual makes in different expressions in the face of the same event.In order to determine the orientation of individuals'different expressions towards an object or inside,many studies have been conducted and scales have been used.Contrary to these commonly used scales,thewas visual analog scale reflects the frequency of emotion to the grading plane when an individual feels the most intense emotion.The aim of this study is to Investigation of with is Visual Analogue Scale Emotional States of the Students studying at the School of Physical Education and Sports.

Method:The Research Group,was made up of134Female and173Male(Age(mean)=21,4607+1,8792),307inTotal,Studying atThe Physical Education and Sports SchoolofKaramanoglu MehmetbeyUniversity.to for achieve the purpose of theresearch;Personal InformationFormdevelopedbythere searchers,VisualAnalogue Scaledeveloped by Albersnagel(1998)adaptedtoTurkishculturebyAydın and et all(2011)were used in order to reachthe aim of the study.Thisscale;It is a measurementtoolthatiscalculatedbyscoringandcalculatingand throughruler with a vertical line with a flatplanebetween18differentemotions,eachofwhichisnever experienced(0)andcompletelyexperienced(1).Fortheanalysisandinterpretationofthedata;compatibilityofthedatawithnormaldistributionOne Sa mpleKolmogorov-SmirnovTest,tested withandMannWhitneyUtestandKruskalWallisTestforindependentsampleswasusedandsignificance wastakenasP<0.05 Result:As a result of this study;according to gender variable;there was a significant difference between the positive emotion variable sub- dimension and the variables of tranquility and anxiety.Depending on these differences,individuals feel some while emotions long-term,some emotions can be may terminated for a short time too.In reflecting this difference,male students are more active than female students;female students were found to be more passive too.Itwas found that there was no significant difference according to the Mother and father education level and class variable.According to the results obtained from the examination of different sub-dimensions;It is thought that the visual analog scale will contribute to the studies and effective researches in terms of detecting the changes in emotions and measuring the emotion expressions in the faceofthe situations in which the students live according to their education level sand during the education process.Key Words:Visual Analog,Emotional,Physical Education,Student

SB269

BEDEN EĞİTİMİ VE SPOR, RESİM ve MÜZİK ÖĞRETMENLİĞİ BÖLÜMLERİNDE OKUYAN ÖĞRENCİLERİN SAĞLIKLA İLGİLİ YAŞAM KALİTESİ

***[1]Rezvan Emamvirdi*, [1]Filiz Fatma Çolakoğlu, [2]Navid Reza Hosseinzadeh Asl**

[1]Gazi Üniversitesi, Beden Eğitimi Ve Spor Fakültesi, Ankara
[2]Hacettepe Üniversitesi Sosyal Bilimleri Enstitüsü

***Email :** e_rezvan@yahoo.com, ffiliz@gazi.edu.tr, navidrha@yahoo.com*

Bu araştırmanın amacı beden eğitimi ve spor, resim ve müzik bölümlerinde okuyan öğrencilerin ve aynı zamanda her bölümde sigara içme durumuna göre sağlıkla ilgili yaşam kalitesinin incelenmesidir. Toplam 468 öğrenci, veri toplama aracı olarak kişisel bilgi formu ve SF-36 ölçeğini doldurarak araştırmaya katılmışlar. Ölçek Fiziksel Fonksiyon (FF), Fiziksel Rol Kısıtlığı (FRK), Ağrı (A), Genel Sağlık (GS), Enerji (E), Sosyal Fonksiyon (SF), Emosyonel Rol Kısıtlığı (ERK) ve Mental Sağlık (MS) sekiz boyutun ölçümünü sağlayan 36 maddeden oluşmaktadır. Verilerin analizinde Bağımsız Örneklem T-Testi, Tek-Yönlü Varyans Analizi (Anova) ve varyans analizi sonucunda farkın kaynağını belirlemek amacıyla Tukey testleri uygulanmıştır. Araştırma sonuçlarına göre beden eğitimi ve spor öğretmenliği bölümünde okuyan öğrencilerin FF ve E boyut puan değerleri diğer bölümlere göre ve GS ve MS boyut puan değerleri sadece resim öğretmenliği öğrencilerine göre istatistiksel olarak anlamlı şekilde yüksek olduğu gözlenmiştir. Beden eğitimi ve spor öğretmenliği ve müzik öğretmenliği öğrencilerin A boyutu puan değerleri arasında müzik öğretmenliği grubu lehine anlamlı bir farklılığa varılmıştır. Sigara kullanan ve kullanmayan beden eğitimi ve spor öğrencilerinin E, MS, SF boyutları arasında sigara kullanmayan grubun lehine anlamlı bir farklılığa rastlanmıştır. Sigara kullanmayan müzik öğretmenliği öğrencilerinin FF, FRK, E ve MS boyut puan değerleri bu bölümde sigara kullananlara göre anlamlı bir şekilde yüksek olduğu gözlenmiştir. Diğer bölümlerde olduğu gibi, sigara kullanan resim öğretmenliği öğrencilerinin tüm boyutlardaki puan değerleri sigara kullananlara göre daha yüksektir, ancak bu bölüm için anlamlı bir farklılığa rastlanılmamıştır. Araştırma sonuçlarına bakıldığında beden eğitimi ve spor ile uğraşmak, insan hayatında önemli bir durumun kalitesini gösteren sağlıkla ilgili yaşam kalitesini iyi yönde etkilediğini ve sigara kullanmanın bu durumu kötü yönde etkilediğini söyleyebiliriz. Anahtar Kelimeler:Öğretmenlik Bölümü Öğrencileri, Sağlık İle İlgili Yaşam Kalitesi, Sigara İçme

HEALTH-RELATED QUALITY OF LIFE OF STUDENTS STUDYING IN TEACHER EDUCATION DEPARTMENTS OF PHYSICAL EDUCATION AND SPORT, PAINTING, AND MUSIC

This study aimed to compare the Health-related quality of life (HRQoL) of students studying three different teacher education programs, moreover, to compare smokers with non-smokers for each individual program. For our purpose, 468 participants were asked to fill a personal information form and the SF-36 questionnaire, which produce eight dimensions of physical functioning (PF), role-physical (RP), pain (P), general health (GH), vitality (VT), social functioning (SF), role-emotional (RE), and emotional wellbeing (EW). To analyze the data, the independent-samples t-test, one-way analysis of variance (ANOVA), and Tukey tests were conducted. The results indicated, compared to other students, physical education students obtained statistically significant higher scores in PF and VT dimensions; however, in GH and EW, their scores were significantly higher than only students of the painting program. In the dimension of P, the music students were significantly better than the other groups. For smoking, in physical education students, significant differences were obtained from the scales of VT, EW, and SF, in which non-smokers had lower scores than smokers. In music students, non-smokers' scores were significantly higher than smokers' in PF, RP, VT, and EW. Similarly to the other two programs, in the painting students, the scores of smokers were worse than the scores of non-smokers, in all eight dimensions of HRQoL; however, any of them were statistically significant. key words:Education Department Students,Health-Related Quality of Life, Smoking

SB276

FİZİKSEL AKTİVİTE İLE BÜTÜNLEŞTİRİLMİŞ ÖĞRENME ORTAMLARI: LİTERATÜRE BAKIŞ

[1]Olcay KİREMİTCİ, [1]Berkcan BOZ, [2]Murat KANGALGİL, [2]Tuğbay İNAN

[1]Ege Üniversitesi, Spor Bilimleri Fakültesi, İzmir
[2]Dokuz Eylül Üniversitesi, Spor Bilimleri Fakültesi, İzmir

Email : *olcaykiremitci@gmail.com, bozberkcan@gmail.com, mkangalgil@gmail.com, tugbay.inan@deu.edu.tr*

Giriş ve Amaç: Hareketsizlik, sağlıksız beslenme ve teknoloji bağımlılığı ile ilişkilendirilen obezite, diyabet, kalp-damar hastalıkları ve psikolojik problemler çocuklar arasında giderek artış göstermektedir. Bu bağlamda, zamanlarının büyük bir bölümünü okulda geçiren çocukların ilgili sağlık problemlerine karşı korunması adına okullarda yapılacak düzenlemeler önem kazanmaktadır. Nitekim, son yıllarda, sınıflarda gerçekleştirilen fiziksel aktivite uygulamalarına yönelik çok sayıda bilimsel araştırmanın yanı sıra, uygulamalı projelerin sayısındaki artış dikkat çekmektedir. İlgili çalışmalarda, fiziksel aktivite, vücut kitle endeksi ve harcanan kalori gibi fizyolojik parametrelerin yanı sıra, dikkat, görev davranışı, motivasyon, akademik performans gibi bilişsel ve psikolojik parametreler de incelenmiştir. Bu araştırmanın amacı, uluslararası perspektifte literatürde yer alan bilgi kaynaklarının değerlendirilmesi ve konuya bütünsel bir bakış açısı sağlanması, ulusal perspektifte ise Türkiye'de gerçekleştirilecek fiziksel aktiviteye dayalı öğrenme uygulamalarına yönelik gelecek araştırma ve projelere ışık tutulmasıdır. Yöntem: Bu araştırmada, nitel araştırma yaklaşımı temel alınarak doküman analizi tekniği kullanılmıştır. Araştırmaya dahil edilen makaleler (n=44) ölçüt örnekleme yöntemi ile belirlenmiştir. Bu doğrultuda, dergilerin tarandığı indeksler-veri tabanları (WoS, Pubmed, Scopus, PsycINFO vb.), dergilerin etki faktörleri, güncellik ve özgünlük gibi nitel ve nicel ölçütler dikkate alınmıştır. İlgili makaleler araştırmacılar tarafından incelendikten sonra araştırmacı notları ortak bir toplantı ile çözümlenerek değerlendirilmiştir. Bulgular: Fiziksel aktiviteye dayalı öğrenme ortamlarının öğrencilerin fizyolojik, bilişsel ve psikolojik parametreleri üzerinde olumlu etkileri olduğu, buna karşın etki büyüklüklerinin farklılaştığı gözlenmiştir. Uygulamaların dezavantajlı gruplar üzerindeki olumlu etkileri daha belirgindir. Aktivitenin şiddeti, süresi, türü gibi bağımsız değişkenler bağımlı değişkenler üzerinde farklı sonuçlar doğurabilmektedir. Uygulama öncesi eğitim, motivasyon ve destek öğretmenlerin uygulamalardaki bilgisi, becerisi ve pozisyonu açısından önem taşımaktadır. Araştırmalarda kullanılan yöntem ve veri toplama araçlarına göre elde edilen sonuçlar soru işareti uyandıracak düzeyde farklılaşmaktadır. Sonuç: Araştırmaların büyük bir çoğunluğu, fiziksel aktiviteye dayalı öğrenme ortamlarının fizyolojik, bilişsel ve psikolojik parametreler üzerinde olumlu etkileri olduğunu raporlamaktadır. Çocukluk obezitesinin hızla arttığı ülkemizde eğitim, sağlık ve spor alanında faaliyet yürüten kurum ve kuruluşlar vakit kaybetmeden örnek araştırma ve uygulamalar gerçekleştirmelidir.

Learning Environments Integrated with Physical Activity: A Literature Review

Introduction and Aim: Associated with inactivity, unhealthy nutrition and technology addiction, obesity, diabetes, cardiovascular diseases and psychological problems are on a gradual increase among children. Therefore, arrangements to be made at schools become important to protect children who spend most of their time at school from such health problems. It is remarkable that many studies have been conducted on physical activity in classrooms in recent years and there has been an increase in number of applied projects. Concerning studies have examined physiological parameters as well as cognitive and psychological parameters. The present study aimed at evaluating information sources included in literature with an international perspective, and setting light to future studies on physical activity based learning in Turkey at national level. Method: Document analysis technique was used on basis of qualitative research approach. Articles covered by the study (n=44) were selected using criterion sampling method. In this regard, journals' indexes-data bases (WoS, Pubmed, Scopus, PsycINFO etc.), journals' effect factors, actuality and authenticity criterias were considered. After concerning articles were examined by researchers, researcher notes were evaluated in a joint meeting. Finding: It is obvious that physical activity based learning environments have positive effects on physiological, cognitive and psychological parameters, in spite of varying effect sizes. Positive effects are more apparent on disadvantaged groups. Independent variables like volume, duration, type of activity may cause different results on dependent variables. Practical training and motivation are critical for

teacher's knowledge, skills and position. Methods and data collection tools employed by studies vary results at a confusing level. Conclusion: According to many studies, physical activity based learning environments have positive effects on physiological, cognitive and psychological parameters. In Turkey, where childhood obesity is rapidly increasing, institutions operating in the field of health and sport have to carry out sample research and practices without any delay.

SB311

BEDEN EĞİTİMİ VE SINIF ÖĞRETMENİ TARAFINDAN İŞLENEN OYUN VE FİZİKİ ETKİNLİKLER DERSİNİN ÖĞRENCİLERİN BAZI MOTORİK ANTROPOMETRİK VE DEĞER GELİŞİMLERİ ÜZERİNDEKİ ETKİSİ

***[1]Ayşe ÖNAL*, [2]Gülten HERGÜNER, [2]A. Dilşad MİRZEOĞLU**

[1]Milli Eğitim Bakanlığı Hacı Bektaş-ı Veli Ortaokulu, ANKARA
[2]Sakarya Uygulamalı Bilimler Üniversitesi Spor Bilimleri Fakültesi, SAKARYA

***Email :** aysedurukonal@hotmail.com, herguner@sakarya.edu.tr, dilsadmirzeoglu@subu.edu.tr*

Çocukların fiziksel ve motorik gelişimlerinde çok büyük öneme sahip olan ilkokul çağında, Oyun ve Fiziki Etkinlikler (OFE) dersi sınıf öğretmenleri tarafından işlenmektedir. Ancak çeşitli sebeplerden ötürü yeterince verimli geçmeyen bu dersin beden eğitimi öğretmeni tarafından işlenmesinin gerekli olduğu düşünülmektedir. Bu bağlamda çalışmanın amacı, sınıf öğretmeni tarafından işlenen OFE dersi ile beden eğitimi öğretmeni tarafından işlenen OFE dersinin, öğrencilerin bazı motorik, antropometrik özellikleri ile değer gelişimleri üzerindeki etkisini ve farklılıklarını incelemektir. Öntest-sontest kontrol gruplu modelin kullanıldığı çalışmanın katılımcılarını 2017-2018 eğitim-öğretim yılında, bir devlet ilkokulunun dördüncü sınıflarında öğrenim gören 88 öğrenci oluşturmuştur. Çalışma grupları, tüm sınıflara uygulanan öntestlerin ardından birbirine denk sınıflardan deney 1, deney 2 ve kontrol grubu olacak şekilde tesadüfi yöntemle seçilmiştir. Araştırmada veri toplamak amacıyla kişisel bilgi formu; flamingo denge, disklere vuruş, oturarak uzanma, durarak uzun atlama, el dinamometresi, mekik, bükülü kolla asılma ve 20 m mekik dayanıklılık koşusu testleri; boy, ağırlık ve 5 bölgeden alınan deri kıvrım kalınlığı (skinfold) ölçümleri ve "Sporcu/Öğrenci Değer Ölçeği" kullanılmıştır. Güz döneminin başında ve sonunda alınan ölçümlerden 4 hafta sonra kalıcılık ölçümleri alınmıştır. Çalışmada elde edilen verilerin normal dağılım gösterdiği tespit edilmiş, verilerin çözümlenmesinde tek yönlü varyans analizi (ANOVA), post-hoc (TUKEY) ikili karşılaştırma testi, bağımlı gruplar t-testi, yüzde, frekans, aritmetik ortalama ve ki-kare testi kullanılmıştır. Çalışmanın bulgularında motorik, antropometrik ve değer parametrelerinde, öntest-sontest ve kalıcılık ölçümlerinde en fazla gelişimin beden eğitimi öğretmeni tarafından OFE dersi işlenen deney 1 grubundaki öğrencilerde, daha sonra beden eğitimi öğretmeniyle aynı planla sınıf öğretmeninin ders işlediği deney 2 ve en az gelişimin ise sınıf öğretmeninin kendi inisiyatifinde ders işlediği kontrol grubunun öğrencilerinde olduğu görülmüştür. Sonuç olarak beden eğitimi öğretmeninin sınıf öğretmenine göre, öğrencilerin motorik, antropometrik özelliklerinde, değer gelişimlerinde ve bunların kalıcılıklarını sağlamada çok daha etkili olduğu ortaya konmuştur. Anahtar Kelimeler: Oyun ve Fiziki Etkinlikler Dersi, Motorik Özellikler, Antropometrik Özellikler, Değerler, Beden Eğitimi Öğretmeni, Sınıf Öğretmeni.

THE EFFECT OF GAME AND PHYSICAL ACTIVITIES LESSON CONDUCTED BY PHYSICAL EDUCATİON AND CLASSROOM TEACHERS ON SOME MOTOR AND ANTHROPOMETRIC FEATURES AND THE VALUE DEVELOPMENT OF STUDENTS

The aim of this study is to investigate the effects and discrepancies of the OFE lessons taughed by the elementary school teachers and the physical education teachers in terms of the motoric, antropometric features and values development of the pupils. The research was modeled in pretest-posttest control group design and conducted with 88 participants who were fourth grade students in the government schools in 2017-2018 academic year. Following the pre-test, the study groups were chosen with the random sampling method so that they form an experiment 1, experiment 2 and the control groups. To collect the data, a personal information form; flamingo balancing, hitting discs, sit and reach, standing long jump, hand dynamometer, abdominal crunch, hanging knee raise twist, 20 m shuttle run tests; height, weight and skinfold measurements taken from 5 parts, and the "Sportsman/ Student Value Scale" were utilized. Permanence measurements were taken 4 weeks after the measurements taken at the beginning and at the end of the fall semester. The data showed normal distribution. One-Way analysis of variance (ANOVA), post-hoc (TUKEY) comparison test, dependent samples t-test, percentage, frequency, mean and chi-square tests were used in the data analysis. Findings showed that in

motoric, anthropometric and other parameters the highest development was in experiment 1 group students who were taught by PE teachers. They were followed by experiment 2 students who were lectured by elementary school teachers following the same lesson plan with the PE teachers. The least developed group was the control group, who were taught by the elementary school teachers lecturing on his/her own initiative. In conclusion, PE teachers were more effective than the elementary school teachers in developing and sustaining values, motoric and anthropometric features in students. Key Words: Games and Physical Activities

SB322

BEDEN EĞİTİMİ ÖĞRETMENLERİNİN İLK KARİYER ZORLUKLARI VE LİSANS EĞİTİMİNİN YETERLİLİĞİ

[1]Hidayet Suha Yüksel

[1]Ankara Üniversitesi, Spor Bilimleri Fakültesi, Ankara

Giriş ve Amaç: Nitelikli beden eğitimi öğretmeni yetiştirmek tüm öğretmen yetiştirme programlarının birincil amacıdır. Lisans döneminde iyi verilen eğitimin okullarda beden eğitimi dersinin niteliğini artıracağı ve bu eğitimin öğrencilere öğretmenlik kariyerlerinde yardımcı olacağı düşünülmektedir. Bu noktada lisans eğitimi elbette önemlidir fakat öğretmenin kariyeri boyunca performansını belirlemede öğretmen olduktan sonraki deneyimleri de çok önemlidir. Bu bağlamda çalışmanın amacı kariyerlerinin ilk yıllarındaki beden eğitimi öğretmenlerinin karşılaştıkları zorlukları ve bu zorluklara hazırlamada lisans eğitiminin yeterliliğini keşfetmektedir.

Yöntem: Nitel durum çalışması modelinin tercih edildiği bu araştırmaya kariyerinin ilk 5 yılı içerisinde olan 11 beden eğitimi öğretmeni katılmıştır. Öğretmenler kolay ulaşılabilir durum örneklemesi ve maksimum çeşitlilik örnekleme yöntemleri ile belirlenmiştir. Verilerin toplanmasında yapılandırılmış form kullanılmıştır. Veriler içerik analizi yöntemi ile analiz edilmiş ve bu kapsamda düzenlendikten sonra kodlama işlemi yapılarak ortak özellikleri yansıtan temalara ulaşılmıştır.

Bulgular: Elde edilen bulgular bağlamsal zorluklar, mesleğe ilişkin zorluklar ve zorluklara hazırlamada lisans eğitiminin yeterliliği temaları altında yorumlanmıştır. Bağlamsal olarak zorluklar, bazı okul idarecilerinin dersi önemsememesi, görev yapılan yerdeki kültürün çok farklı olması, iklim şartları, okulun fiziki koşulları ve materyal eksikliği gibi konular olmuştur. Mesleğe ilişkin zorluklar ise; resmi evrak ve dosyalarla ilgili tecrübesizlik, sınıf yönetimi ve organizasyonu, özellikle spor branşlarına özgü bilgi yetersizliği ve daha önce derslerin verimli işlenmemesinden kaynaklı sorunlar olmuştur. Bu zorluklarla baş etmelerine yardımcı olması bakımından lisans eğitimi, materyal ve tesis yetersizliğine çözüm bulmaya hazırlamada yeterli bulunmuş fakat branşlara özgü bilgileri vermede ve nasıl öğreteceğini öğretmeye ilişkin uygulama fırsatları sunmada yetersiz bulunmuştur.

Sonuç: Beden eğitimi öğretmenlerinin kariyerlerinin ilk dönemlerinde zorlandıkları problemlerin bazılarının ortak, bazılarının ise bağlama özgü olduğu, bazı zorluklara çözüm bulmada lisans eğitiminin önemli olduğu fakat bağlama özgü zorlukların çözümü için bütüncül yaklaşımların olması gerektiği sonucuna ulaşılmıştır.

Early Career Challenges of Physical Education Teachers and Adequacy of Undergraduate Education

Introduction and Aim: The primary purpose of all teacher training programs is to train qualified physical education teachers. It is thought that the education given in the undergraduate period will increase the quality of physical education in schools and this education will help the students in their careers. In addition to undergraduate education, teachers' after-appointment experiences are also important in determining their performance throughout their career. In this cpntext the aim of study is to explore the challenges of physical education teachers in early years of their careers and the adequacy of undergraduate education in preparing them.

Method: Eleven physical education teachers who were in the first 5 years of their career participated in this research which used qualitative case study model. Teachers were determined by using convenience sampling and maximum variation sampling methods. Data were collected through structured form. Content analysis method identified emergent common themes.

Findings: The findings were interpreted under the themes of contextual challenges, professional challenges and adequacy of undergraduate education in preparing for challenges. Contextual challenges were some school administrators did not care about the course, different cultures, climatic conditions, school facilities and lack of materials. Professional challenges were official documents, classroom management and organization, lack of knowledge to sports branches and unqualified processing of past courses. To cope with these challenges, undergraduate education was found to be adequate to find solutions to the lack of materials and facilities, but was inadequate to provide specific knowledge of the branches and to provide practical opportunities to teach how to teach.

Conclusion: It has been concluded that some of the problems that physical education teachers have challenge are common and others are context-specific, undergraduate education is important in finding solutions to some challenges, but it is concluded that there should be holistic approaches to solve context-specific challenges.

SB329

TRABZON BEDEN EĞİTİMİ ÖĞRETMENLERİNİN SPOR KAPSAMINDA GÖRÜŞLERİNİN İNCELENMESİ

[1]Fatih BEKTAŞ, [2]Fatih BEKTAŞ, [1]Sabiha KAYA

[1]Trabzon Üniversitesi, Spor Bilimleri Fakültesi, TRABZON
[2]Trabzon Üniversitesi, Spor Bilimleri Fakültesi,TRABZON

Email : *fatihbektas61@gmail.com, fatihbektas61@gmail.com, sabihakaya28@gmail.com*

Giriş ve Amaç: Spor tüm sosyal yapının etkilediği kapsamlı bir olgudur. Beden Eğitimi Öğretmenlerinin bu alandaki etki değeri oldukça fazladır. Bu araştırmada, Trabzon'da gerçekleştirilen spor çalıştayı sonucunda beden eğitimi öğretmenlerinin sporda gelişim sağlanması ve alanda farkındalık yaratabilecek düşüncelerinin belirlenmesi amaçlanmıştır.

Yöntem: Çalışmada nitel araştırma yöntemlerinden olan, bütüncül tek durum seçilerek durum çalışması (case study) deseni kullanılmıştır. Katılımcılar amaçlı örneklem yöntemiyle seçilmiştir ve 13 beden eğitimi öğretmenlerini kapsamaktadır. Veri toplamak için katılımcılarla yarı- yapılandırılmış 5 sorudan oluşan görüşme formu hazırlanarak odak grup görüşmesi yapılmıştır. Görüşmeler ses kayıt cihazı ve video ile kayıt altına alınmıştır. Toplanan veriler doküman haline getirilerek, Nvivo Pro 12 programına aktarılmıştır. Nitel araştırmalarda veri inceleme ve süreç planlama konusunda sistemli olmayı sağlayan bu program ile veriler üzerinde içerik analizi yapılmıştır.

Bulgular: Yapılan görüşme sonucunda; Trabzon' daki spor tesisleri okullar tarafından aktif nasıl kullanılmalıdır? sorusuna 13 kişi cevap vermiş ve 48 kod oluşturularak 9 tema elde edilmiştir. Trabzon spor şehri nasıl olur ve nasıl yönetilmelidir? sorusuna, 13 katılımcı söz almış ve 80 kod üzerinden 10 tema oluşturulmuştur. Şehrimizin spor politikası nasıl şekillenmelidir? sorusuna 5 katılımcı yanıt vermiş olup 6 kod, 3 tema oluşturulmuştur. Taşımalı eğitimin sporu nasıl etkilediğine inanıyorsunuz? sorusuna, 10 katılımcı cevap vererek 35 kod 5 tema üretilmiştir. Üniversiteden beklentileriniz nelerdir? sorusu kapsamında ise 7 kişi söz alarak 19 kod üzerinden 5 tema elde edilmiştir.

Sonuç: Elde edilen bulgular doğrultusunda, beden eğitimi öğretmenlerinin bütüncül olarak alanda devlet desteği, spor kültürü oluşturma, siyasetin karışmadığı bir spor, aile desteği, nitelikli çalışan, spor alanları kullanımı, kurumlarla işbirliği, yetenek seçimi, çağdaş planlama, eğitimle sporun entegrasyonu gibi temalar altında farklı alanlarda öneriler ürettikleri belirlenmiştir.

Anahtar Kelimeler: Beden Eğitimi ve Spor, Spor

An Analysis of the Views of Physical Education Teachers within the Scope of Sports in Trabzon

Introduction and Purpose: Sports is a comprehensive phenomenon that whole social structure affects.The impact value of physical education teachers in this area is quite high. In this research,as a result of the sports workshop held in Trabzon,it is aimed to determine the thoughts that the physical education teachers can make development and create awareness in the field.

Method: Case study was used in by selecting the holistic single case which is one of the qualitative research methods.Participants were selected through purposeful sampling method and it included 13 physical education teachers.In order to collect data,focus group discussion was made by preparing quasi-structured interview form consisting of 5 questions. Negotiations were recorded with voice recorder, video recorder.The collected data was converted into a document and transferred to the Nvivo Pro 12 program.

Findings: 13 people answered the question of how should sports facilities in Trabzon be actively used by schools?9 themes were obtained by creating 48 codes.13 participants took the floor and 10 themes were created from 80 codes for the question of how Trabzon become a sports city and how could it be managed?5 participants answered 6 codes and 3 themes were created for the question of how should the sports policy of our city be shaped?10 participants answered 35 codes and 5 themes were produced for the question of what do you think about how transport education affects sports?7 participants were taken the floor and 5 themes were obtained from 19 codes within the context of the question of what are your expectations from the university?

Results: The context of the findings obtained it was determined that the physical education teachers made proposals in different fields under themes as state support in the sports

SB337

BEDEN EĞİTİMİ DERSİNDE YAPILANDIRMACI ÖĞRETİM YAKLAŞIMININ ORTAÖĞRETİM ÖĞRENCİLERİNİN DEĞER YÖNELİMLERİNE ETKİSİ

***[1]Vedat Uluışık*, [2]Vedat Uluışık, [3]Gülten Hergüner**

[1]Milli Eğitim Bakanlığı Burdur
[2]Milli Eğitim Bakanlığı
[3]Sakarya Uygulamalı Bilimler Üniversitesi

***Email :** vedat151515@gmail.com, vedat151515@gmail.com, herguner@sakarya.edu tr.*

Giriş ve Amaç Bu araştırmanın amacı, ortaöğretim öğrencilerinin beden eğitimi dersindeki yapılandırmacı öğretim yaklaşımı algıları ve insani değer yönelimlerini belirleyerek bu ikisi arasındaki ilişkiyi incelemek ve öğrencilerin insani değer yönelimlerinin nedenleri üzerine fikir edinmektir. Yöntem Karma yöntemin kullanıldığı bu araştırmada karma yöntem desenlerinden yakınsayan paralel desen yöntemi kullanılmıştır. Bu karma yöntem deseninde nicel ve nitel aşamalar aynı anda uygulanmış ve ayrı ayrı çözümlenmiştir. Araştırmanın nicel boyutunun evrenini Burdur il merkezindeki farklı okul türlerinde eğitim gören 9-12. sınıf ortaöğretim öğrencileri oluşturmaktadır. Örneklem grubunda ise bu öğrenciler arasından kolay ulaşılabilir durum örneklemesi yöntemi ile seçilen 1354 ortaöğretim öğrencisi yer almaktadır. Nicel bölüm için veri toplama işlemi anket soruları ile gerçekleştirilmiştir. Araştırmanın nitel bölümü için durum yöntemi tercih edilmiştir. Bunun için 9-12. Sınıflardan hem spor yapan hem de spor yapmayan öğrenciler; spor yapanlar arasından da bireysel ve takım sporu yapanlar maksimum çeşitlilik örneklemesi yöntemiyle toplamda 23 öğrenci çalışma grubuna dahil edilmiştir. Nitel yöntemle elde edilen verilerin önce betimsel analizi daha sonra içerik analizi yapılmıştır. İçerik analizi sonucu elde edilen temalar nicel verilerden elde edilen sonuçlarla ilişkilendirilerek yorumlanmıştır. Bulgular Tüm bu çalışmalar sonucunda katılımcı öğrencilerin İDÖ ölçeği sorumluluk insani değeri ile ÖY-YÖYÖ ölçeği oyunlar/beceriler algısı düzeyleri arasında pozitif ve orta düzeyde anlamlı bir ilişkinin varlığı tespit edilmiştir. Katılımcı öğrencilerin İDÖ ölçeği dostluk/arkadaşlık, barışçıl olma, saygı, dürüstlük ve hoşgörü insani değerleri ile ÖY-YÖYÖ ölçeği oyunlar/beceriler, kişisel ilgi ve sosyal iş birliği algısı düzeyleri arasında pozitif ve düşük düzeyde anlamlı bir ilişki bulunmuştur. Nitel analiz sonucunda ise, katılımcı öğrencilerin genel olarak günlük hayatta sahip oldukları değerlerin, spor ortamlarında aynı düzeyde olmadığı ve katılımcıların değer hiyerarşilerinin birbirlerinden farklı olduğu saptanmıştır. Sonuç Sonuç olarak birçok kaynakta da belirtildiği üzere beden eğitimi ve spor duyuşsal gelişim üzerinde çok etkilidir. Yani beden eğitimi ve spor bireye değer kazandırmada etkili bir yöntem olarak daha fazla kullanılabilir. Anahtar Kelimeler: Beden Eğitimi ve Spor, Değerler Eğitimi, Yapılandırmacı Öğretim Yaklaşımı,

THE EFFECT OF CONSTRUCTIVIST TEACHING APPROACH IN PHYSICAL EDUCATION LESSON UPON THE VALUE ORIENTATION OF SECONDARY SCHOOL STUDENTS

Introduction and Aim The aim of this research is to determine the constructivist teaching approaches in the physical education course of secondary education students and to determine the human value orientations, to examine the relationship between the two and to get an idea about the reasons of the students' human value orientations. Method In this study using mixed method, convergent parallel pattern method is used. In this mixed method design, quantitative and qualitative stages were applied simultaneously and analyzed separately Firstly descriptive analysisis then content analysis of the data obtained by qualitative method was performed. Findings Themes obtained as a result of content analysis are interpreted in relation to the results obtained from quantitative data. As a result of all these studies, it was determined that there was a positive and moderately significant relationship between the participant students' HVS scale responsibility humanitarian value and the CTAS-FS scale level of plays/skills perception level of the scale. A positive and low level significant relationship was found between the participants' HVS scale friendship/companionship, peacefulness, respect, honesty and tolerance human values, and the CTAS-FS scale level of play/skills, personal attention and social cooperation perception. As a result of the qualitative analysis, it was determined that the values of the students in their daily life in general were not the same in

the sporting environments and the value hierarchies of the participants were different from each other. Result As a result, as mentioned in many sources, physical education and sports are very effective on affective development. In other words, physical education and sports can be used more effectively as an effective method for adding value to the individual. Keywords: Physical Education and Sports, Values Education, Constructivist Teaching Approach, Mixed Method

SB338

İLKOKULLARDA BEDEN EĞİTİMİ VE OYUN DERSİNİN OKUL BAŞARISINA, FİZİKSEL VE SOSYAL DAVRANIŞLARINA ETKİSİNİN VELİ GÖRÜŞÜNE GÖRE İNCELENMESİ

***[1]Bayram KAYA*, [2]Hakan SUNAY**

[1]Kırşehir,meb
[2]Ankara Üniversitesi Spor Bilimleri Fakültesi, Ankara

***Email :** bayramkaya400@gmail.com, bayramkaya400@gmail.com, hsunay@ankara.edu.tr*

Giriş Spor, bireylere ve onların yaşantılarına hizmet eden bir yaşam tarzı olarak tanımlanabilir. Spor toplumdaki ilişkilerle ortaya çıkarak gelişir ve yeniden biçimlenir. Çocuğun spora merakı ilk olarak aile ile başlamasından sonra diğer sosyal gruplar sürecin gelişmesinde önemli görülebilir. Çocukta ilerleyen süreçle birlikte akran grupları, okul ve diğer gruplar tarafından spor sevgisi pekiştirildiğinde spor günlük hayatın vazgeçilmez bir parçası olur. Özellikle okullarda yapılan beden eğitimi ve oyun dersi, öğrencilerin spor branşı seçme ve günlük hayatlarında spor yapma alışkanlıklarını kazanabilme becerisi için önemli olabilir. Amaç Çalışmanın amacı; ilkokullarda öğrenim gören çocukların beden eğitimi ve oyun dersine etkin katılımları sonucunda okul başarısında, fiziksel ve sosyal davranışlarına olan etkisinin veli görüşlerine göre incelemektir.

Yöntem Bu araştırmanın çalışma grubunu Kırşehir ilinde bulunan Özel Kırşehir Kolej'inde öğrenim gören 101 öğrenci velisi oluşturmaktadır. Veri toplamak için nicel araştırma yöntemi uygulanmıştır. Araştırmada betimsel tarama (survey) yöntemi kullanılmıştır. Yalçın ve Balcı (2013) tarafından geliştirilen içeriğinde veli görüşlerini yansıtan üç soru bulunan ölçek gerekli izinler alınarak öğrenci velilerine dağıtılmış ve uygulatılmıştır. Çarpıklık ve basıklık değerleri ölçeğin tüm boyutları için -1,5<X<+1,5 aralığında olup, normal dağılım göstermektedir. Ölçeğin güvenilirliği için Cronbach Alpha katsayısı ,935 bulunmuştur. Kolmogorov-Smirnov Z testi sonucunda p anlamlılık değeri, p>0.05 olduğundan parametrik testlerin yapılmasına karar verilmiştir. Elde edilen sonuçlar yüzde, aritmetik ortalama, standart sapma ve correlations ilşkisi tablolaştırılmıştır.

Bulgular ve Sonuç Öğrenci velilerinin görüşlerine göre, ilkokullarda uygulanan beden eğitimi ve oyun dersi; öğrencilerin okul başarısına pozitif yönde katkı sağladığını, öğrencilerin ''Ebeveynlerin sözüne itaat ettikleri, Yeme alışkanlıkları ve uyku düzeni sağladıkları, beden eğitimi ve oyun derslerinin çocukların hareketliliği arttırdığı, ''tembellik ve hırçınlık'' gibi olumsuz davranışların önüne geçtiği veli görüşlerinde anlaşılmaktadır. ilkokullarda uygulanan beden eğitimi ve oyun derslerinin öğrencilerin sosyalleşmesinde de önemli bir etken olduğu velilerin görüşünden anlaşılmaktadır.

Examination of the Effect of Physical Education and Game Course on School Achievement, Physical and Social Behavior in Primary Schools

Examination of the Effect of Physical Education and Game Course on School Achievement, Physical and Social Behavior in Primary Schools Login Sport can be defined as a lifestyle that serves individuals and their lives. Sport develops and reshapes by developing relations with society. After the child's curiosity in sports first started with the family, other social groups may be seen as important in the development of the process. Goal Purpose of the study; The aim of this study is to examine the effect of physical and social behaviors on school success according to parental views. Method The study group of this study consists of 101 students who are studying at Kırşehir Private College in Kırşehir. The scale, which was developed by Yalçın and Balcı (2013), contains three questions reflecting the views of parents, and the necessary permissions were distributed to the parents of the students. Skewness and kurtosis values are in the range of -1.5 <X <+1.5 for all dimensions of the scale and show normal distribution. Cronbach's alpha coefficient for the reliability of the scale was found to be 935. As a result of Kolmogorov- Smirnov Z test, p value of significance was p> 0.05, it was decided to perform parametric tests. Findings and Conclusion physical education and game lesson applied in primary schools; It is

understood that students contribute positively to school success, students obey the parents' words, provide eating habits and sleep order, physical education and play lessons increase children's mobility, ‘lik sloth and aggression v önüne v. It is understood from the parents' view that physical education and play lessons applied in primary schools are also an important factor in the socialization of students.

SB339

BEDEN EĞİTİMİ VE SINIF ÖĞRETMENLERİNİN MEDYA OKUR YAZARLIK DÜZEYLERİNİN KARŞILAŞTIRILMASI

***[1]Hakan Sunay*, [2]Bayram Kaya, [3]Hacı Ömer Beydoğan**

[1]Ankara Üniversitesi Spor Bilimleri Fakültesi,Ankara
[2]Kırşehir Meb
[3]Ahievran Üniversitesi Eğitim Fakültesi,Kırşehir

***Email :** hsunay@ankara.edu.tr , bayramkaya400@gmail.com,*

Giriş Bilgileri ileten barındıran kitap, gazete, dergi, tv, radyo, internet gibi araçlara medya araçları denir. Medya araçlarıyla görsel ve sözel semboller çıkarma yeteneğine medya okuryazarlığı denilmektedir. Özellikle tv'nin çocuklar üzerine etkisi akademisyenleri ve ilgili kurumları medya okuryazarlığı çalışmalarına yöneltmiştir. Günümüzde medya okuryazarlığı bir ders olarak okutulmanın yanında kitle iletişim araçlarını anlamak, bu araçların asıl vermek istediği mesajları anlayabilmek ve yorumlayabilmek adına önemli olabilir. Türkiye'de ve Dünya'da yapılan pek çok araştırmalarda öğretmen adaylarının lisans döneminde medya okuryazarlığı dersini almaları gerekli görülmüştür. Amaç Araştırmanın amacı beden eğitim öğretmenlerinin medya okuryazarlık düzeyi ile sınıf öğretmenlerinin medya okuryazarlık düzeyinin karşılaştırılarak beden eğitimi öğretmenlerinin medya okuryazarlık düzeylerinin belirlenmesi amaçlanmıştır. Yöntem Bu araştırmada betimsel tarama (survey) yöntemi uygulanmıştır. Araştırmada "Medya Okuryazarlığı Düzey Belirleme Ölçeği" kullanılmıştır. Ölçek Karaman ve Karataş (2009) da geliştirilmiştir. Ölçeğin güvenirlik katsayısı 0.84 olarak hesaplanmıştır. Araştırmanın evrenini, 2018- 2019 Eğitim-Öğretim yılında Kırşehir ilinde görev yapan beden eğitimi ve sınıf öğretmenleri oluşturmaktadır. Araştırmanın örneklemini medya okuryazarlık düzeyine ilişkin tesadüfi örneklem yöntemiyle seçilen gönüllü 317 öğretmen oluşturmaktadır. Verilerin normallik değerlerine bakabilmek için çarpıklık ve basıklık değerleri tüm alt boyutlarda ve ölçeğin geneli için –1,5<X<+1,5 aralığında olduğu belirlenmiştir. Kolmogorov-Smirnov Z testine göre p anlamlılık değeri, p>0.05 olduğundan parametrik testlerin yapılmasına karar verilmiştir. Ölçeğin güvenilirliği için Cronbach Alpha katsayılarına bakıldığında ölçek geneli ve tüm alt boyutları ,70 üzerinde bulunmuştur. Bulgular ve Sonuç Kadınlarda medya okuryazarlık düzeyi daha yüksektir, mesleki kıdem arttıkça medya okuryazarlık düzeyi artmaktadır, Bilgisayara sahip olma ve bilgisayarı kullanma süresi arttıkça medya okuryazarlık seviyesi artmaktadır, internette vakit geçirme süresi arttıkça medya okuryazarlık düzeyinin arttığını söyleyebiliriz. Haftalık gazete okuma sıklığı medya okuryazarlığı etkileyen unsur olarak görülmektedir. Sınıf öğretmenlerin beden eğitimi ve spor branşı öğretmenlerine göre medya okuryazarlık seviyelerinin daha yüksek olduğu sonucuna varabiliriz.

Examination of the Effect of Physical Education and Game Course on School Achievement, Physical and Social Behavior in Primary Schools

Examination of the Effect of Physical Education and Game Course on School Achievement, Physical and Social Behavior in Primary Schools Login Sport can be defined as a lifestyle that serves individuals and their lives. Sport develops and reshapes by developing relations with society. After the child's curiosity in sports first started with the family, other social groups may be seen as important in the development of the process. When the love of sports is reinforced by peer groups, schools and other groups with the progressive process in children, sports become an indispensable part of daily life. Goal Purpose of the study; The aim of this study is to examine the effect of physical and social behaviors on school success according to parental views. Method The study group of this study consists of 101 students who are studying at Kırşehir Private College in Kırşehir. The scale, which was developed by Yalçın and Balcı (2013), contains three questions reflecting the views of parents. Skewness and kurtosis values are in the range of -1.5 <X <+1.5 for all dimensions of the scale and show normal distribution. Cronbach's alpha coefficient for the reliability of the scale was found to be 935. Kolmogorov-Smirnov Z test, p value of significance was p> 0.05, it was decided to perform parametric tests. Findings and Conclusion According to the opinions of the parents of the students, physical education and game lesson applied in primary schools; It is

understood that students contribute positively to school success, students obey the parents' words, provide eating habits and sleep order, physical education and play lessons increase children's mobility, ‘lik sloth and aggression v önüne v. It is understood from the parents' view that physical education and play lessons applied in primary schools are also an important factor in the socialization of students.

SB358

FARKLI ÖĞRETİM STİLLERİNİN LİSE ÖĞRENCİLERİNİN PSİKOLOJİK İHTİYAÇLARININ DOYUMU ÜZERİNDEKİ ETKİSİ

[1]Oğuzhan ÖZGÜN, [2]Bülent AĞBUĞA

[1]Pamukkale Üniversitesi Eğitim Bilimleri Enstitüsü, DENİZLİ
[2]Pamukkale Üniversitesi Spor Bilimleri Fakültesi, DENİZLİ

Email : *oguzhanozgn@gmail.com, bakboga@pau.edu.tr*

Giriş ve Amaç Bu çalışmanın amacı, beden eğitimi derslerinde uygulanan farklı öğretim stillerinin, öğrencilerin temel psikolojik ihtiyaçları üzerindeki etkisinin incelenmesidir. Bu kapsamda, Öğretim Stilleri Yelpazesi kuramında yer alan beş farklı öğretim stili (komut, alıştırma, eşli çalışma, kendini denetleme ve katılım) beş ayrı sınıfta altı hafta boyunca, temel voleybol becerilerini içeren bir program dahilinde hazırlanan ders planları doğrultusunda uygulanmış ve bu öğretim stillerinin lise öğrencilerinin psikolojik ihtiyaçlarının doyumu üzerindeki etkisi, Temel Psikolojik İhtiyaçlar kuramında yer alan özerklik, yeterlik ve ilişkili olma ihtiyaçları bağlamında incelenmiştir.

Yöntem Araştırmada ön test – son test içeren bir deneysel model benimsenmiştir. Deneysel süreç, altı saatlik eğitim verilen ve iki haftalık pilot çalışma uygulamalarına katılan deneyimli bir beden eğitimi öğretmeni tarafından yürütülmüştür. Araştırma verileri, deneysel sürecin öncesinde ve sonrasında İhtiyaç Doyumu Ölçeği aracılığıyla, 2018-2019 güz eğitim-öğretim yarıyılında Denizli ilinde bir Anadolu lisesinde öğrenim görmekte olan 160 dokuzuncu sınıf öğrencisinden (82 erkek, 78 kız) elde edilmiştir. Öğrencilerin almış oldukları son test puanlarından ön test puanları çıkartılarak elde edilen erişi puanları üzerine 5x3 MANOVA analizi uygulanmıştır.

Bulgular Araştırma bulguları, uygulanan farklı öğretim stillerinin, öğrencilerin özerklik ve yeterlik ihtiyaçları üzerinde anlamlı bir etki meydana getirmediğini göstermiştir. Diğer yandan, eşli çalışma öğretim stilinin uygulandığı grupta yer alan öğrencilerin ilişkili olma alt boyutundan aldıkları puanların; komut, alıştırma ve katılım stillerinin uygulandığı grupta yer alan öğrencilere kıyasla istatistiksel olarak anlamlı bir artış gösterdiği tespit edilmiştir.

Sonuç Araştırma verilerine dayanarak, eşli çalışma öğretim stilinin uygulandığı bir beden eğitimi dersinde, öğrencilerin ilişkili olma psikolojik ihtiyacında doyumun sağlanabileceği söylenebilir.

Anahtar Kelimeler: Öğretim stilleri, temel psikolojik ihtiyaçlar, ihtiyaç doyumu, motivasyon

The Effect Of Different Teaching Styles On The High School Students' Satisfaction Of Psychological Needs

Background and Purpose The purpose of this study is to analyse the effect of different teaching styles, which are carried on physical education lessons, on the basic psychological needs of students. In this respect, five different teaching style which take part in The Spectrum of Teaching Styles Theory, have been carried out in five different classes for six weeks and these teaching skills' effect on basic psychological needs of high school students by means of autonomy, competence and relatedness needs which take part in Basic Psyhcological Needs Theory have been analysed.

Methods In the research, experimental model which includes pre-test – post-test has been adopted. The experimental process has been conducted by an experienced physical education teacher who has gotten a six hour training and has attended two week pilot study practises. The research data have been gathered from 160 ninth grade students, who were studying in an Anatolian high school in Denizli in the school semester of 2018-2019, through Need Satisfaction Scale both before and after the experimental process. 5x3 MANOVA anaylsis has been carried out upon gain scores which had been gathered by subtracting the pre-test scores from the post-test scores of students.

Results The research findings has showed that applied different teaching styles don't create a meaningful effect on students' autonomy and competence needs. On the other hand, it has been detected that the scores which the students, who have taken part in the group in which reciprocal style was applied, got from sub-dimension of relatedness showed a meaningful rise; in comparison to the students who have taken part in the group in which command, practice and inclusion styles were applied.

Conclusion Based on the research data, it can be said that in a physical education lesson where a reciprocal teaching style is applied, satisfaction of the relatedness need of the students can be achieved.

SB369

BEDEN EĞİTİMİ VE SPOR ÖĞRETMENLERİNİN İŞ DOYUMU VE TÜKENMİŞLİK DÜZEYLERİ ARASINDAKİ İLİŞKİ, NEDENLERİ VE ÇÖZÜM ÖNERİLERİNİN BELİRLENMESİ

[1]Ayşegül GÖK, [2]Kadir PEPE, [2]Oğuzhan DALKIRAN

[1]Mehmet Akif Ersoy Üniversitesi Eğitim Bilimleri Enstitüsü Beden Eğitimi Ve Spor Öğretimi Anabilim Dalı
[2]Mehmet Akif Ersoy Üniversitesi Spor Bilimleri Fakültesi

Email : *gokaysegul07@gmail.com, kpepe@mehmetakif.edu.tr, odalkiran@mehmetakif.edu.tr*

Araştırmanın amacı, Beden Eğitimi ve Spor Öğretmenlerinin iş doyum ve tükenmişlik düzeyleri arasındaki ilişkiyi, nedenlerini ve iş doyumu ve tükenmişlik düzeyleri üzerine yaşadıkları problemlere geniş bir perspektiften bakış açısı ve bu yönde de çözüm önerileri sunmaktır. Araştırmada nitel araştırma desenlerinden "Eylem Araştırma Deseni" ile kurgulanan araştırmanın örneklemini, 2017-2018 öğretim yılı Denizli İlinin merkez ilçesindeki devlet ve özel okullarında görev yapmakta olan gönüllü 20 Beden Eğitimi ve Spor Öğretmeni oluşturmuştur. Araştırmacı tarafından oluşturulan "Kişisel Bilgi formu" ve "Yarı Yapılandırılmış Görüşme Formu" kullanılmıştır. Verilerin analizinde içerik analizi tekniğinden yararlanılmıştır. Araştırmada; Beden Eğitimi ve Spor Öğretmenlerinin iş doyumlarını olumlu ve olumsuz etkileyen içsel ve dışsal faktörlere, tükenmişliği ve tükenmişliğin alt boyutlarını etkileyen kategorilere ulaşılmış; karşılaştıkları sorunlara karşı ürettikleri çözüm önerileri bölümü çalışmayı alanda var olan çalışmalardan ayıran farklı bir yanı olmuştur. Gerek araştırma bulguları gerekse literatürdeki çalışmalar göstermektedir ki, Beden Eğitimi ve Spor Öğretmenlerinin iş doyumları içsel ve dışsal faktörlerden etkilenerek tükenmişlik yaşamalarına neden olmaktadır. Özellikle yaşanan problemler tükenmişlik duyarsızlaşma alt boyutunu etkileyerek, öğretmenlerin karşılaşılan ve çözüm bulunamayan sorunlara karşı umursamamazlık, meslekten soğuma ve uzaklaşma, sık tayin isteme gibi tutumlar geliştirmelerine neden olduğu söylenebilir. Bu görüşler dikkate alındığında okullardaki fiziki şartlar, ekonomik boyut-ücret, sosyal güvence, örgütsel iklim, eğitim düzeyi, takdir edilme, başarı isteği, kabul görme, hedef ve beklentiler, yönetim biçimi, teftiş ve denetleme, öğrenci veli tutumu, işin kendisi, özel hayat, başarı isteği alanlarında karşılaştıkları problemlerin var olduğu tespit edilmiştir. Beden Eğitimi ve Spor öğretmenlerinin iş doyumu etkileyen içsel ve dışsal faktörler ile tükenmişliğin alt kategorilerine neden olan faktörlerin örtüştüğü; iş doyumu ve tükenmişliğin birbirini etkileyen iki olgu olduğu sonucuna ulaşılmıştır. Beden Eğitimi ve Spor Öğretmenlerinin karşılaştığı durumlar iyileştirilerek çözümlendiğinde iş doyumlarının arttırılarak tükenmişlik yaşamaları engellenebilir. Anahtar Kelimeler: Beden Eğitimi ve Spor, İş Doyumu, Öğretmen, Okul, Tükenmişlik.

The Relationship Between Job Satisfaction And Burnout Levels Of Physical Education And Sports Teachers, Determination Of Causes And Solution Suggestions

The aim of the study is to present the relationship between physical education and sports teachers' job satisfaction and burnout levels, their causes and problems on job satisfaction and burnout levels from a wide perspective and to propose solutions in this direction. The sample of the study, which was designed with the Eylem Action Research Design inden, which is one of the qualitative research designs, was composed of 20 Physical Education and Sports Teachers who were working in public and private schools in the central district of Denizli Province in the 2017-2018 academic year. Structured Interview Content analysis technique was used in the analysis of the data. In the study; Internal and external factors that affect job satisfaction of physical education and sports teachers positively and negatively, and categories that affect burnout and sub-dimensions of burnout were reached; The solution suggestions section that they produce against the problems they face has a different aspect that separates the study from the existing studies in the field.Job satisfaction of Physical Education and Sports Teachers is affected by internal and external factors and causes burnout. It can be said that especially the problems experienced affect the burnout depersonalization sub-dimension and cause teachers to develop attitudes such as indifference to the problems encountered and solutions that cannot be solved, cooling and estranging from profession, and requesting frequent appointments. When these views are taken into consideration, physical conditions in schools, economic dimension-

wage, social security, organizational climate, educational level, appreciation, desire for success, acceptance, goals and expectations, management style, supervision and supervision, student-parent attitude, work itself, private It was found that there are problems in the fields of life and desire to succeed.Physical Education and Sports teachers' internal and external factors affecting job satisfaction and the factors causing sub- categories of burnout overlap; It is concluded that job.

SB373

BEDEN EĞİTİMİ ÖĞRETMENLERİNİN SAĞLIKLA İLGİLİ FİZİKSEL UYGUNLUK BİLGİSİNİ DERS UYGULAMALARINA AKTARMA SÜREÇLERİNİN ÖĞRETMEN VE ÖĞRENCİ GÖZÜYLE İNCELENMESİ

***[1]Emine Büşra YILMAZ*, [1]Deniz HÜNÜK**

[1]Pamukkale Üniversitesi, DENİZLİ

Email : *eminebusray@gmail.com, dehunuk@gmail.com*

Giriş:Sağlıkla ilgili fiziksel uygunluk (SİFU) kavramı 2013 yılından itibaren beden eğitimi ders programlarında yer almaya başlamıştır. Amaç:Çalışmanın amacı ortaöğretim düzeyinde görev yapan, SİFU bilgi düzeyi yüksek ve bunu derslerinde kullanan beden eğitimi öğretmenlerinin SİFU bilgisini içselleştirme ve ders uygulamalarına aktarma süreçlerini öğretmen ve öğrenci gözüyle incelemektir. Yöntem: Çalışmanın ilk aşamasına katılan, aynı ilde görev yapan 74 beden eğitimi öğretmenine, Castelli ve Williams(2007)tarafından geliştirilen, İnce ve Hünük(2013) tarafından Türkçe'ye uyarlanan SİFU Bilgi ve Öğretim Yeterliği Özdeğerlendirme Ölçeği uygulanmıştır. İkinci aşamada, ölçekten 20 tam puan alan 11 öğretmen çalışmaya dahil edilmiştir. 11 öğretmenle yapılan bireysel görüşmeler sonucunda 4 öğretmenin SİFU bilgilerini derslerinde öğrencilerine etkili şekilde aktardıkları görülmüş.Çalışmanın son aşamasında ise bu öğretmenlerin 16 öğrencisi ile 3 farklı odak grup görüşmesi yapılmıştır. Nicel verilerin analizinde betimsel istatistik, nitel verilerin analizinde ise içerik analizi yöntemi kullanılmıştır. Bulgular:Öğretmen ve öğrenci görüşmelerinin analizi sonucunda 3 tema ortaya çıkmıştır:1) SİFU bilgi kaynağı ve güncelleme: SİFU bilgisi yüksek olan öğretmenlerin kullandıkları etkili stratejiler ile öğrencilerinin de bilgi düzeyinin arttırması,2)SİFU bilgisini günlük hayata aktarma: Öğretmenleri tarafından verilen SİFU bilgisini, öğrencilerin günlük hayatlarında etkili şekilde kullandıkları ve bilgileri çevrelerine de (antrenör, aile, arkadaş) aktardıkları, 3) Düzenli takip etme ve geribildirim verme: Öğretmenleri tarafından düzenli takip edilen ve geri bildirim verilen öğrencilerin derse, fiziksel aktiviteye ve sağlıklı yaşama karşı ilgilerinin arttığı.Çalışmada her bir tema altında öğretmen ve öğrencilerin görüşlerine yer verilmiştir. Sonuç:Sonuç olarak, beden eğitimi öğretmenlerinin SİFU bilgisini öğrencilerine aktarımlarında kullandıkları stratejilerin (öğrenciyi düzenli takip etmeleri, ev ödevi vermeleri, düzenli ölçüm yapmaları, ölçüm sonuçlarına göre her öğrenciye anında geri bildirim vermeleri) etkili olduğu ve bu bilgiyi alan öğrencilerin fiziksel aktiviteyi sürdürme eğiliminde oldukları görülmüştür.

Examination ofPhysicalEducationTeachers'HealthRelatedFitness Knowledge on TheirUse in the Class: FromthePerspectiveof TeachersandTheirStudents

Introduction:Healthrelatedfitnesshas beenincluded in thephysicaleducationcurriculum since 2013. Purpose:Thepurpose of thisstudywastoexaminePEteacherswhohavehighlevel of HRFKanduse it in theirclasses, processes of internalizingandtransferring HRFKintotheirpracticefromtheperspective of teachersandtheirstudents. Method:74 teachersparticipated in thefirststage of thestudyandapplied HRFK Test andTeachingCompetence Self- AssessmentScalewhichwasdevelopedbyCastelliand Williams (2007)andadaptedtoTurkishby İnce andHünük(2013).Inthesecond stage,11 teachers, whoscored 20 fromthetest,wereinterviewed. As a result of theindividualinterviewswith 11 teachers, 4 teacherswhotransferredtheirHRFK effectivelytotheirstudentswereincludedforthenextstage. Inthelaststage3different focusgroupswereconductedwith 16students.Descriptive statisticsandcontentanalyzeswereusedforthedataanalysis. Results:Analysis of teacher and student interviews revealed 3 main themes:1)HRFK'ssourceandupdate:Wheneffectivestrategiesusedbyteachers,student's HRFK level increases.2) Transferring HRFK todailylife:Studentsuse HRFK effectively in theirdailylivesand transfer the HRFK totheirenvironment(coach, family, friends).3) Regularfollow- upandfeedback: Studentswhoareregularlyfollowedandgivenfeedbackincreasetheirinterest in PE,PA andhealthy life.Inthisstudy, opinions of teachersandstudentswereincludedundereachtheme. Conclusion:Thestrategiesusedby PE teachersto transfer HRFK tostudents(followingthestudentregularly,givinghomework,makingregularassessments,givingimmediatefeedbacktoeachstudentaccordingtothe assessmentresults)areeffective in practiceandalsothestudentswhowerefilledwiththeseknowledgearetendtomaintainPA

SB376

BEDEN EĞİTİMİNDE İHTİYAÇ DESTEKLEYİCİ ÖĞRETİM STİLİ ÖLÇEĞİNİN TÜRKÇEYE UYARLANMASI

[1]Derya SAKALLI, [1]Fatma İlker KERKEZ

[1]Muğla Sıtkı Koçman Üniversitesi, MUĞLA

Email : *deryasakallii@gmail.com, kerkez.f@gmail.com*

Giriş ve Amaç: Bu çalışmanın amacı Liu ve Chung (2017) tarafından geliştirilen Beden Eğitiminde İhtiyaç Destekleyici Öğretim Stili Ölçeğinin (BEİDÖSÖ) Türkçeye uyarlanması ve ölçeğin geçerlik-güvenirlik analizlerinin yapılmasıdır. Yöntem: Ölçeğin Türkçeye uyarlanması için sırasıyla gerekli izinlerin alınması, ölçeğin Türkçeye çevrilmesi, kapsam geçerliğinin sınanması, ölçeğin hedef kitleye uygulanması (Çalışma 1), kuramsal yapının daha büyük bir örneklemle yeniden test edilmesi (Çalışma 2), ölçüt bağıntılı geçerliğin sınanması ve test-tekrar test uygulamasının yapılması adımları izlenmiştir. Verilerin toplanmasında tanımlayıcı bilgi formu, BEİDÖSÖ ve Temel İhtiyaçların Karşılanması Ölçeği (TİKÖ) kullanılmıştır. Çalışmaya ortaokul 6, 7 ve 8. sınıfta öğrenim gören 11-14 yaş arası öğrenciler dâhil edilmiş ve veriler 2018-2019 eğitim öğretim yılı güz yarıyılında toplanmıştır. Elde edilen veriler SPSS 22.0 ve AMOS 18.0 programları kullanılarak analiz edilmiştir. Yapı geçerliğinin sınanması amacıyla DFA, ölçüt bağıntılı geçerlik ve test-tekrar test güvenirliği için Pearson korelasyon testi kullanılmıştır. Bulgular: DFA sonucu uyum iyiliği değerlerinin normal sınırlarda olduğu belirlenmiştir. Buna göre Çalışma 1 ve 2 için X2/df, RMSEA, SRMR, TLI ve CFI değerleri sırasıyla 2,48; 0,05; 0,02; 0,96; 0,97 ve 4,24; 0,05; 0,03; 0,96; 0,96 bulunmuştur. Ölçüt bağıntılı geçerlik için yapılan korelasyon analizi sonucunda BEİDÖSÖ ve TİKÖ arasında pozitif yönde anlamlı bir ilişki bulunmuştur (p<0,01). Test-tekrar test güvenirliği için yapılan analiz iki uygulama arasında yüksek düzeyde anlamlı bir ilişki olduğunu göstermiştir (p<0,01). Sonuç: Elde edilen verilere göre BEİDÖSÖ'nün Türkçe formu orijinal yapısını korumaktadır. Bulgular, ölçeğin ortaokul öğrencilerinin beden eğitimi öğretmenlerinden algıladıkları temel psikolojik ihtiyaç desteğinin ölçülmesinde kullanılabilecek kavramsal ve istatistiksel olarak geçerli ve güvenilir bir ölçme aracı olduğunu göstermektedir. Anahtar Kelimeler: İhtiyaç Desteği, Öğretim Stili, Uyarlama, Beden Eğitimi ve Spor

Adaptation of the Need-Supportive Teaching Style Scale for Physical Education to Turkish

Introduction and Aim: The aim of this research was to adapt Turkish language and test the validity and reliability of the Need-Supportive Teaching Style Scale in Physical Education (NSTSSPE) developed by Liu and Chung (2017). Method: In order to adapt the scale to Turkish, required permissions received, scale was translated into Turkish, the content validity tested, the scale applied to the target group (Study 1), the theoretical structure was re-tested with a larger sample (Study 2), the criterion-related validity tested and test-retest application performed, respectively. Descriptive information form, NSTSSPE and Need Satisfaction Scale (NSS) were used for data collection. Sixth to eighth grade students from secondary school, between the ages of 11-14, were included in the study. Data were collected in the fall semester of 2018-2019 academic years. To analyze the obtained data SPSS 22.0 and AMOS 18.0 programs were used. CFA was used to test construct validity, Pearson correlation test was used for criterion-related validity and test-retest reliability. Results: It was determined that the values of goodness of fit were within normal limits. According to this, for study 1 and 2 X2/df, RMSEA, SRMR, TLI and CFI values were found 2,48; 0,05; 0,02; 0,96; 0,97 and 4,24; 0,05; 0,03; 0,96; 0,96 respectively. As a result of the correlation analysis for criterion-related validity, a positive correlation was found between NSTSSPE and NSS (p<0,01). The analysis for the test-retest reliability showed a high significant relationship between the two applications (p<0,01).Conclusion: According to the obtained data, the Turkish form of the scale maintains its original structure. The findings show that the scale is a conceptually and statistically valid and reliable measurement tool that can be used to measure the basic psychological need support that secondary school students perceive from physical education teachers. Keywords: Need Support, Teaching Style, Adaptation, Physical Education and Sport

SB378

YENİ ÖĞRETİM PROGRAMININ BEDEN EĞİTİMİ VE SPOR ÖĞRETMENLERİ MESLEKİ ÇALIŞMA ALANINA ETKİSİ HAKKINDA FİKİRLERİ VE UYGULADIKLARI ÖĞRETİM YÖNTEMLERİNİN TESPİT EDİLMESİ

***[1]Ayşegül GÖK*, [2]Oğuzhan DALKIRAN**

[1]Mehmet Akif Ersoy Üniversitesi Eğitim Bilimleri Enstitüsü Beden Eğitimi Ve Spor Öğretimi Anabilim Dalı
[2]Mehmet Akif Ersoy Üniversitesi Spor Bilimleri Fakültesi

***Email :** gokaysegul07@gmail.com, odalkiran@mehmetakif.edu.tr*

Yeni öğretim programının beden eğitimi ve spor öğretmenleri mesleki çalışma alanına etkisi hakkında fikirleri ve uyguladıkları öğretim yöntemlerinin tespit edilmesi Araştırmanın amacı, Beden Eğitimi ve Spor Öğretmenlerinin yeni öğretim programına hakim olma düzeyleri, öğretim programının alanda mesleki çalışmalarına ilişkin olumlu ve olumsuz etkilerini dair fikir edinme ve öğretmenlerin derslerinde kullandıkları öğretim yöntemlerini tespit ederek mesleki yaşantılarının anlaşılmasıdır. Araştırmada nitel araştırma desenlerinden "Eylem Araştırma Deseni" kullanılarak örneklemini, 2017-2018 öğretim yılı Denizli İli merkezinde 10'u ortaokul, 10'u lisede görev yapmakta olan gönüllü 20 Beden Eğitimi ve Spor Öğretmeni oluşturmuştur. Araştırmacı tarafından oluşturulan "Kişisel Bilgi formu" ve "Yarı Yapılandırılmış Görüşme Formu" kullanılarak; analizde içerik analizi tekniğinden yararlanılmıştır. Araştırmada; Beden Eğitimi ve Spor Öğretmenlerinin yeni öğretim programına tam anlamıyla hakim olmadıklarına; verilen eğitim seminerini yetersiz buldukları, kendi araştırmalarıyla programa hakim olmaya çalıştıkları bulgusuna ulaşıldı. Yeni öğretim programında ünite konularının okul imkânlarına göre planlamaya müsait olması; eğitimin tüm basamaklarında oyun ağırlıklı öğretimiyle öğrencilerin tamamının derse aktif katılım sağlıyor olmasını olumlu değerlendirdikleri görüşüne ulaşılırken; programın olumsuz yanlarının başında sportif dalların taktik, kural, oyuna has temel beceri yönünden eksiklerle liseye geçtikleri ve bu doğrultuda çok yetenekli elit düzeyde sporcu olabilecek öğrencilerin temel motorik beceri eğitim dönemini kaçırdığı görüşleri mevcuttur. Araştırmaya katılan Beden Eğitimi ve Spor öğretmenleri sınıf mevcudu, saha, işlenecek konu, malzeme ve mevcut öğrencinin kapasitesine, yaşına uygun öğretim yöntemlerini kullandıklarını belirlenmiştir. Beden eğitimi ve spor öğretmenlerinin, yeni öğretim programına tam anlamıyla hakim olamadıkları, öğretim yöntemlerini uygulamakta klasik yöntemlerle devam ederek kendilerini geliştirmek ve görevlerindeki yenilikleri takip etmekte yetersiz kaldıkları nitel verilerden elde edilen sonuçlar doğrultusunda açığa çıkarılmıştır. Anahtar Kelime : Beden Eğitimi ve Spor Dersi, Beden Eğitimi ve Spor Öğretim Programı, Beden Eğitimi ve Spor Öğretim Yöntemleri.

Determination Of The Effects Of The New Curriculum On Physical Education And Sports Teachers' Professional Work Area And Their Teaching Methods

The aim of the research is to gain knowledge about the physical education and sports teachers' level of dominance of the new curriculum, positive and negative effects of the curriculum on their professional work in the field and to understand their professional life by determining the teaching methods used by the teachers in their courses. In this study, 20 Physical Education and Sports Teachers, 10 of whom were working in middle school and 10 in high school, were formed by using Eylem Action Research Design inden, one of the qualitative research designs. Content analysis technique was used in the analysis by using "Semi-Structured Interview Form". In the study; Physical Education and Sports Teachers do not fully dominate the new curriculum; It was found that they found the training seminar inadequate and tried to dominate the program with their own researches. In the new curriculum, unit subjects should be suitable for planning according to school facilities; While it is reached the opinion that all students in all stages of education with the game-based instruction, all of the students evaluate the fact that they actively participate in the lesson; At the beginning of the negative aspects of the program tactical, rule, game-specific basic skills in terms of the lack of high school and high-skilled elite athletes in this direction can miss the students of the basic motoric skills training period is available. Physical Education and Sports teachers participating in the research subject, material and the capacity of the current student, age-appropriate teaching methods were used. It

was revealed that physical education and sports teachers were unable to fully master the new curriculum, and continued to improve themselves by following classical methods in applying teaching methods and were unable to follow the innovations in their duties. Key Words: Physical Education and Sports Lesson, Physical Education and Sports Curriculum,

SB387

ÖĞRETMEN ADAYLARININ ÖĞRETMENLİK UYGULAMASI DERSİNDE İŞBİRLİKLİ ÖĞRENME MODELİ DENEYİMLERİ

***[1]Mehmet Akif Sağlık*, [1]Deniz Hünük**

[1]Pamukkale Üniversitesi Spor Bilimleri Fakültesi, DENİZLİ

Email : *smehmetakif@hotmail.com, dehunuk@gmail.com*

Giriş: Model temelli beden eğitiminde model, öğretim stratejilerinin, yöntemlerinin, becerilerin ve etkinliklerin seçimi ve gerçekleştirilmesinde kullanılan kapsamlı bir plan ve bir desendir. Model temelli öğretimde öğretmen planlama, uygulama ve değerlendirme için farklı yollar kullanır ve öğrencilerin öğrenmelerini desteklemek için en iyi modeli seçer. 2009 yılı itibariyle Türkiye'de öğretim modelleri, ortaokul ve lise öğretim programları ile birlikte kullanılmaya başlanmıştır. Fakat Türkiye'de halen bu konuda sınırlı sayıda araştırma gerçekleştirilmiştir. Amaç: Bu çalışmanın amacı ise, öğretmenlik uygulaması dersi kapsamında işbirlikli öğretim modeli ile ders işleyen öğretmen adaylarının deneyimlerini incelemektir. Yöntem: Araştırmaya öğretmenlik uygulaması dersi kapmasında 6 hafta işbirlikli öğretim modeli ile ders işleyen 7 öğretmen adayı ve dersten sorumlu öğretim elemanı katılmıştır. Bu ders kapsamında öğretmen adayları, her hafta 6 saat okulda uygulamaya katılmış ve 2 saat de öğretim elemanı ve araştırmacı ile bir arada toplantılar gerçekleştirmişlerdir. Araştırmada, öğretmen adayları ve öğretim elemanı ile bireysel görüşmeler yapılmış ve araştırmacının haftalık aldığı alan notları veri toplama aracı olarak kullanılmıştır. Toplanan nitel verilerin analizinde içerik analizi yöntemi kullanılmıştır. Bulgular: Bulgular 4 tema altında toplanmıştır.1) Modelin planlanması: Öğretmen adayları, modelin planlamasının en zor aşama olduğunu belirtmekle birlikte planlama yapıldıktan sonra öğretimin tasarımının kolaylaştığını belirtmişlerdir. 2) Modelin uygulanması: Öğretmen adayları, uygulamada işbirliğine dayalı etkinlik bulmakta zorlandıklarını belirtmişlerdir. 3) Öğrenciye olan etkisi: İşbirlikli etkinliklerin öğrencilerin iletişimlerini ve derse katılımlarını arttırdığı görülmüştür. 4) Öğretmen ve öğretim elemanının rolü: Model temelli derslerin işlenmesinde okuldaki beden eğitimi öğretmeninin ve öğretim elemanının desteğinin önemli olduğu görülmüştür. Sonuç ve Öneriler: Sonuç olarak, model temelli öğretimin öğretmenlik uygulaması derslerinde kullanılması öğretmen adaylarının öğretim tasarımını içselleştirmelerini kolaylaştırmaktadır. Öğretmen adaylarının kariyerleri süresince modele dayalı uygulamaları gerçekleştirebilmeleri için lisans eğitimlerinde modelleri deneyimlemelerine fırsat yaratacak ortamların yaratılması önerilmektedir.

Pre-Service Teachers' Experiences on Cooperative Learning Model in Teaching Practice

Introduction : Model is a plan and pattern used for choosing and implementing the teaching strategies, techniques, competences and activities in the model based physical education. In the model based practice, the teacher uses different ways for planning, implementing and evaluation; and determines the best model to foster the learning of students. However, there is limited research in the Turkish literature.

Aim : The purpose of this study was to examine pre-service teachers' (PST) experiences on implementing cooperative learning model in the process of teaching practice course.

Method: 7 PSTs, implementing cooperative learning model for 6 weeks in teaching practice, and instructor of the course participated in this study. PSTs participated 6 hours practice at school and they met with the instructor and researcher for 2 hours in theoretical hours in each week. Interviews with PSTs and instructor and researcher's weekly notes were used as data collection tools. Content analysis was used for data analysis.

Results: Results revealed under 4 themes: 1) Planning of the model: While PSTs stated planning was the hardest part, the instructional design got easier after the completion of planning. 2) The implementation of the model: PSTs had difficulty in finding the activities compatible with cooperative learning. 3) Effect on the student: Cooperative learning activities increased the class participation and

students' communication. 4) The role of the teacher and instructor: It was inferred that the support of the physical education teacher at school and the instructor was crucial in the implementation of the model.

Conclusion and Suggestions: In conclusion, model based practice helps PSTs to become internalized what they learnt about instructional design in teaching practice. It is suggested that more opportunities should be provided during their undergraduate education to experience the models to be able to carry out model based applications in their future career.

SB397

BAYERN EYALETİ WÜRZBURG JULİUS - MAXİMİLİANS ÜNİVERSİTESİ'NDE BEDEN EĞİTİMİ VE SPOR ÖĞRETMENİ YETİŞTİRME DERS PROGRAMININ İNCELENMESİ

***[1]Sevim Akşit*, [1]Bülent Ağbuğa**

[1]Pamukkale Üniversitesi Spor Bilimleri Fakültesi, DENİZLİ

Email : *sevim.askim@gmail.com, bakboga@pau.edu.tr*

Bu araştırmanın amacı Bayern Eyaleti beden eğitimi öğretmenliği bölümünde yer alan öğrenim programlarını incelemektir. Bununla ilgili olarak Alman İş Kolları Enstitüsü (Studie im Auftrag der Initiative Neue Soziale Marktwirtschaft [INSM], 2018) tarafından yapılan çalışmaya göre genel akademik başarısı üst düzey olan Bayern eyaletinden Würzburg Julius - Maximilians Üniversitesi seçilmiştir. Bu araştırmanın modeli nitel araştırma olup araştırmanın deseni durum çalışmasıdır. Veriler doküman analizi ile toplanmıştır. Araştırmada verilerin analizi için içerik analizi kullanılmıştır. Araştırmanın sonucunda, öğrenim programının okul türlerinde biçim, süre, içerik, öğretmenlik mesleğine giriş koşulları ve sınav ölçütleri yönünden öğretmenin görev alacağı kademeye göre (birinci ya da ikinci kademe beden eğitimi ve spor öğretmeni) aldığı eğitimde değişiklik gösterdiği tespit edilmiştir. Bu durum, okul türlerine göre öğretmen yetiştirme politikasıyla, öğretmenlerin alanlarında uzman olmasına fırsatı sunmaktadır. Bayern eyaletindeki Würzburg Julius - Maximilians Üniversitesi'nde yer alan beden eğitimi ve spor öğretmenliği bölümü ders programını inceleyen bu çalışmanın Türkiye'deki beden eğitimi ve spor öğretmenliği bölümlerinin öğrenim programlarının gelişmesine katkı sağlayacağı düşünülmektedir.

Anahtar Kelimeler: Almanya, beden eğitimi, öğretim programı, üniversite

Examination of Curriculum for The Physical Education and Sports Teacher Training Programmes in Bayern Eyaleti Würzburg Julius - Maximilians Üniversitesi

The purpose of this research is to examine learning programs in department of Bayern States Physical Education teaching. In relation to this, according to the study of working departments German Institute, Würzburg Julius – Maximilians University in Bayern States which has high level academical success has been selected. The model of this research is a qualitative research and the pattern of research is the case study. Data were collected by document analysis. Content analysis was used to analyze the data. As a result of the study, it was determined that the education program varies in terms of form, duration, content, entry conditions to the teaching profession and examination criteria according to the level that the teacher will be assigned (first or second level physical education and sports teacher).This provides an opportunity for teachers to become experts in their fields with the policy of teacher training according to school types. Bayern states in Wurzburg Julius - Located physical education in Maximilians University and the sports teaching department courses examining this study is expected to contribute to the development of education programs in physical education and sports teaching departments in Turkey. Key words: Germany, physical education, curriculum, university

SB398

SPOR BİLİMLERİ FAKÜLTESİ ÖĞRENCİLERİNİN ÖĞRENME STİLLERİNİN ÇEŞİTLİ DEĞİŞKENLER AÇISINDAN İNCELENMESİ

***[1]Ayşegül Funda ALP*, [1]Muhammet Eyüp UZUNER, [1]Kürşad SERTBAŞ**

[1]Kocaeli Üniversitesi Spor Bilimleri Fakültesi, KOCAELİ

Email : *afundaalp@gmail.com, meu1985@hotmail.com, ksertbas@gmail.com*

Giriş ve amaç: Her insanın öğrenme sürecinde bilgiyi algılama şekli ve algılama önceliklerinin de birbirinden farklı olmasından dolayı birçok öğrenim stili ortaya çıkmıştır. Ayrıca, öğrenme stillerinin oluşumunda bireylerin ev, okul ve toplumdaki tecrübeleri ve öğretmenin öğrenme stili etkili olmaktadır. Bununla beraber farklı öğrenme stiline sahip öğrencilerin öğrenme stillerine uygun öğretim yaklaşımlarının kullanılmasıyla düzenlenmiş öğrenme ortamlarında başarılarının yükseldiği belirlenmiştir (Brunner, 1990; Burns, 1998). Bu çalışmanın amacı da, üniversite öğrencilerinin öğrenme stillerinin belirlenerek bazı değişkenler bakımından farklılık gösterip göstermediğinin incelenmesidir.

Yöntem: Bu araştırmaya toplam 350 öğrenci (n=94 kadın ve n=256 erkek) gönüllü olarak katılmıştır. Araştırmada veri toplama aracı olarak Kolb (1999) tarafından geliştirilen ve Evin Gencel (2007) tarafından Türkçeye uyarlanarak geçerlik ve güvenirlik çalışması yapılmış olan Kolb Öğrenme Stili Envanteri-III (KÖSE-III) kullanılmıştır. Tanımlayıcı istatistikler (frekans, yüzde, ortalama ve standart sapma) yapıldıktan sonra verilerin normal dağılım gösterip göstermedikleri Kolmogorov-Smirnov testi aracılığı ile kontrol edilmiş ve normal dağılım göstermedikleri için parametrik olmayan testlerle analizlere devam edilmiştir. Veriler SPSS 24 paket programında analiz edilmiştir. Veriler 0.05 anlamlılık düzeyinde analiz edilmiştir.

Bulgular: Öğrenme stillerinin belirlenmesine ve bazı değişkenlere göre farklılık gösterip göstermediğine yönelik uygulanan ölçekte baba eğitim düzeyi ve üniversiteyi kazanmadan önce yaşanılan bölge değişkenlerine göre istatistiksel olarak anlamlı bir farklılık bulunurken ($p<0,05$), cinsiyet, mezun olunan lise türü, bölüm, sınıf, anne eğitim düzeyi, aile aylık gelir düzeyi, son bir yıl içerisinde okunan kitap sayısı, sosyal medya kullanımı sıklığı, kan grubu ve sıklıkla kullanılan el değişkenlerine göre istatistiksel olarak anlamlı bir farklılık bulunmamıştır ($p>0,05$).

Sonuç: Öğrenme stillerinin belirlenmesinde baba eğitim düzeyi ve üniversiteyi kazanmadan önce yaşanılan bölge değişkenlerinin etkili olduğu belirlenirken; cinsiyet, mezun olunan lise türü, bölüm, sınıf, anne eğitim düzeyi, aile aylık gelir düzeyi, son bir yıl içerisinde okunan kitap sayısı, sosyal medya kullanımı sıklığı, kan grubu ve sıklıkla kullanılan el değişkenlerine öğrenme stillerinin belirlenmesinde etkili olmadığı sonucunaulaşılmıştır.

Investigation of Learning Styles of Sports Science Students in Terms of Various Variables

Introduction and purpose: Since the perception of information and perception priorities are different from each other in the learning process, many learning styles have emerged. Also, it has been determined that the students who have different learning styles have increased their success in the learning environments arranged by using appropriate teaching approaches to their learning styles. (Brunner, 1990; Burns, 1998). This study aimed to determine whether the learning styles of university students differ in terms of some variables.

Method: A total of 350 students (n = 94 females and n = 256 males) participated in this study voluntarily. Kolb Learning Style Inventory-III (KÖSE-III) which was developed by Kolb (1999) and adapted to Turkish by Gencel (2007) was used as a data collection tool. After descriptive statistics (frequency, percentage, mean and standard deviation), the data were checked for normal distribution using

Kolmogorov-Smirnov test and non-parametric tests were continued for non-parametric tests. Data were analyzed by SPSS 24 package program. Data were analyzed at the 0.05 significance level.

Results: There was a statistically significant difference between the variables of father's education level and the region before the university education ($p < 0.05$), gender, type of high school, department, class , mother education level, family monthly income level, the number of books read in the last 1 year, the frequency of social media use, blood group and frequently used hand variables were not statistically significant difference ($p > 0.05$).

Conclusion: While determining the learning styles, the variables of the educational level of the father and the region before the university were found to be effective; gender, type of high school, department, class, mother education level, family monthly income level, number of books read in the last 1 year, frequency of social media usage, blood group and frequently used hand variables were not effective in determining learning styles.

SB405

HALKIN SPORA EĞİLİMİ YEREL YÖNETİMLERİN BU EĞİLİME DESTEĞİ

[2]Sezgin Karabağ, [1]Çağatay Manav

[1]Selçuk Üniversitesi Spor Bilimleri Fakültesi/Konya
[2]SAKARYA UYGULAMALI BİLİMLER ÜNİVERSİTESİ Spor Bilimleri Fakültesi/SAKARYA

Değişen modern dünyada evrensel bir durum haline gelen "yönetim", olması arzu edilen birçok hedefe ulaşmak için kurulan örgütlerle, bu hedeflerin üstesinden gelmek adına başta insan unsuru olmak üzere, tüm imkân ve kaynakları uyumlu bir şekilde organize eden birimin adıdır. Modernleşmenin getirdiği profesyonellik ve işbölümü gibi analitik yaklaşımlar, bir bilim dalı olarak yönetim bilimini de etkilemiştir. Bu etkileşim sonucunda, günümüzde işletme, personel, spor ve kamu yönetimi gibi farklı alt disiplinlerde ele alınan yönetim, evrensel bir olgu haline gelmiştir. Belediyeler yapılması muhtemel olan birçok görevin beraberinde, halkın spor ihtiyacını karşılamada ve gerekli desteğin sağlanmasında da çok önemli görevler üstlenmiştir. Bu çalışmadaki amaç yerel yönetimler açısından daha kaliteli ve daha sağlıklı bir yaşamı arzulayan halkın, spora eğilimlerine sorumlu birimler olarak ne derece katkı sağladığını incelemektir. Araştırmanın amacına uygun içerik analizi yöntemine dayalı olarak belge tarama metodu kullanılmıştır. Bu araştırma sonucunda elde edilen veriler ışığında halkın spora eğilimleri ve yerel yönetimlerin bu eğilimlere desteğini öğrenmek amacıyla Konya'nın 3 merkez ilçesinde toplam 500 bireyin katılımı incelenmiş ve katılımı incelenen bireylerin, halkın spora eğilimi ve yerel yönetimlerin eğilimlere desteği adlı bölümler gruplandırılmış, frekans ve yüzde olarak dağılımlar belirtilmiştir. Sonuç olarak belirlenen hedeflerin İçinde yaşadığımız dönemde şehir insanının doğal yaşam alanı içerisinde ki hareket ihtiyacının karşılanmasını sorun olarak gören bireyler yeterli boş zamana sahip olsalar da bunu pasif etkinliklerle değerlendirmektedirler. Yerel yönetimlerin kaynaklarının bir kısmını herkes için spora ayırması gerektiğini düşünen katılımcılar belli bir ücret karşılığında da olsa bu hizmetlerden yararlanmayı istemektedirler. Belirlenen hedefler neticesinde bireyler yerel yönetimlerden aldığı hizmetleri daha profesyonel personeller tarafından almayı ve hizmet aldıkları tesislerin temizlik konusunda daha titiz olmaları gerektiğini düşünmelerini istemektedirler. Bu bağlamda yerel yönetimler bu süreci dikkate alarak tesislerin yenilenmesi, insan kaynaklarının daha verimli kullanılması ve günümüzün ihtiyaçlarına yönelik spor tesisleri ve hizmetlerine önem vererek; şehirlerinde yaşayan çocuk, genç, yaşlı ve engelli vatandaşlarına çağın ihtiyaçlarına uygun

The Tendency of Public on Sport and Support of Local Governments for These Tendenci

The "government", which has an international state in the changing modern world, is the name of the unit that organizes all the resources and resources in harmony, especially human beings in order to come from above these targets that organizations established to achieve many desirable goals. Analytic approaches such as professionalism and division of labor brought by modernization has also influenced the science of management as a science department. As a result of this interaction, nowadays governments which are dealt with in different subdisciplines such as business, staff, sport and public administration has become a inernational phenomenon. Many of the tasks that are likely to be carried out by governments are undertook by important tasks in meeting the needs of the people and providing the necessary support. The aim of this study is to examine the extent to which local governments have contributed to the pursuit of a better and healthier life as responsible units for the sport tendencies. For the purpose of the research, the document scanning method was used based on content analysis method. As a result of this research, the participation of 500 individuals in 3 central districts of Konya has been investigated in order to learn about the people's tendencies sports and local governments' support for these tendencies and participants in the study were divided into groups in which the participation of the investigated individuals, the public's tendency towards the sport and the support of local government tendencies and determined as frequency and percentage distribution. Finally individuals, who see the problem of meeting the need for movement within the natural habitat of city people in the period when we live in the determined targets, evaluates them as passive activities even if they have free time. Participants who think that some of the resources of the local governments should allocate the sport for everyone want to benefit from these services even for a certain fee. As a result of the clear objectives, more professional staff should take the

services that the individual receives from local governments and the facilities they receive should be more rigorous about cleaning. In this context, local governments, taking into account this process,renew the facilities; more efficient use of human resources and the importance of sports facilities and services for today's needs; children, young, old and disabled citizens living in their cities should work on an organizational model in which they will provide appropriate services for their needs.

SB419

KAREKOD ÖĞRENME MATERYALİ DESTEKLİ ARAŞTIRMAYA DAYALI ÖĞRETİM MODELİNİN FİZİKSEL UYGUNLUK BİLGİ DÜZEYİNE ETKİSİ

***[1]Tunahan Sarıkaynak*, [1]Bekir Eser, [1]Figen Altay, [1]Yeşim Bulca**

[1]Hacettepe Üniversitesi, Spor Bilimleri Fakültesi Beden Eğitimi Ve Spor Öğretmenliği Bölümü, Ankara

***Email :** tunahansarikaynak@gmail.com, bekir-9595@hotmail.com, faltay@hacettepe.edu.tr, yesimbulca@gmail.com*

Araştırma, karekod öğrenme materyali destekli araştırmaya dayalı öğretim modelinin (ADÖM) fiziksel uygunluk bilgi düzeyine etkisini araştırmak amacıyla yapılmıştır. Araştırmanın nicel boyutuna, antrenörlük ve rekreasyon bölümünde öğrenim görmekte olan amaçlı örnekleme dayalı gönüllü 34 deney, 33 kontrol olmak üzere toplam 67 gönüllü öğrenci ve nitel boyutuna deney grubundaki 34 öğrenci katılmıştır. Araştırmada "Ön test-son test" kontrol gruplu modeline uygun deneysel desen kullanılmıştır. Veri toplama aracı olarak bilgi düzeylerini ölçmek için; Fiziksel uygunluk bilgi testi başka bir öğrenci grubuna uygulanmış Cronbah's Alpha:0,609 bulunmuştur. Verilerin toplanmasında, fiziksel uygunluk ünite konusu 4 hafta süreyle haftada bir gün 90 dk araştırmacıların karekodlara yerleştirdiği linkler aracığı ile işlenmiştir. İlk hafta karekod uygulamaları öğretilmiştir. Verilen ödevlerin tamamlanabilmesi için önceden araştırmacılar tarafından hazırlanan karekodların içerisine araştırma linkleri eklenmiştir. Uygulamalar için de çeşitli görsel bilgiler, hareketlerin nasıl yapılacağı ile ilgili ip uçları ve yapılışının üç boyutlu görüntüsü karekodlara yüklenmiştir. Her ders sonunda öğrenciler günlükleri doldurmuşlardır. Verilerin analizinde grupların denkliği için bağımsız gruplarda t testi, ön test-son test puanlarının arasındaki farkı belirlemek amacıyla 2x2 tekrarlı ölçümlerde varyans analizi yapılmıştır. Ders günlüklerinin çözümlenmesinde tümevarım analiz tekniği kullanılmıştır. Deney ve kontrol gruplarının fiziksel uygunluk bilgi testinden aldıkları puanlar arası(F= 0,901; p>.05) anlamlı fark saptanmamıştır . Buna karşılık ön ve son test (ölçümler arası etki) puanları arasında anlamlı fark saptanmıştır (F=89,234;p:,000). Benzer şekilde Grup x ölçüm etkileşim istatistiği de anlamlıdır (F=66,896; p: ,000). Sonuç olarak yüz yüze eğitim ile birlikte karekod destekli ADÖM ile eğitim ortamının zenginleştiği, öğrencinin farklı yönlerini destekleyen bilgilere ulaştığı, öğrencinin bilgiye ulaşma sürecinde hızlı ve kolaylık sağladığı söylenebilir.

The Effect Of The Qr Code Inquiry Teachıng Model On The Physıcal Fitness Knowledge Level

The aim of this study was to investigate the effect of the QR code inquiry teaching model on the physical fitness knowledge level.In the quantitative dimension of the research, 34 volunteer experiments based on purposive sampling based on coaching and recreation, a total of 67 volunteer students and 33 controls participated in the qualitative dimension and 34 students in the experimental group. The experimental design suitable for the "pre-test-post-test test control group model was used. In the data collection, physical fitness unit subject was processed for 90 minutes once a week by means of links placed by researchers on the data matrix. In the first week, research links were added to the data matrix prepared by the researchers in order to complete the given assignments. For the applications, various visual information, tips on how to perform the movements and a three-dimensional image of the execution are loaded on the data matrix. The students filled in the diaries. In order to determine the difference between t-test, pre-test and post-test scores in the independent groups for the equivalence of the groups in the analysis of the data, variance analysis was performed in 2x2 repeated measures. Induction analysis technique was used in the analysis of the course logs. There was no significant difference between the scores obtained from the physical fitness knowledge test (F = 0.901; p> .05). There was a significant difference between pre and posttest (effect between measurements) scores (F = 89,234; p:,0.00). Group x measurement interaction statistics were significant (F = 66,896; p:, 000). As a result, it can be said that education environment is enriched with face-to-face education with data matrix assisted inquiry teaching method, it has access to information supporting different aspects of the student, and it provides quick and easy in the process of access to information.

SB421

SPORDAKİ BAŞARISIZLIK NEDENLERİNİN VE ÇÖZÜM ÖNERİLERİNİN BEDEN EĞİTİMİ ÖĞRETMENLERİ GÖRÜŞÜYLE İNCELENMESİ (BURDUR İL ÖRNEĞİ)

***[1]İrem BOZDAĞ*, [1]Oğuzhan DALKIRAN, [1]Cem Sinan ASLAN**

[1]Mehmet Akif Ersoy Üniversitesi, Spor Bilimleri Fakültesi, BURDUR

***Email :** irembozdag7@gmail.com, odalkiran@mehmetakif.edu.tr, csaslan@mehmetakif.edu.tr*

İnsan yaşamı ile bütünlenmiş olan spor, desteklenmediği zaman duraksayan, desteklendiğinde ise gelişen bir olgudur. Bu bağlamda araştırmanın amacı, il sporundaki başarısızlık nedenlerinin Beden Eğitimi Öğretmen görüşleri ile belirlenerek sporda kalıcı başarılar sağlamak için gerek Milli Eğitim gerekse de Gençlik Spor İl Müdürlüklerine yapılan çözüm önerilerinin tespit edilmesidir. Araştırmanın çalışma grubu Burdur İl merkezinde görev yapan 20 Beden Eğitimi Öğretmeninden oluşmuştur. Veri toplama aracı olarak araştırmacı tarafından geliştirilen yarı yapılandırılmış görüşme formu uygulanmıştır. Görüşme formundaki ifadeler; "Spordaki Başarısızlık Nedenleri", "Sporda Kalıcı Başarılar Elde Etmek İçin Yapılan Çözüm Önerileri", "Milli Eğitim ve Gençlik Hizmetleri İl Müdürlüklerine Yapılan Çözüm Önerileri" şeklindedir. Toplanan verilerin çözümlenmesinde içerik analizi yöntemi kullanılmıştır. Araştırma sonuçlarına göre katılımcılar; yetersizliklerden dolayı kaynaklanan başarısızlık nedenlerinin ortadan kaldırıldığında sporda kalıcı başarılar yakalamanın mümkün olabileceğini savunmuşlardır. Sonuç olarak; getirilen çözüm önerileri incelendiğinde, spordaki başarısızlık nedenlerinin ve çözüm önerilerinin birbirleri ile örtüşme durumunun anlamlı olduğu sonucuna ulaşılabilir. Anahtar Kelimeler: Spor, Başarısızlık Nedenleri, Beden Eğitimi Öğretmeni, Çözüm Önerileri.

Investigation of Causes of Failure in Sports and Solution Suggestions from the Perspectives of Physical Education Teachers (The Case of Burdur Province)

Sport, which is integrated with human life, is a phenomenon that stops when not supported and develops when supported. In this context, the aim of the research is to specify the causes of failure in provincial sports by the opinions of Physical Education Teachers and to determine solutions offers for both National Education and Provincial Directorate of Youth Services in order to achieve lasting success in sports. The study group consisted of 20 Physical Education Teachers working in Burdur city center. As a data collection tool, semi-structured interview form developed by the researcher was applied. The expressions in the interview form; "Reasons for Failure in Sport", "Solutions for achieve lasting success in sports", "Solutions for Provincial Directorates of National Education and Youth Service". Analyzing the collected data was used content analysis technique. According to the results of the research; participants argued that it can be possible to achieve lasting success in sports when the causes of failure caused by inadequacies are eliminated. As a result; When the proposed solutions are examined, it can be concluded that the causes of failure in the sport and the overlap of the suggestions are meaningful. Keywords: Sports, Causes of Failure, Physical Education Teachers, Solution Offers.

SB438

BEDEN EĞİTİMİ VE SPOR ÖĞRETMENİ ADAYLARINDA NARSİSİZM VE NÖROTİSİZMİN GERÇEK VE TAHMİN EDİLEN DERS NOTUNA ETKİSİ

[1]Nihal DAL

[1]Manisa Celal Bayar Üniversitesi Spor Bilimleri Fakültesi, MANİSA

Amaç: Bu çalışmanın amacı, beden eğitimi ve spor öğretmeni adaylarında narsisizm ve duygusal tutarsızlığın gerçek ve tahmin edilen sınav notuna etkisini incelemektir. Metod: Araştırmaya 20si kadın toplam 60 beden eğitimi öğretmeni adayı katılmıştır. Katılımcılar eğitim psikolojisi vize sınavı öncesinde narsisizm ve nörotisizm ölçümlerini tamamlamışlardır. Katılımcılar sınavdan hemen sonra bekledikleri notu da rapor etmişlerdir. Bulgular: Korelasyon analizi sonuçları narsisizmin tahmin edilen notun gerçek nottan sapma miktarı ile pozitif yönde anamlı ilişki olduğunu göstermiştir. Bu sonuçlar narsistlerin bekledikleri notu abartma eğiliminde olduklarına işaret etmiştir. Regresyon analizi sonuçları da narsisizmin beklenilen notun gerçek nottan sapma miktarını anlamlı olarak öngörebildiğini göstermiştir. İki yönlü varyans analizi sonuçlarına göre, yüksek narsisizme sahip bireylerin tahmin ettikleri sınav notunun gerçek nottan daha büyük bir sapma gösterdiği saptanmıştır. Sonuçlar: Narsistler sınavdan bekledikleri notu abartmaya eğilimli olabilir.

The Effect of Narcissism and Neuroticism on Physical Education and Sports Teacher Candidates of Real and Self-Estimated Exam Grades

Aim: The present study aimed to investigate the joint effect of narcissism and neuroticism on physical education teacher candidates' real and self-estimated exam grades. Methods: The sample included 60 (20 female) first-year physical education teacher candidates. Before the educational psychology visa exam, participants completed measures of narcissism and neuroticism. Immediately after the exam, participants reported their expected exam grades. Results: Results of the correlation analysis indicated that narcissism was positively and significantly associated with the deviation of the self-estimated exam grade from the real exam grade, which means that narcissistic individuals may tend to overestimate their exam grades. Regression analyses also confirmed that narcissism is a significant predictor of the deviation of the self-estimated exam grade from the real exam grade. A two-way analysis of variance further demonstrated that narcissistic individuals self-estimated exam grades showed a higher deviation from the real exam grades than their non-narcissistic counterparts. Conclusion: Narcissistic individuals may have a predisposition to overestimate their exam grades.

SB441

İMGELEME VE KİŞİLİK: TEMASLI VE TEMASSIZ SPOR BRANŞLARIYLA UĞRAŞAN SPORCULAR ÜZERİNE BİR ARAŞTIRMA

[1]Yiğitcan Altıparmak, [1]Remzi Ferudun Dorak, [1]Ayşe Meliha Canpolat

[1]Ege Üniversitesi Spor Bilimleri Fakültesi, İZMİR

Email : *yigitaltiparmak91@gmail.com, ferudun.dorak@ege.edu.tr, meliha.canpolat@ege.edu.tr*

İmgeleme ve kişilik: temaslı ve temassız spor branşlarıyla uğraşan sporcular üzerine bir araştırma

Giriş ve Amaç Bu araştırmanın amacı çeşitli spor türleriyle uğraşan bireylerin kişilik özelliklerinin ve imgeleme boyutlarının bazı demografik özelliklere göre belirlenmesi bu kavramların aralarındaki ilişkinin ortaya konmasıdır.

Yöntem Araştırmaya toplam 290 sporcu gönüllü olarak katılmıştır. Bu sporcuların, 105'i kadın, 185'i erkek, 178'i 22 yaş ve altında, 112'si 23 yaş ve üzerindedir. Katılımcılara ulaşmak için kolayda örnekleme yöntemi kullanılmıştır. Araştırmanın bağımlı değişkenlerini sporcularda imgeleme boyutları ve kişilik özellikleri oluşturmaktadır. Bağımsız değişkenler ise; cinsiyet, yaş, spor branşı, spor yapma yılı ve milli olma durumu şeklinde belirlenmiştir.

Bulgular Sporcuların imgeleme boyutlarının demografik değişkenlere göre bilişsel genel imgeleme, bilişsel özel imgeleme, motivasyonel genel ustalık, motivasyonel özel imgeleme alt boyutlarında anlamlı farklılıklar tespit edilmiştir. Spor yapma yılı diğerlerine göre daha fazla ve milli olan sporcuların, spor yapma yılı daha az ve milli olmayan sporculara göre bilişsel genel imgeleme, bilişsel özel imgeleme, motivasyonel genel ustalık ve motivasyonel özel imgeleme alt boyutlarındaki ortalamalarının istatistiksel olarak daha yüksek olduğu belirlenmiştir. Sporcularda kişilik özelliklerinin demografik değişkenlere göre uyumluluk, sorumluluk ve duygusal dengelilik alt boyutları arasında anlamlı farklılıklar belirlenmiştir. Sporcularda imgeleme boyutları ve kişilik özellikleri arasındaki ilişki incelendiğinde kişilik özelliklerinden uyumluluk, sorumluluk, zeka/hayal gücü alt boyutları ile tüm imgeleme alt boyutları arasında pozitif yönlü anlamlı ilişkiler belirlenmiştir. Dışadönüklük alt boyutu ile bilişsel genel imgeleme, bilişsel özel imgeleme, motivasyonel genel ustalık, motivasyonel özel imgeleme alt boyutları arasında pozitif yönlü anlamlı, duygusal dengelilik alt boyutu ile motivasyonel genel uyarılmışlık alt boyutu arasında negatif yönlü anlamlı ilişkiler belirlenmiştir.

Sonuç Bu çalışma özelinde sporcularda imgeleme ve kişilik özellikleri birbirleriyle ilişkili olabileceği düşünülmektedir.

IMAGERY AND PERSONALITY: A RESEARCH ON ATHLETES IN CONTACT AND NON-CONTACT SPORTS

Imagery and personality: a research on athletes in contact and non-contact sports

Introduction and purpose The aim of this research is to determine the personality traits and imagery dimensions of the individuals dealing with various sports types according to some demographic characteristics and to reveal the relationships between these concepts.

Methods 290 athletes voluntarily participated in this study. Of those athletes, 105 of them were women and 185 of them were men; 178 of them were under the age of 22 years and 112 of them were over the age of 23 years. Convenience sampling method was used for accessing the participants. The dependent variables of the study are imagery dimensions and personality traits. Independent variables are gender, age, sports branch, year of experience and nationality.

Findings Significant differences were found in the sub-dimensions of cognitive general imagery, cognitive special imagery, motivational general mastery, motivational special imagery according to demographic variables. It was determined that the athletes who had a higher sports age and who were national were statistically higher than athletes who had lower year of sports age and who were non-national in cognitive general imagery, cognitive special imagery, motivational general mastery and motivational special imagery sub-dimensions. Significant differences were found in the sub-dimensions of agreeableness, conscientiousness and emotional stability according to demographic variables. When the relationships between imagery dimensions and personality traits in athletes were examined, significant positive relationships between the sub-dimensions of agreeableness, conscientiousness, ıntellect/openness and all imagery sub-dimensions were found. There were significant positive relationships between extraversion sub-dimension and cognitive general imagery, cognitive special imagery, motivational general mastery, motivational special imagery sub-dimensions. There were significant negative relationships between emotional stability sub-dimension and motivational general arousal sub-dimension.

Results In this study imagery and personality traits in athletes might be thought to be associated with each other.

SB449

RESMİ ORTAÖĞRETİM KURUMLARINDA GÖREV YAPAN ÖĞRETMENLERİN ALGILARINA GÖRE OKUL YÖNETİCİLERİNİN, YÖNETİCİLİK BECERİLERİNİN ÖRGÜT İKLİMİNE KATKISININ İNCELENMESİ (KONYA İLİ ÖRNEĞİ)

[1]Felat AVUNÇ, [2]Veli Onur ÇELİK

[1]M.E.B. Düden Anadolu Lisesi, KONYA
[2]Eskişehir Teknik Üniversitesi Spor Bilimleri Fakültesi, ESKİŞEHİR

Email : *felatavunc@anadolu.edu.tr, onurcelik@eskisehir.edu.tr*

GİRİŞ VE AMAÇ Eğitim, ülkede var olan bireylerin eğitilmesi ve topluma faydalı bireylerin yetiştirilmesi hedefini kendi içerisinde barındırmaktadır (Uluğ, 1999, s. 38). Her örgütte olduğu gibi okul örgütünde de bir yönetici bulunmaktadır. Yöneticilerin, örgüt üyeleri ile kurduğu iletişimin düzeyi örgüt üyelerini etkin kılmaktadır (Putti and Aryee, 1990, s. 44). Yöneticilerin örgüt üyelerinin verimli kılınmasında büyük öneme sahip olması nedeniyle Konya ilindeki resmi ortaöğretim kurumlarında görev yapan öğretmenlerin algılarına göre okul yöneticilerinin, yöneticilik becerilerinin örgüt iklimine katkısının incelenmesi amaçlanmıştır. YÖNTEM Araştırmada karşılaştırmalı modelden yararlanılmıştır. Verilerin toplanması amacıyla Akar (2006) tarafından geliştirilen "Yöneticilerin, Yöneticilik Becerilerinin Örgüt İklimine Katkısı" adlı ölçek ile araştırmacı tarafından hazırlanan anket formu kullanılmıştır. Araştırmanın evreni 4226 branş öğretmenidir. Tabakalama örnekleme yönteminin ardından kolayda örnekleme yöntemi kullanılarak ulaşılan 448 branş öğretmeni araştırmanın örneklemini oluşturmaktadır. BULGULAR Yapılan analiz sonucunda ölçek boyutlarından "İşe Dönüklük", "Anlayış Gösterme" ve "Yakından Kontrol" boyutlarının ortalama değerin üzerinde "Yüksekten Bakma" boyutunun ise boyut ortalama değerinin altında kaldığı tespit edilmiştir. Ayrıca Ölçek boyutları ile demografik bilgilere ait değişkenler arasında yapılan t-Testi ve ANOVA testi sonucunda cinsiyet değişkenindeki gruplar haricinde diğer gruplar arasında anlamlı farklılıkların olduğu görülmüştür. SONUÇ Araştırmada yer alan boyut değerleri, Halpin (1966)'nin yaptığı çalışma sonucunda elde ettiği, eğitimin verimli kılınmasında önemli gördüğü açık iklim tipine ait boyut değerleri ile karşılaştırılmıştır. Araştırmada elde edilen boyut değerleri açık iklim tipine ait boyut değerlerinden farklı çıkmıştır. Ayrıca bu farklılık cinsiyet değişkeni haricinde yer alan demografik değişkenlere ait gruplar arasında da farklılık oluşturmaktadır.

Examination of the contribution of the school administrators' administrative skills to the organizational climate according to the perceptions of teachers working at official secondary education institutions (konya province sample)

INTRODUCTION AND PURPOSE Education, the existing individuals in the country to educate individuals and the purpose of raising individuals in society contains the goal (Uluğ, 1999, p. 38). As in every organization, there is a manager in the school organization. The level of communication established by the managers with members of the organization makes the members of the organization effective (Putti and Aryee, 1990, p. 44). The aim of this study is to examine the contribution of school administrators to the organizational climate according to perceptions of teachers working in official secondary schools in Konya, since the administrators have great importance in making the members of the organization efficient. METHOD Comparative model was used in the research. In order to collect the data, a questionnaire developed by Akar (2006) and ölçek Contribution of Managers' Skills to Organizational Climate and questionnaire form prepared by the researcher were used. The population of the research is 4226 branch teachers. Following the stratification sampling method, 448 branch teachers who are easily reached by using the sampling method constitute the sample of the study. RESULTS As a result of the analysis, it was found that ölçek Return to Work ", Göster Understanding Understanding" and "Closely Control" dimensions were above the average value and Looking from High "dimension was below the dimension average value. In addition, t-test and ANOVA test between the scale dimensions, demographic variables revealed significant differences between the groups except gender. RESULT Dimensional values in the study were compared with the dimension values of

the open climate type that Halpin (1966) obtained as result of his study, which he considered important in making education efficient. Dimensional values obtained from the study were different from those of open climate type. Also included except for those differences constitute gender differences in the demographics between groups.

SB452

TÜRK KÜLTÜRÜNDE GELENEKSEL GÜREŞALGISI

[1]Selahattin Koç, [2]Mehmet Türkmen, [1]Selahttin Koç

[1]Gaziantep Üniversitesi Beden Eğitimi Ve Spor Yüksek Oklu
[2]Samsun Besyo

Email : *skoc23@hotmail.com, skoc23@hotmail.com, skoc23@hotmail.com*

Bu çalışma,Türk toplumlarındageleneksel güreşler incelenip, sosyal yapı ve yaşayışlarında tarihi ve kültürel boyutu neydi vene gibi evrim geçirdi? Şimdi ulusal bünyede ve uluslararası düzeydeki durumu nedir sorularına yanıt aranacaktır. Problem: Türk spor tarihinde engin ve spor geleneğinde zengin bir yeri olduğu bilinen geleneksel güreşler, bu zenginliğinin ulusal ve uluslararası düzeyde literatürlere yansımaması, küreselleşme ile geleneksel kültür unsurlarını yitirmesi, milli hafızalardan silinir duruma gelmesi araştırmanın problemidir. Amacı: bu mütevazi çalışmadadini, milli, siyasi, askeri, ekonomik ve sosyal alanda Türk halkları geleneksel güreşleri nasıl algılıyor sorusuna cevap bulmaya çalışarak, bulunan cevabı spor literatürüne doğru yansıtmak amaçlanmıştır.Metot: çalışmada niteliksel yaklaşım içinde yer alan modellerden, betimsel tanımlama ve karşılaştırma yöntemi kullanılmıştır.Sonuç: Türk halklarının sosyal yapı ve yaşayışlarında da baş aksiyon olan güreş, bir spor formatı olmanın ötesinde sosyal bir değer olarak algılandığı anlaşıldı. Güreşin engin bir kültüre ve zengin bir dini ve milli ritüele sahip olduğu ve de bunlardan birçoğunu yitirdiği;küreselleşmeden olumsuz etkilense de hala güreşe ve güreşçiye karşı özellikle Orta Asya'da muhabbet duyulduğu;popüleritesinin artması için çağdaş girişimlerden faydalanılamadığıve akademik yayınlarda yeterinceyer almadığı sonucuna varıldı

TRADITIONAL WRESTLING PERCEPTION IN TURKISH CULTUR

This study, examines traditional wrestling in Turkish societies, what was the historical and cultural dimension of social structure and life and what did it evolve?It will now be sought to answer questions about its status at the national and international level.Problem: Traditional wrestling in the history of Turkish sports, known to have a rich place in the sports tradition,this wealth is not reflected in the literature at national and international level,loss of traditional cultural elements through globalization, national memory is the problem of the research to be erased.Purpose: In this humble study of religion,national, political, military, economicand trying to find answers to the question of how Turkish peoples perceive traditional wrestling in the social field, it is aimed to reflect the answer to sports literature correctly.Method: from the models included in the qualitative approach in the study,descriptive identification and comparison method was used.Conclusion: Wrestling, which is the main action in the social structure and life of Turkish people,it was understood that it was perceived as a social value beyond being a sports format.Wrestling has a vast culture and a rich religious and national ritual,and lost many of them;that despite the negative impact of globalization, there is still a conversation about wrestling and wrestlers, especially in Central Asia;cannot benefit from contemporary initiatives to increase its popularityand academic publications it was concluded that there is not enough space.

SB453

ETRÜSK, MISIR VE ESKİ TÜRKLERDEKİ KADIN SPORCU GÖRSELLERİ BENZERLİKLERİ

[1]Selahattin Koç, [2]Gülten İmamoğlu

[1]Gaziantep Üniversitesi Beden Eğitimi Ve Spor Yüksek Oklu
[2]Ondokuz Mayıs Üniversitesi Güzel Sanatlar Fakültesi Resim Anasanat Dalı.

Email : *skoc23@hotmail.com, skoc23@hotmail.com*

Bu çalışmada Etrüsk, Mısır ve Eski Türklerdeki Kadın sporcu görsellerindekibenzerlikler araştırılmıştır. Literatür taraması yapılmıştır. Etrüsk mezar resimlerinin konuları avcılık, balıkçılık, spor yarışmaları, dans, ziyafet gibi gündelik hayattan alınma eğlenceli sahnelerdir.Etrüsklerde kadınlar atletizm yarışlarına katılmışlar ve dans figürleri ise çok fazladır. Hatta genç kızlar çıplak erkeklerin yarışmalarını izleyebiliyorlardı.Etrüsk mezarlarında görülen kadın figürlerde çıplak olanların yanında genellikle giyinik spor müsabakaları yapılmıştır. Eski Mısırda da kadın sporcu görsellerine rastlanmıştır. Tüm festivallerin hepsine dans performansları eşlik etmiştir. Eski Türklerde Dede Korkut kitabında erkeklerin evlenecekleri kızları güreşte, at yarışında ve okçulukta yenmeleri gerektiği anlatılır. Görsel kadın sporcu figürü azdır. Sonuç: Etrüskler ve Eski Mısırlılarda kadın sporcu görsellerine göre kadınların sportif yarışlara katıldıkları tespit edilmiştir. Yine Eski Türklerde kadınların spora katıldığını gösteren kaya resimleri bulunmuştur. Eski Türklerdeki kadın sporcu görseli ile Etrüsklerdeki ve Mısırdaki kadın görsellerinde benzerlikler mevcuttur. Dans eden kadınlar ön plandadır.

Female Athlete Images in Etruscan, Egyptian and Ancient Turks

In this study, the similarities between Etruscan, Egyptian and Ancient Turkish women figure athletes were investigated. Literature was searched. The subjects of Etruscan grave paintings are hunting, fishing, sports competitions, dancing, banquets and daily life. In the Etruscans, women participated in athletics races and dance figures were very high. Even young girls could watch the contest of naked boys. In the Etruscan tombs, in addition to the naked ones, women's figures are usually dressed in sports. The images of women athletes were found in ancient Egypt. All of the festivals were accompanied by dance performances. Dede Korkut in the old Turks book tells the men that they should beat the girls they will marry in wrestling, horse racing and archery. Visual figure of female athlete is few. Conclusion: According to the images of women athletes in Etruscans and Ancient Egyptians, it was determined that women participated in sporting races. Rock paintings showing the participation of women in sport were also found in ancient Turks. There are similarities between the images of women athletes in ancient Turks and women are visuals in Etruscans and Egypt. Dancing women was in the foreground.

SB457

SPORA YÖNELİK TUTUMUN MENTAL İYİ OLUŞA ETKİSİ

***[1]Nuri Berk Güngör*, [1]Okan Burçak Çelik**

[1]Gazi Üniversitesi Spor Bilimleri Fakültesi, Ankara

Email : *nuriberkgungor@gmail.com, okanburcakcelik@hotmail.com*

Spora olan ilgi toplumumuzda giderek artmaktadır. Bu ilgiye karşılık olarak gerek tesisleşme gerekse rekreatif etkinliklerin sayısında bir artış yaşanmaktadır. Artışla birlikte birçok kişinin egzersizi zaman planlamalarına kattıkları gözlemlenmektedir. Bununla beraber, spor ve egzersizin olumlu etkileri arasında zihinsel rahatlama olgusunun bulunması bu araştırmanın arkasındaki merak unsurunu ortaya çıkarmıştır. Araştırmanın amacı, spora yönelik tutumun mental iyi oluş üzerindeki yordayıcı etkisinin belirlenmesidir. Araştırmanın çalışma grubunu, 2018-2019 bahar döneminde Gazi Üniversitesi Spor Bilimleri Fakültesi'nde öğrenim görmekte olan 120 erkek ve 100 kadın katılımcı oluşturmaktadır. Veri toplama aracı olarak, kişisel bilgi formunun yanı sıra Şentürk (2014) tarafından geliştirilen Spora Yönelik Tutum Ölçeği ile Tennant (2007) tarafından geliştirilip Kendal (2015) tarafından uyarlanan Warwick-Edinburg Mental İyi Oluş Ölçeği kullanılmıştır. Veri setinden elde edilen cronbach alpha değerleri ölçekler için sırasıyla .97 ve .86 olarak hesaplanmıştır. Shapiro-Wilk testi ile skewness ve kurtosis değerleri verilerin normal dağıldığını göstermiştir. Verilerin analizinde; betimsel istatistikler, Pearson Korelasyon ve Basit Doğrusal Regresyon Analizi kullanılmıştır. Gerçekleştirilen analizler sonucunda katılımcıların spora yönelik tutumlarının ortalama düzeyde olduğu (X=2.13), mental iyi oluş seviyelerinin ise yüksek olduğu tespit edilmiştir (X=4.06). Katılımcıların spora yönelik tutumları ile (yordayıcı değişkenle) mental iyi oluş (yordanan) arasında ikili ve kısmi korelasyonlar incelendiğinde, yordayıcı ve yordanan değişkenler arasında anlamlı bir ilişki tespit edilememiştir (R=0.44, R2=002, p>.51). İlgili değişken dikkate alındığında ise toplam varyansın %02'sini açıkladığı belirlenmiştir.

Anahtar Kelimeler: Mental iyi oluş, spora yönelik tutum, spor bilimleri

THE EFFECT OF SPORTS ATTITUDE ON MENTAL WELL-BEING

Interest in sports is increasing in our society. In response to this interest, there is an increase in the number of both establishment and recreational activities. With the increase, it is observed that many people add exercise to their time planning. However, the fact that there is a phenomenon of mental relaxation among the positive effects of sport and exercise revealed the curiosity behind this research. The aim of this study was to determine the predictive effect of sports attitude on mental well-being. The study group consisted of 120 male and 100 female participants studying at Gazi University Faculty of Sport Sciences in 2018-2019 spring term. In addition to the personal information form, the Attitude Scale towards Sport developed by Şentürk (2014) and the Warwick-Edinburgh Mental Well-Being Scale developed by Tennant (2007) and adapted by Kendal (2015) were used as data collection tools. The cronbach alpha values obtained from the data set were calculated as .97 and .86 for the scales, respectively. Descriptive statistics, Pearson Correlation and Simple Linear Regression Analysis were used to analyze the data. As a result of the analyzes, it was found that the attitudes of the participants to the sport were at an average level (X= 2.13) and their mental well-being levels were high (X=4.06). When the dual and partial correlations between participants' attitudes towards sport (predictor variable) and mental well-being (predicted) were examined, no significant relationship was found between predictor and predicted variables (R = 0.44, R2 = 002, p> .51). When the related variable is taken into consideration, it is determined that it explains %02 of the total variance.

Key Words: Mental well-being, attitude towards sports, sports sciences

SB459

ÇOCUĞUM NEDEN FUTBOL OYNUYOR?

[1]Hande Nur Akköse, [2]Hande Nur Akköse, [2]Filiz Fatma Çolakoğlu, [2]Ekrem Levent İlhan, [2]Gönül Tekkurşun Demir

[1]Gazi Üniversitesi Spor Bilimleri Fakültesi, ANKARA
[2]Gazi Üniversitesi Spor Bilimleri Fakültesi,ANKARA

Email : *handeaakkose@gmail.com, handeaakkose@gmail.com, fcolakoglu@gmail.com, levent-besyo@hotmail.com, gonultekkursun@hotmail.com*

Özet

Bu araştırmanın amacı, ebeveynlerin çocuklarını futbola yönlendirme nedenlerini derinlemesine incelemektir. Araştırma, nitel araştırma yaklaşımlarından tarama modelinde desenlenmiştir. Araştırmanın çalışma grubunu, Ankara İli Merkezi'ndeki 6-13 yaş arası çocukların (71 erkek) , yaş ortalaması 37-46 yaş arasında olan; gönüllü 29 anne, 42 baba toplam 71 ebeveyn oluşturmaktadır. Veri toplama aracı olarak, ebeveynlerin kişisel görüşlerini öğrenebilmek amacıyla yarı yapılandırılmış görüşme formu kullanılmıştır. Verilerin analizinde içerik analizinden yararlanılmıştır. Ebeveynlerin görüşlerinden elde edilen veriler doğrultusunda; çocukların futbola katılım sürecinde kendinden kaynaklı nedenleri ve ebeveynlerin çocuklarını futbola yönlendirme nedenlerine ilişkin görüşler kategoriler halinde incelenmiştir. Sonuç olarak çocuklardan kaynaklı nedenler arasında; popüler bir spor olduğu düşüncesi, antrenörlere duyulan sevgi ve çevrelerine özendikleri görülmüştür. Ebeveynlerden kaynaklı nedenlerde ise; kötü alışkanlıklardan uzak tutma niyeti, futbol sayesinde dijital ortamlardan uzak tutabilmek, çocuklarını sporla sosyalleştirmek aynı zamanda bu süreçte yeteneklerine ve sportif faaliyetlerine destek sağlamak amacıyla futbola yönlendirdikleri görülmüştür. Anahtar Kelimeler: Çocuklar, Aile, Ebeveyn, Futbol, Nitel Çalışma

WHY DOES MY CHILD PLAY FOOTBALL?

Abstract

The aim of this study is to examine the reasons why parents guide their children to football. The research was designed in the screening model, one of the qualitative research approaches. The study group consisted of children aged between 6-13 years (71 males) in the center of Ankara. With 29 volunteer mothers and 42 volunteer fathers, totally 71 parents participated in this study. As a data collection tool, semi-structured interview form was used to learn the personal opinions of the parents. Content analysis was used for data analysis. According to the data obtained from the opinions of the participant parents; self-induced reasons for children's participation in football and the opinions of parents about the reasons for guiding their children to football were examined in categories. As a result, among the causes of children; the idea of being a popular sport, the love of coaches and their environment were observed. Based on the participant parents' reasons ; intention to keep away their children from bad habits, to keep away their children from digital environments thanks to football, to socialize their children with sport in this process to support their talents and sport activities were found.

Keywords: Children, Family, Parents, Football, Qualitative Research

SB460

YALNIZLIK: DİJİTAL OYUN OYNAMA MOTİVASYONUNU ARTTIRIR MI?

[1]Hande Nur Akköse, [2]Hande Nur Akköse, [2]Filiz Fatma Çolakoğlu

[1]Gazi Üniversitesi Spor Bilimleri Fakültesi, ANKARA
[2]Gazi Üniversitesi Spor Bilimleri Fakültesi,ANKARA

Email : *handeaakkose@gmail.com, handeaakkose@gmail.com, fcolakoglu@gmail.com*

Özet

Amaç: Bu araştırmanın amacı, ergenlerde dijital oyun oynama motivasyonları ile yalnızlık düzeylerini belirleyip bazı değişkenlere göre incelemektir.

Yöntem: Araştırma grubunu 2018-2019 eğitim-öğretim yılında Ankara ili merkez ilçelerinden Meslek Liseleri'nde eğitim gören 14-18 yaş arası rastgele yöntem ile seçilmiş, 23 kadın, 68 erkek toplam 91 öğrenci gönüllü olarak oluşturmuştur. Araştırmada verilerin toplanmasında Demir ve Hazar (2018) tarafından geliştirilen 'Dijital Oyun Oynama Motivasyonu Ölçeği ve Hays ve DiMatteo (1987) tarafından 8 maddeye dönüştürülmüş ve Doğan ve ark. tarafından (2011) Türkçe'ye uyarlanmış 'Yalnızlık Ölçeği' kullanıldı. Verilerin analizinde Mann-Whitney U ve Kruskal-Wallis analizi kullanılmıştır.

Bulgular: Analizlere bakıldığında cinsiyetler arası dijital oyun oynama motivasyonu alt boyutları ve yalnızlık düzeyi arasında anlamlı farklılık tespit edilmemiştir ($p>0,05$). Dijital oyun oynama süresine göre yapılan sonuçlarında katılımcıların dijital oyun oynama süreleri ile yalnızlık düzeyi arasında anlamlı farklılık tespit edilmiştir ($p<0,05$). Buna göre, 3 saat ve üzeri dijital oyun oynayanların yalnızlık sıra ortalamalarının ($x =60,15$), en az 50 dakika dijital oyun oynayanların yalnızlık sıra ortalamalarından ($x =39,84$) anlamlı düzeyde yüksek olduğu tespit edilmiştir.

Sonuç: Araştırma sonuçlarına göre, ergenlerde yalnızlık duyguları arttıkça dijital oyun oynama sürelerinin de arttığı söylenebilir. Ergenlerin dijital oyunlardan uzaklaştırmak ve yaşam kalitelerini arttırabilmek için yetilerine göre uzun süreli, planlı sosyal aktivitelerde yer alması gerektiği söylenebilir.

LONELINESS: DOES DIGITAL GAME INCREASE MOTIVATION?

Abstract

Objective: The aim of this study is to determine the motivation and loneliness levels of adolescents in digital games and to investigate them according to some variables.

Method: In the 2018-2019 academic year, a total of 91 volunteer students (23 women, 68 men) who were randomly selected from 14-18 years of age at the Vocational High Schools in Ankara were involved in the study group. Digital Game Playing Motivation Scale developed by Demir and Hazar (2018) and 8 items from Loneliness Scale revised by Hays and DiMatteo (1987) and translated into Turkish by Doğan et al (2011) were used in order to collect the data. Mann-Whitney U and Kruskal-Wallis analysis were employed for data analysis.

Results: No significant difference was found between the gaming motivation sub-dimensions and loneliness levels considering the genders ($p> 0.05$). According to the obtained results considering the duration of digital game play, a significant difference was found

between the duration of digital game play and the loneliness level of the participants ($p < 0.05$). This means that the loneliness rank average ($x = 60.15$) of those who played digital games for 3 hours or more was found to be significantly higher than the loneliness rank average ($x = 39.84$) of those who played digital games for at least 50 minutes.

Conclusion: According to the results of the study, it can be said that as the loneliness feelings increase in adolescents, the duration of playing digital games increases. It can be said that adolescents should take part in long-term planned social activities by taking their abilities into account in order to remove them from digital games and improve their quality of life. Keywords: Adolescent, Digital Game, Loneliness

SB461

YALNIZLIKTA FİZİKSEL AKTİVİTENİN YERİ: ERGENLERDE

[1]Hande Nur Akköse*, [2]Filiz Fatma Çolakoğlu, [2]Hande Nur Akköse

[1]Gazi Üniversitesi Spor Bilimleri Fakültesi, ANKARA
[2]Gazi Üniversitesi Spor Bilimleri Fakültesi,ANKARA

***Email :** handeaakkose@gmail.com, fcolakoğlu@gmail.com, handeaakkose@gmail.com*

Özet

Amaç: Bu araştırmanın amacı, ergenlerde fiziksel aktiviteye katılım motivasyonları ile yalnızlık düzeylerini belirleyip bazı değişkenlere göre incelemektir.

Yöntem: Araştırma grubunu 2018-2019 eğitim-öğretim yılında Ankara ili merkez ilçelerinden Meslek Liseleri'nde eğitim gören 14-18 yaş arası rastgele yöntem ile seçilmiş, 23 kadın, 68 erkek toplam 91 öğrenci gönüllü olarak oluşturmuştur. Araştırmada verilerin toplanmasında Demir ve Hazar (2018) tarafından geliştirilen "Fiziksel Aktiviteye Katılım Motivasyonu Ölçeği" ve Hays ve DiMatteo (1987) tarafından 8 maddeye dönüştürülmüş ve Doğan ve ark. tarafından (2011) Türkçe'ye uyarlanmış "Yalnızlık Ölçeği" kullanıldı. Verilerin analizinde Mann- Whitney U ve Kruskal-Wallis analizi kullanılmıştır.

Bulgular: Analizlere bakıldığında cinsiyetler arası alt boyutları fiziksel aktiviteye katılım motivasyonu ve yalnızlık düzeyi arasında anlamlı farklılık tespit edilmemiştir ($p>0,05$). Buna göre katılımcıların fiziksel aktiviteye katılım sürelerinde Bireysel Nedenler alt boyutu ile Yalnızlık Düzeyi arasında anlamlı farklılık tespit edilmiştir ($p<0,05$). Buna göre, fiziksel aktiviteye katılım motivasyonu alt boyutlarından Bireysel Nedenler alt boyutunda 3 saat ve üzeri fiziksel aktiviteye katılım puan ortalamalarının (x =52,80) en az 50 dakika fiziksel aktivite yapanların puan ortalamalarından (x =43,71) anlamlı düzeyde yüksek olduğu saptanmıştır ($p<0,05$). Ayrıca 3 saat ve üzeri fiziksel aktivite yapanların yalnızlık puan ortalamalarının (x =60,15), 1-2 saat fiziksel aktivite yapanların yalnızlık puanlarından (x =38,07) ve en az 50 dakika fiziksel aktivite yapanların yalnızlık puan ortalamalarından (x =39,84) anlamlı düzeyde yüksek olduğu tespit edilmiştir.

Sonuç: Araştırma sonuçlarına göre, ergenlerde fiziksel aktivite süresi arttıkça yalnızlık duygularının azaldığı söylenebilir. Dolayısıyla ergenlerin yaşam kalitelerini arttırabilmek için planlı ve uzun süreli egzersiz programlarında yer alması ve bu konu hakkında bilinçlendirilmesi hedeflenmektedir.

Anahtar Kelimeler: Ergen, Fiziksel Aktivite, Yalnızlık

THE PLACE OF PHYSICAL ACTIVITY IN LONELINESS: IN ADOLESCENTS

Abstract

Objective: The aim of this study is to determine the motivations of participation in physical activity and loneliness levels in adolescents and to examine them according to some variables.

Method: In the 2018-2019 academic year, a total of 91 volunteer students (23 women, 68 men) who were randomly selected from 14-18 years of age at the Vocational High Schools in Ankara were involved in the study group. In the study, "Participation in Physical Activity Motivation Scale developed by Demir and Hazar (2018), and 8 items from Loneliness Scale revised by Hays and DiMatteo

(1987), and translated into Turkish by Doğan et al. (2011) were used. Mann-Whitney U and Kruskal-Wallis analysis were used for data analysis.

Results: No significant difference was found between motivation to participate in physical activity and loneliness level ($p > 0.05$) considering gender sub-dimensions. This means that a significant difference was found between the Individual Causes subscale and Loneliness Level in the participants' participation in physical activity ($p < 0.05$). Accordingly, in the Individual Causes sub-dimension of motivation to participate in physical activity sub-dimension, the mean scores of participation in physical activity for 3 hours or more ($x = 52.80$) were significantly higher than the mean score of those who performed at least 50 minutes ($x = 43.71$). ($p < 0.05$). In addition, the loneliness scores of those who do physical activity 3 hours or more ($x = 60.15$), the loneliness scores of those who do physical activity 1-2 hours ($x = 38.07$) and the loneliness scores of those who do physical activity for at least 50 minutes (x) 39 = 39.84).

Conclusion: According to the results of the study, it can be said that the loneliness feelings decrease as the duration of physical activity increases in adolescents. Therefore, in order to improve the quality of life of adolescents, it is.

SB464

LİSE ÖĞRENCİLERİNİN KARİYER KAYGISI İLE BEDEN EĞİTİMİ DERS TUTUMLARININ OKUL TÜRÜ VE SPOR YAPMA DEĞİŞKENLERİNE GÖRE İNCELENMESİ

***[1]Ferhat ÇAKIR*, [2]Oğuzhan DALKIRAN, [2]Cem Sinan ASLAN**

[1]Milli Eğitim Bakanlığı ISPARTA
[2]1Mehmet Akif Ersoy Üniversitesi Eğitim Bilimleri Enstitüsü Beden Eğitimi Ve Spor Öğretimi Anabilim Dalı BURDUR

***Email :** guler_ferhat@hotmail.com, odalkiran77@gmail.com, csaslan@mehmetakif.edu.tr*

Giriş ve Amaç: Araştırmanın amacı, Milli Eğitimi Bakanlığının belirlediği yerleştirme türüne göre seçilen lise öğrencilerinin kariyer kaygı düzeylerinin ve beden eğitimi dersine yönelik tutumlarının okul türü ve spor yapma değişkenlerine göre karşılaştırılması ve ilişkisinin belirlenmesidir. Yöntem: Araştırmaya Isparta il merkezinde bulunan Fen Lisesi, Sosyal Bilimler Lisesi, Anadolu Lisesi ve Meslek Lisesinde öğrenim gören 1304 lise öğrencisi katılmıştır. Veri toplama aracı olarak; Güllü ve Güçlü (2009) tarafından geliştirilen "Beden Eğitimi Dersine Yönelik Tutum Ölçeği", Gündüz ve Yılmaz (2016) tarafından geliştirilen ''Kariyer Kaygı Ölçeği'' kullanılmıştır. Verilerin çözümlenmesinde SPSS (Ver.22) paket programındaki tanımlayıcı istatistiksel analizleri ile, kariyer kaygısı ve ders tutumu ilişkisinde bağımlı ve bağımsız değişkenler arasındaki ilişkinin yönü ve kuvveti, Spearman korelasyon analizi ile, okul türü ve spor yapma değişkenlerinin karşılaştırılmasında Kruskal Wallis analizi kullanılmıştır. Analizlerde anlamlılık düzeyi 0,05 olarak kabul edilmiştir. Bulgular: Araştırma sonuçlarına göre; Lise öğrencilerinin kariyer kaygı düzeyleri ve ders tutumları arasında hem okul türü değişkenine göre hem de spor yapma değişkenine göre anlamlı bir farklılığın olduğu tespit edilmiştir ($p<0,05$). Verilere göre lise öğrencilerinin kariyer kaygı düzeyleri sırasıyla Anadolu Lisesinde öğrenim gören öğrencilerin ($\bar{X}=687,68$), Fen ve Sosyal Bilimler Lisesinde öğrenim gören öğrencilerin ($\bar{X}=648,51$), Meslek Lisesinde öğrenim gören öğrencilerin ($\bar{X}=611,55$) olduğu tespit edilmiştir. Verilere göre lise öğrencilerinin beden eğitimi dersine yönelik tutum düzeyleri sırasıyla Anadolu Lisesinde öğrenim gören öğrencilerin ($\bar{X}=682,81$), Fen ve Sosyal Bilimler Lisesinde öğrenim gören öğrencilerin ($\bar{X}=643,59$), Meslek Lisesinde öğrenim gören öğrencilerin ($\bar{X}=620,61$) olduğu tespit edilmiştir. Lise öğrencilerinin kariyer kaygı düzeyleri ile beden eğitimi dersine yönelik tutumları arasında düşük düzeyde pozitif yönde bir ilişki olduğu saptanmıştır ($r=0,242$; $p>0,05$). Sonuç: Sonuç olarak, okul türü ve spor yapma değişkenlerinin öğrencilerin kariyer kaygı düzeyleri ile beden eğitimi ders tutumları üzerinde önemli bir etkisinin olduğu söylenebilir. Anahtar Kelimeler: Beden Eğitimi ve Spor, Okul Türü, Kariyer Kaygısı, Beden Eğitimi Ders Tutumu

With The Career Of High School Students Have Physical Education Course Attitudes The Type Of School And Sports To Check According To The Variables

Introduction and Purpose: The purpose of the research is determined by the placement of the Ministry of National Education to be chosen according to the type of high school students career concern levels and the kind of the lesson on the physical education and sports to school type variables and the relationship of the determination. Methodology: Research Isparta Province in the center of the Science High School for the Social Sciences, Anatolian High School and Vocational School education of high school students participated in the 1304. As the vehicle data collection; Güllü and Güçlü (2009) "Physical Education developed by the attitude toward the lesson on the scale", Gümdüz and Yilmaz (2016) was developed by the Scale of the Career of concern to "' is used. Data Analysis SPSS (Ver.22) package program with the statistical analysis identifying career concern the behavior of the course and the relationship between the dependent and independent variables in the direction and the force of the relationship, Spearman correlation analysis and the type of school and sports variables Kruskal Wallis analysis is used to compare the level of plausibility analysis has been adopted in the 0,05. Findings: Depending on the results of the survey of High School students and career concern levels between the positions of the course and depending on the state of the type of school and sports making a difference to meaningful variable has been detected ($p<0.05$). According to the levels of high school students career concern Anadolu High School education in order of the students ($\bar{X}=687,68$), High School Science and Social Sciences and education of the students ($\bar{X}=648,51$) Vocational School for the education of

the students ¯X611,55 (=) has been detected. According to data from the lesson on the training of high school students attitude toward the body levels of Anadolu High School education in order of the students (¯X= 682,81), High School Science and Social Sciences and education of the students (¯X= 643,59), Vocational School education of the students ¯X620,61 (=) has been detected.High School students career levels of concern for the physical education lesson between the positions of the low level of a relationship in a positive direction has been (r=0,242; p>0.05). Result: As a result of the type of school and sports variables levels of career concern the students physical education courses on the positions can be said to have a significant impact on the. Key Words: Physical Education and Sports, School Type, Career concern the behavior of the Physical Education Course

SB468

RİTİM EĞİTİMİ VE DANS ETKİNLİKLERİNİN ÜNİVERSİTE ÖĞRENCİLERİNİN OYUN, DANS VE MÜZİK DERSLERİNE İLİŞKİN MOTİVASYONLARINA ETKİSİ

[1]MERYEM ALTUN, [2]MURAT ATASOY

[1]NİĞDE ÖMER HALİSDEMİR ÜNİVERSİTESİ BESYO, NİĞDE
[2]AHİ EVRAN ÜNİVERSİTESİ BEESYO, KIRŞEHİR

Email : *mrymltn@hotmail.com, muratatasoy40@gmail.com*

Bu çalışmada, ritim eğitimi ve dans etkinliklerinin üniversite öğrencilerinin oyun, dans ve müzik derslerine ilişkin motivasyonlarına etkisi incelenmiştir. Araştırma ön-test/son-test kontrol gruplu deneysel desen kullanılarak yürütülmüştür. "Oyun, dans ve müzik dersine ilişkin motivasyon ölçeği" Özevin (2006) tarafından geliştirilmiştir. Çalışmaya 2018-2019 eğitim-öğretim yılı güz döneminde Niğde Ömer Halisdemir Üniversitesi Beden Eğitimi ve Spor Öğretmenliği bölümünde öğrenim gören daha önce hiç dans etmemiş ritim eğitimi ve dans etkinliklerine katılan 54 deney ve bu etkinliklere katılmayan 50 kontrol grubu olmak üzere toplam 104 kadın öğrenci gönüllü olarak katılmıştır. Deney grubuna, ritim eğitimi ve dans etkinlikleri, 14 hafta boyunca haftada 1 gün 3 saat olarak uygulanmıştır. Elde edilen veriler, SPSS 21 paket programı kullanılarak incelenmiştir. Verilerin analizinde deney ve kontrol grubu arasındaki farkları incelemek için ilişkili örneklem t testi kullanılmıştır. Araştırma sonucuna göre deney grubunun ön testleri ile son testleri arasında istatistiksel olarak anlamlı bir farklılık bulunmaktadır. Kontrol grubunun ön testleri ile son testleri arasında ise istatistiksel olarak anlamlı bir farklılık bulunmamaktadır. Buna göre ritim eğitimi ve dans derslerinin öğrencilerin oyun, müzik ve dansa ilişkin motivasyonlarına olumlu katkı sağladığı söylenebilir. Takım ve bireysel sporlarda farklı yaş gruplarında bulunan sporculardan bir gruba oyun, müzik, dans eğitimi verilerek eğitim almayan grupla aralarındaki motivasyon parametrelerine bakılabilir.

The Effect of Rhythm Training and Dance Activities on Motivation of University Students in Play, Dance and Music Courses

In this study, the effects of rhythm training and dance activities on the motivation of university students in play, dance and music coursess were examined. The research was carried out using an experimental design with pre-test/post-test control group. The motivation in play, dance and music courses scale was developed by Özevin (2006). 104 volunteer female students, 54 of which constitute experimental group who have never danced before and are participating in the rhythm training and dance activities and 50 of which constitute control group who are not participating these activities, studying at the Niğde Ömer Halisdemir University Department of Physical Education and Sports Teaching in the fall semester of 2018-2019 academic year participated in this study. The rhythm training and dance activities were applied to the experimental group as 1 day 3 hours per week for 14 weeks. The data were analyzed by using SPSS 21 package program. In the analysis of the data, the dependent sample t test was used to examine the differences between the experimental and control groups. According to the results of the research, there is a statistically significant difference between the pretest and posttest scores of the experimental group. There was no statistically significant difference between the pretest and posttest of the control group. According to this, it can be said that rhythm training and dance courses contribute positively to students' motivation for play, music and dance. A group of athletes from different age groups in team and individual sports can be given a game, music and dance training and the motivation parameters between the group and those who are not trained can be examined.

SB480

ESKRIM SPORCULARIN MÜSABAKA ÖNCESI VE MÜSABAKA SONRASI KAYGI VE MOTIVASYON DÜZEYLERININ İNCELENMESI

[1]Büşra Kuzu Ulusoy, [2]Erdal Güç, [2]Adem Özdemir

[1]Iğdır Üniversitesi Sağlık Bilimleri Enstitüsü Beden Eğitimi ve Spor AnaBilim Dalı
[2]Ağrı İbrahim Çeçen Üniversitesi Eleşkirt Meslek YüksekOkulu,Beden Eğitimi ve Spor AnaBilim Dalı

Email : busrakuzu_06@hotmail.com, erdalgucc@gmail.com, aozdemir@agri.edu.tr

ÖZET

Bu araştırmada, eskrim sporcularının müsabaka öncesi ve müsabaka sonrası motivasyon düzeyleri ve kaygı düzeylerinin belirlenmesi amaçlanmıştır.Örneklem grubu:9-20 ve 20 yaş üzeri kulüp sporcularından oluşmaktadır.Araştırmanın örneklemini Ankara ilinde yaşayan 57 bayan 56 erkek olmak üzere toplam 113 eskrim branşı sporcusu oluşturmaktadır.Araştırma da veri toplama aracı olarak 7 soruluk sosyo-demografik bilgi formu, Spielberg'in Sürekli Durumluluk Kaygı Envanteri ve Sporda Kaygı Ölçeği kullanılmıştır.Verilerin analizinde bilgisayar destekli veri çözümleme (SPSS 21) paket programı kullanılmıştır.Araştırma sonucunda müsabaka öncesi, müsabaka sonrası motivasyon düzeyleri ve kaygı düzeylerinni incelenmesi sonucu eskrim branşı sporcularının durumluluk ve sürekli kaygı düzeylerinde farklılaşma görüldüğü tespit edilmiştir.

Anahtar Kelimeler:Spor, sporcu, kaygı, motivasyon

FENCING ATHLETES COMPETITION BEFORE AND COMPETITION AFTER MOTIVATION AND ANXIETY LEVELS OF INVESTIGATION

ABSTRACT In thıs study, it is aimed to determine pre-competition and post-competition motivation and anxiety levels of fencing athletes.Sample group:Club athletes aged between 7.20 years and over 20 years.The sample of the study consist of 113 fencing athletes consist of 57 females and 56 males living in Ankara.In the study, 7 question socio-demographic information form, Spielberg's State-Trait Anxiety Invertory and Anxiety Scale in sport are used as data collection tools.Computer aided data analysis (SPSS 21) package program is used for data analysis.As a result of the research, pre-competition motivation levels and anxiety levels are examined and it is found that there was a difference in the state and trait anxiety levels of fencing athletes.

SB489

BEDEN EĞİTİMİ ÖĞRETMEN ADAYLARININ ÖĞRETMENLİK UYGULAMASI VE OKUL DENEYİMİ WEB GÜNLÜĞÜ YANSIMALARI

[1]Sena KARAKOÇ, [1]Kıvanç SEMİZ

[1]GİRESUN ÜNİVERSİTESİ, GİRESUN

Email : *senakrkc54@gmail.com, kivanc.semiz@giresun.edu.tr*

Giriş ve Amaç Beden eğitimi ve spor öğretmeni yetiştirme sürecinde okul deneyimi ve öğretmenlik uygulaması derslerinde birçok problemle karşılaşılmaktadır. Uygulama okulundan kaynaklı problemler, öğrenci takibinin zorluğu ve sınırlı danışan-danışman ilişkisi gibi alana yansıyan zorluklara karşın çevrimiçi dijital araçların sunduğu fırsatları kullanmak ilgili paydaşlara daha zengin imkanlar sunabilir. Bu çalışmanın amacı; beden eğitimi öğretmen adaylarının web günlüğü kullanarak aktardıkları öğretmenlik uygulaması ve okul deneyimi yansımalarını incelemektir.

Yöntem Araştırma deseni olarak durum çalışması ve durum çalışması türlerinden bütüncül tek durum çalışması yapılmıştır. Giresun Üniversitesi Spor Bilimleri Fakültesi 2018-2019 dönemi Beden Eğitimi ve Spor Öğretmenliği Bölümü öğretmenlik uygulaması ve okul deneyimi dersi alan 15 öğretmen adayı ve bir danışman öğretim elemanı çalışmaya katılmıştır. Toplam 12 hafta boyunca öğretmen adaylarından yaşadıklarını ve gözlemlediklerini çevrimiçi bir blog(wordpress) aracılığıyla aktarmaları istenmiştir. Katılımcılardan en çok ve en anlamlı web günlüğü girdileri olan 6 öğretmen adayı ile yapılandırılmış görüşmeler yapılmıştır. Ayrıca araştırmacının alan gözlem notları ile doküman analizi (web günlükleri) yapılarak veriler toplanmıştır. Birden fazla veri kaynağı kullanıldığından dolayı veri üçlemesi sağlanmıştır. NVIVO 12 programı ile tematik içerik analizi yapılmıştır.

Bulgular Tematik içerik analizi sonucunda 4 ana tema ortaya çıkmıştır. Bunlar; Öğretmenlik Becerileri, İletişim, Staj Okulunun Ortamı, Teknoloji Okuryazarlığı olarak belirlenmiş ve bu ana temalarda kendi içlerinde alt temalara ayrılmıştır. Danışman öğretmenin alan bilgisinin eksik olması, danışman öğretim elemanı ile öğretmen adayının iş yükünün fazla olması ve uygulama okulundan kaynaklanan sorunlar bu çalışmada da öne çıkmıştır. Bununla birlikte web günlüğü gibi dijital bir aracın sürece dahil edilmesi paydaşların iletişimi konusunda iyileştirmeler sunmuştur. Öğretmen adaylarının teknoloji okuryazarlığı bu süreçte önemli bir unsurdur.

Sonuç Yapılan araştırma sonucunda; danışman öğretim elemanı ve öğretmen adayları arasındaki iletişim konusunda web günlüğünün önemli katkısı olduğuna ve öğretmen adaylarının gerçek tecrübelerinin gözlemlenmesi açısından web günlüğü kullanımının etkili olduğu sonucu elde edilmiştir. Web günlüklerinin hizmet öncesi mesleki öğrenme grubu oluşturulması fırsatı sunabileceği düşünülmektedir.

Preservice Physical Education Teachers' Online Blog Reflections on Teaching Practice and School Experience

Introduction and purpose School experience and teaching practice lessons are important in physical education and sports teacher training process, yet many problems were encountered. Although some challenges reflected in the field such as school placement problems, the difficulty to follow the students and limited professor-preservice teacher relationship, using the opportunities offered by the online digital tools can provide richer environments. The purpose of this study was to investigate the online blog reflections of preservice teachers on teaching practices and school experiences.

Method Case study design was used as a research design. During the 2018-2019 season, 15 preservice teachers, who took teaching practice and school experience lessons and one consultant instructor were participated in the study. For a total of 12 weeks, preservice

teachers were asked to share their experiences and observations via an online blog (wordpress). Structured interviews were conducted with 6 prospective teachers who had the most blog entries. Field observation notes and document analysis (web logs) were also collected. Data triangulation was provided since more than one data source were used. Thematic content analysis was performed with NVIVO 12 program.

Results Thematic content analysis revealed four main themes. These; Teaching Skills, Communication, Internship School Environment, Technology Literacy are defined as sub-themes in these main themes. In this study, the lack of field knowledge of the supervisor teacher, the workload of the supervisor instructor and the prospective teacher were high and the problems arising from the practice school came to the fore. However, the inclusion of a digital tool, such as a blog, has improved stakeholder communication. Technology literacy of prospective teachers is an important element in this process.

Conclusion As a result of the research; It is concluded that usung blogs has an important contribution in the communication between the advisor and the preservice teachers. It is thought that online blogs can offer opportunities to form a pre-service professional development group.

SB491

SPOR BİLİMLERİ FAKÜLTESİ ÖĞRENCİLERİ İLE DİĞER FAKÜLTE ÖĞRENCİLERİNİN ÇOKLU ZEKA ALANLARI VE PROBLEM ÇÖZME BECERİLERİNİN İNCELENMESİ

***[1]Pelin Avcı*, [2]Alpaslan Görücü**

[1]Gazi Üniversitesi Spor Bilimleri Fakültesi, ANKARA
[2]Selçuk Üniversitesi Spor Bilimleri Fakültesi, KONYA

***Email :** Avcipelin.1987@gmail.com, alpgorucu@selcuk.edu.tr*

Özet

Bu araştırmanın amacı, Spor Bilimleri Fakültesi öğrencileri ile diğer fakülte öğrencilerinin çoklu zeka alanları ve problem çözme becerilerinin incelenmesidir. Araştırmaya Selçuk ve Kırıkkale üniversitelerinin çeşitli fakültelerinde öğrenim gören 370 üniversite öğrencisi katılmıştır. Öğrencilere; Armstrong (1994) tarafından geliştirilen "Çoklu Zeka Envanteri" ve Heppner ve Petersen (1982) tarafından geliştirilen "Problem Çözme Envanteri" (PÇE) uygulanmıştır. Elde edilen verilerin değerlendirilmesinde SPSS 22.0 paket programı kullanılmıştır. Verilerin analizinde t testi ve Tek Yönlü Varyans Analizi (ANOVA) kullanılmıştır.

Araştırmadan elde edilen verilerin bulgu ve sonuçları aşağıda özetlenmiştir: Öğrenim görülen fakülte ile sözel-dilsel zeka ($f=5,001$, $p<0,05$), mantıksal-matematiksel zeka ($f=149,727$, $p<0,05$), görsel-uzamsal zeka ($f=4,586$, $p<0,05$), kişilerarası-sosyal zeka ($f=9,364$, $p<0,05$), bedensel-kinestetik zeka ($f=16,634$, $p<0,05$), içsel-kişisel zeka ($f=6,722$, $p<0,05$), müziksel-ritmik zeka ($f=113,144$, $p<0,05$), doğacı-varoluşçu zeka ($f=24,847$, $p<0,05$), alanları arasında anlamlılık vardır. Öğrenim görülen fakülte ile problem çözme becerisi güven ($f=7,460$, $p<0,05$), yaklaşma-kaçınma ($f=8,471$, $p<0,05$) ve kişisel kontrol ($f=7,460$, $p<0,05$) alt boyutlarının bütünü arasında anlamlılık vardır. Öğrenim görülen fakültenin zeka alanları üzerinde etkisi görülmektedir. Tıp Fakültesi öğrencilerinin matematiksel zekaları, Edebiyat Fakültesi öğrencilerinin sözel zekası, Güzel Sanatlar Fakültesi öğrencilerinin müziksel zekası ve Spor Bilimleri Fakültesi öğrencilerinin kinestetik zeka düzeyleri diğer zeka alanlarına göre daha baskın olduğu sonucuna ulaşılmıştır. Eğitim hayatının ilk evrelerinden itibaren çoklu zeka alanlarının gelişiminin hedeflenmesi ve eğitim programlarının bu doğrultuda düzenlenmesi önerilebilir. Öğrenim görülen fakültenin problem çözme becerisi üzerinde etkisi görülmektedir. Güzel Sanatlar Fakültesi öğrencileri güven ve yaklaşma-kaçınma, Spor Bilimleri Fakültesi öğrencilerinin de kişisel kontrol alt boyutunda daha baskın oldukları sonucuna ulaşılmıştır. Eğitim sürecinde problem çözme becerilerinin gelişimine yönelik etkinlikler uygulanmalı ve ileri sınıflarda uzmanlar eşliğinde gelişim seminerleri verilmesi önerilebilir. Anahtar Kelimeler: Çoklu Zeka, Problem Çözme, Üniversite Öğrencisi

Examination Of Multiple İntelligence Areas And Problem Solving Skills Of Sports Science Faculty Students And Other Faculty Students

Abstract

The aim of this study is to investigate the multiple intelligence areas and problem solving skills of the students of the Faculty of Sport Sciences and other faculty students. 370 university students from various faculties of Selçuk and Kırıkkale universities participated in the study. By researcher," Multiple Intelligence Inventory" developed by Armstrong (1994) and "Problem Solving Inventory" developed by Heppner ve Petersen (1982) was applied to students. The data obtained in the study were analyzed with the SPSS 22.0 package program. Throughout the analysis of the evaluation in multiple intelligence skill levels and problem solving skills, these analyses were utilized: t-test, one-way analysis of variance (ANOVA). The results of the data obtained from the research are summarized below: There is a significant difference between the faculty and verbal-linguistic intelligence ($f=5,001$, $p<0,05$), mathematical-logical intelligence ($f=149,727$, $p<0,05$), visual-spatial intelligence ($f=4,586$, $p<0,05$), interpersonal-social intelligence ($f=9,364$, $p<0,05$), bodily-

kinesthetic intelligence (f=16,634, p<0,05), internal-personal intelligence (f=6,722, p<0,05), musical-rhythmic intelligence (f=113,144, p<0,05), naturalist-existentialist intelligence (f=24,847, p<0,05). There is a significant difference between the faculty and the problem solving skill confidence level (f=7,460, p<0,05), approach-avoidance (f=8,471, p<0,05) and self-control (f=7,460, p<0,05) sub-dimensions.

The influence of the faculty on the area of intelligence is visible. It is concluded that the mathematical intelligence of the students of the Medical Faculty, the verbal intelligence of the students of the Faculty of Letters, the musical intelligence of the students of the Faculty of Fine Arts and the kinesthetic intelligence levels of the students of the Faculty of Sports Sciences are more dominant than the other areas of intelligence. It can be suggested that the development of multiple intelligence areas should be targeted and training programs should be organized accordingly from the first stages of education. The effect of the faculty on problem solving skills is visible. It is concluded that the students of Faculty of Fine Arts is more dominant in confidence and approach-avoidance, and students of the Faculty of Sports Sciences is more dominant in personal control sub-dimension. Activities for the development of problem solving skills should be implemented during the education process and it may be suggested to give development seminars ın advanced classes with the help of experts.

Key words: Multiple Intelligence, Problem Solving, University Student.

SB498

BEDEN EĞİTİMİ VE SPOR DERSİ TERS-YÜZ ÖĞRENME HAZIR BULUNUŞLUK ÖLÇEĞİNİN PSİKOMETRİK ÖZELLİKLERİNİN ORTAÖĞRETİM ÖĞRENCİLERİ İÇİN İNCELENMESİ

***[1]Bedriye KARAMAN*, [2]Yunus ARSLAN**

[1]Milli Eğitim Bakanlığı DENİZLİ
[2]Pamukkale Üniversitesi Spor Bilimleri Fakültesi DENİZLİ

Email : *bedriyedd@gmail.com, yunusarslan2003@gmail.com*

Giriş: Harmanlanmış öğrenmenin bir çeşidi olan ters-yüz öğrenmede (flipped learning) öğretmen dersin teorik içeriğini öğrenciye videolar ya da çevrimiçi uygulamalar şeklinde sunmakta ve öğrencinin derse hazır gelmesini sağlamaktadır. Derse hazır gelen öğrenciler, okulda daha fazla uygulama yaparak derslerini aktif öğrenme etkinlikleri ile verimli olarak geçirebilmektedirler. Bu noktada, öğrencilerin ters-yüz öğrenme stratejisine yönelik hazırbulunuşluklarını belirlemek önemli bir gerekliliktir.

Amaç: Bu çalışmada, orijinali Hao (2016) tarafından geliştirilen, Türkçe uyarlaması ve ortaokul öğrencileri için psikometrik özellikleri Durak (2017) tarafından incelenen 'Ters-Yüz Öğrenme Hazırbulunuşluk Ölçeğinin', beden eğitimi derslerinde kullanılabilecek formunun ortaöğretim öğrencileri üzerindeki yapı geçerliğini doğrulayıcı faktör analizi ile incelemek amaçlanmıştır.

Yöntem: Araştırmaya 2018-2019 akademik yılı bahar döneminde Denizli ilindeki bir ortaöğretim kurumuna kayıtlı toplam 330 öğrenci (136 erkek, 194 kadın; Yaş ort: 15.93±1.19) gönüllü katılmıştır. İncelenecek ölçek, 26 madde ve 5 alt boyuttan oluşan 5'li Likert tipi bir ölçme aracıdır. Alt boyutlar 'öğrenci kontrolü ve öz-yönelimli öğrenme', 'teknoloji öz-yeterliği', 'sınıf içi iletişim öz- yeterliği', 'öğrenme için motivasyon' ve 'ön çalışma yapma' şeklinde adlandırılmaktadır. Ölçeğin yapı geçerliği doğrulayıcı faktör analizi ile incelemiş, alt boyutların iç tutarlılık anlamında güvenirliği için Cronbach alfa katsayısı hesaplanmıştır.

Bulgular: Doğrulayıcı faktör analizi sonuçlarına göre ($\chi 2/df$= 2.34, RMSEA= .06, SRMR= .05, CFI= .97, GFI= .91, NFI= .94, NNFI= .96) ölçek alt boyutlarının hedeflenen yapıları ölçmek için 'kabul edilebilir sınırlarda' olduğu söylenebilir (Hu ve Bentler, 1999, Schermelleh-Engel, Moosbrugger ve Müller, 2003; Byrne, 1994). Her bir alt boyut için hesaplanan Cronbach alfa iç tutarlılık katsayıları ($.70 < \alpha < .89$) ölçeğin güvenilir sonuçlar üretebileceğine işaret etmektedir (Alpar, 2001; Nunnally, 1978). Sonuç: Ortaöğretim seviyesindeki beden eğitimi derslerinde uygulanacak ters-yüz öğrenme stratejilerine yönelik öğrenci hazırbulunuşluğunu belirlemede 'beden eğitimi dersi ters-yüz öğrenme hazırbulunuşluk ölçeği' geçerli ve güvenilir sonuçlar üretebilmektedir.

Anahtar Kelimeler: Ters-yüz öğrenme, beden eğitimi ve spor, geçerlik, güvenirlik

EXAMINING THE PSYCHOMETRIC PROPERTIES OF PHYSICAL EDUCATION AND SPORTS FLIPPED LEARNING READINESS SCALE FOR HIGHSCHOOL STUDENTS

Introduction: In flipped learning, which is a form of blended learning, the teacher presents the theoretical content of the course to the student in the form of videos, or online applications, and makes the student ready for the course. The students who are ready for the class can spend their courses efficiently by doing more practice in the school.

Objective: In this study, it is aimed to examine the psychometric properties of 'Flipped Learning Readiness Scale' which was originally developed by Hao (2016) and adapted to Turkish for secondary school students by Durak (2017). In the current study, the Turkish scale form, which can be used in physical education and sports classes for highschool students, was assessed via confirmatory factor analysis for construct validity.

Method: Totally, 330 students (136 males, 194 females; Mage: 15.93 ± 1.19) enrolled in a highschool in Denizli in the Spring term of 2018-2019 academic year participated in the study, voluntarily. The scale will be examined is a 5-point Likert-type measuring instrument consisting of 26 items and 5 sub-dimensions. The sub-dimensions are called 'student control and self-directed learning', 'technology self-efficacy', 'intra-class communication self-efficacy', motivation for learning 'and 'preliminary study'. The construct validity of the scale was analyzed by confirmatory factor analysis and Cronbach alpha coefficients were also calculated for the reliability of the sub-dimensions in terms of internal consistency.

Results: According to confirmatory factor analysis. it can be said that the scale sub-dimensions are within 'acceptable limits' for measuring the targeted structures. Cronbach alpha internal consistency coefficients which were calculated for each sub-dimensions ($.70 < \alpha < .89$) indicated that the scale can produce reliable results. Conclusion: Physical education and sports flipped learning readiness scale which will be applied in highschool level courses, can produce valid and reliable results in determining student readiness for flipped learning strategies.

SB501

BEDEN EĞİTİMİ DERSİ KAPSAMINDA YAPILAN OKUL-İÇİ EGZERSİZ ÇALIŞMALARI 'SAĞLIKLA İLGİLİ FİZİKSEL UYGUNLUK KARNESİ' DEĞERLERİNİ ETKİLER Mİ? ADAPAZARI MESLEKİ TEKNİK ANADOLU LİSESİ ÖRNEĞİ

***[1]Pervin Arol*, [2] ipek Eroğlu Kolayiş**

[1]Adapazarı Mesleki Teknik Anadolu Lisesi, Sakarya
[2]Sakarya Uygulamalı Bilimler Üniversitesi Spor Bilimleri Fakültesi, Sakarya

***Email :** pervinsonmez@hotmail.com, ikolayis@subu.edu.tr*

Giriş ve Amaç: Uluslararası alanda oldukça yaygın olan 'Fiziksel Etkinlik Karne Uygulamaları', 2017 yılından itibaren 'Sağlıkla İlgili Fiziksel Uygunluk Karnesi (SİFUK)' adıyla Türkiye'de de yürürlüğe girmiştir. Bu doğrultuda çalışmanın amacı; beden eğitimi dersi kapsamında yapılan egzersiz çalışmalarına katılan 61 öğrencinin SİFUK verileriyle bu çalışmalara katılmayan 664 öğrencinin verilerindeki dönemsel değişimlerin incelenmesidir.

Yöntem: Araştırmaya Adapazarı Mesleki Teknik Anadolu Lisesi (MTAL)'nde öğrenim gören ve farklı branşlarda haftada 6 saat düzenli okul- içi egzersiz çalışmalarına katılıp lisanslı olarak müsabakalarda yer alan 61 sporcu (yaş: 15,4±1 yıl, boy uzunluğu: 162,6±7,1 cm, vücut ağırlığı: 54±7,4 kg) ile sadece beden eğitimi dersinde düzenli fiziksel aktivitede bulunan 664 (yaş: 15,5±1,1 yıl, boy uzunluğu: 160,6±8,3 cm, vücut ağırlığı: 55,6±10,7 kg) kız öğrenci gönüllü olarak katılmıştır. Çalışmada SİFUK ölçüm parametrelerinden 'boy-vücut ağırlığı- esneklik-mekik ve şınav testi' değerleri birinci ve ikinci dönem olarak e-okul yönetim bilgi sisteminden alınıp değerlendirmeye dahil edilmiştir. Araştırmada SPSS 22 paket programı kullanılmış, grupların kendi içlerindeki dönemsel farklığı belirlemek için Wilcoxon eşleştirilmiş iki örnek testi kullanılıp istatistiksel anlamlılık düzeyi $p<,05$ olarak kabul edilmiştir.

Bulgular: Araştırma sonucunda egzersiz çalışmalarına katılmayan 664 öğrencinin SİFUK ölçümlerinin dönemsel değerlendirilmesinde boy uzunluğu, vücut ağırlığı, mekik ve şınav parametrelerinde istatistiksel olarak bir anlamlılığa rastlanmamış ($p>,05$), sağ ve sol esneklik değerleri istatistiksel olarak anlamlı bulunmuştur ($p<,05$). Bunun yanında sadece okul-içi egzersiz çalışmalarına katılan 61 sporcunun vücut ağırlığı ve boy değerlerinde istatistiksel olarak bir anlamlılığa rastlanmamış ($p>,05$), mekik(kas dayanıklılığı), şınav(kas kuvveti) sağ ve sol esneklik değerleri ise istatistiksel olarak anlamlı bulunmuştur($p<,05$).

Sonuç: Eylül ve Mayıs ayı olmak üzere yılda iki kez alınan 'MTAL-SİFUK ölçüm sonuçlarının' dönemsel değerlendirilmesinde, okul-içi egzersiz çalışmalarına düzenli katılan 61 sporcunun tüm parametrelerinde ortalama değerler açısından pozitif yönlü artıştan söz edilebilir. İstatistiksel olarak da anlamlı bulunan parametrelerdeki artışın, egzersiz çalışmaları kapsamında yapılan fiziksel aktivitelerin etkisiyle gerçekleştiği düşünülmektedir. Bu doğrultuda daha çok sayıda öğrencinin okul-içi egzersiz çalışmalarına katılmasının yararlı olacağı söylenebilir.

Anahtar Kelimeler: Fiziksel Uygunluk,Fiziksel Aktivite,Egzersiz

Do in-school exercise activities within the scope of physical education classes affect the values of physical activity report? Adapazarı Vocational Technical Anatolian High School Example

Aim:Physical Activity Reports which are quite common in international arena have been used in Turkey since 2017 under the name of Health-Related Physical Activity Reports(HRPAR).The aim of this study is to investigate periodical changes in the HRPAR data of the 61 students who participated in exercise studies as a part of physical education classes and 664 students who did not participate in studies. Method:In this study, 61 athletes attending 6-hour regular in-school exercise in different branches who are licensed and took

part in competitions and 664 female students who participated in regular physical activity in physical education classes are voluntarily included.In the study, 'height-body weight-flexibility-shuttle, push-up test values, which are one of HRPAR parameters, were taken from e-school management information system in the first-second periods and included in the evaluation.SPSS 22 package program was used in the study and Wilcoxon paired two-sample test was used to determine periodic differences between groups.Statistical significance level was accepted as p<,05. Findings:As a result of this research, no statistical significance was found in height, body weight, shuttle and push-up parameters of 664 students who did not participate in exercise studies; however, right and left elasticity values were statistically significant (p<.05).In addition, body weight and height values of 61 athletes who participated in-school exercise studies were not statistically significant (p>,05) on the other hand, shuttle (muscle endurance), push-up (muscle strength) right and left flexibility values were statistically significant (p<,05). Results:In the periodic evaluation of measurement results taken twice a year in September and May, it can be mentioned there is a positive increase in all parameters of 61 athletes who regularly participated in-school exercise studies.It is thought the increase in parameters which are statistically found significant affected by the physical activities performed as a part of exercise studies.In this respect,it will be beneficial for more students to participate in-school exercise activities. Keywords: Physical Fitness,Physical Activity,Exercise

SB508

ÖĞRENCİLERİN BEDEN EĞİTİMİ KAVRAMINA YÖNELİK METAFORİK ALGILARININ İNCELENMESİ

[1]Anıl TÜRKELİ

[1]Erzincan Binali Yıldırım Üniversitesi Eğitim Fakültesi ERZİNCAN

Öğrencilerin Beden Eğitimi Kavramına Yönelik Metaforik Algılarının İncelenmesi Özet Bu çalışmanın amacı, beden eğitimi ve spor bölümü öğrencilerinin beden eğitimi kavramına yönelik metaforik algılarının belirlenmesidir. Bu çalışmada nitel araştırma desenlerinden biri olan fenomenoloji (olgu bilim) kullanılmıştır. Çalışma grubunu 2018-2019 eğitim ve öğretim yılında Erzincan Üniversitesi Eğitim Fakültesi Beden Eğitimi ve Spor bölümünde öğrenim gören 179 öğrenci oluşturmaktadır. Araştırma verileri öğrencilerin "Beden eğitimi …… gibidir; Çünkü …..." cümlelerini tamamlamaları ile elde edilmiştir. Araştırma verileri içerik analizi yöntemi kullanılarak analiz edilmiştir. Verilerin analizi sırasıyla adlandırma, eleme, kategori geliştirme, geçerlik ve güvenirliğin sağlanması, elde edilen metaforların frekanslarının hesaplanması ve yorumlanması aşamalarından oluşmaktadır. Verilerin analizi sonucunda; öğrenciler beden eğitimi kavramına yönelik 93 farklı metafor üretmişlerdir. Kullanım sayılarına göre sırasıyla beden eğitimi kavramı için hayat (f=23), su (f=8), yaşam tarzı (f=6), ağaç (f=5), çocuk (f=5), eğlence (f=5), sağlık (f=5), çiçek (f=4), ilaç (f=4) ve seçmeli ders (f=4) metaforlarını kullandıkları tespit edilmiştir.

Anahtar Kelimeler: Öğrenci, Beden Eğitimi, Metafor

Examination of Students' Metaphoric Perceptions of the Concept Physical Education

Examination of Students' Metaphoric Perceptions of the Concept Physical Education Abstract The aim of this study is to determine the metaphoric perceptions of physical education and sports department students about the concept of physical education. In this study, phenomenology which is one of the qualitative research designs was used. The study group consisted of 179 students studying in the Physical Education and Sports Department of Erzincan University Faculty of Education in the 2018- 2019 academic year. The research data were obtained by the students' completing the sentence 'Phsysical Education is like …….. because…… .' Research data were analyzed by using content analysis method. Data analysis consists of naming, elemination, category development, validation and reliability, and calculating and interpreting the frequencies of the metaphors, respectively. As a result of data analysis; students produced 93 different metaphors for the concept of physical education. According to the number of uses, it was determined that they used life (f = 23), water (f = 8), lifestyle (f = 6), tree (f = 5), children (f = 5), recreation (f = 5), health (f = 5), flowers (f = 4), drug (f = 4) and elective course (f = 4) metaphors for the concept of physical education, respectively.

Key Words: Student, Physical Education, Metaphor

SB511

ÜNİVERSİTELER ARASI 1.LİG ERKEK VOLEYBOL OYUNCULARININ GRUP SARGINLIĞI İLE YAŞAM MEMNUNİYETİ ARASINDAKİ İLİŞKİNİN İNCELENMESİ

[1]Mehmet KUMARTAŞLI, [1]Fahriye Esra BAŞYİĞİT, [1]Burak GÖNENDİ

[1]Süleyman Demirel Üniversitesi Spor Bilimleri Fakültesi, ISPARTA

Email : *mehmetkmrtsl@hotmail.com, fahriyeesrabasyigit@gmail.com, gonendi.burak95@gmail.com*

Giriş ve Amaç; Voleybol; müsabaka süresi olmayan, yüksek tempolu, çabukluk, kuvvet, esneklik, dayanıklılık ve sıçrama gerektiren dinamik bir fiziksel takım sporudur (Erhan S,1995).Sargınlık kavramı ilk kez Moreno ve Jenning tarafından "kişilerin üyesi oldukları grupların içinde kalmalarını sağlayan güçler" olarak tanımlanmıştır(Moreno ve Jenning, 1991).Bireyin hayat kalitesini çeşitli açılarla değerlendirmesiyle elde ettiği olumluluk derecesine yaşam memnuniyeti denir (Diener, ve ark.,1985), (Veenhoven,1996). Bu çalışma üniversiteler arası 1.lig seviyesindeki takımlarda mücadele eden erkek voleybolcuların grup sargınlığı ile yaşam memnuniyeti arasındaki ilişkisinin olup olmadığını belirlemek amacıyla yapılmıştır.

Yöntem; Araştırmanın evreni ve örneklemi Türkiye'de kesin olarak bilinmeyen Voleybol sporuyla ilgilenen bireylerden oluşmaktadır. Bu çalışmaya 11 takımdan toplam 160 erkek sporcu katılmıştır. Yaş değişkenine göre çalışmaya katılımın en çok 21-25 yaş grubunda olduğu görülmüştür. Bu çalışma üniversiteler arası 1.lig takımlarında mücadele eden erkek oyunculara anket gönderilerek yapılmıştır.Demografik bilgilerin frekans ve yüzdelik değerlerine baktığımızda 17-30 yaş arası yapılan değerlendirmelerde (f. 21 - %25) yaş aralığının en yüksek katılım olarak 68 bireyin %42,5 oranı elde edildi. Öğrenim durumları incelendiğinde lisans katılımcıları 152 birey %95,0 olurken Ön lisans 8 bireyin %5,0 oranı dikkatimizi çekmektedir. Medeni hal durumuna bakıldığında bekâr katılımcılar (f.151 - %94,4) olurken evli katılımcıların (f. 9 - %5,6) olduğu elde edilmiştir. Sporcuların lisans yıllarına bakıldığında en yüksek oranın 8yıl ve üzeri (f.69 - %43,1) olduğu görüldü. Bu bağlamda üniversiteler arası 1. Lig erkek voleybol takımlarının deneyimli sporcular oluştuğu açıkça görülmektedir. Bulgular ve Sonuçlar; Araştırma sonucunda çalışmaya katılan 1.Lig voleybol sporcularının eğitim, yaş, oynadığı yıl, medeni durumu gibi hipotezlerin sonucunda yaşam memnuniyeti ve grup sargınlığı anketlerin sonucunda elde edilen verilerinin normal dağılım gösterdiği tarafımızca tespit edilmiştir. Yaptığımız çalışmada 1.lik voleybol sporcularının sargınlık ve yaşam memnuniyet düzeylerin yüksek olduğu tespit edilmiştir.Ayrıca, grup sargınlığı ile yaşam memnuniyeti arasında anlamlı farklılık olmadığı belirlenmiştir. ($p > 0,05$)

Investigation of the Relationship Between Group Wrappiness and Life Satisfaction of 1.League Men Volleyball Players Among Universities

Introduction and purpose; Volleyball; Moreno and Jenning defined the concept of arg forces ın for the first time by Moreno and Jenning as dinamik the forces that enable people to stay in their groups ((Erhan S, 1995). Moreno and Jenning, 1991). The degree of positiveness obtained by evaluating the quality of life from various angles is called life satisfaction (Diener, et al., 1985), (Veenhoven, 1996). This study was carried out to determine whether there is a relationship between group volatility and life satisfaction of male volleyball players competing in 1st level teams among universities. Method; The study population consisted precisely in Turkey and sample consists of individuals who are interested in Volleyball unknown sport. A total of 160 male athletes from 11 teams participated in this study. Participation in the study was found to be mostly in the 21-25 age group according to the age variable. This study was carried out by sending a questionnaire to the male players who are competing in the teams of the universities between the universities. ratio was obtained. When the education level is examined, 152 participants are 95.0%, whereas Associate degree is 5.0% of 8 individuals. When the marital status was examined, it was found that single participants (f.151 - 94.4%) were married and married participants (f. 9 - 5.6%). When the license years of the athletes were examined, the highest rate was found to be 8 years and above (f.69 - 43.1%). In this context, it is clearly seen that the inter-university 1st League men's volleyball teams are experienced athletes.

Results and Results; As a result of the study, it was determined that the data obtained from the results of the questionnaires showed normal distribution as a result of hypotheses such as education, age, year played, marital status of the first league volleyball athletes participating in the study. In our study, it was found that the first degree volleyball athletes had high levels of dressing and life satisfaction. Moreover, there was no significant difference between group wrestling and life satisfaction.

SB520

TÜRKİYE OKUL SPORLARI YILDIZLAR BADMİNTON TÜRKİYE BİRİNCİLİĞİ SPORCULARININ BEKLENTİ VE MEMNUNİYET DÜZEYLERİNİN

[1]Mehmet KUMARTAŞLI, [1]Fahriye Esra BAŞYİĞİT, [1]Burak GÖNENDİ, [1]Ayşegül ALOĞLU, [2]A.Yavuz AKINCI

[1]Süleyman Demirel Üniversitesi Spor Bilimleri Fakültesi, ISPARTA
[2]Gülkent Anadolu Lisesi

Email : *mehmetkmrtsl@hotmail.com, fahriyeesrabasyigit@gmail.com, gonendi.burak95@gmail.com, igsiadaysegul@gmail.com*

Giriş ve Amaç; Badminton karşılıklı iki ya da ikişer kişi ile oynanan tek elle tutulan hafif bir raket ile kaz tüyü veya plastikten yapılmış olan bir topu file üzerinden geçirerek rakip sahaya düşürmeyi amaçlayan çabukluğa, sürate, beceriye, koordinasyona ve çabuk karar vermeye dayalı bir oyundur. Bu çalışma Türkiye okul sporları yıldız badminton Sporcularının Türkiye birinciliğinde bireylerin beklenti ve memnuniyet düzeylerini belirlemek için yapılmıştır. Yöntem;Araştırmanın Modeli Anket betimsel tarama modeli esas alınarak hazırlanmıştır. Betimsel tarama modeli, var olan durumu olduğu gibi yansıtmayı esas alır. Anket formu gerekli literatür taraması sonrasında konuyla ilgili anketlerden de faydalanılarak uzmanların görüşü dikkate alınarak hazırlanmıştır. Ayrıca anket, büyük grubu temsil eden küçük bir gruba uygulanmıştır. Uygulanma aşamasında anket, araştırmaya katılan sporculara karışık olarak verilmiş, değerlendirme aşamasında ayrım yapılmıştır. Anket sorularına katılma derecesi bakımından; "Tamamen Katılıyorum, Katılıyorum, Kısmen Katılıyorum, Katılmıyorum, Hiç Katılmıyorum" olarak beşli likert tarzı kullanılmıştır. Evren ve Örneklem Araştırmanın evreni Türkiye'deki yıldızlar kategorisinde mücadele eden tüm badminton sporcularıdır, örneklemini ise Isparta ili yıldızlar kategorisi Türkiye birinciliği için mücadele eden 56'sı kadın ve 50'si erkek olmak üzere toplam 106 sporcu oluşturur. Veri Toplama Araçları Veriler araştırmacılar tarafından hazırlanan ve üç bölümden oluşan anket formu aracılığıyla toplanmıştır. Araştırma sonunda elde edilen veriler SPSS 23 programında analiz edilmiştir. Bu araştırmada kişisel özellikler, sporcu beklenti ve memnuniyet düzeyi değişkenleri frekans ve yüzde değerleri ile açıklanmış bu doğrultuda tartışma ve sonuç çıkarımı yapılmıştır. TARTIŞMA VE SONUÇ Sonuç olarak bu çalışmada, sporcuların spora yönelik olarak beklenti ve memnuniyet düzeyleri birbirine yakın ve yüksek düzeydedir. Beklenti ve memnuniyet düzeyini belirlemeye yönelik olarak oluşturulan maddelerin büyük bir kısmına, katılım düzeyi yüksek orandadır. Sportif aktivitelerin öğrencilerin derslerini olumsuz etkilemeyeceği hususu her fırsatta dile getirilmelidir. Sporcuların aileleri tarafından bireylerin spora başlamada önemli bir etken olduğunu düşündükleri çalışmaya katılan sporcuların büyük bir çoğunlukla ve birinci öncelik sırasında bu ifadeye katılım gösterdikleri ikinci sırada ise beden eğitimi öğretmenleri olduğu görülmektedir.

TURKISH SCHOOL SPORTS STARS OF BADMINTON ATHLETES FIRST TURKEY AND EXPECTATION LEVELS OF SATISFACTION

Introduction and purpose; Badminton is a game based on quickness, speed, skill, coordination and quick decision making aiming to drop a ball made of goose feather or plastic over a net with a light hand held racket played by two or two people in mutual. This study of school sports star badminton athletes Turkey Turkey has carried out to determine individuals' expectations and satisfaction levels in the first place. Method: Research Model The questionnaire is based on descriptive survey model. The descriptive scanning model is based on reflecting the existing situation as it is. After the necessary literature review, the questionnaire was prepared by taking the opinion of experts into consideration by making use of relevant questionnaires. In addition, the questionnaire was applied to a small group representing the large group. In the implementation phase, the questionnaire was given to the athletes participating in the research in a mixed manner and discrimination was made during the evaluation phase. In terms of degree of participation in survey questions; Likert style was used as "I fully agree, agree, partially agree, disagree, never agree". Population and Sample The universe of struggle stars category in Turkey, who are all badminton athletes, sample the Isparta stars category Turkey will create a total of 106 athletes, including female and 50 male and 56 who are fighting for the championship. Data Collection Tools The data were collected by

a questionnaire consisting of three sections prepared by the researchers. The data obtained at the end of the study were analyzed in SPSS 23 program. In this research, personal characteristics, sportsman expectation and satisfaction level variables are explained with frequency and percentage values, and discussion and conclusions are drawn in this direction. DISCUSSION AND CONCLUSION In conclusion, in this study, the expectations and satisfaction levels of athletes for sports are close and high. The level of participation in most of the items created to determine the level of expectation and satisfaction is high. The fact that sports activities will not adversely affect students' lessons should be mentioned at every opportunity. It is seen that the athletes participating in the study, which is considered by the families of the athletes as an important factor in starting sports, are the majority of the participants and the second place in the first priority is physical education teachers.

SB529

YÜKSEKÖĞRETİM KURUMLARINDA SPOR EĞİTİMİ VEREN KADIN AKADEMİSYENLERİN KİŞİLİK ÖZELLİKLERİ İLE KARİYER ENGELLERİNİN BELİRLENMESİ

***[1]Fatmanur ÖZTÜRK*, [2]Gülten HERGÜNER**

[1]Kocaeli Üniversitesi, Spor Bilimleri Fakültesi, KOCAELİ
[2]Sakarya Uygulamalı Bilimler Üniversitesi, Spor Bilimleri Fakültesi, SAKARYA

***Email :** ozturkfatmanur92@gmail.com, herguner@sakarya.edu.tr*

Bu araştırmanın amacı, Yüksek öğretim kurumlarında spor eğitimi vermekte olan kadın akademisyenlerin kişilik özellikleri ile akademik süreçte karşılaşmış oldukları kariyer engellerinin belirlenmesidir. Araştırmada tarama modeli kullanılmıştır. Araştırmanın evreni 391 akademisyenden oluşmaktadır. Araştırmanın çalışma grubunu herhangi bir örneklem seçimi olmaksızın ulaşılan ve gönüllü katılım gösteren 144 öğretim elemanı oluşturmaktadır. Araştırmada veri toplama aracı olarak, araştırmacı tarafından geliştirilen Kişisel Bilgi Formu, John Donahue ve Kentle (1991) tarafından geliştirilen Türkçe uyarlaması Evinç (2004) tarafından yapılan Beş Faktör Kişilik Envanteri ve Alaçam ve Altuntaş (2015) tarafından geliştirilen Kadın Akademisyenlerin Kariyer Engelleri Ölçeği kullanılmıştır. Çalışmanın uygulama süreci 2017- 2018 akademik yıl içerisinde gerçekleştirilmiştir. Araştırma sonunda, kişilik özelliklerinin ortalamalarının yaş, çocuk sahibi olma ve unvan değişkenlerine göre anlamlı düzeyde farklılık gösterdiği (p<,05); medeni durum değişkenine göre ise anlamlı düzeyde farklılaşmadığı tespit edilmiştir (p>,05). Akademisyenlerin kariyer engelleri unvan değişkenlerine göre anlamlı düzeyde farklılık gösterirken (p<,05); yaş, medeni durum, çocuk sayısı değişkenlerine göre anlamlı düzeyde farklılaşmadığı görülmüştür (p>,05). Akademisyenlerin kişilik özelliğinin dışa dönüklük boyutu ile kariyer engelleri boyutları arasında anlamlı bir ilişki olmadığı görülmektedir. Yumuşak başlılık alt boyutu ile örgüt kültürü ve politikaları, örgütsel koşullar ve kalıplaşmış ön yargılar alt boyutları arasında; öz disiplin boyutu ile çoklu rol üstlenme ve örgütsel koşullar boyutları arasında; deneyime açıklık alt boyutu, çoklu rol üstlenme ve örgütsel koşullar boyutları arasında düşük düzeyde ve negatif yönde anlamlı bir ilişki tespit edilmiştir. Duygusal denge alt boyutu ile örgüt kültürü ve politikaları, çoklu rol üstlenme, örgütsel koşullar ve kalıplaşmış ön yargılar boyutları arasında düşük düzeyde ve pozitif anlamlı bir ilişki tespit edilmiştir.

Anahtar Kelimeler: Kadın Akademisyenler, Kişilik Özelliği, Kariyer Engelleri

DETERMINATION OF CAREER OBSTACLES WITH PERSONAL PROPERTIES OF WOMEN ACADEMICIANS WHO GIVE SPORTS EDUCATION İN HİGHER EDUCATİON İNSTİTUTİONS

The purpose of this research is to determine the career obstacles that female sports academicians in higher education institutions face in the academic process because of personality characteristics. The survey model was used in the research. The population of the research consists of 391 academicians. Working group of this same study is composed of 144 academicians who voluntarily participated and were accessed without any sampling selection. Following instruments were used as data collection tools; Personal Information Form that was developed by the investigator; Five Factor Personality Inventory that was eveloped by John Donahue and Kentle (1991) and was adapted Turkish by Evinç (2004); Career Obstacles Scale for Female Academicians that was developed by Alaçam and Altuntaş (2015). The implementation process of the study has been performed in the 2017-2018 academic year. It is pointed out at the end of the research that averages of personality characteristics significantly vary (p<,05) by age, childbearing and title. On the other hand, averages of personality characteristics do not significantly vary (p>,05) by the variable of marital status. While the career obstacles of academicians significantly vary (p<,05) by title and income status variables; these same obstacles do not vary significantly vary (p>,05) by age, marital status, number of children. It is seen that there is not a remarkable relationship between extroversion dimension of personality characteristics of academicians and the career obstacles dimensions. There is a low and negative relationship between docility sub-dimension and organizational culture, policies, conditions with stereotyped bias; self-

discipline dimension with multi-role taking and organizational conditions dimension; between openness for improvement sub-dimension that is the last dimension of personality characteristic and organizational condition dimensions. A low and positively meaningful relationship is determined between emotional stability sub-dimension of personality characteristic and organizational culture, policies, multi-role taking, organizational conditions, the stereotyped bias of career obstacles

Key Words: Female Academicians, Personality Characteristics, Career Obstacles

SB547

BEDEN EĞİTİMİ ÖĞRETMEN ADAYLARININ MOBİL ÖĞRENMEYE YÖNELİK TUTUMLARININ İNCELENMESİ

***[1]Ferhat BÜYÜKKALKAN*, [2]Kıvanç SEMİZ**

[1]Giresun Üniversitesi TBMYO Bilgisayar Teknolojileri,Giresun
[2]Giresun Üniversitesi Spor Bilimleri Fakültesi,Giresun

***Email :** ferhat.buyukkalkan@giresun.edu.tr, kivanc.semiz@giresun.edu.tr*

Giriş ve Amaç Teknolojinin ilerlemesiyle gelişen ve değişen şartlar birçok alanda olduğu gibi eğitim-öğretim ortamlarında da dönüşümlere yol açmaktadır. Öğretmenler teknolojinin sunduğu fırsatlar ile, öğrencilerin öğrenme stilleri, tercihleri ve gereksinimleri doğrultusuna farklılaştırılmış öğrenme etkinlikleri sunabilmekte, öğrenciler ise mobil araçlarını istedikleri yönde uygulama ve içerikle kişiselleştirerek öğrenme tercihleri doğrultusunda öğrenme sürecine katılabilmektedirler. Bu çalışmanın amacı beden eğitimi öğretmen adaylarının mobil öğrenmeye yönelik tutumlarını incelemektir.

Yöntem Tarama araştırma deseninin kullanıldığı bu çalışmada Türkçe güvenirliliği sağlanan (Cronbach Alpha) "Mobil Öğrenmeye Yönelik Tutum Ölçeği" ile veriler toplanmıştır. Seçkisiz tabakalı örnekleme yöntemi ile Türkiye'deki 7 farklı coğrafi bölgede bulunan 21 Üniversitenin Beden Eğitimi ve Spor Öğretmenliği bölümlerinde okuyan 780 (313 kadın, 467 erkek) beden eğitimi öğretmen adayı çalışmaya katılmıştır. Çeşitli demografik değişkenlerle mobil öğrenmeye yönelik tutum arasındaki ilişki çoklu varyans analizi ile incelenmiştir.

Bulgular Analiz sonucuna göre; beden eğitimi öğretmen adaylarının mobil öğrenmeye yönelik tutumları ile giyilebilir teknoloji kullanmaları ve bulundukları sınıf arasında anlamlı farklılık bulunmuştur ($p<0.05$). Öte yandan beden eğitimi öğretmen adaylarının mobil öğrenmeye yönelik tutumları ile kişisel web sayfaları olması ve çift kariyerli (sporcu öğrenci) olmaları arasında anlamlı fark bulunamamıştır ($p<0.05$).

Sonuç Eğitim ortamlarında mobil öğrenmenin kullanılması genel olarak öğrenciler tarafından olumlu algılanmaktadır. Bu bağlamda beden eğitimi öğretmen adaylarının çeşitli dijital cihazları eğitim ortamlarında kullanabilmeleri için teknoloji okuryazarlığı becerileri önemli yer tutmaktadır. Mobil öğrenme ile alakalı yapılacak yeni çalışmalarda bu becerilerin göz önünde bulundurulması önerilmektedir.

Investigating pre-service physical education teachers' attitudes of mobile learning

Introduction and purpose Developments and changes with the advancement in technology lead transformations in educational environments as in many other fields. Teachers are able to offer differentiated learning activities in line with the learning styles, preferences and needs of the students with technology, and students can participate in the learning process by personalizing their mobile devices with the application and content in the direction they want. The purpose of this study was to investigate the attitudes of pre-service physical education teachers towards mobile learning.

Method Survey research design was selected in this study, as the data was collected with the "Attitude Scale for Mobile Learning", which was provided with Turkish reliability (Cronbach Alpha). Stratified random sampling method was used. A total of 780 (313 women, 467 men) pre-service physical education teachers from seven different geographical regions in Turkey with 21 Universities (3 schools in each region) participated in the study. The relationship between various demographic variables and attitude towards mobile learning was examined by multiple variance analysis.

Results According to the results of the analysis; there was a significant difference between the attitudes of pre-service physical education teachers towards mobile learning and using wearable technology and their class ($p < 0.05$). On the other hand, there was no significant difference between the attitudes of pre-service physical education teachers mobile learning and having personal web pages and double career (sports students) ($p < 0.05$).

Conclusion Students generally perceive the use of mobile learning in educational environments positively. In this context, technology literacy skills play an important role for the prospective physical education teachers to use various digital tools in educational environments. It is suggested that these skills should be taken into consideration in new studies related to mobile learning.

SB559

LİSE ÖĞRENCİLERİNİN FİZİKSEL AKTİVİTE ZAMAN DEĞİŞKENİ İLE SÜREKLİ VE SINAV KAYGI DÜZEY İLİŞKİSİNİN İNCELENMESİ

***[1]İrem Bozdağ*, [1]Oğuzhan Dalkıran, [1]Mehmet Ulaş**

[1]Mehmet Akif Ersoy Üniversitesi Spor Bilimleri Fakültesi BURDUR

***Email :** irembozdag7@gmail.com, odalkiran77@gmail.com, mulas@mehmetakif.edu.tr*

Giriş ve Amaç: Araştırmanın amacı, üniversite sınavına hazırlanan ortaöğretim 12. sınıf öğrencilerinin fiziksel aktivite zaman değişkeni ile sürekli ve sınav kaygı düzey ilişkisini tespit etmek ve öneriler getirmektir. Yöntem: Tarama modelinde gerçekleşen bu araştırmanın çalışma grubunu, düzenli fiziksel aktivitede bulunan 365 on ikinci sınıf öğrencisi oluşturmuştur. Araştırma verileri, araştırmacı tarafından kişisel bilgi toplama amacıyla geliştirilen form, katılımcıların sürekli kaygı düzeylerinin belirlenmesi için Spielberger ve arkadaşları (1970) tarafından geliştirilen, Öner ve Le Compte (1982) tarafından Türkçeye uyarlanan Durumluk-Sürekli Kaygı Envanterinin 20 maddeden oluşan sürekli kaygı alt ölçeği ile sınav kaygısını ölçmek amacıyla Milli Eğitim Bakanlığı'nın resmi sitesinde yayınlanan ve değerlendirme ölçütü olarak kullanılan sınav kaygısı ölçeği ile toplanmıştır. Verilerin çözümlenmesinde SPSS (Ver.22) paket programındaki tanımlayıcı istatistiksel analizler, değişkenlerin ilişki düzeylerinin belirlenmesinde ise "Pearson korelasyon analizi" kullanılmıştır. Yapılan analizlerde anlamlılık düzeyi 0.05 olarak kabul edilmiştir. Bulgular: Verilerden elde edilen sonuçlara göre; düzenli olarak fiziksel aktivitede bulunan lise öğrencilerinin fiziksel aktivite zaman değişkeni ile sürekli kaygı düzeyleri arasında negatif yönlü düşük düzeyde anlamlı bir ilişki tespit edilmiştir. Benzer bir sonuç olarak; fiziksel aktivite zaman değişkeni ile sınav kaygı düzeyi arasında da negatif yönlü düşük düzeyde anlamlı bir ilişki tespit edilmiştir. Sonuç: Sonuç olarak; düzenli fiziksel aktivite zamanı ile kaygı düzeyi arasında anlamlı bir ilişki olduğu ve fiziksel aktiviteye ayrılan zaman arttıkça kaygı düzeyinin azalabileceği söylenebilir. Anahtar Sözcükler: Düzenli Fiziksel Aktivite, Sürekli Kaygı, Sınav Kaygısı.

Investigation of High School Students' Relationship Between Physical Activity Time Variable and Trait and Exam Anxiety Level

The aim of the study is to determine the relationship between the physical activity time variable and the anxiety level of the 12th grade students preparing for university exam and to make suggestions. Method: The study group of this study which was carried out in the descriptive scanning model consisted of 365 twelfth grade students with regular physical activity. The research data were collected with a form developed by the researcher for the purpose of collecting personal information, to determine the trait anxiety levels of the participants developed by Spielberger et al. (1970), adapted the Turkish State-Trait Anxiety Inventory by Öner and Le Compte (1982) consisted of 20 items of trait anxiety subscale and exam anxiety scale published on the official website of the Ministry of National Education and used as an assessment criterion. In the analysis of data; Descriptive statistical analyzes in SPSS (Ver.22) package program were used and "Pearson correlation analysis was used to determine the relationship levels of the variables. The level of significance was accepted as 0.05. Results: According to the results obtained from the data; a significant negative, a low level correlation was found between physical activity time variable and trait anxiety levels of high school students who regularly participated in physical activity. As a similar result; a significant negative correlation was found between physical activity time variable and exam anxiety level. As a result; It can be said that there is a significant relationship between regular physical activity time and anxiety level, and the anxiety level may decrease as the time devoted to physical activity increases. Keywords: Regular Physical Activity, Trait Anxiety, Exam Anxiety.

SB570

FİZİKSEL ETKİNLİK KARTLARININ ÖĞRENCİLERDE SPORTMENLİK DAVRANIŞLARINA VE SOSYAL BECERİ DÜZEYLERİNE ETKİSİ

***[1]Fatih SÜLÜN*, [2]Yaprak KALEMOĞLU VAROL, [2]Filiz Fatma ÇOLAKOĞLU**

[1]Milli Savunma Üniversitesi Kara Harp Okulu, ANKARA
[2]Gazi Üniversitesi Spor Bilimleri Fakültesi, ANKARA

***Email :** fatihsulun93@gmail.com, yaprak81@gmail.com, fcolakoglu@gmail.com*

Fiziksel etkinlik kartlarının öğrencilerde sportmenlik davranışlarına ve sosyal beceri düzeylerine etkisi

Giriş ve Amaç: Bu çalışmanın amacı Beden eğitimi ve spor derslerinde kullanılan fiziksel etkinlik kartlarının (FEK) ortaokul öğrencilerinin sportmenlik davranışlarına ve sosyal beceri düzeylerine olan etkisini araştırmaktır.

Yöntem: Çalışmada ön test-son test kontrol gruplu deneysel desen kullanılmıştır. Çalışma grubunu, 2018-2019 eğitim öğretim yılı Ankara ilinde Halim Şaşmaz ortaokulunda öğrenim gören 280 öğrenci (Myaş= 11.91, SD=1.17) oluşturmuştur. Öğrencilerin sportmenlik düzeylerini belirlemek için Koç (2013) tarafından geliştirilen "Beden Eğitimi Dersi Sportmenlik Davranışı Ölçeği" (BEDSDÖ) ile Kocayörük Yaya (2000) tarafından geliştirilen "Sosyal Beceri Ölçeği" (SBÖ) uygulanmış ve ölçekten elde edilen puanlara göre öğrenciler iki denk gruba (Deney Grubu(n)=140, Myaş= 11.85, SD=1.13; Kontrol Grubu(n)=140, Myaş= 11.98, SD=1.20) ayrılmıştır. Araştırmada deney gruplarında yer alan öğrencilere 6 hafta boyunca haftada bir gün olmak üzere beden eğitimi ve spor derslerinde 6 farklı FEK uygulanmış, kontrol gruplarında ise mevcut müfredat işlenmiştir. Verilerin analizinde yüzde, frekans, aritmetik ortalama, Shapiro-Wilks testi ve Wilcoxon işaretli sıralar testi kullanılmıştır.

Bulgular: Hem deney (M= 90.87) hem de kontrol grubunun (M= 91.45) sportmenlik davranışı ön test puanlarının çok yüksek, son test puanlarının ise yüksek (Mdeney= 86.28, Mkontrol= 86.56) düzeyde olduğu tespit edilmiştir. Ayrıca deney ve kontrol grubu öğrencilerinin 6 hafta sonunda sportmenlik davranışlarında anlamlı bir şekilde azalma olduğu görülmüştür ($p<.05$). Çalışmada ayrıca deney (Möntest= 62.10, Msontest= 63.05) ve kontrol (Möntest= 62.62, Msontest= 62.65) gruplarının sosyal beceri düzeyleri ön test ve son test puanlarının yüksek düzeyde olduğu ve anlamlı bir fark göstermediği tespit edilmiştir ($p>.05$).

Sonuç: Fiziksel etkinlik kartlarının ortaokul öğrencilerinde sportmenlik davranışını ve sosyal beceri düzeylerini artırmada mevcut yaklaşımdan daha başarılı olmadığı sonucuna ulaşılmıştır.

THE EFFECT OF PHYSICAL ACTIVITY CARDS ON SPORTMANSHIP BEHAVIOR AND SOCIAL SKILL LEVELS OF STUDENTS

The effect of physical activity cards on sportsmanship behavior and social skill levels of students

Introduction and Purpose: The aim of this study is to investigate the effect of physical activity cards (PACs), which used on physical education and sports lessons, on the sportsmanship behaviors and social skill levels of secondary school students.

Method: In the study, experimental design with pre-test and post-test control group was used. 280 students (M age = 11.91, SD= 1.17), who are studying at Halim Şaşmaz secondary school in Ankara in 2018-2019 academic year, consisted of the study group. In order to determine the level of sportsmanship of the students, "Physical Education Course Sportmanship Behavior Scale" Developed by Koç (2013) and "Social Skills Scale " developed by Kocayörük Yaya (2000) were applied and according to the obtained scores from the

scale, the students were divided into two equivalent groups (Experimental Group (n) = 140, M age = 11.85, SD= 1.13; Control Group (n) = 140, M age = 11.98, SD = 1.20). In the research, 6 different PACs were applied "once a week for 6 weeks" to the students in the experimental groups in physical education and sports classes, but the current curriculum was processed in the control groups. Percentage, frequency, arithmetic mean, Shapiro-Wilks test and Wilcoxon Signed-Rank test were used for analyzing of datas.

Results: It was determined that Both the experimental (M = 90.87) and the control group (M = 91.45) had very high pre-test scores and high post-test scores (Mexperiment = 86.28, M control = 86.56). Also, it was observed that there was a significant decrease in sportsmanship behaviors of experimental and control group students after 6 weeks ($p < .05$).In the study, it was also determined that the pre-test and post-test scores of the experimental groups (Mpretest = 62.10, Mposttest = 63.05) and control (Mpretest = 62.62, Mposttest = 62.65) were high and did not show a significant difference ($p > .05$).

Conclusion: It was concluded that physical activity cards were not more successful than the current approach in increasing sportsmanship behavior and social skill levels of secondary school students.

OA582

BANDIRMA ONYEDİ EYLÜL ÜNİVERSİTESİ' NİN SU SPORLARI POTANSİYELİ ÜZERİNE İNCELEMELER

[1]Alper KILIC, [1]Omur KIZILGOL, [1]Emrah AKDAMAR, [1]Maruf GOGEBAKAN

[1]Bandirma Onyedi Eylul University, BANDIRMA

Email : *alperkilic@bandirma.edu.tr, omurkizilgol@bandirma.edu.tr, eakdamar@bandirma.edu.tr, mgogebakan@bandirma.edu.tr*

Spor ve fizik kondisyona çok eski çağlardan itibaren toplumlar tarafından önem verilmiştir. Spor sayesinde insan vücudu aşırı yorgunluğa düşmeden belli bir görevi yeterli bir şekilde yerine getirebilmektedir.

Deniz taşımacılığı zaman zaman aşırı rüzgar ve dalga etkisiyle büyük kuvvetlere maruz kalan gemilerle yapılmaktadır. Dolayısıyla, gemilerde çalışan personelin ağır şartlarda çalışmaya yetecek kondisyon ve sağlık durumuna sahip olması gereklidir.

Gemiadamı yetiştiren Denizcilik okullarında, öğrencilerin su sporu dallarında eğitim görmeleri ve bu sayede spor kültürünün aşılanması mesleki açıdan bir gerekliliktir. Bu çalışmada su sporlarıyla ilgili çok sayıdaki spor dalı incelenerek, Bandırma Onyedi Eylül Üniversitesi' nin mevcut fiziki altyapısı göz önüne alınarak, su sporları potansiyeli değerlendirilmiş ve yapılması gereken faaliyetlerle ilgili önerilerde bulunulmuştur

SB593

EĞİTSEL OYUNLARIN BEDEN EĞİTİMİ VE SPOR ÖĞRETMENİ ADAYLARININ ÖZ GÜVEN VE SOSYAL İYİ OLMA DÜZEYLERİNE ETKİSİ

[2]Çetin YAMAN, [2]Gülten HERGÜNER, [1]Saime ÇAĞLAK SARI, [3]M. Sibel YAMAN, [4]Ahmet DÖNMEZ

[1]Marmara Üniversitesi Atatürk Eğitim Fakültesi, Temel Eğitim Bölümü, Okul Öncesi Öğretmenliği Anabilim Dalı
[2]Sakarya Uygulamalı Bilimler Üniversitesi, Spor Bilimleri Fakültesi
[3]İstanbul Rumeli Üniversitesi, Spor Bilimleri Fakültesi
[4]Sakarya Uygulamalı Bilimler Üniversitesi, Beden Eğitimi Ve Spor Öğretmenliği Anabilim Dalı

Email : *msibelyaman@gmail.com*

Giriş ve Amaç: Öz güven, kişinin belli bir aktiviteyi başarılı bir biçimde yerine getireceğine yönelik inancı ve kendi kararlarına güvenmesi, sosyal iyi olma ise kişinin yaşam içerisinde kendini iyi hissetmesi ve algılaması şeklinde ifade edilebilir. Eğitsel oyunlar, öğrenilen bilginin pekiştirilip ve eğlenceli bir halde tekrar edilmesini sağlayan etkinliklerdir. İyi tasarlanan eğitsel oyunların kişide öz güven duygusunu geliştirebileceği gibi ve sosyal olarak onları daha iyi bir hale getirecek öğrenme ortamı oluşturabilir. Buradan hareketle çalışmanın amacı eğitsel oyunların beden eğitimi ve spor öğretmeni adaylarının öz güven ve sosyal iyi olma düzeylerine etkisini incelemektir.

Yöntem: Tek grup ön test-son test olarak desenlenen bu çalışmaya 2018-2019 eğitim-öğretim yılı bahar döneminde SUBÜ Beden Eğitimi ve Spor Öğretmenliği bölümü ikinci sınıfında okuyan 21' i kadın, 37' i erkek, toplam 58 kişi katılmıştır. Çalışma grubuna ölçme aracı ile ön test uygulanmıştır. Ön testin ardından çalışma grubuna 12 hafta boyunca eğitsel oyun etkinlikleri uygulanmış ve öğrencilere uygulatılmıştır. Veri toplama aracı olarak Akın (2007) tarafından geliştirilen "Öz Güven Ölçeği" ve Keyes (1998) tarafından geliştirilen ve Akın ve diğ., (2013) tarafından Türkçeye uyarlanan "Sosyal İyi Olma Ölçeği" kullanılmıştır. Normal dağılım gösteren verilere ilişkili örneklem t-testi uygulanmıştır. Zamana bağlı yüzde değişim ise [%Δ= (Son Test-Ön Test)/Ön Test*100] formülüyle hesaplanmıştır.

Bulgular: Öğretmen adaylarının iç öz güven ve dış öz güven ön test-son test puan ortalamaların son test lehine anlamlı şekilde farklılık gösterdiği; buna karşın sosyal iyi olma ön test-son test puan ortalamalarının ise anlamlı şekilde farklılık göstermediği tespit edilmiştir. Ayrıca yüzde değişim skorlarının ise sırasıyla iç öz güvende %2,59; dış öz güvende %4,86 ve sosyal iyi olmada %1' lik değişim gösterdiği saptanmıştır.

Sonuç: 12 haftalık eğitsel oyun etkinliklerinin beden eğitimi ve spor öğretmeni adaylarının öz güven düzeylerine etki ettiği sosyal iyi olmaya ise etki etmediği tespit edilmiştir.

Anahtar Kelimeler: Eğitsel oyunlar, Öz güven, Sosyal iyi olma, Beden eğitimi ve spor öğretmeni adayı.

EFFECT OF EDUCATIONAL GAMES ON PROSPECTIVE PHYSICAL EDUCATION AND SPORTS TEACHERS' SELF-CONFIDENCE AND SOCIAL WELLBEING LEVELS

Introduction and Purpose: Self-confidence is the belief and confidence that one can succeed in doing an activity; while social wellbeing is feeling and perceiving oneself well in life. Educational games are activities which strengthen and revise knowledge in a fun way. Well- prepared educational games can increase confidence as well as create a socially helpful learning environment. Therefore, the study aims to examine the effect of educational games on prospective physical education and sports teachers' self-confidence and social wellbeing levels

Method: In 2018-2019 academic year spring term, 58 (21 female, 37 male) second grade Physical Education and Sports Teaching students at SUAS (SUBU) participated in the study which was patterned as one group pre and post-test. Pre-test was applied to the study group via measuring tool. After the pre-test, the study group received and applied educational games activities for 12 weeks. Akın's (2007) "Self- confidence Scale" and Keyes' (1998) "Social Wellbeing Scale" which was adapted into Turkish by Akın et al. (2013) were used as data collection tools. Sample t-test was applied to the data which were normally distributed. Periodic percentage change was calculated via [%Δ= (Posttest-Pretest)/Pretest*100] formula.

Findings: Results revealed that the prospective teachers' internal and external self-confidence pre and post-test score means differed in favor of the post-test; while their wellbeing pre and post-test score means did not significantly differ. Additionally, percentage change rate scores differed 2,59% in internal; 4,86% in external confidence; 1% in social wellbeing.

Conclusion: The study found that 12-week educational games activities affected prospective physical education and sports teachers' confidence levels; while it did not effect their social wellbeing.

Keywords: Educational games, Self-confidence, Social wellbeing, Prospective physical education and sports teacher

SB594

İLETİŞİM VE DRAMA TEKNİKLERİNİN BEDEN EĞİTİMİ VE SPOR ÖĞRETMENİ ADAYLARININ İLETİŞİM BECERİLERİNE ETKİSİ

[1]M.Sibel YAMAN, [2]Gülten HERGÜNER, [2]Çetin YAMAN, [3]Saime ÇAĞLAK SARI, [1]M. Sibel YAMAN, [4]Ahmet DÖNMEZ

[1]İstanbul Rumeli Üniversitesi, Spor Bilimleri Fakültesi
[2]Sakarya Uygulamalı Bilimler Üniversitesi, Spor Bilimleri Fakültesi
[3]Marmara Üniversitesi, Atatürk Eğitim Fakültesi, Temel Eğitim Bölümü, Okul Öncesi Öğretmenliği Anabilim Dalı
[4]Sakarya Uygulamalı Bilimler Üniversitesi, Beden Eğitimi Ve Spor Öğretmenliği Anabilim Dalı

Email : *msibelyaman@gmail.com*

Giriş ve Amaç: İletişim etkinliğinde iletişim becerileri, özellikle diğer insanları anlamada, onların duygu ve düşüncelerini onlarla özdeşleşerek görme duyarlılığı kazanmada çok önemlidir. Bazı meslek gruplarında iletişim son derece önemlidir. Bu grupların içinde en başta gelen, toplumu şekillendiren ve ülkenin yarınlarını yetiştiren öğretmenlerdir. Öğretmenin iletişimin önemli olduğu düşünüldüğünde onlara öğrenim hayatı sürecinde iletişim tekniklerin kazandırılması ve iletişim becerilerinin geliştirilmesi son derece önemlidir. Bu nedenle bu çalışmanın amacı iletişim ve drama tekniklerinin beden eğitimi ve spor öğretmeni adaylarının iletişim becerilerine etkisini incelemektir.

Yöntem: Tek grup ön test-son test olarak desenlenen bu çalışmaya 2018-2019 eğitim-öğretim yılı güz döneminde SUBÜ Beden Eğitimi ve Spor Öğretmenliği bölümü ikinci sınıfında okuyan 21' i kadın, 38' i erkek, toplam 59 kişi gönüllü katılım göstermiştir. Çalışma grubuna ölçme araçları ile ön test uygulanmış ve öğrencilerin iletişim seviyeleri tespit edilmiştir. Ön test uygulamasının ardından çalışma grubuna 12 hafta boyunca iletişim ve drama teknikleri uygulanmış ve öğrencilere bu teknikler uygulatılmıştır. Çalışmada veri toplama aracı olarak Ersanlı ve Balcı (1998) tarafından geliştirilen "İletişim Becerileri Envanteri" kullanılmıştır. Verilere yapılan normallik sınaması sonucunda verilerin normal dağılıma uygun olduğu saptanmıştır. Bu nedenle verilerin analizinde ilişkili örneklem t-testi kullanılmıştır. Zamana bağlı yüzde değişim ise [%Δ= (Son Test-Ön Test)/Ön Test*100] formülüyle hesaplanmıştır.

Bulgular: Çalışma grubunun ön-son test puan ortalamaları zihinsel alt boyut, davranışsal alt boyut ve genel iletişim becerileri puanlarında istatistiksel olarak anlamlı farklılık gösterirken; duygusal alt boyutta ise istatistiksel olarak anlamlı farklılık göstermemiştir. Ayrıca yüzde değişim skorlarının ise sırasıyla zihinsel; %4,05, duygusal; %3,01; davranışsal; %5,12 ve genel toplamda ise %4,09' lik değişim gösterdiği saptanmıştır.

Sonuç: 12 haftalık iletişim ve drama tekniklerinin beden eğitimi ve spor öğretmeni adaylarının iletişim becerilerine olumlu etki ettiği tespit edilmiştir.

Anahtar Kelimeler: İletişim, drama, beden eğitimi ve spor öğretmeni adayı.

EFFECT OF COMMUNICATION AND DRAMA TECHNIQUES ON PROSPECTIVE PHYSICAL EDUCATION AND SPORTS TEACHERS' COMMUNICATION SKILLS

Introduction and Purpose: Communication skills are crucial in understanding people, their emotions and empathizing with them. Communication is quite important in certain occupations. First of these occupations is teaching; which shape the society. Seeing that communication in teaching is important, it is vital that they are taught the skills of communication techniques and skills. Therefore, the study aims to examine the effect of communication and drama techniques on prospective physical education and sports teachers' communication skills.

Method: 59 physical education and sports teaching students (21 female, 38 male) at SUAS (SUBU) in 2018-2019 fall term participated voluntarily in the study which was patterned pre and post-test. The study group was given a pre-test to determine their communication skills. Then, communication and drama techniques were applied on and by the students for 12 weeks. "Communication Skills Inventory" developed by Ersanlı and Balcı (1998) was used as data collection tool. Normality test of the data showed that they were distributed normally. Therefore, dependent samples t-test was used to analyze the data. Periodic percentage change was calculated via [%Δ= (Posttest-Pretest)/Pretest*100].

Findings: Pre-test score means of the study group displayed statistically significant difference in cognitive, behavioral sub-groups and general communication scores; while they did not differ significantly in emotional sub-group. Percentage change scores were 4.05% for cognitive, 3.01% for emotional, 5.12% for behavioral and 4.09% for total.

Conclusion: The results showed that the 12-week communication and drama techniques positively affected the prospective physical education and sports teachers' communication skills.

Keywords: Communication, drama, prospective physical education and sports teacher.

SB627

SPOR BİLİMLERİ FAKÜLTELERİNDE ÖĞRENİM GÖREN ÖĞRENCİLERİN ÇOCUK İSTİSMARI VE İHMALİ FARKINDALIK DÜZEYLERİ

[1]İdris YILMAZ, [1]Kadir ÇÖL, [2]Efecan TEZCAN

[1]Trabzon Üniversitesi Spor Bilimleri Fakültesi, TRABZON
[2]Gümüşhane Üniversitesi Beden Eğitimi Ve Spor Yüksek Okulu

Email : *idrisyilmaz@trabzon.edu.tr, kadircol19@hotmail.com, efecantezcan@gmail.com*

Bu araştırmanın amacı spor bilimleri alanında öğrenim gören üniversite öğrencilerinin çocuk istismarı ve ihmali ve farkındalık düzeylerinin çeşitli değişkenlerle ilişkisini ortaya çıkarmaktır. Araştırmanın örneklemini spor bilimleri alanında öğrenim gören 409 öğrenci oluşturmaktadır (Kadın n:178, Erkek n:231). Araştırmada veri toplama aracı olarak Altan(2015) tarafından geliştirilen "Çocuk İstismarı ve İhmali Farkındalık Ölçeği" kullanılmıştır. Değişkenler arasında fark olup olmadığı .05 anlamlılık düzeyinde bağımsız "t" testi ve tek yönlü varyans analizi kullanılarak belirlenmiştir. Araştırmada sonuç olarak katılımcıların çocuk istismarı ve ihmali skorlarının iyi seviyede olduğu (x :76) ve incelenen bağımsız değişkenlere göre bu skorların istatiksel olarak farklılaşmadığı görülmüştür (p>.05).

Child Abuse and Neglect Awareness Levels of Students Studying in Sports Sciences Faculties

The aim of this study is to reveal the relationship between child abuse and neglect and awareness levels of university students studying in sports sciences with various variables. The sample of the study consists of 409 students studying in the field of sports sciences (Female n: 178, Male n: 231). In the research, "Child Abuse and Neglect Awareness Scale geliştiril developed by Altan (2015) was used. The difference between the variables was determined by independent t test and one-way analysis of variance at .05 significance level. As a result of the study, it was found that the child abuse and neglect scores of the participants were at a good level (x : 76) and that these scores did not differ statistically according to the independent variables examined

SB632

ORTAOKUL ÖĞRENCİLERİNİN BEDEN EĞİTİMİ VE SPOR DERSİNE YÖNELİK GÖRÜŞLERİ

[1]Mümine SOYTÜRK, [2]Özden Tepeköylü ÖZTÜRK, [3]Şeyma KARASU

[1]Manisa Celal Bayar Üniversitesi, Spor Bilimleri Fakültesi,MANİSA
[2]Pamukkale Üniversitesi,Spor Bilimleri Fakültesi, Denizli
[3]Beden Eğitimi Öğretmen Adayı

Email : *soyturkmumine@gmail.com, otepekoylu@hotmail.com,*

Giriş: Yaşam boyu spor yapmaya yöneltmede ortaokul beden eğitimi ve spor dersi bir araç olarak önemli bir alt yapı oluşturmaktadır. Beden eğitimi ve spor dersine yönelik tutum, duygu, düşünce ve görüşler ise bu derse istekle katılmayı etkileyen faktörler olarak görülmektedir. Amaç: Farklı türdeki ortaokullarda öğrenim gören öğrencilerin beden eğitimi ve spor dersine yönelik görüşlerinin bazı değişkenler açısından incelenmesi amaçlanmıştır. Yöntem: Araştırmada olasılığa dayalı olmayan kasti örnekleme tekniği kullanılarak 633 (n kadın =336; n erkek=297) öğrenciye toplam 6 ortaokuldan (3 standart Ortaokul, 3 İmam Hatip Ortaokulu) ulaşılmıştır. Veri elde etme aracı olarak Hung Chi (1999) tarafından geliştirilen ve Cüneyt Taşkın (2018) tarafından Türkçe ye uyarlanan beş alt boyuttan oluşan "Ortaokul Öğrencileri için Beden Eğitimi Ölçeği (OÖBEÖ)" ve 'Kişisel Bilgi Formu (KBF)" kullanılmıştır. Çalışmada elde edilen verilerin çözümlenmesi için çarpıklık ve basıklık değerleri incelenmiş ve gruplardaki katılımcı sayılarına göre bağımsız gruplar için t test ve Kruskal Wallis-H Testi istatistiksel analiz teknikleri kullanılmıştır. Bulgular: Elde edilen verilerin analizi sonucunda kadın öğrencilerin erkek öğrencilere göre, sekizinci sınıfların alt sınıflara göre beden eğitimi dersine yönelik daha olumlu görüş belirttikleri görülmüştür. Ayrıca İmam Hatip Ortaokulu öğrencileri algılanan akademik yetkinlik, öğrenci görüşleri, egzersizin algılanan faydaları ve egzersiz niyeti alt boyutlarında diğer Ortaokul öğrencilerinden daha olumlu bulunmuştur. Sonuç: Kadınların ve üst sınıfların ve İmam Hatip Ortaokul öğrencilerinin beden eğitimi dersine yönelik daha istekli oldukları ve dersi daha anlamlı buldukları söylenebilmektedir. Buradan hareketle hareket etmeye ihtiyacı daha fazla olanların görüşlerinin de daha olumlu olduğu sonucu görülebilir.

Views of Secondary School Students Towards Physical Education and Sport Lessons

Introduction: Secondary school physical education and sports lessons is an important tool for constitutes an important infrastructure to make lifelong sports. Attitudes, emotions, thoughts and opinions towards physical education and sports lesson are seen as factors that affect willingness to participate in this course. Purpose: The purpose of this study is to examine the opinions in terms of some variables of the students of different kinds of secondary schools about physical education and sports lesson. Method: In this study, 633 (n female = 336; n male = 297) students were reached from a total of 6 secondary schools (3 standard secondary schools, 3 Imam Hatip Secondary Schools) using non-probability-based intentional sampling technique. As data collection tool "Physical Education Scale for Secondary School Students (OÖBEÖ)" was developed by Hung Chi (1999) and to Turkish adapted by Cüneyt Taşkın (2018) which consists of five sub-scale and "Personal Information Form (KBF)" is used. In order to analyze the data, skewness and kurtosis values and number of sampling were examined and t-test and Kruskal Wallis-H Test statistical analysis techniques were used for independent groups. Findings: As a result of the analysis of the data, it was seen that female students had more positive opinions when compared to male students, the eighth grade also had more positive opinions than the lower grades about physical education course. In addition, the students of Imam Hatip Secondary School were found to be more positive in terms of perceived academic competence, student opinions, perceived benefits of exercise and intention to exercise than other secondary school students. Conclusion: It can be said that females, higher grade students and Imam Hatip School students are more eager about the physical education and sports lesson and they consider lessons as more meaningful. Thus, it can be seen that also the views of the ones who need to move more are more positive.

SB634

BEDEN EĞİTİMİNDE ÖĞRETMEN MOTİVASYONUNUN ÖĞRENCİLERİN MOTİVASYONEL SÜREÇLERİ ÜZERİNE ETKİSİ

[1]Gökçe Erturan

[1]Pamukkale Üniversitesi Spor Bilimleri Fakültesi, Denizli

Giriş ve amaç: Vallerand (1997), öğrenme ortamlarında sırasıyla sosyal etkenlerin, psikolojik aracı değişkenleri, bunların motivasyon türlerini, bunların da bazı sonuç değişkenlerini etkilediğini belirlemiştir. Bu çalışmanın birinci amacı Vallerand'ın modelinin tamamının öğrenciler için beden eğitimi (BE) ortamında test etmek, ikinci amacı ise bu modelin BE öğretmenlerinin öğretmeye ilişkin motivasyon düzeylerine göre değişip değişmediğini belirlemektir.

Yöntem: Araştırma, Denizli ilinde 87 farklı lisede görev yapan 177 BE öğretmeni (39 kadın, 138 erkek; yaş=40.57±7.48) ve 461 lise öğrencisi (253 kız, 208 erkek; yaş=15.65±0.96) ile gerçekleştirilmiştir. Gerekli izinler alındıktan sonra öğretmenlere Öğretme Motivasyonu Ölçeği uygulanmıştır. Ölçekten alınan puanlar analiz edilerek, "içsel motivasyonu yüksek" ve "dışsal motivasyonu yüksek" iki grup öğretmen belirlenmiştir. En yüksek içsel motivasyona sahip iki, en yüksek dışsal motivasyona sahip üç öğretmene tekrar ulaşılarak öğrencilerinin özerklik desteği, ihtiyaç doyumu, motivasyonu, öz- saygısı, öznel zindeliği ve konsantrasyonu ölçülmüştür. Verilerin analizinde yapısal eşitlik modeli ve değişmezlik analizi kullanılmıştır.

Bulgular: Oluşturulan hipotez modelin, öğrencilerden toplanan verilerle iyi uyum indeksleri verdiği görülmüştür ($\chi 2/df=2.69$, RMSEA=0.06, CFI=0.9, NFI=0.9, p=0.00). Modele göre sırasıyla özerklik desteği, özerklik ve ilişkili olma ihtiyaçlarının pozitif yordayıcısı, özerklik ihtiyacı özdeşimle düzenlemenin pozitif, dışsal düzenleme ve motivasyonsuzluğun negatif yordayıcısı, özdeşimle düzenleme konsantrasyon ve öznel zindeliğin pozitif yordayıcısı, motivasyonsuzluk ise öz-saygının pozitif, konsantrasyon ve öznel zindeliğin negatif yordayıcısıdır. Değişmezlik analizi sonuçları bu modelin, öğretmenlerinin içsel motivasyonu yüksek olan öğrenciler ile dışsal motivasyonu yüksek olan öğrenciler arasında kısmi değişmezlik gösterdiğini ortaya koymuştur. Yani BE öğretmeni mesleğine içsel motive ise, öğrencilerinin dersteki motivasyonel süreçleri ve genel psikolojik iyi oluşları, öğretmeni mesleğine dışsal motive olan öğrencilerle farklılık göstermektedir.

Sonuç: Öğrencilerin dersi özerklik destekleyici algılamaları sırasıyla öğrencilerin özerklik ve ilişkili olma ihtiyaçlarının tatmin olmasını; buna bağlı olarak içsel motivasyon ve özdeşimle düzenlemelerinin artmasını, dışsal düzenleme ve motivasyonsuzluklarının azalmasını, buna bağlı olarak da psikolojik iyi oluşlarının artmasını sağlamaktadır. BE öğretmenlerinin mesleklerine ilişkin içsel motive olmaları ise bu modelde farklılaşmaya sebep olmaktadır.

The Effect of Teachers' Motivation on Students Motivational Processes in Physical Education

Introduction and aim: Vallerand (1997) revealed that social factors influence the psychological mediators, which in turn predicted motivation types, which lead to certain consequences. The aim of this study was twofold: firstly, to test the complete sequence of Vallerand's model in physical education (PE), secondly to examine the invariance of the model across PE teachers' motivation to teach.

Method: The study was conducted with 177 PE teachers (39 females, 138 males; Mage = 40.57 ± 7.48) working in 87 different high schools and 461 high school students (253 females, 208 males; age = 15.65 ± 0.96) in Denizli. After getting permission from related institutions Motivation to Teach Scale was applied to PE teachers. Teachers were divided into two categories as "highly intrinsicly motivated" and "highly extrinsicly motivated" based on the results obtained from this scale. The highest intrinsicly motivated two and the highes extrinsicly motivated three teachers were reached again and their students' autonomy support, basic needs satisfaction,

situational motivation, self-esteeem, subjective vitality and concentration were assessed. Structural equation modelling and invariant analysis were applied for data analysis.

Results: The hypothesis model was found to give good fit indices with the data collected from the students ($\chi 2/df=2.69$, RMSEA=0.06, CFI=0.9, NFI=0.9, p=0.00). According to the model, autonomy support is a positive predictor of autonomy and relatedness needs, autonomy support is a positive predictor of identified regulation, a negative predictor of external regulation and amotivation, identified regulation is a a positive predictor of subjective vitality and concentration and negative predictor of subjective vitality, and a amotivation is a positive predictor of self-esteem, negati e predictor of concentration and subjective vitality. The results of the invariance analysis showed that this model showed partial invariance between the students who have high intrinsicly motivated teacher and the students with high extrinsicly motivated teacher. In other words, if the PE teacher is intrinsically motivated to his/her profession, his/her students' motivational processes and general psychological well-being differs from the students whose PE teacher is externally motivated to his/her profession.

Conclusion: The students 'perceptions of supportive autonomy of the course were to ensure that the students' needs for autonomy and relatedness needs were satisfied; accordingly, it increases intrinsic motivation and identified regulation, decreases external regulation and amotivation, and accordingly increases their psychological well-being. The intrinsic motivation of PE teachers about their professions leads to differentiation in this model.

SB641

GEÇMİŞTEN GÜNÜMÜZE OYUNUN DEĞİŞEN YÜZÜ: KUŞAKLARARASI OYUN ALGISI

[1]Aynur YILMAZ

[1]Trabzon Üniversitesi Spor Bilimleri Fakültesi, TRABZON

Giriş ve Amaç: Aynı yıllarda doğmuş, benzer koşullarda hayatlarını sürdürmüş toplulukların sahip oldukları dönem, kuşak kavramı ile nitelendirilmektedir. Benzer kuşakların yaşadıkları problemler, sahip oldukları sorumluluklar ve koşullar benzerlik taşımaktadır. Günümüzde teknolojinin insanlara sunduğu hizmetler onların hayatlarını kolaylaştırırken, sahip oldukları değer yargılarını, kültürel özellikleri ve hatta oynadıkları oyunları bile değişim göstermektedir. Bu bağlamda araştırmanın amacı, geçmişten günümüze oyunun değişimini incelemektir. Yöntem: Çalışma nitel araştırma yaklaşımlarından durum çalışması deseni kurgulanmıştır. Çalışma grubu seçiminde, amaçlı örnekleme yöntemlerinden ölçüt örneklemeden faydalanılmıştır. Oyunun farklı kuşaklarda nasıl algılandığı ve kuşaklararasındaki farklılıkları tespit etmek amacıyla x kuşağı (1965-79) ve Y kuşağından (1980-2000) kişiler çalışma grubuna dahil edilmiştir. Araştırmaya Trabzon ilinde farklı sosyoekonomik seviyeye sahip z kuşağından (2001-2012) 10 çocuğun anne-baba ve büyükanne-büyükbabaları dahil edilmiştir. Büyükanne-büyükbabaya kendi, çocukları ve torunlarının zamanlarını kıyaslayarak oyunun zaman içerisindeki yolculuğu sorulurken; baba ve anneye ise kendi ve çocuklarının zamanındaki oyunun içeriği, algılanış biçimi, çeşitleri, oyuna ayrılan süre, oyunun oynandığı kişiler hakkında görüşleri sorulmuştur. Veriler "Kişisel bilgi formu" ve "Yarı yapılandırılmış görüşme formu" aracılığıyla elde edilmiştir. Veri toplama aracında oyuna yönelik algı, kuşaklararası oyunun değişimine ilişkin toplam sekiz açık uçlu soru yer almıştır. Elde edilen veriler içerik analizine tabi tutulmuştur. Bulgular: Araştırma bulguları oyunun geçmişten günümüze bir eğlence aracı olarak nitelendirildiği, oyunun süreç içerisinde gruptan/arkadaştan ziyade bireysel olarak oynanan bir etkinliğe dönüştüğü, dış/açık mekanlarda oynanan oyunlar yerini kapalı alanlarda oynanan oyunlara bıraktığı tespit edilmiştir. Sonuç: Hızlı teknolojik gelişimler oyunun çocuklara sağladığı hareketlilik özelliğini azaltmış ve onlara pasif yaşamı sunan digital/mobil oyunlara yöneltmiştir. Buradan hareketle üç kuşak içerisinde oyuna yönelik farklılıkların olduğu, özellikle z kuşağında bu farklılığın daha belirgin olduğu saptanmıştır. Anahtar Kelimeler: Kuşak, Oyun, Algı, Değişim

THE CHANGING FACE OF THE PLAY FROM PAST TO PRESENT: INTERGENERATIONAL PLAY PERCEPTION

Introduction and aim: The period of the societies born in the same years and living under similar conditions is characterized by the concept of generation. The problems, responsibilities and conditions of similar generations are similar. Today, while the services provided by technology make their lives easier, their value judgments, cultural characteristics and even the games they play show a change. In this context, the aim of the research is to examine the change of the game from past to present. Methodology: The study was designed with a case study design, one of the qualitative research approaches. In the selection of the study group, criterion sampling was used. In order to determine how the play is perceived in different generations and differences between generations, people from generation x (1965-79) and generation Y (1980-2000) were included in the study group. The parents and grandparents of 10 children from generation z (2001-2012) with different socioeconomic status in Trabzon province were included in the study. The grandparents were asked to compare the time of their own, their children and grandchildren; the father and mother were asked about the content of the play in the time of their own and their children, the way they were perceived, their kinds, the time allocated to the play and their opinions about the people who played the play. Data were obtained through "personal information form" and "semi-structured interview form". In the data collection tool included total eight open-ended question in relation to the change of intergenerational play, perception towards the play. The data obtained were subjected to content analysis. Findings: The findings of the study revealed that the game has been described as a means of entertainment from past to present, and that the play has become an individual activity rather than a group / friend in the process, and that the play played in outdoor places are replaced by the plays played in indoor areas. Results: Rapid technological advances have reduced the mobility perception provide to children of the play and led them to digital / mobile plays that offer them passive life. From this point of view, it is found that there are differences in the play in three generations, especially in the z generation, this difference was found to be more pronounced. Keywords: Generation, play, perception, change

SB654

BEDEN EĞİTİMİ VE SPOR ÖĞRETMENLİĞİ BÖLÜMLERİNİN ÖĞRENCİ SEÇME SİSTEMLERİNİN İNCELENMESİ

***[1]Ramazan Taşçıoğlu*, [2]Serdar Kocaekşi**

[1]Anadolu Üniversitesi Sağlık Bilimleri Enstitüsü, ESKİŞEHİR
[2]Eskişehir Teknik Üniversitesi Spor Bilimleri Fakültesi, ESKİŞEHİR

***Email :** ramazantascioglu@windowslive.com,*

Giriş ve Amaç: Ülkemizde beden eğitimi ve spor öğretmenliği bölümleri (BES) aynı müfredata sahipken; farklı öğrenci seçme sistemlerine ve kontanjanlarına sahiptirler. Bu araştırmanın amacı, 2019-2020 eğitim-öğretim yılında beden eğitimi ve spor öğretmenliği bölümlerine (BES) öğrenci alan devlet üniversitelerinin öğrenci seçme sistemlerinin incelenmesidir. Yöntem: Araştırmada doküman incelemesi yöntemi kullanılarak hem Öğrenci Seçme ve Yerleştirme Merkezi (OSYM) Klavuzu hem de BES bölümleri olan devlet üniversitelerinin özel yetenek sınavı klavuzları analiz edilmiştir. Araştırmada 109 üniversitede beden eğitimi ve spor bölümleri olduğu tespit edilmiştir. Tespit edilen 109 üniversiteden vakıf üniversiteleri ile yurtdışındaki üniversiteler inceleme dışı bırakılmıştır. Bu sürecin sonunda 86 devlet üniversitesindeki 84 BES incelenmiştir. Ek olarak, merkezi yerleştirme ile öğrenci alan bölümlerin TYT puanları ANOVA ile karşılaştırılmıştır. Bulgular: Seksen dört bölümün 40'ı (%47,6) Beden Eğitimi ve Spor Yüksekokulu, 38'i (%45,2) Spor Bilimleri Fakültesi ve 6'sı (%7,1) Eğitim Fakültesi çatısı altındadır. Toplamda 3815 öğrenci kontenjanına sahip olan bölümlerin 2'si merkezi yerleştirme ile öğrenci seçerken, 82 tanesi özel yetenek sınavı ile öğrenci seçmektedir. Merkezi yerleştirme ile öğrenci seçen spor bölümleri arasında BES bölümünün TYT puanlarının diğer bölümlerden yüksek olduğu bulunmuştur ($p<.001$). Sonuç: Üniversitelerin beden eğitimi ve spor öğretmenliği bölümlerine öğrenci seçiminde farklı sistemlere sahip oldukları ve kontenjanlarının farklı olduğu bulunmuştur. Ek olarak, merkezi yerleştirme ile öğrenci alan spor bölümleri arasında BES bölümünü daha yüksek puanlı öğrencilerin seçtiği bulunmuştur. Anahtar kelimeler: Beden eğitimi ve spor öğretmenliği, özel yetenek sınavı, merkezi yerleştirme.

Investigation of Student Selection Systems of Physical Education and Sports Teaching Departments

Introduction and Purpose: While physical education and sports teaching (PES) departments in Turkey have the same curriculum; they have different student selection systems and quotas. The aim of this study is to investigate the student selection systems of state universities which select students to PES departments in 2019-2020 academic year. Method: Using the document analysis method, both the Student Selection and Placement Center (OSYM) Guide and the special aptitude exam guides of the public universities which have PES departments were analyzed. It was determined that there were sport departments in 109 universities in the research. Foundation universities and universities abroad in the 109 universities were excluded from the study. At the end of this process, 84 PES departments in 86 public universities were analyzed. In addition, the Basic Proficiency Test (TYT) scores of the departments which selected students with central placement were compared with ANOVA. Results: There were 84 departments under 40 (47.6%) School of Physical Education and Sports, 38 (45.2%) Faculty of Sport Sciences and 6 (7.1%) Faculty of Education. Two departments which selected by central placement and 82 departments which selected by aptitude tests had 3815 students quota in total. It was found that the TYT scores of the PES departments were higher than the other sport departments among the departments that selected students through central placement ($p <.001$). Conclusion: It was found that the state universities had different systems for student selection for physical education and sports teaching departments and their quotas were different. In addition, it was found that the students who have higher TYT scores chose the PES departments among the sport departments that selected students through central placement. Key words: Physical education and sports teaching, special aptitude test, central placement.

SB655

SINIFLANDIRMA DOĞRULUĞU ÜZERİNE BİR ARAŞTIRMA: SPOR ÖZGEÇMİŞİ ÖZEL YETENEK SINAVINI NASIL ETKİLER?

***[1]Ramazan Taşçıoğlu*, [2]Murat Doğan Şahin, [3]Serdar Kocaekşi**

[1]Anadolu Üniversitesi Sağlık Bilimleri Enstitüsü, ESKİŞEHİR
[2]Anadolu Üniversitesi Eğitim Fakültesi, ESKİŞEHİR
[3]Eskişehir Teknik Üniversitesi Spor Bilimleri Fakültesi, ESKİŞEHİR

***Email :** ramazantascioglu@windowslive.com, mdsahin@anadolu.edu.tr, skocaeksi@eskisehir.edu.tr*

Giriş ve Amaç: Ülkemizde beden eğitimi ve spor öğretmenliği bölümleri kendi olanakları ve çıkarları doğrultusunda belirledikleri özel yetenek sınavları ile öğretmen adaylarını seçmektedir. Bu araştırmanın amacı, Eskişehir Teknik Üniversitesi Spor Bilimleri Fakültesi Beden Eğitimi ve Spor Öğretmenliği Bölümü Özel Yetenek Sınavının sınıflama doğruluğunu incelemektir. Yöntem: Araştırmada 2018-2019 özel yetenek sınavlarına katılan 1389 adaya ait veriler kullanılmıştır. Yapılan logistik regresyon analizlerinde hem "Enter Yöntemi" hem de "Backward: LR Yöntemi" kullanılarak elde edilen iki model uyum iyilikleri, doğru sınıflama yüzdelikleri ve alt puanların grup üyeliğine etkileri açısından karşılaştırılmıştır. Bulgular: Özel yetenek sınavı kazanan ve kazanamayanlarını tespit etmek için kullanılan puan türlerinden Ortaöğretim Başarı Puanı (OBP), Temel Yeterlik Testi Puanı (TYT-P) ve Özel Yetenek Sınavı Standart Puanının (ÖYSP-SP) başvuran adayların doğru sınıflanmasına yardımcı olduğu tespit edilmiştir. Buna ek olarak, ÖYSP- SP'nin hesaplamasında kullanılan spor özgeçmiş puanlarının doğru sınıflamaya yardımcı olduğu, 30 m koşu sınavı puanları ile sporcu türünün ise doğru sınıflamaya yardımcı olmadığı tespit edilmiştir. Sonuç: Sonuç olarak, özel yetenek sınavlarında kullanılan puan türlerinin kazanan ve kazanamayan adayları büyük ölçüde doğru sınıflandırdığı tespit edilmiştir. Anahtar Sözcükler: Özel yetenek sınavı, beden eğitimi ve spor öğretmenliği, sınıflama doğruluğu, spor özgeçmişi.

A Study on Classification Accuracy: How Does Sports Career Affect Special Aptitude Exam?

Introduction and Purpose: Departments of physical education and sports teaching in Turkey select prospective teachers with aptitude exams which are determined according to their own opportunities and interests. The aim of this study is to determine the classification accuracy of the Special Aptitude Exam by Department of Physical Education and Sports Teaching, Faculty of Sport Sciences, Eskişehir Technical University. Methods: The data of 1389 candidates who participated in the 2018-2019 special aptitude exam were used in the research. In logistic regression analyzes, both "Enter Method" and "Backward: LR Method" were used. The two models were compared in terms of fit indices, correct classification percentages and effects of sub-scores to group membership. Results: In logistic regression analysis, it was determined that "Secondary Education Achievement Score", "Basic Proficiency Test Score" and "Special Ability Test Standard Score" which are used to identify the winners and non-winners, help the correct classification. In addition, it was found that the sports resume scores used in the calculation of the aptitude exam score helped the correct classification, but the 30 m running scores and athlete type did not help the correct classification. Conclusion: It was found that the scores used in special aptitude exams classify the winners and non-winners correctly in a high level. Keywords: Special aptitude exam, physical education and sports teaching, classification accuracy, sports career.

SB656

SPOR EĞİTİMİ VEREN YÜKSEKÖĞRETİM KURUMLARINDAKİ ÖĞRETİM ELEMANLARININ BAZI DEMOGRAFİK ÖZELLİKLERİNE GÖRE ÖRGÜTSEL SİNİZM, İŞ DOYUMU VE TÜKENMİŞLİK DÜZEYLERİ

***[1]Aydan Ermiş*, [1]Soner Çankaya**

[1]Ondokuz Mayıs Üniversitesi, SAMSUN

Email : *aydanak@omu.edu.tr, scankaya@omu.edu.tr*

Giriş ve Amaç: Bu çalışmanın amacı, Türkiye'de spor eğitimi veren yükseköğretim kurumlarındaki öğretim elemanlarının bazı demografik özelliklerine göre örgütsel sinizm, iş doyumu ve tükenmişlik düzeyleri arasındaki farklılıkları ortaya koymaktır. Yöntem: Araştırmada betimsel nitelik taşıyan ilişkisel tarama modeli kullanılmış olup veri toplama aracı olarak kişisel bilgi formu, 22 maddelik Maslach Tükenmişlik Ölçeği, 20 maddelik Minesota İş Doyum Ölçeği ve 13 maddelik Örgütsel Sinizm Ölçeği'nden yararlanılmıştır. Araştırmanın örneklemini, 8 farklı Spor Bilimleri Fakültesi ve 8 farklı Beden Eğitimi ve Spor Yüksekokulunda görev yapan 311 öğretim elemanı oluşturmaktadır. Araştırmadan elde edilen verilerin değerlendirilmesinde Student t testi, tek yönlü varyans analizi ve Tukey testi, Pearson korelasyon katsayısından yararlanılmıştır. Bulgular ve Sonuç: Katılımcıların kullanılan ölçek maddelerine verdikleri cevapların kendi iç tutarlılığını ortaya koymak amacıyla yapılan güvenirlik analizi (Cronbach's Alpha) sonucunda güvenirlik katsayıları Maslach Tükenmişlik Ölçeği için 0,761; Minessota İş Doyum Ölçeği için 0,912; Örgütsel Sinizm Ölçeği için ise 0,930 olarak bulunmuştur. Çalışmada, öğretim elemanlarının cinsiyet ve idari görev durumları açısından tükenmişlik, iş doyumu ve örgütsel sinizm düzeyleri arasında anlamlı bir farklılık tespit edilememiştir (P>0,05). Araştırma görevlilerinin iş doyumu öğretim görevlilerine göre oldukça yüksek bulunmuştur (P=0,044). Aylık gelir düzeylerinin giderlerinden düşük olduğunu düşünen katılımcıların tükenmişlik ve örgütsel sinizm düzeyleri yüksek, iş doyumu düşük bulunmuştur. Bekarların evli olanlara göre; lisans ve yüksek lisans mezunu olanların doktoralı öğretim elemanlarına göre örgütsel sinizm puanları düşük bulunmuştur (P=0,029). Katılımcıların meslekte ve mevcut kurumlarındaki toplam çalışma süreleri ile tükenmişlik, iş doyumu ve örgütsel sinizm ölçek toplam puanları arasında anlamlı bir ilişki tespit edilememiştir (P>0,05). Buna göre, kurum yöneticilerinin özellikle öğretim görevlilerinin iş doyumunu arttırmak, tükenmiş düzeylerini azaltmak ve çalıştıkları kuruma karşı olumsuz duygular beslemesini önlemek için kurum içi idari görev ve görevlendirme, öğrenci danışmanlıkları ve ders dağılımında adil bir yönetim anlayışı sergilemesi, akademik personelin işe gelme istekleri ve motivasyonu açısından oldukça önem arzedecektir.

Organizational cynicism, job satisfaction and burnout levels of academic staff in higher education institutions providing sports education in terms of some demographic characteristics

Introduction and Aim: The aim of this study is to show the differences between organizational cynicism, job satisfaction and burnout levels of academic staff in higher education institutions providing sport education in terms of some demographic characteristics. Method: Descriptive relational survey model was used and personal information form, 22-item Maslach Burnout Scale, 20-item Minnesota Satisfaction Scale and 13-item Organizational Cynicism Scale were used as data collection tool. The sample consists of 311 academic staff in 8 different Sport Sciences Faculties and 8 different Physical Education and Sports Schools. Student's t-test, one way ANOVA and Tukey test, Pearson correlation coefficient were used to assess the data. Results and Conclusion: Reliability coefficients were found as 0.761 for Maslach Burnout Scale; 0.912 for Minnesota Satisfaction Scale; and 0.930 for Organizational Cynicism Scale. No significant difference was found between burnout, job satisfaction and organizational cynicism levels in terms of gender and administrative duties (P>0,05). Job satisfaction levels of research assistants were found to be quite high compared to instructors (P=0,044). Burnout and organizational cynicism levels of participants who thought their monthly income was higher than their expenditure were high, while their job satisfaction levels were low. Single participants when compared with married ones and those with a bachelor's and master's degree when compared with those with doctorate degree had lower organizational cynicism scores

(P=0,029). No significant relationship was found between total working time in the profession and in present institutions and total scores of burnout, job satisfaction and organizational cynicism scales (P>0,05). According to results, it will be important for managers to show a fair approach in distributing administrative duties, supervisors and courses to increase academic staff's job satisfaction, decrease their burnout levels and to prevent them from having negative feelings in terms of academic staff's willingness to come to work and their satisfaction.

SB661

KAYA TIRMANIŞINDA RİSK ALMA ÖLÇEĞİNİN TÜRKÇE'YE UYARLANMASI

[1]Okay CAN, [2]Fatma İlker KERKEZ

[1]Muğla Sıtkı Koçman Üniversitesi Sağlık Bilimleri Enstitüsü Beden Eğitimi Ve Spor Anabilim Dalı, MUĞLA
[2]Muğla Sıtkı Koçman Üniversitesi Spor Bilimleri Fakültesi Beden Eğitimi Ve Spor Öğretmenliği Bölümü, MUĞLA

Email : *okay.cnn@gmail.com, kerkez.f@gmail.com*

Giriş: Kaya tırmanışı, ülkemizde her geçen gün popülerliği artan ve doğası gereği içerisinde risk almayı barındıran ekstrem sporlardan biridir. Bu nedenle kaya tırmanışında risk almayı ölçen bir ölçüm aracına ihtiyaç duyulmaktadır. Amaç: Taylor, Gould, Hardy ve Woodman (2006) tarafından geliştirilen kaya tırmanışında risk alma ölçeği- KTRAÖ (Risk Taking of Rock Climbing Questionnare-RTRCQ)'ni Türkçeye uyarlamak, geçerlik ve güvenirlik çalışmalarını yapmaktır. Yöntem: Ölçeğin Türkçeye çevirisi dil uzmanları tarafından ülkenin sosyal yapısı, çevresel faktörler ve Türk dilinin özellikleri göz önüne alınarak yapılmıştır. Araştırmanın çalışma grubunu 18-65 yaş arası, en az 1 yıllık deneyime sahip ve yosemite ondalık sistemi (Yosemite Decimal System) derecelendirmesine göre üstten emniyetli tırmanış becerisi 5.12-5.13 seviyesinde olan ve 2017 yılı içerisinde yapılan yarışmalara katılan 319 kaya tırmanışı sporcusu oluşturmaktadır. Türkçeye uyarlanan Kaya Tırmanışında Risk Alma Ölçeğinin toplam 319 gözlem maddesine faktör analizi yapılıp yapılamayacağını kontrol etmek amacıyla KMO değerinden ve Bartlett testinden yararlanılmıştır. KTRAÖ'nün yapı geçerliğini belirlemek için doğrulayıcı faktör analizi ve ölçeğin değişkenleri arasındaki ilişkiyi ortaya çıkarmak amacıyla Açımlayıcı Faktör Analizi yapılmıştır. KTRAÖ'nün güvenirlik analizinde iç tutarlılık ve zamana karşı değişmezlik (Test Tekrar Test) analizleri 256 kaya tırmanışı sporcusuna yapılmıştır. İç tutarlılık Cronbach alfa ve madde toplam korelasyonu ile değerlendirilmiştir. Bulgular: KMO değeri .91 olduğundan (>0.6) örneklem büyüklüğünün yeterli olduğu belirlenmiştir. Bartlett's testi Chi-Square değeri anlamlı ($p=0.00$, $p<0.05$) olarak bulunduğundan ölçeğin faktör analizi uygulamak için uygun olduğu kabul edilmiştir. KTRAÖ'nün madde faktörlerinin yükleri 0.33-0.82 arasında bulunmuştur. AFA ve DFA sonuçları, ölçeğin orijinalindeki gibi tek faktörlü bir yapıya sahip olduğunu göstermiştir. Ölçeğin toplam varyansın %47,46'sını açıkladığı tespit edilmiştir. Cronbach alfa ic tutarlık katsayısı .85 ve test-tekrar test gu venirlik katsayısı ise .72 olarak hesaplanmıs tır. Sonuç: Bu bulgular Kaya Tırmanışında Risk Alma Ölçeği'nin geçerli ve güvenilir bir ölçeme aracı olduğunu, Türk kaya tırmanışı sporcularının fiziksel risk alma düzeylerini ölçmede kullanılabileceğini göstermektedir.

The adaptation of risk taking in rock climbing scale to turkish

Introduction Rock climbing is one of the extreme sports in our country, which is becoming more and more popular day by day. Therefore, there is a need for a measurement tool that measures risk taking in rock climbing. Purpose: Taylor, Gould, Hardy and Woodman (2006) developed rock climbing scale (RTRCQ) (RTRCQ) to adapt to Turkish, validity and reliability studies. Method: The scale was translated into Turkish by language experts considering the social structure of the country, environmental factors and characteristics of the Turkish language. The study group consisted of 319 rock climbing athletes aged between 18-65 years, having at least 1 year of experience and having a top climbing ability of 5.12-5.13 according to the Yosemite Decimal System rating and participating in the competitions held in 2017. KMO value and Bartlett test were used to check whether the factor analysis could be performed on 319 observation items of the Rock Climbing Scale adapted to Turkish. Confirmatory factor analysis was used to determine the construct validity of KTRAS and exploratory factor analysis was performed to reveal the relationship between the variables of the scale. Internal consistency and invariance to time (Test-Retest) analyzes were performed on 256 rock climbing athletes in the reliability analysis of CTRAS. Internal consistency was evaluated by Cronbach alpha and item total correlation. Finding: Since the KMO value was .91 (> 0.6), the sample size was found to be sufficient. Since the Chi-Square value of Bartlett's test was found to be significant ($p = 0.00$, $p <0.05$), the scale was considered suitable for performing factor analysis. The loadings of the item factors of KTRAS were found to be between 0.33-0.82. AFA and DFA results showed that the scale had a single factor structure as in the original one. It was found that the scale explained 47.46% of the total variance. Cronbach alpha internal consistency coefficient were .85 and

test- retest reliability coefficient were .72. Result: These findings indicate that Rock-climbing Risk-Taking Scale is a valid and reliable measurement tool and can be used to measure the physical risk-taking levels of Turkish rock climbing athletes.

SB664

BEDEN EĞİTİMİ VE SPOR YÜKSEKOKULU ÖĞRENCİLERİNİN BAZI DEĞİŞKENLERE GÖRE ÖĞRENİLMİŞ GÜÇLÜLÜK DÜZEYLERİNİN İNCELENMESİ

***[1]Erdem Eroğlu*, [2]Adnan Ersoy**

[1]Siirt Üniversitesi Beden Eğitimi Ve Spor Yüksekokulu
[2]Kütahya Dumlupınar Üniversitesi Beden Eğitim Ve Spor Yüksekokulu

***Email :** erdemeroglu@siirt.edu.tr, adnan.ersoy@dpu.edu.tr*

Giriş ve Amaç; Bu araştırmanın amacı; Beden Eğitimi ve Spor Yüksekokulu öğrencilerinin Öğrenilmiş Güçlülük düzeylerinin bazı değişkenler açısından incelenmesidir.

Yöntem Araştırmanın çalışma gurubunu; Kastamonu, Siirt ve Dicle Üniversitesinde Beden Eğitimi ve Spor Yüksekokulunda öğrenim gören 148 (54 kadın, 94 erkek) öğrenci oluşturmaktadır. Araştırmada veri toplama aracı olarak öğrencilerin demografik bilgilerini tespit etmek için, araştırmacılar tarafından oluşturulan kişisel bilgi formu ile öğrenilmiş güçlülük düzeylerini tespit etmek için Rosenbaum (1990) tarafından geliştirilen, Siva ve Dağ(1991) tarafından Türkçede uyarlaması ve geçerlilik ve güvenirlik çalışması yapılmış olan "Rosenbaum'un Öğrenilmiş Güçlülük Ölçeği" (RÖGÖ) kullanılmıştır. Verilerin analizinde, normallik testleri yapılmış ve ikili karşılaştırmaların tespiti için T-testi ikiden fazla bağımsız değişkenler ile bağımlı değişkenler arasındaki farkın tespiti için ANOVA testi kullanılmıştır.

Bulgular ve Sonuç Araştırmanın sonucunda; yaş, cinsiyet, bölüm, baba eğitimi ve baba çalışma durumu değişkenlerinin öğrenilmiş güçlülük düzeylerinde anlamlı farklılık görülmezken ($p>0.05$), üniversite değişkenine göre; Kastamonu üniversitesinde okuyan öğrencilerin Siirt ve Dicle üniversitesinde okuyan öğrenicilere göre; öğrenilmiş güçlülük düzeyleri daha yüksek ($p<0.05$), anne eğitimi değişkeninde; eğitim durumu ilköğretim olanların, diğer eğitim durumlarına göre öğrenilmiş güçlülükleri daha yüksek ($p<0.05$), anne çalışma durumu değişkeninde, çalışanların çalışmayanlara göre öğrenilmiş güçlülük düzeyleri anlamlı düzeyde daha yüksek olduğu görülmüştür ($p<0.05$).

INVESTIGATION OF LEARNING RESOURCEFULNESS LEVELS OF PHYSICAL EDUCATION AND SPORT SCHOOL STUDENTS ACCORDING TO SOME VARIABLES

Introduction and Purpose; The purpose of this research; This course is to examine the Learned resourcefulness levels of the students of School of Physical Education and Sports in terms of some variables.

Method; The study group of the research; Kastamonu, Siirt and Dicle University School of Physical Education and Sports 148 (54 female, 94 male) students. In order to determine the demographic information of the students as a data collection tool in the study, the personal information form created by the researchers to determine the learned resourcefulness levels by Rosenbaum (1990), developed by Siva and Mountain (1991) in Turkish adapted and validity and reliability study "Rosenbaum Learned resourcefulness scale" (RÖSÖ) was used. In the analysis of the data, normality tests were performed and T-test was used for the determination of binary comparisons and ANOVA test was used to determine the difference between more than two independent variables and dependent variables.

Findings and Conclusion; As a result of the research; age, gender, department, father education and father working status variables did not show significant difference in learned resourcefulness levels ($p> 0.05$). According to the students who study at Kastamonu

University and those who study at Siirt and Dicle University; learned resourcefulness levels were higher ($p < 0.05$). It was observed that those with primary education had higher levels of learned resourcefulness compared to other educational levels ($p < 0.05$).

SB666

SPOR BİLİMLERİ ALANINDA ÖĞRENİM GÖREN FARKLI BÖLÜM ÜNİVERSİTE ÖĞRENCİLERİNİN KARİYER GELECEĞİ ALGILARININ İNCELENMESİ

[1]Mehmet ULAŞ, [1]Oğuzhan DALKIRAN, [1]Merve ÖZDEMİR

[1]Burdur Mehmet Akif Ersoy Üniversitesi Spor Bilimleri Fakültesi, BURDUR

Email : *mulas@mehmetakif.edu.tr, odalkiran@mehmetakif.edu.tr, merveozdemir1@yandex.com*

Giriş ve Amaç: Bu çalışmanın amacı spor bilimleri alanında öğrenim gören farklı bölüm öğrencilerinin kariyer geleceği algılarının incelenmesidir. Yöntem: Araştırmada nicel araştırma yöntemlerinden tarama deseni kullanılmıştır. Araştırmanın çalışma grubunu; 2018- 2019 yılında Burdur Mehmet Akif Ersoy Üniversitesi Beden Eğitimi ve Spor Yüksekokulunda Beden Eğitimi ve Spor Öğretmenliği, Antrenörlük Eğitimi ve Spor Yöneticiliği bölümlerinde öğrenim gören 224 öğrenci oluşturmaktadır. Araştırmada kariyer geleceği algısını değerlendirmek için Kariyer Geleceği Ölçeği (KARGEL) kullanılmıştır. Rottinghaus, Day ve Borgen (2005) tarafından bireylerin olumlu kariyer planlama tutumlarını değerlendirmek amacıyla geliştirilen Kariyer Geleceği Ölçeği Türkçe'ye Kalafat (2012) tarafından uyarlanmıştır. KARGEL, kariyer uyumluluğu, kariyer geleceği ve bilgi olmak üzere 3 alt boyuttan ve toplam 25 maddeden oluşmaktadır. Elde edilen verilerin analizinde SPSS 20.0 paket programı kullanılmıştır. Araştırmada ölçeğin toplam ortalama puanı ve alt boyutlarının ortalama puanları alınmış ve öğrenim görülen bölüme göre kariyer geleceği algılarının ve ölçek alt boyutları puanlarının değişip değişmediğine bakmak için ise ANOVA testi yapılmıştır. Bulgular: Araştırmanın analizleri sonucunda; Beden Eğitimi ve Spor Öğretmenliği bölümünde öğrenim gören öğrencilerin ölçekten aldıkları toplam puan ortalaması 3,57; Kariyer uyumluluğu alt boyutu ortalaması 3,72; Kariyer iyimserliği alt boyutu ortalaması 3,47, Bilgi alt boyutu ortalaması 3,40 tır. Antrenörlük Eğitimi bölümünde öğrenim gören öğrencilerin ölçekten aldıkları toplam puan ortalaması 3,42, Kariyer uyumluluğu alt boyutu ortalaması 3,64; Kariyer iyimserliği alt boyutu ortalaması 3,27, Bilgi alt boyutu ortalaması 3,17 dir. Spor Yöneticiliği bölümünde öğrenim gören öğrencilerin ölçekten aldıkları toplam puan ortalaması 3,39; Kariyer uyumluluğu alt boyutu ortalaması 3,59; Kariyer iyimserliği alt boyutu ortalaması 3,23, Bilgi alt boyutu ortalaması 3,31 dir. Yapılan ANOVA testi sonucunda ise öğretmenlik bölümü lehine anlamlı bir farklılığa rastlanmıştır ($p<0.05$). Sonuç: Araştırma sonunda, kariyer geleceği algısı en yüksek bölümün Beden Eğitimi ve Spor öğretmenliği bölümünün olduğu, en düşük algıya sahip bölümün ise Spor Yöneticiliği bölümünün olduğu sonucuna ulaşılmıştır. Anahtar Kelimeler: Kariyer Geleceği, Kariyer Algısı, Spor Bilimleri

Investigation of Career Future Perceptions of Different University Students Studying in the Field of Sports Sciences

Introduction and Objective: The aim of this study is to investigate the perception of career future of different department students studying in sports sciences. Method: The research design was used as a quantitative research method. The study group of the research; In 2018-2019, Burdur Mehmet Akif Ersoy University School of Physical Education and Sports, Physical Education and Sports Teaching, Coaching Education and Sports Management departments consist of 224 students. The Career Future Scale was used to evaluate the perception of career future. The Career Future Scale, developed by Rottinghaus, Day and Borgen (2005) to evaluate individuals' positive career planning attitudes, was adapted to Turkish by Kalafat (2012). The Career Future Scale consists of 25 sub-dimensions and perceived information about career compliance, career future and job markets. The scale is evaluated on a five-point scale (1. Strongly Disagree - 5. Completely Agree). SPSS 20.0 program was used in the analysis of the obtained data. In the study, the total average score and the average scores of the sub- dimensions of the scale were taken and ANOVA test was performed to see whether the career future perceptions and scale sub- dimensions of the scale changed according to the department. Results: As a result of the analysis; The average score of the students in the Physical Education and Sports Teaching Department was 3.57; The average of career compliance sub-dimension was 3.72; The average of career optimism sub-dimension is 3.47 and the average of information sub-dimension is 3.40. The average score of the students who received education in the Department of Coaching Education was 3.42, and the average of Career Compliance subscale was 3.64; The average of career optimism sub-dimension is

3.27, and the average of information sub-dimension is 3.17. The average score of the students who study in Sports Management Department is 3.39; The average of career compliance sub-dimension was 3.59; The average of career optimism sub-dimension is 3.23, and the average of information sub-dimension is 3.31. As a result of the ANOVA test, a significant difference was found in favor of teaching department ($p < 0.05$). Conclusion: At the end of the study, it was concluded that the highest level of career future perception was in Physical Education and Sports Teaching Department and the lowest level was in Sports Management Department.

Keywords: Career Future, Career Perception, Sport Sciences

BEDEN EĞİTİMİ VE SPOR DERSİ ÖĞRENME ORTAMLARININ YAPILANDIRMACI YAKLAŞIM AÇISINDAN DEĞERLENDİRİLMESİ

[1]Mehmet ULAŞ, [1]Oğuzhan DALKIRAN, [1]Merve ÖZDEMİR

[1]Burdur Mehmet Akif Ersoy Üniversitesi Spor Bilimleri Fakültesi, BURDUR

Email : *mulas@mehmetakif.edu.tr, odalkiran@mehmetakif.edu.tr, merveozdemir1@yandex.com*

Giriş ve Amaç: Bu çalışmanın amacı beden eğitimi ve spor dersi öğrenme ortamlarının yapılandırmacı yaklaşım açısından değerlendirilmesidir. Yöntem: Araştırmada nicel araştırma yöntemlerinden tarama deseni kullanılmıştır. Araştırmanın çalışma grubunu; 2018-2019 yılında Burdur il merkezinde yer alan ortaokullarda öğrenim gören 5, 6 ve 7. sınıf olmak üzere toplamda 451 öğrenci oluşturmaktadır. Veriler Yapılandırmacı Öğrenme Ortamı Ölçeği (YÖOÖ) ile elde edilmiştir. Tenenbaum, Naidu, Jegede ve Austin (2001) tarafından geliştirilen Yapılandırmacı Öğrenme Ortamı Ölçeği Fer ve Cırık (2006) tarafından Türkçeye uyarlanmıştır. Otuz maddeden oluşan bu ölçek, "Tartışmalar ve görüşmeler", "Kavramsal çelişkiler", "Düşünceleri diğerleriyle paylaşma", "Materyal ve kaynakların çözüme götürmeyi amaçlaması", "Yansıtma ve kavram keşfi için motive etme", "Öğrenen ihtiyaçlarını karşılama" ve "Anlam oluşturma ve gerçek yaşam olaylarıyla bağlantı" şeklinde yedi faktörlü bir yapıya sahiptir (Tenenbaum ve diğerleri, 2001; Fer ve Cırık, 2006). Elde edilen verilerin analizinde SPSS 20.0 paket programı kullanılmıştır. Araştırmada ölçeğin alt boyutlarının ortalama puanları alınmış ve yapılandırmacı yaklaşım ortamının sınıf düzeyleri arasında değişip değişmediğine bakmak için ise ANOVA testi kullanılmıştır. Bulgular: Araştırmanın analizleri sonucunda; Tartışmalar ve görüşmeler boyutu ortalaması 3,33; Kavramsal çelişkiler boyutu ortalaması 2,14; Düşünceleri diğerleriyle paylaşma boyutu ortalaması 3,43; Materyal ve kaynakların çözüme götürmeyi amaçlaması boyutu ortalaması 3,60; Yansıtma ve kavram keşfi için motive etme boyutu ortalaması 3,43; "Öğrenen ihtiyaçlarını karşılama boyutu ortalaması 3,38 ve Anlam oluşturma ve gerçek yaşam olaylarıyla bağlantı boyutu ortalaması 3,46 olarak bulunmuştur. Ayrıca yapılan ANOVA testi sonucunda 7. sınıflardaki beden eğitimi dersi öğrenme ortamlarının, yapılandırmacı yaklaşıma en uygun olmayan sınıf düzeyi olduğu tespit edilmiştir. Sonuç: Araştırma sonunda beden eğitimi ve spor dersi öğrenme ortamlarında yapılandırmacı öğrenme yaklaşımına orta düzeyde yer verildiği sonucuna ulaşılmıştır. Ayrıca sınıf düzeyi yükseldikçe yapılandırmacı öğrenme ortamının azaldığı tespit edilmiştir. Anahtar Kelimeler: Yapılandırmacı Yaklaşım, Öğrenme Ortamı, Beden Eğitimi ve Spor

Evaluation of Learning Environments in Physical Education and Sports in Terms of Constructivist Approach

Objective: The aim of this study is to evaluate the physical education and sports learning environments in terms of constructivist approach. Method: The research design was used as a quantitative research method. The study group of the research; In 2018-2019, there are 451 students in 5th, 6th and 7th grades in secondary schools in Burdur. The data were obtained with the Constructivist Learning Environment Scale. The Constructivist Learning Environment Scale developed by Tenenbaum, Naidu, Jegede and Austin (2001) was adapted to Turkish by Fer and Cırık (2006). This scale consists of thirty items, "Discussions and discussions", "Conceptual contradictions", Sharing thoughts with others ", Material and resources aiming to solve", Motivating for reflection and concept discovery ", Meeting learning needs" and "Meaning" creation and connection with real life events "(Tenenbaum et al., 2001; Fer & Cırık, 2006). SPSS 20.0 package program was used in the analysis of the obtained data. In the study, the mean scores of the sub-dimensions of the scale were taken and ANOVA test was used to see whether the constructivist approach environment changed between the grade levels. Results: As a result of the analysis; The average size of discussions and interviews was 3.33; The average dimension of conceptual contradictions was 2,14; The average dimension of sharing ideas with others was 3.43; The average size of materials and resources aimed at the solution is 3.60; The average dimension of motivation for projection and concept discovery is 3.43; The mean dimension of meeting the needs of the learner was 3.38 and the mean dimension of creating meaning and connection with real life events was 3.46. In addition, as a result of the ANOVA test, it was determined that the learning environments in the 7th grade physical

SB672

education courses were the most unsuitable grade level for the constructivist approach. Conclusion: At the end of the study, it was concluded that constructivist learning approach was given medium level in physical education and sports lesson learning environments. In addition, it was found that the higher the grade level, the less the constructivist learning environment. Keywords: Constructivist Approach, Learning Environment, Physical Education and Sports

SB684

BEDEN EĞİTİMİ ÖĞRETMENLERİNİN ÖĞRENEN ÖZERKLİĞİNİ DESTEKLEME DAVRANIŞLARINA İLİŞKİN GÖRÜŞLERİ

***[1]Melek KOZAK*, [2]Zehra CERTEL**

[1]Karamanoğlu Mehmetbey Üniversitesi Beden Eğitimi Ve Spor Yüksekokulu, KARAMAN
[2]Akdeniz Üniversitesi Spor Bilimleri Fakültesi, ANTALYA

***Email :** melek.kozak@gmail.com, zcertel@akdeniz.edu.tr*

Amaç: Beden eğitimi öğretmenlerinin bazı değişkenlere göre öğrenen özerkliği destekleme davranışlarını incelemektir. Yöntem: Araştırma tarama modelindedir. 2016-2017 öğretim yılında Antalya ilinin merkez ilçelerinde görev yapan 724 beden eğitimi öğretmeni bulunmaktadır. Bu evrenden tesadüfî örnekleme yöntemiyle seçilen 393 beden eğitimi öğretmeni örneklemi oluşturmaktadır. Araştırmada veri toplama aracı olarak, Oğuz (2013) tarafından geliştirilen "Öğrenen Özerkliğini Destekleme Davranışları Ölçeği" ve "Kişisel Bilgi Formu" kullanılmıştır. Verilerin analizinde, Mann Whitney-U testi, Wilcoxon Signed Ranks Testi, Kruskall Wallis-H testi kullanılmıştır. Ölçeğin örneklem grubuna uygunluğunun belirlenmesi için AMOS programında Doğrulayıcı Faktör Analizi yapılmıştır. Bulgular: Beden eğitimi öğretmenlerinin öğrenen özerkliğini destekleme davranışlarını gerekli bulmaları ve sergilemelerine ilişkin görüşleri, duygu ve düşünce desteği boyutunda kadın öğretmenler lehine istatistiksel olarak anlamlı bir farklılık göstermektedir. Hizmet içi kursa katılan öğretmenler lehine istatistiksel olarak anlamlı farklılıklar tespit edilmiştir. Öğretmenlerin öğrenen özerkliğini destekleme davranışı gerekliliği ve sergilemesine ilişkin görüşleri; mesleki deneyimlerine, okul türü, öğretim kademesi değişkenlerine göre istatistiksel olarak anlamlı farklılıklar göstermemektedir. Sonuç: Beden eğitimi öğretmenleri, öğrencilerin öğrenen özerkliğinin desteklenmesini gerekli gördükleri halde yeteri kadar sergilememektedir. Anahtar Kelimeler: öğrenen özerkliği, beden eğitimi öğretmeni, öğretmen özerklik desteği.

PHYSICAL EDUCATION TEACHERS' OPINIONS OF THE LEARNER AUTONOMY SUPPORT BEHAVIOURS

Objective: The aim of this study is to examine physical education and sport teacher's learner autonomy support behaviours in terms of some variables. Method: There are 724 physical education teachers who work in the central districts of Antalya province in 2016-2017 school year and these teachers are the population of this study. Sample of this study includes 393 physical education teachers randomly selected from population. In this study, the Learner Autonomy Support Scale developed by Oguz (2013); "Teachers' Sense of Efficacy Scale" and "Personal Information Form" were used as data collection tools. To analyze the data, Mann Whitney U test and Wilcoxon Signed Ranks test, Kruskal Wallis-H test were used. Confirmatory Factor Analysis in AMOS (Analysis of Moment Structure) was done for the sample group conformity of scales. Results: There is a difference between physical education teachers" finding learner autonomy support behaviours. Female teachers were significantly better than male teachers in the support of emotion and thought sub-domain. Teachers attending in- service course were significantly better than those not to attend. Teachers' opinions on the necessity and demonstration of learner autonomy support behaviours show no statistically significant difference in terms of occupational experience, type of school, teaching stage. Conclusion: Physical education teachers do not adequately demonstration, although they consider it necessary to learner autonomy support. Key words: learner autonomy, physical education and sports teacher, teacher autonomy support.

SB678

ÜNİVERSİTE ÖĞRENCİLERİNİN ÖZ BAKIM BECERİLERİNİN İNCELENMESİ

[1]Mümine Soytürk, [1]Mümüne Soytürk, [2]Sevim Derya Canaral, [3]Özden Tepeköylü Öztürk

[1]Manisa Celal Bayar Üniversitesi, Spor Bilimleri Fakültesi, Manisa
[2]Beden Eğitimi Öğretmeni
[3]Pamukkale Üniversitesi, Spor Bilimleri Fakültesi, Denizli

Email : *soyturkmumine@gmail.com, soyturkmumine@gmail.com, drycnrll@hotmail.com , otepekoylu@hotmail.com*

Giriş: Öz bakımı "bireyin sağlığını, yaşamını ve iyilik halini korumak için gerekli aktiviteleri doğru zamanlamayla başlatması ve uygulaması" olarak tanımlamaktadır (Orem, 1991 akt. Erci ve Okanlı, 2004). Bu nedenle, nitelikli bir yaşam ve mesleki yeterlikler açısından gençlerin öz bakım yönünden incelenmesi ve bu anlamda desteklenmeleri önemli olduğu düşünülebilir. Amaç: Beden eğitimi ve spor öğretmenliği ve ilahiyat hazırlık sınıfında öğrenim gören öğrencilerinin öz bakım becerilerinin incelenmesi amaçlanmıştır. Yöntem: Çalışmaya MCBÜ, 210 beden eğitimi ve spor öğretmenliği bölümü öğrencileri ve 170 İlahiyat Fakültesi hazırlık öğrencisi katılmıştır. Veriler, Kearney ve Fleischer (1979) tarafından geliştirilen ve Nahçıvan (1993) tarafından sağlıklı gençlerde geçerlik-güvenirliği yapılan öz-bakım gücü ölçeği ve demografik bilgilerini içeren bir form kullanılarak elde edilmiştir. Çalışmada elde edilen verilerin çözümlenmesi için çarpıklık ve basıklık değerlendirilmiş ve bağımsız gruplar için t test istatistiksel analiz tekniği kullanılmıştır. Bulgular: Tüm katılımcılardan düzenli fiziksel aktivite (DFA) yapanlar (haftada en az 3 defa 40 dk) (n=190) ve yapmayanlar (n=190) arasında, DFA yapanların lehine, sadece DFA yapanlar arasında beden eğitimi öğretmenliği öğrencileri lehine anlamlı fark bulunmuştur. Ayrıca, ilahiyat hazırlık kadın katılımcıları beden eğitimi öğretmenliği kadın katılımcılarından daha yüksek öz bakım gücü puanına sahip bulunmuşlardır. Her iki bölümün kendi içinde DFA yapanların puanları yapmayanlardan yüksek ve anlamlı bulunmuştur. Sonuç: Öz bakım gücü puanları, DFA yapan her iki bölüm katılımcılarında yüksek olmasına neden olmuş olabileceği söylenebilir. BEÖA kadınlarının puanları düşük bulunması tartışmaya açık bir konu olarak yeniden ele alınabilir.

Examination of Self-Care Skills of University Students

Introduction: Self-care is defined as (as sited in Orem,1991) "initialization and application of necessary activities to protect the health, life and well-being of the individual with the right timing" (Erci and Okanlı, 2004). Therefore, it can be considered that it is important to examine and support young people in terms of self-care for a qualified life and professional qualifications. Purpose: The purpose of this study is to examine the self-care skills of students studying in physical education and sports teaching and theology prep class. Method: 210 physical education and sports teacher (PEST) students and 170 preparatory students of the Faculty of Theology participated in the study from MCBU. The data were obtained by using a scale developed by Kearney and Fleischer (1979) and included the self-care power and which were validated in healthy young people by Nahçivan (1993) and demographic information form. In order to analyze the data obtained, skewness and kurtosis were evaluated and t test statistical analysis technique was used for independent groups. Findings: A significant difference was found in favor of the participants who did regular physical activity (RFA) (at least 3 times 40 min per week) (n = 190) and those who did not (n = 190). Similarly, a significant difference was found in favor of physical education teacher students among all RFA students. In addition, the female participants of theology preparatory school had higher self-care score than physical education teachers' female participants. The scores of those who did RFA in both departments were found to be higher and significant than those who did not. Conclusion: It can be said that self-care power scores may have caused high levels of participants in both departments performing DFA. The fact that low scores of PEST students women' with can be considered as an open topic for discussion.

SB692

GÜREŞ ANTRENÖRLERİNE GÖRE GÜREŞÇİLERDE SPORU BIRAKMA NEDENLERİ

[1]ÖMER KAYNAR, [1]M. FATİH BİLİCİ

[1]Muş Alparslan Üniversitesi, Muş

Email : *omer_kaynar49@hotmail.com, f.bilic@alparslan.edu.tr*

Giriş ve amaç: Birçok amatör veya profesyonel olarak sporla uğraşan sporcu maddi imkansızlık, sakatlık, antrenör, aile, yanlış branş seçimi gibi bir çok nedenden dolayı sporu bırakmışlardır. Ülkemizde en başarılı spor olan güreşte birçok sporcu güreşi bıraktığı bilinmektedir. Bu nedenle araştırmada, güreş antrenörlerine göre güreşçilerde sporu bırakma nedenlerini incelenmesi amaçlanmıştır. Yöntem: Araştırmaya Türkiye'nin 7 farklı bölgesindeki 48 ilde altyapı, amatör kulüp, profesyonel kulüp ve milli takımda görev yapan 176 gönüllü güreş antrenörü katılmıştır. Nitel veri toplama tekniği ele alınan bu araştırmada, araştırmacılar tarafından geliştirilen yarı yapılandırılmış görüşme formu kullanılmıştır. Bulgular: Çalışmamızda yer alan 176 güreş antrenöründen 163 (92.61)'ü sporcularının güreşi bıraktığını, 13 (%7.39)'ünün ise güreşi bırakmadığının ifade etmiştir. 163 antrenörden 110(62.50)'u gelecek kaygısı, 31(%17.63)'ü aile, 13 (%7. 38)'ü sakatlık, 7 (%3.97)'si antrenör ve 2 (%1.13)' si ise arkadaş nedeniyle sporcularının güreşi bıraktığını ifade etmiştir. Sonuç: Sonuç olarak; antrenörlere göre gelecek kaygısı, güreşçilerde sporu bırakmalarının en önemli nedenleri arasında yer aldığı görülmektedir.

THE REASONS FOR DROPPING OUT SPORTS FOR THE WRESTLERS ACCORDİNG TO THE WRESTLİNG COACH

Introduction and purpose: Many amateur or professional athletes engaged in sports due to financial impossibility, disability, coach, family, wrong branch selection for many reasons, such as sport. It is known that many athletes droppıng out wrestling in wrestling, which is the most successful sport in our country. Therefore, in this research, it was aimed to investigate the reasons of droppıng out sports in wrestlers according to wrestling coaches. Method: Research in 7 different regions in 48 provinces in Turkey's infrastructure, amateur clubs, professional clubs and the national team of 176 volunteers who served in wrestling coaches participated. Qualitative data collection technique was used in this study and semi-structured interview form developed by the researchers was used. Results: in our study, 163(92.61) of the 176 wrestling trainers stated that their athletes quit wrestling and 13 (7.39%) did not quit wrestling. Of the 163 coaches, 110 (62.50) were worried about the future, 31 (17.63%) were family, 13 (7.38%) were disabled, 7 (3.97%) were coaches and 2 (1.13%) were friends stated that his athletes droppıng out wrestling. Conclusion: As a result; According to the coaches, the concern for the future is one of the most important reasons for droppıng out sports in the wrestlers.

SB692

BEDEN EĞİTİMİ ÖĞRETMEN ADAYLARININ DERS İMECESİ DENEYİMLERİNİN İNCELENMESİ

[1]Deniz Hünük, [2]Ann MacPhail

[1]Pamukkale Üniversitesi, Denizli
[2]Limerick Universitesi, Irlanda

Giriş Ders imecesi (lesson study) öğretmen veya öğretmen adaylarının mesleki gelişimlerinde kullanılan, bireylerin işbirliği içerisiyle planlama, uygulama ve değerlendirme yapmalarına fırsat veren bir mesleki gelişim modelidir. Alanyazında öğretmen adaylarının öğretmen yetiştirme programlarında ders imecesi modelinin uygulanmasının zorluklarından sıklıkla bahsedilmektedir. Bu çalışmada ise beden eğitimi öğretmen adaylarının öğretmenlik uygulaması dersi kapsamında ders imecesi deneyimlerini incelemek amaçlanmaktadır. Yöntem Ders imecesi, 12 haftalık öğretmenlik uygulaması dersi kapsamında uygulanmıştır. Çalışmaya 8 beden eğitimi öğretmen adayı ve süreçte ders içerisinde kolaylaştırıcılık ve danışmanlık yapan ders sorumlu öğretim elemanı katılmışlardır. Veri toplama aracı olarak 1) ders sorumlu öğretim elemanının alan notları, 2) ders öğretim elemanı ve öğretmen adaylarıyla haftalık olarak yapılan toplantı ses kayıtları ve notları, 3) öğretmen adaylarının haftalık gözlem notları, 4) ders öğretim elemanı ve eleştirel arkadaşın haftalık görüşmelerinin ses kayıtları ve 5) öğretmen adaylarıyla yapılan bireysel görüşmeler kullanılmıştır. Veriler sürekli karşılaştırmalı içerik analizi kullanılarak analiz edilmiştir. Bulgular Araştırma sonuçlarına göre, öğretmen adayları işbirlikli planlama yapmayı öğrendiklerini, yapılandırılmış gözlem formlarını kullanarak öğrenci öğrenmesine odaklandıklarını, ders planlarını değerlendirmeyi ve yeniden gözden geçirmeyi öğrendiklerini ve kritik yansıma yapabildiklerini ifade etmişlerdir. Ayrıca haftalık toplantılar sırasındaki eşit söz hakkının verildiği, işbirlikli ve yapıcı ortamın, öğretmen adaylarının ortak problem çözme ve eleştirel düşünme becerilerini geliştirdiği de çalışma sonuçları arasında yer almaktadır. Sonuçlar Öğretmen eğitimi programlarındaki kritik konulardan bir tanesi de öğretmen adaylarının öğretme deneyimlerinden öğrenmeleridir. Çalışma sonuçlarına göre ders imecesini öğretmenlik uygulaması derslerinde kullanan öğretmen adayları birbirleriyle deneyimlerini paylaşabildikleri ve birbirlerinden (ve ders öğretim elemanından) öğrenebildikleri bir mesleki öğrenme grubu oluşturmuşlardır.

Examination of Physical Education Preservice Teachers' Experiences with Lesson Study

Introduction Lesson study (LS) is professional development model which aims to enhance the pedagogical competence of teachers through working in collaboration in planning, implementing and assessing the lesson. Even though attempts have been made to apply LS approach in initial teacher education, applying LS in teacher education programmes is challenging given that pre-service teachers (PSTs) lack experience in teaching. Method As a part of PSTs' teaching practice course, LS was conducted for 12-weeks. Eight PSTs took part in the study with a physical education teacher-educator who supervised the PSTs during teaching practice and facilitated them through the LS process. Data included (i) the teacher educator's field notes, (ii) audio-recorded weekly debrifying between the teacher educator and PSTs, (iii) PSTs' weekly observation notes, (iv) audio-recorded weekly discussions between the teacher educator and a critical friend, and (v) semi-structured post interviews with PSTs. Data were analysed qualitatively using the constant comparison approach. Results Findings indicated that by conducting LS, PSTs learn to experience collaborative planning and focused on students' learning. In this process they also used structured observation forms, evaluated and revisited their lessons, and undertook critical reflections. The collegial and constructive dialogues during debrifying sessions also helped PSTs to improve their learning about collaborative problem solving and critical thinking skills. Conclusion A critical component of teacher education is that PSTs develop an ability to learn from teaching. This study reveals that the use of LS in PSTs' teaching practice has potential to create a professional learning community among PSTs (and teacher educators) in which collegial and constructive dialogues contribute to PSTs' learning and skills.

SB705

MUŞ İLİNDEKİ BAZI AİLE TOPLULUKLARININ (OĞLAĞO VE KOÇLARDAN) İLİN SPORUNA OLAN KATKILARININ İNCELENMESİ

[1]ÖMER KAYNAR, [1]HARUN KOÇ

[1]Muş Alparslan Üniversitesi, Muş

Email : *omer_kaynar49@hotmail.com, h.koc@alparslan.edu.tr*

Giriş ve Amaç: Muşta kayak ve atletizmde birçok ulusal ve uluslararası şampiyonalarda başarılı olan sporcu yetişmiştir. Kayak sporuyla Oğlağo, atletizm sporuyla da Koçlardan ailesinin birçok ferdi uğraşmıştır. Bu çalışmanın amacı, Muş ilindeki bazı aile topluluklarının (Oğlağo ve Koçlardan) ilin sporuna olan katkılarının incelemektir. Yöntem: Araştırma grubunu Muş'ta Oğlağo ailesinde kayakla uğraşan 28 erkek birey, Koçlardan ailesinde atletizmle uğraşan 10'u erkek 1'i kadın birey olmak üzere toplamda 39 birey oluşturmaktadır. Veri toplama yöntemi olarak, görüşme yaklaşımı kullanılmış ve görüşmeler yarı yapılandırılmış görüşme formu kullanılarak gerçekleştirilmiştir. Bu kapsamda hazırlanan anket formunda katılımcı bireylere spor yaşı, branşı, spora başlama yaşı, aktif spor yılı, spor branşını tercih etme nedeni ve sportif başarıları gibi birçok soru sorulmuştur. Bulgular: Oğlağo ailesinde kayakla uğraşan birçok birey Türkiye şampiyonası ve Kayaklı Koşu Balkan Kupası gibi ulusal ve uluslararası şampiyonalarda ilk üçte yer aldığı tespit edilmiştir. Koçlardan ailesinde atletizmle uğraşan birçok birey Türkiye Kros Şampiyonası, Balkan ve Dünya Kros Şampiyonası gibi ulusal ve uluslararası şampiyonalarda ilk üçte yer aldığı tespit edilmiştir. Oğlağo ve koçlardan ailelerindeki bireyler ailede spor yapanların teşvikiyle spora başladığı görülmüştür. Sonuç: Oğlağo ve Koçlardan ailesinin kayak ve atletizmde ilin sporunun katkı sağladığı bunun yanı sıra elde etmiş oldukları uluslararası başarıları nedeniyle de ülke sporuna da dolayı katkıları olduğu söylenebilir.

INVESTIGATION OF THE CONTRIBUTIONS OF SOME FAMILY COMMUNITIES IN MUŞ (FROM OĞLAĞO AND KOÇLARDAN) TO THE SPORT OF THE PROVINCE

Introduction and Purpose: Skiing and athletics athletes who have been successful in many national and international championships grew up in Muş City. "Oğlağo" was involved in skiing and athletics were involved in many members of the "Koçlardan" family. The aim of this study is to investigate the contribution of some family groups (from Oğlağo and Koçlardan) to the sport of the province of Muş. Method: The study group consisted of 28 male skiers in the "Oğlağo" family in Muş and 39 individuals in total, 10 male and 1 female in the "Koçlardan" family. Interview approach was used as data collection method and interviews were conducted using semi-structured interview form. In the questionnaire prepared in this context, the participants were asked about many questions such as sport age, branch, age of starting sport, active sport year, reason for choosing sport branch and sporting success. Results: Many individual engaged in skiing in the Oğlağo family in Turkey and the Balkans Cup Ski Cross country as in national and international championships have been identified has achieved success in the top three. Many individual engaged in skiing in the Oğlağo family in Turkey and the Balkans Cup Ski Cross country as in national and international championships have been identified has achieved success in the top three. İn study, Also ıt was observed that the individuals in the Oğlağo and koçlardan families started sports with the encouragement of the sportsmen in the family. Conclusion: It can be said that Oğlağo and Koçlardan family contributed to the country's sport in skiing and athletics as well as contributing to the sport of the province, as well as their international achievements.

SB709

BEDEN EĞITIMI VE SPOR YÜKSEKOKULU ÖĞRENCILERININ SÖZEL ZEKA DÜZEYLERI ILE ETKILI ILETIŞIM BECERILERI ARASINDAKI ILIŞKININ INCELENMESI

[1]Didem Gülçin KAYA, [1]Bijen FİLİZ, [1]Halime DİNÇ

[1]Afyon Kocatepe Üniversitesi, AFYONKARAHİSAR

Email : *didemkemec@gmail.com, bijenfiliz@aku.edu.tr, halimedinc@aku.edu.tr*

Giriş ve Amaç: Spor Bilimleri öğrencilerinin gelişimleri açısından bölümlerin müfredatlarında zorunlu ve seçmeli olarak etkili iletişim becerileri dersi yer almaktadır. Bu ders kapsamında öğrenciler bilimsel yaklaşımlardan faydalanmayı öğrenerek problemleri çözüp, çözüm önerileri geliştirebilirler. Nitekim öğrencilerin kişisel ve mesleki olarak alanda uzmanlaşmaları için etkili iletişim becerilerine sahip olmaları önem arz etmektedir. Bu nedenle çalışmada, Beden Eğitimi ve Spor Yüksekokulu öğrencilerinin sözel zekâ düzeyleri ile iletişim becerileri arasındaki ilişkinin farklı değişkenlere göre incelenmesi amaçlanmıştır.

Yöntem: Araştırmada, ilişkisel tarama yöntemi kullanılmıştır. Araştırma grubunu, 2018-2019 akademik yılı Afyon Kocatepe Üniversitesi Beden Eğitimi ve Spor Yüksekokulu'nda öğrenim gören 104'ü kadın, 120'si erkek olmak üzere toplam 224 öğrenci oluşturmuştur. Veri toplama aracı olarak "Kişisel Bilgi Formu", "Çoklu Zeka Alanlarında Kendini Değerlendirme Envanteri" ve "Etkili İletişim Becerileri Ölçeği" kullanılmıştır. Verilerin değerlendirilmesinde demografik özelliklere ilişkin bulgular için frekans ve yüzde analizi, ilişkisiz ölçümlerde ortalama puanların karşılaştırılması için Varyans analizi (tek yönlü ANOVA, t testi), anlamlı farklılığı belirlemek için Tukey testi, alt boyutlar arasındaki ilişkiyi incelemek için Pearson Kolerasyon Çarpımı analizinden yararlanılmıştır.

Bulgular ve Sonuç: Araştırmanın sonucunda Beden Eğitimi ve Spor Yüksekokulu öğrencilerinin cinsiyet değişkeni açısından etkin dinleme alt boyutunda kadın öğrenciler; bölüm değişkeni açısından kendini tanıma/kendini açma, beden dilini kullanma ve sözel zekâ alt boyutlarında Rekreasyon Bölümü lehine anlamlı bir farklılık bulunmuştur. Yaş değişkenine göre kendini tanıma/kendini açma alt boyutunda 21-23, sınıf değişkenine göre etkin dinleme ve sözel zekâ alt boyutlarında 2. sınıflar, not ortalamasına göre ise sözel zekâ alt boyutunda ortalaması 80-89 olanlar lehine anlamlı bir farklılık kaydedilmiştir. Etkili iletişim becerileri dersini alma durumuna göre ego geliştirici dil; dersi alma şekline göre de ego geliştirici dil, kendini tanıma/kendini açma ve beden dilini kullanma alt boyutlarında zorunlu ders lehine anlamlı bir farklılık olduğu belirlenmiştir. Katılımcıların iletişim becerileri ve sözel zekâ düzeyleri arasında pozitif yönlü anlamlı bir ilişki olduğu tespit edilmiştir.

Anahtar Kelimeler: Beden Eğitimi, İletişim, Öğrenci, Sözel zekâ, Spor.

EXAMINATION OF THE RELATIONSHIP BETWEEN VERBAL INTELLIGENCE LEVELS AND EFFECTIVE COMMUNICATION SKILLS OF SCHOOL OF PHYSICAL EDUCATION AND SPORTS STUDENTS

Introduction and Purpose: In the curriculum of the departments, there is a necessary and elective effective communication skills course for the developments of sport science students. Within the context of this course, students may develop solution offers by learning how to make use of scientific approaches and solving the problems. Thus, having effective communication skill is important for the students to become an expert in the field for both personal and professional. Therefore, in this study it is aimed to examine the relation between the verbal intelligence and communication skills of school of physical education and sports students, according to different variables.

Methodology: The correlational survey model was used in the research. As data collection tools, "Personal Information Form", "Self Assessment Inventory On Areas Of Multiple Intelligence" and "Effective Communication Skills Scale" were used. In data analysis, for

the findings related to demographic features, frequency and percentage analysis; for the comparison of the mean scores in independent measurements, analysis of Variance; for detecting the significant difference, Tukey test; for analysing the relationship between the sub-dimensions, Pearson Correlation Multiplication analysis were used.

Findings and Results: As a results of the analysis it is found out that, there is a significant difference according to gender at the effective listening sub-dimension on behalf of female students and significant difference according to departments at the self-recognition/self-revelation, using the body language and verbal intelligence sub-dimensions on behalf of Recreation department. It is also determined that there is a significant difference on behalf of 21-23 years old students according to age variable at the sub-dimension of self-recognition/self-revelation, on behalf of 2nd class students according to class variable at the sub-dimension of effective listening and verbal intelligence and on behalf of students having 80-90 scores according to average score variable at the sub-dimension of verbal intelligence. Ego developer language, according to status of getting the course of effective communication skills and significant difference, on behalf of having the necessary course at the sub-dimensions of self-recognition/ self-revelation and using body language is determined. It is determined that there is a positive and significant relation between the participants' communication skills and verbal intelligence levels.

Key words: Physical education, Communication, Student, Verbal intelligence, Sport.

SB710

BEDEN EĞİTİMİ VE SPOR YÜKSEKOKULU ÖĞRENCİLERİNİN STRESLE BAŞA ÇIKMA YÖNTEMLERİ İLE YAŞAM TATMİN DÜZEYLERİ ARASINDAKİ İLİŞKİNİN İNCELENMESİ

***[1]Sultan Yavuz Eroğlu*, [2]Mehmet Acet**

[1]Siirt Üniversitesi Beden Eğitimi Ve Spor Yüksekokulu
[2]Kütahya Dumlupınar Üniversitesi Beden Eğitim Ve Spor Yüksekokulu

***Email :** sultanyavuzeroglu@siirt.edu.tr, mehmet.acet@dpu.edu.tr*

Giriş ve Amaç: Bu çalışmanın amacı, Beden Eğitimi ve Spor Yüksekokullarında öğrenim gören öğrencilerin stresle başa çıkma yöntemleri ve yaşam tatmini düzeylerinin incelenmesidir. Yöntem: Araştırmanın çalışma gurubunu Siirt ve Batman Üniversitesi Beden eğitimi ve Spor yüksekokulu öğrencileri oluşturmaktadır. Araştırmanın örnek gurubunu çalışma gurubundan rastgele örneklem yöntemiyle seçilmiş 73'ü Kadın, 77'si erkek toplam 150 öğrenci oluşturmaktadır. Araştırmada veri toplama aracı olarak öğrencilerin demografik özelliklerini tespit etmek için araştırmacılar tarafından oluşturulan kişisel bilgi formu kullanılmıştır. Öğrencilerin stresle başa çıkma yöntemlerini ölçmek için Özbay (1993) tarafından ABD'de üniversitede öğrenim gören yabancı uyruklu öğrencilere yönelik geliştirilmiş olan daha sonra Özbay ve Şahin (1997) tarafından Türkçeye uyarlanan "Stresle Başa Çıkma Tutumları Ölçeği" kullanılmıştır. Öğrencilerin yaşam tatmin düzeylerini ölçmek için Diener ve Ark. (1985) tarafından geliştirilen Köker (1991) tarafından Türkçeye uyarlanan yaşam tatmin ölçeği kullanılmıştır. Verilerin analizinde normallik testi yapılmış ve ikili karşılaştırmaların tespiti için T-testi ikiden fazla bağımsız değişkenler ile bağımlı değişkenler arasındaki farkın tespiti için ANOVA testi kullanılmıştır. ölçeklerin alt boyutları arasındaki ilişkinin tespiti için korelasyon analizi yapılmıştır. Bulgular ve Sonuç: Sonuç olarak; cinsiyet ve bölüm değişkenine göre yaşam tatmini düzeylerinde anlamlı farklılık görülmezken ($p>0.05$), yaş değişkeninde anlamlı farklılık görülmüştür ($p<0.05$). Stresle başa çıkma alt boyutlarından aktif planlama, kaçma soyutlanma-duygusal eylemsel ile yaş arasında anlamlı farklılık görülmüştür ($p<0.05$), kaçma soyutlanma-biyo kimyasal alt boyutunda cinsiyet değişkenine göre anlamlı farklılık görülmüştür. Aynı zamanda, yaşam tatmini ile stresle başa çıkma ölçeği alt boyutlarında anlamı ilişkiler olduğu görülmüştür ($p<0.05$).

INVESTIGATION OF THE RELATIONSHIP BETWEEN STRESS DEALING METHODS OF PHYSICAL EDUCATION AND SPORT SCHOOL STUDENTS AND LIFE SATISFACTION LEVELS

Introduction and Purpose: The aim of this study is to investigate the methods of coping with stress and life satisfaction levels of the students of Physical Education and Sports Schools. Method: The study group of the study consists of students of Siirt and Batman University School of Physical Education and Sports. The sample group of the study consisted of 150 students (73 female and 77 male) selected randomly from the study group. In order to determine the demographic characteristics of the students, a personal information form was used as a data collection tool. Stress Coping Attitudes Scale, which was developed by Özbay (1993) and adapted to Turkish by Özbay and Şahin (1997), was developed by Özbay (1993) for foreign students studying in the USA. Diener et al. (1985) developed by Köker (1991) adapted to Turkish life satisfaction scale was used. The normality test was performed in the analysis of the data and T-test was used for the determination of binary comparisons and ANOVA test was used to determine the difference between more than two independent variables and dependent variables. Correlation analysis was performed to determine the relationship between the sub-dimensions of the scales. Findings and Conclusions: As a result; While there was no significant difference in life satisfaction levels according to gender and department variable ($p> 0.05$), there was a significant difference in age variable ($p <0.05$). Among the coping with stress, there was a significant difference between active planning, escape abstraction-emotional action and age ($p <0.05$). At the same time, significant correlations were found in life satisfaction and stress coping subscales ($p <0.05$).

OA735

INFLUENCE OF CHOREOGRAPHY ON THE DEVELOPMENT OF FIRST-GRADERS' COORDINATION SKILLS

[1]Natalia Chuprun

[1]Faculty Of Physical Education, Pereiaslav-Khmelnytskyi Hryhorii Skovoroda State Pedagogical University

PURPOSE: examine the effectiveness of influence choreography on formation coordination skills of first-graders. METHODS: pedagogical testing: holding posture with open eyes (c); shuttle running 3x10m.,s; running on the spot during 10s, 30s, 60s, (s); walking in the straight line without a visual guide, (sm); throwing rings on a tripod from a distance 1,5m, 2,5m, 3,5m, (number of hits); game task "Transmit telegram", (one point); three moves forward with the exit (s); carpal dynamometry in full force and 50% from maximal power, (kg). Methods of mathematical statistic. Research was conducted on base of school №7 in Pereiaslav-Khmelnytskyi. In the experiment took part pupils of the first form total quantity 53 individuals (22 girls and 31 boys) of the main medical group of health. RESULTS: it was discovered, that purposeful pedagogical influence of choreography on the informative indexes (girls – skills to: differentiation of muscular efforts, spatial orientation and coordination of moves; boys – skills to management of temporal, power and spatial parameters of moves; a sense of time and a sense of balance), risen effectiveness of formation the main components of first-graders' coordination skills. CONCLUSIONS: it was installed, that increase of indexes in experimental group higher than in control. In this way, conducting pedagogical experiment confirmed effectiveness of using choreography with purpose of rising formation of the main components of the first-graders' coordination skills.

SB738

SPOR BİLİMİ ÖĞRENCİLERİNDE NARSİSİZM VE NEVROTİKLİĞİN GÜRÜLTÜ, KLASİK MÜZİK VE SESSİZLİK KOŞULLARINDA YAPILAN SINAVLAR SONRASI OTONOM KARDİYAK TOPARLANMAYA ETKİSİ

***[1]İlker Balıkçı*, [1]Serdar Tok**

[1]Manisa Celal Bayar Üniversitesi Spor Bilimleri Fakültesi, Manisa

Email : *ilkerbalikci@hotmail.com, tokserdar@hotmail.com*

Amaç: Araştırmanın amacı narsisizm ve nevrotikliğin gürültü, klasik müzik ve sessiz ortamlarda yapılan sınavlar sonrası kalp atım hızı toparlanma (KHD) tepkileri için öngörücü gücünü incelemektir.

Yöntem: Araştırmaya spor bilimleri fakültesinden 90 öğrenci dâhil edilmiştir. Katılımcılar gürültü, klasik müzik veya sessizlik koşullarından birine rastgele atanmıştır. Katılımcılar ilk olarak narsisizm ve nevrotiklik ölçümlerini tamamlamıştır. Takiben, katılımcılara 750 kelimelik spor tarihi metinlerinden biri verilerek 4 dakika içerinde okuyup anlamaları ve hemen ardından, metne ilişkin 15 soruluk klasik testi 4 dakika içinde, KHD tepkileri ölçülürken, yanıtlaması istenmiştir. Sınav bitiminin hemen sonrasında katılımcıların KHD tepkileri 4 dakikalık toparlanma sürecinde ölçülmüştür. Deneysel protokolünün okuma ve sınav evreleri boyunca gürültü grubundaki katılımcılar ATV ana haber bültenine, klasik müzik grubundaki katılımcılar Johann Sebastian Bach'ın, Do Major, 3 numaralı Suite'ne maruz bırakılmıştır. Sessizlik grubundaki katılımcılar ise herhangi bir müdahaleye maruz bırakılmamıştır. KHD tepkilerinin ölçülmesi için taşınabilir bir elektrokardiyogram kullanılmıştır. KHD düşük frekans/yüksek frekans (DF/YF) oranı parametresi olarak ele alınmıştır. Elde edilen verilerin analizinde korelasyon ve regresyon analizleri kullanılmıştır.

Bulgular: Korelasyon analizi narsisizm ve nevrotikliğin, sadece gürültü grubunda, sınav sonrası DF/YF oranı ile pozitif yönde anlamlı olarak ilişkili olduğunu göstermiştir. Regresyon analizi de narsisizm ve nevrotiklikten oluşan regresyon modelinin, sadece gürültü grubunda, sınav sonrası DF/YF oranındaki değişimin anlamlı bir yüzdesini açıklayabildiğini göstermiştir.

Sonuç: Elde edilen sonuçlar narsisizm ve nevrotikliğin gürültülü ortamlarda yapılan sınavlar sonrasında otonom kardiyak toparlanmayı zorlaştırdığını göstermiştir. Öte yandan, narsisizm ve nevrotiklik klasik müzik veya gürültüsüz ortamlarda yapılan sınavlar sonrası otonom kardiyak toparlanma tepkisi ile ilişkisiz bulunmuştur.

Anahtar Kelimeler: Kalp atım hızı değişkenliği, toparlanma, narsisizm, nevrotiklik, akademik sınav.

The Effect Of Narcissism And Neuroticism On Sport Science Students' Autonomic Cardiac Recovery Responses From An Academic Examination Across The Conditions Of Background Noise, Classical Music, And Silence

Purpose: The present study aimed to investigate whether narcissism, together with neuroticism, may have the ability to predict the autonomic cardiac recovery following an academic examination taken under the noise, classical music, and silence conditions.

Method: Participants included 90 sport sciences students from a local university. Participants were randomly attained background noise, classical music, or silence groups. First, participants completed narcissism and neuroticism measures. Then, participants in each group were read a 750 words text on sports history for 4-minutes. Afterward, participants were given a 15-question classical test and asked to answer the questions in 4-minutes. Lastly, after the completion of the exam, participants were instructed to get rest for 4 minutes. During the experimental procedure, participants in background noise, classical music, and silence groups were exposed to

ATV main news bulletin, Johann Sebastian Bach, Suite No: 3 in D Major, and silence respectively. In order to determine participants' cardiovascular recovery a portable electrocardiogram was used. Cardiovascular recovery was represented as High to Low-frequency (LF/HF) ratio, which is a marker of sympathovagal balance. To analyze the obtained data set, we used Spearman correlation and linear regression analysis.

Results: Results demonstrated that both narcissism and neuroticism correlated positively and significantly to the LF/HF ratio only in the background noise condition, but not in classical music and silence conditions. Regression analyses indicated that narcissism and neuroticism could explain a significant amount of variance in the LF/HF ratio only in background noise condition.

Conclusion: The results observed in the present study suggested that narcissism and neuroticism may prevent a total autonomic cardiac recovery following an academic examination in the presence of distractors.

Keywords: Heart rate variability, recovery, narcissism, neuroticism, academic examination.

SB739

SPOR BİLİMLERİ ÖĞRENCİLERİNDE NARSİSİZM VE NEVROTİKLİĞİN GÜRÜLTÜ, KLASİK MÜZİK VE SESSİZ ORTAMLARDA YAPILAN SINAVLARDA PSİKOFİZYOLOJİK TEPKİLERE ETKİSİ

[1]İlker Balıkçı, [1]Serdar Tok

[1]Manisa Celal Bayar Üniversitesi Spor Bilimleri Fakültesi, Manisa

Email : *ilkerbalikci@hotmail.com, tokserdar@hotmail.com*

Amaç: Bu çalışmanın amacı gürültü, klasik müzik ve sessizliğin spor bilimi öğrencilerinde akademik değerlendirme sınavlarında kalp atım hızı değişkenliğine (KHD) etkisini incelemektir. Araştırmanın bir diğer amacı ise narsisizm ve nevrotikliğin gürültü, klasik müzik ve sessiz ortamlarda yapılan sınavlarda KHD ile ilişkisini incelemektir.

Yöntem: Araştırmaya spor bilimleri fakültesinden 90 öğrenci dahil edilmiştir. Katılımcılar ilk olarak narsisizm ve nevrotiklik ölçümlerini tamamlamıştır. Takiben, katılımcıların KHD aktiviteleri istirahat koşullarında 4 dakika ölçülmüştür. Daha sonra katılımcılara 750 kelimelik spor tarihi metinlerinden biri verilerek 4 dakika içerinde okuyup anlamaları ve hemen ardından, metne ilişkin 15 soruluk klasik testi 4 dakika içinde, KHD tepkileri ölçülürken, yanıtlaması istenmiştir. Deneysel protokolünün okuma ve sınav evreleri boyunca gürültü grubundaki katılımcılar ATV ana haber bültenine, klasik müzik grubundaki katılımcılar Johann Sebastian Bach'ın, Do Major, 3 numaralı Suite'ne maruz bırakılmıştır. Sessizlik grubundaki katılımcılar ise herhangi bir müdahaleye maruz bırakılmamıştır. Elde edilen verilerin analizinde eşleştirilmiş t testi, korelasyon analizi ve regresyon analizi kullanılmıştır.

Bulgular: Sonuçlar gürültü grubunda KHD parametrelerinden SDNN ve RMSSD nin sınav koşullarında istirahate göre anlamlı bir düşüş gösterdiğine işaret etmiştir. Klasik müzik ve sessizlik gruplarında SDNN ve RMSSD istirahat ve sınav koşulları arasında anlamlı bir değişim göstermemiştir. KHD frekans boyutu parametrelerinden DF/YF oranı hiçbir grupta istirahat ve sınav koşulları arasında anlamlı bir değişim göstermemiştir. Narsisizm sadece gürültü grubunda SDNN ile negatif yönde anlamlı olarak ilişkiliydi. Benzer bir şekilde nevrotiklik de sadece gürültü grubunda DF/YF oranı ile pozitif yönde anlamlı derecede ilişkili bulunmuştur. Regresyon analizi sonuçları da narsisizm ve nevrotiklikten oluşan modelin gürültü grubunda SDNN ve DF/YF oranındaki değişimin anlamlı bir yüzdesini açıklayabildiğini göstermiştir.

Sonuç: Araştırmadan elde edilen sonuçlar ortamda mevcut olan gürültünün düşük KHD ye neden olabileceğini göstermiştir.

Anahtar Kelimeler: Kalp atım hızı değişkenliği, narsisizm, nevrotiklik, akademik sınav.

The Effect Of Narcissism And Neuroticism On Heart Rate Variability Responses Of Sport Science Students To An Academic Examination Across The Conditions Of Background Noise, Classical Music, And Silence.

Purpose: The present study aimed to investigate whether background noise, classical music, and silence conditions may lead to variations in heart rate variability (HRV) responses during an academic examination. The present study also aimed to examine the association of narcissism and neuroticism with HRV responses to an academic examination across the conditions of background noise, classical music, and silence.

Method: The sample included 90 sport sciences student. First, participants completed narcissism and neuroticism measures. Then, we measured participants' baseline HRV activity for 4-minutes. Afterward, participants in background noise, classical music, and silence group were asked to read a text on sports history for 4-minutes. Then, participants were instructed to answer a 15-question classical

test in 4- minutes while their HRV activity measured. During the experimental procedure, participants in background noise, classical music, and silence groups were exposed to ATV main news bulletin, Johann Sebastian Bach, Suite No: 3 in D Major, and silence respectively. We conducted a series of paired sample t-tests, correlation analysis, and linear regression to analyze the obtained data set.

Results: Results revealed that HRV parameters of SDNN and RMSSD reduced significantly from baseline to exam only in the background noise group. The SDNN and RMSSD did not change in the classical music and silence groups. HRV frequency domain parameters of the LF/HF ratio remained almost stable across all experimental groups and conditions. Narcissism was negatively and significantly correlated to SDNN only in background noise condition. Neuroticism was positively and significantly associated with the LF/HF ratio only in background noise condition. Results of the regression analysis indicated that the narcissism and neuroticism were able to explain a significant amount of variance in both SDNN and LF/HF ratio only in background noise condition.

Conclusion: Overall, the results suggested that the presence of background noise may result in decreased HRV.

Keywords: Heart rate variability, narcissism, neuroticism, academic examination.

OA744

ÜNİVERSİTE ÖĞRENCİLERİNİN SPOR YAPMA DEĞİŞKENİNE GÖRE KARAR VERME ve LİDERLİK DÜZEYLERİNİN İNCELENMESİ

[2]Erdem Eroğlu, [1]Mehmet Acet, [2]Sultan Yavuz Eroğlu,

[1]Kütahya Dumlupınar Üniversitesi Beden Eğitimi Ve Spor Yüksekokulu, KÜTAHYA
[2]Siirt Üniversitesi Beden Eğitimi Ve Spor Yüksekokulu, SİİRT

Email : *erdemeroglu@siirt.edu.tr, acetmehmet44@gmail.com, sultanyavuzeroglu@siirt.edu.tr, erdemeroglu@siirt.edu.tr*

Bu çalışmada beden eğitimi ve spor yüksekokulu ile farklı fakülte öğrencilerinin karar verme düzeyleri ile liderlik yönelimlerinin incelenmesi amaçlanmıştır. Çalışma grubunu Kütahya Dumlupınar Üniversitesi Beden Eğitimi ve Spor Yüksekokulunda öğrenim gören 100 öğrenci ve diğer fakültelerde öğrenim gören 100 öğrenci olmak üzere toplamda 200 öğrenci oluşturmaktadır. Veri toplama aracı olarak öğrencilerin kişisel özelliklerini belirlemek amacıyla araştırmacılar tarafından oluşturulan kişisel bilgi formu oluşturulmuştur. Öğrencilerin karar verme düzeylerini ölçmek için Mann ve Diğ. (1998) tarafından geliştirilmiş Deniz (2004) tarafından Türkçeye uyarlayarak geçerlik güvenirlik çalışması yapılmış olan Melbourne Karar Verme Ölçeği, (Melbourne Decision Making Questionary) kullanılmıştır. Öğrencilerin liderlik yönelimlerini belirlemek için de Bolman ve Deal (1991) tarafından geliştirilen Türkçeye uyarlanması Dereli (2003) tarafından yapılan "Liderlik Yönelim Ölçeği" kullanılmıştır. Verilerin normal dağılım gösterdiği görülmüş olup verilerin analizinde parametrik testler kullanılmıştır. İkili grupların karşılaştırılması için bağımsız örneklem T-testi ve ikiden fazla grupların karşılaştırılmasında ANOVA testi kullanılmıştır. Ayrıca ikiden fazla gruplarda anlamlı farklılığı tespit etmek için Post-Hoc testi kullanılmıştır. Sonuç olarak öğrencilerin cinsiyet değişkeninde karar verme alt boyutlarında anlamlı farklılık görülmemiştir ($p>0.05$). Liderlik alt boyutlarından yapıya yönelik liderlik, dönüşümsel liderlik ve karizmatik liderlikte erkeklerin lehine sonuçlar görülmüştür ($p<0.05$). Spor branşı değişkeninde karar vermede özsaygı, dönüşümsel liderlik ile karizmatik liderlik alt boyutlarında anlamlı farklılık görülmüştür ($p<0.05$). Spor yapma değişkeninde karar verme ölçeği alt boyutlarında ve liderlik alt boyutlarından dönüşümsel liderlik ile karizmatik liderlikte anlamlı farklılıklar görülmüştür ($p<0.05$).

SB746

SPOR YAPAN VE YAPMAYAN ÜNİVERSİTE ÖĞRENCİLERİNİN STRESLE BAŞA ÇIKMA DÜZEYLERİNİN ARAŞTIRILMASI

***[1]Arslan KALKAVAN*, [1]Mehmet AKKURT**

[1]Recep Tayyip Erdoğan Üniversitesi, Rize

Email : *arslan.kalkavan@erdogan.edu.tr, mehmet.akkurt@erdogan.edu.tr*

Çağdaş toplumda değişen hayat şartları insanların fiziksel ve ruhsal durumları önemli ölçüde etkilemektedir. İnsanlar yaşadıkları olaylara karşı farklı tepkiler verebilmektedir. Modern hayatın yüklediği görev ve sorumluluklar gittikçe artan bir oranda insanların baskı altında olduğu hissini vermektedir. İnsanların hayatlarında karşılaştıkları bu psikolojik durum stres kavramı olarak karşımıza çıkmaktadır. Bu bağlamda stres, Çevreyle uyumu bozan, kapasiteyi zorlayan, kişiyi rahatsız eden bir duruma karşı organizmanın verdiği bir tepki' olarak tanımlanır. Stresi kontrol altında almada rekreatif faaliyetler, özelliklede spor yapma önemli rol üstlenmektedir. Bu çalışmada Spor yapan ve yapmayan üniversite öğrencilerinin stresle başa çıkma düzeylerinin araştırılması amaçlanmıştır.

Araştırmanın evrenini ve örneklemini 2017-2018 akademik yılında Recep Tayyip Erdoğan Üniversitesinde öğrenim gören ve gönüllü olarak çalışmaya katılan 92 si kadın 75 i erkek olmak üzere toplam 167 öğrenci oluşturmaktadır. Araştırmada veri toplama aracı olarak, kişisel bilgi formu ve Türküm (1999) tarafından geliştirilen Stresle Başa Çıkma Ölçeği kullanılmıştır. Ölçek 23 madde ve 3 alt faktörden oluşmaktadır (sosyal destek olma, sonuna yönelme, sorunla uğraştan kaçınma).

Verilere öncelikli olarak Kolomogrov-Simirnov ve Shapiro-Willks normallik testleri uygulandı. Verilerin normallik dağılımına göre; ikili karşılaştırmalarda t-testi veya Mann Whitney-U testi, üç ve üzeri karşılaştırmalarda ise tek yönlü anova veya Kruskall Wallis testi uygulandı. Test sonuçları öğrencilerin Yaş ($P<0.05$), Cinsiyet ($P<0.05$), Aylık Harcama ($P<0.05$), Fakülte ($P<0.05$) ve Spor Yapma ($P<0.05$) durumlarına göre aralarında önemli farklılıklar olduğunu gösterdi. Anahtar kelimeler: Spor, Stres, üniversite öğrencileri.

AN INVESTIGATION OF STRESS LEVELS OF UNIVERSITY STUDENTS WHO DO SPORT AND NOT

The changing conditions of life in contemporary society significantly affect the physical and mental states of people. People may react differently to the events they experience. The duties and responsibilities imposed by modern life give an increasing sense of pressure to people. This psychological situation that people encounter in their lives is the concept of stress. In this context, stress is defined as the reaction of the organism to a situation that disrupts the harmony with the environment, forces capacity and disturbs the person'. Recreational activities, especially sports, play an important role in controlling stress.

In this study, it was aimed to investigate the levels of coping with stress among university students who do sports or not. The population and sample of the study consisted of 167 students, 92 females and 75 males, who studied at Recep Tayyip Erdoğan University in the 2017-2018 academic year and participated in the study voluntarily. Personal information form and Stress Coping Scale developed by Türküm (1999) were used as data collection tools. The scale consists of 23 items and 3 sub-factors (social support, tendency towards end, avoidance of problem).

Kolomogrov-Simirnov and Shapiro-Willks normality tests were applied to the data. According to the normality distribution of the data, t-test or Mann Whitney-U test were used for paired comparisons and one-way Anova or Kruskall Wallis test was used for three and more comparisons. Test results showed that there were significant differences between the students according to their age ($P <0.05$), Gender ($P < 0.05$), Monthly Expenditure ($P <0.05$), Faculty ($P <0.05$) and Sports ($P <0.05$). Key words: Sport, Stress, university students

SB776

BADMİNTON SPORCULARINDA DUYGUSAL ZEKÂ, DUYGU VE DÜŞÜNCE YETİSİ VE YAŞAM DOYUMU DÜZEYLERİNİN İNCELENMESİ BİTİRME PROJESİ

[1]Mehmet KUMARTAŞLI, [1]HÜSEYİN DOĞANCAN ALTUN

[1]Süleyman Demirel Üniversitesi Spor Bilimleri Fakültesi, ISPARTA

Email : *mehmetkmrtsl@hotmail.com,*

GİRİŞ VE AMAÇ; Bu araştırmanın amacı, Badminton sporcularında duygusal zekâ, duygu ve düşünce yetisi ve yaşam doyum düzeylerinin incelenmesidir.

YÖNTEM; Araştırmanın evreni ve örneklemi Türkiye'de sayıları kesin olarak bilinmeyen Badminton sporuyla ilgilenen bireylerden oluşmaktadır. Bu çalışmaya katılan sporcuların 58'i erkek (%41,1) , 83'ü ise kadın (%58,9) sporcular dan oluşmaktadır. Yaş değişkenine göre çalışmaya katılımın en çok 15-20 yaş grubunda (%46,8) olduğu görülmüştür. Bu çalışmada örneklem yapılmayıp Türkiye Badminton Federasyonu(TBF) ve TBF'ye bağlı faaliyet yürüten Badminton kulüplerinin üyelerine anket dağıtılarak yapılmıştır. Doldurulan 141 anket formunun hepsi değerlendirmeye alınmıştır.

TARTIŞMA VE SONUÇ Sporcuların gruplandıkları medeni hal durumuna göre duygusal zekâ ve duygu düşünce yetisi karşılaştırıldığında, evli sporcularda (X=17,3382) olduğu görülmektedir. Buna karşılık bekâr sporcularda (X=17,0337) şeklindedir. Sporcuların duygusal zekâ ve duygu düşünce yetilerinin anlamlı bir şekilde farklılaşıp farklılaşmadığını test etmek amacıyla bağımsız gruplar için t-testi kullanılmıştır. Analiz sonucunda medeni hal durumuna göre anlamlı bir farklılık hesaplanmıştır. (p=0,017) Anahtar Kelimeler; Badminton, Duygusal Zekâ, Yaşam Doyum Düzeyi

INVESTIGATION OF EMOTIONAL INTELLIGENCE, EMOTION AND THOUGHT LEVELS AND LIFE SATISFACTION LEVELS IN BADMINTON ATHLETES

INTRODUCTION AND PURPOSE; The aim of this study is to investigate the emotional intelligence, emotion and thought ability and life satisfaction levels of Badminton athletes.

METHOD; The research population and sampling as absolute numbers in Turkey consists of individuals interested in the unknown badminton. 58 (41.1%) of the participants were male and 83 (58.9%) were female. According to the age variable, participation in the study was highest in the 15-20 age group (46.8%). In this study sample yapılmayıp Turkey Badminton Federation (TBF) and TBF activities connected to members of the Badminton Club is conducting a survey was conducted by dispersing. All 141 questionnaires completed were evaluated. DISCUSSION AND CONCLUSION When the emotional intelligence and emotion thinking ability of athletes were compared according to the marital status in which they were grouped, it was seen that they were in married athletes (X = 17,3382). On the other hand, it is in the form of single athletes (X = 17,0337). In order to test whether the emotional intelligence and emotion thinking abilities of the athletes differ significantly, t-test was used for independent groups. As a result of the analysis, a significant difference was calculated according to the marital status. (P = 0.017) Keywords; Badminton, Emotional Intelligence, Life Satisfaction Level

OA779

MALATYA'DAKİ İŞİTME ENGELLİLER OKULUNDA SPOR YAPAN VE YAPMAYAN ÖĞRENCİLERİN SAĞLIKLA İLGİLİ FİZİKSEL UYGUNLUKLARININ DEĞERLENDİRİLMESİ

***[1]Nurettin KONAR*, [2]Alperen ŞANAL, [3]Mehmet Emek KOCA**

[1]Malatya Turgut Özal Üniversitesi, Akçadağ Meslek Yüksekokulu, MALATYA
[2]İstanbul Gelişim Üniversitesi, Beden Eğitimi Ve Spor Yüksekokulu, İSTANBUL
[3]Erzurum Atatürk Üniversitesi, Beden Eğitimi Ve Spor AD. Erzurum

***Email :** nurettinkonar@gmail.com, alperensanal48@gmail.com, mhmt.koca3444@gmail.com*

*****Bu araştırma Turgut Özal Üniversitesi Bilimsel Araştırma Projeleri Koordinatörlüğü tarafından desteklenmiştir.

Özet Amaç: Bu çalışma, Malatya'daki işitme engelliler okulunda spor yapan ve yapmayan öğrencilerin sağlıkla ilgili fiziksel uygunluklarının değerlendirilmesi amacıyla yapılmıştır. Yöntem: Araştırmaya Malatya Akşemsettin işitme engelliler ilk ve ortaokulunda eğitim gören 6-9 yaş arası 23 kişi katılmıştır (spor yapan=16, yapmayan=7). Araştırmaya katılan öğrencilerin sağlıkla ilgili fiziksel uygunluklarının değerlendirilmesinde tansiyon ve nabız ölçümleri, anatomik ölçümler, kuvvet ölçümleri ve diğer motorik özelliklerinin ölçümleri yapılmıştır. Araştırmadan elde edilen verilerin analizinde spss 20.0 paket programı kullanılmıştır. Yapılan normallik analizi sonucu, elde edilen verilerin karşılaştırılmasında One-way ANOVA testi kullanılmıştır. Bulgular; maksimal kısa süreli (MKS) egzersiz sonrası ölçülen diastolik basınç, hareketli nabız değerlerinde, üst ve alt bacak çevrelerinde, kol, sırt, el kavrama, durarak uzun atlama, dikey sıçrama, otur-eriş, görsel ve işitsel reaksiyon sürelerinde, dinamik denge, pro-agility testlerinde anlamlı farklılıklar çıkmıştır. MKS egzersiz öncesi ölçülen sistolik, diastolik ve nabız ölçümlerinde, egzersiz sonrası sistolik basınç ölçümlerinde, omuz, göğüs, karın, kalça, bacak kuvveti ölçümlerinde ise spor yapanlarla yapmayanlar arasında anlamlı farklılıklar bulunmamıştır. Sonuç: Araştırmamız sonucunda, işitme engelliler okulunda spor yapan ve yapmayan öğrencilerin sağlıkla ilgili fiziksel uygunluklarının değerlendirdiğimiz çalışmamızdan yola çıkarak spor yapan bireylerin yapmayan bireylere göre sağlıkla ilgili fiziksel uygunluklarının daha iyi olduğunu ve sporun engelli bireylerin sağlıkla ilgili fiziksel uygunluklarını arttırdığını söyleyebiliriz. Anahtar Kelimeler: Fiziksel Uygunluk, İşitme Engelli, Spor.

Evaluation of the Health-Related Physical Fitness of the Students studying at the School for the Hearing Impaired in Malatya, Who Do and Do Not Do Sports.

* This study was carried out within the scope of Turgut Özal University Independent Scientific Research Project Abstract Aim:This study was carried out to evaluate the health-related physical fitness of the students studying at the school for the hearing impaired in Malatya, who do and do not do sports. Methots:23 individuals between the ages of 6 and 15 years studying at Malatya Akşemsettin Primary and Secondary School for The Hearing Impaired participated in the study (doing sports = 16, not doing sports = 7). The blood pressure and pulse measurements, anatomical measurements, power measurements, and the measurements of other motoric features were carried out in evaluating the health-related physical fitness of the students participating in the study. SPSS 20.0 package program was used to analyze the data obtained in the study. After the normality analysis, the One-way analysis of variance (ANOVA) was used to compare the data obtained. Results:It was found that after the maximal short exercise (MSE) there were significant differences in terms of the diastolic pressure and moving pulse values; upper and lower leg circumference; arm strength, back strength, hand grip, standing long jump, vertical jump, sit-and- reach, dynamic balance, pro-agility tests; and the visual and auditory reaction times. There was no significant difference between those doing sports and those not doing sports in terms of the measurements of systolic pressure, diastolic pressure, and pulse before MSE; and the systolic pressure measurements and the measurements of the shoulder, chest, abdominal, hip, and leg strength after MSE. Conclusion: As result of this study, in which we evaluated the health-related physical fitness of the students studying at the school for hearing impaired, who do and do not do sports; it can be stated that the individuals

doing sports have better health-related physical fitness than the individuals not doing sports and that sports enhances the health-related physical fitness of the person with disabilities Keywords: Physical Fitness, Hearing Impaired, Sports.

OA780

SPOR YAPAN VE YAPMAYAN İŞİTME ENGELLİ BİREYLERİN SOLUNUM KAS KUVVETLERİNİN KARŞILAŞTIRILMASI

***[1]Nurettin KONAR*, [2]Alperen ŞANAL**

[1]Malatya Turgut Özal Üniversitesi, Akçadağ Meslek Yüksekokulu, MALATYA
[2]İstanbul Gelişim Üniversitesi, Beden Eğitimi Ve Spor Yüksekokulu, İSTANBUL

***Email :** nurettinkonar@gmail.com, alperensanal48@gmail.com*

Özet Amaç:Bu çalışma, spor yapan ve yapmayan işitme engelli bireylerin solunum kas kuvvetlerinin karşılaştırılması amacıyla yapılmıştır. Yöntem: Araştırmaya Malatya Akşemsettin işitme engelliler ilk ve ortaokulunda eğitim gören 11-15 yaş arası 40 kişi katılmıştır (spor yapan=20, yapmayan=20). Araştırmaya katılanların solunum kas kuvvetlerinin karşılaştırılmasında, MIP-MEP ölçülmüştür. Araştırmadan elde edilen verilerin analizinde spss 20.0 paket programı kullanılmıştır. Yapılan normallik analizi sonucu, elde edilen verilerin karşılaştırılmasında t-testi kullanılmıştır. Bulgular; MİP % değerinde anlamlı farklılık bulunurken (p=0,030), MİP, MEP, MEP% ölçüm değerlerinde anlamlı farklılıklar çıkmamıştır (p=0,734; p=0,918; p=0,734). Fark çıkmamasına karşın spor yapan bireylerin solunum kas kuvvetlerinin spor yapmayanlara göre daha iyi olduğu tespit edilmiştir. Sonuç: Araştırmamız sonucunda, 11-15 yaş arasındaki işitme engellilerde spor yapanların yapmayanlara göre solunum kas kuvvetlerinin daha iyi olduğu görülmüştür. Anahtar Kelimeler: Solunum Kas Kuvveti, İşitme Engelli, Spor.

Comparison of the Respiratory Muscle Strengths of the Hearing-Impaired Individuals Who Do and Do Not Do Sports

Abstract Aim:This study was carried out to compare the respiratory muscle strengths of the hearing-impaired individuals who do and do not do sports. Methots: 40 individuals between the ages of 11 and 15 years studying at Malatya Akşemsettin Primary and Secondary School for The Hearing Impaired participated in the study (doing sports = 20, not doing sports = 20). MIP (maximal inspiratory pressure) and MEP (maximal expiratory pressure) were measured in order to compare the respiratory muscle strength of the participants. SPSS 20.0 package program was used to analyze the data obtained in the study. After the normality analysis, the t-test was used to compare the data obtained. Results: It was found that while there was a significant difference in terms of MRP % value (p=0.030), there were no significant differences in terms of MRP, MEP, and MEP % measurement values (p=0.734; p=0.918; p=0.734). Although there was no difference, it was found that the respiratory muscle strength of the individuals doing sports was better than those not doing sports. Conclusion: As a result of our study, it was observed that the hearing-impaired individuals doing sports in the 11-15 age group had better respiratory muscle strength than those not doing sports. Keywords: Respiratory Muscle Strength, Hearing Impaired, Sports.

OA781

SÜPER LİG AMPUTE FUTBOLCULARIN OYNADIKLARI MEVKİLERE GÖRE SÜRAT VE REAKSİYON ZAMANLARININ KARŞILAŞTIRILMASI

***[1]Nurettin KONAR*, [2]Alperen ŞANAL**

[1]Malatya Turgut Özal Üniversitesi, Akçadağ Meslek Yüksekokulu, MALATYA
[2]İstanbul Gelişim Üniversitesi, Beden Eğitimi Ve Spor Yüksekokulu, İSTANBUL

***Email :** nurettinkonar@gmail.com, alperensanal48@gmail.com*

Özet Amaç: Bu çalışma, ampute futbolcuların oynadıkları mevkilere göre sürat ve reaksiyon zamanlarının karşılaştırılması amacıyla yapılmıştır. Yöntem: Araştırmaya Süper Lig ampute futbol takımı olan Malatya Büyükşehir Belediye Spor Kulübündeki 16 kişi katılmıştır. Ayrıca ampute futbol kalecilerinin bir kolunun ampütasyonlu olması ve kanedyen (koltuk değneği) kullanmamalarından dolayı araştırmaya dahil edilmemiştir. Araştırmaya katılan ampute futbolcuların sürat ve reaksiyon zamanlarının değerlendirilmesinde 10-20-30m koşuları ve görsel reaksiyon zamanları ölçülmüştür. Araştırmadan elde edilen verilerin analizinde spss 20.0 paket programı kullanılmıştır. Yapılan normallik analizi sonucu, elde edilen verilerin karşılaştırılmasında One-way ANOVA testi kullanılmıştır. Bulgular; 30m, sağ el ve sol el reaksiyon ölçümlerinde anlamlı farklılıklar çıkmıştır (p=0,006; p=0,046; p=0,029). Bulunan bu farklılığa göre görsel reaksiyonda en iyi ortalamaya sahip mevkiler sırasıyla defans, orta saha ve forvet iken, 30m sürat testinde en iyi ortalamaya sahip mevkiler sırasıyla forvet, orta saha ve defans olarak tespit edilmiştir. 10m ve 20m testlerinde mevkilere göre anlamlı farklılıklar bulunmamıştır. Sonuç: Araştırmamız sonucunda, defans oyuncularının diğer mevki oyuncularına göre reaksiyon zamanlarının daha iyi olduğu, forvet oyuncuların ise diğer mevki oyuncularına göre daha süratli oldukları görülmüştür.

Anahtar Kelimeler: Ampute Futbol, Süper Lig, Sürat, Reaksiyon Zamanı.

Comparison of the Speed and Reaction Times of Amputee Football Super League Players by Their Position

Abstract Aim: This study was carried out to compare the speed and reaction times of the amputee football super league players by their position. Methots: 16 amputee football players of Malatya Metropolitan Municipality Sports Club, a team playing in the amputee football super league, participated in the study. The amputee football goalkeepers were not included in the study, because one of their arms were amputated and they did not use the forearm crutches The 10, 20, and 30 m sprint tests and the visual reaction times were measured in evaluating the speed and reaction times of the amputee football players participating in the study, SPSS 20.0 package program was used to analyze the data obtained in the study. After the normality analysis, the One-way analysis of variance (ANOVA) was used to compare the data obtained. Results: It was found that their scores in the 30m, right-hand and left-hand reaction tests showed significant differences (p=0.006; p=0.046; p=0.029). According to these differences, the position having the best average in the visual reaction time was the defense followed by the midfield and forward; while the position having the best average in the 30m sprint test was the forward followed by the midfield and defense. There was no significant difference in the 10m and 20m tests in terms of the position on the pitch. Conclusion: As a result of the study, it was observed that the reaction time of the defenders was better than the players playing in other positions and the strikers were faster than the players playing in other positions. Keywords: Amputee Football, Super League, Speed, Reaction Time.

SB786

DÜZCE ÜNİVERSİTESİ SPOR BİLİMLERİ FAKÜLTESİ'NDE OKUYAN ÖĞRENCİLER İLE FARKLI FAKÜLTELERDE ÖĞRENİM GÖREN ÖĞRENCİLERİN BİLİŞSEL GELİŞİM DÜZEYLERİ İLE AHLAKİ GELİŞİM DÜZEYLERİNİN KARŞILAŞTIRILMASI

***[1]Engin EFEK*, [2]Beyza ÜNLÜSOY, [2]EMİR EFE VELİ**

[1]DÜZCE ÜNİVERSİTESİ SPOR BİLİMLERİ FAKÜLTESİ, DÜZCE
[2]DÜZCE

Email : *enginefek@duzce.edu.tr, beyzaunlusoy@gmail.com, emir1907efe@gmail.com*

Çalışmanın amacı, Düzce Üniversitesi Spor Bilimleri Fakültesi'nde okuyan öğrenciler ile farklı fakültelerde öğrenim gören öğrencilerin bilişsel gelişim düzeyleri ile ahlaki gelişim düzeylerinin karşılaştırılmasıdır. Çalışmada tarama modeli kullanılırken, çalışmanın örneklemini araştırmaya gönüllü olarak katılmış 34' ü kadın, 87' si erkek olmak üzere toplam 121 öğrenci oluşturmuştur. Katılımcıların bazı demografik özelliklerini belirlemek amacıyla 5 sorudan oluşan kişisel bilgi formu kullanılmıştır. Bilişsel gelişim düzeylerini belirlemek için Şenocak (2006) tarafından Türkçeye uyarlanan ve 4 sorudan oluşan "Bilişsel Gelişim Ölçeği" kullanılmıştır. Katılımcıların ahlâki olgunluk düzeylerini belirlemek için ise Şengün (2008) tarafından geliştirilen ve 66 sorudan oluşan "Ahlaki Olgunluk Ölçeği" kullanılmıştır. Kullanılan bu ölçeklerden elde edilen veriler SPSS 17 paket programından faydalanılarak analiz edilmiştir. Verilerin analizinde ise frekans ve yüzde değerleri kullanılmıştır. Veri dağılımları Kolmogorov-Smirnov normallik testi ile incelenmiş ve verilerin normal dağılım göstermediği görülmüştür. Bu sebeple araştırma verilerinin analizinde Mann-Whitney U Testi ve Kruskal-Wallis testleri kullanılmıştır. Anlamlılık düzeyi 0,05 olarak belirlenmiştir. Elde edilen bulgulara göre, katılımcıların ahlaki olgunluk puanları fakülte ve sınıf değişkenlerine göre anlamlılık ifade etmekte; diğer değişkenlerde ise istatistiksel olarak herhangi bir anlamlılık ifade etmemektedir. Sonuç olarak bilişsel gelişim puanlarına baktığımızda spor bilimleri fakültesi öğrencileri lehine; ahlaki olgunluk puanlarına baktığımızda ise mühendislik fakültesi öğrencilerinin lehine puanlar olduğunu görmekteyiz. Sporun bilişsel gelişime katkı yaptığını, fakat ahlaki olgunluk düzeyine ise sporun içinde yaşanan mükemmeliyetçilik ve kazanma hırsından dolayı olumsuz olarak yansıdığı söylenebilir.

COMPARISON OF COGNITIVE DEVELOPMENT LEVELS AND MORAL DEVELOPMENT LEVELS OF STUDENTS STUDYING AT THE FACULTY OF SPORTS SCIENCES OF DÜZCE UNIVERSITY AND STUDENTS STUDYING AT DIFFERENT FACULTIES

The aim of the study was to compare the cognitive development levels and moral development levels of the students studying at the Faculty of Sports Sciences of Düzce University and the students studying at different faculties. While the screening model was used in the study, the sample of the study consisted of 121 students, 34 of whom were female and 87 of whom were male, who participated voluntarily in the study. A personal data sheet consisting of 5 questions was used to determine some demographic characteristics of the participants. The "cognitive development scale", which was adapted to Turkish by Şenocak (2006) and consists of 4 questions, was used to determine the levels of cognitive development. The "moral maturity scale", developed by Şengün (2008) and consisting of 66 questions, was used to determine the participants ' moral maturity levels. The data obtained from these scales were analyzed using the SPSS 17 package program. Frequency and percentage values were used in the analysis of the data. The data distributions were examined with the Kolmogorov-Smirnov normality test and the data showed no normal distribution. For this reason, the Mann-Whitney U test and Kruskal- Wallis tests were used in the analysis of the research data. The level of significance was set to 0.05. According to the findings, the moral maturity scores of the participants were significant in relation to the faculty and class variables, while the other variables were not statistically significant. As a result, we look at cognitive development scores in favor of sports science faculty students; when we look at moral maturity scores, we see that there are scores in favor of engineering students. It can be said that sport contributes to cognitive development, but that it reflects negatively on the level of moral maturity due to the perfectionism and ambition to win experienced within the sport.

OA798

EVALUATION OF ENDURANCE IN THE EDUCATION SECTOR

***[1]Hafidi Mounib*, [1]Djabali Redouane**

[1]University Of Algiers 3 – Ibrahim Sultan Cheibout - Institute Of Physical Education And Sports

Email : *hafidi.mounib@univ-alger3.dz, djabali.redouane@univ-alger3.dz*

Evaluation in the learning process remains the essential element in the training of students, however it remains very complex as it takes place in an open space on the one hand, unlike the other tests that take place in the classroom, on the other hand, the time allocated to the sport which represents 45 minute all confused, only 30 minutes real, without forget to mention the number of students which varies between 30 and 40. When this evaluation is part of the formation, and not only part of the performance, we have established a small program that runs in Excel with macros that allowed us to follow the student's progress for both of performance only and technical aspect. We tested this program with 15 classes of an average of 32 students per class, the result was very satisfying for both time management and the evaluation itself, and even more so, on the motivational side. This small program can be developed for better optimization to see used microchips with Bluetooth broadcast reception.

SB809

BEDEN EĞİTİMİ ÖĞRETMENLERİNİN İLK YILLAR PROGRAMI (PYP) KİŞİSEL, TOPLUMSAL EĞİTİM VE BEDEN EĞİTİMİ (KTBE) KAPSAM SIRALAMASI VE UYGULAMALARINA İLİŞKİN GÖRÜŞLERİ

***[1]Yeliz Merve Bulut*, [1]Ebru Hezen, [2]Oğuzhan Yoncalık**

[1]Nesibe Aydın Eğitim Kurumları, ANKARA
[2]Kırıkkale Üniversitesi Spor Bilimleri Fakültesi, Kırıkkale

***Email :** bulutmylz@gmail.com, ehezen@gmail.com, yoncaliko@gmail.com*

GİRİŞ ve AMAÇ Bu çalışmada Beden Eğitimi ve Spor dersinin İlk Yıllar Programı'nı (Primary Years Programme-PYP) yetkili statüde uygulayan okullarda ele alınışı hakkındaki öğretmen görüşleri incelenmiştir. Bu çalışmanın amacı; Beden Eğitimi ve Spor dersi öğretmenlerinin öğretmenlerin İlk Yıllar Programı'na, dersin kapsam ve sıralama dokümanına, IB Öğrenen Profili özellikleri ve uluslararası bilincin geliştirilmesine ilişkin görüşlerini almaktır. YÖNTEM Çalışma 2018-2019 eğitim-öğretim yılında Ankara'da iki ve İstanbul'da üç ve Adapazarı'nda bir özel okulda görev yapan toplam altı Beden Eğitimi ve Spor dersi öğretmeni ile yapılmıştır. Yapılan bu araştırmada elde edilen veriler nitel analiz yöntemlerinden olan yarı yapılandırılmış görüşme formu aracılığı ile toplanmış, katılımcıların görüşleri betimsel analiz yoluyla değerlendirilmiştir. BULGULAR VE SONUÇ Araştırma sonucunda Beden Eğitimi ve Spor dersi öğretmenlerinin İlk Yıllar Programı uygulamalarına ilişkin derslerinin kapsam ve sıralamasını süreç içinde öğrendikleri, programın uygulanması için gönüllülük esasının uygulamaların niteliğini belirlediği, MEB tarafından ders için tanımlanmış öğretim programı ile İlk Yıllar Programı dahilinde kullanılan kapsam ve sıralama dokümanının benzer ve farklı yönlerinin bulunduğu ve bu iki dokümanın entegre biçimde ele alınmasının öğretimin planlanması ve değerlendirilmesi sürecinde önemli rol oynadığı bulgularına ulaşılmıştır.

Physical Education Teachers' Views on Primary Years Programme (PYP), Personal, Social and Physical Education Scope and Sequence Documents and Practice

INTRODUCTION AND PURPOSE In this study, teachers' opinions about the subject of Physical Education and Sports course in the schools that implement the Primary Years Program (PYP) in authorized status were examined. This study aims to get the opinions of Physical Education and Sports teachers on the Primary Years Program, the scope and sequence of the course, IB Learner Profile features and the development of international awareness. METHOD The study was conducted with six Physical Education and Sports teachers, two working in Ankara, three in Istanbul and one in Adapazarı, in 2018-2019 Academic Year. The data obtained in this research were collected through a semi-structured interview form, which is one of the qualitative analysis methods, and the opinions of the participants were evaluated through descriptive analysis. RESULTS AND CONCLUSION As a result of the research, it has been found out that the teachers of Physical Education and Sports lesson learned the scope and sequence of the courses related to the Primary Years Program applications during the process and the volunteering principle determines the quality of the practices for the implementation of the program. Besides, the study shows that the scope and sequence document used by the Ministry of Education and the one used by the Primary Years Program have some similar and different aspects and that the integration of these two documents in an integrated way plays an important role in the planning and evaluation of instruction.

SB841

ORTAOKUL ÖĞRENCİLERİNDE SPORTMENLİK DAVRANIŞLARININ YORDAYICISI OLARAK BAŞARI ALGISI

[1]Hasan Buğra EKİNCİ, [2]Yakup KOÇ

[1]Erzincan Binali Yıldırım Üniversitesi Beden Eğitimi Ve Spor Yüksekokulu, ERZİNCAN
[2]Erzincan Binali Yıldırım Üniversitesi Eğitim Fakültesi, ERZİNCAN

Email : *hasan.ekinci@erzincan.edu.tr, ykoc@erzincan.edu.tr*

Giriş ve Amaç: Bu araştırmanın amacı; ortaokul öğrencilerinin sportmenlik davranışlarında başarı algısının yordayıcı olup olmadığını belirlemektir. Yöntem: Araştırmada nicel araştırma modellerinden ilişkisel tarama yöntemi kullanılmıştır. Araştırma grubunu 2016-2017 eğitim öğretim yılında Erzincan il merkezindeki ortaokullara devam eden ve rastgele seçilen toplam 845 öğrenci oluşturmuştur. Araştırmada Koç (2013), tarafından geliştirilen "Beden Eğitimi Dersi Sportmenlik Davranışı Ölçeği (BEDSDÖ)" ile Roberts, Treasure ve Balague (1998) tarafından geliştirilen ve Türkçeye uyarlaması Kazak Çetinkalp (2009) tarafından yapılan ''Başarı Algısı Envanteri-Çocuk Versiyonu (BAE-ÇV)'' kullanılmıştır. Verilerin analizinde tanımlayıcı istatistiksel teknikler, ikili grup karşılaştırmalarında Independent Sample t, çoklu grup karşılaştırmalarında ise One-Way ANOVA ile birlikte Tukey HSD testleri yapılmıştır. Ayrıca başarı algılarının sportmenlik davranışlarını ne şekilde yordadığını ortaya koymak için basit doğrusal regresyon analizi uygulanmıştır. Bulgular: Elde edilen bulgulara göre; öğrencilerin sportmenlik davranışları ve başarı algıları cinsiyetlerine (kız öğrenciler lehine), sınıf düzeylerine (5. ve 6. sınıflar lehine), okul başarı düzeyine (okul başarısı yüksek olanların lehine), spor türlerine (bedensel temas olmayan spor branşları ile ilgilenenler lehine) ve okul türüne (devlet okulu lehine) göre anlamlı düzeyde farklılaştığı görülmüştür. Ortaokul öğrencilerinin görev yönelimleri öğrencilerin pozitif davranışlar sergileme faktörünün %5'ini ve toplam sportmenlik davranışlarının %2'sini yordadığı anlaşılmıştır. Ayrıca öğrencilerin ego yönelimlerinin de negatif davranışlardan kaçınma faktörünün %2'sini anlamlı yordadığı saptanmıştır. Sonuç: Sonuç olarak ortaokul öğrencilerinde sportmenlik davranışları ile başarı algılarının çeşitli değişkenlere göre farklılaştığı ve başarı algısının sportmenlik davranışlarını anlamlı seviyede yordadığı anlaşılmıştır. Beden eğitimi ve spor dersinde önemli olanın etkinliklere katılım olduğunu vurgulayan (görev yönelimli) çalışmalara yer verilmesi önerilmektedir. Anahtar Kelimeler: Başarı Algısı, Beden Eğitimi ve Spor Dersi, Görev Yönelim, Ego Yönelim, Sportmenlik Davranışı

PERCEPTION OF SUCCESS AS A PREDICTOR OF SPORTSMANSHIP BEHAVIORS AMONG MIDDLE SCHOOL STUDENTS

Introduction and Objective: The purpose of this research; whether your perception of success in sportsmanship behaviors of middle school students is predictive. Materials and Methods: A total of 845 randomly selected research samples were collected from the state and private schools in the Erzincan province center during the academic year of 2016-2017. In the second part, questionnaires about personal information were included in the data collection tool. In the second part, "Physical Education Classroom Sportsmanship Behavior Scale (BEDSDÖ)" developed by Koç (2013) and developed by Roberts, Treasure and Balague (1998) and Turkish adaptation Kazak Çetinkalp (BAE-CV) was used. In the analysis of the data, descriptive statistical techniques, Independent Sample T test for binary group comparisons, and TUKEY test with One-Way Anova for multiple group comparisons. In order to determine whether there is a relationship between sportiness levels and achievement perceptions in the students, simple linear regression analysis was applied to find out how the Bivariete - Pearson Correlation test and the perceptions of success predict sportsmanship behaviors. Findings: According to findings, sportsmanship behaviors and perception of achievement differ significantly according to gender of students (in favor of schoolgirl), class levels (in favor of 5. 6. Class level) , school achievement level (in favor of high school achievement level), sport types (in favor of those interested in sports without physical contact) and school types (in favor of public school). Conclusion: It was understood that the level of task orientation of middle school students predicts 5% of positive behaviors and 2% of total sportsmanship behaviors. It was also understood that the ego orientations of the students also significantly predicted 2% of the

negative behavioral avoidance behaviors. Key Words: Education and Sports Lesson, Ego Orientation, Middle School Students, Perception of Success, Physical Education Course, Sportmanship Behavior, Task Orientation, Physical

SB852

RAKET SPORCULARININ ATLETİK PERFORMANSLARININ İNCELENMESİ

[1]ALİ sAÇIKARA, [1]ALİ SAÇIKARA, [1]MEHMET KILIÇ

[1]Selçuk Üniversitesi Spor Bilimleri Fakültesi, KONYA

Email : *byali_sacikara@hotmail.com, byali_sacikara@hotmail.com, mkilicbesyo@gmail.com*

Bu araştırmanın amacı, raket sporcularının performanslarını ve fiziksel yeterliliklerinin belirlenmesi amaçlanmıştır. Çalışma grubuna masa tenisi, badminton ve tenis branşlarında 12'şer kişilik erkek sporculardan oluşan 36 kişi katılmıştır. Araştırmaya katılan sporcuların yaş, boy, vücut ağırlığı, haftalık antrenman süresi, spor yaşı, vücut kitle indeksi, t-testi, reaksiyon testi, 30 metre sürat testi, aerobik güç testi, anaerobik güç testi, vücut yağ yüzdeleri, çevre, çap ve deri altı yağ ölçümleri yapılmıştır. Veriler SPSS 22,00 program ile kayıt edilmiştir. Grupların genel ortalamasında Npar tests kullanılmıştır. Grupların birebir ortalamasında One-Way Anova Analizi testi kullanılmıştır (p<0,05). Gruplar arası farklılıklarda Duncan çoklu karşılaştırma testi kullanılmıştır (p<0,05). Vücut ağırlığı değerlerinde tenis grubu, badminton ve masa tenisi grupları ile benzerdir, masa tenisi grubu badminton grubundan önemli düzeyde yüksektir (p<0,05). Haftalık antrenman süresi değerinde badminton grubu masa tenisi ve tenis grubu ile benzer, tenis grubu masa tenisi grubundan önemli (p<0,05) düzeyde yüksek bulundu. T-testi değerlerinin badminton ve masa tenisi benzer, tenis grubu masa tenisi ve badminton grubundan çeviklik testi performansı anlamlı (p<0,05) düzeyde yüksek bulunmuştur. MaxVo2 düzeyleri masa tenisi grubu tenis ve badminton grupları ile benzer, badminton grubu tenis grubundan önemli (p<0,05) düzeyde yüksektir. Kalça çap ölçümü değerlerinin tenis grubu ile badminton ve masa tenisi grupları ile benzer, masa tenisi grubu badminton grubundan önemli (p<0,05) düzeyde yüksektir. Dirsek, diz ve bel çap ölçümü değerleri tenis ve badminton grupları ile benzer, masa tenisi grubu, badminton ve tenis grubun önemli (p<0,05) düzeyde yüksektir. Göğüs, üst kol ve üst kol çevre ölçümü değerlerinde tenis grubu, badminton ve masa tenisi grupları ile benzer, masa tenisi grubu badminton grubundan önemli (p<0,05) düzeyde yüksektir. İncelenmesi yapılan diğer ölçümlerde istatistiksel olarak anlamlı sonuç bulunmamıştır (p>0,05). Sonuç olarak; vücut ağırlığı, haftalık antrenman süreleri, çeviklik düzeyleri, aerobik güçleri, bazı çap ve çevre ölçümlerinde farklılıklar bulunmuştur. Branşlar arasındaki farklılığının müsabaka süreleri, yüklenme çeşitleri, saha ölçüleri ve raket boyutlarından olduğu sanılmaktadır.

INVESTIGATION OF ATHLETIC PERFORMANCES OF RACKET SPORTSMEN

The aim of this research is to determine the performances and physical competences of racket athletes.. The study group consisted of 36 people consisting of 12 male athletes in table tennis, badminton and tennis branches. The age, height, body weight, weekly training period, sports age, body mass index, t-test, reaction test, 30-meter speed test, aerobic power test, anaerobic power test, body fat percentages, environment, diameter and skin six oil measurements were made. Data were recorded with SPSS 22.00 package program. Npar tests were used in the overall average of the groups. The one-way ANOVA test was used for the mean of the groups (p<0,05). Duncan multiple comparison test was used for differences between groups (p<0.05). Body weight values are similar to tennis group, badminton and table tennis groups, table tennis group is significantly higher than badminton group (p <0.05). The value of badminton group was similar to that of table tennis and tennis group in the value of weekly training time, and tennis group was significantly higher than table tennis group (p <0.05). T-test values were similar to badminton and table tennis, tennis group table tennis and badminton group agility test performance was significantly higher (p <0.05). MaxVo2 levels are similar to the table tennis group tennis and badminton groups, and the badminton group is higher than the tennis group (p <0.05). Hip diameter measurement values are similar to tennis group and badminton and table tennis groups, table tennis group is higher than badminton group (p <0,05). Elbow, knee and waist diameter measurements are similar to tennis and badminton groups, table tennis group, badminton and tennis group are significantly higher (p <0.05). Chest, upper arm (extancion) and upper arm (flexion) are similar to tennis group, badminton and table tennis groups in environmental measurement values. Table tennis group is higher than badminton group (p <0.05). There were no statistically significant results in other measurements (p> 0,05). As a result; body weight, weekly training times, agility levels, aerobic

strength, some diameter and environmental measurements were found to be different. The differences between the branches are thought to be from competition times, load types, field dimensions and racket dimensions.

SB856

GEBE KADINLARDA FİZİKSEL AKTİVİTE DÜZEYİNİN İNCELENMESİ

[1]HAVVA TARIMSEVEN, [2]FATMA İLKER KERKEZ

[1]Ankara Üniversitesi Spor Bilimleri Fakültesi, ANKARA
[2]Muğla Sıtkı Koçman Üniversitesi Spor Bilimleri Fakültesi, MUĞLA

Email : *havvakocabas35@gmail.com, fatmakerkez@mu.edu.tr*

Bu çalışmanın temel amacı; gebe kadınlarda fiziksel aktivite düzeyinin haftalık toplam enerji harcaması, aktivite yoğunluğu (sedanter, hafif, orta, şiddetli) ve aktivite türü (ev işleri/bakım aktiviteleri, mesleki aktiviteler, spor/egzersiz aktiviteleri) bakımlarından belirlenmesidir. Bu çalışmanın alt amaçları ise gebeliğin farklı dönemlerinde ve farklı sosyodemografik özelliklere göre fiziksel aktivite düzeylerinin ortaya konmasıdır. Çalışmaya Marmaris'te bulunan Aksaz Asker Hastanesi Kadın Hastalıkları ve Doğum Polikliniğine başvuran, herhangi bir sağlık problemi olmayan, gönüllü, 17-40 yaş arası toplam 213 gebe kadın katılmıştır. Çalışmaya katılan gebelerin yaş ortalaması 27,22±4,2 yıl, boy ortalaması 163,85±5,4 cm, gebelik öncesi kilo ortalaması 63,37±12,1 kg, gebelik kilo ortalaması 69,90±12,82 kg, gebelik öncesi BKİ 23,60±4,38 kg/m2 şeklindedir. Örneklem grubundaki gebelerin fiziksel aktivite düzeyleri benzer çalışmalara kıyasla hemen her boyutta düşük bulunmuştur. Aktivite yoğunluğuna ve türüne göre;en yüksek ortalamaya sahip aktiviteler hafif yoğunluklu aktivite (98,45±54,09) ve ev işleri/bakım aktiviteleri (106,29±69,00) iken, en düşük ortalamaya sahip aktiviteler şiddetli yoğunluklu aktivite (1,20±3,5) ve spor/egzersiz aktiviteleri (6,13±8,84) olarak bulunmuştur.Total aktivite düzeyi ortalaması 234,39±120,25'dir. Gebelerin eğitim düzeyi arttıkça mesleki aktivite düzeylerinin de yükseldiği ($p<0,01$), gebelik öncesi egzersiz yapan kadınların yapmayanlara oranla spor/egzersiz aktivite düzeylerinin yüksek olduğu ($p<0,05$), çocuk sahibi olan gebe kadınların ev işleri/bakım aktiviteleri ve total aktivite düzeylerinin ilk gebeliği olan kadınlara oranla daha fazla olduğu ($p<0,01$), gebelik öncesi BKİ yüksek olan kadınların fiziksel aktivite düzeyleri daha düşükken orta yoğunluklu fiziksel aktivite düzeyinin gebelik öncesi normal kiloda olan kadınlarda daha yüksek olduğu görülmüştür ($p<0,05$). Gebelik haftası (trimester) ve gelir düzeyine göre fiziksel aktivite düzeylerinde istatistiksel olarak anlamlı fark bulunmamıştır. Gebe kadınların fiziksel aktivite için cesaretlendirilmesi önem arz etmektedir. Gebelik döneminde fiziksel aktivite ve egzersizi etkileyen çok fazla değişken olmasına rağmen yoğunluk, süre ve sıklıkla ile ilgili en uygun seviyeleri belirlemek için müdahale çalışmaları yapmak gerekir.

INVESTIGATION OF PHYSICAL ACTIVITY LEVEL IN PREGNANT WOMEN

The main aim of this study was to determine the level of physical activity in pregnant women in terms of weekly total energy expenditure, activity intensity (sedentary, light, moderate, vigorous) and activity type (household/care activities, occupational activities, sports/exercise activities). The sub-objectives of this study were to reveal physical activity levels in different periods of pregnancy and according to different sociodemographic characteristics. A total of 213 volunteer pregnant women participaded in this study aged between 17-40 years who did not have any health problems who were admitted to Aksaz Military Hospital Gynecology and Obstetrics Clinic in Marmaris. The mean age of pregnant women participating in this study was 27,22±4,2 years, mean height was 163,85±5,4 cm, mean weight pre- pregnancy was 63,37±12,1 kg, mean weight in pregnancy was 69,90±12,82 kg and pre-pregnancy BMI 23,60±4,38 kg/m2. Physical activity levels of pregnant women were found to be low in almost all dimensions compared to similar studies. According to activity intensity and type; while activities with the highest mean were light intensity activities (98,45±54,09) and household/care activities (106,29±69,00), the activities with the lowest mean were found to be vigorous intensity activities (1,20±3,5) and sports/exercise activities (6,13±8,84). Total activity level mean was 234,39±120,25. It was found that as the level of education of the pregnant women increased the level of occupational activity also increased ($p<0,01$); the women who exercise before pregnancy had higher sports/exercise activities levels compared to those who did not exercise before ($p<0,05$); the household/care activities and total activity levels of the pregnant women who had children were higher than the women who had first pregnancy ($p<0,01$); while physical activity levels of women with high pre- pregnancy BMI were lower, moderate level of physical activity was higher in women with normal weight before pregnancy ($p<0,05$). There was no significant difference in physical activity levels according to trimester and

income level. It is important for pregnant women to be encouraged for physical activity. Although there are many variables affecting physical activity and exercise during pregnancy, it is necessary to perform intervention studies to determine the optimal levels related to intensity, duration and frequency.

SB872

ALTYAPI BASKETBOL OYUNCULARININ AHLAKİ KARAR ALMA TUTUMLARININ İNCELENMESİ

[1]Eşe Esra Orhan, [2]Zekeriya Çelik

[1]Özel Artı Koleji, Denizli
[2]Pamukkale Üniversitesi Spor Bilimleri Fakültesi, Denizli

Email : *esraorhan2195@gmail.com , zcelik@pau.edu.tr*

Bu çalışmanın amacı, Denizli ilindeki basketbol müsabakalarına katılan altyapı sporcularının ahlaki karar alma tutumlarının belirlenmesi ve çeşitli değişkenler açısından incelenmesidir. Çalışmaya, Denizli'de altyapı basketbol kulüplerinde lisanslı faal olarak mücadele eden 10 -18 yaş arasındaki 232 gönüllü sporcu katılmıştır. Araştırmada kullanılan veri toplama aracı iki ayrı bölümden oluşmaktadır. İlk bölümde kişisel bilgiler; ikinci bölümde Lee, Whitehead ve Ntoumanis (2007) tarafından sporcuların ahlaki karar alma tutumlarını ölçmek üzere geliştirilen ve Türk kültürüne uyarlaması Gürpınar (2014) tarafından yapılan "Altyapı Sporlarında Ahlaki Karar Alma Tutumları Ölçeği" kullanılmıştır. Üç alt boyut ve dokuz maddeden oluşan ölçek; Kesinlikle Katılmıyorum (1) ve Kesinlikle Katılıyorum (5) arasında puanlanan 5'li likert tipi bir ölçektir. Ölçeğin alt boyutlarını "Hileyi Benimsemek", "Yarışmaseverliği Benimsemek" ve "Adilce Kazanmayı Korumak" oluşturmaktadır. Ölçekten alınan puanın yüksekliği, sporcuların ahlaki karar alma tutumlarının daha olumlu; düşük puanlar ise daha olumsuz olduğu anlamına gelmektedir. Verilerin tanımlayıcı istatistikleri yüzde, frekans, ortalama ve standart sapma olarak verilmiştir. Ahlaki karar alma tutum düzeylerinin cinsiyete göre anlamlı farklılık oluşturup oluşturmadığı Mann Whitney U analizi ile test edilmiştir. Müsabaka kategorisi ve öğrenim düzeyi değişkenlerine göre ahlaki karar alma tutum düzeyleri Kruskal Wallis analizi ile test edilmiş, anlamlı fark çıktığı durumlarda farkın hangi gruplarda olduğunu anlamak için ikili karşılaştırmalar Mann Whitney U analizi kullanılmıştır. Çalışmaya katılan tüm sporcuların ahlaki karar alma tutum düzeyleri yüksek bulunmuştur. Cinsiyet değişkenine göre sporcuların ahlaki karar alma tutum düzeylerinde anlamlı bir fark bulunmamıştır ($p>0.05$). Müsabaka kategorisine ve öğrenim düzeyine göre ahlaki karar alma tutum düzeyleri arasında toplam puanda ve "hileyi benimsemek" ve "yarışma severliği benimsemek" alt boyutları arasında anlamlı bir fark bulunurken ($p<0.05$), "adilce kazanmayı korumak" alt boyutunda anlamlı bir fark bulunmamıştır ($p>0.05$). Anahtar Kelime: Spor, Ahlak, Tutum, Basketbol

INVESTIGATION OF MORAL DECISION MAKING ATTITUDES OF YOUTH BASKETBALL PLAYERS

The aim of this study is to determine the moral decision-making attitudes of youth athletes participating in basketball competitions in Denizli and to examine them in terms of various variables. A total of 232 volunteer athletes aged between 10 and 18 years competing actively in licensed youth basketball clubs in Denizli participated in the study. The data collection tool used in the research consists of two separate sections. In the first part, personal information; In the second part,, Moral Decision Making Attitudes Scale in Youth Sports developed by Lee, Whitehead and Ntoumanis (2007) to measure athletes' moral decision-making attitudes and adapted to Turkish culture by Gürpınar (2014) was used. The scale consists of three sub- dimensions and nine items; It is a 5-point Likert-type scale between Strongly Disagree (1) and Strongly Agree (5). The subscales of the scale consist of "Acceptance of Cheating", "Acceptance of Gamesmanship" and "Keeping Winning in Proportion". The higher the score, the more positive the athletes' moral decision-making attitudes; lower scores mean more negative. Descriptive statistics of the data are given as percentage, frequency, average and standard deviation. For testing whether or not moral decision-making attitudes differed significantly by gender, Mann Whitney U analysis was used. According to the variables of competition category and level of education, moral decision making attitude levels were tested with Kruskal Wallis analysis, and in case of significant difference, paired comparisons were made with Mann Whitney U analysis in order to understand in which groups the difference was. Moral decision-making attitudes of all participants were high. There was no significant difference in the moral decision-making attitudes of the athletes according to gender ($p>0.05$). There was a significant difference between the total score and of "Acceptance of Cheating", "Acceptance of Gamesmanship"sub-dimensions between moral decision-making attitudes levels according to competition category and education level

SB874

ORTAÖĞRETİM ÖĞRENCİLERİNİN SPORTMENLİK DAVRANIŞLARININ BAZI DEĞİŞKENLERE GÖRE İNCELENMESİ

***[1]Can Berk Değirmenci*, [2]Zekeriya Çelik**

[1]Özel Artı Koleji,Denizli
[2]Pamukkale Üniversitesi Spor Bilimleri Fakültesi, Denizli

Email : *canberk.degirmenci@hotmail.com, zcelik@pau.edu.tr*

Giriş ve Amaç Spor alanlarında sportmenliğe uygun davranışlar sergilenme düzeyinin arttırılması için öncelikli olarak bu düzeyi etkileyen unsurların iyi bilinmesi gerekmektedir. Ülkemizde bu alanda yapılan sınırlı sayıda çalışma olması sebebiyle, bu çalışmada Denizli ili Pamukkale İlçesi'ne bağlı bazı özel ve devlet ortaokullarında öğrenim gören öğrencilerin beden eğitimi dersinde sportmenlik davranışlar sergileme düzeylerinin bazı değişkenlere göre incelenmesi amaçlanmıştır. Yöntem Bu çalışma Denizli ili Pamukkale ilçesine bağlı özel ve devlet ortaokullarında öğrenim gören toplamda 300 öğrenci üzerinde uygulanmıştır. Öğrencilerin beden eğitimi dersi sportmenlik davranışlarını ölçmek için 22 maddelik 5'li likert tipinde "Beden Eğitimi Dersi Sportmenlik Davranışı Ölçeği (BEDSDÖ)" kullanılmıştır. Ölçekten alınan puanlar arttıkça öğrencilerin sportmenlik düzeylerinin daha iyi olduğu anlaşılmaktadır. Elde edilen verilerin analizinde 0,05 anlamlılık düzeyinde iki değişken için Bağımsız Gruplarda t-test, ikiden fazla değişken için Tek Yönlü Varyans Analizi (ANOVA) kullanılmıştır. Bulgular ve Sonuç Elde edilen verilere göre kulüp sporcusu olup olmama durumuna göre sportmenlik davranış puanlarında anlamlı bir fark bulunmuştur($p<0.05$).Kulüp takımlarında spor yapan öğrencilerin sportmenlik davranış puanları kulüp sporcusu olmayan öğrencilere göre daha yüksek bulunmuştur. Cinsiyet, okul türü ve okul takımlarında oynama durumu değişkenlerinde sportmenlik davranış puanları anlamlı bir farklılık bulunmamıştır ($p>0.05$). Sonuç olarak bir kulüp çatısı altında spor yapan ortaöğretim öğrencilerinin sportmen davranışlar sergileme düzeylerinin yüksek olması çocukların yatkınlık ve isteklerine göre bir kulüpte spor yapmalarının desteklenmesi ve gerek beden eğitimi ders müfredatına gerekse de genel eğitim müfredatı içerisinde fair play olgusuna yönelik dersler konulmasının önemli olduğu düşünülmektedir. Anahtar Kelimeler: fair play, sportmenlik

INVESTIGATION OF LEVELS OF SPORTMANSHIP BEHAVIORS IN SECONDARY SCHOOL STUDENTS ACCORDING TO SOME VARIABLES

Introduction and purpose In order to increase the level of exhibiting sportsmanship behaviors in sports fields, the factors affecting this level should be well known.Due to the limited number of studies conducted in this field in our country, in this study, it was aimed to examine the level of sportsmanship behaviors of students in some secondary schools of Pamukkale District of Denizli according to some variables. Method This study was conducted on 300 students attending to private and state secondary schools in Pamukkale, Denizli. "Physical Education Lesson and Sportmanship Scale" was performed to determine the levels of sportmanship behaviors of students in physical education lessons.The higher the scores obtained from the scale, the better the level of sportsmanship of the students. In the analysis of the obtained data, Independent t-test was used for two variables, and One-way ANOVA was used for more than two variables at 0.05 significance level. Findings and Conclusion According to the data obtained, there was a significant difference in sportsmanship behavior scores according to the status of being a club athlete ($p <0.05$). The sportsmanship behavior scores of the club teams were found to be higher than non-club athletes. There was no significant difference in sporting behavior scores in gender, type of school and playing status in school teams ($p> 0.05$). As a result, İt is considered that secondary school students who do sports under the roof of a club should have a high level of sporting behaviors, and that children should be encouraged to do sports in a club according to their predisposition and wishes.In addition, it is thought that it is important to include courses related to fair play in both physical education curriculum and general education curriculum. Keywords: Fair play, sportmanship

SB885

BEDEN EĞİTİMİ VE SPOR ÖĞRETMENLİĞİ BÖLÜMÜNDE ÖĞRENİM GÖREN ÖĞRENCİLERİN SOSYAL GÖRÜNÜŞ KAYGI DÜZEYLERİNİN İNCELENMESİ

***[1]Kübra YAĞAN*, [2]Selahattin AKPINAR, [2]Öznur AKPINAR**

[1]Gazi Üniversitesi
[2]Karamanoğlu Mehmetbey Üniversitesi

***Email :** sakpinar@kmu.edu.tr, sakpinar@kmu.edu.tr, sakpinar@kmu.edu.tr*

ÖZET

Bu araştırma; beden eğitimi ve spor öğretmenliği bölümünde öğrenim gören öğrencilerin sosyal görünüş kaygı düzeylerinin tespit ederek, sosyal görünüş kaygı düzeylerinin demografik özelliklere göre farklılaşıp farklılaşmadığını ortaya koymak amacıyla yapılmıştır. Araştırmada, Karamanoğlu Mehmetbey Üniversitesi, Beden Eğitimi ve Spor Yüksekokulu, Beden Eğitimi ve Spor Öğretmenliği Bölümünde öğrenim gören öğrencilerden 142'sine Hart ve arkadaşları (2008) tarafından geliştirilen, Doğan (2010) tarafından Türkçeye Uyarlanan Sosyal Görünüş Kaygı Ölçeği kullanılmıştır. Elde edilen verilerin istatistiki değerlendirmesinde parametrik dağılım göstermesinden dolayı t ve one-way Anova testleri uygulanmıştır. Yapılan araştırma sonucunda, araştırmaya katılan spor yöneticiliği öğrencilerin sosyal görünüş kaygı düzeyleri =33,2324 olarak tespit edilmiş ve ölçekten alınabilecek en düşük ve en yüksek değer göz önüne alınarak (ölçekten en düşük 16 – en yüksek 80 puan alınabilmektedir.), öğrencilerin düşük düzeyde sosyal görünüş kaygı düzeylerine sahip oldukları diğer bir ifade ile spor yöneticiliği bölümünde öğrenim gören öğrencilerin sosyal görünüş kaygısı yaşamadıkları tespit edilmiştir.

Anahtar Kelimeler: Spor, Öğrenci, Sosyal Görünüş Kaygısı

INVESTIGATION OF SOCIAL APPEARANCE ANXIETY LEVELS OF PHYSICAL EDUCATION AND SPORTS TEACHING DEPARTMENT STUDENTS

ABSTRACT The purpose of the current study was to determine the social appearance anxiety levels of the students enrolled in physical education and sports teaching department and to determine whether their social appearance anxiety levels differ according to their demographic characteristics. Participants consisted of 142 voluntary students enrolled in Physical Education and Sports Teaching Department of Physical Education and Sports College at Karamanoğlu Mehmetbey University. The Social Appearance Anxiety Scale, developed by Hart et al. (2008) and adapted into Turkish by Doğan (2010) was used as data collection tool. Since the obtained data showed parametric distribution t-tests and one-way Anova tests were applied for the statistical analyses. The analyses revealed that the social appearance anxiety levels of the physical education and sports teaching department students was found as =33,2324 and it was concluded that they had low social appearance anxiety levels when the minimum and maximum scores of the scale (16 lowest- 80 highest) were taken into consideration. In other words, it was determined that participating students did not have any social appearance anxiety. Keywords: Sports, student, social appearance anxiety

SB886

BEDEN EĞİTİMİ VE SPOR ÖĞRETMENLİĞİ BÖLÜMÜNDE ÖĞRENİM GÖREN ÖĞRENCİLERİN ÖZGÜVEN DÜZEYLERİNİN İNCELENMESİ

***[1]Mehmet Ali HOROZOĞLU*, [1]Selahattin AKPINAR, [1]Öznur AKPINAR**

[1]Karamanoğlu Mehmetbey Üniversitesi

***Email :** sakpinar@kmu.edu.tr, sakpinar@kmu.edu.tr, sakpinar@kmu.edu.tr*

ÖZET

Bu araştırma; beden eğitimi ve spor öğretmenliği bölümünde öğrenim gören öğrencilerin öz-güven düzeylerinin tespit ederek, öz-güven düzeylerinin demografik özelliklere göre farklılaşıp farklılaşmadığını ortaya koymak amacıyla yapılmıştır. Araştırmada, Karamanoğlu Mehmetbey Üniversitesi, Beden Eğitimi ve Spor Yüksekokulu, Beden Eğitimi ve Spor Öğretmenliği bölümünde öğrenim gören öğrencilerden 142'sine Akın (2007) tarafından geliştirilen, Öz-Güven Ölçeği kullanılmıştır. Elde edilen verilerin istatistiki değerlendirmesinde parametrik dağılım göstermesinden dolayı t ve one-way Anova testleri uygulanmıştır. Yapılan araştırma sonucunda, araştırmaya katılan spor yöneticiliği öğrencilerin Öz-güven düzeyleri =127,9225 olarak tespit edilmiş ve ölçekten alınabilecek en düşük ve en yüksek değer göz önüne alınarak (ölçekten en düşük 33 – en yüksek 165 puan alınabilmektedir.), öğrencilerin yüksek düzeyde öz-güvene sahip oldukları tespit edilmiştir.

Anahtar Kelimeler: Spor, Öğrenci, Özgüven

INVESTIGATION OF SELF-CONFIDENCE LEVELS OF PHYSICAL EDUCATION AND SPORTS TEACHING DEPARTMENT STUDENTS

ABSTRACT The purpose of the present study was to determine the self-confidence levels of the students enrolled in physical education and sports teaching department and to determine whether their self-confidence levels differ according to their demographic characteristics. Self-confidence Scale, developed by Akın (2007) was applied to 142 voluntary students enrolled in Physical Education and Sports Teaching Department of Physical Education and Sports College at Karamanoğlu Mehmetbey University. Since the obtained data showed parametric distribution t-tests and one-way Anova tests were applied for the statistical analyses. As a result of the study, the self-confidence levels of the physical education and sports teaching department students was found as =127,9225 and it was concluded that they had high self-confidence levels when the minimum and maximum scores of the scale (33 lowest- 165 highest) were taken into consideration. Keywords: Sports, student, self-confidence

SB886

BEDEN EĞİTİMİ VE SPOR ÖĞRETMENLİĞİ BÖLÜMÜNDE ÖĞRENİM GÖREN ÖĞRENCİLERİN İLETİŞİM BECERİ DÜZEYLERİNİN İNCELENMESİ

***[1]Mehmet Ali HOROZOĞLU*, [1]Selahattin AKPINAR, [1]Oruç Ali UGUR**

[1]Karamanoğlu Mehmetbey Üniversitesi

***Email :** sakpinar@kmu.edu.tr, sakpinar@kmu.edu.tr, sakpinar@kmu.edu.tr*

ÖZET

Bu araştırma; beden eğitimi ve spor öğretmenliği bölümünde öğrenim gören öğrencilerin iletişim beceri düzeylerini tespit ederek, iletişim beceri düzeylerinin demografik özelliklere göre farklılaşıp farklılaşmadığını ortaya koymak amacıyla yapılmıştır. Araştırmada, Karamanoğlu Mehmetbey Üniversitesi, Beden Eğitimi ve Spor Yüksekokulu, Beden Eğitimi ve Spor Öğretmenliği bölümünde öğrenim gören öğrencilerden 130'una Korkut(1996) tarafından geliştirilen "İletişim Becerilerini Değerlendirme Ölçeği" kullanılmıştır. Elde edilen verilerin istatistiki değerlendirmesinde nonparametrik dağılım göstermesinden dolayı Man-Whitney U ve Kruskal-Wallis H testleri uygulanmıştır. Yapılan araştırma sonucunda, araştırmaya katılan öğrencilerin iletişim beceri düzeyleri =107,0680 olarak tespit edilmiş ve ölçekten alınabilecek değerler göz önüne alındığında öğrencilerin iletişim beceri düzeyleri yüksek düzeyde olduğu tespit edilmiştir.

Anahtar Kelimeler: İletişim, Spor, Öğrenci

INVESTIGATION OF THE COMMUNICATION SKILL LEVELS OF PHYSICAL EDUCATION AND SPORTS TEACHING DEPARTMENT STUDENTS

ABSTRACT The current study was carried out with an aim to determine the communication skill levels of the students enrolled in physical education and sports teaching department and to determine whether their communication skill levels differ according to their demographic features. Participants consisted of 130 voluntary students enrolled in Physical Education and Sports Teaching Department of Physical Education and Sports College at Karamanoğlu Mehmetbey University. So as to collect the data "Communication Skills Assessment Scale" developed by Korkut (1996) was used. The obtained data showed nonparametric distribution, thus; Man-Whitney U ve Kruskal-Wallis H tests were applied for the statistical analyses. As a result of the study, the communication skill levels of the participating students was found as = 107,0680 and it was concluded that they had high communication skill levels when the minimum and maximum scores of the scale were taken into consideration. Keywords: Communication, sports, student

SB926

SPOR BİLİMLERİ FAKÜLTESİNDE ÖĞRENİM GÖREN ÖĞRENCİLERİN DÖNÜŞÜMCÜ LİDERLİK ÖZELLİKLERİNİN İNCELENMESİ

***[1]Bahar GÜLER*, [1]Mücahit DURSUN, [1]Cihan ULUN, [1]Mehmet GÜNAY**

[1]Gazi Üniversitesi Spor Bilimleri Fakültesi

Email : *baharguler86@hotmail.com, , , mgunay1966@gmail.com*

Öz Bu araştırmada, spor bilimleri fakültesi öğrencilerinin dönüşümcü liderlik özelliklerinin incelenmesi amaçlanmıştır. Katılımcıların dönüşümcü liderlik özellikleri; cinsiyet, yaş, bölüm ve aktif spor yapma durumu değişkenleri açısından incelenmiştir. Çalışma Grubu, 2018-2019 eğitim- öğretim yılı bahar döneminde Gazi Üniversitesi Spor Bilimleri Fakültesi Beden Eğitimi ve Spor Öğretmenliği, Spor Yönetimi, Antrenörlük Eğitimi ve Rekreasyon bölümlerinde öğrenim gören 139'u kadın ve 107'si erkek olmak üzere toplam 246 öğrenciden oluşmaktadır. Spor Bilimleri Fakültesi öğrencilerin dönüşümcü liderlik özelliklerinin belirlenmesinde Bass ve arkadaşları (Bass, 1985; Seltzer ve Bass, 1990; Bass ve Avolio, 1994) tarafından geliştirilen ve Töremen ve Yasan (2010) tarafından Türkçe'ye uyarlanan "Çok Faktörlü Liderlik Anketi (ÇFLA)" kullanılmıştır. Araştırmada kullanılan ölçeğe dair verilen yanıtların iç tutarlılığı cronbach alfa ile incelenmiş ve katsayı ,98 olarak bulunmuştur. Verilerin normal dağılıma sahip olup olmadığı Skewness (çarpıklık) ve Kurtosis (basıklık) testleri ile incelenmiş ve verilerin normal dağılım gösterdiği görülmüştür. Bu doğrultuda demografik özelliklerin belirlenmesinde betimsel istatistik, iki bağımsız değişken ile dönüşümcü liderlik özellikleri arasındaki farkı incelemek için Bağımsız Örneklem t Testi, ikiden fazla değişken ile dönüşümcü liderlik özellikleri arasındaki farkı incelemek için ise Tek Yönlü Varyans Analizi (Anova) testleri kullanılmıştır. Değişkenler arasındaki fark P<0.05 anlamlılık düzeyi esas alınarak yorumlanmıştır. Sonuç olarak; öğrencilerin dönüşümcü liderlik özellikleri ile cinsiyet değişkeni arasında istatistiksel olarak anlamlı farklılık bulunmuştur. Fakat, bölüm, yaş ve aktif spor yapma değişkenleri arasında ise anlamlı bir farklılık saptanmamıştır.

Anahtar Kelimeler: Liderlik, dönüşümcü liderlik, spor bilimleri

EXAMINATION OF TRANSFORMATIONAL LEADERSHIP CHARACTERISTICS OF STUDENTS STUDYING AT THE FACULTY OF SPORTS SCIENCES

Abstract In this study, it was aimed to examine transformational leadership characteristics of sports science students. The transformational leadership characteristics of the participants were examined in terms of gender, age, division and status of active sports. The study group consisted of total 246 students whom of 139 women and 107 men, who studying in the departments of Physical Education and Sports Teaching, Sports Management, Coaching education and Recreation of Gazi University Faculty of Sports Sciences in the spring semester of 2018-2019 academic year. For determining of the transformational leadership characteristics of faculty of sports science students, "Multifactor Leadership Questionnaire" scale was used which was adapted to Turkish by Töremen and Yasan (2010) and developed by Bass et al. (Bass, 1985; Seltzer ve Bass, 1990; Bass ve Avolio, 1994). The internal consistency of the responses to the scale used in the study was examined with cronbach's alpha and the coefficient was found to be 0,98. The normal distribution of the data was examined with skewness and kurtosis tests and it was observed that the data showed normal distribution. In this respect, descriptive statistics were used to determine demographic characteristics, independent sample t test to examine the difference between two independent variables and transformational leadership characteristics, and one-way variance analysis (Anova) tests to examine the difference between more than two variables and transformational leadership characteristics. The difference between the variables was interpreted based on the significance level of p<0,05. As a result, there was a statistically significant difference between students' transformational leadership scores in terms of gender variable. However, there was not seen statistically significant difference between the groups in terms of department, age and doing active sport variables. Keywords: Leadership, transformational leadership, sports science

SB929

SPORDA AYNA YANSIMALARI

***[1]Gizem CEYLAN*, [2]Semiyha TUNCEL**

[1]Muş Alparslan Üniversitesi Beden Eğitimi Ve Spor Yüksekokulu
[2]Ankara Üniversitesi Spor Bilimleri Fakültesi

Email : *g.ceylan@alparslan.edu.tr , sdolasir@ankara.edu.tr*

Öz: Amaç: Spor salonlarında yer alan aynalar genelde görsel öğrenmenin ağırlıklı olduğu fiziksel aktiviteler için (dans, boks, pilates, zumba, yoga, fitnes, step-aerobik jimnastik vb.) öğreten ve öğrenen birey açısından birer aksesuar görünümünden eğitim materyali görünümüne geçmiştir. Aynaların eğitim, öğrenme ve öğretmeyi, vücut imajı, denge, benlik saygısı ya da performans gibi birçok alana etkisinin olabileceği ve araştırılması konusunda daha çok inceleme ya da deneyin yapılmasının belirtilmiş olması ve ülkemiz de benzer çalışmaların sayılı oluşu bu araştırmaya yönelmemize sebep olmuştur. Bu bağlamda çalışmanın amacı, multi-disipliner bir bilim olan spor bilimleri alanında 'spor da aynalarla' ilgili yapılmış olan çalışmaları inceleyerek, eğitim ortamının aynalı ya da aynasız olması durumunun öğreten ve öğrenen birey açısından olası avantaj ve dez-avatajlarını ortaya koymaktır. Yöntem: Klasik derleme deseninin kullanıldığı çalışmada, literatüre dayalı Detaylı Kaynak Taraması metodu kullanılmıştır. Araştırma bilgileri ulusal ve uluslararası çeşitli kütüphanelerde, dergilerde, kitaplarda ve birincil kaynaklar olarak spor kurumlarında konuya ilişkin kaynaklar incelenerek elde edilmiştir. Bulgular: Literatür incelendiğin de aynalarla ilgili ulaşılan, bilinen ulusal ve uluslararası çalışmaların en çok öğrenme ve beden imajı üzerine yoğunlaştığı ayrıca bu konu başlıklarını takiben bireylerin duygu durumlarında oluşan değişimler ile aynaların varlığının olumlu-olumsuz etkisinin araştırıldığı çalışmaların olduğu görüşmüştür. Sonuç: Aynaların özellikle anında geri bildirim dönütünün olması nedeniyle aktif sporcu veya bireylerde hızlı öğrenmeyi ve hatayı anında düzeltmeyi desteklediği aşikârdır. Ancak incelenen bazı çalışmalar göstermektedir ki; görsel eğitimin söz konusu olduğu grup egzersizleri veya fiziksel aktivitelere yeni başlayan sporcular ya da sedanter bireylerde negatif etkiler doğurabileceği de düşünülebilir.

Anahtar Kelimeler: Spor, Aynalar, Eğitim

Mirror Reflections in Sport

Abstract: Aim: Mirrors in the gymnasium have been transformed from one accessory to the view of educational material in terms of physical activities (dance, boxing, pilates, zumba, yoga, fitness, step-aerobic gymnastics, etc.) where visual learning is predominant. The fact that mirrors can have effects on many areas such as education, learning and teaching, body image, balance, self-esteem or performance, and that more investigations or experiments have been done in the research have been stated and the number of similar studies in our country has led us to focus on this research. In this context, the purpose of our research is to reach the advantages and disadvantages of teaching and learning individuals in terms of whether the educational environment is mirrored or not. Method: In the study, a classic review pattern was used. Research information was obtained from various national and international libraries, journals, books and sports institutions as primary sources. Findings: When the literature was examined, it was observed that national and international studies about mirrors were reached; It was also discussed that there were studies focusing on learning and body image as well as investigating the positive and negative effects of changes in psychological and emotional states and the presence of mirrors. Conclusion: It is evident that mirrors support fast learning and immediate correction of the error, especially in active athletes or individuals due to the immediate feedback feedback. However, some studies have shown that; It may also be thought that athletes or sedentary individuals who have just started group exercises or physical activities with visual training may have negative effects

EGZERSİZ VE SPOR FİZYOLOJİSİ / EXERCISE AND SPORTS PHYSİOLOGY

OA5

ADMINSTRATION OF ABC FOR FITNESS PROGRAMME ON BODY MASS INDEX OF SEDENTARY OBESE CHIILDREN IN OYO STATE, NIGERIA

[1]Olusegun Adewale Ajayi

[1]PHE Dept. Emmanuel Alayande College Of Education, Oyo Oyo Nigeria

The aim of this study was to investigate the administration of Activity Burst in the Classroom (ABC) for fitness programme on Body Mass Index (BMI) of sedentary obese children. Sixty obese children were selected randomly and equally divided into two groups - Experimental group and Control group. The experimental group was administered ABC for fitness programme, 5 days for 8 weeks (5 sessions/day of about 6 minutes each to a base line level of 30 minutes). The control group did not involve in any training programme. All the exercise was done at a safe level of 40%-70% of age MaxHR. The Body Mass Index (BMI) was selected as variable. The collected data were analyzed with the use of chi-square set at 0.05 level of significant. From the findings it is quite interesting to know that participation in 8 weeks of ABC for fitness programme resulted in the prevention of childhood obesity. The training programme increased participants' fitness level, improve their motivation to exercise and encourage them to be active in and outside the classroom as per their learning ability. Based on these finding, it is recommended that school administrator should support and organized ABC for fitness by incorporate it into daily physical activity requirement and enforcing local and state mandates for daily physical activity in school. Key Words: Body mass index, Sedentary obese, Activity Burst in the Classroom, Physical activity

OA62

EFFECT OF ENDURANCE-RESISTANCE TRAINING ON EXPRESSION OF ENOS GENE IN RATS

[1]Sinan Seyhan, [2]Dr.Morteza Jourkesh,

[1]Celal Bayar University,Division Of Sports Health Science, Department Of Coaching Education, Faculty Of Sport Science,, Turkey
[2]Islami C Azad University Department Of Exercise Physiology,shabestar Branch,Iran

Email : *sinan.seyhan@cbu.edu.tr, mjourkesh@ut.ac.ir, sinan.seyhan@cbu.edu.tr*

Introduction: Menopause is an independent risk factor for cardiovascular disease (CVD). Physical exercise and soybean diets have been suggested to reduce the risk of CVD in postmenopausal women. The purpose of this study was to investigate the effects of combined resistance and endurance (RE) training and soy extract (SOY) supplementation, both known to improve endothelial function, on expression of the eNOS gene in the heart of ovariectomized (OVX) rats. Material and methods: Thirty female Wistar rats were divided into three groups: 1) sham (SHAM); 2) ovariectomy (OVX); 3) OVX with RE training (OVX + RE). RE training were administered for 6 weeks. The effects of these treatment on cardiac eNOS expression were measured using real-time PCR. Results: Ovariectomy down-regulated cardiac eNOS gene expression; however,6 weeks of RE training reversed this effect ($p \leq 0.05$). Conclusions: Our data suggest that the regular RE training may be more beneficial to cardiovascular disease risk in a menopause rat model .

SB100

ATEŞLI SILAHLAR TABANCA OYUNCULARINDA T10 EGZERSİZ PROGRAMININ ATICILIK PERFORMANSINA ETKİSİ

[1]Filiz Fatma Çolakoğlu, [1]Şevval Buse Yıldız, [1]Ahmet Serhat Aydın, [2]Selma Karacan, [3]Özge Çınar Medeni, [4]Gül Baltacı

[1]Gazi Üniversitesi, Spor Bilimleri Fakültesi, ANKARA
[2]Selçuk Üniversitesi Spor Bilimleri Fakültesi, KONYA
[3]Çankırı Karatekin Üniversitesi, Sağlık Bilimleri Fakültesi, ÇANKIRI
[4]Özel Ankara Güven Hastanesi FTR Bölümü, ANKARA

Email : *fcolakoglu@gmail.com, svvllyldz@hotmail.com, serhataydingazi@gmail.com, selmakaracan@gmail.com, ozgecinar@gmail.com, ygul.baltaci@gmail.com*

T10 Egzersiz Programı, tümü kas dengesini geri kazanmaya yarayan koaktivasyon, üst düzey nöromüsküler kontrol, dinamik stabilizasyon, kas fasilitasyonu, kuvvet, dayanıklılık ve koordinasyon prensiplerini kullanarak ayrı bir seride gerçekleştirilen harekete özel egzersizler ve fırlatma-hareket kalıplarını içerir. Başüstü atma hareketi, yüksek hızlı, aşırı stresli bir atletik harekettir. Tekrarlayan doğası, tüm vücuda yararlar getirir ve sıklıkla omuz fırlatma yaralanmasına neden olur. Bu çalışma, T10 fırlatma egzersiz programını kullanarak 12 haftalık atış antrenmanının fırlatma, denge ve güç performansını nasıl etkilediğini değerlendirmiştir. En az 2 yıl spor yaşı, alt-üst ekstremite patolojisi ve deformitesi bilinen hiçbir sağlık problemi olmayan toplam 40 lisanslı atıcı dahil edildi. Tüm denekler rastgele eğitim (T10 egzersiz programı + atış teknik eğitimi) ve kontrol (atış teknik eğitimi) gruplarına ayrıldı. Eğitim grubu (T10), T10 Eğitim programını kullanarak 12 hafta boyunca haftada 3 kez fırlatma antrenmanı yaptı. Her egzersiz seansı, üst ekstremite kaslarını içeren 10 egzersiz seti içermekteydi. Eğitimden önce ve sonra Y dengesi, üst ekstremite dengesi, sağlık topu atma, sıçrama testi, reaksiyon süresi ve T çeviklik testi değerlendirildi. T10 eğitimi Y dengesi (% 7.1 ve% 11.9), üst ekstremite dengesi (% 33.2 ve% 9), tıbbi topu (% 55.54 ve% 14.2), sıçrama testi (% 17.5 ve 10.6), reaksiyon süresinde (1 ve % 2.4) ve T çeviklik testi (% 9.8 ve% 15); sırasıyla gelişti. Değişiklikler T10 ve kontrol arasında anlamlı farklılık göstermedi. T10 eğitim metodu denge, atış atma ve çevikliği arttırmada etkilidir. Sıçrama testindeki gelişmeler, sağlık topunu atma ve reaksiyon süresi, T10 antrenmanının yarattığı denge artışı ve çevikliğin atış spor performansının gelişimine yol açabileceğini gösteriyor.

THE EFFECT OF T10 EXERCISE PROGRAM ON SHOOTING PERFORMANCE IN FIRE WEAPONS GUN PLAYERS

Throwers Ten Exercise Program incorporates throwing motion-specific exercises and movement patterns performed in a discrete series, utilizing principles of coactivation, high-level neuromuscular control, dynamic stabilization, muscular facilitation, strength, endurance, and coordination, which all serve to restore muscle balance and symmetry in the overhead throwing athlete. The overhead throwing motion is a high-velocity, extremely stressful athletic movement. Its repetitive nature places tremendous demands on the entire body, frequently resulting in injury to the throwing shoulder. This study evaluated how 12 weeks of shooting training using T10 throwing exercise program influenced strength and power performance. A total of 40 licensed shooters, who had no known health problems, at least 2 years of sports age, any pathology and deformity of the lower-upper extremity, were included in this study. All subjects were randomly divided into training (T10 exercise program + shooting technical training) and control (shooting technical training) groups. The training group (T10) performed throwing training 3 times per week for 12 weeks using the T10 Training program. Each training session included 10 exercise sets involving the upper extremity muscles. Before and after training, we evaluated Y balance, upper extremity balance, throw the medicine ball, hop test, reaction time and T agility test. T10 training induced significant increases in Y balance (7.1and 11.9%), upper extremity balance (33.2 and 9%), throw the medicine ball (55.54 and 14.2%), hop test (17.5 and 10.6%), reaction time (1 and 2.4%), and T agility test (9.8 and 15%); respectively. The changes did not significantly differ

between T10 and control. The T10 training method is effective for improving balance, throwing and agility. Improvements in hop test, throw the medicine ball, and reaction time indicate that the increased balance and agility elicited by T10 training can translate to improvements in shooting sport performance.

SB108

SAĞLIKLI GENÇ KADINLARDA GENEL KAS KUVVETİ İLE SOLUNUM FONKSİYONLARI ARASINDAKİ İLİŞKİNİN İNCELENMESİ

[1]Figen DAG, [2]Serkan TAŞ, [1]Özlem Bölgen ÇİMEN

[1]Mersin Üniversitesi, Tıp Fakültesi, Mersin
[2]Toros Üniversitesi, Sağlık Bilimleri Y.O, Mersin

Email : *dagfigen@gmail.com*

Giriş ve Amaç Genel kas kuvveti, solunum fonksiyonlarını etkileyebilmektedir. Pek çok çalışmada el kavrama gücü ile genel kas kuvveti arasında güçlü bir ilişki olduğu bildirilmiştir. Düzenli aerobik ve dirençli egzersizlerin akciğer sağlığını olumlu yönde değiştirebileceği bilinmektedir. Yapılan son çalışmalarda özellikle yaşlılarda ve kronik akciğer hastalıklarında kas kuvvetinin solunum fonksiyonları ile korele olduğu gösterilmiştir, fakat sağlıklı genç bireylerde kas kuvveti ile solunum fonksiyonları arasındaki ilişki hakkında sınırlı bilgi olduğu görülmektedir. Bu nedenle, bu çalışmanın amacı, sağlıklı genç kadınlarda kas kuvveti ile solunum fonksiyon testi arasındaki ilişkinin araştırılmasıdır. Yöntem Bu çalışma, 54 sedanter sağlıklı genç kadının katılımıyla gerçekleşti (yaş: 20.8±1.8 yıl; kilo: 56.6 ±9.1 kg; boy:1.62±0.06 m: Beden Kitle İndeksi (BKİ):21.6±3.4 kg/m2). El kavrama gücü Baseline el dinamometresi ile değerlendirildi. Ölçümler dominant el için 3 defa tekrar edildi ve analiz için en yüksek değer kullanıldı. Katılımcıların solunum fonksiyonları spirometre (Quark CPET, COSMED, Rome, Italy) ile test edildi. Birinci saniyedeki zorlu ekspiratuar volüm (FEV1), zorlu vital kapasite (FVC), 1. saniyedeki zorlu ekspriatuar volüm/zorlu vital kapasite (FEV1/FVC), tepe akım hızı (PEF) ve maksimal istemli ventilasyon (MVV) değerleri kaydedildi. Parametreler arası ilişki düzeyi Pearson testi kullanılarak hesaplandı.

Bulgular Katılımcıların kavrama kuvveti, FEV1 (L), FVC(L), FEV1/FEV, PEF(L) ve MVV (L/dk) değerleri sırasıyla (26.2±4.09 kg, 3.05±0.36 L, 3.55±0.4 L, 101.1±8.3, 5.55±1.2 L, 104.40±20.58 L/dk idi. Bireylerin kavrama kuvveti ile kilo (r=0.343, p=0.011), FEV1 (r=0.318, p=0.019), ve FVC (r=0.405, p=0.002) arasında pozitif bir korelasyon bulundu. Fakat kavrama kuvveti PEF (r=0.061, p= 0.661), FEV1/FVC (r=-0.16, p=0.251), ve MVV (r=0.215, p=0.122) ile ilişkili değildi.

Sonuç Elde edilen sonuçlar, sağlıklı genç kadınlarda kavrama kuvvetinin solunum fonksiyonları ile ilişkili olduğunu ortaya koymaktadır. Bu nedenle, kavrama kuvveti, solunum fonksiyonunun önemli bir belirleyicisi olarak kullanılabilir. Özet olarak, solunum fonksiyonunu iyileştirmede, aerobik egzersizler, kas kuvvetini ve gücünü artırmak için egzersiz programları etkili olabilir.

Investigation Of The Relationship Between General Muscle Strength And Pulmonary Functions In Healthy Young Women

Respiratory muscle strength is known to affect pulmonary functions. Many studies have reported a strong relationship between grip strength and general muscle strength. It's well known that regular aerobic and resistance exercises can positively change lung-health. Recent studies have shown that muscle strength and respiratory function are correlated especially in geriatric population and in patients with choric pulmonary diseases. However, there's limited information about the relationship between general muscle strength and pulmonary functions in healthy individuals. Therefore, we aimed to investigate the relationship between muscle strength and pulmonary functions in healthy young females.

Methods:This study was conducted with the participation of 54 sedentary healthy young women (age:20.8±1.8years; body weight:56.6 ±9.1kg; height:1.62±0.06m: BMI:21.6±3.4kg/m2). Hand grip strength was determined using a hand grip dynamometer. (Baseline hydraulic hand dynamometer, Fabrication Enterprises Enc, Inc, NY, USA). Three trials were conducted for dominant side and the best score was used in the analysis. Respiratory functions of the participants were tested with spirometry(Quark CPET, COSMED, Rome,

Italy). Forced expiratory volume at 1 second (FEV1), forced vital capacity(FVC), forced expiratory volume/forced vital capacity(FEV1/FVC), peak expiratory flow(PEF), and maximal voluntary ventilation(MVV) values were recorded. The relationship between the parameters was calculated using Pearson-test. Results:Hand grip strength, FEV1(L), FVC(L), FEV1/FEV, PEF(L) and MVV(L/min) values of participants were (26.2±4.09kg, 3.05±0.36 L, 3.55±0.4 L, 101.1±8.3, 5.55±1.2 L, 104.40±20.58L/min, respectively. Hand grip strength was positively correlated with body weight(r=0.343, p=0.011), FEV1(r=0.318, p=0.019) and FVC(r=0.405, p=0.002). However, there was no relationship between hand grip strength and PEF(r=0.061, p= 0.661), FEV1/FVC(r=-0.16, p=0.251), and MVV(r=0.215, p=0.122). Conclusion:The results show that grip strength is related with pulmonary functions in healthy young women. Hence, grip strength may be used as a significant predictor of pulmonary function. In summary, in order to improve the pulmonary function aerobic exercise and exercise programs to increase muscle-strength and power could be effective

SB132

FARKLI BRANŞLARDAKİ BEDEN EĞİTİMİ VE SPOR BÖLÜMÜ ÖĞRENCİLERİNİN DAVRANIŞSAL İNHİBİSYON DÜZEYLERİNİN VE ÖFKE İFADE BİÇİMLERİNİN DEĞERLENDİRİLMESİ

[1]Deniz ÖZTÜRK

[1]Atatürk Üniversitesi, Sağlık Hizmetleri MYO, Erzurum, Türkiye

Giriş ve Amaç: Limbik sistem, depresyon, öfke ve ödül davranışlarından sorumludur (Ruiz NAL, 2018). Gray bu fizyolojik sistemin, özellikle anksiyete yaratan durumlarda verilecek tepkileri kontrol ettiğini, ceza sinyalleri ile yeni ve kesin olmayan uyaranlara karşı duyarlı olduğunu ifade etmiştir. Davranışsal inhibisyon, korkutulma veya cezalandırmaya karşı tepki olarak ortaya çıkan olumsuz duyguları ve kaçınma davranışlarını, davranışsal aktivasyon ise ödül veya teşvik karşısında ortaya çıkan olumlu duyguları ve yakınlaşma davranışını düzenleyen sistem olarak tanımlanıyor (Corr, 2008: 1-43; Gray, 1987, 1990; Gray ve McNaughton, 2000). Öfke sporcularda olumsuz bir takım sonuçların ortaya çıkmasına yol açabilir. Öfke kontrolü yapılamıyorsa saldırganlık ve şiddet olayları artar (Filiz ve arkadaşları,2000). Çalışma, Atatürk Üniversitesi Beden Eğitimi ve Spor bölümü öğrencilerinin davranışsal inhibisyon düzeyleri ve öfke ifadelerinin nasıl olduğunu incelemek amacıyla yapılmıştır. Materyal ve Metod: Araştırmada kullanılan davranışsal inhibisyon /davranışsal aktivasyon ölçeği Şişman'ın (2012) yapmış olduğu çalışmadan alınmıştır. Ölçek dört boyuttan oluşmaktadır. Bunlar, davranışsal inhibisyon, ödüle duyarlılık, eğlence arayışı ve dürtüden oluşmaktadır. Araştırma evreni Atatürk Üniversitesi Beden eğitimi ve Spor Bölümünde okuyan öğrencilerdir. Örneklem seçim yöntemi rastlantısal olarak yapılmıştır. Araştırmada kullanılan anket formu 2018-2019 eğitim öğretim yılında öğrenim gören 100 (31 kadın- 69 erkek) kişiye uygulanmıştır. Araştırmada yapılan analizler; boyutlar arası korelasyonu bulmaya yönelik korelasyon analizi, bağımsız değişkenlere göre karşılaştırma testlerinden t-testi ve ANOVA testleri yapılmıştır. Bulgular ve Sonuç: Davranışsal İnhibisyon düzeyleri incelendiğinde katılımcıların verdikleri cevaplar arasında en yüksek değer 3,75 ortalama ile "Bir insanın ailesi hayatındaki en önemli şeydir" ifadesidir. Katılımcıların takdir edilmeyi yaygın olarak bekledikleri söylenebilir. Öfke ölçeğinin genel ortalaması 3,18 ile katılımcıların davranışsal inhibisyon düzeyleri biraz katılmıyorum olarak ortaya çıkmıştır. t/ANOVA testlerine göre tüm bireysel özellikler ile öfke ifade tarzı arasında anlamlı ilişki bulunamamıştır. Katılımcıların tamamı öfke ifade tarzı bakımından birbirleri ile aynı görüşe sahiptir. Katılımcıların eğlence arayışı boyutunda erkeklerin eğlence arayışı kadınlara oranla daha yüksek bulunmuştur ($p < 0,05$).

Evaluatıon of Behavoral Inhibition Levels and Anger Expression Styles of Physical Education and Sports Students in Different Branches

Background and Objective: Limbic system is responsible for depression, anger and reward behaviors. Dr. Gray stated that this physiological system controls the reactions to be performed especially in anxiety-inducing situations and is sensitive to new and uncertain stimuli. Behavioral inhibition is defined as the system that regulates negative emotions and avoidance behaviors in response to intimidation or punishment, and behavioral activation is the system that regulates positive emotions and convergence behaviors in the face of reward or encouragement. Anger can lead to negative results in athletes. If anger control cannot be done, aggression and violence increase. The aim of this study was to investigate the behavioral inhibition levels and anger expressions of Atatürk University Physical Education and Sports students. Materials and Methods: The behavioral inhibition / behavioral activation scale used in the study was obtained from Şişman's (2012) study. The scale consists of four dimensions. These include behavioral inhibition, reward sensitivity, fun seeking and impulse. The universe of the research is the students studying at the Department of Physical Education and Sports of Atatürk University. The sample selection method was randomly selected. The study was applied to 100 people (31 females-69 males) studying in the 2018-2019 academic year. Analysis of the research; correlation analysis to find the correlation between the dimensions, t-test and ANOVA tests were performed according to independent variables. Results and Conclusion: When the behavioral inhibition levels were analyzed, the highest value of the responses given by the participants was 'The most important thing in the life of a person' with an average of 3.75. It can be said that the participants expect to be widely appreciated. t / ANOVA tests showed no

significant relationship between anger expression styles of individuals.In the participants' quest for entertainment, men's search for entertainment was higher than that of women

SB148

BAZI FİZİKSEL VE FİZYOLOJİK TESTLER ESNASINDA KISA VE ULTRA KISA SÜRELİ KALP ATIM HIZI DEĞİŞKENİNİN NON-İNVAZİF DEĞERLENDİRİLMESİ

***[1]Tuncay ALPARSLAN*, [2]Ramiz ARABACI, [2]Recep GÖRGÜLÜ**

[1]Uçucu Sağlığı Araştırma Ve Eğitim Merkezi Başkanlığı, ESKİŞEHİR
[2]Uludağ Üniversitesi Spor Bilimleri Fakültesi, BURSA

***Email :** tuncayalparslan@hotmail.com, ramisar@uludag.edu.tr, gorgulurecep@gmail.com*

Giriş ve Amaç: Araştırmanın amacı, bazı fiziksel ve fizyolojik testler sırasında HRV'nin kısa ve ultra-kısa-süreli takibini belirlemek ve HRV'yi farklı performans düzeylerine göre karşılaştırmaktır. İkinci amaç ise, ön test-test-son test kısa ve ultra-kısa-süreli HRV'leri karşılaştırmaktır. Yöntem: 53 sağlıklı erkek, araştırma kapsamına alındı (yaş ortalaması = 26,9±4 yıl, boy uzunluğu ort. = 177,9±5,7 cm; vücut ağırlığı ort. = 77,8±8,7 kg). Araştırma her katılımcı için dört farklı günde tamamlandı. 1.gün vücut kompozisyonları Inbody-270, boy uzunlukları Holtain Portatif Stadiometre ve izokinetik testleri Humac-Norm cihazı ile yapıldı. 2.gün anaerobik testleri Wattbike ergometre, 3.gün denge testleri Sigma Platform ve 4.gün aerobik kapasite testleri h/p/Cosmos ve Cosmed-Quark-CPED ile yapıldı. Testler öncesinde, sırasında ve sonrasında HRV, Polar V800 saat ve Polar M10 bant ile kaydedildi. HRV analizi için Kubios HRV yazılımı kullanıldı. Testlerden önce Uluslararası Fiziksel Aktivite Kısa Formu (IPAQ-Short-Form) ve testler sırasında Borg Skalası uygulandı. İstatistiksel yöntem olarak tekrarlanan iki faktörlü varyans analizi (anova), ikili karşılaştırmalar için Bonferroni testi kullanıldı.İstatistiksel anlamlılık değeri $p<0.05$ olarak kabul edildi. Bulgular: Performansa göre belirlenmiş gruplar arasında ve test öncesi-sırası- sonrasında aerobik kapasite açısından HRV değişimlerinde (Mean-RR, SDNN, PNN50, LF, HF, LF/HF) anlamlı farklılık görüldü. Anaerobik kapasite testinde gruplar arasında (Mean-RR, PNN50, HF, LF/HF) ve test öncesi-sırası-sonrasında (Mean-RR) anlamlı farklılık görüldü. Denge testinde gruplar arasında (SDNN, RMSSD, PNN50, LF, HF, LF/HF) ve test öncesi-sırası-sonrasında (Mean-RR, SDNN, RMSSD, LnRMSSD, PNN50, LF) anlamlı farklılık görüldü. İzokinetik kuvvet testinde gruplar arasında (Mean-RR, SDNN, LF, HF, LF/HF) ve test öncesi-sırası-sonrasında (SDNN, RMSSD, LnRMSSD, LF, HF) anlamlı farklılık kaydedildi. Sonuç: Bu çalışmanın sonuçlarına göre, ilk hipotezimizde belirtildiği gibi, fiziksel uygunluk test performansı ile kısa ve ultra-kısa-süreli HRV parametrelerinin değişimleri arasında önemli bir fark vardır. Ayrıca, özellikle testlerden önce ve sonra HRV değişiklikleri arasında anlamlı bir farklılık olduğu için ikinci hipotezimizi kabul ediyoruz.

NON-INVASIVE ASSESSMENT OF SHORT AND ULTRA-SHORT HEART RATE VARIABILITY DURING SOME PHYSICAL AND PHYSIOLOGICAL TESTS

Introduction and Aim: The aim of the study was to determine the short and ultra-short-term follow-up of HRV during some physical and physiological tests and to compare HRV to different performance levels. The second aim is to compare the before-during-post-tests short and ultra-short-term HRVs. Method: 53 healthy men were included in the study (mean age=26.9±4 years, mean length=177.9±5.7 cm; mean height=77.8±8.7 kg). The research was completed on four different days for each participant. Day-1 body composition Inbody-270, length Holtain Portable Stadiometer and isokinetic tests were performed with Humac-Norm device. Day-2 anaerobic tests were performed with Wattbike ergometer, day-3 equilibrium tests with Sigma-Platform and day-4 aerobic capacity tests with h/p/Cosmos and Cosmed-Quark-CPED. Tests were recorded with HRV, Polar-V800-watch and Polar M10 tape before-during-after. Kubios HRV software was used for HRV analysis. Before testing International Physical Activity Short Form (IPAQ-Short-Form) and Borg Scale were applied during the tests. Two way ANOVA with repeated measures was used as statistical method and Bonferroni test was used for binary comparisons. Statistical significance was accepted as $p<0.05$. Results: There was a significant difference in HRV changes (Mean-RR, SDNN, PNN50, LF, HF, LF/HF) between the groups determined by performance and in terms of aerobic capacity before-during-post-tests. Anaerobic capacity test showed a significant difference between the groups (Mean-RR, PNN50, HF, LF/HF) and before-during-post-tests (Mean-RR). Significant differences were observed between the groups in the equilibrium test (SDNN, RMSSD, PNN50, LF, HF, LF/HF) and before-during-post-tests (Mean- RR, SDNN, RMSSD, LnRMSSD, PNN50, LF). Isokinetic

force test showed a significant difference between the groups (Mean-RR, SDNN, LF, HF, LF/HF) before-during-post-tests. Conclusion: As stated in our first hypothesis, There is a significant difference between physical compliance test performance and variations of short and ultra-short-term HRV parameters. In addition, our second hypothesis is a significant difference, between HRV changes before-during-post-tests, we are accepting.

SB152

ATLAMALAR BRANŞI MİLLİ SPORCULARDA VÜCUT KOMPOZİSYONU, KAS GÜCÜ, PLAZMA D VİTAMİNİ VE BAZI HORMON DÜZEYLERİ ARASINDAKİ İLİŞKİNİN ARAŞTIRILMASI

***[1]Demet YİĞİT*, [1]Dilek TAŞKIRAN, [2]Işık BAYRAKTAR**

[1]Ege Üniversitesi Tıp Fakültesi, Fizyoloji Anabilim Dalı, İZMİR
[2]Alanya Alaaddin Keykubat Üniversitesi Spor Bilimleri Fakültesi, Antrenörlük Eğitimi Bölümü, ANTALYA

***Email :** demetyigit_dyt@hotmail.com, dilektaskiran66@gmail.com, isik.bayraktar@taf.org.tr*

Giriş ve Amaç D vitamini yetersizliği veya eksikliği çeşitli sağlık sorunlarıyla ilişkilendirildiği gibi atletik performansı da etkileyebileceği düşünülmektedir. Kortizol, testosteron ve tiroid gibi bazı hormonların da atletik performans ve vücut kompozisyonu üzerinde önemli etkileri olduğu bilinmektedir. Çalışmanın amacı D vitamininin [25(OH)D3] sporculardaki düzeyini, kas gücü, vücut kompozisyonu ve bazı hormonlarla ilişkilerini incelemektir.

Yöntem Çalışmaya Türkiye atletizm milli takımında olan, atlama branşıyla ilgilenen 20 erkek (18,7±2,4 yıl) ve 6 kadın sporcu (20,2±2,5 yıl) dahil edildi. Katılımcıların atletik performansları çeşitli atlama testleriyle; deri kıvrım kalınlığı ölçümleri skinfold kaliperle yapıldı. Plazma 25(OH)D3 ve diğer hormon seviyeleri, ELISA yöntemiyle tespit edildi. Ölçümler kış sezonunda gerçekleştirildi. D vitamini yeterliliği 30-60 ng/ml olarak kabul edildi. Değişkenler arasındaki ilişki Spearman'ın korelasyon testi ile değerlendirildi ve p değeri ≤0,05 olarak kabul edildi. Araştırma, Ege Üniversitesi Tıp Fakültesi Klinik Araştırmalar Etik Kurulu'nun onayıyla (Onay no:18-7/35) gerçekleştirilmiş olup Türkiye Atletizm Federasyonu tarafından desteklenmiştir.

Bulgular Ortalama plazma 25(OH)D3 düzeyleri erkek sporcularda 29,50±9,50ng/ml, kadın sporcularda 26,89±7,93ng/ml olarak saptandı. D vitamini yetersizliği/eksikliği oranı kadınlarda %66, erkeklerde %44 idi. D vitamini düzeyiyle atletik performans parametreleri arasında anlamlı bir ilişkiye rastlanmadı. Vücut yağ oranı ortalaması erkeklerde %4,2±1, kadınlarda %13,21±1,9 olarak hesaplandı. Kadın sporcularda pektoral deri kıvrım kalınlığı(p=0,008) ve vücut yağ oranı (p=0,005) ile D vitamini düzeyi arasında negatif korelasyon saptandı. Erkek sporcularda D vitamini ile TSH düzeyi(p=0,008) ve kortizol düzeyi arasında (p=0,019); kadın sporcularda D vitamini ile testosteron düzeyi(p=0,042) arasında anlamlı bir ilişki tespit edildi.

Sonuç Sonuç olarak, çalışmamızın bulguları genç milli sporcularda D vitamini yetersizliğinin/eksikliğinin bulunduğunu ortaya koymuştur. Kadın sporcularda vücut yağ oranı ile D vitamini düzeyi arasında negatif korelasyon tespit edilirken tüm sporcularda atletik ve antropometrik parametrelerle hormon seviyeleri arasında anlamlı korelasyonlar saptanmıştır. Mevsimsel farklılıkların D vitamini düzeyine etkisinin de incelendiği, daha büyük örneklemi olan girişimsel nitelikte çalışmalar yapılmalıdır.

*Araştırmamız Ege Üniversitesi Bilimsel Araştırma Projeleri (TYL-2018-20132) tarafından desteklenmiştir.

Investigation Of The Relationship Between Body Composition, Muscle Strength, Plasma Vitamin D And Some Hormone Levels İn National Athletes Performing Jumping Events

Introduction Vitamin D insufficiency and/or deficiency has become quite common and is thought to be associated with various health problems and may affect athletic performance. Also, cortisol, testosterone and thyroid hormones have important effects on athletic performance and body composition. The objective of the study was to examine the relationship between plasma 25-hydroxyvitamin D [25(OH)D3] and hormone levels,muscle strength,and anthropometric parameters in national athletes.

Methods Twenty male(18,7±2,4years) and six female athletes(20,2±2,5years) performing jumping events in Turkish national team were included in the study.Athletic performances of the participants were evaluated by using several jump tests.The skinfold measurements were performed from various sites using skinfold calipers.Plasma 25(OH)D3 and other hormone levels were detected by ELISA.Measurements were performed in the winter season.Vitamin D adequacy was considered to be 30-60ng/ml.Spearman's correlation test was used to analyze the relationship between the dependent and independent variables.A p value≤0.05 was considered statistically significant.

Results The mean plasma 25(OH)D3 levels were 29.50±9.50ng/ml in males and 26.89±7.93ng/ml in females.Vitamin D insufficiency and/or deficiency ratio was 66% in females and 44% in males. There was no significant relationship between vitamin D levels and athletic performance parameters of the athletes.The mean body fat ratio was calculated as 4.2±1% in males and 13.21±1.9% in females.There was a negative correlation between pectoral skin fold thickness(p=0.008), body fat ratio(p=0.005) and vitamin D levels in females.A significant relationship was found between vitamin D and TSH(p=0.008) and cortisol levels(p=0.019) in males, and testosterone levels in females (p=0.042).

Conclusion Overall, the findings of our study revealed significant vitamin D insufficiency in young national athletes. While there was a negative correlation between body fat ratio and vitamin D level in female athletes,significant correlation was found between athletic and anthropometric parameters and hormone levels in all athletes.Interventional studies with a larger sample should be conducted to examine the effect of seasonal differences on vitamin D levels.

SB155

PATELLOFEMORAL AĞRI SENDROMUNUN GENÇ SPORCULARDA YÜRÜME EKONOMİSİ VE PLANTAR BASINÇ DAĞILIMI ÜZERİNE ETKİSİ

[1]Figen DAĞ, [1]Uğur DAL, [1]Zeynep ALTINKAYA, [2]A. Taner ERDOĞAN, [1]Emre ÖZDEMİR, [1]Didem YILDIRIM, [1]Mehmet ÇOLAK

[1]Mersin Üniversitesi Tıp Fakültesi, MERSİN
[2]Uluslararası Final Üniversitesi Beden Eğitimi Ve Spor Yüksekokulu, KIBRIS

Email : *dagfigen@gmail.com, drugurdal@gmail.com, zeynepaltinkaya87@gmail.com, erdogan.a.t@gmail.com, dremreozdemir@gmail.com, didemderici@hotmail.com , drmcolak@hotmail.com*

Giriş ve Amaç: Patellofemoral ağrı sendromu (PFAS), sporcularda ve fiziksel olarak aktif genç erişkinlerde görülen, fiziksel ve fonksiyonel yetersizliğe yol açan bir patolojidir. Bu çalışmada PFAS olan sporcular ile sağlıklı sporcular arasında tercih edilen yürüme hızı (TEYH), enerji tüketimi ve plantar basınç dağılımları açısından karşılaştırılması amaçlanmıştır. Yöntem: Yaşları 18–27 yıl arasında değişen PFAS'lu 40 sporcu hasta grubunu, 42 sağlıklı sporcu kontrol grubunu oluşturdu. TEYH düz zeminde belirlendi. Bireyler TEYH ve bu hızın %30 fazlasında koşu bandında 7 dakika yürütülerek oksijen tüketimleri metabolik analizör ile kaydedildi. Plantar basınç dağılımları pedobarografi cihazı ile statik ve dinamik olarak ölçüldü. Bulgular: TEYH açısından hasta ve kontrol grubu arasında istatistiksel olarak anlamlı bir farklılık yoktur (sırasıyla; 4,69±0,51km/sa, 4,52±0,60 km/sa, p=0,097). Her iki grup arasında istirahat ve yürüme sırasındaki oksijen tüketimi bakımından istatistiksel olarak anlamlı bir fark yoktur (p>0,05). TEYH'nın %30 fazlasında yürüme sırasında hasta grubun oksijen tüketimi kontrol grubuna göre istatistiksel olarak anlamlı derecede yüksektir (p<0,05). Statik pedobarografi bulgularına göre hasta grubunda etkilenen ile etkilenmeyen ekstremiteye olan yük dağılımları karşılaştırıldığında istatistiksel olarak anlamlı fark yoktur, hasta ve kontrol grubu karşılaştırıldığında da istatistiksel olarak anlamlı bir fark tespit edilmedi (p>0,05). Dinamik pedobarografi sonuçlarına göre ön-orta-arka ayak yüzey alanı, 6 plantar alt bölgeye ait pik basınç ve impals değerleri bakımından hem gruplar arasında hem de hasta grup içinde etkilenen ve etkilenmeyen ekstremite arasında istatistiksel olarak anlamlı fark yoktur (p>0,05). Sonuç: Sonuç olarak PFAS olan sporcuların TEYH'nın % 30 fazlasında yürüme sırasındaki enerji tüketimi olumsuz etkilenmesine karşın, adaptasyon mekanizmaları sonucu normal yürüme sırasında enerji tüketimi ve plantar basınç dağılımı bulgularını kompanse edebilir.

The Influence Of Patellofemoral Pain On Walking Economy And Plantar Pressure Distribution In Young Athletes

Objective: Patellofemoral pain syndrome (PFPS) is a pathology seen in athletes and physically active young adults that cause physical and functional insufficiency. The aim of this study was to compare in terms of the preferred walking speed (PWS), energy expenditure and plantar pressure distrubition between athletes with PFPS and healthy athletes. Method: Forty athletes with PFPS ages ranged 18-27 years constituted patient group and 42 healthy athletes constituted control group. Preferred walking speeds (PWS) were determined on the floor. Individuals walked on the treadmill for 7 minutes at PWS and 30% more of this speed and oxygen expenditure was recorded using metabolic analyzer. Plantar pressure distributions were measured both statically and dynamically by pedobarography device. Results: No statistically significant difference was found between patients and control in terms of PWS (4,69±0,51km/h, 4,52±0,60 km/h, respectively, p=0,097). Oxygen consumptions during resting and walking were not different between the two groups (p>0.05). Oxygen consumption in patient group during walking at 30% more of PWS was significantly higher than the control group (p<0.05). According to static pedobarography findings there was no significant difference in load distribution when affected and unaffected extremity was compared in patient group and a significant difference was not found when patient and control groups were also compared (p>0,05). According to dynamic pedobarography findings there was not any significant differences both in between groups and in affected and unaffected extremity of patient group in front-middle-rear foot surface area, peak pressure of 6 plantar sub-

areas and impulse values (p>0,05). Conclusion: In conclusion, although energy expenditure at 30% more of PWS of athletes with PFPS are affected negatively, during normal walking energy consumption and plantar pressure distribution findings can be compensated by adaptation mechanism.

OA231

EFFECTS OF ERGONOMIC DESIGN FACTORS ON CYCLING PERFORMANCE AND MUSCLE ACTIVATION

[1]Luen Chow CHAN

[1]The Hong Kong Polytechnic University, Hong Kong

Introduction and AIM: Nowadays the bicycle is used commonly around the world as a method of transportation, particularly as green transportation becomes more important. Researchers have dedicated a lot of effort to the study of physiology and bike design to improve the cycling performance. Therefore, this study aimed to investigate the effects of ergonomic design factors on cycling performance and muscle activation for different body sizes of non-professional Asian male cyclists. METHOD: Participants who represented various body sizes dependent upon the leg lengths (849 mm to 903 mm and 990 mm to 1040 mm), and the back lengths (589 mm to 625 mm and 634 mm to 731 mm) had carried out cycling tests using a tailor- assembled road bike with different ergonomic design configurations including seat-height adjustments (i.e., 96%, 100%, and 104% of trochanteric height) and bike-frame sizes (i.e., small and medium frames) for an assessable distance of 1 km. A specific power meter and self-developed adaptable surface electromyography (sEMG) were used to measure average pedaling power and cadence generated, and muscle activation from the participants, respectively. FINDINGS: The highest average pedaling power (128 W; around 40% higher than the lowest pedaling power) and highest average cadence rate (86 rpm; around 17% higher than the lowest cadence rate) were both obtained when the seat heights of bike were 96% of trochanteric heights for different body-size participants. However, the sizes of the bike frames as one of the key ergonomic design factors did not affect their cycling performance and muscle activation significantly. CONCLUSION: This study interpreted that the majority of bike ergonomic design factors dominating the cycling performance of Asian participants with different body sizes was the seat height. However, the findings could only apply to non-professionals cycling a distance of 1 km

SB315

BİSİKLETÇİLERDE DOPAMİN RESEPTÖRÜ D2(DRD2) (RS1800497) POLİMORFİZMİNİN DAĞILIMI

[1]Aleyna TANRIVERDİ ***, [1]Tuğba KAMAL, [1]Nazlıcan KAVAS, [1]Canan SERCAN, [1]Korkut ULUCAN***

[1]Üsküdar Universitesi Mühendislik Ve Doğa Bilimleri Fakültesi- İstanbul

Email : *aleynatanriverdimbg@gmail.com, aleynatanriverdimbg@gmail.com, aleynatanriverdimbg@gmail.com, aleynatanriverdimbg@gmail.com, aleynatanriverdimbg@gmail.com*

Bisikletçilerde Dopamin Reseptörü D2(DRD2) (rs1800497) Polimorfizminin Dağılımı

Aleyna Tanrıverdi1, Tuğba Kaman1, Nazlı Can Kavas1, Canan Sercan1, Korkut Ulucan1,2 1 Üsküdar Üniversitesi Moleküler Biyoloji ve Genetik 2 Marmara Üniversitesi Tıbbi Genetik Anabilim Dalı

GİRİŞ: Günümüz çalışmalarıyla birlikte genetik faktörlerin Atletik performans ile ilişkisi görülmüştür. Dayanıklılık,kas,güç,kuvvet gibi bir çok Atletik performans birleşenlerinin kalıtsal genetik yeteneklerimiz olduğu kanıtlanmıştır. Bunların yanı sıra, Bilişsel yeteneklerimizin de Atletik performansların üzerinde etkisi olduğunu düşünüyoruz. Beyin dopaminerjik sisteminin bağımlılık ile ilişkisi bir çok çalışmada ifade edilmiştir. Bağımlılık ya da bağımlılık eğilimine sahip olmak atletik performansı etkileyebilir bu sebeple çalışmamızda,beyin dopaminerjik sistemine ve atletik performansı üzerinde etkili olduğu bilinen dopamin reseptörü 2 rs1800497 polimorfizminin voleybolcular arasında ki ilişkiyi araştırmayı hedefledik.

MATERYAL-METOT: Çalışmamıza 22 Bisikletçi katılmıştır. Onaylama formları imzalatılarak toplanan kan örneklerinden DNA izolasyonu yapılmıştır.İzolasyon Invitrogen (Van Allen Way Carlsbad, CA, USA) ticari kiti kullanılarak tamamlanmıştır. DRD2 genotiplemeleri için gerçek zamanı polimeraz zincir reaksiyonu (qPCR) protokolü ile gerçekleştirilmiştir.

BULGULAR: DRD2 analizinde 22 bisikletçinin 6'sının (%27) AG, 16'sının (%73) GG ve 0 kişinin AA genotipinde olduğu belirlenmiştir. Allel dağılımları incelendiğinde A Allelinin %.14 oranında, G Allelinin ise %86 oranında olduğu gözlemlenmiştir.

TARTIŞMA: Çalışma sonuçlarımızda DRD2 (rs1800497) polimorfizminde G allel sıklığının A allel sıklığından yüksek olduğu tespit edildi. Çalışmamızda üzerinde durduğumuz DRD2 (rs1800497) polimorfizminin kişinin bilişsel genotipinin atletik performansa etki edebiliceği için branş içi yönelimlerinde etkin olabiliceğini düşünmekteyiz.

Distribution of Dopamine Receptor D2(DRD2) (rs1800497) Polymorphism in Cyclists

Distribution of Dopamine Receptor D2(DRD2) (rs1800497) Polymorphism in Cyclists

Aleyna Tanrıverdi1 Tuğba Kaman1,Nazlı Can Kavas1, Canan Sercan1, Korkut Ulucan1,2 1 Üsküdar Üniversitesi Moleküler Biyoloji ve Genetik 2 Marmara Üniversitesi Tıbbi Genetik Anabilim Dalı

INTRODUCTION: In today's studies, genetic factors have been shown to be related to athletic performance. Many Athletic performance components, such as endurance, muscle, strength, strength, have proven to be hereditary genetic abilities. In addition, we think that our cognitive abilities have an impact on athletic performances. The relationship between brain dopaminergic system and addiction has been reported in many studies. Having addiction or addiction tendency may affect athletic performance, so we aimed to investigate the relationship between volleyball players of dopamine receptor 2 rs1800497 polymorphism, which is known to have an impact on brain dopaminergic system and athletic performance.

MATERIAL-METHOD: 22 cyclists participated in the study. Confirmation forms were signed and DNA was isolated from the collected blood samples. Isolation was completed using Invitrogen (Van Allen Way Carlsbad, CA, USA) commercial kit. Real-time polymerase chain reaction (qPCR) protocol for DRD2 genotyping was performed.

RESULTS: In the DRD2 analysis, 6 (27%) of the 22 riders were found to be AG, 16 (73%) of them were GG and 0 of them were in the AA genotype. When the allele distributions are examined, it is observed that A allele is in 14% and G allele is in 86% ratio.

DISCUSSION: In our study results, it was found that G allele frequency was higher than A allele frequency in DRD2 (rs1800497) polymorphism. In our study, we think that DRD2 (rs1800497) polymorphism may be effective in intra-branch orientations since it can affect athletic performance of cognitive genotype.

SB316

BİSİKLETÇİLERDE AGT (RS699) POLİMORFİZMLERİNİN DAĞILIMI

[1]Aleyna Tanrıverdi, [1]Tuğba Kamal, [1]Nazlıcan Kavas, [1]Canan Sercan, [1]Korkut Ulucan

[1]Üsküdar Universitesi Mühendislik Ve Doğa Bilimleri Fakültesi- İstanbul

Email : *aleynatanriverdimbg@gmail.com, aleynatanriverdimbg@gmail.com, aleynatanriverdimbg@gmail.com, aleynatanriverdimbg@gmail.com, aleynatanriverdimbg@gmail.com*

Bisikletçilerde AGT (rs699) Polimorfizmlerinin Dağılımı

Aleyna Tanrıverdi1,İpek Yüksel1,Tuğba Kaman1,Canan Sercan1, Korkut Ulucan1,2

1 Üsküdar Üniversitesi Moleküler Biyoloji ve Genetik

2 Marmara Üniversitesi Tıbbi Genetik Anabilim Dalı

GİRİŞ: Atletik performans kalıtsal genetik yeteneklerin ve müteakip çevresel faktörlerin ortak bir kombinasyonudur. Sporcuların Güç,dayanıklılık,kuvvet,kas performası gibi bir çok özelliğinin temelinde genetik faktörlerimiz ön plandadır. Kişinin Atletik Performansına etki eden birden fazla gen bulunur,bu genlerin kombinasyonları ile Atletik performansa duyarlılığı tayin edilebilir. Bu genlerden biri olan AGT geni, kan basıncını, vücut tuzunu ve sıvı dengesini düzenlemede önemli rol oynayan renin- anjiyotensin sisteminin bir parçasıdır. Bu çalışma ile Bisikletçilerde Renin Anjiotensin sistemi genotiplendirilmesi yapılmıştır.

MATERYAL-METOT: Çalışmamıza 38 Bisikletçi katılmıştır. Onam formları imzalatılarak toplanan kan örneklerinden DNA izolasyonu; Invitrogen (Van Allen Way Carlsbad, CA, USA) ticari kiti kullanılarak tamamlanmıştır. AGT genotiplemeleri için gerçek zamanı polimeraz zincir reaksiyonu (qPCR) protokolü ile gerçekleştirilmiştir.

BULGULAR: AGT analizinde 38 Bisikletçinin 9'unun (%24) AA, 23'ünin (%60) AG ve 6'sının (%16) GG genotipinde olduğu belirlenmiştir. Allel dağılımları incelendiğinde A Allelinin %54 oranında, G Allelinin ise %46 oranında olduğu gözlemlenmiştir

TARTIŞMA: Çalışma sonuçlarımızda AGT (rs699) polimorfizminde genotipi ve A allelinin baskın olduğu saptanmıştır. Ayrıca A Allelinin rakamsal üstünlüğü G alelinden yüksektir AGT rs699 polimorfizminin sporcu olmayı hedefleyen bireyler için önem arz ettiğini düşünüyoruz. Bunun yanı sıra spor branşlarının belirlenmesi ve antreman içi yönlendirmelere yardımcı olduğunu düşünmekteyiz.

Distribution of AGT (rs699) Polymorphisms in Cyclists

Aleyna Tanrıverdi1,İpek Yüksel1, Canan Sercan1, Korkut Ulucan1,2

1 Üsküdar Üniversitesi Moleküler Biyoloji ve Genetik

2 Marmara Üniversitesi Tıbbi Genetik Anabilim Dalı

INTRODUCTION: Athletic performance is a common combination of hereditary genetic abilities and subsequent environmental factors. Our genetic factors are at the forefront of athletes' strength, endurance, strength and muscle performance. There are more than one gene that affects an individual's Athletic Performance, and combinations of these genes can determine susceptibility to Athletic

performance. One of these genes, the AGT gene, is part of the renin-angiotensin system, which plays an important role in regulating blood pressure, body salt and fluid balance. In this study, Renin Angiotensin system genotyping was performed in cyclists.

MATERIAL-METHOD: 38 Cyclists participated in the study. DNA isolation from blood samples collected by signing consent forms; Invitrogen (Van Allen Way Carlsbad, CA, USA) was completed using a commercial kit. Real-time polymerase chain reaction (qPCR) protocol for AGT genotyping was performed.

RESULTS: In the AGT analysis, 9 (24%) of 38 riders were found to be AA, 23 (60.%) were AG and 6 (16%) were GG genotypes. When the allele distributions are examined, it is observed that A allele is in %54 and G allele is in %46.

DISCUSSION: In our study, AG genotype and A allele were dominant in AGT (rs699) polymorphism. Furthermore, the numerical superiority of the A allele is higher than the G allele. The AGT rs699 polymorphism is thought to be important for individuals aiming to become athletes. In addition to this, we think that it helps in the determination of sports branches and in-training guidance.

SB333

YILDIZ BASKETBOL OYUNCULARINDA 8 HAFTALIK ANTRENMAN PROGRAMININ FONKSİYONEL HAREKET TARAMASI TEST SONUÇLARINA ETKİSİ

[1]Selin Baikoğlu

[1]İstanbul Üniversitesi-cerrahpaşa

Amaç: Çalışmamız 8 haftalık uygulanan basketbol antrenmanlarının yanında uygulanan düzelticiegzersiz programının yıldız erkek basketbol oyuncularında fonksiyonel hareket taraması (FMSTM) skorunun gelişimini incelemek amacıyla yapılmıştır. Yöntem: Çalışmamıza 19 gönüllü erkek yıldız basketbol oyuncusu katılmıştır. Basketbolculara haftada 3 gün olmak üzere 8 haftalık antrenman programının yanında düzeltici egzersiz programıda uygulanmıştır. 8 haftalık antrenman programı ile birlikte uygulanan düzenleyici egzersiz programı öncesinde ve sonrasında FMS™ testi uygulanmıştır. Elde ettiğimiz verilerin normal dağılıma sahip olup olmadığının belirlenmesi için ShapiroWilks normallik testi veön test ve son test skorlarının istatistiksel farkları Wilcoxon İşaretli Sıralar Testi ile belirlenmiştir. p≤0,05 değeri istatistiksel olarak anlamlı kabul edilmiştir. Bulgular: Basketbolcuların FMS™ derin çömelme, sol ayak yüksek adımlama, çapraz adımlama, rotasyon stabilitesi ve toplam skor test sonuçları son testte istatiksel olarak anlamlı artış göstermiştir (p≤0.05). Ayrıca FMS™ alt testlerinden sağ ayak yüksek adımlama, gövde stabilite, aktif düz bacak kaldırma, omuz hareketliliği sonuçlarında ön test ve son testlerde istatiksel olarak anlamlı bir farklılığa rastlanmamıştır. Sonuç: Sonuç olarak, sporcuların yaralanma riskinin belirteci olan FMS™ derin çömelme, sol ayak yüksek adımlama, çapraz adımlama, rotasyon stabilitesi ve toplam skor parametreleridüzeltici egzersiz programı ile gelişme göstermiştir. Buradan yola çıkarak düzeltici egzersiz programlarının antrenman içeriklerine yerleştirilmesinin sporcuların yaralanma risklerini azaltabileceği düşünülmektedir. Anahtar Kelimeler: Basketbol, Fonksiyonel hareket taraması

THE EFFECTS OF 8-WEEK REMEDIAL TRAINING PROGRAMS ON FUNCTIONAL MOVEMENT SCREEN TEST RESULTS AMONG YOUNG BASKETBALL PLAYERS

Goal: The study was conducted to examine the effects of an 8-week remedial training program applied in addition to basketball trainings of young male basketball players on their functional movement screen (FMSTM) scores. Method: The study sample consisted of 19 volunteer young basketball players. Researchers applied an 8-week remedial training program to the participating athletes in addition to basketball trainings 3 times a week. FMS™ tests were applied both before and after this remedial training program. The Shapiro Wilks normality test was administered to find whether the data was of a normal range; and Wilcoxon Signed Rank Test was applied to measure the statistical differences between pre and post tests scores. p≤0,05 is specified as statistically significant. Findings: FMS™ deep squat, left foot step up, cross step, rotation stability, and total test scores were found to increase in statistically meaningful ways in post test (p≤0.05). Also, no statistically meaningful difference was found between pre and post tests in terms of the athletes' right foot step up, body stability, active straight leg raise, and shoulder activity. Results: In conclusion, the risk indicator of getting injured FMS™ was observed to improve in deep squat, left foot step up, cross step, rotation stability and total scores with the applied training program. In this sense, it is thought that the inclusion of remedial training programs into workout program can decrease the risk of athletes getting injured. Key Words: Basketball, Functional Movement Screen

SB367

FİTNESS YAPAN ÜNİVERSİTE ÖĞRENCİLERİNİN EGZERSİZ BAĞIMLILIĞI DÜZEYLERİNİN İNCELENMESİ: GAZİ ÜNİVERSİTESİ ÖRNEĞİ

[2]BELGİN GÖKYÜREK, [1]GİZEM YORGANCIOĞLU

[1]KÜTAHYA DUMLUPINAR ÜNİVERSİTESİ, KÜTAHYA
[2]GAZİ ÜNİVERSİTESİ SPOR BİLİMLERİ FAKÜLTESİ, ANKARA

Email : *inanb@gazi.edu.tr, gizemyorgancioglu@gmail.com*

GİRİŞ Egzersiz bağımlılığı kişinin aşırı egzersiz yaptığı, fiziksel ve ruhsal olarak bu nedenle zarar gördüğü, iyilik halinin etkilendiği bir durum olarak tanımlanmaktadır. Egzersiz bağımlılığı, aşırı egzersiz ile sonuçlanan, fiziksel aktivite için özlem duyulan ve olumsuz fizyolojik sonuçlara (aşırı egzersiz yaralanmaları) neden olan varlığı ile tanınır. Egzersiz bağımlılığı, klasik bağımlılık bozuklukları ile ortak klinik özellikleri nedeniyle davranış bağımlılıkları spektrumuna dahil edilebilir. AMAÇ Bu çalışmanın amacı fitness yapan üniversite öğrencilerinin yaş, cinsiyet değişkenlerine göre egzersiz bağımlılığı düzeylerinin incelenerek değerlendirilmesidir. YÖNTEM Araştırmanın örneklem grubu, gazi üniversitesi spor merkezinde fitness yapan üniversite öğrencilerinden oluşmaktadır. Veri toplama aracı olarak Tekkurşun Demir, Hazar, ve Cicioğlu (2018) tarafından geliştirilen 17 maddeli Egzersiz Bağımlılığı Ölçeği kullanılmıştır. BULGULAR Erkek öğrencilerin egzersiz bağımlılığı puan ortalamalarının, kadın öğrencilerinin puan ortalamasından anlamlı düzeyde yüksek olduğu saptanmıştır. Yaş Değişkenine Göre Pearson-Korelasyon Değerleri ile egzersiz bağımlılık düzeyi arasında pozitif yönde orta düzeyde anlamlı ilişki tespit edilmiştir. SONUÇ Gazi üniversitesi spor merkezi bünyesinde fitness yapan öğrencilerin egzersiz bağımlılığı durumları incelenmiş ve Erkek öğrencilerin bağımlı grup, kadın öğrencilerinin ise risk grubunda yer aldığı saptanmıştır.

THE EXAMINATION OF THE EXERCISES ADDICTION LEVELS UNIVERSITY STUDENTS DOING FITNESS: GAZI UNIVERSITY SPORTS CENTRE EXAMPLE)

INTRODUCTION Exercises addiction has been identified a unfavorable state that excessive exercise power, physical and mental damage. Exercise dependence define a condition in which a person performs excessive exercise resulting in deterioration of his or her physical and mental health wellness. Exercise dependence is defined by the presence of a craving for physical activity resulting in extreme exercising and generating negative physiological consequences (overexert injuries). Exercise dependence can be included in the spectrum of behavior addictions due to its clinical characteristics in common with classical addictive disorders. AIM The aim of this study was to evaluate the age, sex and exercise addiction levels of university students who are doing fitness. METHOD The study's sample group consisted of university students doing fitness in the sports center of Gazi University. Exercise Addiction Scale (EAS) that had been developed by Tekkurşun Demir, Hazar, and Cicioğlu (2018) was used to obtain data. RESULTS Mean Exercise Addiction scores of male students were higher, significantly. Pearson correlation also revealed moderately positive correlation between age variable and exercises addiction. CONCLUSİON In this sample group, the male students were in dependent group and the female students were in the risk group.

SB377

ORYANTİRİNG SPORCULARININ BEYİN AKTİVASYONLARI, KOGNİTİF VE FİZİKSEL PERFORMANSLARI ARASINDAKİ İLİŞKİNİN İNCELENMESİ

***[1]Selim ÇAKIR*, [1]Selda BEREKET YÜCEL, [1]Adil Deniz DURU, [1]Birol ÇOTUK**

[1]Marmara Üniversitesi Spor Bilimleri Fakültesi, İSTANBUL

***Email :** selimcakir_@outlook.com, selda.yucel@marmara.edu.tr, deniz.duru@marmara.edu.tr , hbcotuk@marmara.edu.tr*

Giriş ve Amaç Oryantiring sporcusunun fiziksel performans gelişimi için maksimum oksijen tüketimi (MaksVO2) önemli fiziksel ve fizyolojik parametreler arasında belirtilmekte olup oryantiring koşusu esnasında gelişmiş kognitif özelliklerin anlamlı farklar yarattığı değerlendirilmektedir. Oryantiring branşına özgü sporcularda gelişen beyin aktivasyon farklarını elektroensefalografi (EEG) ile inceleyen ve bunu fizyolojik parametreler ile ilişkilendiren bir çalışma bulunmamaktadır. Bu nedenle çalışmanın amacı; oryantiring sporuyla uğraşan sporcuların beyin aktivasyonlarını EEG aracılığıyla inceleyerek, kognitif performans ve fizyolojik parametreler arasındaki ilişkinin ortaya konmasıdır. Yöntem Çalışmada yirmi oryantiring sporcusu (yaş; X=21±2 yıl) yer almıştır. Sporcular, aralarında minimum kırk sekiz saat olan iki farklı günde çalışmaya katılmıştır. Birinci gün, katılımcıların antropometrik ölçümleri yapılarak koşu bandı üzerinde tükenmeye kadar giden aşamalı egzersiz uygulanmış, test esnasında gaz analizörü (Cortex/Metamax3B, Almanya) ile maksimum oksijen tüketimleri (MaksVO2) ölçülmüştür. İkinci ölçüm günü; Maksimal test süresince belirlenen solunum eşiği değerleri ve ACSM metabolik eşitlik formülleri kullanılarak her bir katılımcı için bireysel olarak belirlenen solunum eşiği (VT) hızlarında, maksimal test sürelerinde ulaştıkları süre kadar submaksimal egzersiz uygulanmıştır. Her iki ölçüm süresince üç dakikalık aşamalarının son otuz saniyelerinde Borg skalası (6-20 skalası) kullanılarak algılanan zorluk dereceleri (RPE) belirlenmiştir. Egzersiz testlemeleri öncesinde / sonrasında göz açık ve göz kapalı dinlenim durumlarında EEG verileri kafatasına yerleştirilen 16 elektrot kanalı üzerinden (Brain Products TM, Almanya) kaydedilmiştir. Bulgular Katılımcıların ortalama MaksVO2 değerleri 64,11±5.8 mL.kg-1.dk-1'dir. Her iki ölçüm süresince üç dakikalık aşamalarda ölçülen RPE değerleri arasında ilk dört aşamada anlamlı farklılık gözlenmiş, egzersiz yoğunluğunun arttığı beşinci ve altıncı basamaklarda anlamlılık bulunamamıştır. EEG kayıtlarının istatistiksel analizi sonucu Beta ve Theta frekans bantlarında farklı egzersiz şiddetlerinin beyin aktivasyonu üzerinde anlamlı farklılık yaratmadığı, kanallar arasında ve egzersiz öncesi/sonrası olarak zamana göre değişen güç değerlerinde anlamlı farklılık gözlenmiştir ($p<0,05$). Sonuç MaksVO2 değeri yüksek olan oryantiring sporcularının kognitif performans ile ilişkilendirilen Theta/Beta oranları, MaksVO2 değerleri düşük olan oryantiring sporcularının Theta/Beta oranlarından düşük olup aralarındaki fark istatistiksel olarak anlamlıdır.

Research of the Relationship Between Brain Activations, Cognitive and Physical Performance of Orienteers

Objectives:The maximum oxygen consumption (MaxVO2) is indicated among the important physiological parameters for the physical performance development of the orienteers and it is considered that the improved cognitive characteristics make significant differences during the orienteering races.There is no study that examines the differences in brain activation with electroencephalography (EEG) in orienteers and correlates this with physiological parameters.The aim of this study is to investigate the brain activations of orienteers with EEG and to reveal the relationship between cognitive performance and physiological parameters. Methods:20 male orienteers were volunteer to participate in this study.Participants came to the laboratory for two different exercise days.First day, anthropometric measurements of the participants helded and graded exercise to exhaustion were performed on the treadmill.MaxVO2 was measured with gas analyzer(Cortex/Metamax3B, Germany) during the test.The second day;submaximal exercise was performed at the ventilatory threshold(VT) velocities.The ACSM metabolic equation formulas was used for determine to test velocity.The rate of perceived exertion (RPE) was determined using the Borg scale (6-20 scale) in the last thirty seconds of each three-minute stage of the exercises.EEG data were recorded on 16 electrode channels (Brain Products TM, Germany) as eyes open/closed rest state pre/post exercise tests. Results:The mean MaxVO2 values of the participants were 64.11 ± 5.8 mL.kg-1.min-1.There was a significant difference between the

RPE values that measured in every three-minute stages' last thirty seconds during both test' first four stages,and no significant differences were found in the last two stages in which exercise intensity increased.As a result of statistical analysis of EEG recordings,it was observed that different exercise intensities did not create a significant difference on brain activation.There was a significant difference between the channels' power values. Conclusion Theta / Beta ratio is associated with cognitive performance.Theta/Beta ratios of orienteers with high MaxVO2 values are significantly lower than Theta/Beta ratios of orienteers with low MaxVO2 values.

SB402

EGZERSİZ YAPTIRILAN SEDANTER BİREYLERİN ERİTROSİT ANTİOKSİDAN PARAMETRELERİ ÜZERİNE SİYAH HAVUÇ-NAR SUYU KARIŞIMININ ETKİLERİ

[1]Kürşat Yusuf AYTAÇ, [2]Ahmet ÖZKAYA, [3]AYKUT ÖZTEKİN, [4]Vedat ÇINAR, [5]Zafer ŞAHİN, [4]Taner AKBULUT, [6]Ramazan DEMİRDAĞ, [6]Veysel ÇOMAKLI

[1]Adıyaman Üniversitesi Beden Eğitimi Ve Spor Yüksekokulu Adıyaman
[2]Adıyaman Üniversitesi Fen Edebiyat Fakültesi Kimya Bölümü Adıyaman
[3]Agrı İbrahim Çeçen Üniversitesi Sağlık Hizmetleri Meslek Yüksekokulu Ağrı
[4]Fırat Üniversitesi Spor Bilimleri Fakültesi Elazığ
[5]Karadeniz Teknik Üniversitesi Tıp Fakültesi Fizyoloji Anabilim Dalı Trabzon
[6]Agrı İbrahim Çeçen Üniversitesi Sağlık Meslek Yüksekokulu Ağrı

Email : *kyaytac@gmail.com, aozkaya01@gmail.com, aoztekin@agri.edu.tr, cinarvedat@hotmail.com, zafersahin55@yahoo.com, takbulut@firat.edu.tr, rdemirdag@hotmail.com, veysel_comakli@hotmail.com*

Siyah havuç ve nar suyunun insan metabolizması üzerine birçok faydalı etkilerinin olduğu bilinmektedir. Ağır egzersiz uygulanan Sedanter bireylerde siyah havuç - nar suyunun oksidatif stres parametre düzeylerine etkileri ne dair çalışma mevcut değildir. Bu çalışmada, egzersize uygulanan sedanter bireylerin eritrosit antioksidan parametreleri araştırıldı. Çalışma yaş aralığı 19-22 olan ve sigara içmeyen 20 erkek sedanter birey üzerinde gerçekleştirildi. İlk olarak, sedanter bireylerin kan örnekleri alındı ve kontrol grubu oluşturuldu. Sedanter bireyler 1 hafta her gün 1 saat koşu egzersizine maruz bırakıldı ve egzersiz grubu oluşturuldu. Süreç sonunda kan örnekleri alındı. Daha sonra, aynı bireylere bir hafta süresince egzersiz ile birlikte siyah havuç-nar suyu karışımı (100 ml siyah havuç suyu + 100 ml nar suyu) egzersizden 45 dakika öncesinden verildi ve egzersiz+siyah havuç - nar suyu grubu oluşturuldu. Uygulama süresi sonunda kan örnekleri alındı. Alınan kan numunelerinden eritrosit homejanatı elde edildi. Eritrosit homejenatlarında malondialdehit (MDA), glutatyon (GSH), glutatyon reduktaz (GR), ve Glutatyon-S-transferaz (GST) düzeyleri ölçüldü. Eritrosit homejenatlarında, kontrol grubuna göre egzersiz grubu MDA düzeyi artarken, egzersiz+siyah havuç - nar suyu grubu MDA düzeyi stres grubuna göre azaldı. Egzersiz grubu GSH, GST ve GR düzeyi kontrol grubuna göre azaldı. Egzersiz+siyah havuç - nar suyu grubu GSH, GST ve GR düzeyi stres grubuna göre arttı. Elde edilen sonuçlara göre; egzersiz uygulanan bireylerde artan oksidatif stresi siyah havuç nar- suyu karışımının azalttığını söyleyebiliriz.

Effects Of Black Carrot-Pomegranate Juices Mixture On Erythrocyte Antioxidant Parameters Of Sedentary Individuals Exposed To Exercise

It is known that black carrot and pomegranate juices have many beneficial effects on human metabolism. In the literature, there are no studies on the effect of black carrot-pomegranate juices on oxidative stress parameters in sedentary individuals exposed to exercise. In this study, erythrocyte antioxidant parameters of sedentary subjects exposed to exercise were investigated. Twenty sedentary individuals were used in the study. Sedentary individuals were selected among non-smokers and their age range was 19-22. Before starting the study, blood samples of sedentary individuals were taken and a control group was formed. Sedentary subjects were exposed to running exercise for 1 hour every day for 1 week and exercise group was formed. At the end of the process, blood samples were taken. Then, the same subjects were given a mixture (100 ml black carrot juices + 100 ml pomegranate juices) of pomegranate and black carrot juices for a week, 45 minutes prior to the exercise, and the exercise+ black carrot-pomegranate juices group was assigned. Blood samples were taken at the end of this process and erythrocyte homogenate was obtained blood samples. Malondialdehyde (MDA), glutathione (GSH), glutathione reductase (GR), and Glutathione-S-transferase (GST) levels were measured in erythrocyte homogenate. MDA levels in erythrocyte homogenate were found to be higher in the exercise group compared to the control group, whereas it was lower in the food group than in the exercise group. GSH, GST and GR levels in the stress group decreased

compared to the control group. GSH, GST and GR levels in exercise+ black carrot-pomegranate juices group increased compared to stress group. Our results showed that the level of oxidative stress in subjects exposed to exercise decreased with the mixture of black carrot- pomegranate juices.

SB420

BİREYSEL VE TAKIM SPORCULARININ MAKSİMUM İNSPİRASYON BASINCININ KARŞILAŞTIRILMASI

[1]Murat Koç, [2]Niyazi Sıdkı ADIGÜZEL, [3]Nazmi Sarıtaş

[1]Sarıçam Spor Lisesi, Adana
[2]T.C. Cumhurbaşkanlığı, ANKARA
[3]Erciyes Üniversitesi, KAYSERİ

Email : *murat38koc@gmail.com, nsadiguzel@tccb.gov.tr,, nsaritas@gmail.com*

Giriş ve Amaç; Sporcular, antrenman ve müsabakalarda üst düzey performans göstererek rakiplerine üstünlük kurmayı hedeflemektedir. Sporcuyu başarıya ulaştıran etkenlerin başında yaptığı spor branşına yönelik dayanıklılık, kuvvet, sürat ve esneklik gibi temel motorik özelliklerin iyi olması gelmektedir. Ayrıca sporcunun solunum-kas fonksiyonlarının yeterli düzeyde olması performansını artırmaktadır. Bu çalışma ile de bireysel ve takım sporcularının maksimum inspirasyon gücünü belirlemek, bireysel ve takım sporcularının maksimum inspirasyon basınçlarını karşılaştırılması amaçlanmıştır. Yöntem; Spor lisesinde okuyan, halen aktif olarak spor yapan ve son bir yıl içerisinde her hangi bir nefes darlığı astım, koah gibi solunum problemi olmayan (5 hentbol, 33 futbol, 6 voleybol) 44 takım sporu sporcusu ile 30 bireysel spor yapan (8 savunma sporları, 8 güreş, 10 atletizm, 4 badminton) toplam 74 erkek sporcu çalışmaya gönüllü olarak katıldı. Gönüllü bireyler yaptıkları spor branşına göre bireysel (n=30) ve takım (n=44) sporcusu olarak iki gruba ayrıldı. Gönüllü bireylerin yaş, boy ve vücut ağırlığı ortalamaları: Takım sporu yapan bireylerde 16,05±0,68 yıl, 173,82±5,1 cm ve 62,23±7,56 kg, Bireysel spor yapan bireylerde ise; 16,10±0.71 yıl, 173,82±7,5 cm ve 61,83±7,06 kg'dir. Gönüllü bireylerin inspirasyon basınç testleri yaş, boy, ve vücut ağırlığı değerleri belirlenerek Power Breathe K5 cihazı ile gerçekleştirildi. Tüm verilerin istatistiksel işlemleri bilgisayar ortamında SPSS 25 istatistik paket programı ile analiz edildi. Anlamlılık düzeyi 0.05 olarak kabul edildi. Bulgular: Bireysel spor branşlarında maksimum inspirasyon basıncı ortalama 63,09±11,80 CmH20 olarak tespit edilirken, takım sporu branşında maksimum inspirasyon basıncı ortalama 56,18± 7,33 CmH20 olarak tespit edilmiştir. Bireysel ve Takım sporu yapan sporcuların maksimum inspirasyon basınçlarının karılaştırılmasında bireysel spor branşları lehine istatiksel olarak anlamlı farklılık bulunmuştur. ($p<0.05$). Sonuç olarak; Bireysel spor branşı ile uğraşan bireylerin inspirasyon basınç ortalamalarının takım sporu yapan bireylerinkinden yüksek olması; Sportif verimliliğin ve performansın takım sporu yapanlarda bireysel spor yapanlara göre tamamen takımın performansına ve sportif verimliğine bağlı olmasıyla ilişkili olduğu söylenebilir.

COMPARISON OF MAXIMUM INSPIRATION PRESSURE LEVELS OF INDIVIDUAL AND TEAM ATHLETES

Introduction and Purpose: Athletes always aim to achieve superiority over their competitors by exhibiting high-level performance during training and competitions. One of the main factors that make an athlete successful is the basic motoric properties such as endurance, strength, speed, and flexibility. In addition, an adequate level of respiratory-muscle functions of the athlete increases its performance. The aim of this study was to determine the maximum inspiratory power of individual and team athletes and to compare the maximum inspiratory pressure levels of them. Method: A total of 74 male athletes, 44 team athletes (5 handball, 33 football, 6 volleyball) and 30 individual athletes (8 martial sports, 8 wrestling, 10 athletics, 4 badminton), who are enrolled in a sports high school, do sports actively, and have not had any breathing problems such as dyspnea, asthma and COPD in the past year participated in the study voluntarily. Volunteers were divided into two groups as individual (n=30) and team (n=44) athletes according to their sports branch. The mean age, height, and body weight of the participants were 16.05±0.68 years, 173.82±5.1 cm and 62.23±7.56 kg in team sports; 16.10±0.71 years, 173.82±7.5 cm and 61.83±7.06 kg in individual sports, respectively. The age, height, and body weight values of the participants were determined by using the Power Breathe K5 device. Statistical analyses were conducted with the SPSS 25 statistical package program. Significance level was accepted as 0.05. Findings: While the maximum inspiratory pressure level was found to be

63.09±11.80 CmH20 in individual sports branches, this was 56.18±7.33 CmH20 in team sports branches. A statistically significant difference was found in favor of individual sports branches in comparison of maximum inspiratory pressure levels of individual and team athletes ($p < 0.05$). Results: The fact that the mean inspiratory pressure level of individuals engaged in individual sports branches is higher than that of team athletes may be related to the fact that sportive efficiency and performance of team athletes are dependent on the performance and sportive efficiency of the team when compared to individual athletes.

SB423

TAEKWONDOCULARDA MÜSABAKA SÜRESİNCE UYGULANAN VURUŞLARIN SAYI VE ŞİDDETİNİN KAS HASARINA ETKİSİNİN İNCELENMESİ

***[1]Ferhat GÜDER*, [2]Mehmet GÜNAY, [2]Hatice PAŞAOĞLU**

[1]Bartın Üniversitesi, BARTIN
[2]Gazi Üniversitesi, ANKARA

Email : *fguder@bartin.edu.tr, mgunay@bartin.edu.tr, pasaogluh@yahoo.com*

Taekwoncular Uluslararası yarışmalarda ve Olimpiyat oyunlarında, madalya kazanabilmek için bir gün içersinde ortalama 5-7 müsabaka yaparlar. Bu nedenle resmi müsabakaların taekwondoculardа oluşturduğu iskelet kas hasarının düzeyini belirlemek önemlidir. Bu bağlamda araştırmanın amacı bir gün içesinde 5 simüle müsabaka yapan taekwondocuların uyguladıkları vuruşların sayısı ve şiddetine bağlı oluşan kas hasarı düzeyini belirlemektir. Araştırmaya 18 gönüllü erkek taekwondocu katılmıştır. Katılımcıların herbiri bir gün içersinde kendi sikletlerinde toplam 5 müsabaka yaptılar. Simüle edilmiş 5 müsabaka yapan taekwondocular EPS'den alınan verilerle toplam vuruş sayısı ve toplam vuruş şiddeti bağlamında kategorik guruplara ayrıldı. Müsabakaların öncesinde, müsabakalardan hemen sonra, müsabakalardan 24 ve 48 saat sonra katılımcılardan kan örnekleri alınmıştır. Alınan kan örnekleri Nüve marka NF-815 model santrifüj cihazı ile 10 dakika 4000 rpm'de santrifüj edildikten sonra, kas hasarının biyokimyasal belirteçleri ; Myoglobin –Beckman Coulter Access 2 marka cihaz ile; CK, LDH, AST, ALT–Beckman Coulter AU 680 otoanalizör ile analiz edilmiştir. Elde edilen verilerinin analizinde IBM SPSS Statistics 24 kullanılmıştır. Katılımcıların tanımlayıcı istatistikleri için yüzde, frekans, ortalama ve standart sapma kullanılmıştır. Verilerin normallik sınaması Shapiro-Wilks test sonuçları ile test edilmiştir. Değişkenler arasındaki ilişki Pearson Korelasyon analizi ile incelenmiştir. Ayrıca taekwondocuların müsabakalarda gerçekleştirdiği vuruş sayısı ve vuruş şiddeti kategorik değişken haline getirilirken medyan değerleri dikkate alınmıştır. Normal dağılan değişkenlerin analizinde Tekrarlı ölçümlerde 2 yönlü varyans analizi (Two-way Repeated Measures ANOVA) kullanılmıştır. Güven aralığı %95 olarak belirlenmiş ve $p<0,05$'in altındaki değerler anlamlı kabul edilmiştir. Ayrıca, grupların zamana bağlı yüzde değişimleri [%Δ= (Son Test- Ön Test)/Son Test*100] formülü kullanılarak hesaplanmıştır. Atılan vuruş sayısı ile atılan vuruş şiddeti arasında istatistiksel olarak anlamlı pozitif yönde yüksek derece ilişki belirlenirken ($p<0,05$); maruz kalınan vuruş sayısı ile maruz kalınan vuruş şiddeti arasında istatistiksel olarak anlamlı bir ilişki bulunmamıştır ($p>0,05$). Diğer yandan araştırmamızda farklı zamanlarda ölçülen Myoglobin, CK ,

A SURVEY ON THE INFLUENCE OF THE NUMBER AND SEVERITY OF STRIKES APPLIED DURING COMPETITIONS ON SKELETAL MUSCLE DAMAGE FOR TAEKWONDO ATHLETES

Taekwondo athletes compete 5-7 times in average within a day in order to win a medal in international competitions and the Olympic Games. Thus, it is significant to identify the level of skeletal muscle damage that official competitions cause on taekwondo athletes. In this context, the aim of this study is to determine the level of skeletal muscle damage that occurs by depending on the number and severity of strikes applied by the taekwondo athletes who have 5 simulated competitions in a day. 18 voluntary male taekwondo athletes took part in the research. Each of the participants totally had 5 competitions in their own weight categories within a day. The taekwondo athletes having 5 simulated competitions were divided into categorical groups in the context of total number of striking and total severity of striking with the data from EPS. Blood samples were taken from the participants before and right after the competitions and 24 and 48 hours later after the competitions. After the blood samples were centrifuged for ten minutes in 400 RPM by NF 815 model centrifuge device with Nüve brand, the biochemical markers of the skeletal muscle damage were analyzed by the device of Myoglobin-Beckman Coulter Access 2 brand and CK, LDH, AST, ALT- Beckman Coulter AU 680 auto analyzer. SPS Statistics 24 was used for the analysis of the gained data. For descriptive statistics of the participants, percentage, frequency, average and standard deviation were used. Test of normality of the data was tested by Shapiro Wilks test results. The relationship between variables was analyzed by Pearson Correlation Analysis. Besides, median values were considered while the number of strike and the severity of

strike that taekwondo athletes performed during the competitions were being turned into categorial variable. Two-way variance analysis (Two-way Repeated Measures ANOVA)

SB492

YÜZME HAVUZUNDA YAPILAN NEFES EGZERSİZLERİNİN YETİŞKİN SEDANTERLERDE BAZI DOLAŞIM VE SOLUNUM SİSTEMİ PARAMETRELERİ ÜZERİNE ETKİSİ

***[1]İsmail Gökhan*, [1]Yakup Aktaş**

[1]Harran Üniversitesi Beden Eğitimi Ve Spor Yüksekokulu, ŞANLIURFA

Email : *is_gokhan@hotmail.com, yakupaktas@harran.edu.tr*

Amaç: Bu çalışmada sedanter yetişkin erkeklerde yüzme havuzunda yapılan nefes açıcı egzersizlerin bazı dolaşım ve solunum sistemi parametreleri üzerine etkisinin araştırılması amaçlandı.

Metod: Araştırmaya Yaş ortalaması 24,67±4,49 (yıl), Boy ortalaması 177,61±6,14 (cm), Vücut Ağırlığı (VA) ortalaması 72,12±8,11 (kg) olan 28 deney grubu ve Yaş ortalaması 25,57±4,18 (yıl), Boy ortalaması 175,29±4,44 (cm), Vücut Ağırlığı (VA) ortalaması 74,30±8,01 (kg) olan 28 kontrol grubu olmak üzere toplam 56 kişi gönüllü olarak katıldı. Katılımcıların Yaş, Boy, VA, Nabız, SKB (Sistolik Kan Basıncı), DKB (Diastolik Kan Basıncı), FVC (Zorlu Vital Kapasite), FEV1 (Birinci Saniye Zorlu Ekspirasyon Volümü), FEV1/FVC (Tiffeneau Oranı), PEF (Tepe Akım Hızı), FEF25-75 (Maksimal Ekspirasyon Ortası Akım Hızı), FET (Zorlu Soluk Verme Süresi), FIVC (Zorlu İnspiratuar Vital Kapasite) parametreleri egzersiz öncesi ve egzersiz sonrası olarak iki defa ölçüldü. Deney grubuna günde ortalama 60 dakika, haftada 4 gün toplam 8 hafta yüzme havuzunda nefes açıcı egzersizler yaptırıldı. Tekrarlı ölçümlerde Paired Sumple T testi, gruplar arası ölçümlerde Independent Sumple T tesi uygulandı ve anlamlılık düzeyi 0,05 ve 0,01 olarak belirlendi.

Bulgular: Deney grubunun Nabız, FVC, FEV1/FVC oranı, PEF, FEF25-75, FIVC ön test-son test değerleri arasında istatistiksel açıdan anlamlı fark tespit edildi ($p<0,05$, $p<0,01$). Deney ve Kontrol grubunun Nabız ve FEV1/FVC oranı son test ölçüm ortalamaları arasında istatistiksel açıdan anlamlı farklılık tespit edildi ($p<0,05$).

Sonuç: Suda yapılan nefes açıcı egzersizlerin bazı solunum sistemi parametreleri üzerine olumlu etkileri olduğu gözlendi.

Anahtar Kelimeler; Spirometre, Nefes Egzersizi, Solunum, Dolaşım, Sedanter

EFFECT OF BREATHING EXERCISES IN SWİMMİNG POOL ON SOME CIRCULATION AND RESPIRATORY SYSTEM PARAMETERS IN ADULT SEDENTARIES

Aim: The aim of this study was to investigate the effects of breathing exercises in swimming pool on some circulatory and respiratory system parameters in sedentary adults men.

Methods: A total of 56 voluntary men participated in this study; 28 men with mean age of 24.67 ± 4.49 (years), mean height of 177.61 ± 6.14 (cm), mean body weight (BW) of 72.12 ± 8.11 (kg) comprised the experimental group and 28 men with mean age of 25,57±4,18 (years), mean height of 175,29±4,44 (cm), mean body weight (BW) of 74,30±8,01 (kg) comprised the control group. Age, Height, BW, Resting Heart Rate (RHR), Systolic Blood Pressures (SBP), Diastolic Blood Pressures (DBP), Forced vital Capacity (FVC), Forced Expiratory Volume (FEV1), Tiffeneau Rate (FEV1/FVC), Peak Expiratory 1 Flow (PEF), Forced Expiratory Flow 25–75% (FEF25-75), Forced Expiratory Time (FET), Forced Inspiratory Vital Capacity (FIVC) parameters of participants were measured twice before and after the exercise. The experimental group was given breathtaking exercises in the swimming pool, lasting 60 minutes in a day, four days a for eight weeks. Paired Sumple T test was used for repeated measurements, Independent Sumple T test was used for intergroup measurements. Significance levels have been determined as 0.05 and 0.01.

Findings: Statistically significant differences were found between pretest-posttest values of FEVC, FEV1 / FVC ratio, PEF, FEF25-75, FIVC in experimental group ($p<0,05$, $p<0,01$). Statistically significant differences were found in values of Pulse and FEV1 / FVC ratio between posttest measurement averages of experimental and control groups ($p <0.05$).

Conclusion: It was observed that water breathing exercises had positive effects on some respiratory system parameters.

Key Words: Spirometer, Breathing Exercise, Breathing, Circulation, Sedentary

SB497

SPOR YAPAN VE YAPMAYAN BİREYLERDE PREVOTELLA CİNSİ BAĞIRSAK FLORASININ İNCELENMESİ

[1]Ayça GENÇ

[1]Bartın Üniversitesi Spor Bilimleri Fakültesi, Bartın

Giriş:Bağırsak florası sindirim sistemi mukozasında yaşar ve konak organizmanın sindirim başta olmak üzere çeşitli fonksiyonlarında önemli işlevleri bulunur.Bağırsak florası; doğum şekli, egzersiz, beslenme stili, yaş, genetik, ilaç kullanımı, sigara, alkol, depresyon, prebiyotik ve probiyotik takviyesi gibi birçok faktörden etkilenerek şekillenir.Klinik çalışmalar, egzersizin mikrobiyal çeşitliliği ve sağlığa yararlı bakteri popülasyonunu arttırdığını göstermektedir.

Amaç: Bu çalışmada, spor yapan ve yapmayan bireylerde Prevotella cinsi bağırsak florasının incelenmesi amaçlanmıştır. Materyal ve Metod: Çalışmaya 18-24 yaş arası 15 erkek gönüllü katılmıştır. Çalışmaya katılan gönüllüler, profesyonel sporcu (n=5), amatör sporcu (n=5) ve sedanter (n=5) olmak üzere 3 gruba ayrılmıştır. Çalışmada tüm deneklerden 1 defa "gaita numunesi" alınarak Prevotella cinsi bağırsak florasının Illumina MiSeq analiz cihazı kullanılarak Yeni Nesil Dizileme yöntemi ile metagenomik analizi yapılmıştır. Ayrıca deneklerin beslenme alışkanlıklarının tespit edebilmesi için "Besin Tüketim Sıklığı" anketi uygulanmıştır. Bulguların istatistiksel analizi için Minitab 17 ve SPSS 20.0 (Statistical Package fort he Social Sciences) paket programı kullanılmış, anlamlılık düzeyi $p<0.05$ olarak alınmıştır.

Bulgular: Elit sporcuların amatör sporcu ve sedanter bireylere kıyasla daha yüksek Prevotella cinsine sahip olduğu ve bu farkın istatistiksel olarak anlamlı olduğu tespit edilmiştir ($p<0.05$). Ayrıca profesyonel sporcuların protein, amatör sporcuların karbonhidrat, sedanterlerin ise vejetaryan (sebze-meyve) beslenme stiline sahip olduğu tespit edilmiştir.

Sonuç: Farklı beslenme stili ve profesyonel düzeyde yapılan egzersizin Prevotella cinsinde artışa neden olarak bu türü pozitif etkilediği söylenebilir. Karbonhidrat fermantasyonunda etkili olan Prevotella cinsinin performans gelişimi ile ilişkisinin olabileceği düşünülmektedir. Ayrıca ileride yapılacak çalışmalarda yaşam stili, ilaç kullanımı, pre/probiyotik takviyesi,diyet programı, sigara,alkol gibi bağırsak florasını etkileyen faktörlerinde göz önüne alınması önerilmektedir.

Anahtar Kelime: Bağırsak florası, Prevotella, Sporcu, Sedanter

Investigation Of The Intestinal Flora From The Prevotella Family İn Sportsmen And Sedentary Men

Introduction:The intestinal flora lives in the mucosa of the digestive system and has important functions in the various functions of the host organism, especially in the digestive system. Intestinal flora is affected and shaped by several factors like delivery method, exercise, nutritional style, age, genetics, medication, smoking, alcohol, depression, prebiotic and probiotic supplement. Clinical studies show that exercise increases microbial diversity and the population of healthy bacteria.

Aim: : In this study, it was aimed to investigate the intestinal flora from the Prevotella family in sportsmen and sedentary men.

Material and Method: Fifteen male volunteers between 18-24 years old participated in the study. Volunteers were divided into 3 groups as professional athletes (n = 5), amateur athletes (n = 5) and sedentary (n = 5). In this study, stool samples were taken from all subjects once and metagenomic analysis of Prevotella family intestinal flora was performed by using Illumina MiSeq analyzer by New Generation Sequencing method. In addition, "Food Consumption Frequency" survey was conducted to determine the nutritional habits

of the subjects. Minitab 17 and SPSS 20.0 package programs (Statistical Package Fort he Social Sciences) were used for statistical analysis of the findings and the significance level was determined as $p < 0.05$.

Findings: It was detected that elite athletes had higher Prevotella family compared to amateur athletes and sedentary individuals and this difference was found to be statistically significant ($p < 0.05$). In addition, it has been determined that professional athletes have protein, amateur athletes have carbohydrate and sedentaries have vegetarian (vegetable and fruit) nutrition style.

Result: It can be said that different nutrition styles and professional-level exercise can cause an increase in the Prevotella family this was affected positively . It is thought that Prevotella family which is effective in carbohydrate fermentation may be associated with performance improvement. Therefore, it is recommended that future studies should take into account factors affecting intestinal flora such as lifestyle, drug use, pre / probiotic supplementation, diet program, smoking, and alcohol.

Keywords: Intestinal Flora, Prevotella, Sportsmen, Sedentary

SB545

DENEYSEL DİABETES MELLİTUS SIÇAN MODELLERİNDE KRONİK KOŞU EGZERSİZİNİN TİMUS VE DALAK DOKUSUNDA ZIP 10 DÜZEYLERİNE ETKİLERİNİN DEĞERLENDİRİLMESİ

[2]İbrahim Uğurlu, [1]Saltuk Buğra Baltacı, [1]Nilüfer Akgün Ünal, [1]Esma Menevşe, [1]Rasim Moğulkoç, [1]Abdulkerim Kasım Baltacı

[1]Selçuk Üniversitesi Tıp Fakültesi, KONYA
[2]KTO Karatay Üniversitesi SHMYO, KONYA

Email : *ibrahim.ugurlu@karatay.edu.tr, bugrabaltaci@icloud.com, niluferakgununal@gmail.com, esmenevse@yahoo.com, rasimmogulkoc@yahoo.com, baltaci61@yahoo.com*

Giriş ve Amaç: Bu çalışmanın amacı, deneysel diabetes mellitus sıçan modellerinde kronik koşu egzersizinin timus, ve dalak dokusunda ZIP 10 seviyeleri üzerine etkisini araştırmaktır. Bu çalışma Selçuk Üniversitesi Deneysel Tıp Uygulama ve Araştırma Merkezinde gerçekleştirildi ve ayrıca hayvanlar aynı bölümden tedarik edilerek Wistar tipi erkek sıçanlar çalışmaya alındı. Etik kurul onayı ise aynı üniversiteden çalışmadan önce alınmıştır.

Yöntem: 40 sıçan bu çalışmaya dahil edildi ve bunlar da 4 gruba ayrıldı. Her bir grup 10 sıçandan oluşmaktadır. Grup 1, sağlıklı sıçanlardan oluşmaktadır. Grup 2, egzersiz yapılan grup; Grup 3, deneysel diyabet oluşturulan grup ve grup 4 ise hem diyabet hem de egzersiz yaptırılan gruptur. 24 saatlik aralıklarla iki kez 40 mg / kg streptozotsin (STZ) intraperitoneal kullanımı ile deneysel diyabet sıçan modeli yapıldı. Egzersiz yapılan gruplar (grup 2 ve grup4) 4 hafta boyunca günde 45 dakika koşturuldu. Son koşu egzersizi seansından 24 saat sonra genel anestezi altındaki deneklerden timüs ve splenik doku örnekleri alındı.

Bulgular: ZIP 10 seviyeleri, timus ve splenik doku örneklerinde ELISA yöntemiyle değerlendirildi. Grup 3 (sadece deneysel diabetes mellitus modelleri) timus ve splenik dokuda en düşük ZIP10 seviyesine sahip olduğu bulundu ($p < 0,05$). Grup 4 (egzersiz ve diabetes mellitus) grup 3'ten daha yüksek; grup 1 ve grup 2'den daha düşük ZIP10 seviyelerine sahipti ($p < 0,05$).

Sonuç: Sonuç olarak öncelikle immün sistem diyabetli gruplarda yüksek oranda baskılanmıştır. Azalan ZIP 10 seviyelerinde de egzersizle düzelme gözlemlenmiştir. Bu çalışma, ZIP 10 seviyeleri ile diabetes mellitus, egzersiz ve bağışıklık sistemi arasındaki ilişkiyi gösteren ilk çalışmadır.

Anahtar Kelimeler: Kronik egzersiz; diyabet; bağışıklık; splenik; timüs; ZIP10

Evaluation of the Effect of Chronic Jogging Exercise on Levels of Thymus and Spleen Tissue ZIP 10 in Experimental Diabetes Mellitus Rat Models

Introduction and Objectives: The aim of this study is to evaluate the effect of chronic running exercise on the thymus, spleen tissue ZIP 10 levels in experimental diabetes mellitus rat models. This study carried out in the Selcuk University Experimental and Research Department and also the animals supplied from the same department. Wistar type male rats taken for the study. Ethical committee approval was taken from before the same the study from the same university.

Methods: We included forty rats in this study and divided these in to four groups. Each groups contained ten rats. Group 1 was healthy subjects. Group 2 was exercise group. Group 3 was experimental diabetes mellitus and group 4 both diabetes mellitus and exercise.

We made the experimental diabetes mellitus rat models with intraperitoneal use of 40 mg/kg streptozotsin (STZ) twice in 24 hours interval. Groups taken exercise (group 2-group4) runned 45 minutes daily for 4 weeks. 24 hours after the last runnig exercise session we have taken, thymus and splenic tissue samples from the subjects under the general anesthesia.

Results: ZIP 10 levels evaluated by ELISA method in thymus and splenic tissue samples. Group 3 (only experimental diabetes mellitus models) had the lowest level of ZIP10 in thymus and splenic tissue ($p<0,05$). Group 4 (exercise and diabetes mellitus) had levels of ZIP10 higher than group 3; and lower than group1 and group2 ($p<0,05$).

Conclusion: These results primarly exhibit this; the immunity is higly suprressed in the diabetes mellitus. Depressed ZIP 10 leves also had recovery by exercise. This study is the first study eveluating the diabetes mellitus, exercise and immun system relationship with ZIP 10 levels.

Key words: Chronic exercise; diabetes mellitus; immunity; spleen; thymus; ZIP10.

SB546

DENEYSEL DİABETES MELLİTUS RAT MODELİNDE KRONİK KOŞU EGZERSİZİNİN HİPOKAMPUSTAKİ LİPİD PEROKSİDASYONUNA ETKİSİ

[1]Mehmet Yaşlı, [1]Saltuk Buğra Baltacı, [1]Nilüfer Akgün Ünal, [2]Elif Gülbahçe Mutlu, [1]Rasim Moğulkoç, [1]Abdulkerim Kasım Baltacı

[1]Selçuk Üniversitesi Tıp Fakültesi, KONYA
[2]KTO Karatay Üniversitesi Tıp Fakültesi, KONYA

Email : *mehmet_42435@hotmail.com, bugrabaltaci@icloud.com, niluferakgununal@gmail.com, elif.mutlu@karatay.edu.tr, rasimmogulkoc@yahoo.com, baltaci61@yahoo.com*

Giriş ve Amaç: Bu çalışmanın amacı diyabetik sıçanlarda kronik koşu egzersizinin hipokampus dokusunda lipid peroksidasyonuna etkisini araştırmaktır. Çalışma, Selçuk Üniversitesi Deneysel Tıp Araştırma ve Uygulama Merkezinde ve aynı merkezden elde edilen yetişkin erkek Wistar sıçanlar üzerinde gerçekleştirildi. Çalışma protokolü, Selçuk Üniversitesi Deneysel Araştırma ve Uygulama Merkezi Deney Hayvanları Etik Kurulu tarafından onaylandı.

Yöntem: Toplam 40 sıçan eşit olarak 4 gruba ayrıldı: Grup 1 Kontrol; Grup 2 Egzersiz Kontrol, Grup 3 Diyabet; Grup 4 Diyabet + Egzersiz. Grup 3 ve 4 hayvanlara 24 saatlik aralıklarla günde iki kez 40 mg / kg dozunda intraperitoneal olarak streptozotosin (STZ) enjekte edildi ve böylece diyabet oluşturuldu. Grup 2 ve 4'teki hayvanlar, 4 haftalık bir süre boyunca sıçan koşu bandında 45 dakika boyunca 20m/dk'da koşturuldu. Hayvanların hipokampus dokusu örnekleri, son koşu egzersizinden 24 saat sonra genel anestezi altında alındı. Hipokampus doku örneklerinde doku hasarının göstergesi olarak MDA ve antioksidan aktivitesinin göstergesi olarak GSH düzeyleri spektrofotometrik yöntemle belirlendi.

Bulgular: Çalışmamızda en düşük hipokampus MDA ve en yüksek hipokampus GSH düzeyleri diyabet grubunda (G3) elde edildi ($P < 0.05$). Kontrolün (G1), egzersiz kontrolünün (G2) ve diyabet + egzersiz grubunun (G4) hipokampus MDA ve GSH değerleri birbirinden farklı bulunmamıştır.

Sonuç: Çalışmamızın sonuçları, diyabetik sıçanlarda hipokampus dokusunda GSH seviyelerinin artmasına rağmen önlenemeyen oksidatif stresin 4 hafta boyunca kronik egzersiz ile önlenebileceğini göstermektedir.

Anahtar Kelimeler: kronik egzersiz, diyabet, GSH, hipokampüs, MDA.

Effect of Chronic Running Exercise in Experimental Diabetes Mellitus Rat Model on Lipid Peroxidation in the Hippocampus

Introduction and Objectives: The aim of this study is to investigate the effect of the chronic running exercise in diabetic rats on lipid peroxidation in hippocampus tissue. The study was carried out in Experimental Medicine Research and Application Center of Selçuk University on adult male Wistar rats that were obtained from the same center. The study protocol was approved by the Ethics Committee of Experimental Animals of Experimental Medicine Research and Application Center of Selcuk University.

Methods: A total of 40 rats were equally divided into 4 groups: Group 1, Control, Group 2, Exercise Control, Group 3, Diabetes, Group 4, Diabetes + Exercise. Group 3 and 4 animals were injected with intraperitoneal streptozotocin (STZ) at a dose of 40 mg / kg twice daily at 24-hour intervals, and thus, diabetic occured. Animals in group 2 and 4 ran at 20m/min for 45 min on a rat treadmill during a 4-week period. The hippocampus tissue samples of the animals were taken under general anesthesia 24 hours after the last running

exercise. MDA as an indicator of tissue damage in hippocampus tissue samples and GSH levels as an indicator of antioxidant activity were determined by spectrophotometric method.

SB500

Results: In our study, the lowest hippocampus MDA and the highest hippocampus GSH levels were obtained in the diabetes group (G3) ($P < 0.05$). The hippocampus MDA and GSH values of the control (G1), the exercise control (G2), and the diabetes + exercise group (G4) were not different from each other.

Conclusion: The results of our study show that oxidative stress that cannot be prevented in spite of the increasing GSH levels in hippocampus tissue in diabetic rats can be prevented with chronic exercise for 4 weeks.

Keywords:Chronic Exercise; Diabetes; GSH; Hippocampus;MDA.

DENEYSEL DİABETES MELLİTUS RAT MODELİNDE KRONİK KOŞU EGZERSİZİNİN HİPOKAMPUS ZNT3 SEVİYELERİ ÜZERİNE ETKİSİ

[1]Mehmet Yaşlı, [1]Ömer Ünal, [1]Saltuk Buğra Baltacı, [1]Esma Menevşe, [1]Rasim Moğulkoç, [1]Abdulkerim Kasım Baltacı

[1]Selçuk Üniversitesi Tıp Fakültesi, KONYA

Email : *mehmet_42435@hotmail.com, omer_unal@yahoo.com, bugrabaltaci@icloud.com, esmenevse@yahoo.com, rasimmogulkoc@yahoo.com, baltaci61@yahoo.com*

Giriş ve Amaç: Bu çalışmanın amacı diyabetik sıçanlarda kronik koşu zamanı egzersizinin hipokampus ZNT3 düzeylerine etkisini araştırmaktır. Çalışma, Selçuk Üniversitesi Deneysel Tıp Araştırma ve Uygulama Merkezinde, aynı merkezden elde edilen yetişkin erkek Wistar fareleri üzerinde gerçekleştirildi. Çalışma protokolü, Selçuk Üniversitesi Deneysel Araştırma ve Uygulama Merkezi Deney Hayvanları Etik Kurulu tarafından onaylandı.

Yöntem: Toplam 40 sıçan eşit olarak 4 gruba ayrıldı: Grup 1, Kontrol; Grup 2, Egzersiz Kontrol; Grup 3, Diyabetik Grup; Grup 4, Diyabet + Egzersiz Grubudur. Grup 3 ve 4 hayvanlara 24 saatlik aralıklarla günde iki kez 40 mg / kg dozunda intraperitoneal streptozotosin (STZ) enjekte edildi ve böylece diyabet oluşturuldu. Grup 2 ve 4'teki hayvanlar, 4 haftalık bir süre boyunca sıçan koşu bandında 45 dakika boyunca 20m / dk'da koşturuldu. Hayvanların hipokampus dokusu örnekleri, son koşu egzersizinden 24 saat sonra genel anestezi altında alındı. ZNT3 seviyeleri, ELISA yöntemi ile belirlendi.

Bulgular: Çalışmamızda en düşük hipokampus ZNT3 değerleri diyabet kontrol grubunda (G3) elde edildi ($P < 0.05$). Kontrolün (G1), egzersiz kontrolünün (G2) ve egzersiz grubunun (G4) hipokampus ZNT3 değerleri birbirinden farklı bulunmamıştır.

Sonuç: Çalışmamızın sonuçları diyabetin, sıçanlarda ZNT3 seviyelerinde önemli bir azalmaya yol açtığını göstermektedir. ZNT3 seviyeleri, hipokampal doku hasarının bir belirteci olabilir. Çalışmamız, diyabet-hipokampusta ve egzersiz odaklı çalışmalarda ZNT3 seviyelerinde yapılan ilk çalışmadır.

Anahtar Kelimeler: kronik egzersiz, diyabet, hippokampüs, znt3, sıçan

Effect of Chronic running Exercise in Experimental Diabetes Mellitus Rat Model on Hippocampus ZnT3 Levels

Introduction and Objectives: The aim of this study is to investigate the effect of the chronic runtime exercise in diabetic rats on hippocampus ZNT3 levels. The study was carried out in Experimental Medicine Research and Application Center of Selçuk University on adult male Wistar rats that were obtained from the same center. The study protocol was approved by the Ethics Committee of Experimental Animals of Experimental Medicine Research and Application Center of Selcuk University.

Methods: A total of 40 rats were equally divided into 4 groups: Group 1, Control, Group 2, Exercise Control, Group 3, Diabetes, Group 4, Diabetes + Exercise. Group 3 and 4 animals were injected with intraperitoneal streptozotocin (STZ) at a dose of 40 mg / kg twice daily at 24-hour intervals, and thus, diabetic occured. Animals in group 2 and 4 ran at 20m/min for 45 min on a rat treadmill during a 4-week period. The hippocampus tissue samples of the animals were taken under general anesthesia 24 hours after the last running exercise. ZNT3 levels were determined by ELISA method.

SB502

Results: In our study, the lowest hippocampus ZNT3 values were obtained in the diabetes-control group (G3) ($P < 0.05$). The hippocampus ZNT3 values of the control (G1), the exercise control (G2), and the exercise group (G4) were not different from each other.

Conclusion: The results of our study show that diabetes leads to a significant decrease in ZNT3 levels in rats. ZNT3 levels may be a marker of hippocampal tissue damage. Our study is the first study on ZNT3 levels in diabetes-hippocampus and exercise-oriented studies.

Keywords: chronic exercise; diabetes; hippocampus; znt3, rat.

SB549

DENEYSEL DİABETES MELLİTUS RAT MODELLERİNDE KRONİK KOŞU EGZERSİZİNİN İMMÜN PARAMETRELER ÜZERİNE ETKİSİNİN DEĞERLENDİRİLMESİ

[2]İbrahim Uğurlu, [1]Ömer Ünal, [1]Saltuk Buğra Baltacı, [1]Abdulkerim Kasım Baltacı, [1]Rasim Moğulkoç, [1]Hülya Uçaryılmaz

[1]Selçuk Üniversitesi Tıp Fakültesi, KONYA
[2]KTO Karatay Üniversitesi SHMYO, KONYA

Email : *ibrahim.ugurlu@karatay.edu.tr, omer_unal@yahoo.com, bugrabaltaci@icloud.com, baltaci61@yahoo.com, rasimmogulkoc@yahoo.com, hulyaozdemir@selcuk.edu.tr*

Giriş ve Amaç: Bu çalışmanın amacı, deneysel diabetes mellitus sıçan modellerinde kronik koşu egzersizinin immünolojik parametreler üzerindeki etkisini değerlendirmektir. Bu çalışma ve hayvanların temini Selçuk Üniversitesi Deneysel Tıp Uygulama ve Araştırma Merkezinde gerçekleştirildi. Wistar tipi erkek sıçanlar çalışmaya alındı. Etik kurul onayı ise aynı üniversiteden çalışmadan önce alınmıştır.

Yöntem: 40 sıçan bu çalışmaya dahil edildi ve bunlar da 4 gruba ayrıldı. Her bir grup 10 sıçandan oluşturuldu. Grup 1, sağlıklı sıçanlardan; Grup 2, egzersiz yapılan grup; Grup 3, deneysel diyabet oluşturulan grup ve Grup 4 ise hem diyabet hem de egzersiz yaptırılan gruptan oluşturuldu. 24 saatlik aralıklarla 2 kez 40 mg / kg streptozotsin (STZ) intraperitoneal kullanımı ile deneysel diyabet sıçan modeli yapıldı. Egzersiz yapılan gruplar (grup 2 ve grup4) 4 hafta boyunca günde 45 dakika koşturuldu. Son koşu egzersizi seansından 24 saat sonra, genel anestezi altındaki deneklerden kan örnekleri alındı. EDTA içeren kan tüpleri lenfosit sayısı, T lenfosit tipleri, B lenfositleri, NK hücreleri ve NKT hücreleri için flow sitometri ile değerlendirildi.

Bulgular: T lenfosit ve T yardımcı hücrelerin toplamının B lenfositlere oranı gruplar arasında farklılık göstermemiştir. Sitotoksik T lenfosit oranı grup 1 ve grup 2'de grup 3 ve grup4 ile karşılaştırıldığında çok yüksek olarak bulunmuştur ($p < 0,05$). Grup 3 (sadece deneysel diyabet modelleri) tüm gruplar arasında en düşük NK ve NKT hücre seviyelerine sahiptir ($p < 0,05$). Grup 4 (egzersiz ve diabetes mellitus) ise, NK ve NKT hücre seviyeleri, grup 3'ten daha yüksek bulunmuştur ($p < 0,05$). Grup 4'ün NK ve NKT hücre seviyeleri grup 1 ve grup 2'den düşüktür ($p < 0,05$).

Sonuç: Bu sonuçlar öncelikle immün sistemin diabetes mellitusta çok fazla baskılandığını göstermektedir. Ayrıca kronik egzersiz, diabetes mellitusta sitotoksik hücre disfonksiyonunu arttırmıştır.

Anahtar Kelimeler: kronik egzersiz, diabetes mellitus, bağışıklık, rat

Evaluation of the Effect of Chronic Jogging Exercise on Immunological Parameters in Experimental Diabetes Mellitus Rat Models

Introduction and Objectives: The aim of this study is to evaluate the effect of chronic running exercise on the immunological parameters in experimental diabetes mellitus rat models. This study carried out in the Selcuk University Experimental and Research Department and also the animals supplied from the same department. Wistar type male rats taken for the study. Ethical committee approval was taken from before the same the study from the same university.

Methods: We included forty rats in this study and divided these in to four groups. Each groups contained ten rats. Group 1 was healthy subjects. Group 2 was exercise group. Group 3 was experimental diabetes mellitus and group 4 diabetes mellitus and exercise. We

made the experimental diabetes mellitus rat models with intraperitoneal use of 40 mg/kg streptozotsin (STZ) twice in 24 hours interval. Groups taken exercise (group 2-group 4) runned 45 minutes daily for 4 weeks. 24 hours after the last runnig exercise session we have taken the blood samples from the subjects under the general anesthesia. EDTA contained blood tubes were evaluated with flow cytometry for lymphocyte number, types of T lymphocytes, B lymphocytes NK cells, and NKT cells.

Results: Total T lymphocytes and T helper, B lymphocytes ratio did not differ between groups. Cytotoxic T lymphocytes ratio was very high in group1 and group2 compared with group 3 and group4 ($p<0,05$). Group 3 (only experimental diabetes mellitus models) included had the lowest NK and NKT cell levels between all groups ($p<0,05$). Group 4 (exercise and diabetes mellitus) had higher NK and NKT cell levels than group3($p<0,05$). NK and NKT cell levels of group 4 were lower than the group 1 and group 2($p<0,05$).

Conclusion: These results primarly exhibit this; the immunity is higly suprressed in the diabetes mellitus. Chronic exercise can improve the cytotoxic cell disfunction in diabetes mellitus.

Key words: Chronic exercise; diabetes mellitus; immunity, rat.

SB677

VO2MAKS'IN BELİRLENMESİNDE YENİ BİR DEĞİŞKEN KIRMIZI KAN HÜCRESİ DAĞILIM GENİŞLİĞİ

***[1]Ayhan Taner ERDOĞAN*, [1]Gökhan UMUTLU**

[1]Uluslararası Final Üniversitesi, Girne

Email : *taner.erdogan@final.edu.tr, gokhan.umutlu@final.edu.tr*

Giriş ve Amaç: Yüksek RDW değeri göstergesi olan düşük O2 taşıma kapasitesi ve bozulmuş hücre yapısı ve solunumunun, düşük VO2max ile ilişkili olabileceği düşünülmekle birlikte bu durumun tersi de geçerli olabilir. Bu çalışmanın amacı, RDW ve VO2max arasındaki ilişkiyi belirlemek ve ayrıca erkek sporcularda kırmızı kan hücresi dağılım genişliğinin (RDW) VO2max'ı belirlemede daha yüksek bir varyansa sahip olup olmadığını tespit etmektir.

Yöntem: Çalışmaya 25 sağlıklı erkek (18.54±6.01yıl) sporcu katıldı. Kademeli artan koşubandı protokolü kullanılarak yapılan maksimum egzersiz testi öncesinde açlık venöz kan örneği alındı. RDW - VO2max ve hemoglobin konsantrasyonu [Hb] - VO2max arasındaki ilişkiyi değerlendirmek ve ayrıca VO2max'ta RDW ve [Hb] tarafından açıklanan varyansı belirlemek için çok değişkenli doğrusal regresyon analizi uygulandı. Ayrıca, modellerin uygun olduğunu test etmek için rezidüel grafiği kullanıldı.

Bulgular: RDW ve VO2max (r = -0.58, p = 0.002) ve [Hb] ve VO2max arasında orta derecede anlamlı bir ilişki vardı (r = 0.52, p = 0.007). RDW, VO2max'taki değişimin % 32.9'unu açıklarken (F (1,24) = 11.779, p = 0.002, [% 95 CI: -4.57, -1.14,]), [Hb] varyansın yalnızca % 26.8'ini açıklamaktadır (F (1,24) = 8.81, p = 0.007, [% 95 CI: 1.05, 5.85]).

Sonuç: Sonuç olarak, RDW'nin erkek sporcularda VO2max'ı tahmin etmede daha yüksek varyansa sahip olduğu ve spor bilimleri alanında yeni bir değişken olarak kullanılabileceği kanaatindeyiz.

Red Blood Cell Distribution Width as a novel marker in predicting VO2max

Introduction and Objectives: Higher RDW values, which represent decreased O2 carrying capacity and impaired cellular respiration, would be related to lower VO2max in male athletes or vice versa. The aim of the study was to determine if there is a relationship between RDW and VO2max and if red blood cell distribution width (RDW) accounts for higher variance in predicting VO2max in male athletes.

Equipment and methods: Twenty-six healthy male athletes (18.54±6.01years) participated in the study. Fasting venous blood sample was taken before the maximal exercise test performed on a treadmill using incremental protocol. Multivariate linear regression analysis was applied to assess the association between RDW - VO2max and hemoglobin concentration [Hb] - VO2max and also to determine the percentage of variation explained by RDW and [Hb] in VO2max. In addition, residual graphs were used to confirm the models' fit.

Results: There was a moderate significant correlation between RDW and VO2max (r = -0.58, p = 0.002) and [Hb] and VO2max (r = 0.52, p = 0.007). RDW explained 32.9% of the variability of VO2max (F (1,24) = 11.779, p = 0.002, [95% CI: -4.57, -1.14,]) whereas [Hb] explained only 26.8% of the variance (F (1,24) = 8.81, p = 0.007, [95% CI: 1.05, 5.85]).

Conclusion: In conclusion, RDW accounted for higher variance in predicting VO2max in male athletes and it may be speculated that RDW can be used as a novel marker in the field of sport sciences.

SB680

İSTİRAHAT ENERJİ TÜKETİMİ DEĞERLENDİRİLMESİNDE YAĞSIZ VÜCUT KÜTLE İNDEKSİ VE BEDEN KÜTLE İNDEKSİNİN KULLANIMI

***[1]Ayhan Taner ERDOĞAN*, [1]Gökhan UMUTLU**

[1]Uluslararası Final Üniversitesi, Girne

Email : *taner.erdogan@final.edu.tr, gokhan.umutlu@final.edu.tr*

Giriş ve Amaç: İstirahat Enerji Tüketimi (REE) ve vücut kompozisyonunun belirlenmesi, özellikle sporcularda, fiziksel uygunluğun ve ideal vücut ağırlığının tayin edilmesi, performansın optimize edilmesi ve antrenmanın etkilerini değerlendirilmesi açısından önemlidir. Vücut ağırlığı, 2 kompartman modelin kullanımında Yağ Kütlesi (FM) ve Yağsız Vücut Kütlesinden (FFM) oluşur. Genellikle iskelet kas kütlesi için dolaylı bir belirteç olarak kabul edilen FFM, tüm yağsız dokulardan oluşur. Bu çalışmanın amacı, REE - FFMI (Yağsız Vücut Kütle İndeksi) ve REE - BMI (Vücut Kütle İndeksi) arasındaki ilişkiyi, REE ve vücut kompozisyonu ilişkisi açısından değerlendirmektir.

Yöntem: Çalışmaya 17 sağlıklı erkek sporcu (22.6 ± 1.82yıl, 171.47 ± 7.59cm, 67.2 ± 12.38kg) katıldı. FFM ve FM'yi belirlemek için doğrudan segmental çoklu frekans biyoelektrik empedans analizi uygulandı. Daha sonra FFMI (FFM / boy2) ve BMI (BW / boy2) hesaplandı. REE ölçümü indirek kalorimetri yöntemi ile değerlendirildi. İncelenen değişkenler arasındaki ilişkiyi doğrulamak için non-parametrik Spearman korelasyonu istatistiksel analizi kullanıldı.

Bulgular: REE ve FFMI arasında yüksek (r = 0.75, p = 0.0005) ve REE ile BMI arasında orta düzeyde anlamlı ilişki bulundu (r = 0.55, p = 0.023).

Sonuç: REE ve vücut kompozisyonu değerlendirilmesinde BMI'ın kullanılması yanıltıcı olabilir. Erkek sporcularda FFMI'nın kullanımının daha güvenilir sonuçlar verebileceği söylenebilir.

The use of Fat Free Mass Index and Body Mass Index in evaluating Resting Energy Expenditure

Introduction and Objectives: The determination of Resting Energy Expenditure (REE) and body composition is essential in physical fitness, particularly in athletes, where these measures are commonly used to prescribe optimum body weights, to optimize competitive performance and to assess training impacts. Body weight is divided into fat mass (FM) and fat-free mass (FFM) in the use of 2 compartment model. Fat Free Mass (FFM), generally accepted as an indirect marker for skeletal muscle mass, composes of all nonfat tissues. The purpose of this study was to determine the relationship between REE – FFMI (Fat Free Mass Index) and REE – BMI (Body Mass Index) in the evaluation of REE and body composition.

Methods: 17 healthy male athletes (22.6±1.82year, 171.47±7.59cm, 67.2±12.38kg) were participated in the study. Direct segmental multi- frequency bioelectrical impedance analysis was applied to determine FFM and FM. Then FFMI (FFM/height2) and BMI (BW/height2) was calculated. The REE measurement was assessed via the indirect calorimetry method. A nonparametric statistical analysis, Spearman correlation, was used to verify the relationship between the variables studied.

Results: There was a high correlation between REE and FFMI (r = 0.75, p =0.0005) and moderate correlation between REE and BMI (r = 0.55, p = 0.023).

Conclusion: In the evaluation of REE and body composition using BMI would be misleading. It can be speculated that FFMI may give more reliable results in male athletes.

OA706

ERKEK KAYAKLI KOŞU SPORCULARIN BAZI SERUM LİPİT DÜZEYLERİNİN İNCELENMESİ

***[1]Muhammed Fatih BİLİCİ*, [1]Ömer KAYNAR, [1]Serkan KIZILCA**

[1]Muş Alparslan University, School Of Physical Education And Sports, Muş

Email : *fatihbilic@hotmail.com, o.kaynar@alparslan.edu.tr, serkankizilca@hotmail.com*

Çalışmamızın amacı, erkek kayaklı koşu sporcularının yapmış olduğu uzun süreli dayanıklılık antrenmanlarının bazı serum lipitleri üzerindeki etkisinin araştırılmasıdır. Çalışmaya, kayaklı koşu Türk milli takımında yer alan ve herhangi bir sağlık problemi bulunmayan 12 erkek sporcu (XYaş: 17,33±0,79 yıl, XV.A.:70,58±4,83 kg, XBoy:176,83±5,05 cm) ve herhangi bir sağlık problemi bulunmayan 12 erkek sedanter (XYaş: 17,25±0,96 yıl, XV.A.: 70,17±3,04 kg, XBoy: 173,75±3,04cm) olmak üzere toplamda 24 kişi gönüllü olarak katılmıştır. Sporcu ve sedanterler dinlenik durumdayken kan örnekleri alındı. Biyokimyasal analizler için alınan kan örnekleri 4000 rpm devirde 10 dakika santrifüj edilmiştir. Daha sonra serumların analizi otoanalizör ile yapılmıştır. Çalışmadan elde edilen verilerin değerlendirilmesi ve tabloların oluşturulması amacıyla SPSS (Statistical Package For Social Sciences 23) istatiksel paket programı kullanıldı. Verilerin normal dağılım gösterip göstermediğini tespit etmek için Skewness&Kurtosis değerlerine bakıldı. Analizler için Independent Samples T-Testi kullanılarak anlamlılık düzeyi $p< 0.05$ olarak değerlendirilmiştir. Erkek kayaklı koşucuların yüksek yoğunluklu lipoprotein-kolesterol (HDL) değeri sedanter erkeklere göre istatistiksel olarak anlamlı düzeyde daha yüksek olduğu tespit edildi. ($p<0,05$). LDL(mg/dl), Trigliserid (mg/dl) ve Kolesterol (mg/dL)değerlerinde her iki grup arasında istatiksel olarak anlamlı bir fark olmadığı tespit edilmiştir ($p>0,05$). Araştırma sonucunda, uzun süreli dayanıklılık antrenmanının erkek kayaklı koşucuların serum HDL düzeyinde artışa yol açtığı, diğer serum lipitlerden LDL(mg/dl), Trigliserid (mg/dl) ve Kolesterol (mg/dL) üzerinde istatistiksel olarak anlamlı bir etkisinin olmadığı belirlenmiştir.

Anahtar Kelimeler: Kayaklı koşu, kolesterol, HDL

INVESTİGATİON OF SOME SERUM LİPİD LEVELS OF MALE CROSS COUNTRY SKİERS

Abstract

The aim of this study was to investigate the effect of long-term endurance training on some serum lipids in male cross-country skiers. 12 male athletes from the Turkish national cross-country ski team (XYaş: 17,33±0,79 yıl, XV.A.:70,58±4,83 kg, XBoy:176,83±5,05 cm) and 12 male sedentary (XYaş: 17,25±0,96 yıl, XV.A.: 70,17±3,04 kg, XBoy: 173,75±3,04cm) without any health problems participated in the study voluntarily. Blood samples were taken when athletes and sedentaries were at rest. Blood samples were centrifuged at 4000 rpm for 10 minutes. Then the sera were analyzed by autoanalyser. SPSS (Statistical Package for Social Sciences 23) was used to evaluate the data obtained from the study and to create tables. Skewness & Kurtosis values were examined to determine whether the data showed normal distribution. Significance level was evaluated as $p <0.05$ by using Independent Samples T-Test for analysis. High density lipoprotein-cholesterol (HDL) values of male cross-country skiers were found to be significantly higher than those of sedentary. ($P <0.05$). There was no statistically significant difference between LDL (mg / dl), triglyceride (mg / dl) and cholesterol (mg / dL) values between the two groups ($p> 0.05$). As a result of the study, it was found that long-term endurance training resulted in an increase in serum HDL levels of male cross-country skiers and did not have a statistically significant effect on LDL (mg / dl), Triglyceride (mg / dL) and Cholesterol (mg / dL).

Keywords: Cross-country skiing, cholesterol, HDL

SB752

YOĞUN EGZERSİZ SONRASI UYGULANAN FARKLI TOPARLANMA PROTOKOLLERİNİN BAZI FİZYOLOJİK PARAMETRELERE ETKİSİ

***[1]Fatma TOKAT*, [2]Eser AĞGÖN**

[1]Gazi Üniversitesi Spor Bilimleri Fakültesi, ANKARA
[2]Erzincan Binali Yıldırım Üniversitesi BESYO, ERZİNCAN

***Email :** ftokat.3824@gmail.com, eseraggon@gmail.com*

Giriş ve Amaç Yoğun antrenmanlar sonrası sporcuların bir sonraki antrenmana hazır hale gelebilmeleri için etkin bir yenilenme süreci geçirmeleri gerekmektedir. Yenilenme sürecinin etkinliği bakımından egzersizden sonra yapılan soğuma yöntemleri oldukça önemlidir. Bu araştırmanın amacı: Toparlanma egzersizleri kapsamında, aktif toparlanma, pasif toparlanma, soğuk hidroterapi, masaj ve progresif gevşeme egzersizlerinin toparlanmaya etkilerini belirlemektir. Materyal ve Metod Çalışmaya 9 erkek ve 10 kadın takım sporcusu katıldı. Araştırma grubuna tam dinlenme sonrasında, koşu bandında yoğun egzersiz uygulandı. Egzersiz sonrası 10 dakika pasif toparlanma, aktif toparlanma, soğuk hidroterapi, masaj ve progresif gevşeme egzersizleri uygulandı. Dinlenik halde, yoğun egzersizden hemen sonra, toparlanma egzersizlerinin 5. ve 10. dakikalarında kalp atım sayıları ve kan laktik asit değerleri kaydedildi. Verilerin analizinde tanımlayıcı istatistik, iki yönlü tekrarlı ölçümler varyans analizi ve üç yönlü tekrarlı ölçümler karma varyans analizi kullanıldı. Post-hoc karşılaştırmalar Benferroni düzeltmesi ile yapıldı. Sonuçlar $p \leq 0.05$ anlamlılık düzeyine göre değerlendirildi. Bulgular Araştırmamız sonuçlarına göre; Her bir toparlanma egzersizinin laktik asit ve kalp atım sayısı üzerinde anlamlı azalmalara neden olduğu tespit edildi. ($p<.05$). Toparlanma egzersizlerinin 10. dakikalarında aktif toparlanma ile masaj arasında anlamlı farklılık tespit edildi. Kalp atım sayısı değerlerinde 5. dakikalarda aktif toparlanma ile pasif, masaj, progresif gevşeme egzersizinde farklılık görülürken, 10. dakikalarda aktif toparlanma ile diğer dört uygulama arasında anlamlı farklılık tespit edildi ($p<.05$). Cinsiyetin toparlanma parametreleri açısından etken olmadığı belirlendi. Sonuç Progresif gevşeme egzersizinin laktik asidin uzaklaştırılması ve kalp atım sayısının normale dönmesinde etkili ve uygulanabilir bir yöntem olduğu görülmüştür. Uygulanan soğuma protokolleri karşılaştırıldığında ise aktif toparlanmanın en etkili yöntem olduğu söylenebilir.

Anahtar Kelimeler: Toparlanma egzersizleri, laktik asit, progresif gevşeme egzersizleri.

THE EFFECT OF DIFFERENT RECOVERY PROTOCOLS AFTER INTENSIVE EXERCISE ON SOME PHYSIOLOGICAL PARAMETERS

Introduction and Aim After intensive training, athletes must undergo an effective regeneration process in order to be ready for the next training. In terms of efficiency of regeneration process, cooling methods after exercise are very important. The purpose of this study is to determine the effects of active recovery, passive recovery, cold hydrotherapy, massage and progressive relaxation exercises within recovery. Material and Method Nine male and ten female team athletes participated in the study. After complete rest in the research group, intensive exercise was performed on the treadmill. After exercise, 10 minutes passive recovery, active recovery, cold hydrotherapy, massage and progressive relaxation exercises were applied. At rest, at the 5th and 10th minutes of recovery exercises, heart rate and blood lactic acid values were recorded. In the analysis of data, descriptive statistics, two-way repetitive measurements variance analysis and three-way repetitive measurements mixed variance analysis were used. Post-hoc comparisons were made with Benferroni. The results were evaluated according to $p<0.05$ significance level. Results According to the results of research it was determined that each recovery exercise resulted in significant decreases in lactic acid and heart rate ($p <.05$). At the 10th minute of the recovery exercises, a significant difference was found between active recovery and massage. There were differences in passive, massage, and progressive relaxation exercises with active recovery at the 5th minute, while there was a significant difference between the active recovery and the other four applications at 10 minutes ($p <.05$). It was determined that gender was not effective in terms of

recovery parameters. Conclusion Progressive relaxation exercise was found to be an effective and feasible method for removal of lactic acid and normalization of heart rate. When the cooling protocols are compared, it can be said that active recovery is the most effective method.

Key words: Recovery, lactic acid, progressive relaxation exercises.

SB790

KAS VE TENDON SERTLİĞİ İLE KAS KUVVETİ VE ENDURANSI ARASINDAKİ İLİŞKİNİN İNCELENMESİ

[1]Serkan TAŞ, [2]Nezehat Özgül ÜNLÜER

[1]Toros Üniversitesi Sağlık Bilimleri Yüksekokulu Fizyoterapi Ve Rehabilitasyon Bölümü, Mersin
[2]Ankara Yıldırım Beyazıt Üniversitesi Sağlık Bilimleri Fakültesi Fizyoterapi Ve Rehabilitasyon Bölümü, Ankara

Email : *serkntas@gmail.com,*

Giriş ve Amaç: Bu çalışmanın amacı, sağlıklı genç erkeklerde diz çevresi tendon ve kas sertliği ile diz ekstansiyon kuvveti ve enduransı arasındaki ilişkinin incelenmesidir. Gereç ve Yöntemler: Bu çalışma 19-35 yaş aralığında 33 sağlıklı genç erkeğin katılımıyla gerçekleşti. Çalışma kapsamında rektus femoris kası, vastus medialis obliquus kası, kuadriseps tendonu ve patellar tendona ait sertlik ölçümleri ACUSON S3000 ultrasonografi cihazı ve özel bir yazılım (Virtual Touch Imaging and Quantification; Siemens Medical Solution) kullanılarak yapıldı (Siemens Medical Solution, Mountain View, CA, USA). Bireylerin 60º/sn ve 180º/sn açısal hızda, konstrantik diz ekstansiyon kuvvet ve endurans ölçümleri Biodex Sistem 4® kullanılarak yapıldı (Biodex Corp, Shirley, NY, USA). Bulgular: Değerlendirilen kas ve tendon sertliği değerleri ile 60º/sn da tepe tork ve tepe tork/vücut ağırlığı ve 180º/sn toplam iş değerleri arasında anlamlı bir ilişki olmadığı bulundu ($p > 0,05$). Patellar tendon sertliği kuadriseps tendon sertliğinden daha fazla olduğu bulundu ($p < 0,001$). Bunun yanı sıra vastus medialis oblikus kas sertliği ise rektus femoris kas sertliğinden daha fazlaydı ($p = 0,017$). Sonuç: Elde edilen sonuçlar diz çevresi tendon ve kas sertliği ile kontransik kas kuvveti ve enduransı arasında ilişki olmadığını göstermektedir. Bunun yanı sıra, patellar tendon sertliğinin kuadriseps tendonuna göre, vastus medialis oblikus kas sertliğinin ise rektus femoris kas sertliğine göre daha fazla olduğunu bulundu.

An Investigation of the Relationship Between Stiffness of Muscle and Tendon and Muscle Strength and Endurance

Purpose: The purpose of this study was to investigate the relationship between stiffness of tendon and muscle around the knee with knee extension strength and endurance in health young males. Material and Methods: The study was conducted with 33 health young male between the ages of 19-33 years. The stiffness of rectus femoris muscle, vastus medialis obliquus muscle, quadriceps tendon and patellar tendon was measured with using ACUSON S3000 ultrasonography devise and a customized software program (Virtual Touch Imaging and Quantification; Siemens Medical Solution, Mountain View, CA, USA). Concentric knee extension muscle strength and endurance of individuals was measured with Biodex System 4® in 60º/s and 180º/s velocity (Biodex Corp, Shirley, NY, USA). Results: It was found that there was no significant correlation between assessed muscle and tendon stiffness with peak tork and peak tork/body mass in in 60º/s velocity and total work in 180º/s velocity ($p > 0.05$). Patellar tendon had higher stiffness compared quadriceps tendon ($p < 0.001$). In addition, vastus medialis obliquus muscle stiffness was higher than rectus femoris muscle ($p = 0.017$). Conclusion: Obtained results suggest that stiffness of muscle and tendon around the knee is not related the concentric muscle strength and endurance. In addition, it was found that patellar tendon stiffness was higher compared to quadriceps tendon, while vastus medialis obliquus stiffness was higher than rectus femoris stiffness.

SB848

NÖROGENEZ VE EGZERSİZ

[1]Şerife Vatansever, [1]Kaan Akalp

[1]Bursa Uludağ Üniversitesi Spor Bilimleri Fakültesi/Bursa

Email : *serifevatansever@yahoo.com, dakalp@hotmail.com*

Erişkin hipokampal nörogenez, erişkin beyninde yaşam boyu nöral kök hücrelerden yeni fonksiyonel nöron üretimidir. Uzun yıllar erişkin dönemde beynin yeni nöron üretemeyeceği kabul edilmiştir. Yetişkin hipokampal nörogenezin, belirli öğrenme ve hafıza biçimlerinin bir parçası olduğuna inanılmaktadır. Bilişsel gerilemenin, Alzheimer hastalığı (AD) ve Parkinson hastalığı (PD) gibi yaşlanma ile ilişkili nörodejeneratif hastalıklar ile ilişkili olduğu bilinmektedir. Bu nedenle hipokampal nörogenezin azaltılmasın önlenmesi bu hastalıklar için kritik önem taşımaktadır. Son yıllarda fiziksel egzersiz, yetişkin hipokampal nörogenezin kuvvetli bir uyarıcısı, bilişsel gerileme için potansiyel bir terapi veya yardımcı bir terapötik strateji olarak ortaya çıkmaktadır. Bu derleme, hipokampal nörogenez ve bilişsel korunmada olası fiziksel egzersiz mekanizmaları hakkındaki güncel literatür bilgilerini tartışmaktadır.

Neurogenesis and Exercise

Adult hippocampal neurogenesis is the lifelong production of new functional neurons from neural stem cells in the adult brain. Adult hippocampal neurogenesis is believed to be integral for certain forms of learning and memory. Cognitive decline is well known to associate with ageing-related neurodegenerative diseases such as Alzheimer's disease (AD) and Parkinson's disease (PD). Therefore, prevention of hippocampal neurogenesis reduction should be critical for these diseases. Physical exercise, a potent enhancer of adult hippocampal neurogenesis, has emerged as a potential therapy or an adjunctive therapeutic strategy for cognitive decline. Here we review the current literature on hippocampal neurogenesis and possible mechanisms of physical exercise in cognition preservation.

SB853

KAS HİPERTROFİSİNDE UYDU HÜCRELERİN ROLÜ

[1]Şerife Vatansever, [1]Kaan Akalp

[1]Bursa Uludağ Üniversitesi Spor Bilimleri Fakültesi/Bursa

Email : *serifevatansever@yahoo.com, dakalp@hotmail.com*

İskelet kaslarının optimal yenilenmesi ve adaptasyonu yerleşmiş kök hücreler (uydu hücreler) tarafından düzenlenmektedir. Uydu hücreler sadece kas yenilenmesi ve rejenerasyonundan sorumlu olmayıp aynı zamanda kasın hipertrofik büyümesinden de sorumludurlar. Uydu hücrelerin kas hipertrofisindeki rolüne uzun zamandır kuşku ile bakılmaktadır. Bu derlemede farelerde ve insanlarda uydu hücrelerin kas hipertofisi üzerine etkisi tartışılmıştır. Bu derleme direnç ve dayanıklılık antrenmanlarının her ikisinin de uydu hücre miktarını arttırdığını göstermektedir.

Anahtar Kelimeler: Uydu hücreler, Hipertrofi, Egzersiz.

The Role Of Satellite Cells In Muscle Hypertrophy

Optimal repair and adaptation of skeletal muscle is facilitated by resident stem cells (satellite cells). Satellite cells are not only responsible for muscle repair and regeneration, but also for hypertrophic growth. The role of satellite cells in muscle hypertrophy has long been a debated issue. In this review we will discuss the role of satellite cells on muscle hypertrophy both in mice as well as in humans. This review have shown that both high resistance training and endurance training have yielded an increased number of satellite cells.

Keywords: Satellite cells, Hypertrophy, Exercise.

SB860

KALP ATIM HIZI DEĞİŞKENLİĞİNİ ÖLÇMEK İÇİN AKILLI TELEFON UYGULAMASININ GEÇERLİLİĞİ : SPORCULAR İÇİN PRATİK BİR METOT

***[1]Tuba Melekoğlu*, [1]Abdurrahman Aktop**

[1]Akdeniz Üniversitesi, Spor Bilimleri Fakültesi, Antalya

Email : *tmelekoglu@akdeniz.edu.tr, aktop@akdeniz.edu.tr*

Giriş ve Amaç: Sağlıklı bir kalbin ardışık atımları arasındaki zaman aralıkları metronom gibi aynı değildir. Sempatik ve parasempatik sinirler yoluyla, otonom sinir sistemi kardiyovasküler aktiviteyi düzenler ve otonom kardiyak aktivite kalp atım hızı değişkenliğinin (KAHd) spektral analiziyle takip edilir. KAHd, sporcuların fizyolojik durumunu ölçmek için, son yıllarda bir çok takım ve sporcu tarafından kullanılan ve gittikçe popüler hale gelen, girişimsel olmayan bir ölçüm yöntemidir. Bu araştırmanın amacı, KAHd için Polar H7 göğüs bandı kullanılarak ölçüm yapılan akıllı telefon uygulamasının (Elite HRV) elektrokardiyografi ölçümü ile korelasyonunu ve geçerliliğini değerlendirmektir.

Yöntem: Araştırmaya katılan 20-28 yaş arasındaki 40 sağlıklı gönüllünün kalp atımlarına dair veriler, eş zamanlı olarak nabız ölçer göğüs bandı ve elektrokardiyografi ile, dinlenim halindeyken kontrollü nefes ile 5 dakika boyunca ölçülmüştür. Polar H7 göğüs bandı ile alınan veriler akıllı telefon uygulaması olan Elite HRV ile, EKG-Flex/Pro sensörü ile alınan veriler CardioPro Infinity yazılımı ile sayısallaştırılmıştır. Her iki ölçüm yönteminde elde edilen QRS kompleksleri üstündeki R noktalarına ait normal normal intervallerin standart sapmaları (SDNN), komşu RR intervalleri arasındaki farkın karelerinin ortalamasının karekökü (rMSDD), düşük frekans aralığındaki (0.04–0.15 Hz) güç (LF), yüksek frekans aralığındaki (0.15– 0.4 Hz) güç (HF) ve LF/HF oranı arasındaki ilişki Pearson çarpım-moment korelasyonu ile değerlendirilmiştir.

Bulgular ve Sonuç: Elde edilen verilere göre akıllı telefon uygulaması olan Elite HRV ölçümleri elektrokardiyografi ölçümleri arasında yüksek ilişki bulunmuştur. Araştırma sonuçlarımız Elite HRV uygulamasının; parasempatik düzenlemeyi değerlendirmek için kullanılabileceğini ve sporcuların HRV verilerini elde edebilmeleri için pratik bir yöntem olabileceğini göstermektedir.

Validity Of The Smartphone Application For Examining Heart Rate Variability : A Practical Method For Athletes

Introduction and Purpose: A healthy heart doesn't have the same time intervals such as a metronome between adjacent heartbeats. Through the sympathetic and parasympathetic nerves, the autonomic nervous system regulates cardiovascular activity and autonomic cardiac activity can be monitored through spectral analysis of heart rate variability (HRV). HRV has become a popular and noninvasive assessment to measure physiological state of athletes and is used by many sporting teams and athletes. The aim of this study was to examine the validity and correlation of a smartphone application (Elite HRV) by using Polar H7 chest strap and electrocardiography in the measurement of HRV.

Method: 40 healthy subjects (aged 20-28) were measured for heart rate variables at rest during 5 min of guided breathing using a heart-rate chest strap and electrocardiography, simultaneously. The relationship of standard deviation of normal normal intervals (SDNN) , Root mean square of successive RR interval differences (rMSSD), absolute power of the low- frequency band (0.04–0.15 Hz) (LF), absolute power of the high-frequency band (0.15–0.4 Hz) (HF) and ratio of LF-to-HF power (LF/HF) were evaluated using a Pearson product-moment correlation.

Results and Conclusion: As a result a large relationship was identified between Elite HRV application and electrocardiographic evaluation. Our findings suggest that smart phone HRV application may be useful for assessing parasympathetic modulation and a practical method for HRV data collection for athletes

SB870

10-12 YAŞ ARASI TENİSÇİLERDE BALİSTİK VE STATİK ESNETMENİN BAZI MOTORİK ÖZELLİKLER ÜZERİNE ETKİSİ

[1]Veysel ULUDAĞ, [2]Eylem ÇELİK, [2]Zekeriya ÇELİK, [2]Halit EGESOY

[1]Yukatel Denizlispor Kulübü,Denizli
[2]Pamukkale Üniversitesi Spor Bilimleri Fakütesi,Denizli

Email : *vuludag1365@outlook.com, eylemc@pau.edu.tr, zcelik@pau.edu.tr, hegesoy1@hotmail.com*

GİRİŞ ve AMAÇ İnsan vücudu doğuştan gelen özellikleri nedeniyle diğer bütün canlılar gibi sürekli hareket etmek zorundadır. Bu hareketler yaşamı devam ettirebilmenin yanı sıra sağlık ve spor amaçlı olarak da yapılmaktadır.Bu araştırmanın amacı 10-12 yaş arası tenısçiler üzerinde 6 hafta boyunca uygulanan balistik estenme ve statik esnetme egzersizlerinin 20 m sürat performansı,dikey sıçrama performansı,otur-eriş esnekliği ve çeviklik performansı arasında ki farkı belirlemektir.

YÖNTEM Çalışmaya,Pamukkale Üniversitesi Gençlik Spor Kulübünde düzenli olarak antrenman yapan 24(yaşları ortalaması 10,87±0,83) sporcu katılmıştır.Tüm deneklere çalışma öncesi 10 dakikalık ısınma koşusu(oyun) yaptırıldıktan sonra T çeviklik testi,otur-eriş testi,20 m sürat testi ve aktif skuat sıçrama testi 2 ölçüm olarak uyguanmış ve en iyi dereceleri kayıt edilmiştir.

BULGULAR Verilerin istatiksel analizi için tek yönlü Varyans(anova) analizi yapılmıştır. Anlamlılık düzeyi 0,05 olarak kabul edilmiştir.

SONUÇ Çalışma sonucunda elde edilen veriler değerlendirildiğinde grupların tüm parametre değerleri arasında anlamlı bir fark bulunmamıştır. ($p>0,05$),Ancak grupların çeviklik,esneme,sıçrama ve sürat gelişim değerleri arasında yapılan tek yönlü anova analizi sonucunda ise sadece esneklik gelişim değerleri arasında(statik grup ve kontrol grubu) anlamlı bir fark bulunmuştur.($p<0,05$). Sonuç olarak statik grup ve kontrol grubu arasında esneklik özelliğinde istatiksel açıdan anlamlı bir fark bulunmamıştır.Esnetme egzersizlerinin bazı motorik özellikler üzerinde anlamlı bir etkisinin olduğu bulunmuştur.Germe egzersizlerinin bazı motori özellikler üzerinde anlamlı bir etkisinin olmadığı da belirlenmiştir.

Anahtar Kelimeler:Statik,Balistik,Çeviklik,Tenis

THE EFFECT OF BALLISTIC AND STATIC STRETCHING ON SOME MOTORIC PROPERTIES IN TENNIS PLAYERS BETWEEN 10-12 AGES

INTRODUCTİON and PURPOSE The human body has to act constantly like all living things except for innate beings. In addition to sustaining life, these movements are carried out between ballistic esteem and static stretching exercises, which continue for 6 weeks on tennis players aged 10-12 years to be carried out on health services and research studies to be carried out on this subject, in the vertical park of 20 m speed, between sit- accessibility and agility target. The difference is parameter.

METHOD In the study, 24 (average age 10.87 ± 0.83) speed test and active scat test test were applied regularly at Pamukkale University Youth Sports Club and the best grades were recorded.

RESULTS One-way ANOVA was used for statistical analysis of the data. The degree of significance was accepted as 0.05.

RESULT When the data obtained from the study were evaluated, no significant difference was found between all parameter values of the groups. (P> 0,05). and control group) (p <0.05). As a result, no statistically significant difference was found between flexibility and control group in terms of flexibility feature. Stretching exercises had a significant effect on some motoric properties.

Keywords: Static, Ballistics, Agility, Tennis

SB881

DENEYSEL DİYABET OLUŞTURULMUŞ SIÇANLARDA KRONİK EGZERSİZİN KAS DOKUSUNDAKİ GLUT-4 VE ÇİNKO DÜZEYLERİNE ETKİSİ

***[1]Abdullah BAKUM*, [2]Süleyman PATLAR, [3]Abdülkerim Kasım BALTACI, [3]Rasim MOĞULKOÇ, [3]Saltuk Buğra BALTACI**

[1]Gençlik Ve Spor İl Müdürlüğü, Beyşehir/KONYA
[2]Selçuk Üniversitesi, Spor Bilimleri Fakültesi, Selçuklu/KONYA
[3]Selçuk Üniversitesi, Tıp Fakültesi, Fizyoloji Bölümü, Selçuklu/KONYA

***Email :** abdullahbakum@gmail.com, spatlar@gmail.com, baltaci61@yahoo.com, rasimmogulkoc@yahoo.com, bugrabaltaci@icloud.com*

Giriş ve Amaç: Bu çalışmanın amacı; deneysel diyabet oluşturulmuş sıçanlarda kronik egzersizin kas dokusundaki GLUT-4 ve çinko düzeylerine etkisinin incelenmesidir. Yöntem: Bu çalışma Selçuk Üniversitesi Deneysel Tıp Araştırma ve Uygulama Merkezinden temin edilen Wistar cinsi 39 adet erişkin erkek sıçan üzerinde, aynı merkezde gerçekleştirildi. Araştırmada gruplar şu şekilde oluşturuldu; Kontrol grubu (n=10): Hiçbir tıbbî uygulama ve egzersiz yaptırılmayan grup. Egzersiz grubu (n=10): Hiçbir tıbbî uygulama yapılmayan, 4 hafta süreyle günlük 45 dakikalık kronik koşu egzersizi yaptırılan grup. Diyabet grubu (n=9): Yirmidört saat arayla 40 mg/kg intraperitoneal streptozotosin (STZ) enjekte edilip diyabet oluşturulan, egzersiz yaptırılmayan grup. Diyabet+Egzersiz grubu (n=10): 40 mg/kg intraperitoneal streptozotosin (STZ) enjekte edilip diyabet oluşturulan, 4 hafta süreyle günlük 45 dakikalık kronik koşu egzersizi yaptırılan grup. Çalışmanın bitiminde anestezi altında gruplar halinde hayvanların etik kurallar içerisinde yaşamına son verildi ve doku örnekleri alındı. Alınan doku örnekleri analiz zamanına kadar -80°C'de muhafaza edildi. GLUT-4 analizleri Elabscience marka Elisa test kitiyle gerçekleştirildi. Çinko analizleri Atomik Absorpsiyon Spektrofotometresi cihazında gerçekleştirildi. Bulgular: Çalışmada en yüksek çinko düzeyi kontrol grubunda (P<0,05), en düşük çinko düzeyi ise diyabetli egzersiz grubunda elde edildi. Çalışmada en yüksek GLUT-4 düzeyi diyabet egzersiz grubunda (P<0,05) elde edilirken, en düşük GLUT-4 düzeyi ise diyabet kontrol grubunda elde edilmiştir (P<0,05). Sonuç: Diyabet ve kronik koşu egzersizi kas dokusu çinko düzeylerini önemli ölçüde düşürmektedir. Diyabet, kas çinko düzeyini düşürmede kronik egzersizden daha etkilidir. Diyabet kas dokusu GLUT-4 düzeyini önemli ölçüde baskılarken, egzersiz bu baskıyı ortadan kaldırarak GLUT-4 düzeyini normal değerlerin de üzerine çıkarmaktadır. Anahtar Kelimeler: Diyabet, Kronik Egzersiz, Kas GLUT-4, Kas Çinko

The Effect of Chronic Exercise on Muscle Tissue GLUT-4 and Zinc Levels in Experimental Diabetic Rats

Introduction and Objectives: The aim of this study was to investigate the effect of chronic exercise on muscle tissue GLUT-4 and zinc levels in experimental diabetic rats. Methods: This study was performed on 39 adult male Wistar rats obtained from Experimental Medicine Research and Application Center of Selçuk University. A total of 39 experimental animals were used in this study: Control group (n = 10): No medical practice and no exercise. Exercise group (n = 10): The group which couldn't medical practice, daily 45-minute chronic running exercise group for 4 weeks. Diabetes group (n=9): The group which was injected 40 mg/kg intraperitoneal streptozotocin (STZ) 2 times in 24-hour intervals, Diabetes + Exercise group (n = 10): The group which 40-mg / kg intraperitoneal streptozotocin (STZ) injected into diabetes, daily 45-minute chronic running exercise for 4 weeks. At the end of the four-week study, the animals were sacrificed under the anesthesia and the tissue samples were taken. Tissue samples were stored at -80 until the time of analysis. GLUT-4 analyzes were performed with the Elabscience brand Elisa test kit and the results were recorded as ng / mL and ng / g per gram of tissue. Zinc analyzes were performed on Atomic Absorption Spectrophotometer and the results were calculated as mg / gr tissue. Result: In the study, the highest zinc level was found in the control group (P <0.05) and the lowest zinc level was found in the diabetic exercise group. In the study, the highest GLUT-4 level was obtained in the diabetic exercise group (P <0.05), while the lowest

GLUT-4 level was obtained in the diabetes group (P <0.05). Conclusion: Diabetes and chronic swimming exercise significantly reduce muscle tissue zinc levels. Diabetes is more effective in lowering muscle zinc levels than in chronic exercise. While diabetes significantly suppresses the muscle mass GLUT-4, exercise eliminates this pressure and increases the GLUT-4 level above normal values. In this respect, it can be said that exercise has a significant effect on the prevention of diabetes. Key Words: Diabetes, Chronic Exercise, Muscle GLUT-4, Muscle Zinc

SB883

OVEREKTOMİZE SIÇANLARDA RESVERATROL UYGULAMASI VE YÜZME EGZERSİZİNİN ANTİOKSİDAN SİSTEM VE ELEMENT METABOLİZMASI ÜZERİNE ETKİSİ

***[1]Ubeyde GULNAR*, [2]Vedat ÇINAR, [3]Saltuk Bugra BALTACI, [2]Taner AKBULUT, [4]Engin ŞAHNA, [2]Muhammed Emre KARAMAN, [5]Suleyman PATLAR**

[1]Kilis 7 Aralık Üniversitesi, Beden Eğitimi Ve Spor Yüksekokulu, Kilis/TÜRKİYE
[2]Fırat Üniversitesi, Spor Bilimleri Fakültesi, Elazığ/TÜRKİYE
[3]Selçuk Üniversitesi, Tıp Fakültesi, Fizyoloji Bölümü, Konya/TÜRKİYE
[4]Fırat Üniversitesi, Tıp Fakültesi, Farmakoloji Bölümü, Elazığ/TÜRKİYE
[5]Selçuk Üniversitesi, Spor Bilimleri Fakültesi, Konya/TÜRKİYE

***Email :** ubeydegulnar@kilis.edu.tr, vcinar@firat.edu.tr, bugrabaltaci@icloud.com, takbulut@fırat.edu.tr, esahna@firat.edu.tr, mkaraman@firat.edu.tr, spatlar@gmail.com*

Giriş ve Amaç: Bu çalışmanın amacı; Overektomize Sıçanlarda Resveratrol Uygulaması ve Yüzme Egzersizinin Antioksidan sistem ve element metabolizmasını nasıl etkilediğinin araştırılmasıdır. Yöntem: Çalışma Spraque–Dawley cinsi 56 adet erişkin dişi sıçan üzerinde gerçekleştirildi. Deney hayvanları 8 gruba ayrıldı. Kontrol (G1), Egzersiz(G2), Resveratrol (G3), Resveratrol+Egzersiz (G4), Overektomi+Kontrol (G5), Overektomi+Egzersiz(G6),Overektomi+Resveratrol(G7),Overektomi+Resveratrol+Egzersiz(G8). Dört hafta devam eden çalışmadan sonra hayvanların hepsinden sabah 09:00-10:00 saatleri arasında dekapitasyonla analizlerde kullanılmak üzere kan örnekleri alınarak -80 oC'de muhafaza edilmiştir. Alınan kan örneklerinde kalsiyum, magnezyum, mangan, demir, bakır, çinko, fosfor ve selenyum düzeyleri atomik emisyon cihazında tayin edilmiştir. Serum MDA düzeyinin belirlenmesi Uchiyama ve Mihara yöntemiyle, GSH düzeyleri ise Ellman's metoduyla ölçülmüştür. Bulgular: Çalışmada en yüksek serum MDA ve en düşük GSH düzeyleri, grup 2, grup 5 ve grup 6'da görüldü (P<0,05). En yüksek serum bakır düzeyi grup 6'da en düşük bakır düzeyi ise grup 2,3 ve 4 de elde edildi (p<0,05). Çalışmada, en yüksek serum çinko, kalsiyum ve fosfor düzeyleri, grup 5 ve 6' da elde edildi (P<0,05). En düşük serum çinko, kalsiyum ve fosfor düzeyleri ise grup 1, 3,7 ve 8'de tespit edildi (P<0,05). Sonuç: Overektomize, egzersiz yaptırılan overektomize ve sadece egzersiz yaptırılan sıçanlarda artan serbest radikal üretimi ve doku hasarının resveratrol desteğiyle önlenebileceği sonucuna varılmıştır. Overektomize, egzersiz yaptırılan overektomize sıçanlarda kemik yıkımına bağlı olarak arttığı düşünülen çinko, kalsiyum ve fosfor düzeyleri resveratrol desteğiyle kontrol değerlerine yaklaşmıştır. Anahtar Kelimeler: Egzersiz, Element Metabolizması, Overektomi, Resveratrol, Serbest Radikaller

The Effect of Resveratrol Application and Swimming Exercise on Antioxidant System and Element Metabolism in Ovariectomized Rats

Introduction and Objectives:The aim of this study was to investigate how the administration of resveratrol and swimming exercise affected the antioxidant system and element metabolism in ovariectomized rats. Methods: The study was performed in the Experimental Medicine Research and Application Center of Fırat University, Turkey, with 56 adult female rats of Spraque-Dawley breed obtained from the same center. Lab rats were divided into 8 groups: Control (G1), Exercise (G2), Resveratrol (G3), Resveratrol + Exercise (G4), Overectomy + Control (G5), Overectomy + Exercise (G6), Overectomy + Resveratrol (G7), Overectomy + Resveratrol + Exercise (G8). At the end of four weeks, all lab rats were decapitated between 09:00-10:00 AM and blood samples were obtained for various analyses. Samples were kept at -80oC until analysis. Plasma MDA and erythrocyte GSH levels were measured by the spectrophotometric method and an atomic emission device was used to measure the serum calcium, magnesium, manganese, iron, copper, zinc, phosphorus, and selenium levels. Result: The highest serum MDA and the lowest erythrocyte GSH values were detected in Groups 2, 5, and 6 (P<0.05). The highest serum copper level was found in Group 6 (P<0.05) and the lowest in Groups 2, 3, and 4 (P<0.05). Furthermore, the highest serum zinc, calcium, and phosphorus levels were found in Groups 5 and 6 (P<0.05) and the lowest

in Groups 1, 3, 7, and 8 (P<0.05). Conclusion: Study results showed that 1. in exercise, ovariectomy, and ovariectomy + exercise groups, the increased oxidant damage was prevented by resveratrol support, and 2. in ovariectomy and exercise + ovariectomy the serum zinc, calcium, and phosphorus levels were regulated by resveratrol. Keywords: Exercise, Element Metabolism, Overectomy, Resveratrol, Free Radicals

SB930

ULTRA MARATON KOŞUSU SONRASI GRİ CEVHER VE BEYAZ CEVHER HACMİNDE DEĞİŞİKLİKLER

[1]Rabia Hürrem ÖZDURAK SINGIN, [2]Serkan DÜZ, [3]Niyazi ACER

[1]Hitit Üniversitesi Spor Bilimleri Fakültesi Beden Eğitimi Ve Spor Anabilim Dalı, Çorum
[2]İnönü Üniversitesi Spor Bilimleri Fakültesi Beden Eğitimi Ve Spor Anabilim Dalı , Malatya
[3]Erciyes Üniversitesi Tıp Fakültesi Anatomi Anabilim Dalı, Kayseri

Email : *hurremo@gmail.com*

Giriş ve Amaç Bir çok çalışma, sporda aşırı yüklenmenin insan vücudu üzerindeki olumsuz etkileri göstermekte ve bu durumun atletlerin sağlığını tehdit edebildiğini savunmaktadır. Ultra maratonun organ ve sistemler üzerindeki etkisi pek çok çalışmaya konu olmuştur ancak beyin üzerindeki etkisi hala bilinmemektedir.4487 km mesafelik bir ultra maraton sonrasında koşucuların beyin hacimlerinde azalma olduğu gözlenirken, bazı çalışmalarda ise beyin ödemine bağlı olarak beyin hacminde artış olduğuna dair tartışmalı sonuçlar bildirilmiştir. Bu çalışmanın amacı farklı mesafelerde koşulan ultra maraton sonrasında manyetik rezonans görüntüleme tekniği ile beyinde hacimsel farklılıkları tespit etmektir. Yöntem Etik kurul onayı alındıktan sonra 38, 63 ve 119 km mesafelerde koşan katılımcılardan yazılı onay alınmıştır. Ultra maraton yarışından önce ve sonra toplam 21 orta yaşlı erkek koşucunun beyin taraması, Siemens 3.0 T kullanılarak görüntülenmiştir. Volumetrik 3D veri kümeleri, mıknatıslanma ile hazırlanarak hızlı gradyan yankı T1 dizisi kullanılarak elde edildi. Global gri ve beyaz cevher hacim analizi volBrain programı kullanılarak yapıldı. Bulgular Yarış sonrasında ortalam global gri ve beyaz cevher hacminde yarış öncesi ile karşılaştırıldığında artış olduğu tespit edilmiştir. Beyin omurilik sıvısı hacmi ve intra kraniyal haciminin aynı kaldığı gözlemlenmiştir. Serebrum, serebellum, hipokampus ve beyinin diğer bölümleri ele alındığında koşuya verdikleri yanıtlar arasında farklılıklar olduğu tespit edilmiştir, ancak ön test öncesi ve son test sonrası sonuçlar arasında istatistiksel olarak anlamlı bir fark olmadığı görülmüştür. Sonuç Ultra maraton koşusu sırasında beyin dokusunun gri ve beyaz cevher hacimlerinin artış yönünde eğilim gösterdiği görülmektedir. Her ultra maraton irtifa, mesafe, çevre koşulları, sıcaklık vb. nedenlere bağlı olarak farklılık göstermektedir. Gelecekte gri ve beyaz cevher hacmi değişikliklerini anlamak ve mekanizmada belirleyici faktörleri tanımlamak için çalışmalara ihtiyaç duyulmaktadır. Anahtar Sözcükler: beyin hacmi, Beyaz cevher, Gri cevher, MRI, ultra maraton

Changes In Global Gray Matter And White Matter Volume After Ultra Maraton Running

Background and Aim Many studies demonstrate the impact of extreme sport load on the human body, leading to threatening conditions for athlete's health. Ultra marathon may effect several organs, however brain is still unknown. Brain volume reduction was observed in runners at a distance of 4487 km, whereas several studies reported controversary results such as brain edema depending increased brain volume. The aim of this study was to determine brain volume differences of ultra maraton runners by using repeated magnetic resonance imaging before and after the race. Methods The study was approved by the local ethical committee and written informed consent was obtained from all participants. A total of 21 middle aged male runners brain were scanned before and after the ultra marathon race using 3.0 T Siemens scanner. Volumetric 3D datasets were acquired using a magnetization prepared rapid acquisition gradient echo T1 sequence. Global gray and white matter volume analysis was performed using volBrain. Results Average global gray and white matter volume increased slightly after the race when compared to baseline values obtained before the race. Cerebral spinal fluid volume and intra cranial volume remained same. Cerebrum, cerebellum, hippocampus and all other brain components responded differently to running but there were no statistically significant difference between pretest and post test results. Conclusions Volumertic changes in gray and white matter in brain tissue tends to increase during an ultra marathon running. Each ultra marathone run differs in its nature because of altitude, distance, environmental conditions, heat, etc. Possible mechanisms in this race causing slight increase

in brain gray and white tissue volume might be high level altitude. Further studies must address the exact mechanisms to understand gray and white matter volume changes during ultra marathon running at several distances and altitude in order to find out each factor's contribution.

Keywords: brain volume, White matter, Gray matter, MRI, ultra marathon

EGZERSİZ VE SPOR PSİKOLOJİSİ / EXERCISE AND SPORTS PSYCHOLOGY

SB13

MİLLİ TAKIMDA FARKLI KATEGORİLERDE YARIŞAN GÜREŞÇİLERİN BAŞARI MOTİVASYONLARININ İNCELENMESİ

***[1]Hulusi Alp*, [1]Hulusi ALP**

[1]Süleyman Demirel Üniversitesi Spor Bilimleri Fakültesi

Email : *ekim1778@gmail.com,*

Bu çalışma, betimsel araştırma yaklaşımlarından tarama modeli kullanılarak yapılmıştır. Çalışma, milli takımda farklı kategorilerde yarışan güreşçilerin başarı motivasyonlarını belirlemek amacıyla yapılmıştır. Çalışmanın evrenini, güreş milli takımdaki, 12-15 Nisan yıldızlar zafer turnuvası Antalya, 31 Mart-16 Nisan genç kadınlar güreş milli takımı uluslararası turnuva kampı Yalova, 20 Mart-05 Nisan büyükler serbest güreş a milli takımı Avrupa şampiyonası kampı Ankara/Elmadağ, 15 Nisan- 03 Mart büyükler greko-romen ve u-23 milli takımları Avrupa şampiyonası kampı Bursa'daki kadın ve erkek sporcular oluşturmaktaadır. Çalışmanın örneklemini ise çalışma evreninde yer alan ve çalışmaya gönüllü olarak katılım sağlayan 125 erkek ve 50 kadın sporcu olmak üzere toplam 175 sporcu oluşturmaktadır. Çalışmanın sonunda değerlendirme yapabilmek için spora özgü başarı motivasyon ölçeği (SÖBMÖ) kullanılmıştır. Veriler spss paket programı ile analiz edilmiştir. Verilerin normal dağılım gösterip, göstermediğine kolmogorov smirnov ve shapiro wilk test ile bakılmıştır. Verilerin normal dağılım göstermediği için ikili karşılaştırılmalarda mann whitney u, çoklu karşılaştırılmalarda kruskal wallis test kullanılmıştır. İstatistiksel olarak fark çıkan gruplar arasında farkın hangi gruplar arasında olduğunu tespit edebilmek için post hoc testi kullanılmıştır. Çalışmada elde edilen analiz sonuçlarına göre, cinsiyet değişkeni açısından, yaş değişkeni açısından, spor yapma yılı değişkeni açısından, başarı motivasyonları arasında istatistiksel olarak anlamlı fark olduğu görülmüştür ($p<0.05$). Sporcuların millilik durumu değişkeni ve boy değişkeni açısından başarı motivasyonlarında istatistiksel olarak anlamlı bir fark olmadığı görülmüştür ($p>0.05$). Sonuç olarak, kadın sporcuların, erkek sporculara göre başarısızlıktan kaçınma güdüsü alt maddesinde daha hassas olduğu, sporcuların spor yılı değişkeni açısından 4-6 yıl arsında spor yapanların başarısızlıktan kaçınma güdüsü alt maddesinde, 10 yıl ve üzeri spor yapanlara göre daha fazla hassas olduğu, söylenilebilir. Anahtar Kelimeler: Güreş, Spor, Başarı ve motivasyon

EXAMINING THE SUCCESS MOTIVATION OF WRESTLERS COMPETING IN DIFFERENT CATEGORIES IN THE NATIONAL TEAM

This study was carried out using descriptive research approach. The aim of this study is to determine the motivation of success of wrestlers in different categories in national team. The universe of the study, wrestling national team, 12-15 April stars victory tournament Antalya, 31 March-16 April young women wrestling national team international tournament camp Yalova, 20 March-05 April adults free wrestling a national team European championship camp Ankara / Elmadağ, 15 In April-03 March, the elders of Greco-Roman and U-23 national teams are men and women athletes in the European championship camp Bursa. The sample of the study consisted of 175 male and 50 female athletes (125 male and 50 female) who participated in the study voluntarily. At the end of the study, sport-specific success motivation scale (SÖBMÖ) was used to evaluate. The data were analyzed with spss software. Kolmogorov smirnov and shapiro wilk tests were used to determine whether the data showed normal distribution. Since the data did not show normal distribution, mann whitney u was used for binary comparisons and kruskal wallis test was used for multiple comparisons. Post hoc test was used to determine the difference between the groups with statistically significant difference. According to the results of the study, it was found that there was a statistically significant difference in terms of gender variable, age variable, sports year variable and success motivation ($p <0.05$). There was no statistically significant difference in the motivation of athletes in terms of nationality status and height variable ($p> 0.05$). As a result, it can be said that female athletes are more sensitive in failure avoidance subscale than male athletes, and that athletes are more sensitive in terms of sports year variable than those who do sports failure avoidance subscale between 4-6 years, compared to those who do sports for 10 years or more.

SB22

BASKETBOLCULARDA KİŞİLİK ÖZELLİKLERİ VE DUYGUSAL ZEKÂNIN PERFORMANS ÜZERİNDEKİ ETKİSİ

[1]Kenan Güvensoy, [1]Erman Doğan

[1]Girne Amerikan Üniversitesi Beden Eğitimi Ve Spor Yüksekokulu, GİRNE

Email : *kenanguvensoy@gau.edu.tr, ermandogan82@gmail.com*

Giriş ve Amaç: Kişilik özellikleri; belirli koşullar altındaki belli davranma eğilimleri olarak tanımlanmıştır. Duygusal zekâ ise, duygusal bilgileri işleyebilme becerileri olarak tanımlamıştır. Bu çalışmada; kişilik özellikleri ve duygusal zekânın sporda performans üzerinde nasıl bir etkisi olduğunu incelemek amaçlanmıştır.

Yöntem: Çalışmaya 2018-2019 sezonunda Kuzey Kıbrıs Türk Cumhuriyeti Basketbol Süper Ligi'nde yer alan 53 erkek basketbolcu katılmıştır. Katılımcıların yaş ortalaması 22,72 ve basketbol deneyimi ortalaması ise 11,75 yıldır. Katılımcıların psikometrik ölçümleri Beş Faktör Kişilik Envanteri ve Schutte Duygusal Zekâ Ölçeği ile gerçekleştirilmiştir. Katılımcıların performans ölçümleri için ise 2018-2019 basketbol sezonu boyunca müsabaka istatistikleri kayıt altına alınmış ve Sonstroem ve Bernardo (1982) tarafından geliştirilen performans formülü uygulanmıştır.

Bulgular: Korelasyon analizleri; kişilik özelliklerinin alt ölçeklerinden dışadönüklük, öz denetim ve gelişime açıklık ile performans arasında pozitif yönde anlamlı bir ilişki olduğunu göstermiştir. Sonuçlar aynı zamanda; duygusal zekânın alt boyutlarından iyimserlik ve duyguların kullanımı ile performans arasında pozitif yönde anlamlı bir ilişki ortaya koymuştur. Lineer regresyon analizleri de, kişilik özelliklerinden ve duygusal zekâ özelliklerinden oluşan regresyon modellerinin, performans varyansını anlamlı olarak açıklayabileceğine işaret etmiştir.

Sonuç: Araştırmadan elde edilen sonuçlar dışadönüklük, öz denetim ve gelişime açıklığın performans üzerinde olumlu bir etkisi olabileceğini ortaya koymuştur. Bu sonuçlar; dışadönüklük, öz denetim ve gelişime açıklık kişilik özelliklerinin sporda performans için bir öngörücü olabileceğini göstermiştir. Bu araştırmadan elde edilen bir diğer sonuç ise iyimserlik ve duyguların kullanımının sportif performans ile pozitif ilişkili olduğu şeklindedir. Bu sonuçlar da; duygusal zekâ düzeyleri daha yüksek olan sporcuların daha iyi performans gösterebileceğine işaret etmiştir.

THE EFFECT OF PERSONALITY TRAITS AND EMOTIONAL INTELLIGENCE ON BASKETBALL PLAYERS' PERFORMANCE

Introduction and Objective: Personality traits are defined as certain behaviour tendency under specific conditions. Emotional intelligence is defined as the ability to process emotional information. The present study aimed to examine the effects of personality traits and emotional intelligence on performance in sports.

Method: 53 male basketball players from 2018-2019 season of Turkish Republic of Northern Cyprus Basketball Super League have participated in the study. Participants' average age is 22,72 and their average basketball experience is 11,75 years. For psychometric tests of the participants the Big Five Personality Inventory and the Schutte Emotional Intelligence Scale have been used. And for the performance measurements; the 2018-2019 basketball season game statistics have been recorded and Sonstroem and Bernardo's (1982) performance formula applied.

Results: Correlation analyses showed that extraversion, conscientiousness and openness to experience, which are subscales of personality traits, have significant positive relation with performance. Results also revealed that optimism and utilizations of emotions, which are subdimensions of emotional intelligence, have significant positive relation with performance. Linear regression analyses also indicated that the regression models consisting of personality traits and emotional intelligence traits could explain the significant amount variance of performance.

Conclusion: Results revealed that extraversion, conscientiousness and openness to experience may have positive effect on performance. These results demonstrated that extraversion, conscientiousness and openness to experience personality traits would be a predictor of performance in sports. Results also indicated that optimism and utilization of emotions are positively related to sport performance. These results showed that athletes with higher levels of emotional intelligence would perform better in sports.

OA37

EFFECTS OF SPORTING AND PHYSICAL PRACTICE ON VISUAL AND KINESTHETIC MOTOR IMAGERY VIVIDNESS: A COMPARATIVE STUDY BETWEEN PHYSICALLY ACTIVE AND SEDENTARY TUNISIAN YOUTH FROM 13 TO 15 YEARS OLD.

***[1]Mohamed-Ali DHOUIBI*, [2]Mohamed-Ali DHOUIBI, [3]Dr. Riadh OUERCHEFANI, [1] pr. Mohamed Riadh B. REJEB**

[1]University Of Tunis. Clinical Psychology Laboratory: Intersubjectivity And Culture. Faculté 9 Avril, Tunisia.
[2]University Of Mannouba. Higher Institute Of Sport And Physical Education, Ksar Saïd. Tunisia
[3]University Of Tunis Manar. High Institute Of Human Sciences, Tunisia

***Email :** med.ali.dhouibi@gmail.com, , werchefani.riadh@laposte.net, riadhbenrejeb@yahoo.fr*

This study aimed to determine the impact of sporting and physical practice on motor imagery vividness on 240 Tunisian young boys and girls: 80 athletes, 80 actives and 80 exempted, aged between 13 and 15 years old. This sample was divided into two age-groups: age- group1 (A-G1: subjects aged from 13 to 14 years 6 months) and age-group 2 (A-G2: subjects aged from 14 years 7 months to 15 years 12 months). All participants belong to some high schools and sports clubs in Tunis. Movement Imagery Questionnaire-Revised Second version (MIQ-Rs) and Kinesthetic and Visual Imagery Questionnaire-Long version (KVIQ-20) were used to assess the Visual Motor Imagery (VMI) and the Kinesthetic Motor Imagery (KMI) vividness. Three non-verbal neuropsychological tests (TONI2, CORSI and RVRT) were used to assess visuospatial memory and reasoning processes. Results show that athletes perform significantly higher in VMI and KMI both in MIQ- Rs and KVIQ than active and sedentary groups ($p<0,001$), active group also perform higher than exempted one ($p<0,001$). Then, subjects from A-G2 are more imager than subjects from A-G1. Moreover, boys are better imager than girls. Finally, VMI prevails over KMI. Furthermore, positive correlations either between VMI and KMI or between MIQ-RS and KVIQ in both visual and kinesthetic modalities were noted. Therefore, teachers and coaches are invited to consider the importance of this cognitive skill and to give it special interest during the motor learning process from the young age

SB41

SPORCULARDA OPTİMAL PERFORMANS DUYGU DURUMU VE SPORA BAĞLIKTA EBEVEYN GÜDÜSEL İKLİMİNİN ROLÜ

***[1]İhsan Sarı*, [1]İlgim Bizan**

[1]Sakarya Uygulamalı Bilimler Üniversitesi, Spor Bilimleri Fakültesi, Sakarya

Email : *sariihsan@yahoo.com, ilgimbizan@gmail.com*

Bu araştırmanın amacı sporcuların Optimal Performans Duygu Durumu ve Spora Bağlıkta Ebeveyn Güdüsel İkliminin Rolünün incelenmesidir. Bu amaçla, 82 erkek ve 98 kadın olmak üzere toplam 180 sporcu gönüllü olarak bu araştırmaya katılmıştır. Araştırmaya katılan sporcular hentbol, futbol, karate, taekwondo, voleybol ve bisiklet gibi takım ve bireysel sporlardan kolay ulaşılabilir örnekleme yöntemi ile belirlenmiştir. Veri toplama aracı olarak kişisel bilgi formu, Ebeveyn Güdüsel İklim Envanteri-2, Sürekli Optimal Performans Duygu Durum Ölçeği-2 Kısa Formu ve Sporcu Bağlılığı Ölçeği kullanılmıştır. Elde edilen veriler Pearson korelasyon analizi ve adımsal yöntem ile regresyon analizi kullanılmıştır. Tüm analizlerde anlamlılık düzeyi .05 olarak belirlenmiştir. Yapılan Pearson korelasyon analizi sonucuna göre ebeveyn görev ikliminin güven (r=.37), adanmışlık (r=.34), dinçlik (r=.36), coşku (r=.42), toplam bağlılık (r=.42) ve optimal performans duygu durumu (r=.44) ile pozitif yönde ve anlamlı ilişkili olduğu belirlenmiştir (p<.05). Ebeveyn ego iklimi ise bağlılık ve optimal performans duygu durumu ile anlamlı bir ilişki göstermemiştir. Regresyon analizi sonuçlarına göre ebeveyn görev ikliminin; güven (F(1,178)=28.362, p<.05; düzeltilmiş R2=.13), adanmışlık (F(1,178)=23.903, p<.05; düzeltilmiş R2=.11), dinçlik (F(1,178)=26.867, p<.05; düzeltilmiş R2=.13). coşku (F(1,178)=38.183, p<.05; düzeltilmiş R2=.17), toplam bağlılık (F(1,178)=37.652, p<.05; düzeltilmiş R2 =.17) ve optimal performans duygu durumunu (F(1,178)=42.228, p<.05; düzeltilmiş R2 =.19) anlamlı olarak açıkladığı belirlenmiştir. Elde edilen bulgular genel olarak değerlendirildiğinde sporcuların bağlılıkları ve optimal performans duygu durumlarının yüksek olması için ailelerin görev iklimi sağlamasının önemli olduğu sonucuna varılabilir. Bu bulgular doğrultusunda ailelere bazı öneriler sunulmuştur.

The Role of Parent-Initiated Motivational Climate for Athlete Engagement and Flow

The aim of this study was to investigate the role of parent initiated motivational climate on athletes' flow experience and sport engagement. For this purpose, 82 males and 98 females as a total of 180 athletes voluntarily participated in the research. The athletes participating in the study were determined by convenience sampling method from team and individual sports such as handball, football, karate, taekwondo, volleyball and cycling. Personal data form, Parent-Initiated Motivational Climate Questionnaire-2, Athlete Engagement Questionnaire and Short Dispositional Flow Scale 2. The data was analyzed by Pearson correlation analysis and stepwise regression analysis. In all analyzes, the significance level was determined as .05. According to the Pearson correlation analysis, confidence (r = .37), dedication (r = .34), vigor (r = .36), enthusiasm (r = .42), total commitment (r = .42) and flow (r=.44) was found to be positively and significantly correlated with parent- initiated task involving climate. The parental ego climate did not significantly correlate with athletes' engagement and flow. According to the results of regression analysis, parental task involving climate significantly contributed to; confidence (F (1,178) = 28,362, p <.05; adjusted R2 = .13), dedication (F (1,178) = 23.903, p <.05; adjusted R2 = .11), vigor (F (1,178) = 26.867, p <.05; adjusted R2 = .13), enthusiasm (F (1,178) = 38.183, p <.05; adjusted R2 = .17), total commitment (F (1,178) = 37.652, p <.05; adjusted R2 = .17) and flow (F (1,178) = 42.228, p <.05; adjusted R2 = .19). When the findings are evaluated in general, it can be concluded that it is important for parents to provide a task-involving climate in order to enhance athletes' commitment and flow. In line with these findings, some suggestions were proposed for parents.

SB72

VETERAN BADMİNTONCULARIN SPORA KATILIM GÜDÜLERİNİN İNCELENMESİ

***[1]Nurgül Özdemir*, [2]Aslı Esenkaya**

[1]İzmir Demokrasi Üniversitesi, Sağlık Bilimleri Fakültesi Spor Bilimleri Bölümü, İZMİR
[2]Aydın Adnan Menderes Üniversitesi, Aydın Meslek Yüksek Okulu, Mülkiyet Koruma Ve Güvenlik Bölümü Özel Güvenlik Ve Koruma Pr.

Email : *nozdemir974@gmail.com, asli.esenkaya@adu.edu.tr*

Giriş ve Amaç Bu çalışmanın amacı veteran badmintoncuların spora katılım güdülerinin incelenmesidir. Bu amaç doğrultusunda veteranların spora katılım güdüleri cinsiyet, yaş, gelir durumu, eğitim düzeyi gibi çeşitli kişisel değişkenlere göre değişip değişmediği incelenmiştir. Yöntem Araştırma veteran badmintoncuların spora katılım güdülerini tanımlaması bakımından betimsel tarama modelinde bir çalışmadır. Araştırmanın örneklemini 2019 yılı II. Masterlar Türkiye Badminton Şampiyonasına katılan 120 veteran sporcu oluşturmuştur. Araştırma verilerinin toplanmasında Gill vd. (1983) tarafından geliştirilen, Çelebi (1993) tarafından Türkçe'ye uyarlanan Spora Katılım Güdüsü Ölçeği kullanılmıştır. Verilerin analizinde betimsel istatistiki teknikler, basit korelasyon analizi, t-testi ve tek yönlü anova analizi kullanılmıştır. Bulgular ve Sonuç Araştırma sonucunda veteranların spora katılım güdülerinin ortalamanın üzerinde olduğu görülmüştür. Veteranların spora katılım güdüsünün, ölçeğin hareket ve aktif olma boyutunda gelir durumuna göre, başarı ve statü boyutunda ise müsabakaya katılım nedenine göre farklı olduğu bulunmuştur.

INVESTIGATION OF THE MOTIVATION OF VETERAN BADMINTON PLAYERS TO PARTICIPATION IN SPORTS

Introduction The purpose of this study is to investigate the motivation of veteran badminton players to participate in sports. For this purpose, it was investigated whether the motivation of the veterans to participate in sports changed according to various personal variables such as gender, age, income, education level. Method The study is a descriptive survey model in terms of defining the motivation of veteran badminton players to participate in sports. The sample of the research was composed of 120 veteran players who participated in the Year 2019 II. Masters Turkey Badminton Championships. In the collection of research data, Participation Motivation Questionnaire developed by Gill et al. (1983) and adapted to Turkish by Çelebi (1993) was used. Descriptive statistical techniques, simple correlation analysis, t-test, and one-way ANOVA analysis were used in the analysis of the data. Findings and Conclusion As a result of the research, it was observed that the motivation of veterans to participate in sports was above average. The study found that the motivation of the veterans to participate in sports differ by income status in the dimension of motion and being active of the scale, and by reason of participation in the competition in the dimension of success and status of the scale.

SB83

SPOR SALONU KULLANAN BİREYLERİN SOSYAL ÖZ-YETERLİK, ÖZ GÜVEN VE ALGILANAN STRES DÜZEYLERİNİN İNCELENMESİ (GİRESUN İL ÖRNEĞİ)

***[1]Kürşad Han Dönmez*, [1]Şevki Kolukısa, [2]Serap Atay**

[1]Giresun Üniversitesi Spor Bilimleri Fakültesi
[2]Giresun Üniversitesi Sağlık Bilimleri Enstitüsü

***Email :** donmezhan28@gmail.com, sevki.kolukisa@giresun.edu.tr,*

Giriş ve Amaç: Bu çalışma; spor salonunu kullanan bireylerin sosyal öz-yeterlik, öz güven ve algılanan stres düzeylerini incelemek amacıyla yapılmıştır.

Yöntem:Araştırmaya, 2019 yılı ocak ve mayıs ayları arasında Giresun ilinde özel olarak çalışan spor salonlarına gelen 179 birey katılmıştır. Araştırmada, ölçme araçları olarak sosyal öz-yeterlik envanteri, öz güven ölçeği ve algılanan stres ölçeği kullanılmıştır.

Bulgular ve Sonuç: Toplam sosyal öz-yeterlik konusunda eğitim durumlarına göre spor salonunu kullanan bireylerin puanları arasında anlamlı bir fark ortaya çıkmıştır. Bu fark yüksek öğretimden mezun olan bireylerin puanlarının, orta öğretimden mezun olan bireylerin puanlarından, daha yüksek olmasından kaynaklanmıştır. Toplam öz-güven konusunda eğitim durumlarına göre spor salonunu kullanan bireylerin puanları arasında anlamlı bir fark ortaya çıkmıştır. Bu fark yüksek öğretimden mezun olan bireylerin puanlarının, orta öğretimden mezun olan bireylerin puanlarından, daha yüksek olmasından kaynaklanmıştır. Toplam algılanan stres konusunda aylık gelir düzeylerine göre spor salonunu kullanan bireylerin puanları arasında anlamlı bir fark ortaya çıkmıştır. Bu fark aylık geliri 3001-5000 lira arası olan bireylerin puanlarının, aylık geliri 1000-3000 lira arası olan bireylerin puanlarından ve aylık geliri 5001 ve üzeri lira olan bireylerin puanlarından daha yüksek olmasından kaynaklanmıştır.

Investigation of Social Self-efficacy, Self-confidence and Perceived Stress Levels of Individuals Using Fitness Centers (Case of Giresun Province)

İntroduction and Purpose: Study was conducted to examine the social self-efficacy, self-confidence and perceived stress levels of the individuals using the fitness centers.

Method: A total of 179 individuals were participated in the study, which are using the fitness centers in Giresun province between January and May 2019. As measurement tools, social self-efficacy inventory, self-confidence scale and perceived stress scale were used.

Findings and Conclusion: There was a significant difference between the scores of individuals using fitness centers according to their educational level in terms of total social self-efficacy. The difference was based on the scores of individuals graduated from higher education is higher than those of individuals graduated from secondary education. There was a significant difference between total self-confidence scores of individuals using fitness centers according to their educational status. The difference was stem from the scores of individuals graduated from higher education is higher than those of individuals graduated from secondary education. There was a significant difference between the scores of individuals using the fitness centers according to their monthly income levels. The reason of this difference is caused by the individuals, whose monthly income is between 3001-5000 TRY, have higher scores than the individuals that have a monthly income of 1000-3000 TRY and 5001TRY.

SB86

FUTBOLCULARIN SPORU ERKEN BIRAKMASINDA ZORBALIĞIN ETKİSİ

[1]Hakan Saraç, [2]Nazmi Bayköse

[1]Marmara Üniversitesi,İstanbul
[2]Akdeniz Üniversitesi , Antalya

Email : *hakannsaracc@gmail.com, nazmibaykose@gmail.com*

Araştırmanın amacını sporu erken bırakan futbolcuların karşılaştıkları zorbalık deneyimlerinin incelenmesi oluşturmaktadır. Akademi liglerinde oynamış 8 futbolcu ile görüşülmüştür. Araştırmaya ilişkin detaylı bilgi toplanması amacıyla nitel araştırma yöntemleri veri toplama tekniklerinden derinlemesine bireysel görüşmeler gerçekleştirilmiştir. Araştırma sonucunda araştırmaya katılan futbolcuların fiziksel, duygusal ve sosyal zorbalık türleriyle karşılaştıkları belirlenmiştir. Bu deneyimlerin katılımcıların sporu erken bırakmasına neden olan etkenlerden oldukları ifade edilmiştir.

Effect of Bullying in Quitting Early the Sport of Football Players

The purpose of the research is to examine the experiences of bullying of footballers who quitting the sport early. 8 footballer have been interviewed who played in TFF akademy leagues. In order to amass detail information related the subject, the qualitative method of data amassed technique has been used in individual interviews. Consequently, İt has been determined that Footballers encountered a range of bullying kinds such as physical, emotional, social. It has been stated that this experiences cause footballer's quitting the sport early.

SB87

10-15 YAŞ GRUBU YÜZÜCÜLERİN BENLİK SAYGISI VE YAŞAM DOYUMLARININ ARAŞTIRILMASI

[1]Süleyman Çalım , [2]İlhan Toksöz, [3]Durmuş Ümmet

[1]Trakya Üniversitesi Sağlık Bilimleri Enstitüsü Beden Eğitimi Ve Spor Anabilim Dalı
[2]Trakya Üniversitesi Kırkpınar BESYO/Türkiye
[3]Marmara Üniversitesi Atatürk Eğitim Fakültesi /Türkiye

Email : *calim_79@hotmail.com, toksozilhan22@gmail.com, dummet@marmara.edu.tr*

Bu araştırmanın amacı aktif olarak yüzme sporuyla uğraşan; 10-15 yaş arası kız- erkek yüzücüler ile aynı yaş grubu sporla ilgilenmeyen çocukların benlik saygısı ve yaşam doyumu düzeylerinin farklılaşıp farklılaşmadığını ortaya koymaktır. Araştırmanın evrenini Edirne ve İstanbul'da yaşayan 10-15 yaş arasındaki yüzücü ve spor ile ilgilenmeyen bireyler oluşturmaktadır. Araştırmanın örneklemini ise Edirne ve İstanbul'da yaşayan 10-15 yaş arasındaki 150 yüzücü ve 80 spor ile ilgilenmeyen bireyler oluşturmaktadır. Çalışmadaki verilerin analizinde yüzücülerin demografik özelliklerini betimleyici frekans ve yüzde dağılım değerleri saptanmıştır. İki kategori içeren değişkenler için normal dağılım gösteren verilerde bağımsız örneklemler t-testi kullanılmıştır. Üç ve daha fazla kategorili değişkenlerde ise normal dağılım gösteren verilerde Tek Yönlü Varyans Analizi (ANOVA) Tekniği ve gruplar arasındaki farklılıkların kaynağını görmek için ise Tamamlayıcı Scheffe Testi, parametrik olmayan veriler için ise Kruskal Wallis-H ve Mann Whitney U Testi kullanılmıştır. Yüzücülerin benlik saygıları ile yaşam doyumu toplam ve alt boyut puanları arasındaki ilişkileri belirlemek amacıyla Pearson Momentler Korelasyon Tekniği kullanılmıştır. Araştırmanın bulgularına göre benlik saygısı düzeyinin yüzücü olan ve spor ile ilgilenmeyen katılımcılarda istatistiksel olarak değişmediği görülmektedir. Bu bulguya göre yüzme sporu ile ilgilenen ve spor ile ilgilenmeyen katılımcıların benlik saygıları değişmemektedir. Ayrıca; yüzücü olan ve spor ile ilgilenmeyen katılımcıların yaşam doyumu aile ve benlik alt boyut puanlarının anlamlı düzeyde değiştiği ve değişim yüzücü olanların lehine olduğu tespit edilmiştir. Başka bir ifade ile yüzücü olanların yaşam doyumu aile ve benlik puanları spor ile ilgilenmeyenlerden anlamlı düzeyde daha yüksektir. Son olarak, yüzücülerin benlik saygısı toplam ve yaşam doyumu toplam ve tüm alt boyut puanları arasında pozitif yönde istatistiksel olarak anlamlı ilişkiler olduğu görülmüştür. Bu bulguya göre yüzücülerin benlik saygıları arttıkça yaşam doyumları da artmaktadır. Anahtar Kelimeler: Benlik saygısı, yaşam doyumu, yüzme, nicel araştırma.

The Investigation of self -Esteem and Life Satisfaction Levels of Swimmers Who Are 10-15 Age Groups

The aim of this study is to determine whether the self-esteem and life satisfaction levels of children who are active in swimming and who are not interested in sports with girls-boys aged between 10 and 15 years old are. The population of the study consists of individuals who are not interested in sports and swimmers between 10-15 years of age in Edirne and Istanbul. The sample of the study consisted of 150 swimmers and 80 individuals who are not interested in aged between 10-15 years living in Edirne and Istanbul. Independent samples t-test was used for data with normal distribution for variables with two categories. One-way analysis of variance (ANOVA) technique was used for data with normal distribution in three and more categorical variables, while the complementary Scheffe test and Kruskal Wallis-H and Mann Whitney U test were used for nonparametric data. Pearson Moments Correlation Technique was used to determine the relationship between self-esteem and life satisfaction total and sub-dimension scores. According to the findings of the study, it was observed that the level of self-esteem did not change statistically in the participants who were swimmers and not interested in sports. According to this finding, the self-esteem of the participants who are interested in swimming and who are not interested in sports do not change. In addition, it was determined that life satisfaction and family and self sub dimension scores of the participants who are swimmers and not interested in sports changed significantly in favour of the swimmers. In other words, the life satisfaction of the swimmers is significantly higher than the participants who not interested in sports. Finally, there was a statistically significant relationship between the total and life satisfaction total

SB121

SPORDA DÖNÜŞÜMCÜ LİDERLİK ve PERFORMANS: BİR MODEL DENEMESİ

***[1]Sinan Yıldırım*, [2]Ziya Koruç**

[1]Pamukkale Üniversitesi Spor Bilimleri Fakültesi, Denizli
[2]Hacettepe Üniversitesi Spor Bilimleri Fakültesi, Ankara

Email : *snysbf@gmail.com, zkoruc@hacettepe.edu.tr*

Amaç Bu araştırmanın amacı, antrenörün dönüşümcü lider davranışlarının, sporcunun temel psikolojik gereksinimi, tükenmişliği, yarışma kaygısı, iyi olma hali değişkenlerinin aracılığında sporcunun performansına etkisini bir model kapsamında incelemektir. Yöntem Araştırma grubu 16–20 yaş aralığında 391 erkek futbolcudan (ort.yaş=17.30±1.12 yıl) oluşmaktadır. Veri toplama araçları Çok Faktörlü Liderlik Ölçeği, İhtiyaç Doyumu Ölçeği, Sporda Yarışma Kaygı Testi, Sporcu Tükenmişlik Ölçeği, Psikolojik İyi Oluş Ölçeği ve Pozitif ve Negatif Duygu Ölçeğidir. Performans ölçümleri için Vallerand ve arkadaşlarının (2008) ölçüm yöntemi tercih edilmiştir. Verilerin analizinde yapısal eşitlik modeli kullanılmıştır. Bulgular Dönüşümcü liderlik ve temel psikolojik gereksinimler (r=0.46;t=7.73); temel psikolojik gereksinimler ve iyi olma hali (r=0.53;t=7.51) arasında anlamlı pozitif ilişkiler; temel psikolojik gereksinimler, kaygı (r=-0.70;t=-7.89) ve tükenmişlik (r=-0.77;t=-9.65) arasında anlamlı negatif ilişkinin olduğu bulunmuştur. Performansla olan ilişkilerde dönüşümcü liderlik (r=0.25;t=3.06) ve iyi olmanın (r=0.24;t=2.77) performansı anlamlı pozitif yönde etkilediği; tükenmişliğin (r=-0.35;t=-3.21) ise performansı negatif etkilediği bulunmuştur. Temel psikolojik gereksinimler (r=-0.20;t=-0.75), kaygı (r=-0.08;t=-0.78) ve negatif duyguların (r=-0.09;t=-0.95) performansla ilişkilerinin anlamlı olmadığı bulunmuştur. Model veri uyum indeksi değerleri (χ2/sd=2.06, RMSEA= 0.058, NNFI=0.94, CFI=0.94, SRMR=0.69) yeterli uyumu işaret etmektedir. Sonuç Sonuç olarak, antrenörün dönüşümcü lider davranışlarının doğrudan ve dolaylı yoldan performansı anlamlı şekilde etkilediği ortaya çıkmıştır. Bu çalışmada öngörülen model doğrulanmıştır. Yaşam doyumu, pozitif-negatif duygular, kaygı, tükenmişlik gibi iyi olma hali ve psikolojik sağlıkla ilişkili kavramların performans üzerinde de önemli etkilerinin olduğu ortaya çıkmıştır. Antrenör dönüşümcü liderlik davranışı gösterdiğinde sporcunun temel psikolojik gereksinimleri etkilenmekte bu da sporcunun yaşam doyumu ve pozitif duyguları gibi olumlu değişkenlerin etkisini arttırırken; sporda yarışma kaygısı, tükenmişlik ve negatif duygular gibi olumsuz değişkenlerin etkisini azaltmaktadır. Olumlu değişkenlerin pozitif yönde artışı ve olumsuz değişkenlerin etkisinin azalışı; diğer bir deyişle sporcunun psikolojik sağlığının olumlu yönde desteklenmesi sporcunun performansında anlamlı bir değişim yaratmaktadır.

TRANSFORMATIONAL LEADERSHIP AND PERFORMANCE IN SPORTS: TESTING A MODEL

Purpose Purpose of this study was examining effects of transformational leadership on athletes' performance in the mediation of athletes' basic psychological needs, burnout, competition anxiety and well-being. Method Sample was consisted of 391 soccer players aged between 16-20 years (Mage=17.30, SD=1.12 years). Scales used in this study were; Multifactor Leadership Questionnaire, Needs Satisfaction Scale, Athlete Burnout Measure, The Satisfaction with Life Scale, Positive and Negative Affect Scale, Sport Competition Anxiety Test. The measurement method of Vallerand et al. (2008) was preferred for performance measurements. Structural Equation Modelling was employed in data analysis. Findings Positive and significant relationships were found between transformational leadership and basic psychological needs (r=0.46;t=7.73) and, basic psychological needs and wellbeing (r=0.53;t=7.51). Whereas, negative and significant relationship was found among basic psychological needs, anxiety (r=-0.70;t=-7.89) and burnout (r=-0.77;t=-9.65). Transformational leadership (r=0.25;t= 3.06) and well-being (r= 0.24;t=2.77) affect athletes' performance positively; while burnout (r=-0.35;t=-3.21) was found to affect performance negatively. Relationships of basic psychological needs (r=-0.20;t=-0.75), anxiety (r=-0.08;t=-0.78), and negative emotions (r=-0.09;t=-0.95) with athletes' performance were not found to be significant. Model-fit indices (χ2/df =2.06, RMSEA= 0.058, NNFI=0.94, CFI=0.94, SRMR=0.69) signified acceptable threshold. Results Consequently, the transformational leadership behaviors of the coach were found to be significantly influenced to the goal of direct and indirect way. In this study, the predicted model was confirmed. Life satisfaction, positive-negative emotions, anxiety, well-being and burnout such as psychological health-related concepts were found to have significant effects on performance. When coach displays

transformational leadership behavior, athletes' basic psychological needs are affected. This effect causes increase in positive variables such as life satisfaction and positive emotions of the athlete. In addition, this mediation decreases the effects of negative variables such as competition anxiety, burnout and negative emotions in sports. As a result, increases in positive variables and decreases in negative variables; in other words,

SB124

BADMİNTON SPORCULARININ MUTLULUK VE SOSYALLEŞME DÜZEYLERİNİN İNCELENMESİ

***[1]Rıdvan Ergin*, [2]Egemen Ermiş, [3]Alp Erilli, [2]Seydi Ahmet Ağaoğlu**

[1]Kırşehir Ahi Evran Üniversitesi, Kırşehir
[2]Ondokuz Mayıs Üniversitesi, Samsun
[3]Cumhuriyet Üniversitesi, Sivas

***Email :** rdvnergin.edu@gmail.com, egedeath@hotmail.com, aerilli@hotmail.com, ahmetsa@omu.edu.tr*

Amaç: 14-18 yaş badminton sporcularının farklı değişkenlere (cinsiyet, yaş, boy, kilo, spor yaşı, kategori, ilgilendiğiniz spor branşını nasıl yapıyorsunuz (İSBNY), sporla ilgilenme amacınız (SİA)) göre mutluluk ve sosyalleşme düzeylerini incelemek amacı ile yapılmıştır.

Materyal ve Metot: Çalışmaya 2018 yılı 19 Yaş Altı Türkiye Badminton Şampiyonasına katılan sporculardan Kolayda Örnekleme yöntemine göre 236 (Kadın: 120, Erkek: 116) badminton sporcusu katılmıştır. Araştırmada veri toplama aracı olarak, Hills ve Argyle (2002) tarafından geliştirilen ve Doğan ve Sapmaz (2012) tarafından geçerlilik ve güvenilirliği yapılan "Oxford Mutluluk Ölçeği OMÖ)" ve Şahan (2007) tarafından geliştirilen ''Sosyalleşme Ölçeği (SÖ)'' (Akt: Yıldız, 2015) uygulanmıştır. Araştırmada kullanılan ölçeklerin araştırma için güvenirlik katsayısı OMÖ α = 0,818 ve SÖ α = 0,911 olarak hesaplanmıştır. Verilerin analizinde SPSS 25 programı kullanılarak tüm istatistiksel testlerde anlamlılık düzeyi p>0,05 olarak alınmıştır.

Bulgular: OMÖ ve SÖ için hem cinsiyet bakımından hem de oyuncuların milli olma durumları bakımından ayrı ayrı istatistiksel olarak fark yoktur (p>0,05). Buna ilaveten yaş, İSBNY, kategori-1 ve kategori-2 değişkenleri bakımından ayrı ayrı istatistiksel olarak fark olmadığı görülmektedir (p>0,05). Cinsiyete göre bu 2 ölçek arasındaki korelasyon katsayıları; kadınlar için r=0,65 ve erkekler için r=0,47 olarak hesaplanmıştır. Kadın sporcuların verdikleri cevaplar bakımından bu 2 ölçek arasında daha yüksek bir ilişki olduğu söylenebilir. Her 2 katsayı da tüm kategorilerde istatistiksel olarak anlamlı bulunmuştur (p<0,05). Yaş kategorisi için bu 2 ölçek arasındaki korelasyon katsayıları; 14 yaş r=0,42, 15 yaş r=0,60, 16 yaş r=0,82, 17 yaş r=0,33 ve 18 yaş r=0,53 olarak hesaplanmıştır. 16 yaş kategorisindeki sporcuların OMÖ ve SÖ arasında en yüksek kuvvetli ilişki katsayısına sahip oldukları görülmektedir. Her 2 katsayı da tüm kategorilerde istatistiksel olarak anlamlı bulunmuştur (p<0,05).

Sonuç: 14-18 yaş badminton sporcularında mutluluk ve sosyalleşme düzeylerinin kadın sporcularda ve 16 yaş gurubunda daha yüksek bir ilişkiye sahip olduğu saptanmıştır.

ANALYSIS OF HAPPINESS AND SOCIALIZATION LEVELS OF BADMINTON ATHLETES

Aim: The aim of this study was to investigate happiness and socialization levels of badminton athletes between 14 and 18 according to different variables (gender, age, height, weight, sport age, category, how sports branch is done (SBI), aim to engage in sports (AIS).

Material and Method: 236 badminton athletes (Women: 120 Men: 116) who participated in 2018 U19 Turkey Badminton Championship were included. "Oxford Happiness Scale (OHS)" developed by Hills and Argyle (2002) and tested for validity and reliability by Doğan and Sapmaz (2012) and ''Socialization Scale (SS) developed by Şahan (2007) (cited from: Yıldız, 2015) were used as data collection tool. Reliability coefficient of the scales was OHS α = 0.818 and SS α = 0.911. SPSS 25 program was used in data analysis and significance level was taken as p>0,05.

Results: There were no statistical significant differences between athletes in terms of gender and being national team athlete for OHS and SS (p>0,05). No statistically significant difference was found in age, SBI, category-1 and category-2 variables (p>0,05). Correlation

coefficients between two scales according to gender were r = 0.65 for women and r = 0.47 for men. A higher relationship was found between these two scales in terms of female athletes' answers. Both coefficients were statistically significant in all categories (p<0,05). For age category, correlation coefficients between two scales were; 14 years r = 0.42, 15 years r = 0.60, 16 years r = 0.82, 17 years r = 0.33 and 18 years r = 0.53. It is seen that 16 years old athletes have the strongest correlation coefficient between OHS and SS. Both coefficients were statistically significant in all categories (p<0,05).

Conclusion: It was found that happiness and socialization levels of badminton athletes between 14 and18 were higher in female athletes and in athletes 16 years old.

SB134

KİCK BOKS SPORCULARININ FAİR PLAY ALGILARININ İNCELENMESİ

[1]Tamer KARADEMİR, [1]Mert KARADEMİR, [1]Muhammed Zahid AÇAK

[1]Kahramanmaraş Sütçü İmam Üniversitesi Beden Eğitimi Ve Spor Yüksekokulu

Email : *tamer.karademir@hotmail.com, merttingen@gmail.com, zahidacak@gmail.com*

Giriş ve Amaç: Bu araştırmanın amacı; Kick Boks sporcularının Fair-Play algılarının incelenmesidir. Yöntem: Araştırmanın örneklem grubunu, 2019 yılında Kahramanmaraş ilinde düzenlenen Gençler Türkiye Okullar Kick Boks Şampiyonası'na katılan 54'ü erkek, 31'i kadın toplam 85 sporcu oluşturmuştur. Araştırmada veriler; kişisel bilgi formunun yanı sıra Vallerand ve ark, (1997) tarafından geliştirilmiş olan ve Balçıkanlı, (2009) tarafından Türkçeye uyarlanan "Çok Boyutlu Sportmenlik Yönelimi Ölçeği" kullanılarak elde edilmiştir. Verilerin analizinde ikili karşılaştırmalar için Mann Whitney-U Testi ve çoklu karşılaştırmalar için ise Kruscal Wallis testi kullanılmıştır. Bulgular: Araştırma verilerinden elde edilen bulgular sporcuların cinsiyet ve yaş değişkenine göre Fair Play algılarının benzer yapıda olduğunu gösterirken, sporculuk geçmişi yılı, aylık gelir durumu ve boş zamanları değerlendirme durumu değişkenleri açısından bakıldığında ise Fair Play algılarının istatistiksel olarak anlamlı farklılık gösterdiği tespit edilmiştir ($p<0.05$). Sonuçlar: Araştırma sonucunda, araştırmaya katılan Kıck Boks sporcularının Fair Play algılarınn cinsiyet ve yaş özelliklerine göre benzer yapıda olduğu, 4-6 yıl arası sporculuk geçmişi olanlar ile 3001 TL ve üzeri aylık gelir durumuna sahip olanların rakiplerine daha saygılı oldukları, boş zamanlarını televizyon izleyerek geçirenlere kıyasla boş zamanlarını çoğunlukla antrenman yaparak değerlendirenlerin, sporda sorumluluklara daha fazla bağlı olmanın yanı sıra sosyal normlara da daha uyumlu oldukları sonucuna ulaşılmıştır.

Anahtar Kelimeler: Spor, Fair Play, Kick Boks

Investigation of kickboxing athletes' fair play perceptions

Introduction and Aim: This study aims to investigate fair play perceptions of kickboxing athletes. Method: The research sample consists of 85 athletes (54 male and 31 female) who attended the 2019 Juniors Turkish National Universities Kickboxing Championship, in Kahramanmaraş province. The data are obtained using a personal information form and Multidimensional Sportsmanship Orientations Scale (MSOS), developed by Vallerand et al. (1997), validity and reliability study for the Turkish language done by Balçıkanlı (2009); Mann Whitney-U Test is used for pairwise comparisons; Kruskal Wallis test is used for multiple comparisons. Findings: The study shows that the fair play perceptions are similar in terms of gender and age, yet there are statistically significant differences in terms of experience, monthly income, and leisure time variables ($p<0.05$). Results: The findings are as follows: fair play perceptions of kickboxing athletes are similar in terms of age and gender; athletes with 4-6 years of experience, and a monthly income of over 3001 TL are more respectful to their opponents; compared to athletes who watch TV in their free time, those who do training are more committed to their responsibilities in sports, and they are more in compliance with social norms.

Keywords: Sports, Fair Play, Kickboxing

SB135

SPOR BİLİMLERİ ALANINDA ÖĞRENİM GÖREN ÜNİVERSİTE ÖĞRENCİLERİNİN YAŞAM BOYU ÖĞRENME EĞİLİMLERİ ÜZERİNE BİR ARAŞTIRMA

[1]Tamer KARADEMİR, [1]Mert KARADEMİR

[1]Kahramanmaraş Sütçü İmam Üniversitesi Beden Eğitimi Ve Spor Yüksekokulu

Email : *tamer.karademir@hotmail.com, merttingen@gmail.com*

Giriş ve Amaç: Bu araştırmada spor bilimleri alanında farklı üniversitelerde öğrenim gören üniversite öğrencilerinin yaşam boyu öğrenme eğilimlerinin farklı değişkenler açısından nasıl şekillendiğini belirlemek amaçlanmıştır. Yöntem: Araştırma nicel desende hazırlanmış ve tarama modelinden yararlanılmıştır. Araştırmanın örneklem grubunu 2018-2019 eğitim öğretim yılında farklı üniversitelerin Beden Eğitimi Öğretmenliği, antrenörlük Eğitimi ve spor yöneticiliği bölümlerinde öğrenim gören, öğrenciler arasından araştırmaya gönüllü olarak katılmak isteyen 390 erkek, 250 bayan toplam 640 öğrenci oluşturmaktadır. Veriler kişisel bilgi formunun yanı sıra, Coşkun ve Demirel (2010) tarafından geliştirilen "Yaşam Boyu Öğrenme Eğilimleri Ölçeği (YBÖEÖ)" kullanılarak toplanmıştır. Verilerin analizde ikili karşılaştırmalar için t-testi, çoklu karşılaştırmalarda ise tek yönlü varyans analizi (ANOVA) testleri kullanılmıştır. Bulgular: Araştırmada elde dilen bulgularda; araştırma grubunun Yaşam Boyu Öğrenme Eğilimlerinde; gelişime açıklık yönünden kadınlar lehine anlamlı farklılık oluştuğu, 21-22 yaş grubunda yer alan öğrencilerin, 18-19 yaş grubundan yer alan öğrencilerden daha fazla gelişime açık oldukları, ekonomik durumun öğrencilerin Yaşam Boyu Öğrenme Eğilimlerinde istatistiksel olarak anlamlı fark oluşturmadığı ($p>0,05$), öğrencilerin öğrenim gördükleri üniversitelere göre Yaşam Boyu Öğrenme Eğilimlerinin istatistiksel olarak anlamlı farklılık gösterdiği, Antrenörlük Eğitimi Bölümü öğrencilerinin daha fazla öğrenmeye istekli oldukları, 3. Sınıf öğrencilerinin diğer sınıf kademelerine göre daha az öğrenmeye istekli oldukları ve 4.sınıf öğrencilerinin diğer sınıf kademelerine göre daha fazla gelişime açık oldukları bulunmuştur ($p<0,05$). Sonuçlar: Araştırma sonuçları; spor bilimleri alanında öğrenim gören öğrencilerin yaşam boyu öğrenme eğilimlerinin cinsiyet, yaş, öğrenim görülen üniversite, bölüm ve sınıf kademesi değişkenlerine göre farklılaştığını, ekonomik durum değişkenine göre ise benzer özellikler gösterdiğini ortaya koymaktadır.

Anahtar Kelimeler: Spor, Eğitim, Yaşam Boyu Öğrenme

A study on lifelong learning tendencies of university students in sport sciences faculties

Introduction and Aim: This study aims to determine how several factors shape the lifelong learning tendencies of students from various universities in Turkey. Method: The research was prepared in a quantitative design and the screening model was utilized. The research sample consists of 640 student participants (390 male and 250 female) from various universities who studied in Physical Education and Sports Teaching, Sports Coaching, and Sports Management programs in the 2018-2019 academic calendar, in Turkey. The data are obtained using a personal information form and Lifelong Learning Tendency Scale (LLTS) developed by Coşkun and Demirel (1997). Tests used in the research include; t-test for pairwise comparisons, and one-way of variance analysis (ANOVA) for multiple comparisons. Findings: The findings for lifelong learning tendencies of the participants are follows: there's a significant difference between genders on being open for improvement in favor of females; students from 21-22 age group are more open for improvement than those in 18-19; economic conditions cause no significant differences in lifelong learning tendencies ($p>0.05$); the universities in which the students study, cause significant differences in lifelong learning tendencies; students from Sports Coaching programs are more inclined to learn; 3rd year students are less inclined to learn compared to others; 4th year students are more open for improvement compared to others ($p<0.05$). Results: Research results; It shows that lifelong learning tendencies of students studying in sports sciences differ according to gender, age, university, department and grade level variables and similar characteristics according to economic status variable.

Keywords: Sports, Education, Lifelong Learning

SB136

SPORCULARDA ŞİDDET EĞİLİMİ: TAEKWONDO SPORCULARI ÜZERİNDE BİR ARAŞTIRMA

[1]Tamer KARADEMİR, [1]Mert KARADEMİR, [1]Cengizhan PAKYARDIM

[1]Kahramanmaraş Sütçü İmam Üniversitesi Beden Eğitimi Ve Spor Yüksekokulu

Email : *tamer.karademir@hotmail.com, merttingen@gmail.com, cengizhanpakyardim@hotmail.com*

Giriş ve Amaç: Sporda yaşanan şiddet olayları, sporun toplum üzerindeki barışçıl algısını zedelemektedir. Bu nedenle sporcuların şiddet eğilimini tetikleyerek şiddet ve saldırganlığa sürükleyecek olan etkenlerin araştırılması ciddi önem arz etmektedir. Bu araştırmanın amacı taekwondo sporu ile uğraşan gençlerin spor alanlarının yanı sıra doğal ve toplumsal çevrelerinde karşılaştıkları koşulların şiddet eğilimleri üzerindeki etkileri nelerdir? Sorusuna cevap aramaktır. Yöntem: Çalışmada 2018 yılında düzenlenen Türkiye Taekwondo Şampiyonalarına farklı kategorilerde katılan 15-18 yaş aralığında toplam 331 sporcu yer almıştır. Araştırmada veri toplama aracı olarak Göka, Bayat, Türkçapar tarafından; 1998 yılında, "Aile İçinde ve Toplumsal Alanda Şiddet" konu başlıklı araştırmada kullanılmak amacıyla geliştirilmiş olan "Şiddet Eğilim Ölçeği" kullanılmıştır. Bulgular: Araştırmada, boş zamanlarını televizyon izleyerek veya savaş ve strateji içerikli sanal oyunlar oynayarak geçirdiğini ifade eden sporcular ile başarısızlığı sonucunda antrenörü tarafından cezalandırıldığını ifade eden sporcuların şiddet eğilimlerinin daha yüksek düzeyde olduğu sonucuna ulaşılmıştır. Sonuçlar: Araştırma sonuçları sporcularda başarısızlık sonucunda şiddet içerikli cezaya maruz kalmanın ve şiddeti gerçekleştirme (uygulama alanı) olarak görülebilecek şiddet içerikli sanal oyunların şiddet eğilimini önemli ölçüde etkilediğini göstermiştir.

Anahtar Kelimeler : Spor, Taekwondo, Şiddet Eğilimi,

Athletes' violence tendencies: a study on taekwondo athletes

Introduction and Aim: Violence in sports undermines society's perception that sports are peaceful. For this reason, it is important to investigate the factors that will trigger the violent tendencies of the athletes, and lead them to aggression. This study aims to investigate the effects of the conditions young taekwondo athletes encounter in their natural and social environment as well as sports fields. Method: Participants of this study include 331 athletes between the ages of 15 and 18, who attended the 2018 Taekwondo Championship of Turkey in various categories. The data collection tool used in the research is the Violence Tendency Scale, developed by Göka, Bayat, and Türkçapar (1998) as a part of their study titled Violence in the Family and Social Settings. Findings: The research, we concluded that the violence tendency of the athletes, who spend their free time watching television or playing computer games with contents such as war and strategy, and the athletes who stated that their coach punished them as a result of their failure in the past are at a higher level. Results: The results of the study show that violent punishments after failure and violent computer games (field of application) have a significant effect on the tendency of violence.

Keywords: Sports, Taekwondo, Violence Tendency

SB137

SPOR YAPAN VE YAPMAYAN LİSE ÖĞRENCİLERİNİN PSİKOLOJİK SAĞLAMLIK VE MUTLULUK DÜZEYLERİNİN ARAŞTIRILMASI

***[1]Arif Çağatay Düzen*, [2]İlknur Yazıcılar Özçelik**

[1]Amasya Üniversitesi Sağlık Bilimleri Enstitüsü, Amasya
[2]Amasya Üniversitesi Eğitim Fakültesi, Amasya

Email : *cgtydzn09@outlook.com, ilknur_yazicilar@yahoo.com*

Giriş ve amaç: Spor ve fiziksel aktivitenin, kişinin, stres durumunu azaltma konusunda, bedensel sağlamlık derecesinin arttırılmasında ve psikolojik sağlamlığın gelişiminde önemli bir koruyucu etmen olarak rol oynadığı, araştırmacılar tarafından belirtilmektedir (Hall, 2011). Spor aracı ile sosyalleşen birey sporun duygusal, fiziksel ve zihinsel olarak rahatlatıcı etsiyle daha sakin, mutlu ve huzurlu hissedebilmektedir (Abadie ve Brown, 2010). Bu çalışmanın amacı; lise öğrencilerinin psikolojik sağlamlık ve mutluluk düzeylerini, cinsiyet, spor yapıp-yapmama, spor yapma amacı, spor düzeyi ve haftalık antrenman/egzersiz sıklığı değişkenleri açısından araştırmaktır. Yöntem: Çalışmaya 2018-19 öğretim yılında, tokat il merkezinde yer alan liselerde öğrenim gören 483 kadın, 526 erkek olmak üzere toplam 1009 öğrenci katılmıştır. Öğrencilerin yaş ortalaması 16,17± .1,141'dir. Araştırmanın verileri, kişisel bilgi formu, Türkçe uyarlaması Doğan (2015) tarafından yapılan "Kısa Psikolojik Sağlamlık Ölçeği" ve Türkçe uyarlaması Doğan ve Çötok (2016) tarafından yapılan "Oxford Mutluluk Ölçeği Kısa Formu" kullanılarak toplanmıştır. Verilerin değerlendirilmesinde tanımlayıcı istatistikler, bağımsız gruplarda t-testi ve tek yönlü varyans analizi kullanılmıştır. Araştırmada Kısa Psikolojik Sağlamlık Ölçeğinin ve Oxford Mutluluk Ölçeği Kısa Formunun güvenirlik katsayıları .73 bulunmuştur. Bulgular: Yapılan analizler sonucunda, psikolojik sağlamlık ve mutluluk düzeyi ile cinsiyet değişkeni ve spor yapıp-yapmama değişkeni arasında istatistiksel olarak anlamlı bir fark bulunurken ($p<0,05$); spor yapma amacı, spor düzeyi ve haftalık antrenman/egzersiz sıklığı değişkenleri ile psikolojik sağlamlık ve mutluluk düzeyi arasında ise istatistiksel olarak anlamlı bir fark bulunmamıştır ($p>0,05$). Sonuç: Araştırma sonuçlarına göre, erkek öğrencilerin psikolojik sağlamlık ve mutluluk düzeyinin kadın öğrencilerden, spor yapan öğrencilerin psikolojik sağlamlık ve mutluluk düzeyinin spor yapmayanlardan daha yüksektir. Spor yapmanın, lise öğrencilerinin psikolojik sağlamlık ve mutluluk düzeylerini arttırmaları açısından yardımcı olduğu söylenebilir. Anahtar kelimeler: Spor, lise öğrencisi, psikolojik sağlamlık, mutluluk.

Investigation of psychological resilience and happiness levels of active and non-active high schoolers

It is stated by the researchers that sports and physical activity play an important role in decreasing stress, increasing physical strength and development of psychological well-being (Hall, 2011). The individual who socializes with the sport can feel more calm, happy and peaceful with the emotional, physical and mental effects of the sport (Abadie and Brown, 2010). The purpose of this study is to investigate the psychological resilience and happiness levels of high school students in terms of gender, whether or not to do sports, the purpose of doing sports, the level of sports and the frequency of weekly training / exercise. The participants involved a total of 1009 (483 female, 526 male) students studying at different high schools in Tokat province during 2018-2019 academic year. The mean age of participants was 16,17± .1,141. The data were collected through personal information form, "Brief Resilience Scale" which was adapted into Turkish by Doğan (2015), and "Oxford Happiness Questionnaire- Short Form" which was adapted into Turkish by Doğan and Çötok (2016). Descriptive statistics, independent samples t-test, and one-way variance analysis were conducted to analyze the data. The reliability coefficients of Brief Resilience Scale and Oxford Happiness Questionnaire-Short Form were found .73. The analyses revealed that resilience and happiness differed significantly in terms of gender and whether to do sport or not ($p<0.05$) while the purpose of doing sport, the level of sport and the frequency of weekly training/exercise did not cause any significant difference ($p>0.05$). According to the results, male students had higher levels of resilience and happiness than female students while the students doing sport had higher resilience and happiness than the students that do not do sport. It can be said that doing sports helps high

school students to increase their psychological resilience and happiness levels. Keywords: Sport, high school students, psychological resilience, happiness.

SB149

ORYANTİRİNGDE NARSİSİZM VE MÜKEMMELLİYETÇİLİK

[2]Tekin ÇOLAKOĞLU, [2]Merve KARAMAN, [2]Filiz Fatma ÇOLAKOĞLU, [1]Ülfet ERBAŞ

[1]Şırnak Üniversitesi Beden Eğitimi Ve Spor Yüksekokulu, ŞIRNAK
[2]Gazi Üniversitesi Spor Bilimleri Fakültesi, ANKARA

Email : *tcolakoglu@gmail.com, mervekaraman_@hotmail.com.tr, fcolakoglu@gmail.com, ulfeterbas@gmail.com*

Giriş ve Amaç:Narsisizmin iki farklı alt boyutu olan narsistik hayranlık ve rekabet özelliklerinin ortak temel amacı yüceltilmiş benliği korumak ve sürdürmektir.Mükemmeliyetçilik kavramı ise; makul olmayacak derecede yüksek hedefler belirleme ve bu hedeflere ulaşmak için çaba sarf etmek olarak tanımlanmaktadır.Bu çalışmanın amacı, oryantiring sporcularının narsistik hayranlık ve rekabet düzeylerini ve sporda mükemmeliyetçilik düzeylerini belirleyip bazı değişkenlere göre inceleyerek aralarındaki ilişkiyi ortaya koymaktır.Yöntem:Araştırma grubunu 2019 Üniversitelerarası Türkiye şampiyonasında oryantring yarışına katılmış 146 sporcudan, yaş ortalamaları 20.42±2.96 olan 51 erkek ve 40 kadın gönüllü olmak üzere 91 oryantiring sporcusu oluşturmaktadır. Araştırmada verilerin toplanmasında Back ve arkadaşları (2013) tarafından geliştirilen Demirci ve Ekşi (2017) tarafından Türkçeye uyarlanmış "Narsistik Hayranlık ve Rekabet Ölçeği" ve Dunn ve ark.(2002) tarafından geliştirilen Çepikkurt (2011) tarafından Türkçe'ye uyarlanmış "Spora Özgü Çok Boyutlu Mükemmeliyetçilik Ölçeği" kullanılmıştır. Verilerin analizinde bağımsız tek örneklem testi, tek yönlü varyans analizi ve Pearson Correlation analizi kullanılmıştır.Bulgular:Analizlere bakıldığında oryantiring sporcularının narsistik hayranlık ve rekabet düzeyleri ile spora özgü mükemmeliyetçilik düzeyleri yaşa, spor yaşına, millilik durumuna göre değişmezken, cinsiyete göre istatistiksel olarak anlamlı farklılaşmaktadır.Bununla birlikte oryantiring sporcularının narsistik hayranlık boyutunda ve sporda mükemmeliyetçilikte kişisel standartlar boyutunda daha yüksek puana sahip olduğu ve narsistik hayranlık ve rekabet düzeylerinin ve sporda mükemmeliyetçilik düzeylerinin orta düzeyin üzerinde olduğu görülmektedir. Oryantiring sporcularının narsistik hayranlık ve rekabet düzeyleri sporda mükemmeliyetçilik düzeyleri arasında pozitif yönlü orta düzeyde bir ilişki ortaya çıkmıştır.Sonuç:Araştırma sonuçlarına göre oryantiring sporcularının narsisitik davranışlar açısından kendine hayranlık düşüncelerinin ve spora özgü mükemmeliyetçilik açısından kişisel standartlarının daha çok olduğu görülmektedir.Narsistik hayranlık ve rekabet düzeylerinin ve sporda mükemmeliyetçilik düzeylerinin orta düzeyin üzerinde olduğu, narsistik hayranlık ve rekabet düzeyi arttıkça spora özgü mükemmeliyetçiliğin arttığı söylenebilir.Ayrıca narsistik hayranlık ve rekabet düzeyleri ile spora özgü mükemmeliyetçilik düzeyleri yaşa, spor yaşına, millilik durumuna farklılaşmazken cinsiyete göre erkek oryantiring sporcularının kadınlardan narsistik hayranlık ve rekabet düzeylerinin, algılanan aile baskısı puanlarının ve sporda mükemmeliyetçilik düzeylerinin daha yüksek olduğu görülmektedir.

NARCISSISM AND PERFECTIONISM IN ORIENTEERING

Introduction and Purpose:The common basic purpose of narcissistic admiration and competition, the two different sub- dimensions of narcissism, is to preserve and maintain the exalted self.The concept of perfectionism is defined as setting unreasonably high goals and making efforts to achieve these goals.The aim of this study is to determine the narcissistic admiration, competition levels, and levels of perfectionism in sports of orienteering athletes and examine them based on certain variables to reveal the relations among these.Methodology:The research group consisted of 91 volunteer orienteering athletes (51 males-40 females) selected from among the 146 athletes who participated in the orienteering branch of the Turkey 2019 Interuniversity Championship, with a mean age of 20.42±2.96 years. In the study, the "Narcissistic Admiration and Rivalry Questionnaire" developed by Back et al.(2013) and adapted to Turkish by Demirci and Ekşi(2017) and the "Sport Multidimensional Perfectionism Scale" developed by Dunn et al.(2002) and adapted to Turkish by Çepikkurt(2011) were used for data collection.The independent single sample test, one-way analysis of variance and Pearson Correlation analysis were used to analyze the data.Findings:The analyzes reveal that while the narcissistic admiration, competition levels, and sport- specific perfectionism levels of orienteering athletes do not change based age, sporting age and status of being a national athlete, they differ statistically significantly based on gender.However, it is seen that orienteering athletes have higher scores in the narcissistic admiration dimension and personal standards in perfectionism in sport dimension and their levels of

narcissistic admiration and competition and perfectionism in sport levels are above the middle level.A moderate positive relationship between the levels of narcissistic admiration, competition, and levels of perfectionism in sports has been revealed in orienteering athletes.Result:According to the results of the study, orienteering athletes have more self-admiration thoughts in terms of narcissistic behaviors and higher personal standards in terms of sport-specific perfectionism.It can be

SB163

11-14 YAŞ RAKET SPORCULARININ PROBLEM ÇÖZME VE MÜKEMMELLİYETÇİLİK DÜZEYLERİNİN İNCELENMESİ

[1]Metin TAN, [1]İsrafil Yaşın, [1] Filiz Fatma Çolakoğlu , [1]Tekin Çolakoğlu

[1]Gazi Üniversitesi Spor Bilimleri Fakültesi

Email : *metintan58@gmail.com, israfil_58@hotmail.com, ffiliz@gazi.edu.tr, ctekin@gazi.edu.tr*

Bu çalışmamızda raket sporu yapan ve spor yapmayan 11-14 yaş arası bireylerin mükemmelliyetçilik ve problem çözme beceri düzeyleri incelemek amaçlanmıştır. Araştırmamızda genel tarama modeli kullanılmıştır. Çok Boyutlu Mükemmeliyetçilik Ölçeği ve Problem Çözme Ölçeği raket sporları müsabakalarına katılan 11-14yaş arası 110 sporcu ve 110 gönüllü sedanter öğrenci olmak üzere 220 öğrenciye uygulanarak veriler toplanmıştır.Yapılan normallik testleri sonucu veriler normal dağılım göstermediği için Mann-Whitney Utesti kullanılmıştır. Bu çalışma kapsamında yapılan güvenirlik analizleri sonucu çok boyutlu mükemmeliyetçilik ölçeği'nin Cronbach Alfa güvenilirlik katsayısı 0,82, problem çözme ölçeği için ise 0,90 olarak bulunmuştur. Raket sporu yapan kız öğrenciler ile spor yapmayan kız öğrenciler arasında mükemmeliyetçilik alt ölçeği ortalama puanları arasında hata yapma endişesi, kişisel standartlar, ailesel beklentiler, düzen bakımından istatiksel olarak anlamlı fark tespit edilmişken($p<0,05$), ailesel eleştiri, yaptığından emin olamama açısından anlamlı bir fark tespit edilmemiştir ($p>0,05$).Problem çözme alt ölçeğinde ise problem çözme becerileri algısı ve problem çözme becerileri istek ve kararlılığı açısından istatiksel olarak anlamlı bir fark bulunmuştur ($p<0,05$). Raket sporu yapan ve spor yapmayan erkek öğrencilerin mükemmeliyetçilik alt ölçeği ortalama puanları arasında kişisel standartlar, ailesel beklentiler, ailesel eleştiri, düzen bakımından istatiksel olarak anlamlı bir fark var iken ($p<0,05$), hata yapma endişesi ile yaptığından emin olamama bakımından anlamlı bir fark tespit edilmemiştir($p>0,05$). Problem çözme alt ölçeğinde ise problem çözme becerileri algısı ve problem çözme becerileri istek ve kararlılığı açısından istatiksel olarak anlamlı bir fark tespit edilmiştir ($p<0,05$). Sonuç olarak bireylerin problem çözme becerileri geliştikçe mükemmeliyetçilik düzeylerinin artacağı söz konusu olabilir. Anahtar Kelimeler: Spor, mükemmelliyetçilik, problem çözme

THE INVESTIGATION OF PROBLEM SOLVING AND PERFECTIONISM LEVELS OF RACQUET ATHLETESAGE 11-14

In this study, we aimed to investigate the perfectionism and problem solving skill levels of individuals who do racquet sport and who don't do sport between 11-14 years. Descriptive survey model has been used in this paper. The data were collected by applying the Multidimensional Perfectionism Scale and Problem Solving Scale to 220 students, 110 athletes who participated in racquet sports competitions, and 110 volunteer sedentary students between 11-14 years old.Mann-Whitney U test was used because the data did not show normal distribution as a result of normality tests.Cronbach's alpha reliability coefficient of the multidimensional perfectionism scale was found 0.82 and the problem solving scale was 0.90. While there was a statistically significant difference between the mean scores of perfectionism subscale scores of female students doing racket sports and non-sports female students in terms of worry about making mistakes, personal standards, familial expectations and order($p<0,05$) ,there was no significant difference in terms of familial criticism and not being sure of doing so ($p>0.05$).In the problem solving subscale, a statistically significant difference was found in terms of perception of problem solving skills and desire and determination of problem solving skills ($p<0.05$). While there was a statistically significant difference between the mean scores of perfectionism subscale scores of male students who played racket and non-sport in terms of personal standards, familial expectations, familial criticism and order ($p<0.05$),there was no significant difference in terms of not making sure what they do and anxiety of making mistakes ($p>0.05$).In the problem solving subscale, a statistically significant difference was found in terms of perception of problem solving skills and desire and determination of problem solving skills ($p<0.05$). As a result it can be said that as the problem solving skills of the individuals develop, the levels of perfectionism may increase. Keywords: Sport, perfectionism, problem solving

SB164

11-14 YAŞ HEDEF SPORCULARININ PROBLEM ÇÖZME VE MÜKEMMELLİYETÇİLİK DÜZEYLERİNİN İNCELENMESİ

***[1] Metin TAN*, [1]İsrafil Yaşın, [1] Filiz Fatma Çolakoğlu , [1]Tekin Çolakoğlu**

[1]Gazi Üniversitesi Spor Bilimleri Fakültesi

***Email :** metintan58@gmail.com, israfil_58@hotmail.com, ffiliz@gazi.edu.tr, ctekin@gazi.edu.tr*

Çalışmanın amacı hedef sporu yapan bireylerin mükemmelliyetçiliği ve problem çözme becerileri üzerinde etkilerini incelemektir. Araştırmamızda genel tarama modeli kullanılmıştır. Çok Boyutlu Mükemmeliyetçilik Ölçeği ve Problem Çözme Ölçeği hedef sporları müsabakalarına katılan 13-15 yaş arası 62 sporcu ve 62 gönüllü sedanter öğrenci olmak üzere 124 öğrenciye uygulanarak veriler toplanmıştır. Yapılan normallik testleri sonucu veriler normal dağılım göstermediği için Mann-Whitney U testi kullanılmıştır. Bu çalışma kapsamında yapılan güvenirlik analizleri sonucu çok boyutlu mükemmeliyetçilik ölçeği'nin Cronbach Alfa güvenilirlik katsayısı 0,83, problem çözme ölçeği için ise 0,88 olarak bulunmuştur. Hedef sporu yapan kız öğrenciler ile sedanter kız öğrenciler arasında mükemmeliyetçilik alt ölçeği ortalama puanları arasında hata yapma endişesi, kişisel standartlar, ailesel beklentiler ve yaptığından emin olamama bakımından istatiksel olarak anlamlı fark tespit edilmişken ($p<0,05$), ailesel eleştiri ve düzen açısındansa anlamlı bir fark tespit edilmemiştir ($p>0,05$). Problem çözme alt ölçeğinde ise problem çözme becerileri algısı açısından istatiksel olarak anlamlı fark var iken problem çözme becerileri istek ve kararlılığında bir fark tespit edilememiştir ($p<0,05$). Hedef sporu yapan erkek öğrenciler ile sedanter erkek öğrencilerin mükemmeliyetçilik alt ölçeği ortalama puanları arasında kişisel standartlar, ailesel beklentiler, düzen bakımından istatiksel olarak anlamlı bir fark var iken ($p<0,05$), ailesel eleştiri, hata yapma endişesi, ailede eleştiri, yaptığından emin olamama bakımından ise anlamlı bir fark tespit edilmemiştir ($p>0,05$). Problem çözme alt ölçeğinde ise problem çözme becerileri algısı ve problem çözme becerileri istek ve kararlılığı açısından istatiksel olarak anlamlı bir fark tespit edilmiştir ($p<0,05$). Sonuç olarak bireylerin problem çözme becerileri spor ile geliştikçe mükemmeliyetçilik düzeylerinin artacağı söz konusu olabilir. Anahtar Kelimeler: Spor, mükemmelliyetçilik, problem çözme

THE INVESTIGATION OF THE PROBLEM SOLVING AND PERFECTIONISM LEVELS OF TARGET ATTENDANTS AGE 11-14

In this study, it is aimed to investigate the effects of target sport on individuals' perfectionism and problem solving skills. Descriptive survey model has been used in this paper. The data was collected by applying the Multidimensional Perfectionism Scale and Problem Solving Scale to 124 students, 62 athleteswho participated in the target sports competitions and 62 volunteer sedentary students between the ages of 13-15. Mann-Whitney U test was used because the data did not show normal distribution as a result of normality tests.Cronbach's alpha reliability coefficient of the multidimensional perfectionism scale was found 0.83 and the problem-solving scale was 0.88. There was a statistically significant difference between the mean scores of perfectionism subscale scores of female students engaged in target sport and sedentary female students in terms of worry about making mistakes, personal standards, familial expectations and not being sure to do so ($p <0.05$), butno difference was detectedin terms of familial criticism and order. ($p> 0.05$).In the problem solving subscale, while there was a statistically significant difference in perception of problem solving skills, there was no difference in the desire and determination of problem solving skills ($p <0.05$). While there was a statistically significant difference between the mean scores of perfectionism subscale scores of male students engaged in target sport and sedentary male students in terms of personal standards, familial expectations, order ($p <0.05$), no significant difference was found in terms of familial criticism, anxiety of making mistakes, family criticism, and being unsure what they do ($p> 0.05$).In the problem solving subscale, a statistically significant difference was found in terms of perception of problem solving skills and desire and determination of problem solving skills ($p<0.05$).As a result it can be said that as the problem solving skills of individuals develop with sports, their perfectionism levels will increase. Keywords: Sport,perfectionism,problem solving

SB172

BAYAN ÜNİVERSİTE ÖĞRENCİLERİNİN STRESLE BAŞA ÇIKMA YÖNTEMLERİNİN BELİRLENMESİ

[2]Dursun GÜLER, [1]Alihan ARGAÇ

[1]Amasya Üniversitesi Sağlık Bilimleri Enstitüsü AMASYA
[2]Amasya Üniversitesi Eğitim Fakültesi Beden Eğitimi Ve Spor Bölümü AMASYA

Bu araştırmanın amacı, bayan üniversite öğrencilerinin stresle başa çıkma yol ve yöntemlerinin belirlenmesidir. Araştırma grubunu Amasya Üniversitesi ilahiyat ve eğitim fakültelerinde öğrenim gören, yaşları 18-24 arasında olan toplam 200 sağlıklı, gönüllü bayan lisans öğrencisi oluşturdu. Araştırma verileri Folkman ve Lazarus tarafından geliştirilen ve 30 sorudan oluşan "Stresle Başa Çıkma Tarzları Ölçeği" ile elde edildi. Veriler frekans ve yüzde dağılımları ile analiz edildi ve değerlendirildi. Üniversite öğrencilerinin olay ve sıkıntılar karşısında en yüksek oranda % 86 ile kendilerine destek olabilecek kişilerin varlığını bilme, % 80 ile sorunların gerçek nedenlerine ilişkin başkalarına danışma, % 79,5 ile olayların değerlendirilmesini yaparak en iyi kararı vermeye çalışma, % 76 ile iyimser olmaya çalışma ve mutlaka bir yol bulunacağına inanma ile çabalama, % 74 ile ne olursa olsun direnme ve mücadele etme gücünü kendinde bulma, % 71,5 ile haklarını savunabileceklerine inanma, % 71 ile kişilik olarak iyi yönde geliştiklerini ve olgunlaştıklarını hissetme ve % 70,5 ile kendilerine karşı hoşgörülü olma gibi stresle başa çıkma yöntemlerini kullandıkları gözlendi. En düşük oranda ise, % 25 ile mücadeleden vazgeçme, % 30 ile elinden hiçbir şey gelmeyeceğine inanma, % 36,5 ile kaderim buymuş deme ve % 39 ile benim suçum ne diye düşünme gibi yöntemleri kullandıkları belirlendi. Sonuç olarak, üniversite öğrencilerinin stresle başa çıkma yöntemlerini kullandıkları; bunu da daha çok kendine güvenme ve inanma, sosyal destek arama ve bulma, problemlere yönelik aktif çözümler bulma ve mücadele etme yöntemlerini kullanarak gerçekleştirdikleri görüldü.

Anahtar sözcükler: Stres, bayanlar, stresle başa çıkma, üniversite öğrencileri.

The determination of methods of coping with stress of female college students

Abstract

The purpose of ths study was determination of methods of coping with stress of female college students. To this research participated healthy and volunteer woman graduate student total of 200 between ages 18-24 who educate in the schools of theology and education of Amasya University. The research datas were obtained with "the scale of coping with stress" developed by Folkman and Lazarus which consists of 30 questions. The datas were analyzed and evaluated with frequency and percentage distributions. The highest rate of college students in the face of difficulties events was observed they used the methods of coping with stress such as with 86 % knowledge of the existence of people who can support themselves, 80 % consultation to the others about the real causes of the problems, 79.5 % working to make the best decision by doing the evaluation of the events, 76 % trying to be optimistic and struggle with believing that a way certainly will be found, 74 % finding the strength to resist and fight himself regardless, 71,5 % believing they can defend their rights, 71 % feeling they grow and mature in a good way as personality and 70,5 % behavoir tolerant themselves. As the lowest rate was determined they used the methods of coping with stress such as with 25 % don't give up than the struggle, 30 % believing you won't do anything, 36,5 % saying this is my destiny and 39 % thinking what is my fault. As a result, it was seen they use methods of coping with stress of college students; it also as performed with methods of more self- confidence and belief, social support search and discovery, finding active solutions to problems and struggling.

Key words: Stress, women, coping with stress, college students.

SB175

YETİŞKİN SPORCULARDA TUTKUNLUK İLE KAYGI ARASINDAKİ İLİŞKİDE STRESLE BAŞA ÇIKMA STRATEJİLERİNİN ARACILIK ROLÜ

***[1]Fahri Şahin*, [1]F. Hülya Aşçı**

[1]Marmara Üniversitesi Spor Bilimler Fakültesi, İstanbul

***Email :** sahinfahri.psy@hotmail.com, fhulya@marmara.edu.tr*

Özet

Amaç: Bu çalışmanın amacı yetişkin sporcularda tutkunluk ile kaygı arasındaki ilişkide stresle başa çıkma stratejilerinin çoklu aracılık etkilerini incelemektir.

Gereç ve Yöntemler: Çalışmaya bireysel spor ve takım sporu yapan 147 kadın (Xyaş: 20,65 ± 3,76) ve 190 erkek (Xyaş: 21,02 ± 3,90) olmak üzere toplam 337 sporcu (Xyaş: 20,86 ± 3,84) katılmıştır. Katılımcılara "Tutkunluk Ölçeği", "Sporda Stresle Başa Çıkma Stratejileri Envanteri" ve "Sporda Kaygı Ölçeği-2" ile araştırmacı tarafından oluşturulan "Kişisel Bilgi Formu" uygulanmıştır. Verilerin analizinde Pearson korelasyon analizi ve Bootstrap yöntemi kullanılmıştır.

Bulgular: Korelasyon analizi sonuçları; kaygı alt boyutları ile uyumlu tutkunluğun negatif; takıntılı tutkunluğun pozitif ilişki olduğunu göstermiştir. Uyumlu tutkunluk ile hayal etme, çaba sarf etme, düşünce kontrolü, destek arama, gevşeme ve mantıksal analiz pozitif ilişkili iken takıntılı tutkunluğun bu başa çıkma stratejileri ile anlamlı ilişkisi yoktur. Ayrıca çekilme ve sosyal geri çekilme ile uyumlu tutkunluk negatif; takıntılı tutkunluk ise pozitif ilişkilidir. Çalışmada elde edilen aracılık testi sonuçları, tutkunluk alt boyutlarından uyumlu tutkunluk ile kaygı arasında aracılık etkisi olduğunu göstermektedir. Buna göre, uyumlu tutkunluk ile kaygı alt boyutlarından konsantrasyon dağınıklığı ve toplam kaygı arasındaki ilişkiye stresle başa çıkma stratejilerinin sosyal geri çekilme alt boyutu aracılık etmektedir. Stresle başa çıkma stratejilerinin diğer alt boyutlarının tutkunluk ve kaygı arasındaki ilişkide istatistiksel olarak önemli aracılık etkisi bulunmamıştır.

Sonuç: Yetişkin sporcuların yaptıkları spora olan tutkularının stresle başa çıkma stratejileri aracılığıyla kaygılarını etkilediğini söyleyebiliriz.

The Mediatıng Role Of Coping Strategies On The Relationship Between Passion And Anxiety In Adult Athletes.

Abstract

Objective: The aim of this study was to investigate the multiple mediating effects of stress coping strategies in the relationship between passion and anxiety in adult athletes.

Material and Methods: The sample of this study consisted of 147 female (Mage: 20,65 ± 3,76) and 190 male (Mage: 21,02 ± 3,90) and in total 337 adult athletes (Mage: 20,86 ± 3,84). "Passion Scale", "Coping Inventory for Competitive Sport" and "Sports Anxiety Scale-2 "were administered to the participants. Pearson correlation analysis and Bootstrapping method were used to analyze the data.

Results: Pearson correlation analysis indicated that anxiety subscales were negatively correlated with harmonious passion and positively correlated with obsessive passion. Beside harmonious passion was positively related to mental imagery, effort expenditure,

thought control, seeking support, relaxation, and logical analysis, but obsessive passion did not have a significant relationship with these coping strategies. In addition, distancing and disengagement were negatively correlated with harmonious passion and positively correlated with obsessive passion. The mediation test results showed mediating effect between harmonious passion and anxiety. According to this, the relationship between harmonious passion and subscales of concentration disruption and total anxiety were mediated by the disengagement strategy. There was no significant mediator effect of other coping strategies on the relationship between anxiety and passion.

Conclusion:: It can be concluded that adult athletes' passion to the sport effects their anxiety through coping strategies.

SB178

ERKEK SPORCULARDA DEPRESYON, KAYGI VE ALGILANAN STRES DÜZEYLERİNİN TESPİT EDİLMESİ

[1]Gizem Aytaç, [1]Osman Hamamcılar, [1]Tuğba Kocahan, [1]Adnan Hasanoğlu, [1]Merve Erdoğdu

[1]Gençlik Ve Spor Bakanlığı Spor Hizmetleri Genel Müdürlüğü Sağlık İşleri Dairesi Başkanlığı,Ankara

Email : *gizem.aytac@gsb.gov.tr, osman.hamamcilar@sgm.gov.tr, tugba.kocahan@sgm.gov.tr, adnan.hasanoglu@sgm.gov.tr, merve.erdogdu@sgm.gov.tr*

Giriş ve Amaç: Depresyon, anksiyete ve stres hem kendi içinde genel duygusal sıkıntıya işaret eder hem de psikolojik rahatsızların temelini oluşturan unsurlardır. Bu üç değişkenin psikolojideki yeri ve önemi yadsınamaz. Bu çalışmanın amacı, erkek sporcularda depresyon, kaygı ve algılanan stres düzeylerinin tespit edilmesidir. Yöntem: Çalışmaya olimpik düzeyde 100 erkek sporcu dâhil edildi. Sporcularla uzman psikologlar tarafından ön görüşmeler yapıldı. Ardından depresyon puanlarının belirlenmesi için Beck Depresyon Ölçeği (BDÖ), anksiyete düzeylerinin belirlenmesi için Beck Anksiyete Ölçeği (BAÖ) ve algılanan stres düzeyinin belirlenmesi için Algılanan Stres Ölçeği (ASÖ) uygulandı. Depresyon, anksiyete ve algılanan stres arasındaki istatistiksel anlamlılığı bulmak için Mann Whitney U testi kullanıldı. Anlamlılık düzeyi için p<0,05 kabul edildi.

Bulgular: Grubun depresyon puanları ile anksiyete puanları arasında anlamlı bir ilişki varken (P=0,002; P<0,05), algılanan stres puanları (P=0,946= P>0,05) ile istatistiksel olarak anlamlı bir sonuç bulunamadı. Anksiyete puanları ile depresyon puanları arasında anlamlı ilişki varken (P=0,002; P<0,05), anksiyete ve algılanan stres arasında (P=0,739; P>0,05) anlamlı ilişkiye rastlanamadı. Bununla birlikte algılanan stres puanları, ne anksiyete ne depresyon ile anlamlılık göstermedi (P=0,739; P=0,946).

Sonuç: Çalışmamız sonucunda değerlendirilen sporcularda depresyon ve anksiyete düzeylerinin birbirleriyle anlamlı bir istatistiksel ilişkide olduğu, algılanan stres düzeyinin ise diğer iki değişkenle anlamlı bir ilişki içinde olmadığı söylenebilir. Sporcuların stresi algılayış biçimi, spor branşları, psikososyal faktörleri, bilinçli farkındalıkları, spor psikolojisine ilişkin dinamikleri ve içinde bulundukları sosyokültürel ortamın v.b etkenlerin üç değişken üzerinde etkili olduğu düşünülmektedir. Ayrıca bireysel görüşmelerle ölçümlerin desteklenmesi faydalı olacaktır.

Anahtar Kelimeler: Spor, Depresyon, Anksiyete, Algılanan Stres

Determination Of Depression, Anxiety And Perceived Stress Levels In Male Athletes

Introduction and Purpose: Depression, anxiety and stress indicate general emotional distress within themselves, as well as the main elements that form the basis of psychological disorders. The place and importance of these three variables in psychology cannot be denied. The purpose of this study to research depression, anxiety and perceived stress levels in male athletes.

Method: 100 male athletes at the Olympic level were included in the study. Athletes were interviewed by expert psychologists. Afterwards, Beck Depression Scale was used to determine depression scores, Beck Anxiety Scale to determine anxiety levels, and Perceived Stress Scale to determine perceived stress levels. Mann Whitney U test was used to find statistical significance between depression, anxiety and perceived stress. For significance level, p <0.05 was accepted. Findings: It was determined that demographic characteristics and sports years of 100 male athletes included in the study were similar (p> 0.05). There was a significant relationship between depression scores and anxiety scores of the group(P=0,002; P<0,05), but no statistically significant result was found with perceived stress scores(P=0,946= P>0,05). While there was a significant relationship between anxiety scores and depression

scores(P=0,002;P<0,05),There was no significant relationship between anxiety and perceived stress(P=0,739; P>0,05). However, perceived stress scores did not show significance with anxiety and depression(P=0,739; P=0,946).

Conclusion: As a result of this study, it can be said that the levels of depression and anxiety have significant statistical relationship with each other and the perceived stress level is not in a significant relationship with the other two variables. It is thought that the perception of stress, sports branches, psychosocial factors, conscious awareness, dynamics of sports psychology and the socio-cultural environment in which they are located have an effect on three variables.Also, it will be benficial to support measurements through individual interviews.

Key Words: Sport, Depression, Anxiety, Perceived Stress

SB179

İKİ FARKLI SPOR BRANŞINDA AĞIZ SAĞLIĞI VE ANKSİYETE İLİŞKİSİ

[1]Osman Hamamcılar, [1]Gizem Aytaç, [1]Tuğba Kocahan, [1]Adnan Hasanoğlu, [1]Ahmet Gökhan Dündar

[1]Gençlik Ve Spor Bakanlığı Spor Hizmetleri Genel Müdürlüğü Sağlık İşleri Dairesi Başkanlığı,Ankara

Email : *osman.hamamcilar@sgm.gov.tr, gizem.aytac@gsb.gov.tr, tugba.kocahan@sgm.gov.tr, adnan.hasanoglu@sgm.gov.tr, ahmet.dundar@gsb.gov.tr*

Giriş ve Amaç: Ağız sağlığı ve ruh sağlığındaki değişimler, birbirlerini tetikleyebilen unsurlardır. Bu nedenle çalışmamızın amacı, farklı spor branşlarındaki sporcularda ağız sağlığı ile anksiyete düzeyi arasındaki ilişkiyi incelemektir. Yöntem: Çalışmaya olimpik düzeyde; 36 güreşçi ve 33 yüzücü dâhil edildi. Sporcuların klinik muayenesi diş hekimi tarafından yapıldı ve çürük deneyimi prevalansı, DMFT (çürük, kayıp, dolgulu dişler) indeksi ve gingival indeks kullanıldı. Öncelikle sporcular uzman psikologlar tarafından ön görüşmeye alındı ve Beck Anksiyete Ölçeğiile anksiyete düzeyleri belirlendi. Verilerin normal dağılıma uygunluğu Kolmogorov-Smirnov testi ile incelendi. Branşların ağız diş sağlığı ve anksiyete düzeyi arasındaki ilişkiyi belirleme de Spearman's Korelasyon Testi ve branşlar arası karşılaştırmalar için Mann-Whitney-U Testi kullanıldı. İstatistiksel anlamlılık düzeyi $p<0.05$ olarak kabul edildi. Bulgular: Yapılan muayene, ön görüşme ve ölçümler sonucunda, ağız sağlığının daha kötü olduğu güreş branşında çürük, dolgulu diş ve periodontal hastalık ile anksiyete puanları arasında istatiksel olarak anlamlı korelasyon ilişkisi görülmüştür. Bu ilişki güreş branşı için kötü ağız diş sağlığının varlığı ve yüksek anksiyete puanları olarak belirlendi. Bununla birlikte yüzme branşındaki sporcuların ağız diş sağlıkları, güreş branşına göre daha iyi, anksiyete puanları da daha düşüktür. Bu bağlamda güreş branşındaki sporcular için çürük diş (P=0,001; P<0,05), dolgulu diş (P=0,012; P<0,05) ve periodontal hastalık (P=0,016; P<0,05) ve anksiyete puanları arasındaki yükseklik, istatistiksel olarak anlamlılık ifade etmiştir. Ortaya çıkan anlamlı farklılığın nedeni sorgulandığında; oral hijyen alışkanlıklarının yüzücülerde güreşçilere göre daha yüksek olduğu görüldü (P=0,001; P<0,05). Sonuç: Çalışmamız sonucunda güreş branşındaki sporcularda kötü ağız diş sağlığı ile anksiyete puanları arasında istatistiksel olarak anlamlı bir korelasyon ilişkisi olduğu söylenebilir. Bu ilişki sporcuların oral-hijyen alışkanlıklarının farklılığından kaynaklı olduğu görülmüştür. Sporcuların yetiştikleri aile tarzlarının, bilinçlilik seviyesinin, psikososyal faktörlerin, içinde bulundukları sosyokültürel ortamın etkileri gibi değişkenlerin detaylı analizi avantajlı olacaktır. Daha fazla sporcu ile yapılacak ölçümlerin ve daha ayrıntılı bilgi almak adına, bireysel görüşmelerle bu ölçümlerin desteklenmesinin faydalı ve gerekli olduğu düşünülmektedir. Anahtar Kelimeler: Spor, Ağız Diş Sağlığı, Anksiyete

Relationship Between Oral Health and Anxiety in Two Different Branches of Sport

Introduction and purpose:Changes in oral and mental health are triggering factors. Therefore, the purpose of our study to research the relationship between oral health and anxiety levels in athletes in different sports branches. Method:36 wrestlers and 33 swimmers of Olimpic level were included in the study.The clinical examination of the athletes was performed by the dentist and prevalence of caries experience,DMFT and gingival index were used. First of all, athletes were interviwed by expert psychologists and anxiety levels were determined by BeckAnxietyScaleThe suitability of the data for normal distribution was examined by Kolmogorov Smirnov test. Spearman's Correlation Test and Mann-Whitney-U Test were used to determine the relationship between dental health and anxiety levels of the branches. Statistical significance level was accepted as $p<0.05$. Findings:Clinical examination revealed that, as a result of preliminary discussions and measurements,bruises on his wrestling to be worse oral health, tooth-filled and statistically significant correlations between anxiety scores was observed with periodontal disease. This relationship was determined as the presence of poor Oral health and high anxiety scores for the wrestling branch. In this context, caries tooth(P=0.001;P<0.05),filled tooth (P=0.012;P<0.05) and periodontal disease(P=0.016;P <0.05)and anxiety scores the height between the two was statistically significant. When the cause of the significant difference is questioned; oral hygiene habits were higher in swimmers than wrestlers(P= 0.001; P <0.05). Conclusion:As a result of our study, it can be said that there is a statistically significant correlation between poor oral health and anxiety scores in wrestling athletes. This relationship was found to be due to differences in oral hygiene habits of athletes. Detailed analysis of

variables such as family styles of athletes ,level of consciousness, psychosocial factors and socio-cultural environment in which athletes are trained would be advantageous. Key words: Sport,Oral Health, Anxiety

SB183

TÜRKİYE'DEKİ FUTBOLCULARIN PSİKOLOJİK DAYANIKLILIKLARININ EĞİTİM DÜZEYLERİNE BAĞLI OLARAK İNCELENMESİ

[1]Aycen Aybek, [1]Suat Aybek

[1]Gaziosmanpaşa Üniversitesi BESYO, TOKAT

Email : *aycenaybek@gmail.com, suataybek@gmail.com*

Bu çalışmanın amacı, Türkiye'deki profesyonel futbolcuların psikolojik dayanıklılık seviyelerini araştırmak ve karşılaştırmak ve onların eğitim seviyelerinin etki seviyesini tespit etmektir. Sporcunun psikolojik dayanıklılığı, futbolcular için çok önemli bir rol oynar. Literatürden, sporcuların psikolojik dayanıklılığını etkileyen farklı faktörlerin olduğu açıktır. Teorik incelemede de belirtildiği gibi, eğitim psikolojik dayanıklılıkla bağlantılı faktörlerden biridir. Bu amaçla, Türkiye'deki profesyonel futbolcuların eğitim seviyelerine göre psikolojik dayanıklılıklarını araştırdık. Bu değerin amaçları için Kruskall Wallis Testi uyguladık. Tablodan görülebileceği gibi, Türkiye Cumhuriyeti'nde birinci ve ikinci ligden eğitim seviyesine kadar olan oyuncuların psikolojik dayanıklılığının karşılaştırmalı analizinden elde edilen sonuçları görebiliriz. Bu çalışmanın gelecekteki çalışmalar için faydalı olacağına inanıyoruz.

The Investigation Of The Physchological Endurance Of The Football Players In Turkey Depending On The Education Levels

The goal of the present study is to research and compare the levels of the psychological endurance of the professional football players in Turkey and to establish the level of influence of the educational levels of them. The psychological endurance of the athlete pays a very important role for their football carriers. It is clear from literature that there are different factors which affect the psychological endurance of the athletes. As it was mentioned in the theoretical review the education is also one of the factors, linked to the psychological endurance. For this purpose, we have researched the psychological endurance of the professional football players in Turkey with respect to education levels. For the goals of this value we applied Kruskall Wallis Test. As can be seen from Table, we can see the results from the comparative analysis of the psychological endurance for players from first and second league in Republic of Turkey to the level of the education. We believe that this study will be useful for future studies.

SB184

TÜRKİYE'DEKİ FUTBOLCULARIN YAŞINA BAĞLI OLARAK AİLE İLİŞKİLERİNE GÖRE PSİKOLOJİK DAYANIKLILIK SONUÇLARININ DEĞERLENDİRİLMESİ

***[1]Aycen Aybek*, [2]A. Azmi Yetim, [1]Suat Aybek**

[1]Gaziosmanpaşa Üniversitesi BESYO, TOKAT
[2]Gazi Üniversitesi Spor Bilimleri Fakültesi, ANKARA

***Email :** aycenaybek@gmail.com, aayetim@gazi.edu.tr, suataybek@gmail.com*

Bu çalışmada, Türkiye'deki futbolcuların, yaşa bağlı olarak aile ilişkileri için psikolojik dayanıklılıklarını araştırdık. Daha önceki çalışmalardan da görüleceği gibi, farklı sporlardaki sporcular için yaş ve aile bağları arasında bir ilişki vardır. Özellikle futbolda bu daha belirgindir. Bilindiği gibi aile, akrabaları, insanları kendilerine, arkadaşlarına ve saygı duyulan insanlara birleştiren daha büyük bir sistemin parçasıdır. Bu system de toplumun bir parçasıdır. Bu anlamda ebeveynlerin futbol etkinliklerine karşı tutumunun belirleyici bir rolü vardır. Ebeveynlerin küçük sporcuların "ilk eğitmenleri" olduğunu göz önünde bulundurarak, çocukların sporu algılama, zafer veya başarısızlık deneyimleri üzerinde büyük etkisi vardır. Her biri iç dengeyi kurmaya çalışırken, tüm sistemler aynı anda var olur. Oyuncuların psikolojik dayanıklılığına etki eden faktörlerin oranına ilişkin araştırmalar, yaşın önemini de vurgulamaktadır. Bu bakımdan, diğer yazarların bahsettiği sporcunun psikolojik dayanıklılığına bağlı olan değişkenlere - sadece yaş, spor türü, cinsiyet – değil, aile faktörünü de eklemeliyiz. Bu amaçla, Kruskal Wallis Testi kullanılarak elde edilen sonuçlar bir Tablo olarak verilmiştir.

Evaluation Of Psychological Endurance Results With Respect To The Family Relations Depending On The Age For Football Players In Turkey

In this study we have researched the psychological endurance of the football players in Turkey for the family relations depending on the age. As can be seen from previous studies, for athletes in different sports, there is a correlation between age and family relations. Especially in football this is more distinctive. As it is known the family is a part of a bigger system, which combines relatives, close people to them, friends and respected people. This system is part of the society, too. In this sense the parents have a defining role for the attitude towards the football activities. Having in mind that the parents are "the first trainers" of the little athletes, they have a huge impact on the way their children perceive sport, the way they experience victory or failure. All systems exist simultaneously as each one of them tried to establish internal balance. The researches about the ratio of the factors influence on the psychological endurance of the players, accentuate on the importance of the age too. From this point of view, to the variables, which depend on the psychological endurance of the athlete – not only age, kind of sport, sex – which are mentioned by other authors, we should add the family factor too. For this purpose, by the use of Kruskall Wallis Test, the obtained results have been given as a Table.

SB209

KAHRAMANMARAŞ BÜYÜKŞEHİR BELEDİYESİNDE ÇALIŞAN SPOR YAPAN VE YAPMAYAN PERSONELİN YAŞAM DOYUMU VE TÜKENMİŞLİK DÜZEYLERİ ARASINDAKİ İLİŞKİNİN İNCELENMESİ

[1]BÜŞRA YILMAZ, [1]HAYDAR İŞLER

[1]Kahramanmaraş Sütçü İmam Üniversitesi , Kahramanmaraş

Email : *busra.yuce.87@windowslive.com, haydarisler@ksu.edu.tr*

Spor yapmanın bedensel sağlığa faydası olduğu bilinmekle birlikte, insanın psikolojik ve ruhsal sağlığına da faydalarının olduğu bilinmekte ve göz ardı edilmemesi gereken bir durum olduğu düşünülmektedir. Bununla beraber spor yapan bireylerin çalışma performansının arttığının gözlemlenmesi ve tükenmişliğini önleme konusunda da faydalarının olduğunu göstermek bizi bu çalışmaya sevk eden neden olmuştur.

Çalışmanın amacı spor yapan ve spor yapmayan belediye personelinin yaşam doyumu ve tükenmişlik düzeylerinin araştırılmasıdır. Araştırmanın verileri, Diener ve diğ. (1985), tarafından geliştirilen Türkçeye çevrilmesi ve uyarlanması Köker (1991), tarafından yapılan Yaşam Doyumu Ölçeği (The Satisfaction With Life Scale) ve Maslach ve Jackson tarafından 1981 yılında geliştirilen Maslach Tükenmişlik Envanteri (MTE) kullanılarak elde edilmiştir. Araştırmanın evreni, Kahramanmaraş ili ile sınırlıdır. Örneklem grubu ise Kahramanmaraş Büyükşehir Belediyesinde görev yapan personelden tesadüfi olmayan rastgele seçilmiş ve değişik birimlerde görev yapan toplam 506 personelden oluşmaktadır.

Çalışma sonucunda, spor yapan belediye personelinin yaşam doyumu ve tükenmişlik düzeylerinin spor yapmayan belediye personeline göre anlamlı düzeyde farklılaştığı gözlenmektedir.

INVESTIGATION OF THE RELATIONSHIP BETWEEN LIFE SATISFACTION AND BURNOUT LEVEL OF SPORTS AND NON-SPORTS STAFF WORKING IN KAHRAMANMARAŞ METROPOLITAN MUNICIPALITY

Not only benefits in pysical healt but also benefits in psychological and spirutual healt of human are known and is not ignored. However; to be observed to increase the working performance of a person who does sports and to Show benefits about preventing burnouts are reasons that dispact us to work.

The aim of study is to be investigated about municipal staffs' life saticfaction of life and burnout level. The datas of research is got by using "The Saticfaction with Life Scale" which translated in Turkish and adapted by Koker and by using "Maslach Burnout Inventory" which improved by Diener and (diğ). Universe of research is limeted wiht Kahrmanmaras. Sample group is formed 506 KahramarasMetropolitanMunicipalstaffswhoworkdifferentdepartmentsandtheywereselectedrondomly but not accidentally.

As a result of study, it is observed that life satisfaction and bornout levels of municipal staf who do sport get significantly different from municipal staff who do not do sports.

SB215

ATICILARIN GÖREV-EGO YÖNELİMİ VE PSİKOLOJİK ESNEKLİKLERİ ARASINDAKİ İLİŞKİ

[1]Filiz Fatma Çolakoğlu, [1]Şevval Buse Yıldız, [1]Merve Karaman, [1]Tekin Çolakoğlu

[1]Gazi Üniversitesi,Ankara

Email : *fcolakoglu@gmail.com, Svvllyldz@hotmail.com, mervekaraman_@hotmail.com, tcolakoglu@gmail.com*

Giriş ve Amaç Sporda hedef yönelimi ve psikolojik dayanıklılık spor bilimleri alanında performansı artırmada önemli bir kilit nokta olarak görülmektedir. Sporda sürece ve süreçteki başarıya odaklanan görev yönelimi ve üstünlüğü ön planda tutarak zirvede olmaya odaklanan ego yönelimi ile birlikte bireylerin psikolojik dayanıklılık ve deneyimsel kaçınmaları ile ilişkili olan psikolojik esneklik birlikte değerlendirilerek farklı bakış açıları ortaya çıkarılabilir. Bu çalışmanın amacı, atıcıların görev-ego yönelimlerini ve psikolojik esneklik düzeylerini belirleyip bazı değişkenlere göre inceleyerek aralarındaki ilişkiyi ortaya koymaktır. Yöntem Çalışmaya atıcılık sporuyla lisanslı uğraşan 28 erkek ve 32 kadın sporcu katılmıştır. Araştırmada verilerin toplanmasında Duda ve arkadaşları (1992) tarafından geliştirilen Toros (2001) tarafından Türkçe' ye uyarlanmış "Sporda Görev-Ego Yönelimi Ölçeği" ve Bond ve arkadaşları (2011) tarafından geliştirilen Yavuz ve arkadaşları (2014) tarafından Türkçe' ye uyarlanmış "Kabul-Eylem Formu" kullanılmıştır. Verilerin analizinde Mann-Whitney U testi, Kruskal-Wallis-H testi ve Pearson Correlation analizi kullanılmıştır. Bulgular Analizlere bakıldığında atıcıların görev-ego yönelimleri ve psikolojik esneklik düzeyleri cinsiyet, yaş, atıcılık branşı ve sporculuk yaşına göre değişmezken algılanan gelire göre görev yönelimi ve millilik durumuna göre ise psikolojik esneklik düzeyleri istatistiksel olarak anlamlı farklılaşmaktadır. Bununla birlikte atıcıların sporda ego yöneliminden daha çok görev yönelimlerinin yüksek olduğu ve psikolojik esnekliklerinin düşük düzeyde olduğu görülmektedir. Görev-Ego yönelimi ve psikolojik esneklik arasında istatistiksel olarak anlamlı bir ilişki bulunmamaktadır. Sonuç Araştırma sonuçlarına göre atıcıların diğerlerinden üstün olmak ya da zirvede olmak yerine sporda sürece ve süreçteki başarılarına daha çok önem verdiği bununla birlikte yaşama yönelik deneyimsel kaçınmalarının daha çok olduğu ve psikolojik olarak katı bireyler oldukları söylenebilir. Ayrıca görev-ego yönelimleri ve psikolojik esneklikleri cinsiyet, yaş, atıcılık branşı ve sporculuk yaşına göre farklılaşmazken algılanan gelir seviyesi orta olanların, kötü ve iyi olanlara göre sürece ve süreçteki başarıya daha çok odaklandıkları ve milli olan sporcuların psikolojik esnekliğinin daha yüksek olduğu görülmektedir. Anahtar Kelimeler: Atıcılık sporu, görev-ego yönelimi, psikolojik esneklik

The Relationship Between Task-Ego Orientation And Psychologıcal Flexibility Of Shooters

Introduction Target orientation and psychological endurance in sport is seen as an important key point in improving the performance in sports sciences. Different perspectives can be revealed by evaluating together psychological resilience associated with psychological endurance and experiential avoidance of individuals with ego orientation focusing on the summit and focusing on task orientation focusing on process and success in the progress in sports. The aim of this study was to determine the relationship between shooters' task-ego orientations and psychological flexibility levels.

Method 28 male and 32 female athletes engaged in shooting sports were participated in the study. Task-Ego Orientation Scale in Sports translated in Turkish by Toros (2001) and developed by Duda and "Acceptance and Action Questionnaire" devoloped by Bond and others(2011) and adapted into Turkish by Yavuz and other (2014) is used. Mann-Whitney U test, Kruskal-Wallis-H test and Pearson Correlation analysis were used for data analysis.

Results When the analyzes are examined, the task-ego orientations and psychological flexibility levels of the shooters don't differ according to gender, age, shooting branch and athletic age.However, it is seen that shooters have higher task orientations than ego orientations and have low psychological flexibility, there was no relationship between these. Conslusion According to the results of the research, it can be said that shooters give more importance to success of the process and process in sports instead of being superior to others or being at the top, however, they have more experiential avoidances towards life and they are psychologically rigid

individuals. In addition, while task-ego orientations and psychological flexibility do not differ according to gender, age, shooting branch and athletic age, it is seen that those with moderate income levels are more focused on the process and success in the process than those who have low and high income levels and that the national athletes higher psychological flexibility.

SB216

NAMIK KEMAL ÜNİVERSİTESİ ÖĞRENCİLERİNDE SERBEST ZAMAN MOTİVASYONUNUN VE TEMEL PSİKOLOJİK İHTİYAÇLARIN ÇEŞİTLİ DEĞİŞKENLER AÇISINDAN İNCELENMESİ

[1]Güvenç GÜNEŞ, [1]Gözde ERSÖZ

[1]Namık Kemal Üniversitesi Beden Eğitimi Ve Spor Yüksekokulu, Tekirdağ

Email : *guvencgu@hotmail.com, gozde0007@gmail.com*

Bu araştırma üniversite öğrencilerinin serbest zaman motivasyonları ve temel psikolojik ihtiyaçlarını cinsiyet ve serbest zaman türüne göre farklılığını belirleyip; temel psikolojik ihtiyaçların serbest zaman motivasyonunu ne düzeyde öngördüğünü ortaya koymak amacıyla yapılmıştır. Çalışmaya lisans düzeyinde eğitim gören 18-30 yaş aralığında 157 kadın (Xyaş=20.27±1,34 yıl), 180 erkek (Xyaş= 21.01±1.49 yıl) toplam 337 üniversite öğrencisi (Xyaş= 20.66±1.47 yıl) gönüllü olarak katılmıştır. Araştırmada katılımcılara "Serbest Zaman Motivasyon Ölçeği (SZMÖ)" ve "Serbest Zaman Temel Psikolojik İhtiyaçlar Ölçeği (SZTPİÖ)" kişisel bilgi formu ile birlikte uygulanmıştır. Verilerin analizinde betimsel istatistik analizi, açımlayıcı faktör analizi, güvenirlik analizi, çok yönlü varyans analizi ve Standart Çoklu Regresyon Analizi istatistik analiz yöntemleri kullanılmıştır. Araştırmadan elde edilen bulgular incelendiğinde katılımcıların serbest zaman motivasyonlarının dışsal düzenleme alt ölçeğinde cinsiyete göre farklılık bulunurken; katılımcıların serbest zaman temel psikolojik ihtiyaçlarının alt boyutları arasında cinsiyete göre fark bulunmamıştır. Serbest zaman türlerine göre katılımcıların serbest zaman motivasyonlarında farklılık bulunmazken; serbest zaman özerklik ve yeterlik ihtiyaçlarında serbest zaman türlerine göre anlamlı farklılık bulunmuştur. Ayrıca bulgular özerklik, yeterlik ve ilişkili olma temel psikolojik ihtiyaçlarının serbest zaman motivasyonunun alt boyutlarını anlamlı birer yordayıcısı olduğunu göstermiştir. Bulgulardan elde edilen sonuçlara göre erkeklerin kadınlara nazaran serbest zaman etkinliklerine daha dışsal sebeplerle katıldığı; serbest zamanlarında kitap okuyanların, spor yapan ve müzik dinleyen öğrencilerden daha az özerklik ihtiyacını giderdiği; spor yapanların ise kitap okuyan öğrencilere göre bu etkinlikte daha fazla yeterlik ihtiyacını giderdiği bulunmuştur. Katılımcıların serbest zaman etkinliklerine bilmek, uyaranı hissetmek, özdeşim ve dışsal nedenlerle katıldıkları zaman özerklik ihtiyacının arttığı; motivasyonsuzluk yönünde bir katılım sergilediklerinde ise özerklik ihtiyacının azaldığı; bilmek ve başarmak gibi nedenlerle katıldıkları zaman yeterlik ihtiyacının arttığı; özdeşim, belirlemek ve dışsal nedenlerle katıldıkları zaman ilişkili olma ihtiyacı arttığı; motivasyonsuzluk yönünde bir katılım sergilediklerinde

Investigation of Leisure Time Motivationand Basic PsychologicalNeeds in Terms of Various Variables in Namık Kemal University Students

Investigation of Leisure Time Motivationand Basic PsychologicalNeeds in Terms of Various Variables in Namık Kemal University Students

Güvenç Güneş1 , Dr. Gözde Ersöz1

1Tekirdağ Namık Kemal University, School of Physical Education and Sport, Tekirdağ, Turkey

ABSTRACT

The present research attempts to determine the leisure time motivation and basic psychological needs of university students according to gender and leisure time type. The second aim of the study is to show how leisure time basic psychological needs would predict the leisure time motivation. 157 female (Xage = 20.27 ± 1.34 yrs) and 180 male (Xage = 21.01 ± 1.49 yrs) students were enrolled in this study. Personal information documents "Leisure Time Motivation Scale (LTMS)" and "Basic Psychological Needs Scale in Leisure Activity (BPNSLA)" were administered to participants. Descriptive statistical analysis, exploratory factor analysis, reliability analysis,

Multiple Analysis of Variance (MANOVA) and Standard Multiple Regression Analysis methods were used. When the findings obtained from the study are examined, it can be seen that there is a statistically difference according to the gender in the external regulation subscale of the leisure time motivations of the participants. There wasn't difference between the subscales of the basic psychological needs of participants in term of leisure time according to gender. There is no difference in the leisure time motivation of participants according to leisure time types, but there is a significant difference in leisure time autonomy and competence needs according to leisure time types. In addition, the findings showed that the basic psychological needs of autonomy, competence and reletedness are significant predictors of the sub- dimensions of leisure time motivation. According to the results obtained from the findings, male participated in leisure time activities more externally than female; in their leisure time, those who read books need for less autonomy than the students who listen to music and do sports. It has been

SB560

EGZERSİZ KATILIMCILARINDA PSİKOLOJİK İYİ OLUŞU ÖNGÖRMEDE EGZERSİZDE GÜDÜLENME VE TEMEL PSİKOLOJİK İHTİYAÇLARIN ROLÜ: ÖZ-BELİRLEME KURAMI

[1]Gözde ERSÖZ, [1]Ayşe BİLGİSEVEN, [1]Yakup Eren TAN

[1]Tekirdağ Namık Kemal Üniversitesi, Beden Eğitimi Ve Spor Yüksekokulu, TEKİRDAĞ

Email : *gozde0007@gmail.com, aysebilgiseven34@gmail.com, erentan54@gmail.com*

Egzersizin fiziksel, psikolojik ve sosyal gelişimine etkileri bilinmesine rağmen, sedanter yaşam tarzı ve bunun sonuçları dünya genelinde kaygı verici bir durum almıştır. Yakın zamanda yapılan araştırmalar egzersizde güdülenme kavramının egzersize başlama ve devam etme konusunda etkili olduğunu ortaya koymuştur. Bu çalışmanın amacı düzenli egzersiz yapan üniversite öğrencilerin psikolojik iyi oluş düzeyini öngörmede egzersizde güdülenme ve temel psikolojik ihtiyaçların rolünü incelemek ve çalışmada ele alınan psikolojk kavramların egzersiz davranışı (egzersiz sıklığı, süresi ve şiddeti) ile ilişkisini ortaya koymaktır. Çalışmaya 198 kadın (Xyaş= 19.76±1.74 yıl), 368 erkek (Xyaş= 20.65±2.56 yıl) toplam 566 üniversite öğrencisi (Xyaş= 20.34±2.34 yıl) katılmıştır. Katılımcılara kişisel bilgi formu, "Psikolojik İyi Oluş Ölçeği", "Egzersizde Davranışsal Düzenlemeler Ölçeği" ve "Egzersizde Temel Psikolojik İhtiyaçlar Ölçeği" uygulanmıştır. Verilerin analizinde araştırma grubunun özelliklerinin tanımlanması için betimsel istatistik analizi, Hiyerarşik Regresyon Analizi;Pearson Korelasyon Analizi ile kullanılmıştır. Araştırmanın bulguları incelendiğinde psikolojik iyi oluş ile içsel düzenleme, yeterlik ve ilişkili olma arasında anlamlı bir ilişki bulunmuştur. Katılımcıların psikolojik iyi oluş düzeyleri içsel düzenleme ile yeterlik ve ilişkili olma psikolojik ihtiyaçlarını pozitif yönde yordamıştır. Katılımcıların egzersiz sıklığı, süresi ve şiddeti ile içsel ve içe atımla düzenleme, özerklik, yeterlik ve ilişkili olma ihtiyaçları arasında pozitif ilişki; egzersiz sıklığı ve süresi ile güdülenmeme arasında ise negatif ilişki görülmüştür. Egzersiz şiddeti ile dışsal düzenleme arasında da negatif ilişki görülmüştür. Psikolojik iyi oluş ise sadece egzersiz sıklığı ile pozitif ilişki göstermiştir. Elde edilen bulgular neticesince egzersize katılan bireylerin içsel güdüleri arttıkça ve yaptıkları egzersizde yeterlik ve ilişkili olma ihtiyaçlarını karşıladıkça daha mutlu oldukları görülmüştür. Ayrıca egzersiz katılımcıları egzersize içsel ve içe atımla güdülendiklerinde ve egzersizde özerklik, yeterlik ve ilişkili olma ihtiyaçlarını giderdiklerinde egzersizin sıklığının, süresinin ve şiddetinin arttığı; herhangi bir neden olmaksızın egzersize katılan bireylerin egzersiz sıklığı ve süresinin azaldığı; dışsal nedenlerle egzersiz yapan bireylerin egzersiz şiddetinin azaldığı ve egzersizi daha sık yapan bireylerin daha mutlu olduğu sonucuna varılmıştır.

THE ROLE OF EXERCİSE MOTİVATİON AND BASİC PSYCHOLOGİCAL NEEDS SATİSFACTİON İN PREDİCTİNG THEİR PSYCHOLOGİCAL WELL-BEİNG: SELF-DETERMİNATİON THEORY

Although the benefits of exercise on the physical, psychological, and social development of exercise are well known, sedentary lifestyles and their consequences are a major concern worldwide.Recent research has shown that exercise motivation is effective in initiating and maintaining exercise. The aim of this study is to examine the role of exercise motivation and basic psychological needs in predicting psychological well-being of university students who engaged in exercise regularly and to reveal the relationship between exercise behavior (exercise frequency, duration, and intensity) and motivation, basic psychological needs, and psychological well-being of exercisers.There are 198 female (Xage= 19.76±1.74 year), 368 male (Xage= 20.65±2.56 year) total 566 university student participating in this study. Personal information form, "Psychological Well-Being Scale","Behavioral Regulations in Exercise Questionnaire","Basic Psychological Needs in Exercise Questionnaire," were applied to the participants. Descriptive statistical analysis, Hierarchical Regression Analysis and Pearson Correlation Analysis were used to analyze the data. As a result, psychological well-being positively predicted intrinsic regulation, competence, and relatedness needs of participants. Also, a positive correlation was found between exercise frequency, duration and intensity and intrinsic and introjected regulation and autonomy, competence, and relatedness. A negative relationship was found between exercise frequency and duration and amotivation. There was also a negative relationship between exercise intensity and external regulation. Psychological well-being showed a positive correlation with exercise frequency. As a result of the findings, it was observed that psychological well-being improved with increasing intrinsic motivation and

satisfaction of competence and relatedness. The findings have shown that as exercise frequency, duration and intensity increased, intrinsic and introjected regulation and the level of autonomy, competence, and relatedness needs to be increased. When the level of amotivation increased exercise frequency and duration decreased.It was concluded that individuals exercising more external reasons their exercise intensity was decreased and those who exercised more frequently were happier.

SB221

FUTBOL ANTRENÖRLERİNİN BİLİŞSEL BECERİLERİNİN TESPİT EDİLMESİ

***[1]Hamza Kaya BEŞLER*, [1]Rıdvan EKMEKÇİ**

[1]Pamukkale Üniversitesi, DENİZLİ

Email : *hamzakayabesler@gmail.com, ridvanekmekci@gmail.com*

Bilişsel beceriler sporda başarıya ulaşmada önemli bir faktördür. Ancak bilişsel beceriler sadece sporcular açısından değil onlara her türlü konuda liderlik yapan antrenörler açısından da araştırılması gereken bir konudur. Futbol hem popülaritesi hem de rekabetin üst düzey olduğu bir branş olarak problemlerin çok olduğu zihinsel dayanıklılık gerektiren bir branştır. Futbol branşının getirmiş olduğu bu zorluklara sadece futbolcular değil onları her anlamda yöneten antrenörlerde maruz kalmaktadır. Bu bağlamda bu araştırmanın amacı sezon öncesi futbol antrenörlerinin zihinsel dayanıklılıklarını ve problem çözme becerini tespit etmektir. Bu amaç doğrultusunda Denizli'de 2019 Ağustos ayında düzenlenmiş olan zorunlu gelişim seminerine katılmış olan 41 futbol antrenörüne Heppner'in geliştirdiği Taylan (1990)'ın Türkçeye uyarladığı Problem Çözme Envanteri (PSI) ve Sheard ve Ark. (2009) tarafından geliştirilen SMTQ (Sports Mental Toughness Questionnaire) Türkçeye uyarlaması Altıntaş ve Bayar Koruç (2015) tarafından yapılan SZDE Sporda Zihinsel Dayanıklılık Envanteri uygulanmıştır. Araştırmanın sonucuna göre futbol antrenörlerinin problem çözme becerilerinin yetersiz olduğu (85) saptanırken zihinsel dayanıklılık skorları (3,93) yeterli bulunmuştur. Ancak zihinsel dayanıklılığın güven alt boyutunda daha düşük bir skor (3,22) göze çarpmaktadır. Kısacası futbol antrenörlerinin bilişsel açıdan çok iyi bir durumda olmadıkları ve bu açıdan geliştirilmeleri gerektiği savunulabilir.

The Determination of Cognitive Skills of Football Coaches

Cognitive skills are important factors to achieve success in sports. However cognitive skills researches shouldn't be just about athletes, coaches who lead them in every way must be taken under consideration. Football being popular and competitive brings lots of problems and requires mental toughness. Besides football players, coaches who lead them also face lots of difficulties in football. Thus the purpose of this study is to determine the problem solving skills and mental toughness levels of football coaches. According to this purpose Hepppner's Problem Solving Inventory (PSI) which was adopted to Turkish by Taylan (1990) and Seard at al (2009) Sports Mental Toughness Questioner (SMTQ) which was adopted to Turkish by Antıntaş and Bayar Koruç (2015) was applied to football coaches (n=41) in Denizli who attended the coach development seminar in 2019 August. According to the results of the study it was found that problem solving skills of coaches are not good enough (85) in contrary mental toughness levels (3,93) were find good enough, however "control" sub-dimension (3,22) was find lower. To sum up it could be said that football coaches cognitive skills are not in a very high level which requires some development.

SB222

SPORDA PROSOSYAL VE ANTİSOSYAL DAVRANIŞLAR İLE ANNE-BABA TUTUMLARI ARASINDAKİ İLİŞKİ

[1]Selman ORHAN, [2]Leman ELMAS, [1]Ali Rıza ATICI, [1]Mustafa Kayıhan ERBAŞ

[1]Aksaray Üniversitesi / AKSARAY
[2]Ereğli Gençlik Ve Spor İlçe Müdürlüğü

Email : *pskselman@gmail.com, lemanelmas42@gmail.com, xxa_exx@hotmail.com, kayihan.sbf@gmail.com*

Son yıllarda sporda prososyal ve antisosyal davranışların popüler bir tartışma olduğu görülmüştür. Buna bağlı olarak, kişinin davranışlarını belirleyen en önemli etkenlerden birinin aile olduğu bilinmektedir. Buradan hareketle bu çalışmanın amacı; sporcularda prososyal ve antisosyal davranışların anne-baba tutumları ile ilişkisinin incelenmesidir. Araştırma, ilişkisel tarama modelinde bir çalışmadır. Araştırmaya farklı spor branşlarından (futbol, voleybol, basketbol, hentbol) 156 erkek, 91 kadın olmak üzere toplam 247 genç sporcu katılmıştır. Veri toplama aracı olarak Sporda Prososyal ve Antisosyal Davranış Ölçeği (SPADÖ) ve Çocuk Yetiştirme Tutumları Ölçeği (ÇYTÖ) kullanılmıştır. Verilerin analizinde betimsel istatistiklerden yararlanılmış, bunun yanında cinsiyet ve eğitim durumu için aritmetik ortalamalar arası farka ait t-testi, spor branşları açısından tek yönlü varyans analizi ve prososyal ve antisosyal davranışlar ile anne-baba tutumları arasındaki ilişkiyi ortaya koymak amacıyla da korelasyon analizi tekniğinden yararlanılmıştır. Analiz sonuçları incelendiğinde; anne kabul/ilgi boyutunda kadınların ortalamalarının daha yüksek olduğu, baba sıkı denetim/kontrol boyutunda da erkeklerin aritmetik ortalamalarının daha yüksek olduğu görülmüştür. Eğitim durumu açısından lise düzeyi sporcuların hem prososyal hem de antisosyal davranışları daha çok sergiledikleri ve anne-baba sıkı denetim/kontrol ve anne-baba kabul/ilgi boyutlarında ortaokul düzeyi sporcuların aritmetik ortalamalarının daha yüksek olduğu görülmüştür. Spor branşları açısından anlamlı bir farklılığa rastlanmamıştır. Bunun yanında anne-baba kabul/ilgi boyutları ile prososyal davranışlar arasında pozitif yönde düşük düzeyde bir ilişki tespit edilmiştir. Sonuç olarak kadınların anneler tarafından daha demokratik ve ilgili bir ortamda yetiştiği, erkek sporcuların ise babalar tarafından sürekli denetim ve kontrol altına alınmaya çalışıldığı görülmüştür. Eğitim düzeyi açısından, anne-babaların ortaokul düzeyinde olan sporcularla daha yakın ilişkilere sahip olup daha çok takip ettikleri görülmüştür. Ayrıca kabul/ilgi boyutunda yer alan anne-babaların çocuklarının, sporun içerisinde prososyal davranışlar sergiledikleri belirlenmiştir.

The Relationship Between Prosocial and Antisocial Behavior and Parental Attitudes ın Sports

In recent years, prosocial and antisocial behaviors have been a popular debate in sports. Accordingly, it is known that one of the most important factors that determine one's behavior is family. The aim of this study is; the relationship between prosocial and antisocial behaviors and parental attitudes in athletes. The research is a relational survey model. A total of 247 young athletes (156 men, 91 female) from different sports (football, volleyball, basketball, handball) participated in the study. Prosocial and Antisocial Behavior Scale in Sports and Parenting Styles Questionnaire were used as data collection tools. In the analysis of the data, descriptive statistics were used, t-test of the difference between arithmetic means for gender and education level, one-way analysis of variance in terms of sports branches and correlation analysis to reveal the relationship between prosocial and antisocial behaviors and parental attitudes. technique was used. When the analysis results are examined; it was seen that the mean of female was higher in the mother acceptance interest dimension and the arithmetic mean of the men was higher in the father strict control and control dimension. In terms of educational status, it was seen that high school athletes exhibited both prosocial and antisocial behaviors more, and the arithmetic means of middle school athletes were higher in terms of parental strict control and parental acceptance interest dimensions. There was no significant difference in terms of sports branches. In addition, a positive low level relationship was found between parental acceptance interest dimensions and prosocial behaviors. As a result, it was observed that female were raised by mothers in a more democratic and relevant environment, while male athletes were constantly controlled and controlled by fathers. In terms of educational level, it was seen that parents had more close relations with secondary school athletes and followed them more.

SB223

BEDEN EĞİTİMİ ÖĞRETMENLERİ VE ANTRENÖRLERİN ÖZ ETKİLİLİ-YETERLİLİK DÜZEYLERİNİN İNCELENMESİ

[1]AYHAN KAYABAŞI, [1]HÜSEYİN EROĞLU, [2]ÜNAL TÜRKÇAPAR

[1]SÜTÇÜ İMAM ÜNİVERSİTESİ, BEDEN EĞİTİMİ VE SPOR YÜKSEKOKULU,KAHRAMANMARAŞ
[2]KIRGIZISTAN TÜRKİYE MANAS ÜNİVERSİTESİ BEDEN EĞİTİMİ VE SPOR YÜKSEKOKULU, BİŞKEK, KIRGIZİSTAN

Email : *kayabasiayhan@gmail.com, eroglu1@gmail.com, turkcaparunal@hotmail.com*

AMAÇ: Beden eğitimi ve spor öğretmenleri ve çeşitli branşlarda aktif olarak görev yapan antrenörlerin öz etkililik- yeterlilik düzeylerinin bazı değişkenlere göre incelenmesi amaçlanmaktadır. YÖNTEM: Araştırmada, betimsel nitelikli tarama modeli kullanılmıştır. Araştırmanın çalışma grubu Kahramanmaraş bölgesinde aktif olarak görev yapan 199 Beden eğitimi ve spor geliştirilen "Bilgi Formu" ve "Öz-Etkililik ve Yeterlilik Ölçeği" kullanılarak toplandı. Veriler, yüzdelik, ortalama, standart sapma, Kuruskal Wallis Testi ve Mann Whitney U testi kullanılarak analiz edildi. BULGULAR: Kahramanmaraş bölgesinde görev yapan beden eğitimi ve spor öğretmenleri ve çeşitli branşlarda aktif olarak görev yapan antrenörlerin öz etkililik- yeterlilik ölçeği puanları genel toplam ortalaması (15,47±2,63) ve Alt boyut ortalamaları; Davranışı başlatma (3,92±0,53), Davranışı sürdürme (4,10±0,53), Davranışı tamamlama(3,73±0,77) ve Engellerle Mücadele (3,72±0,80) bulunmuştur. Araştırmada ölçeklerden elde edilen puanlar cinsiyet, yaş, meslek ve medeni durum açısından karşılaştırıldı. Araştırma grubunun, medeni duruma ve aradaki farkın istatistiksel olarak anlamlı olduğu(p<0,05), Mesleği öğretmen olanların antrenör olanlara göre davranışı tamamlama alt boyutu ortalamalarının yüksek ve aradaki farkın istatistiksel olarak anlamlı olduğu(p<0,05) ve yaşı 39-48 yaş arasında olanların 19-28 yaş arasında olanlara göre davranışı sürdürme ve davranışı tamamlama alt boyutları ortalamalarının yüksek ve aradaki farkın istatistiksel olarak anlamlı olduğu(p<0,05) görülmüştür. SONUÇLAR: Araştırmanın sonucunda, beden eğitimi ve spor öğretmenleri ve antrenörlerin öz etkililik- yeterlilik düzeylerini evli olma hali ve yaşın etkili olduğu bulunmuştur. Anahtar sözcükler: Beden Eğitimi Öğretmeni, Antrenör, Öz Etkililik- Yeterlilik Düzeyi

AN EXAMİNATİON OF THE LEVELS OF SELF-EFFICACY-SUFFICIENCY OF THE PHYSİCAL EDUCATİON TEACHERS AND COACHES

AIM: It is aimed to examine the self-efficacy-sufficiency levels of the physical education and sports teachers and coaches active in various according to some variables branches METHODS: In the research descriptive screening model was used. The study group of the research consisted of 299 individuals, 199 physical education and sports teachers and 100 trainers actively working in Kahramanmaraş region. Data were collected with a "Personal Information Form" developed by researchers and "The Self-Effıcacy-Suffıcıency Scale". Data were analyzed using percentage, the mean, standard deviation, Kuruskal Wallis Test and Mann-Whitney U Test (p>0,05). RESULTS: The total scores average of the Self-Effıcacy-Suffıcıency scale of the physical education and sports teachers and coaches active in various branches (15,47±2,63), and Subscale averages; Starting the behavior (3,92±0,53), Continuation the behavior (4,10±0,53), Completing the behavior (3,73±0,77) and Combating Barriers (3,72±0,80) were found. Scores obtained from the scales were compared in terms of gender, age, occupation and marital status. Research group in the subscales of maintaining and completing behavior according to marital status, the married were found higher level than single and the difference was statistically significant (p <0.05), It was found that the average of the sub-dimension of the behavior completion of the physical education and sports teachers was higher than the coach and the difference was statistically significant (p<0,05) and It was found that the average of the sub-dimension of Completing and Continuation the behavior of the 39-48 age group was higher than the 19-28 age and the difference was statistically significant (p<0,05). CONCLUSIONS: As a result of the study, it was found that self-efficacy-sufficiency levels of physical education and sports teachers and coaches were effective in being married and age. Key words: Physical Education Teacher, coach, the Self-Effıcacy-Suffıcıency level

SB225

12-14 YAŞ ARALIĞINDAKİ ÇOCUKLARDA EGZERSİZİN YAŞAM DOYUMU ÜZERİNE ETKİSİNİN İNCELENMESİ

***[1]FUNDA KARAKUZA*, [2]ÜNAL TÜRKÇAPAR**

[1]Kahramanmaraş Sütçü İmam Üniversitesi Beden Eğitimi Ve Spor Yüksekokulu, Kahramanmaraş
[2]Kırgızıstan Türkiye Manas Üniversitesi Beden Eğitimi Ve Spor Yüksekokulu, Bişkek, Kırgızistan , Kahramanmaraş Sütçü İmam Üniversitesi Beden Eğitimi Ve Spor Yüksekokulu

Email : *taefunda@gmail.com, turkcaparunal@hotmail.com*

Bu çalışmanın amacı, 12-14 yaş aralığındaki çocuklarda egzersizin yaşam doyumu üzerine etkisini belirlemektir.Araştırma 12-14 yaş aralığındaki çocuklarda egzersizin yaşam doyumu üzerine etkisini inceleyen betimsel-tarama modeli içermektedir. Çalışmanın evren ve örneklemini Kahramanmaraş ili Gençlik Hizmetleri İl Müdürlüğü'nde 12-14 yaş aralığında farklı branşlarda spor yapan (Voleybol, Futbol, Basketbol, Güreş, Judo, Taekwondo ve her branşta 40 sporcu olmak üzere toplam 240 gönüllü katılımcı) sporcular oluşturmuştur. Araştırmada 12-14 yaş aralığındaki çocuklarda egzersizin yaşam doyumu üzerine etkisini belirlemek için araştırmacı tarafından geliştirilen kişisel bilgi formu (cinsiyet, yaş, anne eğitim durumu, baba eğitim durumu, ailenin gelir durumu, aktif olarak spor yapıp yapmama durumlarına göre) ile Rogers ve Morris (2003) tarafından geliştirilmiş, Gürbüz ve ark. (2006) tarafından Türkçe geçerliliği ve güvenirliliği yapılmış olan Rekreasyonel Egzersiz Güdüleme Ölçeği (RecreationalExerciseMotivationMeasure, REMM) ve Diener ve ark. (1985) tarafından geliştirilmiş olup Türkiye koşullarında geçerlik ve güvenirlik çalışması Dağlı ve Baysal tarafından yapılmış olan Yaşam Doyumu Ölçeği (TheSatisfactionWith Life Scale) kullanılmıştır. Araştırma verileri değerlendirilirken tanımlayıcı istatistiksel metotları(Frekans, Yüzde, Ortalama, Standart Sapma) kullanılmıştır. Verilerin istatistiksel analizi SPSS istatistik paket programında yapılmıştır. Niceliksel verilerin arasındaki ilişkiyi saptamak için öncelikle normallik testi yapılmıştır. REMM alt boyutlar ve Yaşam Doyumu Ölçeği ile demografik parametrelerin alt grupları arasındaki ilişkinin varlığının sorgulanmasında t testi ve Anova-Tukey testi kullanılmıştır. Daha sonra değişkenler arası anlamlı bir ilişki olup olmadığını saptamak için korelasyon testi uygulanmıştır. İstatistiksel analiz sonuçlarına bakıldığında; cinsiyet değişkenine göre erkeklerin kadınlardan daha yüksek yaşam doyumuna sahip olduğu görülmüştür. Yaşa göre; 13-14 yaşlarındaki bireylerin ortalaması 12 yaşa göre yüksek bulunmuştur.

THE TEENAGERS WHO ARE BETWEEN THE AGES 12-14 YEARS,İNSPECTİON OF İMPACT OF EXERCİSE ON THE SATİSFACTİON WİTH LİFE

Theaim of thisstudy is tospecifytheimpacts of theexercises on thesatisfactionwithlife . Thisstudyincludesdescriptivesurvey model tospecifytheimpacts of theexercises on thesatisfactionwith life. Thisstudy had done (on 40 peoplewhoaresportsmanvolleyball, soccer, basketball, wrestle, judo, taekwondoandallbranches, totally 240 peoplewhoarevolunteer) in On thisstudytheresearcherusedpersonalinstruction form (gender, age, parentseducationsituation, familyincomestate, usedto do sportor not, etc) withRogers ve Morris (2003) RecreationalExerciseMotivationMeasure, REMM (Turkishversionby Gürbüz ve ark. (2006) andDiener ve TheSatisfactionWith Life Scale (Turksihversionby Dağlı ve Baysal) Duringevaulating of thestudydata, theresearcherusedsupplementarystatisticalmethods (frequency, percentage, average, standart deviation). Statistical analysis of thedatastested in thapackage program which is SPSS 16.0. Todeterminetherelation of quantitativedatas, firstlynormalcy test done. Anova-Tukey test and T test done, tolocatetherelationshipbetween REMM lowerdimensionsandsatisfactionwith life scale'swithdemograpicalparameterslowergroups. Whenwechecktheresults of statisticalanalysis, accordingtogender; maleshavemorehighlevelsatisfactionwith life thanfemales. Accordingtoagevariable, average of 13-14 agesteenagershavemorehighlevelthan 12 agesteenagers.

FUTBOL SPORU YAPAN BİREYLERİN PSİKOLOJİK İYİ OLUŞ DÜZEYLERİNİN FARKLI DEĞİŞKENLERE GÖRE İNCELENMESİ

[2]ÜNAL TÜRKÇAPAR, [1]OSMAN AYDIN ÖZKAN

[1]Kahramanmaraş Sütçü İmam Üniversitesi Beden Eğitimi Ve Spor Yüksekokulu, Kahramanmaraş
[2]Kırgızıstan Türkiye Manas Üniversitesi Beden Eğitimi Ve Spor Yüksekokulu, Bişkek, Kırgızistan

Email : *turkcaparunal@hotmail.com, sloukas.02@hotmail.com*

Bu çalışma Futbol sporu yapan bireylerin psikolojik iyi oluş düzeylerinin farklı değişkenlere göre incelemek amacıyla yapılmıştır. Araştırmanın çalışma grubu, Kahramanmaraş bölgesinde amatör ligde futbol oynayan 71 bayan, 142 erkek toplam 213 gönüllü kişilerden oluşmaktadır. Çalışmada araştırmacı tarafından geliştirilen kişisel bilgi formu (Cinsiyet, Yaş, Kaç yıldır spor yapıyorsunuz, Eğitim Durumu ve Aylık geliri) ile Ryff (1989) tarafından geliştirilen ve Akın (2008) tarafından Türk kültürüne uyarlanan"Psikolojik İyi Olma Ölçek" (Scales of PsycholgicalWell-being)'i kullanılmıştır. Elde edilen veriler SPSS 24 programında çözümlenmiştir. Elde edilen sonuçlara bakıldığında nasıl bir (parametrik-Nonparametrik) test tekniğinin uygulanmasında çıkan sonuçların benzerlik taşıyıp taşımadığına ve dağılımın normal olup olmadığına bakılarak bir karara varılmıştır. Bundan dolayı kolmogarov-smirnov ve levene testleri uygulanmıştır. Veriler homojen olmadığından nonparametrik test uygulanmıştır. Mann-Whitney ve kruskal- Wallis testlerinden yararlanmıştır. İstatistiksel anlamlılık derecesi Alpha $p<0,05$ olarak alınmıştır. Araştırmaya göre, psikolojik iyi oluş ölçeğinin cinsiyete ve yaşa göre bütün alt boyutlarda anlamlı farklılık görülmüştür, kaç yıldır spor yapıyorsunuz değişkenine göre yaşam amaçları alt boyutunda farklılık görülmüştür. Eğitim durumu değişkenine göre Bireysel gelişim alt boyutunda anlamlı farklılık görülmüştür ve Aylık gelir düzeyi değişkenine göre Özerklik, çevresel hakimiyet, bireysel gelişim, diğerleri ile olumlu ilişkiler ve yaşam amaçları alt boyutlarında istatistiksel olarak anlamlı ilişki bulunmuştur. Araştırmanın sonucuna göre, 16-18 yaş arasındaki bayanların psikolojik iyi oluş düzeylerinin yüksek olduğu belirlenmiştir. 8 yıl ve üzeri spor yapan bireylerin yaşam amaçlarını belirlemesinden kaynaklı psikolojik iyi oluş düzeyinin yüksek olduğu, üniversite mezunu olan bireylerinde bireysel gelişimini tamamlamalarından dolayı psikolojik iyi oluş düzeyinin yüksek çıktığı ve aylık gelir düzeyi değişkenine göre ekonomik durumu en düşük olanların psikolojik iyi oluş düzeylerinin yüksek olduğu görülmüştür.

INVESTIGATION OF PSYCHOLOGICAL WELL-BEING OF INDIVIDUALS WHO PLAY FOOTBALL SPORT ACCORDING TO DIFFERENT VARIABLES

Theaim of thisstudywastoinvestigatethepsychologicalwell-being of footbalplayersaccordingtodifferentvariables.Thestudygroup of theinvestigation is consisted of 213 volunteers(71 female,142 male)playingfootball in theamateurleague in Kahramanmaraş region.Inthestudy ,thepersonalinformation form(gender ,age,howmanyyearshaveyoubeendoingsports,educationstatusandmonthlyincome)developedbytheresearcherandpsychologicalwell-beingscaledevelopedby RYFF(1898) andadaptedby Akın (2008)totheTurkishculturewereused.The data obtainedwereanalyzed in SPSS 24 program.Itwasdecidedwhetherthe data washomogeneousand normal distributionforwhichkind of test technique(parametric-nonparametric)wasappliedtotheobtaineddata.Forthisreason,KolmogarovSmirnovandLevenetestswereapplied.Sincethe data were not homogeneous ,nonparametrictestswasapplied.Mann-whitneyandKruskal-wallis test wereused.Thelevel of statisticalsignificancewastaken as Alpha $p<0.05$.According tothestudy,therewas a significancedifference in individualdevelopmentsub-dimension of psychologicalwell- beingscaleaccordingtogenderandageandalsotothevariable of monthlyincomelevel,statisticallysignificancerelationshipwasfound in thesub- dimension of autonomy,environmentaldominance ,individualdevelopment,positiverelationswithothersand life goals. Accordingtotheresults of thestudy,itwasfoundthatthepsychologicalwell-being of womenbetweentheages of 16-18 washigh.Itwasobservedthatpsychologicalwell-beinglevel is highduetotheindividualwhohavebeendoingsportsfor 8 yearsormore,theirhighlevel of it is duetothecompletion of

theindividualdevelopment of individualswhohavegraduatedfromuniversityandthehighestlevel of psychologicalwell-being of thosewiththelowesteconomicstatusaccordingtothevariable of incomelevel.

SB226

ÖZEL YETENEK SINAVI İLE GİREN ÖĞRENCİLER VE AKADEMİK BİLGİ İLE GİREN ÖĞRENCİLERİN PSİKOLOJİK SAĞLAMLIK DÜZEYLERİNİN İNCELENMESİ

[1]AYHAN KAYABAŞI, [1]HÜSEYİN EROĞLU, [2]ÜNAL TÜRKÇAPAR

[1]SÜTÇÜ İMAM ÜNİVERSİTESİ, BEDEN EĞİTİMİ VE SPOR YÜKSEKOKULU, KAHRAMANMARAŞ
[2]KIRGIZISTAN TÜRKİYE MANAS ÜNİVERSİTESİ BEDEN EĞİTİMİ VE SPOR YÜKSEKOKULU, BİŞKEK, KIRGIZİSTAN

Email : *kayabasiayhan@gmail.com, eroglu1@gmail.com, turkcaparunal@hotmail.com*

AMAÇ: Kahramanmaraş bölgesinde özel yetenek sınavı ve akademik bilgi ile liselere giren öğrencilerin psikolojik sağlamlık düzeylerinin bazı değişkenlere göre incelenmesi amaçlanmaktadır. YÖNTEM: Araştırmada, betimsel nitelikli tarama modeli kullanılmıştır. Araştırmanın çalışma grubu Kahramanmaraş bölgesinde liselerde okuyan 102 özel yetenek sınavı ile giren öğrenci ile 98 akademik bilgi ile giren öğrenci olmak üzere 200 öğrenci gönüllü olarak katılmıştır. Araştırma verileri araştırmacı tarafından geliştirilen "Bilgi Formu" ve Ungar ve LeBlanc (2013) tarafından geliştirilen ölçek 2015 yılında Arslan tarafından Türkçe 'ye uyarlanan Çocuk ve Genç Psikolojik Sağlamlık Ölçeği (ÇGPSÖ-12) kullanılarak toplandı. Veriler, yüzdelik, ortalama, standart sapma, Kuruskal Wallis Testi ve Mann Whitney U testi kullanılarak analiz edildi. BULGULAR: Özel yetenek sınavı ile giren öğrenciler ile akademik bilgi ile giren öğrencilerin Psikolojik Sağlamlık Ölçeği puanları genel toplam ortalaması (4,40±0,37) bulunmuştur. Araştırmada ölçeklerden elde edilen puanlar cinsiyet, anne ve baba sağlıklı olma durumu, okul türü ve anne ve baba eğitim durumu açısından karşılaştırıldı. Araştırma grubunun , cinsiyet değişkenine göre bayan öğrencilerin erkekler öğrencilere ,anne sağlık durumu değişkenine göre anne ve babaları sağlıklı olanların anne ve babaları sağlıksız olanlara, okul türü değişkenine göre spor lisesi öğrencilerin güzel sanatlar lisesi ve sosyal bilimler lisesi öğrencilerine göre ve fen lisesi öğrencilerinin ise spor lisesi, güzel sanatlar lisesi ve sosyal bilimler lisesi öğrencilerine, anne ve baba eğitim durumu değişkenine göre lisans mezunu ebeveynlerin ilkokul mezunu, ortaokul mezunu ve lise mezunu olanlara göre ortalamaların yüksek ve aradaki farkın istatistiksel olarak anlamlı olduğu($p<0,05$) görülmüştür. SONUÇLAR: Araştırmanın sonucunda, Kahramanmaraş bölgesinde özel yetenek sınavı ve akademik bilgi ile giren öğrencilerin psikolojik sağlamlık düzeyleri incelendiğinde bayan öğrencilerin, anne sağlık durumu iyi olanlar, fen lisesi öğrencileri, anne baba eğitim durumu lisans mezunu olanların etkili olduğu bulunmuştur Anahtar sözcükler: Özel yetenek sınavı, akademik bilgi, psikolojik sağlamlık

AN EXAMİNATİON OF PSYCHOLOGİCAL STABİLİTY OF THE STUDENTS ENTERİNG WİTH SPECİAL TALENT EXAM AND ACADEMİC KNOWLEDGE

AIM: It is aimed to examine psychological stability levels according to some variables of the Students entering sports high school with special talent exam or academic knowledge in Kahramanmaraş region METHODS: In the research descriptive screening model was used. The study group of the research consisted of 200 individuals entering sports high school, 102 of them entering with special talent exam and 98 of them with academic knowledge in Kahramanmaraş region. Data were collected with a "Personal Information Form" developed by researchers and "The psychological stability Scale". Data were analyzed using the mean, standard deviation, Kuruskal Wallis Testi and Mann-Whitney U test ($p>0,05$). RESULTS: The total scores average of The psychological stability scale of the Students entering sports high school with special talent exam and with academic knowledge of high school is found as (4,40±0,37). Scores obtained from the scales were compared in terms of gender, health status of parents, education status of parents. It is observed that, the avarage of the study group is high and the differences are statistically significant ($p<0,05$) according to variable of gender, female students to male students; variable of health situation of parents, students who have healthy parents to who have unhealthy parents; according to variable of school type, sports high school students to fine arts high school and social sciences high school students, and science high school students to sports high school, fine arts high school and social sciences high school students; according to variable parents' education status, graduate parents to primary school or high school graduate parents. CONCLUSIONS: As a result of the study, it was found that psychological stability levels of the Students entering Sports high school with special talent

exam and the students entering sports high school with academic knowledge were effective in being female students, having healthy parents, being science high school students

SB230

SB237

S(ÖZDE) SPORCU KİMLİĞİ: SPORCU ÖĞRENCİLERDE STATİK KİMLİK YAPISI VE DAVRANIŞSAL DİNAMİKLER

[1]Berkcan BOZ, [1]Olcay KİREMİTCİ

[1]Ege Üniversitesi Spor Bilimleri Fakültesi, İZMİR

Email : *bozberkcan@gmail.com, olcaykiremitci@gmail.com*

Giriş ve Amaç: Sporcu öğrencilerin ergenlik ve beliren yetişkinlik dönemlerindeki kritik gelişim süreçleri, tek yönlü deneyimler etrafında şekillenmektedir. Özgün gelişim dinamikleri yaratan bu durum, sporcu öğrencilerde yüksek adanmışlığa karşı, düşük keşfetme eylemine neden olarak ''ipotekli kimlik'' yapısının ortaya çıkmasına neden olmaktadır. Uluslararası çalışmalar dikkate alındığında, araştırmacılar genellikle sporcu öğrencilerde ipotekli kimlik yapısını incelerken, kimlik yapısındaki dinamiklerin sürece dayalı bir perspektifte incelendiği araştırma sayısı sınırlı kalmaktadır. Bu araştırmanın amacı, sporcu öğrencilere özgü kimlik yapısının sürece ve davranışsal dinamiklere dayalı bir perspektifte incelenmesidir. Yöntem: Betimsel tarama yönteminin kullanıldığı bu çalışmada, veri toplama süreci kesitsel desen dikkate alınarak gerçekleştirilmiştir. Ölçüt örnekleme yöntemi ile belirlenen 398 kişi (231 erkek, 167 kadın) araştırmanın örneklem grubunu oluşturmaktadır. Veri toplama sürecinde, Sporcu Kimliği Ölçeği, araştırmacılar tarafından hazırlanmış bilgi formu, derecelendirme soruları ile birlikte kapalı uçlu nitel sorular kullanılmıştır. Elde edilen veriler betimleyici istatistik ve bağımsız gruplara yönelik karşılaştırmalı analiz yöntemleri kullanılarak çözümlenmiştir. Bulgular: Katılımcıların sahip oldukları sporcu kimlik puanlarının sınıf seviyesi yükseldikçe düştüğü, ancak bu durumun istatistiksel olarak anlamlı olmadığı tespit edilmiştir (F=2.17, p: .91). Buna karşın, sınıf düzeyi ilerledikçe spora katılım durumlarında düşey geçişkenliklerin arttığı, sağlıklı beslenme ve haftalık fiziksel aktivite düzeyinin düştüğü, sigara kullanımı ve alkol tüketimi gibi davranışlarda ise artışın meydana geldiği tespit edilmiştir. Sportif kariyerleri sonlanmış bireylerin sporcu kimlik puanlarının aynı düzeyde kaldığı görülürken, spora devam eden bireylerin kimlik puanları zamanla azalmaktadır. Bunun yanı sıra, kariyer geçişkenlikleri ile yaş ve sınıf seviyelerinde yer alan belirgin eşiklerin bağımlı değişkenler üzerinde etkisi olduğu gözlenmiştir. Sonuç: Bireylerin sporcu kimliğine ilişkin kabullerinin kariyer ve spora katılım durumlarındaki değişimlere rağmen sürekli hale geldiği, ancak davranışsal dinamiklerin bu süreklilik durumu ile uyum göstermediği belirlenmiştir. Kimlik biçimlenmesinin sürece ve davranışsal dinamiklere bağlı değişimlerini özgün bir perspektifte inceleyen bu araştırma, sporcu öğrencilerde S(ÖZDE) kimlik olarak nitelendirilebilecek yeni bir kimlik türü önermesi ile sonuçlandırılmaktadır.

SO CALLED ATHLETIC IDENTITY AND INACTION IN REALITY: STATIC IDENTITY STRUCTURE IN STUDENT ATHLETES AND BEHAVIORAL DYNAMICS

Introduction and Aim: The critical developmental processes of student athletes during adolescence are shaped around one-way experiences. Creating authentic developmental dynamics, this causes the emergence of “foreclosure identity” structure leading to low exploring action despite high commitment in student athletes. It is seen in studies carried out worldwide that researchers generally examine student athletes’ foreclosure identity while number of studies looking into the dynamics of identity structure with process-based perspective is limited. The aim of the study is to examine the identity structure specific to student athletes with a perspective based on process and behavioral dynamics. Method: The present study was carried out in descriptive survey model and data were collected using cross-sectional design. A total of 398 individuals (231 men,167 women) selected using criterion sampling. Data collection process included Athletic Identity Scale, information form, ranking and closed-ended qualitative questions. The data collected were analyzed using descriptive statistics and independent groups comparative analysis. Findings: Athletic identity scores of participants fell as their grade level increased, which was not statistically significant (F=2.17). Vertical transitivity in sport participation increased, healthy nutrition and weekly physical activity level decreased, and such behaviors as cigarette smoking and alcohol consumption increased parallel with grade level. Athletic identity scores of individuals whose sport careers ended remained at same level while those of individuals continuing to do sport decreased in time. It was observed that career transitivity and explicit thresholds

in age and grade levels influenced dependent variables. Conclusion: Students' athletic identity becomes continuous despite changes in their career status; however, behavioral dynamics are not compatible with this continuity. The present study, which examined changes of identity formation based on process and behavioral dynamics with an authentic perspective, is concluded with a suggestion for a new identity type that can be named "so called athletic identity'' in student athletes.

SB247

BAYAN SPORCULARIN SPOR ORTAMINDAN ETKİLENEREK ÖRGÜTSEL STRES DÜZEYLERİ İLE ÖRGÜTSEL BAĞLILIK İLİŞKİSİNİN İNCELENMESİ

[1]YUNUS ŞAHİNLER, [1]MEHMET ACET, [1]BERNA YENİÇERİ, [2]HATİCE ŞİMŞEK

[1]DUMLUPINAR ÜNİVERSİTESİ BEDEN EĞİTİMİ VE SPOR YÜKSEKOKULU KÜTAHYA
[2]SÜLEYMAN DEMİREL ÜNİVERSİTESİ İKTİSADİ İDARİ BİLİMLER FAKÜLTESİ

Email : *yunusahinler@gmail.com, acetmehmet44@gmail.com, , simsekhatice7@gmail.com*

BAYAN SPORCULARIN SPOR ORTAMINDAN ETKİLENEREK ÖRGÜTSEL STRES DÜZEYLERİ İLE ÖRGÜTSEL BAĞLILIK İLİŞKİSİNİN İNCELENMESİ

ÖZET

Günümüzde, örgütsel davranış alanında stres ve bağlılık kavramları oldukça önem taşımaktadır. Lazarus (1980) stresi; organizmanın gereksinimlerinin, organizmanın kaynaklarını aştığında ortaya çıkan durum olarak tanımlamıştır. Morrow (1983) tarafından örgütsel bağlılık ise; iş görenlerin örgütte kalma ve onun için çaba gösterme arzusu ile örgütün amaç ve değerlerini benimsemesi olarak tanımlanmıştır. Bu araştırma, elit sporcuların performansını etkileyen örgütsel stres kaynaklarından; Antrenör tutum ve davranışları, yönetsel ve finansal sorunlar, sağlık ve beslenme, seyirci tutum ve davranışları ve karara katılma gibi stres alt boyutlarından hangilerinden ne derece etkilendiklerini tespit etmek ve örgütsel stres düzeyleri ile örgütsel bağlılık düzeyleri arasında bir ilişki olup olmadığını belirlemek amacı ile yapılmıştır. Araştırmanın çalışma evreni 2017- 2018 Türkiye Bayan Futbol 1. 2. Ve 3. liglerinde spor yapan yaklaşık (N=10000) sporcudan oluşmaktadır. Örneklem grubu ise, bu evren içerisinden "Olasılıklı Örnekleme" yöntemlerinden biri olan "Tabakalı Örnekleme" yöntemi kullanılarak seçilen (n=106) sporcudan oluşmuştur. Araştırmada veri toplama aracı olarak anket tekniği kullanılmıştır. Bu amaçla araştırmacı tarafından Elit Sporcu Örgütsel Stres Ölçeği' nden yararlanılmıştır. Bu ölçek (yönetim finansman, antrenör davranışı, seyirci davranışı, sağlık-beslenme ve karara katılma) olmak üzere beş alt boyuttan oluşmaktadır. Ölçeğinin tümüne ait Cronbach's Alpha iç tutarlılık değerleri ise (α =0,93) olarak bulunmuştur. Örgütsel bağlılık için ise, Elit Sporcu Örgütsel Bağlılık Ölçeği (ESÖBÖ) kullanılmıştır. Bağlılık ölçeği (özdeşleşme, uyuşum ve yabancılaşma) olmak üzere üç alt boyuttan oluşmuştur. Ölçeğinin tümüne ait Cronbach Alpha iç tutarlılık değerleri ise (α=0,89) olarak bulunmuştur. Elde edilen verilerin çözümlenmesinde; sporcuların demografik özelikleri ile ilgili frekans dağılımları betimsel istatistik yöntemi ile belirlenmiştir. Örgütsel stres ve örgütsel bağlılık alt boyutları dahilinde karşılıklı ilişkilerin tesbiti için Korelasyon Analizi yapılmıştır.

Anahtar Kelimeler: Örgütsel Stres, Örgütsel Bağlılık, Elit Sporcu , Spor psikolojisi

INVESTIGATION OF THE RELATIONSHIP BETWEEN ORGANIZATIONAL STRESS LEVELS AND ORGANIZATIONAL COMMITMENT

INVESTIGATION OF RELATIONSHIP BETWEEN ORGANIZATIONAL STRESS LEVELS AND ORGANIZATIONAL COMMITMENT

SUMMARY

Today, stress and commitment concepts are very important in the field of organizational behavior. Lazarus (1980) stress; It is defined as the situation when the requirements of the organism exceed the resources of the organism. Organizational commitment by Morrow (1983); It is defined as the desire of the employees to stay in the organization and to strive for it and to adopt the aims and values of the organization. This research is one of the sources of organizational stress affecting the performance of elite athletes; The aim of this

study was to determine the extent of the stress sub-dimensions such as trainer attitudes and behaviors, administrative and financial problems, health and nutrition, audience attitudes and behaviors, and decision-making, and to determine whether there is a relationship between organizational stress levels and organizational commitment levels. The population of the research 2017- 2018 Turkey Women's Soccer 1. 2. 3. And about that sports leagues (N = 10000) consists of athletes. The sample group consisted of athletes (n = 106) selected from the spor Stratified Sampling ”method, which is one of the“ Probable Sampling ”methods. The questionnaire technique was used as a data collection tool. For this purpose, Elite Athlete Organizational Stress Scale was used by the researcher. This scale consists of five sub- dimensions (management finance, coach behavior, audience behavior, health-nutrition and decision-making). Cronbacharlılıks Alpha internal consistency values of the whole scale were found to be (α = 0.93). The Organizational Commitment Scale (ELS) was used for organizational commitment. The commitment scale (identification, agreement and alienation) consisted of three sub-dimensions. Cronbach Alpha internal consistency values of the whole scale were found to be (α = 0.89). In the analysis of the data obtained; The frequency distributions related to the demographic characteristics of the athletes were determined.

SB251

PLAY-OFF MÜSABAKALARINDA YER ALAN KADIN VOLEYBOLCULARIN ZİHİNSEL ANTRENMAN DÜZEYLERİ İLE BİR ÜST LİGE YÜKSELMELERİ ARASINDAKİ İLİŞKİNİN İNCELENMESİ

***[1]Öznur KARA*, [1]Pelin USTAOĞLU HOŞVER**

[1]Düzce Üniversitesi Spor Bilimleri Fakültesi, DÜZCE

Email : *oznurkara@duzce.edu.tr, pelinustaoglu@duzce.edu.tr*

Giriş ve Amaç Bu çalışmanın amacı play-off müsabakalarında yer alan kadın voleybolcuların zihinsel antrenman durumlarını yaş, voleybol oynama süresi, görev aldıkları mevki, play-off'a katılma deneyimleri açısından incelemek ve zihinsel antrenman düzeyleri ile lige çıkma başarısı göstermeleri arasında bir ilişki olup olmadığını incelemektir.

Yöntem Araştırmaya 2018-2019 yılı Türkiye Kadınlar 2. Lig play-off müsabakalarında mücadele etmiş sekiz farklı takımda yer alan 106 kadın voleybolcu araştırmaya gönüllü olarak katılmıştır. Veri toplama aracı olarak araştırmacı tarafından hazırlanan Kişisel Bilgi Formu ve Behnke ve arkadaşları (2017) tarafından geliştirilen Türkçe uyarlaması Yarayan ve İlhan (2018) tarafından yapılmış olan Sporda Zihinsel Antrenman Envanteri (SZAE) kullanılmıştır. Verilerin analizi için SPSS 22.00 paket programından yararlanılmıştır. Veriler normal dağılım göstermediğinden dolayı Mann Whitney U testi, Kruskal Wallis testi ve Spearman Korelasyon Analizi testi kullanılarak analiz edilmiştir.

Bulgular ve Sonuç Yapılan analizler sonucunda sporcuların zihinsel antrenman düzeylerinin yaş, voleybol oynama süresi ve play-off'a katılma deneyimleri değişkenlerine göre anlamlı bir şekilde farklılık gösterdiği; görev aldıkları mevkiye göre anlamlı bir farklılık göstermediği ve zihinsel antrenman düzeyleri ile lige çıkma becerileri arasında anlamlı bir ilişki olmadığı bulunmuştur. Sonuç olarak yaşın, voleybol oynama süresinin ve play-off'da yer alma deneyiminin artmasının zihinsel antrenman seviyesi üzerinde olumlu etkileri olmasına karşın genel zihinsel antrenman düzeyinin lige çıkma başarısı gösterme üzerinde anlamlı bir etkisinin olmadığı söylenebilir.

INVESTIGATION OF THE RELATIONSHIP BETWEEN MENTAL TRAINING LEVEL AND SUCCEES OF BE PROMOTED TO UPPER LEAGUE OF WOMEN VOLLEYBALL PLAYER WHO TAKE PLACE IN PLAY-OFF COMPETITION

Introduction and Purpose The aim of this study is to investigate the relationship between mental training level and succees of be promoted to upper league of women volleyball player who take place in play-off competition in terms of age, sport year, position and play-off experience.

Method 106 women volleyball players from eight different teams which take place in second league play-off participated the study as voluntary. Personal Information Form and The Sport Mental Training Questionnaire which has been developted by Behnke ve et al. (2017) and adapted in Turkish by Yarayan ve İlhan (2018) was used as data collection tools. Collected data has been analyzed by SPSS 22 software tool. Frequence, percent, mean was calculated. Mann-Whitney U test, Kruskal-Wallis test and Spearman Corellation Analyze was used for statistical analyzes.

Findings and Conclusion Mental training level differed according to age, sport year and play-off experience. According to position of players , there is no significant difference in mental training level. In conclusion of this study, there is no significant relationship between mental training level and success of be promoted to upper league of women volleyball players.

SB253

SPORUN BEYİN GELİŞİMİ VE PSİKİYATRİK HASTALIKLAR ÜZERİNDEKİ ETKİLERİ

[1]Maide Elif Alpay

[1]Üsküdar Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü Uygulamalı Psikoloji Yüksek Lisans / İSTANBUL

Giriş: Sporun insan fizyolojisine olumlu etkileri olduğu kadar; beyine, sinir sitemlerine ve bunlara eş değer giden nörolojik veya nörodejeneratif hastalıklarla birlikte, psikiyatrik hastalıklar üzerinde de olumlu etkileri görülmektedir.

Amaç: Düzenli yapılan egzersizlerin insan beyninde, özellikle prefrontal korteks ve hipokampüse nasıl etki ettiği; hafızayı, dikkati ve odaklanmayı nasıl etkilediği ve bu egzersizler sonucunda bireyde ne tür değişiklikler meydana geldiği araştırılmıştır. Aynı ölçüde psikiyatrik hastalıklar üzerinde ne tür etkilere sahip olduğu ve sporcuların bulunduğu duygu durumlarında antrenörlerin dikkat etmesi gereken hususların neler olduğu, böyle bir patolojik durumla karşı karşıya kalan antrenörlerin kişiye özel antrenman programlarını nasıl yapacağı ve nasıl durumu kontrol edeceği üzerine yeni bilgilerin araştırılması amaçlanmıştır.

Yöntem: Bu araştırma esnasında geriye dönük kaynaklardan yararlanılmıştır. Yeni yapılan çalışmalar ile eskiden yapılmış çalışmalardan elde edilen bilgiler doğrultusunda araştırmalar yapılmıştır. Google arama motoru kullanılarak "Spor psikolojisi, Beyin gelişimi, Psikiyatrik hastalıklar, Sporun insan beynine etkileri" anahtar sözcükleri tercih edilmiştir.

Bulgular: Sporun beyin gelişimi üzerindeki etkilerine bakıldığında, yapılan her antrenman dopamin, serotonin ve noradrenalin gibi nörotransmitter düzeylerini yükseltmektedir. Bununla birlikte yeni beyin hücreleri üretilmekte, sözel bellek ve öğrenme ile ilgili bölümü oluşturan hipokampüsün boyutunun arttığı görülmektedir.Sporun en önemli etkilerinden bir tanesi de insan beynini koruyucu şekilde etkilemesidir. Çünkü hipokampüs ve prefrontal korteks, nörodejeneratif hastalıklara ve yaşla birlikte ortaya çıkan bilişsel zayıflamaya karşı en savunmasız bölgedir. Psikiyatrik hastalıklara baktığımızda sporun ruh sağlığı üzerinde olumlu etkileri görülmüştür. Patolojilerin hemen hepsinde spor yapılması önerilmiştir. Ancak bazı hastalıkların aktif döneminde ilk hedef iyileştirme olduğu için hemen spor yapmanın önerilmediği belirtilmiştir. Genellikle hastalıkların yatışma evresinde ve kronik süreçlerinde spor önerilmiştir.

Sonuç: Günde en az 30 dakika yapılan egzersizlerin hafızayı güçlendirdiği, yeni beyin hücrelerini oluşturduğu ve ruh sağlığı üzerinde de olumlu etkiler yarattığı görülmüştür. Ayrıca ilerleyen yaşlarda meydana gelen Alzheimer Hastalığı, Parkinson Hastalığı ve Demans üzerinde de olumlu etkiler yarattığı sonucuna varılmıştır.

Anahtar Sözcükler: Spor, beyin, psikiyatri, hipokampüs, prefrontal cortex, antrenman

EFFECTS OF SPORTS ON BRAIN DEVELOPMENT AND PSYCHIATRIC DISEASES

Abstract

Introduction: Sports have positive effects on human physiology as well as on the brain, nervous system and their equivalent neurological or neurodegenerative diseases, in addition to its effects on psychiatric diseases.

Objective: We investigated how regular exercise affects the human brain, especially the prefrontal cortex and hippocampus; how it affects memory, attention and focus; and what changes occur in the individual as a result of these exercises. It is aimed to investigate the new information about the effects of exercise on psychiatric diseases and what the trainers should consider depending on the mood of the athletes, how to make personalized training programs and handle these situations.

Method: retrospective resources were used during this research. Research has been carried out in line with the new studies and the information was obtained from the old studies. The keywords “sports psychology, brain development, psychiatric diseases, effects of sports on the human brain” were preferred, when using the Google search engine.

Results: when we look at the effects of sports on brain development, each exercise increases the levels of neurotransmitters such as dopamine, serotonin and noradrenaline. However, new brain cells are being produced, and the size of the hippocampus, which forms the part related to verbal memory and learning, appears to be increasing.One of the most important effects of sports is the protective effect of the human brain. Because the hippocampus and prefrontal cortex are the most vulnerable regions to neurodegenerative diseases and cognitive attenuation that occur with age.

Conclusion: at least 30 minutes of exercise a day has been shown to strengthen memory, create new brain cells and have positive effects on mental health. It has also been concluded that it has positive effects on Alzheimer's disease, Parkinson's disease and dementia, which occur in later ages.

Key Words: Sports, Brain, psychiatry, hippocampus, prefrontal cortex, training

SB265

E-SPOR VE GELENEKSEL SPOR İLE UĞRAŞAN SPORCULARIN ZİHİNSEL DAYANIKLILIK VE BİLİŞSEL ESNEKLİK DURUMLARININ İNCELENMESİ

***[1]Görkem Menteş*, [2]Özcan Saygın**

[1]Gümüşhane Üniversitesi Beden Eğitimi Ve Spor Yüksekokulu, Gümüşhane
[2]Muğla Sıtkı Koçman Üniversitesi, Spor Bilimleri Fakültesi, Muğla

***Email :** grkemmentes@gmail.com, ozsaygin@hotmail.com*

Giriş ve Amaç Bu çalışmanın amacı geleneksel sporcular ile e-sporcuların zihinsel dayanıklılık ve bilişsel esneklik düzeyini karşılaştırmaktır.

Yöntem Çalışmaya 260 kadın (119 kişi geleneksel sporcu, 141 kişi e-sporcu), 345 erkek (163 kişi geleneksel sporcu, 182 kişi e-sporcu) sporcu gönüllü olarak katılmıştır. Çalışmada katılımcıların zihinsel dayanıklılıklarını belirlemek için Sporda Mental Dayanıklılık Ölçeğinden yararlanılmıştır. Sporda Mental Dayanıklılık Ölçeği Sheard ve ark. (2009) geliştirmiş, Türkçe geçerlik- güvenirlik çalışmasını ise Pehlivan (2014) yapmıştır. Katılımcılar bilişsel esnekliklerini incelemek için ise Bilişsel Esneklik Ölçeği kullanılmıştır. Bilişsel Esneklik Ölçeğini Martin ve Rubin (1995) geliştirmiş, Türkçe geçerlik-güvenirlik çalışmasını ise Altunkol (2011) yapmıştır. Çalışmadan elde eden veriler SPSS 22.00 programında analiz edilmiştir. Verilerin normal dağılım gösterip göstermediğini bulmak için Shapiro-Wilk testi ile kullanılmıştır. Gruplar ve branşlar arasındaki farklar Bağımsız Örneklem t Testi ve Tek Yönlü Varyans Analizi (ANOVA) ile belirlenmiştir. Farklılıkların hangi spor branşından kaynaklandığını bulmak için ise Tukey HSD testi kullanılmıştır. Anlamlılık düzeyi $p<0,05$ olarak kabul edilmiştir.

Bulgular ve Sonuç Sporda Mental Dayanıklılık Ölçeği için; geleneksel sporcular ile e-sporcular arasında geleneksel sporcuların lehine anlamlı bir fark bulunmuştur ($p<0.05$). Ortaya çıkan farkın sebebi geleneksel sporcuların spor yapma yaşlarının, e-sporculardan daha yüksek olması düşünülebilir. Zihinsel dayanıklılık açısından cinsiyetler arası analizlere bakıldığında, kadın ve erkek sporcular arasında erkek sporcular lehine anlamlı fark bulunmuştur ($p<0.05$). Bilişsel Esneklik Ölçeği için; erkek geleneksel sporcular ile erkek e-sporcular arasında erkek e-sporcular lehine anlamlı bir fark tespit edilmiştir ($p<0.05$). Ortaya çıkan farkın nedeni geleneksel sporcuların çocukluk döneminden itibaren tek bir branş üzerinde durması, e-sporcuların ise çocukluk döneminden itibaren farklı oyunlar oynayarak bilinmeyen etkenlere daha hazır olması olarak düşünülebilir.

Anahtar Kelimeler: E-spor, Geleneksel Spor, Zihinsel Dayanıklılık, Bilişsel Esneklik.

Investigation of Mental Resistance and Cognitive Flexibility of E-Sports and Traditional Sports

Introduction and Purpose The aim of this study was to compare the level of mental toughness and cognitive flexibility of traditional athletes with e- athletes.

Method 260 women(119 people traditional athletes, 141 people e-athletes), 345 men(163 people traditional athletes, 182 people e-athletes) participated in the study voluntarily. In this study, Sports Mental Toughness Questionnaire was used to determine the mental toughness of the participants. Sports Mental Toughness Questionnaire developed by Sheard et al. (2009), and the Turkish validity-reliability study was conducted by Pehlivan (2014). Cognitive Flexibility Scale was used to examine the participants' cognitive flexibility. Cognitive Flexibility Scale was developed by Martin and Rubin (1995), and the Turkish validity- reliability study was conducted by Altunkol (2011). The data obtained from the study were analyzed in SPSS22.00 program. Shapiro-Wilk test was used to determine whether the data showed normal distribution. Differences between groups and branches were determined by Independent Sample t

Test and One Way Analysis of Variance (ANOVA). Tukey HSD test was used to find out which sports branch the differences were caused. Significance level was accepted as $p<0.05$.

Findings and Conclusion For Sports Mental Toughness Questionnaire; There was a significant difference between traditional athletes and e-athletes in favor of traditional athletes($p<0.05$). The difference can be attributed to the fact that sporting age of traditional athletes is higher than that of e-athletes. A significant difference was found between male and female athletes in favor of male athletes($p<0.05$). For the Cognitive Flexibility Scale; There was a significant difference between male traditional athletes and male e-athletes in favor of male e-athletes($p<0.05$). The reason for the difference can be considered as the fact that traditional athletes have been focusing on a single branch since childhood, and that e-athletes are ready for unknown factors by playing different games since childhood.

Key Words: E-sports, Traditional Sports, Mental Toughness, Cognitive Flexibility

SB272

GENÇ FUTBOL OYUNCULARININ DUYGUSAL ZEKÂ VE ZİHİNSEL DAYANIKLILIK DÜZEYLERİNİN OYNADIĞI MEVKİ VE SPOR YAŞI DEĞİŞKENLERİ AÇISINDAN KARŞILAŞTIRILMASI

***[1]Atakan Yazıcı*, [1]Ahmet Yapar, [2]İlkay Ulutaş, [3]Ramazan Taşçıoğlu, [4]Mehmet Can Karagöz**

[1]Çanakkale Onsekiz Mart Üniversitesi Spor Bilimleri Fakültesi, Çanakkale
[2]Gazi Üniversitesi Eğitim Fakültesi, Ankara
[3]Eskişehir Teknik Üniversitesi Spor Bilimleri Fakültesi, Eskişehir
[4]Accelerated Soccer Training, USA

***Email :** atakanyazici@comu.edu.tr, ayapar@comu.edu.tr, uilkay@gazi.edu.tr, ramazantascioglu@anadolu.edu.tr, mehmetcankaragoz@hotmail.com*

Araştırmanın amacı genç futbol oyuncularının zihinsel dayanıklılık(ZD) ve duygusal zekâ (DZ) durumlarını oyun mevki ve spor yaşı değişkenlerine göre karşılatılmaktır. Katılımcılar Türkiye'nin çeşitli kulüplerinde aktif olarak futbola devam eden 17-20 yaş aralığında (x =17,75) ve 1-14 yıl spor yaşı deneyimine (x =7,22) sahip toplamda 458 erkek bireyden oluşmaktadır. Araştırmanın verileri demografik bilgi formu, SZDE (Atahan, Koruç, 2016) ile TEIQue (Ulutaş, 2017) uygulanarak elde edilmiştir. Araştırmada elde edilen ZD ve DZ puanlarını oyun mevki ve spor yaşı bakımından karşılaştırmak için tek yönlü varyans analizi (ANOVA) uygulanmıştır. Analiz sonucunda ZD ölçeğinin güven, devamlılık ve kontrol alt boyutları ile spor yaşı ve oyun mevki değişkenleri arasında anlamlı fark bulunamamıştır (p>.05). DZ ölçeğinden elde edilen analiz sonuçları spor yaşı değişkenine göre DZ ölçeğinin iyi olma (F(2, 455)=7.723, p=.001<.05) ve duygusallık (F(2, 455)= 4.199, p=.016<.05) alt boyutları için anlamlı bir fark gösterirken; öz kontrol ve sosyallik (p>.05) alt boyutlarında anlamlı bir fark göstermemiştir.Yapılan post-hoc analizine göre iyi olma alt boyutunda az deneyimli genç futbolcular ile (x =4.99 , SS= 1.050) orta (x =5.36 , SS= .912) ve deneyimli (x =5.55 , SS= .912) futbolcular arasında ve duygusallık alt boyutunda ise az deneyimli futbolcular (x =5.23 , SS= .776) ile deneyimli futbolcular (x =5.5 , SS= .772) arasında anlamlı bir fark gözlenmiştir. DZ açısından oyun mevkilerine göre iyi olma, öz kontrol ve duygusallık (p>.05) alt boyutları arasında anlamlı bir fark olmadığını; ancak sosyallik (F(7, 450)= 2.796, p=.007 < .05) alt boyutunda anlamlı bir fark olduğunu göstermiştir. Post-hoc analizine göre sosyallik alt boyutuna orta saha oyuncularının verdikleri puan ortalamasının (x =5.29 , SS= .872) kanat (x=4.74 , SS= 1.055) ve defansif orta saha (x =4.68 , SS= 1.204) oyuncularının verdikleri puandan daha yüksek olduğu gözlenmiştir. Sonuç olarak spor yaşı arttıkça duygu durum değişkenlerinden iyi olma ve duygusallık pozitif değişim göstermektedir. Ayrıca orta saha pozisyonunda oynayan sporcuların diğer pozisyonlara göre daha yüksek sosyal beceri puanlarına sahip oldukları da saptanmıştır.

COMPARISON OF EMOTIONAL INTELLIGENCE AND MENTAL TOUGHNESS YOUNG SOCCER PLAYERS IN TERMS OF POSITION AND SPORT AGE VARIABLES

The purpose of the study was comparison of mental toughness (MT) and emotional intelligence (EI) of youth soccer players based on their soccer experience and player positions. Participants of the study composed of totally 458 youth male soccer player who are 17-20 years old (x =17,75) and 1-14 (x=7,22)years soccer experiences. Data obtained by using demographic questionnaire, Sport Mental Toughness Questionnaire (Atahan, Koruç, 2016) and Trait Emotional Intelligence Questionnaire (Ulutaş, 2017). One way ANOVA used for checking the differences between mental toughness and emotional intelligence of youth soccer players based on soccer experiences and player positions. Results of MT indicated that there is no statistically differences between youth soccer players' MT subscales of confidence, constancy and control according to their experiences and player positions. EI results showed that according to soccer experience there was statistically differences between wellbeing (F(2, 455)=7.723, p=.001<.05) and emotinality (F(2, 455)= 4.199, p=.016<.05) subscales; there is no differences between self-sontrol and sociability (p>.05) subscales. Post-hoc analysis point out that in wellbeing subscale statistically significant differences was observed between less-experienced youth soccer players' score (x =4.99 , SS= 1.050), middle experienced (x =5.36 , SS= .912) and experienced (x =5.55 , SS= .912) players. In Emotionality sub scale,

there was a significant difference between less-experienced (x =5.23, SS= .776) and experienced (x=5.5, SS= .772) youth soccer players According to player position and EI subscales, there was no significant differences between wellbeing, self-control and emotionality subscales (p>.05). However, in sociability subscale, midfield players score (x =5.29, SS= .872) are higher than winger players and defensive midfield players (x =4.68, SS= 1.204). In conclusion, soccer experience is one of the factors that influence the wellbeing and emotionality positively. Moreover, it observed that midfield players' social abilities are higher than winger players and defensive midfield players.

SB280

KADIN BASKETBOLCULARIN YAŞAM DOYUMLARI İLE POZİTİF VE NEGATİF DUYGU DÜZEYLERİNİN İNCELENMESİ

***[1]Metin YÜCEANT*, [1]Hüseyin ÜNLÜ, [2]Ziya BAHADIR, [3]Orhan Fatih BALANLI**

[1]Aksaray Üniversitesi Spor Bilimleri Fakültesi, AKSARAY
[2]Erciyes Üniversitesi Spor Bilimleri Fakültesi, KAYSERİ
[3]Malatya Turgut Özal Üniversitesi Beden Eğitimi Bölümü, MALATYA

***Email :** metinyuceant@gmail.com, unlu68@gmail.com, zbahadir@erciyes.edu.tr, fatih3538@hotmail.com*

Sporcuların duyguları ve bu duyguları zihinde nasıl yorumladıkları, onların üst düzey bir performans sergileyebilmesi açısından önemli bir husustur. Bu bağlamda çalışmanın amacı, kadın basketbolcuların yaşam doyumları ile pozitif ve negatif duygu düzeylerini incelemek ve arasındaki ilişkiyi tespit etmektir. Araştırmanın örneklemini, 114 profesyonel kadın basketbolcu oluşturmuştur. Veri toplama aracı olarak yaşam doyum ölçeği ile pozitif ve negatif duygu ölçeği kullanılmıştır. Verilerin analizinde; kadın basketbolcuların yaşam doyum ile pozitif ve negatif duygu puan ortalamalarının saptanmasında "aritmetik ortalama ve standart sapma" tekniklerinden yararlanılmıştır. Basketbolcuların yaşam doyumu ile pozitif ve negatif duygu düzeyleri arasındaki ilişkiyi belirlemek amacıyla pearson korelasyon kat sayısı analizi tekniği kullanılmıştır. Araştırmada elde edilen sonuçlara göre, kadın basketbolcuların yaşam doyumları ile pozitif duygu düzeylerinin orta düzeyde olduğu; pozitif duygu puan ortalamalarının, negatif duygu puan ortalamalarına göre yüksek olduğu görülmüştür. Ayrıca basketbolcuların yaşam doyumu ile pozitif duygu düzeyleri arasında pozitif yönlü, negatif duygu düzeyleri arasında ise negatif yönlü bir ilişki tespit edilmiştir.

INVESTIGATION OF LIFE SATISFACTIONS AND POSITIVE AND NEGATIVE EMOTION LEVELS OF FEMALE BASKETBALL PLAYERS

The emotions of athletes and how they interpret these emotions in the mind are important to perform of athletes at a high level. The aim of this study is to investigate the life satisfaction and the positive and negative emotion levels of female basketball players and to determine the relationship between them. The sample of the study consisted of 114 professional female basketball players. Life satisfaction scale and positive and negative emotion scale was used as data collection tool. In the analysis of the data; arithmetic mean and standard deviation techniques were used to determine the life satisfaction and positive and negative emotion scores of female basketball players. Pearson correlation coefficient analysis technique was used to determine the relationship between life satisfaction and positive and negative emotion levels of basketball players. According to the results obtained in the research, life satisfaction and positive emotion levels of female basketball players were found to be intermediate and positive emotion scores were higher than the negative emotion scores. In addition, while there was a positive relationship between basketball players' life satisfaction and positive emotion levels, there was a negative relationship between basketball players' life satisfaction and negative emotion levels.

SB281

ESKRİMCİLERDE BRANŞLAR ARASINDA BİLİŞSEL TEST SKORLARININ VE REAKSİYON ZAMANLARININ KARŞILAŞTIRILMASI

[1]Hikmet Gümüş, [1]Sercin Kosova, [1]Egemen Mancı, [1]Merve Koca Kosova, [1]Celal Gençoğlu, [1]Fırat Özdalyan

[1]Dokuz Eylül Üniversitesi, İzmir

Email : *gumush@gmail.com, sercin.kosova@gmail.com, egemenmanci@gmail.com, merwekoca@hotmail.com, celogenc@gmail.com, firatozdalyan@gmail.com*

Giriş: Eskrim, modern Olimpiyat oyunlarında 1896'dan bu yana yer alan birkaç spordan biridir. Olimpik eskrim "epe, flöre ve kılıç" olarak 3 farklı branşta uygulanmaktadır. Oyun esnasında oyuncuların saniyeler içinde karar verme ve uygulamada bulunma gibi yeteneklerinin gelişmiş olması gerekmektedir. Amaç: Bu çalışmanın amacı farklı reaksiyon performanslarını ve bilişsel becerileri eskrimin iki branşında karşılaştırmak ve antrenman planının belirlenmesinde tavsiyelerde bulunmaktır. Yöntem: Bu araştırmaya 14-17 yaşları arasında 53 sporcu dahil edilmiştir. Çalışmaya dahil edilen sporcularda 24'ü Flöre, 29'u ise Kılıç branşında yarışmaktadırlar. Katılımcılara 2 farklı bilişsel beceri testi uygulatılmış ve Reaksiyon Zamanları 3 farklı testle değerlendirilmiştir. Alınan verilerin ortalamaları hesaplanmış ve normallik testleri sonucunda normal dağılıma uymaması sebebi ile istatistikleri non-parametrik testler ile değerlendirilmiştir. Bulgular: Basit Düğme Testi sonucuna göre gruplar arasında reaksiyon süresilerinde fark olmamasına rağmen Clock Test reaksiyon zamanı sonucu Flöre branşında daha kısa bulunmuştur. Timewall Testi zamanlama sonuçları değerlendirildiğinde ise branşlar arasında anlamlı bir fark bulunmamıştır. Flöre branşında üç testin ortalamaları birbiri ile karşılaştırıldığında ise yine bütün testler arasında anlamlı bir fark çıkmış ve en iyi sonuçlar "Branşa Özgü Reaksiyon Zamanı Testinde" gözlemlenmiştir. Kılıç branşı içinde yapılan iki reaksiyon testinin karşılaştırılmasında da "Clock Test" ile yapılan testlerde anlamlı olarak daha iyi sonuçlar alınmıştır ($p<0.05$). Sonuç: Bu araştırmada Basit Düğme Testi reaksiyon sürelerinde branşlar arasında fark olmamasına rağmen Clock Test reaksiyon sürelerinin flöre branşında anlamlı olarak daha kısa olduğunu görülmüştür. Clock Test, Basit Düğme Testine göre daha fazla dikkat ve odaklanma gerektirdiği için test skorlarının daha iyi olduğu düşünülmektedir. Benzer olarak Flöre branşının doğasında rakibin atak ve savunma sonrası karşı ataklarda kestirimi zor belirsiz hareketler bulunmaktadır. Bu nedenle sayı alabilmek veya sayıyı savunmak için daha fazla görsel bilgiyi işleyerek odaklanma ve dikkat süresi gerektirmektedir. Çalışmanın bulguları sporcuların hamle sırasındaki reaksiyon zamanlarındaki sonuçlar ile eşleşmektedir. Yetiştiriciler antrenman programlarının içine zaman zaman bilişsel becerileri geliştirici çalışmalar da dahil ederlerse sporcuların gelişiminde önemli rol oynayacağı düşünülmektedir.

Comparison of Cognitive Test Scores and Reaction Time Between Branches in Fencers

Abstract: Fencing is applied in 3 different branches as Epee, Foil and Sabre. During the game, players must have advanced skills such as making decisions and perform within seconds. Purpose: Aim of this study is to compare different reaction performances and cognitive skills between two branches of sport in fencing and to make recommendations in determining the training plan. Method: 53 athletes aged 14-17 were included in this study (24 Foil and 29 Sabre branches) Two different cognitive skills tests were applied to the participants and Reaction Times (RT) were evaluated with 3 different tests. Nonparametric tests were used because the data were not distributed normally. Results: There was no difference between the groups according to the Simple Button Test. However, Clock Test RT was significantly shorter in Foil branch. The results of the Timewall Test between the branches did not show a significant difference. When the average of three tests in Foil branch were compared with each other, there was a significant difference between all tests and the best results were observed in Branch Specific Reaction Time Test. In the comparison of the two reaction tests performed in the Sabre branch, the Clock Test showed significantly better results ($p <0.05$). Conclusion: Clock test scores are better in Foil branch. The reason of this may be the Clock Test requires more attention and focus than the Simple Button Test. Similarly, in the nature of the Foil branch, there are ambiguous movements in the opponent's attacks and counter-attacks after defense. For this reason, in order to be able to get score or defend the score, more focusing for more visual data processing and longer attention time. It is thought that cognition will play an important role in the development of athletes if the trainers occasionally incorporate cognitive skills in their training programs.

OA287

THE EFFECT OF SOCIAL COHESION ON THE RELATIONSHIP BETWEEN TASK COHESION AND PERCEIVED SOCIAL LOAFING IN YOUTH SPORT

[1]Umut Sezer, [1]Serdar Kocaekşi, [2]Tuğba Özcan

[1]Eskişehir Teknik Üniversitesi Spor Bilimleri Fakültesi, Eskişehir
[2]Anadolu Üniversitesi Sağlık Bilimleri Enstitüsü, Eskişehir

Email : *umutsezer@eskisehir.edu.tr, skocaeksi@eskisehir.edu.tr, tba.ozcan26@gmail.com*

Our country is mainly characterized with collectivist values where individuals tend to fit heteronomous-related self typology and thus showing loyalty to the groups which they belong, and valuing shared goals more than personal ones. Therefore the negative impact of social loafing on the motivation -> effort -> performance linearity in individualist western culture has the same but less frequent effect in societies like our own, where social and emotional ties are strong. Although there is a less frequent and relatively low impact, it is reasonable to assume that this effect will increase in some contexts. Hence the aim of this study was to confirm the hypothesized relationships between social cohesion, task cohesion and perceived social loafing within the youth sport settings, and also to determine the effect of social cohesion on the task cohesion and social loafing relationship. A total of 226 athletes aged between 12 through 18 years were recruited based on convenience sampling from a variety of team sports. After the validity and reliability of the data were assessed, the measurement model was tested by confirmatory factor analysis and the structural model was examined. The analysis confirmed the measurement model, and evidence for hypothesized relationships within the structural model was obtained. The findings indicate that as a result of the indirect effect through high social cohesion, the negative relationship between task cohesion and perceived social loafing may be weakened.

Key words: Social Cohesion, Task Cohesion, Social Loafing, Youth Sport

SB298

TARAFTARLARIN PSİKOLOJİK BAĞLILIĞININ SOSYO-DEMOGRAFİK NİTELİKLER AÇISINDAN İNCELENMESİ (FUTBOL ÖRNEĞİ)

[2]Turgay Biçer, [1]Osman Tolga Togo, [3]Çağdaş Caz

[1]Harran Üniversitesi/Beden Eğitimi Ve Spor Yüksekokulu/Şanlıurfa
[2]Marmara Üniversitesi/Spor Bilimleri Fakültesi/İstanbul
[3]Yozgat Bozok Üniversitesi/Beden Eğitimi Ve Spor Yüksekokulu/Yozgat

Email : *turgay@marmara.edu.tr, tolgatogo@gmail.com, cazcagdas@gmail.com*

Özet

Taraftar kavramı; sosyologların, psikologların ve spor yönetimi alanında çalışma yapan bilim insanlarının araştırma konularından biri olmuştur. Araştırma yapılan alanda büyük öneme sahip olan taraftarlar, ilgili spor dalının tamamlayıcı öğesi olarak bilinmektedir. Bu düşüncelere istinaden çalışmanın amacı, taraftarların psikolojik bağlılıklarının sosyo-demografik nitelikler açısından incelenmesidir. Bu amaç doğrultusunda mevcut çalışmaya 98'i erkek, 120'si kadın olmak üzere toplam 218 futbol taraftarı katılım göstermiştir. Çalışmada veri toplama aracı olarak; Matsuoka (2001) tarafından geliştirilen, Bozgeyikli, Taşğın ve Eroğlu (2018) tarafından Türkçeye uyarlanan "Taraftar Psikolojik Bağlılık Ölçeği Türkçe Formunun Geçerlik ve Güvenirlik Çalışması" ile araştırmacılar tarafından oluşturulan "Kişisel Bilgi Formu" kullanılmıştır. Elde edilen bulgular, verilerin normal bir dağılıma sahip olduğunu göstermektedir. Çalışma sonucuna bakıldığında, kadın ve erkek taraftarlar arasında psikolojik bağlılık yönünden anlamlı farklılıklar tespit edilmiştir ($p<0,05$). Ayrıca, farklı takım taraftarları arasında da psikolojik bağlılık yönünden farklılıklar görülmüştür. Tuttuğu takıma ait ürün satın almanın psikolojik bağlılığı anlamlı derecede etkilediği saptanmıştır.

Anahtar kelimeler: Taraftar, psikolojik bağlılık, futbol

INVESTIGATION OF THE PSYCHOLOGICAL COMMITMENT OF THE FANS IN TERMS OF SOCIO-DEMOGRAPHIC QUALIFICATIONS (SOCCER EXAMPLE)

Abstract

The concept of a fan; sociologists, psychologists and scientists working in the field of sports management. Supporters of great importance in the field of research are known as complementary element of the related sport. The aim of the study is to investigate the psychological commitment of the fans in terms of socio-demographic characteristics. For this purpose, a total of 218 football fans, 98 men and 120 women, participated in the present study. As data collection tool; "A Study About The Validity and Reliability of The Turkish Version of Fan Psychological Commitment Scale" developed by Matsuoka (2001) and adapted to Turkish by Bozgeyikli, Taşğın and Eroğlu (2018), and the "Personal Information Form" created by the researchers. The findings show that the data has a normal distribution. When the results of the study were examined, significant differences were found between the male and female supporters in terms of psychological commitment ($p<0.05$). It was found that purchasing the product belonging to the holding team significantly affected the psychological commitment.

Key words: Fans, psychological commitment, soccer

SB308

BEDEN EĞİTİMİ VE SPOR YÜKSEKOKULUNDA ÖĞRENİM GÖREN ÖĞRENCİLERİN POZİTİF VE NEGATİF DUYGU, SÜREKLİ UMUT VE YAŞAM DOYUM DÜZEYLERİNİN İNCELENMESİ

[2]Hüseyin ÜNLÜ, [1]Orhan Fatih BALANLI, [2]Metin YÜCEANT, [2]Mustafa Kayıhan ERBAŞ, [2]Mustafa KARAHAN

[1]Malatya Turgut Özal Üniversitesi Rektörlük Beden Eğitimi, Malatya
[2]Aksaray Üniversitesi Spor Bilimleri Fakültesi, Aksaray

Email : *unlu68@gmail.com, fbalanli@gmail.com, metinyuceant@hotmail.com, kayihan@aksaray.edu.tr, mkarahan@aksaray.edu.tr*

Spor ile sağlıklı bir yaşam tarzı oluşması kabul edilen bir gerçektir. Bu yüzden toplumdaki bütün bireylerin sağlıklı bir yaşam için sporu yaşamlarına dahil etmeleri gerekmektedir. Aktif bir yaşam tarzına sahip olmak psikolojik sağlık durumu ile ilgili olduğu bilinmektedir. Araştırmanın amacı; Aksaray üniversitesi beden eğitimi ve spor yüksek okulunda öğrenim gören öğrencilerin pozitif ve negatif duygu, sürekli umut ve yaşam doyum düzeylerini belirlemektir. Araştırmada beden eğitimi ve spor yüksek okulunda öğrenim gören öğrencilerin, pozitif ve negatif duygu, sürekli umut ve yaşam doyum düzeyleri belirlenmiş; cinsiyet, öğrenim görülen sınıf düzeyi ve spora katılım değişkenleri açısından karşılaştırılmıştır. Araştırma grubunu beden eğitimi ve spor yüksek okulunun öğretmenlik ve antrenörlük bölümlerinde öğrenim gören 141'i kız ve 224'ü erkek olmak üzere toplam 365 öğrenci oluşturmuştur. Araştırmada veri toplama aracı olarak kişisel bilgiler formunun yanında, pozitif ve negatif duygu ölçeği, sürekli umut ölçeği, yaşam doyumu ölçeği kullanılmıştır. Verilerin analizinde; tanımlayıcı istatistiklerin yanı sıra; T testi ve one-way Anova testlerinden yararlanılmıştır. Araştırmadan elde edilen sonuçlara göre; öğrencilerin pozitif ve negatif duygu, sürekli umut ve yaşam doyum düzeyleri ile cinsiyet, sınıf ve spora katılım değişkenleri arasında istatistiksel olarak anlamlı bir farklılığa rastlanmamıştır. "Bu çalışma Aksaray Üniversitesi Bilimsel Araştırma Projeleri Koordinasyon Birimi tarafından desteklenmiştir. Proje Numarası: 2017-055".

Anahtar Kelimeler: Pozitif ve negatif duygu, sürekli umut, yaşam doyum, spora katılım.

Investigation of positive and negative emotion, dispositional hope and life satisfaction levels of the students attending to the college physical education and sport

The formation of a healthy lifestyle with sports is an accepted fact. For this reason, all individuals in the society should include sports in their lives for a healthy life. Having an active lifestyle is known to be related to psychological health status. Purpose of the research; The aim of this study is to determine the positive and negative emotion, dispositional hope and life satisfaction levels of the students of Aksaray University physical education and sports college. In the study, positive and negative emotion, dispositional hope and life satisfaction levels of the students studying in physical education and sports college were determined; gender, class level and sports participation variables were compared. The research group consisted of a total of 365 students 141 girls and 224 boys studying in the teaching and coaching departments of the school of physical education and sports. In addition to personal information form, positive and negative emotion scale, dispositional hope scale and life satisfaction scale were used in the study. In the analysis of the data; In addition to descriptive statistics; T- test and one-way Anova tests were used. According to the results obtained from the research; There was no statistically significant difference between students' positive and negative emotion, dispositional hope and life satisfaction levels and gender, class and sport participation variables. "This work has been supported by Research Fund of the Aksaray University. Project Number: 2017-055"

Keywords: Positive and negative emotion, dispositional hope and life satisfaction, sport participation.

SB327

PROFOSYONEL FUTBOLCULARDA DOPAMİN RESEPTÖRÜ 2 (DRD2) RS1800497 POLİMORFİZMİNİN DAĞILIMINI ANALİZİ

***[1]Canan Sercan Doğan*, [1]Sezgin Kapıcı, [2]Başak Funda Eken, [1]Gözdem Karapınar, [2]Korkut Ulucan**

[1]Üsküdar Üniversitesi Fen Bilimleri Enstitüsü, Moleküler Biyoloji Ve Genetik, İstanbul, Türkiye
[2]Marmara Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Temel Tıp Bilimleri, Tıbbi Biyoloji Ve Genetik, İstanbul, Türkiye

***Email :** canan.sercan@uskudar.edu.tr, canan.sercan@uskudar.edu.tr, canan.sercan@uskudar.edu.tr, canan.sercan@uskudar.edu.tr, korkutulucan@hotmail.com*

GİRİŞ: Atletik performans, sporcuların önemli bir bileşenidir ve hem genetik faktörlere hem de çevresel faktörlere dayanır (Corak ve ark.,2017). Dopamin, dopaminerjik sistemin kritik nörotransmitterlerinden biridir. Yaşam aktivitelerinde ve egzersizde çok önemli rol oynadığı belirtilmektedir. Psikolojik faktörlerin atletik performansı etkilediği bilindiği için (Ulucan ve ark., 2014), dopaminin atletik performansın belirlenmesinde de önemli işlevleri vardır.

MATERYAL-METOT: Araştırmaya 21 futbolcu katıldı. Onam formlarının imzalanmasından sonra, toplanan kan örneklerinden DNA izolasyonu, Invitrogen (Van Allen Way, Carlsbad, CA, ABD) ticari kiti ile yapıldı. DRD2 genotiplemesi için gerçek zamanlı polimeraz zincir reaksiyonu (qPCR) protokolü uygulandı. BULGULAR: DRD2 analizinde 21 sporcunun 16'sının (% 76) A2 A2 genotipi, 5'inin (% 24) A2 A1 genotipinin, sırasıyla görüldüğü belirlendi. Allel dağılımları incelendiğinde A2 alelinin% 88, A1'nın% 12 olduğu görülmüştür.

TARTIŞMA: Bizim kohortumuzda, A2 allel sıklığının A1 allelden düşük olduğu bulundu. A1 allelinin daha yüksek olmasını beklememize rağmen, düşük örneklem büyüklüğü sonuçlarımızın nedeni olabilir. Ayrıca sporda bağımlılığının multifaktöriyel olduğunu düşünmekteyiz.

Analyze the distribution of dopamine receptor 2 (DRD2) rs1800497 polymorphism in soccer players

INTRODUCTION: Athletic performance is a significant component of the athletes and base on both genetic factors and environmental factors (Corak et al., 2017). Dopamine is one of the critical neurotransmitter of the dopaminergic system.That is noted to have crucial roles in life activities, and also in exercise. As psychological factors are think to effect the athletic performance (Ulucan et al., 2014), dopamine also has crucial functions in deciding athletic performance.

MATERIALS-METHODS: 21 soccer players participated in the study. After signing of consent forms, DNA isolation from collected blood samples was performed with Invitrogen (Van Allen Way, Carlsbad, CA, USA) commercial kit. Real-time polymerase chain reaction (qPCR) protocol for DRD2 genotyping was performed.

RESULTS: In DRD2 analysis, it was determined that 16 (76%) of the 21 soccers had A2 A2 genotype, 5 (24%) had A2 A1 genotype, respectivitly. When allele distributions were examined, it was observed that A2 allele had the ratio of 88% and A1 had 12%.

DISCUSSION: In our cohort, the frequency of A2 allele was found to be lower than A1 allele. Although we expected A1 allele to be higher, low sample size may be the reason for our results. Also if success in sports is linked with sport addiction, we suggest that more than one genetic loci is related with the success phenotype.

Kaynak : 1) Corak, A., Kapici, S., Sercan, C., Akkoc, O., Ulucan, K. (2017). A pilot study for determination of anxiety related SLC6A4 promoter “S” and “L” alleles in healthy Turkish athletes. Cellular and Molecular Biology, 63(5), 29-31

2) Ulucan, K., Yalcin, S., Akbas, B. et al. (2014). Analysis of Solute Carrier Family 6 Member 4 Gene promoter polymorphism in young Turkish basketball players, JNBS, 1(2): 37-40.

SB330

FUTBOLCULARIN PSİKOLOJİK PERFORMANS PROFİLLERİNİN ANTRENÖRLERİ İLE İLİŞKİLERİNE YÖNELİK KULLANDIKLARI METAFORLAR İLE KARŞILAŞTIRILMASI

***[1]Şeval Kayğusuz*, [1]Hakan Ramazan Şenses, [1]Tuna Uslu**

[1]İstanbul Gedik Üniversitesi-İstanbul

Email : *sevalkaygusuz@gmail.com, , tuna.uslu@gedik.edu.tr*

Giriş ve amaç: Bu çalışmanın amacı, U17 futbol liginde forma giyen amatör sporcuların antrenörlerine yönelik kullandıkları metaforların, kendi performans profilleri ile ilişkilendirmektir.

Yöntem: Bu çalışmada nitel araştırma deseni kullanılmış ve görüşme yöntemi tercih edilmiştir. Araştırmanın çalışma grubu, 16 ve 17 yaşlarında U17 futbol liginde oynayan, ortalama 3 yıl deneyime sahip olan 5 amatör futbolcudan oluşmuştur. Veriler yüz yüze görüşme yöntemi ile toplanmıştır. Katılımcılar amaçlı örnekleme yöntemi ile seçilmiştir. Sporcuların değerlendirmelerine göre 1-10 arası puanlar performans profili diyagramına işlenmiştir. Ayrıca antrenör-sporcu ilişkisine yönelik algıların belirlenmesi için, nitel araştırma yöntemlerinden metafor içerik analizi kullanılmıştır. Araştırma süresince yapılan görüşmeler, dikkat dağıtmayacak şekilde uygun alanlarda yapılmıştır. Verilerin analizinde NVivo 10 nitel analiz programı ve performans profili prosedürü, araştırmanın geçerliği ve güvenirliği için birbirinden bağımsız yapılan kodlamaların karşılaştırılarak teyit edilmesi, ham verilerin saklanması gibi stratejiler kullanılmıştır.

Bulgular: Sporcuların, antrenörlerine yönelik algılarını metaforlar aracılığıyla çözümlemek için, 3 farklı cümle oluşturulmuştur. Bu ifadeler; "Antrenörüm ….. gibidir", "Antrenörümün yanında ben ….. gibiyimdir", "Antrenörümle aramdaki ilişki …. gibidir." Katılımcıların bu sorulara verdiği metaforlar; karınca, güneş, karga, takım çantası, güdümlü füze, Fenerbahçe taraftarı, pilav üstü kuru, baba-oğul, tencere-kapak, bilgisayar oyunu, süper kahraman, ağaç, zehir, savaşçı, uzaylı şeklindedir.

Sonuç: Elde edilen bu veriler doğrultusunda ortaya çıkarılan metafor modellemesi ile her katılımcı için ayrı ayrı oluşturulan performans profillerinde bulunan 12 kavram arasında ilişki olup olmadığı tartışılmıştır. Sporcuların değerlendirdikleri konsantrasyon, kararlılık, stres, cesaret, liderlik, iletişim, kaygı, zihinsel hazırlık, motivasyon, mücadele, özgüven, hedef belirleme kavramlarının; antrenörleri, antrenörleri ile olan ilişkileri ve antrenörlerinin kendilerini nasıl yönlendirdiği ve bu durumun performanslarına etki ettiği sonucuna ulaşılmıştır. Sonuçta; boylamsal araştırmalar ile çalışmanın genişletilmesi, örneklem sayısının arttırılarak verilerin daha büyük gruplardan toplanması, antrenörlerin de çalışmaya dahil edilmesi önerilmektedir.

Anahtar Kelimeler: performans profillemesi, metafor içerik analizi, antrenör-sporcu ilişkisi

Comparison of Psychological Performance Profiles of Football Players with Metaphors Used for Their Relationship with Their Coaches

Introduction and purpose: The aim of study is to relate the metaphors used by the amateur athletes in their U17 football league to performance profiles.

Method: Qualitative research design was used in study and interview method was preferred. The study group consisted of 5 amateur football players aged 16-17 playing in the U17 league with an average of 3 years of experience. Data were collected by face to face interview method. According to the evaluations of the athletes, scores between 1-10 were recorded in the performance profile diagram. In addition, metaphor content analysis, one of the qualitative research methods, was used to determine the perceptions of the trainer-

athlete relationship. In the analysis of data, strategies such as NVivo 10 qualitative analysis program and performance profile procedure, validation and reliability of the research were compared and validation of independent coding and storage of raw data were used.

Results: In order to analyze the perceptions of athletes towards their coaches through metaphors, 3 different sentences were formed. These statements are as follows; “Coach is like X”, “I’m like X with my coach”, “My relationship with my coach is like X”, The metaphors given by the participants to these questions; ant, sun, crow, team bag, guided missile, father-son, computer game, superhero, tree, poison, warrior, alien.

Conclusion: It was discussed whether there is a relationship between metaphor modeling; 12 concepts in performance profiles The concept of concentration, determination, stress, courage, leadership, communication, anxiety, mental preparation, motivation, struggle, self- confidence, goal setting; coaches, their relationship with their coaches, and how their coaches themselves and this affects their performance. After all; it is recommended to expand the study with longitudinal studies, to collect data from larger groups by increasing the number of samples, and to include coaches in the study.

Keywords: performance profiling, metaphor content analysis, coach-athlete relationship

SB331

SPOR ORTAMINDAKİ ŞİDDET ALGISININ CİNSİYETE GÖRE FARKLILAŞMASI

***[1]Şeval Kayğusuz*, [1]Tuna Uslu, [1]Dilek Çelik, [2]İlknur Hacısoftaoğlu**

[1]İstanbul Gedik Üniversitesi-İstanbul
[2]İstanbul Bilgi Üniversitesi-İstanbul

***Email :** sevalkaygusuz@gmail.com, tuna.uslu@gedik.edu.tr, dilek.celik@gedik.edu.tr, ilknurhaci@gmail.com*

Giriş ve amaç: Spor ortamı, performans odaklı yapısı, alandaki güçlü hiyerarşik ilişkileri nedeniyle şiddete yönelik yüksek bir risk faktörü taşımaktadır. Bu çalışmanın amacı, cinsiyet farkları açısından spor yapmış olan bireylerin spor yaşamlarında şiddet davranışına maruz kalıp kalmadıkları ve yaşadıkları bu istismarın farkında olup olmadıklarını incelemektir. Yöntem: Veriler anket tekniği kullanılarak toplanmış olup, araştırmacılar tarafından kişisel bilgi formu hazırlanmış ve anket soruları Alexander, Stafford, ve Lewis (2011) tarafından İngiltere'de organize sporlarda çocuğa karşı şiddet araştırmasının ilgili bölümlerinden uyarlanmıştır. Farklı şiddet davranışlarını tanımlayan ifadeler ve frekansları belirlenmeye çalışılmıştır. Araştırmaya 65'i kadın, 149'u erkek olmak üzere toplam 214 öğrenci katılmıştır. İstatistiksel analiz tekniği olarak SPSS 22.0 paket programında betimleyici analizler ve Ki-Kare testi kullanılmıştır.

Bulgular: %70'i erkek ve %30'u kadın öğrencilerden oluşan örneklemin cinsiyete göre aralarında anlamlı farklılık olduğu bulunmuştur. "Zorbalığa maruz kalma" açısından kadınların %16'sının, erkeklerin ise %25'inin zorbalık yaşadığı (p=0,01); "Dalga geçilme" yönünden oranın kadınlarda %40, erkeklerde %48 olduğu (p=0,03); "İsim ve lakap takılması" ifadesine kadınların %28'inin, erkeklerin %54'ünün maruz kaldığı (p=0,04) saptanmıştır. "Sizinle çalışılmayacağına yönelik tehdit" ile kadınların %9'unun, erkeklerin ise %24'ünün (p=0,05); "Tekmelenme" davranışıyla kadınların karşılaşmadığı, erkeklerin ise %19'unun karşılaştığı (p=0,03); yine "tokat atılması" ile kadınların karşılaşmadığı, erkeklerin ise %16'sının karşılaştığı (p=0,05); "Ceza yöntemi olarak fiziksel egzersiz" ile %44 kadınların, %54 oranında ise erkeklerin maruz kaldığı (p=0,02) belirlenmiştir. Şiddet içeren ifadelerden bir/iki kere veya düzenli olarak maruz kaldım cevabını verenlerin oranı %86 olduğu halde, kendilerini şiddete maruz kalan biri olarak tanımlayıp tanımlamadıklarına ise %79,6 oranla "hayır" cevabı verdikleri görülmüştür.

Sonuç: Spor ortamında istismar, taciz ve şiddet deneyiminin yaygın olduğu, bu deneyimi yaşayan bireylerin şiddet davranışını kabullendiği ve alana özgü olarak algıladıkları, cinsiyet bağlamında da Türkiye'de spor ortamında bulunan erkeklere yönelik şiddet davranışının büyük oranda fazla olduğu ve bu davranışların normalleştirildiği görülmüştür.

Anahtar Kelimeler: sporda şiddet, şiddet algısı, şiddet deneyimi

Differentiation of the Perception of Violence in Sports by Gender

Introduction and purpose: The sports have a high risk factor for violence due to its performance-oriented structure and strong hierarchical relationships in the field. The aim of study is to investigate whether individuals who have been engaged in sports in terms of gender differences are exposed to violent behavior and whether they are aware of exploitation.

Method: Data were collected by using questionnaire technique and researchers have prepared a personal information form by the questionnaire was adapted by Alexander, Stafford, and Lewis from sections of the research on child violence in organized sports in the UK. A total of 214 students (65 females/149 males). Descriptive analysis and Chi-square test were used in SPSS 22.0 package program.

Findings: Significant differences have found between students according to gender. In terms of "bullying" %16 of women, %25 of men experienced bullying (p=0.01); In terms of "derision", the rate was %40 in women, %48 in men (p=0.03); %28 of women, %54 of men

were exposed to “nicknames” (p=0.04). %9 of women, %24 of men faced the "threat that they wouldn’t working with" (p=0,05). It was found that “kicking” behavior wasn’t experienced by women, %19 of men experienced it (p=0,03); it was found that “slaping” behavior wasn’t experienced by women, %16 of men experienced it (p=0,05). It was determined that %44 of women, %54 of men were exposed to physical exercise as a punishment method (p=0.02). Although %86 of the respondents answered that they were exposed to one of the statements containing violence, %79.6 of the respondents stated “no” if they identified themselves as a victim of violence.

Result: Violence is common in sports, people who have experienced this experience have accepted violent behavior and sport-specific. There is more violence against men in Turkey and normalization.

Keywords: violence in sports, perception of violence, violence experience

SB336

SAĞLIKLI YAŞAM BİÇİMİ DAVRANIŞI VE EGZERSİZ KARAR ALMA ARASINDAKİ İLİŞKİ: SAĞLIK ÇALIŞANLARI ÖRNEĞİ

***[1]Selin Baikoğlu*, [1]Suzan Dal**

[1]İstanbul Üniversitesi-Cerrahpaşa, İstanbul

Email : *selinbaikoglu@gmail.com, suzann.dal@gmail.com*

Amaç:Bu çalışmanın amacı sağlık personellerinin sağlıklı yaşam biçimi davranışı ile egzersiz karar alma düzeylerinin nasıl olduğunu ve bu ikisi arasında ilişkiyi araştırmaktır. Çalışma evrenini İstanbul Beylikdüzü Devlet hastanesinde çalışan (44 kadın 49 erkek) 93 sağlık personeli oluşturmaktadır. Yöntem: Çalışmada veri toplama aracı olarak anket tekniği kullanılmıştır. Çalışmada Egzersiz karar alma ölçeği veSağlıklı yaşam biçimi davranışı ölçeğikullanılmıştır. Marcus, Rakowski veRossi (1992) tarafından oluşturulan Egzersiz karar alma ölçeğinin Türkçe uyarlaması Gümüş ve Kitiş (2016) tarafından yapılmıştır. Yarar algısı ve zarar algısı olmak üzere ölçek iki alt boyuttan oluşmaktadır. Walker ve ark. (1996) tarafından geliştirilen Sağlıklı Yaşam Biçimi Davranışları Ölçeğinin Türkçe uyarlaması Bahar ve ark (2008) tarafından yapılmıştır. ÖlçekSağlık sorumluluğu, fiziksel aktivite, beslenme, manevi gelişim, kişilerarası ilişkiler ve stres yönetimi olmak üzere altı alt boyuttan oluşmaktadır. Çalışmamızın analizinde, t-testi, onesample t testi, anova, korelasyon analizi ve frekans analizi kullanılmıştır. Bulgular. Araştırmaya toplam 93 kişi katılmıştır. Katılımcıların %65.6'sı evli %34,4'ü bekardır. Katılımcıların ağırlıklı olarak yaşları 31 ve 41 arasındadır. Araştırmada elde edilen bulgulara göre sağlıklı yaşam biçimi davranışı alt boyutlarından sağlık sorumluluğu X=2,71, fiziksel aktivite X=2,63 beslenme X=2,97 manevi gelişim X=2,56, kişilerarası iletişim X=2,95 olarak belirlenmiştir. Egzersiz karar alma ölçeği alt boyutları yarar algısı X=4,08 zarar algısı X=2,48 olarak bulunmuştur. Ölçekler arasında yapılan korelasyon analizi sonucunda ölçeklerin kendi alt boyutlarında orta düzeyde ve pozitif ilişki bulunurken sağlıklı yaşam biçimi davranış ölçeği ve egzersiz karar alma ölçeği arasında anlamlı ilişkiye rastlanmamıştır. Cinsiyet, medeni durum ve eğitim durumunun egzersiz karar alma ve sağlıklı yaşam biçimi davranışını etkilemediği sonucuna ulaşılmıştır. Sonuç: Çalışma sonucunda sağlık personellerinin egzersiz karar alma ve sağlıklı yaşam biçimi davranışlarının bazı değişkenlere göre etkilenmediği belirlenmiştir. Ayrıca sağlıklı yaşam biçimi davranışlarının orta boyutta, egzersiz karar alma durumlarının yarar algısının yüksek zarar algısının ise düşük olduğu sonucuna varılmıştır. Bunun yanında sağlıklı yaşam biçimi davranışı ve egzersiz karar alma arasında anlamlı düzeyde ilişkiye rastlanmamıştır.

The Relatıonshıp Between Healty Lıfe Style And Exercıse Behavıor Change: A Health Care Staff Sample

Goal: The aim of the study is to analyze the relationships between leading a healthy lifestyle and the changes in exercise behavior of health care staff. The study sample consists of health care staff at İstanbul Beylikdüzü Public Hospital (44 females; 40 males). Method: The study data was collected with questionnaires. In this sense, The self-efficacy and the stages of exercise behavior change questionnaire which was developed Marcus, Rakowski and Rossi (1992), was adapted into Turkish by Gümüş and Kitiş (2016). The instrument is composed of two sub-dimensions: perceived cons and perceived pros. Developed by Walker et al. (1996) Healthy Lifestyle Behavior Scale was adapted into Turkish by Bahar et al. (2008). The instrument is of six sub-dimensions: self-actualization, health responsibility, exercise, nutrition, interpersonal support and stress management. The data was analyzed with the use of t-test, one sample t-test, ANOVA, correlation analysis and frequency analysis methods. Findings: A total of 93 people participated in the study. Among the participants, 65.6% were married and 34.4% were single. The age average of the participants was between 31 and 41. In the study findings, the sub-dimensions of a healthy lifestyle behavior scale were found as self-actualization: X=2,56, health responsibility: X=2,71, exercise: X=2,63, nutrition: X=2,97, interpersonal support: X=2,95. For the changes in exercise behavior questionnaire, the sub-dimension values were measured as perceived cons: X=4,08 and perceived pros: X=2,48. To the correlation analysis between the instruments, medium and positive correlations were found among sub-dimensions within each instrument while no significant relation was found between two instruments. Additionally, gender, marital status, and education status were seen not

possess any effect on exercise change behavior and healthy lifestyle behavior. Results: The study results suggest that changing exercise behaviors and healthy lifestyle behaviors of health care staff were not affected by certain variables. Also, health lifestyle behaviors and changing exercise.

SB357

SPORDA ZİHİNSEL ANTRENMAN BECERİLERİNİN SPORCULARIN ÖZGÜVEN DÜZEYİ İLE ETKİLEŞİMİ

***[1]Muhammet Cihat Çiftçi*, [1]Ersan Tolukan, [1]Baki Yılmaz**

[1]Ankara Yıldırım Beyazıt Üniversitesi, Ankara

Email : *mcciftci@ybu.edu.tr, ersan_et@hotmail.com, bakiyilmaz14@hotmail.com*

Bu araştırmanın amacı sporcuların zihinsel antrenman becerilerinin algıladıkları özgüven düzeyleri ile olan ilişkisini incelemektir. Bu amaçla araştırmamız için genel tarama modelinden ilişkisel tarama modeli kullanılmıştır. Araştırmanın evrenini kesit alma yaklaşımıyla seçilen örnekleme dâhil olan bireyler oluşturmaktadır. Katılımcılar ulaşılabilir örneklem yöntemiyle seçilerek onayları alındıktan sonra araştırmaya dahil edilmiştir. Araştırma kapsamında toplamda 321 sporcudan veri toplanmıştır. Araştırmaya dahil olma kriteri olarak 3 yıldır herhangi bir spor branşı ile ilgilenmek ve branşındaki en az 1 müsabakaya katılmış olmaları şart koşulmuştur. Eleme kriteri uygulandıktan sonra 298 veri analizlere dahil edilmiştir. Anketin birinci bölümünde demografik bilgiler toplanırken ikinci bölümünde ise Sporda Zihinsel Antrenman Envanteri (SZAE) ve Sürekli Sportif Kendine Güven Ölçeği (SSKÖ) kullanılmıştır. SZAE toplamda 20 madde ve 5 alt boyuttan oluşmaktadır(Yarayan & İlhan, 2018). Ölçeğin bu araştırma için genel iç tutarlılık katsayısı 0,91 bulunmuştur. SSKGÖ ise Vealey (1986) tarafından geliştirilmiş ve toplamda 13 maddeden oluşmaktadır. İç tutarlılık katsayısı bu araştırma için 0,93 bulunmuştur (Yıldırım, 2013). Katılımcıların ilgili spor branşındaki deneyim yılı erkekler için 11,63±6,88; kadınlar için ise 10,54±5,31 olarak bulunmuştur. Verilerin analizinde pearson korelasyon analizi ve regresyon analizi kullanılmıştır. Pearson korelasyon analizi sonucunda ZTB ile toplam özgüven puanı arasında pozitif yönde kuvvetli ilişki (r=0,631, p=0,000) bulunmuştur. Regresyon analizi sonucunda sporda zihinsel antrenman becerileri özgüven düzeyi değişkenini %42 gibi bir oranda açıkladığı bulunmuştur (R2=%42, p=0.000). Araştırma sonucunda sporcuların zihinsel antrenman becerilerinin artırılması özgüven düzeyine olumlu yönde anlamlı bir katkı sağlayabileceğini göstermektedir.

Interactions Between Mental Training Abilities in Sport and Self-Confidence Level of Athletes

This study aimed to examine the effect of perceived mental training abilities in sports on confidence level of athletes. To this end, study was conducted with relational survey model which is one of the general survey model. The participants were sampled through convenient sampling method after consent obtained prior to data collection. Data was collected with survey method from 321 athletes who actively involved in sports. Participants were required (a) to have sport experience at least 3 years in any kind of sports and (b) to attend at least one competition in related sport branch. Participants completed demographic form, Mental Training Skills in Sport (MTSS) scale and Trait Sport Confidence Inventory (TSCI). MTSS scale was developed by Vealey (2007) and adapted to Turkish by Yarayan and İlhan (2018). It consists 20 factors and 5 subscales. TSCI is a 13 factor scale developed by Vealey and adapted to Turkish version by Yıldırım (2013). The internal consistency of the MTSS and TSCI for this study was found respectively 0,91 and 0,93 (Cronbach α). The statistical analyses of the study included descriptive statistics, correlational and regression analyses. Experience level in related sport was found for male 11,63±6,88 years and for female 10,54±5,31 years. Pearson analyses revealed that basic mental skills subscale of MTSS had positive strong correlations with TSCI (r=0,631, p=0,000). Regression analyses revealed that MTSS have explained %42 percent of the variance in confidence level of the athletes (R2=%42, p=0.000). Consequently, it could be argued that mental skills training in sport has important effect on confidence level of the athletes.

SB361

AMATÖR VE PROFESYONEL FUTBOLCULARDA ZİHİNSEL DAYANIKLILIK İLE AKILDIŞI PERFORMANS İNANÇLARI

***[1]Selman ORHAN*, [1]Hüseyin ÜNLÜ**

[1]Aksaray Üniversitesi / Spor Bilimleri Fakültesi / AKSARAY

Email : *pskselman@gmail.com, huseyinunlu68@gmail.com*

Sportif performansın psikolojik boyutunda zihinsel dayanıklılık ile akıldışı performans inançları ilişkisi önemli olup bu araştırmanın amacı, amatör ve profesyonel futbolcularda zihinsel dayanıklılık ile akıldışı performans inançları arasındaki ilişkiyi araştırmaktır.

İlişkisel tarama modelinde gerçekleştirilen araştırmanın örneklemini; 2018-2019 sezonunda Elazığ ilinde 18-41 yaş arasında futbol ile uğraşan amatör ve profesyonel toplam 238 (yaş=23.37±5.53) futbolcu oluşturmuştur. Veri toplama aracı olarak; ''Kişisel Bilgi Formu'', ''Sporda Zihinsel Dayanıklılık Envanteri'' ve 'Akıldışı Performans İnançları Envanteri-2'' kullanılmıştır. Verilerin analizinde; tanımlayıcı istatistiklerin yanısıra, t testi ve pearson korelasyon kat sayısı tekniği kullanılmıştır. Araştırmada, zihinsel dayanıklılık toplam (t=-.110;p>.05), puanları ile yaş değişkeni arasında anlamlı bir ilişkiye rastlanmazken, akıldışı performans inançları toplam (t=-2,314;p<.05) puanı ile yaş gruplarının puan ortalamalarında anlamlı düzeyde farklılaşma saptanmıştır. Futbolcuların amatör spor yılı ile zihinsel dayanıklılık toplam (t=3.032;p<.05) puanı ortalamalarında anlamlı düzeyde farklılaşma varken, akıldışı performans inanç toplam (t=-,233;p>.05) puan ortalamalarında anlamlılık olmadığı, futbolcuların profesyonel spor yılı ile zihinsel dayanıklılık toplam ve akıldışı performans inanç toplam puan ortalamalarının anlamlı düzeyde olmadığı saptanmıştır. Zihinsel dayanıklılık toplam ile akıldışı performans inançları toplam puanları (r=,29; p<.01) arasındaki korelasyonun anlamlı düzeyde ve pozitif yönde ilişkili olduğu saptanmıştır. Zihinsel dayanıklılık toplam ile akıldışı performans inançları toplam puanları arasındaki korelasyon anlamlı düzeyde ve pozitif yönde ilişkilidir.

Mental Toughness and Irrational Performance Beliefs in Amateur and Professional Footballers

While mental toughness and irrational performance beliefs are important in the context of sporting psychology, the purpose of this research is to investigate the relationship between mental toughness and irrational performance beliefs of amateur and professional footballers. The sampling of the research done in the relational survey model has been filled by amateur and profesional footballers between the ages of 18-41 from Elazig province, during the 2018- 2019 season, totaling in 238 (yaş=23.37±5.53) footballers. In that research, while a significant relationship between total mental toughness points (t=-.110;p>.05) and age variant hasn't been found, there was a noteworthy relationship between irrational beliefs total (t=-2,314;p<.05) and the point median of the age groups. While there is a noteworthy variance between length of footballers' amateur playtime and mental toughness points in total (t=3.032;p<.05), there wasn't something noteworthy in irrational performance beliefs total points average (t=-,233;p>.05), it has been determined that the total point averages of footballers' professional playtime in years and mental toughness total and irrational performance beliefs total points weren't at a noteworth level. It has been determined that the correlation between mental toughness total and irrational performance beliefs points total (r=,29; p<.01) is at a noteworthy level and on a positive direction. Mental toughness total and irrational performance beliefs total points are correlated at a significant level and positively related.

SB367

FİTNESS YAPAN ÜNİVERSİTE ÖĞRENCİLERİNİN EGZERSİZ BAĞIMLILIĞI DÜZEYLERİNİN İNCELENMESİ: GAZİ ÜNİVERSİTESİ ÖRNEĞİ

[2]BELGİN GÖKYÜREK, [1]GİZEM YORGANCIOĞLU

[1]KÜTAHYA DUMLUPINAR ÜNİVERSİTESİ, KÜTAHYA
[2]GAZİ ÜNİVERSİTESİ SPOR BİLİMLERİ FAKÜLTESİ, ANKARA

Email : *inanb@gazi.edu.tr, gizemyorgancioglu@gmail.com*

GİRİŞ Egzersiz bağımlılığı kişinin aşırı egzersiz yaptığı, fiziksel ve ruhsal olarak bu nedenle zarar gördüğü, iyilik halinin etkilendiği bir durum olarak tanımlanmaktadır. Egzersiz bağımlılığı, aşırı egzersiz ile sonuçlanan, fiziksel aktivite için özlem duyulan ve olumsuz fizyolojik sonuçlara (aşırı egzersiz yaralanmaları) neden olan varlığı ile tanınır. Egzersiz bağımlılığı, klasik bağımlılık bozuklukları ile ortak klinik özellikleri nedeniyle davranış bağımlılıkları spektrumuna dahil edilebilir. AMAÇ Bu çalışmanın amacı fitness yapan üniversite öğrencilerinin yaş, cinsiyet değişkenlerine göre egzersiz bağımlılığı düzeylerinin incelenerek değerlendirilmesidir. YÖNTEM Araştırmanın örneklem grubu, gazi üniversitesi spor merkezinde fitness yapan üniversite öğrencilerinden oluşmaktadır. Veri toplama aracı olarak Tekkurşun Demir, Hazar, ve Cicioğlu (2018) tarafından geliştirilen 17 maddeli Egzersiz Bağımlılığı Ölçeği kullanılmıştır. BULGULAR Erkek öğrencilerin egzersiz bağımlılığı puan ortalamalarının, kadın öğrencilerinin puan ortalamasından anlamlı düzeyde yüksek olduğu saptanmıştır. Yaş Değişkenine Göre Pearson-Korelasyon Değerleri ile egzersiz bağımlılık düzeyi arasında pozitif yönde orta düzeyde anlamlı ilişki tespit edilmiştir. SONUÇ Gazi üniversitesi spor merkezi bünyesinde fitness yapan öğrencilerin egzersiz bağımlılığı durumları incelenmiş ve Erkek öğrencilerin bağımlı grup, kadın öğrencilerinin ise risk grubunda yer aldığı saptanmıştır.

THE EXAMİNATİON OF THE EXERCİSES ADDİCTİON LEVELS UNİVERSİTY STUDENTS DOİNG FİTNESS: GAZİ UNİVERSİTY SPORTS CENTRE EXAMPLE)

INTRODUCTİON Exercises addiction has been identified a unfavorable state that excessive exercise power, physical and mental damage. Exercise dependence define a condition in which a person performs excessive exercise resulting in deterioration of his or her physical and mental health wellness. Exercise dependence is defined by the presence of a craving for physical activity resulting in extreme exercising and generating negative physiological consequences (overexert injuries). Exercise dependence can be included in the spectrum of behavior addictions due to its clinical characteristics in common with classical addictive disorders. AIM The aim of this study was to evaluate the age, sex and exercise addiction levels of university students who are doing fitness. METHOD The study's sample group consisted of university students doing fitness in the sports center of Gazi University. Exercise Addiction Scale (EAS) that had been developed by Tekkurşun Demir, Hazar, and Cicioğlu (2018) was used to obtain data. RESULTS Mean Exercise Addiction scores of male students were higher, significantly. Pearson correlation also revealed moderately positive correlation between age variable and exercises addiction. CONCLUSİON In this sample group, the male students were in dependent group and the female students were in the risk group.

SB374

SPOR SALONLARINDA SPOR YAPAN KADIN VE ERKEKLERİN BİLİNÇLİ FARKINDALIK DÜZEYLERİNİN İNCELENMESİ

[1]Ramazan Topuz, [1]Melike Kılıç, [1]Veysel Turkak, [1]Gökhan Saygı, [1]Mustafa Kurumeşe

[1]Selçuk Üniversitesi Spor Bilimleri Fakültesi, KONYA

Email : *ramazan_topuzz@selcuk.edu.tr, 907melikekilic@gmail.com, weyseell@outlook.com, gokhansaygi42@gmail.com, mustafakurumese@gmail.com*

Spor salonlarında spor yapan kadın ve erkeklerin bilinçli farkındalık düzeylerinin incelenmesi

Özet

Bu çalışma ile spor salonlarında spor yapan kadın ve erkek üyelerin bilinçli farkındalık düzeylerinin incelenmesi amaçlanmaktadır. Örneklem grubunu Konya ilinde faaliyet gösteren spor salonlarına üye olan 228 kadın, 204 erkek olmak üzere toplam 432 üye oluşturmuştur. Sosyo-demografik bilgilerin elde edilmesinde araştırmacı tarafından oluşturulan kişisel bilgi formu kullanılırken, Bilinçli farkındalıklarının belirlenmesinde Brown ve Ryan (2003) tarafından geliştirilen ve Türkçe güvenirlik ve geçerlik çalışması Özyeşil ve ark (2011) tarafından yapılan Bilinçli Farkındalık Ölçeği (BİFÖ) kullanılmıştır. Verilerin varyans ve homojenlikleri test edilmiş, ikili karşılaştırmalarda Independent Samples t test, çoklu karşılaştırmalarda One-Way Anova, farklılık kaynağının belirlenmesinde ise Tukey HSD testi kullanılmıştır. Bu çalışma için Cronbach's Alpha değeri ,90 olarak tespit edilmiştir. Cinsiyet ve yaş faktörüne bağlı olarak istatistiksel değişimler gözlenirken ($p<0.05$), eğitim ve meslek faktörüne bağlı istatistiki bir değişim gözlenmemiştir.

Sonuç olarak;

kadın üyelerin, erkek üyelere nazaran bilinçli farkındalık ortalama değerlerinin daha yüksek olduğu ve cinsiyete bağlı olarak gözlenen değişimin toplumsal yapı, kadın ve erkeğe verilen değer ve rollere bağlı olabileceği düşünülürken, yaş faktörüne bağlı değişimin ikinci ergenlik dönemine ait fiziksel ve ruhsal yapının yanında gelecek kaygısına bağlı olabileceği söylenilebilir.

Anahtar Kelimeler: Bilinçli farkındalık, Kadın, Erkek, Spor

Men And Women Who Play Sports ın Gyms Examination Of Conscious Awareness Level

Men and women who play sports in gyms examination of conscious awareness level

Abstract

The aim of this study is to examine the conscious awareness levels of male and female members engaged in sports in gyms. The sample group consisted of 432 members, 228 female and 204 male, who are members of the sports halls in Konya. While the personal information form created by the researcher was used to obtain socio-demographic information, the Conscious Awareness Scale (BIFI) developed by Brown and Ryan (2003) and the Turkish reliability and validity study conducted by Özyeşil et al. (2011) was used to determine conscious awareness. The variance and homogeneity of the data were tested, Independent Samples t test was used for binary comparisons, One- Way Anova was used for multiple comparisons and Tukey HSD test was used for determining the source of difference. For this study, Cronbach's Alpha value was determined as 90. There were no statistical changes due to education and occupational factors, while gender and age factors were statistically significant ($p <0.05$).

As a result;

while it is thought that the average awareness values of female members are higher than male members and that the observed changes depending on gender may be related to the social structure, the values and roles given to men and women, while the change depending on the age factor may depend on the physical and mental structure of the second adolescence and the future anxiety. it could be said.

Keywords: Conscious awareness, Woman, Man, Sport

SB400

ANTRENÖR SPORCU İLİŞKİSİNİN ÖZ YETERLİK VE SPORTİF ÖZGÜVENE ETKİSİNİN İNCELENMESİ

***[1]Ayşegül Funda ALP*, [2]Serdar KOCAEKŞİ, [2]Umut SEZER**

[1]Kocaeli Üniversitesi Spor Bilimleri Fakültesi, KOCAELİ
[2]Eskişehir Teknik Üniversitesi Spor Bilimleri Fakültesi, ESKİŞEHİR

***Email :** afundaalp@gmail.com, skocaeksi@eskisehir.edu.tr, umutsezer@eskisehir.edu.tr*

Giriş ve Amaç: Sporda başarı ve başarısızlığın yaşandığı durumlarda; medya, yöneticiler, taraftarlar, sporcu ve antrenörler hatta sporcu aileleri bile çoğu kez bu durumları açıklamada antrenör sporcu ilişkisine dikkat çekmektedirler. Bu profesyonel ilişki ve iletişimin karşılıklı olarak etkili bir şekilde gerçekleşebilmesi için antrenörleri ile bu iletişim sağlayacak olan sporcuların öz yeterlik inançları ile sportif kendine güven düzeyleri bu iletişimi etkileyen önemli faktörler olarak görünmektedir. Bunlara istinaden bu çalışmanın amacı, taekwondo branşındaki antrenör sporcu ilişkisinde, sporcuların sportif kendine güven ve öz yeterlik inançları arasındaki ilişkinin incelenmesidir.

Yöntem: Çalışmaya 12-17 yaş aralığında olan 110 sporcu katılmıştır. Verilerin analizi için korelasyon ve regresyon analizleri kullanılmıştır.

Bulgular: Yapılan analiz sonrası, antrenör-sporcu ölçeği alt boyutlarından tamamlayıcılık ve genel sportif kendine güven boyutu arasında anlamlı bir ilişki söz konusudur (R2=.03). Antrenör sporcu ilişkisi ölçeğinin alt boyutları ile öz yeterlik ve sportif kendine güven düzeyleri arasında anlamlı ilişki yoktur.

Sonuç: Sonuç olarak başarı yaşantısının hedeflendiği durumlarda antrenör sporcu ilişkisinde tüm paydaşların bazı özelliklerinin önemli etkisi olduğu söylenebilir.

Investigation of the Effect of Coach-Athlete Relationship on Self-Efficacy and Sportive Self-Confidence

Introduction and Purpose: Media, executives, fans, athletes and coaches, even athletes' families often draw attention to the relationship between coaches and athletes in explaining in success and failure situations. Self-efficacy beliefs and sports self-confidence levels of the athletes who will provide this communication with their coaches seem to be the important factors that affect this communication. The aim of this study is to investigate the relationship between relationship of coach and athlete and athletes' self-confidence, self-efficacy beliefs in taekwondo branch.

Method: 110 athletes between the ages of 12-17 participated in the study. Correlation and regression analyzes were used for data analysis.

Results: After the analysis, there was a significant relationship between complementarity and general sporting self-confidence dimension (R2 = .03). There was no significant relationship between sub-dimensions of trainer-athlete relationship scale and self-efficacy and sports self-confidence levels.

Conclusion: As a result, it can be said that some of the characteristics of all stakeholders have a significant effect on the relationship between coach and athlete in cases where success is targeted.

SB407

SPOR HAKEMLERİNİN ÖZ-YETERLİK ALGILARI, BAŞARI HEDEF YÖNELİMLERİ VE KİŞİLİK YAPILARINA YÖNELİK BİR ÇALIŞMA: FUTBOL, BASKETBOL VE HENTBOL ÖRNEĞİ

[1]FERUDUN DORAK, [2]NİLGÜN VURGUN, [1]AYŞE MELİHA CANPOLAT, [2]HİKMET VURGUN, [1]CANAN ALDIRMAZ

[1]Ege Üniversitesi Spor Bilimleri Fakültesi, İZMİR
[2]Manisa Celal Bayar Üniversitesi Spor Bilimleri Fakültesi, MANİSA

Email : *ferudundorak@gmail.com, nilvurgun@hotmail.com, monursal@yahoo.com, hvurgun@yahoo.com, cananaldirmaz@gmail.com*

GİRİŞ VE AMAÇ Spor müsabakalarının en zorlu görevlerinden birini üstlenen hakemler, spor ortamında oldukça önemli ve kritik bir rol oynamaktadırlar. Tıpkı sporcular ve antrenörler gibi, hakemlerin de belirli bir başarıya ulaşma hedefleri ve yaptıkları işe dair geliştirdikleri farklı öz-yeterlik inançları vardır. Bu nedenle, hakemlerin sahip oldukları kişilik özelliklerine göre, başarı hedef yönelimlerinin ve öz-yeterlik inançlarının değişebileceği düşünülmektedir. Bu araştırmada, sporun ve müsabakanın en önemli katılımcı gruplarından biri olan spor hakemlerinin öz-yeterlik algıları, başarı hedef yönelimleri ve kişilik özelliklerinin belirlenmesi ve bu değişkenler arasındaki ilişkilerin ortaya konması amaçlanmaktadır.

YÖNTEM Bu araştırmaya futbol, basketbol ve hentbol branşlarından olmak üzere toplamda 329 spor hakemi (266 erkek ve 63 kadın) katılmıştır. Hakem Öz-Yeterlik Ölçeği (HÖYÖ), Sporda Ego ve Görev Yönelimi Ölçeği (SGEYÖ), Beş Faktör Kişilik Envanteri-Kısa Formu (5FKE-KF) ve demografik bilgi formu aracılığıyla katılımcıların verileri toplanmıştır. Verilerin analizinde tek yönlü varyans analizi ve adımsal çoklu regresyon kullanılmıştır.

BULGULAR Bulgular, basketbol hakemlerinin HÖYÖ alt boyutlarından baskı ve karar verme boyutunda hentbol hakemlerinden, iletişim boyutunda ise futbol hakemlerinden istatistiksel olarak daha düşük ortalamalara sahip olduklarını ortaya koymuştur. Görev yönelimi puanları incelendiğinde, hentbol hakemlerinin basketbol hakemlerinden anlamlı olarak daha düşük ortalamalara sahip olduğu görülmüştür. Kişilik yapılarına bakıldığında ise, duygusal dengelilik boyutunda hentbol hakemlerinin puan ortalamalarının futbol hakemlerinden ve basketbol hakemlerinden istatistiksel olarak daha yüksek olduğu belirlenmiştir. 5FKE-KF'nin alt boyutlarını öngörme bakımından uyumluluk, sorumluluk, zeka/hayal gücü kişilik özelliklerine sahip hakemlerin daha çok görev yönelimini kullandıkları, dışadönüklük kişilik özelliklerine sahip hakemlerin ise daha çok HÖYÖ'nin iletişim alt boyutunu benimsedikleri sonucu bulunmuştur. Son olarak, duygusal dengeliliğin ise baskı alt boyutuna pozitif olarak öngörü sağladığı bulunmuştur.

SONUÇ Sonuçlar, spor hakemlerinin kişilik özelliklerinin başarı hedef yönelimi ve hakem öz-yeterliği için bir öngörü sağladığını; spor hakemlerin kişilik özelliklerinin, hakem öz-yeterliklerinin ve başarı hedef yönelimlerinin ise branşlar arasında farklılaştığını ortaya koymuştur.

A STUDY ON SELF-EFFICACY PERCEPTIONS, ACHIEVEMENT GOAL ORIENTATIONS AND PERSONALITY TRAITS OF SPORTS REFEREES: THE CASE OF FOOTBALL, BASKETBALL, AND HANDBALL

INTRODUCTION AND PURPOSE The referees who assume one of the most challenging tasks of sports competitions play a very important and critical role in the sports environment. Alike athletes and coaches, referees have goals to achieve a certain success, and different self-efficacy beliefs that they have developed in relation to refereeing. Therefore, it is thought that the achievement goal orientations and self-efficacy beliefs may change according to the personality traits of the referees. In this study, it is aimed to

determine self-efficacy perceptions, achievement goal orientations and personality traits of sports referees, one of the most important participant groups of sport and competition, and to reveal the relationships between these variables.

METHOD A total of 329 sports referees (266 men and 63 women) from football, basketball and handball branches participated in this study voluntarily. The data of the participants were collected by the Referee Self-Efficacy Scale (REFS), Task and Ego Orientation in Sport Questionnaire, Short-Form Five Factor Personality Inventory (FFPI-SF) and demographic information form. One-way analysis of variance and stepwise multiple regression were used for data analysis.

RESULTS The results showed that basketball referees have lower mean scores than handball referees in pressure and decision making subdimensions of REFS, and than football referees in communication subdimension. When task orientation scores were evaluated, it was seen that handball referees had significantly lower mean scores than basketball referees. When the personality traits were examined, it was found that the mean scores of the emotional stability of handball referees were statistically higher than football referees and basketball referees. In terms of predicting the subdimensions of FFPI-SF, results showed that referees with higher in Agreeableness, Conscientiousness, and Intellect/Imagination used more task orientation; and referees with higher in extraversion mostly used the communication subdimension of REFS. Lastly, the emotional stability positively estimated the pressure subdimension.

CONCLUSION The results demonstrated that personality traits of sports referees provide a prediction for achievement goal orientation and referee self- efficacy, and indicated that personality traits, referee self-efficacy and achievement goal orientations of the sports referees differed among sports branches.

SB422

SPORDA BİLİNÇLİ FARKINDALIK (MİNDFULNESS) ÖLÇEĞİ: TÜRKÇEYE UYARLAMA, GEÇERLİK VE GÜVENİRLİK ÇALIŞMASI

[1]Emre Ozan Tingaz

[1]Gazi Üniversitesi Spor Bilimleri Fakültesi, ANKARA ; Çağ Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü Psikoloji Bölümü

Bu çalışmanın amacı, Thienot vd. (2014) tarafından geliştirilen Sporcu Bilinçli Farkındalık (mindfulness) Ölçeğini (SBFÖ) üniversiteli sporculardan oluşan bir grup üzerinde Türkçeye uyarlamaktır. Dilsel eşdeğerlik çalışması için öncelikle İngilizce-Türkçe ve Türkçe-İngilizce çevirileri uzmanlar tarafında yapılmış ardından İngiliz Dili Eğitimi Bölümünde yüksek lisans yapan öğrenciler, İngilizce öğretmenliği 4. Sınıf öğrencileri ve İngilizce öğretmenleri çalışmaya dahil edilmiştir. İki hafta aralıkla uygulanan İngilizce-Türkçe ve Türkçe-İngilizce formlar arasındaki korelasyonlar pozitif ve anlamlı bulunmuştur. SBFÖ'nün faktör yapısını belirlemek için uygulanan açımlayıcı ve doğrulayıcı faktör analizleri sonucunda; farkındalık, yargılamama ve yeniden odaklanma olmak üzere 3 boyutlu 15 maddelik orijinal yapısını koruduğu görülmüştür. SBFÖ'nin ölçüt eş değer formlar geçerliğini sağlamak için Bilinçli Farkındalık Ölçeği (BİFÖ) ölçüt alınmıştır. SBFÖ ile BİFÖ arasında .25 ($p<.01$) düzeyinde anlamlı ilişki bulunmuştur. Ölçeğin Cronbach Alpha iç tutarlılık kat sayısı .86 olarak hesaplanmıştır. SBFE'nin iki hafta arayla uygulanan test tekrar test sonucuna göre birinci ve ikinci uygulama arasında yüksek düzeyde pozitif bir ilişki olduğu görülmüştür ($r= .89$, $p<.01$). 15 maddelik ölçeği tek numaralı maddeleri ile çift numaralı maddeleri ayrılmış ve iki yarım güvenirliği analizi sonucu $r = .85$ olarak hesaplanmıştır. Yapılan bu çalışma sonucunda Sporda Bilinçli Farkındalık (Mindfulness) Ölçeği'nin (SBFÖ) Türkiye koşullarında geçerli ve güvenilir bir ölçek olduğu belirlenmiştir. Anahtar Kelimeler: Bilinçli Farkındalık, Mindfulness, Spor, Sporda Bilinçli Farkındalık

Adaptation of the Mindfulness Scale for Sports into Turkish: A Validity and Reliability Study

The objective of the current study was to adapt Mindfulness Inventory for Sport (MIS) developed by Thienot et al. (2014) into Turkish on a group of university student athletes. For the linguistic equivalence study, initially the English-Turkish and Turkish-English translations were done by experts, then the master students in English Language Teaching Department, 4th grade students of English teaching department and English teachers were incorporated in the study. Correlations between English-Turkish and Turkish-English forms applied at two-week intervals were found to be positive and significant. As a result of exploratory and confirmatory factor analyzes applied to determine the factor structure of the MIS, it was observed that the original structure of 15 items consisting of awareness, non-judgmental and refocusing subscales was similar. In order to ensure parallel forms validity, the Mindful Attention Awareness Scale (MAAS) was used. A significant correlation was found between MIS and MAAS at .25 ($p <.01$) level. The Cronbach's Alpha internal consistency of the scale was calculated as .86. There was a high positive correlation between the first and the second application according to the test re-test results of two weeks interval of MIS ($r = .89$, $p <.01$). The 15-item scale was separated from the odd-numbered items and the even-numbered items, and it was found that $r = .85$ as a result of split half reliability test. As a result of the present study MIS was determined as a valid and reliable instrument in Turkey's conditions. Key words: Mindfulness, sports, mindfulness in sports

SB425

ORYANTİRİNG SPORCULARININ DOĞAYA BAĞLILIK VE SPORDA İMGELENMELERİ ARASINDAKİ İLİŞKİNİN İNCELENMESİ

[2]Merve KARAMAN, [2]Tekin ÇOLAKOĞLU, [1]Ülfet ERBAŞ, [2]Filiz Fatma ÇOLAKOĞLU

[1]Şırnak Üniversitesi Beden Eğitimi Ve Spor Yüksekokulu, ŞIRNAK
[2]Gazi Üniversitesi Spor Bilimleri Fakültesi, ANKARA

Email : *mervekaraman_@hotmail.com.tr, tcolakoglu@gmail.com, ulfeterbas@gmail.com, fcolakoglu@gmail.com*

Amaç:Bu çalışmanın amacı, oryantiring sporcularının doğaya bağlılık düzeylerini ve sporda imgelenme düzeylerini belirleyip bazı değişkenlere göre inceleyerek aralarındaki ilişkiyi ortaya koymaktır.Yöntem:Araştırma grubunu 2019 Üniversitelerarası Türkiye şampiyonasında oryantiring yarışına katılmış 146 sporcudan, yaş ortalamaları 20.42±2.96 olan 51 erkek ve 40 kadın olmak üzere 91 oryantiring sporcusu oluşturmaktadır.Araştırmada verilerin toplanmasında Mayer ve Frantz (2004) tarafından geliştirilen Bektaş ve ark. (2017) tarafından Türkçe'ye uyarlanmış "Doğaya Bağlılık Ölçeği" ve Hall ve ark.(1998) tarafından geliştirilen Kızıldağ ve Tiriyaki (2012) tarafından Türkçe' ye uyarlanmış "Sporada İmgelenme Ölçeği" kullanılmıştır.Verilerin analizinde bağımsız tek örneklem testi, tek yönlü varyans analizi ve Pearson Correlation analizi kullanılmıştır.Bulgular:Analizlere bakıldığında oryantiring sporcularının doğaya bağlılık düzeyleri cinsiyete, yaşa, spor yaşına ve millilik durumuna göre, sporda imgelenme düzeyleri ise cinsiyete ve yaşa göre değişmezken, sporda imgelenme düzeyi spor yaşı ve milli olma durumuna göre istatistiksel olarak anlamlı farklılaşmaktadır.Bununla birlikte oryantiring sporcularının doğaya bağlılık ölçeği doğanın parçası alt boyutunda ve sporda imgelenme ölçeği motivasyonel genel ustalık boyutunda daha yüksek puana sahip olduğu ve doğaya bağlılık düzeylerinin ve sporda imgelenme düzeylerinin yüksek olduğu görülmektedir.Oryantiring sporcularının doğaya bağlılık düzeyleri ile sporda imgelenme düzeyleri arasında pozitif yönlü zayıf bir ilişki ortaya çıkmıştır.Sonuç:Araştırma sonuçlarına göre oryantiring sporcularının doğaya bağlılıkları açısından doğanın parçası olma duygusunun daha yoğun ve sporda imgelenmeleri açısından ise genel motivasyonlarında ustalaştıkları görülmektedir. Doğaya bağlılık ve sporda imgelenme düzeylerinin yüksek olduğu, doğaya bağlılık arttıkça sporda imgelenmenin arttığı söylenebilir. Ayrıca doğaya bağlılık düzeyleri bağımsız değişkenlere göre değişmezken, spora özgü mükemmeliyetçilik düzeyleri spor yaşı ve millilik durumuna göre değişmektedir. Buna göre spor yaşı 7 yıl ve üzeri olan oryantiring sporcuların 1-3 yıl olanlardan bilişsel imgelenme, motivasyonel özel uyarılmışlık, motivasyonel genel ustalık alt boyut puanları ve sporda imgelenme düzeylerinin ve milli olan oryantiring sporcuların milli olmayanlardan bilişsel imgelenme, motivasyonel özel uyarılmışlık, motivasyonel genel ustalık alt boyut puanları ve sporda imgelenme düzeylerinin daha yüksek olduğu görülmektedir.Anahtar Kelimeler:Oryantiring, doğaya bağlılık, sporda imgelenme

INVESTIGATION OF THE RELATIONSHIP BETWEEN ORIENTEERING ATHLETES' DEPENDENCE ON NATURE AND IMAGINATION IN SPORT

Purpose: The aim of this study is to determine the relationship between orienteering athletes' commitment to nature and their imagination levels in sports and to examine them according to some variables. Method: The research group consists of 146 athletes participated in 2019 Intercollegiate Orienteering Championship in Turkey, which constitutes a mean age of 20.42 ± 2.96 51 men and 40 women, including 91 athletes. For gathering data, the "Commitment to Nature Scale" developed by Mayer and Frantz (2004), adapted to Turkish by Bektaş et al. and "Sports Imagination Scale" developed by Hall et al. (1998), adapted to Turkish by Kızıldağ and Tiriyaki (2012) were used. Independent one-sample test, one-way analysis of variance and Pearson Correlation analysis were used to analyze the data. Findings:When analyzes are examined, the level of imagination of the orienteering athletes in sports differs statistically according to the age of sports and becoming national athletes. Also, it's seen that orienteering athletes have higher scores in the sub-dimension of nature attachment scale and motivational general mastery dimension in sports and high levels of commitment to nature and imagination levels in sports. There is positive and weak relationship between orienteering athletes' commitment to nature and imagination in sports. Conclusion: According to the results of the research, it can be said that orienteering athletes have high levels of

commitment to nature and imagination levels in sports and that the imagination in sports increases as the comm,tment to nature increases. In addition, sport-specific perfectionism levels vary according to sport age and becoming national athlete. According to this, cognitive imagination, motivational special excitability, motivational general mastery subscale scores as well as the level of imagination in sports of the orienteering athletes whose sport age is 7 years and over are higher than those between 1-3 years. Keywords: Orienteering, commitment to nature, imagination in sport

SB435

DÜŞÜK VE YÜKSEK AKADEMİK MOTİVASYONA SAHİP OLAN SPOR BİLİMLERİ FAKÜLTESİ ÖĞRENCİLERİNİN SOSYAL MEDYAYA KARŞI TUTUMLARININ İNCELENMESİ

***[1]Hayri AYDOĞAN*, [2]Recep CENGİZ, [1]Utku IŞIK**

[1]Recep Tayyip Erdoğan Üniversitesi Beden Eğitimi Ve Spor Yüksekokulu, RİZE
[2]Celal Bayar Üniversitesi Spor Bilimleri Fakültesi, MANİSA

***Email :** hayri.aydogan@erdogan.edu.tr, rcengiz1965@gmail.com, utkuisik87@gmail.com*

GİRİŞ ve AMAÇ İnternet, gündelik yaşamın akışında değişimin en fazla yaşandığı popüler iletişim ortamlarından biridir (Altunay, 2010). Günümüzde hemen her alanda yer alan internet (Kenanoğlu ve Kahyaoğlu, 2011) sosyo-ekonomik yaşamı ve kişilerarası etkileşimi de yeniden şekillendirmektedir (Özmen ve ark., 2011). Öğrencilerin motive edilmesi, eğitimde en önemli görevlerden biridir. Bu teknolojik gelişmelere ışığında; çalışmanın amacı düşük ve yüksek akademik motivasyona sahip olan spor bilimleri fakültesi öğrencilerinin sosyal medyaya karşı tutumlarının incelenmesidir. YÖNTEM Araştırmanın Örneklem grubunu Manisa Celal Bayar Üniversitesi Spor Bilimleri Fakültesinde öğrenim görmekte olan toplam 377 (Xyaş=21,79+/-2,32) öğrenci oluşturmaktadır. Çalışmanın amacına ulaşması için Otrar ve Argın (2015)'ın geliştirmiş oldukları "Sosyal Medya Tutum Ölçeği" (SMTÖ) ve Vallerand ve ark. (1992) geliştirilen Karataş ve Erden (2012) tarafından Türkçe'ye uyarlanan "Akademik Motivasyon Ölçeği" (AMÖ) kullanılmıştır. Verilerin analizinde öncelikler 377 katılımcının AMÖ'nün Dışsal ve İçsel motivasyon alt boyutuna vermiş oldukları puan ortalamaları doğrultusunda Ward yöntemiyle birleştirilmiş hiyerarşik kümeleme analizinden faydalanılmıştır. Sonuçlar örneklem grubunun iki kümede toplandığını göstermiştir. Bu aşamada kümeler adlandırılmış ve yüksek-düşük akademik motivasyon olarak belirlenmiştir. MANOVA analizi ile iki küme arasındaki sonuç değişkenlerindeki farklılıklar ayrıca test edilmiş ve alt boyutlarda farklılıklar tespit edilmiştir ($p<0,05$). Gruplar belirlendikten sonra gruplar arasında sosyal medya tutum düzeyleri açısından farklılık olup olmadığı ise Bağımsız Gruplarda t-testi ile analiz edilmiştir. BULGULAR Analiz sonuçlarında yüksek akademik motivasyona sahip olan öğrencilerin sosyal medya tutum ölçeğinin sosyal yetkinlik alt boyutu dışındaki diğer tüm alt boyutlarında ve toplam puanında düşük akademik motivasyona sahip olan öğrencilere göre anlamlı şekilde daha yüksek ortalamalar elde ettiği tespit edilmiştir ($p<0,05$). SONUÇ Her ne kadar sosyal medyanın akademik başarıya olumlu ve olumsuz etkileri net bir şekilde henüz tespit edilmemiş olsa da; spor bilimleri fakültesi öğrencilerinin akademik motivasyon düzeyleri sosyal medyaya karşı tutumlarını önemli bir şekilde etkilemektedir. Başka bir ifade ile akademik motivasyonu yüksek olan öğrenciler sosyal medyaya karşı daha olumlu tutumlar sergilemektedirler. ANAHTAR KELİMELER: Akademik Motivasyona, Spor Bilimleri, Sosyal Medya, Tutum.

Investigation Of The Attitudes Of The Faculty Of Sport Sciences Against Social Media With Low And High Academic Motıvation

Introduction and Purpose The development of communication technologies and especially the internet has become one of the most popular communication environments in which the changes in the flow of daily life are experienced (Altunay, 2010) and it has started to affect our lives at a very early age. The internet which takes place in almost every field from education to health, from defense to scientific studies and entertainment, has reshaped interpersonal interaction as well as social, economic and cultural life (Özmen et al., 2011). Many of the trainers agree that motivating students is one of the most important tasks in education. In this age of rapid development of technology, educators have still not fully met on what the social media has earned and lost to the student. In this sense, the aim of this study is to investigate the attitudes of students of sports sciences faculty with low and high academic motivation towards social media. METHOD The sample group of the study consists of 377 (Xage = 21.79 +/- 2.32) students studying at the Faculty of Sport Sciences of Manisa Celal Bayar University. In order to achieve the aim of the study, Otrar and Argın (2015) developed the "Social Media Attitude Scale " and "Academic Motivation Scale" (AMS) was used (Vallerand et al. (1992); Karataş and Erden (2012)). First of all, the hierarchical clustering analysis combined with the Ward method was used in line with the mean scores of 377

participants on the External and Internal Motivation subscale of AMS. The results showed that the sample group was divided into two clusters. At this stage, clusters were named and identified as high-low academic motivation. Differences in outcome variables between the two clusters were also tested by MANOVA analysis and differences in sub-dimensions were determined ($p < 0.05$). After the groups were determined, whether there was

SB437

ÖZEL YETENEK SINAVINA KATILAN ADAY ÖĞRENCİLERİN HEDEF YÖNELİM DÜZEYLERİ İLE KİŞİLİK ÖZELLİKLERİ ARASINDAKİ İLİŞKİ

***[1]Hayri AYDOĞAN*, [2]Recep CENGİZ, [3]Hakan KIRKBİR**

[1]Recep Tayyip Erdoğan Üniversitesi Beden Eğitimi Ve Spor Yüksekokulu, RİZE
[2]Celal Bayar Üniversitesi Spor Bilimleri Fakültesi, MANİSA
[3]Karadeniz Teknik Üniversitesi Sağlık Kültür Spor Daire Başkanlığı, TRABZON

***Email :** hayri.aydogan@erdogan.edu.tr, rcengiz1965@gmail.com, hakankirkbir@gmail.com*

GİRİŞ VE AMAÇ Duda (1989), Duda ve White (1992) Nicholls'un gelişimsel temelli algılanan yetenek kuramından etkilenerek sporda hedeflere ulaşmada ve başarı güdülenmesinde iki temel stili ayırt etmişlerdir. Bunlardan birincisi görev diğeri ego yönelimidir. Kişilik ise bireyin kendisi açısından fizyolojik, zihinsel ve ruhsal özellikleri hakkındaki bilgisidir. Sporcunun kişiliği spor ortamında hem kendisi için hem de takım arkadaşları ve antrenörler için oldukça önem arz etmektedir. Bu çalışmanın amacı spor eğitimi almak için özel yetenek sınavlarına katılan bireylerin görev ve ego yönelimlerini ve kişilik düzeylerini farklı demografik özellikler açısından karşılaştırarak, birbirleri arasındaki ilişkiyi ortaya koyamaya çalışmaktır. YÖNTEM Çalışmanın örneklem grubunu Recep Tayyip Erdoğan Ün. Beden Eğitimi ve Spor Y.O. Özel Yetenek sınavına katılan 291 katılımcıdan oluşmaktadır. Çalışmanın amacına ulaşması için katılımcılara Eysenck ve Eysenck tarafından (1975) geliştirilen Bayar (1983) tarafından Türkçeye uyarlanan Eysenck Kişilik Envanteri ve Duda (1989;1992) tarafından geliştirilip, Türkçe'ye uyarlaması geçerlilik ve güvenirliliği Toros (2004) tarafından yapılmış olan Sporda Görev ve Ego Yönelimi Ölçeği (SGEYÖ) doldurtulmuştur. Verilerin analizinde t-testi, ANOVA, MANOVA ve Pearson korelasyon analizi kullanılmıştır. Ayrıca görev ve ego yönelimi ölçekleri ayrı ayrı Ward yöntemiyle birleştirilmiş hiyerarşik kümeleme analizinden faydalanılarak yüksek ve düşük değerlerin kişilik özellikleri karşılaştırılmıştır. BULGULAR Yapılan analizlere göre katılımcıların TYT puanları, mezun oldukları lise türü ve lisanslı spor yapıp yapmama durumlarına hem görev ve ego yönelimlerinde hem de kişilik ölçeğinin alt boyutlarında herhangi anlamlı bir farklılık ortaya çıkmamıştır. Ayrıca katılımcıların ego ve görev yönelikleri ile kişilik özellikleri arasında da herhangi anlamlı bir ilişki yoktur. Yapılan kümeleme analizi ve ardından yapılan MANOVA analizine göre görev yönelimi yüksek olan katılımcıların yalan alt boyutunda daha fazla ortamalar elde ettikleri tespit edilmiştir. SONUÇ Sonuç olarak katılımların Ego ve Görev yönelimleri ile kişilik özellikleri arasına herhangi anlamlı bir ilişkiye rastlanmazken; görev yönelimi yüksek olan katılımcıların yalan alt boyutunda daha fazla ortalamalar elde ettiği tespit edilmiştir.

The Relationship Between Goal Orientation Levels and Personality Characteristics of Candidate Students Attended to Private Aptitude Test

INTRODUCTION AND PURPOSE Duda (1989), Duda and White (1992) were influenced by Nicholls' developmental-based perceived ability theory and distinguished two basic styles in achieving goals and achieving success in sports. The first is the task and the other is the ego orientation. Personality is the knowledge of the physiological, mental and spiritual characteristics of the individual. The personality of the athlete is very important both for himself and for his teammates and coaches in the sports. The aim of this study is to compare the task and ego orientations and personality levels of individuals taking aptitude test in terms of different demographic characteristics and to reveal the relationship between each other. METHOD The sample group of the study was Recep Tayyip Erdogan University, School of Physical Education and Sports It consists of 291 participants who took aptitude test exam. Eysenck Personality Inventory (Eysenck and Eysenck (1975)) and Goal Orientation Scale (Duda; 1989,1992) were completed. Data were analyzed by t-test, ANOVA, MANOVA and Pearson correlation analysis. In addition, personality and traits of high and low values were compared by using hierarchical clustering analysis with task and ego orientation scales. RESULTS According to the analyzes, there was no significant difference in the participants' TYT scores, the type of high school and the status of whether or not to do licensed sports, both in their task and ego orientations and in the sub-dimensions of personality scale. In addition, there was no significant relationship between the

ego and task orientations and personality traits of the participants. According to the clustering analysis and then the MANOVA analysis, it was found that the participants with higher task orientation obtained more environments in the lier sub-dimension. CONCLUSION As a result, there was no significant relationship between Ego and Task orientations and personality traits of the participants; It was found that the participants with higher task orientation obtained more averages in the lie sub-dimension.

SB439

EMDR YAKLAŞIMI İLE SPORCU SAKATLIĞI SONRASI PSİKOLOJİK TOPARLANMA: BİR OLGU SUNUMU

***[1]Ömer Seydaoğulları*, [2]İhsan Sarı**

[1]Türkiye Olimpik Hazırlık Merkezi, SAKARYA
[2]Sakarya Uygulamalı Bilimler Üniversitesi Spor Bilimleri Fakültesi, SAKARYA

***Email :** omerseydaogullari@gmail.com,*

Amaç: Bu çalışmanın amacı, göz hareketleriyle duyarsızlaştırma ve yeniden işleme (EMDR: EyeMovementDesensitizationandReprocessing)yöntemi ile sporcunun sakatlık sonrası psikolojik toparlanmasını sağlamaktır. Yöntem:Bu çalışmadaEMDR yöntemi ile ele alınmış 1 olgu sunumu bulunmaktadır. Olgu 15 yaşında, müsabaka sırasından dizinden sakatlananerkek bir sporcudur. Sporcu yaşadığı sakatlık nedeniyle tedavisini sürdürmektedir. Tedavi sürecinde, sporcuyla haftada bir olmak üzere her biri 45 – 90 dakika süren 5 seans yapılmıştır.Sporcuya tedavi öncesi ve sonrasında Sportif Sorunlarla Başa Çıkma Becerileri Envanteri ve Psikolojik Performans Stratejileri Testi uygulanmıştır. Ayrıca 5 seanssonunda sporcu ile bireysel görüşme gerçekleştirilip süreç hakkındaki deneyimleri belirlenmiştir. Yapılan görüşmeler NVIVO11 programı ile analiz edilmiştir.Bulgular:Uygulama sonrasında sporcunun hedef belirleme, baskı altında yüksek performans, zorluklarla baş etme, güven ve başarı güdüsü, antrenman ve müsabaka psikolojik performans stratejileri puanlarında artışın olduğu belirlenmiştir. Yapılan görüşmede ise, sporcu uygulama öncesinde sakatlığı ile ilgili endişe, üzüntü, pişmanlık, suçluluk ve zayıflık hissettiğini belirtirken, uygulama sonunda ise olumlu düşünme, terapinin etkisine inanma, rahatlama, konsantrasyon, kendini suçlamama, doğru nefes alıp verme, kendini kontrol edebilme,duyarsızlaştırmave daha güçlü hissetme alanlarında gelişim sağladığını belirtmiştir.Sonuç:EMDR'nin alternatif bir yöntem olarak sakatlık sonrası psikolojik toparlanmada etkili olabileceği söylenebilir.

Anahtar Kelimeler: Sporcu sakatlığı, psikolojik toparlanma, EMDR

Psychological Recovery After Sports Injuryby EMDR Approach: A Case Report

Objective: The aim of this study was to perform psychological recovery of the athlete from injury by using Eye Movement Desensitization and Reprocessing (EMDR). Method: This researchconsists of a case report in which EMDR method was used. The casewas a 15-year-old male athlete who was injured by the knee and was continuing its treatment. A treatment which has five sessions, one of which lasted for 60 - 90 minutes, one week per week was applied to the athlete. Coping Skills Inventory and Psychological Performance Strategies Test were applied to the athlete before and after the treatment. In addition, after the five sessions was finished, the athlete was interviewed regarding his experiences in five-session EMDR approach. The interview data was analysed by NVIVO 11 program. Results:After the all the sessions, the athlete's scores for goal-setting, peaking under pressure, coping with adversity,confidence and achievement motivation, psychological performance strategies for practice and competitionincreased. It was also determined in the semi- structured interview thatbefore the sessions the athlete had felt concern, sadness, regret, guilt and weakness about his injury. At the end of the application, the athlete stated that he obtained improvements regarding thinking positive, believing in the effect of the therapy, being relaxed, concentration, not having to blame himself, breathing correctly, being able to control himself, desensitizing and feeling stronger. Conclusion: It can be concluded that EMDR therapy, as an alternative method,can be effective in psychological recovery after an injury.

Keywords: Sport injury, psychological recovery, EMDR

SB443

FARKLI BRANŞLARDAKİ SPORCULARIN BRANŞLARINA YÖNELİK METAFORİK ALGILARININ ANALİZİ

[1]Atilla Orhan, [1]Yasemin Akpunar, [1]Enes Gümüşsoy

[1]Kırıkkale Üniversitesi Spor Bilimleri Fakültesi, KIRIKKALE

Email : *atillaorhann@gmail.com, yakpinar3@gmail.com, gumussoyenes@gmail.com*

Bu araştırmanın amacı, farklı branşlardaki sporcu üniversite öğrencilerinin branşlarına yönelik metaforik algılarını ortaya çıkarmaktır. Araştırma nitel modelde hazırlanmış olup olgubilim deseni kullanılmıştır. Araştırmaya Kırıkkale Üniversitesi Spor Bilimleri Fakültesi'nde öğrenim gören 28 öğrenci katılmıştır. Veriler metafor soru sorma kalıbı olan "Branşım (boks, futbol, güreş, hentbol) …….. gibidir. Çünkü ……." şeklinde verilen açık uçlu bir soru ile toplanmıştır. Araştırma sonucunda öğrencilerin boks, futbol, güreş, hentbol kavramlarını nasıl algılandığına ilişkin verilere ulaşılmıştır. Verilerin değerlendirilmesinde içerik analizi kullanılmıştır. Araştırma sonucuna göre toplam 17 çeşit metafor elde edilmiştir, bu metaforlar spora bağlılık, zafer tutkusu ve birliktelik duygusu adı altında 3 kategoride değerlendirilmiştir. En fazla belirtilen metaforun "hayat" olduğu gözlemlenirken, katılımcıların çoğunlukla olumlu metaforlar geliştirdiği saptanmıştır. Anahtar kelimeler: farklı branş, sporcu, metafor

ANALYSIS OF METAPHORIC PERCEPTIONS OF THE ATHLETES IN DIFFERENT BRANCHES

The aim of this study is to reveal the metaphoric perceptions of athlete university students in different branches. The research was prepared in qualitative model and phenomenology pattern was used. 28 students from Kırıkkale University Faculty of Sport Sciences participated in the study. The data is obtained with the form of an open-ended question is "My branch (boxing, football, wrestling, handball) is like….. Because …….". As a result of the research, data on how students perceive boxing, football, wrestling, handball concepts were obtained. Content analysis was used to evaluate the data. According to the results of the research, a total of 17 kinds of metaphors were obtained. These metaphors were evaluated in 3 categories under the name of commitment to sport, passion of victory and sense of unity. While the most mentioned metaphor was observed to be "life" it was determined that the participants mostly developed positive metaphors. Key words: different branches, athlete, metaphor

SB450

ÖZEL OLİMPİYATLARA GÖNÜLLÜ OLARAK KATILAN VE KATILMAYAN ÜNİVERSİTE ÖĞRENCİLERİNİN DUYGUSAL ZEKÂ DÜZEYLERİ

***[1]Okan Burçak ÇELİK*, [1]Okan Burçak Çelik**

[1]Gazi Üniversitesi Spor Bilimleri Fakültesi, ANKARA

Email : *okanburcakcelik@hotmail.com,*

Bu araştırmanın amacı özel olimpiyatlara gönüllü olarak katılan ve sporculara mihmandarlık yapan üniversite öğrencileri ile görev almayan üniversite öğrencilerinin duygusal zekâ düzeylerinin incelenmesidir. Araştırmaya toplam 256 üniversite öğrencisi katılmıştır. 135 öğrenci gönüllü olarak organizasyona katılmıştır. 121 öğrenci ise organizasyonda görev almamıştır. Araştırma verilerinin normal dağılım gösterdiği belirlenmiş ve bu nedenle parametrik testler kullanılmıştır. Gönüllü öğrencilerle organizasyonda görev almayan öğrencilerin duygusal zeka düzeylerinin karşılaştırılmasında t-testi tercih edilmiştir. Analizler sonucunda gönüllü öğrencilerin puanlarının görev almayan öğrencilere göre duygusal değerlendirme, pozitif duygusal yönetim, empatik duyarlılık, duyguların pozitif kullanımı alt boyutlarında ve genel duygusal zekâ puanlamasında istatistiksel olarak anlamlı şekilde daha yüksek olduğu belirlenmiştir. Bu sonuca göre Özel Olimpiyatlar gibi engelliler için düzenlenen organizasyonlarda gönüllü olarak görev alan bireylerin duygusal zekâ düzeylerinin daha yüksek olduğu söylenebilir.

Emotional intelligence levels of university students voluntarily participating and not participating in Special Olympics

The aim of this study is to investigate the emotional intelligence levels of university students voluntarily participating and not participating in Special Olimpics. A total of 256 university students participated in the study. 135 students voluntarily participated in the organization. 121 students didn't serve in Special Olimpics. It was determined that the research datas showed normal distribution and therefore parametric tests were used. T-test was preferred to compare the emotional intelligence levels of volunteer students and students who were not serving in the organization. As a result of the analysis, it was determined that the scores of volunteer students were statistically higher in emotional appraisal, positive regulation, empathic sensitivity, positive utilisation sub-dimensions and general emotional intelligence scores than the students who were not serving in the organization. According to this result, it can be said that emotional intelligence levels of individuals who were serving voluntarily in activities organized for disabled peoples were higher.

SB454

BİREYSEL VE TAKIM SPORU YAPAN SPOR BİLİMLERİ FAKÜLTESİ ÖĞRENCİLERİNİN NARSİSİZM DÜZEYLERİNİN İNCELENMESİ

***[1]Ömercan Cirit*, [2]Çağatay Dereceli, [2]Ömercan Cirit**

[1]Aydın Adnan Menderes Üniversitesi
[2]Aydın Adnan Menderes Üniversitesi Aydın

Email : *omercancirit@gmail.com, cagataydereceli@hotmail.com, omercancirit34@gmail.com*

Bu çalışmada bireysel ve takım sporu yapan spor bilimleri fakültesi öğrencilerinin narsisizim düzeylerinin incelenmesi amaçlanmıştır.

Çalışmanın örneklem grubu Aydın Adnan Menderes Üniversitesi Spor Bilimleri Fakültesi'nde eğitim gören (n=219) öğrenciden oluşmuştur. Öğrencilerden takım sporu yapan kişi sayısı (n=132) iken bireysel spor yapan kişi sayısı (n=87) dir. Sporcu öğrencilerin narsisizim düzeylerinin belirlenmesinde Türkçe standartizasyonu Salim ATAY (2009) tarafından yapılmış olan Narsistik Kişilik Envanteri uygulanmıştır.

Anket sporcu öğrencilere derslerden önce anketör tarafından yaptırılmıştır. Çelişkili çıkan anketler anketör tarafından çalışma dahiline alınmamaıştır. Verilerin değerlendirilmesinde SPSS 20 paket programı kullanılmıştır. Verilerin istatistiksel olarak değerlendirilmesinde Mann Whitney U ve Kruskal Wallis analizi kullanılmıştır. Katılımcıların cinsiyet değişkeni narsisizim karşılaştırılmasında Mann Whitney U analizine göre istatistiksel olarak anlamlı bir farklılık bulunamamıştır ($p>0,05$). Katılımcıların bölüm değişkenine göre Kruskal Wallis analizinde istatistiksel olarak anlamlı bir farklılık bulunamamıştır ($p>0,05$). Ancak katılımcıların spor türü değişkenine göre narisisizm düzeylerinde istatistiksel olarak anlamlı farklılık bulunmuştur ($p<0,05$).

Sonuç olarak bireysel ve takım sporu yapan sporcuların narsisizim düzeylerinde farklılığa rastlanmıştır. Biresysel spor yapanların narsisizim düzeylerinin daha yüksek olduğu istatistiksel olarak bulunmuştur. Bunun sebebinin sporcuların spor türüne bağlı olarak özgüvenlerinin ve sağladıkları başarıların bireysel olmasından kaynaklandığı düşünülmektedir.

The Investiagtion of Narcism Levels of the Sport Science Faculty Students Doing Individual and Team Sports Athletes

The aim of this study to investigation of the sports science faculty students. engaged and individual team sports athletes narcissism levels.

The sample group of the study consisted of (n = 219) studying at the Sport Science Faculty of Aydın Adnan Menderes University. The number of students doing team sports (n = 132), while the number of individuals doing sports (n = 87). Narcissistic Personality Inventory, which was Turkish standardized by Salim ATAY (2009), was applied to determine the narcissism levels of athletes.

The questionnaire is prepared for the sport sciences students before the classes by the interviewer. Controversial surveys were not included in the study. The data obtained from the study were analyzed using SPSS (Statistical Package for Social Sciences) for Windows 20.0. package program.

In the statistical evaluation of the data, Mann Whitney U and Kruskal Wallis analysis were used. No statistically significant difference was found in the comparison of participants' gender variable narcissism according to Mann Whitney U analysis ($p> 0.05$). No

statistically significant difference was found in the Kruskal Wallis analysis according to the department variable of the participants ($p > 0.05$). However, there was a statistically significant difference in the level of narcissism according to the sport type variable ($p < 0.05$).

As a result, there was a difference in narcissism levels of individual and team athletes. It was found that the narcissism levels of individuals doing individual sports were higher. The reason for this is thought to be due to the individual's self- confidence and success of the athletes depending on the type of sport.

SB469

ADÖLESAN DÖNEMİNDEKİ AMATÖR SPORCULARIN SALDIRGANLIK DÜZEYLERİNİN İNCELENMESİ

[1]AYGÜL ÇAĞLAYAN TUNÇ

[1]KONYA

ÖZET: AMAÇ: Çalışmanın amacı, adölesan çağında çeşitli spor dallarıyla uğraşan, amatör sporcuların, saldırganlık düzeylerinin bazı bağımsız değişkenler açısından farklılaşıp farklılaşmadığını araştırmaktır. YÖNTEM: Çalışmaya kolayda örneklem yöntemiyle 135 sporcu katılmış 129 kişi değerlendirmeye alınmıştır. Veri toplama aracı olarak, 23 maddeden oluşan Kar-Ya Saldırganlık Ölçeği ve yaş, cinsiyet, ailenin gelir durumu, aileden birinci derece yakınını kaybedip kaybetmeme gibi demografik özelliklerin bulunduğu kişisel bilgi formu uygulanmıştır. Verilerin değerlendirilmesi, SPSS istatistik paket program ile yapılmıştır. Kullanılacak testlerin türü ile ilgili normal dağılım değerleri analiz edilmiştir. Skewness ve Kurtosis değerlerinin normal dağılım gösterdiği karşılaştırmalarda bağımsız örneklem t testi kullanılmıştır. Tüm testler için anlamlılık düzeyi p=0,05 olarak kabul edilmiştir. Cronbach Alpha güvenirlik katsayısı ölçeğin tamamı için 0.951 bulunmuştur. BULGULAR: Araştırmanın sonucunda, katılımcıların saldırganlık düzeyleri cinsiyete göre karşılaştırıldığında, erkeklerin saldırganlık toplam puanları ile fiziksel saldırganlık, öfke ve sözel saldırganlık alt boyut puan ortalamalarının kadınlardan yüksek olduğu ve bu farkın istatistiksel olarak anlamlı olduğu görülmektedir. Düşmanlık alt boyutunda ise katılımcıların cinsiyetlerine göre farklılaşma yoktur. Katılımcıların saldırganlık düzeyleri yaşa ve ailenin gelir durumuna göre karşılaştırıldığında saldırganlık toplam puanları ile fiziksel saldırganlık, düşmanlık, öfke ve sözel saldırganlık alt boyut puan ortalamalarının farklılaşmadığı görülmektedir. Katılımcıların aileden birinci derece yakın kaybına göre saldırganlık düzeylerine bakıldığında aileden birinci derece yakın kaybı yaşayanların düşmanlık ve sözel saldırganlık puan ortalamalarının daha yüksek olduğu ve bu farkın istatistiksel olarak anlamlı olduğu görülmektedir. Fiziksel saldırganlık, öfke ve saldırganlık toplam puan ortalamalarının ise aileden birinci derece yakın kaybı yaşayıp yaşamamaya göre farklılaşmadığı görülmektedir. SONUÇ: Adölesan çağındaki sporcuların cinsiyet değişkenine göre saldırganlık düzeyi farklılaşmaktadır ve aileden birinci derece yakın kaybına göre düşmanlık ve sözel saldırganlık düzeyinde anlamlı derecede farklılık bulunmaktadır. Anahtar Kelimeler; Saldırganlık, Adölesan, Amatör Sporcular

INVESTIGATION LEVELS OF AMATEUR ATHLETES IN ADOLESCENT PERIOD

SUMMARY: OBJECTIVE: The aim of this study was to investigate whether the level of aggression of amateur athletes engaged in various sports in adolescents differ in terms of some independent variables. METHODS: 129 subjects were included in the study. As a data collection tool, the Kar-Ya Aggression Scale, which consists of 23 items, and a personal information form including demographic characteristics such as age, sex, income status of the family and whether or not to lose the first degree relative of the family were used. Data were analyzed with SPSS statistical package program. Normal distribution values related to the type of tests to be used were analyzed. Independent comparisons t test was used in comparisons where Skewness and Kurtosis values showed normal distribution. Significance level was accepted as p = 0.05 for all tests. The Cronbach Alpha reliability coefficient was 0.951 for the whole scale. FINDINGS: As a result of the study, when the aggression levels of the participants were compared according to gender, it was seen that the total aggression scores of the males and the mean scores of physical aggression, anger and verbal aggression were higher than the females and this difference was statistically significant. In the hostility sub-dimension, there was no differentiation according to the gender of the participants. When the aggression levels of the participants were compared according to age and income level of the family, it was seen that total aggression scores and physical aggression, hostility, anger and verbal aggression subscale mean scores did not differ. When the aggression levels of the participants were compared to the first degree loss of the family, it was seen that the mean scores of hostility and verbal aggression were higher among those who had first degree close loss from the family and this difference was statistically significant. Physical aggression, anger and aggression total score averages do not differ according to whether they experience first degree close loss from the family or not. CONCLUSION: The level of aggression of adolescents varies

according to gender and there is a significant difference in the level of hostility and verbal aggression according to first degree close loss from the family. Keywords; Aggression, Adolescent, Amateur Athletes

SB484

BEDEN EĞİTİMİ ÖĞRETMENLERİNİN İŞ DOYUM DÜZEYLERİNİN İNCELENMESİ

[1]Çağatay DERECELİ

[1]aydın Adnan Menderes Üniversitesi Spor Bilimleri Fakültesi. AYDIN

Öğretmenlerin bir neslin geleceğini belirleyen en önemli unsurlardandır. Onların bu işlevlerini layıkıyla yerine getirebilmeleri ve geleceğin nesillerini en iyi bir şekilde yetiştirebilmeleri için onlara gerekli ortamların sağlanması, işlerinden doyum sağlamaları için gerekli desteğin verilmesi gerekmektedir. Bu araştırmada, Beden Eğitimi Öğretmenlerinin " yas, görev yılı, cinsiyet, medeni durum, eğitim durumu ve çalıştığı eğitim kademesi değişkenlerine iş doyum düzeyleri incelenmiştir. Araştırmada verilerin değerlendirilmesi SPSS 22.0 paket programı ile yapılmıştır. Veriler; ikili değişkenler için Independent T-testi, ikiden fazla değişkenler ise One Way Anova testi ile analiz edilmiştir. Elde edilen bulgular istatistiksel olarak p<0,05 düzeyinde anlamlılık ile test edilmiştir. Araştırma sonuçlarına göre Öğretmenlerin yaş, görev yılı, cinsiyet, medeni durum, eğitim durumu ve çalıştığı eğitim kademesi iş doyum düzeyleri arasında anlamlı bir fark bulunamamıştır. Anahtar: Beden Eğitimi ve Spor Öğretmeni, İş Doyumu.

INVESTIGATION OF JOB SATISFACTION LEVELS OF PHYSICAL EDUCATION TEACHERS

The teachers are one of the most vital factors which designate the future Of a generation . Esseltial field and suppo it must be provided for Teachers as they are ableto carry out these factors thoroughly, Raise the next generations ideally and grafity their job .In this research, The P.E teachers age , tenure , gender morital status educational grades which they work are exsamined.Evaluation of data is got with spss 22.0 packaged software.The data are analysed with independent t-test for binary variable ant way anova test for more than two variable.The findings which have been got more tested with PC 0,05 level of significance statisticaly.According to results of research , meaningful difference hasen't been appointed among the theacers age , gender , morital status , tenure , educatinnal back round , education grade and job satisfaction level. Keywords: Physical Education and Sports Teacher, Job Satisfaction

SB485

SPOR BİLİMLERİ FAKÜLTESİ ÖĞRENCİLERİNİN EGZERSİZ TÜRÜNE GÖRE FİZİKSEL AKTİVİTEYE KATILIM MOTİVASYONU VE MENTAL İYİ OLUŞ DURUMLARININ İNCELENMESİ

[1]Mustafa Deniz DİNDAR, [1]Gökmen ÖZEN, [1]Özdemir ATAR

[1]Çanakkale Onsekiz Mart Üniversitesi Spor Bilimleri Fakültesi

Email : *mustafadenizdindar@gmail.com, gokmenozen44@gmail.com, ozdemir@comu.edu.tr*

Amaç: Bu araştırmanın amacı spor bilimleri fakültesinde öğrenim gören lisans öğrencilerinin katıldıkları egzersiz türlerine göre katılım motivasyon düzeyleri ve mental iyi oluş durumlarının incelenmesidir. Yöntem: Araştırmaya Çanakkale Onsekiz Mart Üniversitesi Spor Bilimleri Fakültesi'nde öğrenim gören 74 erkek ve 56 kadın olmak üzere toplam 130 lisans öğrencisi gönüllü olarak katıldı. Gönüllülerin demografik bilgilerini ve katıldıkları egzersiz türünü belirlemek amacıyla bilgi formu, fiziksel aktiviteye katılım motivasyon düzeylerini belirlemek amacıyla Tekkurşun Demir ve Cicioğlu (2018) tarafından Türkçe'ye uyarlanan Fiziksel Aktiviteye Katılım Motivasyonu Ölçeği (FAKMÖ), mental iyi oluş durumlarını belirlemek amacıyla Keldalı (2015) tarafından Türkçe'ye uyarlanan Warwick-Edinburgh Mental İyi Oluş Ölçeği (WEMİOÖ) kullanıldı. Verilerin analizi SPSS paket programında yapıldı. İstatistiksel anlamlılık p < .05 olarak kabul edildi. Bulgular: Araştırma verilerinin istatistiksel analiz sonuçları katılımcıların cinsiyet değişkeni açısından FAKMÖ ve WEMİOÖ ölçek puan ortalamaları arasında istatistiksel olarak anlamlı bir farklılık olmadığını gösterdi (p > ,05). Katılımcıların egzersiz türüne göre FAKMÖ ölçek puan ortalamaları karşılaştırıldığında FAKMÖ bireysellik alt boyutunda karma egzersizler yapan gurubun direnç egzersizleri yapan guruba göre skor ortalamaları anlamlı düzeyde daha yüksekti. Ancak diğer çevresel ve nedensizlik alt boyutlarıyla ölçek toplamında anlamlı bir farklılık saptanmadı. Katılımcıların WEMİOÖ ölçek puan ortalamaları karşılaştırıldığında istatistiksel olarak anlamlı düzeyde karma egzersizlere katılanların skor ortalamalarının hem direnç hem de kardiyo egzersiz guruplarından daha yüksek olduğu, ayrıca direnç egzersizleri grubunun da kardiyo egzersiz gurubuna göre daha yüksek skor ortalamasına sahip olduğu tespit edildi (p < ,05). Sonuç: Bu bakımdan üniversite öğrencilerine yönelik hazırlanacak egzersiz programlarında çok boyutlu karma egzersizlere yer verilmesi katılımcıların bireysel motivasyonu ve mental durumu için faydalı olabilir. Anahtar Kelimeler: Egzersiz, fiziksel aktivite, mental iyi oluş, motivasyon

INVESTIGATION OF THE MOTIVATIONS FOR PARTICIPATION IN PHYSICAL ACTIVITY AND MENTAL WELL-BEING STATUS OF THE STUDENTS STUDYİNG AT THE FACULTY OF SPORT SCIENCES ACCORDING TO THE EXERCISE TYPE

Objective: The aim of this study was to investigate the motivation levels for participation in physical activity and mental well-being of the the students studying at the faculty of sport sciences according to the exercise types they participated. Method: A total of 130 students of bachelor programs (74 males and 56 females) from the Çanakkale Onsekiz Mart University Faculty of Sport Sciences in the study voluntarily. The data form to obtain the demographic information and type of exercise of the volunteers, Physical Activity Participation Motivation Scale (FAKMÖ) adapted to Turkish by Tekkurşun Demir and Cicioğlu (2018) to determine the motivation levels for participation in physical activity, and Keldalı (2015) The Warwick-Edinburgh Mental Well-being Scale (WEMİÖÖ), which was adapted to the Turkish version, was used to measure the mental well-being status of participants. Data were analyzed by SPSS package program. The level of statistical significance was accepted as p <.05. Results: The results of the statistical analysis showed that there was no statistically significant difference between the mean scores of the FAKMÖ and WEMİÖ in terms of gender variable (p>, 05). When the scores of the participants were compared according to the exercise type, the mean scores of the group who performed mixed exercises in the individualized subscale of the scale were significantly higher than those of the resistance exercises group. However, there was no significant difference between the other environmental and causality subscales and the total scale. When the WEMİÖ scale mean scores of the participants were compared, it was found that the mean scores of the participants who participated in the statistically significant mixed exercises were higher than the resistance and cardio exercise groups, and the resistance exercise group had a higher

mean score than the cardio exercise group (p <, 05). Conclusion: As a result, multidimensional mixed exercises can be beneficial for the individual motivation and mental status of students studying at the faculty of sport sciences. Keywords: Exercise, physical activity, mental well-being, motivation

SB495

BASKETBOL YAZ OKULLARINDAKİ ADOLESANLARIN SPORA KATILIM MOTİVASYONLARININ İNCELENMESİ

[1]İLHAN TOKSÖZ, [1]TUFAN ÖZEN, [2]BİLGETEKİN BURAK GÜNAR, [2]MUSTAFA DENİZ DİNDAR

[1]TRAKYA ÜNİVERSİTESİ-KIRKPINAR BESYO-EDİRNE
[2]ÇANAKKALE ONSEKİZ MART ÜNİVERSİTESİ-SPOR BİLİMLERİ FAKÜLTESİ-ÇANAKKALE

Email : *toksozilhan22@gmail.com, tufanozen@trakya.edu.tr, burakgunar@comu.edu.tr, mustafadenizdindar@comu.edu.tr*

Bu çalışma, basketbol yaz spor okullarına katılan adolesanların spora katılım motivasyon düzeylerinin incelenmesi amacıyla yapılmıştır. Çalışmaya 11-16 yaş arası 99 çocuk katılmıştır. Yaş ortalaması 13,05±1,67 olan katılımcıların %67,7 (67)'si erkek %32,3 (32)'ü kızlardan oluşmaktadır. Katılımcılara demografik bilgi formu, ikinci bölümde ise Gill ve ark. (1983) tarafından geliştirilen, Çelebi (1993) tarafından Türkçe uyarlaması ve Oyar ve ark. (2001) tarafından iç tutarlılığı ve yapı geçerliliği yapılan "Spora Katılım Güdüsü Ölçeği" yer almaktadır. 30 madde ve 8 alt boyuttan oluşan ölçek 3'lü likert tipindedir. Ölçek maddeleri 1 "Çok önemli" den 3 "Hiç önemli değil" e doğru sıralanmaktadır. Elde edilen veriler istatistik programıyla (SPSS 20.0) analiz edilmiştir. Grup içi ilişkiyi incelemede bağımsız gruplar için t testi gruplar arası ilişkiyi incelemede tek yönlü varyans analizi, karşılıklı ilişkiyi incelemede ise basit doğrusal korelasyon analizi kullanılmıştır. Sonuçlar $p<0,05$ düzeyinde anlamlı kabul edilmiştir. Analiz sonucunda yaz spor okullarına katılan adölesanlarda yaş, cinsiyet, okul türü ve spor türü değişkenlerine göre istatistiksel anlamda farklılık görülmemiştir. Ancak okul takımında oynayan katılımcıların takım üyeliği, yarışma ve beceri alt boyutlarında oynamayanlara göre istatistiksel anlamda daha düşük ölçek puanına sahip olduğu görülmüştür ($p<0,05$). Sonuç olarak araştırmada yaz spor okullarına katılan adolesanların spora katılım motivasyonların cinsiyet, spor türü ve okul türü bakımından farklılaşmadığı ancak adölesanların spor okullarına katılımın yanı sıra kendi okul takımlarında da spor yapmasının spora katılım motivasyonunu attıran önemli bir faktör olduğu açığa çıkmıştır.

Anahtar kelime: Basketbol, Motivasyon, Spor, Adolesan

A STUDY OF ADOLSCENTS' SPORT PARTICIPATION MOTIVATIONS AT SUMMER BASKETBALL SPORT SCHOOLS

A STUDY OF ADOLESCENTS' SPORT PARTICIPATION MOTIVATIONS AT SUMMER BASKETBALL SPORT SCHOOLS This study was made to examine motivation levels of adolescents' sport participation joining at summer basketball sport schools. 99 adolescents aged 11-16 joined at the study. Of the participators whose average ages are 13.05+1.67, 67,7 (67) % includes male adolescents and 32,3 (32) % female ones. In the first part, there is a demographic information part and in the second part, there is 'Sport Participation Motive Scale' developed by Gill and friends (1983), Turkish adaptationmade by Çelebi (1993) and internal consistency and construct validity made by Oyar and friends. The scale including 30 items and 8 sub-dimensions is the type of Triple Likert. The scale's items are lined up as from 1 'very important' to 3 'not important. The data obtained were analysed by statistics program (SPSS 20.0). At in-group research, t test for independent groups, at inter-groups relation research one-way variant analysis, and at bilateral relation research simple linear correlation analysis were used. The results were accepted significant on $p<0,05$ level. As a result of the analysis, a statistically significant difference was not seen according to the age, sexuality, school type and sport type of the adolescents joining at summer sport schools. However, it was seen that at team membership, competition and skill sub-dimensions, the participators playing at school teams have lower scale points statistically when compared to those not playing ($p<0,05$). Consequently, in our study, it was understood that sport participation motivations of the adolescents joining at summer sport schools did not differentiate in terms of sexuality, sport type and school type, but both participation in sport schools and doing sport in their own school teams are important factors increasing sport participation motivation.

Key words: Basketball, Motivation, Sport, Adolescent

SB506

FARKLI BRANŞLARDAKİ ÇOCUKLARIN SPORDAN HAYAL ETME DURUMLARININ İNCELENMESİ

[2]Nurper ÖZBAR, [1]Erkan BİNGÖL, [2]Yavuz ÖNTÜRK, [2]Mustafa Serhat ŞAHİN

[1]Muğla Sıtkı Koçman Üniversitesi, Spor Bilimleri Fakültesi, MUĞLA
[2]Düzce Üniversitesi Spor Bilimleri Fakültesi, DÜZCE

Email : *, bingolerkan@gmail.com*

GİRİŞ ve AMAÇ: Sporda hayal etme son yıllarda sık kullanılan bir tekniktir. Sportif yeteneklerde hayal etme yaratıcılık isteyen ve tekniğin kullanılmasına yardımca olan bir durum olarak, her seviyedeki sporcuların performansını etkileyen mental bir antrenman aracıdır. Bu çalışmanın amacı farklı branşlardaki çocukların sporda hayal etme durumlarının bazı değişkenler açısından İncelenmesi amacıyla yapılacaktır. YÖNTEM: Araştırmada genel tarama modeli kullanılmıştır. Araştırmanın evrenini Kocaeli İlinde Kağıtspor Kulübü bünyesindeki 10-14 yaş arasında 25 karate, 25 cimnastik, 25 taekwondo, 25 judo, 25 güreş ve 25 boksör olmak üzere toplam 147 sporcu oluşturmaktadır. Araştırmada çocukların sporda hayal etme durumlarını belirlemek amacıyla Hall, Munroe-Chandler, Fishburne ve Hall (2009) tarafından geliştirilen Kafkas (2011) tarafından Türkçeye uyarlanan ve geçerlilik güvenirlilik çalışmasının yapıldığı çocuklar için Sporda Hayal Etme Ölçeği kullanılmıştır. Araştırmadan elde edilen veriler SPSS 25.0 paket programında değerlendirildi. Verilerin normallik testi skewness - kurtosis analizi kullanılmıştır. Veriler normal dağılım gösterdiği için parametrik testler kullanılmıştır. İkili değişkenlerde İndependent - Samples T Test, ikiden fazla olan değişkenlerde One - Way ANOVA testi kullanılmıştır. Demografik bilgiler % frekans olarak verilmiştir. BULGULAR: Araştırmadan elde edilen bulgular doğrultusunda, sporcuların hayal etme durumları cinsiyet, yaş ve branşları göz önüne alındığında istatistiksel olarak anlanlı farklılıklar tespit edilememiştir (p>0,05). Spor yaşları üzerinden yapılan değerlendirmelerde istatistiksel olarak anlamlı farklar tespit edilmiştir. 7-9 ve 4-6 yıldır spor yapıyor olan çocukların 1-3 yıldır spor yapıyor olan çocuklara hayal etme durumlarının daha iyi olduğu tespit edilmiştir (p<0,01). SONUÇ olarak, sporcuların hayal etme durumları ile cinsiyet, yaşları ve branşları açısından bir ilişki tespit edilemezken spor yaşlarıyla bir bağlantısı olduğu görülmüştür. Spor yaşı arttıkça hayal etme durumlarının daya iyi düzeyde olduğu görülmüştür.

Investigation of Sport Imagery of Children in Different Branches

Imagery in sport is a commonly used technique in recent years. Imagination in sporting abilities is a mental training tool that requires creativity and helps to use the technique, which affects the performance of athletes of all levels. The aim of this study is to examine the imagination of children in different branches in sport in terms of some variables. In the research, general screening model was used. The universe of the study consists of a total of 147 athletes including 25 karate, 25 gymnastics, 25 taekwondo, 25 judo, 25 wrestling and 25 boxer between the ages of 10-14. In this study, in order to determine the children's imagination in sport, Hall, Munroe-Chandler, Fishburne and Hall (2009) developed by the Caucasus (2011) by the Turkish version of the validity reliability study adapted to the scale was used in the Children's Dream Scale. The data obtained from the study were evaluated in SPSS 25.0 package program. The normality test of the data was used skewness - kurtosis analysis. Since the data were distributed normally, parametric tests were used. One - Way ANOVA test was used for binary variables. Demographic information is given as% frequency. According to the findings obtained from the study, when the gender, age and branches of the athletes were taken into consideration, statistically significant differences could not be determined (p> 0.05). Significant differences were determined in the evaluations made at the age of sports. It has been determined that children who have been doing sports for 7-9 years and 4-6 years have better imagination for children who have been doing sports for 1-3 years (p <0.01). As a result, it is seen that there is a relation with the sports

SB507

DÖVÜŞ SPORCULARINDA ALGILANAN STRES DURUMUNUN DEĞİŞKENLER AÇISINDAN İNCELENMESİ

[2]Nurper ÖZBAR, [2]Yavuz ÖNTÜRK, [1]Erkan BİNGÖL, [2]Özcan KIZILBAĞ

[1]Muğla Sıtkı Koçman Üniversitesi, Spor Bilimleri Fakültesi, MUĞLA
[2]Düzce Üniversitesi Spor Bilimleri Fakültesi, DÜZCE

Email : *bingolerkan@gmail.com*

AMAÇ:Bu çalışma Kick Boks, Muay Thai, Wushu, Boks, Karate ve Taekwondo gibi dövüş sporlarıyla uğraşan sporcuların algılanan stres durumlarının çeşitli değişkenlere göre incelenmesi amacıyla yapılmıştır. YÖNTEM: Araştırmada genel tarama modeli kullanılmıştır. Araştırmada sporcuların algılanan stres durumlarını belirlemek amacıyla Cohen, Kamarck ve Mermelstein (1983) tarafından geliştirilen ve Türkçeye uyarlaması geçerlilik ve güvenirlilik çalışmasının Eskin ve Ark. (2013) tarafından yapılan Algılanan Stres Ölçeği kullanılmıştır. Verilerin toplanmasından sonra bilgisayar ortamında İstatistik Paket Programı aracılığıyla analizler yapılıp tablolar halinde bulgular kısmında verilmiş olup, yapılan analizler tartışma ve sonuç kısmında yorumlamalar ile ayrıntılı olarak yer almaktadır. BULGULAR: Araştırmada katılımcıların antrenman süresi değişkenine göre yapılan inceleme sonucunda (Tablo 12) anlamlı farklılık tespit edilmiştir. Stres algısında anlamlı farklılığa meyil olabilecek puan ortalaması ölçeğin bütününde görülürken, stres/rahatsızlık algısı alt faktöründe anlamlı farklılık (p=,002) tespit edilmiştir. Antrenman yaşı 0-1 yıl arasında olan sporcuların algıladıkları stres durumunun puan ortalaması (s.o.= 49,72), diğerlerine göre daha az olduğu tespit edilmiştir. SONUÇ olarak, araştırmada sporcuların değişkenleri ile algıladıkları stres durumları alt faktörler dâhilinde incelenmiş olup, stres/rahatsızlık algısı durumunun sporcular üzerindeki etkisinin daha fazla olduğu ve antrenmanın yaşının ilerledikçe stres algı durumunun arttığı ifade edilebilir.

The Investigation of Perceived Stress Status in Fighting Athletes in Terms of Variables

The aim of this study was to investigate the perceived stress of athletes engaged in martial arts such as Kick Boxing, Muay Thai, Wushu, Boxing, Karate and Taekwondo according to various variables. In the study, the validity and reliability study of the adaptation to Turkish was developed by Cohen, Kamarck and Mermelstein (1983) in order to determine the perceived stress status of athletes. Perceived Stress Scale (2013) was used. After the data were collected, the analyzes were made on the computer by means of the Statistical Package Program and presented in the tables in the findings section. In the study, a significant difference was found as a result of the examination made according to the training duration variable of the participants (Table 12). While the mean score, which may be prone to a significant difference in the perception of stress, was observed in the whole scale, a significant difference (p =, 002) was found in the stress / discomfort perception sub-factor. It was found that the average score (s.o. = 49.72) of the perceived stress status of athletes whose training age was between 0-1 years was less than the others. As a result, in the study, the variables of the athletes and their perceived stress conditions were examined within the sub-factors, it can be stated that stress / discomfort perception has more effect on athletes and stress perception increases as the age of training increases

SB523

BİREYSEL VE TAKIM SPORCULARINDA KİŞİLİK ÖZELLİKLERİNİN VE FİZYOLOJİK STRES YANITLARININ KARŞILAŞTIRILMASI

***[1]Gamze Üngür*, [2]Onur Bayazıt, [3]Serdar Tok, [4]Müslim Bakır**

[1]Dokuz Eylül Üniversitesi Spor Bilimleri Fakültesi, İZMİR
[2]İstanbul Aydın Üniversitesi Tıp Fakültesi Fizyoloji Anabilim Dalı, İSTANBUL
[3]Celal Bayar Üniversitesi Spor Bilimleri Fakültesi, MANİSA
[4]İstanbul Okan Üniversitesi Uygulamalı Bilimler Fakültesi, İSTANBUL

Email : *gamze.ungur@deu.edu.tr, onurbayazit@aydin.edu.tr, tokserdar@gmail.com, muslim.bakir@okan.edu.tr*

Giriş ve Amaç Rekabetçi spor ortamlarında stres, optimal atletik performansa ilişkin başlıca faktörlerden biridir. Sporcular strese girdiklerinde fizyolojik stres yanıtları ortaya çıkar ve bazı bireysel özellikler sporcuların bu yanıtları düzenlemesinde katkı sağlayabilir. Bu çalışmanın amacı bireysel ve takım sporcularında duygusal zeka, kişilik özellikleri ve stresörlere karşı verilen elektrofizyolojik yanıtların incelenmesidir. Yöntem Çalışmaya çeşitli branşlardan 54 elit sporcu katılmıştır. Algılanan duygusal zeka düzeyini ölçmek için Schutte Duygusal Zeka Ölçeği, kişilik özelliklerinin ölçülmesi için ise, kısa form Beş Faktör Kişilik Envanteri kullanılmıştır. Laboratuvar testlerinde; katılımcılar stresörlere maruz bırakılmadan önce bazal düzeydeki elektroensefalografi, kalp hızı değişkenliği ve deri iletkenliğinden oluşan elektrofizyolojik parametreler kaydedilmiştir. Daha sonra, sosyal stresör (topluluk önünde konuşma görevi) ve bilişsel stresör (Stroop renk-kelime testi) karşısında katılımcıların elektrofizyolojik kayıtları alınmıştır. İstatistiksel analizde, tekrarlayan ölçümlerle ANOVA, T-Testi, Mann Whitney U testi uygulanmıştır. Bulgular Araştırmanın sonucunda, bireysel sporcuların takım sporcularına göre öz denetim özelliğinde daha yüksek, duygusal tutarsızlık özelliğinde ise daha düşük ortalamalara sahip olduğu ortaya çıkmıştır. Bunlara ek olarak, sosyal stresör sırasında bireysel sporcuların delta ve teta frekans güçlerinin daha yüksek olduğu, bilişsel stresör sırasında ise, takım sporcularının kalp hızının ve sağ gama frekans gücünün daha yüksek olduğu bulunmuştur. Sonuç Elde edilen sonuçlar, bireysel ve takım sporcularında bazı kişilik özelliklerinin farklı uyarılmışlık seviyelerine neden olabileceğini gösteriyor olabilir.

Comparison Of Personality Traits And Physiological Stress Responses Of Athletes In Team And Individual Sports

Introduction Stress is one of the main factors in regard to optimal athletic performance in competitive sports fields. Physiological stress responses occur when athletes are stressed, and some individual traits may contribute to how athletes regulate these responses. The aim of this research was to investigate emotional intelligence, personality traits and electrophysiological responses for stressors of athletes in team and individual sports. Methods 54 athletes from different branches participated to this study. Schutte Emotional Intelligence Scale was used to evaluate perceived emotional intelligence level; short form Five Factors Personality Inventory was used to evaluate personality traits. At laboratory tests; electrophysiological parameters which consist of basal level electroencephalography, heart rate variability and skin conductivity were recorded before the participants were exposed to stressors. After that, electrophysiological parameters of participants were recorded against social stressor (duty of speaking in front of people) and cognitive stressor (Stroop color – word test). On statistical analysis, repetitive measures of ANOVA, T-Test, Mann Whitney U Test were used. Results As a result of this study, it appears that individual sports athletes score higher on conscientiousness, and lower on neuroticism than team sports athletes. In addition to these, it was found that athletes in individual sports have higher delta and theta frequency power during social stressor, and athletes in team sports have higher heart rate and right gamma frequency power in course of cognitive stressor. Conclusion The results obtained show that some personality traits of athletes in team and individual sports may cause to the different the levels of arousal.

SB545

DENEYSEL DİYABET OLUŞTURULMUŞ SIÇANLARDA KRONİK KOŞU EGZERSİZİNİN TİMUS VE DALAK DOKUSUNDAKİ ZIP 10 DÜZEYLERİNE ETKİSİ

[2]İbrahim Uğurlu, [1]Saltuk Buğra Baltacı, [1]Nilüfer Akgün Ünal, [1]Esma Menevşe, [1]Rasim Moğulkoç, [1]Abdulkerim Kasım Baltacı

[1]Selçuk Üniversitesi Tıp Fakültesi, KONYA
[2]KTO Karatay Üniversitesi SHMYO, KONYA

Giriş ve Amaç: Bu çalışmanın amacı diyabet oluşturulmuş sıçanlarda kronik koşu egzersizinin timus ve dalak dokusunda ZIP 10 seviyeleri üzerine etkisini araştırmaktır. Bu çalışma Selçuk Üniversitesi Deneysel Tıp Uygulama ve Araştırma Merkezinden temin edilen Wistar cinsi erkek sıçanlar üzerinde gerçekleştirildi. Çalışma protokolu aynı merkezin etik kurulu tarafından onaylandı.

Yöntem: Toplam 40 adet sıçan kullanılan çalışmada hayvanlar eşit sayıda 4 gruba ayrıldı. Grup 1 (G1), sağlıklı sıçanlardan oluşturulan kontrol grubu, Grup 2 (G2), egzersiz yaptırılan grup, Grup 3 (G3), deneysel diyabet modeli oluşturulmuş grup, Grup 4 (G4) ise egzersiz yaptırılan diyabetli grup. Grup 3 ve 4'ü oluşturan hayvanlara 40 mg/kg dozunda intraperitoneal streptozotosin (STZ) 24 saat arayla ikişer defa enjekte edilerek deneysel diyabet oluşturuldu. Egzersiz yaptırılan gruplar (grup 2 ve grup 4) 4 hafta boyunca günde 45 dakika koşturuldu. Son koşu egzersizinden 24 saat sonra genel anestezi altında sakrifiye edilen hayvanlardan timus ve dalak doku örnekleri alındı. Alınan timus ve dalak doku örneklerinde ZIP 10 seviyeleri ELISA yöntemiyle değerlendirildi.

Bulgular: Grup 3 (diyabet kontrol) timus ve dalak dokusundaki en düşük ZIP10 seviyesine sahipti ($p < 0,05$). Grup 4 ise (egzersiz ve diyabet) grup 3'ten daha yüksek; grup 1 ve grup 2'den daha düşük ZIP10 seviyelerine sahipti ($p < 0,05$).

Sonuç: Çalışmamızın sonuçları immün sistemin diyabette baskılandığını göstermektedir. Diyabette gözlenen ZIP 10 seviyelerindeki baskılanmada egzersizle birlikte düzelme gözlenmiştir. Bu çalışma, ZIP 10 seviyeleri ile diabetes mellitus, egzersiz ve bağışıklık sistemi arasındaki ilişkiyi gösteren ilk çalışmadır.

Anahtar Kelimeler: Kronik egzersiz; diyabet; bağışıklık; dalak; timus; ZIP10

Evaluation Of The Effect Of Chronic Jogging Exercise On Levels Of Thymus And Spleen Tissue ZIP 10 in Experimental Diabetes Mellitus Rat Models

Introduction and Objectives: The aim of this study is to evaluate the effect of chronic running exercise on the thymus, spleen tissue ZIP 10 levels in experimental diabetes mellitus rat models. This study carried out in the Selcuk University Experimental and Research Department and also the animals supplied from the same department. Wistar type male rats taken for the study. Ethical committee approval was taken from before the same the study from the same university.

Methods: We included forty rats in this study and divided these in to four groups. Each groups contained ten rats. Group 1 was healthy subjects. Group 2 was exercise group. Group 3 was experimental diabetes mellitus and group 4 both diabetes mellitus and exercise. We made the experimental diabetes mellitus rat models with intraperitoneal use of 40 mg/kg streptozotsin (STZ) twice in 24 hours interval. Groups taken exercise (group 2-group4) runned 45 minutes daily for 4 weeks. 24 hours after the last runnig exercise session we have taken, thymus and splenic tissue samples from the subjects under the general anesthesia.

Results: ZIP 10 levels evaluated by ELISA method in thymus and splenic tissue samples. Group 3 (only experimental diabetes mellitus models) had the lowest level of ZIP10 in thymus and splenic tissue ($p<0,05$). Group 4 (exercise and diabetes mellitus) had levels of ZIP10 higher than group 3; and lower than group1 and group2 ($p<0,05$).

Conclusion: These results primarly exhibit this; the immunity is higly suprressed in the diabetes mellitus. Depressed ZIP 10 leves also had recovery by exercise. This study is the first study eveluating the diabetes mellitus, exercise and immun system relationship with ZIP 10 levels.

Key words: Chronic exercise; diabetes mellitus; immunity; spleen; thymus; ZIP10.

SB546

DENEYSEL DİYABET OLUŞTURULAN SIÇANLARDA KRONİK KOŞU EGZERSİZİNİN HİPOKAMPUSTAKİ LİPİD PEROKSİDASYONUNA ETKİSİ

[1]Mehmet Yaşlı, [1]Saltuk Buğra Baltacı, [1]Nilüfer Akgün Ünal, [2]Elif Gülbahçe Mutlu, [1]Rasim Moğulkoç, [1]Abdulkerim Kasım Baltacı

[1]Selçuk Üniversitesi Tıp Fakültesi, KONYA
[2]KTO Karatay Üniversitesi Tıp Fakültesi, KONYA

Giriş ve Amaç: Bu çalışmanın amacı diyabetik sıçanlarda kronik koşu egzersizinin hipokampus dokusunda lipid peroksidasyonuna etkisini araştırmaktır. Çalışma, Selçuk Üniversitesi Deneysel Tıp Araştırma ve Uygulama Merkezinden elde edilen yetişkin erkek Wistar sıçanlar üzerinde gerçekleştirildi. Çalışma protokolü, Selçuk Üniversitesi Deneysel Araştırma ve Uygulama Merkezi Deney Hayvanları Etik Kurulu tarafından onaylandı.

Yöntem: Toplam 40 erişkin sıçan eşit olarak 4 gruba ayrıldı: Grup 1 (G1) sağlıklı kontrol grubu; Grup 2 (G2) egzersiz yaptırılan grup, Grup 3 (G3) deneysel diyabet oluşturulmuş grup; Grup 4 (G4) egzersiz yaptırılan diyabetik grup. Grup 3 ve 4'teki hayvanlara 24 saatlik aralıklarla günde iki kez 40 mg / kg dozunda intraperitoneal olarak streptozotosin (STZ) enjekte edildi ve böylece diyabet modeli oluşturuldu. Grup 2 ve 4'teki hayvanlar ise 4 haftalık bir süre boyunca sıçan koşu bandında günlük 45 dakika boyunca 20m/dk'da koşturuldu. Hayvanların hipokampus dokusu örnekleri, son koşu egzersizinden 24 saat sonra genel anestezi altında alındı. Hipokampus doku örneklerinde doku hasarının göstergesi olarak MDA ve antioksidan aktivitenin göstergesi olarak GSH düzeyleri spektrofotometrik yöntemle belirlendi.

Bulgular: Çalışmamızda en düşük hipokampus MDA ve en yüksek hipokampus GSH düzeyleri diyabet grubundan (G3) elde edildi ($P < 0.05$). Kontrol (G1), egzersiz kontrol (G2) ve diyabet + egzersiz grubunun (G4) hipokampus MDA ve GSH değerleri birbirinden farklı değildi.

Sonuç: Çalışmamızın sonuçları, diyabet oluşturulmuş sıçanlarda hipokampus dokusunda GSH seviyelerinin artmasına rağmen önlenemeyen oksidatif stresin 4 hafta boyunca kronik egzersiz ile önlenebileceğini göstermektedir.

Anahtar Kelimeler: kronik egzersiz, diyabet, GSH, hipokampus, MDA.

Effect of Chronic Running Exercise in Experimental Diabetes Mellitus Rat Model on Lipid Peroxidation in the Hippocampus

Introduction and Objectives: The aim of this study is to investigate the effect of the chronic running exercise in diabetic rats on lipid peroxidation in hippocampus tissue. The study was carried out in Experimental Medicine Research and Application Center of Selçuk University on adult male Wistar rats that were obtained from the same center. The study protocol was approved by the Ethics Committee of Experimental Animals of Experimental Medicine Research and Application Center of Selcuk University.

Methods: A total of 40 rats were equally divided into 4 groups: Group 1, Control, Group 2, Exercise Control, Group 3, Diabetes, Group 4, Diabetes + Exercise. Group 3 and 4 animals were injected with intraperitoneal streptozotocin (STZ) at a dose of 40 mg / kg twice daily at 24-hour intervals, and thus, diabetic occured. Animals in group 2 and 4 ran at 20m/min for 45 min on a rat treadmill during a 4-week period. The hippocampus tissue samples of the animals were taken under general anesthesia 24 hours after the last running exercise. MDA as an indicator of tissue damage in hippocampus tissue samples and GSH levels as an indicator of antioxidant activity were determined by spectrophotometric method.

Results: In our study, the lowest hippocampus MDA and the highest hippocampus GSH levels were obtained in the diabetes group (G3) ($P < 0.05$). The hippocampus MDA and GSH values of the control (G1), the exercise control (G2), and the diabetes + exercise group (G4) were not different from each other.

Conclusion: The results of our study show that oxidative stress that cannot be prevented in spite of the increasing GSH levels in hippocampus tissue in diabetic rats can be prevented with chronic exercise for 4 weeks.

Keywords:Chronic Exercise; Diabetes; GSH; Hippocampus;MDA.

SB548

DİYABETİK SIÇANLARDA KRONİK KOŞU EGZERSİZİNİN HİPOKAMPUS ZNT3 SEVİYELERİ ÜZERİNE ETKİSİ

[1]Mehmet Yaşlı, [1]Ömer Ünal, [1]Saltuk Buğra Baltacı, [1]Esma Menevşe, [1]Rasim Moğulkoç, [1]Abdulkerim Kasım Baltacı

[1]Selçuk Üniversitesi Tıp Fakültesi, KONYA

Giriş ve Amaç: Bu çalışmanın amacı diyabetik sıçanlarda kronik koşu egzersizinin hipokampus dokusunda ZNT3 düzeylerine etkisini araştırmaktır. Çalışma, Selçuk Üniversitesi Deneysel Tıp Araştırma ve Uygulama Merkezinden elde edilen erişkin erkek Wistar sıçanlar üzerinde gerçekleştirildi. Çalışma protokolü, Selçuk Üniversitesi Deneysel Araştırma ve Uygulama Merkezi Deney Hayvanları Etik Kurulu tarafından onaylandı.

Yöntem: Toplam 40 sıçan eşit olarak 4 gruba ayrıldı: Grup 1 (G1), sağlıklı kontrol grubu; Grup 2 (G2), egzersiz kontrol grubu; Grup 3 (G3), diyabet oluşturulan grup; Grup 4 (G4), egzersiz yaptırılan diyabetik grup. Grup 3 ve 4'ü oluşturan hayvanlara 24 saatlik aralıklarla günde iki kez 40 mg / kg dozunda intraperitoneal streptozotosin (STZ) enjekte edilerek diyabet oluşturuldu. Grup 2 ve 4'teki hayvanlar, 4 haftalık bir süre boyunca sıçan koşu bandında 45 dakika boyunca 20m / dk'da koşturuldu. Hayvanların hipokampus doku örnekleri, son koşu egzersizinden 24 saat sonra genel anestezi altında alındı. Alınan hipokampus doku örneklerindeki ZNT3 seviyeleri ELISA yöntemi ile belirlendi.

Bulgular: Çalışmamızda en düşük hipokampus ZNT3 değerleri diyabet kontrol grubunda (G3) elde edildi ($p<0.05$). Kontrol (G1), egzersiz kontrol (G2) ve egzersiz + diyabet grubunun (G4) hipokampus ZNT3 değerleri birbirinden farklı bulunmamıştır.

Sonuç: Çalışmamızın sonuçları diyabetin, sıçan hipokampus dokularında ZNT3 seviyelerinde önemli bir azalmaya yol açtığını göstermektedir. ZNT3 seviyeleri, hipokampal doku hasarının bir belirteci olabilir. Çalışmamız, diyabet-hipokampus ve egzersiz odaklı çalışmalarda ZNT3 seviyelerinde yapılan ilk çalışmadır.

Anahtar Kelimeler: kronik egzersiz, diyabet, hippokampüs, znt3, sıçan

Effect of Chronic running Exercise in Experimental Diabetes Mellitus Rat Model on Hippocampus ZnT3 Levels

Introduction and Objectives: The aim of this study is to investigate the effect of the chronic runtime exercise in diabetic rats on hippocampus ZNT3 levels. The study was carried out in Experimental Medicine Research and Application Center of Selçuk University on adult male Wistar rats that were obtained from the same center. The study protocol was approved by the Ethics Committee of Experimental Animals of Experimental Medicine Research and Application Center of Selcuk University.

Methods: A total of 40 rats were equally divided into 4 groups: Group 1, Control, Group 2, Exercise Control, Group 3, Diabetes, Group 4, Diabetes + Exercise. Group 3 and 4 animals were injected with intraperitoneal streptozotocin (STZ) at a dose of 40 mg / kg twice daily at 24-hour intervals, and thus, diabetic occured. Animals in group 2 and 4 ran at 20m/min for 45 min on a rat treadmill during a 4-week period. The hippocampus tissue samples of the animals were taken under general anesthesia 24 hours after the last running exercise. ZNT3 levels were determined by ELISA method.

Results: In our study, the lowest hippocampus ZNT3 values were obtained in the diabetes-control group (G3) ($P < 0.05$). The hippocampus ZNT3 values of the control (G1), the exercise control (G2), and the diabetes + exercise group (G4) were not different from each other.

Conclusion: The results of our study show that diabetes leads to a significant decrease in ZNT3 levels in rats. ZNT3 levels may be a marker of hippocampal tissue damage. Our study is the first study on ZNT3 levels in diabetes-hippocampus and exercise-oriented studies.

Keywords: chronic exercise; diabetes; hippocampus; znt3, rat.

DİYABETİK SIÇANLARDA KRONİK KOŞU EGZERSİZİNİN İMMÜN PARAMETRELER ÜZERİNE ETKİSİ

[2]İbrahim Uğurlu, [1]Ömer Ünal, [1]Saltuk Buğra Baltacı, [1]Abdulkerim Kasım Baltacı, [1]Rasim Moğulkoç, [1]Hülya Uçaryılmaz

[1]Selçuk Üniversitesi Tıp Fakültesi, KONYA
[2]KTO Karatay Üniversitesi Tıp SHMYO, KONYA

Giriş ve Amaç: Bu çalışmanın amacı, diyabet oluşturulmuş sıçan modellerinde kronik koşu egzersizinin immünolojik parametreler üzerindeki etkisini değerlendirmektir. Bu çalışma Selçuk Üniversitesi Deneysel Tıp Uygulama ve Araştırma Merkezinden elde edilen Wistar cinsi erişkin erkek sıçanlar üzerinde gerçekleştirildi. Çalışmanın etik kurul onayı ise Selçuk Üniversitesi Deneysel Araştırma ve Uygulama Merkezi Deney Hayvanları Etik Kurulu'ndan alınmıştır.

Yöntem: Toplam 40 sıçan eşit olarak 4 gruba ayrıldı: Grup 1 (G1), sağlıklı kontrol grubu; Grup 2 (G2), egzersiz kontrol grubu; Grup 3 (G3), diyabet oluşturulan grup; Grup 4 (G4), egzersiz yaptırılan diyabetik grup. Grup 3 ve 4'ü oluşturan hayvanlara 40 mg/kg dozunda intraperitoneal streptozotosin (STZ) 24 saat arayla ikişer defa enjekte edilerek diyabet oluşturuldu. Egzersiz yapılan gruplar (grup 2 ve grup4) 4 hafta boyunca günde 45 dakika koşturuldu. Son koşu egzersizinden 24 saat sonra, genel anestezi altındaki hayvanlardan kan örnekleri alındı. EDTA' lı tüplere alınan taze kan örneklerinde flow sitometrik yöntemle lenfosit oranları T-Lenfosit alt tipleri, B lenfositler ile NK ve NKT hücre yüzdeleri tayin edildi.

Bulgular: T lenfosit ve yardımcı T lenfosit hücrelerin toplamının B lenfositlere oranı gruplar arasında farklılık göstermemiştir. Sitotoksik T lenfosit oranı grup 1 ve grup 2'de grup 3 ve grup 4 ile karşılaştırıldığında çok yüksek olarak bulunmuştur ($p<0,05$). Grup 3 (diyabet) tüm gruplar arasında en düşük NK ve NKT hücre yüzdelerine sahiptir ($p<0,05$). Grup 4 (egzersiz + diyabet)'ün, NK ve NKT hücre yüzdeleri, grup 3'ten daha yüksek bulunmuştur ($p<0,05$). Grup 4'ün NK ve NKT hücre yüzdeleri grup 1 ve grup 2'den düşüktür ($p<0,05$).

Sonuç: Bu sonuçlar öncelikle immün sistemin diabetes mellitusta çok fazla baskılandığını göstermektedir. Sonuç olarak diabetes mellitusta oluşan sitotoksik hücre fonksiyon bozuluğunu, kronik egzersizin iyileştirilebileceği görülmüştür.

Anahtar Kelimeler: kronik egzersiz, diabetes mellitus, bağışıklık, rat

Evaluation of the Effect of Chronic Jogging Exercise on Immunological Parameters in Experimental Diabetes Mellitus Rat Models

Introduction and Objectives: The aim of this study is to evaluate the effect of chronic running exercise on the immunological parameters in experimental diabetes mellitus rat models. This study carried out in the Selcuk University Experimental and Research Department and also the animals supplied from the same department. Wistar type male rats taken for the study. Ethical committee approval was taken from before the same the study from the same university.

Methods: We included forty rats in this study and divided these in to four groups. Each groups contained ten rats. Group 1 was healthy subjects. Group 2 was exercise group. Group 3 was experimental diabetes mellitus and group 4 diabetes mellitus and exercise. We

made the experimental diabetes mellitus rat models with intraperitoneal use of 40 mg/kg streptozotsin (STZ) twice in 24 hours interval. Groups taken exercise (group 2-group 4) runned 45 minutes daily for 4 weeks. 24 hours after the last runnig exercise session we have taken the blood samples from the subjects under the general anesthesia. EDTA contained blood tubes were evaluated with flow cytometry for lymphocyte number, types of T lymphocytes, B lymphocytes NK cells, and NKT cells.

Results: Total T lymphocytes and T helper, B lymphocytes ratio did not differ between groups. Cytotoxic T lymphocytes ratio was very high in group1 and group2 compared with group 3 and group4 ($p<0,05$). Group 3 (only experimental diabetes mellitus models) included had the lowest NK and NKT cell levels between all groups ($p<0,05$). Group 4 (exercise and diabetes mellitus) had higher NK and NKT cell levels than group3($p<0,05$). NK and NKT cell levels of group 4 were lower than the group 1 and group 2($p<0,05$).

Conclusion: These results primarly exhibit this; the immunity is higly suprressed in the diabetes mellitus. Chronic exercise can improve the cytotoxic cell disfunction in diabetes mellitus.

Key words: Chronic exercise; diabetes mellitus; immunity, rat.

SB554

ORYANTİRİNG SPORCULARINDA ZİHİNSEL ANTRENMAN BECERİLERİNİN ZİHİNSEL DAYANIKLILIK DÜZEYLERİNE ETKİSİ

***[1]Emine DERELİ*, [1]Oğuz Kağan ESENTÜRK, [1]Filiz Fatma ÇOLAKOĞLU**

[1]Gazi Üniversitesi, ANKARA

Email : *eminedereli773@gmail.com, esenturk957@gmail.com, fcolakoğlu@gmail.com*

Bu çalışmanın amacı oryantiring sporcularının zihinsel antrenman becerilerinin zihinsel dayanıklılık düzeylerine olan etkisini araştırmaktır. Araştırmaya, 2018-2019 sezonu Türkiye Oryantiring şampiyonasına aktif katılım sağlayan 61 kadın – 131 erkek olmak üzere toplam 192 sporcu gönüllü katılmıştır. Araştırmada verilerin toplanmasında; Sheard ve ark. (2009) tarafından geliştirilen, Altıntaş (2015) tarafından Türkçeye uyarlanan "Sporda Zihinsel Dayanıklılık Envanteri" ve Behnke ve ark. (2017) tarafından geliştirilen, Yarayan ve İlhan (2018) tarafından Türkçeye uyarlanan "Sporda Zihinsel Antrenman Envanteri" ve "Kişisel Bilgi Formu" kullanılmıştır. Verilerin analizinde çoklu regresyon analizi kullanılmıştır. Araştırma sonuçları, oryantiring sporcularının zihinsel antrenman becerilerinin zihinsel dayanıklılık düzeyleri üzerinde anlamlı bir yordayıcısı olduğunu göstermektedir. Buna göre, oryantiring sporcularında, zihinsel antrenman becerileri arttıkça zihinsel dayanıklılık düzeylerinin de artış gösterdiği söylenebilir.

Anahtar kelimeler- Oryantiring, zihinsel dayanıklılık, zihinsel antrenman

The Effect Of Mental Traınıng Skılls On Mınd Durabılıty Levels In Orıentıng Sportsmen

The aim of this study is to investigate the effect of orienteering athletes' mental training skills on mental durability levels. Total 192 sportsmen the inclusion of 61 women-131 men who participated 2018-2019 season in Turkey Orienteering Championships actively participated in the research .In the data collection; "Sporda Zihinsel Dayanıklılık Envanteri" that were developed by Sheard and his friends (2009) ,was adapted to Turkish by Altıntaş (2015) ,"Sporda Zihinsel Antrenman Envanteri" and "Kişisel Bilgi Formu" that were developed by Behnke and his friends (2015) ,was adapted to Turkish by Ilhan (2018) were used in research. Multiple regression analysis was used for the data analysis. The results of the study indicates that mental training skills of orienteering sportsmen are meaningful predictor about mental durability levels. Accordingly, it can be said that when mental skills increase, mental durability levels also increases.

Key words: Orienteering, mental durability, mental training

SB571

ÜNİVERSİTE SPORCU ÖĞRENCİLERİNDE KENDİNE GÜVEN, HEDEF BELİRLEME VE KARARLILIK

[1]BÜLENT OKAN MİÇOOĞULLARI, [1]YELİZ DAĞAŞAN, [1]UFUK YILMAZ

[1]NEVŞEHİR HACI BEKTAŞ VELİ ÜNİVERSİTESİ, BEDEN EĞİTİMİ VE SPOR

Email : *omicoogullari@nevsehir.edu.tr, yelizdagasan193@gmail.com, ufukyilmaaz5@gmail.com*

GİRİŞ: Yapılan bir çok araştırma sonucu göstermiştir ki sporda başarılı bir performans için gereken psikolojik beceriler içerisinde kendine güven, hedef belirleme ve kararlılık becerileri üst sıralarda yer almaktadırlar. Performansın temeli olarak ta tanımlanmaktadırlar. AMAÇ: Bu çalışmanın amacı Türkiye'de üniversitelerde okuyan ve aynı zamanda müsabık sporcu olarak mücadele eden bireylerin kendine güven, hedef belirleme ve kararlılık becerilerinin karşılaştırılmasıdır. Bir diğer amaç ise elde edilen verilerin Çekya ülkesi sporcularının elde ettiği aynı verilerle olan karşılaştırılmasıdır. YÖNTEM: Ottawa Zihinsel Beceriler Anketi (OZBA) Türkçe versiyonu 90 kadın sporcu, 90 erkek sporcu; 109 takım sporları ve 71 bireysel spor yapan toplam 180 sporcuya uygulanmıştır. OZBA'nın 3 alt boyutundan sadece temel beceriler (kendine güven, hedef belirleme ve kararlılık) boyutu kullanılmıştır. Ayrıca elde edilen veri 241 Çekya sporcusu tarafından elde edilen veriler ile karşılaştırılmıştır. BULGULAR: Elde edilen veriler göstermiştir ki psikolojik becerilerin ortalamaları arasında cinsiyet ve spor branşları açısından anlamlı farklılığa ulaşılmamıştır. Gruplar arası karşılaştırmalarda her 3 beceri içinde elde edilen değerler birbirine çok yakın bulunmuştur. Çekya sporcuların elde ettikleri değerler ile sporcu öğrencilerimizin elde ettikleri değerler incelendiğinde ise sporcularımızın tüm becerilerin ortalamalarında daha yüksek değerlere ulaştıkları saptanmıştır. SONUÇ: Sonuç olarak cinsiyet ve yapılan spor branşı türüne göre sporcular arasında kendine güven, hedef belirleme ve kararlılık becerileri arasında anlamlı farklılık saptanmamıştır. Ülkemiz sporcularının seçilen beceriler kapsamında Çekya sporcularından daha yüksek değerlere ulaştıkları belirlenmiştir.

SELF-CONFIDENCE, COMMITMENT AND GOAL-SETTING IN TURKISH UNIVERSITY STUDENT ATHLETES

Researches rank self-confidence, commitment and goal-setting among the foundation psychological skills in all type of athletes, conditioning the development of successful performance and also contributing to achieving first rate results during competition. The skills named as essential for successful performance. The goal of this study is a comparison of self-confidence, commitment and goal-setting in Turkish athletes performing at different type of sports and different genders. The secondary aim is to compare the values gathered in Turkish and Czech populations. The Turkish OMSAT-3* questionnaire was distributed to 180 athletes at team sports (n = 109), and individual sports (n = 71). Only the part of the questionnaire focusing on the selected mental skills (3 out of 12 scales) was used. Subsequently, the data were compared with the Czech population (N = 241) used for standardization of the original questionnaire. The values among Turkish university student athletes indicated that the differences in mean values are statistically not significant in all psychological skills. Turkish participants show statistically significant higher mean values than Czech athletes in all selected psychological skills. The level of self-confidence, goal-setting, and commitment in Turkish university student athletes not differs according to gender and types of sports. Czech athletes show lower values in all psychological skills considered compared to the Turkish sample.

SB573

TAKIM SPORLARI İLE BİREYSEL SPOR YAPANLARIN PSİKOLOJİK KARAKTERİSTİKLERİNİN İNCELENMESİ VE KARŞILAŞTIRILMASI

[2]SERKAN İBİŞ, [1]BÜLENT OKAN MİÇOOĞULLARI, [3]İSA DEMİR

[1]NEVŞEHİR HACI BEKTAŞ VELİ ÜNİVERSİTESİ, BEDEN EĞİTİMİ VE SPOR
[2]NİĞDE ÖMER HALİSDEMİR ÜNİVERSİTESİ, SPOR BİLİMLERİ FAKÜLTESİ
[3]NEVŞEHİR GENÇLİK SPOR İL MÜDÜRLÜĞÜ

Email : *serkanibis@ohu.edu.tr, omicoogullari@nevsehir.edu.tr, isademir50@hotmail.com*

AMAÇ: Bu çalışmanın amacı, takım sporcuları ve bireysel sporlar ile uğraşan sporcuların zihinsel dayanıklılık, zihinsel beceriler ve psikolojik iyi oluş parametrelerinin incelenmesi ve değerlendirilmesidir. YÖNTEM: Çalışmaya 16-28 yaş arasında 163 gönüllü takım ve bireysel sporlarla uğraşan sporcular katılmıştır. Sporcuların zihinsel dayanıklılık düzeylerini belirlemek üzere Sheard ve ark., 2009 tasarladığı Zihinsel Dayanıklılık ölçeği; zihinsel becerilerini belirlemek üzere Bull ve ark., 1996'nın tasarladığı Bull Zihinsel Beceriler ölçeği ve Ryff (1992) tarafından dizayn edilen psikolojik iyi oluş ölçeği kullanılmıştır. Sporcuların sahip oldukları değerlerin belirlenmesi ve bazı değişkenlere göre karşılaştırılması amacıyla Bağımsız Örneklem t testi kullanılmıştır. Bu analiz ve testler 22.0 SPSS programı kullanılmıştır. BULGULAR: Yapılan analizler sonucunda zihinsel beceriler arasında zihinsel hazırlık ve kendine güven becerilerinde anlamlı farklılığa ulaşılmıştır. Zihinsel dayanıklılık düzeyinde kendine güven ve kontrol alt boyutlarında anlamlı farklılık bulunmuştur ($p<0.05$). Psikolojik iyi oluş düzeylerinde ise anlamlı bir farklılığa saptanmamıştır. Cinsiyet değişkenine göre farklılık olup olmadığı incelendiğinde ise zihinsel dayanıklılık düzeyinde kontrol alt boyutunda ve psikolojik iyi oluş düzeyinde çevre hakimiyeti ve diğerleriyle olumlu ilişkiler boyutlarında anlamlı farklılığa ulaşılmıştır ($p<0.05$). Diğer alt boyutlar ve zihinsel beceriler de ise anlamlı farklılık görülmemiştir. SONUÇ: Sonuç olarak, seçilen psikolojik parametrelerin takım ve bireysel sporlarda ki psikolojik süreçleri geliştirmede önemli yer aldıkları ifade edilebilir.

INVESTIGATION AND COMPARISON OF PSYCHOLOGICAL CHARACTERISTICS OF TEAM SPORTS AND INDIVIDUAL SPORTS' ATHLETES

The aim of this study is to examine and evaluation of team and individual sports athletes' mental toughness, mental skills and psychological well-being parameters. 66 individual sports member, 97 team sports member total 163 athletes voluntarily participated. Moreover, 101 female and 62 male amateur athletes between the ages of 15-26 participated in the study. The athletes mental toughness was measured with Sport Mental Toughness Questionnaire (SMTQ) designed by Sheard et al., (2009); mental skills levels were determined with Bull's Mental Skills Questionnaire (BMSQ) designed by Bull et al., (1996)and last variable Psychological Well-Being was measured by Psychological well-being questionnaire (PWBQ) designed by Ryff (1992). Independent Sample t test was employed to find out the intra- group differences. For those analysis and descriptive values SPSS 22.0 was used. For testing the hypotheses, the level of significance was set at 0.05. According to the obtained results, there were meaningful differences between sport types and mental skills and mental toughness skills but there were not meaningful differences between sport types and psychological well-being. Meanwhile, detail analysis between gender and psychological parameters showed that there were meaningful differences between gender and mental toughness and psychological well-being but there were not meaningful differences between gender and mental skills. Finally, it can be concluded that psychological parameters are crucial factors to develop performance within team and individual sports.

SB574

VOLEYBOLCULARIN PSİKOLOJİK PERFORMANS STRATEJİLERİNİN BELİRLENMESİ

[1]BÜLENT OKAN MİÇOOĞULLARI, [2]SERKAN İBİŞ, [3]AYLİN ÖZGEN FERALAN

[1]NEVŞEHİR HACI BEKTAŞ VELİ ÜNİVERSİTESİ, BEDEN EĞİTİMİ VE SPOR
[2]NİĞDE ÖMER HALİS DEMİR ÜNİVERSİTESİ, SPOR BİLİMLERİ FAKÜLTESİ
[3]NEVŞEHİR GENÇLİK SPOR İL MÜDÜRLÜĞÜ

Email : *omicoogullari@nevsehir.edu.tr, serkanibis@ohu.edu.tr, aylinzgn@gmail.com*

AMAÇ: Bu çalışmanın amacı, voleybol branşı ile uğraşan sporcuların kullandıkları psikolojik performans stratejilerinin incelenmesi ve antrenmanlarda ve müsabakalarda kullanılan stratejilerin kullanım düzeylerinin karşılaştırılmasıdır. YÖNTEM: Çalışmaya 15-24 yaş arasında 134 gönüllü voleybolcu katılmıştır. Sporcuların kullandıkları psikolojik performans stratejilerini ve bu stratejilerin düzeylerini belirlemek üzere Thomas ve arkadaşlarının tasarladığı Psikolojik Performans Stratejileri testi kullanılmıştır. Sporcuların sahip oldukları stratejilerin değerlerinin belirlenmesi ve bazı değişkenlere göre karşılaştırılması amacıyla Bağımsız Örneklem t testi kullanılmıştır. Bu analiz ve testler 22.0 SPSS programı kullanılmıştır. BULGULAR: Yapılan analizler sonucunda antrenman alt ölçeğinde kullanılan stratejiler arasında en yüksek ortalamaya kendinle konuşma becerisi sahip olmuştur. Antrenman alt ölçeğinde en az kullanılan beceri stratejisi olarak ta dikkat kontrolü saptanmıştır. Müsabaka alt ölçeğinde ise en fazla kullanılan strateji olarak ta aktivasyon becerisi olarak belirlenirken, en düşük düzeyde kullanılan beceri stratejisi de rahatlama olarak bulunmuştur. Antrenman ve müsabakada kullanılan becerilerin karşılaştırılması sonucunda ise hedef belirleme ve imgeleme becerileri dışındaki tüm becerilerde anlamlı ilişki bulunmuştur. SONUÇ: Sonuç olarak, voleybol branşı ile uğraşan sporcuların psikolojik becerilerin kullanımı düzeylerinin belirlenmesi sağlanmış ve ne tür becerilerin daha fazla oranda çalıştırılması gerektiği ortaya konmuştur.

EVALUATION OF PSYCHOLOGICAL PERFORMANCE STRATEGIES OF VOLLEYBALL PLAYERS

The aim of this study was to examine the performance strategies of volleyball players. Total 134 voluntary amateur volleyball players between the ages of 14-25 participated in the study. Performance strategies of volleyball players were determined with Test of Performance Strategies that designed by Thomas et al., 1999. Independent Sample t test was employed to find out the intra-group differences. For those analysis and descriptive values SPSS 22.0 was used. For testing the hypotheses, the level of significance was set at 0.05. Results indicated that in practice scale highly used strategie was self-talk and the lowest usage percentage was attention control. Meanwhile, competition scale results indicated that the highest used strategie was activation and lowest used strategie was relaxation. While comparison of differences between practice and competition scales strategies it is found that except of goal setting and imagery all other strategies showed significant differences. Finally, in this study psychological performance strategies' averages of volleyball players were ensured and it is exhibited that to which strategies should be thought and focused.

SB579

YAŞAM DOYUMU VE OTOMATİK DÜŞÜNCE ALGISI: ÜNİVERSİTE ÖĞRENCİLERİ ÜZERİNE BİR ARAŞTIRMA

[2]Sonnur KÜÇÜK KILIÇ, [3]Mergül ÇOLAK, [1]Ulviye BİLGİN

[1]Gazi Üniversitesi Spor Bilimleri Fakültesi, Ankara
[2]Erzincan Binali Yıldırım Üniversitesi Eğitim Fakültesi Beden Eğitimi Ve Spor Bölümü, Erzincan
[3]Erzincan Binali Yıldırım Üniversitesi Beden Eğitimi Ve Spor Yüksekokulu, Erzincan

Email : *sonnur.kucukkilic@erzincan.edu.tr, mcolak@erzincan.edu.tr, ulviye@gazi.edu.tr*

Giriş ve Amaç: Günümüz yaşam koşulları dikkate alındığında gençlerin daha çok olumsuz düşünmeye itildiği bu durumun da yaşam doyumunu olumsuz etkilediği söylenebilir. Nitekim akademik ve sosyal hayatın yoğun stresi altında kalan üniversite öğrencilerinin de bu durumdan olumsuz etkilendiği düşünülmektedir. Bu bağlamda bu araştırmanın amacı, üniversite öğrencilerinin yaşam doyumu ve otomatik düşünce algılarını bazı değişkenlere göre incelemek ve aralarındaki ilişkiyi belirlemektir.

Yöntem: Araştırmanın çalışma grubunu, üniversitede öğrenim gören 523 (279 kadın, 244 erkek) öğrenci oluşturmaktadır. Öğrencilerin yaş ortalaması 21.77±2.88'dir. Veri toplama aracı olarak 'Yaşam Doyum Ölçeği (YDÖ)' ve 'Geliştirilmiş Otomatik Düşünceler Ölçeği (ODÖ-G)' kullanılmıştır. Verilerin analizinde; betimsel istatistik yöntemler, t-testi, ANOVA ve Pearson Correlation testleri kullanılmıştır. Ölçeklerin güvenirliklerini belirlemek için de Cronbach Alpha iç tutarlık katsayıları hesaplanmıştır.

Bulgular: Katılımcıların yaşam doyum düzeyleri yüksek, otomatik düşünce algı düzeyleri ise düşük seviyededir. Öğrencilerin yaşam doyum ve otomatik düşünce algıları cinsiyet değişkenine göre anlamlı bir şekilde farklılaşmazken, serbest zamanı değerlendirme biçimi ve rekreatif aktivitelere katılım sıklığı değişkenlerine göre anlamlı bir şekilde farklılaşmaktadır. Katılımcıların yaşam doyum algıları aylık gelir değişkenine göre anlamlı bir şekilde farklılaşırken, otomatik düşünce algıları ise anlamlı bir şekilde farklılaşmamaktadır. Diğer yandan YDÖ ve ODÖ-G'den alınan puanlar arasındaki korelasyon katsayısı, yaşam doyum ve otomatik düşünce algısı arasında negatif yönde ve orta düzeyde anlamlı bir ilişki olduğunu göstermektedir.

Sonuçlar: Araştırma sonuçları, erkek ve kız öğrencilerin yaşam doyum ve otomatik düşünce algılarının farklılaşmadığını göstermektedir. Serbest zaman etkinliklerine katılım arttıkça yaşam doyumunun arttırdığı, otomatik düşünce algısının ise azaldığı söylenebilir. Çalışma sonucuna göre yüksek gelir durumuna sahip katılımcılar yüksek yaşam doyum algısına sahip iken, gelir durumunun otomatik düşünce algısı üzerinde etkili olmadığı belirlenmiştir. Diğer yandan serbest zamanda özellikle sportif ve sosyal etkinliklere katılımın yaşam doyumunu arttırdığı ve otomatik düşünce algısını azalttığı belirlenmiştir. Ayrıca katılımcıların yaşam doyum düzeyleri arttıkça otomatik düşünce algıları da azalmaktadır.

Anahtar kelimeler: Yaşam doyumu, otomatik düşünce algısı, üniversite öğrencisi

Life satisfaction and automatic thoughts perception: A study on university students

Introduction and Purpose: When today's living conditions are taken into consideration, it can be said that young people are pushed to think more negatively and this situation affects life satisfaction negatively, too. As a matter of fact, it is thought that university students who are under the intense stress of academic and social life are affected negatively from this situation. In this context, the aim of this study was to investigate the life satisfaction and automatic thoughts perceptions of university students according to some demographic variables and to determine the relationship between them.

Method: A sample of 523 (279 female and 244 male) students who studying at university provided responses. The mean age of the students was 21.77 ± 2.88. 'Life Satisfaction Scale (LSS)' and 'Automatic Thoughts Questionnaire-Revised (ATQ-R)' were administered on the participants. Descriptive statistical methods, t-test, ANOVA and correlation analyses were used in the data analysis. And also, Cronbach Alpha internal consistency coefficients were calculated to determine the reliability of the scales.

Findings: Whereas the life satisfaction of the participants was at high level, automatic thoughts perception was at low level. While the participants' life satisfaction and automatic thoughts perceptions did not differ significantly according to gender, they differed significantly according to evaluation style of leisure time and participation frequency for recreational activities. In addition, life satisfaction perceptions of the participants differed significantly according to the income, automatic thoughts perceptions did not differ significantly. In addition, middle and negative significant correlation was observed between life satisfaction and automatic thoughts perception.

Results: The results of the study showed that male and female students' perception of life satisfaction and automatic thoughts perception did not differ. It can be said that as participation in leisure time activities increases, life satisfaction increases and automatic thoughts perception decreases. Whereas the individuals who had high income level had a high life satisfaction perception, income status did not affect automatic thoughts perception. It had been determined that participation of sports and social activities in leisure time increases life satisfaction and decreases automatic thoughts perception. In addition, as the life satisfaction of the participants increases, the level of automatic thoughts perception decreases.

Keywords: Life satisfaction, automatic thoughts perception, university student

SB580

YAŞAM DOYUMU, OTOMATİK DÜŞÜNCE ALGISI VE FİZİKSEL AKTİVİTEYE KATILIM İLİŞKİSİ

[2]Mergül ÇOLAK, [1]Ulviye BİLGİN, [3]Sonnur KÜÇÜK KILIÇ

[1]Gazi Üniversitesi Spor Bilimleri Fakültesi, Ankara
[2]Erzincan Binali Yıldırım Üniversitesi Beden Eğitimi Ve Spor Yüksekokulu, Erzincan
[3]Erzincan Binali Yıldırım Üniversitesi Eğitim Fakültesi Beden Eğitimi Ve Spor Bölümü, Erzincan

Email : *mcolak@erzincan.edu.tr, ulviye@gazi.edu.tr, sonnur.kucukkilic@ktu.edu.tr*

Amaç: Bu araştırmanın amacı, üniversite öğrencilerinin yaşam doyumu, otomatik düşünce algısı ve fiziksel aktiviteye katılım durumları arasındaki ilişkiyi belirlemektir.

Yöntem: Araştırmanın çalışma grubunu, üniversitede öğrenim gören 279'u kadın (Ortyaş=21.31±2.66) ve 244'ü erkek (Ortyaş=22.31±3.02) toplam 523 öğrenci oluşturmaktadır. Veri toplama aracı olarak 'Yaşam Doyum Ölçeği (YDÖ)', 'Geliştirilmiş Otomatik Düşünceler Ölçeği (ODÖ-G)' ve 'Uluslararası Fiziksel Aktivite Anketi (UFAA)' kullanılmıştır. Verilerin analizinde; betimsel istatistik yöntemler, Mann Whitney U ve Spearman Brown testleri kullanılmıştır.

Bulgular: Çalışmadan elde edilen bulgulara göre kadın katılımcıların %21.5'i fiziksel olarak aktif değil iken, %62.7'si düşük fiziksel aktivite düzeyine, %15.8'i ise yeterli fiziksel aktivite düzeyine sahiptir. Diğer yandan erkek katılımcıların %9.4'ünün fiziksel olarak aktif olmadığı, %54.9'unun düşük fiziksel aktivite düzeyine, %35.7'sinin ise yeterli fiziksel aktivite düzeyine sahip olduğu belirlenmiştir. Katılımcıların yürüyüş fiziksel aktivite puanları cinsiyet değişkenine göre anlamlı bir şekilde farklılaşmazken, orta ve yüksek şiddette fiziksel aktiviteye katılım puanları ise anlamlı bir şekilde farklılaşmaktadır. Kadın ve erkek katılımcıların YDÖ, ODÖ-G ve UAFAA'den aldıkları puanlar arasındaki korelasyon katsayısı, fiziksel aktiviteye katılım durumu ve yaşam doyumu arasında pozitif yönde ve düşük düzeyde; fiziksel aktiviteye katılım durumu ve otomatik düşünce algısı arasında ise negatif yönde ve düşük düzeyde anlamlı ilişkiler olduğunu göstermektedir.

Sonuçlar: Çalışma sonucunda öğrencilerin fiziksel aktiviteye katılım seviyelerinin düşük düzeyde olduğu belirlenmiştir. Ayrıca araştırma sonuçları, erkek öğrencilerin orta ve yüksek şiddette fiziksel aktiviteye katılım durumlarının kadın öğrencilerden daha yüksek olduğunu göstermektedir. Öte yandan kadın ve erkek katılımcıların fiziksel aktiviteye katılım şiddeti arttıkça yaşam doyum algılarının arttığı; otomatik düşünce algılarının ise azaldığı belirlenmiştir.

Anahtar kelimeler: Yaşam doyumu, otomatik düşünce algısı, fiziksel aktiviteye katılım, üniversite öğrencisi

The relationship between life satisfaction, automatic thoughts perception and participation in physical activity

Purpose: The aim of this study is to determine the relationship between university students' life satisfaction, perception of automatic thoughts and participation in physical activity.

Method: The study group consists of 523 university students, of whom 279 are female (Mean Age= 21.31±2.66) and 244 male (Mean Age= 22.31±3.02). The data collection tools are 'Life Satisfaction Scale (LSS)', 'Automatic Thoughts Questionnaire-Revised (ATQ-R)' and 'International Physical Activity Questionnaire (IPAQ)'. For analysis of the data, descriptive statistical analysis, Mann Whitney U ve Spearman Brown tests were used.

Findings: The findings show that while 21.5% of the female participants were not physically active, 62.7% had low physical activity level and 15.8% had sufficient physical activity level. On the other hand, it was found that 9.4% of male participants were not physically active, 54.9% had low physical activity level and 35.7% had sufficient physical activity level. While walking physical activity scores of the participants did not differ significantly according to gender, participation scores of moderate and high intensity physical activity differed significantly. The correlation coefficients between LSS, DATQ and IPAQ scores of the male and female participants were found to be positive and low in terms of participation in physical activity and life satisfaction; negative and low level in terms of participation in physical activity and automatic thoughts perception.

Results: The results suggest that the level of students' participation in physical activity was low. In addition, the results of the study show that male students' participation in moderate and high intensity physical activity is higher than female students. On the other hand, as the intensity of participation in physical activity of male and female participants increased, their perception of life satisfaction increased while automatic thought perceptions decreased.

Keywords: Life satisfaction, automatic thoughts perception, participation in physical activity, university student

SB583

SPOR VE EGZERSİZ PSİKOLOJİSİNDE GELECEK YILLARDAKİ MUHTEMEL DEĞİŞİMLER

[1]UTKU IŞIK, [2]RECEP GÖRGÜLÜ, [3]SERDAR TOK

[1]Recep Tayyip Erdoğan Üniversitesi, Beden Eğitimi Ve Spor Yüksekokulu,Rize
[2]Sporda Elit Performans Araştırma Grubu; Bursa Uludağ Üniversitesi, Spor Bilimleri Fakültesi, Bursa
[3]Manisa Celal Bayar Üniversitesi, Spor Bilimleri Fakültesi, Manisa

Email : *utku.isik@erdogan.edu.tr, gorgulurecep@gmail.com, tokserdar@gmail.com*

Giriş ve Amaç Bu çalışmanın amacı; spor ve egzersiz psikolojsinde gelecek yıllarda meydana gelecek muhtemel değişimleri öngörmeye çalışarak, bu alanda yapılacak olan çalışmaların hangi yöne doğru evrileceğine yönelik alanda çalışan yeni araştırmacılara yol göstermeye çalışmaktır.

Yöntem Bu çalışmada literatür taraması yönteminden faydalanılmıştır. Literatür taramasında spor psikolojisi alanında web of science da taranan öncü dergilerin (Journal of Sport and Exercise Psychology, Psychology of Sport and Exercise, Journal of Applied Sport Psychology, The Sport Psychologist) son 30 yıl içerisinde yayınladığı makaleler sistematik bir şekilde incelenmiştir. Arama için sırasıyla, ‘’spor psikolojisi’’, ‘’egzersiz psikolojisi’’, ‘’spor ve egzersiz psikolojisi’’ terimleri kullanıldı. Daha sonra bu dergilerde son 3 yıl içerisinde çıkmış olan yayınlar derinlemesine incelenmiş ve yayınların özellikle “özet” ve “gelecek çalışmalar için öneriler” bölümleri ayrı ayrı incelenmiştir.

Bulgular Yapılan literatür taraması sonucunda; spor ve egzersiz psikolojisi son 25 yıl içerisinde yapılmış olan çalışmalar genel olarak egzersizin zihinsel sağlık sorunlarının (örn; kaygı, özgüven, mutsuzluk, yalnızlık hissi ve mental dayanıklılık) tedavisinde olumlu etkilere sahip olabileceği üzerinde yoğunlaşmıştır. Son 3 yıl içerisinde yapılan çalışmaların ortak önerilerine bakıldığında gelecek yıllarda egzersiz davranışlarının nasıl değişebileceği (bireyin spora nasıl yönlendirileceği), duygusal tepkilerin bilişsel ve biyolojik etkileri, genetik ve fizyolojik özelliklerin duygusal tepkilerdeki farklılıkları, bağımlılıkların tedavisinde egzersizin kullanımı ve yorgunluk hissinin altında yatan süreci anlama ve ortadan kaldırma gibi konular bulunmaktadır.

Sonuç Her dönemde bilim, insanların güncel sorunlarına çözüm aramak için yapılmış ve yapılmaya da devam edecektir. Spor ve egzersiz psikolojisin de gelecekte yapılacak olan çalışmaların da insanların güncel sorunlarına çözüm aramak için yapılmaya devam edecektir. Özellikle, obezite, madde bağımlılığı (alkol, sigara) ile mücadele, duygusal tepkilerin yönetimi bugün olduğu gibi gelecekte de toplumsal bir öneme sahip olacaktır. Bu anlamda spor ve egzersiz psikolojisi alanında gelecekte yapılacak olan çalışmaların diğer disiplinler (örneğin; tıp, mühendislik v.b.) ile multi disipliner iş birliği ile zenginleşeceği düşünülmektedir.

POSSIBLE CHANGES OF SPORT AND EXERCISE PSYCHOLOGY IN FUTURE

Introduction and Aim The aim of this study is to try to foresee the possible changes in sport and exercise psychology in future and to guide researchers working in this field with the studies will be evolved.

Method In this review, studies published in the past 30 years were reviewed via Web of Science database from the pioneer journals (Journal of Sport and Exercise Psychology, Psychology of Sport and Exercise, Journal of Applied Sport Psychology, The Sport Psychologist). The search terms were ‘’ sport psychology’’, ‘’exercise psychology’’ and ‘’sport and exercise psychology’’ respectively.

Subsequently, the publications that appeared in these journals in the last 3 years were examined in detail and more specifically the “abstract” and ‘’directions for future studies ” parts of the articles were examined separately.

Results As a result of literature review; Sports and Exercise Psychology The studies conducted over the last 25 years have focused on the positive effects of exercise on the treatment of mental health problems (e.g.; anxiety, self-confidence, unhappiness, loneliness and mental toughness). The common recommendations of the studies conducted in the last 3 years, focused on the topics such as how exercise behaviors can change in future (how to direct the individual to exercise), cognitive and biological effects of emotional responses, differences in emotional responses between genetic and physiological characteristics, exercise use in the treatment of addictions and understanding with eliminating the underlying process of feeling fatigue.

Conclusion In every period, science has been and will continue to be searched for solutions to the current problems of people. Sport and exercise psychology and future studies will continue to be searched for solutions to current problems of people. Particularly, obesity, substance abuse (alcohol, smoking), and management of emotional responses will have a social significance in the future as it is today. In this premise, future studies in the field of sport and exercise psychology are expected to be enriched by multi-disciplinary cooperation with other disciplines (eg., medicine, engineering etc.)

SB595

FİZİKSEL AKTİVİTEDE DAVRANIŞ DEĞİŞİKLİĞİ İÇİN DUYGULARIN DÜZENLENMESİ

[1]UTKU IŞIK, [2]RECEP GÖRGÜLÜ, [3]SERDAR TOK

[1]Recep Tayyip Erdoğan Üniversitesi, Beden Eğitimi Ve Spor Yüksekokulu,Rize
[2]Sporda Elit Performans Araştırma Grubu; Bursa Uludağ Üniversitesi, Spor Bilimleri Fakültesi, Bursa
[3]Manisa Celal Bayar Üniversitesi, Spor Bilimleri Fakültesi, Manisa

Email : *utku.isik@erdogan.edu.tr, gorgulurecep@gmail.com, tokserdar@gmail.com*

Giriş ve Amaç "Pazartesi spora başlayacağım." Bu söz bireylerin fiziksel aktiviteye başlamadan önce sıklıkla kullandıkları bir motive olma şeklidir. Pazartesi başlanan fiziksel aktivite çoğu zaman sürdürülememekte, dahası haftanın daha sonu gelmeden yada birkaç hafta içerisinde son bulmaktadır. Sağlık Bakanlığının 2017 yılında yayımladığı "Türkiye Hane Halkı Sağlık Araştırması: Bulaşıcı Olmayan Hastalıkların Risk Faktörleri Prevelansı" isimli raporuna göre; nüfusun %81,3'ünün (erkekler %70,1; kadınlar %92,2) etkili bir fiziksel aktiviteye katılmadığı belirlenmiştir. Egzersize yönelik davranış teorilerinin çoğunda birey kendisi için sağlıklı olanı kendiliğinden seçmesi gerekir denmektedir. Fakat egzersize katılım oranları göz önüne alındığında bu teorilerin yetersiz kaldığı ortadır. Bu çalışmanın amacı geleneksel egzersiz davranış teorilerini açıklayarak, modern egzersiz teorileri ile karşılaştırmaya çalışmaktır.

Yöntem Bu çalışma literatür taraması modeli ile gerçekleştirilmiştir. Öncelikle mevcut ve geleneksel egzersiz davranış teorilerinin olumlu ve olumsuz yönleri incelenmiştir. Daha sonra literatürden yola çıkarak yeni ve etkin bir egzersiz davranış teorisinin kavramsal çerçevesi duyguların düzenlenmesi ile ilgili kuramsal yaklaşımdan faydalanılarak belirlenmiştir.

Bulgular Yapılan literatür taraması sonucunda; Sağlık İnanç Modeli, Koruyucu Motivasyon Kuramı, Düşünülmüş Eylem Teorisi, Planlamış Davranış Teorisi, Öz-Yeterlilik Teorisi, Kontrol Odağı Modeli, Öz-Belirleme Teorisi ve Davranış Değişiminde Transteoretik Model , vb. modeller-kuramlar incelenmiştir. Bu kuram ve modellerin ortak özellikleri bireylere sağlıklı yaşam için avantaj sağlayacak bir seçim sunulduğunda, bireylerin rasyonel bir şekilde düşünüp ona göre karar verecekleri varsayılmaktadır. Son yıllarda, bu geleneksel paradigmaların aksine, fiziksel aktiviteye ilişkin davranışları açıklamada etkilenim ve duyguların oldukça önemli bir rol oynadığını ortaya koyan yeni paradigmalar ortaya çıkmaya başlamıştır (Brand vd., 2019). Modern kuram ve yaklaşımlara göre, farklı etkilenim durumlarının duyuşsal değer ve yoğunluklarını dikkate almaktansa, egzersize katılım ile ilgili davranışları anlamada belirli duyguların incelenmesinin daha değerli olduğunu vurgulamışlardır (DeSteno vd., 2013).

Sonuç Yapılan literatür taraması sonucu geleneksel egzersiz davranış kuram ve modellerinin çoğunda bazı sınırlılıklar tespit edilmiştir. Ancak duygu düzenleme ve duygu tutarsızlıklarının önlenmesini temel alan kuramlar incelendiğinde, bu tür müdahalelerin gelecekte bireylerin egzersiz davranışları üzerinde önemli etkiler yaratacağı vurgulanmaktadır.

EMOTION REGULATION TO PROMOTE BEHAVIOUR CHANGE IN PHYSICAL ACTIVITY

Introduction and Aim ''I will start exercising on Monday''. This is a form of motivation that individuals often use before starting physical activity. Physical activity started on Monday is often unsustainable, moreover it ends before the end of the week or within a few weeks time. Ministry of Health published the report in 2017 named "Turkey Household Health Survey: Risk Factors Prevalence of Noncommunicable Diseases", accordingly; 81.3% of the population (70.1% of men; 92.2% of women) did not participate in effective physical activity. In most exercise-oriented behavioral theories, it has emphasized that the individual should choose the healthy behaviour for herself. However, considering the participation rates in PA, it is clear that these theories remain inadequate. The aim of this study is to explain traditional exercise behavior theories and to compare them with contemporary exercise theories.

Method This study was carried out with the literature review model. First and foremost, the positive and negative aspects of current and traditional exercise behavior theories were investigated accordingly. Then, the conceptual framework of a new and effective exercise behavior theory was determined by utilizing the theoretical approach to remotion regulation concept.

Results As a result of literature review; Health Belief Model, (Becker et al., 1977), Protection Motivation Theory, (Rogers, 1983), Theories of Reasoned Action, (Ajzen & Fishbein, 1977), The Theory of Planned Behaviour, (Ajzen,1991), Self-Efficecy Theory, (Bandura, 1997), Locus of Control, (Whitehead & Corbin,1988), Self-Determination Theory, (Deci & Ryan, 1985) and Transtheoretical Model of Behaviour Change, (Prochaska & DjClemante, 1983) theroies and models were investigated. The common features of these theories and models are presumed that when individuals are offered a choice that provides an advantage for healthy living (eg. participating in physical activity), individuals would rationally think and decide accordingly. In contrast to these traditional paradigms, recently new paradigms have emerged to show that emotions play a very important role in explaining behaviors related to participating in physical activity. According to aforementioned modern theories and approaches, it is more valuable to examine certain emotions in understanding the behaviors related to participation in exercise rather than considering the affective values, influences and intensities of emotions (DeSteno et al., 2013; Kubzansky et al., 2006; Suls & Bunde, 2005).

Conclusion As a result of literature review, some limitations were found in most of the traditional exercise behavior theories and models. However, when theories based on emotion regulation and prevention of emotion inconsistencies were examined, it was emphasized that such interventions would have a significant effect on individuals' exercise behaviors in the future.

SB600

SPORDA VE EGZERSİZ ORTAMINDA DOPİNG KULLANIMINA İLİŞKİN AHLAKTAN UZAKLAŞMA VE ÖZ DÜZENLEYİCİ YETERLİK ÖLÇEKLERİNİN TÜRK KÜLTÜRÜNE UYARLANMASI

***[1]Ender ŞENEL*, [2]Mevlüt YILDIZ, [3]İbrahim YILDIRAN**

[1]Muğla Sıtkı Koçman Üniversitesi, Spor Bilimleri Fakültesi, Beden Eğitimi Ve Spor Öğretmenliği Bölümü, Muğla
[2]Muğla Sıtkı Koçman Üniversitesi, Spor Bilimleri Fakültesi, Antrenörlük Eğitimi Bölümü, Muğla
[3]Gazi Üniversitesi, Spor Bilimleri Fakültesi, Beden Eğitimi Ve Spor Öğretmenliği Bölümü, Ankara

***Email :** endersenel@gmail.com, mevlutyildizz@gmail.com, yildiran@gazi.edu.tr*

Giriş ve Amaç:Bu araştırmanın amacı, Boardley ve ark. (2018) tarafından geliştirilen Doping Ahlaktan Uzaklaşma (DAU), Doping Ahlaktan Uzaklaşma-Kısa Form (DAU-KF) ve Doping Öz Düzenleyici Yeterlik (DÖDY) ölçeklerini Türkçeye çevirmek, sporcu ve egzersiz ortamında faktör yapılarını analiz etmek ve ölçme eşdeğerliklerini test etmektir. Yöntem: Araştırmaya, lisanslı sporcular (Sporcu Grubu, n=251) ve sporcu olmayan ancak düzenli olarak egzersiz salonlarına devam eden (Egzersiz Grubu, n=127) olmak üzere iki farklı grup dahil edilmiştir. Sporcuların haftalık antrenmana devam ettiği gün ortalaması 4,75±1,36 gün, günlük antrenman süre ortalaması ise 123,58±42,92 dakikadır. Sporcu grubunun yaş ortalaması 23,40±5,26, spor yaşı 9,86±5,57 yıldır. Egzersiz grubunun haftalık salona devam ettiği gün ortalaması 3,92±1,26 gün, günlük egzersiz süresi 92,75±40,92 dakikadır. Egzersiz grubunun yaş ortalaması 29,31±7,89 olarak bulunmuştur. Ölçeklerin çevirisi için Beaton ve ark. (2000) tarafından önerilen basamaklar takip edilmiştir. Ölçeklerin faktör yapısı ve ölçme eşdeğerliği IBM AMOS™ programında Doğrulayıcı Faktör Analizi kullanılarak analiz edilmiştir. Bulgular ve Sonuç: Ölçeklerin faktör yapısı, egzersiz ve sporcu grupları birlikte ve ayrı ayrı olmak üzere analiz edilmiştir. DFA sonuçları, her iki durum için iyi düzeyde uyum indeksleri ortaya koymuştur. Sonuç olarak, DAU, DAU-KF ve DÖDY ölçeklerinin hem Türk sporcular hem de spor yapmayıp düzenli olarak egzersiz salonlarına devam eden bireylerin doping kullanımına ilişkin ahlaktan uzaklaşma ve öz düzenleyici yeterlik inançlarını ölçebilecek araçlar olduğu belirlenmiştir.

The Adaptation of Moral Disengagement Scale and Self-Regulatory Efficacy Scale Related to Doping in Sport and Exercise Context into Turkish Culture

Introduction and Purpose: The aim of this study was to translate Doping Moral Disengagement Scale (DMDS), Doping Moral Disengagement Scale-Short Form (DMDS-SF), and Doping Self-Regulatory Efficacy Scale (DSRES), developed by Boardley et al. (2018), to analyze their factor structure in two groups including exercisers and athletes, and to test the measurement invariances between genders and groups. Method: Two separate groups were recruited including athletes (Athlete Group, n=251), and non-athletes doing regular exercises in fitness centers (Exercise Group, n=127). The mean score of the training day per week was 4,75±1,36 day, the training duration per day was 123,58±42,92 minutes. The age mean of athletes was 23,40±5,26 while their experience was 9,86±5,57 year. The age means of exercise group was 29,31±7,89. The stages suggested by Beaton et al. (2000) was followed for the translation process. The factor structure and measurement invariance were analyzed by using Confirmatory Factor Analysis in IBM AMOS ™. Results and Conclusion: The factor structures of the scales were analyzed for exercisers and athletes both separately and together. In two cases, CFA results provided good fit indices. Consequently, DMDS, DMDS-SF, and DSRES were the measurements that could assess doping moral disengagement and self-regulatory efficacy beliefs of both Turkish athletes and exercisers regularly carrying on fitness centers.

SB601

EGZERSİZE KATILIM MOTİVASYONU ENVANTERİ-2'NİN TÜRKİYE ÖRNEKLEMİNE YÖNELİK SINANMASI: GEÇERLİK VE GÜVENİRLİK ÇALIŞMASI

[2]RECEP GÖRGÜLÜ, [1]UTKU IŞIK

[1]Recep Tayyip Erdoğan Üniversitesi, Beden Eğitimi Ve Spor Yüksekokulu,Rize
[2]Sporda Elit Performans Araştırma Grubu; Bursa Uludağ Üniversitesi, Spor Bilimleri Fakültesi, Bursa

Email : *gorgulurecep@gmail.com, utku.isik@erdogan.edu.tr*

GİRİŞ VE AMAÇ Egzersiz psikolojisi, dünyada yarım yüzyıldan kısa bir geçmişi olan nispeten genç bilimsel bir araştırma alanıdır. Başlıca araştırma yönlerinden biri, psikolojik faktörlerin (örneğin, motivasyon) egzersiz ve fiziksel aktivite davranışı üzerindeki etkilerini incelemektedir. Başlangıç noktası da bireylerin egzersiz yapma nedenlerini bilimsel yöntemler ile belirlemektir. Ülkemizde egzersiz psikolojisi alanındaki çalışmaları daha kapsamlı hale getirebilmek için egzersize katılım ile ilgili nedenleri ölçmeye ihtiyaç vardır. Bu nedenle 14 alt boyuttan oluşan ve uluslararası alan yazında bir çok araştırmacı tarafından aktif olarak kullanılan (Kilpatrick, Hebert, & Bartholomew, 2005; Maltby & Day, 2001; Shen & Xu, 2008) Egzersize Katılım Motivasyonu Envanteri-2 (Exercise Motivations Inventory (Version-2)' nin Türk popülasyonuna uygunluğunun test edilmesi çalışmanın hedeflerindendir. Doğrulayıcı faktör analizi (CFA) (Markland ve Ingledew, 1997) ve kısmi en küçük kareler analizi ile de (Ingledew ve diğerleri, 2009), amaçlanan yapılara uygunluğu kanıtlanmıştır. Bu anlamda bu çalışmanın amacı EMI-2 ölçeğinin Türkiye örnekleminde geçerliği ve güvenirliği ile ilişkili özelliklerin ortaya konulmasıdır.

YÖNTEM EMI-2'nin dilsel eşdeğerliği; hem çeviri-geri çeviri yöntemiyle hem de 30 kişilik İngiliz Dili Edebiyatı son sınıf öğrencilerine 2 hafta arayla ölçekleri (Türkçe-İngilizce formlar) uygulatarak ve daha sonra da aralarındaki korelasyona bakılarak yapılmıştır. Araştırmanın örneklemi kolay ulaşılabilir örnekleme yöntemi ile seçilen 343 fiziksel egzersize katılım sağlayan katılımcıdan oluşmaktadır. Ölçeğin yapı geçerliliği için Doğrulayıcı Faktör Analizi (DFA) kullanılmıştır. Güvenirlik için ise iç tutarlılık ve madde toplam korelasyon analizlerinden yararlanılmıştır. Ayrıca yakınsak geçerlik için öncelikle faktör yük değerleri incelenmiş daha sonra ortalama varyans (AVE) ve yapı güvenirliği (CR) değerleri hesaplanmıştır.

BULGULAR DFA sonuçlarına göre, orijinal yapısı 14 faktörlü 51 maddeli olan EMI-2'den 2 madde düşük faktör yüküne sahip olduğu için çıkartılmıştır. Ayrıca uluslararası alan yazın tavsiyeleri doğrultusunda (Ingledew & Markland, 2008; Ingledew, Markland, & Ferguson, 2009) 13 faktörlü bir yapı oluşturulmuştur.

SONUÇ Araştırma sonuçları, EMI-2'nin 13 faktörlü ve 49 maddeli şekliyle Türk toplumundaki insanların egzersize katılım motivasyonlarını anlamamıza yönelik, psikometrik nitelikleri sağlanan bir ölçme aracı olduğunu ortaya

TESTING THE EXERCISE MOTIVATIONS INVENTORY FOR THE TURKISH POPULATION: VALIDTY AND REALIBILITY ANALYSIS

INTRODUCTION AND AIM Exercise psychology is a relatively young field of scientific inquiry, with a history of less than half a century. One of its main research directions examines the effects of psychological factors (e.g., motivation) on exercise and physical activity behaviour. The starting point is to determine the reasons of exercising by scientific methods. We need to measure to understand the reasons of doing exercise that would allow us to carry on more comprehensive research in exercise psychology. Therefore, the aim of this study is to test the usage of the Exercise Motivations Inventory (Version-2) for Turkish population which consists of 14 sub-dimensions and it has been actively used by many researchers globally. Confirmatory factor analysis (CFA) and partial least-squares

analysis (LS) have also proved their suitability for the intended structures. Therefore, the aim of this study is to determine the validity and reliability analysis of the Exercise Motivations Inventory (Version-2) for Turkish population.

METHOD The linguistic equivalence of EMI-2 were carried out by applying both the translation-back translation method and also asking to fill the questionnaires to 30 last year English Language Literature students (Turkish-English forms) at 2-week intervals and then looking at the correlation between these two applications. Thereafter, 4 experts who study in this field evaluated the items in the scales in terms of content validity. By considering the approach proposed by Lawshe (1975), the Content Validity Ratio of each item and Content Validity Index of each factor from the EMI-2 were calculated accordingly. The sample of the study comprised 343 participants who participated in physical activity and selected by easily accessible sampling method. Confirmatory Factor Analysis (CFA) was used for construct validity of the scale. We used internal consistency and item total correlation analyses for the reliability. Additionally, factor load values were examined for convergent validity, and then mean variance and construct reliability (CR) values were calculated.

RESULTS According to DFA results, the original structure was extracted from EMI-2, which had 51 factors with 14 factors, because 2 items had low factor load. In addition, a 13-factor structure was created in line with recommendations from the international literature.

CONCLUSION Thus, the results of the study revealed that EMI-2 is a measurement tool with 13 factors and 49 items that provides psychometric properties in order to understand the motivation of individuals' exercise participation in Turkish society.

SB602

ATICILIK SPORCULARININ ANTRENÖRLERİNİN LİDERLİK DAVRANIŞLARINA YÖNELİK ALGISI

[1]Şevval Buse YILDIZ, [2]Şevval Buse YILDIZ, [2]Merve KARAMAN, [2]Tekin ÇOLAKOĞLU, [2]Filiz Fatma ÇOLAKOĞLU

[1]Gazi Ünivesitesi ,ANKARA
[2]Gazi Üniversitesi,ANKARA

Email : *, Svvllyldz@hotmail.com, mervekaraman_@hotmail.com, tcolakoglu@gmail.com,*

Giriş ve Amaç Günümüz sporlarında, kazanma ve kaybetme arasındaki çizgi giderek incelmekte ve artan performans yoğunluğu sporcular üzerinde büyük bir baskı oluşturmaktadır. Bu nedenle sporcuların ve antrenörlerin fiziksel çalışma kadar psikolojik çalışmalara da önem vermeleri gerekmektedir. Bu bağlamda antrenörlerin davranışlarını sporcuların optimal performansa ulaşması bakımından incelemek önem arz etmektedir. Bu çalışmanın amacı, atıcılık sporcularının antrenörlerinin liderlik davranışlarına yönelik algılarının incelenmesidir. Yöntem Çalışmaya atıcılık sporuyla lisanslı uğraşan 83 kadın 87 erkek sporcu katılmıştır. Araştırmada verilerin toplanmasında Chelladurai ve Saleh (1980) tarafından geliştirilen, Türkçe uyarlaması Güngörmüş, Gürbüz ve Yenel (2008) tarafından yapılan "Spor İçin Liderlik Ölçeği- Sporcuların Antrenörün Davranışlarını Algılaması Versiyonu" kullanılmıştır. Verilerin analizinde betimsel istatistiki yöntemler ve Mann-Whitney U testi, Kruskal-Wallis-H testi kullanılmıştır. Bulgular Analizlere bakıldığında atıcılık sporcularının antrenörlerinin liderlik davranışlarına yönelik algıları cinsiyet, yaş, eğitim seviyesi, sporculuk yaşı, antrenörle çalışma yılı ve millilik durumuna göre değişmezken atıcılık branşı, haftalık antrenman sayısına göre istatistiksel olarak anlamlı farklılaşmaktadır. Bununla birlikte atıcılık sporcularının sporda liderlik ölçeği otokratik davranış alt boyutunda en yüksek ortalamaya sahip olduğu ve antrenörlerinin liderlik davranışlarına yönelik algılarının orta düzeyde olumlu olduğu görülmektedir. Sonuç Araştırma sonuçlarına göre cinsiyet, yaş, eğitim seviyesi, sporculuk yaşı, antrenörle çalışma yılı ve millilik durumu atıcılık sporcularının antrenörlerinin liderlik davranışlarına yönelik algılarını değiştirmezken, atıcılık sporcularından branşı tabanca olanların tüfek olanlardan, antrenman sayısı haftada 1-2 gün olanların 3-4 ve 5-6 gün olanlardan antrenörlerinin liderlik davranışlarına yönelik algılarının daha olumlu olduğu görülmektedir. Ayrıca atıcılık sporcuları antrenörlerinin davranışını daha çok otokratik olarak görmektedir. Anahtar Kelimeler: Atıcılık, sporcu, antrenör liderlik davranışı

PERCEPTIONS OF SPORT SHOOTERS ABOUT THE LEADERSHIP BEHAVIORS OF THEIR TRAINERS

Introduction and Purpose The purpose of this study is to analyze the perceptions of sport shooters about the leadership behaviors of their trainers. Method The participants of the study were 83 female and 87 male sport shooters. Data were collected using the "Leadership for Sports Scale - Perception of Athletes About the Behaviors of Their Trainers Version", which was developed by Chelladurai and Saleh (1980) and adapted to Turkish by Güngörmüş, Gürbüz and Yenel (2008). Data were analyzed through descriptive statistical methods along with the Mann-Whitney U and Kruskal-Wallis-H tests. Findings According to the analysis, perceptions of sport shooters about leadership behaviors of their trainers differed based on gender, age, education level, sportmanship age, years of experience with the trainer and national sportsman status; however, it changed significantly based on the shooting branch and number of practice per week. Additionally, it was observed that the sports shooters had the highest means at the authocrtatic behavior subdimension of the leadership for sports scale and that they had medium level of positive perceptions about the leadership behaviors of their trainers. Conclusion According to the results, perceptions of sport shooters about leadership behaviors of their trainers differed based on gender, age, education level, sportmanship age, years of experience with the trainer and national sportsman status; however, it was observed that those on pistol branch and those, who train once/twice a week had more positive perceptions about leadership behaviors of their trainers when compared to others in rifle branch and those, who train 3-4 or 5-6 times a week. Moreover, sport shooters perceived leadership behavior of their trainers as quite authocratic. Keywords: sport shooting, athlete, trainer leadership behavior

SB603

SPOR BİLİMLERİ FAKÜLTESİ ÖĞRENCİLERİNİN GÖZÜNDEN SURVİVOR: NİTEL BİR ARAŞTIRMA

***[1]Merve KARAMAN*, [1]Fatma Filiz ÇOLAKOĞLU, [1]Tekin ÇOLAKOĞLU**

[1]Gazi Üniversitesi Spor Bilimleri Fakültesi, ANKARA

Email : *mervekaraman_@hotmail.com.tr, fcolakoğlu@gmail.com, tcolakoglu@gmail.com*

Giriş ve Amaç "Survivor" dünyada da olduğu gibi Türkiye' de hayatta kalma, sportif, fiziksel mücadele ve insan ilişkilerinin yoğun olduğu ciddi bir kitleleri ekran başına kitleyen hatta taraftarlık, fanatizme kadar giden duyguların derinleşip ortaya çıkmasını sağlayan bir program olmasından kaynaklı olarak ülkemize ve Türk sporuna olan etkileri araştırılması gereken bir program haline dönüşmüştür. Bu bağlamada bu çalışmanın amacı, spor bilimleri fakültesi öğrencilerinin Survivor programına ilişkin bakış açılarını ortaya koymaktır.

Yöntem Çalışmaya Türkiye' de farklı üniversitelerin Spor Bilimleri fakültelerinde öğrenim gören yaş ortalamaları 22.00±3.13 olan 59 kadın ve 48 erkek öğrenci katılmıştır. Araştırmada Spor Bilimleri Fakültesi Öğrencilerinin Survivor programına ilişkin bakış açılarını ortaya koyabilmek için nitel araştırma yöntemi kullanılmıştır. Araştırmada verilerin toplanmasında açık uçlu yarı yapılandırılmış görüş formu kullanılmıştır. Verilerin analizinde içerik analizi kullanılmıştır.

Bulgular Analizlere bakıldığında araştırma grubundan alınan görüşler doğrultusunda Survivor programına yönelik "Pozitif Görüş", " Nötr Görüş" ve "Negatif Görüş" olmak üzere " üç tema ortaya çıkmıştır. Pozitif Görüş teması altında "milli değerlere katkı", "spora teşvik", "örnek davranış kalıpları", "rekabet/mücadele duygusuna destek", "parkurların örnek alınabilirliği/beğenisi", "ada yaşantısının zorluklarına karşı öğretisi" ve "programa yönelik genel beğeni" olmak üzere yedi kategori, Nötr Görüş teması altında "programa olan ilgisizlik" ve "etkisizlik" olmak üzere iki kategori ve Negatif Görüş teması altında "olumsuz davranış kalıpları", "milli ve etik değerlere aykırılık", "medya manipülasyonu", "spor kültürüne ve fairplaye karşı olumsuz etki" ve "risk içeriği" olmak üzere beş kategori ortaya çıkmıştır.

Sonuç Araştırma sonuçlarına göre spor bilimleri fakültesi öğrencilerinin Survivor programına ilişkin görüşleri doğrultusunda Pozitif Görüş, Nötr Görüş ve Negatif Görüş temaları altında on dört kategori ortaya çıkmıştır. Bu doğrultuda Survivor programının milli değerler başta olmak üzere, sporun yaygınlaştırılması veya yanlış tanıtılması, örnek alınabilir davranışların yanı sıra etik değerlere aykırılığı gibi birçok karşıt etki ve görüş olduğu söylenebilir.

THE REALITY SHOW "SURVIVOR" FROM THE PERSPECTIVE OF SPORTS SCIENCES FACULTY STUDENTS: A QUALITATIVE RESEARCH

Introduction and Objective The objective of this study is to set forth the perspectives of Sports Sciences Faculty Students for the reality show "Survivor".

Method 107 students from the Sports Sciences Faculties of various universities in Turkey participated in this study. Qualitative research method was used to set forth the perspectives of Sports Sciences Faculty Students for "Survivor". Open-ended semi-structured interview form was used for data collection in the research. Content analysis method was used for data analysis.

Findings Examining the analyses, three topics were found towards "Survivor" in line with the opinions of those from the research group. 14 categories were settled as follows: "contribution to national values, sports encouragement, role-model behavioural patterns, encouragement to competition/contestation, modelling/liking the racing tracks, teachings against the challenges of island life and general inclination into the TV show" under Positive Opinions; "Inattention towards and ineffectiveness of the TV Show" under Neutral

opinions; and “negative behavioural patterns, contradiction to national and ethical values, media manipulation, negative impact on the sports culture and fair-play and risky content” under Negative Opinions.

Conclusion As per the research results, fourteen categories were established under the topics “Positive Opinion”, “Neutral Opinion” and “Negative Opinion” in line with the opinions of sports sciences faculty students for the reality show “Survivor”. In this respect, it can be said that Survivor, as a TV show, comprises of contrary impacts and opinions, such as popularization of sports on one side, and misrepresentation of sports on the other, along with role-model behavioural patterns on one side, and behavioural patterns that are contrary to ethical values on the other.

SB606

SPOR YAPAN VE YAPMAYAN ÇOCUKLARIN YAŞAM KALİTESİ DÜZEYLERİNİN KARŞILAŞTIRILMASI

[1]Hakan KOLAYİŞ, [1]Nurullah ÇELİK, [1]Mustafa NARİN

[1]Sakarya Uygulamalı Bilimler Üniversitesi, Sakarya

Email : *hkolayis@subu.edu.tr, nurullahc@subu.edu.tr, mustafanarin@subu.edu.tr*

Giriş ve Amaç: Erken yaşlarda yaşam kalitesi üzerine yapılan bilimsel çalışmaların erişkinlikte meydana gelebilecek yaşam kalitesi sorunlarından korunma ve sorunları önleme açısından önemi bilinmektedir (Memik ve arkadaşları (2008). Buradan hareketle çalışmanın amacı, spor yapan ve yapmayan çocukların yaşam kalitesi düzeylerinin karşılaştırılmasıdır. Yöntem: Çalışma, yaşları 8 ile 13 arasında değişen, haftada en az üç gün spor (futbol) yapan 101 (10.07±1.68 yaş ort.) çocuk ile hiç spor yapmayan 103 (11.76±0,81 yaş ort.) çocuk olmak üzere toplam 204 (10.92±1.56 yaş ort.) katılımcıdan oluşmuştur. Çalışmada ölçüm aracı olarak, kişisel bilgi formu ile Memik ve arkadaşları (2008) tarafından uyarlanan "Çocuklar İçin yaşam Kalitesi Ölçeğinin 8–12 yaş çocuk formu" kullanılmıştır. Ölçek 23 maddeden oluşmaktadır. Ölçeğin puanlanması 3 alanda yapılmaktadır. İlk olarak ölçek toplam puanı (ÖTP), ikinci olarak fiziksel sağlık toplam puanı (FSTP), üçüncü olarak duygusal, sosyal ve okul işlevselliğini değerlendiren madde puanlarının hesaplanmasından oluşan psikososyal sağlık toplam puanı (PSTP) hesaplanmaktadır. Araştırmada elde edilen verilerin analizinde tanımlayıcı istatistikler ile gruplar arası farkın tespiti için bağımsız gruplar t-testi kullanılmıştır. Veriler SPSS 16 programında analiz edilmiştir. Anlamlılık düzeyi 0.05 olarak kabul edilmiştir. Bulgular: Çalışmada elde edilen bulgular incelendiğinde, yapılan tanımlayıcı istatistikler analizinde spor yapan çocukların ölçekten elde ettikleri toplam puan ortalaması 80,00 olurken, spor yapmayan çocukların puan ortalaması ise 66,33 olarak tespit edilmiştir. Yapılan bağımsız gruplar t-testinde ise spor yapan çocuklar ile spor yapmayan çocuklar arasında yaşam kalitesi ölçeğinde yer alan ölçek toplam puanı (p=,000), fiziksel sağlık toplam puanı (p=,000) ve psikososyal sağlık toplam puanı (p=,000) boyutlarında istatistiksel açıdan anlamlı farklar tespit edilmiştir (p<0.05). Sonuç: Sonuç olarak, araştırmada haftada üç gün ve daha fazla spor yapan çocukların yaşam kalitesi düzeylerinin spor yapmayan çocuklardan daha yüksek olduğu, duygusal, sosyal ve fiziksel açıdan daha sağlıklı algıladıkları sonucu ortaya çıkmıştır.

Anahtar Kelimeler: Sporcu, yaşam kalitesi, çocuk

Comparison of the Levels of Quality of Life between Athlete and Non-Athlete Children

Introduction and Aim: It is known that scientific studies on quality of life at early ages are important for prevention and prevention of quality of life problems that may occur in adulthood (Memik et al., 2008). The purpose of this study was to compare the levels of quality of life between the athlete and non-athlete children. Method: The study was conducted with a total of 204 (xage10.92±1.56 years) children. Of all participants, 101 (xage10.07±1.68 years) were the athletes who played football at least 3 days-a-week and 103 (xage11.76±0,81 years) were non-athlete. For measures in the study, Pediatric Quality of Life Inventory in 8-12-year-old Turkish children, which was adopted into Turkish by Memik et al., (2008) was used. The scale consists of 23 items. Scoring of the scale is done in 3 areas. First, the total score of the scale, total score of physical health and the total score of psychosocial health. For analysis, descriptive statistics, independent samples t-test was used. The data was analyzed through the SPSS 16 program. The level of significance was determined as 0.05. Findings: In the descriptive statistics analysis, the mean of total score of children who do sport was 80.00 and the mean of total score of children who do not do sport was 66.33. In the independent groups t-test, statistically significant differences were found in the total score of the scale (p=,000), physical health total score (p=,000) and psychosocial health total score (p=,000) in the quality of life scale between the athlete and non-athlete children (p<0.05). Conclusion: As a result, it was found that the quality of life levels of children who do sport three days or more a week were higher than children who do not do sports, and they perceived themselves emotionally, socially and physically healthier. Keywords: Athlete, quality of life, child

SB635

HARRAN ÜNİVERSİTESİ ÖĞRENCİLERİNİN ÖZGÜVEN SEVİYELERİNİN İNCELENMESİ

[1]Uğur İNCE, [2]Fatih Harun TURHAN

[1]Harran Üniversitesi Beden Eğitimi Ve Spor Yüksekokulu, ŞANLIURFA
[2]Karabük Üniversitesi Beden Eğitimi Ve Spor Yüksekokulu, KARABÜK

Email : *ugurince@harran.edu.tr, fharunturhan@karabuk.edu.tr*

Bu araştırmanın amacı; Harran Üniversitesinde 2018-2019 eğitim öğretim yılında öğrenim gören öğrencilerin özgüven düzeylerinin çeşitli değişkenler açısından incelemektir. Araştırma evrenini Harran Üniversitesinde 2018-2019 eğitim öğretim yılında öğrenim gören 27540 öğrenci oluşmaktadır. Örneklem grubu ise araştırmaya rastgele örnekleme yöntemi ile katılmış 717 öğrenci oluşturmuştur. Veri toplama aracı olarak "Özgüven Ölçeği" ile kişisel bilgi formundan oluşan anket formu kullanılmıştır. Veriler SPSS 22.0 (Statistical Package for the Social Sciences 22.0) programı ile analiz edilmiştir. Tüm testler için anlamlılık düzeyi ($p<.05$) olarak alınmıştır. Verilerin analizinde bağımsız gruplar t testi (Independent Samples t- testi) ve "Anova" testi kullanılmıştır. Araştırmada anlamlılık düzeyi $p<0,05$ olarak kabul edilmiştir. Araştırma kapsamında; Kadınlarla erkekler arasında özgüven açısından anlamlı bir fark görülmemiştir. Aynı şekilde lisanslı sporculuğun özgüven üzerinde bir etkisine rastlanmamıştır. Şaşırtıcı bir biçimde özgüvenin fiziksel aktiviteye katılma üzerinde etkisi görülmemiştir. 1. sınıflarla 3. sınıflar ve 2. sınıflarla 3. sınıflar arasında iç ve dış özgüven açısından anlamlı farklılık olduğu görülmüştür.

Anahtar Kelimeler: Özgüven, Beden Eğitimi, Spor, Üniversite

Examination of Self-Confidence Levels of Harran University Students

The aim of this study is to examine the self-confidence levels of Harran University students educated in 2018-2019 academic year in terms of various variables. The population consists of 27540 students that Harran University students educated in 2018-2019 academic year. The sample group consists of 717 students that participated to study with random sampling method. For the data collection tool, the questionnaire consisting of "Leisure Barriers Scale-18" and a personal information form was adopted. The data were analyzed by using the SPSS 22.0 (Statistical Package for the Social Sciences 22.0) software. The significance level for all the tests was determined to be ($p<.05$). In the data analysis, independent samples t-tests and "Anova" tests were used. The statistical significance level was determined as $p<0.05$. Within the framework of the study, There was no significant difference between men and women in terms of self-confidence. Likewise, there was no effect of licensed athletes on self-confidence. Surprisingly, self-confidence did not have an effect on participation in physical activity. Significant differences were seen between the 1st and 3rd grades and the 2nd and 3rd grades in terms of internal and external self-confidence.

Key Words: Self-confidence, Physical education, Sport, University

SB640

GENÇ YÜZÜCÜLERİN EBEVEYN GÜDÜSEL İKLİMİ İLE SPORA KATILIM MOTİVASYONLARI ARASINDAKİ İLİŞKİNİN İNCELENMESİ

[1]Hakan KOLAYİŞ, [1]Nurullah ÇELİK, [1]Mustafa NARİN

[1]Sakarya Uygulamalı Bilimler Üniversitesi, Sakarya

Email : *hkolayis@subu.edu.tr, nurullahc@subu.edu.tr, mustafanarin@subu.edu.tr*

Giriş ve Amaç: Koivula (1999) spora katılımın fiziksel sağlık, ruhsal açıdan iyileşme, zihinsel stres, kaygı düzeyinde azalma, dinç ve açık fikirli olma gibi etkilerinden bahsetmiştir. Bununla birlikte, anne baba-çocuk ilişkisi, çocuğun gelişimi ve genel iyi olma hali bakımından önemli bir unsudur. O yüzden bu durum, araştırmacıların dikkatini anne, baba ve çocuk arasındaki ilişkiler dahil olmak üzere spor deneyimlerinin çocuğun motivasyonunu nasıl etkilediğine çekmiştir (O'Rourke ve ark., 2013). Bu çalışmanın amacı, genç yüzücülerin ebeveyn güdüsel iklimi ile spora katılım motivasyonları arasındaki ilişkinin incelenmesidir. Yöntem: Çalışma, yüzme sporu yapan 112 kadın (14.91±1.49 yaş ort.) ve 98 erkek (15.41±1.47 yaş ort.) olmak üzere toplam 210 (15.14±1.50 yaş ort.) sporcu ile yapılmıştır. Çalışmada ölçüm aracı olarak kişisel bilgi formu, Oyar ve arkadaşları (2001) tarafından Türkçe uyarlaması yapılan "Spora Katılım Güdüsü Envanteri" ile Altıntaş ve arkadaşları (2016) tarafından Türkçe uyarlaması yapılan Ebeveyn Güdüsel İklim Envanteri-2 kullanılmıştır. Elde edilen verilerin analizinde tanımlayıcı istatistikler, cinsiyet bakımından farkların tespiti için bağımsız gruplar testi kullanılmıştır. Veriler SPSS 16 programında analiz edilmiştir. Anlamlılık düzeyi 0.05 olarak kabul edilmiştir. Bulgular: Araştırmadan elde edilen bulgulara göre, anne ve babadan algılanan öğrenme/haz iklimi ile spora katılım envanterinin başarı/statü, fiziksel uygunluk/enerji harcama, takım üyeliği/ruhu, arkadaşlık, eğlence, beceri gelişimi ve hareket/aktif olma alt boyutları arasında pozitif yönde anlamlı ($p<0.05$); anne ve babadan algılanan endişe iklimi ile spora katılım envanterinin başarı/statü, fiziksel uygunluk/enerji harcama, takım üyeliği/ruhu, arkadaşlık, eğlence, beceri gelişimi ve hareket/aktif olma alt boyutları arasında ise negatif yönde anlamlı bir ilişki bulunmuştur ($p<0.05$). Öte yandan, anne ve babadan algılanan çabasız başarı iklimi ile spora katılım envanteri alt boyutları arasında istatistiksel açıdan anlamlı bir ilişki bulunmamıştır ($p>0.05$). Sonuç: Sonuç olarak, genç yüzücülerin anne ve babalarından algıladıkları öğrenme ve haz ikliminden olumlu yönde etkilendiği, endişe iklimi açısından da hem anne hem de baba tarafından olumlu yönde güdülendikleri sonucu ortaya çıkmıştır. Anahtar Kelimeler: Yüzücü, spora katılım, motivasyon

Examining the Relationship between Parent-Initiated Motivational Climate and Sport Participation Motivation of Young Swimmers

Introduction and Aim: Koivula (1999) pointed out the benefits of participation in sport activities provides improvement in physical and mental health. Besides, parent-child relationship is an important element in child development and general well-being. Therefore, it has drawn researchers' attention to how sport experiences, including the relationships between mother, father and child, affect the child's motivation (O'Rourke et. al., 2013). The purpose of this study was to examine the relationship between parent-initiated motivational climate and sport participation motivation of young swimmers. Method: The study was conducted with a total of 210 (xage 15.14 ± 1.50 years) young swimmers, 112 female (xage 14.91 ± 1.49 years) and 98 male (xage 15.41 ± 1.47 years). As a measuring tool in the study, a personal information form, Parent-Initiated Motivational Climate Inventory, which was adopted into Turkish by Altıntaş et al. (2016) and Participation Motivation Questionnaire (PMQ), which was adapted into Turkish by Oyar et al. (2001) were used. For analysis, descriptive statistics, independent samples t-test were used. The data was analyzed through the SPSS 16 program. The level of significance was determined as 0.05. Findings: According to the findings, positive significant relationships were found between the learning/enjoyment climate perceived by mother and father and achievement/status, fitness/energy release, team spirit, friendship, fun, skill development and activity/being active sub-dimensions of PMQ ($p<0.05$); negative relationship between worry-conducive climate and achievement/status, fitness/energy release, team spirit, friendship, fun, skill development and activity/being active sub-dimensions of PMQ ($p<0.05$). However, no statistically significant relationship was found between success without effort sub-dimension and sports participation inventory sub-dimensions ($p>0.05$). Conclusion: As a result, it was found out that young swimmers were positively affected

by the learning and enjoyment climate and worry conducive climate perceived by their parents. This finding showed the importance of parent-initiated motivation on their children's motivation. Keywords: Swimmer, sport participation, motivation

SB645

AİT OLMA İHTİYAÇLARININ SPORDA GÜDÜLENMEYE ETKİSİNİN ÇEŞİTLİ AÇILARDAN İNCELENMESİ

***[1]Yeşim Bayrakdaroğlu*, [1]Ahmet Yılmaz Albayrak**

[1]Gümüşhane Üniversitesi, GÜMÜŞHANE

Email : *yesimsongun@hotmail.com, ahmetyılmazalbayrak@hotmail.com*

Çalışmada ait olma ihtiyaçlarının sporda güdülenmeye etkisi, çeşitli değişkenler dikkate alınarak incelenmiştir. Çalışmaya yaşları 16-41 arasında değişen toplamda 100 eskrim sporcusu katılmıştır. Çalışmada kullanılan Leary M. ve ark. tarafından 2013 yılında geliştirilen ait olma ihtiyacı ölçeğinin Türkçe uyarlaması Akın A., Kaya M., Akın U., Bilgin O., Uğur E. Ve Ercengiz M. (2014) tarafından yapılmıştır. Kullanılan diğer bir ölçek ise Kazak Z.(2004) tarafından Türk sporcuları için güvenilirlik ve geçerliliği yapılan sporda güdülenme ölçeğidir. Çalışmada ikiden fazla bağımsız değişkenin değerlendirilmesi için One Way Anova ve iki ölçeğin etkileşimine bakabilmek için regresyon analizi yapılarak sonuçlara ulaşılmıştır. Çalışma sonucunda sporda güdülenme puanları açısından lig kategorisinde anlamlı farklılık olduğu tespit edilmiştir. Ayrıca yapılan regresyon analizi sonucunda ait olma değerinin artması ile birlikte sporda güdülenme durumunda da artış olması beklendiği tespit edilmiştir.

THE ANALYSIS FROM VARIOUS ASPECTS OF THE EFFECT OF NEED TO BELONG ON MOTIVATION IN SPORTS

In the study, the effect of the need to belong on motivation has been considered in terms of various variables. The study population consists of 100 fencing athletes in total whose age range changes between 16 and 41. “Need to Belong Scale” developed by Leary M. et.al (2013) adapted into Turkish language by Akın A., Kaya M., Akın U., Bilgin O., Uğur E. Ve Ercengiz M. (2014) was used in the study. Another scale used in the study was “Motivation in Sports Scale” validity and reliability for Turkish athletes of which was carried out by Kazak Z. (2004). In order to evaluate more than two independent variables, One Way ANOVA was used, and in order to analyze the interaction of two scales, Regression analysis was used. As a result, it was found that there is a significant difference in the league category in terms of motivation in sports. Also the regression analysis revealed that as the value for belonging increases, an increase in motivation in sports is expected.

SB651

"YORGUNLUK, İSTEMSİZLİK, RUHSAL ÇÖKÜNTÜ… KİLO VERDİĞİM İÇİN HEPSİNİ YAŞADIM": PSİKOSOSYAL BAKIŞ AÇISINDAN SPORCULARIN KİLO VERME DENEYİMLERİ

[1]İhsan Sarı, [1]Yusuf Bulut

[1]Sakarya Uygulamalı Bilimler Üniversitesi, Spor Bilimleri Fakültesi, Sakarya

Email : *sariihsan@yahoo.com, yusufbulut1903@hotmail.com*

Bu araştırmanın amacı sıklet sporcularının kilo verme deneyimlerinin belirlenmesi ve bu deneyimlerin sporcular üzerindeki etkilerinin incelenmesidir. Nitel araştırma yöntemlerinden fenomenoloji deseninin kullanıldığı bu araştırmada veriler görüşme tekniği ile toplanmıştır. Farklı sıklet sporlardan, kilo verme konusunda deneyimli 12 milli sporcu ile her biri dörder kişiden oluşan üç adet odak grup görüşmesi yapılmıştır. Sporcular güreş, karate, wushu, taekwondo ve kickboks sporlarından kasti örnekleme yöntemi ile seçilmiştir. Yapılan görüşmeler ses kayıt cihazına kaydedilmiş ve sonrasında metin haline getirilmiştir. Oluşturulan metinler NVIVO 11 programında içerik analizi ile analiz edilmiştir. Analizler iki araştırmacı tarafından ayrı ayrı gerçekleştirildikten sonra karşılaştırılmış ve fikir birliğine varılan son hali verilmiştir. Elde edilen bulgulara göre, sporcuların uyguladığı birçok kilo verme yöntemi bulunmaktadır. Bu yöntemlerin çoğunun uygun olmadığını belirten sporcular bunların yapılmasını nedeni olarak başarılı olma isteği, antrenörlerin yaklaşımı, eğitimsizlik ve iyi yönlendirilememe gibi unsurlar belirtmişlerdir. Ayrıca, kilo vermenin birçok fizyolojik etkisi de ortaya koyulmuştur. Yaşadıkları kilo verme deneyimlerinin kendilerine bir takım olumlu etkileri olduğunu ifade eden sporcular genel anlamda kilo vermenin yaşam tatminin düşmesi, tükenmişlik, sinirli olma, sporu bırakma, derslerine odaklanamama, kilo verememe endişesi, sosyalleşememe ve ailede olumsuz iletişim gibi birçok olumsuz psikolojik etkisi olduğunu ifade etmişlerdir. Sonuç olarak, sporcuların çeşitli nedenlerle birçok kilo düşme yöntemi uyguladığı, bu uygulamaların birkaç olumlu etkisinin yanında birçok fizyolojik ve psikolojik olumsuz etkisi olduğu anlaşılmaktadır. Bulgular ışığında sporcuların optimal gelişimleri için çeşitli öneriler sunulmuştur.

"Fatigue, involuntariness and mental breakdown… I've experienced them all because of weight loss": Athletes' weight loss experiences from a psychosocial perspective

The aim of this study was to determine the weight loss experiences of athletes and to investigate the effects of these experiences. Phenomenology was used in this research as qualitative research methods. The data was collected by interview method. Three focus group interviews, each of which comprised of four people, were conducted with 12 national athletes who were from different sports and were experienced in weight loss. The athletes were selected with the purposive sampling method from wrestling, karate, wushu, taekwondo and kickboxing. The interviews were voice recorded and then transcripts were papered verbatim. The texts were analysed in NVIVO 11 by content analysis. After the analyses were carried out separately by the two researchers, the codes and the themes were compared and finalized. According to the findings, there were many weight loss methods applied by athletes. The athletes, who stated that most of these methods were not suitable, indicated the reasons such as desire to be successful, the approach of coaches, lack of education and poor guidance. In addition, many physiological effects of weight loss were expressed. The athletes, who stated some positive aspects of weight loss, emphasised that their weight loss practices had many negative psychological impacts such as loss of life satisfaction, burnout, being nervous, drop out from sports, not being able to focus on classes at school, worrying about not being able to lose weight, being unable to socialize and negative communication in the family. As a result, it was understood that athletes use many weight loss methods for various reasons, and these methods have some positive effects as well as many physiological and psychological negative effects. In the light of the findings, various recommendations for optimal development of athletes are presented.

SB652

BOKS ANTRENÖRLERİNİN GÖZÜNDEN BOKS, SPORCULAR VE AİLELER

[2]İhsan Sarı, [1]Ümmühan Bulut

[1]Sakarya Uygulamalı Bilimler Üniversitesi, Lisansüstü Eğitim Enstitüsü, Sakarya
[2]Sakarya Uygulamalı Bilimler Üniversitesi, Spor Bilimleri Fakültesi, Sakarya

Email : *, ummuhanbulut7@gmail.com*

Alan yazın incelendiğinde boks sporuna karşı ciddi sakatlıklara neden olduğu (Purcell ve Leblanc, 2012) ve çok şiddet içerdiği (Torres ve Parry, 2017) gerekçesiyle olumsuz yaklaşımlar vardır. Fakat bu yaklaşımların aksine araştırmaların da olduğu görülmektedir (Siewe ve ark., 2015). Bu açıklamalar doğrultusunda sporcuların ve ebeveynlerinin boks sporuna karşı olumlu ya da olumsuz tutumları olabilir. Bu nedenle bu araştırmanın amacı boks antrenörlerin gözünden boks sporunun incelenmesi ile boksörler ve ebeveynlerinin boks sporuna yaklaşımlarının belirlenmesidir. Nitel araştırma yöntemlerinden yararlanılan araştırmanın verileri bireysel görüşme yöntemi ile toplanmıştır. Araştırmanın çalışma grubunu 8 boks antrenörü oluşturmuştur. Katılımcılar ile derinlemesine bireysel görüşmeler yapılmıştır. Yapılan görüşmeler ses kayıt cihazına kaydedilmiş ve sonrasında metin haline getirilmiştir. Oluşturulan metinler NVIVO 11 programında içerik analizi ile analiz edilmiştir. Analizler iki araştırmacı tarafından ayrı ayrı yapılıp karşılaştırılmış ve son hali verilmiştir. Elde edilen bulgularda, antrenörlere göre boksa başlayanların birçok farklı başlama nedeni olmakla birlikte boks yapmanın bilişsel, sosyal, duygusal, fiziksel/sağlık ve kariyer/maddi kazanımları bulunmaktadır. Ayrıca sporcular ve ebeveynlerinin sakatlanma, sporcunun canının yanması, yüz ve vücut görünüşünün bozulması, rezil olma, boksun kadınlara uygun olmaması, sporcunun asi ve kavgacı olması, akademik başarısızlık, kilo düşme gibi konularda endişeleri olduğu tespit edilmiştir. İfade edilen tüm bu endişelerle başa çıkmak için antrenörlerin birçok yöntem uyguladığı ve çeşitli öneriler sunduğu belirlenmiştir.

Boxing, Athletes and Families from the Perspectives of Boxing Coaches

When the literature is examined, there are negative approaches that suggest that boxing causes serious injuries (Purcell and Leblanc, 2012) and is very violent (Torres and Parry, 2017). However, there is also evidence against these arguments (Siewe et al., 2015). In line with these explanations, athletes and their parents may have positive or negative attitudes towards boxing. Therefore, the aim of this study was to investigate boxing as well as boxers' and their parents' attitudes towards boxing from the perspectives of boxing coaches. Qualitative research methods were used and the data was collected by individual interview method. The study group consisted of 8 boxing coaches. In-depth individual interviews were conducted with the participants. The interviews were recorded on the voice recorder and then transcribed. The texts were analysed by content analysis in NVIVO 11. The analyses were made separately by two researchers then compared and finalized. According to the findings based on the coaches' statements, although there are many different reasons for boxers to initiate boxing, this sport has cognitive, social, emotional, physical/health and career/financial gains. In addition, it was found that the athletes and their parents had concerns about disability, the athlete's hurt, disfiguration of face and body appearance, being embarrassed, the boxing being unsuitable for women, the athlete being rebellious and quarrelsome, academic failure and weight loss. In order to cope with all these concerns, it was determined that the coaches applied many methods and offered various suggestions.

SB653

SPORCULARDA MOTİVASYONEL BİR UNSUR OLARAK EBEVEYN GÜDÜSEL İKLİM VE TEMEL PSİKOLOJİK İHTİYAÇLARIN ARACILIK ROLÜ

***[1]İhsan Sarı*, [1]N. Yaren Köleli, [2]Burcu Güvendi**

[1]Sakarya Uygulamalı Bilimler Üniversitesi, Spor Bilimleri Fakültesi, Sakarya
[2]İstanbul Üniversitesi Cerrahpaşa Spor Bilimleri Fakültesi, İstanbul

***Email :** sariihsan@yahoo.com, yaren.koleli@gmail.com, burcuguvendi@gmail.com*

Öz Belirleme Kuramı birçok farklı alanda temel psikolojik ihtiyaçların önemini vurgulamakta ve bu ihtiyaçlara etki eden çevresel faktörleri incelemektedir (Ryan and Deci, 2017). Öz belirleme kuramından yola çıkarak, bu araştırmanın amacı sporcularda ebeveyn güdüsel iklimin temel psikolojik ihtiyaçlar, optimal performans duygu durumu ve bağlılık üzerine etkisinin incelenmesi ve temel psikolojik ihtiyaçların aracılık rolünün belirlenmesidir. Bu amaçla 208 erkek ve 133 kadın olmak üzere toplam 322 sporcu gönüllü olarak araştırmaya katılmıştır. Veri toplama aracı olarak Ebeveyn Güdüsel İklim Envanteri-2, Sporda Temel İhtiyaçlar Doyum Ölçeği, Sürekli Optimal Performans Duygu Durum Ölçeği Kısa Formu, ve Sporcu Bağlılığı Ölçekleri kullanılmıştır. Tanımlayıcı istatistikler ve Pearson korelasyon analizi ile birlikte doğrudan ve dolaylı etkileri belirlemek için AMOS 22 programında bootstrap analizleri uygulanmıştır. Yapısal eşitlik modeli analizine göre ebeveyn görev ve ego içerikli iklimin temel psikolojik ihtiyaçların tatmini ve optimal performans duygu durumuna doğrudan etki ettiği belirlenmiştir. Ayrıca temel psikolojik ihtiyaçların tatmininin ise optimal performans duygu durumu ve bağlılık üzerinde doğrudan etkili olduğu tespit edilmiştir. Aracılık etkisine yönelik bulgulara göre ise ebeveyn görev ve ego içerikli iklimin temel psikolojik ihtiyaçlar aracılığı ile dolaylı olarak optimal performans duygu durumu ve bağlılığı etkilediği belirlenmiştir. Araştırma sonuçlarından yola çıkarak ebeveyn görev içerikli iklimin yüksek olmasının sporcuların temel psikolojik ihtiyaçlarının tatmini, optimal performans duygu durumu ve bağlılığını artırabileceği, ebeveyn ego içerikli iklimin ise bu değişkenleri olumsuz olarak etkileyebileceği söylenebilir. Ayrıca ebeveyn görev ve ego içerikli iklimin temel psikolojik ihtiyaçlara olan etkisi dolaylı olarak sporcuların optimal performans duygu durumu ve bağlılığını da etkileyebilecektir. Elde edilen bulgular doğrultusunda sporcuların aileleri için birtakım öneriler sunulmuştur.

PARENT INITIATED MOTIVATIONAL CLIMATES AS A MOTIVATIONAL FACTOR IN ATHLETES AND MEDITATING ROLE OF THE BASIC PSYCHOLOGICAL NEEDS

Self-Determination Theory emphasizes the importance of the basic psychological needs in various contexts and examines the environmental factors that affect these needs (Ryan and Deci, 2017). Based on self-determination theory, the aim of this study was to investigate the effect of parent-initiated motivational climate on athletes' basic psychological needs, flow and engagement, and to determine the mediating role of the basic psychological needs. For these purposes 208 males and 133 females as a total of 322 athletes voluntarily participated in the study. Parent-Initiated Motivational Climate Questionnaire-2, The Basic Needs Satisfaction in Sport Scale, Short Dispositional Flow Scale-2 and Athlete Engagement Questionnaire were used as data collection tools. Bootstrap analysis was applied in AMOS 22 to determine the direct and indirect effects with descriptive statistics and Pearson correlation analysis. According to the structural equation model analysis, it was determined that parent-initiated task and ego involving climates had a direct effect on satisfaction of the basic psychological needs and flow. In addition, satisfaction of the basic psychological needs had a direct effect on flow and engagement. According to the mediation analysis, it was determined that parent-initiated task and ego involving climates indirectly affect flow and engagement via basic psychological needs. Based on the results of the study, it can be concluded that parental task-involving climate can increase athletes' satisfaction of basic psychological needs, flow and engagement whereas parental ego-involving climate can negatively affect these variables. In addition, parental task and ego-involving climates indirectly affect athletes' flow and engagement via satisfying their basic psychological needs. In line with the findings, some suggestions have been made for athletes' parents.

SB660

MÜSABAKA ÖNCESİ VE MÜSABAKA SONRASI STRESLE BAŞ ETME DÜZEYLERİNİN İNCELENMESİ: ANTALYASPOR VE VAKIFBANK ÖRNEĞİ

[1]Emine Bal Turan , [2]Doğukan Batur Alp Gülşen , [2]Buse Aksu, [3]Gül Yağar

[1]Gaziosmanpaşa Üniversitesi, Tokat
[2]Akdeniz Üniversitesi, Antalya
[3]Hitit Üniversitesi, Spor Bilimleri Fakültesi

Email : *emineball@gmail.com, dogukan_gulsen@hotmail.com, buseaksu@hotmail.com, glyagar@gmail.com*

Araştırmanın amacı; profesyonel olarak voleybol oynayan kadın sporcuların müsabaka öncesi ve müsabaka sonrası stres düzeylerini ölçmek amaçlanmıştır. Araştırmanın örneklemini 2019 yılında Türkiye Voleybol Federasyonu 2.lig bayanlar final etabına katılan Antalyaspor spor kulübü ve Vakıfbank spor kulübünde aktif spor hayatı devam eden 28 kadın sporcudan oluşmaktadır. Araştırmaya katılanların müsabaka öncesi ve sonrası stresle baş etme düzeylerinin belirlenmesi için amacıyla Folkman ve Lazarus (1980) tarafından geliştirilen Türkçe'ye uyarlanan "Stresle Başa Çıkma Tarzları Ölçeği'nin" ülkemiz için geçerlik ve güvenirlik çalışmaları Şahin ve Durak (1995) tarafından yapılmıştır Ölçek 5 alt boyuttan oluşmaktadır. Ölçeğin cronbach alpha iç tutarlık katsayısı .83 olarak bulunmuştur. Verileri analiz edilmesinde SPSS paket programı kullanılmıştır. Yapılan analizler sonucunda verilerin normal dağıldığı tespit edilmiştir. Müsabaka öncesi ve müsabaka sonrası tutumları belirmek için paired sample t-testi yapılmıştır. Elde edilen verilere göre, Antalyaspor oyuncusu 14, Vakıfbank oyuncusu 14 toplam 28 katılımcıdan oluşmaktadır. Katılımcıların yaş ortalaması 17,20±3,8'dir. Müsabaka öncesi ve sonrası stresle baş etme ölçeği alt boyutlarına bakıldığında anlamlı bir farklılık bulunmamıştır. Antalyaspor ve Vakıfbank oyuncularının Stresle baş etme ölçeği birlikte bakıldığında sadece alt boyutlardan çaresiz yaklaşım alt boyutunda anlamlı fark bulunmuştur. Bu araştırma sonucunda Antalyaspor kadın voleybol oyuncuların müsabaka öncesi ve sonrasında stres düzeylerinin ortalamaları daha yüksek iken Vakıfbank kadın voleybol oyuncuların daha düşük olduğu görülmüştür. Vakıfbank sporcuların stresle baş etme düzeylerinin daha düşük olmasının sebeplerinden birinin yaş faktörü olduğu düşünülmektedir.

Investigation of Pre and Post Competition Coping with Stress Levels: Antalyaspor and Vakıfbank Case

The purpose of the present study was to determine pre and post competition coping with stress levels of professional female volleyball players. The sample consists of 28 female volleyball players competing for Antalyaspor (n = 14) and Vakıfbank (n = 14) teams at the final stage of female 2nd league of Turkish Volleyball Federation. Mean age of participants was 17,20±3,8. Stress Coping Style Inventory developed by Folkman and Lazarus (1980) and translated into Turkish by Şahin and Durak (1995) was used in order to determine pre and post competition coping with stress levels of participants. It consists of 5 sub-dimensions. Internal consistency value of the scale was determined .83. SPSS Package program was used for statistical analysis. As a result of analyses, normal distribution of data was determined. Paired sample t-test was used to determine pre and post competition situations. There is no statistical significance regarding sub-dimensions of the scale at pre and post competition. When sub-dimensions of coping with stress scale were evaluated together, statistically significant difference was determiend only in helpless style sub-dimension. As a result of this study, pre and post competition stress levels of Antalyaspor players were higher compared to Vakıfbank players'. Age is thought as a reason why Vakıfbank players' coping with stress levels were lower.

SB675

ÜNİVERSİTE ÖĞRENCİLERİNİN YAŞAM DOYUMLARININ, PSİKOLOJİK SAĞLAMLIK DÜZEYLERİNE ETKİSİNİN İNCELENMESİ (KOCAELİ ÜNİVERSİTESİ ÖRNEĞİ)

[2]Hakan AKDENİZ, [1]Gizem SAVTEKİN, [2]İnayet Kaan KÖYLÜ

[1]Sakarya Üniversitesi Spor Bilimleri Fakültesi Beden Eğitimi Ve Spor Öğretmenliği A.B.D.
[2]Kocaeli Üniversitesi Spor Bilimleri Fakültesi Rekreasyon Bölümü

Email : *hakanakdeniz@gmail.com, svtkngzm@gmail.com, kaankoylu95@hotmail.com*

Kocaeli Üniversitesinde öğrenim gören öğrencilerin yaşam doyumları ve psikolojik sağlamlık düzeyleri arasındaki ilişkiyi incelemek ve öğrencilerin, tanımlayıcı özelliklerine göre yaşam doyumları ve psikolojik sağlamlık düzeylerinde farklılaşma olup olmadığını belirlemek araştırmanın diğer amacını oluşturmaktadır.

Araştırmanın örneklemini Kocaeli Üniversitesi Spor Bilimleri Fakültesinde İletişim Fakültesi ve Eğitim Fakültesinde öğrenim, gören 437 kadın, 476 erkek toplamda 913 öğrenci, oluşturmaktadır. Araştırmada verilerin elde edilmesi amacı ile Block ve Kremen (1996) tarafından geliştirilen ve Karaırmak (2007) tarafından Türkçe'ye uyarlanması yapılan "Psikolojik Sağlamlık Ölçeği" ile Diener, Emmons, Laresen ve Griffin (1985) tarafından geliştirilen, Türkçe uyarlaması Köker (1991) tarafından yapılan "Yaşam Doyum Ölçeği" kullanılmıştır. Verilerin analizinde katılımcıların kişisel bilgi dağılımlarını incelemek amacıyla frekans analizi, verilerin normal dağılım gösterip göstermediğini belirlemek amacıyla skewness-kurtosis değerlerine bakılmış, değişkenler arasındaki, farklılıkları belirlemek amacıyla Manova, Tukey, Post-Hoc testleri yapılmış ilişkiyi belirlemek amacıyla korelasyon analizi ve etkiyi belirlemek amacıyla regresyon analizinden faydalanılmıştır.

Yapılan analizler sonucunda; Spor Bilimleri Fakültesinde İletişim Fakültesi ve Eğitim Fakültesi öğrencilerinin, Yaşam Doyumu ve Psikolojik sağlamlık ölçekleri arasında yüksek düzeyde pozitif yönde bir ilişki olduğu saptanmıştır ($p<0,05$). Kadın öğrencilerin psikoloji sağlamlık düzeyleri erkek öğrencilere kıyasla anlamlı derecede yüksek olduğu belirlenmiştir ($p<0,05$). Yaşam Doyumu Ölçeği cinsiyet değişkenine göre anlamlı farklılık bulunamamıştır($p>0.05$). Yaşam Doyumu ölçeği, bölüm değişkenine göre, Eğitim Fakültesi ve İletişim Fakültesi arasında anlamlı farklılık bulunmuştur($p<0,05$). Psikolojik Sağlamlık Ölçeğinde ise Spor Bilimleri Fakültesi ve İletişim fakültesi, Eğitim Fakültesi ve İletişim Fakültesi arasında anlamlı farklılık bulunmuştur($p<0,05$). Yaşam Doyumu Ölçeği, Spor yapma durumuna göre incelendiğinde rekreasyonel ve amatör, rekreasyonel ve profesyonel sporcular arasında anlamlı farklılık bulunmuştur. Psikolojik sağlamlık ölçeği incelendiğinde, rekreasyonel ve amatör, rekreasyonel ve profesyonel, amatör ve profesyonel sporcular arasında anlamlı farklılık bulunmuştur($p<0,05$).

Spor Bilimleri Fakültesi, Eğitim Fakültesi, İletişim Fakültesinde öğrenim gören öğrencilerin yaşam doyumları yüksek olan öğrencilerin, psikolojik sağlamlık düzeylerinin yüksek olduğu söylenebilir.

Anahtar Kelimeler: Üniversite Öğrencileri, Psikolojik Sağlamlık, Yaşam Doyumu

EXAMINATION OF THE EFFECT OF LIFE SATISFACTION ON PSYCHOLOGICAL HEALTH LEVELS OF UNIVERSITY STUDENTS

The aim of this study was to investigate the relationship between life satisfaction and psychological stability of Kocaeli University students.

The sample of the study consisted of 913 students (437 females and 476 males) studying at the Faculty of Communication, Faculty of Education and Faculty of Sport Sciences at Kocaeli University. For the purpose of obtaining data in the study, "Ego- Resilience Scale" which was developed by Block and Kremen (1996) and adapted to Turkish by Karaırmak (2007) and "The Satisfaction With Life Scale" which was developed by Diener, Emmons, Laresen and Griffin (1985) and adapted to Turkish by Köker (1991) were used. In the analysis of the data, frequency analysis was used to examine the participants' personal information distributions, skewness-kurtosis values were examined to determine whether the data showed normal distribution, Manova, Tukey and Post-Hoc tests were used to determine the differences between the variables, correlation analysis was used to establish relations and regression analysis to determine the effects.

According to these analyzes; It was found that there were a high positive correlation between life satisfaction and ego- resilience scales of Faculty of Communication, Education and Sport Sciences students ($p < 0,05$). It was determined that female students' ego-resilience levels were significantly higher than male students ($p < 0.05$). There was no significant difference according to the gender variable of the Satisfaction with Life Scale ($p > 0.05$). Significant differences were found between the Faculty of Education and the Faculty of Communication regarding the satisfaction with life scale ($p < 0.05$). On the other hand, a significant difference was found between the Faculty of Sport Sciences - Faculty of Communication and the Faculty of Education - the Faculty of Communication ($p < 0.05$). When the Satisfaction with Life Scale was examined according to the sportive activities, a significant difference was found between recreational and amateur, recreational and professional athletes. When the ego-resilience scale was examined, a significant difference was found between recreational and amateur, recreational and professional, amateur and professional athletes ($p < 0.05$).

It can be said that the Faculty of Sport Sciences, Education and Communication students who have high life satisfaction levels also have high ego-resilience levels.

Key Words: University Students, ego-resilience, Life Satisfaction

SB681

PEDAGOJİK FORMASYON ALAN ÖĞRENCİLERİN PSİKOLOJİK İYİ OLMA VE EMPATİK EĞİLİM DÜZEYLERİ ARASINDAKİ İLİŞKİNİN İNCELENMESİ (KOCAELİ ÜNİVERSİTESİ ÖRNEĞİ)

[2]Hakan AKDENİZ, [1]Gülşah SEKBAN, [2]Mert İNDERE

[1]Kocaeli Üniversitesi Spor Bilimleri Fakültesi Beden Eğitimi Ve Spor Öğretmenliği Bölümü
[2]Kocaeli Üniversitesi Spor Bilimleri Fakültesi Rekreasyon Bölümü

Email : *hakanakdeniz@gmail.com, gsekban@yahoo.com, mrt-indere@hotmail.com*

Pedagojik Formasyon alan öğrencilerin psikolojik iyi olma ve empatik eğilim düzeyleri arasındaki ilişkiyi incelemek amaçlanmıştır.

Araştırmanın örneklemini Kocaeli Üniversitesi Umuttepe Yerleşkesi Pedagojik Formasyon Alan 192 kadın, 128 erkek toplamda 320 öğrenci oluşturmaktadır. Araştırmada verilerin elde edilmesi amacı ile Dökmen (1988) tarafından geliştirilen Empatik Eğilim ölçeği, Katılımcıların psikolojik iyi olma düzeylerini belirlemek amacıyla (Ryff , 1989) tarafından geliştirilen, (Ryff ve Keyes, 1995) tarafından revize edilen, Akın, Demirci, Yıldız, Gediksiz, Eroğlu (2012) tarafından uyarlaması yapılan Psikolojik İyi Olma Ölçeklerinin (PİOÖ) 42 maddelik formu kullanılmıştır. Verilerin analizinde katılımcıların kişisel bilgi dağılımlarını incelemek amacıyla frekans analizi, verilerin normal dağılım gösterip göstermediğini belirlemek amacıyla skewness-kurtosis değerlerine bakılmış, değişkenler arasındaki, farklılıkları belirlemek amacıyla Manova, Tukey, Post-Hoc testleri yapılmış ilişkiyi belirlemek amacıyla korelasyon analizi ve etkiyi belirlemek amacıyla regresyon analizinden faydalanılmıştır.

Yapılan analizler sonucunda; Pedagojik formasyon alan öğrencilerinin, Empatik Eğilim ve Psikolojik iyi olma ölçekleri arasında yüksek düzeyde pozitif yönde bir ilişki olduğu saptanmıştır ($p<0,05$). Kadın öğrencilerin empatik eğilim düzeyleri erkek öğrencilere kıyasla anlamlı derecede yüksek olduğu belirlenmiştir($p<0,05$). Psikolojik İyi olma ölçeği sınıf değişkenine göre incelendiğinde Mezun öğrencilerin 4. Sınıf öğrencilere göre daha yüksek olduğu belirlenmiş, istatistiksel olarak anlamlı farklılık bulunmuştur ($p<0,05$). Pedagojik Formasyon Alan öğrencilerinin Alan değişkenine göre Empatik eğilim, Psikolojik İyi Olma düzeyleri arasında istatistiksel olarak anlamlı bir farklılık bulunamamıştır($p>0,05$). Empatik Eğilimlerinde Yaş değişkenine bakıldığında arasında anlamlı farklılık bulunmamıştır($p>0,05$). Psikolojik İyi Olma Ölçeğinde, Yaş değişkenine bakıldığında 20- 25 yaş arası öğrencilerin 32-37 yaş arası öğrencilere kıyasla anlamlı farklılık bulunmuştur($p<0,05$).

Kocaeli Üniversitesi Umuttepe Yerleşkesi Pedagojik Formasyon Alan öğrencilerin Psikolojik İyi Olma düzeylerinin, Empatik Eğilim düzeylerini olumlu yönde etkilediği söylenebilir.

Anahtar Kelimeler: Empatik Eğilim, Psikolojik İyi Olma, Pedagojik Formasyon

INVESTIGATION OF THE RELATIONSHIP BETWEEN PSYCHOLOGICAL WELL-BEING AND EMPATHIC TENDENCIES OF PEDAGOGIC FORMATION STUDENTS

The purpose of this study is to investigate the relationship between psychological well-being and empathic tendency levels of students who receive pedagogical formation.

The sample of the study consisted of 320 students - 192 female, 128 male - who received pedagogical formation in Kocaeli University Umuttepe Campus. For obtaining the data in the study Dökmen's Scale of Empathic Tendency (1988) was used. In order to determine the psychological well-being of the participants, 42-item Psychological Wellbeing (PWB) Scale, which was developed by Ryff (1989), revised by Ryff and Keyes (1995) and adapted to Turkish by Akın, Demirci, Yıldız, Gediksiz, Eroglu (2012), was used. In the analysis of

the data, frequency analysis was used to examine the participants' personal information distributions, skewness-kurtosis values were examined to determine whether the data showed normal distribution, Manova, Tukey and Post-Hoc tests were used to determine the differences between the variables, correlation analysis was used to establish relations and regression analysis to determine the effects.

As a result of the analyzes; It was found that there was a high positive correlation between empathic tendency and psychological well-being scores of the students who received pedagogical formation ($p < 0.05$). Empathic tendency levels of female students were found to be significantly higher than male students ($p < 0.05$). When the psychological well-being scale was examined according to the grade variable, it was found that the graduates scored higher than the 4th-grade students, and a statistically significant difference was found ($p < 0.05$). There was no statistically significant difference between empathic tendency, psychological well-being levels of field students according to field variable ($p > 0.05$). No significant differences were found between age and empathic tendencies ($p > 0.05$). In the psychological well-being scale, when the age variable was examined, a significant difference was found between the students aged 20-25 compared to the students aged 32-37 ($p < 0.05$). It can be said that the psychological well-being of the students who received pedagogical formation at Kocaeli University Umuttepe Campus had a positive effect on their empathic tendency levels.

Key Words: Empathic tendency, psychological well-being, pedagogical formation

SB687

ÜNİVERSİTE ÖĞRENCİLERİNİN SERBEST ZAMAN TUTUMLARININ ÖZ GÜVENLERİNE ETKİSİNİN İNCELENMESİ (KOCAELİ ÜNİVERSİTESİ ÖRNEĞİ)

***[1]Hakan AKDENİZ*, [1]Özlem KESKİN, [1]Kemal ERDOĞAN**

[1]Kocaeli Üniversitesi Spor Bilimleri Fakültesi Rekreasyon Bölümü

Email : *hakanakdeniz@gmail.com, ozlemnht@hotmail.com , kemalerdogan4848@gmail.com*

Spor Bilimleri Fakültesi, Eğitim Fakültesi, Mühendislik Fakültesi ve İletişim Fakültesi'nde öğrenim gören öğrencilerin serbest zaman tutumları ve öz güven düzeyleri arasındaki ilişkiyi incelemek amacıyla yapılmıştır.

Araştırmanın örneklemini Kocaeli Üniversitesi Spor Bilimleri Fakültesinde, İletişim Fakültesi ve Eğitim Fakültesinde ve Mühendislik Fakültesinde öğrenim, gören 487 kadın, 608 erkek toplamda 1095 öğrenci, oluşturmaktadır. .Araştırmada verilerin elde edilmesi amacı ile 1982 yılında Ragheb ve Beard tarafından geliştirilen "Boş Zaman Tutum Ölçeğinin Türkiye geçerlik ve güvenirliğini Gürbüz ve Akgül tarafından yapılmıştır. Akın (2007) tarafından geliştirilen "Öz Güven Ölçeği" kullanılmıştır. Verilerin analizinde katılımcıların kişisel bilgi dağılımlarını incelemek amacıyla frekans analizi, verilerin normal dağılım gösterip göstermediğini belirlemek amacıyla skewness-kurtosis değerlerine bakılmış, değişkenler arasındaki, farklılıkları belirlemek amacıyla Manova, Tukey, Post-Hoc testleri yapılmış ilişkiyi belirlemek amacıyla korelasyon analizi ve etkiyi belirlemek amacıyla regresyon analizinden faydalanılmıştır.

Yapılan analizler sonucunda; Spor Bilimleri Fakültesinde İletişim Fakültesi, Mühendislik Fakültesi ve Eğitim Fakültesi öğrencilerinin, Serbest Zaman Tutum ve Öz güven ölçekleri arasında yüksek düzeyde pozitif yönde bir ilişki olduğu saptanmıştır ($p<0,05$). Erkek öğrencilerinin, davranışsal alt boyut düzeyleri kadın öğrencilere kıyasla anlamlı derecede daha yüksek olduğu belirlenmiştir ($p<0,05$). Serbest zaman tutum ölçeğinin Duyuşsal ve Bilişsel alt boyutları, Öz güven ölçeği alt boyutları cinsiyet değişkenine göre anlamlı farklılık saptanmamıştır ($p>0.05$). Serbest zaman tutum ölçeği ve alt boyutları, Öz güven ölçeği ve alt boyutları ile fakülte değişkeni arasında anlamlı farklılıklar saptanmıştır ($p< 0.05$). Serbest zaman tutum ölçeği ve alt boyutları, Öz güven ölçeği ve alt boyutları ile sınıf değişkeni arasında anlamlı farklılıklar saptanmıştır($p< 0.05$). Serbest zaman tutum ölçeği ve alt boyutları, Öz güven ölçeği ve alt boyutları ile spor yapma durumu değişkeni arasında anlamlı farklılıklar saptanmıştır ($p< 0.05$).

Spor Bilimleri Fakültesi, Eğitim Fakültesi, Mühendislik Fakültesi ve İletişim Fakültesinde öğrenim gören öğrencilerin Serbest zaman tutumları yüksek olan öğrencilerin, öz güven düzeylerinin yüksek olduğu söylenebilir.

Anahtar Kelimeler: Kocaeli Üniversitesi, Boş Zaman Tutumu, Serbest Zaman, Özgüven.

EXAMINATION OF LEISURE ATTITUDES' EFFECT ON SELF-CONFIDENCE LEVELS OF UNIVERSITY STUDENTS

The purpose of this study is to investigate the relationship between leisure attitudes and self-confidence levels of the Faculty of Sport Sciences, the Faculty of Education, the Faculty of Engineering and the Faculty of Communication students.

The sample of the study consisted of 1095 students, 487 women and 608 men from Kocaeli University, Faculty of Sport Sciences, Faculty of Communication, Faculty of Education and Faculty of Engineering. Both Akin's Self-Confidence Scale (2007) and The Leisure Attitude Scale, which was developed by Beard and Ragheb in 1982 and adapted to Turkish by Gürbüz and Akgül was used in this study to obtain data. In the analysis of the data, frequency analysis was used to examine the participants' personal information distributions, skewness-kurtosis values were examined to determine whether the data showed normal distribution, Manova, Tukey and

Post-Hoc tests were used to determine the differences between the variables, correlation analysis was used to establish relations and regression analysis to determine the effects.

It was found that there was a high positive correlation between leisure time attitude and self-confidence scales of students from Faculty of Communication, Faculty of Engineering, Faculty of Education and Faculty of Sport Sciences ($p < 0.05$). Behavioral subdimension levels of male students were significantly higher than female students ($p < 0.05$). Emotional, cognitive and self- confidence subscales of leisure attitude scale were not significantly different according to gender ($p > 0.05$). Significant differences were found between faculty variables with leisure attitude scale, sub-dimension and self-confidence scales ($p < 0.05$). Significant differences were found between the leisure attitude scale and sub-dimensions, self-confidence scale and sub-dimensions and class variable ($p < 0.05$). Significant differences were found between the leisure attitude scale and its sub- dimensions, self-confidence scale, its sub-dimensions and sportive activities ($p < 0.05$).

It can be said that Sport Sciences, Education, Engineering and Communication Faculty students with high leisure attitudes have high self-confidence levels.

Key Words: Kocaeli University, leisure attitude, leisure time, self-esteem.

SB701

MASA TENİSİ EGZERSİZLERİNİN ÇOCUKLARIN ÖZ-YETERLİK ALGILARI VE PROBLEM ÇÖZME BECERİLERİNE ETKİLERİ

[2]NİLGÜN VURGUN, [2]HİKMET VURGUN, [1]CANAN ALDIRMAZ

[1]Ege Üniversitesi Spor Bilimleri Fakültesi, İZMİR
[2]Manisa Celal Bayar Üniversitesi Spor Bilimleri Fakültesi, MANİSA

Email : *nilvurgun@hotmail.com, hvurgun@yahoo.com, cananaldirmaz@gmail.com*

GİRİŞ VE AMAÇ

İnsanların başarılı olma ihtiyacı psikososyal gelişim içinde kişinin kendine güvenini kazanması ve yetenek algısını arttırması açısından önemlidir. Sporun, özellikle gelişim çağındaki çocukların fiziksel ve psikolojik iyi oluşlarına katkısı olukça fazladır. Kırsal ve küçük yerleşim yerlerinde yaşayan çocukların büyükşehirlerde yaşayanlara kıyasla sportif aktivitelere katılma fırsatları daha kısıtlıdır. Masa tenisi, her yaştan insanın katılmasına olanak tanıyan, hareketli ve eğlenceli, raket ve top gibi temel malzemenin rahatlıkla sağlanabildiği bir spordur. Bu özellikleri sayesinde özellikle okullarda hem öğrenciler hem de öğretmenler için uygulanması birçok avantaj sağlamaktadır. Bu nedenle, bu araştırmanın amacı 10-14 yaş grubu çocuklarda 8 haftalık masa tenisi egzersizlerinin, çocukların öz-yeterlik ve problem çözme becerilerine yönelik algıları üzerindeki etkisini ortaya koymaktır.

YÖNTEM Bu çalışma, MEB Simav Güney Ortaokulunda öğrenim gören, yaşları 10 ile 14 arasında değişen (x = 12,45, S=1,11) 20 çalışma – 20 kontrol grubunda olmak üzere toplamda 40 öğrenciden (16 kız, 24 erkek) oluşmuştur. Çalışma ve kontrol gruplarının ön-test ve son-test verileri Çocuk Öz-Yeterlik Ölçeği (ÇÖYÖ) (Telef, 2011) ve İlköğretim Düzeyindeki Çocuklar İçin Problem Çözme Envanteri (ÇPÇE) (Serin ve ark. 2010) kullanılarak elde edilmiştir. Çalışma grubu ön-test ölçümünü takip eden hafta itibariyle 8 haftalık masa tenisi antrenmanlarına katılmıştır. Verilerin analizinde bağımsız gruplar t testinin parametrik olmayan karşılığı olan Mann-Whitney U testi kullanılmıştır.

BULGULAR Çalışma ve kontrol gruplarının ÇÖYÖ ön-test verileri karşılaştırıldığında gruplar arasında fark olmamasına karşın, son-test verilerinde akademik ve duygusal öz-yeterlik altboyutlarında çalışma grubunun anlamlı olarak yüksek puan aldığı görülmüştür ($p<.01$). ÇPÇE'nin gruplar arasında karşılaştırılmasında ise öz-denetim altboyutunda ön-test sonuçlarında anlamlı farklılık olduğu, bununla beraber son-test sonuçlarında gruplar arasındaki anlamlı farklılığın daha yüksek olduğu ortaya konmuştur ($p<.01$).

SONUÇ

Sonuçlar, 8 haftalık masa tenisi egzersizlerinin çocukların öz-yeterlik algılarını olumlu yönde etkilediğini ortaya koyarken, problem çözme becerilerinde beklenen şekilde bir etki yaratmadığını göstermektedir.

The Effects of Table Tennis Exercises on Children's Self Efficacy Perceptions and Problem-Solving Skills

INTRODUCTION AND PURPOSE

The need for success is important for individuals in psychosocial development in terms of gaining self-confidence and increasing the perception of ability. The contribution of sports to physical and psychological well-being, especially for children in developmental age, is considerably high. Children living in rural and small settlements are less likely to participate in sporting activities than those living in

metropolitan areas. Table tennis is a sport that allows people of all ages to participate with fun; and basic materials are easily obtainable such as rackets and balls. Owing to this, it provides many advantages, especially in schools for teachers and students. Therefore, the aim of this study is to investigate the effect of 8-week table tennis exercises on children's self-efficacy and problem-solving skills in 10-14 age group children.

METHOD This study consisted of total of 40 students (16 girls, 24 boys) in 20 study - 20 control groups, aged between 10 and 14 (x = 12.45, S = 1,11) studying at MEB Simav Güney Secondary School. The pre-test and post-test data of the study and control groups were obtained by using the Self-Efficacy Scale for Children (SESC) (Telef, 2011) and Problem Solving Inventory for Children at the Level of Primary Education (PSIC) (Serin et al. 2010). The study group participated in 8 weeks of table tennis training as of the week following the pre-test measurement. In the analysis of the data, the Mann-Whitney U test, which is the non-parametric equivalent of independent sample t-test, was used.

RESULTS According to the results, although there was no difference between the groups when the pretest data of the SECS of the study and control groups were compared, it was seen that the study group scored significantly higher in the post-test data in the academic and emotional self-efficacy subscales ($p < .01$). In the comparison of PSIC between the groups, it was found that there was a significant difference in the pre-test results in the subdimension of self-control, however, the post-test results showed a higher significant difference between the groups ($p < .01$).

CONCLUSION In conclusion, it has been shown that 8-weeks table tennis exercises positively affect children's self-efficacy perceptions, yet do not affect problem-solving skills as expected.

SB711

BEDEN EĞİTİMİ VE SPOR YÜKSEKOKULU ÖĞRENCİLERİNİN ALGILANAN STRES DÜZEYLERİ İLE EGZERSİZ BAĞIMLILIKLARI ARASINDAKİ İLİŞKİNİN İNCELENMESİ

***[1]Didem Gülçin KAYA*, [1]Bijen FİLİZ, [1]Yücel OCAK**

[1]Afyon Kocatepe Üniversitesi, AFYONKARAHİSAR

***Email :** didemkemec@gmail.com, bijenfiliz@aku.edu.tr, yocak@aku.edu.tr*

Giriş ve Amaç: Stres, bireyleri fiziksel, sosyal vb. etkilerle iyi olma halinden uzaklaştıran bir problem durumudur. Bu problem durumunu ortadan kaldırabilecek faktörlerden biri ise egzersizdir. Ancak yapılan egzersiz, bağımlılık düzeyinde olduğunda stresi daha fazla tetiklemesi beklenilmektedir. Bu anlamda gelecek nesilleri egzersize yönlendirecek olan Beden Eğitimi ve Spor Yüksekokulu (BESYO) öğrencilerinin algılanan stres ve egzersiz bağımlılık düzeyleri önem arz etmektedir. Dolayısıyla çalışmada, BESYO öğrencilerinin algılanan stres ile egzersiz bağımlılık düzeyleri arasındaki ilişkinin farklı değişkenlere göre incelenmesi amaçlanmıştır.

Yöntem: Araştırmada, ilişkisel tarama yöntemi kullanılmıştır. Araştırma grubunu, 2018-2019 akademik yılı Afyon Kocatepe Üniversitesi Beden Eğitimi ve Spor Yüksekokulu'nda öğrenim gören basit tesadüfi örnekleme yöntemiyle seçilen 127'si (%49.8) kadın, 128'si (%50.2) erkek olmak üzere toplam 255 öğrenci oluşturmuştur. Veri toplama aracı olarak "Kişisel Bilgi Formu", "Algılanan Stres Düzeyi Ölçeği" ve "Egzersiz Bağımlılığı Ölçeği" kullanılmıştır. Verilerin değerlendirilmesinde demografik özelliklere ilişkin bulgular için frekans ve yüzde analizi, ilişkisiz ölçümlerde ortalama puanların karşılaştırılması için Varyans analizi (tek yönlü ANOVA, t testi), anlamlı farklılığı belirlemek için Tukey testi, alt boyutlar arasındaki ilişkiyi incelemek için Pearson Kolerasyon Çarpımı analizinden yararlanılmıştır.

Bulgular ve Sonuç: Araştırmanın sonucunda cinsiyet ve sınıf değişkenlerine göre BESYO öğrencilerinin algılanan stres ve egzersiz bağımlılık düzeylerinde anlamlı bir farklılığa rastlanmamıştır. Bölüm değişkeni açısından aşırı odaklanma ve duygu değişimi alt boyutunda anlamlı bir farklılık bulunmuş olup; Beden Eğitimi ve Spor Öğretmenliği Bölümü öğrencilerinin Antrenörlük Eğitimi ve Rekreasyon Bölümü öğrencilerine oranla mutlu olmak, kendilerini motive etmek için daha fazla egzersiz yaptıkları, egzersiz materyallerine daha fazla para harcadıkları tespit edilmiştir. Yaş değişkenine göre algılanan stres düzeyinde anlamlı bir farklılık görülmüş ve bu anlamlı farklılığın 20-21 yaş lehine olduğu saptanmıştır. Bunun yanı sıra algılanan stres düzeyi yükseldikçe erteleme ve çatışma davranışlarının da arttığı, bireylerin egzersiz yapma durumunun tutku boyutuna ulaştığında duygu değişimlerinin de pozitif yönde arttığı ve aşırı odaklanma yaşandığı kaydedilmiştir.

Anahtar Kelimeler: Beden eğitimi, Egzersiz bağımlılığı, Öğrenci, Spor, Stres.

INVESTIGATION OF THE RELATIONSHIP BETWEEN PERCEIVED STRESS LEVELS AND EXERCISE ADDICTIONS OF SCHOOL OF PHYSICAL EDUCATION AND SPORTS STUDENTS

Introduction and Purpose: Stress is the problematic condition status who keeps people away from being well with physical or social impressions. Exercise is the only one thing that will remove that problematic status but when the exercise rise to addiction level, its expected to trigger more stress. In this sense, perceived stress and exercise addiction levels of the School of Physical Education and Sports students, which will direct future generations to exercise is important. Therefore, the aim of this study was to investigate the relationship between perceived stress and exercise addiction levels of the students of School of Physical Education and Sports according to different variables.

Methodology: The correlational survey model was used in the research. The research group consist of 255 students, (chosen by simple random sampling method, 127 (49.8%) female and 128 (50.2%) male) who study at the School of Physical Education and Sports at Afyon Kocatepe University during 2018-2019 education period. As data collection tools, Personal Information Form, Perceived Stress Scale and Exercise Addiction Scale were used. In data analysis, for the findings related to demographic features, frequency and percentage analysis; for the comparison of the mean scores in independent measurements, analysis of Variance; for detecting the significant difference, Tukey test; for analysing the relationship between the sub-dimensions, Pearson Correlation Multiplication analysis were used.

Findings and Results: In the end of this research; couldn't find any significant about School of Physical Education and Sports student's stress and addiction of exercise level. There was found of significant difference in the sub-dimension of over-focusing and emotion change in terms of department also it was determined that the students of the School of Physical Education and Sports did more exercise to make yourself happy also motivated themselves. For that students spent more money on exercise materials than the students of the Department of Coaching Education and Recreation Department. A significant difference was observed in the perceived stress level according to the age factor and this significant difference was found to be in on behalf of 20-21 years. In addition, as the perceived stress level increasing, procrastination and conflict behaviors increasing, and when the exercise status of the individuals reaches the passion dimension, emotion changes increase positively and excessive focus is experienced.

Key Words: Physical education, Exercise addiction, Student, Sport, Stress.

SB712

BAZI DEĞİŞKENLER AÇISINDAN SPORCULARIN SPORTMENLİK YÖNELİMİ

[1]Okan Burçak Çelik, [2]Berkan Bozdağ
[1]Gazi Üniversitesi Spor Bilimleri Fakültesi, ANKARA
[2]Amasya Üniversitesi Eğitim Fakültesi, AMASYA
Email : okanburcakcelik@hotmail.com, brknbozdag@gmail.com

Bu araştırmanın amacı Ankara'daki lisanslı sporcuların sportmenlik yönelimini cinsiyet, spor branşı ve yaş değişkenleri bakımından incelemektir. Araştırma nicel araştırma yöntemlerinden betimsel tarama modeliyle tasarlanmıştır. Araştırmanın katılımcılarını 129'u erkek, 80'i kadın, toplam 209 sporcu oluşturmuştur. Sporcuların 58'i bireysel sporlardan, 151'i ise takım sporlarından birini yapmaktadır. Araştırmada veri toplama aracı olarak Sezen-Balçıkanlı (2010) tarafından Türkçe'ye uyarlanan çok boyutlu sportmenlik yönelimi ölçeği kullanılmıştır. Veriler normal dağılım gösterdiği için cinsiyet ve spor branşına ilişkin karşılaştırmalarda t-testi, ilişkisel analizlerde ise Pearson korelasyon testi kullanılmıştır. Araştırma sonucunda, cinsiyet ve spor branşı değişkenlerine göre sporcuların sportmenlik yönelimi ne alt boyutlarda nede sportmenlik yönelimi toplam puanında istatistiksel açıdan anlamlı bir farklılık göstermemiştir. Bunun yanı sıra sporcuların sportmenlik yönelimi toplam puanı ile yaş değişkeni, sosyal normlara uyum alt boyutu ile yaş değişkeni, kurallara ve yönetime saygı alt boyutu ile yaş değişkeni ve sporda sorumluluklara bağlılık alt boyutuyla yaş değişkeni arasında istatistiksel açıdan anlamlı bir ilişki bulunamamıştır. Fakat rakibe saygı ve yaş değişkeni arasında istatistiksel açıdan anlamlı ve pozitif yönde bir ilişki olduğu belirlenmiştir. Sporcuların yaşları arttıkça rakiplerine karşı daha saygılı oldukları söylenebilir. Anahtar Kelimeler: Sporcu, sportmenlik, sportmenlik yönelimi

SPORTSPERSONSHIP ORIENTATION OF ATHLETES IN TERMS OF SOME VARIABLES

The aim of this study is to examine the sportspersonship orientation of licensed athletes in Ankara in terms of gender, sports branch and age variables. The research was designed with descriptive survey model, one of the quantitative research methods. The participants of the study consisted of 209 athletes, 129 male and 80 female. 58 of the athletes play one of the individual sports branches whereas 151 of them play one of the team sports branches. Multidimensional sportspersonship orientation scale adapted to Turkish by Sezen-Balçıkanlı (2010) was used as data collection tool in the study. As the data showed normal distribution, t-test was used for comparisons regarding gender and sports branch, and the Pearson correlation test was used for the relational analyzes. As a result of the study, according to the variables of gender and sports branch, sportspersonship orientation of the athletes didn't show a statistically significant difference neither in the sub- dimensions nor in the total score of sportsmanship orientation. In addition, no statistically significant relationship was found between the total score of athletes' sportspersonship orientation and the age variable, between the social norm compliance sub-dimension and the age variable, between the respect to rules and management sub-dimension and the age variable, and between the commitment to responsibilities in sports sub-dimension and the age variable. However, there was a statistically significant and positive relationship between respect to the opponent and age variable. It can be said that as the age of the athletes increases, they are more respectful to their opponents. Keywords: Athlete, sportspersonship, sportspersonship orientation

SB718

BEDEN EĞİTİMİ VE SPOR ÖĞRETMENİ ADAYLARININ AKADEMİK ÖZ YETERLİK İLE YAŞAM DOYUM DÜZEYLERİ ARASINDAKİ İLİŞKİ

[2]Hasip CANA, [3]Taşkın YILDIZ, [1]Halil İbrahim GENÇ, [1]Salim İbrahim ONBAŞI, [1]Ahmet DÖNMEZ

[1]Sakarya Uygulamalı Bilimler Üniversitesi, Lisansüstü Eğitim Enstitüsü, Beden Eğitimi Ve Spor Öğretmenliği Anabilim Dalı
[2]Sakarya Uygulamalı Bilimler Üniversitesi, Turizm Meslek Yüksekokulu
[3]MEB, Beden Eğitimi Ve Spor Öğretmeni

Email : *, , , drsalim1649@gmail.com,*

Giriş ve Amaç: Bir öğretmenin neyi ne kadar yapacağını bilmesi eksik yönlerinin farkın olması önemlidir. Bu noktada akademik öz-yeterlik eğitimin içerisine girmektedir. Akademik öz-yeterliği etkiyen unsurlar arasında yaşam doyumunun olduğu düşünülmektedir. Bu nedenle yaşam doyumunun akademik öz yeterliği ne derecede etkilediğini bilmek ve bu noktada yapılacak çalışmalara ışık tutmanın önemli olacağı düşünülmüştür. Bu bilgilerden hareketle bu araştırmanın amacı; beden eğitimi ve spor öğretmeni adaylarının akademik öz yeterlik ile yaşam doyum düzeyleri arasındaki ilişkiyi incelemektir.

Yöntem: İlişkisel tarama modelinde dizayn edilen araştırmaya 2018-2019 eğitim-öğretim güz döneminde SUBÜ Spor Bilimleri Fakültesinde öğrenim gören beden eğitimi ve spor öğretmeni adaylarından 33 kadın, 114 erkek toplam 147 kişi katılmıştır. Veri toplama aracı olarak Jerusalem ve Schwarzer (1981) tarafından geliştirilen Yılmaz, Gürçay ve Ekici (2007) tarafından Türkçe'ye uyarlanan "Akademik Öz Yeterlik Ölçeği", Diener ve diğ., (1985) tarafından geliştirilen Köker (1991) tarafından Türkçeye uyarlanan "Yaşam Doyumu Ölçeği" ve "Kişisel Bilgi Formu" kullanılmıştır. Veriler normal dağılıma uygun olduğu için parametrik testler ile çözümlenmiştir. İstatistiksel analizlerde betimsel istatistikler, bağımsız gruplar t-testi, tek yönlü varyans analizi ve pearson korelasyon analizi kullanılmıştır.

Bulgular: Akademik öz yeterlik puanlarının cinsiyet ve sınıf düzeyine göre anlamlı farklılık gösterdiği tespit edilmiştir ($p<.05$). Benzer şekilde yaşam doyum düzeyi puanlarının da cinsiyete göre anlamlı farklılık gösterdiği ($p<.05$); sınıf düzeyine göre ise anlamlı farklılık göstermediği saptanmıştır ($p>.05$). Öte yandan akademik öz yeterlik ile yaşam doyum düzeyleri arasında istatistiksel olarak düşük düzeyde anlamlı bir ilişki tespit edilmiştir ($p<.05$). Ayrıca yaşam doyumunun akademik öz yeterliğin anlamlı bir yordayıcısı olduğu saptanmıştır.

Sonuç: Beden eğitimi ve spor öğretmeni adaylarının akademik öz yeterlik ile yaşam doyum düzeyleri arasında düşük düzeyde de olsa ilişkili olduğu tespit edilmiştir.

Anahtar Kelimeler: Beden eğitimi ve spor öğretmeni adayı, akademik öz-yeterlik, yaşam doyumu

THE RELATIONSHIP BETWEEN ACADEMIC SELF-EFFICASY AND LIFE SATISFACTION LEVELS OF PHYSICAL EDUCATION AND SPORT TEACHER CANDIDATES

Introduction and Aim: It is important for a teacher to know what to do and their imperfections. At this point, academic self-efficacy is included in education. Life satisfaction is thought to be among the factors affecting academic self-efficacy. Therefore, it is important to know to what extent life satisfaction affects academic self-efficacy and to shed light on the studies to be done at this point. Based on this information, the aim of this study is to investigate the relationship between academic self-efficacy and life satisfaction levels of physical education and sports teacher candidates.

Method: 147 candidates, 114 male and 33 females, studying in SUBU Faculty of Sport Sciences in 2018-2019 Fall semester, participated in the study designed in relational screening model. As data collection tools, “Academic Self-Efficacy Scale", "Satisfaction with Life Scale", and "Personal Information Form" were used. The data were analyzed by parametric tests since they were suitable for normal distribution. Descriptive statistics, independent groups t-test, one-way analysis of variance and Pearson correlation analysis were used for statistical analysis.

Findings: It was found that academic self-efficacy scores differed significantly according to gender and grade level ($p < .05$). Similarly, life satisfaction scores were found to be significantly different according to gender ($p < .05$), but not for grade levels ($p > .05$). On the other hand, a statistically significant low-level relationship was found between academic self-efficacy and life satisfaction levels ($p < .05$). In addition, life satisfaction was a significant predictor of academic self-efficacy.

Conclusion: It has been found that there is a low level of relationship between academic self-efficacy and life satisfaction levels of physical education and sports teacher candidates.

Keywords: Physical education and sports teacher candidate, academic self-efficacy, life satisfaction

SB719

DUYGUSAL ZEKA İLE YAŞAM DOYUMU ARASINDAKİ İLİŞKİ: BEDEN EĞİTİMİ VE SPOR ÖĞRETMENİ ADAYLARI ÜZERİNE BİR ARAŞTIRMA

[2]Murat SARIKABAK, [3]Hasip CANA, [4]Cengiz BAYKARA, [4]Ahmet DÖNMEZ, [1]Salim İbrahim ONBAŞI

[1]Sakarya Uygulamalı Bilimler Üniversitesi, Beden Eğitimi Ve Spor Öğretmenliği Anabilim Dalı
[2]Bartın Üniversitesi, Spor Bilimleri Fakültesi
[3]Sakarya Uygulamalı Bilimler Üniversitesi, Turizm Meslek Yüksekokulu
[4]Sakarya Uygulamalı Bilimler Üniversitesi, Lisansüstü Eğitim Enstitüsü, Beden Eğitimi Ve Spor Öğretmenliği Anabilim Dalı

Email : *, , , , drsalim1649@gmail.com*

Giriş ve Amaç: Bireyin duygularını tanıması ve yönetmesi yani duygularının farkında olması ve bilinçli bir şekilde hayatta uygulaması bireyin yaşam kalitesini ve buna bağlı olarak yaşam doyumunu arttırmaktadır. Ülkenin yarınlarını yetiştiren öğretmenlerin öğrenim gördükleri süreçte duygusal zekası ile yaşam doyumunun bilinmesi ve bu doğrultuda çalışmaların yapılmasının önemli olacağı düşünülmektedir. Bu nedenle çalışmanın amacı; beden eğitimi ve spor öğretmeni adaylarının duygusal zeka ile yaşam doyum düzeyleri arasındaki ilişkinin incelenmesidir.

Yöntem: İlişkisel tarama modeliyle tasarlanan araştırmaya 2018-2019 eğitim-öğretim yılında Sakarya Uygulamalı Bilimler ve Bartın Üniversitesinde öğrenim gören öğrencilerden kolayda örnekleme yoluyla seçilen 72 kadın, 205 erkek toplam 277 kişi katılmıştır. Veriler Schutte ve diğ., (1998) tarafından geliştirilen, Austin ve diğ., (2004) tarafından revize edilen Türkçe uyarlaması Tatar, Tok ve Saltukoğlu (2011) tarafından yapılan "Duygusal Zeka Ölçeği", Diener ve diğ., tarafından (1985) geliştirilen Köker (1991) tarafından Türkçeye uyarlanan "Yaşam Doyumu Ölçeği" ve "Kişisel Bilgi Formuyla" toplanmıştır. Normal dağılım gösteren verilere parametrik testler uygulanmıştır. Veriler betimsel istatistikler, bağımsız gruplar t-testi, tek yönlü varyans analizi ve pearson korelasyon analizleri ile çözümlenmiştir.

Bulgular ve Sonuç: Duygusal zeka düzeylerinin cinsiyete göre karşılaştırılmasında iyimserlik/ruh halinin düzenlenmesi, duyguların kullanımı, duyguların değerlendirilmesi ve duygusal zeka toplam puanlarında; sınıf düzeylerine göre karşılaştırılmasında ise duyguların kullanımında anlamlı farklılıklar saptanmıştır ($p<.05$). Benzer şekilde yaşam doyum düzeyi puanlarında cinsiyete ve sınıf düzeylerine göre karşılaştırılmasında anlamlı farklılıklar tespit edilmiştir ($p<.05$). Aile aylık gelir düzeyleri ile duygusal zeka alt boyutları ve toplam puanları arasında anlamlı bir ilişkiye rastlanılmazken ($p>.05$); aile aylık gelir düzeyi ile yaşam doyum düzeyi puanları arasında anlamlı bir ilişki olduğu saptanmıştır ($p<.05$). İyimserlik/ruh halinin düzenlenmesi ve duygusal zeka toplam puanı ile yaşam doyum düzeyi arasında pozitif yönde anlamlı ilişkiler tespit edilirken ($p<.05$); duyguların kullanılması ve duyguların değerlendirilmesi ile yaşam doyum düzeyleri arasında anlamlı ilişki tespit edilmemiştir ($p>.05$).

Anahtar Kelimeler: Beden eğitimi ve spor öğretmeni adayı, duygusal zeka, yaşam doyumu

THE RELATIONSHIP BETWEEN EMOTIONAL INTELLIGENCE AND SATISFACTION WITH LIFE: A RESEARCH ON CANDIDATES OF PHYSICAL EDUCATION AND SPORT TEACHER

Introduction and aim: The individual's recognition and management of their emotions, to be aware of their emotions and their application in life consciously, increases the life's quality and consequently their life satisfaction. The aim of this study is to investigate the relationship between physical education and sports teacher candidates' emotional intelligence and life satisfaction levels.

Method: A total of 277 individuals, 72 females and 205 males, selected by convenience sampling from the students at Sakarya University of Applied Sciences and Bartın University in the 2018-2019 academic year, participated in the study designed with a relational screening model. Data are collected with "Emotional Intelligence Scale “Satisfaction with Life Scale” "Personal Information Form". Parametric tests were applied to the data showing normal distribution. Data were analyzed with descriptive statistics, independent groups t-test, one-way analysis of variance and Pearson correlation analysis.

Findings and Conclusion: In the comparison of emotional intelligence levels according to gender, in the total scores of optimism/mood regulation, use of emotions, evaluation of emotions and emotional intelligence; there were significant differences in the use of emotions when compared to grade levels ($p < .05$). Similarly, there were significant differences in life satisfaction scores according to gender and grade levels ($p < .05$). While there was no significant relationship between the monthly income levels of the family and the subscales and total scores of the emotional intelligence ($p > .05$), it was found that there was a significant relationship between the monthly income level of the family and life satisfaction levels ($p < .05$). While there was a positive correlation between the level of optimism/mood regulation, emotional intelligence total score and life satisfaction ($p < .05$), no significant relationship was found between the use of emotions and evaluation of emotions, life satisfaction levels ($p > .05$).

Keywords: Physical education and sports teacher candidate, emotional intelligence, life satisfaction

SB725

ORTAOKUL ÖĞRENCİLERİNİN ÖZ YETERLİK İLE YALNIZLIK DÜZEYLERİ ARASINDAKİ İLİŞKİ

[2]Bahriye Müge İNANIR, [3]Gülşah HALBİŞ, [1]Tuncay KIRKALTI, [3]Murat AKTAŞ, [2]Burak AKTAŞ

[1]Kocaeli Üniversitesi, Sağlık Bilimleri Enstitüsü, Beden Eğitimi Ve Spor Anabilim Dalı
[2]Sakarya Uygulamalı Bilimler Üniversitesi, Beden Eğitimi Ve Spor Öğretmenliği Anabilim Dalı
[3]Sakarya Uygulamalı Bilimler Üniversitesi, Lisansüstü Eğitim Enstitüsü, Spor Yöneticiliği Anabilim Dalı

Email : *, , tuncay.kirkalti@gmail.com, ,*

Amaç: Bu çalışmanın amacı; ortaokul öğrencilerinin öz yeterlik ile yalnızlık düzeyleri arasındaki ilişkiyi incelemektir.

Yöntem: Çalışmada ilişkisel tarama modeli kullanılmıştır. Çalışma grubunu 2019-2020 eğitim-öğretim güz dönemindeki Sakarya ilindeki iki farklı ortaokullarda öğrenim gören öğrenciler oluşturmuştur. Veri toplama aracı olarak Muris (2001) tarafından geliştirilen Telef ve Karaca (2012) tarafından Türkçe' ye uyarlanan Çocuklar İçin Öz Yeterlik Ölçeği" Asher ve Wheeler (1985) tarafından geliştirilen Kaya (2005) tarafından Türkçe' ye uyarlanan Çocuklar İçin Yalnızlık Ölçeği" ve "Kişisel Bilgi Formu" kullanılmıştır. Öğrencilerden toplanan verileri analiz etmeden önce normallik testi yapılmış ve verilerin normal dağılıma uygun olduğu tespit edilmiştir. İstatistiksel analizlerde bağımsız gruplar t- testi, tek yönlü varyans analizi ve pearson korelasyon kullanılmıştır.

Bulgular: Araştırma bulguları incelendiğinde öğrencilerin cinsiyetlerine göre akademik öz yeterlik, sosyal öz yeterlik, duygusal öz yeterlik, genel öz yeterlik ve yalnızlık düzeyleri puanlarında anlamlı farklılık elde edilmemiştir ($p>.05$). Sınıf değişkenine göre ise akademik öz yeterlik, duygusal öz yeterlik, genel öz yeterlik ve yalnızlık düzeyleri puanlarında anlamlı farklılık elde edilirken ($p<.05$); sosyal öz yeterlik puanında ise anlamlı farklılık elde edilmemiştir ($p>.05$). Ayrıca spor yılı ile yalnızlık düzeyi arasında negatif yönlü düşük düzeyde anlamlı ilişki tespit edilirken ($p<.05$); akademik, sosyal, duygusal ve genel öz yeterlik puanları ile spor yılı arasında ise anlamlı ilişkiler tespit edilmemiştir ($p>.05$).

Sonuç: Çalışmadan elde edilen sonuçlar neticesinde ortaokul öğrencilerinin akademik, sosyal, duygusal ve genel öz yeterlik ile yalnızlık düzeyleri puanları arasında negatif yönde anlamlı ilişkiler olduğu saptanmıştır ($p<.05$).

Anahtar Kelimeler: Öz yeterlik, yalnızlık, ortaokul, öğrenci

THE RELATIONSHIP BETWEEN SECONDARY SCHOOL STUDENTS' SELF-EFFICASY AND LONELINESS LEVELS

Aim: The aim of this study was to investigate the relationship between self-efficacy and loneliness levels of secondary school students.

Method: Relational screening model was used in the study. The study group consisted of students from two different secondary schools in Sakarya in the fall semester of 2019-2020 academic year. As a data collection tool, "Self-Efficacy Scale for Children" which was developed by Muris (2001) and adapted to Turkish by Telef and Karaca (2012) "Loneliness Scale for Children" developed by Asher and Wheeler (1985) and adapted to Turkish by Kaya (2005) and "Personal Information Form" was used. Before analyzing the data collected from the students, normality test was performed, and the data were found to be in accordance with the normal distribution. Independent groups t- test, one-way analysis of variance and Pearson correlation were used for statistical analysis.

Findings: When the findings of the study were examined, no significant difference was found in the scores of academic self-efficacy, social self-efficacy, emotional self-efficacy, general self-efficacy and loneliness levels according to gender ($p> .05$). According to the

class variable, significant differences were found in academic self-efficacy, emotional self-efficacy, general self-efficacy and loneliness levels ($p < .05$), whereas no significant difference was found in social self-efficacy scores ($p > .05$). A significant low-level negative correlation was found between sport year and loneliness level ($p < .05$), but no significant relationship was found between academic, social, emotional and general self-efficacy scores and sport year ($p > .05$).

Conclusion: As a result of the study, it was found that there was a significant negative correlation between academic, social, emotional and general self-efficacy and loneliness scores of secondary school students ($p < .05$).

Keywords: Self-efficacy, loneliness, secondary school, student

SB726

BİLİŞSEL ESNEKLİK İLE YAŞAMIN ANLAMI ARASINDAKİ İLİŞKİ: SPOR BİLİMLERİ FAKÜLTESİ ÖĞRENCİLERİ ÜZERİNE BİR ARAŞTIRMA

[1]Nuriye Şeyma KARA, [2]Mehmet Çağrı ÇETİN, [1]Ahmet DÖNMEZ, [1]Musab ÇAĞIN

[1]Sakarya Uygulamalı Bilimler Üniversitesi, Lisansüstü Eğitim Enstitüsü, Beden Eğitimi Ve Spor Öğretmenliği Anabilim Dalı
[2]Mersin Üniversitesi, Beden Eğitimi Ve Spor Yüksekokulu

Email : *, , , msbcgn7@gmail.com*

Giriş ve Amaç: Bireyin yaşamdan çıkardığı anlam olayları değerlendiriş biçimiyle bilişsel esneklikle ilişkilidir. Çünkü bireyin bir problem karşısında durumu değerlendirme biçimi kişinin yaşama daha pozitif ve ılımlı bakmasını sağlayabilir. Bu bilgiler ışığında çalışmanın amacı; spor bilimleri fakültesinde öğrenim gören öğrencilerin bilişsel esneklik ile yaşamın anlamı düzeyleri arasındaki ilişkinin incelenmesidir.

Yöntem: Araştırma ilişkisel tarama modeli kullanılarak 2018-2019 SUBÜ Spor Bilimleri Fakültesi öğrencileri üzerinde gerçekleştirilmiştir. Araştırmaya kolayda örnekleme yoluyla seçilen 44 kadın, 108 erkek toplam 152 öğrenci katılmıştır. Veri toplama aracı olarak Bilgin (2009) tarafından geliştirilen "Bilişsel Esneklik Ölçeği" Steger, Frazier, Oishi ve Kaler (2006) tarafından geliştirilen Türkçe uyarlaması Demirdağ ve Kalafat (2015) tarafından yapılan "Yaşamın Anlamı Ölçeği" ve "Kişisel Bilgi Formu" kullanılmıştır. Normal dağılım gösteren verilere parametrik testler uygulanmıştır. Veriler betimsel istatistikler, bağımsız gruplar t-testi, ve pearson korelasyon analizleri kullanılarak çözümlenmiştir.

Bulgular: Öğrencilerin bilişsel esneklik ve yaşamın anlamı alt boyut puanları cinsiyete ve spor yapma durumlarına göre anlamlı farklılık göstermemiştir ($p>.05$). Öğrencilerin bilişsel esneklik puanları ile yaşları arasında anlamlı ilişki tespit edilmemiştir ($p>.05$). Yaş ile var olan anlam arasında ise pozitif yönde anlamlı ilişki tespit edilirken ($p<.05$); bulunmaya çalışılan anlam ile yaş arasında ise anlamlı ilişki tespit edilmemiştir ($p>.05$).

Sonuç: Öğrencilerin bilişsel esneklik puanları ile var olan anlam arasında pozitif düzeyde anlamlı bir ilişki tespit edilirken ($p<.05$); bilişsel esneklik puanları ile bulunmaya çalışılan anlam arasında ise anlamlı bir ilişki tespit edilmemiştir ($p>.05$).

Anahtar Kelimeler: Bilişsel esneklik, yaşamın anlamı, öğrenci

THE RELATIONSHIP BETWEEN COGNITIVE FLEXIBILITY AND THE MEANING OF LIFE: A RESEARCH ON STUDENTS OF THE FACULTY OF SPORT SCIENCES

Introduction and aim: The meaning an individual derives from life is related to the way s/he evaluates events and cognitive flexibility. The way an individual evaluates the situation in the face of a problem can make one look at life more positively and moderately. In the light of this information, the aim of this study is to investigate the relationship between cognitive flexibility and meaning of life levels of students studying in the faculty of sports sciences.

Method: The research was conducted on 2018-2019 SUBU Faculty of Sport Sciences students using relational screening model. A total of 152 students, 44 females and 108 males, selected by simple sampling, participated in the research. As a data collection tool, "Cognitive Flexibility Scale" developed by Bilgin (2009), "Meaning of Life Scale" developed by Steger, Frazier, Oishi and Kaler (2006) and translated by Demirdag and Kalafat (2015) and "Personal Information Form" were used. Parametric tests were applied to the data

showing normal distribution. Data were analyzed using descriptive statistics, independent groups t-test and Pearson correlation analysis.

Findings: The students' cognitive flexibility and meaning of life subscale scores did not differ significantly according to gender and sporting status (p> .05). There was no significant relationship between cognitive flexibility scores and age of students (p> .05). There was a positive correlation between age and existing meaning (p <.05), but there was no significant relationship between age and meaning (p> .05).

Conclusion: While there was a positive correlation between cognitive flexibility scores and existing meaning (p <.05), there was no significant relationship between cognitive flexibility scores and wanted meaning (p> .05).

Keywords: Cognitive flexibility, meaning of life, student

SB740

Türk Sporcuların Değerleri, Tutumları ve Davranışları Arasındaki İlişkilerin İncelenmesi

[1]Bahri Gürpınar, [2]Maria Kavussanu, [2]Christopher Ring

[1]Akdeniz Üniversitesi Spor Bilimleri Fakültesi Beden Eğitimi Ve Spor Eğitimi Bölümü, Antalya
[2]University Of Birmingham, School Of Sport, Exercise And Rehabilitation Sciences, Birmingham UK

Email : *bahrigurpinar@yahoo.com, m.kavussanu@bham.ac.uk, c.m.ring@bham.ac.uk*

Giriş Bu araştırma, İngiliz ve Türk sporcu öğrencilerin verilerini içeren bir kültürler arası çalışmanın ikinci kısmıdır. Bu araştırmanın amacı, Türk sporcu öğrencilerin değerleri, tutumları ve davranışları arasındaki ilişkilerin araştırılmasıdır.

Yöntem Altyapı Sporlarında Değerler Ölçeği-2 (YSVQ-2), Altyapı Sporlarında Ahlaki Karar Alma Tutumları Ölçeği (AMDYSQ), Sporda Prososyal ve Antisosyal Davranış Ölçeği (PABSS) ve Sporda Ahlaktan Uzaklaşma Ölçeği Kısa Formu (MDSS- S) veri toplama araçları olarak kullanılmıştır. Ölçekler farklı sporlardan 233 (104 kadın 129 erkek) sporcuya uygulanmıştır. Sporcuların yaşları 16-22 arasındadır. Yaş ortalaması ise 18,20 ± 1,90 yıldır. Ortalama spor deneyimi 8,11 ± 3,12 yıldır. Veriler Antalya, Alanya, Isparta ve Burdur'da yaşayan sporculardan toplanmıştır.

Bulgular Sporcu öğrencilerin ahlak (4,31) ve yetkinlik (4,69) değerleri puanları daha yüksek ortalamalara sahip iken statü (2,79) değeri puanının ortalama bir değere sahip olduğu belirlenmiştir. Bu sonuca paralel olarak, sporcuların Adilce Kazanmayı Koruma Tutum puanları yüksek iken (4,46), hile tutumları düşüktür (1,91). Aynı zamanda takım arkadaşlarına ve rakiplere karşı olumlu davranışlar, antisosyal davranışlardan daha yüksek olarak ortaya çıkmıştır. 8 ahlaktan uzaklaşma mekanizması arasında, sporcular en çok sorumluluğun dağılması mekanizmasını (3,83) ve en az olarak da sonuçların saptırılması (2,00) mekanizmasını kullanmaktadırlar.

Sonuçlar Sonuç olarak, Türk sporcuların olumlu değer, tutum ve davranış puanlarının olumsuz olanlardan daha yüksek olduğu sonucuna varılmıştır. Ayrıca sporcuların değerleri, tutumları ve davranışları arasında pozitif ve negatif yönde anlamlı ilişkiler bulunmuştur.

Anahtar Kelimeler: Değerler, tutumlar, davranışlar, ahlaktan uzaklaşma, spor

Investigation of the Relationships between values, attitudes and behaviors of Turkish Athletes

Introduction This research is the second part of a cross-cultural study that includes data of English and Turkish student athletes. The aim of this research is the investigation of the relationships between values, attitudes and behaviors of Turkish student athletes.

Method The Youth Sport Values Questionnaire-2 (YSVQ-2), Attitudes to Moral Decision-making in Youth Sport Questionnaire (AMDYSQ), The prosocial and antisocial behavior in sport scale (PABSS) and the moral disengagement in sport scale–short (MDSS-S) used as data collection tools. The questionnaires were administered to 233 (104 female 129 male) athletes from different types of sports. The athletes were aged between 16-22 years old. The mean age was 18,20±1.90. The mean sport experience was 8,11±3,12. Data were collected from the athletes who live in Antalya, Alanya, Isparta ve Burdur.

Results It was determined that the moral (4,31) and competence (4,69) values of the students athletes had higher averages whereas status (2,79) value score were found to be average. Parallel to this result, the Keep Winning in Proportion attitude of the athletes received a high average (4,46), while the cheating were low (1,91). At the same time, prosocial behaviors to team mates and

opponnets were higher than antisocial behaviors. Between the 8 moral disengagement mechanisms athletes mostly use diffusion of responsibility (3,83) and lessly use distortion of consequences (2,00).

Conclusion As a result, it has been concluded that the positive value, attitude and behavior scores of Turkish athletes are higher than the negative ones. Also there are some positive and negative significant correlations found between the values,attitudes and behaviors of the athletes.

Keywords: Values, attitudes, behaviors, moral disengagement, sport

SB743

KANO SPORCULARININ ZİHİNSEL DAYANIKLILIK DÜZEYLERİNİN ARAŞTIRILMASI

[1]Öztürk Kuru, [1]Arslan Kalkavan

[1]Recep Tayyip Erdoğan Üniversitesi, RİZE

Email : *ozturk_kuru18@erdogan.edu.tr, arslan.kalkavan@erdogan.edu.tr*

KANO SPORCULARININ ZİHİNSEL DAYANIKLILIK DÜZEYLERİNİN ARAŞTIRILMASI

Öztürk KURU1 & Arslan KALKAVAN2

1Recep Tayyip Erdoğan Üniversitesi, Sağlık Bilimleri Enstitüsü, Beden Eğitimi ve Spor ABD, ozturk_kuru18@erdogan.edu.tr 2Recep Tayyip Erdoğan Üniversitesi, Beden Eğitimi ve Spor Yüksekokulu, arslan.kalkavan@erdogan.edu.tr

ÖZET Takım ve bireysel spor dallarında önemli olmakla beraber mücadele sporlarında da özellikle Kano gibi sporcunun kendi, rakibi ve doğa ile mücadelesinin üst düzeyde sergilendiği spor dallarında zihinsel dayanıklılık önem arz etmektedir. Bu çalışmada 2019 sezonu Durgunsu Kano Türkiye Şampiyonası gibi üst düzeyde mücadelenin sergilendiği yarışmalara katılan Kano sporcularının zihinsel dayanıklılıklarının araştırılması amaçlanmıştır. Kano sporcularının zihinsel dayanıklılıklarını araştırmak için 24-26 Temmuz 2019 tarihleri arasında Eskişehir'de yapılan Durgunsu Kano Türkiye Şampiyonasına katılan sporculara "Sporda Zihinsel Dayanıklılık Ölçeği" uygulandı. Ölçeği eksiksiz dolduran 81 sporcuya ait veriler çalışma için değerlendirildi. Sheard ve arkadaşları (2009) tarafından geliştirilen, "Sporda Zihinsel Dayanıklılık Ölçeği" (sport mental toughness questionnaire) 14 madde ve 3 alt boyuttan oluşmaktadır (Confidence, Constancy, Control). Sporda Zihinsel Dayanıklılık Ölçeğinin Türkçe uyarlaması Altıntaş ve Koruç (2017) tarafından yapıldı. Dörtlü Likert yapıda olan ölçekte toplamda 14 soru ve Genel zihinsel dayanıklılığın yanı sıra üç alt boyut (Güven 0.72, Devamlılık 0.71 ve Kontrol 0.66) bulunmaktadır. Ölçekten elde edilen verilere öncelikli olarak normallik testi uygulandı. Verilerin dağılımına bakılarak; Cinsiyet, kano kategorisi ve millilik durumu değişkenlerine göre yapılan karşılaştırmada t-testi uygulandı. Yaş ve yarışma mesafesine göre yapılan karşılaştırmalarda ise tek yönlü anova testi uygulandı. Anlamlı bulunan farklılıklar için ise 2. Seviye test olarak (post-hoc) testi olan Tukey-HSD testi uygulandı. Sonuç olarak; Uzun mesafede yarışan kano sporcularının kısa mesafede yarışan kano sporcularına göre daha rahat hissettiklerini ve beklenmeyen durumlar karşısında soğuk kanlılıklarını koruyabildikleri söylenebilir. Aynı zamanda Kayak (K) kategorisindeki sporcuların Canoe (C) kategorisinde yarışan sporculara göre zor durumlarda yeteneklerine daha fazla inandıkları ve kendilerine olan güven duygularının daha iyi olduğu söylenebilir. Anahtar Kelimeler: Kano, Spor, Zihinsel Dayanıklılık.

INVESTIGATION OF MENTAL TOUGHNESS LEVELS OF CANOE ATHLETES

INVESTIGATION OF MENTAL TOUGHNESS LEVELS OF CANOE ATHLETES ABSTRACT Along with being important in team and individual sports branches, mental toughness is of particular importance in the struggle sports, especially for the sport branches such as canoeing where the athletes fight at a high level against himself, rival and nature. The aim of this study is to investigate the mental resilience of Canoe athletes participating in high level competition competitions such as the 2019 Canoe Sprint Turkish championship. In order to investigate the mental toughness of the canoe athletes the "Sport Mental Strength Scale" was applied to the athletes participated in the Canoe Sprint Turkey Championship held in Eskişehir Between 24-26 July 2019. The data of 81 athletes who completely filled the scale were evaluated for the study. The Sports Mental Toughness Questionnaire, developed by Sheard et al. (2009), consists of 14 items and 3 sub-dimensions (Confidence, Constancy and Control). The Turkish adaptation of the sport mental toughness questionnaire was developed by Altıntaş and Koruç (2017). The Likert type scale (quaternary) has 14 questions in total and three sub-dimensions (Confidence 0.72, Continuity 0.71 and Control 0.66). Besides General mental toughness. Firstly, a normality test was applied to the data obtained from the scale. Considering the distribution of the data, t-test was applied to compare the gender,

canoe category and national athlete status variable. In order to compare the age and competition distance, a one-way ANOVA test was performed. Tukey-HSD test, which is a post-hoc test, was used for significant differences. As a result; It can be said that the canoe athletes competing at long distances feel more comfortable than the other athletes who competing at short distances, and can maintain their cold bloodiness in case of unexpected situations. It can also be said that athletes in the Kayak (K) Category believe more in their ability in difficult situations than athletes competing in the Canoe (C) category, and have a better sense of self-confidence. Keywords: Canoe, Sports, Mental Toughness.

SB757

ÜNİVERSİTE ÖĞRENCİLERİNDE STRES DÜZEYİ VE BENLİK TASARIMI İLİŞKİSİ

[1]Osman İmamoğlu, [1]Pelin Akyol

[1]Ondokuz Mayıs Üniversitesi Samsun

Email : *osmani55@hotmail.com, pakyol@omu.edu.tr*

Üniversite Öğrencilerinde Stres Düzeyi ve Benlik Tasarımı İlişkisi

Amaç: Bu çalışmada üniversite öğrencilerde spor eğitimi alma durumuna göre stres düzeyi ve benlik tasarımı arasındaki ilişki araştırılmıştır. Materyal ve Metot: Çalışmaya toplam 510 üniversite öğrencisi dahil edilmiştir. 18-27 yaş aralığındaki öğrencilerin tam doldurmuş olduğu anketler çalışmada değerlendirilmiştir. Öğrencilerden 240 adeti spor fakültesi ve spor yüksek okulu öğrencileri iken 270 öğrenci eğitim, fen edebiyat ve ilahiyat fakültesi öğrencilerinden oluşmuştur. Öğrencilerin algılanan Stres Düzeyleri Ölçeği ve Benlik Tasarım Envanteri uygulanmıştır. İstatistiksel işlemlerde Student-t testi kullanılmıştır. Bulgular: Cinsiyete göre kadın ve erkekler arasında stres puanında anlamlı derecede farklılık tespit edilirken ($p<0,05$) benlik tasarımı puanında farklılık tespit edilmemiştir ($p<0,05$). Diğer fakültelerin öğrencilerine göre Spor eğitimi alanlarda stres puanı düşük iken benlik tasarımı puanları daha yüksektir ($p<0,01$). Stres düzeyi ve benlik tasarımı arasında anlamlı derecede ilişki tespit edilmiştir ($p<0,001$). Sonuç: Üniversite öğrencilerinde cinsiyete göre stres puanı değişmekte iken benlik tasarımları puanının değişmediği tespit edilmiştir. Stres seviyesinin spor alanların spor eğitimi almayanlara göre daha düşük olduğu ve kendilerini daha yeterli gördükleri söylenebilir. Spor eğitimi almayan üniversite öğrencilerinde stres seviyesini düşürmek ve kendilerine ait iyi kişilik özelliklerini algılamasının artması için spor eğitimi içeren dersler ve kurslara katılım önerilebilir.

Relationship Between Stress Level And Self Design In University Students

Relationship Between Stress Level And Self Design In University Students

Abstract

Objective: The aim of this study was to investigate the status of students' stress level and self-design according to take the university sport education level. Materials and Methods: A total of 510 university students were included in the study. The questionnaires completed by the students between the ages of 18-27 were evaluated in the study. 240 of the students were from the faculties of sports and colleges sports, whereas 270 students were from the faculties of education, science, literature and theology. Perceived stress levels scale and Self Design Inventory were applied. Student-t test was used in statistical procedures. Results: While there was a significant difference in stress score between men and women according to gender ($p<0.05$), there was no difference in self-design score ($p <0.05$). Compared to the students of other faculties, stress scores were lower in the students who received sports education, while self-design scores were higher ($p <0.01$). There was a significant relationship between stress level and self-design ($p <0.001$). Conclusion: It was found that while university students' stress score changes according to gender, self-design score does not change. It can be said that stress level of sports education student is lower than those who do not have sports education and they consider themselves more adequate. University students who do not have sports education may be offered to participate in courses and courses involving sports education in order to reduce stress level and increase their perception of their good personality traits. Key words: Sport, Stress level, Self-design

SB758

AMATÖR FUTBOLCULARIN EĞİTİM DURUMUNA GÖRE DURUMLULUK VE SÜREKLİ KAYGI DURUMLARININ ARAŞTIRILMASI

***[1]Pelin Akyol*, [1]Osman İmamoğlu**

[1]Ondokuz Mayıs Üniversitesi Samsun

Email : *pakyol@omu.edu.tr, osmani55@hotmail.com*

Amaç: Bu çalışmada amatör futbolcuların eğitim durumuna göre durumluk ve sürekli kaygı durumlarının araştırılması amaçlanmıştır. Yöntem: Çalışmaya toplam 277 amatör futbolcu gönüllülük esasına göre katılmıştır. Öğrencilerin 132 adeti spor eğitimi almaktadır. Öğrencilerin 145 adeti spor eğitimi almayan üniversite öğrencileridir. Spielberger'in "Sürekli-Durumluk Kaygı Envanteri" uygulanmıştır. İstatistiksel işlemlerde student t- testi kullanılmıştır. Bulgular: Spor eğitimi alan futbolcuların durumluk kaygı puanları diğer amatör futbolculardan daha düşük olması anlamlı idi ($p<0,01$). Spor eğitimi alan öğrencileri ile diğer öğrencilerin süreklilik kaygı puanları arasında anlamlı farklılık tespit edilmemiştir ($p>0,05$). Yine takımlarda kaptanlık görevi yapanların durumluluk kaygı puanları diğer futbolculardan anlamlı derecede yüksek bulunmuştur.($p<0,05$). Kaptan olarak görev yapan ile diğer futbolcuların sürekli kaygı puanları arasında farklılık tespit edilmemiştir ($p>0,05$). Sonuç: Spor eğitimi almanın amatör futbolcularda durumluk kaygı puanını düşürdüğü fakat sürekli kaygı durumunu etkilemediği sonucuna varılmıştır. Amatör futbolcularda durumluk kaygı puanını düşürmek için spor eğitimi ve psikolojik anlamda destekleyici kurslar verilebilir. Anahtar kelimeler: Kaygı, spor eğitimi, amatör futbolcu

Investigation of State and Trait Anxiety of Amateur Football Players According Education Status

Abstract Objective: The aim of this study was to investigate the state of anxiety and trait anxiety of amateur football players according education levels. Methods: A total of 277 amateur football players participated in the study on a voluntary basis. 132 students are receiving sports education. 145 of the students are university students who do not receive sports education. Spielberger's "State-Trait Anxiety Inventory" was applied. Student's t-test was used in statistical procedures. Results: The state anxiety scores of the football players who received sports education were lower than the other amateur football players ($p <0.01$). There was no significant difference between the continuity anxiety scores of the students who received sports education and the other students ($p> 0.05$). Also, the state anxiety scores of the captains were found to be significantly higher than the other players ($p < 0.05$). There was no difference between the continuous anxiety scores of the players who served as captain and other players ($p> 0.05$). Conclusion: It was concluded that taking sports education decreased the state anxiety score in amateur footballers but did not affect the state of continuous anxiety. Sports education and psychological supportive courses can be given to reduce the state anxiety score in amateur football players.

Key Word: Anxiety, Sports Education, Amateur Football Player

SB760

ÜÇ BOYUTLU KİŞİLERARASI ANTRENÖR DAVRANIŞLARI ÖLÇEĞİ'NİN TÜRKÇE FORMUNUN UYARLAMA ÇALIŞMASI

[1]İhsan SARI, [2]F. Hülya AŞÇI

[1]Sakarya Uygulamalı Bilimler Üniversitesi, Spor Bilimleri Fakültesi, Sakarya
[2]Marmara Üniversitesi, Spor Bilimleri Fakültesi

Email : *sariihsan@yahoo.com, fhulya@marmara.edu.tr*

Bu araştırmanın amacı Bhavsar ve ark., (2019) tarafından geliştirilen Üç Boyutlu Kişilerarası Antrenör Davranışları Ölçeği'nin Türkçe versiyonunun geçerliği ve güvenirliğinin test edilmesidir. Ölçekte sporcuların algısına göre antrenör davranışlarının temel psikolojik ihtiyaçları ne derece desteklediği, engellediği ve bu ihtiyaçlara ne derece ilgisiz kaldığı ölçülmektedir. 7'li Likert tipinde olan ölçek 22 madde ve üç alt boyuttan -ihtiyaç destekleyici davranış, ihtiyaç engelleyici davranış ve ihtiyaca ilgisiz davranış- oluşmaktadır. 225 erkek (Xyaş=19.11±4.54) ve 125 kadın (Xyaş=18.04±3.91) olmak üzere toplam 350 (Xyaş=18.74±4.35) sporcu araştırmaya dahil edilmiştir. Katılımcılara Üç Boyutlu Kişilerarası Antrenör Davranışları Ölçeği, Antrenör-Sporcu İlişkisi Envanteri ve Antrenör Davranışları Değerlendirme Ölçeği'nin olumlu ve olumsuz antrenör davranışları alt boyutları uygulanmıştır. Veriler AMOS 20 programında doğrulayıcı faktör analizi ile incelenmiştir. Yakınsak ve ıraksak geçerlik için ölçekler arası Pearson korelasyon analizi yapılmış ve ortalama açıklanan varyans (AVE) değerleri hesaplanmıştır. Güvenirlik Cronbach alfa ve birleşik güvenirlik katsayıları ile değerlendirilmiştir. Bulgulara göre faktör yükleri çok düşük olan 9 ve 10. maddelerin silinmesi ile model uyum indeksleri kabul edilebilir düzeye ulaşmıştır ($\chi 2$/sd= 453.372/165= 2.75; RMSEA= 0,07, NFI= 0.90; NNFI= 0.92, CFI= 0.93, AGFI= 0.85). Ölçeğin "ihtiyaç engelleyici davranış" ve "ihtiyaca ilgisiz davranış" boyutları yakınlık, bağlılık, tamamlayıcılık ve olumlu antrenör davranışları ile negatif ve anlamlı bir ilişki gösterirken (ıraksak geçerlik) olumsuz antrenör davranışları ile pozitif ve anlamlı bir ilişki göstermiştir (yakınsak geçerlik). "İhtiyaç destekleyici davranış" alt boyutu ise yakınlık, bağlılık, tamamlayıcılık ve olumlu antrenör davranışları ile pozitif yönlü ve anlamlı bir ilişki gösterirken (yakınsak geçerlik) olumsuz antrenör davranışları ile negatif ve anlamlı bir ilişki göstermiştir (ıraksak geçerlik). Ayrıca, yakınsak geçerlik için hesaplanan AVE değerleri 0.51 (ilgisiz davranış) ve 0.56 (destekleyici davranış) arasındadır. Cronbach alfa ve birleşik güvenirlik katsayılarının ikisinin de 0.91 (ihtiyaç destekleyici davranış) ve 0.86 (ihtiyaca ilgisiz davranış) arasında olduğu bulunmuştur. Bu bulgulara göre Üç Boyutlu Kişilerarası Antrenör Davranışları Ölçeği'nin Türkçe versiyonunun geçerli ve güvenilir bir ölçme aracı olduğu belirlenmiştir.

TURKISH ADAPTATION OF TRIPARTITE MEASURE OF INTERPERSONAL BEHAVIORS-COACH (TMIB-C)

The aim of this study was to test the validity and reliability of the Turkish version of the Tripartite Measure of Interpersonal Behaviors-Coach (TMIB-C) which was developed by Bhavsar et al. (2019). The scale measures the perception of athletes in terms of what extent coach behaviors support, thwart and indifferent to athletes' basic psychological needs. It is a 7-point Likert type and consists of 22 items with three sub-dimensions-need support, need thwarting, and need indifference-. Two hundred twenty five male (Mage=19.11±4.54) and 125 female (Mage=18.04±3.91), in total 350 (Mage=18.74±4.35) athletes were included in the study with the convenient sampling method. Tripartite Measure of Interpersonal Behaviors-Coach, Coach–Athlete Relationship Questionnaire as well as positive and negative behaviors sub- dimensions of the Coaching Behavior Scale for Sport were administered to the participants. The data were analyzed by confirmatory factor analysis in AMOS 20 software. Pearson correlation coefficients among the variables were determined and average variance extracted (AVE) values were calculated as evidence for convergent and discriminant validities. Reliability was tested by Cronbach's alpha internal consistency and composite reliability coefficients. The findings indicated that model fit indices were at an acceptable level with deletion of the items 9 and 10 which had very low factor loadings ($\chi 2$/df= 453.372/165= 2.75; RMSEA= 0.07, NFI= 0.90; NNFI= 0.92, CFI= 0.93, AGFI= 0.85). The "need thwarting" and "need indifference" sub-dimensions of the

scale negatively and significantly correlated with closeness, commitment, complementarity and positive coaching behaviors (discriminant validity), but these two sub-dimensions had positive and significant correlation with negative coaching behaviors (convergent validity). "Need support" sub-dimension positively and significantly correlated with closeness, commitment, complementarity and positive coaching behaviors (convergent validity), it had a negative and significant correlation with negative coaching behaviors (discriminant validity). In addition, AVE values, calculated for convergent validity, were between 0.51 (need indifference) and 0.56 (need support). Cronbach's alpha and composite reliability coefficients were found to be between 0.91 (need support) and 0.86 (need indifference). It can be concluded that Turkish version of Tripartite Measure of Interpersonal Behaviors-Coach is a valid and reliable instrument.

SB761

BİREYSEL VE TAKIM SPOR BRANŞLARINDA OLAN SPORCULARIN DENGE, REAKSİYON ZAMANI, DİKKAT VE BMI DEĞERLERİNİN KARŞILAŞTIRMASI

[1]Cenab Türkeri, [1]Barışcan Öztürk, [1]Bilgihan Büyüktaş, [1]Demet Öztürk

[1]Çukurova Üniversitesi Beden Eğitimi Ve Spor Yüksekokulu, ADANA

Email : *cenabturkeri@gmail.com, bariscan.ozturk.bc@gmail.com, bilgihanbykts10@gmail.com, demetpolat58@hotmail.com*

Amaç: Bu çalışma, bireysel ve takım spor branşlarında olan sporcularda, statik denge, dinamik denge, reaksiyon zamanı, dikkat ve BMI değerlerinin incelenmesi amacıyla yapılmıştır. Materyal ve Metod: Çalışmaya Adana ilinde lisanslı olarak spor yapan yaşları () olan 78 bireysel sporcu (karate 17, judo 15, cimnastik 14, masa tenisi 12, güreş 20) ve 58 takım sporcusu (hentbol 23, basketbol 13, voleybol 10, futbol 12) gönüllü olarak katılmıştır. Katılımcıların demografik özellikleri için anket formu doldurulmuş ve Bass Stick Statik denge, Y Dinamik denge, Nelson El Reaksiyon Zamanı ve D2 Dikkat testleri uygulanmıştır. Verilerin normallik değerleri Kolmogorov-Smirnov testi ile yapılmış ve normal dağılım gösterdiği için karşılaştırmalarda İndependent t testi kullanılmıştır. Verilerin birbirleriyle olan ilişkilerini belirlemek için Pearson Korelasyon testi uygulanmıştır. Bulgular: Katılımcıların spor yaşları 4,32±1,87 yıl, boylarının 1,59±0,11m, ağırlıklarının 50,18±12,74 kg olduğu, haftada 10,33±4,41 saat antrenman yaptıkları ve BMI değerleri 19,49±3,10 kg/m2 normal aralıkta olduğu ve bireysel sporcularla takım sporcuları arasında fark olmadığı görülmüştür. Bireysel Sporcuların TM 525,42±108,29, TMH 454,04±105,86, KP 182,14±62,53, Reaksiyon Zamanı 0,29±0,06sn, Statik Denge 7,10±4,49sn ve Dinamik Denge 208,37±32,20cm olduğu, Takım Sporcularında TM 500,59±79,70, TMH 382,31±93,60, KP 168,35±56,51, Reaksiyon Zamanı 0,26±0,05sn, Statik Denge 5,68±2,67sn ve Dinamik Denge 187,15±29,99cm olduğu görülmüştür. Sonuç: Yaş arttıkça statik ve dinamik dengenin arttığı ve antrenman saati arttıkça sadece dinamik dengenin arttığı, bireysel sporcuların statik ve dinamik denge durumlarının daha iyi olduğu, takım sporcularının ise reaksiyon zamanlarının ve dikkatlerinin daha iyi olduğu bulunmuştur.

Comparison of Balance, Reaction Time, Attention and Bmi Values in Individual and Team Sports

In this study, we aimed to investigate static and dynamic balance, reaction time, attention and BMI values at the athletes being in the individual and team sport. 78 individual athletes (karate 17, judo 15, Gymnastics 14, table tennis, 12, wrestling 20) and 58 team athletes (handball 23, basketball 13 volleyball 10, football 12) with formal licensed and average ages 13.08±1.36 years were participated as voluntarily. For demographic characteristics, participants have filled in questionnaires and Bass Stick static balance, Y dynamic balance, Nelson hand reaction time and D2 attention test were applied. First, we have applied the Kolmogorov-Smirnov test for normality of the data, the normal distribution is observed and then independent t test was used. In order to see the relationship between data, Pearson's correlation test was applied. The average sporting age of participants was 4.32±1.87 years, height 1.59±0.11m, body weight 50.18±12.74 kg and per week training time 10.33 ± 4.41 hours. In addition, their BMI values were19.49±3.10 kg/m2 which is in the normal range, i.e., no difference between individual and team athletes was observed. It has been observed that for individual athletes, total number of items is 525,42±108,29, total number of errors is 454.04±105.86, concentration performance is 182.14±62.53, reaction rime is 0.29±0.06sec, static balance is 7.10 ± 4.49 sec, dynamic balance is 208.37 ± 32.20 cm. On the other hand, for team athletes, these values were 500.59 ± 79.70, 382.31 ± 93.60, 168.35 ± 56.51, 0.26 ± 0.05 sec, 5.68 ± 2.67 sec and 187.15 ± 29.99 cm, respectively. We have found that while age increased the static and dynamic balance increased, but training time increased solely the dynamic balance increased. In addition, when taking into account the static and dynamic balance, it has been observed that the individual athletes were better than the team athletes but for the reaction

SB764

YARIŞMADA CESARET: SPOR CESARET ÖLÇEĞİ VE FAKTÖR YAPSI GEÇERLİĞİNİN AMERİKA BİRLEŞİK DEVLETLERİNE UYARLANMASI

***[1]Erkut Konter*, [2]Erkut Konter, [3]Alice M.Brawley Newlin, [4]Cynthia L.S.Pury, [4]Anita P. Tam**

[1]Dokuz Eylül Üniversitesi
[2]Dokuz Eylül University, Sport Science Faculty, Department Of Physical Education And Sports Teaching
[3]Gettysburg College, Department Of Management
[4]Clemson University, Department Of Psychology

***Email :** erkut.konter@gmail.com, erkut.konter@gmail.com, abrawley@gettysburg.edu, cpury@g.clemson.edu, atam@g.clemson.edu*

Giriş ve Amaç: Cesaret genellikle sportif çaba ve gayretlerde önemli görülmesine karşın bilimsel olarak araştırmacıların ve uygulamacıların çok az dikkatini çekmiştir (Corlett, 2002; Konter & Ng, 2012). Spor ve yarışmasal aktivitelerde cesareti incelemek için geçerli ve güvenilir ölçüm araçlarına gereksinim vardır. Bu nedenle araştırmanın amacı, orijinal Türkçe Spor Cesaret Ölçeği'nin (SCÖ-31, Konter & Ng, 2012) Amerikan İngilizcesine (Aİ) uyarlanmasıdır. Yöntem: SCÖ-31 ölçüm aracı Türkçe'den Aİ'ne çevrilmiştir (SCÖ-Aİ). Öncelikle dil geçerliği yönergeleri ile ilgili işlemler izlenmiştir. Daha sonrada SCÖ-Aİ; Amerika Birleşik Develerinde (ABD) sporlara veya diğer yarışmasal aktivitelere katılan (örneğin; futbol, Amerikan futbolu, basketbol, cimnastik vb.), 548 üniversite öğrencisine uygulanmıştır (Myaş = 19.02, SD = 1.21).

Bulgular: Doğrulayıcı Faktör Analizlerine (DFA) dayalı olarak, güvenirlikleri düşük olması nedeniyle iki madde ölçekten çıkarılmıştır. Bu değişikliklerle birlikte, SCÖ' nin 31 orijinal maddesinin 29'nun kullanılmasıyla beş faktörlü SCÖ (faktörler: Yetkinlik/Kendine Güven, Kararlılık, Atılganlık, Tehlikeyi Göze Alma/Korkuyla Baş Etme ve Özverili Olma/Kendini Feda Etme) daha iyi uyum ortaya koymuştur, RMSEA = .058 [90% CI = .054, .062]. Ancak, sadece 3 maddesi kalan Kendini Feda Etme faktörü, diğer 4 faktöre göre (α = .685 -.789), daha düşük içsel tutarlılık güvenirliği göstermiştir (α = .545). Bu nedenle, 5. Kendini Feda Etme faktörü ölçekten çıkarılarak 4 faktörle ikinci bir DFA yapılmıştır. Bu 4 faktörlü ve 26 maddeli ölçek daha da iyi sonuçlar vermiştir, RMSEA = .060 [.055, .064].

Tartışma ve Sonuç: Bu nedenle; analizler, 4 faktörlü SCÖ-Aİ'ne araştırmalarda kullanılması için iyi bir destek vermektedir. Bununla birlikte analizler; 5 faktörlü SCÖ-Aİ'nin Kendini Feda Etme faktörünün içsel tutarlılığı ile ilgili uygun dikkat gösterilerek araştırmalarda kullanılmasına yeterli destek de vermektedir. Belirtilen her iki ülkede, cesaret algısı ile ilgili kültürel farklılıkların olma olasılığına karşın, sonuçlar benzerliklerin farklılıklardan çok daha fazla olduğunu ortaya koymuştur. Bulgular, SCÖ-Aİ'nin önerilen formatlarda araştırma amaçlı kullanılabileceğini göstermektedir. Araştırmada, SCÖ-31 ve SCÖ-Aİ'nin kullanılmasına ve daha öte geliştirilmesine ilişkin gelecek yönelimlerine ve önerilere yer

Courage in competition: Adaptation of the Sport Courage Scale for the United States and validation of factor structure

AIM: Although courage is commonly attributed to athletic endeavors it has received little scientific attention from psychological researchers or practitioners (Corlett, 2002; Konter & Ng, 2012). In order to examine courage in sports and competitive activities valid and reliable measurements are needed. Therefore, the purpose of this research was to adapt the original Turkish Sport Courage Scale-31 (SCS-31, Konter & Ng, 2012) into American English (AE). METHOD: The SCS-31 measure (Konter & Ng, 2012) was translated from Turkish into AE (Sport Courage Scale-American English/SCS-AE). Processes followed guidelines for the language validity first. Then, the translated SCS-AE was administered to 548 American University college students (Mage = 19.02, SD = 1.21) who played a sport or other competitive activity (e.g., football, soccer, basketball, gymnastics). FINDINGS: Based on confirmatory factor analyses (CFA), we

dropped two items for unreliability. With these changes, a five-factor model (factors: Assertiveness, Determination, Mastery, Self-Sacrifice, and Venturesome) using 29 of the original 31 items fit the responses well, RMSEA = .058 [90% CI = .054, .062]. However, the Self-Sacrifice factor, which had just three items remaining, showed low internal consistency reliability (α = .545) compared to the other four factors (α = .685 -.789), so we tested an additional four-factor model that removed Self-Sacrifice. This four-factor, 26-item model also fit the data well, RMSEA = .060 [.055, .064]. CONCLUSION: Our findings suggest good support for research use of the four-factor model of the SCS-AE, and adequate support for the five-factor model with appropriate caution about the internal consistency of the self-sacrifice factor. Although cultural differences in courage perception might exist between these countries, the results indicated many more similarities than differences. Results indicate that the SCS-AE is usable for research purposes in the suggested formats. Future directions for research improving and using the SCS-31 and SCS-AE arediscussed

SB765

ERGENLERDE SEÇİLİ KİŞİSEL, SPOR, SAĞLIK VE BAŞARI DEĞİŞKENLERİNE GÖRE ÖFKE VE CESARET

[1]Erkut Konter*, [2]Erkut Konter

[1]Dokuz Eylül Üniversitesi, İZMİR
[2]Dokuz Eylül Üniversitesi, Spor Bilimleri Fakültesi, İZMİR

Giriş ve Amaç: Araştırmanın amacı; Ergenlerde seçili kişisel, spor, sağlık ve başarı değişkenlerine göre öfke ve cesaretin incelenmesidir. Yöntem: Veriler yaşları 13 ile 18 arasında değişen ve değişik sporlara katılan 225 kişiden toplanmıştır (M=15.20 ± 1.56 yaş; 118 erkek, 99 kadın ve 8 belirtilmemiş). Katılımcılara Spor Cesaret Ölçeği-31/SCÖ-31 (Konter ve Johan, 2012), Ergen Öfke Değerlendirme Ölçeği-EÖDÖ ve kişisel bilgi formu uygulanmıştır. SCÖ-31; yetkinlik (kendine güven)-YT, kararlılık-KR, atılganlık-AT, tehlikeyi göze alma (korkuyla baş etme)-TG ve özverili olma (kendini feda etme)-ÖO faktörlerinden meydana gelmektedir. EÖDÖ ise 3 faktöre sahiptir (Aslan ve Sevinçler-Togan, 2009). Bunlar; Araçsal Öfke-AÖ, Tepkisel Öfke-TÖ ve Öfke Kontrolüdür-ÖK. Toplanan veriler normallik testleri, korelasyon, parametrik testler ve regresyon analizleriyle çözümlenmiştir. Bulgular: Analizler şu bulguları ortaya koymuştur; 1-DT, AT ve SCÖ-31 arasında anlamlı düzeyde düşük ve olumsuz yönde korelasyonlar bulunmaktadır (p<.05, r: -.146 ve -.203 arasında değişmektedir). 2-SCÖ-31 faktörleri ile yaş, boy, sınıf düzeyi, motor alanda başarı algısı ve genel not ortalaması-GNO arasında anlamlı düzeyde düşük korelasyonlar bulunmaktadır (p<.05, r:-.169 ve. 246 arasında değişmektedir). 3-EÖDÖ faktörleri (AÖ, TÖ, ÖK ve Öfke Toplam Puan-Ö-TOP) ile yaş, boy, sınıf düzeyi ve GNO arasında anlamlı düzeyde düşük korelasyonlar bulunmaktadır (p<.05, r:-.157 ve. 165 arasında değişmektedir). 4-Erkekler kızlardan anlamlı düzeyde daha yüksek YT, KR, AT, TG ve SCÖ-31 toplam (C-TOP) puanına sahiptir (p<.05). 5- Kızlar Erkeklerden anlamlı düzeyde daha yüksek ÖK puanına sahiptir (p<.05). 6-Daha öte analizler; SCÖ-31, EÖDÖ ile haftada 3 kez spor katılımı, el-ayak tercihleri, görme problemi, duyma kaybı, Dikkat Eksikliği Hiper Aktivite Bozukluğu-DEHB tanısı ve geçmiş kemik kırılması arasında bir dizi anlamlı farklılıklar ortaya koymuştur (p<.05). Sonuç ve Tartışma: Daha kesin sonuçlar için daha farklı yaş gruplarını, spor katılımını, sağlık ve başarı ölçütlerini dikkate alan daha fazla araştırmaya gereksinme vardır.

Anger and courage in relation to selected individual, sport, health, and success variables in Adolescents

AIM: The purpose of this study was to research anger and courage in relation to selected individual, sport, health and success variables in adolescents. METHOD: Data were collected from 225 various sport participants aged 13 to 18 (M=15.20 ± 1.56 yrs; 118 male, 99 female and 8 unstated). Participants administered the Sport Courage Scale-31 (Konter & Johan, 2012) and the Adolescent Anger Rating Scale-AARS (Aslan & Sevinçler-Togan, 2009) with the personal information form. SCS-31 comprises 5 factors (Mastery-MT, Determination-DT, Assertiveness-AT, Venturesome-VS and Self-Sacrifice Behavior-SB) and AARS consists of 3 factors (Instrumental Anger-IA, Reactive Anger-RA, and Anger Control-AC). Collected data was analyzed by normality tests, correlations, various parametric tests and regression. FINDINGS: Analyses revealed following findings; 1-DT, AT and C-TOT have significantly negative low correlations with AARS factors (p<.05, r ranges between -.146 and -.203). 2-There are significant (p<.05) low correlations between SCS-31 factors (MT, DT, AT, VS and C-TOT) and a number of independent variables including age, height, level of grade, perception of success in motor domain, grade point average-GPA (p<.05, r ranges between -.169 and .246). 3-There are significant (p<.05) low correlations between AARS factors (IA, RA, CA and A-TOT) and a number of independent variables including age, height, level of grade and GPA (r ranges between -.157 and .165). 4-Males have significantly higher points of MT, DT, AT, VS and CTOT than females (p<.05). 5-Females have significantly higher scores of AC than males (p<.05). 6-Further analyses indicated a number of significant results between SCS-31, AARS and independent variables including 3 times a week sport participation, preference of limbs, sight problem, hearing loss, ADHD and past of bone fracture (p<.05). CONCLUSION: More research is needed considering different age groups, individual, sport, health and success variables to have more certain conclusions.

SB778

BİRİNCİL AKILDIŞI PERFORMANS İNANÇLARI İLE PROSOSYAL VE ANTİSOSYAL DAVRANIŞLAR ARASINDAKİ İLİŞKİDE İKİNCİL AKILDIŞI PERFORMANS İNANÇLARININ ARACI ROLÜ

***[1]Osman URFA*, [1]F. Hülya AŞÇI**

[1]Marmara Üniversitesi, Istanbul

Email : *osmanurfa42@gmail.com, fhulya@marmara.edu.tr*

Giriş ve Amaç: Akılcı Duygusal Davranış Terapisi (ADDT), birincil akıldışı inançların ikincil akıldışı inançlar aracılığıyla işlevsel olmayan duygu ve davranışlara yol açtığını belirtmektedir. Bu çalışmada birincil akıldışı inançlar ile prososyal ve antisosyal davranışlar arasındaki ilişkide ikincil akıldışı inançların aracı etkisinin incelenmesi amaçlanmıştır.

Yöntem: Araştırmaya 92 erkek (X yaş=19.83±2.80), 32 kadın (X yaş=19.28±1.44) olmak üzere toplam 124 sporcu (X yaş=19.69±2.52) katılmıştır. Araştırmada veri toplama aracı olarak Akıldışı Performans İnançları Envanteri-2 ve Sporda Prososyal ve Antisosyal Davranış Ölçeği kullanılmıştır. Verilerin analizinde ve aracı modelin incelenmesinde bootstrap yöntemi kullanılarak regresyon analizi yapılmıştır.

Bulgular: Araştırma sonucunda birincil akıldışı inançların, takım arkadaşına (c=.31, p<.01) ve rakibe (c=.19, p<.01) karşı antisosyal davranışlar üzerindeki ve takım arkadaşına (c=-.29, p<.01) ve rakibe (c=-.61, p<.01) karşı prososyal davranışlar üzerindeki toplam etkisi anlamlıdır. Modele aracı değişken olan ikincil akıldışı inançlar dahil edildiğinde ise birincil akıldışı performans inançlarının takım arkadaşına (c'= .28, p<.05) ve rakibe (c'= .14, p>.05) karşı antisosyal davranışlar üzerindeki ve takım arkadaşına (c'= .14, p>.05) ve rakibe (c'= -.10, p>.05) karşı prososyal davranışlar üzerindeki etkisinde düşüş gözlenmiştir. Bununla birlikte, birincil akıldışı inançların prososyal ve antisosyal davranışlar üzerindeki dolaylı etkisinin anlamlı olduğu görülmektedir.

Sonuç: Sonuç olarak birincil akıldışı performans inançları ile prososyal ve antisosyal davranışlar arasındaki ilişkide ikincil akıldışı performans inançlarının aracı etkisi bulunmaktadır.

The Mediating Roles Of Secondary Irrational Performance Beliefs On The Relationship Between Primary Irrational Performance Beliefs And Prosocial-Antisocial Behaviors

Introduction and Aim: Rational Emotional Behavior Therapy (REBT) indicates that primary irrational beliefs lead to dysfunctional emotions and behaviors through secondary irrational beliefs. The aim of this study was to investigate the mediating role of secondary irrational beliefs on the relationship between primary irrational beliefs and prosocial and antisocial behaviors.

Method: Ninety-two male (Mage= 19.83±2.80) and 32 female (Mage= 19.28±1.44) a total of 124 athletes (Mage= 19.69±2.52) voluntarily participated in this study. Irrational Performance Belief Inventory-2 and Prosocial and Antisocial Behavior Scale were administered to the athletes. Regression analysis was performed by using bootstrap method in the data analysis.

Results: The total effect of primary irrational performance beliefs on the antisocial behavior towards teammates (c= .31, p<.01) and opponents (c= .19, p<.01) and prosocial behavior towards teammates (c= -.29, p<.01) and opponents (c= -.61, p<.01) were significant. The effect of primary irrational performance beliefs on antisocial behaviors towards teammate (c'= .28, p<.05) and opponent (c'= .14, p>.05) and prosocial behaviors towards teammate (c'= .14, p>.05) and opponent (c'= -.10, p>.05) were reduced when the secondary irrational performance beliefs were included in the model. Furthermore, the indirect effect of primary irrational beliefs on prosocial and antisocial behaviors were significant.

Conclusion: As a result, there is a mediating effect of secondary irrational performance beliefs in the relationship between primary irrational performance beliefs and prosocial and antisocial behaviors.

OA782

SPORCULARIN BİLİNÇLİ FARKINDALIK DÜZEYLERİ İLE STRES DÜZEYLERİ ARASINDAKİ İLİŞKİNİN İNCELENMESİ

[1]Hakan KOLAYİŞ, [1]Nurullah ÇELİK, [1]Mustafa NARİN

[1]Sakarya Uygulamalı Bilimler Üniversitesi, SAKARYA

Email : *hkolayis@subu.edu.tr, nurullahc@subu.edu.tr, mustafanarin@subu.edu.tr*

Giriş ve Amaç: Kabat-Zinn (2003) bilinçli farkındalığı, "şimdiki zamanda an be an ortaya çıkan deneyimi yargılamadan, bilerek ve isteyerek dikkat verme yoluyla ortaya çıkan farkındalık durumu" olarak tanımlamıştır. Stres ise "vücudun herhangi bir dış uyarana verdiği özel olmayan tepki" şeklinde tanımlanmıştır (Selye, 1977). Bu çalışmanın amacı, sporcuların bilinçli farkındalık düzeyleri ile stres düzeyleri arasındaki ilişkinin incelenmesidir.

Yöntem: Çalışmaya 60 erkek (21.55±5.78 yaş ort.) ve 75 kadın (20.08±3.05 yaş ort.) olmak üzere toplam 135 (20.73±4.51 yaş ort.) karate sporcusu katılmıştır. Çalışmada ölçüm aracı olarak kişisel bilgi formu, Brown ve Ryan (2003) tarafından geliştirilip Özyeşil ve arkadaşları (2011) tarafından Türkçe geçerlik ve güvenirliği yapılan Bilinçli Farkındalık Ölçeği (BİFÖ) ile Akın ve Çetin (2007) tarafından Türkçe geçerlik ve güvenirliği yapılan Depresyon, Anksiyete Stres (DASS) ölçeği kullanılmıştır. Elde edilen verilerin analizinde tanımlayıcı istatistikler, bağımsız gruplar t-testi ile Pearson korelasyon analizi kullanılmıştır. Veriler SPSS 16 programında analiz edilmiştir. Anlamlılık düzeyi 0.05 olarak kabul edilmiştir.

Bulgular: Çalışmada elde edilen bulgular incelendiğinde, sporcuların bilinçli farkındalık puan ortalamaları ile stres puan ortalamaları arasında istatistiksel açıdan anlamlı bir ilişki bulunmamıştır ($p>0.05$). Kadın ve erkek karateciler arasında bilinçli farkındalık puan ortalamaları arasında istatistiksel açıdan anlamlı bir fark bulunamazken ($p>0.05$); stres puan ortalamaları bakımından ise istatistiksel açıdan anlamlı bir fark bulunmuştur ($p<0.05$).

Sonuç: Sonuç olarak, araştırmada sporcuların bilinçli farkındalık düzeyleri ile stres düzeyleri arasında anlamlı bir ilişki bulunmadığı, cinsiyete göre ise bilinçli farkındalık puan ortalamaları arasında istatistiksel açıdan anlamlı bir fark olmadığı tespit edilmiştir. Öte yandan stres puan ortalamaları bakımından ise kadın sporcuların erkek sporculardan daha yüksek stres puan ortalamasına sahip oldukları görülmüştür.

Examination of the Relationship Between Mindfulness and Stress Levels of Athletes

Introduction and Aim: Kabat-Zinn (2003) defined mindfulness as the state of the awareness that emerges through paying attention on purpose, in the present moment, and nonjudgmentally to the unfolding of experience moment by moment. Stress is defined as "non-specific response of the body to any external stimulus" (Selye, 1977). The aim of this study was to investigate the relationship between mindfulness and stress levels of athletes.

Method: A total of 135 (Xage 20.73 ± 4.51 years) karate athletes (Xage 60 male (21.55 ± 5.78 years) and 75 female (Xage 20.08 ± 3.05 years) participated in the study. To collect data, a personal information form, "Mindful Attention Awareness Scale (MAAS)" which was developed by Brown and Ryan (2003) and adapted into Turkish by Özyeşil et al. (2011) and "Depression, Anxiety Stress Scale (DASÖ)", which was developed by Lovibond and Lovibond (1995) and adapted to Turkish by Akın and Çetin (2007) were used in the study. For analysis, descriptive statistics, Pearson correlation analysis and independent samples t-test were used. The data was analyzed through the SPSS 16 program. The level of significance was determined as 0.05. For analysis, descriptive statistics,

independent samples t-test and One-Way ANOVA test were used. The data was analyzed through the SPSS 16 program. The level of significance was determined as 0.05.

Findings: When the findings of the study were examined, no statistically significant difference was found between age groups (8-10, 11-14, 15-18) and sub-dimensions of participation motivation questionnaire ($p>0.05$). In terms of gender, statistically significant differences were found between the scores of the male and female athletes in the physical fitness/energy release and team spirit sub-dimensions of the scale due to the higher scores of male athletes ($p<0.05$).

Conclusion: As a result, it was seen that there was no significant relationship between mindfulness and stress levels of athletes. Similarly, there

SB785

ORTAOKUL ÖĞRENCİLERİNİN SPOR YAPMA DURUMLARINA GÖRE PSİKOLOJİK DAYANIKLILIK DÜZEYLERİNİN İNCELENMESİ (DÜZCE İLİ AZMİMİLİ ORTAOKULU ÖRNEĞİ)

***[1]Engin EFEK*, [2]Mehmet DEMİRCİ, [2]Furkan ATEŞ, [2]Ahmet Turgut ARABACI, [3]Emrah ÖZDEMİR**

[1]DÜZCE ÜNİVERSİTESİ SPOR BİLİMLERİ FAKÜLTESİ, DÜZCE
[2]DÜZCE
[3]GEDİK ÜNİVERSİTESİ SPOR BİLİMLERİ FAKÜLTESİ, İSTANBUL

***Email :** enginefek@duzce.edu.tr, md9082071@gmail.com, furkanates@gmail.com, ahmetturgutarabaci@gmail.com, emrahozdemir87@hotmail.com*

Çalışmanın amacı, Azmimilli Ortaokulu'nda öğrenim gören öğrencilerin spor yapma durumlarına göre psikolojik dayanıklılık düzeylerini incelemektir. Çalışmada tarama modeli kullanılırken, çalışmanın örneklemini araştırmaya gönüllü olarak katılmış 80' i kadın, 70'i erkek olmak üzere toplam 150 öğrenci oluşturmuştur. Katılımcıların bazı demografik özelliklerini belirlemek amacıyla 6 sorudan oluşan kişisel bilgi formu kullanılmıştır. Katılımcıların psikolojik dayanıklılık düzeylerini belirlemek için Smith ve diğ. (2008) tarafından geliştirilen, Türkçe uyarlaması ise Doğan (2015) tarafından yapılan "Kısa Psikolojik Sağlamlık Ölçeği" kullanılmıştır. Kullanılan bu ölçeklerden elde edilen veriler SPSS 17 paket programından faydalanılarak analiz edilmiştir. Verilerin analizinde ise frekans ve yüzde değerleri kullanılmıştır. Veri dağılımları Kolmogorov-Smirnov normallik testi ile incelenmiş ve verilerin normal dağılım göstermediği görülmüştür. Bu sebeple araştırma verilerinin analizinde Mann-Whitney U Testi ve Kruskal-Wallis testleri kullanılmıştır. Anlamlılık düzeyi 0,05 olarak belirlenmiştir. Elde edilen bulgulara göre, katılımcıların psikolojik sağlamlık puanları sınıf ve aylık gelir değişkenlerine göre anlamlılık ifade etmekte; diğer değişkenlerde ise istatistiksel olarak herhangi bir anlamlılık ifade etmemektedir. Sonuç olarak, sınıf olarak daha alt kademelerde olan ve maddi geliri yüksek bireylerin benlik saygıları daha yüksek bulunmuştur.

EXAMINATION OF PSYCHOLOGICAL ENDURANCE LEVELS OF SECONDARY SCHOOL STUDENTS ACCORDING TO THEIR SPORTS STATUS (EXAMPLE OF AZMIMILI SECONDARY SCHOOL IN DUZCE PROVINCE)

The aim of the study was to examine the psychological endurance levels of the students studying at Azmimilli secondary school according to their Sports status. While the screening model was used in the study, the sample of the study consisted of 150 students, 80 of whom were female and 70 of whom were male. A personal data sheet consisting of 6 questions was used to determine some demographic characteristics of the participants. To determine participants ' psychological endurance levels, Smith et al. The "short psychological robustness scale" developed by (2008) and its Turkish adaptation by Doğan (2015) was used. The data obtained from these scales were analyzed using the SPSS 17 package program. Frequency and percentage values were used in the analysis of the data. The data distributions were examined with the Kolmogorov-Smirnov normality test and the data showed no normal distribution. For this reason, the Mann-Whitney U test and Kruskal-Wallis tests were used in the analysis of the research data. The level of significance was set to 0.05. According to the findings, the participants ' psychological robustness scores were significant compared to class and monthly income variables, while the other variables did not mean any statistical significance. As a result, individuals with lower levels of class and higher financial income have higher self-esteem.

SB788

FUTBOLCULUK SEVİYESİ PROSOSYAL VE ANTİSOSYAL DAVRANIŞLARIN BİR BELİRLEYİCİSİ MİDİR?

[2]Yunus Emre YARAYAN, [3]Aydıner Birsin YILDIZ, [1]Doğukan Batur Alp GÜLŞEN, [2]Ekrem Levent İLHAN

[1]Akdeniz Üniversitesi, Spor Bilimleri Fakültesi, Ankara
[2]Gazi Üniversitesi Spor Bilimleri Fakültesi, Ankara
[3]Yıldırım Beyazıt Üniversitesi, Ankara

Email : *yunus.emre.yarayan@gmail.com, abyildiz@ybu.edu.tr, dogukan_gulsen@hotmail.com, leventilhan@gazi.edu.tr*

Giriş: Bu araştırmanın amacı, futbolculuk seviyesinin (amatör, profesyonel, milli) prososyal ve antisosyal davranışlar üzerindeki belirleyici rolünü tespit etmektir.

Yöntem: Araştırmaya yaşları 19-30 arasında değişen 300 erkek futbolcu gönüllü olarak katılmıştır. Araştırma kapsamında veri toplama aracı olarak Kavussanu ve Boardley (2009) tarafından geliştirilen ve Türkçe uyarlaması Sezen-Balçıkanlı (2013) tarafından yapılan "Sporda Prososyal ve Antisosyal Davranış Ölçeği" kullanılmıştır. Araştırmada kullanılan ölçeğe verilen yanıtların iç tutarlılığı Cronbach's Alpha (α) ile incelenmiş ve katsayı .75 olarak belirlenmiştir. Ölçeğe ait puan dağılımlarının çarpıklık ve basıklık değerleri dikkate alındığında verilerin normal dağılım gösterdiği gözlemlenmiştir. Bu doğrultuda araştırmanın istatistiksel analizlerinde, bağımsız değişkenin bağımlı değişkenleri yordamadaki gücünü belirlemek amacıyla basit doğrusal regresyon analiz yöntemi kullanılmıştır.

Bulgular ve Sonuç: Araştırma sonucunda elde edilen bulgulara göre, sporculuk düzeyinin, takım arkadaşına prososyal davranışı anlamlı düzeyde yordadığı ve varyansın %2'sini açıkladığı, rakip takım oyuncusuna prososyal davranışı anlamlı düzeyde yordadığı ve varyansın %14'ünü açıkladığı tespit edilmiştir. Ayrıca sporculuk düzeyi takım arkadaşına antisosyal davranışı anlamlı düzeyde yordadığı ve varyansın %4'ünü açıkladığı, rakip takım oyuncusuna antisosyal davranışı anlamlı düzeyde yordadığı ve varyansın %18'ini açıkladığı tespit edilmiştir. Gruplar içi puan ortalamaları incelendiğinde, milli ve profesyonel sporcuların amatör sporcu grubuna göre prososyal davranışlarda daha yüksek ortalamaya sahip olduğu, antisosyal davranışlarda ise daha düşük ortalamaya sahip olduğu tespit edilmiştir.

Anahtar Kelimeler: Prososyal Davranış, Antisosyal Davranış, Futbol

IS THE LEVEL OF FOOTBALL A DETERMINANT OF PROSOCIAL AND ANTISOCIAL BEHAVIOR?

Introduction: The aim of this study is to determining role of football level (amateur, professional, national) on prosocial and antisocial behaviors.

Method: A total of 300 male football players aged 19-30 years participated in the study voluntarily. In the scope of the research "Prosocial and Antisocial Behavior Scale in Sports" developed by Kavussanu and Boardley (2009) and Turkish adapted by Sezen-Balçıkanlı (2013) was used as data collection tool. The internal consistency of the responses to the scale used in the study was examined by Cronbach's Alpha (α) and the coefficient was determined as .75. When the skewness and kurtosis values of the scale score distributions were taken into consideration, it was observed that the data showed normal distribution. In this respect, simple linear regression analysis method was used to determine the power of independent variable in predicting dependent variables.

Results and Conclusion: According to the results of the research, it was found that the level of sportsmanship predicted prosocial behavior to his team mate significantly and explained 2% of the variance, predicted prosocial behavior to the opponent team player and

explained 14% of the variance. In addition, it was found that the level of sportsmanship predicted antisocial behavior to teammate significantly and explained 4% of the variance, the opponent team player predicted antisocial behavior significantly and explained 18% of the variance. When the mean scores within the groups were examined, it was found that national and professional athletes had higher mean scores in prosocial behaviors and lower average in antisocial behaviors than amateur athletes.

Key Words: Prosocial Behavior, Antisocial Behavior, Football

SB799

BEŞ BÜYÜK KİŞİLİK ÖZELLİĞİNİN AKADEMİK ÖZ YETERLİĞİ YORDAYICILIĞI: BEDEN EĞİTİMİ VE SPOR ÖĞRETMENİ ADAYLARI ÜZERİNE BİR ARAŞTIRMA

[2]Gülten HERGÜNER, [2]Çetin YAMAN, [3]M. Sibel YAMAN, [4]Murat SARIKABAK, [1]Ahmet DÖNMEZ

[1]Sakarya Uygulamalı Bilimler Üniversitesi, Lisansüstü Eğitim Enstitüsü, Beden Eğitimi Ve Spor Öğretmenliği Anabilim Dalı
[2]Sakarya Uygulamalı Bilimler Üniversitesi, Spor Bilimleri Fakültesi
[3]İstanbul Rumeli Üniversitesi, Spor Bilimleri Fakültesi
[4]Bartın Üniversitesi, Spor Bilimleri Fakültesi

Email : *herguner@sakarya.edu.tr, cyaman@sakarya.edu.tr, msibelyaman@gmail.com, murat_sarikabak@hotmail.com, ahmet.donmez@ogr.sakarya.edu.tr*

Amaç: Bu araştırmanın amacı beden eğitimi ve spor öğretmeni adaylarının beş büyük kişilik özelliklerinin akademik öz yeterliklerini yordayıp yordamadığını belirlemektir.

Yöntem: İlişkisel tarama modelinde dizayn edilen araştırmaya 2018-2019 eğitim öğretim yılı bahar döneminde Sakarya Uygulamalı Bilimler ve Bartın Üniversitesinden kolayda örnekleme yöntemiyle seçilen 78 kadın 224 erkek toplam 302 öğretmen adayı katılmıştır. Araştırmada veriler John, Donahue ve Kentle (1991) tarafından geliştirilen Türkçe uyarlaması Evinç (2004) tarafından yapılan "Beş Faktör Kişilik Envanteri", Jerusalem ve Schwarzer (1981) tarafından geliştirilen Türkçe uyarlaması Yılmaz, Gürçay ve Ekici (2007) tarafından yapılan "Akademik Öz Yeterlik" ölçeği ve araştırmacılar tarafından oluşturulan "Kişisel Bilgi Formu" ile toplanmıştır. Veriler betimsel istatistik, pearson korelasyon ve regresyon tekniği ile analiz edilmiştir.

Bulgular: Akademik öz yeterlik ile dışa dönüklük, yumuşak başlılık, deneyime açıklık ve öz disiplin arasında pozitif yönde; duygusal denge ile negatif yönde anlamlı ilişki olduğu tespit edilmiştir ($p<.05$). Akademik öz yeterliği yordayan kişilik özelliklerinin öz disiplin ve deneyime açıklık olduğu ($p<.05$); dışa dönüklük, duygusal denge ve yumuşak başlılık kişilik özelliklerin ise akademik öz yeterliği yordamada rolünün olmadığı tespit edilmiştir ($p>.05$).

Sonuç: Bu araştırmada kişilik özelliklerinin akademik öz-yeterlik üzerindeki etkisi incelemiştir. Kişilik özelliklerinin kısmen de olsa akademik öz yeterlik üzerinde etkisi olduğu ortaya konmuştur. Dolayısıyla eğitimciler öğretmen adaylarının kişilik özelliklerinin onların akademik öz yeterlikleri üzerindeki etkisinin farkında olmalı ve eğitim-öğretim faaliyetlerini bu doğrultuda planlamalıdırlar. Ayrıca kişilik özellikleri ile akademik öz yeterlik arasındaki kurulan ilişki ile ilgili deneysel ve boylamsal çalışmalara ihtiyaç duyulmaktadır.

Anahtar Kelimeler: Kişilik, Akademik öz yeterlik, Beden eğitimi ve spor öğretmeni adayı

THE BIG FIVE PERSONALITY TRAITS AS PREDICTORS OF ACADEMIC SELF-EFFICACY: A RESEARCH ON PHYSICAL EDUCATION AND SPORT TEACHER CANDIDATES

Aim: The aim of this study is to determine whether the big five personality traits of physical education and sports teacher candidates predict academic self-efficacy.

Method: A total of 302 teacher candidates, 78 females, 224 males, selected with convenience sampling method from Sakarya University of Applied Sciences and Bartin University in the spring term of the 2018-2019 academic year, participated in the study designed with relational screening model. The data were collected by "Five Factor Personality Inventory", developed by John, Donahue and Kentle (1991) and adapted to Turkish by Evinc (2004), "Academic Self-Efficacy" scale, developed by Jerusalem and Schwarzer

(1981) and adapted to Turkish by Yilmaz, Gurcay and Ekici (2007), and "Personal Information Form" prepared by the researchers. Data were analyzed with descriptive statistics, pearson correlation and regression technique.

Findings: There was a positive correlation between academic self-efficacy and extraversion, dovishness, openness to experience, and self- discipline; and there was a negative correlation between academic self-efficacy and emotional balance ($p < .05$). The personality traits predicting academic self-efficacy were openness to experience and self-discipline ($p < .05$) while it was found that extroversion, emotional balance and dovishness traits had no role in predicting academic self-efficacy ($p > .05$).

Conclusion: In this study, the effect of personality traits on academic self-efficacy was examined. Personality traits have been shown to influence academic self-efficacy, albeit partially. Therefore, educators should be aware of the effect of the trainees' personality traits on their academic self-efficacy and plan their educational activities accordingly. In addition, there is a need for experimental and longitudinal studies on the relationship between personality traits and academic self-efficacy.

Keywords: Personality, Academic self-efficacy, Physical education and sports teacher candidate

SB801

VOLEYBOLCULARIN ÖZGÜVEN SEVİYELERİNİN ÇEŞİTLİ DEĞİŞKENLER AÇISINDAN İNCELENMESİ

[1]Buse Sulu, [1]Erdem Çakaloğlu

[1]Ankara Üniversitesi Spor Bilimleri Fakültesi, ANKARA

Email : *tugyanoglu@ankara.edu.tr, erdemcakaloglu@ankara.edu.tr*

Giriş ve Amaç: Özgüven, kişinin davranışlarıyla ve bedeni ile kendi dünyası üzerinde kurmuş olduğu denetim ve egemenliktir. Bireylerin dış dünya ile kurmuş olduğu ilişkisinde, bu egemenlik ruhunun varlığı ya da yokluğu en önemli etkenlerden biridir. Burada esas olan kişinin kendine yönelik algılamalarıdır (Göknar, 2015). Özgüven, sportif performansı etkilediği düşünülen en önemli faktörlerden biridir. Özgüvenin, sporcuların başarısında kritik rol oynadığı eksikliğinin ise sportif başarısızlıkla yakından ilişkili gibi görünmektedir. Bu nedenle özgüven, başarılı sporcuları başarısız olanlardan hem zihinsel durumları hem de performansları bakımından ayıran önemli bir faktördür. Bu çalışmada, voleybol branşı yapan sporcuların cinsiyet, öğrenim durumu, spor yaşı ve milli takımda yer alma durumu değişkenleri açısından özgüven düzeyleri incelenmiştir.

Yöntem: Çalışmanın evrenini 2017-2018 sezonunda Türkiye Voleybol Federasyonuna bağlı lisanslı sporcular oluşturmaktadır. Örneklem grubunu ise yaşları 18 ile 35 arasında değişen 374 sporcu oluşturmuştur. Katılımcıların öz güven düzeylerini belirlemek amacıyla araştırmacı tarafından geliştirilen "Kişisel Bilgi Formu" ve Akın (2007) tarafından geliştirilen "Öz Güven Ölçeği'' kullanılmıştır. Verilerin çözümlenmesinde ise T testi, Anova ve Pearson korelasyon analizi testlerinden yararlanılmıştır.

Sonuç: Araştırmadan elde edilen bulgulara göre, araştırmaya katılan bireylerin özgüven alt boyutları olan iç özgüven ve dış özgüven arasında anlamlı pozitif bir ilişki tespit edilmiştir ($r= .741$; $p<0.01$). Bireylerin özgüven alt boyutları ile cinsiyet, öğrenim durumları, spor yapma süreleri ve mili takımda yer alma değişkeni incelendiğinde anlamlı bir farklılık bulunamamıştır.

Anahtar kelimeler: Özgüven, Voleybol Branşı

INVESTIGATION OF SELF-LEVEL LEVELS OF VOLLEYBALL PLAYERS IN TERMS OF VARIOUS VARIABLES

Introduction and Aim: Self-confidence is the control and sovereignty established by one's behavior and body over his own world. The existence or absence of this spirit of sovereignty is one of the most important factors in individuals' relationship with the outside world. What is essential here is the self-perception of the person Self-confidence is one of the most important factors that are thought to affect sports performance. The lack of self-esteem, which plays a critical role in the success of athletes, seems to be closely related to sports failure. Therefore, self-confidence is an important factor that distinguishes successful athletes from those who fail in terms of both their mental states and their performance. In this study, the level of self-confidence of volleyball players in terms of gender, educational status, sports age and status of national team were examined.

Method: The universe of the study consists of licensed athletes in the 2017-2018 season due to Turkey Volleyball Federation. The sample group consisted of 374 athletes aged between 18 and 35 years. To determine the level of self-confidence of participants "Personal Information Form" developed by the researchers and "Self-Confidence Scale" developed by Akin (2007) were used. The t test and ANOVA test and Pearson correlation analysis were used.

Result: According to the findings obtained from the study, a significant positive relationship was found between the intrinsic self-confidence and the extrinsic self-confidence of the participants ($r = .741$; $p<0.01$). There were no significant difference between the self-confidence sub-dimensions of the scale, gender, educational status, playing duration of sports and the variables in the national team were examined.

Key words: Self-confidence, Volleyball Branch

SB700

BALIKESİR ÜNİVERSİTESİ BEDEN EĞİTİMİ VE SPOR YÜKSEK OKULU ÖĞRENCİLERİNİN ÖFKE DÜZEYİ VE ÖFKE TARZLARININ İNCELENMESİ

[1]Zekeriya GÖKTAŞ, [1]Mehmet Bilgi MEDENİ, [1]Sena DİKER

[1]Balıkesir Üniversitesi,Balıkesir

Email : *zgoktas@balıkesir.edu.tr, medenimehmetbilgi@gmail.com, senadikerr@gmail.com*

Bu çalışmanın amacı, Balıkesir Üniversitesi Beden Eğitimi ve Spor Yüksek Okulunda öğrenim gören öğrencilerin öfke düzeyi ve öfke tarzlarının farklı değişkenler açısından incelenmesidir. Çalışmanın evren-örneklemi Balıkesir üniversitesi beden eğitimi ve spor yüksekokulunda basit tesadüfi yöntemle belirlenen 182 kadın (%56,0) ve 143 erkek (%44,0) olmak üzere toplam 325 kişiden oluşmaktadır. Araştırma verilerinin toplanmasında Sürekli Öfke-Öfke Tarz Ölçeği (SÖÖTÖ) ve Kişisel Bilgi Formu kullanılmıştır. Ölçeğin güvenirlik değeri olan Cronbach Alpha 38 ifade için 0,85 olarak bulunmuştur. Bu sonuç ölçeğin güvenilir bir ölçme aracı olduğunu gösterir. Çalışma kapsamında toplanan verilerin dağılımı incelenmiştir. Verilerin analizinde, normallik dağılım şartını sağlamadığından mesleki tükenmişlik düzeylerinin üzerinde etkili olan bağımsız değişkenlere göre farklılık Kruskal Wallis testi ve Mann Whitney U testi kullanılarak tespit edilmiştir. Araştırmanın bulgularına göre, bölüm, yaş, yer ve branş değişkenleri açısından sürekli öfke tarzlarında anlamlı farklar olduğu gözlenmiştir (p<0,05). Öğrencilerin Sürekli Öfke-Öfke Tarz Ölçeği (SÖÖTÖ) alt boyutları sırasıyla; sürekli öfke (X =2,30), öfke içte (X =2,50), öfke kontrol (X =2,51), öfke dışa alt boyutu (X =2,54) olarak tespit edilmiştir. Alt boyutlar içerisinde bölüm, yaş, yer ve branş değişkenleri dikkate alındığında sürekli öfke alt boyutunda anlamlı farklılıklar tespit edilmiştir. Bu sonuçlara göre beden eğitimi ve spor öğretmenliği, 21-23 yaş arası, öğrenci evinde ikamet eden ve bireysel sporlarla uğraşan öğrencilerin sürekli öfke düzeylerinin puan ortalamalarının daha yüksek olduğu belirlenmiştir.

EXAMINATION OF ANGER LEVEL AND ANGER STYLES OF STUDENTS OF BALIKESIR UNIVERSITY SCHOOL OF PHYSICAL EDUCATION AND SPORTS

The aim of this study is to examine the anger level and anger styles of the students in Balıkesir University School of Physical Education and sports in terms of different variables. The evren sample of the study consisted of 325 persons, 182 women (56.0%) and 143 men (44.0%), determined by simple random method at Balıkesir University School of physical education and sports. Continuous anger-anger style scale (SÖÖTÖ) and Personal Information Form were used in the collection of research data. The reliability value of the scale was 0.85 for cronbach Alpha 38 expression. This result indicates that the scale is a reliable measurement tool. The distribution of data collected in the scope of the study was examined. In the analysis of the data, the difference between the independent variables acting on occupational burnout levels was determined using the Kruskal Wallis test and the Mann Whitney U test, as normality does not provide the distribution requirement. According to the findings of the study, there were significant differences in continuous anger styles in terms of division, age, location and branch variables (p<0.05). Students ' continuous anger-anger style scale (SÖÖTÖ) lower dimensions respectively; continuous anger (x =2.30), anger inside (X =2.50), anger control (X =2.51), anger outward lower Dimension (X = 2.54) were determined as. When division, age, location and branch variables were taken into account within the lower dimensions, significant differences were determined in the lower dimension of continuous anger. According to these results, physical education and sports teaching, 21-23 years of age, residence in the student house and engaged in individual sports students ' continuous anger levels were higher than the average score was determined.

SB814

BALIKESİR ÜNİVERSİTESİ BEDEN EĞİTİMİ VE SPOR YÜKSEK OKULU ÖĞRENCİLERİNİN STRESLE BAŞA ÇIKMA TARZLARININ İNCELENMESİ

[1]Zekeriya GÖKTAŞ, [1]Alp Kaan KİLCİ, [1]Sena DİKER

[1]Balıkesir Üniversitesi,Balıkesir

Email : *zgoktas@balıkesir.edu.tr, alpkaankilci@balikesir.edu.tr, senadikerr@gmail.com*

Bu çalışmanın amacı, Balıkesir Üniversitesi Beden Eğitimi ve Spor Yüksek Okulunda öğrenim gören öğrencilerin stresle başa çıkma tarzlarının farklı değişkenler açısından incelenmesidir. Çalışmanın evren-örneklemi Balıkesir üniversitesi beden eğitimi ve spor yüksekokulunda basit tesadüfi yöntemle belirlenen 94 kadın (%48,7) ve 99 erkek (%51,3) olmak üzere toplam 193 kişiden oluşmaktadır. Araştırma verilerinin toplanmasında Stresle Başa Çıkma Tarzları Ölçeği, Lazarus ve Folkman (1987) tarafından geliştirilen ve 4'lü Likert tipi derecelendirilen kendini bildirime dayanan, Şahin ve Durak (1995) tarafından Türkçe'ye uyarlaması ve ölçeğin kısaltma çalışması yapılan SBÇTÖ ve Kişisel Bilgi Formu kullanılmıştır. Ölçeğin güvenirlik değeri olan Cronbach Alpha 30 ifade için 0,84 olarak bulunmuştur. Bu sonuç ölçeğin güvenilir bir ölçme aracı olduğunu gösterir. Çalışma kapsamında toplanan verilerin dağılımı incelenmiştir. Verilerin analizinde, normallik dağılım şartını sağlamadığından stresle başa çıkma düzeylerinin üzerinde etkili olan bağımsız değişkenlere göre farklılık Kruskal Wallis testi ve Mann Whitney U testi kullanılarak tespit edilmiştir. Araştırmanın bulgularına göre, bölüm, sınıf ve yaşanılan yer değişkenleri açısından stresle başa çıkma tarzlarında anlamlı farklar olduğu gözlenmiştir ($p<0,05$). Öğrencilerin Stresle Başa Çıkma Tarzları Ölçeği (SBÇTÖ) alt boyutları sırasıyla; iyimser yaklaşım (X =3,20), kendine güvenli yaklaşım (X =3,33), sosyal desteğe başvurma (X =3,41), çaresiz yaklaşım (X =3,16), boyun eğici yaklaşım (X =3,05) olarak tespit edilmiştir. Alt boyutlar içerisinde bölüm değişkeninde iyimser yaklaşım, sınıf değişkeninde sosyal desteğe başvurma, boyun eğici yaklaşım ve yaşanılan yer değişkeninde kendine güvenli yaklaşım, sosyal desteğe başvurma alt boyutlarında anlamlı farklılıklar tespit edilmiştir. Bu sonuçlara göre beden eğitimi ve spor öğretmenliği, 4. Sınıf ve aile yanında ikamet eden öğrencilerin stresle başa çıkma düzeylerinin puan ortalamalarının daha yüksek olduğu belirlenmiştir.

ANALYSIS OF STRESS COPING STYLES OF STUDENTS OF BALIKESIR UNIVERSITY SCHOOL OF PHYSICAL EDUCATION AND SPORTS

The aim of this study is to examine the stress coping styles of the students in Balıkesir University School of Physical Education and sports in terms of different variables. The evren sample of the study consisted of 94 women (48.7%) and 99 men (51.3%) in the Balıkesir University School of physical education and sports. In the collection of research data, the stress coping styles scale was developed by Lazarus and Folkman (1987), based on self-declaration rated Likert Type 4, adapted to Turkish by Şahin and Durak (1995), and the shortening study of the scale was used. The reliability value of the scale was 0.84 for cronbach Alpha 30 expression. This result indicates that the scale is a reliable measurement tool. The distribution of data collected in the scope of the study was examined. In the analysis of the data, the difference between independent variables acting on stress coping levels was determined using the Kruskal Wallis test and the Mann Whitney U test, as normality does not meet the distribution requirement. According to the findings of the study, there were significant differences in stress coping styles in terms of division, class and location variables ($p<0.05$). Students ' styles of coping with Stress Scale (SBCTÖ) sub-dimensions respectively; optimistic approach (x =3.20), self-confident approach (x =3.33), social support application (X =3.41), desperate approach (X =3.16), subjugated approach (x = 3.05) were identified as. Within the lower dimensions, the optimistic approach in the division variable, the submission approach in the class variable, and the self-confident approach in the location variable, and the lower dimensions of the application for social support were found to differ significantly. According to these results, physical education and sports teaching, 4. It was determined that the level of stress coping among classroom and homestay students was higher than the average score.

SB815

ÖZEL YETENEK SINAVINA GİREN ADAYLARIN KAYGI DÜZEYLERİNİN İNCELENMESİ (BALIKESİR BESYO ÖRNEĞİ)

[1]Zekeriya GÖKTAŞ, [1]Sena DİKER

[1]Balıkesir Üniversitesi,Balıkesir

Email : *zgoktas@balıkesir.edu.tr, senadikerr@gmail.com*

Bu araştırmanın amacı özel yetenek sınavına giren adayların kaygı düzeylerinin cinsiyet ve branş değişkenlerine göre karşılaştırmaktır. Araştırmanın örneklemini Balıkesir Üniversitesi Beden Eğitimi ve Spor Yüksekokulu 2019 özel yetenek sınavına başvuru yapan 70'ı kadın, 210'ı erkek olan toplam 280 aday oluşturmaktadır. Uygulanan envanterde bulunan; "Şu anda kaygılıyım (p=0.03)", "Başıma geleceklerden endişe duyuyorum (p=0.05)" ve "Sıkıntılı ve güç durumlarla karşılaşmaktan kaçınırım (p=0.03)" sorularında yapılan T-Testi sonuçlarına göre kız adayların erkek adaylara göre daha çok kaygı duydukları tespit edilmiştir. Bununla birlikte branşlar arası yapılan Anova testi sonuçlarına göre Şu anda sakinim (p=0.04), Çok sinirliyim (p=0.02), Genellikle soğukkanlı ve kendime hakimim (p=0.03) sorularında anlamlı farklılıklar bulunmuştur.

EXAMINATION OF THE ANXIETY LEVELS OF THE CANDIDATES WHO TAKE THE SPECIAL APTITUDE TEST (EXAMPLE OF BALIKESIR BESYO)

The aim of this study is to compare the anxiety levels of the candidates who apply ability test for The School of Physical Education And Sports. The sample of study consists of 280 candidates, 70 women and 210 men, who apply ability test for The School of Physical Education And Sports in 2016. According to the results of T-Test, it was determined that female candidates are worried more than male candidates at these questions in the applied inventory; "I am anxious now (p=0,03)" "I am concerned about my own future (p=0.05)" "I avoid facing awkward and difficult situations (p=0.03)". At the same time, according to ANOVA results between the sport branches, significant differences was found at these questions; "I am calm now" (p=0,04), "I am so angry(p=0,02)", "I am usually cold-blooded and self-controlled (p=0,03).

SB818

ADOLESAN SPORCULARDA SPOR TÜKENMİŞLİK ENVANTERİ-ÇİFT KARİYER FORMU (SPBI-DC)'NUN PSİKOMETRİK ÖZELLİKLERİNİN İNCELENMESİ

***[1]Duygu Karadağ*, [2]Nurgül Keskin Akın, [3]F. Hülya Aşçı**

[1]Haliç Üniversitesi Beden Eğitimi Ve Spor Yüksekokulu, İSTANBUL
[2]Ağrı İbrahim Çeçen Üniversitesi Beden Eğitimi Ve Spor Yüksekokulu, AĞRI
[3]Marmara Üniversitesi Spor Bilimleri Fakültesi, İSTANBUL

***Email :** duygukaradag@halic.edu.tr, nkeskin@agri@edu.tr, fhulya@marmara.edu.tr*

Giriş ve Amaç: Bu çalışmanın amacı, Sorkkila ve arkadaşları (2016) tarafından geliştirilen, Spor Tükenmişlik Envanteri-Çift Kariyer Formunun Türkçe geçerlik ve güvenirliğinin test edilmesidir. Yöntem: Çalışmaya 146 kız (X yaş =15.48±1.69) ve 148 erkek (X yaş =14.70±1.75) toplam 294 (X yaş =15.09±1.76) sporcu katılmıştır. Eğitim ile eş zamanlı olarak atletik kariyerlerine de devam eden adolesan sporcuların, tükenmişlik düzeyini değerlendiren 10 madde 5'li likert tipi olan Spor Tükenmişlik Envanteri-Çift Kariyer Formu; sporda yorgunluk, sporun anlamından uzaklaşma, sporda yetersizlik hissi alt boyutlarından oluşmaktadır. Sporculara, "Kişisel Bilgi Formu", "Spor Tükenmişlik Envanteri-Çift Kariyer Formu" ve bu ölçeğin kriter geçerliğini sınamak amacıyla "Spor Kaygı Ölçeği-2" ve "Spor Tükenmişlik Ölçeği" uygulanmıştır. Ölçeğin faktör yapısını test etmek için Varimaks Dönüştürmesi ile yapılan Temel Bileşenler Faktör Analizi, kriter geçerliği için Pearson Korelasyon Analizi, güvenirliğini sınamak için Cronbach Alfa iç tutarlık katsayısı kullanılmıştır. Bulgular: Varimax döndürülmüş temel bileşenler analizi sonuçları, ölçeğin üç faktörlü yapısını desteklemekte ve üç faktör toplam varyansının %65.16'ını açıklamaktadır. Ölçeğe ilişkin toplam varyansın %25.58'ini sporda yetersizlik hissi alt boyutu, %21.97'sini sporda yorgunluk alt boyutu, %17.62'sini ise sporun anlamından uzaklaşma alt boyutu açıklamaktadır. Ölçekte yer alan maddelerin faktör yükleri 0.62 ile 0.90 aralığında değişmektedir. Ölçeğin Cronbach Alfa iç tutarlılık katsayıları sporda yetersizlik hissi için .88, sporda yorgunluk için .71 ve sporun anlamından uzaklaşma için .62 olarak hesaplanmıştır. Ölçeğin Spor Kaygı Ölçeği-2 ile arasında anlamlı bir ilişki bulunmadığı, Spor Tükenmişlik Ölçeği alt boyutlarından azalan başarı hissi, duygusal/fiziksel tükenme ve duyarsızlaşma alt boyutları ile sporda yetersizlik hissi, sporda yorgunluk ve sporun anlamından uzaklaşma alt boyutları ile pozitif ve istatistiksel olarak anlamlı ilişkiler olduğu görülmüştür. Sonuç: Elde edilen bulgular, "Spor Tükenmişlik Envanteri-Çift Kariyer Formu''nun çift kariyerli adolesan sporcularda tükenmişliğin değerlendirilmesinde geçerlik ve güvenirlik koşullarını kısmen sağladığını ortaya koymaktadır. Anahtar kelimeler: Çift kariyer, tükenmişlik, öğrenci-sporcular, geçerlik, güvenirlik

Examination of the Psychometric Properties of Sports Burnout Inventory-Dual Career Form (SpBI-DC) in Adolescent Athletes

Introduction and Purpose: The aim of this study was to test the validity and reliability of the Sports Burnout Inventory-Dual Career Form developed by Sorkkila et al. (2016). Method: 146 girls (Mage=15.48±1.69) ,148 boys (Mage=14.70±1.75), totally 294 (Mage= yaş =15.09±1.76) athletes participated in this study. SpBI-DC is scale for measuring burnout of adolescent athletes who continue an athletic career simultaneously with education. It is a 10 items, 5-point likert typed and consists of exhaustion at sport; cynicism towards the meaning of sport; sense of inadequacy at sport disruption subscales. "Personal Information Form", "Sport Burnout Inventory-Dual Career Form" "The Sports Anxiety Scale-2", "Athlete Burnout Questionnaire" were administered to all participants. Principle Components Factor Analysis with the Varimax Rotation was used to test the factor structure of the scale, Pearson Correlation Analysis were used to test the criterion validity of the scale, Cronbach's Alpha internal consistency coefficient was calculated to test reliability. Findings: The results of Principle Components Factor Analysis with Varimax Rotation supported the three-factor structure of the scale and the items explained 65.16% of the total variance. 25.58% of the total variance was explained by the sense of inadequacy at sport, 21.97% by exhaustion at sport, 17.62% by cynicism towards the meaning of sport. The factor loadings of items were ranged between 0.62 and 0.90. The internal consistency coefficients of SpBI-DC were ranged from 0.88 to 0.62. There was no significant relationship

between the Sports Anxiety Scale-2 and Sport Burnout Inventory-Dual Career Form. On the other hand, there were positive and statistically significant relationships with all subscales of Athlete Burnout Questionnaire and Sport Burnout Inventory-Dual Career Form. Conclusion: The results suggest that Sport Burnout Inventory—Dual Career Form (SpBI-DC) is a valid and reliable instrument for investigating sport burnout among Turkish adolescent student-athletes. Keywords: Dual career, burnout, student-athletes, validity, reliability

SB821

ANTRENÖR KAYNAKLI DESTEKLEYİCİ VE KISITLAYICI GÜDÜSEL İKLİM ÖLÇEĞİ'NİN BİREYSEL SPORLARDA PSİKOMETRİK ÖZELLİKLERİNİN SINANMASI

***[1]Duygu Karadağ*, [2]F. Hülya Aşçı**

[1]Haliç Üniversitesi Beden Eğitimi Ve Spor Yüksekokulu, İSTANBUL
[2]Marmara Üniversitesi Spor Bilimleri Fakültesi, İSTANBUL

***Email :** duygukaradag@halic.edu.tr, fhulya@marmara.edu.tr*

Giriş ve Amaç: Çalışmanın amacı, Appleton ve arkadaşları(2016) tarafından geliştirilen, takım sporları için Türkçe geçerlik, güvenirlik çalışması Gözmen Elmas ve arkadaşları(2018) tarafından yapılan "Antrenör Kaynaklı Destekleyici ve Kısıtlayıcı Güdüsel İklim Ölçeği"nin bireysel sporlarda geçerlik ve güvenirliğinin incelenmesidir. Yöntem: Çalışmaya 180 kız(X yaş =14.97±1.75), 180 erkek(X yaş =15.02±1.85) toplam 360 (X yaş =15.00±1.80) sporcu katılmıştır. Antrenör Kaynaklı Destekleyici ve Kısıtlayıcı Güdüsel İklim Ölçeği; 17 destekleyici, 17 kısıtlayıcı iklim olmak üzere 34 maddeden oluşan 5'li likert tipi ölçektir. Destekleyici iklim; görev iklimi, özerklik desteği, sosyal destek, kısıtlayıcı iklim; ego iklimi ve kontrol alt boyutlarından oluşmaktadır. Sporculara, "Kişisel Bilgi Formu", "Antrenör Kaynaklı Destekleyici ve Kısıtlayıcı Güdüsel İklim Ölçeği", yakınsak ve ıraksak geçerlik için "Antrenör Kaynaklı Özerklik Desteği Ölçeği", "Spor İçin Liderlik Ölçeği" uygulanmıştır. Faktör yapısını test etmek için Varimaks Dönüştürmesi ile yapılan Temel Bileşenler Faktör Analizi, yakınsak ve ıraksak geçerliği için Pearson Korelasyon Analizi, güvenirliğini sınamak için Cronbach Alfa iç tutarlık katsayısı kullanılmıştır. Bulgular: Temel Bileşenler Faktör Analizi Varimaks Dönüştürme sonuçları ölçeğin beş faktörlü yapısını desteklemekte, maddeler toplam varyansının %68.70'ini açıklamaktadır. Maddelerin faktör yükleri 0.62 ile 0.95 aralığında değişmektedir. Spor için liderlik ölçeğinin eğitici ve destekleyici, demokratik, açıklayıcı ve ödüllendirici davranış alt boyutları ile Antrenör Kaynaklı Destekleyici ve Kısıtlayıcı Güdüsel İklim Ölçeği'nin görev iklimi, özerklik desteği, sosyal destek alt boyutları arasında pozitif; ego iklimi, kontrol alt boyutları ile negatif ilişki bulunmuştur. Otokratik davranış alt boyutu ile ego iklimi, kontrol alt boyutları arasında pozitif ilişki bulunmuştur. Antrenör kaynaklı özerklik desteği, görev iklimi, sosyal destek alt boyutları pozitif; ego iklimi, kontrol alt boyutları negatif ilişkili bulunmuştur. Ölçeğin alt boyutlarına ait Cronbach Alfa iç tutarlık katsayıları .76 ve .94 arasında değişmektedir. Sonuç: Bulgular, "Antrenör Kaynaklı Destekleyici ve Kısıtlayıcı Güdüsel İklim Ölçeği"nin bireysel sporlarda antrenör kaynaklı güdüsel iklimin değerlendirilmesi için geçerlik ve güvenirlik koşullarını sağladığını ortaya koymaktadır. Anahtar kelimeler: Güdüsel iklim, antrenör, bireysel sporlar, geçerlik, güvenirlik

Examination of Psychometric Properties of Empowering and Disempowering Motivational Climate Questionnaire in Indivudual Sports

Introduction and Purpose: The purpose of this study was to examine the reliability and validity of Empowering and Disempowering Motivational Climate Questionnaire (EDMCQ-C) for individual sports. The scale was developed by Appleton et al. (2016) and adapted to Turkish team sports setting by Gozmen Elmas et al. (2018). Method:180 girls (Mage=14.97±1.75),180 boys (Mage=15.02±1.85), 360 (Mage=15.00±1.80) athletes participated in this study. "Personal Information Form", "Empowering and Disempowering Motivational Climate Questionnaire", "Perceived Autonomy Support Scale (Coaches Form)", "Leadership for Sport Scale" were administered to all participants. EDMCQ-C consists of 17 empowering, 17 disempowering climate with total 34 items and it's 5-point likert typed. The empowering climate items measure task-climate, autonomy-supportive, socially-supportive, the disempowering climate items measure ego-climate and controlling dimensions. Principle Components Factor Analysis with Varimax Rotation was used to test the factor structure of the scale, Pearson Correlation Analysis were used to test convergent and discriminant validity of the scale, Cronbach's Alpha internal consistency coefficient was calculated to test reliability. Findings: The results of Principle Components Factor Analysis with Varimax Rotation supported the five-factor structure of the scale and the items explained 68.70% of the total variance. The factor loadings of items were ranged between 0.62 and 0.95. Training and instruction, democratic, explanatory and rewarding behaviors of

leadership subscales were positively correlated with task- climate, autonomy-supportive, socially-supportive but these subscales were negativelly correlated with ego-climate and control subscales. Autocratic behavior subscale of leadership scale was positively related with ego-climate and control subscales. Furthermore, perceived autonomy support was positively related with task-climate and socially-supportive but negatively correlated with ego-climate and control subscales. The internal consistency coefficients of EDMCQ-C were ranged from 0.76 to 0.94. Conclusion: The findings show that the Empowering and Disempowering Motivational Climate Questionnaire is reliable and valid tool for measurement of the evaluation the coach creadted motivational climates in indivudual sports. Keywords: Motivational climate, coach, indivudual sports, validity, reliability

SB827

MENTAL DAYANIKLILIĞIN SPORCU SEÇME SINAVI BAŞARISINA ETKİSİ; İSTANBUL RUMELİ ÜNİVERSİTESİ ÖRNEĞİ

[1]Dudu Banu Çakar, [1]Cengiz Güler

[1]İstanbul Rumeli Üniversitesi, İstanbul

Email : *yozgatlicemil50@gmail.com, cengizguler965@gmail.com*

Bu çalışmanın amacı "Mental Dayanıklılığın Sporcu Seçme Sınavı Başarısına Etkisi" nin değerlendirilmesidir. Çalışmada ilk olarak İstanbul Rumeli Üniversitesi sporcu seçme sınavına katılan 111 kişi, 960 kişi arasından random olarak seçilmiştir. Sheard ve diğ.(2009) tarafından geliştirilen "Sporda Mental Dayanıklılık Ölçeği'nin" (SMDÖ) Türkçe uyarlaması (Pehlivan. H. 2014) olan anket cevaplandırılmıştır. Veriler değerlendirilirken tanımlayıcı istatistik yöntem olan (frekans, yüzde, ortalama, standart sapma) frekans tabloları ve merkezi yaygınlık ölçütleri kullanılmıştır. Veriler öncelikle 111 kişinin kendi içlerinde skorları yapılmıştır. Elde edilen veriler sınava katılan 960 kişi arasında başarı açısından değerlendirmeye alınmıştır. Farklılıklar için, Kruskal Wallis test ve Mann Whitney U test kullanılmıştır. Ölçek güvenilirliği için Cronbach's Alfa katsayısı, İlişkileri belirlemek için pearson korelasyon katsayısı, geçerlilik, ilişki katsayısı, ICC ve faktör analizi ile ölçülmüştür. Sonuçlar %95'lik güven aralığında, $p<0.05$ istatistiksel anlamlılık düzeyinde değerlendirilmeye alınmıştır. Katılımcılar yaş (yaş dağılımı 19,26±1,39), Boy (cm) dağılımı 173,12±9,25, Kilo (Kg) dağılımı 74,41±72,89, kaç yıldır spor yaptığına dair dağılımı 6,04±4,08 ve Cinsiyet Erkek dağılımı 73 (%65,77) Kadın dağılımı 38 (%34,23) olarak demografik özellikleri skorlanmıştır. Spor Branşları ve yaşam alışkanlıkları örneğin; Sigara kullanıyor musunuz? Bazen dağılımı 17 (%15,32), Evet dağılımı 7 (%6,31), Hayır dağılımı 87 (%78,38), Alkol kullanıyor musunuz? Bazen dağılımı 43 (%38,74), Evet dağılımı 3 (%2,7), Hayır dağılımı 65 (%58,56), Ankette bulunan 20 soruya verilen cevaplar katılımcı bazında toplanarak anketin genel puanı elde edilmiştir. Sonuç olarak Mental Dayanıklılığın Sporcu Seçme Sınavı Başarısına Etkisi anlamlı skor vermiştir. Mental dayanıklılık skorları alt başlıkları açısından da alkol ve sigara kullanımı gibi zararlı alışkanlıkların başarı skorunu yüksek oranda etkilemiştir.

The Effect of Mental Resistance on the Success of an Athlete Selection Exam; Istanbul Rumeli University Example

The aim of this study was to evaluate the effect of mental resilience on the success of the athlete selection exam. In the study, 111 people who took the athlete selection exam of Istanbul Rumeli University were selected randomly among 960 people. The questionnaire which was the Turkish version of the M Mental Endurance in Sports Scale "(SMSS) developed by Sheard et al. (2009) was answered. Descriptive statistical method (frequency, percentage, mean, standard deviation) and frequency tables were used to evaluate the data. The data were firstly scored by 111 people. The data obtained were evaluated in terms of success among 960 participants. For differences, Kruskal Wallis test and Mann Whitney U test were used. Cronbach's Alpha coefficient for reliability of the scale, Pearson correlation coefficient, validity, correlation coefficient, ICC and factor analysis were used to determine relationships. The results were evaluated at 95% confidence interval and $p < 0.05$ statistical significance level. Participants age (age distribution 19,26 ± 1,39), height (cm) distribution 173,12 ± 9,25, weight (Kg) distribution 74,41 ± 72,89, the distribution of how many years of sport 4.08 and Gender The male distribution was 73 (65.77%) and the female distribution was 38 (34.23%). Sports Branches and life habits such as; Do you smoke? Sometimes distribution 17 (15.32%), Yes distribution 7 (6.31%), No distribution 87 (78.38%), Do you use alcohol? Sometimes the distribution was 43 (38.74%), Yes distribution 3 (2.7%), No distribution 65 (58.56%), The answers given to the 20 questions in the questionnaire were collected on a participant basis and the overall score of the questionnaire was obtained. As a result, the effect of mental endurance on the success of the athlete selection exam gave a significant score. Mental durability scores also had a significant effect on the achievement score of harmful habits such as alcohol and smoking.

SB832

RİZE'DEKİ AMATÖR VE PROFESYONEL FUTBOLCULARIN STRESLE BAŞA ÇIKMA DÜZEYLERİNİN ÇEŞİTLİ DEĞİŞKENLERE GÖRE KARŞILAŞTIRILMASI

[1]Arslan KALKAVAN, [1]Şan POLAT, [1]Halil İbrahim ÇAKIR

[1]Recep Tayyip Erdoğan Üniversitesi Beden Eğitimi Ve Spor Yüksekokulu, RİZE

Email : *arslan.kalkavan@erdogan.edu.tr, sanpolatt.7@hotmail.com, halilibrahim.cakir@erdogan.edu.tr*

Amaç: Bu çalışmanın amacı Rize'de amatör ve profesyonel olarak futbol oynayan sporcuların stresle başa çıkma düzeylerini karşılaştırmak ve stresle başa çıkmanın tüm boyutlarını çeşitli değişkenlere göre araştırmaktır. Yöntem: Araştırmaya 2017 yılında Rize'de futbol oynayan 49'u amatör, 40'ı profesyonel olmak üzere toplam 89 futbolcu katılmıştır. Araştırmada veri toplama aracı olarak kişisel bilgi formu ve Stresle Başa Başa Çıkma Ölçeği kullanılmıştır. Araştırma grubunun yüzde dağılım ve frekans değerleri tanımlayıcı istatistikle belirlenmiştir. Ardından verilere normallik testi olarak Shapiro Wilk test uygulanmıştır. Yapılan normallik testi sonucunda verilerin bir kısmının normal dağıldığı bir kısmının ise normal dağılmadığı görülmüştür. İkili karşılaştırmalarda parametrik veriler için bağımsız örneklem t testi uygulanırken, non-parametrik veriler için Mann Whitney U testi uygulanmıştır. Üçlü ve üzeri grupların karşılaştırılmasında parametrik veriler için tek yönlü anova testi uygulanırken non-parametrik veriler için Kruscal Wallis Testi uygulanmıştır. Anlamlı bulunan grupların saptanmasında ise ikinci seviye testi olarak parametrik verilerde Tukey HSD, non-parametrik verilerde Tamhane'den yararlanılmıştır. Yapılan tüm analizlerde α=0.05 anlamlılık düzeyi esas alınmıştır. Bulgular: Araştırmaya katılan futbolcuların yaşa göre Kaçma Soyutlanma-Duygusal Eylemsel, Kaçma Soyutlanma-Biyokimyasal ve Kabul- Bilişsel Yeniden Yapılandırma boyutlarında, sporculuk düzeyine göre Aktif Planlama, Dış Yardım arama, Kaçma Soyutlanma-Duygusal Eylemsel, Kaçma Soyutlanma-Biyokimyasal ve Kabul-Bilişsel Yeniden Yapılandırma boyutlarında, gelir tatmin düzeyine göre ise Kabul- Bilişsel Yeniden Yapılandırma boyutunda anlamlı farklılık olduğu görülmüştür. Sonuç: Sonuç olarak yaş ilerledikçe stresle başa çıkmanın daha güç olduğu, bunun yanında amatör futbolcuların profesyonel futbolculara göre stresle başa çıkmada daha başarılı oldukları tespit edilmiştir. Anahtar Kelimeler: Stres, Futbol, Amatör, Profesyonel

The Comparison Of Stress Coping Levels Of Amateur And Professional Football Players İn Rize According To Various Variables

Aim: The aim of this study is to compare the stress coping levels of amateur and professional football players in Rize and to investigate all dimensions of coping with stress according to various variables. Method: The study is participated totally 89 football players , 40 of whom were amateurs and 40 of whom were professionals, playing football in Rize at 2017. The Personal Information form and The Inventory of Attitudes Toward Stress were used as data collection tools. The percentage distribution and frequency values of the research group were determined by descriptive statistics. Then, Shapiro Wilk test was used as normality test. As a result of the normality test, it was seen that some of the data were distributed normally and the others were not normally distributed. For binary comparisons, while Independent sample t test was applied for parametric data, Mann Whitney U test was applied for non-parametric data. For triple and over groups, While One-way anova test was applied for the parametric data, Kruskal Wallis Test was applied for the non-parametric data. Tukey HSD was used in the parametric data and Tamhane was used in the non-parametric data as the second level test in determining the groups that were found significant. All analyses were based on α=0.05 significance level. Findings: There was a significant difference in Escape emotional-action, Dodge bio-chemical, Cognitive restructuring subdimensions according to age of football players: in Active planning, External assistance search, Escape emotional-action, Dodge bio-chemical, Cognitive restructuring subdimensions according to sports level of football players, in Cognitive restructuring subdimension according to income satisfaction level of football players. Result: As a result, it was found that as age progresses, it is more difficult to cope with stress, and amateur footballers are more successful in dealing with stress than professional footballers. Keywords: Stress, Football, Amateur, Professional

SB834

ZİHİNSEL DAYANIKLILIK ÖLÇEĞİ KISA VERSİYONUNUN TÜRK POPULASYONUNA UYARLANMASI

[1]BÜLENT OKAN MİÇOOĞULLARI, [2]RIDVAN EKMEKÇİ

[1]NEVŞEHİR HACI BEKTAŞ VELİ ÜNİVERSİTESİ, BEDEN EĞİTİMİ VE SPOR
[2]PAMUKKALE ÜNİVERSİTESİ, SPOR BİLİMLERİ FAKÜLTESİ

Email : *omicoogullari@nevsehir.edu.tr, ridvanekmekci@gmail.com*

AMAÇ:Bu çalışmanın amacı, orijinali 48 maddeden oluşan Zihinsel Dayanıklılık Ölçeğinin 10 soruluk kısa versiyonunun Türk sporcu popülasyonu üzerinde geçerliğinin ve güvenirliğinin test edilmesidir. YÖNTEM: Çalışmaya 9 farklı spor dalından toplam 206 sporcu gönüllü olarak katılmıştır (Xyaş= 19.43 yıl, Ss=3.74). Bunlardan 91'i erkek (X yaş= 19.20 yıl, Ss=2.85) ve 105'i kadındır (Xyaş=20.72 yıl Ss=3.39). Veri toplama aracı olarak (Clough, Earle, & Sewell, 2002 tarafından geliştirilmiş olan 48 ifadeden ve dört alt boyuttan (Mücadele, Kontrol, Bağlılık ve Güven) oluşan ZDÖ ve Yaşam Doyumu ölçeği (YDÖ) kullanılmıştır. Verilerin analizinde açıklayıcı faktör analizi kullanılmıştır. BULGULAR: Çalışmada elde edilen 4 faktörlü yapı 10 sorudan oluşmuştur. Ölçekte yer alan 10 madde ölçeğin % 57.64'ünü açıklamaktadır. Elde edilen faktör yükleri değerlendirildiğinde .48 ile .72 arasında değişmektedir. Aracın ölçüt geçerliğini test etmek için ZDÖ ve YDÖ puanları arasında hesaplanan Pearson Çarpım Momentler Korelasyon katsayısı .48 ile .69 arasında değişirken, ilişkinin yönü pozitiftir. Sonrasında yapılan Doğrulayıcı Faktör analizi (DFA) yapılmış ve uyum iyilik indeksi, ölçeklendirilmiş uyum indeksi, karşılaştırmalı uyum indeksi ve tahmini kök hata kareler ortalaması değerleri incelenmiştir. DFA sonuçlarına göre uyum iyiliği indeks değerleri, x2/df=1.72, GFI=0.90, CFI=0.92, NFI=0.90, RMSEA=0.61, olarak belirlenmiştir. Envanterin iç tutarlılık kat sayılarının ise, 0.67 ile 0.76 arasında değiştiği belirlenmiştir. SONUÇ: Sonuç olarak, "Sporda Zihinsel Antrenman Envanteri Kısa Versiyonu"nun Türkçe versiyonunun sporcular için geçerli ve güvenilir bir ölçüm aracı olduğu söylenebilir.

ADAPTATION STUDY OF SHORT VERSION OF MENTAL TOUGHNESS QUESTIONNAIRE (MTQ-10) FOR TURKISH POPULATION

AIM: The objective of this study was to adapt short version of the Mental Toughness Questionnaire (MTQ-10) for use in Turkey, and to test its reliability and validity. METHOD: With a sample of 91 males (mean ± s: age 19.20 ± 2.85 years) and 105 females (mean ± s: age 20.72 ± 3.39 years) total 206 athletes (mean ± s: age 19.43 ± 3.74 years) drawn from 9 sport classifications, exploratory and confirmatory factor analysis techniques to evaluate the psychometric properties of the sport mental toughness questionnaire. Athletes completed 10 items mental toughness questionnaire (Clough, Earle, & Sewell, 2002) with four sub-dimensions (challenge, control, commitment and confidence) was applied to all volunteered participants. RESULTS: Exploratory Factor Analysis yielded a four-factor structure with 10 items that explained 57.64 % of the variance. Afterwards, Confirmatory Factor Analysis was conducted by Analysis Moments of Structures 18. Comparative fit index, The goodness of fit index (GFI), normed fit index and root mean square error of approximation were used to check if the model fit the data. Chi-square/degrees of freedom ratio was found as (χ2/df) 1.72. The other parameters were determined as root mean square error of approximation = 0.61, normed fit index = 0.90, the goodness fit index = 0.90 and comparative fit index = 0.92. The confirmatory factor analysis results supported the four-factor structure and indicated proper models should include correlations among the four factors. Internal consistency estimates ranged from 0.67 to 0.76 and were consistent with values reported by previous studies. CONCLUSION: Based on these findings, short version of "Mental Toughness Questionnaire" (MTQ-10) was found to be a valid and reliable instrument.

SB840

BEDEN EĞİTİM VE SPOR YÜKSEKOKULU ÖĞRENCİLERİN FİZİKSEL BENLİK ALGILARI VE ÖZNEL İYİ OLUŞ DÜZEYLERİ ARASINDAKİ İLİŞKİ

[1]Yasemin Çakmak Yıldızhan

[1]Erzincan Üniversitesi, Beden Eğitimi Ve Spor Yüksekokulu,ERZİNCAN

Özet

Bu araştırmada spor eğitim alan öğrencilerin fiziksel benlik algıları ve öznel iyi oluş düzeyleri ile fiziksel benlik algısının öznel iyi oluş düzeyini yordama durumunun incelenmesi amaçlanmıştır. İlişkisel araştırma yöntemi temel alınarak tasarlanan araştırma Gümüşhane Üniversitesi Beden Eğitimi ve Spor Yüksekokulu'nda öğrenim gören 305 katılımcı ile gerçekleştirilmiştir. Araştırmanın verileri; katılımcıların demografik bilgileri (öğrenim gördükleri bölüm, sınıf düzeyi, cinsiyet), fiziksel benlik algıları (Fiziksel Benlik Ölçeği puanları) ve öznel iyi oluş düzeyleri (Öznel İyi Oluş Ölçeği puanları) şeklindedir. Verilerin analizinde; betimsel analiz, Pearson Korelasyon analizi ve çoklu regresyon modeli kullanılmıştır. Analizler sonucunda; katılımcıların % 62'sinin orta ve yüksek düzeyde öznel iyi oluş düzeyine, % 81'inin ise orta ve yüksek düzeyde fiziksel benlik algısına sahip olduğu belirlenmiştir. Öznel iyi oluş düzeyi ile fiziksel benlik algısı arasında pozitif ve yüksek düzeyde doğrusal bir ilişki olduğu, fiziksel benlik algısı, öznel iyi oluş düzeyinin anlamlı bir yordayıcısı olup toplam varyansın %95'ini anlamlı olarak açıkladığı tespit edilmiştir.

Anahtar Kelimeler: Benlik Algısı, Fiziksel Benlik Algısı, Öznel İyi Oluş

THE RELATIONSHIP BETWEEN PHYSICAL SELF-PERCEPTION AND SUBJECTIVE WELL-BEING LEVELS OF SCHOOL OF PHYSICAL EDUCATION AND SPORTS STUDENTS

Abstract

In this research, it was aimed to investigate the physical self-perception and subjective well being levels, the case of predicting physical self-perception their subjective well being. The research, designed with the correlational research method, was carried out with 305 participants who were studying at the department of Gümüşhane University Department Of Physical Education And Sports. Data of this research were the demographic characteristics of participants (the department, which the participants study at, class level and gender), physical self-perception (Physical Self Inventory) and subjective well being (Subjective Well Being Scale scores). In data analysis, the descriptive statistics, Pearson Correlation Analysis and multiple regression modelling were used. As a result of the analyses, it was determined that 62% of the participants had high and mid level of subjective well being, 81% of the participants had high and mid level of physical self-perception. In addition, it was determined that there was a positive and strong relationship between the physical self-perception and subjective well being, physical self-perception was a significant predictor of the subjective well being and explained 95% of the variance meaningfully.

Key Words: Self-Perception, Physical Self-Perception, Subjective Well Being

SB842

SPORCUNUN AİLESİ KENE GİBİ ZARARLI MI KALE GİBİ GÜVENLİ Mİ? ANTRENÖRLERİN METAFORİK ALGILARI

[1]İhsan Sarı, [1]Dorukhan Şahin

[1]Sakarya Uygulamalı Bilimler Üniversitesi, Spor Bilimleri Fakültesi, Sakarya

Email : *sariihsan@yahoo.com, druksahin@gmail.com*

Bu araştırma aktif olarak çalışan antrenörlerin "sporcunun ailesi" kavramına ilişkin algılarını metafor yöntemi ile ortaya koymayı amaçlamaktadır. Araştırmaya 235 antrenör gönüllük esası ile katılım sağlamıştır. Verilerin elde edilmesi için araştırmacılar tarafından hazırlanan anket formu kullanılmıştır. Bu formda, kişisel bilgileri içeren sorulara ek olarak antrenörlerin sporcunun ailesi kavramına ilişkin algılarını belirlemek amacıyla "Sporcunun ailesi…gibidir, çünkü… ''cümlesini tamamlamaları istenmiştir. Araştırmada elde edilen verilerin analizi ve yorumlanması süreci Saban (2008) tarafından kullanılan aşamalar dikkate alınarak yapılmıştır. Bu beş aşama; metaforların belirlenmesi, metaforların sınıflandırılması, kategori geliştirme, geçerlik ve güvenirliği sağlama ve verilerin analizi olarak ifade edilmiştir. Veriler Microsoft Excel ve SPSS 17.0 programları aracılığı ile değerlendirilmiştir. Elde edilen verilerin değerlendirilmesinin ilk aşamasında 235 katılımcının ürettiği metaforlardan, amacını karşılamayan metaforlar analizden çıkartılmıştır. 89 erkek (Xyaş=28.74±9.50), 40 (Xyaş=25,72±5.63) kadından oluşan toplam 129 katılımcının metaforları değerlendirmeye alınmıştır. Tüm metaforların incelenmesi sonucunda 100 farklı metafor elde edilmiştir. En çok kullanılan metaforların "toprak (5), taraftar (5), çiftçi (5), tribün (4), antrenör (4), çınar ağacı (3), ağacın kökleri (2), ağaç (2), dağ (2), danışman (2), devlet (2), kalkan (2), kapı (2), psikolog (2), su (2)" gibi olumlu metaforlar olduğu belirlenirken "kene, haşere, padişah, kontrol memuru, rampa, müşteri vb." gibi olumsuz anlam içeren metaforların da kullanıldığı tespit edilmiştir. Elde edilen metafor cümleleri anlamsal olarak kategorize edildiğinde 13 kategori oluşmuştur. Bu kategoriler; destekleyici, güven veren, olumsuz olan, yol gösteren/yönlendiren, temel yapı olan, sporcuyu tanıyan, olumlu ya da olumsuz olabilen, çabalayan/ çabalaması gereken, ekibin bir parçası olan, rol model olan, dayanıklı olan/olması gereken, öğretici geliştirici ve diğer olarak belirlenmiştir. Araştırma sonuçları genel olarak değerlendirildiğinde, antrenörlerin sporcunun ailesini farklı açılardan olumlu olarak algıladıkları bunun yanında sporcunun ailesine ilişkin farklı konularda olumsuz algılarının da olduğu belirlenmiştir.

Is Athlete's Parent Harmful Like A Tick Or Safe Like A Castle? Metaphoric Perceptions Of Sports Coaches

The aim of this research was to examine the metaphoric perceptions of sports coaches regarding the concept of athlete's parents. Two hundred and thirty five sports coaches voluntarily participated in the study. The questionnaire prepared by the researchers was used to obtain the data. In this questionnaire, in addition to the questions related to personal information, the coaches are also asked to complete the sentence "athlete's parent is…because…" to determine their perceptions regarding athlete's family. The analysis and interpretation of the data obtained in the study was carried out by taking into consideration the stages used by Saban (2008). These five stages were determination of metaphors, classification of metaphors, category development, providing validity and reliability and analysing the data. The data was analysed in Microsoft Excel and SPSS 17.0 softwares. In the first stage of the analysis, the metaphors with incorrect and meaningless answers were excluded from the data which were obtained from 235 participants. As a result, the metaphors obtained form 129 participants, 89 men (Mage = 28.74 ± 9.50) and 40 women (Mage= 25.72 ± 5.63) were included in the analysis. A total of 100 different metaphors were obtained. The most used metaphors were "soil (5), sport supporter (5), farmer (5), tribune (4), sports coach (4), plane tree (3), tree roots (2), tree (2), mountain (2)), counsellor (2), state (2), shield (2), door (2), psychologist (2), water (2). Also the metaphors with negative meanings such as tick, insect, sultan, control officer, ramp, customer etc. were also used. Categorizing the metaphors according to their meanings revealed 13 categories. These categories are; supportive, reassuring, being negative, guiding/directing, being basic structure, knowing the athlete, being positive or negative, struggling, being a part of the team, role model, being enduring, being instructional/developer and other. Overall the results of the study showed that the

coaches positively perceive the athlete's parents however their negative perceptions for athlete's parents regarding various issues were also determined.

SB843

ÜNİVERSİTE ÖĞRENCİLERİNİN PROBLEM ÇÖZME BECERİLERİNİN VE UMUTSUZLUK DÜZEYİNE ETKİSİNİN İNCELENMESİ

[1]Hakan Akdeniz, [1]Sertap Özaydın, [1]Behçet Koçoğlu

[1]Kocaeli Üniversitesi Spor Bilimleri Fakültesi, Kocaeli

Email : *hakanakdeniz@gmail.com, sertap86@gmail.com, behcets_1907@hotmail.com*

ÖZET: Bu araştırma; Kocaeli Üniversitesi Spor Bilimleri, İletişim, Eğitim, Fen-Edebiyat, İktisadi ve İdari Bilimler, Mühendislik Fakültelerinde öğrenim gören erkek ve kadın öğrencilerin problem çözme becerilerinin ve umutsuzluk düzeylerinin etkisini incelemek ve çeşitli değişkenler açısından farklılık gösterip göstermediğini belirlemek amacıyla yapılmıştır. Araştırmanın evrenini Kocaeli Üniversitesi'nde bulunan 18 fakülteden oluşturmaktadır. Örneklem grubunu ise 149 Spor Bilimleri, 50 İktisadi ve İdari Bilimler, 63 Fen-Edebiyat, 260 Eğitim, 375 İletişim, 147 Mühendislik fakültesi öğrencisi toplamda 577 kadın 467 erkek öğrenci oluşturmaktadır. Araştırmada verilerin elde edilmesinde Problem Çözme Envanteri (PÇE) (Heppner&Peterson, 1982) ve BECK Umutsuzluk Ölçeği (Beck ve ark. 1974) kullanılmıştır. Verilerin analizinde katılımcıların kişisel bilgi dağılımlarını incelemek ve verilerin normal dağılım gösterip göstermediğini belirlemek amacıyla tanımlayıcı istatistik testi, değişkenler arasındaki; farklılıkları belirlemek amacıyla Manova, Tukey, testleri yapılmış ilişkiyi belirlemek amacıyla korelasyon analizinden faydalanılmıştır. Yapılan incelemeler sonucunda Problem Çözme Becerisi ve Umutsuzluk Düzeyleri sonuçlarına bakıldığında gelecek ile ilgili duygular ve motivasyon kaybı arasında pozitif yönde bir ilişki olduğu saptanmıştır ($p<0,05$). Gelecek ile ilgili duygular ve gelecek ile ilgili beklentiler arasında anlamlı farklılık bulunmuştur. Problem çözme ve umutsuzluk skorlarına bakıldığında umutsuzluk ölçeğinin alt boyutları; sırasıyla gelecek ile ilgili duygular ve motivasyon kaybı ($p<0.05$) arasında yüksek düzeyde ve anlamlı farklılık bulunmuştur. Öğrencilerin problem çözme becerileri ve umutsuzluk düzeyleri ile cinsiyet değişkeni arasında anlamlı farklılık bulunmuştur. Öğrencilerin problem çözme ve umutsuzluk düzeyi ile sınıf değişkeni arasında istatistiksel olarak anlamlı bir farklılık bulunmuştur Motivasyon kaybı ve gelecekle ilgili beklentiler, problem çözme becerisinde güven ve kaçınma arasında arasında anlamlı bir farklılık bulunamamıştır. Motivasyon kaybı ve kaçınma arasında anlamlı farklılık bulunmuştur. Spor yapan öğrencilerin problem çözmede konusunda daha başarılı ve gelecekle ilgili beklentiler, gelecek ile ilgili umutlar bakımından daha umutlu olduğu söylenebilir. Sporun, bireylerde problem çözme konusunda daha umutlu olmayı sağlayan bir faktör olduğu düşünülmektedir.

Anahtar Kelimeler: Üniversite Öğrencileri, Problem Çözme, Umutsuzluk Düzeyi

The investigation of University students' solving problem skills and hopelessness levels effect (Sample of Kocaeli University)

Summary This research, has done to investigate the skills of solving problems and levels of hopelessness and to state whether it has a difference between the various factors between both the women and the men students who study at Sports Sciences, Communication, Education, Science and Letters, Economics and Administrative Sciences, Engineening Faculties of Kocaeli University. 18 faculties of Kocaeli University form this research's content. And sample group includes totaly 577 women and 467 men students form at Sports Sciences (149), Communication(375), Education (260), Science and Letters (63), Economics and Administrative Sciences (50), Engineening (147) faculties. In this research,Problem Solving Invertory (PÇE) (Heppner& Peterson, 1982) and BECK Hopelessness Scale (Beck and friends. 1974) are used to get datas. In the analysis of datas "Descriptive Statistics Test" is used to investigate the private knowledge distribution of the participants and to state if the datas Show normal distribution or not. Monova, Turkey, Tests are done to state the differences between the factors and Correlation analysis is used to state, the relationship. At the end of the investigations when we look at the results of The Skills of Solving Problems and Levels of Hopelessness, it is clear that there is a positive relationship between the emotions about the future and losing motivation ($p< 0,05$). There is a meaningful difference between

the emotions about the future and expectations about the future. When we look at solving problems and hopelessness scores, we can see too much and meaningful differences between the sub-dimension of hopelessness scale and in turn emotions about the future and losing motivation ($p<0,05$). It has found a meaningful difference between the gender factors with soluing problem salls and hopelessness levels of the students. There is a meaningful difference between the students souling problem and hopelessness level with class variables. It connot be found a meaningful difference between losing motivation and expectations about the future and trust and avoiding in solving problem skill. It has been found a meaningful difference between losing motivation and avoiding. It can be say that the students wo do sports are more successful and more hopeful about expectations and hopes about the future. It is believed that sport is a factor to help people to be more hopeful about solving problem.

Key words: University Students, Solving Problem, Hopelessness Scale.

SB846

9-10 YAŞ ÇOCUKLARDA KASSAL YORGUNLUK SONRASI KETLEMENİN İNCELENMESİ

[1]Erdem Çakaloğlu, [1]Dilara Erkan

[1]Ankara Üniversitesi, Ankara

Email : *ecakaloglu@ankara.edu.tr, dilaraerkan98@gmail.com*

Giriş ve Amaç: Ketleme kavramı güçlü bir içsel yatkınlığı ya da dışsal bir uyaranı geçersiz kılmak için dikkat, davranış, düşünce ve/veya duyguların kontrol edilmesini içerir (Diamond, 2013). Kassal yorgunluk, düzenli devam eden yüksek şiddetli aerobik egzersizlerden sonra vücutta oluşan fizyolojik zorlanmalardır. Çocuklarda kassal yorgunluğun ardından bilişsel fonksyonların ne şekilde etkilendiği üzerine literatürde az sayıda çalışma bulunmaktadır. Bu çalışmanın amacı, 9-10 yaş çocuklarda kassal yorgunluk sonrası ketlemenin incelenmesidir. Yöntem: Bu çalışmaya 9-10 yaşında 6'sı erkek ve 10'u kız olmak üzere 16 kişi katılmıştır. Çalışmada öntest-sontest araştırma dizaynı kullanılmıştır. Veri toplama araçları olarak Eriksen Balık Flanker, Mekik koşusu testi kullanılmıştır. Demografik bilgileri alındıktan ve antropometrik özellikleri ölçüldükten sonra Eriksen Balık Flanker testi uygulanmıştır. Eriksen Balık Flanker testinin ilk aşamasında katılımcılardan ekranda çıkan 1 balığın yönüne göre, ikinci aşamada ise ekranda görünen 5 balığın ortasında yer alan balığın yönüne göre bilgisayar klavyesinde 'ı' ve 'e' tuşlarına basarak tepki verilmesi istenmiştir. Testin asıl bölümü 2. aşamada olduğu gibidir ve 120 denemeden oluşmaktadır. Katılımcıların Hata oranları ve Reaksiyon zamanları kaydedilmiştir. Testi bitiren katılımcılar mekik koşusu testine alınmıştır. Testin bitimini takiben en fazla 5 dk içerisinde katılımcılar tekrar Eriksen Balık Flanker Testine alınmıştır. Verilerin analizinde Bağımlı Örneklem t testi ve Pearson Korelasyon analizi kullanılmıştır. Bulgular: Mekik koşusu sonrası katılımcıların uyumsuz denemelerdeki hata yüzdeleri anlamlı düzeyde artış göstermiştir ($p<0.05$). Diğer parametrelerde anlamlı bir farka rastlanılmamıştır. Korelasyon analizine göre vücut kütle indeksi ile Mekik koşusu aşaması arasında negatif bir ilişkiye rastlanılmıştır. Sonuç: Bu araştırma 9-10 yaş çocuklarda kassal yorgunluğun ardından 5 dakikalık dinlenmenin bilişsel fonksiyonlar için yeterli olmadığını göstermektedir.

THE INVESTIGATION OF INHIBITION AFTER MUSCULAR FATIGUE IN 9-10 YEARS OLD CHILDREN

Introduction and Purpose: The concept of inhibition involves the control of attention, behavior, thoughts and / or emotions to override a strong internal predisposition or an external stimulus (Diamond, 2013). Muscular fatigue is a physiological strain on the body after regular high-intensity aerobic exercises. There are few studies in the literature on how cognitive functions are affected after muscular fatigue in children. The aim of this study was to investigate of the inhibition after than muscular fatigue in children aged 9-10 years old. Method: This study was attended by 16 people that including 6 boys and 10 girls that 9-10 years old. Pre-test and post-test design was used and Eriksen Fish Flanker test and Shuttle run test were used as data collection. After than demographic information and anthropometric properties were measured, Eriksen Flanker test was started. In the first stage of the Flanker test, the participants were asked to press the i or e keys on the keyboard according to the direction of a fish which appeared on the screen, and in the second phase, the direction of the middle of the five fish appearing on the screen was asked. The main part of the test is as in Step 2 and consists of 120 trials . Error rates and reaction times of the participants were recorded. The participants who completed the test were taken to the shuttle run test. Then participants were administired Eriksen Fish Flanker Test within 5 minutes. Dependent Sample T test and Pearson Correlation analysis were used to analyze the data. Results: According to the posttest and pre-test values of the participants after the shuttle run, the percentage of error in the uncongrient trials increased significantly.($p<0.05$). The other variables were not statistically significant. Conclusion: This study shows that 5-minute resting after muscular fatigue is not enough for cognitive functions in children aged 9-10 years old.

SB854

FUTBOL ANTRENÖRLERİNİN ÖFKE KONTROLLERİ İLE KİŞİLİK ÖZELLİKLERİ VE SPOR ORTAMINDAKİ AHLAKİ TUTUMLARI ARASINDAKİ İLİŞKİLERİN İNCELENMESİ

[1]Serkan Esen, [1]Şeval Kayğusuz, [2]Erden Or, [1]Tuna Uslu

[1]İstanbul Gedik Üniversitesi Spor Bilimleri Fakültesi, İstanbul
[2]Türkiye Futbol Federasyonu, İstanbul

Email : *serkan.esen@gedik.edu.tr, seval.kaygusuz@gedik.edu.tr, erden.or@tff.org.tr, tuna.uslu@gedik.edu.tr*

Giriş ve amaç: Sporun, kişinin ruh ve beden sağlığını geliştirici, yarışma ve rekabet üzerine kurulmuş, savaşçı ve performans odaklı yapısıyla insana haz ve doyum veren bir oyun disiplini olduğu bilinmektedir. Farklı spor branşlarındaki fiziksel emeğin yanında, sporun bir kişisel gelişim ve disiplin aracı olması nedeniyle, bireylerin psikolojisi üzerinde de etkiye sahiptir. Ancak bireysel farklılıklar ve kişilik özellikleri spor ortamındaki sporcuların ve antrenörlerin tutumları üzerinde de etkili olabilmektedir. Bu bağlamda bu çalışmanın amacı spor alanında antrenörlerin öfke kontrolleri ile kişilik özellikleri ve spordaki ahlaki değerlerden uzaklaşmaları arasında ilişki olup olmadığını belirlemektir. Yöntem: Nicel araştırma yöntemlerinden anket tekniği kullanılarak veriler toplanmış olup, envanter araştırmacılar tarafından bir araya getirilen öfke (Spilberger, 1988'den uyarlayan Özer, 1994), ahlaktan uzaklaşma (Boardley ve Kavussanu, 2008'den uyarlayan Gürpınar, 2015) kişilik özellikleri (Gosling, Rentfrow ve Swann, 2003'den uyarlayan Atak, 2013) ve kişisel bilgi formundan oluşmaktadır. Araştırmaya farklı seviyelerde toplam 143 futbol antrenörü katılmıştır. İstatistiksel analiz tekniği olarak SPSS 21 paket programında betimleyici analizler, geçerlik-güvenilirlik testleri, fark analizleri ve Pearson korelasyon testi yapılmıştır. Bulgular: Antrenörlerin kişilik özellikleri ile durumsal öfke düzeyleri ve ahlaktan uzaklaşmaları arasında pozitif ve negatif yönde anlamlı ilişkiler olduğu tespit edilmiştir. Ancak farklı seviyedeki antrenörler arasında öfke düzeyleri ve ahlaki tutumları açısından fark olduğu da ($p>0.05$) bulunmuştur. Sonuç: Antrenörlerin öfke kontrolleri ve ahlaki tutumları üzerinde kişilik özelliklerinin etkisinin olduğunun anlaşılabileceği üzere, beraberinde antrenörlük seviyelerinin de spor ortamındaki davranışlarını düzenleyici bir etki yaptığı sonucuna varılabilir. Anahtar Kelimeler: futbol antrenörleri, öfke, ahlaktan uzaklaşma, kişilik özellikleri

Investigation of the Relationships Between Personality Traits, Anger Level and Moral Attitudes of Football Coaches

Introduction and purpose: It is known that sport is a game discipline that improves one's mental and physical health, is based on competition, and gives pleasure and satisfaction to people with its warrior and performance oriented structure. In addition to physical labor in different sports branches, it has an impact on the psychology of individuals as sport is a personal development and discipline tool. However, individual differences and personality traits may also affect the attitudes of athletes and coaches in the sports environment. In this context, the aim of this study is to determine whether there is a relationship between football coaches anger control, personality traits and moral values in sport areas. Method: Data were collected from the quantitative research methods using questionnaire technique, and the anger (Spilberger, 1988; Özer, 1994), demoralization (Boardley and Kavussanu, 2008; Gürpınar, 2015) personality traits (Gosling, Rentfrow and Swann, 2003; Atak, 2013) scales and personal information form brought together by the researchers. A total of 143 football coaches at different levels participated in the study. Descriptive analysis, validity-reliability tests, difference analysis and Pearson correlation test were performed in SPSS 21 package program as a statistical analysis technique. Findings: It was found that there were significant positive and negative relationships between the personal traits of the coaches and their situational anger levels and their morality. However, it was also found that there was a difference between the coaches at different levels in terms of anger levels and moral attitudes ($p> 0.05$). Result: As it can be understood that personality traits have an effect on the anger controls and moral attitudes of the coaches, it can be concluded that the coaching levels have a regulating effect on the behaviors in the sports environment. Keywords: football coaches, anger, demoralization, personality traits

SB863

KADIN SPORCULARIN CİNSİYET ROLLERİNE GÖRE KENDİNİ ALGILAMA BİÇİMLERİ İLE SPORTİF KENDİNE GÜVENLERİ ARASINDAKİ İLİŞKİ

***[1]Esen Kızıldağ Kale*, [2]Fatma Çepikkurt, [1]Dilek Matyar, [1]Umut Davut Başoğlu**

[1]Nişantaşı Üniversitesi, BESYO, İstanbul
[2]Mersin Üniversitesi, SBF, Mersin

***Email :** esen.kale@nisantasi.edu.tr, fcepikkurt@hotmail.com, dilek.matyar@nisantasi.edu.tr, umut.basoğlu@nisantasi.edu.tr*

Amaç: Araştırmanın amacı kadın sporcuların feminenlik ve maskülenlik özellikleri perspektifinde fiziksel benlik algıları ve sportif güven puanları arasındaki ilişkinin test edilmesidir. Materyal ve Metod: Bu amaçla çalışmaya farklı spor branşlarından 153 kadın sporcu katılmıştır. Katılımcıların cinsiyet rollerini belirlemek için Bem (1974) tarafından geliştirilen ve Dökmen (1991) tarafından Türkçe'ye uyarlanan BEM Cinsiyet Rolü Envanteri kullanılmıştır. Kadın sporcuların fiziksel benlik algılarına ilişkin verileri toplamak için Marsh ve ark. (1994) tarafından geliştirilmiş ve Aşçı (2004) tarafından Türkçe'ye uyarlanmış Fiziksel Olarak Kendini Tanımlama Envanteri kullanılmıştır. Sporcuların sporda sürekli kendine güvenlerini ölçmek için ise Vealey (1986) tarafından geliştirilen, Yıldırım ve Akın (2013) tarafından uyarlanan "Sporda Sürekli Güven Alt Ölçeği" kullanılmıştır. Elde edilen verilerin analizinde betimsel istatistikler, Pearson Momentler Çarpımı Korelasyon Analizi kullanılmıştır. Bulgular: Yapılan analiz sonucunda kadın sporcuların kadınsılık ve erkeksilik boyutlarına göre fiziksel benlik algıları ve sportif kendine güvenleri arasındaki ilişki test edilmiştir. Analiz sonucunda kadınsılık ile sağlık boyutu hariç Fiziksel Olarak Kendini Tanımlama Envanterinin tüm alt boyutları (koordinasyon, fiziksel aktivite, vücut yağ, spor yeteneği, genel fiziksel yeterlik, görünüm, kuvvet, esneklik, dayanıklılık, kendine güven) arasında ilişki olduğu saptanmıştır (Sırasıyla r= .420, .278, .201, .426, .433, .333, .487, .254, .183, .491; p<.01,.05). Sporcuların erkeksilik rolü ile sağlık boyutu hariç Fiziksel Olarak Kendini Tanımlama Envanterinin tüm alt boyutları (koordinasyon, fiziksel aktivite, vücut yağ, spor yeteneği, genel fiziksel yeterlik, görünüm, kuvvet, esneklik, dayanıklılık, kendine güven) arasında ilişki olduğu saptanmıştır (Sırasıyla r= .393, .343, .198, .385, .539, .341, .367, .254, .319, .462; p<.01, .05). Son olarak analiz sonucunda sporcuların kadınsılık ve erkeksilik puanları ile sürekli kendine güven arasında anlamlı bir ilişki olduğu ortaya çıkmıştır (r= .603, .643; p<.01). Sonuç: Araştırma sonuçları göstermektedir ki kadın sporcular hangi spor branşını yaparsa yapsın hem kadın olmanın, hem de toplumun ve çevrenin etkisiyle bir takım estetik kaygılar yaşamaktadır.

The relationship between self-perception and sport- confidence of female athletes according to gender roles

Purpose: The purpose of this study was to investigate the relationship between physical-self-perception and sport confidence levels in terms of femininity and masculinity characteristics of female athletes. Material and Method: For this purpose, 153 women athletes from different sports events were participated in the study. The BEM Gender Role Inventory was used to determine the gender roles of the participants which was developed by Bem (1974) and was adapted to Turkish by Dökmen (1991). Physical self-perception data were collected by Physical Self- Description Questionnaire (PSDQ) which was developed by Marsh et al. (1994) and adapted to Turkish by Aşçı (2004). In order to measure the self-confidence of athletes in sport, Trait Self Confidence in Sports Sub-Scale developed by Vealey (1986) and adapted by Yıldırım and Akın (2013) was used. The data were analyzed with descriptive statistics, Pearson Moments Correlation Coefficients. Results: As a result of the analysis, the relationship between physical self-perception and sporting self-confidence was tested according to femininity and masculinity dimensions of female athletes. As a result of the analysis, it was found that there was a relationship between femininity and all sub-scales of PSDQ (coordination, physical activity, body fat, sports ability, general physical competence, appearance, strength, flexibility, endurance, self-confidence) except the health sub- scale (respectively; r= .420, .278, .201, .426, .433, .333, .487, .254, .183, .491; p<.01,.05). The relationship between the masculinity role of

athletes and all sub-scales of the PSDQ (coordination, physical activity, body fat, sports ability, general physical competence, appearance, strength, flexibility, endurance, self-confidence) except the health sub-scale was found (respectively; r=.393, .343, .198, .385, .539, .341, .367, .254, .319, .462; p<.01, .05). Finally, there was a significant relationship between the femininity and masculinity scores of the athletes and trait self- confidence (r = .603, .643; p <.01). Conclusion: The results of this research showed that female athletes experience some aesthetic concerns with the pressure of being a woman and also society and environment.

SB877

İÇSEL VE DIŞSAL VİSİOMOTOR İMGELEMENİN AMATÖR VE ELİT AEROBİK CİMNASTİK SPORCULARINDA İNCELENMESİ

[1]Erdem Çakaloğlu, [2]Burcu Önal

[1]Ankara Üniversitesi Spor Bilimleri Fakültesi
[2]Serbest Araştırmacı

Email : *ecakaloglu@ankara.edu.tr, burcugym@gmail.com*

Motor İmgeleme herhangi bir hareket ya da kas aktivasyonu olmaksızın bir hareketin zihinsel olarak yürütülmesi olarak tanımlanmaktadır (Lotze ve Halsband, 2006). Motor imgeleme yöntem olarak, bir hareketin veya bir hareketler dizisinin ilk (iç) veya üçüncü (dış) kişi perspektifinden görselleştirilmesini içeren visuomotor görüntüler ile temsil edilir (Yu ve ark., 2016). İçsel görsellemede, kişi kendi hayatında nasıl görüyorsa yaptıklarını zihinde de o şekilde görür ve duyu organlarında hareketi hisseder. Dışsal görsellemede ise kişi kendini rüyada izler gibi hayal ederek hareketi yapar ve kendini izler (Syer ve Conolly, 1998). Aerobik cimnastik, birbirine birleştirilmiş süreklilik gösteren, geleneksel aerobik egzersizlerden alınmış, karmaşık ve yüksek şiddetle aerobik hareket kalıplarının müzik eşliğinde yapıldığı becerilerdir. Aerobik cimnastikte becerilerin kazanılmasında görselleme sıklıkla kullanılmaktadır. Buna rağmen hangi görselleme türünün hangi düzeydeki sporcuya ne denli fayda sağlayacağına dair bir çalışmaya rastlanılmamıştır. Bu çalışmanın amacı, içsel ve dışsal görsellemenin elit ve amatör aerobik cimnastikçilerde hareketi başarma ve öğrenme noktasında hangi görselleme türünün daha yararlı olabileceğini tespit etmektir. Araştırmaya 8 elit, 8 amatör olmak üzere toplam 16 gönüllü kadın katılımcı dahil edilmiştir. Deney prosedürü, eğitmen tarafından, yapılacak hareketlerin (Çember ve 2/1 Turn) gösteriminden sonra her 2 katılımcı grubun yaptığı 2 seanstan (İçsel-dışsal görselleme) oluşmaktadır. Görselleme düzeylerini belirlemek üzere 'mental kronometre paradigması 'kullanılmıştır. Görselleme seansları seçkisiz olarak, aynı gün ve aralarında 30 dk olacak şekilde yapılmıştır. 8'er kişilik iki gruba ilk önce eğitmen tarafından içsel-dışsal görselleme anlatılıp ölçüm yapılan hareketler gösterilmiştir. Öğrenme etkisini azaltmak amacıyla hareketi gerçekleştirme ölçümü görselleme seanslarından 3 gün sonra yapılmıştır. Verilerin analizinde İmgeleme Türü (1PP,3PP,Ger) x Grup (Elit-Amatör) x Hareket (Çember-Turn) olmak üzere 3-Way Mixed Model ANOVA kullanılmıştır. 1PP ile 3PP arasında anlamlı bir farka rastlanmamıştır ($p>0.05$). İmgeleme türü x Grup x Hareket etkileşimi gözlemlenmemiştir ($p>0.05$). Elit katılımcılar 2/1 Turn hareketinde 3PP görsellemeleri hareketin gerçekleştirilme süresine çok daha yakın gözükse de bu durum anlamlı bir farklılık ortaya koymamıştır. Anahtar Kelimeler: Aerobik Cimnastik, VisiomotorGörselleme

INVESTIGATION OF INTERNAL AND EXTERNAL VISIOMOTOR IMAGING IN AMATEUR AND ELITE AEROBIC GYMNASTIC ATHLETES

Motor imagery is defined as the mental execution of a movement without any movement or muscle activation (Lotze and Halsband, 2006). Motor imagery is represented by visuomotor images which include visualization of a movement or a series of movements from the first (internal) or third (external) perspective (Yu et al., 2016). In the internal visualization, the person sees what he / she does in his / her life in the same way in the mind and feels the movement in the sense organs. In external visualization, the person makes the movement by imagining himself / herself in a dream and follows himself (Syer & Conolly, 1998). Aerobic gymnastics are the skills of complex and high intensity aerobic movement patterns accompanied by music, taken from traditional aerobic exercises, showing continuity combined. Visualization is frequently used in aerobic gymnastics to acquire skills. Nevertheless, no study has been found on which type of visualization will benefit the athletes at what level. The aim of this study is to determine which type of visualization may be more useful for elite and amateur aerobic gymnasts to achieve and learn movement. A total of 16 volunteer female participants, 8 elite and 8 amateurs, were included in the study. The

test procedure consists of 2 sessions (Internal-external visualization) performed by each trainee after the demonstration of the movements (Circle and 2/1 Turn) by the trainer. 'Mental chronometry experimental paradigm ' was used to determine visualization levels. Visualization sessions were performed randomly on the same day and between them for 30 minutes. In two groups of 8 people, first internal and external visualization by the instructor was explained and the movements were measured. In order to reduce the learning effect, the measurement of performing the movement was made 3 days after the visualization sessions. In the analysis of the data, 3-Way Mixed Model ANOVA was used as Imaging Type (1PP, 3PP, Ger) x Group (Elite-Amateur) x Movement (Circle-Turn). There was no significant difference between 1PP and 3PP ($p > 0.05$). Image type x Group x Motion interaction was not observed ($p > 0.05$). While elite participants 3PP visualizations in the 2/1 Turn movement appear to be much closer to the duration of the movement, this did not reveal a significant difference. Keywords: Aerobic Gymnastics, Visiomotor Imagery

SB879

"ÜÇLÜ YETERLİK ALGILARI ENVANTERİ"NİN TÜRKÇE'YE UYARLANMASI

[1]Nurgül KESKİN AKIN, [2]F. Hülya AŞÇI

[1]Ağrı İbrahim Çeçen Üniversitesi Beden Eğitimi Ve Spor Yüksekokulu, AĞRI
[2]Marmara Üniversitesi Spor Bilimleri Fakültesi, İSTANBUL

Email : *nkeskin@agri.edu.tr, fhulya@marmara.edu.tr*

Giriş ve Amaç: Bu çalışmada, Jackson, Gucciardi ve Dimmock (2011) tarafından sporda üçlü yeterlik algılarını ölçmek amacıyla geliştirilen, Üçlü Yeterlik Algıları Envanteri'nin Türkçe versiyonunun geçerlik ve güvenirliğinin incelenmesi amaçlanmıştır. Yöntem: Çalışmaya 127 kadın ve 202 erkek olmak üzere farklı spor branşlarından toplam 329 sporcu(Myaş.=20.40, Ss=4.72) katılmıştır. Üçlü Yeterlik Algıları Envanteri (ÜYAE) 5'li likert tipinde üç ölçeği içermektedir. Bu ölçekler; sporcunun becerilerine yönelik inançlarını derecelendirdiği 14 maddeden oluşan Öz-Yeterlik Ölçeği, sporcunun antrenörünün yeterliklerini derecelendirdiği 15 maddeden oluşan Diğer-Yeterlik Ölçeği ve sporcunun antrenörünün onun becerilerine ilişkin güvenine dair tahminlerini içeren 14 maddeden oluşan İlişki Temelli Öz-yeterlik Ölçeği'dir. Katılımcılara ÜYAE'yle birlikte, Sporda Kaygı Ölçeği-2 (SKÖ-2), Sporda Sürekli Kendine Güven Ölçeği (SKGÖ) ve İlişki Niteliği Ölçeği (İNÖ) uygulanmıştır. ÜYAE'nin yapı geçerliğini test etmek amacıyla, Jackson ve diğerlerinin (2011) önerdiği birinci düzey üç faktörlü ilişkili doğrulayıcı faktör analizi (DFA) kullanılmıştır. Yakınsak geçerlik için ÜYAE ile, SKGÖ ve İNÖ; ıraksak geçerlik için ise ÜYAE ile SKÖ-2 arasındaki ilişkiler Pearson korelasyon analizi ile incelenmiştir. Envanterin güvenirliğini belirlemek içinse Cronbach alfa iç tutarlık katsayısı hesaplanmıştır. Bulgular: Lisrel 8.80'le yapılan DFA sonuçları ölçeğin orijinal yapısını desteklemektedir (x^2 /df = 2.97, RMSEA = 0.08, CFI = 0.98, NFI = 0.96, NNFI = 0.98, RMR = 0.05). Envanterin madde faktör yükleri 0.58 ile 0.82 arasındadır. ÜYAE'nin tüm ölçekleriyle; SKÖ-2 arasında negatif, SKGÖ arasında pozitif, İNÖ'nün sosyal destek ve ilişki derinliği alt boyutları arasında pozitif ilişkiler bulunmuştur. Diğer-yeterlik Ölçeği'yle İNÖ'nün çatışma alt boyutu ise negatif ilişkilidir. Güvenirliklerini test etmek amacıyla hesaplanan Cronbach Alpha katsayıları Öz- Yeterlik Ölçeği için 0.91, Diğer Yeterlik Ölçeği için 0.96, İlişki Temelli Öz-Yeterlik Ölçeği için 0.95'tir. Sonuç: Bu sonuçlar Üçlü Yeterlik Algıları Envanteri'nin Türkçe versiyonunun geçerli ve güvenilir bir araç olduğunu göstermektedir. Anahtar kelimeler: Üçlü yeterlik algıları, öz-yeterlik, yapı geçerliği, yakınsak geçerlik, ıraksak geçerlik

Adaptation of "The Tripartite Efficacy Perceptions Inventory" into Turkish

Introduction and Purpose: The study was aimed to investigate the validity and reliability of the Turkish version of The Tripartite Efficacy Perceptions Inventory developed by Jackson, Gucciardi and Dimmock (2011) in order to measure tripartite efficacy perceptions in sports. Method: One hundred and twenty seven female and 202 male, from different sports branches totally 329 athletes(Mage=20.40, Sd=4.72) participated in this study. The Tripartite Efficacy Perceptions Inventory (TEPI) is 5 point Likert type and includes three scales. These scales; Self-efficacy Scale consists of 14 items in which the athlete rates his/her confidence in his/her ability, Other-Efficacy Scale consists of 15 items in which the athlete rates his/her confidence in the coach's ability, and the Relational-Inferred Self-efficacy Scale consists of 14 items including the estimations of the athlete's how confident their coach in their ability. The Turkish version of TEPI, Sports Anxiety Scale-2 (SAS-2), Trait Sport-Confidence Inventory (TSCI) and Quality of Relationships Inventory (QRI) were administered to the participants. First order three factor confirmatory correlated factor analysis (CFA) was used to test contruct validity of TEPI-Turkish version suggested by Jackson et al. (2011). Pearson correlation coefficients were test the relationships TEPI-Turkish version, TSCI and QRI for convergent validity and between TEPI-Turkish version and SAS-2 for divergent validity. Cronbach alpha coefficients were calculated to determine reliability of the inventory. Findings: Lisrel 8.80 CFA results provided support (x2/df = 2.97, RMSEA = 0.08, CFI = 0.98, NFI = 0.96, NNFI = 0.98, RMR = 0.05) for the three factor model. The item factor loadings were between 0.58 and 0.82. In terms of convergent validity, all scales of TEPI were positively correlated with the TSCI, social support and the depth subscale of QRI. Other-Efficacy Scale of TEPI and conflict subscale of QRI were correlated negatively. Indicating divergent validity SAS-2 were negatively correlated with all the subscales of TEPI. Cronbach alpha coefficients were 0.91 for self-efficacy subscale, 0.96

for other-efficacy, 0.95 for relational inferred self-efficacy. Conclusion: The results of the study suggest that the Turkish version of The Tripartite Efficacy Perceptions Inventory is a valid and reliable measure for tripartite efficacy perceptions in Turkish athletes. Anahtar kelimeler: Tripartite efficacy perceptions, self-efficacy, construct validity, convergent validity, divergent validity

SB893

BEDEN EĞİTİMİ ÖĞRETMENLERİ VE ANTRENÖRLERİN İŞ DOYUMLARININ İNCELENMESİ

[2]Habip KAYA, [3]Alpaslan GÖRÜCÜ, [1]Cemal AKYOL

[1]Selçuk Üniversitesi Sağlık Bilimleri Fakültesi, Konya
[2]Gençlik Ve Spor İl Müdürlüğü, Kırıkkale
[3]Selçuk Üniversitesi Spor Bilimleri Fakültesi, Konya

Email : *hbpkaya@gmail.com, alpgorucu@selcuk.edu.tr, cemal_akyol@yahoo.com*

Bu çalışmanın amacı beden eğitimi öğretmenleri ile antrenörlerin iş doyumlarının incelenmesidir. Araştırmanın katılımcıları Ankara, Kırıkkale ve Kırşehir illerindeki kamu ve özel ortaöğretim kurumlarında görev yapmakta olan 294 beden eğitimi öğretmeni ve Gençlik ve Spor İl Müdürlükleri bünyesinde ve spor kulüplerinde görev yapan 192 antrenör olmak üzere toplam 486 kişiden oluşmaktadır. Katılımcıların seçiminde basit rastgele örnekleme yöntemi kullanılmıştır. Araştırmanın verileri anket yöntemi ile toplanmıştır. Kullanılan anket demografik bilgiler, Minnesota İş Doyum Ölçeği olmak üzere iki bölümden oluşmuştur. Elde edilen verilerin değerlendirilmesinde SPSS 24.0 paket programı kullanılmıştır. Verilerin analizinde t testi ve Tek Yönlü Varyans Analizi (ANOVA) kullanılmıştır. Araştırma sonucunda beden eğitimi öğretmenlerinin %70,6, antrenörlerin %66,1 olmak üzere iyi düzeyde ve anlamlı olarak farklı iş doyumuna sahip olduğu belirlenmiştir. Hem antrenörler hem de beden eğitimi öğretmenlerinin içsel doyumları dışsal doyumlarından daha yüksektir. Tüm katılımcıların iş doyumu, eğitim düzeyi ve aylık gelir durumlarına göre anlamlı olarak farklılaşmaktadır. Cinsiyet, yaş ve medeni durum değişkenlerine göre iş doyumları arasında anlamlı bir farklılık bulunmamıştır. Anahtar Sözcükler: Antrenör, Beden Eğitimi Öğretmeni, İş Doyumu

INVESTIGATION OF JOB SATISFACTION OF PHYSICAL EDUCATION TEACHERS AND COACHES

The aim of this study is to investigate the job satisfaction of physical education teachers and coaches. The participants of the study consisted of a total of 486 people including 294 physical education teachers working in public and private secondary education institutions in Ankara, Kırıkkale and Kırşehir provinces and 192 coaches working in the Provincial Directorates of Youth and Sports and sports clubs. Simple random sampling method was used in the selection of the participants. The data of the study was collected by survey. The survey consisted of two parts; demographic information and Minnesota Job Satisfaction Scale. SPSS 24.0 package program was used to evaluate the data obtained. t test and One Way Analysis of Variance (ANOVA) were used for data analysis. As a result of the study, it was determined that physical education teachers (70.6%) and coaches (66.1%) had good and significantly different job satisfaction. The internal satisfaction of both coaches and physical education teachers is higher than their external satisfaction. Job satisfaction of all participants differs significantly according to their educational level and monthly income. No significant difference was found between job satisfaction according to gender, age and marital status. Key Words: Coach, Physical Education Teacher, Job Satisfaction

SB894

BOKSÖRLER İLE BASKETBOLCULARIN EMPATİK EĞİLİMLERİNİN ÇEŞİTLİ DEĞİŞKENLER AÇISINDAN İNCELENMESİ

[2]Orhan AYDIN, [3]Alpaslan GÖRÜCÜ, [1]Cemal AKYOL

[1]Selçuk Üniversitesi Sağlık Bilimleri Fakültesi, Konya
[2]Balakgazi Anadolu Lisesi, Elazığ
[3]Selçuk Üniversitesi Spor Bilimleri Fakültesi, Konya

Email : *muhammedaliorhan_63@hotmail.com, alpgorucu@selcuk.edu.tr, cemal_akyol@yahoo.com*

Bu araştırmada, boksörler ile basketbolcuların empatik eğilimlerinin çeşitli değişkenler açısından incelenmesi amaçlanmıştır. Araştırmaya, 2018 yılında Niğde'de yapılan Türkiye Boks Şampiyonası sporcuları ile Elazığ'daki kulüplerde spor yapan 166 boksör ve yine aynı ilde basketbol oynayan 166 basketbolcu olmak üzere toplam 332 sporcu katılmıştır. Katılımcılara, araştırmacı tarafından hazırlanan "Kişisel Bilgi Formu" ve Dökmen (1988) tarafından geliştirilen "Empatik Eğilim Ölçeği" uygulanmıştır. Elde edilen verilerin değerlendirilmesinde SPSS 24.0 paket programı kullanılmıştır. Verilerin analizinde Kolmogorov Simirnov, Tukey, t testi ve Tek Yönlü Varyans Analizi (ANOVA) kullanılmıştır. Araştırma sonucunda elde edilen verilere göre yaş, eğitim durumu ve spor yapma süresi değişkenleri ile sporcuların empatik eğilim düzeyleri arasında anlamlı bir farklılık olduğu görülmüştür. Cinsiyet ve branş değişkenleri ile empatik eğilim düzeyleri arasında ise anlamlı bir farklılık yoktur. Anahtar Sözcükler: Basketbolcu, Boksör, Empatik Eğilim

INVESTIGATION OF EMPATIC TENDENCIES OF BOXERS AND BASKETBALL PLAYERS IN TERMS OF VARIOUS VARIABLES

The aim of this study is to investigate the emphatic tendencies of boxers and basketball players in terms of various variables. Total of 166 boxers, 2018 Turkey Boxing Championships athletes and boxers in sports clubs in Elazığ and 166 basketball players participated in the study. Personal Information Form prepared by the researcher and Empathic Tendency Scale developed by Dökmen (1988) were applied to the participants. SPSS 24.0 package program was used to evaluate the data obtained. Kolmogorov Simirnov, Tukey, t test and One Way Analysis of Variance (ANOVA) were used for data analysis. According to the data obtained from the research, there is a significant difference between the variables of age, educational status and duration of doing sports and empathic tendency levels of athletes. There is no significant difference between gender and branch variables and empathic tendency levels. Key Words: Basketball Player, Boxer, Empathic Tendency

OA900

MEASURING AND ANALYZİNG METHODS OF DEALING WITH PSYCHIATRIC HANDICAPPED PLAYERS ACCORDING TO THE TYPES OF STRESS

***[1]Raed Mohammed Mshatat*, [1]Qasoor AbdulHameed AbdulWahid, [2]Ameerah Sabri Hussein**

[1]Iraq / University Of Basra / College Of Physical Education And Sports Science
[2]Iraq / University Of Babel / College Of Physical Education And Sports Science

Email : *nadhimyousif@yahoo.com, nadhimyousif@yahoo.com, nadhimyousif@yahoo.com*

Psychological stress has a significant impact on athletes and researchers seek to alleviate these stresses and hence the importance of research to find a measure through which to identify the psychological pressure facing the players and find solutions to them by giving suggestions for each case the aims of the study is Building a measure of methods to deal with the psychological pressure of players with mobility and Apply the scale of methods to deal with the psychological pressure of players with mobility . The sample (n=43). the researchers designed a scale of 50 items that represent the psychological pressures experienced by the players, giving four choices for each paragraph representing the solutions to these pressures. The scale was treated statistically using SPSS v21 and extracted the scientific basis of the scale and then applied to the sample of 43 players Through the table we infer the existence of statistical differences methods to deal with psychological pressure and in order to identify the differences in favor of any method the researchers used the method of least significant difference as shown in the following table

SB911

TENİS TARAFTARLARININ SALDIRGANLIK DÜZEYLERİNİN İNCELENMESİ

[1]Fatih KIRKBİR, [2]Ünsal ALTINIŞIK, [2]Samet ZENGİN, [2]Akın ÇELİK

[1]Karadeniz Teknik Üniversitesi, Beden Eğitimi Ve Spor Bölümü, Trabzon
[2]Trabzon Üniversitesi Spor Bilimleri Fakültesi, Trabzon

Email : *fatihkirkbir@gmail.com, unsalaltinisik@gmail.com, sametzengin10@gmail.com, akincelik@trabzon.edu.tr*

Amaç: Bu araştırma tenis taraftarlarının saldırganlık düzeylerini bazı değişkenler açısından incelemeyi amaçlamaktadır. Yöntem: Araştırma grubunu 2019 yılında Karadeniz Teknik Üniversitesi'nde gerçekleştirilen 39. Spor Şöleni tenis müsabakalarına izleyici olarak katılan 100 kişi oluşturmaktadır. Araştırmada veri toplama aracı olarak, araştırmacılar tarafından oluşturulan "Kişisel Bilgi Formu" ile İpek İLTER (KİPER) tarafından geliştirilen "Saldırganlık Envanteri" kullanılmıştır. Araştırmanın bağımlı değişkenini saldırganlık, bağımsız değişkenlerini ise cinsiyet, yaş, eğitim durumu ve müsabaka izlerken sergilenen davranış şekli oluşturmaktadır. Veri toplama süreci sonucunda elde dilen bulgular bilgisayar ortamına aktarılmış, verilerin çözüm ve yorumlanmasında betimsel istatistikler (frekans, aritmetik ortalama, standart sapma), t-testi, tek faktörlü varyans analizi (One-Way ANOVA) kullanılmıştır. Bulgular: Yapılan analizler sonucunda ölçek toplamından alınan puanlar ile cinsiyet arasında anlamlı bir ilişki görülmüştür. Yaş değişkeni ile ölçeğin yıkıcı saldırganlık alt boyutundan alınan puanlar arasında anlamlı bir ilişki bulunmuştur. Müsabaka izlerken gösterilen davranış şekline göre ölçek toplamı ve yıkıcı saldırganlık alt boyutundan alınan puanlar arasında anlamlı bir ilişki görülmüştür. Ölçek geneli ve alt boyutlarından alınan puanların eğitim düzeyi değişkenine göre anlamlı bir şekilde farklılaşmadığı tespit edildi. Anahtar Kelimeler: Spor, Tenis Taraftarı, Saldırganlık

Investigation of the Aggression Levels of Tennis Fans

Aim: The goal of the current research is to examine the aggression levels of tennis fans in terms of some variables.

Methods: The research group consists of 100 people who participated in the 39th Sports Festival tennis competitions as spectators at Karadeniz Technical University in 2019. As a data collection instruments, we used "Personal Information Form" which was designed by the researchers and "Aggression Inventory", developed by İpek İLTER (KİPER) were used. The dependent variable of the study is aggression, and the independent variables are gender, age, educational status and behavioral style. As a result of the data collection process, the obtained data were transferred to computer, descriptive statistics (frequency, arithmetic mean, standard deviation), t-test and one-way ANOVA were used in the analysis and interpretation of the data.

Results: As a result of the analyzes, a significant relationship was found between the scores obtained from the scale total and gender. A significant correlation was found between the age variable and the scores obtained from the destructive aggression sub-dimension of the scale. There was a significant relationship between the scale total and the scores obtained from the destructive aggression sub-dimension according to the behavior shown during the competition. It was found that the scores obtained from the scale and its sub-dimensions did not differ significantly according to the educational level variable.

Keywords: Sport, Tennis Fans, Aggression

SB912

LİSE ÇAĞINDAKİ ERGENLERDE SPORUN SOSYALLEŞME ÜZERİNE ETKİLERİ

[1]Hamit BİLGİÇ, [1]Nuri KARABULUT

[1]Uşak Üniversitesi

Email : *hamit_bilgic89@hotmail.com, nuri.karabulut@usak.edu.tr*

Bu çalışmanın amacı lise çağındaki düzenli spor yapan ve yapmayan ergenlerin sosyal becerileri arasında fark olup, olmadığını incelemektir. Bu amaç doğrultusunda yaş, cinsiyet, aile gelir düzeyi gibi bazı parametrelerin de sosyalleşme üzerine etkileri de incelenmiştir. Çalışmaya Mardin il milli eğitim müdürlüğüne bağlı liselerde öğrenim gören 1036(502 kadın, 534 erkek) öğrenci katılmıştır. Çalışma grubunda yer alan öğrencilerin 482 tanesi herhangi bir spor etkinliğine katılmazken 554 tanesi haftada en az 2 gün düzenli olarak sportif etkinliklere katılan gençlerden oluşmaktadır. Araştırmada 5'li Likert tipi bir ölçek olanŞahan'ın (2007) "Sosyalleşme Boyutu" adlı envanteri kullanılmıştır. Çalışma için Milli Eğitimden ve Öğrenci velilerinde gerekli izinler alındıktan sonra, araştırmacı tarafından anket uygulaması yapılmıştır. Elde edilen verilerin istatistiksel analizlerine dayanarak, lise çağında spor yapan ergenlerin, yapmayanlara oranla sosyalleşme becerilerinin $p<0.05$ düzeyinde anlamlı şekilde yüksek olduğu söylenebilir. Cinsiyet karşılaştırmasında ise istatistiksel olarak kadınların erkeklere oranla daha yüksek sosyalleşme beceri puanı elde ettikleri görülmüştür. Yine veriler ışığında yaş ilerledikçe sosyalleşme becerisinin azaldığı sonucu çıkartılabilir. Öte yandan, çalışmada, aile gelir düzeyi ile sosyal beceri arasında ve anne ve babanın eğitim durumu ile sosyal beceri arasında istatistiksel olarak anlamlı bir sonuç bulunamamıştır.

Anahtar kelimeler: Sosyalleşme, ergenlerde spor, beden eğitimi

THE EFFECTS OF SPORTS ON SOCIALIZATION IN ADOLESCENTS IN HIGH SCHOOL AGE

The aim of this study is to investigate whether there is a difference between the social skills of adolescents in high school age and who work out regular sports. For this purpose, the effects of some parameters such as age, gender, family income level on socialization were also examined. 1036 students (502 females, 534 males) from high school saffiliated to Mardin Provincial Directorate of National Education participated in the study. 482 of the students in the study group did not participate in any sporting activities, while 554 of them consisted of young people who participated in sporting activities at least 2 days a week. In the study, Sahan's (2007), a five-levels Likert-type scale, was used the inventory called "Socialization Dimension". After getting the necessary permissions from the National Education and Student Parents for the study, the survey was conducted by the researcher. Based on the statistical analysis of the obtained data, it can be considered that the socialization skills of adolescents who work out in high school age are significantly higher than those who do not. In the gender comparison, it was found that girls had higher socialization skill scores than boys. In the light of the data, it can be concluded that the socialization ability decreases with age acording to the results. On the other hand, no statistically significant result was found between the family income level and social skills, and between the education level of the parents and social skills.

Keywords: Socialization, sport in adolescents, physicaleducation

SB913

KADINLARDA KASLILIK DÜRTÜSÜ ÖLÇEĞİNİN PSİKOMETRİK ÖZELLİKLERİNİN İNCELENMESİ

***[1]İlayda ESİN*, [1]Nazmi BAYKÖSE**

[1]Akdeniz Üniversitesi

Email : *ilaydaesin@gmail.com,*

Amaç: Bu araştırmanın amacı Kadınlarda Kaslılık Dürtüsü Ölçeğinin psikometrik özelliklerinin incelenmesidir. Yöntem: Araştırma amacına ulaşmak için iki farklı örneklem belirlenmiştir. Bunlardan birincisi açımlayıcı faktör analizinin yapıldığı 153 kişilik egzersiz yapan kadın katılımcılardan oluşan örneklem grubudur. İkinci örneklemimiz ise doğrulayıcı faktör analizi ve ek analizlerin gerçekleştirilmiş olduğu 213 kişilik egzersiz yapan kadın katılımcılardan oluşan örneklem grubudur. Elde edilen verilerin çözümlenmesinde IBM SPSS Statistics 22 ve AMOS 22 paket programı kullanılmıştır. Bulgular: KKDÖ'de yer alan maddelerin faktör örüntülerini belirlemek amacı ile yapılan Açımlayıcı Faktör Analizi sonuçlarına göre tutum ve davranış olmak üzere iki faktörlü yapı belirlenmiştir. Envanterin yapı geçerliğini test etmek üzere yapılan açımlayıcı faktör analizi sonucunda belirlenen iki faktör yapısı varyansının %68'ini açıklamaktadır. Ölçeğin güvenirliğinin sınanmasında iç tutarlılık katsayıları hesaplanmıştır. 213 katılımcı için elde edilen iç tutarlılık katsayıları "Tutum" alt boyutunda 0.94, "Davranış" alt boyutunda 0.92 şeklinde tespit edilmiştir. Doğrulayıcı Faktör Analizi sonuçları x2/sd (2.231) değeri başta olmak üzere uyum indeksleri, modelin iyi uyum gösterdiğine işaret etmektedir. Ölçeğin yapı geçerliğini test etmek üzere yapılan doğrulayıcı faktör analiz sonuçları, iki alt boyutlu, toplam 10 maddeden oluşan ölçeğe ait uyum indekslerinin kabul edilebilir düzeyde olduğunu göstermiştir. Sonuç: Sonuç olarak, çalışma bulguları 10 maddelik KKDÖ'nün Türk egzersiz yapan kadın katılımcılar örnekleminde kaslılık dürtüsü düzeyinin belirlenmesi için kullanılabilir bir ölçek olduğunu ortaya koymuştur.

Anahtar Kelimeler: Kaslılık dürtüsü, kadın, sporcu

INVESTIGATION OF PSYCHOMETRIC PROPERTIES OF FEMALE MUSCULARITY SCALE

Objective: The aim of this study was to investigate the psychometric properties of the Female Muscularity Scale. Method: Two different samples were determined in order to reach the research aim. The first of these is a sample of 153 female participants doing exploratory factor analysis. The second sample consisted of 213 women exercising with confirmatory factor analysis and additional analyzes. IBM SPSS Statistics 22 and AMOS 22 software were used in the analysis of the obtained data. Results: According to the results of Exploratory Factor Analysis, two-factor structure was determined as attitude and behavior according to the results of exploratory factor analysis. As a result of the exploratory factor analysis conducted to test the construct validity of the inventory, 68% of the two factor structure variance was determined. Internal consistency coefficients were calculated to test the reliability of the scale. Internal consistency coefficients obtained for 213 participants were 0.94 in the "Attitude" sub-dimension and 0.92 in the "Behavior" sub-dimension. The results of the Confirmatory Factor Analysis (x2 / sd (2.231) value, especially the index of fit, indicates that the model shows a good fit. The results of the confirmatory factor analysis conducted to test the construct validity of the scale showed that the indices of the scale, which consisted of two sub-dimensions, totaling 10 items, were acceptable. Conclusion: In conclusion, the results of the study revealed that the 10-item FMS is a useful scale for determining the level of muscular impulse in the Turkish sample of female participants.

Keywords: Muscle impulse, woman, athletes

SB915

SPOR BAĞLILIĞI ÖLÇEĞİNİN TÜRKÇE UYARLAMA ÇALIŞMASI

[2]Fatma Akkurt, [1]Yusuf Can

[1]Uşak Üniversitesi Spor Bilimleri Fakültesi – UŞAK
[2]Muğla İl Milli Eğitim Müdürlüğü - MUĞLA

Email : *, yusuf.can@usak.edu.tr*

ÖZET Bu araştırma, Scanlan ve ark. (2016) tarafından geliştirilen Spor Bağlılığı Ölçeği (Sport Commitment Questionnaire-2) nin Türkçe uyarlama çalışmasıdır. Araştırmaya, 5 farklı spor dalından (Atletizm, basketbol, voleybol, tenis, futbol) 18 yaş üstü elit düzeydeki sporcular arasından tesadüfi örnekleme yöntemiyle seçilmiş toplam 198 sporcu katılmıştır. Spor bağlılığı ölçeğinin dil eşdeğerliğini test etmek için, iyi derece İngilizce bilen sporcu öğrencilere İngilizce - Türkçe ve Türkçe - İngilizce çeviriler uygulanmış ve elde edilen puanlar arasında pozitif korelasyon saptanmıştır. Spor bağlılığı ölçeğinin faktör yapısını belirlemek amacıyla açımlayıcı ve doğrulayıcı faktör analizleri uygulanmıştır. Ölçek toplam 58 soru ve 12 alt boyutlu bir yapı göstermektedir. Spor bağlılığı ölçeğinin madde toplam korelasyonu sonucunda ölçeğin bütün maddeleri için .48'ın üzerinde ilişki ortaya çıkmıştır. Spor bağlılığı ölçeğinin her bir madde için madde faktör yükleri .48 ile .84 arasında değişmektedir. Ölçeğin Cronbach Alpha iç tutarlılık katsayısı .86 ve test-tekrar test korelasyon .84 olarak hesaplanmıştır. Spor bağlılığı ölçeğinin ölçüt-bağıntılı geçerliği için yapılan korelasyon analizleri sonucunda da anlamlı ilişkiler tespit edilmiştir. Anahtar Kelimeler: spor, bağlılık, geçerlik, güvenirlik, uyarlama

Adaptation of The Sport Commitment Questionnaire-2 İnto Turkish

Abstract The aim of this study was done by Scanlan et al. (2016), a Turkish adaptation study of the Sport Commitment Questionnaire-2. A total of 198 athletes selected from among the elite athletes over 18 years of age from 5 different sports (athletics, basketball, volleyball, tennis, football) participated in the study. In order to test the language equivalence of sports commitment scale, English-Turkish and Turkish-English translations were applied to athlete students who speak English well and a positive correlation was found between the scores obtained. It was applied to exploratory and confirmatory factor analyzes in order to determine the factor structure of the sport commitment scale. The scale has a total of 58 item and 12 factors. As a result of item-total correlation of the sport commitment scale, a correlation of .48 was found for all items of the scale. Item factor loads for each item of the sport commitment scale ranged from .48 to .84. The Cronbach Alpha internal consistency coefficient of the scale was .86 and the test-retest correlation was .84. As a result of the correlation analyzes conducted for the criterion-related validity of the sport commitment scale, significant relationships were found. Keywords: sports, commitment, validity, reliability, adaptation

SB923

ÜNİVERSİTE ÖĞRENCİLERİNİN YABANCI DİL KAYGI DÜZEYLERİNİN ÇEŞİTLİ DEĞİŞKENLER AÇISINDAN İNCELENMESİ: AHİ EVRAN ÜNİVERSİTESİ ÖRNEĞİ

[1]TURAN ÇETİNKAYA, [1]VAHİT ÇİRİŞ

[1]AHİ EVRAN ÜNİVERSİTESİ BEDEN EĞİTİMİ VE SPOR YÜKSEKOKULU

Email : *, vahitciris@gmail.com*

Giriş ve Amaç: Horwitz, Horwitz ve Cope'a (1991) göre yabancı dil öğrenimi, ögrenenlerin benlik algılarını, inançlarını ve yabancı dil ögrenme ortamına özgü davranıslarını içeren karmasık bir süreçtir. İnsanın temel duygularından biri olarak kabul edilen kaygı, aynı zamanda öğrenmeyi etkileyen bireysel farklılıklardan biri olarak kabul edilmektedir. Psikologlar kaygıyı 'herhangi bir nesne ile özdeşleştirilmiş belirsiz bir korku durumu' olarak tanımlamışlardır (Scovel, 1991).Bu araştırmanın amacı üniversite öğrencilerinin yabancı dil öğrenme kaygılarının farklı değişkenler açısından incelenmesidir. Kapsam: Yapılan bu araştırmanın evrenini Ahi Evran Üniversitesinde öğrenim gören öğrenciler oluşturmaktadır. Örneklemini ise bu öğrenciler arasından rasgele yöntemle seçilmiş 473 katılımcı oluşturmaktadır. Sınırlıklar: Araştırma yüksek maliyet ve zaman gerektirdiğinden, ahi evran üniversitesinin bazı bölümleriyle sınırlandırılmıştır. Yöntem: Yabancı Dil Sınıf Kaygısı Ölçegi (Foreign Language Classroom Anxiety Scale)' Horwitz, Horwitz ve Cope (1986) tarafından yabancı dil sınıf ortamlarında yasanan kaygı düzeyini ölçmek için gelistirilmis olan 33 maddelik, 5 dereceli Likert tipi bir ölçektir. Ayrıca katılımcıların demografik özelliklerinin belirlenmesine yönelik bir anket kullanılmıştır. Araştırmada Basit Rassal Yöntem uygulanmıştır. Araştırmaya toplam (N=473) birey katılım gerçekleştirmiştir. Araştırmadan elde edilen veriler SPSS 20 istatistik programı ile analiz edilmiş, güvenirlilik geçerlilik sağlanmıştır. Cronbach's Alpha kat sayısında ölçeğin toplamı için 0,829 değeri elde edilmiştir. Araştırmadan elde edilen verilerin analizinde betimleyici istatistikler, güvenilirlik analizi, t-testi analizi, Varyans analizi (ANOVA) test teknikleri uygulanarak araştırma genişletilmiştir. Bulgular: İstatistiksel analizler sonucuna katılımcıların yabancı dil kaygı puanları cinsiyet, bölüm türü ve İngilizce dersine yönelik ilgi değişkenleri açısından farklılık göstermezken, üniversite puan türü ve daha önce dil eğitimi alıp almama değişkenlerine göre farklılaşmıştır. Sonuç: Çalışma sonunda, katılımcılara ait bazı değişkenlerin (üniversite puan türü ve daha önce dil eğitimi alıp almama) katılımcıların yabancı dil kaygı puanları üzerinde etkili olduğu tespit edilmiştir. Anahtar Kelimeler: Üniversite Öğrencileri, Yabancı Dil Öğrenme Kaygısı, Öğrenme Kaygısı

ANALYSIS OF HEALTHY FOREIGN LANGUAGE ANXIETY LEVELS OF UNIVERSITY STUDENTS IN TERMS OF VARIOUS VARIABLES: THE CASE OF AHI EVRAN UNIVERSITY

Introduction and Objective: According to Horwitz, Horwitz, and Cope (1991), foreign language learning is a complex process involving learners' self-perceptions, beliefs and behaviors specific to the foreign language learning environment. Anxiety, which is accepted as one of the basic emotions of the human, is also considered as one of the individual differences affecting learning. Psychologists have described anxiety as "an ambiguous state of fear associated with any object" (Scovel, 1991). The aim of this study is to analyze foreign language learning anxiety of university students according to different variables. Scope: The universe of this study consists of students attending Ahi Evran University. The sample consisted of 473 participants randomly selected among these students. Limitations: The study is limited to some departments of Ahi Evran University, as it required high costs and time to reach all of them. Method: Foreign Language Classroom Anxiety Scale is a 33-item, 5-points Likert-type scale developed by Horwitz, Horwitz and Cope (1986) to measure the anxiety level experienced in foreign language classroom settings. In addition, a questionnaire was used to determine the demographic characteristics of the participants. Simple Random Method was used in the research. A total of (N = 473) individuals have participated in the study. The data obtained from the study were analyzed by SPSS 20 statistics software and reliability and validity were ensured. Cronbach Alpha coefficient of the overall scale was 0.829. Descriptive statistics, reliability analysis, t-test analysis, variance analysis (ANOVA) were performed in the analysis of the data obtained from the research. Findings: As a result of the statistical analysis, foreign language anxiety scores of the participants did not differ in terms of gender, department type and interest

towards the English course, but differed according to the university score type and haven taken language education before.
Conclusion: At the end of the study,

SB928

KADIN FUTBOLCULARIN SPOR YAŞINA GÖRE İMGELEME BİÇİMLERİNİN KARŞILAŞTIRILMASI

[1]Vedat Erim

[1]Ondokuz Mayıs Üniversitesi, Yaşar Doğu Spor Bilimleri Fakültesi, Beden Eğitimi Ve Spor Öğretmenliği Bölümü

Bu çalışmanın amacı kadın futbolcuların imgeleme biçimlerinin spor yaşına göre karşılaştırılmasıdır. Çalışmaya futbol yaşı 1-3 yıl olan 48, 4-6 yıl olan 45, 7 yıl ve üzeri olan 39 kişi olmak üzere toplam 132 kişi katılmıştır. Çalışmada veri toplama aracı olarak Halll ve arkadaşları (1998) tarafından geliştirilen ve Kızıldağ ve Tiryaki (2012) tarafından Türkçe'ye uyarlanan Sporda İmgeleme Envanteri kullanılmıştır. Ölçek 21 soru ve 4 alt boyuttan oluşmaktadır. Alt boyutlar; Bilişsel İmgeleme, Motivasyonel Özel İmgeleme, Motivasyonel genel- Uyarılmışlık, Motivasyonel Genel- Ustalık alt boyutlarını içermektedir. Yapılan analiz sonucunda Bilişsel imgeleme ve Motivasyonel Genel- Ustalık alt boyutunda 1-3 yıl olanlar 4-6 yıl olanlardan daha yüksek imgeleme puanına sahiptir (p<0,001). Motivasyonel Özel İmgeleme, Motivasyonel genel- Uyarılmışlık alt boyutlarında gruplar arasında fark yoktur (p>0,05). Bilişsel imgeleme ve Motivasyonel Genel- Ustalık alt boyutunda 1-3 yıl spor yaşına sahip olanların, 4-6 yıl spor yaşı olanlardan büyük olmasının sebebi sporda uzmanlaşma ile açıklanabilir. Sporda tecrübe kazanmamış olan sporcuların bilişsel ve motivasyonel genel ustalık imgeleme biçimlerini kullandıkları söylenebilir.

COMPARISON OF IMAGERY STYLES OF WOMEN SOCCER PLAYERS ACCORDING TO SPORT AGE

The aim of this study is to investigate the imagery styles used by of female football players according to sport age. A total of 132 people, 48 of which were 1-3 years of age, 45 of whom were aged 4-6 years, 39 of whom were 7 years and over, participated in the study. The Sport Imagery Questionnaire developed by Halll et al. (1998) and adapted to Turkish by Kızıldağ and Tiryaki (2012) was used as data collection tool. The scale consists of 21 questions and 4 sub-dimensions. Sub-dimensions; Cognitive Imagination, Motivational Special Imagination, Motivational General-Stimulation, Motivational General-Mastery. As a result of the analysis, those with 1-3 years in Cognitive Imagery and Motivational General-Mastery subscale had higher imagery scores than those with 4-6 years (p <0.001). There was no difference between the groups in Motivational Special Imagination, Motivational General-Excitation subscales (p> 0.05). Cognitive imagery and motivational general-mastery sub-dimension of the 1-3 years of sports age, 4-6 years of sports age is greater than those who can be explained by specialization in sports. It can be said that athletes who have not gained experience in sports use cognitive and motivational general mastery imagery.

BULGULAR n Ort. S.S. F p Fark Bilişsel İmgeleme 1-3 yıl 48 6,74 0,40 9,925 <0,001 1>2 4-6 yıl 45 6,61 0,20 7 yıl ve üzeri 39 6,48 0,30 Motivasyonel Özel İmgeleme 1-3 yıl 48 4,01 1,42 0,772 0,464 4-6 yıl 45 3,66 1,20 7 yıl ve üzeri 39 3,74 1,24 Motivasyonel genel- Uyarılmışlık 1-3 yıl 48 5,34 0,95 0,502 0,607 4-6 yıl 45 5,18 1,12 7 yıl ve üzeri 39 5,41 0,96 Motivasyonel Genel- Ustalık 1-3 yıl 48 5,09 1,06 3,279 0,041 1>2 4-6 yıl 45 4,80 1,23 7 yıl ve üzeri 39 4,20 1,09

EGZERSİZ VE SPORDA BESLENME / NUTRITION IN EXERCISE AND SPORTS

SB23

YETİŞKİN PROFESYONEL ERKEK FUTBOLCULARIN HEDONİK AÇLIK ve BESLENME DURUMLARININ BELİRLENMESİ

[1]Can Selim Yılmaz, [1]Mendane Saka

[1]Başkent Üniversitesi Sağlık Bilimleri Fakültesi Beslenme Ve Diyetetik Bölümü, ANKARA

Email : *csyilmaz@baskent.edu.tr, saka@baskent.edu.tr*

Amaç: Bu çalışma; yüksek şiddetli uzun süreli egzersiz yapan profesyonel futbolcular ile sedanter kontrol grubunun hedonik açlık ve beslenme durumlarını belirleyerek fiziksel aktivitenin hedonik açlığa etkisini araştırmak amacıyla yapılmıştır. Ayrıca sporcu grubu kendi içerisinde fiziksel olarak aktif ve inaktif oldukları (devre arası tatil dönemi) dönem olarak ikiye ayrılmış ve sonuçlar araştırma kapsamında değerlendirilmiştir. Gereç ve Yöntem: Çalışmanın örneklem grubunu Aralık 2018- Mart 2019 tarihleri arasında Osmanlıspor Futbol Kulübü'nde oynayan profesyonel elit seviye 25 futbolcu ve benzer demografik özelliklere sahip Osmanlıspor Futbol Kulübü'nde çalışan 25 sedanter erkek olmak üzere 18-35 yaş arası toplam 50 sağlıklı birey oluşturmuştur. Bireylerin hedonik açlık durumları Besin Gücü Ölçeği(BGÖ) ile saptanmıştır. Beş maddelik bir Likert ölçeği ile cevaplandırılan BGÖ'nün değerlendirme aşamasında toplam ve alt grup puanları 1-5 puan arasında değerlendirilmiştir. Beş puan üzerinden yapılan değerlendirme sonucunda ölçek puanlarının ortalama 2.5'un üzerine çıkması hedonik açlığın varlığını ve besinden etkilenildiğini ifade etmektedir. Bulgular: Futbolcu (aktif dönem-inaktif dönem) ve sedanter grubun BGÖ ortalama toplam puanları sırasıyla 3.0±0.6, 2.5±0.5, 2.4±0.5 olarak bulunmuştur. BGÖ toplam puanı, ''besin bulunabilirliği'' ve ''besinlerin tadına bakılması'' alt grup ortalama puanlarının futbolcu aktif grubunda sedanter gruba göre daha yüksek olduğu belirlenmiştir($p<0.05$). Futbolcu grubunun aktif döneminde BGÖ toplam puanı ve tüm alt grup puanlarının inaktif oldukları döneme göre daha yüksek olduğu bulunmuştur($p<0.05$). Futbolcularda hedonik açlığın ve besinden etkilenmenin sedanter bireylere göre daha yüksek olduğu saptanmıştır($p<0.05$). Bireylerin vücut kompozisyonu ile BGÖ toplam puanı arasındaki ilişki futbolcuların aktif döneminde ve sedanter grupta negatif ilişkili bulunurken; futbolcuların inaktif döneminde pozitif ilişkili saptanmıştır($p>0.05$). Sonuç: Bu çalışma, uzun süreli ve yoğun egzersizin hedonik süreçler üzerinde etkili olabileceğinin bir göstergesi olabilir. Ancak bu konuya ilişkin literatürdeki çelişkili bulgular nedeni ile olası etkileşimi anlamak için daha fazla araştırma yapılması gerekmektedir.

DETERMİNATİON OF THE ADULT PROFESSİONAL MALE SOCCER PLAYER'S HEDONİC HUNGER AND NUTRİTİONAL STATUS

Aim: This study has been conducted to investigate the effect of physical activity on hedonic hunger by identifying the hedonic hunger status of the professional soccer players who have a high intensity long term exercise and sedentary control group. The athletes group has been divided into two groups as physically active and inactive season(halftime break). Material and Methods: This study was carried out on totaly 50 healthy individuals aged between 18-35 with similar demographic characterictics(25 professional elite athletes and 25 sedentary control group who are a playing and working in Osmanlispor Sports Club). Hedonic hunger status of the individuals was determined by the ''Besin Gücü Ölçeği-BGÖ''. The scores of the total and subgroups were calculated between 1 and 5 at the evaluation stage of the BGÖ. As a result of the evaluation made over five points, the mean score of the scale is above 2,5 indicates that the presence of hedonic hunger and affected from foods. Results: The BGÖ mean total scores of the soccer players(active period and inactive period) and sedentary group were 3,0 ± 0,6, 2,5 ± 0,5 and 2,4 ± 0,5, respectively. Mean total score and ''food availability'', ''food tested'' subgroup mean scores were found to be higher in the active group than the sedantary group($p<0,05$). Mean total score and all the subgroup mean scores of the BGÖ were higher in active session than inactive session in players group($p<0,05$). Hedonic hunger and the affected by food were higher in soccer players than sedentery individuals($p<0,05$). While the correlation between body composition and total score of individuals were negatively related to the active period of the soccer players and the sedentary group, positively related to inactive period of soccer players. Conclusion: This study may indicate that long-term high intensive exercise may have an effect on hedonic processes. However more research is needed to understand.

OA26

KNOWLEDGE, ATTITUDES AND USAGE OF DOPING DRUGS AMONG NATIONAL LEVEL ATHLETES IN SRI LANKA

***[1]Akhila Nilaweera*, [1]Upuli Nadishani , [1]Geeth Anthony , [1]Naveen Wijekoon**

[1]Faculty Of Medicine, University Of Colombo, Colombo

Email : *medmbbs140509@stu.cmb.ac.lk , medmbbs140504@stu.cmb.ac.lk, medmbbs140511@stu.cmb.ac.lk, naveenwijekoon@gmail.com*

Introduction - Doping incidence has been increased in sports at all levels. Therefore a need for alternative approaches to address the doping concerns has arisen because doping not only threatens the health of athlete but also the true spirit of sport.

Aim - Aim was to assess knowledge and usage of doping drugs among national athletes in Sri Lanka and to describe the usage of doping drugs among them.

Method - This was a cross sectional descriptive study of 347 Sri Lankan athletes of 20 national teams/pools for the years 2018/2019 who were recruited through stratified and random sampling. A self-administered questionnaire was used to assess knowledge and usage of doping drugs. A modified version of Performance Enhance Attitude Scale was used to assess attitudes.

Findings - Majority of athletes (66.6%) couldn't define the term WADA. Not more than 38% of athletes were aware about any given drug. Though attitudes regarding doping were positive in general, 8.3% of athletes admitted they would dope if they got a chance while athletes of individual sports had negative attitudes. According to Randomized Response Technique used, 8.4% of athletes had admitted usage of doping drugs. Doping was highest among athletes in individual sports (18.2%). Lack of knowledge, lack of self confidence and pressure to win were the main reasons for doping. Younger age, less experience, professionally being only an athlete, negative attitudes and knowing fellow athletes who used doping drugs were significantly associated($p<0.05$) with doping.

Conclusion - Younger inexperienced athletes and athletes of individual sports were more prone to doping and authorities should take special care of them. Actions should be taken to fill the knowledge gaps regarding doping. Special attention should be paid to improve positive attitudes regarding doping because negative attitudes were associated with doping than poor knowledge

SB97

TRAKYA ÜNİVERSİTESİ ÖĞRENCİLERİNİN SPOR YAPMA ALIŞKANLIKLARI İLE BESLENME HAKKINDA BİLGİ, TUTUM VE DAVRANIŞLARININ DEĞERLENDİRİLMESİ

***[1]Çiğdem Arapoğlu*, [2]Ajlan Saç, [2]Cüneyt Taşkın**

[1]Trakya Üniversitesi, Sağlık Bilimleri Enstitüsü, EDİRNE
[2]Trakya Üniversitesi, Kırkpınar Beden Eğitimi Ve Spor Yüksekokulu, EDİRNE

***Email :** cigdemarapoglu@gmail.com, ajlansac@trakya.edu.tr, cuneyttaskin@trakya.edu.tr*

Giriş ve amaç: Beslenme, hayati fonksiyonları sürdürülebilir kılması bakımından kritik bir öneme sahiptir. İdeal beslenme alışkanlıklarının yanı sıra hayatın her döneminde bilinçli ve düzenli yapılan egzersiz sağlıklı bir geleceğin temellerini oluşturmaktadır. Bu çalışmanın amacı Trakya Üniversitesi öğrencilerinin spor yapma alışkanlıklarını, sporcu beslenmesi hakkında bilgi, tutum ve davranışlarını belirlemek ve karşılaştırmaktır. Yöntem: Çalışma, betimsel tarama anket yöntemi kullanılarak gerçekleştirilmiştir. Çalışmanın örneklem grubunu Trakya Üniversitesi Beden Eğitimi ve Spor Yüksekokulundan (BESYO) 225, Sağlık Bilimleri Fakültesi Beslenme ve Diyetetik Bölümünden (BDB) 106 kişi olmak üzere, 187'sini kadın, 143'ünü erkek öğrenci oluşturmaktadır. Bulgular: BESYO öğrencilerinin birçoğu fiziksel aktiviteye haftada 3 gün (%22,2 – n=50) ayırmanın yanı sıra fiziksel aktivitelerini 3 ana öğün (%53,3 – n=120), 1 ara öğün (%55,3 – n=12) ile desteklemektedirler. Çoğunluğu fiziksel aktivite yapmayı tercih etmeyen BDB öğrencileri (%60,8 – n=62) ise 3 ana öğün (%49,1 – n=52), 2 ara öğün (%58,7 – n=61) beslenmeyi tercih etmektedirler. BESYO öğrencilerinin %83,7'sinin (n=185), BDB öğrencilerinin ise %92,4'ünün (n=97) sporcu besin desteğini yüksek performans için şart olmadığı yönünde görüş belirttiği gözlenirken; BESYO öğrencilerinin %99,1'inin (n=223), BDB öğrencilerinin %98,1'inin (n=104) su/sıvı tüketimini performans için önemli gördükleri gözlenmiştir. Sonuç: Sonuç olarak, BESYO dışında öğrenim gören öğrencilerin de fiziksel aktiviteye yeterli zaman ayırmaları için teşvik edilmeleri, fiziksel aktiviteyi destekleyici sporcu beslenmesi hakkında öğrencilerin bilgi düzeylerinin arttırılmasın önem teşkil ettiği söylenebilir. Üniversite bünyesindeki tüm öğrencilerinin dâhil edileceği gelecek çalışmalarla alana önemli katkılar sağlanabileceği ve böylece üniversite öğrencilerini sağlıklı beslenme ile düzenli fiziksel aktiviteye yönlendirici gerekli tedbirlerin alınabileceğidüşünülmektedir.

EVALUATION OF TRAKYA UNIVERSITY STUDENTS' SPORTS HABITS AND NUTRITION KNOWLEDGE ATTITUDE AND BEHAVIORS

Introduction and aim: Nutrition is critical because it ensures the continuation of vital functions. In addition to ideal eating habits, regular and conscious exercise in every period of life forms the basis of a healthy future. The aim of this study was to determine the habits of Trakya University students' exercising habits, knowledge, attitude and behavior about sport nutrition. Method: In this study, descriptive survey model performed as the method. Sample group of the study is 225 student from Trakya University School of Physical Education and Sports (PE), 106 student from Faculty of Health Sciences in Department of Nutrition and Dietetics (ND), (n=331; 187 female, 143 male). Results: Most of PE students spend 3-days a week (22.2%-n=50) to do physical activity as well as support their physical activity with 3 main meals (53.3%-n=120) and 1 snack (55.3%-n=121). The most of ND students, who do not choose to do physical activity (60.8%-n=) prefer to eat 3 main meals (49.1%–n=52) and 2 snacks (58.7%–n=61). It was observed that 83.7% (n=185) of the students of PE and 92.4% (n=97) of the students of ND stated that supplements was not essential for high performance; 99.1% (n=223) of the students and 98.1% (n=104) of the students of ND considered water/liquid consumption is important for performance. In addition to that both groups also have not consulted any experts about sports nutrition previously. Conclusions: As a result, students who study outside of the PE also should be encouraged to have enough time for physical activity. Also it is important to increase the knowledge level of the students about sport nutrition to support physical activity. The students of all departments can contribute significantly to this field of study thus the necessary precautions can be taken to guide the university students to healthy eating and regular physical activity.

SB133

FARKLI DOZLARDA KAFEİN SAKIZI ALIMININ KÜREK ZAMAN DENEME PERFORMANSINA ETKİSİ

[1]FIRAT AKÇA, [1]DİCLE ARAS, [2]ERŞAN ARSLAN, [1]MİNE GÖKKAYA

[1]ANKARA ÜNİVERSİTESİ SPOR BİLİMLERİ FAKÜLTESİ, ANKARA
[2]SİİRT ÜNİVERSİTESİ BEDEN EĞİTİMİ VE SPOR YÜKSEKOKULU, SİİRT

Email : *firatakca@gmail.com, diclearasx@gmail.com, ersanarslan1980@hotmail.com, minegokkaya@gmail.com*

Giriş ve Amaç: Kafeinin egzersiz performansına etkilerini gösteren çok sayıda çalışma vardır. Ancak, jel veya sakız gibi alternatif formlarının etkileri nadiren çalışılmıştır. Bu sebeple, bu çalışmanın amacı farklı dozlarda kafein sakızının kürek ergometresi 2000-m zaman deneme performansı üzerine etkilerini karşılaştırmaktır.

Yöntem: Randomize, çift kör araştırma dizaynı ile yapılan çalışmaya katılan 14 erkek genç kürekçi (yaş: 17.1 ± 1.1 yıl; boy: 182.7 ± 11.3 cm; vücut ağırlığı: 78.3 ±8.9 kg) kürek ergometresinde dört 2-km zaman deneme testi gerçekleştirdi. Her testten 10 dk. öncesinde her parçasında 100 mg. kafein içeren sakızdan (Military Energy Gum, Ford Gum & Machine Co., New York, ABD) bir, iki veya üç parça katılımcılara verilmiştir. Benzer tatta, kafeinsiz bir sakız (PK Gum, Wrigley's, Chicago, ABD) ise plasebo olarak kullanılmıştır. Verilerin analizi için SPSS (versiyon 20.0; SPSS, Inc., Chicago, IL) programında her 500 m. bölümü için ortalama zaman ve güç çıktısı verilerinin farklılıklarının karşılaştırılması için tekrarlı ölçümlerde varyans analizi kullanılmıştır. Bulgular: Plasebo ile karşılaştırıldığında 300 mg kafein sakız yoluyla takviye edildiğinde kürek performansını anlamlı şekilde geliştirmiştir ($p<0.05$). Daha düşük dozların (200mg ve 100mg) ise performans üzerinde etkisiz olduğu saptanmıştır.

Sonuç: 300 mg. kafein içeren üç parça kafein sakızı çiğnedikten sonra kürek zaman deneme performansı anlamlı şekilde gelişmiştir. Sonuç olarak; genç kürekçilerde kürek performansının iyileştirilmesinde belli dozlarda kullanıldığında kafein sakızının anhidröz kafeine uygun bir alternatif olabileceği belirlenmiştir.

EFFECTS OF DIFFERENT CAFFEINE GUM DOSES ON ROWING TIME TRIAL PERFORMANCE

Introduction: There is plenty of evidence about the effects of caffeine on exercise performance. However, the effects of alternate caffeine forms, such as gels or gums, rarely studied. Therefore, the aim of this study was to compare the effects of different doses of caffeine gum on rowing ergometer 2000-m time trial performance.

Methods: Using a randomized, double-blind design, 14 male junior rowers (age: 17.1 ± 1.1 years; height: 182.7 ± 11.3 cm; body mass: 78.3 ±8.9 kg) completed four 2-km time trials on a rowing ergometer. Ten minutes before each trial, one, two or three pieces of caffeinated chewing gum (Military Energy Gum, Ford Gum & Machine Co., New York, USA) which contains 100 mg of caffeine in each piece were provided to the participants. Similar tasting, non-caffeinated chewing gum (PK Gum, Wrigley's, Chicago, USA) was used as placebo. For data analysis, repeated measures variance analysis was employed using SPSS (version 20.0; SPSS, Inc., Chicago, IL) to determine the differences of mean performance times and power output responses in each 500 m. segments.

Results: Compared with placebo; supplementation with 300 mg of caffeine administered via chewing gum, enhanced rowing performance significantly ($p<0.05$). Lower doses (200mg and 100mg) were determined to be inefficient.

Conclusion: Rowing time trial performance was significantly improved after chewing three pieces of caffeinated gum that contains 300mg of caffeine. As a result; in certain doses, caffeine gum was determined be a feasible alternative to anhydrous caffeine to improve rowing performance in junior rowers

SB138

BASKETBOLCU VE SEDANTER KADINLARIN BEDEN ALGISI İLE YEME TUTUMLARININ KARŞILAŞTIRILMASI

[1]Neslihan Çetin, [1]Beril Köse, [1]Esen Yeşil, [1]Merve Özdemir

[1]Başkent Üniversitesi, ANKARA

Email : *neslihancetin9@hotmail.com, berilyilmaz@baskent.edu.tr, esezer@baskent.edu.tr, msusuzlu@baskent.edu.tr*

BASKETBOLCU VE SEDANTER KADINLARIN BEDEN ALGISI İLE YEME TUTUMLARININ KARŞILAŞTIRILMASI

Giriş ve Amaç: Bu çalışmada, Türkiye Basketbol Federasyonuna bağlı 2018-2019 sezonu Türkiye Kadınlar Basketbol Süper Ligi, Türkiye Kadınlar Basketbol Ligi ve Kadınlar Basketbol Bölgesel Liglerinde oynayan yetişkin kadın basketbolcuların bedeni beğenme düzeyleri ile yeme davranışının saptanması ve sedanter kadınlarla karşılaştırılması amaçlanmıştır. Yöntem: Araştırma, Kasım 2018-Nisan 2019 tarihleri arasında, Türkiye Basketbol Federasyonuna bağlı liglerde oynayan 116 yetişkin kadın basketbolcu ve 125 yetişkin sedanter kadın, toplam 241 birey üzerinde yürütülmüştür. Katılımcılara yüz yüze görüşme tekniği kullanılarak anket formu ve Bedeni Beğenme Ölçeği (BBÖ) ile Yeme Tutum Testi (YTT) uygulanmıştır. Ayrıca katılımcıların boy ve vücut ağırlıkları saptanmış ve ankette ilgili yere kaydedilmiştir. Bulgular: Çalışmaya katılan tüm kadınların yaş ortalaması 22.29±3.65yıldır. Basketbolcuların vücut ağırlıkları ortalaması 68.5±9.9 kg, sedanterlerin ise 59.3±11.3kg olarak belirlenmiştir. İstatistiksel olarak vücut ağırlıkları arasındaki fark anlamlı bulunmuştur ($p<0.05$). Basketbolcular ile sedanterlerin diyet yapma durumu arasındaki fark istatistiksel açıdan anlamlı bulunmamıştır ($p>0.05$). Çalışmaya katılan basketbolcuların BBÖ puanı ortalaması 40.0±6.6, sedanterlerin ise 36.5±7.5 olarak hesaplanmıştır ve gruplar arasında istatistiksel olarak anlamlı bir fark bulunmuştur ($p<0.05$). YTT puanlarının ortalaması basketbolcular için 15.8±8.2 ve sedanterler için 16.3±8.9 olarak belirlenmiştir ve gruplar arasında istatistiksel olarak anlamlı bir fark bulunmamıştır ($p>0.05$). Çalışmaya katılan basketbolcuların %76,7'si normal yeme davranışında, %23,3'ü anormal yeme davranışında oldukları, sedanterlerin ise %67,2'si normal yeme davranışında, %32,8'i anormal yeme davranışında oldukları belirlenmiştir. İki grup arasında anormal yeme davranışı ile normal yeme davranışı arasında istatistiksel olarak anlamlı bir ilişki bulunmamıştır ($p>0.05$). Basketbolcuların oynadığı ligler ile BBÖ puanları arasında anlamlı bir ilişki bulunmuştur ($p<0.05$), fakat YTT puanları arasında anlamlı bir fark saptanmamıştır ($p>0.05$). Basketbolcuların YTT puanı ile BBÖ puanı arasında pozitif bir ilişki olduğu fakat aradaki ilişkinin anlamlı olmadığı bulunmuştur (r:0,067, $p>0.05$). Sonuç: Sporculara beden algısına yönelik düzenli danışmanlık verilmeli ve yeme bozukluğuna karşı erken önlem alarak sporcuları bu konuda bilgilendirerek destek verilmelidir.

THE COMPARİSON BETWEEN BODY PERCEPTİON AND EATİNG ATTİTUDE OF FEMALE BASKETBALL PLAYERS AND SEDENTERS

THE COMPARİSON BETWEEN BODY PERCEPTİON AND EATİNG ATTİTUDE OF FEMALE BASKETBALL PLAYERS AND SEDENTERS

Introduction and aim: The aim of this research is to investigate the differences between the sedantery women and adult women playing basketball in the Turkey Women's Basketball Leagues in 2018-2019 season with respect to eating attitudes and body perception levels. Method: This research was conducted with 116 adult females who played in some Turkish Basketball leagues affiliated to Turkey Basketball Federation and 125 sedentary female adults, between November 2018 and April 2019 . The questionnaire form, Body Attitude Scale (BAS) and Eating Attitude Test (EAT) were applied to the participants by using face to face interview technique. In addition, Body weights and heights of the participants were determined and recorded in the questionnaire form. Results: The mean age of females were 22.29±3.65 years and the mean body weights were 68.5±9.9 kg while the sedentaries were 59.3±11.3kg. The mean BAS score of the basketball players included in the study was 40.0 ± 6.6 while the sedentaries were 36.5 ± 7.5, and these scores were

statistically significant between the groups ($p<0.05$). The average score of EAT were 15.8 ± 8.2 for basketball players and 16.3 ± 8.9 for sedentaries, and there was no statistically significant difference between the groups ($p> 0.05$). A significant relationship was found between the leagues played by women basketball players and the BAS scores ($p<0.05$), however, it was not found a significant difference between Eating Attitute Test ($p>0.05$). It was found that there was a positive relationship between basketball players' EAT score and BAS score, but the relationship was not significant (r: 0.067, $p> 0.05$). Conclusion: Regular counseling on body perception and support by informing the athletes about this by taking early precautions against eating disorder shoud be given.

SB185

SPORCULARDA BESLENME ALIŞKANLIĞININ FİZİKSEL UYGUNLUK PARAMETRELERİ ÜZERİNE ETKİSİ

[1]BEDRİYE URAL, [2]LAÇİN NAZ TAŞÇILAR, [2]EMİNE ATICI, [2]GAMZE AYDIN, [1]BURCU YEŞİLKAYA, [2]AHMET CÜNEYT AKGÖL, [3]TÜLAY ÇEVİK

[1]Okan Üniversitesi Sağlık Bilimleri Fakültesi, Beslenme Ve Diyetetik Bölümü, İstanbul
[2]Okan Üniversitesi Sağlık Bilimleri Fakültesi, Fizyoterapi Ve Rehabilitasyon Bölümü, İstanbul
[3]3 Bitlis Eren Üniversitesi Sağlık Bilimleri Fakültesi, Fizyoterapi Ve Rehabilitasyon Bölümü, Bitlis

Email : *bedriye.ural@okan.edu.tr, lacin.tascilar@okan.edu.tr, emine.atici@okan.edu.tr, gamze.aydin@okan.edu.tr, burcu.yesilkaya@oka.edu.tr, ahmet.akgol@okan.edu.tr, tlyfztcvk@gmail.com*

Bu c alıs manın amacı farklı spor dallarında üniversite takımlarında oynayan sporcuların beslenme alışkanlığının fiziksel uygunluk parametreleri üzerine etkisinin incelenmesidir. Bu calıs maya 18-25 yaş arası 72 sporcu go nu llu olarak katılmıs tır. Sporcuların boyvu cut ag ırlıg ı o lc umu yapılmıs ve vu cut kütle indeksleri (VKI) hesaplanmıst ır. Sporculara 12 dk koşu testi, 20 m su rat testi, slalom test, mekik testi, şınav testi, kapalı kinetik zincir üst ekstremite stabilite testi (CKCUET), vertikal sıc rama testi ve el kavrama kuvveti ölçümü (sag -sol), uygulanmıs tır. Çalışmaya katılan 72 sporcunun %41,7'sini kadınlar, %58,3'ünü erkekler oluşturmaktadır. Sporcuların büyük çoğunluğun (kadınlarda %60,0; erkeklerde %66,7) günde 3-4 öğün tükettikleri saptanmıştır. Sporcuların büyük çoğunluğun öğün atladıklarını bildirirken en fazla atlanan öğünün ise kahvaltı olduğu bulunmuştur (p=0,05). Sporcuların ara öğün tercihleri sorgulandığında en çok kek, bisküvi, çikolata, cips gibi atıştırmalıkları tercih ettikleri saptanmıştır. Durarak uzun atlama ve vertikal sıçrama testlerinde 5 ve üzeri öğün tüketen grubun daha fazla mesafe katettikleri görülmüştür. Sağ ve sol el kavrama kuvvetleri incelendiğinde 5 ve üzeri öğün tüketen grubun performansının daha iyi olduğu gösterilmiş fakat istatistiksel olarak anlamlı bir fark bulunmamıştır (p>0,05). Çalışmaya katılan sporcuların beslenme bilgi düzeylerini nasıl buldukları sorgulandığında % 47,2'si yeterli bulduğunu ifade etmiştir. Beslenme bilgisini edindikleri yol sırasıyla antrenör (%48,6), medya (26,4), arkadaş (%15,3) ve diyetisyen (%9,7) şeklindedir. Sonuç olarak sporcuların cinsiyet, yaş, spor dalı, antrenman/müsabaka süresi gibi etmenlerle bağlı olarak farklı beslenme programlarına gereksinimi vardır. İyi beslenen bir sporcunun sportif performansı ve konsantrasyon yeteneği daha yüksek, yapılan antrenmanın etkinliği maksimum düzeyde, hastalık ve sakatlanma oranı düşük ve toparlanma süresi daha kısa olacaktır. Anahtar Kelimeler: Beslenme alışkanlıkları, fiziksel uygunluk, antropometrik

The effect of nutritional habits on physical fitness parameters in athletes

The aim of the study is to investigate the effect of nutritional habits on physical fitness parameters of athletes playing in university teams in different sports branches. 72 athletes aged 18-25 years were included in this study. Height, body weight of the athletes were measured and body mass index (BMI) was calculated. 12 minute run test, 20 meter sprint test, slalom test, sit ups test, push up test, closed kinetic chain upper extremity stability test (CKCUES test), vertical jump test and hand grip strength test (right-left) were applied to the athletes. 72 athletes who participated in the study, 41,7% were female and 58,3% were male. It was found that the majority of athletes (60,0% for women; 66,7% for men) consumed 3-4 meals a day. While the majority of the athletes reported that they skipped meals, the most skipped meal was breakfast (p=0,05). It was determined that the athletes preferred snacks such as cakes, biscuits, chocolate and chips. It was observed that the group consuming 5 or more meals covered more distance in standing long jump and vertical jump tests. When the right and left hand grip strength examined, it was shown that the group who consumed 5 or more meals had better performance, but there was no statistically significant difference (p>0,05). When questioned how athletes found their nutritional knowledge levels, 47,2% stated that they found it sufficient. The way of getting nutritional information was the trainer(48,6%), the media(26,4%), friends(15,3%) and dietitian(9,7%). As a result, athletes need different nutritional programs depending on factors such as gender, age, sport, training/competition time. A well nourished athlete will have higher sporting performance and concentration ability,maximum efficiency of the training,low rate of illness/disability,shorter recovery time.

Keywords: Nutritional Habits, Physical Fitness, Anthropometric

SB224

AMATÖR VE PROFESYONEL SPOR YAPAN BİREYLERİN BESLENME BİLGİ DÜZEYİ VE ALIŞKANLIKLARININ SPOR BRANŞLARINA GÖRE DAĞILIMININ İNCELENMESİ

***[1]GÖZDE DOĞRULUK ÇELEBİ*, [1]HÜSEYİN EROĞLU**

[1]Kahramanmaraş Sütçü İmam Üniversitesi Beden Eğitimi Ve Spor Yüksekokulu, Kahramanmaraş

***Email :** dogrulukgozde@gmail.com, eroglu1@gmail.com*

Çalışmanın amacı; amatör ve profesyonel sporcuların yapmış oldukları spor branşlarına göre beslenme bilgilerinin eksik ve üstün yönlerinin belirlenerek, eksikliklerinin giderilmesi araştırılmıştır. Araştırma Türkiye genelinde; Ankara, Eskişehir, İstanbul, Hatay, Mersin, Çankırı ve Kahramanmaraş illerinde bulunan sporcuları kapsamaktadır. Araştırmada veriler, yüz yüze görüşmeye dayalı anket tekniği uygulanarak elde edilmiştir. Anket formu üç bölümden oluşmaktadır. İlk kısımda demografik özellikler, ikinci kısımda beslenme davranışları ve alışkanlıklarına ilişkin 27 soruluk anket, üçüncü kısımda ise; beslenme bilgi düzeylerine ilişkin 15 soruluk anketten oluşmaktadır. Ankette yer alan ifadeler sporculara üçlü likert ölçeği aracılığıyla uygulanmıştır. Anket formları gönüllü sporculara birebir sorularak uygulanmıştır. Verilen cevaplar anket formuna işlenmiştir. Araştırma kapsamında toplanan veriler SPSS istatistik programı kullanılarak analiz edilmiştir. Verileri değerlendirilirken tanımlayıcı istatistiksel teknikleri kullanılmıştır. Elde edilen veriler, istatistiksel veri çözümleme programıyla çözümlenmiştir. Verilerin betimsel analizi için frekans, yüzde, ortalama, standart sapma; analiz için Kruskal-Wallis Testi ve Ki Kare istatistiği uygulanmıştır. Verilerin analizinde anlamlılık düzeyi 0,05 olarak tanımlanmıştır. Araştırma grubunun yaş değişkenine göre beslenme davranış ve alışkanlıkları ile beslenme bilgi soruları toplam ortalama puanları arasında istatistiksel olarak anlamlı bir farklılık olduğu sonucuna ulaşılmıştır. Araştırmaya katılan sporcuların %74.4'ünün 18-25 yaş aralığında, 70.4'ünün öğrenci, %59.0'unun aktif spor yaptığı, %36.0'sının 1-5 yıl sporcu tecrübesi ve %19.1'inin ise futbol branşından olduğu tespit edilmiştir. Futbolcuların beslenme alışkanlıklarının daha bilinçli olduğu sonucuna ulaşılmıştır. Meslek açısından beslenme alışkanlıkları düzeyleri arasında anlamlı farklılık bulunduğu sonucuna ulaşılmıştır. Sonuç olarak; sporcuların yeterli ve dengeli beslenmesi yaşam kalitesini arttırır, antrenman sonrasında toparlanmayı artırır. Yeterli ve dengeli beslenmenin sağlık ve performans açısından önemi yaygınlaştırılmalıdır. Antrenman özelliğine göre beslenme programları yapılmalıdır.

Investigation Of Distribution Of Nutrition Knowledge Level And Habits Of Sports Amateur And Professional Sports Individuals

Purpose of the study; According to the sports branches of amateur and professional athletes, deficiency and superior aspects of nutrition were determined and elimination of deficiencies were investigated. Research in Turkey; Ankara, Eskişehir, İstanbul, Hatay, Mersin, Çankırı and Kahramanmaraş. The data were obtained by applying face to face interview technique. The questionnaire consists of three parts. In the first part, demographic characteristics, in the second part, a 27-item questionnaire on nutritional behaviors and habits, in the third part; The questionnaire consists of 15 questions about nutritional knowledge levels. The statements in the questionnaire were administered to the athletes via the triple likert scale. Questionnaires were applied to volunteer athletes by asking them personally. The answers were recorded on the questionnaire. The data collected within the scope of the research were analyzed using SPPS statistics program. Descriptive statistical techniques were used to evaluate the data. The data obtained were analyzed by statistical data analysis program. For descriptive analysis of data, frequency, percentage, mean, Standard deviation; Kruskal- Wallis Test and Chi Square statistics were used for analysis. In the analysis of the data, the level of significance was defined as 0.05. It was concluded that there was a statistically significant difference between the nutritional behaviors and habits and the total mean scores of the nutritional information questions according to the age variable of the study group. It was determined that % 74.4 of the athletes participating in the research were between 18-25 years of age, % 70.4 were students, % 59.0 were active sports, % 36.0 were 1-5 years athletes and % 19.1 were from football branch. It was concluded that the nutritional habits of the players are more conscious. It has been concluded that there is a significant difference between occupational nutrition levels. As a result; Adequate and balanced nutrition of athletes increases the

SB256

ELİT JUDOCU VE GÜREŞÇİLERDE MÜSABAKA ÖNCESİ DEHİDRASYON VE AKUT KİLO KAZANIMI

[2]Bayram Ceylan , [1]Ender EYUBOĞLU, [2]İlhami Genç

[1]Bartın Üniversitesi Spor Bilimleri Fakültesi
[2]Kastamonu Üniversitesi Beden Eğitimi Ve Spor Yüksekokulu

Email : *bceylan@kastamonu.edu.tr, endereyuboglu@hotmail.com,*

Giriş ve amaç: Güreş ve judo kilo kategorisinde yarışılan mücadele sporlarıdır. Sporcular daha zayıf rakiplere karşı avantaj sağlamak amacıyla bir alt kategoride yarışmak için maça birkaç gün kala sıvı kaybı ile hızlı bir şekilde kilo vererek dehidrasyonun olumsuz etkilerine maruz kalmaktadırlar. Judoda tartı müsabakadan önceki gün yapılırken güreşte müsabaka sabahı yapılmaktadır. Bu çalışmanın amacı farklı tartı saatlerinin judocu ve güreşçilerin hidrasyon ve akut kilo kazanımlarını nasıl etkilediğini ortaya koymaktır. Metot: Çalışmaya 27 elit judocu (yaş= 20±2, boy=1.72±0.06, vücut ağırlığı=68.7±7.9, VKİ=23.01±1.70, VYY=7.8±2.8, spor yaşı=10.7±3.4) ve 23 elit güreşçi (yaş= 22±1, boy=1.75±0.07, vücut ağırlığı=80.1±16.1, VKİ=25.77±3.74, VYY=11.9±5.6, spor yaşı=11.1±1.3) gönüllü olarak katılmıştır. Sporcular çalışma hakkında detaylı olarak bilgilendirilip gönüllü onam formları alındıktan sonra çalışmaya dahil edilmişlerdir. Tüm katılımcılar hem tartı hem de müsabaka öncesi antropometrik ölçümlere katılıp, üre özgül ağırlığının (USG) belirlenmesi içinsteril kaplara idrar örnekleri vermişlerdir. Sporcuların USG değerleri NCAA'ya göre sınıflandırılmıştır. Elde edilen veriler SPSS 22 paket programı ile analiz edilmiştir. Sporcuların fiziksel özelliklerinin belirlenmesi için tanımlayıcı istatistik kullanılırken, her iki grubu karşılaştırmak için Bağımsız Örneklemeler T-testi kullanılmıştır. Anlamlılık düzeyi p <0.05 olarak kabul edilmiştir Bulgular: Sporcular fiziksel özellikler ve spor deneyimleri açısından benzer bulunmuştur. Judocuların yaklaşık %85'i tartı öncesi önemli- ciddi dehidrasyon gösterirken, güreşçilerin yaklaşık %78'i önemli-ciddi dehidrasyon göstermiştir. Müsabaka öncesine bakıldığında ise, judocuların yaklaşık %81'i hala dehidre iken, güreşçilerin yaklaşık %61'inin dehidre olduğu saptanmıştır. Akut kilo kazanımı değerlendirildiğinde ise, judocuların güreşçilerle karşılaştırıldığında daha fazla kilo kazandıkları belirlenmiştir (sırasıyla 2.3±1.3, %3.3; 0.5±0.7,%0.7). Sonuç: Bu çalışmanın en önemli bulgusu hem judocuların hem de güreşçilerin hem tartı hem de müsabaka öncesi yüksek dehidrasyon göstermeleri ve judocuların güreşçilere göre daha fazla kilo kazanımı gerçekleştirmeleridir. Bu farkın temel sebebi judoda resmi tartı ve müsabaka saati arasında yaklaşık 15 saat bulunurken güreşte tartının müsabaka sabahı yapılıyor olması olabilir. Elit seviyedeki sporcuların hidrasyon durumlarının kaygı verici olduğu söylenebilir, dolayısıyla sporcuların bu konuda bilinçlendirilmeleri gerekmektedir.

Hydration status and acute weight gain of judokas and wrestlers before competition

Introduction and aim of the study: Wrestling and judo are combat sports where athletes compete according to weight classes. Athletes resort to rapid weight loss to gain advantage against lighter and weaker opponents by losing weight in a fast way with fluid loss which leads them to be exposed to adverse effects of dehydration. Official weigh-in in judo is carried out the day before the competition while it is held on the day of competition in wrestling. Thus, the aim of this study was to determine the effect of weigh-in time on dehydration and acute weight gain of wrestlers and judokas before competition. Method: Twenty-seven elite judo athletes (age= 20±2, height=1.72±0.06, body mass=68.7±7.9, BMI=23.01±1.70, BFP=7.8±2.8, sport experience=10.7±3.4) and 23 elite wrestlers (age= 22±1, height=1.75±0.07, body mass=80.1±16.1, BMI=25.77±3.74, BFP=11.9±5.6, sport experience=11.1±1.3) voluntarily participated in this study. All the participants were included in the study after the study was explained in detail and consent forms were provided. All of the athletes participated anthropometric measurement and gave urine samples for measurement of urine specific gravity (USG). USG values were evaluated according to NCAA. Data were examined with SPSS 22. While descriptive statistic was used for physical characteristics of the athletes, Independent Sample T-test was used to compare the groups. P value was set at p<0.05. Results: No difference was found between athletes in terms of physical characteristics and sport experiences. 85% of the judo athletes presented significant-serious dehydration before the weigh-in while 78% of the wrestlers showed significant-serious dehydration. 81% of the judo athletes were still dehydrated before the competition, 61% of the wrestlers were dehydrated. As for the acute weight gain, judo athletes

gained more compared to wrestlers (2.3±1.3, %3.3; 0.5±0.7,%0.7, respectively). Conclusion: The main findings of the study were: both judokas and wrestlers presented very high level of dehydration before the weigh-in and competition,

SB282

SPORCULARDA DİYET ASİT YÜKÜNÜN İZOKİNETIK KAS KUVVETİNE VE ANAEROBİK PERFORMANSA ETKİSİ

[1]Ebru Arslanoglu, [1]Ebru Arslanoğlu, [1]Tuğba Kocahan, [1]Bihter Akınoğlu, [1]Erkan Tortu, [2]Hatice Işık , [1]Adnan Hasanoğlu

[1]Gençlik Ve Spor Bakanlığı Spor Hizmetleri Genel Müdürlüğü Sağlık İşleri Dairesi Başkanlığı, ANKARA
[2]Hacettepe Üniversitesi, Fen Fakültesi, İstatistik Bölümü, ANKARA

Email : *ebru.arslanoglu@sgm.gov.tr, ebru.arslanoglu@sgm.gov.tr, tugba.kocahan@sgm.gov.tr, rgkardelen@yahoo.com, tortuerkan@hotmail.com, haticeyeniay86@gmail.com, adnan.hasanoglu@sgm.gov.tr*

Giriş ve Amaç: Beslenme, vücut sıvılarındaki asit ve baz dengesini etkiler. Potansiyel Renal Asit Yükü (PRAL) değeri; besinlerle alınan protein, fosfor, magnezyum, kalsiyum ve potasyum miktarı kullanılarak hesaplanan ve diyet asit yükünün belirlenmesinde kullanılan bir skordur. Çalışmamızın amacı, sporcuların beslenme durumunun değerlendirilmesi sonucunda elde edilen diyet PRAL değerinin izokinetik kas kuvveti ve anaerobik performans ile ilişkili olup olmadığını belirlemektir.

Yöntem: Çalışma 27 erkek, 19 kadın olmak üzere toplam 46 sporcu ile gerçekleştirildi. Sporcuların ortalama yaşlarının 17.0±2.03 yıl, vücut ağırlıklarının 67.45±15.85 kg, boy uzunluklarının 159.00±8.66 cm olduğu belirlendi. Sporcuların beslenme durumu yedi günlük "Besin Tüketim Kaydı Formu" doldurularak değerlendirildi. Vücut kompozisyonu biyoelektrik empedans ölçümü (BİA) ile kas kuvveti izokinetik dinamometre ile, anaerobik performansları Wingate testi ile değerlendirildi. Çalışmaya katılan sporcuların besin tüketim kaydı değerlendirilerek diyet PRAL değerleri hesaplandı ve sporcular diyet PRAL değeri negatif [PRAL(-)] olanlar (n=14) ve diyet PRAL değeri pozitif [PRAL(+)] olanlar (n=32) olarak iki gruba ayrıldı. Verilerin istatistiksel analizi için SPSS 20.0 istatistik paket programı kullanıldı. Gruplardan elde edilen veriler, normal dağılım gösterip göstermeme durumuna göre Bağımsız Gruplarda T Testi ya da Mann Whitney- U testi karşılaştırıldı. Yapılan istatistiksel analizlerde anlamlılık düzeyi $p<0.05$ olarak belirlendi.

Bulgular: Çalışmanın sonuçlarına göre; PRAL değerleri (-) ve (+) olan gruplar arasında günlük enerji, makro besin öğesi ve lif tüketimleri açısından istatistiksel olarak anlamlı bir fark olmadığı ($p>0,05$), günlük protein ve hayvansal protein tüketimi durumun PRAL(+) grubunda daha fazla olduğu belirlendi ($p<0,05$). PRAL(+) grubunda diz eklemi ekstansör kaslarının PT ve PT/kg değerinin daha fazla olduğu belirlendi ($p<0,05$). Diyet PRAL değerleri (-) ve (+) olan gruplar arasında maksimum güç, ortalama güç, minimum güç ve yorgunluk indeksi (%) açısından anlamlı bir fark olmadığı belirlendi ($p<0,05$).

Sonuç: Çalışmamız sonucunda asidik beslenen sporcularda kuadriseps kasının izokinetik kas kuvvetinin daha fazla olduğu, asik ya da alkali beslenme ile anaerobik performansın değişmediği belirlendi.

EFFECT OF DIETARY ACID LOAD ON ANAEROBIC PERFORMANCE AND ISOKINETIC MUSCLE STRENGTH IN ATHLETES

Introduction and Purpose:Nutrition affects acid-base balance of body fluids. Potential Renal Acid Load(PRAL) value is a score calculated by using protein, phoshorus, magnesium, calcium and potatium amount in dietary intake.The purpose of this study is to determine the relationship between PRAL value, which is calculated by evaluation of nutritional status of athletes, isokinetic muscle strength and anaerobic performance.

Methods:This study included a total of 46 athletes, 27 male and 19 females. Mean age of athletes was found to be 17.0±2.03years, mean body weight 67.45±15.8 kg, and mean height 159.00±8.66centimeters.Nutritional stance of athletes was evaluated by using 7-

Day Food Intake Record. Subsequently, bioelectrical impdenace(BIA) and isometric muscle strength were measured, followed by anaerobic performance test the next day.Food intake records of athletes were evaluated, their PRAL values were calculated and athletes were seperated into two groups: those with negative PRAL value[PRAL(-)](n=14) and those with positive PRAL value[PRAL(+)](n=32). SPSS 20.0 statistical package program was used for the statistical analysis of the data. Data was tested by independent T test or MannWhitney-U test according to the normality of variables. The statistically significance value was accepted as $P<0.05$ for data analysis.

Results:According to this study; PRAL negative and positive groups did not show significant difference between them as to daily energy, macro nutritions and fiber intake while PRAL positive group had more daily protein and dairy protein intake($p<0.05$). PRAL positive group showed a higher PT and PT/kg value in 60°/sec and 180°/sec angular speed knee extensor muscles in dominant side. Between PRAL negative and positive groups, there was no statistically significant difference in maximum power, mean power, minimum power and fatigue index (%)($p<0.05$).

Conclusion:In this study, we have found that in athletes whose diet were acidic had more isokinetic muscle strength in quadriceps muscle, anaerobic performance was not affected by acidic or alcali diet

SB283

SPORCULARIN YEME BOZUKLUĞU RİSKLERİNİN SINIFLANDIRMA VE REGRESYON AĞACI ANALİZİ İLE İNCELENMESİ

***[1]Ebru Arslanoglu*, [1]Ebru Arslanoğlu, [1]Tuğba Kocahan, [1]Bihter Akınoğlu, [1]Adnan Hasanoğlu**

[1]Gençlik Ve Spor Bakanlığı Spor Hizmetleri Genel Müdürlüğü Sağlık İşleri Dairesi Başkanlığı, ANKARA

***Email :** , ebru.arslanoglu@sgm.gov.tr, tugba.kocahan@sgm.gov.tr, rgkardelen@yahoo.com, adnan.hasanoglu@sgm.gov.tr*

Giriş ve Amaç:Sınıflandırma ve Regresyon Ağacı (SRA) istatistik tekniği, bağımlı ve bağımsız değişkenler arasındaki ilişkiyi ve etkileşimi belirleyip, evreni homojen alt sınıflara bölebilen parametrik olmayan bir analiz yöntemidir. Çalışmamızın amacı, sporcuların yeme bozukluğu risklerinin sınıflandırma ve regresyon ağacı analizi ile incelenmesidir.

Yöntem:Araştırma grubu lisanslı olarak spor yapan ve farklı olimpik spor dallarında(atletizm, yüzme, cimnastik, tenis, halter, atıcılık, eskrim, taekwondo ve judo) müsabakalara katılan sporculardan oluşturuldu. Çalışmaya 76' sı (56.3%) erkek ve 59'u (43.7%) kadın olmak üzere toplam 135 sporcu dahil edildi. Sporcuların yaş ortalamaları 14.89±2.46 yıl bulunurken, cinsiyete göre yaş ortalamaları erkekler için 14.84±2.62, kadınlar için 14.95±2.25yıldır. Sporcuların yeme bozukluğu durumu "REZZY Yeme Bozuklukları Ölçeği" ile vücut kompozisyonları Biyoelektrik Empedans Analizi (BİA) ile değerlendirildi. Verilerin istatistiksel analizi için SPSS 20.0 istatistik paket programı kullanıldı. "REZZY Yeme Bozuklukları Ölçeği" puanları bağımlı değişken olarak modele alındı. Sporcuların yaşı, cinsiyeti, vücut yağ yüzdesi, yağsız vücut kütlesi, vücut yağ kütlesi ve müsabakalara katıldıkları spor dalı ise bağımsız değişkenler olarak modele dahil edilerek Sınıflama ve regresyon ağacı analizi yapıldı. Yapılan istatistiksel analizlerde anlamlılık düzeyi $p<0.05$ olarak belirlendi.

Bulgular:Sınıflama ve regresyon ağacı sonuçlarına göre yeme bozukluğunda riskli olma durumuyla ilişkili en önemli değişkenin cinsiyet olduğu görüldü. Bu nedenle cinsiyet değişkeni modelde ilk sırayı aldı. İkincil önemli değişkenin vücut yağ yüzdesi olduğu görüldü ve riskli gruptaki kadınların %60'ının vücut yağ yüzdesi %26.45'in üzerinde bulunan sınıftaydı. Analizde sonraki basamakta spor dalı değişkeni olduğu gözlendi. Judo, yüzme ve eskrim spor dallarındaki sporcuların %87.5'inin riskli grupta yer aldığı bulundu. Ayrıca yapılan analiz sonucunda elde edilen risk tablosunda, SRA analizinin % 81.7 (std. hata = 0.037) oranında doğru sınıflandırma yaptığı görülmüştür

Sonuç:Çalışmamızın sonucunda atletizm, yüzme, cimnastik, tenis, halter, atıcılık, eskrim, taekwondo ve judo spor dalları içinde yeme bozukluğu konusunda en riskli olan grubun; judo, yüzme ve eskrim spor dallarında müsabakalara katılan, vücut yağ yüzdesi %26.45'in üzerinde olan kadın sporcular olduğu belirlendi.

CLASSIFICATION AND REGRESSION TREE ANALYSIS OF EATING DISORDER RISKS IN ATHLETES

Introduction and Purpose:Classification and Regression Tree(CART) statistical technique is a non-parametric analysis method which can define the relationship and interaction between dependent and independent variables and divide the statistical universe into subgroups.The purpose of this study is to evaluate the risk of eating disorders in athletes by CART.

Methods:This study consists of licenced athletes who attend competitions in various olympic sport disciplines(Athletics,swimming,gymnastics,tennis,halter,shooting,fencing,taekwondo and judo).A total of 135 athletes took part in this study, 76 male(%56.3) and 59 female(%43.7).Mean age of athletes was 14.89±2.46years while gender dependent mean age was 14.84±2.62years for males and 14.95±2.25years for females.

"REZZY Eating Disorders Scale"was performed in the study group.Bioelectrical Impedance Analysis was used in order to determine body compositions of athletes.SPSS 20.0 statistical package program was used for statistical analysis of the data.The statistically significance value was accepted as P<0.05 for data analysis.Scores of REZZY Scale,which is used for risk assesment in eating disorders,was used in the model as dependent variable in this study.Age, gender, body fat ratio, fat-free body mass,fat mass and sport discipline were included in the model as independent variables.

Results:The results of CART showed that the most important variable is gender in the context of relationship with eating disorder risk.Therefore, gender variable took the first place in the model.The second most important variable was found to be body fat mass as %60 of females in high risk group had body fat mass over%26.45.Analysis showed that the next variable was sport discipline.%87.5 of the athletes in the disciplines of judo,swimming and fencing were in the high risk group.In addition,the risk table of the analysis made showed that CART had %81.7accuracy(std. Deviation=0.037) in categorization.

Conclusion:As a result of this study,athletes in judo, swimming and fencing and female athletes whose body fat mass is over %26.45have the highest risk of having eating disorders

SB366

GÜREŞ SPORCULARINDA HAVA DEĞİŞİM PLETİSMOGRAFİSİ VE DERİ KIVRIM KALINLIĞI KULLANILARAK VÜCUT YAĞ YÜZDESİNİN İNCELENMESİ

[2]Bihter Akınoğlu, [3]Hatice Işık, [1]Aslıhan Nefes Çakar, [1]Ebru Arslanoğlu, [1]Banu Kabak, [1]Adnan Hasanoğlu, [1]Tuğba Kocahan

[1]Gençlik Ve Spor Bakanlığı Spor Genel Müdürlüğü Sağlık İşleri Dairesi Başkanlığı, Ankara
[2]Yıldırım Beyazıt Üniversitesi Fizyoterapi Ve Rehabilatasyon Bölümü, Ankara
[3]Hacettepe Üniversitesi İstatistik Bölümü, Ankara

Email : *aslihan.nefes@sgm.gov.tr*

Giriş ve Amaç:Çalışmamızın amacı güreş sporcularında vücut yağ yüzdelerinin hava değişim pletismografisi (BOD-POD) ve deri kıvrım kalınlığı kullanılarak incelenmesidir.

Yöntem: Çalışmaya 61 erkek ve 25 kadın olmak üzere toplam 86 güreş sporcusu dahil edildi. Sporcuların; yaşlarının 17,7±2,0yıl; vücut ağırlığının 68,9±13,6kg; boy uzunluğunun 167,7±8,1cm; spor yaşının 6,8±2,6yıl olduğu belirlendi. Sporcuların vücut yağ yüzdeleri(%) BOD-POD ve deri kıvrım kalınlığı ölçümü ile belirlendi. Vücut yağ yüzdesi hesaplanırken kullanılan vücut yoğunluğu deri kıvrım kalınlığı ölçümü kullanılarak 3 farklı formül [Jackson and Pollock 3 bölge (erkekler için göğüs, abdomen ve uyluk-JP3;kadınlar için göğüs, suprailiak ve triseps-JP3), Jackson and Pollock 7 bölge (triseps, supscapular, abdomen, göğüs, uyluk, axilla ve suprailiak -JP7), Durnin-Womersley 4 bölge (triseps, biseps, supskapular ve suprailiak-DW4)] ile belirlendi. Vücut yağ yüzdesinin hesaplanmasında Siri Denklemi ((4,95/VücutYoğunluğu-4,5)*100) kullanıldı. Sporcuların vücut yağ yüzdelerini belirleyebilmek için 8-12 saat açlık sonrası BOD-POD ve deri kıvrım kalınlığı ölçümleri yapıldı. Verilerin istatistiksel değerlendirilmesinde SPSS 20 istatistiksel analiz programı kullanıldı. Değişkenler arasındaki ilişkinin uyum seviyesi ve güvenilirliği sınıf içi korelasyon katsayısı (ICC) kullanılarak test edildi ve iki yönlü karma etki modeli kullanıldı. Yapılan istatistiksel analizlerde, güven aralığı 0,95 ve anlamlılık düzeyi $p<0,05$ olarak alındı.

Bulgular:Çalışmanın sonuçlarına göre; BOD-POD ve JP3 arasında ICC değerinin 0,89 olduğu ve yüksek düzeyde uyum olduğu; güven aralığı sınırlarının ise 0,80-0,93 arasında olduğu belirlendi. BOD-POD ve JP7 arasında ICC değerinin 0,88 olduğu ve yüksek düzeyde uyum olduğu; güven aralığı sınırlarının ise 0,81-0,93 arasında olduğu belirlendi. BOD-POD ve DW4 arasında ICC değerinin 0,76 olduğu ve iyi düzeyde uyum olduğu; ancak güven aralığı sınırlarının 0,09- 0,88 arasında olduğu belirlendi. Sonuç:Deri kıvrım kalınlığı ölçümü, vücut yağ yüzdesinin belirlenmesinde sahada sıklıkla kullanılmaktadır. Çalışmamız sonucunda vücut yağ yüzdesinin değerlendirilmesinde kullanılan JP3 ve JP7 formüllerinin DW4 formülüne göre BOD-POD vücut yağ yüzdesi sonuçları ile daha uyumlu ve güvenilir oldukları belirlendi.

Anahtar Kelimeler:Vücut Yağ Yüzdesi, Sporcu, Deri Kıvrım Kalınlığı, Hava Değişim Pletismografisi

The Investigation of Body Fat Percentage Using Air-Displacement Plethysmography and Skinfold Thickness in Wrestlers

Aim:To investigate body fat(BF) percentages using air-displacement plethysmography(BOD-POD) and skinfold thickness in wrestlers.

Method:A total of 86 wrestling athletes(61 male and 25 female),(mean age,17,7±2.0years)were included in this study.It was determined that athletes' body weight 68,9±13,6kg;height 167,7±8,1;sports age 6,8±2,6years.BF% were determined by BOD- POD and skinfold thickness measurement. Body density using to calculate BF% was determined by 3 different formulas [Jackson and Pollock 3 regions(chest, abdomen and thighs for men-JP3; (chest, suprailiac, and triceps for women-JP3), Jackson and Pollock 7 regions

(triceps, supscapular, abdomen, chest, thigh, axilla and suprailiac-JP7), Durnin-Womersley 4 regions(triceps, biceps, supscapular and suprailiac-DW4) using skinfold thickness measurement. Siri Equation ((4,95/body density-4,5)*100) was used to calculate BF%. In order to determine the BF% of athletes, BOD-POD and skinfold thickness measurements were performed after 8-12 hours of fasting. SPSS 20 statistical analysis program was used for analysis of the data. The correlation level and reliability of the relationship between the variables were tested using the intraclass correlation coefficient(ICC) and two-way mixed effect model was used.Statistically, confidence interval 0,95 valid level was $p<0.05$.

Results:The ICC for BF% showed the agreement was good between JP7 and BOD-POD (ICC=0.88; 95% confidence interval (CI)81 to 0.93) and also between JP3 and BOD-POD (ICC=0.89; 95%CI 0.80 to 0.93). According to the 95%CI of JP7 and JP3 the level of reliability can be regarded as “good’ to “excellent.” While ICC for %BF indicated good reliability between DW and BOD-POD (ICC=0.76; 95%CI 0.09 to 0.88), limits of confidence interval is too wide.

Conclusion:Skinfold thickness measurement is often used in the field to determine body fat percentage. The result of our study was determined that JP3 and JP7 formulas used in the evaluation of body fat percentage were more compatible and reliable with BOD-POD body fat percentage results than DW4 formula.

Keywords: Body Fat Percentage, Athlete, Skinfold Thickness, Air-Displacement Plethysmography

OA472

HIGH DOSE OF SERİAL CARBOHYDRATE MOUTH RINSE IMPROVES SPRINT CYCLING PERFORMANCE IN FEMALE ATHLETES

***[1]Raci Karayiğit*, [2]Mehmet Akif Şahin, [3]Ayşegül Şişman, [1]Dicle Aras, [1]Gülfem Ersöz**

[1]Ankara University Sport Sciences Faculty, ANKARA.
[2]University Of Chichester, Department Of Sport And Exercise Sciences, CHICHESTER.
[3]Muğla Sıtkı Koçman University Sport Sciences Faculty, MUĞLA.

***Email :** racikarayigit@hotmail.com*

AIM: Although the ergogenic effect of carbohydrate mouth rinse (CMR) during prolonged endurance exercise is indisputable, this is not the case for sprint type activities. Further, no previous study to date has attempted to ascertain whether a potential dose-response effect of CMR on sprint performance in female athletes. Therefore, the aim of the present study was to investigate the effects of various doses of CMR on sprint performance in female athletes.

METHOD: 18 female team players (age:21,3±1,2, height:166,6±2,1, weight:61,8±5,5) took part in this study. Following familiarization, in a randomized, crossover, counterbalanced research design, subjects were submitted to four experimental conditions: placebo (PLA), low dose (%3 weight/volume (w/v) (LDOSE), moderate dose (%6 w/v) (MDOSE) and high dose (%12 w/v) (HDOSE) of CMR. Following 10 hour night fasting, carbohydrate or placebo dissolved in 25 ml. water was rinsed 10 seconds duration during 5 minute warm-up in every 30 seconds interludes. Following to warm up, on a calibrated monark cycle ergometer, participants cycled maximally 30 seconds against resistance to %7.5 body weight. Heart rate (HR), rating of perceived exertion (RPE), felt arousal (FA), Blood lactate(LAC) and glucose(GLU) were measured. Physiological and performance parameters were anaylzed with one-two way repeated measures ANOVA.

FINDINGS: HDOSE of CMR significantly increased peak and mean power compared to PLA, LDOSE and MDOSE of CMR ($p<0.05$). Further, FA significantly increased with HDOSE CMR immediately before sprint test ($p<0.05$). No significant differences were found between trials in HR, RPE, LAC, GLU ($p>0.05$).

CONCLUSION: HDOSE of CMR in a serial manner before sprinting significantly increased peak and mean power output in parallel with improvement in felt arousal. Future work should consider focussing on influence of duration-timing of CMR using objective measures of central activation such as elecromyography to determine mechanistic bases prior to sprinting to develop optimal pre-sprint mouth rinse strategy.

SB483

SÜT ÜRÜNLERİNİN SPORCU BESLENMESİNDEKİ ÖNEMİ VE ESKİŞEHİR İLİNDE SATILAN SÜT ÜRÜNLERİNDE KİMYASAL MADDE ANALİZİ

***[1]Ulviye Acar Çevik*, [1]Serkan Levent, [1]Sümeyye Türkpençesi, [1]Yusuf Özkay**

[1]Anadolu Üniversitesi, Eczacılık Fakültesi, Eskişehir

***Email :** uacar@anadolu.edu.tr, serkanlevent@anadolu.edu.tr, uacar@anadolu.edu.tr, yozkay@anadolu.edu.tr*

Giriş ve Amaç: Sanayileşmenin artması yeni takviye spor ürünlerin üretilmesindeki artışa neden olmaktadır. Ama bu tür ürünlerin zararları anlaşılınca artık ürünlerin verdiği zararı tölere etme adına geleneksel beslenmeye yönelme artış göstermektedir. Süt ve süt ürünleri insanoğlunun yaşamı ve hayatının devamını sağlaması için gerekli olan önemli besin maddelerindendir. Kolay sindirilebilme özelliğinin yanında yüksek kaliteli protein, vitaminler (A, D, E, K, B2) ve mineraller bakımından da oldukça zengindir. Ayrıca kemik gelişiminde ve sporcular için önemli olan kalsiyum olduğundan dolayı da egzersizlerde ve sporcu beslenmesinde büyük önemi bulunmaktadır.

Yöntem: Bu çalışmanın amacı, Eskişehir pazarlarında ve mandıralarında satılan süt ve peynirlerin bulundurabileceği olası kimyasal atıklar hakkında bilgi vermek ve bu ürünlerin kimyasal kalıntı yönünden incelenmesidir. Çalışmamızda Eskişehir'in çeşitli Pazar ve mandıralarından süt ve peynir örnekleri alınmış ve incelenmiştir. Süt ürünlerinin dünyada yaygın olarak çocuklar ve yetişkinler tarafından tüketilmesinden dolayı, sütte bu kimyasal kalıntıların varlığı halk sağlığı açısından potansiyel bir tehlikedir. Bu sebeple süt ve peynir ürünlerindeki kalıntıların analizi gerçekleştirilmiştir. Analizler LCMS-IT-TOF cihazında gerçekleştirilmiştir.

Bulgular ve Sonuç: Bu çalışmada, analiz edilen gıda örneklerinde aradığımız kimyasallara rastlanılmamıştır.

Importance Of Dairy Products In Sports Nutrition And Chemical Analysis Of Milk Products Sold In Eskişehir Province

Introduction and aim: The increase in industrialization leads to an increase in the production of new sports supplement products. But such products are discovered on behalf of the losses no longer tolerate the loss of products is increasing orientation given to the traditional diet. Milk and dairy products are essential nutrients necessary for human life and the continuation of life. Besides being easy to digest, it is also rich in high quality proteins, vitamins (A, D, E, K, B2) and minerals. And also because of tha calcium that is important for bone development, milk and diary products athletes have a great importance in the sports nutrition and exercise science.

Method: The aim of this study is to give information about the possible chemical wastes of milk and cheese sold in Eskişehir markets and dairies and to examine these products in terms of chemical residues. In our study, milk and cheese samples were taken from various bazaars and dairies of Eskişehir and examined. Due to the widespread consumption of dairy products by children and adults worldwide, the presence of these chemical residues in milk is a potential hazard to public health. For this reason, the analysis of residues in milk and cheese products was carried out. Analyzes were performed on LCMS-IT-TOF instrument.

Conclusion: In this study, the chemicals we searched for in the analyzed food samples were not found

SB551

SPOR BİLİMLERİ FAKÜLTESİ ÖĞRENCİLERİNİN ORTHOREXİA NERVOSA EĞİLİMLERİ

[1]Burcu Ertaş Dölek

[1]Ankara Üniversitesi Spor Bİlimleri Fakültesi, ANKARA

Giriş ve Amaç Orthorexia nervosa, sağlıklı yemek yemeyle aşırı meşgul olma ile karakterize olmuş bir yeme davranış bozukluğudur. Anorexia ve bulimia nervosa yeme davranış bozukluklarından daha sonra 1997 yılında literatürde yer almaya başlamıştır. Günümüzde sosyal medyanın da etkisi ile özellikle gençler arasında yaygın olduğu düşünülmektedir. Spor alanında eğitim alan ve ileride meslek sahibi olacak bireylerin, orthorexia nervosaya yatkınlıkları önem taşımaktadır. Bu amaçla; bu çalışma, spor bilimleri fakültesinde okuyan öğrencilerin, orthorexia nervoza ve beslenme alışkanlıklarının araştırılması için yapılmıştır. Yöntem Katılımcılardan, tanımlayıcı bilgilerini, egzersiz ve beslenme alışkanlıklarını içeren bir anket ile birlikte orthorexia eğilimini gösteren onaylanmış ORTO-15 testini doldurmaları istenmiştir. Verilerin değerlendirilmesinde SPSS 21.0 İstatistik paket programı kullanılmıştır. Bulgular Çalışmaya 145 öğrenci (nerkek= 104, nkadın= 41 kişi; yaş 20.57±2.45 yıl) katılmıştır. Grubun BKİ değerleri; % 9.7 zayıf, %75.2 normal, %13.1 kilolu ve % 2.1 şişman olarak hesaplanmıştır. Araştırmanın sonucunda 19 yaş ve daha küçük yaşlardaki katılımcıların % 47.8'i ve 20 yaş ve üzeri katılımcıların ise % 52.2'si orthorexia nervosaya eğilimli olarak belirlenmiştir. Sonuç Spor Bilimleri Fakültesi öğrencilerinin fiziksel sağlıkları ile ilgili önemli bir bileşen olan sağlıklı beslenme davranışlarına sahip olmaları gelecek nesiller açısından önem taşımaktadır. Çalışmanın, bu alanda yapılacak diğer çalışmalara temel olabileceği düşünülmektedir.

The Tendency Of The Sport Sciences Faculty Students To Orthorexia Nervosa

Introduction and purpose Orthorexia nervosa, is an eating disorder behavior has been characterized by excessive preoccupation with eating healthy food. After anorexia and bulimia nervosa, orthorexia nervosa began to appear in the literature in 1997. Today, it is thought to be widespread especially among young people with the effect of social media. The tendency of individuals who are educated in sports and who will have a profession in the future is important for orthorexia nervosa. For this purpose; the aim of this study was to investigate the orthorexia nervosa and eating habits of students studying in sports sciences faculty. Method Participants were asked to complete a questionnaire containing their descriptive information, exercise and eating habits, and the approved ORTO-15 test showing orthorexia tendency. SPSS 21.0 Statistical package program was used to evaluate the data. Results 145 students (nmales = 104, nfemales = 41; age 20.57 ± 2.45 years) participated in the study. BMI values of the group; It was calculated as 9.7% underweight, 75.2% normal, 13.1% overweight and 2.1% obese. As a result of the study, 47.8% of the participants aged 19 years and younger and 52.2% of the participants aged 20 years and over were determined to be prone to orthorexia nervosa. Conclusion It is important for future generations that students of the Faculty of Sport Sciences have healthy eating behaviors which is an important component related to their physical health. It is thought that the study may be the basis for other studies in this field.

SB731

FUTBOLCULARA AKUT SODYUM BİKARBONAT YÜKLEMESİNİN ANAEROBİK GÜÇ ÜZERİNE ETKİSİ

[2]Ercan Doğan, [1]Nazmi Sarıtaş, [3]Mümtaz Mazıcıoğlu

[1]Erciyes Üniversitesi Spor Bilimleri Fakültesi, Kayseri
[2]İnönü Üniversitesi Sağlık Bilimleri Enstitüsü, Malatya
[3]Erciyes Ünivsersitesi Tıp Fakültesi Aile Hekimliği Anabilim Dalı, Kayseri

Sporcular performanslarını artırmak amacıyla ergojenik destek ürünlerini kullandıkları bilinmektedir. Bu maddelerden biride yorgunluğu geciktirmek için kullanılan Sodyum bikarbonattır. Bu çalışmanın amacı futbolcularda akut sodyum bikarbonat yüklemesinin anaerobik güç üzerine etkilerinin belirlenmesidir. Çalışmaya Erciyes Üniversitesinde öğrenim gören yaşları 18-30 arasında olan aktif futbol oynayan sporcular katılmıştır. Sporculara; deney grubu (n=17) sodyum bikarbonat (NaHCO3) (300 mg/kg) ve plasebo grubuna (n=19) kalsiyum karbonat (CaCO3) (300 mg/kg) verilmiştir. Grupların anaerobik güç ölçümleri wingate testi uygulanarak tespit edilmiştir. Çalışmaya katılan sporcuların kan gazı analizinde laktik asit, parsiyel oksijen (PaO2), parsiyel karbondioksit (PaCO2), bikarbonat (HCO3), Oksijen saturasyonu (SO2), pH, Hemotokrit (Hct), Oksihemoglobin (O2Hb) değişkenleri ölçülmüştür. Grupların kan gazları test öncesinde, testten hemen sonra ve test bittikten 5 dakika sonra heparinli insülin enjektörleri ile radial arterden 1-2 ml alınarak yapılmıştır. Bu çalışmada, plasebo ve deney gruplarının minimum güçleri ve yorgunluk indeksleri üzerine gruplar arasında anlamlı fark tespit edilmiştir. Grupların maksimum güçlerinde zaman içerisinde anlamlı fark tespit edilmiştir. Plasebo ve deney gruplarının PCO2, PO2, SO2, cHCO3, ölçümlerinde anlamlı bir fark tespit edilmiştir. Ancak plasebo ve deney gruplarının laktat ölçüm sonuçlarında anlamlı bir fark tespit edilmemiştir. Sonuç olarak kısa süreli akut sodyum bikarbonat kullanımın hem anaerobik güç üzerine ergojenik etkisinin olmadığı hem de laktat oluşumunu geciktirmediği tespit edilmiştir.

THE EFFECT OF ACUTE SODIUM BICARBONATE LOADING ON THE ANAEROBIC POWER OF FOOTBALLERS

It is known that athletes use ergogenic support products in order to increase their performances. One of these substances is sodium bicarbonate which is used to delay fatigue. The aim of this study is to determine the effects of acute sodium bicarbonate loading on the anaerobic power of the soccer players. Athletes who are studying at Erciyes University and playing football actively ages between 18 and 30 participated in this study. Sodium bicarbonate (NaHCO3) (300 mg/kg) was given to control group (n=17) and calcium carbonate (CaCO3) (300 mg/kg) was given to placebo group. The anaerobic power measurements of the groups were determined using the wingate test. Variables of lactic acid, partial oxygen (PaO2), partial carbon dioxide (PaCO2), bicarbonate (HCO3), oxygen saturation (SO2), pH, hematocrit (Hct) and oxyhemoglobin (O2Hb) were measured in the blood gas analysis of the athletes. Blood gases of the groups were taken before to the test, just after the test and 5 minutes after the test was completed by taking 1-2 ml of the radial artery with heparinized insulin injectors. In this study, a significant difference was found on the minimum strengths and fatigue indices of between the placebo and experimental groups. A significant difference in the maximum power of the groups was found. A significant difference was found in PaCO2, PaO2, SO2, HCO3 measurements of placebo and experimental groups. However, no significant difference was detected in the results of lactate measurement of placebo and experimental groups. As a result, it was determined that the use of acute sodium bicarbonate for a short time does not have ergogenic effect on anaerobic power and does not delay lactate formation

SB736

KAFEİN ALIMININ ARALIKLI SPRİNT PERFORMANSINA ETKİSİ: CİNSİYET, DOZ VE TÜKETİM SIKLIĞI ÇALIŞMASI

***[1]Raci Karayiğit*, [2]Mehmet Akif Şahin, [1]Dicle Aras, [1]Gülfem Ersöz**

[1]Ankara Üniversitesi Spor Bilimleri Fakültesi, ANKARA
[2]Chichester Üniversitesi, Spor Ve Egzersiz Bilimleri Bölümü, CHICHESTER.

***Email :** racikarayigit@hotmail.com*

Giriş ve Amaç: Kafeinin sportif performansı artırdığı bilinmektedir. Kafeinin ergojenik etkisini cinsiyetler arası farklılık ve doz-cevap ilişkisi bakımından inceleyen araştırmalara ihtiyaç duyulmaktadır. Ayrıca günlük kafein tüketiminin yüksek olmasının nöral ve vasküler dokulardaki adenozin reseptör sayısını artırırarak, kafeinin ergojenik etkisini azalttığı rapor edilmiştir. Bu çalışmanın amacı, farklı kafein tüketim sıklığına sahip erkek ve kadınlarda, 3 ve 6 mg/kg kafein alımının aralıklı sprint performansı üzerine etkisini incelemektir.

Metot: Bu çalışmaya farklı kafein tüketim sıklığına (düşük<50 mg/gün, orta-150 mg/gün, yüksek>350 mg/gün) sahip 30 kadın – 30 erkek sporcu katılmıştır. Alışma test gününün ardından, katılımcılar randomize, karşıt dengeli, çapraz döngülü araştırma dizaynı ile 3 test gününe katılmışlardır: plasebo (PLA), 3 mg/kg (3KAF) ve 6 mg/kg kafein alımı (6KAF). 10 saat gece boyu açlığın ardından, katılımcılar bisiklet ergometresinde 12x6 saniyelik aralıklı sprint protokolünü sprintler arasında 90 saniye 60 watta aktif toparlanma ile kafein veya plasebo alımından 1 saat sonra tamamlamışlardır. Kalp atım hızı (KAH), laktat (LA), glukoz (GLU) ve algılanan zorluk derecesi (RPE) farklı zaman noktalarında ölçülmüştür. Performans ve fizyolojik parametrelerin analizinde çok yönlü ANOVA kullanılmıştır.

Sonuç: Günlük düşük ve orta seviye kafein tüketimine sahip kadın ve erkek sporcularda 3 ve 6 mg/kg kafein plaseboya göre anlamlı derecede sprint performansını artırmıştır ($p<0.05$). Günlük kafein tüketimi yüksek olan kadın ve erkek sporcularda 6 mg/kg kafein alımı plaseboya göre anlamlı derecede performansı artırmış ($p<0.05$), 3 mg/kg kafein alımı ile plasebo arasında anlamlı farklılık gözlemlenmemiştir ($p>0.05$). KAH, GLU ve RPE değerlerinde anlamlı farklılık tespit edilmemiş fakat test sonu LA 6 mg/kg kafein denemesinde anlamlı derecede artmıştır.

Tartışma: Bu araştırma günlük kafein tüketim sıklığının yüksek (>350 mg/gün) olmasının, akut 3 mg/kg kafein alımının ergojenik etki büyüklüğünü anlamlı derecede azalttığını ve farklı dozlarda alınan kafeinin sprint performansı üzerine etkisinin cinsiyetler arası anlamlı farklılık göstermediğini ortaya koymuştur. Gelecekteki araştırmalarda kafein metabolizmasından sorumlu CYP1A2 ve ADORA2A gen polimorfizmlerinin günlük tüketim sıklığı-doz ilişkisi üzerine etkisi incelenebilir.

THE EFFECT OF CAFFEINE INGESTION ON INTERMITTENT SPRINT PERFORMANCE: GENDER, DOSE AND CONSUMPTION FREQUENCY STUDY

AIM: Caffeine is known to improve sports performance. Studies are needed to examine the ergogenic effect of caffeine in terms of gender differences and dose-response relationship. In addition, high daily caffeine consumption has been reported to increase the number of adenosine receptors in neural and vascular tissues, reducing the ergogenic effect of caffeine. The aim of this study was to investigate the effect of 3 and 6 mg/kg caffeine ingestion on intermittent sprint performance in males and females with different level of caffeine consumption.

Method: 30 female - 30 male athletes with different caffeine consumption frequency (low <50 mg/day, moderate-150 mg/day, high> 350 mg/day) participated in this study. Following the familiarization test day, participants participated in 3 test days with a randomized,

counterbalanced, cross-cycle trial design: placebo (PLA), 3 mg/kg (3KAF) and 6 mg/kg caffeine intake (6KAF). After 10 hours of overnight fasting, participants completed the 12x6-second intermittent sprint protocol on a bicycle ergometer with 90 seconds and 60 watts of active recovery between sprints following to 1 hour after caffeine or placebo intake. Heart rate (HR), lactate (LA), glucose (GLU) and ratings of perceived exertion (RPE) were measured at different time points. Multivariate ANOVA was used in the analysis of performance and physiological parameters.

Results: 3 and 6 mg/kg caffeine ingestion significantly increased sprint performance in male and female athletes with daily low and moderate caffeine consumption ($p < 0.05$). In male and female athletes with high daily caffeine consumption, 6 mg/kg caffeine intake significantly increased performance compared to placebo ($p < 0.05$), 3 mg/kg caffeine intake and placebo were not significantly different ($p > 0.05$). There was no significant difference in HR, GLU and RPE values, but after the test LA 6 mg / kg caffeine was significantly increased.

Conclusion: This study showed that high daily caffeine consumption (> 350 mg/day) significantly reduced the ergogenic effect size of acute 3 mg/kg caffeine intake and the effect of caffeine taken at different doses on sprint performance did not differ significantly between genders. In future studies, the effect of CYP1A2 and ADORA2A gene polymorphisms responsible for caffeine metabolism on daily consumption frequency-dose relationship can be examined.

SB751

SPOR BİLİMLERİ FAKÜLTESİ ÖĞRENCİLERİNİN AKDENİZ DİYETİNE UYUM VE BESLENME DURUMLARININ DEĞERLENDİRİLMESİ

***[1]NİLGÜN SEREMET KÜRKLÜ*, [1]HÜLYA KAMARLI ALTUN**

[1]Akdeniz Üniversitesi Sağlık Bilimleri Fakültesi Beslenme Ve Diyetetik Bölümü, Antalya

Email : *nseremetkurklu@akdeniz.edu.tr, hkamarli@akdeniz.edu.tr*

Giriş ve Amaç: Üniversite öğrencilerinin günlük enerji ile besin ögesi gereksinmelerini karşılaması ve beslenmelerinde besin çeşitliliğine önem vermesi gereklidir. Özellikle besin çeşitliliği ile çok sayıda besin ögeleri ve besin olmayan bileşenler vücuda alınmaktadır. Akdeniz diyetinin temel özelliği de besin çeşitliliğin fazla olmasıdır. Bu nedenle bu araştırma bilişsel performans ile birlikte fiziksel performansın ön plana çıktığı Spor Bilimleri Fakültesi öğrencilerinin Akdeniz diyetine uyumlarının ve beslenme durumunlarının değerlendirilmesi amacıyla yapılmıştır. Yöntem: Araştırmaya Akdeniz Üniversitesi Spor Bilimleri Fakültesi'nde öğrenim gören gönüllü 101 öğrenci (%54.5 erkek ve %45.5 kız) katılmıştır. Öğrencilere ilişkin genel bilgiler, beslenme alışkanlıkları anket formuna kaydedilmiş ve araştırmacılar tarafından geriye dönük 24 saatlik hatırlatma yöntemi ile besin tüketim kayıtları ve antropometrik ölçümleri (boy uzunluğu, vücut ağırlığı, bel çevresi) alınmıştır. Ayrıca bireylerin bioempedans vücut analiz yöntemi ile vücut bileşimleri de belirlenmiştir. Bireylerin Akdeniz diyetine uyumu Akdeniz Diyeti Kalite İndeksi (KIDMED) ile değerlendirilmiş olup KIDMED skorunun ≥8 olması Akdeniz diyetine uyumun optimal olduğunu (iyi), 4-7 arası Akdeniz diyetine uygunluğunun geliştirilmesi gerektiğini (orta), ≤3 ise çok düşük beslenme kalitesi (düşük) olduğunu göstermektedir. Bulgular: Çalışmaya katılan öğrencilerin yaş ortalaması 20.3±1.27 (17-22) yıldır. Erkeklerin (5.0±3.17) KIDMED skoru kızlardan (4.6±2.38) yüksek bulunmuştur ($p<0.05$). Öğrencilerin % 32.7'sinin düşük KIDMED skoru, %54.5'inin Akdeniz Diyetine uyumunu geliştirmesi gereken düzeyde, % 17.8'inin ise Akdeniz Diyetine uyumunun optimal olduğu saptanmıştır. Beden kütle indeksi (BKİ) erkeklerde ortalama 20.8±2.52 kg/m2, kızlarda ise 23.7±2.41 kg/m2 olup her üç bireyden birinin hafif şişman olduğu belirlenmiştir. Akdeniz diyet skoru arttıkça erkek ve kadın bireylerin beden kütle indeksi, vücut ağırlığı ve bel çevresinin azaldığı saptanmıştır ($p>0.05$). Sonuç: Çalışmanın sonucuna göre Spor Bilimleri Fakültesi öğrencilerinin çoğunluğunun Akdeniz diyetine uyumlarının geliştirilmesi gereken düzeyde olduğu belirlenmiştir. Bu nedenle öğrencilere verilecek beslenme eğitimlerinin bireylerin Akdeniz diyetine olan uyumlarının arttırılmasında etkili olacağı düşünülmektedir.

EVALUATION OF ADHERENCE TO MEDITERRANEAN DIET AND NUTRITIONAL STATUS OF FACULTY OF SPORTS SCIENCES STUDENTS

Introduction and Aim: University students should meet their daily energy and nutrient requirements and place importance on the nutritional diversity in their diet. Especially with the variety of nutrients, many nutrients and non-nutrient components are taken into the body. The main characteristic of the Mediterranean diet (MD) is the diversity of nutrients. For this reason, this study was conducted to evaluate the adherence to MD and nutritional status of the students from the Faculty of Sports Sciences Method: 101 volunteer students (54.5% male and 45.5% female) from Akdeniz University Faculty of Sport Sciences participated in the study. General information about the students and their nutritional habits were recorded in the questionnaire form, and food consumption records (24-hour recall method) and anthropometric measurements were taken. Body compositions of the students were also determined. The adaptation of the students to the Mediterranean diet was evaluated with the Mediterranean Diet Quality Index (KIDMED). Results: The mean age of the participants was 20.3±1.27 (17-22) years. The KIDMED score of the male participants (5.0±3.17) was higher than that of the female participants (4.6±2.38) ($p <0.05$). It was found that 32.7% of the students had low KIDMED score, 54.5% of them had improvable adaptation to MD and 17.8% of them had optimal adaptation to MD. Body mass index (BMI) was 20.8 ± 2.52 kg/m2 in males and 23.7±2.41 kg/m2 in females, and one out of three students was found to be overweight. It was observed that BMI, body weight and waist circumference of individuals decreased as the Mediterranean diet score increased ($p>0.05$). Conclusion: It was determined that the adaptation of the majority of the students from the Faculty of Sport Sciences to the MD required improvement. Therefore, it is considered that nutritional training will be effective in increasing the adaptation of the students to the MD.

SB861

İSTANBUL RUMELİ ÜNİVERSİTESİ SPOR BİLİMLERİ FAKÜLTESİ ADAY ÖĞRENCİLERİNİN BESLENME BİLGİ DÜZEYİNİN ARAŞTIRILMASI

[1]Figen ÇİLOĞLU, [1]Yeşer EROĞLU, [1]Dudu Banu ÇAKAR

[1]İstanbul Rumeli Üniversitesi, İstanbul

Email : *figen.ciloglu@rumeli.edu.tr, yeser.eroglu@rumeli.edu.tr , dbcakar@gmail.com*

Amaç: Bu çalışmanın amacı İstanbul Rumeli Üniversitesi (İRÜ) Spor Bilimleri Fakültesine öğrenci olmaya aday sporcuların beslenme bilgisini ve bu bilginin sporcuların demografik özelliklerine göre değişim gösterip göstermediğini açığa çıkarmaktır.

Yöntem: İRÜ özel yetenek sınavına katılan 960 sporcudan 111 kişi rastgele seçilmiş ve onlara sosyo-demografik özelliklerini, sağlık ile ilgili davranışlarını ve beslenme alışkanlıklarını sorgulayan bir anket ile temel beslenme bilgi düzeylerini ölçen 20 soruluk "Yetişkinlerde Beslenme Bilgi Düzeyi Ölçeği (YETBİD)"(Batmaz, H. 2018) uygulanmıştır. Temel beslenme bölümünden alınabilecek en yüksek puan 80 olup, temel beslenme puanı 45'den küçük olan katılımcıların bilgi düzeyi kötü, 45-55 orta, 56-65 iyi, 65 puan üzeri olanların bilgi düzeyi çok iyi olarak değerlendirilmiştir. Nitel değişkenler, sayı (n) ve yüzde (%) olarak, nicel değişkenler ise ortalama ve standart sapma (x±SS) olarak ifade edilmiştir. Sonuçlar $p<0.05$ istatistiksel anlamlılık düzeyinde değerlendirilmeye alınmıştır.

Bulgular: Katılımcılar, %90.99'u farklı branşlarda aktif sporcu olan, %91,89'u bir sağlık sorunu olmayan, %76.58'i sigara kullanmayan ,%36 sı vitamin veya mineral desteği kullanan,%53.2'si i daha önce sağlıklı beslenme ile ilgili bir eğitim almamış ama %76,60'ı böyle bir eğitim almak isteyen 73 (%65,77) erkek ve 38 (%34,23) kadından oluşmuştur.Temel beslenme bilgi puanı ortalaması 44,22±10,72 olarak bulunmuş ve hiçbir katılımcı maksimum puanı bulamamıştır. Toplam puanlar sosyo-demografik özelliklere göre istatistiksel olarak anlamlı ilişki göstermemiştir ($p>0,05$).

Sonuç: %48.2'si beslenme eğitimi almış ve bu eğitime istekli olduklarını belirten bu sporcu grubunun temel beslenme bilgi puanı %45'den düşük olduğundan yetersiz (kötü) olması ve bu sonucun sporcuların sosyo-demografik özelliklerine göre anlamlı bir farklılık göstermeyişi her kesimdeki gençlere beslenme konusunda doğru bilgiler vererek sağlık koruyucu beslenme alışkanlıkları kazandırmanın önemini bir kere daha göstermektedir. Özellikle Spor Bilimlerinde beslenme konusundaki eğitimlerin daha etkin olması elzemdir.

Exploring the Nutrition Knowledge Levels of İstanbul Rumeli University Faculty of Sport Sciences Candidate Students

Objective: The aim of this study was to determine the nutritional knowledge level of the athletes who were candidate students for Istanbul Rumeli University Faculty of Sport Sciences (IRUFSS) and whether this knowledge changes with their demographic characteristics.

Method: 111 of the 960 athletes who participated in the IRUFSS special aptitude tests were randomly selected and a survey of their socio-demographic features, health-related behaviors and nutritional habits as well as a 20 question Nutrition Knowledge Level Scale For Adults" (NKLSA)(Batmaz, H. 2018) were applied to measure their basic nutritional knowledge. The highest score that could be obtained from the Nutrition Knowledge Scale was 80 and the participants whose score was less than 45 were evaluated as having poor knowledge, 45-55 medium, 56-65 good, and those with a score higher than 65 were evaluated as having very good knowledge of nutrition. The results were evaluated at $p <0.05$ statistical significance level.

Results: The study comprised of 73 (65.77%) men and 38 (34.23%) women with 90.99% of the participants being active athletes in different sport branches, 91.89% without any health problems, 76.58% non-smokers, 36% taking vitamin or mineral supplements, 53.2% with previous nutritional education and 76,60% wanting to receive further nutritional training. The mean nutritional information score was found to be 44.22 ± 10.72. with no participant achieving the maximum score. Total scores did not show a statistically significant relationship to socio-demographic characteristics ($p > 0.05$).

Conclusion: Among the athletes surveyed, the mean Nutrition Knowledge Score being lower than 45% showed an inadequate basic knowledge of nutrition and no significant difference in scores according to their socio-demographic characteristics. This shows once again the importance of providing accurate and timely nutritional information to all and the necessity of having more effective nutritional education curricula in Sport Sciences

ENGELLİLER İÇİN BEDEN EĞİTİMİ, SPOR VE FİZİKSEL AKTİVİTE / PHYSICAL EDUCATION AND SPORTS IN DISABILITIES

SB58

FUTBOL OYNAYAN ORTAOKUL VE LİSE ÖĞRENCİLERİNİN ZİHİNSEL ENGELLİ BİREYLERDE SPOR ETKİLERİNE YÖNELİK FARKINDALIK DÜZEYLERİNİN İNCELENMESİ

***[1]Atike Yılmaz*, [2]Hakan Tan**

[1]Muş Alparslan Üniversitesi, Muş
[2]Kocaeli Üniversitesi, Kocaeli

Email : *atiketan@gmail.com, hakantan798@hotmail.com*

Bu çalışma futbol oynayan ortaokul ve lise öğrencilerinin zihinsel engelli bireylerde spor etkilerine yönelik farkındalık düzeylerinin incelenmesi amacı ile gerçekleştirilmiştir. Araştırma genel tarama modelinde desenlenmiş olup, araştırmanın katılımcılarını Kocaeli ili, İzmit ilçesinde bulunan futbol oynayan ortaokul ve lise öğrenimine devam eden toplamda 339 öğrenci oluşturmuştur. Veri toplama araçlarında araştırmacılar tarafından geliştirilen kişisel bilgi formu ve İlhan ve Esentürk (2015) tarafından geliştirilen "Zihinsel Engelli Bireylerde Sporun Etkilerine Yönelik Farkındalık Ölçeği (ZEBSEYFÖ)" kullanılmıştır. Araştırmada elde edilen verilerin istatistiki analizi SPSS 23.0 programında yapılmıştır. Verilerin çözümlenmesinde tanımlayıcı istatistik ve normallik testi yapılmış olup veriler normal dağılım göstermediğinden dolayı non-parametrik testlerden Mann Whitney U ve Kruskal Wallis testleri uygulanmıştır. Araştırmadan elde edilen bulgularda zihinsel engelli bireylerin spor aktivitesine tanık olma durumu ve yaş değişkenine göre zihinsel engelli bireylerde sporun etkilerine yönelik farkındalık düzeylerinde istatistiksel olarak anlamlı bir farklılık tespit edilememiştir. Sınıf değişkenine göre zihinsel engelli bireylerde sporun etkilerine yönelik öğrencilerin farkındalık düzeylerinde anlamlı farklılığa rastlanmıştır. Bu farklılığın 5. Sınıfların 10. Sınıflara, 6. Sınıfların 10. Sınıflara, 7. Sınıfların 12. Sınıflara, 8. Sınıfların 10. Sınıflara ve 10. Sınıfların 12. Sınıflara göre farkındalık düzeyleri anlamlı olduğu ve katılımcıların farkındalıklarının orta düzeyde olduğu tespit edilmiştir. Sonuç olarak, araştırmaya katılan ortaokul öğrencilerinin lise öğrencilerine göre farkındalık düzeylerinin daha yüksek olduğu, lise öğrencileri arasında da 10. Sınıfların diğer sınıflara göre farkındalık düzeylerinin daha yüksek olduğu söylenebilir. Anahtar kelimeler: öğrenci, futbol, zihinsel engelli, farkındalık

Examining the Awareness Levels of Secondary School and High School Students Playing Football About the Sports Activities of Mentally Disabled Individuals

This study was conducted to examine the awareness levels of secondary school and high school students playing football about the sports activities of mentally disabled ınıdividuals. The research was designed as a general survey model, and the participants of the study were comprised of 339 secondary school and high school students playing football and attending their schools in İzmit district, Kocaeli province. The personal information form, which was developed by the researchers, and the "Awareness Scale About the Impacts of Sports Activities on Mentally Disabled Individuals" which was developed by İlhan and Esentürk (2015), were used as the data collection tools. The statistical analysis of the data obtained from the study was conducted in the SPSS 23.0 program. The data did not demonstrate a normal distribution, Mann Whitney U and Kruskal Wallis analyses were employed. According to the findings of the study, it was determined that there was statistically no significant difference in witnessing the sports activities by mentally disabled individuals and based on the age variable. Concerning the grade variable, it was determined that there was statistically significant difference in the awareness levels of the students about the impacts of sports on the mentally disabled individuals. It was determined that 5th graders had higher significance levels in the awareness compared to the 10th graders, similarly 6th graders compared to 10th graders, 7th graders compared to 12th graders, 8th graders compared to 10th graders, and 10th graders compared to 12th graders, and the awareness of the participants were determined to be at moderate level. As the conclusion, we can mention that among the participant students, the awareness levels of the ones in the secondary school were higher compared to the high school students, and those of the 10th graders were higher compared to the other graders

SB85

İŞİTME VE BEDENSEL ENGELLİ SPORCULARIN SPORA KATILIM MOTİVASYON DÜZEYLERİNİN İNCELENMESİ (MUŞ İLİ ÖRNEĞİ)

***[1]Fatih MİRZE*, [1]Atike YILMAZ, [2]Hüseyin KIRIMOĞLU**

[1]Muş Alparslan Üniversitesi, Muş
[2]Muş Alparslan Üniversitesi

***Email :** fatihmirze@hotmail.com, atiketan@gmail.com, hkirim2005@gmail.com*

Bu araştırmamızın amacı, işitme ve bedensel engelli sporcuların spora katılım motivasyon düzeylerini etkileyen faktörleri yaş, eğitim durumu, spor branşı ve engel türü gibi çeşitli değişkenler açısından incelemektir. Araştırmamızda genel tarama modeli uygulanmış olup; veri toplama aracı olarak, araştırmacılar tarafından geliştirilen "Kişisel Bilgi Formu" ve Tekkurşun ve Ark. (2017) tarafından geliştirilen "Engelli Bireylerde Spora Katılım Motivasyonu Ölçeği (ESKMÖ)" kullanılmıştır. Anket formları, işitme engelliler için işaret dili uzmanı ile bedensel engelliler için ise yüz yüze sorulmak suretiyle doldurulmuştur. Araştırmanın evrenini Muş ilinde lisanslı olarak spor yapan 78 engelli sporcu oluşturmaktadır. Örneklem grubunu ise genel evren içinde aktif spor yapan 24'ü bedensel, 17'si işitme engelli olmak üzere toplamda 41 gönüllü engelli sporcu oluşturmaktadır. Araştırmada elde edilen verilerin istatistiki analizi SPSS 23.0 programında yapılmıştır. Verilerin çözümlenmesinde tanımlayıcı istatistik ve normallik testi yapılmış olup veriler normal dağılım göstermediğinden dolayı non- parametrik testlerden Mann Whitney U ve Kruskal Wallis testleri uygulanmıştır. Araştırmadan elde edilen bulgulara bakıldığında, işitme ve bedensel engelli sporcuların spora katılıma yönelik motivasyon düzeyleri ile yaş ve eğitim durumu değişkeni karşılaştırmasında motivasyonun tüm alt boyutlarında istatiksel olarak anlamlı bir farklılık elde edilememiştir. Fakat engel türü ve branş değişkenlerinde içsel ve dışsal motivasyon boyutlarında anlamlı bir farklılık elde edilmiş, motivasyonsuzluk alt boyutunda ise anlamlı bir ilişki tespit edilememiştir. Sonuç olarak basketbol branşında spor yapan bedensel engelli sporcuların, işitme engelli futbolculara göre daha yüksek içsel ve dışsal motivasyon düzeyine sahip olduklarını söyleyebiliriz. Bu doğrultuda, işitme ve bedensel engelli bireylerin hem spora katılımını hem de spordaki devamlılığını arttırmak için motivasyonel faktörler ile ilgi ve istekleri dikkate alınarak buna uygun politika geliştirilmesiönerilebilir.

Researching The Participation of Sports Motivation Levels of Hearing İmpaired and Disabled Sportsmen (The Example of Muş)

The aim of our research is to analyze the factors that affect the participation of sports motivation levels of the hearing impaired and the disabled sportsmen in terms of factors such as age, education, branch and the kinds of the drawbacks. İn our research general survey model is used and as data collection tool, personal info form progressed by researchers and sports participation motivation scale in disabled individuals progressed by Tekkurşun and Ark (2017) are used; Survey forms are filled with the help of sign language expert for the hearing impaireds and with face to face interaction for the disableds. Sample group also consists of totaly 41 active volunteer sportsmen 24 of whom are disabled and 17 of whom are hearing impaired. The statistical analisation of the acquired data in the research is done in SPSS 23.0 programme. The test of descriptive statistic and normality is applied in the analysis of data and Mann Whitney U and Kruskal Wallis are applied. Upon looked the findings acquired from the study, when the hearing impaireds and the disableds' participation of the sports mativational level and their age and education factor are compared, a significant difference in the whole sub-dimensions of the motivation couldn't be obtained statistically. In types of branch and drawback factors, in the inner and outer motivation dimentions an important difference was obtained but in sub dimention of lack of motivation this substantional difference wasn't found. Consequently we can say that the disabled sportsmen playing in basketball branch have more inner and outer motivation level when compared to the hearing impaired footballers Hence, so as to increase both the sports continuity and participation of the hearing impaired and the disabled individuals; mativational factors, interest and

SB177

ÖZEL ÖĞRENME GÜÇLÜĞÜ OLAN ÇOCUKLARA UYGULANAN HAREKET EĞİTİMİ ÇALIŞMALARININ PSİKOMOTOR GELİŞİME ETKİSİ

[1]Betül BAYAZIT, [1]Gökhan ÇAKMAK, [2]Fatih TEZEL

[1]Kocaeli Üniversitesi Spor Bilimleri Fakültesi, KOCAELİ
[2]Kocaeli Üniversitesi Sağlık Bilimleri Enstitüsü, KOCAELİ

Email : *bayazitbetul@gmail.com, cakmakgokhan23@gmail.com, tezelfatih00@gmail.com*

Giriş ve Amaç: Özel öğrenme güçlüğü hafif düzeyde bir zihinsel yetersizliktir. Özel öğrenme güçlüğü olan çocuklar yaşıtlarıyla derslerine devam etmelerinin yanı sıra başka kurumlardan da destek eğitimi alabilmektedirler. Bu çalışma özel öğrenme güçlüğü olan ve bu doğrultuda destek eğitimi alan çocukların bazı psikomotor becerilerinin hareket eğitimiyle gelişim gösterip göstermediğinin belirlenmesi amacıyla yapılmıştır. Yöntem: Çalışmanın örneklem grubunu Kocaeli'de faaliyet gösteren özel bir rehabilitasyon merkezinde eğitim görmekte olan ve kolayda örneklem yoluyla seçilen 7-14 yaş aralığındaki toplam 28 özel öğrenme güçlüğü olan çocuk oluşturmaktadır. 28 öğrenciden 14'ü deney, 14'ü kontrol grubu olarak belirlenmiştir. Veriler, 8 haftalık eğitim programı öncesinde ve sonrasında uygulanan gözleme dayalı testlerle elde edilmiştir. Uzmanlar tarafından yapılan gözlem sonuçları 5'li likert şeklinde hazırlanmış forma işaretlenmiştir. Verilerin analizinde SPSS 25.0 paket programı kullanılmıştır. Verilerin normal dağılım göstermediği tespit edildiğinden ve araştırma ilişkili ölçümler içerdiğinden Wilcoxon testi kullanılmıştır. Bulgular ve Sonuç: Çalışma sonucunda kontrol grubunun eğitim öncesi ve sonrası test değerleri arasında istatistiksel olarak herhangi bir fark tespit edilmezken deney grubunda eğitim öncesi ve sonrası test değerleri arasında istatistiksel olarak anlamlı bir farklılık tespit edilmiştir ($p<0.05$). Hareket eğitimi çalışmaları sonrasında özel öğrenme güçlüğü bulunan çocuklar test parametrelerini hareket eğitimi öncesine kıyasla daha başarılı bir şekilde yerine getirebilmişlerdir. Özel öğrenme güçlüğü bulunan çocuklara uygulanacak hareket eğitimi çalışmaları çocukların yaşı, gelişim seviyesi ve bireysel özelliği göz önünde bulundurularak düzenli ve sistemli uygulanmasına özen gösterilmesi durumunda psikomotor gelişimlerini olumlu olarak etkileyebileceği söylenebilir.

THE EFFECT OF MOVEMENT EDUCATION STUDIES ON PSYCHOMOTOR DEVELOPMENT IN CHILDREN WITH SPECIAL LEARNING DISABILITIES

Introduction and Purpose: Specific learning disability is a mild mental disability. Children with special learning disabilities can continue their classes with their peers and receive support education from other institutions. This study was carried out to determine whether some psychomotor skills of children with special learning disabilities and support education in this direction show improvement with movement training. Method: The sample group of the study consists of a total of 28 children with special learning disabilities who are educated in a special rehabilitation center in Kocaeli and are easily selected by sampling. 14 out of 28 students were determined as experimental and 14 as control group. Data were obtained by observational tests before and after the 8-week training program. The results of the observations made by the experts are marked on a 5-point likert form. SPSS 25.0 software was used for data analysis. The Wilcoxon test was used because the data were not found to be normally distributed and the study included related measurements. Results and Conclusion: There was no statistically significant difference between pre and post-test test values of the control group, but there was a statistically significant difference between pre and post-test test values in the experimental group ($p <0.05$). Children with special learning disabilities were able to perform the test parameters more successfully than before the movement training. It can be said that movement education studies to be applied to children with special learning difficulties may affect their psychomotor development positively in case of regular and systematic implementation considering children's age, development level and individual characteristics.

SB181

OTİZMLİ ÇOCUKLARA UYGULANAN DÜZENLİ FİZİKSEL AKTİVİTE PROGRAMININ BAZI MOTORİK ÖZELLİKLERE ETKİSİ

[2]Bircan KAVLAK, [1]Betül BAYAZIT, [1]Müge SARPER KAHVECİ

[1]Kocaeli Üniversitesi Spor Bilimleri Fakültesi, KOCAELİ
[2]Kocaeli Üniversitesi Sağlık Bilimleri Enstitüsü Beden Eğitimi Ve Spor Anabilim Dalı, KOCAELİ

Email : *bircankavlak@gmail.com, bayazitbetul@gmail.com, mugesarper@hotmail.com*

Giriş ve Amaç: Otizm, sosyal iletişimi olumsuz yönde etkileyen nörolojik bir problem şeklinde tanımlanabilir. Otizmli bireylerde motor-performanslarında gerilikler gözlenmektedir. Spor ve egzersiz programları bu eksiklikleri azaltmak ve sosyal uyumu sağlamak için etkili bir destekleyicidir. Bu yüzden çalışmamızın amacı otizmli çocuklara uygulanan düzenli fiziksel aktivite programının bazı motor özelliklere olan etkisinin incelenmesidir.

Yöntem: Araştırma grubunu düzenli fiziksel aktivite yapmayan ve otizm tanısı almış 24 çocuk oluşturmaktadır. 8-11 yaş aralığında olan araştırma grubu için çalışmalara katılma imkanı olan 12 kişilik deney grubu oluşturulduktan sonra, bu deney grubuna yakın motor özelliklere sahip rastgele 12 kişilik kontrol grubu oluşturulmuştur. Araştırmaya katılan çocukların çalışmaya başlamadan önce Eurofit test bataryası ile bazı ölçümleri yapılmıştır. Sekiz hafta boyunca haftada 3 gün günde bir saat olarak çalışmalar yapılmıştır. Çalışmaların bitiminde çocuklara aynı ölçümler ve testler tekrar yapılarak veriler kaydedilmiştir. Elde edilen verilerin çözümlemesi SPSS 21.0 paket programında yapılmıştır. Shapiro Wilk-w Testi ile normallik hesaplaması yapıldı. Bu teste göre parametrik verilerin ön test son test değerlendirmesinde Paired Samples Testi, gruplar arası karşılaştırma için Independent Sample + t Testi uygulandı. Nonparametrik verilerin istatistiki analizinde, ön test son test karşılaştırmaları için Wilcoxon Signed testi kullanılırken gruplar arası karşılaştırmalarında 2 Independent Sample testi uygulandı.

Bulgular: Araştırma gruplarının kulaç uzunluğu, mekik, şınav, dikey sıçrama ve durarak uzun atlama son test ortalama sonuçları arasında anlamlı fark bulunmamıştır ($p>0,05$). Flamingo denge, otur uzan, 20 m., pençe kuvveti ve oturarak top fırlatma son test ortalamalarında anlamlı fark bulunmuştur ($p<0,05$).

Sonuç: Araştırma sonucu olarak düzenli fiziksel aktiviteye katılan otizmli çocukların denge, esneklik, sürat, koşu, ince motor, kaba motor ve üst extremite patlayıcı kuvvetlerinde gelişim olduğu gözlemlenmiştir. Core bölge kuvvet ve alt extremite patlayıcı kuvvet yeterli seviyede gelişim gözlenmemiştir.

The Effect of Regular Physical Activity Programs Applied to Children with Autism on Some Motor Features

Introduction and Purpose: Autism can be defined as a neurological problem that negatively affects social communication. Retarded motor- performances are observed in individuals with autism. Sports and exercise programs are an effective supporter to reduce these deficiencies and achieve social cohesion. Therefore, the aim of this study was to investigate the effect of regular physical activity program on some motor characteristics of children with autism.

Method: The research group consisted of 24 children with a diagnosis of autism, attending special schools using Applied Behavior Analysis principles. A 12 member experimental group was created, aged between 8 and 11 years old, and a random control group of 12 children with motor characteristics close to this experimental group was also formed. The children who participated in this study were selected with the European battery of cardiorespiratory and motor tests which proposes an experimental series of tests for

assessing school-aged childrens physical development. At the end of the eight study weeks, the same measurements and tests were repeated and data were recorded using spss 21.0 statistics program.

Findings: No significant difference was found between the mean results in the last test for the study groups, including arm span, shuttle, push up, vertical jump and standing long jump ($p>0,05$). Flamingo balance, sitting down lie, 20m., claw strength and sitting ball throwing final test means were found to be significantly different ($p<0,05$).

Result: The research shows that children with autism who participate in regular physical activity demonstrate motor skills in the balance, explosive force, fine-rough motor skill, flexibility, running and upper extremity explosive force of development. The progress of motor skills in children who do not have regular physical activity programs is slow or doesn't show development at yet

SB214

GÖRME KAYBI OLAN SPORCULARDA FİZİKSEL AKTİVİTE DÜZEYİ, VÜCUT KOMPOZİSYONU VE ALTI DAKİKA YÜRÜME TESTİ ARASINDAKİ İLİŞKİ

***[1]Ferhat Esatbeyoğlu*, [2]Mehmet Petek, [3]Ayşe Kin İşler**

[1]Hacettepe Üniversitesi, Sağlık Bilimleri Enstitüsü, Spor Bilimleri Ve Teknolojisi ABD, ANKARA
[2]Hacettepe Üniversitesi, Spor Bilimleri Fakültesi , Egzersiz Ve Spor Bilimleri Bölümü, Spor Ve Antrenörlük ABD, ANKARA
[3]Hacettepe Üniversitesi, Spor Bilimleri Fakültesi, , Egzersiz Ve Spor Bilimleri Bölümü, Spor Ve Antrenörlük ABD, ANKARA

***Email :** ferhat.esatbeyoglu@hacettepe.edu.tr, mehmetptk06@gmail.com , ayse.kinisler@hacettepe.edu.tr*

Giriş ve Amaç: Görme kaybı olan bireylerin çocukluktan itibaren fiziksel aktivite düzeylerinin (FAD) diğer engel gruplarından ve engelli olmayan akranlarına göre daha düşük olması ve fiziksel aktiviteye katılımın bağımsız yaşamı geliştirmesi FA, vücut kompozisyonu ve aerobik uygunluk konularının değerlendirilmesini ön plana çıkarmaktadır. Buradan hareketle bu araştırmanın amacı, görme kaybı olan erkek sporcularda FAD, vücut kompozisyonu ve aerobik uygunluk arasındaki ilişkiyi incelemektir. Yöntem: Çalışmaya 13 futbolcu ve 6 Goalball sporcusu olmak üzere toplam 19 görme kaybı olan erkek sporcu gönüllü olarak katılmıştır (yaş: 27,21±4,91 yıl). Sporcuların antropometrik ölçümleri için Beden kütle indeksi (BKİ, kg/boy²), vücut ağırlığı (VA,kg), boy uzunluğu (cm), yağ yüzdesi (YY,%), yağ kütlesi (YK, kg) ve yağsız vücut kütlesi (YVK, kg) ölçümleri yapılmıştır. FAD, Uluslararası Fiziksel Aktivite Anketi- Kısa Form kullanılarak ve aerobik uygunluk ise 6 dakika yürüme testi ile değerlendirilmiştir. Sporcuların FAD, vücut kompozisyonu ve aerobik uygunluk düzeyleri arasındaki ilişki Pearson korelasyon analizi ile yapılmıştır. Bulgular: Sporcuların 6 dakika yürüme testindeki toplam kat ettikleri mesafe 482,25±95,80 (m), 6 dakika yürüme testine göre VO_2maks değerleri 40,91±3,10 (ml. kg-1.dk-1) ve KAH değerleri ise 104,68±16,30 (atım/dk-1) olarak bulunmuştur. Sporcuların FAD ise 6466,31±2718,66 (MET. dk-1/hafta) olarak belirlenmis ve FAD kategori düzeyleri yüksek bulunmuştur (kategori 3). Ayrıca, VO_2maks ile BKİ (r=-0.502, p<0,05) ve YVK (r=-0.708, p<0,05) arasında orta ve negatif bir ilişki ortaya çıkmıştır. Bunun aksine sporcuların diğer vücut kompozisyonu parametreleri ile FAD ve 6 dakika yürüme testi değişkenleri arasında anlamlı bir ilişkiye rastlanmamıştır (p>0,05). Sonuç: Sonuç olarak bu çalışmanın bulguları görme kaybı olan sporcularda FAD, vücut kompozisyonu ve aerobik uygunluk arasındaki ilişki olmadığı göstermiştir.

THE RELATIONSHIP AMONG PHYSICAL ACTIVITY LEVEL, BODY COMPOSITION AND AEROBIC FITNESS IN ATHLETES WITH A VISION LOSS

Introduction and Aim: Physical activity (PA) levels of individuals with visual impairments are lower beginning from childhood compared to peers without disabilities and other disability groups. PA participation enhances independent living therefore evaluation of PA, body mass index (BMI), body composition (BC) and aerobic fitness is worth to investigate. From this point of view, the aim of this study was to examine the association among PA level, body composition and aerobic fitness in male athletes with a vision loss. Method: Thirteen football and six Goalball athletes (Mage = 27, 21±4,91) participated in this study voluntarily. BMI (kg/m²), body mass (kg), height (cm), fat mass (kg), fat free mass (FFM) (kg) and percent body fat (%) measurement conducted as anthropometrics. PA levels of athletes were determined with short version of International Physical Activity Questionnaire (IPAQ-Short Form) whereas aerobic fitness was determined with 6 minute walk test. Pearson's correlation coefficient was used to determine the relation among PA level, body composition and aerobic fitness in male athletes with a vision loss. Findings: Findings revealed that total distance covered by male athletes with a vision loss during 6 minute walk test was 482, 25±95, 80 (m). Mean VO2max was found 40, 91±3, 10 (ml. kg-1.min-1) whereas HRmean was 104, 68±16, 30 (beat/min-1). PA levels of athletes was 6466, 31±2718, 66 (MET. min-1/week) and PA category was high (category 3). Findings also indicated moderate negative correlation between VO2max and BMI (r=-0.502, p<0, 05) and FFM (r=-0.708, p<0, 05). In contrast no significant relationship was found among BMI, FA level and 6 minute walk test (p>0, 05). Conclusion: It was concluded that no significant correlation was found among BMI, FA level and 6 minute walk test.

SB239

DOWN SENDROMLU BİREYLERDE FİZİKSEL AKTİVİTE VE ÖZEL BEDEN EĞİTİMİ VE SPOR KONULU ARAŞTIRMALARIN İÇERİK ANALİZİ

[1]ELİF ÜNAL, [2]EKREM LEVENT İLHAN

[1]Sakarya Uygulamalı Bilimler Üniversitesi Spor Bilimleri Fakültesi,SAKARYA
[2]Gazi Üniversitesi Spor Bilimleri Fakültesi, ANKARA

DOWN SENDROMLU BİREYLERDE FİZİKSEL AKTİVİTE VE ÖZEL BEDEN EĞİTİMİ VE SPOR KONULU ARAŞTIRMALARIN İÇERİK ANALİZİ ÖZET Giriş ve Amaç: Çalışmanın amacını 2009-2019 yılları arasında down sendromlu (DS) bireylerde yapılan fiziksel aktivite (FA) ve özel beden eğitimi ve spor konulu araştırmaların içerik analizinin yapılması ile bu bağlamda yapılan araştırmalar hakkında bilgi sahibi olunması, toplanan verileri açıklayacak kavram ve ilkelere ulaşılması, yoğunlaşılan ya da eksik kalınan konuların saptanması oluşturmaktadır. Yöntem: Veri tabanı olarak, YÖK Tez Sorgu Sayfası, Google Akademik, kongre kitapçıkları, Dergipark taranmıştır. Makaleleri ve bildirileri tanımlamak için kullanılan anahtar kelime, "Down sendromu" olmuş; bu anahtar kelime, ilgili araştırmalara ulaşmak için "spor", "fiziksel aktivite", "fiziksel uygunluk" ve "beden eğitimi" ile birleştirilmiştir. Belirlenen ölçütler doğrultusunda 25 araştırma içerik analizine dâhil edilmiştir. Bu araştırmaların 5'i sözel bildiri, 1'i poster bildiri formatındadır. Araştırmalardan 2 tanesi ulusal makale iken 17'si uluslararası makaledir. Seçilen araştırmalar FA'yı kolaylaştıran ve zorlaştıran etmenler (içerik analizine dâhil edilen araştırmaların %16'sı), FA düzeyi ve fiziksel uygunluk (dâhil edilen araştırmaların %24'ü), temel motorik özellikler (dâhil edilen araştırmaların %52'si), ruhsal ve sosyal uyum (içerik analizine dâhil edilen araştırmaların %8'i) temaları etrafında birleştirilmiştir. Bulgular ve Sonuç: Yapılan araştırmalarda faaliyetlerin önündeki en büyük engellerin, faaliyete katılımın denetlenmesinde ve desteklenmesinde destek sağlayan bir kişinin bulunmaması, erişimin, masrafın ve zaman eksikliğinin olduğu bildirilmiştir. DS'li bireylerin normal gelişim gösteren akranlarına göre daha az sağlıklı, daha düşük kemik kütlesine ve daha yüksek vücut kompozisyonuna sahip oldukları araştırmalarla saptanmış ve FA'nın tüm gençlerin kardiyovasküler, metabolik, kas-iskelet, psikososyal sağlık profillerini iyileştirebileceği yargısına ulaşılmıştır. Araştırma sonuçları, aşamalı direnç eğitiminin, plyometrik antrenmanların ve egzersizlerin DS'li bireylerin, alt ekstremite kas performansında iyileşmelere yol açabileceğini, günlük görevlerini kolaylaştırabileceğini, dengelerini geliştirebileceğini göstermiştir. Ayrıca sportif etkinliklere katılan DS'li çocukların sportif etkinliklere katılmayan DS'li çocuklardan daha iyi sosyal uyum ve becerilere sahip oldukları tespit edilmiştir. DS'li gençler hakkında yapılan araştırmalar kısıtlı olmasına rağmen, bu popülasyonun FA'dan önemli ölçüde fayda sağlayabileceği açıktır. Anahtar Kelime: İçerik Analizi, Fiziksel Aktivite,

CONTENT ANALYSIS OF RESEARCHES ON PHYSICAL ACTIVITY AND SPECIAL PHYSICAL EDUCATION AND SPORT IN INDIVIDUALS WITH DOWN SYNDROME

CONTENT ANALYSIS OF RESEARCHES ABOUT PHYSICAL ACTIVITY AND SPECIAL PHYSICAL EDUCATION AND SPORT IN INDIVIDUALS WITH DOWN SYNDROME ABSTRACT Introduction and Purpose: The aim of the study was to analyze the physical activity (PA) and special physical education and sports researches conducted in individuals with down syndrome (DS) between 2009-2019 and to have information about the researches done in this context, to reach the concepts and principles explain the collected data, and concentrate or identifying missing issues.

Method: As a database, YÖK Thesis Query Page, Google Academic, congress booklets, Dergipark were searched. The key word used to describe articles and papers was "Down syndrome; this keyword is combined with "sports", "physical activity", "physical fitness" and "physical education to reach relevant research. 25 researches were included in the content analysis according to the determined criteria. 5 of these researches are in oral presentation and 1 of them is in poster presentation format. Two of the researches were national articles and 17 were international articles. Selected research compounded around factors that facilitate and make difficult PA

(16% of studies combined in content analysis), level of PA and physical fitness (24% of combined studies), fundamental motoric property (52% of combined studies), psychological and social adaptation(8% of research combined in content analysis).

Results and Conclusion: According to the researches, the biggest obstacles of the activities are the absence of a person providing support in the supervision and support of the participation, access, cost and lack of time. It was determined that DS individuals can improve their cardiovascular, metabolic, musculoskeletal, psychosocial health profiles of all adolescents and they have less health, lower bone mass and higher body composition compared to their normally developing peers. The results of the research showed that staged resistance training, plyometric training and exercises can lead to improvements in lower extremity muscle performance, facilitate daily tasks and improve balance

SB244

BEDENSEL ENGELLİ SPORCULARDA PSİKOLOJİK ESNEKLİK VE SPORA KATILIM MOTİVASYONU

***[1]Rezvan EMAMVİRDİ*, [2]Navid Reza Hosseinzadeh ASL, [1]Ekrem Levent İLHAN, [1]Filiz Fatma ÇOLAKOĞLU**

[1]Gazi Üniversitesi, Beden Eğitimi Ve Spor Fakültesi, Ankara
[2]Hacettepe Üniversitesi, Sosyal Bilimleri Enstitüsü, Ankara

***Email :** e_rezvan@yahoo.com, navidrha@yahoo.com , levent-besyo@hotmail.com, ffiliz@gazi.edu.tr*

Bu araştırmanın amacı bedensel engelli sporcuların spora katılım motivasyonu ve psikolojik esnekliklerini farklı değişkenler açısından incelemek ve bu iki faktörün ilişkisini belirlemektir. Araştırmaya toplam 132 lisanslı sporcu katılmıştır. Veri toplama aracı olarak "kişisel bilgi formu", "Engelli Bireylerde Spora Katılım Motivasyonu Ölçeği" (İçsel, Dışsal ve Motivasyonsuzluk üç alt boyuttan oluşan) ve "Kabul ve Eylem formu" kullanılmıştır. Verilerin analizi için Mann Whitney-U, Kruskal Wallis ve Spearman Korelasyon testleri uygulanmıştır. Araştırma sonucunda bedensel engelli sporcuların spora katılım motivasyonu boyutlarında cinsiyet bakımından istatistiksel olarak anlamlı bir farklılığa rastlanmamıştır, ancak psikolojik esnekliklerinde kadın grubu lehine anlamlı bir farklılık tespit edilmiştir ($U = 1483$, $p = .025$). İçsel motivasyon boyutu üniversiteli ve liseli olan guruplar arasında üniversiteliler lehine anlamlı bir farklılık göstermiştir ($U = 1212$, $p = .02$). Milli sporculuk değişkeni açısından Dışsal motivasyon ($U = 1494$, $p = .033$), Motivasyonsuzluk ($U = 1392$, $p = .009$) ve psikolojik esneklik ($U = 1508$, $p = .04$) puanlarında milli sporcular lehine anlamlı bir farklılığa rastlanmıştır. Spora katılıma motivasyonunun İçsel ve Motivasyonsuzluk boyutları ile psikolojik esneklik arasında istatistiksel olarak anlamlı bir ilişki tespit edilmiştir. Buna göre katılımcıların psikolojik esneklik durumları iyileştikçe İçsel motivasyonları yükselmiştir ($rs = -.175$, $p < .047$) ve aynı zamanda motivasyonsuzluk düşmüştür ($rs = .485$, $p < .001$). Bu araştırmada, psikolojik esnekliği yüksek olan bedensel engelli sporcuların spora katılım motivasyonlarının da yüksek olduğu sonucuna varıldı. Bu bağlamda, müdahile ve eğitim yoluyla bu iki faktörü güçlendirerek bu grubun spora katılım oranını arttırabilir ve böylece bedensel engelli bireylerin daha kaliteli yaşamalarını sağlayabiliriz.

PSYCHOLOGICAL FLEXIBILITY AND THE MOTIVATION FOR PARTICIPATING IN SPORTS IN ATHLETES WITH PHYSICAL DISABILITIES

This study aimed to examine psychological flexibility and motivation for participating in sports, regarding different variables in athletes with physical disabilities, as well as analyzing the relationship between motivation and psychological flexibility in the same population. A total of 132 licensed athletes participated in the study. As data collection tools, a personal information form, the "Scale of Motivation for Participation in Sports in Persons with Disabilities" (with three dimensions of Internal, External, and Non-motivation) and Acceptance and Action Questionnaire-II were used. For analysing the data, Mann Whitney-U, Kruskal Wallis and Spearman's correlation were conducted. The results of the study indicated there is no statistically significant difference between males and females in sports motivation dimensions; however, female participants had significantly better psychological flexibility ($U = 1483$, $p = .025$). Internal Motivation was significantly different between the two groups of college and high school students, in which college students obtained better scores ($U = 1212$, $p = .02$). For national or non-national athletes, significant differences were obtained from the dimensions of External motivation ($U = 1494$, $p = .033$), Non-motivation ($U = 1392$, $p = .009$), and psychological flexibility ($U = 1508$, $p = .04$), in which national athletes outdid the non-national ones. In correlation analysis, statistically significant relationships were found between psychological flexibility and dimensions of motivation. In this regard, the better psychological flexibility the participants had, the higher Internal motivation scores ($rs = -.175$, $p < .047$) and the lower Non-motivation scores they had ($rs = .485$, $p < .001$). In this study, it can be concluded that, in people with disabilities, individuals with high psychological flexibility have higher motivation for participating in sports. Therefore, by providing interventions and educations, we can improve these two factors, thereby increasing the likelihood of participation in sports and a better quality of life.

SB279

TEKERLEKLİ SANDALYE BASKETBOLCULARI VE BASKETBOL OYUNCULARINDA ŞUT AÇILARININ KARŞILAŞTIRILMASI

***[1]Fırat ÖZDALYAN*, [1]Egemen MANCI, [1]Celal GENÇOĞLU, [1]Hikmet GÜMÜŞ, [1]Sercin KOSOVA**

[1]Dokuz Eylül Üniversitesi Spor Bilimleri Fakültesi, İZMİR

***Email :** firatozdalyan@gmail.com, egemenmanci@gmail.com, celal.gencoglu@deu.edu.tr, hikmet.gumus@deu.edu.tr, sercin.kosova@gmail.com*

Giriş ve Amaç: Basketbol ve tekerlekli sandalye basketbol oyununda başarı için şut isabeti oldukça önemlidir. Şutlar sırasında topun kinematik özellikleri şut başarısını etkilemektedir. Bu araştırmanın amacı tekerlekli sandalye basketbolcularının ve basketbolcuların attıkları şutlar sırasında, topun kinematiğinin şutun sonucuna göre karşılaştırılmasıdır.

Yöntem: Araştırmaya A takımda oynayan 17 erkek basketbolcu ile 6 tekerlekli sandalye basketbolcusu gönüllü olarak katılmıştır. Katılımcılara 6 bölgeden minimum 10'ar, maksimum 15'er statik şut attırılmış (n=1515) ve analizler yapılmıştır. Şutlar başarısına göre dört gruba ayrılmıştır. Bunlardan ilki topun çembere hiç temas etmeden veya bir kez temas ederek giren şutlardır (Clean Shot, CS). İkinci grup CS dışındaki başarılı şutlardır (Success, S). Üçüncü grup topun çembere temas ettikten sonra girmeyen atışlardır (Missed). Dördüncüsü ise topun hiçbir şekilde çembere temas etmediği başarısız atışlardır (Air Ball). Atılan şutlar sırasında basketbol topu olarak geçerlik ve güvenirlik çalışmaları yapılmış olan 94fifty Smart Sensor Basketball kullanılmış ve topun çembere iniş açısı kayıt edilmiştir.

Bulgular: Hem tekerlekli sandalye basketbolcuları hem de basketbolcular için CS açıları geri kalan bütün şutlardan anlamlı olarak büyük iken ($p<0.05$), S açıları ile başarısız şutların açıları arasında anlamlı fark bulunmamıştır ($p<0.05$). Tekerlekli sandalye basketbolcularının CS açıları basketbolcularınkinden anlamlı olarak daha büyük bulunmuştur ($p<0.05$). Basketbolcular mevkilerine (gard, forvet ve pivot) göre değerlendirildiğinde CS açıları arasında anlamlı fark tespit edilmiştir ($p<0.05$).

Sonuç: Bu çalışma her iki branş için de şut sırasında topun çembere iniş açısının CS'yi etkilediğini göstermiştir. Antrenörlerin şut çalışmaları sırasında sporcularını topunun çembere iniş açısını göz önünde bulundurarak eğitmeleri sonucu CS ve şut yüzdesinin artabileceği düşünülmektedir. Bu araştırmanın ortaya koyduğu diğer bir nokta ise tekerlekli sandalye basketbolcularının CS açılarının basketbolculardan daha büyük olduğudur. Bunun nedeni olarak tekerlekli sandalye basketbolcularının daha aktif ve dolayısıyla gelişmiş üst ekstremiteye sahip olmalarının getirdiği motorik beceriler olabilir. Ayrıca şutun elden çıkarıldığı yüksekliğin daha alçak olması sonucu daha dik bir açıyla topun elden çıkarılmasının da bu farkı yaratabileceği düşünülmektedir.

Comparison Of The Shooting Angles in Wheelchair Basketball And Basketball Players

Abstract and Purpose: Shot accuracy is very important for success in wheelchair basketball (WB) and basketball games. Kinematics of the ball affects the shot accuracy. Purpose of this study is comparing the kinematics of the ball according to the outcomes of WB and basketball players' shots.

Method: Male senior athletes (17 basketball, 6 WB) voluntarily participated to the research. Participants made static shots from 6 spots (minimum 10, maximum 15 per spot, n=1515) and the analysis made. The shots separated into 4 groups. First group contained the "Clean Shot"s (CS) which the ball goes into the hoop with no or 1 hit to the rim. Second contained all the "Success" shots (S) but CS. Third contained "Missed" shots, the ball hit to the rim. Fourth contained rest of the missed shots (Air Ball). Reliable and valid 94fifty Smart Sensor Basketball used during the shots and the angle of the ball's entry to the rim recorded.

Results: For both WB and basketball players, CS angles found significantly higher than other shots and no significantly difference found between S angles and unsuccessful shots. CS angles of WB players found significantly higher than basketball players. When basketball players separated into playing positions (guard, forward, center), significant differences found between all the positions ($p<0.05$).

Conclusion: This research showed that the entry angle affects CS for both branches. It is thought that it may raise CS and shot percentage if coaches train their players by taking entry angle into consideration. Another finding of this study is CS angles of WB players are higher than basketball players. The reason of this may be the more active, hence more improved, upper extremity motor skills of the WB players. Furthermore, it is thought that, as a result of lower release high, higher release angle may create this difference.

SB368

OTİZM TANILI BİREYLERE UYARLANMIŞ EL-GÖZ KOORDİNASYONU BECERİ ÇALIŞMASI

[2]BELGİN GÖKYÜREK, [1]GİZEM YORGANCIOĞLU, [3]TİJEN ERDEM

[1]KÜTAHYA DUMLUPINAR ÜNİVERSİTESİ, KÜTAHYA
[2]GAZİ ÜNİVERSİTESİ SPOR BİLİMLERİ FAKÜLTESİ, ANKARA
[3]Ankara Lions Kulübü Özel Eğitim Uygulama Okulu, ANKARA

Email : *inanb@gazi.edu.tr, gizemyorgancioglu@gmail.com,*

GİRİŞ Otizm Spektrum Bozukluk ; insanlarla ilişki kurma güçlüğü, ekolali, zamirlerin testen söylenmesi, tekrarlayıcı ve amaçsız davranışlar, değişime direnç gibi belirtilerden söz edilmiş ve bu durum infantil otizm (infantile autism) şeklinde adlandırılmıştır (Kanner, 1943).1956 yılında her ne kadar otizm sebebinin anormal çocuk bakımına bir reaksiyon olarak ortaya çıktığı düşünülsede daha sonraki yıllarda yapılan çalışmalarda bu durumu kanıtlayan bir sonuca ulaşılamamıştır (Yüksel, 2005). AMAÇ Bu çalışmanın amacı ; OSB tanılı bireylerde beden eğitimi dersi içinde oluşturulan istasyonlarda bireyin beceri çalışmalarına yönelik topu tutma,topu atabilme,topu hedefe atabilme,topu kutuların içine atabilme,sağ-sol-aşağı-yukarı kavramlarını takip edebilme ve öğrenebilme, komutlara uyabilme gibi kavramların kazandırılmasına yönelik çalışmaların yapılmasıdır. YÖNTEM El-göz koordinasyonuna yönelik üç istasyon oluşturulmuştur.Her istasyonda tekrar sayıları beş olan atışlar istenmiş hedefi bulan atışlar (+) hedefi bulmayan veya tesadüfen hedefi bulduğu görülen atışlar (-) olarak değerlendirilmiştir.14 haftalık, 2017-2018 güz dönemi süresince devam eden çalışmalar beden eğitimi dersi süresi içinde otizm eğitmeni , beden eğitimi öğretmeni ve Spor Bilimleri Fakültesi Öğretim Üyesi işbirliği ile yürütülmüştür. BULGULAR OSB tanılı bireylerin otizm dereceleri doğrultusunda sağ-sol,aşağı -yukarı kavramlarını öğrendiği ,komutlara uyum gösterdiği, topu tutabildiği, atabildiği, attıkları topun hedefe ulaştığı gözlenmiş ve istatitiksel olarak tespit edilmiştir. SONUÇ OSB tanılı bireylerin bazılarında bu çalışmaların sakinleştirici etkisi olduğu, mutlu olduğu, dikkatini yoğunlaştırabildiği, atışları daha kısa sürede gerçekleştirdiği, bazı dönemlerde ise atamayınca sinirlendiği, şiddet gösterdiği gibi durumlar gözlenmiştir.

EYE - HAND COORDINATION SKILL TRAINING ADAPTED TO INDIVIDUALDS WITH AUTISM

INTRODUCTION Kanner (1943) referred to Autism Spectrum Disorder (ASD) as having some symptoms as difficulty in communication with people, echolalia, saying pronouns reversely, repetitive and purposeless actions, and resistance to any change; and he defined this condition as infantile autism. AİM The aim of this study is to practice ADS-diagnosed individuals' activities based on their personal exercise such as holding and throwing a ball, hitting the target with the ball, throwing the ball into the boxes, following and learning the concepts of right, left, up and down, and following the instructions in stations designed for PE classes. METHOD 3 stations were set for eye-hand coordination. In each station, five repetitions were made. Repetitions, which were positive, were marked as (+).On the other hand, negative or coincidental repetitions were noted as (-). The study was conducted during 14 weeks in 2017-2018 fall term and the practices were performed in co-ordination with physical education teacher, autism specialist, and the lecturer. RESULTS The findings of the study indicated that ASD-diagnosed individuals learned the concepts of right-left-up and down, followed instructions, could hold and throw the ball, and hit the target in line with the autism levels of the participants. CONCLUSİON It was observed in some of the ASD-diagnosed individuals that the activities have a calming effect, the participants were happy and concentrated well, were able throw in shorter time; however when they were not able to hit the target, a feeling of anger or act of violence. This study containing eye-hand coordination has been found to be effective in ASD-diagnosed individuals. Further studies should be arranged and practiced in line with the ASD levels.

SB475

GÖRME KAYBI OLAN VE OLMAYAN SPORCULARIN DENGE, FİZİKSEL AKTİVİTE DÜZEYİ, BEDEN KÜTLE İNDEKSİ VE VÜCUT KOMPOZİSYONU ARASINDAKİ İLİŞKİNİN İNCELENMESİ

***[1]Ferhat Esatbeyoğlu*, [2]Ayşe Kin İşler**

[1]Hacettepe Üniversitesi, Sağlık Bilimleri Enstitüsü, Spor Bilimleri Ve Teknolojisi ABD, ANKARA
[2]Hacettepe Üniversitesi, Spor Bilimleri Fakültesi, , Egzersiz Ve Spor Bilimleri Bölümü, Spor Ve Antrenörlük ABD, ANKARA

***Email :** ferhat.esatbeyoglu@hacettepe.edu.tr, ayse.kinisler@hacettepe.edu.tr*

Giriş ve Amaç: Görme kaybı olan bireylerin normal gelişim gösteren akranlarına göre fiziksel aktivite düzeyleri(FAD) daha düşük, postüral instabilite ve beden kütle indeksleri (BKİ) daha yüksektir. Bu çalışmanın amacı görme kaybı olan ve olmayan sporcularda denge, FAD, BKİ ve vücut kompozisyonu arasındaki ilişkiyi incelemektir.

Yöntem: Çalışmaya 33 gören ve 32 görme kaybı olan kadın ve erkek sporcu gönüllü olarak katılmıştır. Öncelikle katılımcıların antropometrik ölçümleri yapılmış ve FAD, Uluslararası Fiziksel Aktivite Anketi-Kısa Form kullanılarak belirlenmiştir. Denge ölçümü ise Modifiye Sensörler Organizasyon ve Denge Testi(m-SODT) ile göz-açık sert zemin(GA-SZ), göz- kapalı sert zemin(GK-SZ), göz-açık hareketli zemin(GA-HZ) ve göz-kapalı hareketli zemin (GK-HZ) olmak üzere dört koşulda gerçekleştirilmiştir.

Bulgular: Pearson korelasyon analizi sonuçları görme kaybı olan kadın sporcularda GA-HZ ile BKİ, Yağ yüzdesi (YY) ve Yağ Kütlesi (YK) arasında, GK-HZ ile BKİ ve m-SODT-Ortalama salınım indeks puanı ile BKİ ve YK arasında orta negatif bir ilişki olduğunu göstermiştir($p<0.05$). Görme kaybı olmayan kadın sporcularda ise sadece Orta Şiddetli Fiziksel Aktivite(OŞFA) ile BKİ arasında orta pozitif bir ilişki bulunmuştur($p<0.05$). Görme kaybı olmayan erkek sporcularda GK-HZ ile YY arasında düşük negatif bir ilişki bulunmuştur($p<0.05$). Görme kaybı olan erkek sporcularda GA-SZ ile YY ve YK arasında, GA-HZ ile BKİ arasında, GK-HZ ile Vücut Ağırlığı(VA) ve Yağsız Vücut Kütlesi(YVK) arasında ve m-SODT-Ortalama salınım indeks puanı ile BKİ, VA ve YVK arasında orta pozitif bir ilişki bulunmuştur($p<0.05$).

Sonuç: Sonuçlar vücut kompozisyonunun ve BKİ'nin dengeyi kontrol etmede doğrudan etkisi olduğunu, FA'ye katılımın motor gelişime ve bağımsız yaşama olumlu katkı yaptığı ama FA'nin postüral kontrol üzerinde doğrudan etkisi olmadığını göstermiştir.

EXAMINATION OF THE RELATIONSHIPS AMONG PHYSICAL ACTIVITY LEVEL, BODYMASS INDEX, BODY COMPOSITION AND BALANCE IN ATHLETES WITH AND WITHOUT VISUAL IMPAIRMENTS

Introduction and Aim: Physical activity levels (PALs) of individuals with visual impairments are lower, their body mass indexes (BMIs) and postural instability are higher compared to peers without disabilities. The purpose of this study was to evaluate relationships among PALs, BMI, body composition and balance in athletes with and without visual impairments

Method: 33 male and female athletes without visual impairments and 32 male and female athletes with visual impairments participated in this study voluntarily. After anthropometric measurements, PAL was measured by the International Physical Activity Questionnaire-Short Form. The Modified Clinical Test of Sensory Integration and Balance (m-CTSIB) test protocol was used to assess the balance ability of participants in 4 conditions; eyes open on firm surface (EO-FS), eyes closed on firm surface (EC-FS), eyes open on dynamic surface (EO- DS) and eyes closed on dynamic surface (EC-DS).

Findings: Pearson correlation analysis revealed negative moderate correlation among EP-DS and Body Mass Index (BMI) , Body Fat (BF) % and Fat Mass (FM); EC-DS and BMI; and avg.m-CTSIB and BMI and FM ($p<0.05$) whereas no correlation was observed among other measured parameters($p<0.05$) in female athletes with visual impairment. Moderate correlation was found between Moderate Activity(MA) and BMI($p<0.05$) in female athletes without visual impairment. There was a negative low correlation between EC-DS and BF% in male athletes without visual impairment($p<0.05$). On the other hand moderate positive correlations were found among EO-FS, BF% and FM; EC- DS, Body Weight(BW) and Fat Free Mass (FFM); avg.m-CTSIB, BMI, BW and FFM; and between EO-DS and BMI; ($p<0.05$) in male athletes with visual impairment.

Conclusion: It was concluded that BMI and body composition are key components for postural stability. Participation to PA contributes to motor development and independent living whereas there was no straight contribution of PA on postural control.

OA510

THE EFFECT OF THE PROGRESSIVE REHABILITATION PROGRAM ON SHOULDER INTERNAL ROTATION RANGE OF MOTION, ACROMIO-HUMERAL DISTANCE AND PAIN IN AN ADOLESCENT FEMALE SWIMMER WITH SUBACROMIAL IMPINGEMENT SYNDROME

[2]Sevgi Sevi YESILYAPRAK, [1]Halime Ezgi TURKSAN, [3]Damla KARABAY

[1]Institute Of Health Sciences, School Of Physical Therapy And Rehabilitation, Dokuz Eylül University, Izmir, Turkey
[2]School Of Physical Therapy And Rehabilitation, Dokuz Eylul University, Izmir, Turkey
[3]Institute Of Health Sciences, Dokuz Eylül University - Department Of Physiotherapy And Rehabilitation, Health Sciences Faculty, Izmir Katip Celebi University, Izmir, Turkey

Email : *ssyesilyaprak@gmail.com, hezgi.trksn@gmail.com, damlagulpinar@gmail.com*

PURPOSE: To investigate the effect of the progressive rehabilitation program consisting of electrotherapy, thermal agent, mobilization techniques, stretching, upper and lower extremity strengthening, proprioception, scapular stabilization and core stabilization exercises on internal rotation range of motion (IRROM), acromio-humeral distance (AHD) and pain in an adolescent female swimmer with subacromial impingement syndrome (SIS), scapular dyskinesis and suspected SLAP lesion. METHOD: A 14-years-old female athlete who has been swimming for 7 years. She had SIS symptoms for 14 months. She swims 14 hours with a swimming distance of 40 km in a week. She received 15 treatment sessions including TENS, hot pack, mobilization and exercises. The treatment was progressed with mobilization to shoulder complex, posterior shoulder stretching exercises, scapular orientation and stabilization exercises, concentric and eccentric strengthening of the scapular, shoulder, elbow and hip muscles, proprioception, plank exercises, plyometric exercises, advanced thrower's 10 and sports-specific activities. Pain, AHD, and IRROM values were assessed before treatment and the end of the 9th and 15th treatment sessions. IRROM was assessed with bubble inclinometer; AHD with ultrasonographic imaging; pain intensity with Visual Analog Scale. RESULTS: Before treatment, IRROM was 52°, AHD 10.67 mm, pain intensity at rest 0, during swimming 3.1 cm. In the second assessment, IRROM was 55.6°, AHD 11.62 mm, pain intensity at rest 3.7, during swimming 5.1 cm. At the end of the treatment, IRROM was 58.33°, AHD 12.02 mm, pain intensity at rest and during swimming 0 cm. CONCLUSION: Comprehensive progressive rehabilitation might reduce pain by increasing IRROM and AHD in the swimmer with SIS, scapular dyskinesis and suspected SLAP lesion. We keep working on long-term follow-up to evaluate the continuity of the obtained results. The effects of our treatment program on IRROM, AHD and pain in a larger sample of swimmers with similar demographic characteristics and diagnosis should be investigated

OA569

SPORT AND SOCIAL INCLUSION OF CHILDREN WITH DISABILITIES

[1]Tibor Komar

[1]University Of Zagreb, Faculty Of Humanities And Social Sciences, Department Of Ethnology And Cultural Anthropology

INTRODUCTION The issue of social cohesion is inextricably linked to the problems of integration and discrimination, particularly by race, regional, ethnic or national origin or any other cultural diversity. I will present some results from a four-year scientific project "Sport, discrimination and integration. Sport as a vehicle of social inclusion and participation" (2019-2022). AIM The progress made in sports for people with disabilities has been largely in the integration area - providing platforms for people with disabilities which enable them to participate. One of the expected aims of the project is the contribution to models of improvements of inclusion, using sport as a vehicle of social cohesion.

METHODOLOGY Different practices of qualitative and quantitative methodology will be used, with accent on discursive analysis, participant observation, ethnographic recording, free and semi-structured interviews. Children with disabilities involved in sporting activities will be main interviewees in this part of a project, while later stages of the research will include interviews with parents of children with disabilities and individuals from associations and institutions.

FINDINGS Several field researches will be carried out by the methods of qualitative research, ie. interviews with stakeholders involved in various stages of sports integration, mostly involved in the work of associations, NGOs and institutions concerned with the provision of equal opportunities for children with various developmental disabilities. So far, only a few preliminary fieldwork trips have been made and these results will be presented here.

CONCLUSION Integration opportunities offer children with disabilities the chance to compete in sport with an aim of reaping all benefits of sport. Although integration as such is a big and necessary step for enabling people with disabilities to enjoy sports, much more is to be done and the next step is inclusion – producing models that connect children with disabilities with their peers through sports

SB586

IMPORTANCE OF EDUCATIONAL ATTAINMENT AND SPORT PARTICIPATION ON PHYSICAL LITERACY OF VISUALLY IMPAIRED INDIVIDUALS

[1]Günay Yıldızer, [2]Dilara Ebru Uçar

[1]Eskişehir Teknik Üniversitesi, Eskişehir
[2]Anadolu Üniversitesi, Eskişehir

Email : *gunayyildizer@gmail.com, dilaraucar70@gmail.com*

Araştırmalar görme engelli bireylerin, fiziksel aktivite katılımını artırarak günlük rahatlıklarını ve hareket başarılarını iyileştirebileceklerini belirtmiştir Beden Okuryazarlığı (BOY), fiziksel aktivite için önemli bir belirleyicidir ve "bütüncül olarak insanın sağlıklı gelişimine katkıda bulunan farklı fiziksel aktivitelerde yetkinlik ve güvenle hareket etme yeteneği" olarak açıklanmıştır. Bu çalışmanın amacı görme engelli bireyler arasında BOY algı farklarının eğitim kademesi ve spora katılım açısından incelenmesidir. Bu çalışmaya toplamda 192 (72 kadın, 120 erkek) görme engelli birey gönüllü olarak katılmıştır. Ulusal literatürde bir ölçme aracı bulunmadığından, önceden Türkçeye uyarlanmış "Beden Eğitimi Öğretmenliği için Algılanan Beden Okuryazarlığı Ölçeği"nin geçerliliği ve güvenilirliği, Doğrulayıcı Faktör Analizi ve iç tutarlılık değerleri ile doğrulanmıştır. Araç toplamda 9 maddeden oluşmatadır ve "bilgi ve anlayış", "kendini ifade etme ve iletişim", "kendilik hissi ve kendine güven" alt boyutlarıdır. Cronbach alfa değerlerini bu alt boyutlar için sırasıyla 0,87, 0,84,0,86 olarak belirlenmiştir. Veriler 2 yönlü Çok Değişkenli Varyans Analizi (MANOVA) ile analiz edilmiştir. Sonuçlar BOY üzerinde anlamlı bir etkileşim etkisinin olmadığını ancak tüm bağımsız değişkenlerin alt ölçekleri üzerinde anlamlı ana etkiye sahip olduğunu göstermiştir. Buna göre, üniversite mezunlarının fiziksel aktivitede hissettikleri kendilik ve özgüven duygusu lise, ortaokul ve ilkokul mezunlarına kıyasla daha yüksektir, $p<0.05$. Ayrıca, lise mezunları da benzer şekilde kendilerinden daha düşük eğitim kademesinde olan katılımcılara göre aynı alt boyutta anlamlı şekilde yüksek algıya sahiptirler, $p<0.05$. Son olarak, lisanslı sporcu olanların, sporcu olmayanlara göre anlamlı derecede daha yüksek kendilik hissi ve özgüven güven duygusuna sahip olduğu tespit edilmiştir, $p<0.05$. Bu sonuçlar temel olarak görme engelli bireylerin beden okuryazarlıkları, özellikle fiziksel aktivitede algılanan kendilik ve özgüven duygusu üzerinde eğitim ve organize sporlara katılımının önemini göstermiştir.

Eğitim Kademesi ve Spora Katılımın Görme Özel Gereksinimine Sahip Bireylerde Beden Okur Yazarlığı Üzerindeki Önemi

Studies indicated that visually impaired individuals might improve their daily comfort and success of movement by improving physical activity participation. Physical Literacy (PL) explicated as "the ability to move with competence and confidence in a wide variety of physical activities in multiple environments that benefit the healthy development of the whole person" which indicates that PL is important determinant for physical activity. Therefore, the aim of this study was to investigate the PL perception differences among visually impaired individuals in terms educational attainment and sport participation. 192 (72 female, 120 male) visually impaired individuals voluntarily participated in this study. As there is a lack of instrument in national literature, the validity and reliability of the previously adopted "Physical Literacy Instrument for Physical Education Teacher" scale was confirmed by Confirmatory Factor Analysis and internal consistency values for participants. The instrument composed of the 3 subscales "knowledge and understanding", "self-expression and communication", "sense of self and self-confidence" and totally 9 items, and Cronbach alpha values were 0.87, 0.84,0.86, respectively. Data were analyzed with 2 way Multivariate Analysis of Variance (MANOVA). Results indicated that there was no significant interaction effect on PL but all independent variables had significant main effect on PL subscales. Firstly, university graduates significantly higher sense of self and self- confidence in physical activity compared to high school, middle school, and primary school graduates, $p<0.05$. Moreover, high-school graduates had significantly higher perception in the same scale compared to lower educational attainment groups, $p<0.05$. Finally, those who participate in organized sports as athletes have significantly higher sense of self and self-confidence than those without any sport license, $p<0.05$. These results mainly indicated the importance of educational attainment and organized sports participation for visually impaired individuals to improve their PL, particularly sense of self and self-confidence

SB630

ÜNİVERSİTE ÖĞRENCİLERİNİN ENGELLİLERE YÖNELİK TUTUMLARININ İNCELENMESİ (KOCAELİ ÜNİVERSİTESİ SPOR BİLİMLERİ FAKÜLTESİ ÖRNEĞİ)

[1]Enis Çolak, [1]Muhammet Eyüp UZUNER, [1]Yusuf KILIÇ

[1]Kocaeli Üniversitesi, KOCAELİ

Email : *eniscolak79@gmail.com, meu1985@hotmail.com, ysfklcc@gmail.com*

Giriş ve amaç: Engellilik, hem engelli kişiye hem de ona bakmakla sorumlu olan kişi için fiziksel, zihinsel, duygusal ve sosyolojik açıdan etkilenmesine ve bu sebeple bazı problemlerle karşı karşıya kalmasına neden olmaktadır. Bu çalışmanın amacı Kocaeli Üniversitesi Spor Bilimleri Fakültesi öğrencilerinin engellilere yönelik tutumlarının incelenmesidir. Yöntem: Bu araştırmaya toplam 211 öğrenci (n=137 kadın ve n=74 erkek) gönüllü olarak katılmıştır. Araştırmada veri toplama aracı olarak Yuker ve Block (1986) tarafından geliştirilen ve Özyürek (2006) tarafından Türkçeye uyarlanan "Yetersizlikten Etkilenmiş Kişilere Yönelik Tutum Ölçeği (YEKYTÖ) kullanılmıştır. Tanımlayıcı istatistikler (frekans, yüzde, ortalama ve standart sapma) yapıldıktan sonra verilerin normal dağılım gösterip göstermedikleri Kolmogorov-Smirnov testi aracılığı ile kontrol edilmiş ve normal dağılım gösterdikleri için parametrik testlerle analizlere devam edilmiştir. Cinsiyet ve engelli yakını değişkenlerine göre yapılan analizlerde Independent Samples T Testi; yaş grubu, bölüm ve sınıf değişkenlerine göre yapılan analizlerde ise One-way Anova Testi kullanılmıştır. Veriler SPSS 24 paket programında analiz edilmiştir. Veriler 0.05 anlamlılık düzeyinde analiz edilmiştir. Bulgular: Üniversite öğrencilerinin engelli kişilere yönelik tutumları cinsiyet değişkenine göre anlamlı bir fark gösterirken ($p<0,05$), bölüm, yakınları arasında engelli bulunma durumu, sınıf ve yaş değişkenlerine göre anlamlı bir fark göstermemektedir ($p>0,05$). Sonuç: Sonuç olarak araştırmaya katılan öğrencilerin engellilere yönelik olumlu bir tutum izledikleri görülmüştür. Bunun sebebi fakültemizde engelliler ile ilgili derslerin okutulması olabilir.

INVESTIGATION OF UNIVERSITY STUDENTS' ATTITUDES TOWARDS DISABLED PEOPLE (KOCAELI UNIVERSITY FACULTY OF SPORT SCIENCES CASE)

Introduction and purpose: Disability causes physical, mental, emotional and sociological impacts for both the disabled person and the person responsible for taking care of him / herself and therefore causes some problems. This study aimed to investigate the attitudes of Kocaeli University Faculty of Sport Sciences students towards the disabled. Method: A total of 211 students (n = 137 females and n = 74 males) voluntarily participated in this study. In the study, Attitude Scale towards Persons Affected by Disability developed by Yuker and Block (1986) and adapted to Turkish by Özyürek (2006) was used as data collection tool. After the descriptive statistics (frequency, percentage, average and standard deviation), the data were checked for normal distribution using Kolmogorov-Smirnov test and the parametric tests were continued for normal distribution. Independent Samples T Test was used for the analysis of gender and having disabled relative variables; One-way Anova test was used for the analysis according to age group, department and grade variables. Data were analyzed by SPSS 24 package program. Data were analyzed at 0.05 significance level. Findings: While the attitudes of university students towards disabled people showed a significant difference according to gender ($p <0.05$), there was no significant difference between the department, relatives, disability status, grade and age variables ($p> 0.05$). Result: As a result, it was observed that the students participating in the research followed a positive attitude towards the disabled. This may be due to the teaching of the disabled courses in our faculty.

SB639

FARKLI BRANŞLARDAKİ ÖĞRETMENLERİNİN ZİHİNSEL ENGELLİ BİREYLERİN SPORTİF ETKİNLİKLERİNE YÖNELİK FARKINDALIK VE TUTUM DÜZEYLERİ

***[1]Serkan KABAK*, [2]Ekrem Levent İLHAN**

[1]Trabzon Üniversitesi Spor Bilimleri Fakültesi, TRABZON
[2]Gazi Üniversitesi Spor Bilimleri Fakültesi, ANKARA

***Email :** serkankabak@trabzon.edu.tr, levent-besyo@hotmail.com*

Giriş ve Amaç: Bu araştırmada farklı branşlarda görev yapan öğretmenlerin zihinsel engelli bireylerde sporun etkilerine yönelik farkındalık ve tutum düzeylerini tespit etmek amaçlanmıştır. Yöntem: Bu amaç doğrultusunda nicel araştırma yaklaşımlarından tarama modeli ile araştırma tasarlanmıştır. Araştırma 2018-2019 Eğitim Öğretim yılı ikinci yarıyılında Hatay İl merkezinde farklı eğitim kademlerinde görev yapan 97'si (%48.50) kadın, 103'ü (%51.50) erkek toplam 200 öğretmen üzerinde gerçekleştirilmiştir. Veriler araştırmacı tarafından hazırlanan "Kişisel Bilgi Formu", İlhan ve Esentürk (2015) tarafından geliştirilen "Zihinsel Engelli Bireylerde Sporun Etkilerine Yönelik farkındalık Ölçeği" ve İlhan, Esentürk ve Yarımkaya (2016) tarafından geliştirilen "Zihinsel Engelli Bireylerde Sporun etkilerine Yönelik Tutum Ölçeği" ile toplanmıştır. Veri analizinde betimsel analizlerin (ortalama, standart sapma, çarpıklık ve basıklık) yanı sıra, normal dağılım göstermeyen ölçme aracı için parametrik testler (Mann Whitney U Testi, Kruskall Wallis H testi); normal dağılım gösteren ölçme aracı için iki grubun ortalamasının karşılaştırılmasında bağımsız gruplar t-testi, ikiden fazla grupların ortalamalarının karşılaştırılmasında tek yönlü varyans (ANOVA) kullanılmıştır. Ölçme araçlarından elde edilen verilerin yapı geçerliğine kanıt sağlamak amacıyla "Doğrulayıcı Faktör Analizi" yapılmıştır. Bulgular: Elde edilen bulgulara göre; farklı branşlarda görev yapan öğretmenlerin zihinsel engelli bireylerde sporun etkisine yönelik farkındalık ve tutumlarının yüksek olduğu tespit edilmiştir. Öğretmenlerin ölçme araçlarından elde ettikleri puan ortalamalarının cinsiyet, yaş, spor yapma durumu, görev yaptıkları eğitim kademeleri, ailede engelli birey bulunma durumu ve bu engelin türüne göre istatistiksel olarak anlamlı farklılık saptanmamıştır. Bu durum farklı branşlarda öğretmenlerin konuya ilişkin tutum ve farkındalıklarının benzer olması ile açıklanabilir. Mevcut çalışma konusuna ilişkin öğretmenlerin tutum ve davranışlarının deneysel bir ortamda gözlemlenmesine fırsat sunan başka çalışma kurgulanabilir.

Anahtar Kelimeler : Farkındalık, tutum, spor, zihinsel engelli

AWARENESS AND ATTITUDE OF TEACHERS IN DIFFERENT BRANCHES TOWARDS SPORTIVE ACTIVITIES OF MENTALLY DISABLED INDIVIDUALS

Introduction and aim: In this study, it was aimed to determine the awareness and attitude levels of teachers working in different branches towards the effects of sports in mentally disabled individuals. Method: For this purpose, the research was designed with a screening model, one of the a quantitative research approaches. The research was conducted on 200 teachers [97 (48.50%) female and 103 (51.50%) male] working in different educational levels in Hatay city center in the second semester of 2018-2019 academic year. Data were collected with the "Personal Information Form" prepared by the researcher, "Awareness Scale for the Effects of Sport in Mentally Disabled Individuals" developed by İlhan and Esentürk (2015) and "Attitude Scale for the Effects of Sport in Mentally Disabled Individuals" developed by İlhan, Esentürk and Yarımkaya (2016). In the data analysis, in addition to descriptive analysis (mean, standard deviation, skewness and kurtosis), parametric tests (Mann Whitney U Test, Kruskall Wallis H test) for measurement tools with non-normal distribution were used; and also for the measurement tools with normal distribution, the independent groups t-test for the comparison of the mean of two groups and the one- way variance (ANOVA) for the comparison of the means of more than two groups were used. "Confirmatory Factor Analysis" was conducted to provide evidence for the construct validity of the data obtained from the measurement tools. Findings: According to the findings, it was determined that teachers working in different branches had

high awareness and attitudes towards the effect of sports in individuals with mental disabilities. There was no statistically significant difference in the mean scores of the teachers obtained from the measurement tools according to gender, age, sporting status, educational level they work, presence of disabled individuals in the family and the type of this disability. This can be explained by the similar attitude and awareness of teachers in different branches. Another study can be designed that provides an opportunity to observe the teachers' attitudes and behaviors for the current study subject in an experimental environment.

Keywords: Awareness, attitude, sports, mentally disabled

SB774

ŞAMPİYONLUĞA GİDEN YOLCULUK: OTİZMLİ BİREY ÖRNEĞİ

[1]Halil Sarol, [1]Rıfat Kerem Gürkan, [2]Bülent Gürbüz

[1]Kırıkkale Üniversitesi Spor Bilimleri Fakültesi, KIRIKKALE
[2]Ankara Üniversitesi Spor Bilimleri Fakültesi, ANKARA

Email : *hsarol@gmail.com, keremgurkan94@gmail.com, bulentgurbuz@gmail.com*

Giriş ve Amaç: Bu fenemolojik çalışmanın amacı; A Tipik Otizmli bir bireyin, fiziksel aktiviteden spora giden yolculuğunun incelenmesidir. Nitel araştırma yaklaşımının kullanıldığı çalışma, küçük yaşlarda fiziksel aktiviteye başlamış ve daha sonra sporcu olarak yarışmalarda derece elde etmiş otizmli bir bireyi konu edinmiştir.

Yöntem: Bireyin seçiminde 6 yıldır fiziksel aktivite programına katılması ve 4 yıldır bir sportif branşta başarı sağlaması ölçüt olarak alınmıştır. Kavramsal çerçeveyi oluşturmak ve görüşme sorularını hazırlamak amacıyla alan yazın taraması yapılmış ve iki alan uzmanının görüşleri doğrultusunda yarı yapılandırılmış görüşme formu hazırlanmıştır. Hazırlanan görüşme formu çerçevesinde, çalışmaya konu olan otizmli bireyin ailesi, eğitmeni ve kısıtlı konuşma becerisine sahip bireyin kendisiyle yüz yüze görüşmeler gerçekleştirilmiştir. Toplanan veriler içerik analiz yöntemiyle analiz edilmiştir. Çalışmada geçerliği ve güvenirliği sağlamak amacıyla, veriler kayıt cihazına kaydedilerek veri kaybı önlenmiş, bulguların kendi içerisinde tutarlılığı sağlanmış ve elde edilen veriler iki araştırmacı tarafından kodlanarak karşılaştırılmıştır.

Bulgular ve Sonuç: Analiz sonuçları incelendiğinde, ebeveynler çocuklarının küçük yaşlarda psikiyatrının yönlendirmesi ile fiziksel aktiviteye başladığını belirtmişlerdir. Bireyin uzun süreli ve düzenli olarak fiziksel aktiviteye devam etmesi ile birlikte davranış problemlerinin azaldığı, iletişim ve sosyal becerilerinin geliştiği ve dikkat süresinin arttığı anlaşılmıştır. Bu gibi faydalar, aile desteği, spor eğitmenlerinin yetenek keşfi ve doğru branşa yönlendirmesi, otizmli bireyin sporculuğa giden yolculuğunda önemli bir aşama olarak belirtilmektedir. Spor eğitmeni de düzenli fiziksel aktiviteye katılımın sosyal bir kimlik kazanmada ve sporculuğa geçiş sürecinde etkili olduğunu belirtmiştir. Bu nedenle spor artık otizmli bireyin hayatının merkezinde yer almaktadır. Otizmli birey perspektifinden bulgular incelendiğinde ise, fiziksel aktiviteye katılmanın kendisi için mutluluk, sağlık ve heyecan kaynağı olduğu, sporcu olmasında bu durumun etkili olduğu vurgulanmaktadır. Sonuç olarak; A tipik otizmli bireyin yaşamında fiziksel aktivite programlarına katılım ile birlikte fizyolojik, psikolojik ve sosyal faydalar sağlandığı görülmektedir. Şampiyonluğa giden yolculukta ise motivasyonun sağlanması, doğru planlama, aile ve eğitmen desteğinin önemli olduğu söylenebilir.

THE JOURNEY TO THE CHAMPIONSHIP: THE CASE OF AN INDIVIDUAL WITH AUTISM

Introduction and Aim: The aim of this phenemological study was to examine the journey of A typical individual with autism from physical activity to sports. This qualitative research focuses on an individual with autism who started physical activity at a young age and then achieved degrees in competitions as an athlete.

Method: In the selection of this individual, participation in the physical activity program for 6 years and success in a sport for the last 4 years were taken as criteria. Literature was reviewed to form a conceptual framework and to prepare interview questions and then a semi-structured interview form was structured in accordance with the opinions of two experts. Afterwards, interviews were conducted with the family of autistic individual, instructor and also with the individual with limited speech skills. The data were analyzed by using content analysis method. For the reliability and validity, data was saved to the recorder to prevent data loss, and data were coded and compared by two researchers.

Findings and Result: Parents reported that their children started to physical activity at an early age with the guidance of a psychiatrist. The analysis indicated that individual's behavioral problems decreased, communication and social skills improved and attention period increased with the long- term and regularly physical activity participation. These kinds of benefits, family support, talent discovery and direction to the right branch of sports trainers are mentioned as an important step in the journey of autistic individuals to sports. Sports instructor stated that participation in regular physical activity is effective in gaining a social identity and transition to sports. For this reason, sports are now at the center of the life of the individual with autism. According to the individual with autism, participation in physical activity is a source of happiness, health and excitement for him, and this situation is effective in being an athlete. As a result, physiological, psychological and social benefits were observed with participation in physical activity programs in the life of A typical autistic individual. Lastly, it can be concluded that motivation, right planning, family and instructor support were too important for the journey to the championship.

SB793

REHABİLİTASYON SPORLARININ OTİZM SPEKTRUM BOZUKLUĞUNDA FİZİKSEL YETERLİLİK VE MOTOR GELİŞİME ETKİLERİ Aile mi? Eğitimci mi? Hangisi daha etkili?

[1]Ebubekir Aksay

[1]TV Eberbach E.V. Department Of Health Sports, Germany

GİRİŞ VE AMAÇ Çalışma fiziksel aktivitenin Otizm Spektrum Bozukluğu (OSB) olan çocukların fiziksel gelişimlerine ve motor becerilerine etkilerini araştırmak için yapılmıştır. YÖNTEM Araştırmaya yaşları 11-13 arasında olan A-tipik OSB tanısı konulmuş 107 çocuk katılmıştır. Tanı almış çocuklar 36 deney gurubu (DG), 34 aile gurubu (AG) ve 37 kontrol gurubu (KG) olmak üzere üç guruba ayrılmış, deney ve aile gruplarına 50 hafta süreyle, haftada iki gün 45 dakikalık reçetelendirilmiş rehabilitasyon sporu uygulanmıştır. DG'nda sadece eğitmenler yer alırken, AG'nda eğitmenlerle beraber ailelerde programa dahil edilmiştir. Değişikliklerin gözlenebilmesi için ön test ve son test uygulanmıştır. Motor uygunluk için Brockport Physical Fitness Test (BPFT) ve fiziksel yeterlilik için Movement ABC-2 (MABC-2) testleri uygulanmıştır. Verilerin analizlerinde (IBM SPSS 23-for Mac) betimsel istatistik analizi (ortalama, standart sapma), bağımsız guruplar için t Testi kullanılmış ve anlamlılık düzeyleri p<0,05 olarak alınmıştır. BULGULAR Düzenli olarak uygulanan fiziksel aktivitelerin aile ve araştırma guruplarında fiziksel performansı ve motor becerileri pozitif etkilediği görülmektedir (p<000,1). Top atma, top tutma, top yuvarlama, koşma, denge vb. bütünsel hareketlerinin yanı sıra kuvvet. denge, esneklik ve yürüyüş gibi fiziksek fonksiyonlarda performans artışı gözlenmiştir. Testlerin tamamında deney gurubu aile gurubuna oranla çok daha yüksek başarı sağlamışlardır (p<000,1). SONUÇLAR Aile ve eğitmenler ile uygulanan fiziksel aktivitelerin OSB olan çocukların performansını olumlu etkilediği şüphesizdir. Ancak fiziksel aktiviteye ailelerin dahil olmaması çocuğun motor uygunluk ve fiziksel performansına daha olumlu etki yaptığı yönündedir.

THE EFFECTS OF REHABILITATION SPORTS ON THE PHYSICAL FITNESS AND MOTOR SKILLS IN AUTISM SPECTRUM DISORDER Which one is more effective, Family or Trainer?

INTRODUCTION and OBJECTIVE The present study was carried out in order to investigate the effects of physical activity on the physical development and motor skills of children with Autism Spectrum Disorder (ASD). METHOD The present study involves 107 children aged between 11 and 13 years and diagnosed with A-typical ASD. The diagnosed children were divided into three groups as 36 children in experiment group (DG), 34 in family group (AG), and 37 in control group (KG). The children in experiment and family groups were given prescribed rehabilitation sport for 50 weeks (two 45- min exercises per week). Only the trainers play role in DG, whereas the families were also involved in the program in AG group (besides the trainers). The pretest and posttest were conducted in order to monitor the changes. Brockport Physical Fitness Test (BPFT) was conducted for motor skills and Movement ABC-2 (MABC-2) test for physical fitness. The data analysis was performed using IBM SPSS 23-for Mac. The descriptive statistical analyses (mean, standard deviation), One- Way Variance Analysis (ANOVA), and independent samples t-Test were conducted and the statistical significance was set at p<0.05. RESULTS It can be seen that the regular physical activities positively affected the physical performance and motor skills in family and experiment groups (p<000.1). Besides the movements such as passing the ball, catching the ball, rolling the ball, running, balance, and etc., the performance increases were also observed in physical functions such as balance, strength, flexibility, and walking. In all the tests, the experiment group was more successful than the family group (p<000.1). CONCLUSION It is surely beyond the doubt that the physical activities performed together with family and trainers positively influenced the performance of children with ASD. However, it is thought that the exclusion of families from the physical activities had a more positive effect on the motor skills and physical performance

SB794

REHABİLİTASYON SPORLARININ YAŞLI BİREYLERİN PERFORMANS DÜZEYLERİNE ETKİLERİ

***[1]Ebubekir Aksay*, [2]Özge Güngörür**

[1]TV Eberbach E.V. Department Of Health Sports, Germany
[2]Ege Üniversitesi Spor Bilimleri Fakültesi Izmir

Email : *aksayeb@gmail.com, ozgegungorur.izmir@gmail.com*

GİRİŞ ve AMAÇ Bu çalışma düzenli olarak yapılan rehabilitasyon sporlarının yaşlı bireylerin fiziksel performans düzeyi ve fonksiyonel becerileri üzerindeki etkilerinin incelenmesi amacıyla yapılmıştır. YÖNTEM Araştırmaya yaşları 59 ile 93 arasında olan, 267 deney ve 249 kontrol gurubu olmak üzere toplam 516 kişi katılmıştır. Çalışmada 50 hafta süreyle, haftada bir gün 45 dakikalık reçetelendirilmiş rehabilitasyon sporu uygulanmış ve kas kuvveti, aerobik dayanıklılık, dinamik denge ve beceri ölçümleri yapan ve altı farklı test parametresinden oluşan Senioren Fitness Test (SFT) kullanılmıştır. Fiziksel performans gelişimlerini değerlendirmek için ön test ve son test uygulanmıştır. Verilerin analizlerinde (IBM SPSS 23-for Mac) betimsel istatistik analizi (ortalama, standart sapma), tek yönlü Varyans Analizi (ANOVA), bağımsız guruplar için t Testi kullanılmış ve anlamlılık düzeyleri $p<0,05$ olarak alınmıştır. BULGULAR Elde edilen veriler deney gurubunun bacak ve kol kuvveti, esneklik, dayanaklılık ve beceri testlerinde, ön ve son testler arasında anlamlı fark olduğu, kontrol gurubunda ise istatiksel olarak anlamlı bir fark olmadığı göstermektedir. Deney ve kontrol guruplarında ilerleyen yaş ile beraber performans düşüşü gözlenmiş ve düşüşün 63 yaş gurubunda başlayarak, özellikle 80 yaş üzeri gurupta üst seviyeye ulaştığı belirlenmiştir. Aynı zamanda erkeklerin kadınlara oranla daha kuvvetli, dayanıklı ve hızlı, kadınların ise erkeklere oranla daha esnek oldukları belirlenmiştir. SONUÇLAR SFT diğer testlerde olmayan ve yaşlıların günlük yaşamda ihtiyaç duydukları önemli fiziksel aktivite unsurlarını içermektedir. Katılımcıların tamamının, testlerin büyük bir bölümünde normal fiziksel norm değerlerinin altında kaldığını göstermiştir. Bu nedenle fiziksel aktivitenin yaşlılıkta günlük yaşama entegre edilmesi, fiziksel performansın normal fiziksel norm değerlerine ulaşmasını olumlu yönde etkileyecektir.

THE EFFECTS OF REHABILITATION SPORTS ON THE PHYSICAL ACTIVITY IN PERFORMANCE LEVELS OF OLD PEOPLE

INTRODUCTION and OBJECTIVE This study was carried out in order to examine the effects of regular sportive activities on performance level and functional skills of old people. METHOD In this study, totally 516 individuals (study group, n=267, control group, n=249) between the ages of 59 and 93 were involved. In our study, 45 min. physical activity program was implemented for once a week during 50 weeks, and SFT consisting of 6 different test parameters and measuring muscle power, aerobic endurance, dynamic balance, and skills was employed. In order to evaluate the physical performance improvements, pre- and post-tests were applied. In analyzing the data (IBM SPSS 23-for Mac), descriptive statistical analyses (mean value, standard deviation), One-Way Variance Analysis (ANOVA), and while t-Test was used for independent groups. FINDINGS According to the data obtained, it was determined that there were statistically significant differences between pre- and post-tests of study group in arm and leg strength, elasticity, endurance, and skill tests, and that there was no statistically significant difference in control group. In study and control group, decreases in performance levels were observed in parallel with advancing age, and the decrease started at 63 age and peaked at 80+ ages. Moreover, men were found to be stronger, more enduring, and faster, while women were found to be more elastic than men. CONCLUSIONS SFT includes important physical activity elements, which are not included by other tests but are needed in daily lives of old people. All of the participants remained below the normal physical norm values in majority of the tests. For this reason, the integration of physical activity during advanced ages will contribute to physical performance in reaching normal physical norm values

SB805

GÖRME ENGELLİ SPORCULARIN TATMİN DÜZEYLERİNİN İNCELENMESİ

[2]İbrahim DALBUDAK, [1]Emire ÖZKATAR KAYA

[1]Erciyes Üniversitesi Spor Bilimleri Fakültesi, Kayseri
[2]Isparta Uygulamalı Bilimler Üniversitesi, Atabey Meslek Yüksekokulu, Isparta

Email : *dalbudakibo@hotmail.com, eozkatar@erciyes.edu.tr*

ÖZET

Bu araştırma, aktif olarak düzenli spor yapan farklı branşlar da olan, görme dereceleri ve engel durumları farklı olan görme engelli sporcuların demografik özelliklerinin sporcu tatmini üzerindeki etkisini ortaya koymak amacıyla yapılmıştır. Tatminin birçok araştırmacının tarafından tanımın ortak noktası beklentilerinin karşılanmasıdır. Her bireyin yaşam alanında bir beklentisi vardır. Bu bireyden bireye farklılık gösterebilir. Bu farklılık engelli bireylerde daha da farklıdır. Engelsiz bireylerinin beklentisinin olduğu gibi engelli bireylerin normal bireylerden daha çok beklentisi vardır. Görme engelli kulüplerindeki görme dereceleri farklı görme engelli sporcular dan oluşan 43 erkek ile 65 kadın olmak üzere toplam 108 görme engelli sporcu ile yapılmıştır. Katılımda gönüllülük esası dikkate alınmıştır. Katılımcıların cinsiyetlerine, engel durumlarına, spor branşlarına, kaç yıldır spor yaptığı, antrenörle ne kadar yıl çalıştığı ve görme derecelerine göre görme engelli sporcuların sporcu tatmini analizi yapılmıştır. Araştırmada veri toplama aracı olarak Türksoy (2008) geliştirdiği '' Sporcu Tatmin Ölçeği'' kullanılmıştır. Sporcu tatmini analizi yapılan bu çalışmada nicel araştırma yöntemlerinde kullanılan SPSS 22.00 Programı kullanılmıştır. Araştırmada ortalama, standart sapma, frekans, bağımsız örneklemler için T testi ve Tek Yönlü Varyans Analizi (One Way ANOVA) kullanılmıştır. Spor Tatmin ölçeğinin toplam Cronbach Alpha değeri 0,915 bulunmuştur. Veriler yüzde ve frekans tabloları verilerek özetlenmiştir. Cinsiyet, engel durumu, kaç yıldır spor yapması, antrenörle çalışma yılı ve spor branşına göre görme engelli bireylerin sporcu tatmininde anlamlı bir farklılık olmadığı($p>0.05$), görme derecelerine ise anlamlı bir farklılık olduğu görülmektedir($p < 0.05$). İleriki araştırmalarda görme engelli sporcuların kullandıkları sporcu tatminini diğer engelli bireyler üzerinde sporcu tatmini değerlendirilmesi önerilmektedir. Ayrıca görme engelli sporcuların ve diğer engelli bireylerin, sporcu tatmininden sonuçlarının nasıl değerlendirileceği yeni bir araştırma yapılması önerilmektedir.

Anahtar Kelimeler: Görme Engelli, Görme Engelli Sporcu, Sporcu Tatmini.

EXAMINATION OF SATISFACTION LEVELS OF VISUALLY IMPAIRED ATHLETES

ABSTRACT

This study was conducted to determine the effect of demographics on athlete satisfaction of visually impaired athletes, who have different branches of active regular sports, with different degrees of vision and disabilities. What satisfaction has in common with the definition by many researchers is that their expectations are met. Each individual has an expectation in his or her habitat. This may differ from individual to individual. This difference is even more different in individuals with disabilities. As with the expectation of individuals without disabilities, individuals with disabilities have more expectations than normal individuals. The visually impaired clubs had a total of 108 visually impaired athletes, including 43 men and 65 women, consisting of different visually impaired athletes. The basis of volunteerism was taken into consideration in the participation. Athlete satisfaction of visually impaired athletes was analyzed according to gender, disability status, Sports branches, how long they played sports, year of working with the coach and their degree of vision. The ' athlete satisfaction scale' developed by Türksoy (2008) was used as a data collection tool in the research. The SPSS 22.00 program used in quantitative research methods was used in this study. Mean, standard deviation, frequency, t test for independent samples and one way variance analysis (one way ANOVA) were used in the study. The total Cronbach Alpha value of the spore satisfaction scale was 0.915. The data are summarized by giving percentage and frequency tables. There is no significant

difference in athlete satisfaction of visually impaired individuals($p>0.05$) according to gender, disability status, how many years they have played sports, the year they work with the coach and the sport branch($p < 0.05$). In future research, it is suggested to evaluate athlete satisfaction used by visually impaired athletes over other disabled individuals. In addition, it is recommended that new research be conducted on how visually impaired athletes and other disabled individuals will evaluate their outcomes from athlete satisfaction.

Keywords: Visually Impaired, Visually Impaired Athlete, Athlete Satisfaction

SB851

TÜRKİYE'DE OTİZM VE FİZİKSEL AKTİVİTE ÜZERİNE YAPILAN DOKTORA TEZLERİNİN İNCELENMESİ

[1]Okay CAN, [1]Eren ULUÖZ, [1]Gonca İNCE

[1]Çukurova Üniversitesi Beden Eğitimi Ve Spor Yüksekokulu, ADANA

Email : *okay.cnn@gmail.com, euluoz@cu.edu.tr, gince@cu.edu.tr*

TÜRKİYE'DE OTİZM VE FİZİKSEL AKTİVİTE ÜZERİNE YAPILAN DOKTORA TEZLERİNİN İNCELENMESİ

Otizm, yaşamın erken dönemlerinde başlayan ve yaşam boyu süren, sosyal ilişkiler, iletişim, davranış ve bilişsel gelişmede gecikme ve sapmayla beliren nöropsikiyatrik bir bozukluktur. Son zamanlarda yapılan çalışmalar incelendiğinde otizmin sporla ilişkisi üzerine uluslararası literatürde birçok çalışmaya rastlanmıştır. Bu çalışmanın amacı ise, Türkiye'de otizmin sporla ilişkisi üzerine yapılmış doktora tezlerinin incelenmesidir. Çalışmada içerik analizi yöntemi kullanılmıştır. Bu yöntemle yapılan tezlerin odaklandığı konular belirlenmeye çalışılmıştır. Veri kaynağı olarak Yükseköğretim Kurumu (YÖK) ulusal tez merkezi veri tabanı kullanılmıştır. Yapılan inceleme sonucunda 7 doktora tezi olduğu görülmüştür. Bu tezler Gazi üniversitesi (2 adet), Marmara üniversitesi (2 adet), Çukurova üniversitesi (1 adet), celal bayar üniversitesi (1 adet) ve Hacettepe üniversitesinde (1 adet) yapılmıştır. Çalışmalardan sadece 1 tanesinin Marmara üniversitesinde İngilizce olarak yazıldığı görülmüştür. Çalışmaların 4'ünde nicel, 2'sinde nitel ve 1'inde karma desenler kullanılmıştır. Çalışmaların tümünün 2013 yılından sonra olduğu görülmüştür. Yapılan çalışmalarda "fiziksel aktiviteye katılım", "fiziksel aktivite ve yaşam kalitesi ilişkisi", "egzersiz ile motor beceriler ve fiziksel uygunluk ilişkisi", "fiziksel aktivite ile iletişim becerisi ilişkisi", "fiziksel aktivite ile fiziksel uyum ve sosyal uyum ilişkisi", "hareket eğitimi ve fiziksel aktivite ilişkisi", "egzersiz ile motor performans ve stereotipik hareketler arasındaki ilişki" gibi konuların incelendiği görülmüştür. Fakat özellikle uluslararası literatür incelendiğinde sporun otizmli bireyler üzerindeki olumlu etkileri ile ilgili çok daha çeşitli konularda çalışmalar olduğu görülmüştür. Son yıllarda otizm prevelansındaki hızlı artış dikkate alındığında yapılan doktora tezlerinin oldukça düşük sayıda olduğu düşünülmektedir. Bunun sonucu olarak çalışılan konuların da kısıtlı kaldığı görülmüştür. Fiziksel aktivitenin otizmli bireylerin yaşam kalitesi üzerindeki olumlu etkileri düşünüldüğünde bu konunun daha fazla sayıda ve kapsamlı çalışmalar yapılması gerektiğini düşünmekteyiz.

Anahtar Kelimeler: Otizm, Fiziksel Aktivite, Doktora Tezi

INVESTIGATION OF AUTISM AND PHYSICAL ACTIVITY ON THE DOCTORAL DİSSERTATİONS IN TURKEY

Autism is a neuropsychiatric disorder that starts early in life and lasts for a lifetime and is characterized by delay and deviation in social relationships, communication, behavior and cognitive development. When the recent studies are examined, many studies have been found in the international literature on the relationship between autism and sports. The aim of this study was to investigate the doctoral thesis on the relationship between physical activity and autism in Turkey. Content analysis method was used in the study. The subjects that focus on the theses made by this method are tried to be determined. The subjects that focus on the theses made by this method are tried to be determined. Higher Education Institution (YÖ) national thesis center database was used as data source. As a result of the examination, it was found that there are 7 doctoral theses. Doctoral theses was performed at the Gazi university (2), Marmara university (2), Çukurova university (1), Celal Bayar university (1) and Hacettepe university (1). Only one of the studies was written in English at Marmara University. In the studies, quantitative, qualitative and mixed designs were used four, two and one times, respectively. All of the studies were seen after 2013. In the studies, "participation in physical activity", "relationship between physical activity and quality of life", "relationship between exercise and motor skills and physical fitness" , "relationship between physical activity and communication skills", "relationship between physical activity and physical adjustment and social adjustment", "relationship

between movement training and physical activity", "relationship between exercise and motor performance and stereotypic movements" has been observed that such issues were examined. However, especially when the international literature is examined, it is seen that there are studies on a wide variety of issues related to the positive effects of sports on individuals with autism. Considering the rapid increase in the prevalence of autism in recent years, it is thought that the number of doctoral theses is quite low. As a result, the subjects studied were also limited. Considering the positive effects of physical activity on the quality of life of individuals with autism, we think that this issue should be carried out more and more comprehensive studies.

Keywords: Autism, Physical Activity, Doctoral Dissertations

SB910

BEDENSEL ENGELLİ BİREYLERİN KATILDIKLARI SERBEST ZAMAN ETKİNLİKLERİNDEN TATMİN OLMA VE ALGILANAN ÖZGÜRLÜK DÜZEYLERİNİN İNCELENMESİ

***[1]Gülsüm EKİNCİ*, [1]Erdi KAYA**

[1]Akdeniz Üniversitesi, Spor Bilimler Fakültesi ,Rekreasyon Anabilim Dalı

Email : *gulsummekinci@gmail.com, erdikaya@akdeniz.edu.tr*

Özet Araştırmanın amacı, bedensel engelli bireylerin katıldıkları serbest zaman etkinliklerinden tatmin olma ve algılanan özgürlük düzeylerinin farklı değişken durumlarına göre incelenmesidir. Çalışmamızı bu amaç doğrultusunda tesadüfi örneklem yöntemiyle seçilmiş olan bedensel engelli katılımcılar oluşturmuştur. Araştırmanın örneklemini; Antalya, Denizli, Aydın ve Konya illerinde bulunan 18-40 yaş arası spor yapan ve sedanter bedensel engelli bireyler oluşturmaktadır. Yaptığımız çalışmada, araştırma sahibi tarafından oluşturulmuş kişisel bilgi formuna ek olarak Witte ve Ellis tarafından geliştirilen ve Yerlisu Lapa (1985) ve Ağyar (2011) tarafından Türkçe'ye uyarlanarak güvenirlik geçerliği yapılan "Serbest Zamanda Algılanan Özgürlük Ölçeği" ile çalışmaya katılım gösteren bireylerin serbest zaman etkinliklerine katılım durumlarından elde ettikleri doyum düzeylerini tespit etmek amacıyla Beard ve Ragheb (1980) tarafından geliştirilen ve Gökçe (2008) tarafından Türkçe'ye uyarlanarak geçerliği ve güvenirliği sağlanan "Serbest Zaman Doyum Ölçeği" 'kullanılmıştır. Araştırma sonucunda; bedensel engelli bireylerinin yaş, cinsiyet, medeni durum, eğitim düzeyi, anne-baba eğitim düzeyi, gelir düzeyleri, spor yapıp- yapmamadurumu, yaşadığı bölgede elverişli spor tesisi olup-olmaması, spor branşı değişkenleri açısından ilişkiye bakıldığında, cinsiyet değişkenine göre SZDÖ alt boyutlarından rahatlama alt boyutunda, spor tesisi olma ve spor yapma durumu değişkenine göre tüm alt boyutlarda ve SZAÖ ortalama puanlarında, gelir durum değişkenine göre SZDÖ alt boyutlarından sosyal ve rahatlama alt boyutunda ve SZAÖ puan ortalamalarında, anne eğitim durumu değişkeninde SZDÖ alt boyutlarından sosyal alt boyutta, baba eğitim durumu değişkeninde ise, estetik alt boyut ve rahatlama alt boyutlarında anlamlı farklılıklar tespit dilmiştir. Anahtar Kelimeler: Serbest Zaman Etkinlikleri, Serbest Zaman Doyumu ,Serbest Zamanda Algılanan Özgürlük, Bedensel Engelli

SUMMARY SATISFACTION AND PERCEIVED FREEDOM LEVELS OF PHYSICALLY HANDICAPPED INDIVIDUALS

The aim of the study is to be satisfied with the leisure time activities of physically handicapped individuals and to examine the perceived freedom levels according to different variable situations. For this purpose, the study will consist of 18-40 years old disabled participants selected by random sampling method. The sample of there search; In Antalya, Denizli, Aydın and Konya, between the ages of 18-40, and individuals who are engaged in sports and sedentary physically disabled. In addition to the personal information form prepared by the researcher as a data collection tool, it was developed by Witte and Ellis and adapted toTurkish by Yerlisu Lapa (1985) and Agyar (2011). D Free Time Satisfaction Scale R, which was developed by Beard and Ragheb (1980) and adapted toTurkishby Gökçe (2008) and validated and validated, was used to determine the level of satisfaction. As a result of the research; age, gender, marital status, education level, parental education level, income level, non-sports status, whether there is a favorable sports facility in the region where there is a sport, and therelationship between the variables of sports branch, In the sub-dimension of relaxation, sports facility and sport status, in all sub- dimensionsand SPSS average scores, according to the income status variable, in the social and relaxation sub-dimension of SZRS subscales and in the SZA score, In the education variable, significant differences were found in the sub-dimensions of aesthetics and relaxation. Keywords: Free Time Activities, Free Time Satisfaction, Freedom of Perceived Freedom, Physically Disabled

SB927

OTİZM SPEKTRUM BOZUKLUĞU OLAN ÇOCUKLARIN SOSYAL BECERİLERİNİN FİZİKSEL AKTİVİTEYE KATILIM VE FARKLI DEĞİŞKENLER AÇISINDAN DEĞERLENDİRİLMESİ

[1]Serçin TERMELİ, [2]Ahmet SANSİ, [3]Sibel NALBANT

[1]Spor Bilim Uzmanı, İstanbul
[2]Batman Üniversitesi/Batman
[3]Alanya Alaaddin Keykubat Üniversitesi/Alanya

Email : *besyosercin@gmail.com, ahmetsansi72@hotmail.com, sibel.nalbant@alanya.edu.tr*

Araştırmanın amacı, Otizm Spektrum Bozukluğu (OSB) olan çocuk ve gençlerde bütünleşik fiziksel aktiviteye (BUFA) katılımın sosyal beceriye etkisinin incelenmesidir. Araştırmanın katılımcılarını, İstanbul Gedik Üniversitesi koordinatörlüğünde yürütülen "Bütünleşik Fiziksel Aktivite Merkezi" projesi kapsamında akranları ile birlikte haftada 2 gün, günde 75 dakika ve 3 ay süre ile BUFA'ya katılım sağlayan OSB'li çocuk ve gençler oluşmaktadır. Araştırmaya, 15 (%27,3) kız, 40 (%72,7) erkek olmak üzere toplam 55 OSB' li katılmıştır. Katılımcıların % 71,1 'i ilköğretimde (6-12 yaş; n=39) ile % 28,9 'u ortaöğretimde (13-17 yaş; n=16) kademesinde öğrenim görmektedir. OSB'li çocuk ve gençlerin sosyal becerilerinin değerlendirilmesinde Sosyal Beceri Derecelendirme Sistemi–Ebeveyn Formu (SBDS-EF)' ndan yararlanılmıştır. Araştırmada zayıf deneysel desenlerden tek gruplu ön test-son test kullanılmış ve verilerin istatistiksel analizi SPSS-21 paket programı ile yapılmıştır. BUFA programı öncesi ve sonrasında; nonparametrik testlerden katılımcıların toplam puanlarının değerlendirilmesinde Wilcoxon testi, yaş ve cinsiyet açısından karşılaştırılmasında ise Mann-Whitney U testi, kullanılmıştır. Araştırmanın bulguları OSB'li bireylerin BUFA'ya düzenli katılımla sosyal becerilerinde istatistiksel olarak anlamlı düzeyde ilerleme olduğunu göstermiştir (p= .001). Yaş ve cinsiyet değişkenleri açısından değerlendirildiğinde ise çalışmanın başlangıcında ve sonunda gruplar arasında anlamlı bir farklılık tespit edilmemiştir (p> .05). İleride yapılacak benzer çalışmalarda daha çok katılımcının yer aldığı kapsamlı çalışmaların yapılması, kontrol gruplu deneysel deseninin kullanılması ve niceliksel yaklaşımla elde edilen sonuçların derinlemesine açıklanması için nitel veriler ile desteklenmesi önerilmektedir.

Evaluation of social skills of children with autism spectrum disorder in terms of participation in physical activity and different variables

The aim of the study is to investigate the effect of participation in inclusive physical activity (IPA) on social skills in children and adolescents with autism spectrum disorders (ASD). The data obtained were also evaluated in terms of age and gender variables. The participants of the study, conducted at the University of Istanbul Gedik coordination "Inclusive Physical Activity Center" project is situated within the scope of ASD constitute children and young individuals. Within the scope of the project, children and adolescents with ASD participated in IPA with their peers for 2 days a week, 75 minutes a day and 3 months. A total of 55 individuals with ASD, 15 (27.3%) girls and 40 (72.7%) boys, participated in the study. The participants of 71.1% were educated in primary education (6-12 years; n = 39) and 28.9% of them in secondary education (13-17 years; n = 16). Social Skills Rating System -Parent Form (SSRS-PF) was used to evaluate the social skills of children with ASD. In the study, one group pre-test and post-test of weak experimental designs were used and statistical analysis of the data was performed with SPSS-21 package program. Wilcoxon test was used to evaluate the total scores of the participants, and Mann- Whitney U test was used to compare age and gender. The results of the study showed that there was a statistically significant improvement in social skills of individuals with ASD with regular participation in IPA (p = .001). When age and gender variables were evaluated, no significant difference was found between the groups at the beginning and end of the study (p> .05). It is recommended to conduct comprehensive studies involving more participants, to use experimental design with control group and to support the results obtained with quantitative approach with qualitative data in similar studies to be conducted in the future.

FİZİKSEL AKTİVİTE VE SAĞLIK / PHYSICAL ACTIVITY AND HEALTH

SB2

REKREASYONEL AKTİVİTELERE KATILIM DURUMUNA GÖRE BEL VE/VEYA SIRT AĞRISI ÇEKEN BİREYLERİN FİZİK TEDAVİ ALMA SIKLIKLARI (BATMAN İLİ ÖRNEĞİ)*

[1]Rıdvan YILDIZ, [2]M. Enes IŞIKGÖZ

[1]Artvin Çoruh Üniversitesi Artvin Meslek Yüksekokulu
[2]Mardin Artuklu Üniversitesi Beden Eğitimi Ve Spor Yüksekokulu

Email : *ridvanyildiz2023@gmail.com, pdgenes@gmail.com*

Giriş: Çalışma hayatı ve insanın günlük hareket alanı düşünüldüğünde, çeşitli nedenlerden ötürü bireyler üzerinde farklı derecelerde birtakım aksaklıklar, hastalıklar ve deformasyonlar oluşmaktadır. Bu araştırmada rekreasyonel aktivitelere katılım durumuna göre bel ve/veya sırt ağrısı çeken bireylerin fizik tedavi alma sıklıkları incelenmeye çalışılmıştır.

Yöntem: Araştırmanın çalışma grubunu Batman il merkezinde bulunan 1 kamu ve 3 özel hastanenin fizik tedavi ünitelerine bel ve/veya sırt ağrısı tedavisi için başvuran hastalardan araştırmaya gönüllü olarak katılan 150 hasta oluşturmaktadır. Araştırmanın verileri "Kişisel Bilgi Formu" ile "Uluslararası Fiziksel Aktivite Değerlendirme Anketi Kısa Formu" ile elde edilmiştir.

Bulgular: Fiziksel aktivite düzeyi olarak katılımcıların 93'ü inaktif, 36'sı minimum aktif ve 21'i çok aktif kategorisindedir. Fizik tedavi alma sıklığı olarak katılımcıların 41'i sıklıkla, 48'i ara sıra ve 61'i ise nadiren fizik tedavi gördükleri belirlenmiştir. Katılımcıların fiziksel aktivite düzeyleri ile fizik tedavi alma sıklıkları arasında negatif yönde zayıf bir ilişki ($r=-.267$; $p<.001$) saptanmıştır. Katılımcıların boy ve meslek değişkenine göre fiziksel aktivite düzeyleri ile fizik tedavi alma sıklıkları anlamlı olarak değişmemektedir ($p>0,05$). Diğer taraftan katılımcıların yaş değişkenine göre hem fiziksel aktivite düzeyleri ($X2(5)=37.630$; $p<0.05$), hem de fizik tedavi alma sıklıkları ($X2(5)=14.896$; $p<0.05$), cinsiyet ($U(2239.00)=-2.041$; $p<0.05$), ağırlık ($X2(4)=9.652$; $p<0.05$), günlük çalışma süresi ($X2(5)=13.387$; $p<0.05$) ve ağrı skalası ($X2(2)=6.365$; $p<0.05$) değişkenlerine göre ise sadece fiziksel aktivite düzeylerinin anlamlı olarak değiştiği saptanmıştır.

Sonuç: Fiziksel aktivite düzeyi düşük olan katılımcıların fizik tedavi alma sıklıklarının daha yüksek olduğu, boy ve meslek değişkenine göre katılımcıların fiziksel aktivite düzeyleri ile fizik tedavi alma sıklıklarının anlamlı olarak değişmediği görülmüştür. Ancak kadın katılımcıların erkeklere göre daha fazla fiziksel aktiviteye sahip oldukları, yaş, kilo ve ağrı skalası yükseldikçe katılımcıların fiziksel aktivite düzeylerinin ve fizik tedavi alma sıklıklarının düştüğü, günlük çalışma süresi yüksek olan grubun fiziksel aktivite düzeylerinin daha yüksek olduğu sonucuna ulaşılmıştır.

*Bu bildiri 2018-2019 öğretim yılında Batman Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü Rekreasyon Yönetimi ABD' nda sunulan yükseklisans tezinden üretilmiştir.

THE FREQUENCY OF PHYSICAL TREATMENT OF PATIENTS WHO HAVE LUMBAR OR BACK PAINS ACCORDING TO PARTICIPATION OF RECREATIONAL ACTIVITIES (EXAMPLE OF BATMAN)

Introduction: In this study, the frequency of having physical therapy of individuals who have lumbar or back pain according to participation in recreational activities are examined.

Method: The study group of the study consisted of 150 patients who were admitted to the physical therapy units of 1 public and 3 private hospitals in the city center of Batman with the complaint of lumbar or back pain. The data of the study were obtained with the "Personal Information Form and" International Physical Activity Assessment Questionnaire Short Form''.

Results: Of the participants, 93 of them were inactive, 36 of them were minimum active and 21 of them were very active category. In terms of the frequency of physical therapy, 41 of them were frequently seen, 48 of them were occasional and 61 of them were rarely seen in physical therapy. A negative correlation was found between physical activity levels and frequency of physical therapy. Physical activity levels and frequency of having physical therapy were not signficantly changed according to the participations' height and profession variability. According to the age variability of the participations, both physical activity levels and frequency of physical therapy, gender, weight, daily working time and pain scale were found to change significantly with only in physical activity levels.

Conclusion: According to the participation in recreational activities, it was found that the frequency of physical therapy of the participants with low physical activity was higher, physical activity levels of the participants and the frequency of physical therapy were not significantly changed according to height and vocational variability. Female participants to have more physical activity than males, age, weight and pain scale that increases participants' physical activity levels and decreases the frequency of having physical therapy, duration of daily work was concluded that higher levels of physical activity in high group.

SB65

TERAPATİK EGZERSİZLER YETİŞKİN HEMOFİLİ HASTALARINDA KİNEZYOFOBİ VE SAĞLIKLA İLİŞKİLİ YAŞAM KALİTESİNİ İYİLEŞTİRİR Mİ? RANDOMİZE KONTROLLÜ ÇALIMA

***[1]Volkan Deniz*, [1]Nevin Atalay Güzel**

[1]Gazi Üniversitesi Sağlık Bilimleri Fakültesi, Ankara

Email : *volkand2014@gmail.com, natalay@gazi.edu.tr*

Terapatik Egzersizler Yetişkin Hemofili Hastalarında Kinezyofobi ve Sağlıkla İlişkili Yaşam Kalitesini İyileştirir mi? Randomize Kontrollü Çalıma Giriş ve Amaç Hemofili hastalarında; ağrı, yaralanma riski ve fiziksel limitasyonlar kinezyofobi olgusunun gelişmesine ve sağlıkla ilişkili yaşam kalitesinin azalmasına neden olur. Bu çalışmanın amacı, yetişkin hemofili hastalarında, terapatik egzersizlerin kinezyofobi ve sağlıkla ilişkili yaşam kalitesi üzerine olan etkilerinin araştırılmasıdır. Yöntem Çalışmaya, yaşları 18 ile 42 arasında değişen toplam 24 hasta dâhil edildi. Hastalar kontrol ve egzersiz grubuna eşit sayıda randomize edildi. Değerlendirmede, kinezyofobi için Tampa Kinezyofobi Skalası-17, sağlıkla ilişkili yaşam kalitesi için Kısa Form-36 ve Hemofilik Yetişkinlerde Yaşam Kalitesi Ölçeği kullanıldı. Egzersiz grubuna, terapatik egzersizler iki ay boyunca haftanın üç günü uygulandı. Bulgular Egzersiz grubunda, kontrol grubuna göre kinezyofobi olgusunda anlamlı azalma ($p<0.05$) ve sağlıkla ilişkili yaşam kalitesinde anlamlı artma oldu ($p<0.05$). Sonuç Terapatik egzersizler, yetişkin hemofili hastalarında kinezyofobi ve sağlıkla ilişkili yaşam kalitesinin iyileştirilmesinde kullanılabilecek basit ve güvenli tedavi yöntemleridir. Bu iyileşme egzersize bağlı gelişen fiziksel ve psikolojik düzelme ile açıklanabilir.

Do Therapeutic Exercises Improve Kinesophobia and Health-Related Quality of Life in Adult Hemophilia Patients? A randomized controlled trial.

Do Therapeutic Exercises Improve Kinesophobia and Health-Related Quality of Life in Adult Hemophilia Patients? A randomized controlled trial. Objectives Pain, risk of injury and physical limitations lead to the development of kinesiophobia and decrease in health-related quality of life in hemophilia patients. The aim of this study was to investigate the effects of therapeutic exercises on kinesophobia andh ealth-relatedquality of life in adult hemophili patients. Method A total of 24 patients aged 18 to 42 years were included in the study. Patients were randomly allocated to the control and exercise groups.Tampa Kinesiophobia Scale-17 was used for evaluation of kinesiophobia, Short Form-36 and Haemophilia Adult Quality of Life was used to assess health related quality of life. Therapeutic exercises were administered to the exercise group three days a week for two months. Results There was a significant decrease in kinesophobia ($p <0.05$) and a significant increase in health-related quality of life in the exercise group compared to the control group ($p <0.05$). Conclusions Therapeutic exercises are simple and safe treatment modalities that can be used to improve kinesophobia and health-related quality of life in adult hemophilia patients. This improvement can be attributed to physical and psychological wellness caused by exercises.

SB89

FİTNESS MERKEZLERİNE ÜYE OLAN BİREYLERİN YAŞAM KALİTESİ DÜZEYLERİNİN BELİRLENMESİ

[1]ŞENİZ KARAGÖZ, [1]HALİME DİNÇ , [2]SİNAN SARAÇLI, [3]İRFAN YILDIRIM

[1]AFYON KOCATEPE ÜNİVERSİTESİ BEDEN EĞİTİMİ SPOR YÜKSEK OKULU,AFYONKARAHİSAR
[2]AFYON KOCATEPE ÜNİVERSİTESİ FEN EDEBİYAT FAKÜLTESİ İSTATİSTİK BÖLÜMÜ,AFYONKARAHİSAR
[3]MERSİN ÜNİVERSİTESİ SPOR BİLİMLERİ FAKÜLTESİ,MERSİN

Email : *senizkaragoz@gmail.com, halimedinc@yandex.com, ssaraclı@gmail.com, yldrm76@gmail.com*

Amaç: Bu çalışmanın amacı fitness merkezlerine üye olan bireylerin yaşam kalitesi düzeylerinin incelenmesidir.

Gereç ve Yöntem: Afyonkarahisar il merkezinde Fitness merkezlerine üye olmuş gönüllülük prensibine göre toplam 300 (150 kadın, 150 erkek) genç yetişkine, kişisel bilgi formu ve dünya sağlık örgütü yaşam kalite ölçeği–kısa formu anketi uygulandı. Ölçeğin dört alt boyutu bulunmaktadır(fiziksel, psikolojik, sosyal ve çevresel). Katılımcıların kişisel bilgilerinin dağılımlarını belirlemek için yüzde, frekans ve çapraz tablo yöntemleri kullanılmıştır. Ölçeğin alt boyutlarının normal dağılım gösterip göstermediği test etmek amacı ile Kolmogrov-Smirnof testi yapılmış ve bunun sonunda Yaşam Kalitesi ölçeğinin tüm alt boyutların normal dağılım gösterdiği tespit edilmiştir

Bulgular: Yaşam kalitesi verilerinin analizi sonucunda tüm alt boyutlarda cinsiyete dayalı istatistiksel olarak anlamlı herhangi bir farklılık bulunmazken medeni duruma göre evlilerin sosyal ilişkiler alanı ve çevre alanı alt boyutlarında daha başarılı olduğu tespit edilmiştir. Meslek grupları değişkeni bakımından ise yaşam kalitesi ölçeğinin alt boyutlarından sadece çevresel durumda gruplar arasında anlamlı farklılık bulunmuştur. Ayrıca ilgili veriler sigara ve alkol tüketimi değişkenlerine göre incelendiğinde, sosyal ilişki alt boyutunda bireylerin sigara kullanma alışkanlıklarına göre anlamlı farklılık bulunmuştur.

Sonuç: Genç yetişkin bireylerin fitness merkezlerine cinsiyet farkı gözetmeksizin katıldıkları, bu durumun halk sağlığı bakımından önemli bir bulgu olduğunu düşünmekteyiz. Ayrıca evli bireylerin bekar bireylere göre sosyal ilişkilerde ve çevresel alanlarda daha duyarlı davrandıkları söylenebilir.

Anahtar kelimeler: Fitness merkezleri, yaşam kalitesi, sağlık

DETERMINATION OF THE LIFE QUALITY LEVELS OF THE INDIVIDUALS WHO ARE AFFILIATED TO FITNESS CENTERS

Purpose: The purpose of this study is to examine the health quality levels of the individuals who are affiliated to fitness centers.

Material and Method: A questionnaire including the personal information form and short form of world health organization's life quality scale is applied to 300 (150 female, 150 male) volunteer individual who are affiliated to the fitness centers at the Afyonkarahisar city center. The scale has four sub-dimensions named as physical, physiological, social and environmental. To determine the personal distributions of the participants, percentage, frequency and cross-tables are used. Kolmogorov-Smirnof test is applied to test whether the distribution of the sub dimensions of the scale is normal or not and as a result, it is found that all the sub-dimensions of the Health-Quality scale fits to normal distribution.

Findings: As the results of analyzing the life quality data, even there is no statistically significant difference for all the sub-dimensions according to gender, it is determined that according to marital status, married are much successful at the sub-dimensions of social relations and environment. For the occupational group variable, there is a significant difference only at the environmental sub dimension of the life quality scale. Besides, when the related data set is examined according to alcohol and cigarette consumption variables, there is a significant difference at the social relation sub dimension according individual's smoking habits.

Results: We think that young adults attend to the fitness centers without considering gender difference and this is an important finding for the public health. Besides it can be said that behaviors of the married people are much sensitive at social relations and environmental fields according to single people.

Keywords: Fitness centers, life quality, health

SB106

SAĞLIK HİZMETLERİ MESLEK YÜKSEKOKULU ÖĞRENCİLERİNİN AKILLI MOBİL TELEFONLARINDA YÜKLÜ ADIMSAYAR PROGRAMLARI İLE GÜNLÜK YÜRÜME AKTİVİTELERİNİN İNCELENMESİ

***[1]Mehmet Emin Yıldız*, [2]Ersan Kara**

[1]Batman Üniversitesi Beden Eğitimi Ve Spor Yüksekokulu, BATMAN
[2]Alanya Alaaddin Keykubat Üniversitesi Spor Bilimleri Fakültesi, ANTALYA

***Email :** toriemin@gmail.com,*

Giriş ve Amaç: Akıllı mobil telefonlarda yüklü adımsayar programları ile Batman Üniversitesi Sağlık Hizmetleri Meslek Yüksekokulu öğrencilerinin ortalama günlük adım sayılarının belirlenmesi ve adım sayısının çeşitli değişkenlerle ilişkisinin araştırılması amaçlanmıştır. Ülkemizde bu yöntem ile yapılmış ve elde edilen veriler bakımından ilk çalışma olması sebebiyle de önem arz etmektedir. Yöntem: Gönüllü öğrencilerden 52'si (%28.6) erkek ve 130'u (%71.4) kadın olmak üzere toplam 182 kişinin verisi değerlendirilmiştir. Katılımcıların telefonlarına S health, I phone Sağlık veya Pedometre adımsayar programı yüklemeleri sağlandı ve programı sadece iki ay boyunca silmemeleri istendi. Araştırmacılar tarafından hazırlanan veri formu ile veriler Mayıs 2018'de toplandı. Verilerin istatistiksel analizinde IBM SPSS 21 Paket Programı kullanıldı. Varyansların homojenliği ve normallik gibi şartlar sağlanmadığından bağımsız gruplar arası karşılaştırmalarda Mann-Whitney U testi, bağımlı grup karşılaştırmalarında Wilcoxon testi ve çapraz tablo karşılaştırmalarında Chi- Square testi ile analiz yapıldı. Bulgular ve Sonuç: Öğrencilerin sahip olduğu 2014 model ve üzeri akıllı mobil telefonu marka dağılımları; Samsung %45,6, Iphone %15.9, LG %15.9, HTC %11.5, Huawei % 2.7 ve diğer markalar %8.2 olarak sıralandı. Araştırma sonucunda; 12 - 18 Mart 2018 tarihlerindeki ortalama günlük adım sayıları, tüm katılımcılarda 7598 (Sd: ±3092), erkeklerde 9445 (Sd: ±2909) ve kadınlarda 6860 (Sd: ±2853) olarak kaydedildi. Erkeklerin adım sayısı kadınlardan fazla idi ($p<.01$). Erkeklerin %9,6'sı ve kadınların %41,5'i ortalama günlük adım sayısı 6000'in altındadır. Erkeklerin %38,5'i ve kadınların %13,1' ise Dünya Sağlık Örgütünün önerdiği günlük en az 10000 adım sayısına sahip olduğu görüldü. Günlük saat periyotlarındaki adım sayıları grafiği incelendiğinde, öğrencilerin en aktif oldukları saat periyodu tercihlerine göre erkekler ve kadınlar arasında farklılık bulunmadı ($p>.05$). Beklenmedik şekilde kadınlar da erkekler kadar gece saatlerinde aktif oldukları söylenebilir. Beklenenin aksine Beden Kitle İndeksine göre kilolu-obez öğrenciler, normal-zayıf öğrencilerden daha fazla adım sayısına sahip bulundu ($p<.05$). Yaygınlaşan akıllı mobil telefon kullanımı dolayısıyla yüklü adımsayar programlarından yararlanarak büyük kitlelerin veya bireylerin fiziksel aktivite düzeyleri hakkında objektif veriler elde edilebilir.

EXAMINATION OF THE DAILY WALKING ACTIVITIES OF THE STUDENTS OF VOCATIONAL SCHOOL OF HEALTH SERVICES WITH PEDOMETER PROGRAMS INSTALLED ON THEIR SMART MOBILE PHONES

The aim of this study was to determine the average daily step numbers of Batman University Vocational School of Health Services students and to investigate the relationship between the number of steps and various variables. It is also important because it is the first study in our country in terms of the data obtained with this method. The data of 182 volunteers 52 (28.6%) male and 130 (71.4%) female were evaluated. Participants were asked to install the S health, I phone Health or Pedometer program on their phones, and they were only asked not to delete the program for two months. Data was collected in May 2018 by the data form prepared by the researchers. IBM SPSS 21 Package Program was used for statistical analysis of the data. Due to the lack of conditions such as homogeneity and normality of variances; Mann-Whitney U test for independent group comparisons, Wilcoxon test for dependent group comparisons and Chi-Square test for cross-table comparisons. Brand distributions of smart mobile phones that students have, 2014 model and above; Samsung ranked 45.6%, Iphone 15.9%, LG 15.9%, HTC 11.5%, Huawei 2.7% and other brands as 8.2%. As a result of the research; The average number of daily steps on 12-18 March 2018 was 7598 for all participants, 9445 for males and 6860 for

females. The number of steps of men was higher than that of women ($p < .01$). 9.6% of men and 41.5% of women have an average number of daily steps below 6000 steps. 38.5% of males and 13.1% of females had at least 10000 steps recommended by the World Health Organization. When the number of steps in the daily time periods graph was examined, there was no difference between men and women according to the preferences of the students in the most active time period.

SB112

STEP AEROBİK VE DİRENÇ EGZERSİZLERİNİN ORTA YAŞLI KADINLARDA BAZI FİZİKSEL VE FİZYOLOJİK PARAMETRELERE ETKİSİ

[1]BURCU KIVRAK, [1]MURAT TAŞ

[1]MANİSA CELAL BAYAR ÜNİVERSİTESİ,MANİSA

Email : *kivrak.burcu@gmail.com, murattas25@gmail.com*

Amaç:Bu çalışma; düzenli olarak yapılan step-aerobik ve direnç egzersizlerinin sedanter kadınlarda bazı fiziksel uygunluk ve kan parametrelerine olan etkilerinin ortaya konulması ve literatüre katkı sağlaması amacıyla yapılmıştır.

Gereç ve Yöntem:Araştırmaya; sedanter 30-65 yaş arası, denek grubu (n=13) ve kontrol grubu (n=11) olan 24 kadın gönüllü katılmıştır. Denek ve kontrol gruplarının; sağ/sol el pençe kuvveti, bacak ve sırt kuvveti, esneklik, dikey sıçrama, vücut ağırlıkları, vücut yağ ve kas miktarı, VKİ, HDL, LDL, trigliserid değerleri ön test ve son test olarak analiz edilmiştir. Grup içi karşılaştırmalarda (ön test-son test) Wilcoxon testi kullanılmıştır. Denek ve kontrol grubu değişkenleri aralarındaki istatistiksel farklılıkları görmek için Mann Whitney U testi kullanılmıştır.

Bulgular:Denek grubunun demografik bilgileri Yaş: 40,61±9,78 yıl, Boy:147,51±44,15 cm'dir. Kontrol grubunun demografik bilgileri ise; Yaş:40,72±12,77 yıl, Boy:158,72±5,46 cm' dir. Karşılaştırma sonuçları incelendiğinde 14 haftalık egzersizin sonunda sırt ve bacak kuvveti, sağ el pençe kuvveti, sol el pençe kuvveti, esneklik, dikey sıçrama, vücut ağırlığı, kas ve yağ miktarı, VKİ, HDL, LDL, trigliserid değerlerinde istatistiksel olarak ($p<0,05$) düzeyinde anlamlı değişiklikler meydana gelmiştir.

Sonuç: 14 hafta, haftada 2 gün düzenli olarak yaptırılan step-aerobik ve direnç egzersizlerinin sağ/sol el pençe kuvveti, bacak ve sırt kuvveti, esneklik, dikey sıçrama, vücut ağırlıkları, vücut yağ ve kas miktarı, VKİ, HDL, LDL, trigliserid üzerinde istatistiki açıdan anlamlı etkisi olduğu tespit edilmiştir.

Anahtar kelimeler: Step aerobik, Direnç egzersizleri, HDL, LDL, Trigliserid.

The Effect of Step Aerobic and Resistance Exercises on Some Physical and Physiological Parameters in Middle Aged Women

Purpose:This study was aimed to determine the effects of regular step-aerobic and resistance exercises on some physical fitness and blood parameters in sedentary women and to contribute to the literature.

Method:24 sedentary female volunteers, ages between 30-65, participated in this study. The experimental group had 13 and the control group had 11 individuals. In both groups; right/left-handgrips, leg and back strengths, flexibility, vertical leap, bodyweights, body fat and muscle amounts, BMI, HDL, LDL, triglyceride values analyzed as pre-test and post-test. In-group comparisons (pre-test and post-test) Wilcoxon test was used. Mann Whitney U test used to see the statistical differences between both group variables.

Result:Demographic data of the experimental group were, for age: 40.61±9.78 years, for height: 147.51±44,.15cm. Demographic data of the control group were; for age: 40.72±12.77 years, for height: 158.72±5.46cm. When the comparison results examined at the end of the 14-week program; Statistically significant changes ($p<0.05$) were observed in the back and leg strengths, right/left-handgrip strengths, flexibility, vertical jump, bodyweight, muscle and fat amounts, BMI, HDL LDL, triglyceride values.

Conclusion:After 14 weeks of Step-aerobics and resistance exercises, there were significant effects on right/left-handgrip strengths, leg and back strengths, flexibility, vertical jump, body weights, body fat and muscle amounts, BMI, HDL, LDL, triglyceride values.

Keywords: Step-aerobics, Resistance exercises, HDL, LDL, Triglyceride

SB117

FARKLI BRANŞLARDA YARIŞAN GENÇ SPORCU VE BU BRANŞLARDAKİ ANTRENÖRLERİN DOPİNGLE MÜCADELE HAKKINDA BİLGİ DÜZEYLERİNİN DEĞERLENDİRİLMESİ (ANKARA İLİ ÖRNEĞİ)

***[1]Ayla Neşe Soykan*, [2]Gülfem Ersöz**

[1]Türkiye Dopingle Mücadele Komisyonu, ANKARA
[2]Ankara Üniversitesi Spor Bilimleri Fakültesi, ANKARA

***Email :** nese.soykan@gmail.com, Gulfem.Ersoz@ankara.edu.tr*

Giriş ve Amaç Geçmiş dönemlerden günümüze performans arttırıcı madde ve yöntemlerin (doping) kullanımı sporun büyük bir sorunu olmaya devam etmekte ve sporun ruhunu olumsuz yönde etkilemektedir. Dopingin kullanımının temel nedenlerine bakıldığında ise bu nedenlerin başında bilgi eksikliği olduğu düşünülmektedir. Bu bağlamda çalışmanın amacı Türkiye'de yasaklı madde ve yöntem kullanımında risk faktörü en yüksek spor dalları olan atletizm, halter ve güreş branşı sporcuları ve söz konusu branşlarda aktif olarak görev yapan antrenörlerin dopingle mücadele hakkındaki bilgi düzeylerini belirlemektir.

Yöntem Çalışma grubu Ankara ilinde ikamet eden 2018 yılı Türkiye Şampiyonalarına katılmış 15-16-17 yaş grubu 178 sporcudan ve 34 antrenörden oluşmuştur. Çalışmada rastgele örnekleme yöntemiyle gönüllü olarak katılan sporcu ve antrenörlerin dopingle mücadele düzeylerinin değerlendirilmesi amacıyla veri toplama aracı olarak "Dopingle Mücadele Hakkında Bilgi Düzeyi Değerlendirme Anketi" kullanılmıştır. Verilerin analizinde betimsel istatistiklere ek olarak Ki-Kare, Mann Whitney U ve Kruskal Wallis H testleri yapılmıştır.

Bulgular ve Sonuç Araştırma sonucunda; halter branşı sporcu ve antrenörlerinin diğer branşlara göre yasaklılar listesi sınıf ve grupları bilgi düzeylerinin daha fazla olduğu, ilaç kullanımı bilgi düzeyi değerlendirmesinde atletizm branşının bilgi düzeylerinin daha yüksek olduğu, dopingle mücadele eğitimine katılan sporcuların yasaklılar listesi ve ilaç kullanımı hakkında daha fazla bilgiye sahip olduğu, doping kontrolüne katılan sporcu ve temsilci olarak doping kontrolünde bulunan antrenörlerin katılmayanlara oranla yasaklılar listesi bilgisinin daha yüksek olduğu %95 güven düzeyinde anlamlı farklılık gösterdiği tespit edilmiştir.

ANKARA PROVINCE EXAMPLE: EVALUATION OF ANTI-DOPING KNOWLEDGE LEVEL OF YOUNG ATHLETES WHO COMPETE IN DIFFERENT BRANCHES AND OF COACHES IN THOSE BRANCHES

Introduction and Purpose Using of performance enhancing substances and methods (doping) has been continuing a controversial problem and it has affected the spirit of the sport from past to present. It can be lack of information when looked at the one of the main reasons of using doping. The objective of this study is to evaluate the anti-doping knowledge level of the branches that are track & field, weightlifting and wrestling categorized as the highest risk factors in terms of using prohibited substances and methods as well as the level of coaches actively working in mentioned branches.

Methods Working group is composed of by 34 Coaches and 178 Athletes in the age group of 15-16-17. 'Survey for making evaluation regarding the knowledge level of anti-doping' is going to be used as a data collection tool by random sampling method in order to evaluate the knowledge level of Athletes and Coaches who voluntarily participate in this study. In addition to descriptive statistics in data analysis, it is going to be made the tests of chi square,Mann Whitney and Kruskal Wallis H.

Findings and Result As a result of the research, the findings are going to listed firstly, Athletes and Coaches from weightlifting have more knowledge level in the sense of prohibited substances and their classes, secondly, Athletes and Coaches from track & field have more knowledge level in the sense of using drugs when compared to other branches, thirdly, the Athletes participating in anti-doping

educations have more information about the prohibited list and using drugs, and lastly, the Coaches participating in doping controls as an athlete and/or representative have more knowledge about prohibited list within a 95 % of confidence level as a significant difference when compared to others who are not a part of the doping controls in any way

SB144

6-11 YAŞ ESKRİM SPORU YAPAN ÇOCUKLARIN RUHSAL UYUM DÜZEYLERİNİN İNCELENMESİ

***[1]Kemal Arda KURT*, [2]Ekrem Levent İLHAN**

[1]Gazi Üniversitesi Eğitim Bilimleri Enstitüsü, ANKARA
[2]Gazi Üniversitesi Spor Bilimleri Fakültesi, ANKARA

***Email :** kemalardakurt@gmail.com, levent-besyo@hotmail.com*

Araştırmanın amacı, 6-11 yaş aralığında eskrim sporu yapan çocukların nevrotik ve davranış sorun boyutları ile bunların bileşkesi olan ruhsal uyum düzeylerini, çocukların ebeveyn ve öğretmenleri aracılığıyla betimlemek ve bu doğrultuda yaş, sporculuk yaşı ve cinsiyet ile ruhsal uyum düzeyleri arasında bir ilişki olup olmadığının yanı sıra değerlendiriciler arasındaki tutarlılığı ortaya koymaktır. Araştırmaya eskrim sporu yapan 42 erkek ve 38 kız çocuk katılmıştır. Araştırmaya katılan sporcuların ruhsal uyum düzeylerini belirlemek amacıyla ebeveyn ve öğretmenlerine kişisel bilgi formu ve Hacettepe Ruhsal Uyum Ölçeği doldurtulmuştur. Verilerin analizi için SPSS paket programı (25.0) kullanılmıştır. Elde edilen veri setine, tanımlayıcı istatistikler, Pearson kolerasyon çarpımı ve Mann Whitney-U analizleri uygulanmıştır. Yapılan analizler sonucunda, spor yaşı ile ruhsal uyum düzeyleri arasında negatif yönde orta düzeyde ilişki olduğu tespit edilmiştir ($p<0,05$). Bununla birlikte ebeveyn ve öğretmen değerlendirmeleri arasında ise anlamlı farklılık olduğu saptanmıştır ($p<0,05$). Elde edilen verilerin, eskrim sporunun çocukların ruhsal uyum düzeylerini etkileme potansiyeli ile ilgili yapılacak olan boylamsal ve deneysel çalışmalara öncülük edeceği düşünülmektedir.

INVESTIGATION OF PSYCHOLOGICAL ADJUSTMENT LEVELS OF FENCING STUDENTS AT AGE 6-11

The aim of research is describe the psychological adjustment levels of fencing students at ages 6-11 through their parents and teachers, determine relationship between age, athletic age, gender and psychological adjustment levels and as well as the consistency between the evaluators. 42 male and 38 female fencing students participated in the study. In order to determine the psychological adjustment level of the participants, a personal information form and Hacettepe Psychological Adjustment Scale filled out by the parents and teachers. SPSS program (25.0) was used for data analysis. Descriptive statistics, Pearson correlation and Mann Whitney-U analysis were applied to the data set. As a result of the analyzes, it was found that there was a negative correlation between sport age and psychological adjustment levels ($p <0.05$). However, there was a significant difference between parent and teacher evaluations ($p <0.05$). It is thought that the data obtained will lead to longitudinal and experimental studies on the potential of fencing sport to affect the psychological adjustment levels of children.

OA156

DÜZENLİ EGZERSİZİN BAĞIŞIKLIK SİSTEMİ ÜZERİNE ETKİLERİNİN DENEY HAYVANLARI MODELİNDE İNCELENMESİ

[1]İbrahim Kubilay TÜRKAY, [2]Emrah ATAY

[1]Süleyman Demirel Üniversitesi Spor Bilimleri Fakültesi/ ISPARTA
[2]Mehmet Akif Ersoy Üniversitesi Spor Bilimleri Fakültesi/ BURDUR

Email : *ibrahimturkay@sdu.edu.tr, emrahatay@mehmetakif.edu.tr*

GİRİŞ ve AMAÇ Bu çalışmanın amacı egzersizin bağışıklık sistemi üzerine etkilerinin deney hayvanları modelinde incelenmesidir. Çalışmada deney hayvanı modeli olarak Ratlar (Sıçan) kullanılmıştır. YÖNTEM Ratlar temelde genç (3-6 aylık) ve yaşlı (12-24 aylık) olmak üzere iki gruptan oluşmaktadır. Bu iki grup Genç Obez Karnitin+Egzersiz Grubu (GOKEG), Genç Obez Egzersiz Grubu (GOEG), Genç Obez Kontrol Grubu (GOKG), Yaşlı Obez Karnitin+Egzersiz Grubu (YOKEG), Yaşlı Obez Egzersiz Grubu (YOEG), Yaşlı Obez Kontrol Grubu (YOKG) olmak üzere 6 gruptan oluşmuştur. Her bir grupta çalışmanın başlangıcında 7'şer rat kullanılmıştır. GOKEG, GOEG, YOKEG ve YOEG 12 hafta boyunca, haftada üç gün yaklaşık 30 dakikalık yüzme egzersizleri yaptırılmıştır. Egzersizin bağışıklık sistemi üzerine etkilerini belirleyebilmek amacı ile bağışıklık sistemi parametrelerinden IL-6, TNF- α'ya bakılmıştır. Ayrıca ratların egzersize bağlı ağırlık değişimlerini belirleyebilmek için ağırlık ölçümleri de yapılmıştır. Tüm gruplarda ölçümler çalışmaya başlamadan 24 saat önce, 45. Gün ve çalışma bittikten 24 saat sonra (Ön ölçüm, ara ölçüm, son ölçüm) alınmıştır. Çalışma verilerini değerlendirmek için "IBM SPPS Statistics 22" paket programı kullanılmıştır. Değişkenlerin normal dağılıma uygunluğu Kolmogorov-Smirnov ve Shapiro-Wilk testleri ile değerlendirilmiştir. Gruplar arası karşılaştırmalar One-Way ANOVA LSD Post Hoc testi ile analiz edilmiştir. Bununla birlikte gruplar arası farkı tespit edebilmek için Paired Sample Test, değişkenler arasındaki ikili karşılaştırmalarda ise Lsd ve Dunnet's T3 testleri kullanılmıştır.

BULGULAR ve SONUÇ Sonuç olarak, genç obez ve yaşlı obez ratlara uygulanan üç aylık düzenli egzersizin ve egzersiz+L-Carnitine'in hem genç grupta hem yaşlı grupta grupların kendi içerisinde ve ayrıca gruplar arasında kilo değişkenine yönelik anlamlı farklılıklar tespit edilmiştir. Uygulanan düzenli egzersiz ve düzenli egzersiz+L-Carnitine hem genç obez ratlarda hem de yaşlı obez ratlarda kilo vermeye destek olduğu analizler le tespit edilmiştir. Ayrıca düzenli egzersiz ve düzenli egzersiz+L-Carnitine bağışıklık sistemi proteinleri IL-6 ve TNF- α üzerinde de rakamsal değerler olarak artışlar sağlamış ancak istatistiksel açıdan anlamlı bir faklılık yaratmamıştır.

Anahtar Kelimeler: Bağışıklık sistemi, Deney hayvanı, Düzenli egzersiz, Etki

SB174

ADÖLESAN DÖNEMDEKİ KIZ ÇOCUKLARININ YORGUNLUK VE DEPRESYON DÜZEYLERİNİN İNCELENMESİ

***[1]Özgün Kaya Kara*, [1]Hasan Atacan Tonak, [2]Koray Kara**

[1]Akdeniz Üniversitesi, Sağlık Bilimleri Fakültesi, Fizyoterapi Ve Rehabilitasyon Bölümü, ANTALYA
[2]Sağlık Bilimleri Üniversitesi, Antalya Eğitim Ve Araştırma Hastanesi, Çocuk Ve Ergen Ruh Sağlığı Ve Hastalıkları Bölümü, ANTALYA

***Email :** ozgun_kaya@yahoo.com, atacantonak@akdeniz.edu.tr, drkrykr@yahoo.com*

Giriş ve Amaç: Adölesan çağdaki fiziksel aktivite düzeyi ve sağlık durumunun, kız çocuklarının yorgunluk ve depresyon düzeylerinde etkili olduğu bilinmektedir. Yorgunluk, bir kasın bir aktiviteyi gerçekleştirmek için beklenen kuvveti devam ettirmesindeki başarısızlık olarak tanımlanır. Depresyon ve stres, günlük yaşam aktivitelerinde yorgunluğa yol açmaktadır. Bu bilgiler ışığında, çalışmamız; 13-18 yaşları arasındaki kız çocuklarının yorgunluk ve depresyon düzeylerini arasındaki ilişkiyi incelemektir. Yöntem: Çalışmamıza 13-18 yaş arasındaki 58 sağlıklı kız çocuğu (ortalama yaş: 14,77±1,66 yıl) dahil edildi. Yorgunluğun değerlendirilmesi amacıyla Yorgunluk Değerlendirme Ölçeği (YDÖ), depresyon düzeylerinin değerlendirilmesi için Beck Depresyon Ölçeği (BDÖ) kullanıldı. Katılımcıların yorgunluk ve depresyon düzeyleri arasındaki ilişki Spearman Korelasyon Analizi ile incelendi. İstatistiksel anlamlılık düzeyi p<0,05 olarak kabul edildi. Bulgular: Katılımcıların 30'u (%51,7) ortaokul öğrencisi, 28'i (%48,3) lise öğrencisiydi. Çocukların vücut kitle indeksi ortalaması 20,06±1,34 kg/m2 idi. YDÖ toplam puan ortalaması 22,51±5,83 idi. YDÖ toplam puanına göre 22 (%37,9) normal değerlerde, 33'ü (%56,9) anlamlı düzeyde yorgun ve 3'ü (%5,2) yüksek yorgunluk düzeyine sahipti. BDÖ toplam puan ortalaması 15,65±7,01 idi. YDÖ toplam puanı ile BDÖ toplam puanı arasında orta düzeyde pozitif yönde anlamlı bir ilişki tespit edildi (r=,398 ; p<0,05). Sonuç: Sonuçlarımız, 13-18 yaşları arasındaki kız çocuklarının yorgunluk düzeyleri arttıkça depresyon düzeylerinin arttığını göstermektedir. Adölesan dönemdeki kız çocukları, depresyon ve yorgunluk seviyelerini azaltmaya yönelik uygun fiziksel aktivite programlarına yönlendirilmelilerdir.

Investigation of Depression and Fatigue levels of Girls in Adolescent Period

Background and Aim: It is known that physical activity level and health statue in adolescent period effect the fatigue and depression level of girls. Fatigue is inability of muscle to maintenance the expected strength for achieving the activity. Depression and stress are caused to fatigue in daily living activities. In light of this information, this study was aimed to investigate the relationship between depression and fatigue level in girls at aged 13-18 years. Method: Fifth-eight health girls aged at 13-18 years (mean aged: 14.77±1.66 years) were included in this study. Fatigue Assessment Scale (FAS) was used to evaluate fatigue and Beck Depression Scale (BDS) was used to determine depression level. The relationship between depression and fatigue level of participants was investigated with Spearman Correlation analysis. The statistical significant level was accepted at p<0.05. Results: The 30 (51.7%) participants were student in secondary school and 28 (48.3%) were in high school. The mean body mass index was 20.06±1.34 kg/m2. The mean score of FAS was 22.51±5.83. Based on total score of FAS, 22 (37.9%) participants were in normal values, 33 (56.9%) were in significant level fatigue and 3 (5.2%) were high level of fatigue. The mean total score of BDS was 15.65±7.01. There was moderate positive correlation between total score of BDS and FAS (r=.398 ; p<0.05). Conclusion: Our results showed that the fatigue level in girls at aged 13-18 years were increased with raising depression level. Girls in adolescent period should be recommended the appropriate physical activity programs to decrease depression and fatigue levels.

SB186

LİSE ÖĞRENCİLERİNDE FİZİKSEL AKTİVİTE VE ÖĞRENCİ MEMNUNİYET DÜZEYLERİNİN İNCELENMESİ

***[1]Hasan Atacan Tonak*, [1]Özgün Kaya Kara, [2]Koray Kara**

[1]Akdeniz Üniversitesi, Sağlık Bilimleri Fakültesi, Fizyoterapi Ve Rehabilitasyon Bölümü, ANTALYA
[2]Sağlık Bilimleri Üniversitesi, Antalya Eğitim Ve Araştırma Hastanesi, Çocuk Ve Ergen Ruh Sağlığı Ve Hastalıkları Bölümü, ANTALYA

***Email :** atacantonak@akdeniz.edu.tr, ozgun_kaya@yahoo.com, drkrykr@yahoo.com*

Giriş ve Amaç: Adölesanlarda fiziksel aktivitenin, kas-iskelet sistemi, kardiyovasküler sistem, nöromusküler sistem ve depresyon, anksiyete ve yaşam memnuniyeti gibi psikososyal gelişim üzerine etkileri birçok çalışma ile kanıtlanmıştır. Bu bilgiler ışığında, çalışmamızın amacı; lise eğitimine devam eden adölesanların fiziksel aktivite ve öğrenci memnuniyet düzeyleri arasındaki ilişkiyi araştırmaktır.

Yöntem: Çalışmamıza, 15-18 yaş arasında 64 sağlıklı lise öğrencisi (ortalama yaş: 16,09±1,06) dahil edildi. Fiziksel aktivite düzeyinin belirlenmesi amacıyla Uluslararası Fiziksel Aktivite Anketi-Kısa Form (UFAA-Kısa Form), öğrencilerin memnuniyet düzeylerinin değerlendirilmesi için Çok Boyutlu Öğrenci Yaşam Doyumu Ölçeği (ÇÖYDÖ) kullanıldı. Katılımcıların fiziksel aktivite ve öğrenci memnuniyet düzeyleri arasındaki ilişkiyi incelemek amacıyla Spearman Korelasyon Analizi kullanıldı. İstatistiksel anlamlılık düzeyi $p<0,05$ olarak kabul edildi.

Bulgular: Çalışmamıza katılan adölesanların 33'ü (%51,6) kız, 31'i (%48,4) erkekti. Katılımcıların vücut kitle indeksi 20,23±1,40 kg/m2 idi. UFAA-Kısa Form toplam puan ortalaması 4817,39±3547,82 MET-dk/hafta idi. ÇÖYDÖ toplam puan ortalaması 103,21±14,70 idi. UFAA- Kısa Form toplam puanı ile ÇÖYDÖ toplam puanı arasında istatistiksel olarak güçlü düzeyde pozitif yönde anlamlı bir ilişki tespit edildi ($r=,674$; $p<0,05$).

Sonuç: Sonuçlarımız, lise öğrencilerinde fiziksel aktivite düzeyleri arttıkça öğrenci memnuniyet düzeylerinin arttığını göstermektedir. Bu dönemdeki öğrencilerin memnuniyet düzeylerini arttırabilmek için kişiye özel fiziksel aktivite programlarına yönlendirmeler yapılmalıdır.

Investigation of Physical Activity and Students Satisfaction Levels in High School Students

Background and Aim: Many studies were proved that low level of physical activity affected the musculoskeletal system, cardiovascular system, and neuromuscular system and caused by depression, anxiety and poor life satisfaction. Based on these findings, this study was aimed to investigate the relationship between physical activity level and students' satisfaction level in adolescent children continued their education at high school.

Method: Sixty-four high school students aged at 15-18 years (mean aged: 16.09±1.06 years) were included in this study. International Physical Activity Questionnaire-Short Form (IPAQ-SF) was used to evaluate physical activity level and Multidimensional Student's Life Satisfaction Scale (MSLSS) was used to assess the satisfaction level. The relationship between physical activity and student satisfaction level of participants was investigated with Spearman Correlation analysis. The statistical significant level was accepted at $p<0.05$.

Results: The 33 (51.6%) adolescents were girls and 31 (48.4%) were boy. The mean body mass index was 20.23±1.4 kg/m2. The mean score of IPAQ-SF was 4817.39±3547.82 MET-s/wk. The mean total score of MSLSS was 103.21±14.70. There was strong positive correlation between total score of IPAQ-SF and MSLSS (r=.674 ; $p<0.05$).

Conclusion: Our results showed that the physical activity level in high school students at aged 15-18 years were increased with raising student satisfaction level. Girls in adolescent period should be recommended the appropriate physical activity programs to decrease depression and fatigue levels. To improve the student satisfaction level, specific physical activity programs for adolescents should be recommended

SB188

ÜLKEMİZ ELİT SPORCULARINDA AĞIZ DİŞ SAĞLIĞININ SPORTİF PERFORMANSA İLE İLİŞKİSİ

***[1]Osman Hamamcılar*, [1]Tuğba Kocahan, [1]Adnan Hasanoğlu**

[1]Gençlik Ve Spor Bakanlığı Spor Hizmetleri Genel Müdürlüğü Sağlık İşleri Dairesi Başkanlığı

***Email :** osman.hamamcilar@sgm.gov.tr, tugba.kocahan@sgm.gov.tr, adnan.hasanoglu@sgm.gov.tr*

Genel sağlığın bir parçası olan ağız diş sağlığının sportif performans ile olan ilişkisi ise kısıtlı çalışmalar ile açıklanmaya çalışılmıştır. İyi bir performans için sadece genel ve spesifik antrenmanın yeterli olmadığı, vücudun diğer bölgelerine ait karakteristik özelliklerin etkisinin de olacağı düşünülmektedir. Bu çalışmanın amacı, kötü ağız-diş sağlığının sportif performans ile olan ilişkisini ortaya koymaktır. Sporcuların bitirilen klinik muayeneleri sonrasında, yüz yüze anket değerlendirilmesi yapıldı. Sporcuların kötü ağız-diş sağlığı nedeniyle sportif ve günlük yaşamlarındaki performans durumları değerlendirildi. Kötü ağız-diş sağlığı nedeniyle 706 sporcudan 147'si (%20,8) sportif performansının, 282'si de (%40) günlük yaşam kalitesinin düştüğünü bildirdi. Erkek sporcuların 104'ü, (%22,4) kadın sporcuların ise 43'ü (%17,8) sportif performanslarının olumsuz etkilendiğini bildirdi. Ayrıca yine erkek sporcuların 186'sı (%40) ve kadın sporcuların 96'sı (%39,7) günlük yaşam kalitelerinin bozulduğunu ifade etti. Hem sportif performans hem de günlük yaşam kalitesi olumsuz etkilenen sporcu sayısı 121 (%17,1) olarak belirlendi. Sporcuların her iki durum için verdikleri cevabın istatistiksel olarak anlamlılık göstermediği görüldü (p>0,05). Sporcuların verdikleri cevaplar cinsiyete göre değerlendirildiğinde; kötü ağız ve diş sağlığı nedeniyle performanslarının olumsuz etkilendiğini erkek sporcular kadınlara göre daha yüksek yüzde oranla belirttiler. Kötü ağız ve diş sağlığı sporcu sağlığı ile direk bağlantılı olabildiği gibi sportif performans ile de direk bağlantılı olabilmektedir. Ancak sportif performans ve ağız diş sağlığı arasındaki var olan doğrusal ilişkinin detaylandırılması için yeni ve farklı çalışmalara ihtiyaç vardır.

Anahtar Kelimeler: Sporcu, Sportif Performans, Ağız ve Diş Sağlığı

THE RELATIONSHIP OF ORAL DENTAL HEALTH AND SPORTS PERFORMANCE IN ELITE ATHLETES

Dental health, which is part of general health, is explained by limited studies on the relationship between sports performance and dental health. For good performance, it is thought that not only general and specific training is sufficient, but also the effect of characteristic features belonging to other parts of the body. The aim of this study is to determine the relationship between poor oral health and sporting performance. Material and Method: After the completed clinical examinations of athletes, face to face questionnaires were evaluated. Athletes poor oral health due to sports and performance situations in their daily lives were evaluated. Because of poor oral health 706 athletes 147 (20.8%) sports performance, 282 (40%) daily life quality decreased reported. 104 of male athletes, (22.4%) female athletes 43 (17.8%) reported that their sports performance was negatively affected. In addition, 186 of male athletes (40%) and 96 of female athletes (39.7%) stated that their daily life quality is deteriorating. The number of athletes affected by both sports performance and daily life quality was 121 (17.1%). The response of athletes to both situations showed no statistically significant (p>0.05). Results: When the answers given by athletes are evaluated according to gender, male athletes stated that their performance was negatively affected by poor oral and dental health compared to women. Poor mouth and dental health can be directly linked to sports health as well as directly related to sporting performance. However, new and different studies are needed to refine the existing linear relationship between sporting performance and dental health.

Key Words: Athlete, Sports Performance, Oral and Dental Health

SB190

8.SINIF ÖĞRENCİLERİNİN FİZİKSEL AKTİVİTE DÜZEYLERİ İLE DUYGU KONTROL DURUMLARI ARASINDAKİ İLİŞKİNİN İNCELENMESİ.

[1]Leman ELMAS, [2]Ali Rıza ATICI, [3]Selman ORHAN, [3]Mustafa Kayıhan ERBAŞ

[1]Ereğli Gençlik Ve Spor İlçe Müdürlüğü, KONYA
[2]Aksaray Üniversitesi Spor Bilimleri Fakültesi, AKSARAY
[3]Aksaray Üniversitesi Spor Bilimleri Fakültesi,AKSARAY

Email : *lemanelmas42@gmail.com, xxa-exx@hotmail.com, pskselman@gmail.com, kayihan.sbf@gmail.com*

8.sınıf öğrencilerinin fiziksel aktivite düzeyleri ile duygu kontrol durumları arasındaki ilişkinin incelenmesi.

ÖZET Giriş ve Amaç: Çocukların fiziksel aktivite düzeylerinin belirlenmesinin yanında, fiziksel aktivitenin kazanımları ve neden gerekli olduğu konusunun da ortaya konulmasının gerekliliği birçok çalışmada vurgulanmıştır. Buradan hareketle bu çalışmanın amacı; 8.sınıf öğrencilerinin fiziksel aktivite düzeyleri ile duygu kontrol durumları arasındaki ilişkinin farklı değişkenler (cinsiyet, aktif spora katılım durumu, gelir düzeyi) açısından incelenmesidir. Yöntem: Araştırmada, ilişkisel tarama modeli kullanılmıştır. Araştırma grubunu; farklı okullarda öğrenim gören 196'sı kadın (%52.8) ve 175'i erkek (%47.2) olmak üzere toplam 371 sekizinci sınıf öğrencisi (Myaş= 14.466 ± 0.57027) katılmıştır. Veri toplama aracı olarak; (a) Kişisel Bilgi Formu, (b) Çocuklar için Fiziksel Aktivite Ölçeği ve (c) Courtauld Duygu Kontrol Ölçeği kullanılmıştır. Verilerin analizinde betimsel istatistiklerin yanında, bağımsız gruplarda aritmetik ortalamalar arası farka ait t-testi, tek yönlü varyans analizi ve ilişki yönü ve düzeyini belirlemek üzere korelasyon analizi tekniğinden yararlanılmıştır. Bulgular: Analizler sonucunda, cinsiyet ve aktif spora katılım durumu açısından fiziksel aktivite düzeyleri arasında anlamlı farklar görülmüş, duygu kontrol düzeyleri açısından anlamlı farklılığa rastlanmamıştır. Bunun yanında gelir düzeyi açısından fiziksel aktivite düzeyleri ve duygu kontrol düzeylerinde anlamlı farklılığa rastlanmamıştır. Yapılan korelasyon analizi sonucunda, fiziksel aktivite düzeyleri ile duygu kontrol düzeyleri arasında ilişkiye rastlanmamıştır. Sonuç: Sonuç olarak, çocukların fiziksel aktiviteye katılım düzeylerinin duygu kontrol durumları ile doğrudan ilişkisinin bulunmadığı, ancak cinsiyet ve aktif spora katılımın fiziksel aktivite düzeylerinin artışında önemli birer değişken olduğu sonucuna varılmıştır.

Anahtar Kelimeler: Fiziksel Aktivite, Duygu Kontrol, Ortaokul Öğrencileri.

Examination of the relationship between physical activity levels and emotion control status of 8th grade students.

Examination of the relationship between physical activity levels and emotion control status of 8th grade students.

Abstract

Introduction and Objective: In addition to determining the physical activity levels of children, it is emphasized in many studies that it is necessary to reveal the gains of physical activity and why it is necessary. The aim of this study is to investigate the relationship between physical activity levels and emotion control status of 8th grade students in terms of different variables (gender, participation in active sports, income level). Method: In the research, relational survey model was used. Research group; A total of 371 eighth grade students (Myaş = 14.466 ± 0.57027), 196 women (52.8%) and 175 men (47.2%), attended different schools. As a data collection tool; (a) Personal Information Form, (b) Physical Activity Scale for Children and (c) Courtauld Emotion Control Scale were used.In addition to descriptive statistics, t-test, one- way analysis of variance, and correlation analysis technique were used to determine the relationship direction and level in independent groups. Results: As a result of the analyzes, significant differences were found between

physical activity levels in terms of gender and active sports participation, and no significant difference was found in terms of emotion control levels. In addition, there was no significant difference in physical activity and emotion control levels in terms of income level. As a result of correlation analysis, no relationship was found between physical activity levels and emotion control levels. Conclusion: As a result, it was concluded that the level of participation of children in physical activity is not directly related to emotion control status, but gender and active sport participation are important variables in increasing physical activity levels.

Keywords: Physical Activity, Emotion Control, Secondary School Students.

SB197

ÜNİVERSİTE ÖĞRENCİLERİNİN FİZİKSEL AKTİVİTE DÜZEYLERİ İLE PSİKOLOJİK İYİ OLUŞ DURUMLARI ARASINDAKİ İLİŞKİNİN İNCELENMESİ

***[1]Leman ELMAS*, [2]Metin YÜCEANT, [3]Hüseyin ÜNLÜ, [4]Ziya BAHADIR**

[1]Ereğli Gençlik Ve Spor İlçe Müdürlüğü, KONYA
[2]Aksaray Üniversitesi Spor Bilimleri Fakültesi, AKSARAY
[3]Aksaray Üniversitesi Spor Bilimleri Fakültesi,AKSARAY
[4]Erciyes Üniversitesi Spor Bilimleri Fakültesi, KAYSERİ

***Email :** lemanelmas42@gmail.com, metinyuceant@hotmail.com, huseyinunlu68@gmail.com, zbahadir@erciyes.edu.tr*

Üniversite öğrencilerinin fiziksel aktivite düzeyleri ile psikolojik iyi oluş durumları arasındaki ilişkinin incelenmesi

ÖZET

Bu çalışmanın amacı; üniversite öğrencilerinin fiziksel aktivite düzeyleri ile psikolojik iyi oluş durumlarını incelemek ve aralarındaki ilişkiyi tespit etmektir. Araştırma grubunu üniversitelerin farklı bölümlerinde öğrenim gören 235(%56,4)'i kadın ve 182(%43,6)'si erkek olmak üzere toplam 417 öğrenci oluşturmuştur. Veri toplama aracı olarak ''Uluslararası Fiziksel Aktivite Anketi (IPAQ)'' ve "Psikolojik İyi Oluş Ölçeği" kısa formu kullanılmıştır. Verilerin analizinde; öğrencilerin fiziksel aktivite ve psikolojik iyi oluş düzeylerinin saptanmasında aritmetik ortalama ve standart sapma tekniklerinden yararlanılmıştır. Öğrencilerin fiziksel aktivite ile psikolojik iyi oluş düzeyleri arasındaki ilişkiyi tespit etmek amacıyla spearman korelasyon kat sayısı analizi tekniği kullanılmıştır. Araştırmada elde edilen sonuçlara göre; öğrencilerin fiziksel aktiviteye katılım ve psikolojik iyi oluş düzeylerinin yüksek olduğu görülmüştür. Ayrıca fiziksel aktivite ile psikolojik iyi oluş durumları arasında pozitif yönlü anlamlı bir ilişki tespit edilmiştir.

Anahtar Kelimeler: Üniversite Öğrencileri, Fiziksel Aktivite, Psikolojik İyi Oluş.

INVESTIGATION OF THE RELATIONSHIP BETWEEN PHYSICAL ACTIVITY AND PSYCHOLOGICAL WELL-BEING LEVELS OF UNIVERSITY STUDENTS

Investıgatıon of the relatıonshıp between physıcal actıvıty and psychologıcal well-beıng levels of unıversıty students

ABSTRACT

The aim of this study is to investigate the physical activity levels and psychological well-being of university students and to determine the relationship between them. The sample of the study consisted of 417 students 235(56.4%) female and 182(43.6%) male in different departments of the universities. As a data collection tool; "International Physical Activity Questionnaire (IPAQ)" and "Psychological Well- Being Scale" short form were used. In the analysis of the data; arithmetic mean and standard deviation techniques were used to determine physical activity and psychological well-being levels of students. Spearman correlation coefficient analysis technique was used to determine the relationship between physical activity and psychological well-being of the students. According to the results obtained in the research; students' participation in physical activity and psychological well-being levels were found to be high. In addition, a positive correlation was found between physical activity and psychological well-being. Keywords: University Students, Physical Activity, Psychological Well-Being.

SB208

DEMANS HASTALARINDA 12 HAFTALIK PİLATES EĞİTİMİNİN BİLİŞSEL SÜRECE ETKİSİ

[1]SEDA ÇAĞLAR, [2]ERKUT TUTKUN

[1]HİTİT ÜNİVERSİTESİ SPOR BİLİMLERİ FAKÜLTESİ, ÇORUM
[2]ULUDAĞ ÜNİVERSİTESİ SPOR BİLİMLERİ FAKÜLTESİ ,BURSA

Email : *seda-357@hotmail.com, erkuttutkun@gmail.com*

Amaç: Bu çalışmanın amacı hafif demans hastası kadınlara uygulanan, 12 haftalık pilates eğitimin (mat, esneklik, pilates band) bilişsel süreçler üzerinde etkisi olup olmadığı ortaya koymaktır.

Yöntem: Araştırmamıza günlük fiziksel aktiviteleri dışından her hangi bir aktivitesi olmayan Trabzon ve Bursa huzurevlerinde en az 1 yıldır bulunan 26 hafif demans hastası kadın yer almıştır. 65 (yıl) yaş üstü 26 hafif demans kadın olgu n=13 deney, n=13 kontrol grubuna ayrıldıktan sonra 12 hafta boyunca, haftada 3 gün, 30-45 dakika arasında süre ile pilates eğitimi (pilates bandı, nefes egzersizleri ve mat egzersizleri ile kuvvet, denge, dayanıklılık ve stretching egzersizlerini içeren) uygulanmıştır. Kontrol grubuna her hangi bir eğitim programı uygulanmadı. Bilişsel süreçler için Standardize Mini Mental Test (SMMT), Stroop Test, olguların fiziksel özelliklerini ölçmek için Tinetti (denge ve yürüme) Testi, boy(cm), vücut ağırlığı(kg), fizyolojik ölçümler nabız (atım/dk), tansiyon(mmHg) ölçümleri alındı.

Bulgular: Bilişsel süreçleri ölçen SMMT deney grubu ön test ölçüm, 19,69±3,43 son test ölçüm 21,38±3,25 p=0,000, kontrol grubu ön test ölçüm 20,08±3,52, son test ölçüm 19,54±2,88, p=0,085 olarak bulunmuştur. Stroop Test deney grubu 1.kart ön test 29,46±11,28(sn), son test 27,83±10,72(sn) p=0,006 2. kart ölçümleri ön test 36,48±13,16(sn), son test 35,12±13,28(sn) p=0,186 olarak saptanmıştır.Kontrol grubu 1.kart ön test 32,96±15,31(sn), son test 35,25±15,26(sn) p=0,239, 2.kart ön test 37,72±16,47(sn) ,son test 39,57±15,35(sn) p=0,530(sn), olarak saptanmıştır. Egzersizin demans hastası kadınlara fiziksel olarak etki edip etmediğini ölçmek için Tinetti (Denge ve Yürüme) testi kullanıldı. Pilates eğitimi uygulanan grubunun ön test Tinetti toplam puanı 17,62±1,61, son test ölçümü 19,23±1,36 p=0,000 saptanmıştır.

Sonuç: 65 yaş üstü hafif demanslı kadın hastalara, 12 hafta boyunca pilates mat eğitimi uygulanmış, deney grubunda bilişsel, fiziksel ve fizyolojik ölçümlerinde anlamlı farklar saptanırken, pilates eğitimi uygulanmayan kontrol grubundaki hastaların ölçümlerinde anlamlı farklara rastlanmamıştır.

Anahtar Kelimeler: Demans, pilates,bilişsel süreç

THE EFFECT OF 12 WEEKS PILATES EDUCATION ON COGNITIVE PROCESS OF PATIENTS WITH DEMENTIA

Purpose: Aim of this study is to claim if there an effect of 12 weeks pilates education on cognitive process on the female patients with mild dementia.

Method:This study there are 26 female patients with mild dementia. They live at least for a year in nursing home Bursa and Trabzon, in which they have no any activities but their daily physical activities. After they are seperated two groups which one of them is n=13 experimental groups and the other one is n=13 control groups, at the age of 65 and over these, 26 female patients with mild dementia is given pilates education (pilates band, breathing exercises, mat exercises, balance, endurance and stretchig) for 12 weeks three days in every other day in a week. These exercises last between 30-45 minutes. No educational program is performed by control group. It is

made for cognitive processes used Standartize Mini Mental Test (SMMT), Stroop Test, for physical features of patients Tinetti Test (balance- walking), height(cm), weight(kg), physiological measures such as pulse (beat/min),blood pressure (mmHg).

Findings:The results of SMMT which measure cognitive process are found as experimental group's pre-test result 19,69±3,43 post test result 21,38±3,25 p=0,000, control group pre-test result 20,08±3,52, post-test 19,54±2,88, p=0,085.In Stroop Test process of experimental groups are found that 1.carte pre test 29,46±11,28(sec), post test 27,83±10,72(sec) p=0,006,In Stroop Test process of control groups are found that 1.cartes pre test 32,96±15,31(sec), post test 35,25±15,26(sec) p=0,239.

Conclusion:As a result after 12 weeks pilates mat education, significant differences (p <0,005) were observed on cognitive, physical and physiological measures of experimental group in which there are 26 female patients with mild dementia at 65 years old and over. The measures of control group which was not given pilates education were not observed signifcant differences.

Keywords: Dementia, Pilates, Cognitive Process

SB213

SPORCULARDA POSTUR BOZUKLUKLARIYLA AYAK ASİMETRİLERİ ARASINDAKİ İLİŞKİNİN DEĞERLENDİRİLMESİ

***[1]Defne ÖCAL KAPLAN*, [2]Ömer ŞENEL**

[1]Kastamonu Üniversitesi Beden Eğitimi Ve Spor Yüksekokulu, KASTAMONU
[2]Gazi Üniversitesi Spor Bilimleri Fakültesi, ANKARA

***Email :** daphneocal@gmail.com, osenel@gazi.edu.tr*

SPORCULARDA POSTUR BOZUKLUKLARIYLA AYAK ASİMETRİLERİ ARASINDAKİ İLİŞKİNİN DEĞERLENDİRİLMESİ

Giriş ve Amaç: Kas, yağ ve kemik dokusunun sportif performansla doğrudan ilişkili olması, ayrıca fiziksel aktiviteye verdiği tepkiler, beden bileşimi çalışmalarını kinantropometrik çalışmaların önceliği yapmıştır. İleri düzeydeki biyomekanik streslerin kemik dokuda artışa neden olduğu bilinmektedir. Sürekli mekanik baskıya maruz kalan kemik dokuda hem şekil hem de mineral yoğunluk farkı oluşur. Özellikle dominant tarafın kullanılmasını gerektiren branşlarda ektremitelerin distal uçları mekanik baskıdan dolayı irileşir ve asimetrik bir yapı oluşur. Tüm bu mekanik stres kemiklerin ve kasların hacim ve şekil olarak değişmelerine, dengenin bozulmasına ve dengeyi sağlayabilmek için vücudun yeniden yapılanmasına neden olmaktadır. Çalışmanın amacı sporcularda mekanik strese bağlı oluşan ayak asimetrisinin denge ve postur parametreleri ile ilişkisinin ortaya konmasıdır. Yöntem: Çalışmaya ortalama 9.6 yıldır spor yapan, yaş ortalamaları 22.9±1.5 yıl olan 23 kadın ve yaş ortalamaları 19.2 yıl olan 29 erkek sporcu gönüllü olarak katılmışlardır. Deneklerin posturleri PostureScreen Mobile® kullanılarak lateralden ve anteriorden çekilen fotoğraflar ile ölçülmüştür. Katılımcıların her iki ayaklarının medial, süperior ve posteriorden çekilen fotoğrafları üzerinde, milimetrik ölçümler yapabilmeyi sağlayan bir yazılımla ayak uzunluğu, ayak genişliği, longitutinal ark açısı ve calcanius eversiyon açısı hesaplanmıştır. Şerit metre kullanılarak ayak bileği çevresi ölçülmüştür. Her deneğin bilateral ayak uzunluk ve açılarının yönel asimetri ve asimetrik sapma yüzdeleri hesaplanmıştır. Veriler SPSS 22 programı kullanılarak Çoklu Regreasyon Analizi ile test edilmiş, anlamlılık düzeyi $p<0.05$ olarak kabul edilmiştir. Bulgular: Sporcularda tüm ölçümlerde sağ-sol ayak asimetrisi mevcuttur. Çoklu regreasyon analizi sonuçlarına göre longutitunal ark ile kalça kayma, kalça tilt, yan diz kayma arasında; Calcanius eversiyon açısı ile omuz kayma yan kalça kayma ölçümleri arasında anlamlı bir ilişki ortaya konmuştur. Sonuç: Sporcularda, yapılan fiziksel aktiviteye bağlı olarak ayaklarda bilateral asimetri oluşmaktadır. Oluşan bu asimetri vücudun denge mekanizmasını bozmakta ve postural kayma ve tiltlere neden olmaktadır. Bu durumun sakatlanma ya da performans düşüklüğüne neden olabilmesi ihtimalleri göz önünde bulundurularak ihtiyaca göre tabanlık, ayakkabı

EVALUATION OF THE RELATIONSHIP BETWEEN FOOT ASYMMETRIES AND POSTURAL DISORDERS IN ATHLETES

Introduction and aim: The fact that muscle, fat and bone tissue are directly related to sporting performance and their responses to physical activity have made body composition studies the priority of kinanthropometric studies. It is known that advanced bio-mechanical stresses cause an increase in bone tissue. Both the shape and the mineral density difference occur in the bone tissue which is subjected to continuous mechanical stress. The distal ends of the extremities become larger due to mechanical stress and an asymmetrical structure is formed, especially in the sports branches that require the dominant side to be used. All of this mechanical stress causes the bones and muscles to change in volume and shape, disturbance of the balance and the restructuring of the body in order to maintain balance. The aim of this study is to determine the relationship of foot asymmetry forming due to mechanical stress in athletes with balance and postural parameters. Method: 23 women with a mean age of 22.9 ± 1.5 years and 29 men with a mean age of 19.2 years, who had an average of 9.6 years of sports experience, participated in the study voluntarily. Postures of the subjects were measured with photographs taken from the lateral and anterior using PostureScreen Mobile®. Foot length, foot width, longitudinal arch angle and calcaneal eversion angle were calculated using a software that enables millimetric measurements on the medial, superior

and posterior photographs of both feet of the participants. The ankle circumference was measured using a tape measure. Directional asymmetry and asymmetric deviation percentages of the bilateral foot lengths and angles of each subject were calculated. The data were analyzed with SPSS 22 program using Multiple Regression Analysis and the significance level was accepted as $p < 0.05$. Findings

SB217

YAŞLILARDA REKREATİF ETKİNLİKLERDEN CORE EGZERSİZ PROGRAMININ BAZI FİZİKSEL UYGUNLUK VE PSİKOLOJİK PARAMETRELER ÜZERİNE ETKİSİ

[1]SONGUL TURHAN, [2]FATMA ARSLAN

[1]Gençlik Ve Spor İl Müdürlüğü
[2]Necmettin Erbakan Üniversitesi / Konya

Email : *songulturhan42@gmail.com, fatmaarslan2003@yahoo.com*

Giriş ve Amaç: Düzenli egzersiz programına katılımın, bireylerin fiziksel uygunluğunu geliştirdiği, beden algılarını olumlu yönde etkilediği ve sağlığın korunmasına ve geliştirilmesine önemli katkı sağlayarak yaşam kalitesini artırdığı bilinmektedir.Bu araştırma, genç yaşlı erkeklerde rekreatif etkinliklerden core egzersiz programının bazı fiziksel özellikleri, vücut kompozisyonuna ilişkin değerlerine, beden-benlik ilişkisi ve yaşam kalitesine etkisini ortaya koymak amacıyla gerçekleştirilmiştir.

Yöntem: Araştırmaya yaş ortalaması 54.14±5.33 yıl olan deney (n=14) ve 52.80±4.54 yıl olan kontrol (n=10) grubu olmak üzere totalde 24 genç yaşlı birey birey katılmıştır. Araştırmada sekiz hafta boyunca, haftada üç gün ve günde bir saat olmak üzere core egzersiz programı uygulanmıştır. Araştırmada bel-kalça çevresi, esneklik, dakika şınav ve mekik testi, vücut yağ yüzdesine ve Yaşam Kalitesi Yaşlı Modülü ile 'Çok Yönlü Beden-Benlik İlişkileri Ölçeğine dair veriler egzersiz programı öncesinde ve sonrasında elde edilmiştir.

Bulgular: Araştırma bulgularında, çalışmada uygulanan 8 haftalık core egzersiz programının deney grubundaki katılımcıların fiziksel ve vücut kompozisyonu ön-son test ortalamaları arasında istatistiksel olarak anlamlı fark olduğu tespit edilmiştir ($p<0,05$). Ortaöğretim düzeyinde eğitim almış olan katılımcıların beden benlik ölçeğinin üç alt boyutunda anlamlı fark bulunurken; lise düzeyindeki katılımcıların ise altı alt boyutta istatistiksel olarak anlamlı farklılık tespit edilmiştir ($p <0.05$).Yaşam kalitesi ölçeği bulgularına göre gelir düzeyi 3000 TL üzerinde olan ve lise eğitim düzeyindeki deney grubundaki katılımcıların sadece "sosyal katılım" alt boyutunda istatistiksel olarak anlamlı fark bulunmuştur ($p<0,05$).

Sonuç: Sonuç olarak; yaşlılarda core egzersiz programının bireyin bedeninde pozitif düzeyde etkileşime neden olduğu ve fiziksel değişikliklere bağlı olarak beden benlik algısının olumlu olması, yaşlılıkta fiziksel aktivitenin yaşam kalitesine pozitif etkisi olduğu belirlenmiştir.

THE EFFECT OF CORE EXERCISE PROGRAM ON SOME PHYSICAL FITNESS AND PSYCHOLOGICAL PARAMETERS FROM RECREATIONAL ACTIVITIES IN THE ELDERLY

Introduction and Objective: It is known that participation in regular exercise program improves the physical fitness of individuals, positively affects body perceptions and increases the quality of life by making a significant contribution to the protection and improvement of health.The aim of this study was to determine the effects of core exercise program on physical characteristics, values of body composition, body-self relationship and quality of life in young elderly men.

Method:Experimental group (n = 14) with a mean age of 54.14 ± 5.33 years and the control group (n = 10), with a mean age of 52.80 ± 4.54 years participated in the study. The core exercise program was applied for eight weeks, three days a week and one hour a day. In this study, data on body conposition and Quality of Life Elderly Module and the multidimensional body-self-relationship scale were obtained before and after the exercise program.

Results: it was found that there was a statistically significant difference between physical and body composition pre-posttest averages of the 8- week core exercise program in the experimental group ($p < 0.05$).There was a significant difference in the three sub-dimensions of the body self-scale of the participants who were educated at secondary level; A statistically significant difference was found in six sub- dimensions of high school participants ($p < 0.05$).According to the findings of the quality of life was found to be statistically significant only the “social participation” subscale at the participants with income level above 3000 TL in the high school education group ($p < 0.05$).

Conclusion:As a result; it is determined that core exercise program causes positive interaction in the body of the individual and physical self-perception is positive due to physical changes and physical activity has a positive effect on quality of life in elderly

SB254

12 YAŞ ÇOCUKLARDA YÜRÜYÜŞ EGZERSİZİNİN KAN YAĞLARI ÜZERİNE ETKİSİNİN İNCELENMESİ

[1]NESLİHAN ÖZCAN, [2]Ebru ÇETİN

[1]Karabük Üniversitesi Hasan Doğan Beden Eğitimi Ve Spor Yüksekokulu, KARABÜK
[2]Gazi Üniversitesi Spor Bilimleri Fakültesi, ANKARA

Email : *neslihanozcan22@gmail.com, cetinebruu@gmail.com*

Amaç: Bu çalışmanın amacı, 12 yaş çocuklarda yürüyüş egzersizinin kan yağları üzerine etkisinin değerlendirilmesidir. Gereç ve Yöntem: Çalışmaya yaşları 12 olan, Yürüyüş Grubu (YG, n:20) ve Kontrol grubu (KG, n:13) olmak üzere toplam 33 çocuk gönüllü olarak katılmıştır. Deney grubu, 12 hafta boyunca haftada 3 gün, 30 dakikalık yürüyüş egzersizi yaparken kontrol grubu herhangi bir egzersiz yapmamıştır. Çocukların fiziksel özellikleri; boy uzunluğu, vücut ağırlığı, vücut yağ yüzdesi (VYY) ve kan değerleri; Trigliserid, total kolesterol, HDL kolesterol, LDL kolesterol değerleri ön-test son-test şeklinde ölçüldü. Bulgular: Veriler istatiksel olarak SPSS 23 programında değerlendirilerek, grup içi ön test ve son test ilişkisinin tespitinde Wilcoxon testi uygulandı ve iki grup arasındaki farkın tespitinde, Mann Whitney U testi uygulandı. Anlamlılık düzeyi $p<0.05$ olarak seçildi. Yapılan değerlendirmede, total kolesterol ve LDL kolesterol değerlerinde iki grup arasında istatiksel açıdan anlamlı bir fark bulunmazken, vücut yağ yüzdesi, trigliserid, HDL kolesterol değerlerinde iki grup arasında istatiksel açıdan anlamlı bir fark tespit edilmiştir ($p<0.05$). Sonuç: 12 yaş grubundaki çocuklarda uygulanan yürüyüş egzersizinin kan yağları üzerinde anlamlı bir düşüşe sebep olduğu söylenebilir.

INVESTIGATION OF THE EFFECT OF WALKING EXERCISE ON BLOOD FAT IN CHILDREN 12 YEARS OLD

Purpose: The aim of this study was to evaluate the effect of walking exercise on blood fat in children aged 12 years. Materials and Methods: A total of 33 children (12 years old, Walking Group (WG, n: 20) and Control group (CG, n: 13) participated in the study voluntarily. The experimental group performed a 30-minute walk exercise 3 days a week for 12 weeks, while the control group did not exercise. Physical characteristics of children; height, body weight, body fat percentage (BFP) and blood values; Triglyceride, total cholesterol, HDL cholesterol, LDL cholesterol levels were measured. Results: The data were evaluated statistically in SPSS 23 program, Wilcoxon test was used to determine the pre-test and post-test relationship between the groups and Mann Whitney U test was used to determine the difference between the two groups. The level of significance was set at $p <0.05$. There was no statistically significant difference between the two groups in total cholesterol and LDL cholesterol levels, but there was a statistically significant difference in body fat percentage, triglyceride and HDL cholesterol levels between the two groups ($p <0.05$). Conclusion: It can be said that walking exercise in children aged 12 years causes a significant decrease in blood fat

SB261

FİZİKSEL AKTİVİTE AMAÇLI AKILLI TELEFON UYGULAMASI KULLANIM TERCİHLERİNİ ETKİLEYEN FAKTÖRLER ÜZERİNE BİR ANALİZ: MULTINOMIAL LOGIT MODEL

***[1]Birgül Arslanoğlu*, [2]Birgül Arslanoğlu, [2] osman Doğukan Kefeli, [3]H. Onur tezcan**

[1]İstanbul Teknik Üniversitesi
[2]İstanbul Teknik Üniversitesi, Fen-Edebiyat Fakültesi
[3]İstanbul Teknik Üniversitesi, İnşaat Fakültesi

Email : *demirkolb@itu.edu.tr*

Giriş ve Amaç: Hareketsiz yaşam ve fiziksel aktivite yetersizliği günümüzde ciddi problemlere sebebiyet veren önlenmesi gereken bir halk sağlığı sorunudur. Birçok ülkede fiziksel aktivite yetersizliğine bağlı olarak obezite, çeşitli kanser formları, kardiyovasküler hastalıklar, diyabet ve diğer kronik hastalıklar artmaktadır[1]. Bu hastalıkların azaltılmasında ve insanların sağlığının korunmasında fiziksel aktiviteyi artırma ve obeziteyi azaltmanın etkili yollarını belirlemeye çalışılmaktadırlar. Zaman ve gerekli ortam yetersizliğinden dolayı egzersiz için yeterli süre ayıramayan insanların mevcut cep telefonları ile akıllı telefon uygulamalarını kullanarak basit fiziksel hareketleri yapmalarını teşvik etmek üzere birçok çalışma mevcuttur [2]. Bu çalışma, Multinomial Logit modelini(MLM) kullanarak "akıllı cep telefonu fiziksel aktivite uygulamaları" kullanım tercihlerini etkileyen faktörleri analiz etmeyi amaçlamaktadır.

Yöntem: Bu çalışmaya 18-25 yaş aralığındaki İstanbul Teknik Üniversitesinde eğitim gören 329 öğrenci dâhil edilmiştir. Akıllı cep telefon kullanımı ve fiziksel aktivite hakkındaki bu çalışma anket yöntemi ile Multinomial logit modeli kullanılarak analiz edilmiştir.

Bulgular : Multinomial logit modeli kullanılarak gerçekleştirilen analizler, üniversite öğrencilerinin cinsiyet, antropometrik özellikleri, fiziksel aktivite durumları, haftalık boş zaman süresi ve boş zamanı değerlendirme gibi değişkenlerin fiziksel aktivite amaçlı akıllı cep telefon uygulamaları kullanımını üzerinde ne derece etkiye sahip olduğunu ortaya koymuştur.

Sonuç: Düzenli fiziksel aktivite yapanların fiziksel aktivite amaçlı akıllı cep telefon uygulamalarına olan ilgisinin arttığı bulunmuştur.

Anahtar Kelimeler: Multinomial logit model, Fiziksel Aktivite, akıllı telefon uygulamaları, Üniversite öğrencisi

Referanslar: [1] Luana C. Morais, Ana Paula R. Rocha, Bruna C. Turi-Lynch, Izabela S. Ferro, Kelly A.K. Koyama, Monique Y.C. Araújo, Jamile S. Codogno, , Diabetes & Metabolic Syndrome: Clinical Research & Reviews, Volume 13, Issue 2, 2019,Pages 1375-1379.

[2] Romeo A, Edney S, Plotnikoff R, Curtis R, Ryan J, Sanders I, Crozier A, Maher C, Can Smartphone Apps Increase Physical Activity? Systematic Review and Meta-Analysis, JMed Internet Res 2019;21(3):e12053.

An Analysis on Factors Affecting Smart Phone Application Usage Preferences for Physical Activity via Multinomial Logit Model

Introduction: Motionless life and lack of physical activity is a serious public health problem that needs to be prevented, causing serious problems nowadays. In many countries; obesity, various forms of cancer, cardiovascular diseases, diabetes and other chronic diseases are increasing due to lack of physical activity [1]. Efforts are being made to identify effective ways of increasing physical activity and reducing obesity for reducing these diseases and protecting human health. There are many studies to encourage people who have not sufficient time for exercise due to lack of time and convenient environment to make simple physical movements by using smartphone

applications via their existing mobile phone [2]. This study aims to analyze the factors affecting the preferences of physical activity application using Multinomial logit model (MLM).

Method: This study included 329 students between the ages of 18 and 25 studying at Istanbul Technical University. This study about smart cell phone usage and physical activity was analyzed by using Multinomial logit model with survey method.

Results: Analyzes using multinomial logit model revealed the effect of variables such as anthropometric characteristics, physical activity status, gender, and weekly leisure time evaluation on the usage of smart mobile phone applications for physical activity.

Discussion: In this study, it has been found that the interest of those who do regular physical activity to smart mobile phone applications for physical activity has increased.

Keywords; Multinomial logit model, Physical Activity, smartphone applications, University student

References: [1] Luana C. Morais, Ana Paula R. Rocha, Bruna C. Turi-Lynch, Izabela S. Ferro, Kelly A.K. Koyama, Monique Y.C. Araújo, Jamile S. Codogno, “Health indicators and costs among outpatients according to physical activity level and obesity”, Diabetes & Metabolic Syndrome: Clinical Research & Reviews, Volume 13, Issue 2, 2019, Pages 1375-1379,

[2] Romeo A, Edney S, Plotnikoff R, Curtis R, Ryan J, Sanders I, Crozier A, Maher C, Can Smartphone Apps Increase

SB286

TÜRKİYE KADINLAR 1. LİGİNDE GÖREV ALAN KADIN FUTBOLCULARIN PSİKOLOJİK SAĞLAMLIK VE MENTAL İYİ OLUŞ DÜZEYLERİNİN İNCELENMESİ

***[1]Ezgi Selin GENÇ*, [1]Mustafa Önder ŞEKEROĞLU**

[1]Muş Alparslan Üniversitesi Beden Eğitimi Ve Spor Yüksekokulu, MUŞ

Email : *ezgisgenc@gmail.com, mondersekeroglu@gmail.com*

Bu araştırmanın amacı 2018-2019 yılında Türkiye Futbol Federasyonuna bağlı Kadınlar 1.lig görev alan kadın sporcuların Psikolojik Sağlamlık Düzeylerinin ve Mental İyi Oluş Düzeylerinin incelenmesi amaçlanmıştır. Psikolojik sağlamlık, bir olumsuzluk durumu ile karşı karşıya kalındığında koruyucu faktörler ile risk faktörlerinin etkileşimi sonucu ortaya çıkan dinamik süreç içerisinde, kişinin hayatındaki değişikliğe uyum göstermesini içermektedir Karaırmak, Ö. (2016). Koruyucu faktörler, risk ya da zorluğun etkisini azaltan ya da ortadan kaldıran, sağlıklı uyumu ve bireyin yeterliliklerini geliştiren durumları ifade etmektedir. Koruyucu faktörler, bireysel niteliklerle, aile ve çevre ile ilgili çeşitli faktörleri içermektedir Gizir, C.A., Aydın, G.2016. Bu çerçevede örneklemde yer alan öğrencilere araştırmanın amaçlarına yönelik olarak araştırmacı tarafından hazırlanmış "Kişisel Bilgi Formu" ile ''Kısa Psikolojik Sağlamlık Ölçeği'' ve 'Mental İyi Oluş Ölçeği' uygulanmıştır. Kısa Psikolojik Sağlamlık Ölçeği bireylerin psikolojik sağlamlığını ölçebilmek amacıyla Smith ve ark. (2008) tarafından geliştirilmiştir. Mental İyi Oluş ölçeği ise Warwick-Edinburgh (WEMİOÖ): Tennant ve ark., (2007) tarafından İngiltere'de yaşayan bireylerin mental iyi oluş düzeylerini ölçmek amacıyla geliştirilmiştir. WEMİOÖ 14 maddeden oluşmaktadır ve psikolojik iyi oluş ile öznel iyi oluşu kapsayarak bireylerin pozitif mental sağlıklarıyla ilgilenmektedir. Ölçek 5'li likert tipindedir ve ölçekten en az 14 en fazla 70 puan alınmaktadır. Ölçeğin bütün maddeleri pozitiftir. Araştırma 2018-2019 sezonunda Türkiye Futbol Federasyonuna bağlı olan Kadınlar 1. Liginde görev alan toplam 144 Kadın Futbolcu oluşturmuştur. Araştırma grubundan elde edilen veriler istatistiksel paket program yardımı ile analizedilmiştir. Kadınlar Milli Takımında görev alan ve görev almayan sporcuların analizlerine baktığımız zaman T- Testi yapılmıştır. Sonucuna baktığımız zaman ise Milli takımda görev alan sporcular ile milli takımda görev almayan sporcular arasında anlamlı bir farklılık tespit edilememiştir. Ayrıca takımlar arası ve futbolcuların oynadıkları yıl değişkenlerine göre psikolojik sağlamlık ve mental iyi oluş arasındaki ilişkiye ANOVA Testi uygulanarak bakılmıştır. Test sonuçlarına göre anlamlı bir farklılık olmadığı sonucuna ulaşılmıştır.

INVESTIGATION OF TURKISH WOMEN 1. WOMEN'S SOCCER FIELD POSITION AND MENTALLY TOUGH OF PSYCHOLOGICAL WELL-BEING LEVELS

The purpose of this research depends on Turkey Football Federation Women 1 st place in the 2018-2019 mandate aimed female athlete of Resilience Level and Level Examination of Mental Well-Being. Psychological robustness involves adapting to the change in one's life in the dynamic process that occurs as a result of the interaction of protective factors and risk factors when faced with a negative situation Karaırmak, Ö. (2016). Protective factors refer to situations that reduce or eliminate the impact of risk or difficulty, and improve healthy compliance and individual competencies. Protective factors include individual factors, family and environment related factors Gizir, C.A., Aydın, G.2016. In this context, "Personal Information Form" and 'Short Psychological Robustness Scale' and 'Mental Well-Being Scale hazırlanmış prepared by the researcher were applied to the students in the sample. The Brief Psychological Robustness Scale was performed by Smith et al. (2008). The Mental Well-being scale was developed by Warwick-Edinburgh (WEMIO): Tennant et al. (2007) to measure the mental well-being of individuals living in the UK. WEMIO consists of 14 items and is concerned with positive mental health of individuals, including psychological well-being and subjective well-being. The scale is a 5-point Likert type with a minimum score of 14 and a maximum of 70 points. All items of the scale were positive. Research 2018-2019 season, which depends on Turkey Football Federation Women's League has been involved in a total of 1 144 women's football. The data obtained from the research group was analyzed with the help of statistical package program. When we look at the analysis of the athletes who are in the National Team and not in the Women's T- Test. When we look at the result, there is no significant difference between the athletes in the national team and the athletes not in the national team.

SB293

SPORCULARDA EKG BULGULARININ SPOR TİPİ, EGZERSİZ YOĞUNLUĞU, ANTRENMAN SEVİYESİ VE FİZİKSEL UYGUNLUK DÜZEYİ PARAMETRELERİ İLE İLİŞKİSİ

[1]Ayşe Birsu Topcugil Kırık, [1]Oğuz Yüksel, [2]Tuğba Kocahan, [3]Hüseyin Dursun, [3]Dayimi Kaya, [4]İnci Tuğçe Çöllüoğlu

[1]Dokuz Eylül Üniversitesi, Spor Hekimliği Ana Bilim Dalı, İzmir
[2]Gençlik Ve Spor Bakanlığı, Spor Genel Müdürlüğü, Sağlık İşleri Dairesi Başkanlığı, Ankara
[3]Dokuz Eylül Üniversitesi, Kardiyoloji Ana Bilim Dalı, İzmir
[4]Karabük Üniversitesi Eğitim Ve Araştırma Hastanesi, Kardiyoloji Kliniği, Karabük

Email : *ayse_birsu@hotmail.com, oyuksel1@yahoo.com, kocahantu@gmail.com, drhuseyindursun@gmail.com, dayimikaya@gmail.com, tugcecolluoglu48@gmail.com*

GİRİŞ: Sporcularda EKG değişikliklerinin sıklığı, şekli ve derecesi; yaş, cinsiyet, spor tipi, egzersiz yoğunluğu, fiziksel uygunluk düzeyi gibi faktörlere bağlılık göstermektedir. AMAÇ: Sporcularda tespit edilen anormal, borderline ve normal EKG bulguları ile antrenman ve spor disiplini özelliklerinin ilişkisini incelemektir. YÖNTEM: 33 farklı branştan 113 kadın, 190 erkek sporcunun EKG bulguları Uluslararası Kriterler'e göre değerlendirildi. Modifiye Mitchell sınıflamasına göre spor tipi ve egzersiz yoğunluğu belirlendi. Sportif öykü ile sporcuların antrenman seviyesi, 3 dakika basamak testi ile sporcuların fiziksel uygunluk düzeyi saptandı. Tüm bu parametreler ile tespit edilen anormal, borderline ve normal EKG bulgularının ilişkisi incelendi. BULGU: Cinsiyet, spor tipi, egzersiz yoğunluğu, antrenman seviyesi, fiziksel uygunluk düzeyi parametreleri ile patolojik EKG bulgusu varlığı ilişkisi anlamlı değildi. Borderline EKG bulgusu olan sağ atrial genişleme ile normal EKG bulguları olan inkomplet sağ dal bloğu, erken repolarizasyon (ER) ve sinüs bradikardisi dayanıklılık sporu yapanlarda güç/kuvvet sporu yapanlara göre daha sık saptandı ($p<0,05$). Normal EKG bulguları olan sol ventrikül hipertrofisi (LVH) için izole QRS voltaj kriterleri, ER, sinüs bradikardisi, solunuma bağlı sinüs aritmisi yüksek yoğunlukta egzersiz yapanlarda düşük-orta yoğunlukta egzersiz yapanlara göre daha sık saptandı ($p<0,05$). Normal EKG bulguları olan LVH için izole QRS voltaj kriterleri ve ER erkek cinsiyette, Jüvenil T dalga paterni kadın cinsiyette daha sıktı ($p<0,05$). SONUÇ: Benign EKG bulguları dayanıklılık sporu yapanlarda, yüksek yoğunlukta egzersiz yapanlarda ve fiziksel uygunluğu iyi düzeyde olanlarda daha sık görülmektedir. Bu çalışma, Türk sporcu populasyonunda EKG bulgularını Uluslararası Kriterler'e göre değerlendiren ve bu bulguların antrenman ve spor disiplini özellikleri ile ilişkisini inceleyen ilk çalışmadır.

Correlation of Ecg Findings in Athletes with Sports Type, Exercise Intensity, Training Volume and Fitness Level

INTRODUCTION: The frequency, shape and grade of ECG changes in athletes are related to factors such as age, gender, type of sports, intensity of exercise and level of physical fitness. AIM: The aim of this study is to investigate the relationship between abnormal, borderline and normal ECG findings and the characteristics of training and sports discipline. METHOD: 113 female and 190 male athletes participated in this study from 33 different branches. ECG findings were evaluated according to International Criteria. Sports type and exercise intensity of sports branches were determined using Modified Mitchell classification. Three-minute step test was performed to determine the physical fitness level of the athletes. The athlete's training volume was determined via debriefing athlete's sports history. The relationship between these parameters and normal, borderline and abnormal ECG findings was examined. RESULTS: The relationship between gender, sports type, exercise intensity, training volume, physical fitness level parameters and presence of pathological ECG findings is not significant. Right atrial enlargement, which is a borderline ECG finding, incomplete right bundle branch block (RBBB), early repolarization and sinus bradycardia, which are normal ECG findings, were found to be more frequent in endurance-athletes than strength-athletes ($p<0,05$). Isolated QRS voltage criteria for left ventricular hypertrophy (LVH), early repolarization, sinus bradycardia, respiratory sinus arrhythmia, which are normal ECG findings, were more frequent in those who exercise at high intensity than those who exercise at low to moderate intensity ($p<0,05$). Isolated QRS voltage criteria for LVH and early

repolarization were more common in male gender, while juvenile T wave pattern was more common in female gender ($p<0,05$). CONCLUSION: Benign ECG findings are more frequent in endurance athletes, in those who exercise at high intensity, and at those with good physical fitness. This study is the first study evaluating ECG findings according to International Criteria in Turkish athlete population and examining

SB294

ÖZEL GEREKSİNİMLİ ÇOCUKLARIN BİRİNCİL BAKIM VERENLERİNE UYGULANAN KLİNİK PİLATES EGZERSİZLERİNİN ESNEKLİK, KASSAL KUVVET VE ENDURANS ÜZERİNE ETKİLERİ

***[1]Yazgı Şentürk*, [1]Berkiye Kırmızıgil, [1]Emine Handan Tüzün**

[1]Doğu Akdeniz Üniversitesi Sağlık Bilimleri Fakültesi, GAZİMAĞUSA

***Email :** yazgisntrk@gmail.com, berkiyekirmizigil@yahoo.com , handan.tuzun@gmail.com*

Giriş ve Amaç: Özel gereksinimli çocukların bakımını üstlenen birincil bakım verenler fiziksel, mental ve sosyal açıdan çeşitli düzeylerde bakım yükü ile karşı karşıya kalabilmektedir. Günümüzde bakım yükünün sağlık üzerindeki olumsuz etkilerinin azaltılması için etkili birçok tedavi yaklaşımı önerilmektedir. Bu çalışma özel gereksinimli çocukların birincil bakım verenlerine uygulanan klinik pilates egzersizlerinin (KPE) esneklik, kassal kuvvet ve endurans üzerindeki etkilerini incelemek amacıyla yapıldı.

Yöntem: Çalışmaya 3 yaş üstü özel gereksinimli çocuğa sahip 18-55 yaş arasındaki birincil bakım veren 28 birey katıldı. Bireylere eğitim öncesi egzersizler hakkında bilgilendirme yapıldıktan sonra 8 hafta boyunca haftada 2 kez KPE uygulandı. Bireylerin sosyodemografik özellikleri kaydedildikten sonra esneklikleri otur-uzan ve gövde lateral fleksiyon testleriyle, abdominal kas kuvvetleri mekik testiyle, sırt ve bacak kas kuvvetleri sırt-bacak dinamometresiyle, kassal enduransları gövde fleksiyon ve ekstansiyon endurans testleri ve yan köprü testleriyledeğerlendirildi.

Bulgular: Ön ve son test sonuçları karşılaştırıldığında esneklik testleri, mekik testi, gövde ekstansiyon endurans ve bilateral yan köprü testlerinde istatistiksel olarak anlamlı farklılıklar tespit edildi (p'ler <0,05). Bu parametreler için klinik etki büyüklükleri yüksekti (r'ler ≥ 0,5).

Sonuç: Özel gereksinimli çocukların birincil bakım verenlerinin esneklik, kassal kuvvet ve endurans düzeylerinin geliştirilmesinde KPE etkilidir. KPE ile sağlıkla ilişkili fiziksel uygunluğun önemli bileşenleri geliştirilerek bakım verenlerin bakım dahil günlük işlerini yorgunluk duymaksızın sürdürebilecekleri ve bakım yüklerinin hafifletilebileceği düşünülmektedir.

Investigation Of The Effects Of Clinical Pilates Exercises On Flexibility, Muscular Strength And Endurance Applied To Primary Caregivers Of Children With Special Needs

Introduction and Purpose: Primary caregivers who take care of children with special needs may face various levels of care load physically, mentally and socially. Today, many effective treatment approaches are recommended to reduce the negative health effects of the care load. The aim of this study was to investigate the effects of clinical pilates exercises (CPE) on flexibility, muscular strength and endurance of primary caregivers of children with special needs.

Method: The study included 28 primary caregivers aged between 18-55 years with children with special needs over 3 years of age. After informing participants about pre-training exercises, KPE was administered twice a week for 8 weeks. After the sociodemographic characteristics of the participants were recorded, flexibility sit and reach test and trunk lateral flexion test, abdominal muscle strength with sit up test, back and leg muscle strength with back-leg dynamometer, muscular endurances trunk flexion endurance, trunk extension endurance and side bridge testswere evaluated.

Results: When the pre and post test results were compared, statistically significant differences were found in flexibility tests, sit up test, trunk extension endurance and bilateral side bridge tests. The clinical effect size were high for these parameters (all r's ≥ 0.5).

Conclusions: CPE is effective in improving the flexibility, muscular strength and endurans levels of primary caregivers of children with special needs. In our opinion, developing important components of physical fitness associated with CPE, caregivers can continue their daily work, including care, without exhaustion and reduce their maintenance loads

SB297

AVRUPA VE TÜRKİYE'DE YAŞAYAN TÜRK GENÇ YETİŞKİNLERİN FİZİKSEL AKTİVİTEYE KATILIMDA ALGILADIKLARI KISITLAYICILARIN KARŞILAŞTIRILMASI

[1]Günay Yıldızer, [2]Mustafa Yılmaz

[1]Eskişsehir Teknik Üniversitesi, Eskişehir
[2]Türkiye Cumhuriyeti Gençlik Ve Spor Bakanlığı, Ankara

Email : *gunayyildizer@gmail.com, mustafa.yilmaz@gsb.gov.tr*

Fiziksel aktivite (FA) kronik sağlık sorunlarının önlenmesinde önemli bir faktördür. Bununla birlikte, toplum sağlığı çalışmaları FA katılımının, ergenlik döneminden genç erişkinliğe geçişte düştüğünü göstermişlerdir. Raporlar, Türkiye'nin gelişmiş Avrupa (AB) ülkeleriyle karşılaştırıldığında daha düşük FA katılım oranlarına sahip olduğunu göstermektedir. Bu çalışmanın amacı, Türkiye'de yaşayan genç yetişkinler ile AB ülkelerinde (Almanya, Fransa ve Hollanda) yaşayan Türk genç yetişkinler arasında algılanan FA kısıtlayıcılarının cinsiyet ve yaşanılan yere göre karşılaştırılmasıdır. Çalışmanın katılımcı grubunu Avrupa'da yaşayan 171 Türk genç yetişkin ve Eskişehir şehir merkezinden 201 Türk genç yetişkin oluşturmaktadır. Araştırmada 38 maddelik Boş Zaman Fiziksel Aktivite Kısıtlamaları, dokuz alt ölçekle (Beden Algısı, Tesisler, Gelir, Aile, Beceri Algısı, Zaman, İrade ve Sosyal Algı) ölçeği kullanılmıştır. Verilerin analizinde 2 yönlü (cinsiyet ve yaşam yeri) Çok Değişkenli Varyans Analizi (MANOVA) uygulanmıştır. Varyansların homojenliği ve normallik varsayımları kontrol edilmiştir. Anlamlılık düzeyi $p<0.05$'dir. İki yönlü MANOVA sonuçları bağımsız değişkenlerin Zaman ve Aile alt ölçekleri üzerinde anlamlı düzeyde etkileşiminin olduğunu göstermiştir. Zaman ve Aile alt ölçekleri üzerindeki etkileşim, Eskişehir'de yaşayan hem erkek hem de kadın katılımcıların, Avrupa'da yaşayan akranlarına göre, her iki alt boyutta da önemli ölçüde daha yüksek kısıtlamalar algıladığını göstermiştir. Zaman, Aile, Beceri Algısı ve İrade alt boyutlarında ise cinsiyet değişkeninin ana etkisi gözlemlenmiştir ve kadınlar bu alt ölçeklerin hepsinde önemli ölçüde daha yüksek kısıtlamalar algıladıklarını raporlamışlardır. İrade alt boyutu dışında tüm alt boyutlarda yaşam yeri ana etkisi bulunmuştur. Eskişehir'de yaşayan katılımcılar, AB ülkelerinde yaşayan Türk genç yetişkinlere kıyasla fiziksel aktiviteye katılım konusunda önemli ölçüde daha fazla kısıtlayıcı algıladıklarını belirtmişlerdir. Bu çalışma sonucunda bağımsız değişkenlerin etkileşimi ve cinsiyet ana etkisini içeren çalışmalar, daha önce hem Türkiye'de hem de farklı gelişmiş ülkelerde yaşayan Türkler ile yürütülen çalışmalara paraleldir ve bu çalışmalar kadınların FA katılımlarının düşük olduğu raporlanmıştır. Politika farklılıkları ve ekonomik gelişmişlik düzeyi, AB ülkelerinde yaşayan Türk genç yetişkinlerin FA katılımına ilişkin daha az algılamasını açıklar niteliktedir.

Comparision of Physical Activity Particpation Barriers between Turkish Young Adults living in Turkey and Europe

Physical activity (PA) is an important factor in preventing chronic health problems such as cardiovascular diseases, diabetes, and various types of cancer. However, PA participation declines with age throughout adolescence to young adulthood. Reports indicate that Turkey has the lowest PA participation compared to developed European (EU) countries. The aim of this study was to compare the perceived PA participation barriers between Turkish young adults living in Turkey and EU countries (Germany, France, and Netherlands). The participants of the study were 171 Turkish young adults from Europe and 201 Turkish young adults from Eskişehir city center. 38-item Leisure Time Physical Activity Constraints (LTPA-C) scale with nine subscales (Body Perception, Facilities, Income, Family, Skill Perception, Time, Willpower, and Society) was used in this research. 2-way (gender and living location) Multivariate Analysis of Variance (MANOVA) was conducted. Homogeneity of variances and normality assumptions were checked. Alpha value was $p<0.05$. Two-way MANOVA results indicated that there were interaction effects on Time and Family subscales. The interaction effect on Time and Family subscales indicated that both male and female participants from Turkey perceived significantly higher constraints. There were main gender effects on Time, Family, Skill Perception, and Willpower subscales and females perceive significantly higher constraints in all of these subscales. There were also living location main effects found in all subscales besides willpower, and participants from Turkey reported significantly higher constraints on physical activity participation compared to Turkish

young adults living in EU countries. Findings of this study related to gender and interaction effect in line with previous studies conducted on Turkish youth and adults from Turkey and immigrants from Germany and England reported that participation rate is lower among females. The policy differences and economic development might enable Turkish young adults living in EU countries to perceive less constrains about PA participation.

SB299

REKREASYON AKTİVİTELERİNE KATILAN PROFESYONEL SPORCULAR, AMATÖR SPORCULAR VE ÜNİVERSİTE ÖĞRENCİLERİNİN İYİ OLUŞ VE BENLİK SAYGISI SEVİYELERİNİN KARŞILAŞTIRILMASI

[1]Şerife Gamze Ülker, [2]Mustafa Ozan Altın

[1]İstanbul Aydın Üniversitesi, İstanbul
[2]İstanbul Üniversitesi-Cerrahpaşa

Email : *gamzeulker07@gmail.com, mozanaltin@gmail.com*

Amaç ve Giriş: Wellness (Esenlik/İyi-Oluş) kavramı, bireyin fiziksel ve zihinsel anlamda sağlıklı, bir bütün olarak yaşamını sürdürebilecek kaynaklara ve bakış açısına sahip olması şeklinde açıklanmıştır.Bu çalışma; rekreatif aktiviteler gerçekleştiren profesyonel sporcuların, amatör sporcuların ve herhangi bir spor kulübünde yer almayan üniversite öğrencilerinin iyi oluş düzeyleri ve benlik saygısı seviyelerinin farklılıklarını incelemeyi amaçlamaktadır. Yöntem: Çalışmaya, profesyonel düzeyde spor yapan (futbol, voleybol) 38 kişi, bir kulüp bünyesine spor yapan ancak profesyonel olmayan (futbol, voleybol, basketbol, okçuluk) 31 kişi ve bir kulüp bünyesinde spor yapmayan 46 üniversite öğrencisi olmak üzere toplam 125 kişi katılmıştır. Çalışmada Esenlik Algısı Ölçeği ve Rosenberg Benlik Saygısı Ölçeği Benlik Saygısı alt boyutu kullanılmıştır. Bulgular: Üniversite öğrencilerinin boş zamanlarında rekreatif faaliyetlere katılım sıklıkları ve Spor Aktivitelerine katılımı diğer iki gruptan anlamlı düzeyde fazla olarak belirlenmiştir. Ayrıca profesyonel düzeyde spor yapan kişilerin daha çok bireysel rekreasyon faaliyetlerine katıldığı saptanmıştır. Analizlere göre, profesyonel olmayan grubun Psikolojik Wellness puanları, üniversite öğrencilerinden anlamlı düzeyde düşüktür ($p<.05$). Sosyal ve Entelektüel Wellness puanlarının ise, profesyonel sporcularda diğer iki gruba göre anlamlı düzeyde daha düşük olduğu belirlenmiştir ($p<.01$). Benlik Saygısı seviyelerinde ise anlamlı bir farklılık saptanmamıştır. Sonuç: Bulgulara göre profesyonel sporcuların daha çok bireysel rekreatif faaliyetlere katıldıkları ve iyi oluşlarının diğer gruplara göre daha düşük olduğu belirlenmiştir. Genellikle bir takım içerisinde profesyonel olarak spor yapan kişilerin, iyi oluş düzeylerinin düşük olması özellikle sosyal paylaşım, iletişim ve grup etkileşimleri bakımından yeterli derecede olumlu etkiler bırakmadığını göstermektedir.Bulgulara göre, profesyonel düzeyde sporcuların, sosyal anlamda kendilerini tatmin edebilecek kulüp içi veya topluluk içi faaliyetlerle iyi oluş düzeylerinin arttırılabileceği sonucuna varılabilir.Kulüp yönetiminde; antrenör ve yönetici boyutlarında, özellikle profesyonel düzeyde spor yapan kişilere yönelik rekreasyon faaliyetlerinin arttırılması ile sporcuların bireysel olarak daha sağlıklı bir seviyeye gelebileceği çalışmanın önemli bir sonucu olarak düşünülmüştür. Anahtar Kelimeler: Esenlik, İyi Oluş, Rekreasyon, Benlik Saygısı, Spor Kulüpleri

Comparison of Wellness and Self-Esteem Levels of Professional-Amateur Sportsperson and University Students Who Attend Recreational Activities

Comparison of Wellness and Self-Esteem Levels of Professional-Amateur Sportsperson and University Students Who Attend Recreational Activities Wellness is defined as having perspective of physical and mental health on having sources to live as a whole person. This study aimed to compare of wellness and self-esteem levels of professional-amateur sportsperson and university students who attend recreational activities. Method: 38 professional sportspeople (soccer and volleyball), 31 amateur sportspeople (soccer, volleyball, basketball and archery) and 46 university students have attended to this study. Perceived Wellness Scale and 10 item Self-Esteem subgroup of Rosenberg Self-Esteem Scale have used to obtain data. Results: Frequencies of attending recreational activities of university students have found significantly higher than two other groups' frequencies. Attending individual recreational activities have found higher in professional group. Psychological wellness scores of amateur group have found significantly lower than university students group ($p<.05$). Social and intellectual wellness scores of professional group have found significantly lower than bot university students and amateur group ($p<.01$). Self-Esteem scores have not significantly different among groups. Conclusion: According to results, professional sportspeople have attend more individual activities and lower wellness scores than other groups. This result

shows that there could be no satisfactory positive effect on social interaction and communication of professional sportspeople who belongs to a team. It can be suggest that, socially satisfactory in-club and out-club activities in professional sports teams could improve wellness levels of professional sportspeople. Main finding of the study considered for sports management is, improving recreational activities for professional sportspeople through coaches and managers, could result much more mentally and physically healthy people in professional teams. Key words : flexibility,wellness,recreation,self anxiety, sports clubs

SB309

5-10 YAŞ ÇOCUĞU OLAN ANNELERİN MOBİL UYGULAMA TERCİHLERİ: EĞİTİM-SAĞLIK YAZILIMLARI FARKINDALIĞI

[1]Fatma İlker Kerkez

[1]Muğla Sıtkı Koçman Üniversitesi, Spor Bilimleri Fakültesi, Muğla

Bu araştırmanın amacı; annelerin akıllı telefon ve tabletlerde en çok tercih ettikleri mobil uygulamaların incelenmesi, kendileri ve çocukları için sağlık ve eğitim ile ilgili uygulamalardan yararlanıp yararlanmadıklarının belirlenmesidir. Araştırma örneklemi 2019 yılında Muğla İl Milli Eğitime bağlı Menteşe ilçesinde yer alan anaokulu ve ilkokulda okuyan çocuğu olan ve en az 5 yıldır akıllı telefon kullanan annelerdir (n=230; yaş ortalaması 35,46 yıl, boy ortalaması 162,8 cm, ağırlık ortalaması 66,49 kg). Annelerin % 40,9'u ev hanımı, % 59,1'i çalışandır. Araştırmada anket formu kullanılmıştır. Veri analizinde tanımlayıcı istatistik yöntemleri kullanılmıştır. Katılımcılar akıllı telefon kullanımının en büyük yararını anında ulaşılabilme olarak belirtmişlerdir (% 61,7). Sosyal ağ uygulamalarının günde birkaç kez kullanım oranı; WhatsApp %82,2, Facebook % 41,3, Instagram % 46,1 ve Twitter % 2,2 olarak belirlenmiştir. Çalışmanın yapıldığı dönemde güncel sekiz eğitim uygulamasından (Khan-Akademi, Voscreen, Blackboard, Busuu, Dualingo, Maths Tricks, Papumba Akademi ve FishingGo) bir ya da birkaçını kullananların oranı % 13,5'dur. Çalışmanın yapıldığı dönemde güncel on iki sağlık uygulamasından (Calm ,Zombies run,Meditasyon, Yoga Wave, Diyetkolik, Carbmanager, E nabız, Fit 30, Runtastic Step, Evde Fitness, Su iç, Lose it) bir ya da birkaçını kullananların oranı % 27,4'tür. Annelere göre çocukların telefon kullanma amacı sırasıyla oyun oynamak (% 52,6), film-video izlemek (% 29,6), müzik dinlemek (%7), fotoğraf çekmek (% 6,5) ve kitap okumaktır (% 4,3). Çocuklarının telefon kullanma süresi anneler tarafından günde 1 saat (% 68,3), 2 saat (%24,8), 3 saatten fazla (%7) olarak belirtilmiştir. Akıllı telefon kullanımın çocuğun zihinsel sağlığını olumsuz etkiler diyenler % 42,2, beden sağlığını olumsuz etkiler diyenler % 57,8'dir. Akıllı telefon kullanımı hakkında bir uzmandan bilgi aldığını belirten annelerin oranı % 16,1'dir. Okulda akıllı telefon kullanımı konusunda eğitim olursa katılırım diyenler ise % 61,7 oranındadır. Çalışma sonucunda annelerin mobil eğitim-sağlık uygulamaları hakkında yeterli farkındalığa sahip olmadığı söylenebilir. Okullarda mobil uygulamalar hakkında uzmanların vereceği eğitimler anneler ve çocukları için faydalı olabilir.

Mobile Application Preferences of Mothers with 5-10 Year Old Children: Education-Health Application Awareness

The purpose of this research; to examine the mobile applications that mothers prefer most in smartphones and tablets and to determine whether they benefit from health and education-related applications for themselves and their children. The sample of the research was the mothers who had kindergarten and primary school children in Menteşe district of Muğla Province National Education in 2019 and who used smartphones for at least 5 years (n = 230; mean age 35,46 years, average height 162,8 cm, weight average 66). (49 kg). 40.9% of the mothers were housewives and 59,1% were employees. A questionnaire was used in the study. Descriptive statistical methods were used in data analysis. Participants stated that the greatest benefit of smartphone use was immediate accessibility (61,7 %). Rate of use of social networking applications several times a day; WhatsApp was 82.2%, Facebook was 41.3%, Instagram was 46.1% and Twitter was 2.2%. The ratio of those who used one or more of the current education-related applications (Khan-Academy, Voscreen, Blackboard, Busuu, Dualingo, Maths Tricks, Papumba Academy and FishingGo) was 13.5%. Rate of those who used one or more of the health-related applications during the study period (Calm, Zombies run, Meditation, Yoga Wave, Dietetic, Carbmanager, Heart Rate, Fit 30, Runtastic Step, Home Fitness, Drink Water, Lose it) was 27,4 %. According to the mothers, their children's aim of using the smartphone was to play games (52.6%), watch movies and videos (29.6%), listen to music (7%), take photos (6.5%) and reading books (4.3%). According to mothers the duration of smartphone use of the children was 1 hour (68.3%), 2 hours (24.8%), and more than 3 hours (7%). 42.2% of the mothers stated that smartphone use affects the mental health of the child negatively and 57.8% of the mothers stated that the use of smartphone affects body health

SB318

PROFESYONEL VOLEYBOLCULARDA BEYİN-TÜREVLİ NÖROTROFİK FAKTÖR (BDNF) (RS6265) POLİMORFİZMLERİNİN DAĞILIMI

[1]Tolga Polat, [1]Canan Sercan, [2]Rıdvan Ekmekçi, [3]Başak Funda Eken, [3]Korkut Ulucan

[1]Üsküdar Üniversitesi Tıbbi Genetik Ve Moleküler Tanı Laboratuvarı, İSTANBUL
[2]Pamukkale Üniversitesi Spor Yöneticiliği Ana Bilim Dalı, PAMUKKALE
[3]Marmara Üniversitesi Tıbbi Genetik Anabilim Dalı, İSTANBUL

Email : *tolgapolat.mbg@gmail.com, cananser can@outlook.com, , , korkutulucan@hotmail.com*

GİRİŞ: Atletik performans, doğuştan gelen genetik faktörlerin beslenme, psikolojik faktörler ve eğitim gibi birçok çevresel faktörle ile ilişkilidir. Atletik performans konusundaki güncel araştırmalar, bireylerin performansına önemli ölçüde katkıda bulunan genetik varyantlara odaklanmakta ve performansı artıran mekanizmaları belirlemek için çalışmalar yürütmektedir. Başarılı sporcuların genetik profillerinin ve bu genetik parametrelerin atletik profillere etkisinin belirlenmesi önemlidir. Bu nedenle, spor genetik çalışmalarının çoğu sporcularda en bilinen genetik varyasyonları farklı özelliklere sahip olarak analiz eder. Bugüne kadar yapılan çalışmalar, bir sporcunun genetik sonuçlarının atletik performansa katkısını göstermiştir.

MATERYAL-METOT: Çalışmamıza 21 profesyonel voleybolcu katılmıştır. Onam formları imzalatılarak toplanan kan örneklerinden DNA izolasyonu; Invitrogen (Van Allen Way Carlsbad, CA, USA) ticari kiti kullanılarak tamamlanmıştır. BDNF genotiplemeleri için gerçek zamanlı polimeraz zincir reaksiyonu (qPCR) protokolü ile gerçekleştirilmiştir.

BULGULAR: BDNF analizinde 21 voleybolcudan 15'inin (%72) GG, 6'sının (%28) GA genotipinde olduğu belirlenmiştir. BDNF için AA genotipine rastlanmamıştır. Allel dağılımları incelendiğinde G Allelinin %86 oranında, A Allelinin ise %14 oranında olduğu gözlemlenmiştir.

TARTIŞMA: Çalışma kohortumuzda (BDNF) (rs6265) polimorfizminde GG genotipi ve G allelinin baskın olduğu saptanmıştır. BDNF genlerindeki polimorfizmlerin sporcu olmayı hedefleyen bireylerin spor branşlarının belirlenmesinde ve branş içi yönlendirmelerde etkin olduğunu düşünmekteyiz.

Distribution Brain-Derived Neurotrophic Factor (BDNF) (rs6265) Polymorphisms in Professional Volleyball Players

INTRODUCTION: Athletic performance is associated with many environmental factors such as nutrition, psychological factors and education of innate genetic factors. Current research in athletic performance focuses on genetic variants that significantly contribute to the performance of individuals and is working to identify mechanisms that improve performance. It is important to determine the genetic profiles of successful athletes and the effect of these genetic parameters on athletic profiles. Therefore, most sports genetic studies analyze the most known genetic variations in athletes with different characteristics. Studies to date have shown the contribution of an athlete's genetic results to athletic performance.

MATERIALS-METHODS: 21 volleyball players participated in the study. After signing of consent forms, DNA isolation from collected blood samples was performed with Invitrogen (Van Allen Way, Carlsbad, CA, USA) commercial kit. Real-time polymerase chain reaction (qPCR) protocol for BDNF and MCT genotyping was performed.

RESULTS: In the BDNF analysis, 15 (72%) of the 21 volleyball players were found to have GG and 6 (28%) were in the genotype. AA genotype was not found for BDNF. When allele distributions were examined, it was observed that G allele was 86% and A allele was 14%.

DISCUSSION: GG genotype and G allele were dominant in polymorphism in our study cohort (BDNF) (Rs6265). We think that polymorphisms in BDNF genes polymorphisms are effective in determining the sports branches of individuals aiming to become athletes and in in-branch orientation

SB319

Profesyonel Voleybolcularda Monokarboksil Taşıyıcı (MCT) (rs1049434) Polimorfizmlerinin Dağılımı

[1]Tolga Polat, [2]İpek Yüksel, [1]Gizem Demirbozan, [3]Alper Erdoğdu, [4]Başak Funda Eken, [1]Canan Sercan, [4]Korkut Ulucan

[1]Üsküdar Üniversitesi Tıbbi Genetik Ve Moleküler Tanı Laboratuvarı, İSTANBUL
[2]Üsküdar Üniversitesi Tıp Fakültesi, İSTANBUL
[3]Başakşehir Futbol Okulları Direktörü, İSTANBUL
[4]Marmara Üniversitesi Tıbbi Genetik Anabilim Dalı,, İSTANBUL

Email : *tolgapolat.mbg@gmail.com, cananser can@outlook.com, korkutulucan@hotmail.com*

GİRİŞ: Atletik performans, doğuştan gelen genetik faktörlerin beslenme, psikolojik faktörler ve eğitim gibi birçok çevresel faktörle ile ilişkilidir. Atletik performans konusundaki güncel araştırmalar, bireylerin performansına önemli ölçüde katkıda bulunan genetik varyantlara odaklanmakta ve performansı artıran mekanizmaları belirlemek için çalışmalar yürütmektedir. Başarılı sporcuların genetik profillerinin ve bu genetik parametrelerin atletik profillere etkisinin belirlenmesi önemlidir. Bu nedenle, spor genetik çalışmalarının çoğu sporculardaki en bilinen genetik varyasyonları farklı özelliklere sahip olarak analiz eder. Bugüne kadar yapılan çalışmalar, bir sporcunun genetik sonuçlarının atletik performansa katkısını göstermiştir.

MATERYAL-METOT: Çalışmamıza 21 profesyonel voleybolcu katılmıştır. Onam formları imzalatılarak toplanan kan örneklerinden DNA izolasyonu; Invitrogen (Van Allen Way Carlsbad, CA, USA) ticari kiti kullanılarak tamamlanmıştır MCT genotiplemeleri için gerçek zamanlı polimeraz zincir reaksiyonu (qPCR) protokolü ile gerçekleştirilmiştir.

BULGULAR: MCT analizinde 21 voleybolcunun 20'sinin (%95) AA ve 1 voleybolcunun ise (%5) AT genotipinde olduğu saptanmıştır. MCT için TT genotipindeki voleybolcuya rastlanmamıştır. Allel dağılımları ise %98 A, %2 T şeklindedir.

TARTIŞMA: Çalışma kohortumuzda (MCT) (Rs1049434) polimorfizminde ise AA geotipi ve G Allelinin baskın olduğu saptanmıştır. MCT gen bölgesinde ki polimorfizmlerin sporcu olmayı hedefleyen bireylerin spor branşlarının belirlenmesinde ve branş içi yönlendirmelerde etkin olduğunu düşünmekteyiz.

Distribution Monocarboxylate transporter (MCT) (rs1049434) Polymorphisms in Professional Volleyball Players

INTRODUCTION: Athletic performance is associated with many environmental factors such as nutrition, psychological factors and education of innate genetic factors. Current research in athletic performance focuses on genetic variants that significantly contribute to the performance of individuals and is working to identify mechanisms that improve performance. It is important to determine the genetic profiles of successful athletes and the effect of these genetic parameters on athletic profiles. Therefore, most sports genetic studies analyze the most known genetic variations in athletes with different characteristics. Studies to date have shown the contribution of an athlete's genetic results to athletic performance.

MATERIALS-METHODS: 21 volleyball players participated in the study. After signing of consent forms, DNA isolation from collected blood samples was performed with Invitrogen (Van Allen Way, Carlsbad, CA, USA) commercial kit. Real-time polymerase chain reaction (qPCR) protocol for MCT genotyping was performed.

RESULTS: In MCT analysis, 20 (95%) of 21 volleyball players were found to be AA and 1 volleyball player (5%) had AT genotype. There was no volleyball player of TT genotype for MCT. Allele distributions are 98% A, 2% T.

DISCUSSION: In our study cohort (MCT) (Rs1049434), polymorphism of AA genotype and G allele were dominant. We think that the polymorphisms in the MCT gene region are effective in determining the sports branches of individuals aiming to become athletes and in-branch orientation

SB320

ANDROPOZ SEMPTOMLARI İLE VÜCUT KÜTLE İNDEKSİ VE YAŞAM KALİTESİ ARASINDAKİ İLİŞKİNİN İNCELENMESİ

[1]Ahmet Mesut ÇETİN, [1]Ceren ORHAN, [1]Türkan AKBAYRAK

[1]Hacettepe Üniversitesi Fizik Tedavi Ve Rehabilitasyon Fakültesi, ANKARA

Email : *ahmetmesutcetin@gmail.com, cerengursen@yahoo.com, takbayrak@yahoo.com*

Giriş ve Amaç: Bu çalışmanın amacı, 40 yaş üstü erkeklerde, andropoz semptomları (ani terleme ve ateş basmaları, kas kuvvetinde azalma, cinsel istekte azalma ve cinsel performansta azalma gibi) ile vücut kütle indeksi (VKİ) ve yaşam kalitesi arasındaki ilişkisinin incelenmesiydi.

Yöntem: Bu kesitsel çalışmaya 40-70 yaş aralığındaki toplam 64 erkek katıldı. Ani terleme, ateş basması, kas kuvvetinde azalma, cinsel istekte azalma ve cinsel performansta azalma gibi andropoz semptomları "var/yok" şeklinde değerlendirildi. Boy ve kilo bilgileri alınarak VKİ hesaplandı. Yaşam kalitesi "Nottingham Sağlık Profili" (NSP) kullanılarak değerlendirildi. Veriler arası ilişkilerin incelenmesinde Spearman Korelasyon Analizi kullanıldı. İstatistiksel anlamlılık değeri p <0.05 olarak belirlendi.

Sonuçlar: Çalışmaya katılan 64 erkeğin yaş ortalaması 54.58 ± 5.94 idi. VKİ ortalaması 27.04 ± 2.24 kg/m2 idi. Toplam NSP puanı 109.8 ± 114.35 idi. Verilerin analizi sonucuna göre, ani terleme/ateş basması ile VKİ ve NSP arasında (r=0.24, p=0.04; r=0.37, p=0.002), kas kuvvetinde azalma ve NSP arasında (r=0.42, p=0.001), cinsel istekte azalma ile VKİ ve NSP arasında (r=0.36, p=0.003; r=0.31, p=0.01), cinsel performansta azalma ve VKİ arasında (r=0.31, p=0.012) pozitif yönde ve istatistiksel olarak anlamlı bir ilişki vardı.

Tartışma: Bu çalışmanın sonuçları, andropoz semptomları ile VKİ ve yaşam kalitesi arasında pozitif yönde bir ilişki olduğunu ortaya koymaktadır. Andropoz semptomlarının yüksek VKİ'si olan erkeklerde görüldüğü ve bu kişilerin yaşam kalitesinin olumsuz yönde etkilendiği bulundu. Sonuç olarak, bu konuyla ilgili daha net sonuçların ortaya konulması için daha geniş örneklemli ileri çalışmalara ihtiyaç vardır.

INVESTIGATION OF THE RELATIONSHIP BETWEEN SYMPTOMS OF ANDROPAUSE AND BODY MASS INDEX AND QUALITY OF LIFE

Introduction and Purpose: The aim of this study was to investigate the relationship between symptoms of andropause (such as sudden sweating and hot flashes, decreased muscle strength, decreased sexual desire, and decreased sexual performance) and body mass index (BMI) and quality of life in men over 40 years of age.

Method: A total of 64 men aged between 40 and 70 years participated in this cross-sectional study. Andropause symptoms such as sudden sweating, flushing, decreased muscle strength, decreased sexual desire, and decreased sexual performance were evaluated as "present/absent". BMI was calculated by height and weight. Quality of life was assessed using the Nottingham Health Profile (NHP). Spearman correlation analysis was used to analyze the relationships between data. Statistical significance level was set at p <0.05.

Results: The mean age of the participants was 54.58 ± 5.94 years, BMI was 27.04 ± 2.24 kg/m2 and the total NHP score was 109.8 ± 114.35. As a result of the analysis of the data, there were statistically significant correlations between the symptoms of sudden sweating/hot flashes and BMI, and NHP (r=0.24, p=0.04; r=0.37, p=0.002), between decreased muscle strength and NHP (r=0.42,

p=0.001), between decreased sexual desire and BMI, and NHP (r=0.36, p=0.003; r=0.31, p=0.01), between decreased sexual performance and BMI (r=0.31, p=0.01).

Conclusion: The results of the present study have revealed a positive ve significant relationship between the symptoms of andropause and BMI and quality of life. The symptoms of andropause were found in men with high BMI and their quality of life was more negatively influenced. In conclusion, further studies with larger samples are needed in this field in order to reveal more accurate results

SB326

PROFOSYONEL FUTBOLCULARDA ANJİYOTENSİNOJEN (AGT) RS699 POLİMORFİZMİNİN DAĞILIMI

[1]Canan Sercan Doğan, [1]Tolga Polat, [2]Alper erdoğdu, [1]Gözdem Karapınar, [1]Aleyna Tanrıverdi, [3]Korkut Ulucan

[1]Üsküdar Üniversitesi Fen Bilimleri Enstitüsü, Moleküler Biyoloji Ve Genetik, İstanbul, Türkiye
[2]İstanbul Başakşehir Futbol Kulübü
[3]Marmara Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Temel Tıp Bilimleri, Tıbbi Biyoloji Ve Genetik, İstanbul, Türkiye

Email : *canan.sercan@uskudar.edu.tr, canan.sercan@uskudar.edu.tr, canan.sercan@uskudar.edu.tr, canan.sercan@uskudar.edu.tr, canan.sercan@uskudar.edu.tr, korkutulucan@hotmail.com*

GİRİŞ: AGT geni tarafından kodlanan anjiyotensinojen proteini kalp, damar kan basıncı düzenlenmesinde önemli rol almaktadır. AGT'de ortaya çıkan bir varyasyon; sportif performans, yeni damar oluşumları kan basıncı gibi sağlıkla ilgili egzersizler ile ifade edilmiştir.

MATERYAL-METOT: Araştırmaya 20 futbolcu katıldı. Onam formlarının imzalanmasından sonra, toplanan kan örneklerinden DNA izolasyonu, Invitrogen (Van Allen Way, Carlsbad, CA, ABD) ticari kiti ile yapıldı. AGT genotiplemesi için gerçek zamanlı polimeraz zincir reaksiyonu (qPCR) protokolü uygulandı. BULGULAR: AGT analizinde 20 sporcunun 5'sının (% 25) GG genotipi, 12'sinin (% 60) GA, 3'ü (%15) AA genotipinin, sırasıyla görüldüğü belirlendi. Allel dağılımları incelendiğinde G alelinin% 55, A 'nın% 12 olduğu görülmüştür.

TARTIŞMA: Bizim kohortumuzda, GA genotipi ve G allelinin yüksek olduğu bulunmuştur. AGT polimorfizmlerin sporcu olmayı hedefleyen bireylerin spor branşlarının belirlenmesinde ve branş içi yönlendirmelerde etkin olduğunu düşünmekteyiz

Gomez-Gallego, F., et. al., (2009)." The C allele of the AGT Met235Thr polymorphism is associated with power sports performance". Applied Physiology, Nutrition, and Metabolism, 34(6), 1108-1111.

Distribution Of Angiotensinogen (AGT) Rs699 Polymorphism in Professional Football Players

INTRODUCTION: Angiotensinogen protein encoded by AGT gene plays an important role in the regulation of heart, vascular blood pressure. A variation in AGT; sportive performance, new vessel formations are expressed with health related exercises such as blood pressure (Gomez-Gallego, F., et. al., (2009)

MATERIALS-METHODS: 20 soccer players participated in the study. After signing of consent forms, DNA isolation from collected blood samples was performed with Invitrogen (Van Allen Way, Carlsbad, CA, USA) commercial kit. Real-time polymerase chain reaction (qPCR) protocol for AGT genotyping was performed.

RESULTS: In the AGT analysis, 5 (25%) GG genotype, 12 (60%) GA and 3 (15%) AA genotypes of 20 athletes were detected respectively. When allele distributions were examined, it was seen that G allele was 55% and A was 12%.

DISCUSSION: In our cohort, GA genotype and G allele were found to be high. We think that AGT polymorphisms are effective in determining the sports branches of individuals aiming to become athletes and in in-branch orientation

SB343

FİTNESS MERKEZİNE BAŞVURAN BİREYLERİN BEDEN KİTLE İNDEKSLERİ, DÜŞÜK YOĞUNLUKTAKİ LİPOPROTENLERİ VE TRİGLİSERİD DÜZEYLERİNİN İNCELENMESİ

***[1]İbrahim Kubilay TÜRKAY*, [1]Mahmut ALP, [1]Gürhan SUNA**

[1]Süleyman Demirel Üniveristesi Spor Bilimleri Fakültesi, Çünür/ISPARTA

***Email :** kubilay.turk.ay@hotmail.com, mahmutalp1907@hotmail.com, gurhan_suna@windowslive.com*

Giriş ve Amaç Beden kitle indeksi (BKİ) hem çocuklarda hem de yetişkinlerde beslenme durumunu göstermede kullanılan oldukça objektif bir ölçüttür. BKİ çok kolay hesap edilen (ağırlık [kg]/boy2 [m]) ve klinik değerlendirmede deri altı ve toplam vücut yağının iyi bir göstergesi olarak kabul edilen bir ölçüttür (Sarria.,2001). LDL (low density lipoprotein) 'kötü' kolesterol olarak nitelendirilen düşük yoğunluklu lipoproteinlerdir. LDL kolesterolü karaciğerde üretilen protein türüdür. Kan yolu ile taşınır (Bahadır, 2007). Damar sertliğine ve damar tıkanıklığına yola açar. Trigliseritler, üçlü yağ asitleridir. Suda çözünemezler bu yüzden kanda lipoproteinlerin içinde taşınırlar. Normal değerlerinden yüksek olmalarında koroner kalp rahatsızlığı riskini yükseltir (Çetinkalp, 2017). Bu çalışmanın amacı, fitness merkezine düzenli egzersiz yapmak için başvuran bireylerin BKİ, LDL ve Trigiliserit düzeylerinin arasındaki ilişkiyi incelemektir. Yöntem Çalışmaya Burdur ili Olimpia Spor Merkezine gelen 139 erkek, 97 kadın birey olarak toplam 236 kişi katılmıştır. Bireylerden çalışmaya katılmadan önce "Bilgilendirilmiş Gönüllü Olur Formu" alınmıştır. Çalışma analizleri için SPSS paket programı kullanılmıştır. Analiz olarak "Frekans, Korelâsyon (Spearman's rho)" kullanılmıştır. P < 0,05 değer olarak alınmıştır.

Bulgular Araştırma bulgularında bireylerin BKİ değerleri ile LDL ve Trigliserid değerleri ilişkisinde pozitif yönde anlamlı bir ilişki olduğu bulunmuştur (p<0,05).

Sonuç Araştırma sonucunda beden kitle indeksinde şişman ve obez (aşırı şişman) konumunda bulunan bireylerin aynı zamanda şişmanlığa bağlı olarak LDL ve Trigliserit düzeylerinin de yüksek olduğu tespit edilmiştir.

Anahtar Kelimeler: Fitness, Bki, Ldl, Trigliserid

Examination of Body Mass Indexes, Low Density Lipoprotenes and Triglyceride Levels of Individuals Applying to Fitness Center

Introduction and Aim Body mass index (BMI) is a very objective criterion used to show nutritional status in both children and adults. BMI is very easily calculated (weight [kg] / height2 [m]) and is considered a good indicator of subcutaneous and total body fat in clinical evaluation (Sarria., 2001). LDL (low density lipoprotein) is a low density lipoprotein which is described as bad cholesterol. LDL cholesterol is a type of protein produced in the liver. It is carried by blood (Bahadir, 2007). It leads to arteriosclerosis and vascular occlusion. Triglycerides are triple fatty acids. They are insoluble in water, so they are carried in lipoproteins in the blood. It increases the risk of coronary heart disease if they are higher than normal values (Cetinkalp, 2017). The aim of this study was to investigate the relationship between BMI, LDL and triglyceride levels of individuals who applied to the fitness center for regular exercise.

Method A total of 236 men, 139 males and 97 females, participated in the study. Birey Informed Volunteer Consent Form "was obtained from individuals before participating in the study. SPSS package program was used for the study analysis. "Frequency, Correlation (Spearman's rho)" was used as the analysis. P <0.05 was taken as the value.

Findings It was found that there was a positive relationship between BMI and LDL and triglyceride values of the individuals (p <0.05).

Result As a result of the study, it was found that the obese and obese individuals in the body mass index also had high LDL and triglyceride levels due to obesity.

Key words: Fitness, Bki, Ldl, Triglyceride

SB347

ASEMPTOMATİK PELVİK ORGAN PROLAPSI OLAN VE OLMAYAN KADINLARDA PELVİK TABAN KAS KUVVETİ VE ENDURANSININ KARŞILAŞTIRILMASI

[1]Ceren Orhan, [1]Serap Özgül, [1]Türkan Akbayrak

[1]Hacettepe Üniversitesi, Fizik Tedavi Ve Rehabilitasyon Fakültesi, ANKARA

Email : *cerengursen@yahoo.com, serapky@yahoo.com, takbayrak@yahoo.com*

Giriş ve Amaç: Pelvik taban kas kuvveti ve enduransı, pelvik organ prolapsı (POP)'nın önlenmesi için önemli parametrelerdir. Bu çalışmanın amacı, asemptomatik POP olan ve olmayan kadınlarda pelvik taban kas kuvveti ve enduransını karşılaştırmaktı.

Yöntem: Bu kesitsel çalışmaya, 93 kadın (yaş=49.5±8.97 yıl; Vücut Kütle İndeksi [VKİ]=28.04 kg/m2) dahil edildi. POP varlığı ve evresi (0 ile 4 arasında), Pelvik Organ Prolaps Sınıflandırma (POP-S) değerlendirmesi ile belirlendi. Kadınlar POP-S evresine göre iki gruba ayrıldılar: 1) POP-olmayan grup (Evre 0) (n=25) ve 2) Asemptomatik POP grubu (Evre 1 ve 2) (n=68). Pelvik taban kas kuvveti ve enduransı vajinal sensörlü perineometre ile ölçüldü. Veriler Mann-Whitney U testi kullanılarak analiz edildi. İstatistiksel anlamlılık seviyesi $p<0.05$ olarak belirlendi.

Bulgular: Demografik özelliklerde (yaş ve VKİ) gruplar arasında istatistiksel olarak anlamlı fark yoktu ($p>0.05$). Buna ek olarak, pelvik taban kas kuvveti ve pelvik taban kas enduransı parametrelerinde gruplar arasında istatistiksel olarak anlamlı fark yoktu ($p>0.05$).

Sonuç: Bu çalışmanın sonuçlarına göre, asemptomatik POP olan kadınlarda pelvik taban kas kuvveti ve enduransı değerleri, POP olmayanlara göre daha düşük olduğu görülmektedir, ancak bu fark istatistiksel olarak anlamlı değildi. Bu bakımdan, kadınlarda POP ve pelvik taban kas kuvvetinin takip edilmesi ve erken dönemde pelvik taban kas eğitiminin uygulanması önemlidir. Semptomatik ve asemptomatik POP olan kadınların dahil edildiği daha büyük örneklemli ileri çalışmalara ihtiyaç vardır.

THE COMPARISON OF PELVIC FLOOR MUSCLE STRENGTH AND ENDURANCE IN WOMEN WITH AND WITHOUT ASYMPTOMATIC PELVIC ORGAN PROLAPSE

Introduction and Purpose: Pelvic floor muscle strength and endurance are important parameters for the prevention of pelvic organ prolapse (POP). The aim of the present study was to compare the pelvic floor muscle strength and endurance in women with and without asymptomatic POP.

Method: 93 women (age=49.5±8.97 years; Body Mass Index (BMI)=28.04 kg/m2) participated in this cross-sectional study. The presence and stage (ranging between 0 and 4) of POP were determined with Pelvic Organ Prolapsus-Quantification (POP-Q) system. Women were divided into two groups based on the stage of POP: 1) no-POP group (Level 0) and 2) Asymptomatic POP group (Level 1 and 2). Pelvic floor muscle strength and endurance were measured using a perineometer with vaginal sensor. Data were analyzed by Mann-Whitney U test. Statistical significance level was determined as $p <0.05$.

Results: There were no statistically significant differences in demographic characteristics (age and BMI) between groups ($p>0.05$). There were also no statistically significant differences between groups in terms of pelvic floor muscle strength and endurance parameters ($p>0.05$).

Conclusion: Based on the results of the present study, pelvic floor muscle strength and endurance seem to be lower in women with asymptomatic POP than those without POP. However this difference was not statistically significant. In this respect, monitoring of POP

and pelvic floor muscle strength and early training of pelvic floor muscles are important in women. Further studies with large samples including women with and without symptomatic and asymptomatic POP are needed.

SB348

ÇOCUKLAR İÇİN SERBEST ZAMAN AKTİVİTE ANKETİNİN UYARLAMASI: GEÇERLİK VE GÜVENİRLİK ÇALIŞMASI

***[1]Necip Demirci*, [1]Onur Deniz İşler, [2]Necip Demirci, [2]Ayda Karaca**

[1]Hacettepe Üniversitesi Spor Bilimleri Fakültesi, Ankara
[2]Hacettepe Üniversitesi Spor Bilimleri Fakültesi, Rekreasyon Bölümü, Fiziksel Aktivite Ve Sağlık ABD, Ankara

***Email :** necip.dmrc@gmail.com, onurisler9@gmail.com, necip.dmrc@gmail.com, aydakaraca@gmail.com*

Giriş ve Amaç: Bu çalışmanın amacı Telford, Salmon, Jolley ve Crawford tarafından 2004 yılında geliştirilen "Çocuklar İçin Serbest Zaman Aktivite Anketi"nin (Children's Leisure Activities Study Survey) Türk kültürüne uyarlanması, geçerlik ve güvenirliğinin saptanmasıdır. Yöntem: 2017-2018 eğitim-öğretim yılında Ankara ilinde ortaokullara devam eden ve yaşları 11 ile 14 arasında değişen toplam 405 öğrenci çalışmaya katılmayı gönüllü olarak kabul etmiştir. Anketin uyarlanması sürecinde, sırasıyla İngilizce'den Türkçe'ye çevrilmesi, Türkçe'den İngilizce'ye geri çevrilmesi, türkçe ifadelerin anlaşılırlığının test edilmesi için pilot uygulama, bazı aktivitelerin çıkarılması, bazı aktivitelerin eklenmesi, anketin anlaşılırlığının test edilmesi için 2. pilot uygulama gerçekleştirilmiştir. Sonrasında geçerlik çalışması için 104 öğrenciye bir haftalık "Fiziksel Aktivite Günlüğü" dağıtılmış ve 7. günün sonunda günlük formu öğrencilerden geri toplanırken Çocuklar İçin Serbest Zaman Aktivite Anketi uygulanmıştır. Bulgular: Güvenirlik çalışması için 301 öğrenciye bir hafta arayla iki kez anket uygulanmıştır. Geçerlik düzeyinin saptanması için sınıf içi korelasyon katsayıları hesaplanmış ve anketin düşük şiddetli aktiviteleri içeren (inaktif) bölümünün geçerli olmadığı (p>0,05), orta şiddetli, yüksek şiddetli ve orta-yüksek şiddetli fiziksel aktiviteleri içeren (aktif) bölümünün ise geçerli olduğu ve sınıf içi korelasyon katsayısının 0,50 ile 0,95 arasında değişmekte olduğu görülmüştür. Güvenirlik analizleri sonucunda ise sınıf içi korelasyon katsayılarının farklı şiddetteki aktivite türlerinde tüm yaş düzeyleri için (11-14) 0,52 ve 0,91 arasında değiştiği görülmüştür. Sonuç: Sonuç olarak; Çocuklar İçin Serbest Zaman Aktivite Anketi (ÇSZAA)'nin 11-14 yaşları arasındaki çocuklarda düşük şiddetli aktivitelerin değerlendirilmesinde kullanılamayacağı ancak orta şiddetli, yüksek şiddetli ve orta-yüksek şiddetli fiziksel aktivitelerin değerlendirilmesinde hem geçerli hem de güvenilir bir anket olduğu belirlenmiştir.

Keywords: Leisure time physical activity, questionnaire, children, validity, reliability.

ADAPTATION OF THE LEISURE TIME ACTIVITY SURVEY FOR CHILDREN: VALIDITY AND RELIABILITY STUDY

Objectives: The aim of this study was to adapt the "Children's Leisure Activities Study Survey" developed by Telford, Salmon, Jolley, and Crawford in 2004, for Turkish language and culture and to determine its validity and reliability. Methods: The participants of the study consisted who volunteered of 405 students aged 11 to 14 attending secondary school in Ankara in the 2017-2018 academic year. In the process of adapting the questionnaire, a pilot study was conducted to translate from English to Turkish, to translate from Turkish to English, to test the intelligibility of Turkish expressions, to remove some activities, to add some activities and to test the intelligibility of the questionnaire. Afterward, a oneweek Physical Activity Diary was applied to 104 students for validity study. At the end of the 7th day, the physical activity diary was collected from the students. And then the questionnaire was applied to students. Results: For the reliability study, the questionnaire was applied to 301 students twice a week apart. To determine the validity, intraclass correlation coefficients were calculated, and the part of the questionnaire with low intensity activities was found not valid (p> 0.05), and the (active) part of the moderate intensity, vigorous intensity and moderate to vigorous intensity physical activities was found valid. Intraclass correlation coefficients ranged between 0.50 and 0.95. As a result of the reliability analysis, it was found that the intraclass correlation coefficients ranged between 0.52 and 0.91 for all age levels (11- 14) in different types of activities. Conclusions: As a result; The Children's Leisure Activities Study Survey (CLASS) cannot be used to evaluate low-intensity activities in children aged 11-14, but it is a

valid and reliable questionnaire for the assessment of moderate intensity, vigorous intensity and moderate to vigorous intensity physical activities.

Keywords: Leisure time physical activity, questionnaire, children, validity, reliability.

SB349

LİSE ÖĞRENCİLERİNDE İNTERNET BAĞIMLILIK DÜZEYLERİ İLE İLİŞKİLİ OLAN FAKTÖRLERİN ARAŞTIRILMASI

[1]Ayda Karaca, [1]Necip Demirci, [1]Emine Çağlar, [2]Hande Konşuk Ünlü

[1]Hacettepe Üniversitesi Spor Bilimleri Fakültesi, Ankara
[2]Hacettepe Üniversitesi Halk Sağlığı Enstitüsü, Ankara

Email : *aydakaraca@gmail.com, necip.dmrc@gmail.com, necip.dmrc@gmail.com, hande.konsukunlu@gmail.com*

Giriş ve Amaç: Bu çalışmanın amacı Ankara ilindeki lise öğrencilerinde yaş, cinsiyet, oturma süresi, akıllı telefon kullanım süreleri, oyun oynama türleri ve egzersiz yapıp yapmama durumlarının internet kullanım düzeyi ile ilişkisinin incelenmesidir. Yöntem: Çalışmaya 14-18 yaşları arasında olup 9-12. sınıfta öğrenim gören kız öğrencilerden 211 (yaş ort. 15,77±1,23), erkek öğrencilerden 189 (yaş ort.15,88±1,27) olmak üzere toplamda 400 öğrenci dahil edilmiştir. İnternet bağımlılığının belirlenmesinde Young Internet Bağımlılığı Testi-Kısa Formu (YİBT-KF) kullanılmıştır. Öğrencilerin oturma süreleri Uluslararası Fiziksel Aktivite Anketi-Kısa Formu (UFAA-KF) ile egzersiz yapıp yapmama durumları ise Fiziksel Aktivite Değerlendirme Anketi (FADA) ile belirlenmiştir. Yaş, cinsiyet, akıllı telefon kullanım süreleri ve oyun oynama türleri araştırmacı tarafından hazırlanan kişisel bilgi formu ile elde edilmiştir. Yaş, oturma süresi, cinsiyet, akıllı telefon kullanım süreleri, oyun oynama türleri ve egzersiz yapıp yapmama durumu değişkenleri ile internet bağımlılık düzeyleri arasındaki ilişki "İkili Lojistik Regresyon" analizi ile araştırılmıştır. Bulgular: Yaş, cinsiyet, oturma süresi, akıllı telefon kullanım süreleri ve oyun oynama türlerine bakıldığında internet bağımlılık düzeyleri arasında istatistiksel olarak anlamlı düzeyde fark elde edilirken ($p<0,05$), egzersiz yapıp yapmama durumuna göre karşılaştırıldığında ise fark elde edilmemiştir ($p>0,05$). Akıllı telefon kullanım süresi (2 saat ve daha fazla), oyun oynama türleri ve oturma süresini içeren bağımsız değişkenlerinin orta düzeyde internet bağımlılığında bulunma riskinde istatistiksel olarak anlamlı düzeyde etkisinin olduğu görülmüştür ($p<0,05$). Sonuç: Öğrencilerin akıllı telefon kullanım süresi (2 saat ve daha fazla), oyun oynama türleri ve oturma süresinin internet bağımlılığının orta düzeyde bulunma riskini arttırdığı görülürken; cinsiyet, akıllı telefon kullanım süresi (1 ile 2 saat arası) ve egzersiz yapıp yapmama durumlarının internet bağımlılığının artışında anlamlı olarak herhangi bir etkiye sahip olmadığı ortaya çıkmıştır.

Anahtar Kelimeler: İnternet bağımlılığı, ergenler, akıllı telefon kullanımı, fiziksel aktivite, oturma süresi

Investigation of Factors Associated with Internet Addiction Levels of High School Students

Objectives: The aim of the study was to examine the relationship between internet using level and age, gender, sitting time, smartphone usage times, game-playing types, and exercise states. Methods: Two hundred eleven schoolgirls (age mean: 15,77±1,23) and one hundred eighty-nine schoolboys (age mean: 15,88±1,27) aged 14-18 studying in high schools were included in the study. Young's Internet Addiction Test-Short Form (YIAT- SF) was used for determination of internet addiction level. Students' exercise status and sitting time were obtained through Physical Activity Assesment Questionnaire (PAAQ) and International Physical Activity Questionnaire-Short Form (IPAQ-SF) respectively. Gender, smartphone usage times, and game-playing types were determined with personal information form prepared by researchers. Moreover, "Binary Logistic Regression" model was used to determinate of the relationship between the internet addiction levels and age, gender, sitting time, smartphone usage times, game-playing types, and exercise states. Results: While the significant difference was seen between internet addiction level and age, gender, sitting time, smartphone usage times, and game-playing types ($p<0,05$), it was not seen the significant difference between internet addiction level and game-playing types ($p>0,05$). Additionally, it was observed that independent variables including smartphone usage times (least, 2 hours), game-playing types, and sitting time affected the significant level on the risk of medium internet addiction ($p<0,05$). Conclusions: As a result, it was found that students' smartphone usage time (2 hours and more), game-playing types and sitting time increased the incidence risk of moderate internet addiction. It was revealed that gender, smartphone usage time (1 to 2 hours), and exercise states were not found any effect on increasing of internet addiction.

Keywords: İnternet addiction, adolescents, smartphone usage times, physical activity, sitting time

SB356

NORMAL KİLOLU VE AŞIRI KİLOLU/OBEZ YETİŞKİN BİREYLERE SABAH VE AKŞAM SAATLERİNDE UYGULANAN AEROBİK EGZERSİZLERİN ASPROSİN, SPEXİN, LİPOCALİN-2 VE İNSULİN HORMON DÜZEYLERİ ÜZERİNE AKUT ETKİSİNİN İNCELENMESİ

***[1]Halil İbrahim Ceylan*, [1]Özcan Saygın, [2]Ümmühani Özel Türkcü**

[1]Muğla Sıtkı Koçman Üniversitesi Spor Bilimleri Fakültesi Antrenörlük Eğitimi Bölümü
[2]Muğla Sıtkı Koçman Üniversitesi Tıp Fakültesi Tıbbi Biyokimya Anabilim Dalı

***Email :** halil.ibrahimceylan60@gmail.com, ozsaygin@hotmail.com, ozelu_ozelu@yahoo.com*

Amaç: Bu çalışmanın amacı, normal kilolu ve aşırı kilolu/obez yetişkin bireylere sabah ve akşam saatlerinde uygulanan aerobik egzersizlerin obezite ile ilişkili hormonlar (asprosin, spexin, lipocalin-2, insulin) üzerine olan akut etkisini incelemektir. Yöntem: Çalışmaya, 20 yetişkin erkek birey (10 normal kilolu ve 10 aşırı kilolu/obez) gönüllü olarak katıldı. Her iki grup, birbiri arasında en az 3 gün olacak şekilde günün iki farklı zaman diliminde (sabah: 08.00-10.00, akşam: 20.00-22.00) 30 dakika orta şiddetli (Kalp Atım Rezervinin %55-59'unda) aerobik egzersiz protokolüne tabi tutuldu. Ayrıca katılımcıların egzersiz sırasında tükettikleri enerji miktarı da ölçüldü. Bulgular: Bebis analizi sonucunda; sabah egzersiz oturumu öncesi (ardışık 4 gün) normal kilolu ve aşırı kilolu/obez grubun sırasıyla günlük ortalama 2316 kcal ve 1857 kcal enerji aldığı tespit edildi. Sabah ve akşam egzersizi arası, normal kilolu grup günlük ortalama 2380 kcal, aşırı kilolu/obez grup ise 1781 kcal günlük enerji aldığı gözlemlendi. İstatiksel analizler sonucunda; sabah saatleri ile karşılaştırıldığında egzersiz sırasında enerji tüketiminin (aşırı kilolu/obez>normal kilolu) akşam saatlerinde daha yüksek olduğu görüldü. Normal kilolu grup ile karşılaştırıldığında, serum asprosin, insulin ve lipocalin-2 hormonunun bazal değerleri aşırı kilolu/obez grupta daha yüksek, serum spexin düzeyi ise bu grupta daha düşük olarak saptandı ($p<0.05$). Her iki grupta da sabah ve akşam egzersizi sonrası serum asprosin ve serum insulin düzeyinde anlamlı düzeyde azalma gözlemlendi (aşırı kilolu/obez>normal kilolu) ($p<0.05$). Serum lipocalin-2 düzeyinde anlamlı düzeyde azalma ise sadece aşırı kilolu/obez grupta akşam egzersizinden sonra tespit edildi. Sonuç: Akşam egzersizi ve psikolojik olarak enerji kısıtlaması sonucu oluşan negatif enerji dengesinin (özellikle aşırı kilolu/obez grup) oreksijenik sinyallerde (iştahın bastırılması) daha fazla azalmayı tetiklediği, adipoz dokunun inflamasyonu ve insulin duyarlılığının gelişiminde daha etkili olduğu düşünülmektedir. Keywords: Asprosin, Spexin, Lipocalin-2, Obezite, Egzersiz, Gün Zamanı Etkisi

The Acute Effect Of Aerobic Exercises Applied To The Normal And Overweight /Obese Adults At Morning And Evening Hours On Asprosin, Spexin, Lipocalin-2 And Insulin Hormone Levels

The aim of this study was to examine the acute effect of aerobic exercises applied to the normal weight and overweight/obese adults at morning and evening hours on obesity-related hormones (asprosin, spexin, lipocalin-2, insulin). A total of 20 adult male individuals (10 normal weight and 10 overweight/obese) participated in this study voluntarily. Both groups were subjected to aerobic exercise protocol in moderate intensity (heart rate reserve of 55-59%) for 30 minutes at two different time periods of the day (morning: 08.00-10.00, evening: 20.00-22.00) at least 3 days apart. In addition, energy consumption during exercise of participants were also measured. As a result of BeBis analysis; the normal weight and overweight/obese group received an average of 2316 kcal and 1857 kcal energy daily before the morning exercise session (4 consecutive days). It was observed that the normal weight group and overweight/obese group had an average 2380 kcal and 1781 kcal daily energy between the morning and evening exercise (about 3 days). As a result of statistical analysis; energy consumption during exercise (overweight/obese> normal weight) were higher in the evening hours compared to morning hours. When compared to normal weight group, serum asprosin, insulin and lipocalin-2 hormone levels were higher in the overweight /obese group and serum spexin level was lower in this group ($p<0.05$). Significant decrease in serum asprosin and insulin levels was observed in both groups after morning and evening exercise (overweight/obese> normal weight) ($p<0.05$). Significant decrease in serum lipocalin-2 level was detected only in the overweight/obese group after evening exercise. In conclusion, it is thought that negative energy balance caused by evening exercise and psychological energy restriction triggers more decrease in

orexigenic signals (suppression of appetite) and is more effective in the development of adipose tissue inflammation and insulin sensitivity. Keywords: Asprosin, Spexin, Lipocalin-2, Obesity, Exercise, Time of Day Effect

SB371

TİP 1 DİYABETLİ BİREYLERDE FİZİKSEL AKTİVİTENİN GLİSEMİK KONTROLE ETKİSİNİN İNCELENMESİ

***[1]Tamer CİVİL*, [2]Tamer CİVİL, [3]Nevin GÜNDÜZ, [4]Gülfem ERSÖZ, [4]Mitat KOZ, [5]Hüseyin DEMİRBİLEK**

[1]Trabzon Üniversitesi Spor Bilimleri Fakültesi TRABZON
[2]Trabzon Üniversitesi Spor Bilimleri Fakültesi, TRABZON
[3]Ankara Üniversitesi Spor Bilimleri Fakültesi, ANKARA
[4]Ankara Üniversitesi Spor Bilimleri Fakültesi, ANKARA
[5]Hacettepe Üniversitesi Tıp Fakültesi, ANKARA

***Email :** tamercivil@trabzon.edu.tr, tamercivil@trabzon.edu.tr, ngunduz@ankara.edu.tr, gersoz@ankara.edu.tr, mkoz@ankara.edu.tr, dr_hüseyin@hotmail.com*

Giriş ve Amaç: Bu çalışmada tip 1 diabetes mellitus (T1DM) hastası bireylerle gerçekleştirilen kombine fiziksel aktivitelerin kan glukozuna akut etkisinin incelenmesi amaçlanmaktadır. Yöntem: Çalışma kendinden kontrollü klinik araştırma yöntemi ile gerçekleştirildi. Çalışmaya yaş ortalaması 13,26 olan 5'i kız 15 T1DM dâhil edildi. T1DM'lilerin ilk iki haftası kontrol dönemi son iki haftası aktivite dönemi olan dört haftalık çalışmaya dâhil edildi. Kontrol döneminde T1DM'lilerin günlük yaşamlarını sürdürmeleri sağlandı. Aktivite döneminde ise haftada 3 gün aerobik ve direnç egzersizlerini içeren kombine aktivite programı uygulandı. Her iki dönemde kan glukoz verileri anlık ölçüm sistemi olan freestyle libre sensör ile takip edildi. Elde edilen glukoz verileri Bağımlı Örneklem (Paired Sample) t Testi protokolü uygulanarak analiz edildi. Bulgular: Çalışmanın bulgularına göre; kontrol ve aktivite dönemlerindeki kan glukoz ortalamaları arasındaki farklılığın anlamlı olmadığı saptandı (p > ,05). Her iki dönemde kullanılan insülin dozları arasındaki farkın anlamlı olduğu saptandı (p < ,001). Anaerobik karakterdeki direnç egzersizlerinin kan glukozu üzerine akut etkisinin aerobik egzersizlere göre anlamlı olmadığı saptandı (p > ,05). Sonuç: T1DM hastaları için aerobik ve kombine egzersizlerin kan glukozu üzerine akut etkisinin olumlu olduğu söylenebilir.

Investigation Of The Effect Of Physical Activity On Glycemic Control In People With Type 1 Diabetes

Introduction and Purpose:The aim of this study was to investigate the acute effects of combined physical activities on blood glucose in patients with type 1 diabetes mellitus (T1DM).

Method: The study was performed by self-controlled clinical research method. Fifteen T1DM patients (5 girls, mean age 13.26) were included in the study. The first two weeks of the T1DM patients were included in the four-week study, the control period and the last two weeks, the activity period. During the control period, T1DM residents were allowed to continue their daily lives. During the activity period, a combined activity program including aerobic and resistance exercises was performed 3 days a week. Blood glucose data were monitored with freestyle libre sensor which is an instant measurement system in both periods. The obtained glucose data were analyzed using the Paired Sample t Test protocol.

Findings: According to the findings of the study; The difference between the mean blood glucose levels in the control and activity periods was not significant (p> .05). The difference between the doses of insulin used in both periods was found to be significant (p <, 001). Acute effect of anaerobic resistance exercises on blood glucose was not significant compared to aerobic exercises (p>, 05). Acute effects of combined exercises on blood glucose were found to be significant (p <.05).

Conclusion, it can be said that aerobic and combined exercises have positive effect on blood glucose for T1DM patients.

SB414

EV TEMELLİ SKUAT EGZERSİZ PROGRAMININ SEDANTER GENÇ ERKEKLERDE VÜCUT KOMPOZİSYONUNA ETKİLERİ

[1]Celil Kaçoğlu

[1]Eskişehir Teknik Üniversitesi, Spor Bilimleri Fakültesi, Antrenörlük Eğitimi Bölümü

Giriş: Avrupa ülkeleri yetişkin popülasyonunda günlük enerji tüketimi azalma eğilimi gösterirken obezitenin artış göstermesi fiziksel aktivitenin azalması ve sedanter yaşamın artması, aşırı kilo artışı ve obezitenin kilit faktörlerinden birisidir (Martinez- Gonzalez ve ark., 1999).

Amaç: Bu araştırmanın amacı 4 haftalık ev temelli izometrik skuat egzersiz programının vücut kompozisyonu, beden kitle indeksi (BKİ), vücut yağ yüzdesi, alt ekstremite yağ ve kas kütlesine etkilerini incelemektir.

Metot: Bu araştırmaya, fiziksel olarak sağlıklı ve sedanter yaşam tarzı olan 14 erkek birey (yaş 22.1±2.5 yıl, boy uzunluğu 1.77±2.5m, vücut ağırlığı 72.7±6.4kg) katılmıştır. Katılımcıların boy uzunlukları (Seca® 213), BKİ (kg/m2), vücut ağırlıkları, vücut yağ yüzdeleri, alt ekstremite yağ ve kas kütleleri (Tanita® mc180) belirlenmiştir. Diz eklem açısının 1200 olduğu maksimum eforlu (tükenene kadar) statik skuat egzersizini setler arası 2 dakika pasif dinlenmelerin olduğu 3 set olarak 4 hafta, haftada 2 gün uygulamışlardır. Elde edilen veriler Eşleştirilmiş Örneklem T-testiyle analizedilmiştir.

Bulgular: Shapiro-Wilk testine göre verilerin normal dağıldıkları görülmüştür. Skuat antrenman programı öncesi ve sonrası ortama değerleri ve T-testi sonuçları Tablo-1'de verilmiştir.

Tablo-1. Değişkenler ile ilgili tanımlayıcı istatistikler ve T-Testi sonuçları

Değişkenler Ort±ss Değişim % P Vücut Ağırlığı Öntest 72,4±5,8 -0,4 ,452 (kg) Sontest 72,7±6,4 Vücut Yağ Yüzdesi Öntest 13,2±3,8 -5,0 ,267 (%) Sontest 13,9±4,7 BKİ Öntest 22,8±1,9 -0,9 ,321 (kg/m2) Sontest 23,0±2,1 Alt Ekstremite Yağ Kütlesi (kg) Öntest 2,5±0,8 -7,4 ,088 Sontest 2,7±1,0 Alt Ekstremite Kas kütlesi (kg) Öntest 20,8±1,0 0,5 ,568 Sontest 20,7±1,2 Ortalama±standart sapma

Sonuç: Analiz sonuçlarına göre ev temelli maksimum eforlu statik skuat egzersiz programının tüm değişkenler üzerine istatistiksel olarak anlamlı etkisi olmadığını göstermiştir ($p>0.05$). Bununla birlikte tüm değişkenlerde anlamlı olmayan küçük farklılıklar olduğu görülmüştür.

Tartışma: Yapılan antrenman programının istatistiksel olarak anlamlı olmayan farklılıklar ortaya çıkartması planlanan antrenman programının adaptasyon ortaya çıkarmada yetersiz kaldığını ortaya koymaktadır. Fakat daha yoğun planlanacak skuat antrenman programlarıyla daha etkili sonuçların ortaya çıkabileceğini düşündürmektedir.

Kaynaklar 1- Martínez-González, M. Á., Martinez, J. A., Hu, F. B., Gibney, M. J., & Kearney, J. (1999). Physical inactivity, sedentary lifestyle and obesity in the European Union. International journal of obesity, 23(11), 1192.

Effects of Home Based Squat Exercise Program on Body Composition in Sedentary Young Men

Introduction: While the daily energy consumption tends to decrease in the adult population of European countries, the increase in obesity is one of the key factors of obesity (Martinez-Gonzalez et al., 1999).

Objective: The aim of this study was to investigate the effects of a 4-week home-based isometric squat exercise program on body composition, body mass index (BMI), body fat percentage, lower extremity fat and muscle mass. Methods: 14 male subjects (age 22.1 ± 2.5 years, height 1.77 ± 2.5m, body weight 72.7 ± 6.4kg) participated in this study. The lengths of the participants (Seca® 213), BMI (kg / m2), body weights, body fat percentages, lower extremity fat and muscle masses (Tanita® mc180) were determined. They performed the maximum exercise (until exhausted) static squat exercise with a knee joint angle of 1200 for 4 weeks and 2 days a week for 3 sets with passive rest between sets. The obtained data were analyzed by Paired Sample T-test.

Results: According to the Shapiro-Wilk test, the data were normally distributed. Before and after the skat training program, the mean values and T-test results are given in Table-1.

Conclusion: According to the results of the analysis, it was shown that there was no statistically significant effect of home based maximum exercise static squat exercise program on all variables ($p > 0.05$). However, it was observed that there were minor differences in all variables that were not significant.

Discussion: The fact that the training program is not statistically significant reveals that the planned training program is insufficient to produce adaptation. However, it is thought that more effective results can be obtained with more intensive training programs.

References 1- Martínez-González, M. A., Martinez, J. A., Hu, F. B., Gibney, M. J., & Kearney, J. (1999). Physical inactivity, sedentary lifestyle and obesity in the European Union. International journal of obesity, 23 (11), 1192.

SB428

MAT VE REFORMER PİLATES EGZERSİZLERİNİN ORTA YAŞ SEDANTER KADINLARDA BAZI FİZİKSEL VE FONKSİYONEL PARAMETRELER ÜZERİNE ETKİSİNİN ARAŞTIRILMASI

***[1]Canan Bastık*, [2]İbrahim Cicioğlu**

[1]Bursa Teknik Üniversitesi BURSA
[2]Gazi Üniversitei ANKARA

Email : *canan.bastik@btu.edu.tr, icicioglu@gazi.edu.tr*

Bu çalışmanın amacı 8 haftalık mat ve reformer pilates egzersizlerinin orta yaş sedanter kadınlarda bazı fiziksel ve fonksiyonel parametreler üzerine etkilerinin incelenmesidir. Çalışmanın örneklemini Reformer grubu (n:20) ve mat grubunda (n:21) yer alan kadınlar, 8 hafta boyunca pilates egzersizlerini uygularken kontrol grubu (n:17) bu süre içerisinde herhangi bir uygulama gerçekleştirmedi. Egzersiz gruplarına Fonksiyonel Hareket Tarama (FMS) testi, esneklik, kas kuvveti, vücut kompozisyonu ölçümleri uygulandı. Egzersiz programından 3 gün önce ve 3 gün sonra katılımcıların fiziksel ve fonksiyonel testleri aynı ortam ve koşullar sağlanarak günün aynı saat dilimleri arasında gerçekleştirildi. Normal dağılım gösteren grupların tekrarlı ölçümlerinin karşılaştırılmasında 3X2 ANOVA (Two-way repeated measures ANOVA) kullanıldı. Bu araştırmanın bulgularına göre, egzersiz grupları ile kontrol grubunun toplam FMS puan ortalamaları arasında istatistiksel olarak fark olduğu ($p<0,01$) belirlendi. Esneklik düzeyleri incelendiğinde egzersiz grupları ile kontrol grubu arasında istatistiksel olarak fark olduğu ($p<0,05$) belirlendi. Mekik testi sonuçlarına göre de egzersiz grupları ile kontrol grubu arasında istatistiksel olarak fark olduğu ($p<0,05$) belirlendi. Araştırma gruplarının beden kitle indeksleri ölçüm sonuçları arasındaki yüzdelik fark incelendiğinde egzersiz grupları ile kontrol grubu arasında fark olduğu tespit edildi. Sonuç olarak: 8 haftalık mat ve reformer pilates egzersizlerinin orta yaş sedanter kadınlarda bazı fiziksel ve fonksiyonel parametreler üzerine pozitif etkileri olduğu tespit edilmiştir. Reformer egzersizleri yapan kadınların FMS puanlarında, kuvvet ve alt ekstremite esneklik değerlerinde mat egzersizi yapan kadınlara nazaran daha yüksek düzeyde artış olduğu; buna karşın mat egzersizi yapan kadınların üst ekstremite esneklik ve bel kalça oranlarındaki azalmanın reformer egzersizi yapan kadınlardan daha yüksek olduğu tespit edilmiştir.

INVESTIGATION OF EFFECTS OF MAT AND REFORMER PILATES EXERCISES ON SOME PHYSICAL AND FUNCTIONAL PARAMETERS FOR MIDDLE AGED SEDENTARY WOMEN

The purpose of this study was to investigate the effects of the 8-week mat and reformer pilates exercises on certain physical and functional parameters for middle-aged sedentary women. The women in the reformer (n:20) and mat (n:21) groups performed pilates exercises for 8 weeks, whereas the control (n:17) group was not involved in any physical activity. Functional Movement Screening Test (FMS), along with flexibility, muscle strength, body composition tests were administered to the exercise groups. Physical and functional tests were given to the participants three days before, and three days after the exercise program on the same time and under the same conditions and environment. Two-way repeated measures ANOVA was used for comparing repeated measurements of normally distributed data. According to the data obtained from this study, statistically significant difference was found between the average of total FMS scores of exercise groups and the control group ($p<0.01$). In addition, statistically significant differences were found between exercise groups and control group in terms of the levels of flexibility ($p<0.05$). Moreover, the sit up tests also revealed statistically significant differences between the exercise groups and the control group ($p<0.05$). When the percentage difference in the results of body mass index measurements of exercise groups and the control group were examined, a difference was found among these groups. In conclusion, the mat and Reformer pilates exercises were to found to have a positive effect on certain physical and functional parameters of middle-aged sedentary women. A higher increase in FMS scores, strength and lower extremity flexibility values were observed in women practicing Reformer exercises when compared to the women practicing mat exercises. However, the observed increase in upper extremity flexibility and the decrease in waist to hip ratio were higher for the women practicing mat exercises when compared to the women practicing Reformer exercises.

OA442

NORMATIVE VALUES FOR PHYSICAL AND PSYCHOMOTOR CHARACTERISTICS IN CHILDREN AGED 4-7 IN TURKEY (SAKARYA)

[1]Milaim Berisha , [2]Şerife Gamze Ülker , [2]Hamdi Özivgen

[1]Istanbul Gelisim University School Of Physical Education And Sport, Istanbul
[2]Istanbul Aydin University Sport Science Faculty, Istanbul

Email : *milaimberisha3@gmail.com , gamzeulker07@gmail.com, hamdiozivgen@aydin.edu.tr*

The study aims to determine the normative values of the physical and motor skills in children aged 4-7 living in Turkey (Sakarya) based on age and gender. The sample consisted of 777 primary school children (383 girls and 394 boys) aged 4-7 years. They were students at the “Private Şahin Schools" in the Sakarya province of Turkey. The height, weight, Body Mass Index, Body Fat Percentage, Standing Broad Jump, Straight Arm Hang, Agility Shuttle Run 10x5 meters, Sit and Reach, Plate Tapping, Flamingo Balance Floor Test, Flamingo Balance, Coordination Test, Sit Up, 20 Meters Shuttle Run, and Maximum Oxygen Intake VO2max tests were included in this study. In computing the average, standard deviation, and percentile values of the physical and motor values of the study group, the SPSS 22 Program was employed (frequencies and percentiles). The results of each test determined the averages and normative values according to age and gender. The current research determined the norms in the main motor and anthropometric skills for ages 4 to 7 based on age and gender in children living in Turkey (Sakarya province). The main motor and anthropometric skills play an important and necessary role in the proper and comprehensive development of a child.

Keywords: Norm Values, Psycho-Motor Skills, Early Childhood, Turkey

SB447

SABAH EGZERSİZLERİNİN GÜN BOYUNCA STATİK DENGE DEĞERLERİ ÜZERİNE ETKİSİ

[1]Şebnem ŞARVAN CENGİZ

[1]Manisa Celal Bayar Üniversitesi Spor Bilimleri Fakültesi /MANİSA

Amaç: Bu çalışmanın amacı güne ısınma egzersizleri ile başlamanın, bireylerin gün içerisindeki denge değerleri üzerinde etkisi olup olmadığının incelenmesidir. Metot: Çalışmaya yaş ortalamaları 21,75 (±1,45), boy ortalamaları 173,606 cm (±8,39) ve beden kitle İndeksi ortalamaları 23,81 kg (±3,39) olan herhangi bir sağlık problemi bulunmayan sedanter 20 kadın 33 erkek toplam 53 birey gönüllü olarak katılmıştır. Deneklerin denge ölçümleri Techno-Body cihazı kullanılarak ölçülmüş, statik denge değerleri de Denge Hata Skoru sistemi kullanılarak belirlenmiştir. Bireylerin iki farklı günde Isınma egzersizleri yaptırılmadan ve ısınma egzersizleri yaptırıldıktan sonra gün içerisinde sabah öğle ve akşam olmak üzere 3 kez denge ölçümleri alınmıştır. Bulgular: Çalışma grubunun ısınma egzersizi yapmadıkları gün alınan statik denge hata skorları ile sabah yaptırılan ısınma egzersizi sonrasında kaydedilen statik denge hata skorlarını karşılaştırmak için yapılan analizler sonucunda; sabah ve öğlen alınan çift ayak, sağ ayak ve sol ayak ve akşam ölçülen sağ ayak statik denge değerleri arasında ısınma egzersizleri sonrası denge değerleri lehine istatistiksel açıdan anlamlı fark olduğu tespit edilmiştir ($p \leq 0,05$). Akşam ısınmasız ve ısınma egzersizleri sonrasında alınan denge skorlarının karşılaştırılmasında çift ayak ve sol ayak denge puanları arasında ise anlamlı fark bulunmamıştır. Anlamlılık düzeyi 0.05 olarak belirlenmiştir. Sonuç: Elde edilen veriler sonucunda sabah ısınma egzersizlerinin gün içerisindeki denge değerlerini olumlu yönde etkilediği söylenebilir. Anahtar kelimeler: Statik denge, ısınma egzersizleri

The Effect of Morning Exercises on Static Balance Values During the Day

Objective: The aim of this study was to investigate morning warm-up exercises' effects on the balance values of individuals during the day. Methods: The study included 20 sedentary women with a mean age of 21.75 (± 1.45), average height of 173,606 cm (± 8.39) and body mass index of 23.81 kg (± 3.39). A total of 53 male volunteers participated in the study. The equilibrium measurements of the subjects were measured using Techno-Body and static equilibrium values were determined using the Balance Error Score system. Balance measurements were taken on two different days before and after warm-up exercises three times during the day: morning, noon and evening. Results: As a result of the analysis; there was a statistically significant difference between double feet, right foot and left foot measurements taken in the morning and noon and right foot static balance values taken the evening in favor of balance values after warm-up exercises ($p \leq 0.05$). In the comparison of balance scores obtained after evening warm-up group and no-warm-up group, no significant difference was found between the dual foot and left foot balance scores. Significance level was determined as 0.05. Conclusion: As a result of the data obtained, it can be said that morning warm-up exercises positively affect the balance values during the day. Key words: Static balance, warm-up exercises

SB463

SPORCU VE DİĞER GRUPLARDA KAS KÜTLESİ VE GELİŞİMİNİN B-MOD ULTRASONOGRAFİ İLE İNCELENMESİ

[1]Abdullah Ruhi Soylu

[1]Hacettepe Üniversitesi Tıp Fakültesi, Biyofizik Anabilim Dalı. ANKARA

Kas hipertrofisi ve gelişiminin izlenmesi pek çok spor dalında sağlık, estetik ve diğer nedenler dolayısıyla önemli bir konudur. Egzersiz ve kas gelişiminin izlenmesi için pek çok fizyolojik parametre ve metot (VO2 max, kan laktatı, kalp hızı, kuvvet/tork ölçümleri vs.) yaygın olarak kullanılmakta olup medikal ultrasonografi ise genellikle kasla ilgili teşhis ve tedavinin izlenmesi ve egzersiz araştırmaları amacıyla uzun süredir kullanılmaktadır. Bu çalışmada spor ve egzersiz uzmanları tarafından sporcu ve diğer grupların kas gelişiminin ultrasonografi ile izlenmesi için temel olarak ultrasonografik kas ölçüm lokalizasyonları ve duruş pozisyonları ile ilgili göreli olarak basit bir standart önerilmektedir. Bu standart kineziyolojik yüzey ölçüm yerlerinin çoğu ile uyumludur. Spor uzmanları ve terapistler uzun süredir yüzey elektromyografi ölçümü yaptıkları için ölçüm yaptıkları yerlerin çoğundan kas incelemesi amaçlı ultrasonografi ölçümü yapmaları standardın temelini oluşturmaktadır. Standard, Avrupa Birliği SENIAM (Surface Electromyography for the Non-Invasive Assessment of Muscles) projesi sonuçlarını temel almaktadır (seniam.org). Ölçüm yapılacak çok fazla kas olduğu için ayrıntılı bilgi Metot bölümünde verilecektir.

B-Mode Ultrasonography Examination Of Muscle Mass And Development in Sportsperson And Other Groups

Monitorization of muscle hypertrophy and development is an important topic in many sport areas for health, aesthetic and other reasons. While there exists many widely used physiological methods and parameters (VO2 max, blood lactate, hearth rate, force/torque measurements etc.) for exercise and muscle development, medical ultrasonography is widely in use for muscle-related diagnosis and and treatment monitoring and, exercise research topics.A relatively simple standard offering ultrasonographic muscle measurement sites and positions is proposed for examination of muscle development of sportspersons and other groups by using ultrasonography. This standard is compatible with many kinesological electromyography many sites. Sports experts and therapists measure kinesiological electromyography signals for many years, so they will usually measure ultrasonography from the same body locations. The standard is based on the results of European Union's SENIAM (Surface Electromyography for the Non-Invasive Assessment of Muscles) project (seniam.org). There are many muscles for reporting , so details will be given in the methods section.

SB487

BİREYLERİN REKREASYONEL AKTİVİTELERE İLİŞKİN SAĞLIK İNANÇLARI MODELİNE GÖRE İNCELENMESİ

[1]Nurten DİNÇ, [1]Pınar GÜZEL, [1]Melike ESENTAŞ

[1]Manisa Celal Bayar Üniversitesi, Spor Bilimleri Fakültesi, Manisa

Email : *nurten.dinc@hotmail.com, pinar.guzel@cbu.edu.tr, mel.esentas@gmail.com*

Giriş ve Amaç: Sağlıklı yaşamın önemli unsurlarından birisi fiziksel aktivitedir. Günümüzde teknolojik gelişmeler ve beraberindeki birçok etmen insanları hareketsiz bir yaşama sürüklemekte ve beraberinde de birçok sağlık problemini getirmektedir. Bu nedenle bu çalışmada bireylerin sportif rekreasyonel aktivitelere katılımında sağlık inanç düzeylerinin çeşitli değişkenlerle incelenmesi amaçlanmıştır.

Yöntem: Araştırmanın çalışma grubunu 18 yaş ve üzeri gönüllü olarak katım sergileyen 617'si erkek, 801'i kadın olmak üzere toplamda 1418 birey oluşturmaktadır. Araştırmanın verileri Ertüzün ve arkadaşları (2013) tarafından geliştirilen Sportif Rekreasyonel Aktivitelere İlişkin Sağlık İnanç Ölçeği ile toplanmıştır. Ölçek 5 alt boyuttan ve 21 sorudan oluşan likert tipli bir ölçek olup, ölçeğin alt boyutlarında (Algılanan Ciddiyet, Algılanan Engeller, Fiziksel Yarar, Psikososyal Yarar, Öz Etkilik) cronbach alpha iç tutarlılık katsayıları 0,70 ile 0,92 arasında çıkmıştır. Verilerin analizinde; veriler normal dağılım göstermesinden dolayı parametrik testlerden T testi ve ANOVA uygulanmıştır.

Bulgu ve Sonuçlar: Araştırma bulgularına göre katılımcıların %80,2'si sportif rekreasyonel etkinliklere katıldığını belirtirken % 19,8 i katılmadığını belirtmiştir. Rekreasyonel etkinliklere katılan katılımcıların %45,4'ü bireysel, %54,6'sı grup aktivitelerini tercih ettiği saptanmıştır. %50,6'sının sağlık ile ilgili bilgilere en çok internetten ulaştıkları sonucu bulunmuştur. Alt boyutlar ve cinsiyet arasında istatistiksel olarak anlamlı bir farklılık bulunamamış olup ($p>0.05$), alt boyular ve yaş arasındaki farka bakıldığında ise fiziksel yarar ve yaş arasında istatistiksel olarak anlamlı farklılık bulunmuştur ($p<0.05$). Bu fark 23-27 ve 33-37 yaşları arasında bulunmaktadır ($p<0.05$). Alt boyutlar ve gelir durumu arasındaki farka bakıldığında algılanan ciddiyet, fiziksel yarar ve psikososyal yarar ile gelir durumu arasında istatistiksel olarak anlamlı farka rastlanmıştır ($p<0.05$). Tüm alt boyutlar ve eğitim durumu arasında istatistiksel olarak anlamlı fark ortaya çıkmıştır. Sonuç olarak; sağlıklı bir yaşam sürmek isteyen bireylerin, hem psikolojik hem de fiziksel olarak iyi oluş düzeylerinde rekreatif etkinliklere gönüllü katılım sağlanıyor olmasının önemli bir rol oynadığı söylenebilir.

Anahtar Kelimeler: rekreasyon, fiziksel aktivite, sağlık inancı.

Analysis on Individuals According to Their Health Beliefs Regarding Recreational Activities

Introduction and Purpose: Physical activity is one of the important elements of healthy life. Today, technological developments and many related factors push people into a sedentary lifestyle and bring along many health problems with them. Thus, the purpose of this study is to analyze the health belief levels of individuals in participation of recreational activities with different variables.

Method: The study group is composed of a total of 1418 individuals aged 18 and over with 617 males and 801 females who voluntarily participated in the study. Data of the study were collected with the Health Belief Scale about Athletic Recreational Activities developed by Ertüzün et al. (2013). This is a Likert type scale composed of 5 sub-dimensions and 21 questions and the Cronbach alpha internal consistency coefficients were between 0.70 and 0.92 in the sub-dimensions of the scale (Perceived Seriousness, Perceived Barriers, Physical Benefit, Psychosocial Benefit, and Self-Efficacy). In the data analysis, T test and ANOVA being among the parametric tests were applied due to the fact that data were distributed normally.

Findings and Conclusion: According to the findings of the study, 80.2% of the participants stated to have participated in athletic recreational activities while 19.8% of them stated that they did not. It was determined that 45.4% of the participants of the recreational activities preferred personal activities while 54.6% preferred group activities. It was stated that 50.6% reached the health-related information via online. No statistically significant difference was found between sub-dimensions and gender ($p>0.05$) while a statistically significant difference was established between physical benefit and age when looking at the difference between sub-dimensions and age ($p<0.05$). This difference exists between the ages of 23-27 and 33-37 ($p<0.05$). Looking at the difference between sub-dimensions and income, a statistically significant difference occurred between perceived seriousness, physical benefit, psychosocial benefit and income level ($p<0.05$). A statistically significant difference was found between all sub-dimensions and education. In conclusion, it can be said that voluntary participation in recreational activities plays an important role both in psychological and physical well-being levels of individuals who want to lead a healthy life.

Keywords: Recreation, Physical Activity, Health Belief

OA493

ÜNİVERSİTELERİN SPOR BÖLÜMLERİNDE ÖĞRENİM GÖREN ÖĞRENCİLER İLE DİĞER BÖLÜMLERDE ÖĞRENİM GÖREN ÖĞRENCİLERİN SAĞLIKLI YAŞAM BİÇİMİ DAVRANIŞLARININ KARŞILAŞTIRILMASI

[2]Şeyda ÇELİK KARAHANÇER, [3]Ahmet ŞAHİN, [1]Zeynep KUTLU

[1]Niğde Ömer Halisdemir Ünüversitesi Beden Eğitimi Ve Spor Yüksekokulu
[2]Uluslararası Kıbrıs Üniversitesi Beden Eğitimi Ve Spor Yüksekokulu
[3]Mehmet Akif Ersoy Üniversitesi Spor Bilimleri Fakültesi

Email : *sydcelik@gmail.com, asahin@mehmetakif.edu.tr, zeyneppktl@gmail.com*

Bu araştırmanın amacı üniversite öğrencilerinin sağlıklı yaşam biçimlerini incelemektir. Araştırma kapsamında spor bölümü öğrencileri ile diğer bölüm öğrencilerinin sağlıklı yaşam biçimi davranışları karşılaştırılmıştır. Araştırmaya Süleyman Demirel Üniversitesi ile Mehmet Akif Ersoy Üniversitesi öğrencisi olan toplam 421 öğrenci katılmıştır. Araştırmada veri toplama aracı olarak anket kullanılmıştır. Kullanılan anket iki bölümden oluşmaktadır. Anketin ilk bölümünde öğrencilerin demografik özelliklerini içeren 8 soru bulunmaktadır. Anketin ikinci bölümünde ise sağlıklı yaşam biçimi davranışları ölçeği bulunmaktadır. Araştırmada elde edilen verilerin istatistiksel analizlerinde SPSS 22.0 programında frekans, Mann Whitney U testi, Kruskal Wallis H testi kullanılmıştır. Araştırmanın sonunda öğrencilerin sağlıklı yaşam biçimi davranışlarının orta düzeyde olduğu tespit edilmiştir. Bunun yanında öğrencilerin sağlıklı yaşam biçimi davranışlarının demografik değişkenlere göre anlamlı farklılık gösterdiği bulunmuştur. Buna göre, öğrencilerin sağlıklı yaşam biçimi davranışlarının eğitim gördükleri bölüm, sınıf düzeyi, yaş grubu, cinsiyet, düzenli olarak spor yapma, lisanslı olarak spor yapma, kişisel hijyenlerine dikkat etme, aile gelir düzeylerine göre istatistiksel olarak anlamlı farklılık gösterdiği belirlenmiştir ($p<0.05$). Sağlıklı yaşam biçimi davranışı alt boyutlarının da birbirleri arasında istatistiksel olarak anlamlı bir korelasyon olduğu sonucuna ulaşılmıştır ($p<0.05$). Sonuç olarak spor bölümü öğrencileri ile diğer bölümlerde öğrenim gören öğrencilerin sağlıklı yaşam biçimi davranışları arasında farklılık bulunduğu belirlenmiştir. Ayrıca demografik değişkenlerin sağlıklı yaşam biçimi davranışları üzerinde önemli birer belirleyici oldukları sonucuna ulaşılmıştır.

SB526

9-15 YAŞ ARASINDAKİ ÇOCUKLARIN VÜCUT KİTLE INDEKS DÜZEYLERİYLE FİZİKSEL AKTİVİTEYE KATILIM MOTİVASYONU DÜZEYİNİN İNCELENMESİ

***[1]Merve KARAGÖZ*, [2]Ekrem Levent İLHAN, [2]Filiz Fatma ÇOLAKOĞLU**

[1]Gazi Üniversitesi,Spor Bilimleri Fakültesi, ANKARA
[2]Gazi Üniversitesi, Spor Bilimleri Fakültesi, ANKARA

***Email :** mervekaragozmdr@gmail.com, leventilhan@gazi.edu.tr, ffiliz@gazi.edu.tr*

ÖZET Bu araştırmanın amacı 9-15 yaş arasındaki çocukların Vücut Kitle Indeks düzeyleriyle Fiziksel Aktiviteye Katılım Motivasyonu arasındaki ilişkiyi ortaya koymaktır. Bu amaç doğrultusunda 199 erkek ve 244 kız öğrenci olmak üzere toplamda 443 ortaokul öğrencisi araştırma gurubunu kolay ulaşılabilir örneklem yaklaşımıyla teşkil etmiştir. Araştırmada; Fiziksel Aktiviteye Katılım Motivasyonu Ölçeğinin (Tekkurşun Demir ve Hazar, 2018) yanı sıra çocukların Vücut Kitle Indeks parametrelerine ilişkin veriler kişisel bilgi formu aracılıyla elde edilmiştir. Verilerin analizinde frekans yüzde ölçümleri, Pearson Moment Korelasyon analizi ve Independed t testine başvurularak anlamlılık düzeyi olarak ,05 seçilmiştir. Analiz sonucunda; katılımcıların yaşları ile FAKM ve VKI arasında zayıf düzeyde anlamlı bir fark varken, cinsiyetle FAKM ve VKI arasında orta düzeyde anlamlı bir ilişki vardır. Bu sonuca göre fiziksel aktiviteye katılım motivasyonu arttıkça öğrencilerin VKI düzeylerinde bir azalma olduğu saptanmıştır.

Anahtar sözcük: fiziksel aktivite, motivasyon, ortaokul öğrencileri, FAKM, VKI

THE INVESTIGATION OF THE RELATIONSHIP BETWEEN THE BODY MASS INDEX AND THE PARTICIPATION IN PHYSICAL ACTIVITY OF MIDDLE SCHOOL STUDENTS

ABSTRACT The aim of this study was to present the relationship between Body Mass Index levels and Motivation of Participation in Physical Activity in children aged 9-15 years. For this purpose, a total of 443 secondary school students, 199 boys and 244 girls, joined the research group with an easily accessible sample approach. In this study, in addition to the Physical Activity Participation Motivation Scale (PAPM) (Tekkurşun Demir and Hazar, 2018), data related to Body Mass Index parameters of children were obtained through personal information form. The frequency percentage measurements, Pearson Moment Correlation analysis and Independed t-test were used to analyze the data and the significance level was selected as 0.05 (p-value=0.05). As a result of the analysis; there was a weakly significant difference between the ages of the participants and PAPM and BMI, whereas there was a moderate significant relationship between gender and PAPM and BMI. Based on these results, as the motivation to participate in physical activity increased, there was a decrease in BMI levels of students. Key words: Physical activity, Motivation, Middle school students, PAPM, BMI

SB531

6 AYLIK DÜZENLİ PİLATES VE HYDROFİTNESS EGZERSİZLERİNİN VÜCUT YAĞ YÜZDESİ VE VÜCUT ÇEVRESİ ÜZERİNE ETKİSİ

***[1]İdris Kayantaş*, [2]Hilal Kılınç, [3]İdris Kayantaş, [2]Hacı Bayram Temur**

[1]Bingöl Üniversitesi
[2]Van Yüzüncü Yıl Üniversitesi, Van
[3]Bingöl Üniversitesi, Bingöl

***Email :** ikayantas@bingol.edu.tr, hilalkilinc@msn.com, ikayantas@bingol.edu.tr, hilalkilinc@msn.com*

Bu çalışmanın amacı 6 ay boyunca pilates ve hydrofitness egzersizlerinin kadınlarda vücut yağ yüzdesi ve vücut çevresi üzerine etkisini incelemek amacıyla yapılmıştır. Araştırmaya düzenli egzersiz pilates ve hydrofitness egzersizi yapan ve yaş ortalaması 43,55±6,41 olan 10 kadın katılmıştır. Araştırmada 2 aylık periyotlar halinde 3 ölçüm alınmıştır. Araştırmada VYY ölçümleri biyoelektrik impedans yöntemi ve çevre ölçümleri mezure ile alınmıştır. Araştırma sonunda elde edilen veriler SPSS programında değerlendirilmiştir. Ölçümlerin aritmetik ortalama, standart sapma değerleri, ölçümler sonucu oluşan grupiçi ve gruplar arası ve yüzdelik gelişim farkları alınmıştır. Araştırmanın bulgularına göre; vücut ağırlığı, BKİ, VYY, Bel, Kalça, Karın, Göğüs, Göğüs altı, sağ bacak, sol bacak, sağ baldır, sol baldır, sağ kol ve sol kol çevresinde ölçümler sonucunda p<0,001 düzeyinde anlamlı fark vardır. Basen çevresinde gruplar arasında anlamlı farklılık bulunmamıştır. 6 aylık periyotta vücut ağırlığında %3,87, BKİ %3,82, VYY %6,6, bel %3,26, kalça %3,26, karın %2,95, basen %2, göğüs %3,04, göğüs altı %3,52, sağ bacak %4,32, sol bacak %4,33, sağ baldır %4,75, sol baldır %4,75, sağ kol %5,49 ve sol kol %5,21 oranında gelişim görünmektedir. Tüm değişkenlerin ilk ve son ölçümlerinde p<0,05 düzeyinde anlamlı farklılık bulunmuştur. Sonuç olarak; 6 aylık düzenli pilates ve hydrofitness egzersizlerinin vücut yağ yüzdesine ve çevre incelmesine etkisi olduğu söylenebilir. Anahtar Kelimeler: Pilates, Hydrofitnes, Egzersiz, VYY, Vücut Çevresi.

Effects of 6-Month Regular Pilates and Hydrofitness Exercises on the Body Fat Percentage and the Body Circumference

The purpose of this study is to analyze the effects of 6-month Pilates and Hydrofitness exercises on the body fat percentage (BFP) and body circumference of women. Ten women with an average age range of 43.55±6.41, who regularly exercise Pilates and Hydrofitness, participated in the research. Within the scope of the research, measurements were taken 3-times, in 2-month periods. The BFP measurements were taken by using the bioelectric impedance method and the circumferences were measured by using a measuring tape. Arithmetic averages and standard deviation values of the measurements, as well as intragroup and intergroup, and percentage progress differences were recorded. According to the findings of the research, a significant difference of p<0.001 value has been detected, as a result of the measurements taken for the body weight, BMI, BFB, Waist, Buttock, Abdomen, Chest, Lower Chest, right leg, left leg, right calf, left calf, right arm and left arm measurements. With regard to the hip circumference, no significant difference has been detected between the groups. The change rates observed within a 6-month period are as follows: 3.87% in the body weight, 3.82% in BMI, 6.6% in the BFP, 3.26% in the waist, 3.26% in the buttock, 2.95% in the abdomen, 2% in the hip, 3.04% in the chest, 3.52% in the lower chest, 4.32% in the right leg, 4.33% in the left leg, 4.75% in the right calf, 4.75% in the left calf, 5.49% in the right arm and 5.21% in the left arm. A significant difference of p<0.05 value has been detected in the first and last measurements of all variables. In conclusion, it can be said that 6-month regular Pilates and Hydrofitness exercises have effects on the reduction of body mass index and body circumference. Key Words: Pilates, Hydrofitness, Exercise, BFP, Body circumference.

SB532

12 HAFTALIK DÜZENLİ ZUMBA EGZERSİZLERİNİN ANTROPOMETRİK ÖZELLİKLER ÜZERİNE ETKİSİ

***[1]İdris Kayantaş*, [2]Hilal Kılınç, [3]Akan Bayrakdar, [3]İdris Kayantaş, [4]Mehmet Günay**

[1]Bingöl Üniversitesi
[2]Van Yüzüncü Yıl Üniversitesi, Van
[3]Bingöl Üniversitesi, Bingöl
[4]Gazi Üniversitesi, Ankara

***Email :** ikayantas@bingol.edu.tr, hilalkilinc@msn.com, akanbayrakdar@gmail.com, ikayantas@bingol.edu.tr, mgunay@gazi.edu.tr*

Bu araştırma düzenli zumba egzersizlerinin antropometrik özellikler üzerine etkisini incelemek amacıyla yapılmıştır. Araştırmaya 12 hafta düzenli zumba egzersizi yapan ve yaş ortalaması 38,25±4,22 olan 10 deney grubu ve 10 kontrol grubu toplam 20 kadın katılmıştır. Araştırmada ön ve son test olmak üzere 2 ölçüm alınmıştır. Araştırmada vücut yağ yüzdesi ölçümleri biyoelektrik impedans yöntemi ve çevre ölçümleri mezüre ile alınmıştır. Araştırma sonunda elde edilen veriler SPSS programında değerlendirilmiştir. Ölçümlerin aritmetik ortalama, standart sapma değerleri, ölçümler sonucu oluşan grup içi ve gruplar arası ve yüzdelik gelişim farkları alınmıştır. Araştırmanın bulgularına göre; vücut ağırlığı, BKİ, VYY, Bel, Kalça, Karın, Basen, Göğüs, Göğüs altı, sağ bacak, sol bacak, sağ baldır, sol baldır, sağ kol ve sol kol çevresinde ölçümler sonucunda p<0,001 düzeyinde anlamlı fark vardır. 12 haftalık periyotta deney grubunun vücut ağırlığında %4,80, BKİ %4,87, VYY %5,75, bel %3,82, kalça %3,91, karın %4,36, basen %3,88, göğüs %2,69, göğüs altı %4,01, sağ bacak %5,07, sol bacak %4,76, sağ baldır %5,42, sol baldır %5, sağ kol %4,41 ve sol kol %3,78 oranında gelişim görünmektedir. Zumba grubunun tüm değişkenlerinin ilk ve son ölçümlerinde p<0,001 düzeyinde anlamlı farklılık bulunmuştur. Sonuç olarak; 12 haftalık zumba egzersizlerinin antropometrik özellikler üzerine etkisi olduğu söylenebilir. Anahtar kelimeler: Zumba, kadın, egzersiz, antropometri.

The Effect of 12-Week Regular Zumba Exercises on Antropometric Properties

The aim oft this study is to analyze the effects of 12-week regular zumba exercises on antropometric properties. A total of 20 women who participated in the study consisted of 10 experimental groups and 10 control groups with a mean age of 38.25 ± 4.22 who performed regular zumba exercise for 12 weeks. In the research, two measurements were taken as pre and post test. In the study, body fat percentage measurements were taken by bioelectrical impedance method and environmental measurements were taken by tape measure. The data obtained at the end of the research were evaluated in SPSS program. Arithmetic mean, standard deviation values of the measurements, intra and intergroup differences and percentage development differences were obtained. According to the findings of the research, a significant difference of p<0.001 value has been detected, as a result of the measurements taken for the body weight, BMI, BFB, Waist, Buttock, Abdomen, Chest, Lower Chest, right leg, left leg, right calf, left calf, right arm and left arm measurements. With regard to the hip circumference, no significant difference has been detected between the groups. The change rates observed within a 12-week period are as follows: 4,80% in the body weight, 4,87% in BMI, 5,75% in the BFP, 3,82% in the waist, 3,91% in the buttock, 3,91% in the abdomen, 3,88% in the hip, 2,69% in the chest, 4,01% in the lower chest, 5,07% in the right leg, 4,76% in the left leg, 5,44% in the right calf, 5% in the left calf, 4,41% in the right arm and 3,78% in the left arm. A significant difference was found at the p <0.001 level in the first and last measurements of all variables of Zumba group. In conclusion, it can be said that 12-week regular Zumba exercises have effects on the reduction of Antropemetric properties. Keywords: Zumba, Woman, exercise, antropometri.

SB534

BEDEN KÜTLE İNDEKSİ İLE EMPATİK EĞİLİM DEĞİŞİR Mİ?

[2]Selma Karacan, [1]Sıla Rümeysa Ölçek, [3]F. Filiz Çolakoğlu

[1]Selçuklu Belediyesi, Konya
[2]Selçuk Üniversitesi Spor Bilimleri Fakültesi, Konya
[3]Gazi Üniversitesi Spor Bilimleri Fakültesi, Ankara

Email : *selmakaracan@gmail.com, olceksila@gmail.com, ffcolakoglu@gmail.com*

Amaç: Gelişmiş ve gelişmekte olan toplumlarda BKİ yüksek olan bireyler fiziksel ve fizyolojik problemlerinin yanında sosyal problemleri de beraberinde getirmektedir. Sosyal ortamlarda obezlere karşı duyulan olumsuz önyargılar obez bireylerin yaşadığı fiziksel ve psikolojik sorunların şiddetini artırmaktadır. Dolayısıyla obez bireylerin tedaviye cevap vermekte gecikmeler-aksatmalar-ertelemeler olarak artan sağlık problemleri ile birlikte aile içi ve arkadaşlık ilişki ağında da azalmalara neden olmaktadır. Bu bilgiler ışığı altında; bu çalışmada sedanter kadınlarda beden kütle indeksinin empatik eğilim düzey değişikliğine etkisinin belirlenmesi amaçlanmıştır. Yöntem:Araştırma evrenini Konya ili Selçuklu ilçesinde ikamet eden 18-63 yaş arası BKİ en az 18,51 kg/m2 olan sedanter kadınlar, örneklemini ise rastgele yöntem ile 1. Grup: BKİ 18.51-24.99 (n=428), 2. grup BKİ 25.00-29.99 (n=419) ve 3. Grup: BKİ >30 (n=368), olarak toplam 1215 gönüllü sedanter kadın oluşturdu. Katılımcıların BKİ değerleri; vücut ağırlığı ve boy uzunluğu değerleri ile belirlendi. Empatik eğilim düzeyleri için Dökmen (1988) tarafından geliştirilmiş "Empatik Eğilim Ölçeği (EEÖ)" kullanıldı. Verilerin analizinde Normal dağılan verilerde gruplar arası farklılıkların tespiti için tek yönlü varyans analizi (ANOVA), istatistiksel açıdan önemli bulunan varyans analizi sonuçlarının grup ortalamalarını karşılaştırmak için de Post Hoc- Tukey testi kullanıldı. Bulgular:Sedanter kadınların beden kütle indeksi F(2, 1212)=2507,572 p<0.00, empatik eğilim düzeyleri F(2, 1212)=33,458, p<0.00, gruplar arasında anlamlı bir fark olduğu tespit edildi (p<0.01- p<0.05). Sonuç: Elde edilen bulgular sonucunda beden kütle indeksi artıkça empati eğilim düzeyinin azaldığı tespit edildi. Bu bulgular neticesinde ülkemizde en önemli sağlık problemlerinden biri olarak rapor edilen obezite hakkında, bireyleri çözüm odaklı bilinçlendirme eğitimlerine ve egzersiz programlarına ivedili bir şekilde yer verilmesi gerektiği söylenebilir. Aynı zamanda sosyal iletişim ağındaki bireylere obez bireyler ile empati kurmalarına yönelik psiko-sosyal eğitimler ile birlikte toplumun yaşam kalitesinin arttırabileceği düşünülmektedir.

DOES EMPATHETIC TENDENCY CHANGE WITH THE BODY MASS INDEX?

In developed and developing societies, individuals with high BMI experience social problems as well as physical and physiological problems. Negative prejudgments on obese people in social environments increase the severity of the physical and psychological problems of obese individuals. In the light of this information, the aim of this study was to determine the effect of the BMI on the changes in the empathetic tendency levels in sedentary women. The population of the research consisted of sedentary women who resided in Selçuklu District of Konya Province and aged between 18-63 with a BMI of at least 18.51 kg/m2 and the sampling was comprised of 1215 voluntary sedentary women in total, who were selected randomly: Group 1: BMI 18.51-24.99 (n=428), Group 2 BMI 25.00-29.99 (n=419) and Group 3: BMI>30 (n=368). The BMI values, body weights and heights of the participants were specified. For empathetic tendency levels, the "Empathetic Tendency Scale (ETS)", which was developed by Dökmen (1988), was used. For the data analysis, the one- way variance analysis (ANOVA) was executed for the determination of the intergroup differences in normally distributed data, and the Post Hoc Tukey's test was applied to compare the group means of the results of the variance analysis, which were found statistically significant. The BMI of the sedentary women was F(2, 1212)=2507.572 p<0.00, and their empathetic tendency levels were F(2, 1212)=33.458, p0.00; a significant difference was observed between the groups (p0.01- p0.05). As a result of the findings, the empathetic tendency level was determined to decrease as the BMI increased. In consequence of these findings, it can be mentioned that attention should be paid to solution-oriented awareness-raising trainings and exercising programs for individuals regarding obesity, which is reported as one of most important health problems in our country.

SB537

YAŞIN MENOPOZ SEMPTOMLARINA ETKİSİ

[2]Selma Karacan, [1]Sıla Rümeysa Ölçek, [3]F. Filiz Çolakoğlu

[1]Selçuklu Belediyesi, Konya
[2]Selçuk Üniversitesi Spor Bilimleri Fakültesi, Konya
[3]Gazi Üniversitesi Spor Bilimleri Fakültesi, Ankara

Email : *selmakaracan@gmail.com, olceksila@gmail.com, ffcolakoglu@gmail.com*

Amaç: Bu çalışmanın amacı, menopoz dönemindeki sedanter kadınlarda yaşın menopoz semptomlarına etkisini belirlemektir. Yöntem: Araştırma evrenini genel sağlık durumu stabil olan ve doğal yollarla menopoz dönemine girmiş, tanısı konmuş Konya ili Selçuklu ilçesinde ikamet eden sedanter kadınlar, örneklemini ise rastgele yöntem ile seçilen ve yaş sınıflamasına göre 3 gruba ayrılan (1.Grup 30-39 yaş arası n=54, 2. Grup 40-49 yaş arası n=184, 3. Grup 50 yaş üzeri n=70) toplam 308 gönüllü kadın oluşturdu. Araştırmada verilerin toplanmasında Schneider, Heinemann ve arkadaşları (1992) tarafından geliştirilen, Gürkan (2005) tarafından Türkçe'ye çevrilmiş "Menopause Rating Scale (MRS)" ölçeği kullanıldı. Verilerin analizinde gruplar arası farklılıkların tespiti için tek yönlü varyans analizi (ANOVA), istatistiksel açıdan önemli bulunan varyans analizi sonuçlarının grup ortalamalarını karşılaştırmak için de Post Hoc-Tukey testi kullanıldı. Bulgular: Elde edilen bulgulara göre, menopoz tanısı konmuş sedanter kadınların Menopoz semptom alt boyutlarından "Psikolojik Şikâyet F(2, 305)= ,495 p<0,610", "Ürogenital Şikayet F(2, 305)=1,468 p<0,232" ve Genel F(2, 305)= 1,710 p<0,183" gruplararası ortalamalar karşılaştırıldığında anlamlı fark bulunmamıştır (p>0,05). "Somatik Şikayetler F(2,305)= 4,259 p<0,015" alt boyutunda ise, 1 grubun ortalamaları 2-3. grup ile anlamlı farklı olduğu görülmektedir (p<0,05). Sonuç olarak; yaşın ilerlemesi ile birlikte somatik duygularda artış olduğu tespit edilmiştir. Yaşa göre uzun süreli egzersiz programları oluşturularak bu olumsuz duyguların menopozun ilerleyen yıllarında kadınların yaşam kalitelerini olumsuz etkilememesi sağlanabilir.

THE EFFECT OF AGE ON MENOPAUSAL SYMPTOMS

The aim of this study is to determine the effect of age on menopausal symptoms in sedentary women in menopause. The research population consisted of sedentary women who had a stable state of general health, were diagnosed with menopause in natural terms and resided in Selçuklu District of Konya Province, and the sampling was comprised of 308 voluntary women in total, who were selected randomly and divided into 3 groups as per the age classification(Group 1 between 30-39 years of age n=54, Group 2 between 40-49 years of age n=184, Group 3 older than 50 years of age n=70). For the data collection in the research, the "Menopause Rating Scale (MRS)", which was developed by Schneider, Heinemann et al. (1992) and translated into Turkish by Gürkan (2005), was used. For the data analysis, the one-way variance analysis (ANOVA) was executed for the determination of the intergroup differences, and the Post Hoc Tukey's test was applied to compare the group means of the results of the variance analysis, which were found statistically significant. According to the findings, no significant difference was found (p0.05) when intergroup means of the Menopausal symptom sub-dimensions "Psychological Complaint F(2, 305)= .495 p<0.610", "Urogenital Complaint F(2, 305)=1.468 p0.232" and General F(2, 305)= 1.710 p0.183" of sedentary women diagnosed with menopause were compared. In the sub-dimension "Somatic Complaints F (2,305)= 4.259 p<0.015", the means of Group 1 are observed to be significantly different than Group 2 and 3. (p0.05). As a result, it was determined that somatic feelings increased by age. Long-term age-oriented exercising programs can be established so that these negative feelings cannot affect the life qualities of women in the later years of menopause.

SB538

SEDANTER KADINLARDA VÜCUT KÜTLE İNDEKSİ SALDIRGANLIK DÜZEYİNİ ETKİLER Mİ?

[2]Selma Karacan, [1]Sıla Rümeysa Ölçek, [3]F. Filiz Çolakoğlu

[1]Selçuklu Belediyesi, Konya
[2]Selçuk Üniversitesi Spor Bilimleri Fakültesi, Konya
[3]Gazi Üniversitesi Spor Bilimleri Fakültesi, Ankara

Email : *selmakaracan@gmail.com, olceksila@gmail.com, ffcolakoglu@gmail.com*

Bu çalışma, sedanter kadınlarda vücut kütle indeksinin saldırganlık düzeyine etkilerini belirlemek amacıyla yapıldı. Yöntem: Araştırma evrenini Konya ili Selçuklu ilçesinde ikamet eden sedanter kadınlar, örneklemini ise rastgele yöntem ile vücut kütle indeks durumlarına göre 3 gruba ayrılan (1.Grup n=305 VKİ: 18.51-24.99 kg/m2, 2. Grup. n=354 VKİ: 25.00-29.99 kg/m2, 3.Grup n=252 VKİ: >30 kg/m2), toplam 911 gönüllü kadın oluşturdu. Katılımcıların VKİ değerleri bio elektrik impedans analiz tekniğiyle BC-418 MA model Tanita marka cihaz ile ölçüldü. Saldırganlık düzeylerini belirlemek için de, Kiper (1984) tarafından geliştirilmiş 30 maddeden oluşan 7' li likert tipi bir ölçek olan "Saldırganlık Envanteri" kullanıldı. Envanter, yıkıcı saldırganlık, atılganlık ve edilgen saldırganlık için üç alt test içermektedir. Envanterin tümüne ilişkin Cronbach alfa katsayısı 0.79 olarak hesaplandı. İstatistiksel analizler SPSS 23.0 paket programı ile yapıldı. Değişkenlerin normal dağılıma uygunluğu için Kolmogorov-Smirnov/Shapiro-Wilk testleri kullanılarak incelendi. Tanımlayıcı istatistikler olarak ortalama, standart sapma, en küçük-en büyük değerler, ortanca ve çeyreklikler arası genişlikler kullanıldı. Normal dağılan verilerde gruplar arası farklılıkların tespiti için tek yönlü varyans analizi (ANOVA), istatistiksel açıdan önemli bulunan varyans analizi sonuçlarının grup ortalamalarını karşılaştırmak için de Scheffe testi kullanıldı. Bulgular: Çalışma sonunda VKİ bakımından grupların yıkıcı F(2,908)=4,855, p<0.008, edilgen F(2,908)=4,524, p<0.011 ve genel F(2,908)=4,498, p<0.011 saldırganlık düzeyleri arasında anlamlı bir fark tespit edildi ve 1. grubun yıkıcı ve edilgen saldırganlık düzeyleri 2. gruptan anlamlı derecede yüksek bulundu. 1. Grubun edilgen saldırganlık düzeyi 3. Gruptan yüksek olmasına rağmen bu fark istatistiksel açıdan anlamlı bulunmadı. Sonuç olarak, sedanter kadınlarda vücut kütle indeksinin saldırganlık düzeyini etkilediği görüldü. Düşük vücut kütle indeksine sahip kadınların saldırganlık duygularını tatmin etmek bakımından daha aktif davrandıkları söylenebilir.

DOES BODY MASS INDEX AFFECT THE AGGRESSION LEVEL IN SEDENTARY FEMALES?

This study was conducted with an aim to determine the effects of body mass index on the aggression level in sedentary females. Method: The universe of the study consisted of the sedentary females who reside in the Selçuklu District of Konya Province, and its sample consisted of 911 voluntary females in total who were divided into 3 groups (1stGroup n=305 BMI: 18.51-24.99 kg/m2, 2nd Group. n=354 BMI: 25.00-29.99 kg/m2,3rdGroup n=252 BMI: >30 kg/m2) according to their body mass index situations through random sampling method. BMI values of the participants were measured by using Tanita BC-418 MA model through the bio-electrical impedance analysis technique. For determining the levels of aggression, "Aggression Inventory", which is a 7-point Likert type and 30-item scale developed by Kiper (1984), was used. The inventory involves three sub- dimensions, which are disruptive aggression, assertiveness and passive aggression. For the whole inventory, Cronbach's alpha coefficient was calculated as 0.79. Statistical analyses were performed with SPSS 23.0 package program. To determine whether the variables showed normal distribution, Kolmogorov-Smirnov/Shapiro-Wilk tests were used. As descriptive statistics , mean, standard deviation, minimum-maximum values, median and interquartile ranges were used. One-way variance analysis (ANOVA) was used to determine the differences between the groups showing normal distribution, and Scheffe test was used to compare the group means of the variance analysis results which were found statistically significant. Findings: As a result the study, a significant difference was found between the disruptive F(2.908)=4.855, p<0.008, passive F(2.908)=4.524, p 0.011 and general F(2.908)=4.498, p0.011 aggression levels of the groups in terms of BMI and the aggression levels of the 1st group were found to be significantly higher than the levels of the 2nd group. Although the passive aggression level of the 1st Group was higher than the 3rd Group, this difference was not statistically significant. As a result, it was observed that body mass index affected aggression level in sedentary females. It can be stated that females with low body mass index behave more actively in terms of satisfying their feelings of aggression.

SB540

YAŞAM KALİTESİ YAŞA GÖRE DEĞİŞİR Mİ?

[2]Selma Karacan, [1]Sıla Rümeysa Ölçek, [3]F. Filiz Çolakoğlu

[1]Selçuklu Belediyesi, Konya
[2]Selçuk Üniversitesi Spor Bilimleri Fakültesi, Konya
[3]Gazi Üniversitesi Spor Bilimleri Fakültesi, Ankara

Email : *selmakaracan@gmail.com, olceksila@gmail.com, ffcolakoglu@gmail.com*

Bu çalışma, sedanter kadınlarda yaşam kalitesinin yaş faktörüne göre değişiklik gösterip göstermediğini araştırmak amacıyla yapıldı. Araştırma evrenini genel sağlık durumu stabil olan Konya ili Selçuklu ilçesinde ikamet eden sedanter kadınlar, örneklemini ise rastgele yöntem ile seçilen ve yaş sınıflamasına göre 4 gruba ayrılan (1.Grup 29 yaşından aşağı olan n=361, 2. Grup 30-40 yaş arası n=370, 3.Grup 41-51 yaş arası n=313, 4. Grup 52 yaş üzeri n=149) toplam 1193 gönüllü kadın oluşturdu. Araştırmada yaşam kaliteleri için Rand Corporation (1992) tarafından geliştirilmiş, Koçyiğit ve ark.(1999) tarafından Türkçe'ye çevrilmiş "SF-36 Yaşam Kalitesi Değerlendirme Ölçeği" kullanıldı. Verilerin analizinde Normal dağılan verilerde gruplar arası farklılıkların tespiti için tek yönlü varyans analizi (ANOVA), istatistiksel açıdan önemli bulunan varyans analizi sonuçlarının grup ortalamalarını karşılaştırmak için de Post Hoc-Tukey testi kullanıldı. Genel sağlık durumu stabil olan kadınların genel amaçlı yaşam kalitesi (SF-36) alt boyutları ortalamalarına bakıldığında, gruplararası fark olduğu tespit edildi (p<.001-p<.005). 1. grup alt boyut ortalamalarının diğer gruplardan anlamlı derecede yüksek olduğu gözlendi. Sonuç olarak, sedanter kadınlarda yaş artışı ile birlikte yaşam kalitelerinin düştüğü söylenebilir. Bu çalışmanın analiz sonuçları Türk toplumu için SF-36 norm değerleri ile kıyaslandığında 1-2 grubun "Fiziksel Fonksiyonda", 1 grubun "Rol Kısıtlılığı (Fiziksel)", "Sağlığın Genel Olarak Algılanması", "Vitalite (Enerji)" değerleri ile benzerlik gösterdiği görüldü. Sedanter kadınların yaşam kalitelerinin artırılması için, yaş aralıklarına ve fiziksel uygunluk düzeylerine uygun uzun süreli egzersiz programları oluşturularak, genel amaçlı yaşam kalitesi ve egzersiz konusunda bilinçlendirilmesi hedeflenmelidir.

DOES QUALITY OF LIFE CHANGE BY AGE?

This study was conducted to research whether the quality of life changes according to the age factor in sedentary women. The population of the study consisted of sedentary women, who had a stable state of general health and resided in Selçuklu District of Konya Province; the sampling was comprised of 1193 voluntary women selected randomly and divided into 4 groups as per the age classification(Group 1 younger than 29 years of age n=361, Group 2 between 30-40 years of age n=370,Group 2 between 41-51 years of age n=313, Group 4 older than 52 years of age n=149). In the research, "SF-36 Scale for Evaluating the Quality of Life", which was developed by Rand Corporation (1992) and translated into Turkish by Koçyiğit et al. (1999), was used for qualities of life. For the data analysis, the one-way variance analysis (ANOVA) was executed for the determination of the intergroup differences in normally distributed data, and the Post Hoc Tukey's test was applied to compare the group means of the results of the variance analysis, which were found statistically significant. When the sub-dimensional means of general-purpose quality of life belonging to the women with a stable state of general health were reviewed, difference was observed between the groups (p<.001-p<.005). The sub-dimensional means of Group 1 was observed to be significantly higher than the other groups. Consequently, it can be said there is a decrease in the life qualities of sedentary women with the increasing age. When the analysis results of this study were compared with SF-36 norm values for Turkish population, it was discovered that the values of Group 1 and 2 in "Physical Function" were similar to those of Group 1 in "Role Restriction (Physical)", "General Perception of Health" and "Vitality (Energy)". The aim should be to raise awareness on general-purpose quality of life and exercising by establishing long-term exercising programs in accordance with the age ranges and physical fitness levels in order to increase the life qualities of sedentary women.

SB561

SAKATLIK GEÇİREN ADÖLESAN BALE DANSÇILARINDA GÜÇ VE DAYANIKLILIK PERFORMANSINA YÖNELİK SEGMENTAL KAS KUVVET DEĞERLERİNİN İNCELENMESİ

[2]Gökhan Umutlu, [2]Ayhan Taner Erdoğan, [1]Yağmur Arınlı, [1]Nasuh Evrim Acar

[1]Mersin Üniversitesi, MERSİN
[2]Uluslararası Final Üniversitesi, GİRNE

Email : *gokhan.umutlu@final.edu.tr, taner.erdogan@final.edu.tr, yagmurarin@mersin.edu.tr, nasuhacar@mersin.edu.tr*

Bale de temeli olmayan kondisyon konusundaki yaklaşımlardan dolayı balerinler özellikle alt ekstremite kaslarında kuvvet imbalansına maruz kalmaktadır. Bu çalışmada alt ekstremite kas kuvvet imbalansına bağlı olarak sakatlık yaşayan 11 adölesan balerinin farklı açısal hızlardaki izokinetik kalça, diz ve ayak bileği plantar ve dorsal fleksiyon kuvvet değerlerinin incelenmesi ve yorgunluk testi sırasındaki iş, güç ve kuvvet parametrelerindeki değişimin incelenmesi amaçlanmıştır (13.18±0.41yıl). Mann Whitney U analiz sonuçlarına göre sağ ve sol dorsal fleksiyon kuvvet değerlerinde istatistiksel olarak anlamlı bir fark bulunmuştur (U=23,00, Z= -2,474, p<0,05). Spearman sıra korelasyon katsayısı analiz sonuçlarına göre point yılı, DFSol 60°/sn (Nm/kg), PFSağ 180o/sn rölatif (r=.693, p<.05; r=.761, p<.001); ekstansiyon yorgunluk indeksi, DE MWD 1-5 ile son 5 tekrar, KE MPD 1-5 ile son 5 tekrar, KE MTD 1-5 ile son 5 tekrar, (r=.831, p<.001; r=.961, p<.001; r=.969, p<.001); fleksiyon yorgunluk indeksi, KF MWD 1-5 ile son 5 tekrar, KF MPD 1-5 ile son 5 tekrar, KF MTD 1-5 ile son 5 tekrar arasında pozitif bir korelasyon bulundu (r=.818, p<.001; r=.837, p<.001; r=.931, p<.001). Ayrıca analiz sonuçlarına göre vücut ağırlığı ile rölatif 60°•s–1 sol dorsifleksiyon (r= -0.736, p<0.01), ve rölatif 180°•s–1 sol plantar-fleksiyon (r=0.713, p<0.05) değerleri arasında negatif bir korelasyon bulundu. Sonuç olarak, kuvvet ve dayanıklılık performansına ilişkin segmental kas-iskelet sistemi değerlendirmeleri, adölesan bale dansçılarında ayak bileği, diz ve kalça eklemlerindeki kas kuvveti imbalansının, yalnızca dans seçimi ve eğitim sisteminin bir sonucu olarak ortaya çıktığını ve yaralanma riskinin daha fazla olabileceğini göstermektedir.

Anahtar kelimeler: Bale, kuvvet, eklem hareket genişliği, dorsifleksiyon, plantarfleksiyon.

Segmental Musculoskeletal Examinations on Strength and Endurance Performance in Injured Adolescent Ballet Dancers

In practice, dancers are subjected to muscle strength imbalances particularly in reduced extremity muscles due to the assumptions about dance training that are considered to be "myths" and have no basis. Thus, the purpose of this study was to evaluate the isokinetic hip, knee, ankle plantar and dorsiflexion peak moment strengths at 2 different angular velocities, and to evaluate the changes in mean work, power, and moment parameters during a fatigue test intervention in 11 female adolescent ballet dancers who experienced lower extremity injury during ballet performance (13.18±0.41years). Mann Whitney U analysis indicated that there was a significant difference between the right and left dorsiflexion peak moment parameters (U=23,00, Z= -2,474, p<0,05). The results of Spearman's Rank-Order Correlation analysis indicated positive significant correlations among years on pointe, DFLeft 60°/sec (Nm/kg) and, PFRight 180o/sec relative (r=.693, p<.05; r=.761, p<.001); extension fatigue index, KE MWD 1-5 to last 5 reps, KE MPD 1-5 to last 5 reps, KE MTD 1-5 to last 5 reps (r=.831, p<.001; r=.961, p<.001; r=.969, p<.001); flexion fatigue index, KF MWD 1-5 to last 5 reps, KF MPD 1-5 to last 5 reps, KF MTD 1-5 to last 5 reps (r=.818, p<.001; r=.837, p<.001; r=.931, p<.001), respectively (Figure 1). There was an inverse significant correlation between body weight and relative 60°•s–1 left dorsiflexion (r= -0.736, p<0.01), and relative 180°•s–1 left plantar-flexion (r=0.713, p<0.05), respectively. In summary, segmental musculoskeletal strength and endurance performance examinations clearly show that the muscle strength status in ankle, shoulder and hip joints in adolescent ballet dancers appears to suffer as a consequence of the dance-only selection and program and may be linked with increased severity of injury.

Key words: Ballet, strength, the range of motion, dorsiflexion, plantarflexion.

SB568

OBEZ BİREYLERDE FİZİKSEL AKTİVİTE DÜZEYİ: SUBJEKTİF VE OBJEKTİF YÖNTEM DEĞERLENDİRMESİ

***[1]İsmail GÖKÇE*, [2]Sema CAN, [3]F. Kerim KÜÇÜKLER, [4]Erkan DEMİRKAN, [5]Ebru TURGAL**

[1]Hamamözü İlçe Emniyet Amirliği, Amasya
[2]Hitit Üniversitesi, Spor Bilimleri Fakültesi, Beden Eğitimi Ve Spor Eğitimi
[3]Memorial Ataşehir Hastanesi, Endokrinoloji Ve Metabolizma Hastalıkları
[4]Hitit Üniversitesi, Spor Bilimleri Fakültesi, Antrenörlük Eğitimi
[5]Hitit Üniversitesi, Tıp Fakültesi, Temel Tıp Bilimleri

***Email :** gokceismail19@gmail.com, semacan@hitit.edu.tr, kkucukler74@gmail.com, erkandemirkan@hitit.edu.tr, ebrutural@hitit.edu.tr*

Giriş ve Amaç: Obezite ile mücadelede fiziksel aktivite düzeyinin belirlenmesi önemlidir. Bu çalışmada obez bireylerin farklı yöntemler ile fiziksel aktivite düzeylerinin belirlenmesi amaçlanmıştır. Yöntem: Çalışmaya 30 kadın (yaş: 32,9±7,3 yıl) ve 16 erkek (yaş: 36,4±8,4 yıl) olmak üzere toplam 46 obez (BKİ kadın: 37,6±6,6 kg/m2; erkek: 34,2±4,3 kg/m2; vücut yağ yüzdesi kadın: %40,9 ve erkek: %35,4) gönüllü birey katılmıştır. Sağlık kuruluşuna başvuru yapan obez bireyler için bilgi formu hazırlanmış ve vücut kompozisyon ölçümleri Tanita BC-1000 ile, Fiziksel aktivite ölçümü ise, Uluslararası Fiziksel Aktivite Anketi - Kısa Form (UFAA-KF) ve Sense Wear Armband (SWA; BodyMedia, USA) ile yapılmıştır. İstatiksel analiz olarak; Kruskal Wallis, Mann Whitney U, Fischer's Exact ve Spearman Rho Korelasyon analizleri kullanılmıştır ve anlamlılık düzeyi p<0,05 olarak alınmıştır. Bulgular: Katılımcıların adım sayısı ortanca değerleri 9323 adım/gün (kadın ve erkeklerde sırasıyla 8796; 9540 adım/gün) bulunurken (p>0,05), MET düzeyleri 1,3 MET/gün'dür (kadın ve erkeklerde sırasıyla 1,3; 1,4 MET/gün). Katılımcıların adım sayısına göre aktivite düzeyi değerlendirildiğinde %32,6'sı (n=15) "sedanter/düşük aktif", %67,4'ü (n=31) "orta/yüksek aktif" düzeyinde; UFAA'ya göre değerlendirildiğinde ise %19,6'sı (n=9) "düşük aktif", %80,4'ü (n=37) "orta/yüksek aktif" düzeyindedir (p>0,05). UFAA-MET puanları ile adım sayısı arasında ise anlamlı ilişki bulunmamıştır (r=0,188; p>0,05). Sonuç: Obez bireylerin adım sayısına göre "biraz aktif" kategorisinde yer almasına rağmen MET düzeylerinin düşük olması obezite ile mücadelede egzersizin şiddetinin önemini göstermektedir. Katılımcıların fiziksel aktivite düzeylerinin yöntemlere göre değişebileceği ve yöntem belirlenirken örneklem grubuna göre sınırlılıklar göz önünde bulundurulmalıdır.
Anahtar Kelimeler: Fiziksel aktivite, Obezite, SWA, UFAA

Level Of Physical Activity in Obese İndividuals: Subjective And Objective Method Evaluation

Introduction and aim: It is important to determine the level of physical activity in the fight against obesity. In this study, we aimed to determine the physical activity levels of obese individuals with different methods. Method: The study consisted of 30 women (age: 32.9±7.3 years) and 16 male (age: 36.4±8.4 years) a total of 46 obese (BMI women: 37.6±6.6 kg/m2, men: 34.2±4.3 kg/m2; body fat percentage: 40.9% and 35.4%) volunteer individuals were included. Information form was prepared for obese individuals applying to Health Institution and body composition measurements were performed with Tanita BC-1000 and physical activity measurement was performed with International Physical Activity Survey-Short Form (IPAQ-SF) and Sense Wear Armband (SWA; BodyMedia, USA) method. For statistical analysis, Kruskal Wallis, Mann Whitney-U, Fisher Exact Test and Spearman's Rho Correlation were used and the significant level was p <0.05. Results: The median values of the number of steps of the participants were 9323 step/day (respectively in women and men: 8796; 9540 step/day), MET levels were 1.3 MET/day (respectively in women and men: 1.3; 1.4 MET/day). When the activity level of the participants was evaluated according to the number of steps, 32.6% (n=15) were "sedantary/low active" and 67.4% (n=31) were "moderate / high active"; According to the IPAQ questionnaire, 19.6% (n=9) were "low active" and 80.4% (n=37) were "moderate / high active (p>0.05). There was no significant relationship between IPAQ-MET scores and number of steps (r=0.188; p>0.05). Conclusion: As a result, although obese individuals are in the "light active" category as the number

of steps, MET levels are low, indicating the importance of exercise intensity in the fight against obesity. Physical activity levels of the participants may vary according to the methods and limitations should be taken into consideration when determining the method. Key Words: IPAQ, Obese, Physical Activity, SWA.

SB584

EGZERSİZ YAPAN VE YAPMAYAN ÜNİVERSİTE ÖĞRENCİLERİNİN FİZİKSEL AKTİVİTE İLE YAŞAM DOYUM DÜZEYLERİ ARASINDAKİ İLİŞKİ

[1]Yavuz YILDIRIM, [2]Çetin YAMAN

[1]Sakarya Uygulamalı Bilimler Üniversitesi, Lisansüstü Eğitim Enstitüsü, Rekreasyon Anabilim Dalı
[2]Sakarya Uygulamalı Bilimler Üniversitesi, Spor Bilimleri Fakültesi

Email : *yavuzyldrm1991@gmail.com,*

Amaç: Bu çalışmanın amacı egzersiz yapan ve yapmayan üniversite öğrencilerinin fiziksel aktivite ile yaşam doyumları arasındaki ilişkinin belirlenmesidir.

Yöntem: Araştırma betimsel tarama modelinde gerçekleştirilmiştir. Çalışmanın evrenini Sakarya Uygulamalı Bilimler Üniversitesinin; Spor Bilimleri Fakültesi ve Sakarya Üniversitesinin; Fen-Edebiyat, Mühendislik, İşletme ve İlahiyat fakültelerinde öğrenim gören üniversite öğrencileri oluşturmaktadır. Örneklemini ise bu evren içerisinde kolayda örnekleme yöntemiyle seçilen 400 üniversite öğrencisi oluşturmaktadır. Çalışmanın verileri, Öztürk'ün (2005) Türkçe'ye uyarlamış olduğu "Uluslararası Fiziksel Aktivite Anketi-Kısa Form(IPAQ)"; Diener ve diğerleri (1985) tarafından geliştirilen Köker (1991) tarafından Türkçeye uyarlanan "Yaşam Doyumu Ölçeği" ve araştırmacılar tarafından oluşturulan "Kişisel Bilgi Formu" ile toplanmıştır. Çalışmada elde edilen veriler betimsel istatistik, t-testi, tek yönlü varyans analizi ve korelasyon analizleri kullanılarak çözümlenmiştir.

Bulgular: Çalışma sonucunda elde edilen bulgulara göre üniversite öğrencilerinin yaşam doyumları; spor yapma sıklıkları ve öğrenim görülen fakülteye göre farklılık gösterirken; cinsiyet, yaş grupları, sınıf düzeyi ve gelir durumlarına göre farklılık göstermemiştir. Çalışma sonucunda elde edilen bulgulara göre üniversite öğrencilerinin fiziksel aktivite düzeyleri; cinsiyete, sınıf düzeyine, spor yapma sıklıklarına ve öğrenim gördükleri fakültelere göre farklılık gösterirken; yaş ve aile gelir durumuna göre farklılık göstermemiştir.

Sonuç: Son olarak; üniversite öğrencilerinin fiziksel aktivite düzeyleri ile yaşam doyumları arasında anlamlı bir ilişki tespit edilmiştir.
Anahtar Kelimeler: Fiziksel Aktivite, Yaşam Doyumu, Spor

THE RELATIONSHIP BETWEEN PHYSICAL ACTIVITIES OF UNIVERSITY STUDENTS WHO DO AND DO NOT DO EXERCISE AND THEIR LEVELS OF SATISFACTION WITH LIFE

Aim: The purpose of the study was to define the relationship between physical activities of university students who do and do not do exercise and their satisfaction with life.

Method: The study was conducted in a descriptive survey model. Population of the study was comprised of university students who studied at Sports Sciences Faculty at Sakarya Applied Sciences University and Science-Literature, Engineering, Management and Theology faculties at Sakarya University. Sample of the study were 400 university students who were selected from the population via convenience sampling method. The data collection tools were "International Physical Activity Questionnaire-Short Form" (IPAQ) which was adapted into Turkish by Öztürk (2005); "Satisfaction with Life Scale" which was developed by Diener et al. (1985) and adapted into Turkish by Köker (1991) and "Personal Information Form" which was developed by the researcher. The data gathered in the study were analyzed via descriptive statistics, t-test, one-way analysis of variance and pearson correlation analysis.

Findings: The findings regarding satisfaction with life, the results displayed differences in the students' life satisfaction according to their frequency of doing sports and faculty they studied at; while they did not display any differences according to their gender, age group,

grade and income status. On the other hand, findings regarding physical activity showed differences in the students' physical activity levels according to their gender, grade, frequency of doing sports and the faculty they studied at; while they did not show any differences according to their age and family income status.

Conclusion: Finally, the study found a significant relationship between the university students' physical activity levels and their satisfaction with life.

Keywords: Physical Activity, Satisfaction with Life, Sports.

SB596

ENGELSİZ YAŞAM ÖZEL EĞİTİM VE REHABİLİTASYON MERKEZİ ÇALIŞANLARININ FİZİKSEL AKTİVİTE DÜZEYİ VE YAŞAM KALİTESİ ARASINDAKİ İLİŞKİNİN İNCELENMESİ

***[1]MERVE GEZEN*, [1]ŞERİFE VATANSEVER**

[1]BURSA ULUDAĞ ÜNİVERSİTESİ, BURSA

Email : *mgezenn@gmail.com, serifevatansever@yahoo.com*

Giriş ve amaç: Bu çalışmanın amacı engelsiz yaşam özel eğitim ve rehabilitasyon merkezi çalışanlarının fiziksel aktivite düzeyleri ve yaşam doyumları arasındaki ilişkinin incelenmesidir. Bartın il merkezinde bulunan, yöneticilerinden izin alınmış 5 farklı engelsiz yaşam özel eğitim ve rehabilitasyon merkezinde, gönüllü 80 kişi ile yapılmıştır. Yöntem: Katılımcıların fiziksel aktivite düzeyini belirlemek amacıyla "Uluslararası Fiziksel Aktivite Ölçeği Kısa Formu (IPAQ Short Form- International Physical Activity Questionnaire Short Form)", yaşam kalitelerini belirlemek amacıyla "SF-36 Yaşam Kalitesi Ölçeği" kullanılmıştır. Verilerin analizinde SPSS 21.0 programı, T-test, Ki-kare Testi ve Tek Faktörlü Varyans Analizi (One-Way ANOVA) kullanılmıştır.

Bulgular ve sonuç: Araştırmada elde edilen sonuçlara göre, katılımcıların haftalık enerji tüketiminin ortalama 2443.31±2314.2 MET-dk/hafta ve %49.4'ünün minimal aktif düzey olduğu saptanmıştır. Araştırmadan elde edilen sonuçlara göre katılımcıların fiziksel aktivite düzeylerinin minimal aktif olduğu, fiziksel aktivite düzeylerine göre yaşam kalitesi alt boyutları arasında sadece duygusal rolde anlamlı farkın olduğu tespit edilmiştir ($p<0.05$).

EXAMINATION OF RELATIONSHIP BETWEEN PHSICAL ACTIVITY LEVEL AND QUALITY OF LIFE OF BARRIER-FREE LIFE SPECIAL EDUCATION AND REHABILITATION CENTER EMPLOYEES

Introduction and purpose: The aim of this study is to investigate the relationship between physical activity levels and life satisfaction of barrier-free special education and rehabilitation center employees. 80 volunteers paticipated in 5 different barrier-free life special education and rehabilitation center in Bartın province center with permission from their managers. Method: "International Physical Activity Questionnaire Short Form" was used to determine the physical activity level of the participants, and "SF-36 Quality of Life Scale" was used to determine the quality of life. SPSS 21.0 program, T-test, Chi-square Test and One-Way ANOVA were used for data analysis. Results and conclusion: According to the results of the study, the average weekly energy consumption of participants was 2443.31 ± 2314.2 MET-min / week and 49.4% of them were minimal active level. According to the results of the study, the physical activity levels of the participants were minimally active and there was a significant difference only in emotional role between the quality of life sub- dimensions according to physical activity levels

SB597

OKUL ÖNCESİ EĞİTİME DEVAM EDEN 60-72 AYLIK ÇOCUKLARIN FİZİKSEL AKTİVİTELERE KATILIMININ BAZI FİZİKSEL UYGUNLUK PARAMETRELERİNE VE DİKKAT TOPLAMA BECERİLERİNE ETKİSİNİN İNCELENMESİ

[1]MERVE GEZEN, [1]ŞERİFE VATANSEVER, [1]ALİ KAMİL GÜNGÖR

[1]BURSA ULUDAĞ ÜNİVERSİTESİ, BURSA

Email : *mgezenn@gmail.com, serifevatansever@yahoo.com, alikamilgungor@gmail.com*

Giriş ve amaç: Bu araştırmada, okul öncesi eğitime devam eden 60-72 aylık çocukların fiziksel aktivitelere katılımın bazı fiziksel uygunluk parametrelerine ve dikkat toplama becerilerine olan etkisi araştırılmıştır. Yöntem: Araştırmanın çalışma grubunu, 2018/2019 eğitim-öğretim yılında, Bartın il merkezinde bulunan, İnönü İlkokulu'ndaki okul öncesi eğitime devam eden 60-72 aylık 40 çocuk oluşturmaktadır. Çocukların bazı fiziksel uygunluk parametrelerini ölçmek için literatür taraması yapılarak "Fiziksel Uygunluk Parametreleri Formu(FUPF)" geliştirildi. Çocukların dikkat toplama becerilerini belirlemek amacıyla "Beş Yaşındaki Çocuklar İçin Konsantrasyon-Dikkat Toplama Testi (FTF-K)" kullanıldı. FUPF ile FTF-K ön test olarak uygulanmıştır. Deney grubunda(DG) yer alan çocuklar haftada 3 gün ve günde 30-40 dakika süren 8 haftalık fiziksel aktivite programına katılırken, kontrol grubu(KG) ile herhangi bir çalışma yapılmamıştır. Fiziksel aktivite programının bitiminden sonra her iki guruba da son test uygulanmıştır. Bulgular ve sonuç: Verilerin analizinde, SPSS 23.0 istatistik paket programı kullanılmıştır. Verilerin normal dağılım gösterip göstermediği kolmogorov-smirnov testi ile test edilmiş ve normallik testi (Paired-Samples T testi) uygulanmıştır. Yapılan analizler sonucunda, KG ön test- son test FTF-K puanı arasında anlamlı fark bulunurken ($p<0.05$), bazı fiziksel uygunluk parametreleri arasında anlamlı fark bulunamamıştır ($p>0.05$). DG ön test-son test FTF-K puanı ve bazı fiziksel uygunluk parametreleri arasında anlamlı fark bulunmuştur ($p<0.05$).

THE EXAMINATION OF THE EFFECTS TO SOME PHYSICAL FITNESS PARAMETERS AND ATTENTION-COLLECTING SKILLS OF PARTICIPATION TO PHYSICAL ACTIVITIES OF 60-72 MONTHS OLD CHILDREN'S DURING PRESCHOOL EDUCATION

Introduction and Purpose: In this study, the effect of participation in physical activities of 60-72 months old children attending preschool education on some physical fitness parameters and attention collecting skills was investigated. Method: The study group consisted of 40 children aged 60-72 months attending preschool education in İnönü Primary School in Bartın city center in 2018/2019 academic year. In order to measure some physical fitness parameters of children, Physical Fitness Parameters Form (PFPF) was developed after literature review. In order to determine the attention collecting skills of children, "Concentration-Attention Collection Test for Five Year Old Children (FTF-K)" was used. PFPF and FTF-K were applied as a pre-test. While the children in the experimental group (EG) participated in the 8-week physical activity program lasting 3 days a week and 30-40 minutes a day, no study was conducted with the control group (CG). After the end of the physical activity program, the posttest was applied to both groups. Results and Conclusion: SPSS 23.0 statistical package program was used for data analysis. The normal distribution of the data was tested by the Kolmogorov-Smirnov test. The normality of the data was performed by Paired-Samples T test. As a result of the analyzes, there was a significant difference between CG the pre-test and post-test FTF-K scores ($p<0.05$), but no significant difference was found between some physical fitness parameters ($p>0.05$). There was a significant difference between EG pre-test and post-test FTF-K score and some physical fitness parameters ($p<0.05$).

SB604

ÜNİVERSİTE ÖĞRENCİLERİNİN SAĞLIKLI YAŞAM BİÇİMİ DAVRANIŞLARININ İNCELENMESİ

[1]Merve Karaman, [2]Akan BAYRAKDAR, [1]Metin YAMAN, [1]Erdal ZORBA, [3]Mehmet GÜÇLÜ, [1]Aleyna Nur KANDEMİR

[1]Gazi Üniversitesi Spor Bilimleri Fakültesi, ANKARA
[2]Bingöl Üniversitesi Beden Eğitimi Ve Spor Yüksekokulu, BİNGÖL
[3]Dokuz Eylül Üniversitesi Spor Bilimleri Fakültesi, İZMİR

Email : *mervekaraman_@hotmail.com.tr, akanbayrakdar@gmail.com, metinyaman@gazi.edu.tr, erdalzorba@gmail.com, , aleynanurkandemir@hotmail.com*

Giriş ve Amaç Sağlığın geliştirilmesi, bireyin kendi sağlığını geliştirme ve kendi sağlığı üzerindeki kontrolünü arttırma gücünü kazanması olarak tanımlanmıştır (Zuhal ve diğerleri, 2008). Toplum sağlığının geliştirilmesi sağlıklı yaşam biçimi davranışlarının artırılması ve yaygınlaşması ile sağlanabilmektedir. Özellikle toplumun genç ve üretici nüfusunu oluşturan üniversite öğrencilerinin sağlık anlayışı ve sağlıklarını optimal düzeye ulaştırabilmek için farkındalık düzeyleri önemsenmesi gereken bir konudur. Bu bağlamada bu çalışmanın amacı, üniversite öğrencilerinin sağlıklı yaşam biçimi davranışı düzeylerini belirleyip bazı değişkenlere göre incelemektir.

Yöntem Çalışmaya Türkiye' de farklı üniversitelerin çeşitli fakültelerinde öğrenim gören yaş ortalamaları 21.52±2.45 olan 216 erkek ve 218 kadın öğrenci katılmıştır. Araştırmada verilerin toplanmasında Walker ve diğerleri (1996) tarafından geliştirilen Bahar ve diğerleri (2008) tarafından Türkçe' ye uyarlanmış "Sağlıklı Yaşam Biçimi Davranışları Ölçeği" kullanılmıştır. Verilerin analizinde bağımsız tek örneklem testi, tek yönlü varyans analizi ve Tukey testi kullanılmıştır.

Bulgular Analizlere bakıldığında üniversite öğrencilerinin sağlıklı yaşam biçimi davranış düzeyleri yaş, sigara kullanma durumu, alkol kullanma durumu ve kronik bir hastalığa sahip olma durumuna göre değişmezken cinsiyet, algılanan gelir düzeyi ve algılanan sağlık düzeyine göre istatistiksel olarak anlamlı farklılaşmaktadır. Bununla birlikte üniversite öğrencilerinin sağlıklı yaşam biçimi davranışı ölçeğinde kişiler arası ilişkiler alt boyutunda en yüksek ortalamaya sahip olduğu ve sağlıklı yaşam biçimi davranışı düzeylerinin orta düzeyde olduğu görülmektedir.

Sonuç Araştırma sonuçlarına göre yaş grupları, sigara ve alkol kullanıp kullanmama, kronik bir rahatsızlığa sahip olup olmama üniversite öğrencilerinin sağlıklı yaşam biçimi davranışı düzeyini değiştirmezken, üniversite öğrencilerinden erkek öğrencilerin kadın öğrencilerden, gelir düzeyini yüksek olarak algılayanların gelir düzeyini orta ve düşük algılayanlardan, sağlık düzeyini çok iyi olarak algılayanların sağlık düzeyini iyi ve orta algılayanlardan ve iyi olarak algılayanların orta olarak algılayanlardan sağlıklı yaşam biçimi davranışlarına daha fazla sahip olduğu görülmektedir. Buna göre gelir düzeyi arttıkça ve sağlık düzeyi arttıkça sağlıklı yaşam biçimi davranışlarının arttığı söylenebilir.

AN ANALYSIS ON THE HEALTHY LIFE-STYLE BEHAVIORS OF UNIVERSITY STUDENTS

Introduction and Objective The objective of this study is to analyze healthy life-style behaviors of university students through certain variables by means of identifying the level of healthy living.

Method 434 students, studying in various faculties of various universities in Turkey participated in the study. "Healthy Life Style Behavioural Scale" was used for data collection in the research. Independent one-sample test, one-way analysis of variance and Tukey test were used for data analysis.

Findings Examining the analyses, it can be seen that the healthy life-style behavior levels of university students do not change depending on age, smoking, drinking or having a chronical disease, while statistically significant differences can be seen depending on the perceived income level and perceived health status. Moreover, it can also be seen that the university students have the highest average score on the sub- dimensions of interpersonal relations within the healthy life style behavioural scale, and that their healthy life style behaviors are on medium level.

Conclusion According to the research results, it can be seen that the male students (among university students) exhibit healthy life style behaviors more compared to female students, which is the same for those perceiving their income level higher compared to those perceiving their income level medium or lower, for those perceiving their health status very good compared to those perceiving their health status good or medium, along with those perceiving their health status good compared to those perceiving their health status on a medium level. Hence, it can be said that the more the income level is and the health status is improved, the more the healthy life style behaviors increase.

SB642

OBEZLERDE YAŞAM BOYU FORM EĞİTİMLERİNİN ANTROPOMETRİK ÖZELLİKLER VE OBEZİTE FARKINDALIĞI ÜZERİNE ETKİSİ

***[1]Gizem Akarsu*, [2]Akan Bayrakdar, [1]Yunus Yıldırım, [3]Yusuf Aygüney, [3]Serkan Meriçeri**

[1]Mersin Üniversitesi, Spor Bilimleri Fakültesi, Mersin
[2]Bingöl Üniversitesi, Beden Eğitimi Ve Spor Yüksekokulu, Bingöl
[3]Yaşam Boyu Form Kampı, Kocaeli

***Email :** gizemakarsu88@gmail.com, akanbayrakdar@gmail.com, ynsyldrm69@gmail.com, yusufayguney@gmail.com, serkanmericeri@gmail.com*

Amaç: Bu araştırmanın amacı obez bireylerde Yaşam Boyu Form eğitimlerinin antropometrik ölçümler ve Obezite Farkındalığı üzerine etkilerini incelemektir. Yöntem: Bu araştırmaya Kocaeli ilinde 'Yaşam Boyu Form Kampı'na katılan 23 kadın 8 erkek olmak üzere toplam 31 birey (yaş ortalaması 23,00±7,03 yıl, kampta kaldığı süre 120,71±82,77 gün, boy 1,70±0,07 m, vücut ağırlığı 110,10±21,18 kg ve BKİ 37,94±5,75 kg/boy2) katılmıştır. Bireylere çevre şartlarından izole edilmiş bir ortamda, değişen sürelerde (8 hafta-34 hafta) beslenme, egzersiz, sosyal etkinlikleri kapsayan program uygulanmıştır. Veri toplama aracı olarak; Allen (2011) tarafından geliştirilen 'Obezite Farkındalık Ölçeği' ve Antropometrik ölçümler için Tanite cihazı kullanılmıştır. Bireylerin antropometrik ölçümleri egzersiz programına başlamadan önce alınmış, 8-34 hafta süren program sonrasında son test alınmıştır. Elde edilen verilerin analizinde SPSS 23 paket programı kullanılmıştır. Bulgular: Bireylerin ön testleri ve son testleri arasındaki yüzdelik değişim incelendiğinde; vücut ağırlığı (%22,33), BKİ (%37,36), Vücut Yağ Yüzdesi (%25,99), Vücut Yağ ağırlığı (%43,11), Vücut su yüzdesi (%-21,85), Vücut su ağırlığı (%4,76), yağsız kütle yüzdesi (%-21,85) ve yağsız kütle ağırlığı (%4,70) oranında değişim bulunmuştur. Tüm antropometrik özelliklerde anlamlı farklılık bulunmuştur. Obezite farkındalık toplam puanında ve alt boyutlarında anlamlı farklılık bulunmamıştır. Obezite farkındalık alt boyutunda kadınların puanı, beslenmede erkeklerin puanı, fiziksel aktivitede kadınların puanı ve obezite farkındalık toplam puanında kadınların yüksek puana sahip oldukları belirlenmiştir. Sonuç: Sağlığı olumsuz etkileyen ve multifaktoriyel bir hastalık olarak kabul edilen, önlenebilir ölümlerde sigaradan sonra ikinci sırada gelen obezite, Dünyada ve Türkiye'de gün geçtikçe artmaktadır. Bireylerde, özellikle adölesanlarda obezite farkındalığını sağlayacak çeşitli planlamaların yapılması gerekmektedir. Yapılan araştırmalar hayat tarzı değişiklikleri, kilo kaybı ve fiziksel aktivitenin obezite, hipertansiyon, diyabet gibi birçok hastalık riskini azalttığını belirtmektedir. Çalışmamızda literatüre paralel olarak düzenli olarak egzersiz yapan ve sağlıklı beslenen bireylerin obezite oranları, vücut ağırlığı, BKI, vücut yağ oranı düşmüştür. Düzenli olarak yapılan egzersiz ve sağlıklı beslenme programının obezite riskini azalttığı söylenebilir.

THE EFFECT OF ANTROPOMETRIC PROTERTIES AND OBESITY AWARENESS OF LIFETIME FORM TRAINING IN OBESIS

Objective: The aim of this study is to investigate the effects of Lifelong Form training on anthropometric measurements and obesity awareness in obese individuals. Method: A total of 31 individuals (mean age 23.00 ± 7.03 years, length of stay in camp, 120.71 ± 82.77 days, height 1.70 ± 23 individuals, 23 females, and 8 males) participated in the 'Lifetime Form Camp' in Kocaeli province. 0.07 m, bodyweight 110.10 ± 21.18 kg and BMI 37.94 ± 5.75 kg / height2) were added. Individuals were subjected to a program that included nutrition, exercise, and social activities at different times (8 weeks-34 weeks) in an environment isolated from environmental conditions. As a data collection tool; Len Obesity Awareness Scale geliştiril developed by Allen (2011) and Tanite device was used for anthropometric measurements. The anthropometric measurements of the individuals were taken before starting the exercise program and the last test was taken after the 8-34 weeks program. SPSS 23 package program was used in the analysis of the obtained data. Findings: When the percentage change between pre-tests and post-tests of individuals was examined; body weight (22.33%), BMI (37.36%), body fat percentage (25.99%), body fat weight (43.11%), body water percentage (-21.85%), body water weight (4.76%), lean

mass percentage (-21.85%) and lean mass weight (4.70%) were found to change. Significant differences were found in all anthropometric properties. There was no significant difference in obesity awareness total score and sub-dimensions. In the sub-dimension of obesity awareness, it was determined that women had high scores in males in nutrition, women in physical activity and women in obesity awareness total score. Results: Health is considered to be a multifactorial disease affecting negatively and, after smoking in preventable deaths from obesity ranks second in the world and Turkey is increasing day by day. In individuals, especially adolescents, various plans should be made to ensure awareness of obesity. Research shows that lifestyle changes, weight loss, and physical activity reduce the risk of many diseases such as obesity, hypertension, and diabetes. In our study, obesity rates, body weight, BMI and body fat ratio of the individuals exercising regularly and eating healthy decreased in parallel with the literature. It can be said that regular exercise and healthy eating programs reduce the risk of obesity.

SB643

YAŞAM BOYU FORM EĞİTİMLERİNE KATILAN OBEZ BİREYLERİN YAŞAM KALİTESİ, BESLENME, SOSYAL UYUM VE EGZERSİZ DURUMLARININ ÇEŞİTLİ DEĞİŞKENLER AÇISINDAN İNCELENMESİ

***[1]Yusuf Aygüney*, [1]Serkan Meriçeri, [2]Gizem Akarsu, [3]Akan Bayrakdar, [2]Yunus Yıldırım**

[1]Yaşam Boyu Form Kampı, Kocaeli
[2]Mersin Üniversitesi Spor Bilimleri Fakültesi, Mersin
[3]Bingöl Üniversitesi Beden Eğitimi Ve Spor Yüksekokulu, Bingöl

***Email :** yusufayguney@gmail.com, serkanmericeri@gmail.com, gizemakarsu88@gmail.com, akanbayrakdar@gmail.com, ynsyldrm69@gmail.com*

Amaç: Bu araştırmanın amacı Yaşam Boyu Form Kampında eğitimlere katılan obez bireylerin yaşam kalitesi, beslenme alışkanlarını, sosyal uyum ve egzersiz durumlarını çeşitli değişkenler açısından incelemektir. Yöntem: Bu araştırmaya Kocaeli ilinde 'Yaşam Boyu Form Kampı'na katılan 23 kadın 8 erkek olmak üzere toplam 31 birey (yaş ortalaması 23,00±7,03 yıl, kampta kaldığı süre 120,71±82,77 gün, boy 1,70±0,07 m, vücut ağırlığı 110,10±21,18 kg ve BKİ 37,94±5,75 kg/boy2) katılmıştır. Bireylere çevre şartlarından izole edilmiş bir ortamda, değişen sürelerde (8 hafta-34 hafta) beslenme, egzersiz, sosyal etkinlikleri kapsayan program uygulanmıştır. Veri toplama aracı olarak; Obezlere Özgü 'Yaşam Kalitesi Ölçeği', 'Üç Faktörlü Beslenme Anketi', 'Sosyal Uyum Kendini Değerlendirme Ölçeği', vücut kompozisyonu ölçümü için Tanita cihazı kullanılmıştır. Elde edilen verilerin analizinde SPSS 23 paket programı kullanılmıştır. Bulgular: Araştırmaya katılan bireylerin %74,2'si kadın ve %25,8'i erkektir. %71'i 60-120 gün arası, %9,7'si 121-180 gün arası ve %19,4'ü 181 gün ve üstü kampta kalmıştır. %87,1'i zayıflamak amacıyla ve %12,9'u sağlık kazanmak için kampa katılmıştır. Cinsiyetlere göre Obez Yaşam Kalitesi ölçeğinde $p<0,05$ düzeyinde anlamlı farklılık bulunmuştur. Kampa katılma amacı, kampta kalma süresi ve yaş ile ölçek toplam puanları ve alt boyutları arasında anlamlı bir farklılığa rastlanmamıştır. Eğitim durumuna göre üç faktörlü beslenme alt boyutlarından kontrolsüz yeme boyutundan $p<0,05$ düzeyinde anlamlı farklılık bulunmuştur. Sosyal uyum kendini değerlendirme ölçeği puanı ile kontrolsüz yeme arasında $p<0,05$ düzeyinde anlamlı ilişki bulunmuştur. Kontrolsüz yeme ile bilişsel kısıtlama, duygusal ve üç faktörlü beslenme toplam puanı arasında $p<0,05$ düzeyinde anlamlı ilişki görülmektedir. Fiziksel aktivite engelleri ve faydaları arasında $p<0,05$ düzeyinde anlamlı ilişki bulunmuştur. Sonuç: Dünyada olduğu gibi ülkemizde de obezite görülme sıklığı gün geçtikçe artmaktadır. Obezite pek çok sağlık problemine neden olduğu gibi, bireylerin yaşam kalitesini, beslenme alışkanlıklarını ve çevreyle sosyal uyumunu olumsuz etkilemektedir. Düzenli yapılan egzersiz, uygulanabilir beslenme programı ve sosyal etkinliklerin, bireylerin yaşam kalitesini olumlu etkilediği, obezite riskini düşürdüğü ve bireyleri psikolojik ve sosyolojik açıdan geliştirdiği söylenebilir.

THE INVESTIGATION OF LIFE QUALITY, NUTRITION, SOCIAL COMPLIANCE AND EXERCISE STATUS IN TERMS OF VARIOUS VARIABLESOF OBESE INDIVIDUALS PARTICIPATING IN LIFETIME FORM TRAINING

Objective: The aim of this study was to investigate the quality of life, nutritional habits, social adaptation and exercise status of obese individuals participating in trainings in Lifelong Form Camp in terms of various variables. Methods: A total of 31 individuals (mean age 23.00 ± 7.03 years, length of stay in camp 120,71 ± 82.77 days, height 1, 23 female and 8 male) participated in the 'Lifetime Form Camp' in Kocaeli province. 70 ± 0.07 m, bodyweight 110,10 ± 21.18 kg and BMI 37.94 ± 5.75 kg) were added. Individuals were subjected to a program that included nutrition, exercise, and social activities at different times (8 weeks-34 weeks) in an environment isolated from environmental conditions. As a data collection tool; Quality of Life Scale specific to the obese with, 'Three Factor Nutrition', Social Adaptation Self-Assessment Scale. SPSS 23 package program was used in the analysis of the obtained data. Findings: 74,2% of the participants were female and 25,8% were male. 71% of the camps were between 60-120 days, 9,7% were between 121-180 days and 19,4% were in 181 days and over. 87.1% participated in the camp in order to weaken and 12,9% to gain

health. A significant difference was found in the Obese Quality of Life scale according to gender at $p < 0.05$ level. There was no significant difference between the purpose of participation in the camp, duration of stay in the camp and age, and the total scores and sub- dimensions of the scale. Significant differences were found between the three-factor feeding sub-dimensions and uncontrolled eating dimensions at the level of $p < 0.05$. A significant correlation was found between social adjustment self-assessment scale score and uncontrolled eating at $p < 0.05$ level. There was a significant relationship between uncontrolled eating and cognitive restraint, emotional and three-factor feeding total score at $p < 0.05$. There was a significant relationship between physical activity barriers and benefits at $p < 0.05$ level. Results: As in the world, the incidence of obesity in our country is increasing day by day. Obesity causes many health problems and negatively affects individuals' quality of life, eating habits and social harmony with the environment. It can be said that regular exercise, applicable nutrition program, and social activities affect the quality of life positively, decrease the risk of obesity and improve individuals psychologically and sociologically.

SB647

ALETLİ VE ALETSİZ UYGULANAN PİLATES EGZERSİZLERİNİN 30 YAŞ ÜSTÜ KADINLARIN BEDEN KÜTLE İNDEKSİ VE BEL ÇEVRESİ DEĞERLERİ ÜZERİNE ETKİLERİNİN İNCELENMESİ

[1]Bilal Emektar, [2]Fatma Çelik Kayapınar, [1]Tevfik Cem Akalın

[1]Zonguldak Bülent Ecevit Üniversitesi Beden Eğitimi Ve Spor Yüksekokulu, ZONGULDAK
[2]İzmir Demokrasi Üniversitesi Sağlık Bilimleri Fakültesi, İZMİR

Email : *bilalemektar@hotmail.com, fatma.celik@idu.edu.tr, tcakalin@hotmail.com*

Giriş ve Amaç: Çalışmamız toplumda önemli yeri olan kadınlarımızın yaşam kalitelerini artırmak, beden imajına ve depresyon düzeylerine olumlu katkıda bulunmak amacıyla, son dönemlerde yoğun bir şekilde tercih edilmeye başlanan aletli ve aletsiz uygulanan pilates egzersizlerinin, 30 yaş üstü kadınların beden kütle indeksi (BKİ) ve bel çevresi üzerine etkilerinin incelenmesi amaçlanmıştır. Yöntem: Çalışmada 30 yaş üstü 45 sağlıklı sedanter kadının gönüllü katılımı ile 2 çalışma 1 kontrol gruplu model kullanılmıştır. Çalışma grupları; 8 hafta boyunca haftada 3 kez 1 saat boyunca aletli ve aletsiz pilates egzersizleri yapan 15'er gönüllü kadından oluşturulmuştur. Düzenli spor geçmişi olmayan rastgele seçilen 15 gönüllü kadın kontrol grubu olarak çalışmaya dâhil edilmiştir. Egzersiz protokolüne başlamadan önce grupların boy, vücut ağırlığı, BKİ ve bel çevresi ölçümü alınmış, son test ölçümleri için yinelenmiş daha sonra grupların kendi içlerinde ön test ve son test değerleri karşılaştırılmıştır. Bulgular: Çalışmamıza katılan kadınların BKİ ve bel çevresi ölçümü ön test ve son test değerleri karşılaştırıldığında aletli ve aletsiz pilates grupları arasında istatistiksel olarak anlamlı fark tespit edilmiştir ($p<0.05$). Gruplar arası son test ölçüm sonuçları karşılaştırıldığında ise bel çevresi sonuçlarında istatistiksel olarak anlamlı bir fark tespit edilmiştir ($p<0.05$). Aletli pilates grubu ile aletsiz pilates ve kontrol grubu bel çevresi son test ölçüm sonuçları karşılaştırıldığında gruplar arasında istatistiksel olarak anlamlı bir fark saptanmıştır ($p<0.05$). Sonuç: Düzenli yapılan aletli ve aletsiz pilates egzersizlerin kardiyovasküler risk faktörlerinden olan obezitenin azaltılmasında, BKİ değerlerinin düşürülmesinde ve bel çevresinin şekillenmesine katkı sağladığı söylenebilir. Anahtar Kelimeler: Pilates, BKİ, Bel Çevresi

Investigation Of The Effects Of Pilates Exercises Instrumented And Non-Instrumented On Body Mass Index And Waist Circumference Values Of Women Older Than 30 Years Old

Introduction and Aim: Our study aims to investigate the effect of pilates exercises done instrumented and non-instrumented which have been intensively preferred recently on body mass index and waist circumference to promote the life quality, body image and the depression levels of our women who occupy an important place in our society. Method: This study has used a model with two study groups and a control group consisting 45 healthy sedentary women older than 30 ages who have voluntarily participated. Study groups consisted 15 voluntary women doing pilates exercises instrumented and non-instrumented for 1 hour three times a week for 8 weeks. A control group was included consisting random 15 voluntary women who have not been doing exercise regularly. Before the exercise protocol, height, weight, BMI and waist circumference of all groups were made, those measurements were remade for the post-test, and the pre-test and post-test scores were compared among each group. Results: There is a statistically significant difference ($p<0.05$) between instrumental and non - instrumental pilates groups when the pre-test and post-test results of BMI and waist circumference measurements between groups are compared. It has also been seen that there is a statistically significant difference between the waist circumference measurements when the post-test scores of the groups were compared ($p<0.05$). A statistically significant difference has been found between the groups when the post-test scores of waist circumference measurement results of the instrumental pilates between non - instrumental pilates and the control group are compared ($p<0.05$). Conclusion: It can be concluded that instrumental pilates and non - instrumental pilates exercise can reduce the risk of heart diseases related to obesity, lower levels of BMI and reduce waist size. Key words: Pilates, BMI, Waist circumference

SB673

YAMAÇ PARAŞÜTÜ TANDEM PİLOTLARI İLE İLK KEZ UÇAN BİREYLERİN ÖLÜM KAYGISI VE RİSK ALMA DÜZEYLERİNİN; ADRENALİN, KORTİZOL, İNSÜLİN HORMONLARI VE BAZI FİZYOLOJİK PARAMETRELER ÜZERİNDEKİ ETKİSİ

***[1]DenizSinem ÇALIK*, [2]Deniz Sinem ÇALIK, [2]Recep GÜRSOY, [3]Ercan SARUHAN**

[1]Muğla Sıtkı Koçman Üniversitesi Spor Bilimleri Fakültesi, Muğla
[2]Muğla Sıtkı Koçman Üniversitesi, Spor Bilimleri Fakültesi, Muğla
[3]Muğla Sıtkı Koçman Üniversitesi, Tıp Fakültesi, Muğla

***Email :** denizsinemmumcu@gmail.com, denizsinemmumcu@gmail.com, recepgursoy@mu.edu.tr, ercansaruhan@mu.edu.tr*

Anahtar Kelimeler: Yamaç Paraşütü, Hormonlar, Risk

GİRİŞ VE AMAÇ:Yamaç Paraşütü ekstrem, macera karakterli, riskleri pilotun belirlediği bir spordur. Bu açıdan risk alma, ölüm kaygısı durumlarının hormonlarla ilişkisi merak konusudur. Çalışmanın amacı, yamaç paraşütü tandem pilotları ile ilk kez uçan bireylerin uçuş öncesi, sonrası adrenalin, kortizol, insülin hormon düzeylerindeki farkları görmek, bu hormonların bireylerin ölüm kaygısı, risk alma düzeyleriyle ilişkisini, akut kronik uçuşun hormonlar üzerindeki etkisini araştırmaktır. YÖNTEM: Araştırmaya erkek 12 deneyimli pilot, 15 ilk kez uçan yolcu alındı. DOSPERT Risk Alma Ölçeği, Ölüm Kaygısı Ölçeği uygulandı. Deneysel ön test son test yöntemiyle kalp atım sayısı, kan basıncı ölçüldü ve kan örnekleri alındı. Yolcu ve pilot grubunun ön ve son testlerinin karşılaştırılmasında eşleştirilmiş T testi ve Wilcoxon Signed Rank testi; Yolcu ve pilot grubunun ön testlerinin karşılaştırılmasında bağımsız örneklem T testi, Mann Whitney U testi kullanılmıştır. İstatiksel hesaplamalar SPSS programında yapıldı. BULGULAR: Pilot grupta uçuş öncesi, sonrası; hormon, kalp atım hızı, kan basıncı değerleri arasında istatistiksel olarak anlamlı bir fark bulunamadı ($p>0.05$). Yolcu grubun uçuş öncesi, sonrası adrenalin ($Z=-2.955, p=.003$), kortizol ($t(14)=-4.182, p=.001$), insülin ($t(14)=2.280, p=.039$) ve kalp atım sayısı ($t(14)=-4.802, p=.000$) değerleri arasında anlamlı farklılık bulundu. Uçuştan sonra adrenalin, kortizol düzeyleri ve kalp atım sayısı anlamlı düzeyde artarken, insülin anlamlı düzeyde azaldı. Yolcu grubunun uçuş sonrası adrenalin, kortizol, kalp atım hızı, ölüm kaygısı, risk alma düzeyleri arasında istatistiksel anlamlı ilişki bulunmamıştır ($p>0.05$). SONUÇ: Uçuşta deneyimin; kortizol, adrenalin, insülin hormonu ve fizyolojik parametrelere olumlu etkisinde önemli rol oynadığı, organizmanın uçuşa fizyolojik, hormonel adaptasyon sağladığı söylenebilir. Yolcu grupta ölçülen kortizolün üst sınırda olması araştırmanın çarpıcı sonuçlarındandır.

Death Anxiety and Risk Taking Levels of Paragliding Tandem Pilots and First Time Flying Individuals; Adrenaline, Cortisol, Insulin Hormones and Their Effects on Some Physiological Parameters

INTRODUCTION AND PURPOSE: Paragliding is an extreme sport with risks determined by the pilot. The relationship between risk taking and death anxiety with hormones is of interest. The aim of this study was to determine the differences between the levels of adrenaline, cortisol, insulin before and after the flight of tandem pilots and the first time flying passengers and to determine the relationship between these hormones and the death anxiety and risk taking levels of individuals.

METHOD: 12 male experienced pilots and 15 first time flying male passengers were included in our study. Heart rate and blood pressure were measured after the participants completed the Personal Information Form, DOSPERT Risk Taking Scale and Death Anxiety Scale before the flight. Blood samples were taken before and after flight to determine adrenaline, cortisol and insulin levels. Heart rate, blood pressure and blood samples were taken by experimental pre-test and post-test. The paired T test and Wilcoxon Signed Rank test were used to compare the pre- and post-tests of the passenger and pilot groups; The independent samples T test

and Mann Whitney U test were used to compare the pretest of the passenger and pilot groups. Statistical calculations were made by SPSS program.

RESULTS: There were no statistically significant differences between adrenaline, cortisol, insulin, heart rate, systolic and diastolic blood pressure values before and after the flight in tandem pilot group. (P>0.05). Before and after the flight of the passenger group adrenaline (Z=-2.955,p=.003), cortisol (t (14)=-4.182,p=.001), insulin (t (14)=2.280,p=.039) and heart rate (t (14)=-4.802,p=.000) values were found to be statistically significant difference. Adrenaline, cortisol levels and heart rate increased significantly after the flight, while insulin levels decreased significantly. There was no relationship between adrenaline, cortisol, heart rate, death anxiety and risk taking levels in the passenger group (p> 0.05).

RESULT: Experience factor plays an important role in the acute positive effect of paragliding flight on cortisol, adrenaline, insulin and various physiological parameters and mediates the adaptation of the organism to unusual environments. Human organism adapts physiologically and hormonally to the flying action. One of the striking results of the study is that cortisol levels were at the upper limit of normal values in the passenger group. Keyword: Paragliding, Hormones, Risk

SB685

İŞTAH TETİKLEYİCİ GÜNCEL HORMON ASPROSİN, OBEZİTE VE EGZERSİZ İLİŞKİSİ

[1]Halil İbrahim Ceylan, [1]Özcan Saygın, [2]Ümmühani Özel Türkcü

[1]Muğla Sıtkı Koçman Üniversitesi Spor Bilimleri Fakültesi Antrenörlük Eğitimi Bölümü
[2]Muğla Sıtkı Koçman Üniversitesi Tıp Fakültesi Tıbbi Biyokimya Anabilim Dalı

Email : *halil.ibrahimceylan60@gmail.com, ozsaygin@hotmail.com, ozelu_ozelu@yahoo.com*

Obezitenin fizyolojisi, pozitif enerji dengesine (enerji alımı>enerji tüketimi) bağlı vücut ağırlığındaki artışa dayanmaktadır. Enerji dengesi kontrolü, iştah ve obezitenin olası mekanizmalarından sorumlu başlıca kilit bölge Hipotalamus'tur. Hipotalamusun yanı sıra, adipoz doku da enerji dengesinin düzenlenmesinde önemli rol oynar. Adipoz doku sistemik enerji dengesi, insulin aktivitesi ve iştah açıcı sinyalleri düzenleyen 50'den fazla sitokin, kemokin ve hormon benzeri metabolit salgılamaktadır. Bu yüzden adipoz dokunun biyolojisi ve patalojisinin anlaşılması, obezite ve obezite ile ilişkili hastalıkların önlenmesi ve tedavisi için kritik öneme sahiptir. Son yıllarda yapılan çalışmalarda, güncel farklı hormonlarında adipoz dokudan salındığı ve bu hormonların obezite, insulin direnci ve tip-2 diyabet ile ilişkili olduğu ileri sürülmüştür. Bu hormonlardan bir tanesi oreksijenik hormon olan asprosindir. Bu hormon, G protein-cAMP-PKA yolunu aktive ederek, karaciğer glikoz üretimini tetikler. Yükselen kan şekerinin düşürülmesinde ve insülin hormonunun aşırı derece salgılanmasında frenleyici bir role sahiptir. Birçok çalışmada bu hormonun obez bireylerde yüksek olduğu belirtilmiştir. Obez bireylerde asprosin düzeyinin yüksek olmasının sebebi bu hormonun adipoz doku dışında kalp, akciğerler ve mide-bağırsak sisteminden salınması ile mümkün olabileceği bildirilmiştir. Yapılan çalışmalarda; asprosinin kan beyin bariyerini geçtiği, oreksijenik AgRP nöronlarını aktivite ederek iştah hissini tetiklediği buna bağlı olarak adipozite ve vücut ağırlığında artışlar meydana geldiği bildirilmiştir. Literatürde, insanlarda asprosin ve egzersiz arasındaki ilişkiyi inceleyen birkaç çalışma vardır. Bir çalışmada bu hormonun aerobik egzersiz sonrası değişmediği, diğer çalışmada ise anaerobik egzersizden hemen sonra azaldığı, anaerobik egzersizden 60 dk sonra ise arttığı görülmüştür. Egzersizin asprosin düzeyinde azalmaya sebep olan mekanizmaların tam olarak açıklanabilmesi için, cAMP'deki değişikliklere, insulin ve glukagon ile ilişkili yollara odaklanılması gerektiği vurgulanmıştır. Sonuç olarak; ileri ki yıllarda obezitenin tedavisinde asprosin hormonunun önemli rol oynayacağı, insanlarda asprosin ve egzersiz arasındaki ilişkiyi inceleyen çalışmaların artırılmasının mekanizmaların daha net anlaşılmasına katkı sağlayacağı düşünülmektedir. Anahtar Kelimeler: Asprosin, İştah, Obezite, Egzersiz

The Relationship Between Appetite Stimulating Current Hormone Asprosin, Obesity and Exercise

The physiology of obesity is based on an increase in body weight due to a positive energy balance (energy intake> energy consumption). Hypothalamus is the key region responsible for energy balance control, appetite, and possible mechanisms of obesity. In addition to the hypothalamus, adipose tissue also plays an important role in regulating energy balance. The adipose tissue secretes more than 50 cytokines, chemokines and hormone-like metabolites that regulate systemic energy balance, insulin activity, and appetite signals. Therefore, the understanding the biology and pathology of adipose tissue is the critical for the prevention and treatment of obesity and obesity-related diseases. In recent studies, it has been suggested that the current different hormones are released from adipose tissue and these hormones are associated with obesity, insulin resistance and type-2 diabetes. One of these hormones is the orexigenic hormone Asprosin. This hormone activates the G protein-cAMP-PKA pathway, triggering liver glucose production. It has a restraining role in lowering blood sugar and excessive secretion of insulin. The studies have shown that this hormone is high in obese individuals. It has been reported that the reason for high level of asprosin in obese individuals may be caused by the release of this hormone from the heart, lungs, and gastro-intestinal system as well as adipose tissue. In studies; it has been stated that the asprosin crosses the blood-brain barrier, activates orexigenic AgRP neurons, and triggers a sense of appetite, correspondingly resulting in increased adiposity and body weight. In literature, there are several studies examining the relationship between asprosin and exercise in humans. In one study, this hormone did not change after aerobic exercise, and in the other study, it was observed that it decreased immediately after anaerobic exercise, increased after 60 minutes of anaerobic exercise. It was emphasized that changes in cAMP,

insulin, and glucagon- related pathways should be focused in order to fully explain the mechanisms of exercise causing a decrease in asprosin level. As a result; In the future, it is thought that asprosin hormone will play an important role in the treatment of obesity and increasing the studies examining the relationship between asprosin and exercise in humans will contribute to a clear understanding of the mechanisms. Key Words: Asprosin, Appetite, Obesity, Exercise

SB696

TİP 1 DİYABET VE FİZİKSEL AKTİVİTE: FİZİKSEL AKTİVİTE DÜZEYİ KAN GLUKOZU REGÜLASYONUNU ETKİLER Mİ?

[1]Tamer CİVİL, [2]Tamer CİVİL, [3]Gökmen ÖZEN

[1]Trabzon Üniversitesi Spor Bilimleri Fakültesi TRABZON
[2]Trabzon Üniversitesi Spor Bilimleri Fakültesi, TRABZON
[3]Çanakkale Onsekiz Mart Üniversitesi, Spor Bilimleri Fakültesi, ÇANAKKALE

Email : *tamercivil@trabzon.edu.tr, tamercivil@trabzon.edu.tr, gokmenozen44@gmail.com*

Amaç: Araştırmada tip 1 diyabetli (T1D) hastalarda fiziksel aktivite düzeylerinin (FAD) belirlenmesi ve FAD düzeylerinin kan glukozu regülasyonuyla ilişkisinin incelenmesi amaçlandı.

Yöntem: Araştırmaya düzenli egzersiz alışkanlığı olmayan yaş ortalamaları 24,41±9,81 olan 32 T1D'li hasta (12 Kadın 20 erkek) dahil edildi. Katılımcıların fiziksel aktivite düzeyini belirlemek için Uluslararası Fiziksel Aktivite Anketi (IPAQ) kısa formu kulanıldı. Elde edilen verilerden katılımcıların haftalık MET değerleri hesaplandı. Katılımcıların, boy ve vücut ağırlıkları ölçüldü. T1D geçmişleri, glikolize hemoglobin düzeyleri (HbA1c), haftalık glukoz ortalamaları ve haftalık insulin dozları tespiti için yapılandırılmış bilgi formu kullanıldı. Araştırmada katılımcıların kullandığı insilun dozu kontrol altına alınarak Kısmi Korelasyon Analizi ile değişkenler arasındaki ilişki incelendi. İstatistiksel anlamlılık düzeyi p <0,05 olarak kabul edildi.

Bulgular: Katılımcıların VKİ ortalamasının 22,7±4,2 kg/m2 olduğu, insülin dozu ortalamasının 312,8±131 ünite/hafta olduğu, glukoz ortalamasının 160,5±32,6 mg/dL/hafta olduğu ve HbA1c ortalamasının %7,9±1,5 olduğu ve haftalık enerji tüketim ortalamasının 1569,1±1034,2 MET-dk/hafta olduğu saptandı. İstatistiksel analiz sonuçlarına göre katılımcıların haftalık MET değeri ile HbA1c ve haftalık glukoz ortalaması arasında anlamlı bir ilişki olmadığı saptandı (p > 0,05).

Sonuç: Araştırma sonuçlarına göre T1D hastalarının haftalık MET değerlerinin haftalık glukoz düzeyleri üzerine bir etkisi olmadığı görülmektedir. Bu sonuçlar ışığında T1D hastaları için informal fiziksel aktiviteden ziyade uzman eşliğinde yapılandırılmış egzersiz programlarına katılım kan glukozu regülasyonunun sağlanması açısından daha faydalı olabileceği düşünülmektedir.

Type 1 Diabetes and Physical Activity: Does Physical Activity Level Affect Blood Glucose Regulation?

Objective: The aim of the study was to determine physical activity levels (FAL) and to investigate the relationship between FAD levels and blood glucose regulation in patients with type 1 diabetes (T1D).

Methods: Thirty-two T1D patients (12 females and 20 males) with a mean age of 24.41 ± 9.81 without regular exercise habits were included in the study. The International Physical Activity Questionnaire (IPAQ) short form was used to determine the physical activity level of the participants. Weekly MET values of the participants were calculated from the data obtained. Height and body weights of the participants were measured. A structured information form was used for the determination of T1D histories, glycated hemoglobin levels (HbA1c), weekly glucose averages and weekly insulin doses. In this study, Partial Correlation Analysis was used to determine the relationships between the variables. Statistical significance level was accepted as p <0.05.

Results: The mean BMI of the participants was 22.7 ± 4.2 kg / m2, the mean insulin dose was 312.8 ± 131 units / week, the glucose average was 160.5 ± 32.6 mg / dL / week and the HbA1c average was 7.9% ± 1.5 and average weekly energy consumption was

1569.1 ± 1034.2 MET-min / week. According to the results of statistical analysis, there was no significant relationship between the weekly MET value and HbA1c and weekly glucose mean ($p > 0.05$).

Conclusion: As a result, it can be stated that physical activity level has no effect on blood glucose levels in T1D patients. In the light of these results, it is thought that participation in exercise programs structured by sport and activity professionals rather than informal physical activity may be more beneficial for blood glucose regulation in T1D patients.

SB766

C MİLLİ BADMİNTON OYUNCULARININ UYKU KALİTELERİNE GÖRE (PITSBURG) VÜCUT YAĞ YÜZDESİ VE BAZI PARAMETRELERİN İNCELENMESİ

***[1]Neslihan ÖZCAN*, [2]Ebru ÇETİN**

[1]Karabük Üniversitesi, Karabük
[2]Gazi Üniversitesi, Ankara

Email : *neslihanozcan22@gmail.com, cetinebruu@gmail.com*

Amaç: Bu çalışmanın amacı C milli badminton oyuncularının uyku kalitelerine (Pitsburg) göre vücut yağ yüzdesi ve bazı parametrelerin incelenmesidir. Gereç ve Yöntem: Çalışmaya yaş ortalaması, 14.7±1.03 olan 26 badminton oyuncusu gönüllü olarak katılmıştır. Badminton oyuncularının uyku kalitelerini değerlendirmek için "Pittsburgh Uyku Kalitesi İndeksi" anketi yapıldı. Curling oyuncuları anket sonucuna göre, iyi uyku kalitesine sahip (global skor ≤ 5 olanlar), (n:14) ve kötü uyku kalitesine sahip (global skor ≥ 5 olanlar), (n:12) olmak üzere iki gruba ayrıldı. Her iki grubun fiziksel özelliklerini değerlendirmek için, Inbody 270 Profesyonel Vücut analizi ile vücut ağırlığı (kg), beden kütle indeksi (kg), vücut yağ yüzdesi (%) ve yağsız vücut kütlesi (kg) ölçülmüştür. Bulgular: Verilerin analizi SPSS 23.0 paket programında yapıldı. Gruplar arasında farklılık olup olmadığını tespit etmek için Mann Whitney U test uygulandı. İstatiksel olarak anlamlılık düzeyi $p<0.05$ olarak kabul edilmiştir. Yapılan değerlendirmede, uyku kalitesi iyi ve kötü olan badminton oyuncuları arasında vücut yağ yüzdesi parametresinde anlamlı fark tespit edilmiştir ($p<0.05$). Sonuç: C milli elit düzeydeki badminton oyuncularının uyku kalitesi vücut yağ yüzdesi üzerinde etkili bir parametre olabileceği söylenebilir.

INVESTIGATION OF BODY FAT PERCENTAGE AND SOME PARAMETERS ACCORDING TO SLEEP QUALITY (PITSBURG) OF NATIONAL BADMINTON PLAYERS

Purpose: The aim of this study was to investigate body fat percentage and some parameters according to the sleep quality (Pitsburg) of C national badminton players. Materials and Methods: 26 badminton players with a mean age of 14.7 ± 1.03 participated in the study voluntarily. The Pittsburgh Sleep Quality Index questionnaire was used to assess the sleep quality of badminton players. Curling players were divided into two groups according to the questionnaire: good sleep quality (global score ≤ 5), (n: 14) and poor sleep quality (global score ≥ 5), (n: 12). To evaluate the physical characteristics of both groups, body weight (kg), body mass index (kg), body fat percentage (%) and lean body mass (kg) were measured by Inbody 270 Professional Body Analysis. Results: Data were analyzed by SPSS 23.0 package program. Mann Whitney U test was used to determine the differences between the groups. Statistical significance level was accepted as $p <0.05$. In the evaluation, a significant difference was found in the body fat percentage parameter of badminton players with between good and bad sleep quality ($p <0.05$). Conclusion: It can be said that sleep quality of badminton players of elite level C can be an effective parameter on body fat percentage.

SB767

PİLATES REFORMER EGZERSİZLERİNİN OBEZ VE OBEZ OLMAYAN KADINLAR ARASINDAKİ ABDOMİNAL KAS KUVVETİ VE ENDURANS İLE GÖVDE ESNEKLİGİ VE ANTROPOMETRİK ÖLCÜMLERE ETKİSİNİNİN DEĞERLENDİRİLMESİ

[1]Selda Uzun, [1]Semra Aksu, [2]Hatice İlhan Odabas, [1]Nejla Gerçek, [1]Göktuğ Şanlı, [1]Ani Agopyan, [1]Muhammed Yusuf Kahraman

[1]Marmara Üniversitesi Spor Bilimleri Fakültesi, İstanbul
[2]Haliç Üniversitesi Spor Bilimleri Fakültesi

Email : *suzun17@yahoo.com, semra_swim@hotmail.com, ilhanodabas@yahoo.com, nejlagerçek@hotmail.com, , aniagopyan@marmara.edu.tr, yusufpa95@gmail.com*

Giriş Obez bireylerde eklem yaralanmalarını ve diğer sağlık sorunlarını önlemek için, kas kuvvetini ve eklem stabilitesini arttıran egzersiz programlarının uygulanması tavsiye edilmektedir. Pilates reformer egzersizleri (PRE) ayarlanabilir direnç yayları sayesinde, kontrollü yüklerle kas gücünü arttırırken yaralanma riskini azaltabilir. Bu nedenle, bu çalışmanın amacı obez ve obez olmayan kadınlar arasında PRE programının abdominal kas kuvveti, vücut kompozisyonu ve gövde esnekliği üzerindeki etkilerini araştırmaktır.

Metod Bu çalışmaya 30 - 45 yaşında 10 obez (VKİ> 35 kg/m2, Yaş: 36±6; Boy:165.4±6; VKİ:36.4±1.6) ve 10 obez olmayan (VKİ<22kg/m2, yaş:36±4; boy:161.6±3; VKİ:20±0.9) kadın, gönüllük esasına göre katılım göstermiştir. Katılımcılar 12 haftalık PRE programı boyunca haftada 3 gün, günde 1 saat eğitim almışlardır. Pilates reformer eğitimi öncesi ve sonrasında yapılan testler: Vücut kompozisyonu (biyoelektrik empedans ve harpenden kaliper), antropometrik ölçümler, abdominal kas kuvveti ve dayanıklılık testleri (fonksiyonel curl-up testleri) ve posterior gövde esnekliği testi (otur uzan testi). İstatistiksel analizlerde, grup içi karşılaştırmalarda Wilcoxon testi ve % değişim, gruplar arası karşılaştırmalarda Man Whitney U testi kullanılmıstır.

Bulgular 12 haftalık PRE programından sonra abdominal kas kuvveti (OOG (%29,7) p=0,005; OG (%41,8) p=0,005) ve dayanıklılık (NG (%18,7) p=0,005; OG (% 18,6) p=0,005) ve arka gövde esnekliği (NG) (%7.5) p=0.005; OG (%3.4) p=0.005) anlamlı düzeyde artış görülmüştür (p<0.05). Her iki grubun da (obez olmayan ve obez grup) yağsız vücut kitlesi dışında vücut kompozisyonu değerleri düştü (p<0.05). Grupların antropometrik ölçümleri karşılaştırıldığında obez grubun obez olmayan gruba göre bel, abdominal, kalça ve uyluk çevresi değerlerinin anlamlı düzeyde azaldığı tespit edilmiştir (p<0.05).

Sonuç 12 haftalık PRE programının sonunda diyet uygulanmaksızın kilo kaybı bulunmuştur ve obez kadınlarda, özellikle abdominal bölgede, % yağ, yağ kitlesi ve çevre değerlerinin azaldığı tespit edildi. Hem obez hem de obez olmayan kadınlarda gövde esnekliği, abdominal kas kuvveti ve dayanıklılığı önemli düzeyde artmıstır. Obez kadınların kas gücünü ve esnekliğini arttırmak, ve vücut kompozisyonunu daha iyi bir duruma getirmek için PRE' nin uygulanması tarafımızdan önerilmektedir.

The Effects of Pilates Reformer Exercises on Abdominal Strenght And Endurance, Trunk Flexibility and Anthropometric Measurements between Obese and Non-Obese Womens

INTRODUCTION In order to reduce the risk of injury and other health problems in joints of obese, it is recommended to apply exercises that increase muscle strength and joint stability. Pilates reformer exercises (PRE) with controlled loads via springs of adjustable resistance may decrease injury risk while increasing muscle strength. Therefore, the aim of this study was to investigate the effects of PRE program on abdominal muscle strength, body composition and trunk flexibility between obese and non-obese women. METHODS 10 obese (BMI>35 kg/m2, age: 36±6; height: 165.4±6; BMI: 36.4±1.6) and 10 non-obese women (BMI < 22 kg/m2, age: 36±4; height: 161.6±3; BMI: 20 ±0.9) volunteered to participate in the study in the 30 - 45 age range. The participants were trained 3 days per week

for 1 hour throughout 12 weeks PRE program. The tests that were conducted before and after Pilates reformer training are: Body composition (bioelectric impedance and harpenden caliper) and anthropometric measurements, abdominal muscle strength and endurance tests (functional curl-up tests) and posterior trunk flexibility test (sit and reach test). Wilcoxon test, % change for within group comparison and Man Whitney U test for between groups comparisons were used for statistical analyses. RESULTS Abdominal muscle strength (NG (%29.7) p=0,005; OG (% 41.8) p=0,005) and endurance (NG (%18.7) p=0.005; OG (%18.6) p=0.005), and posterior trunk flexibility (NG (%7.5) P= 0.005; OG (%3.4) p=0.005) increased significantly (P <0.05), after 12 weeks of PRE program. Both groups' (non-obese and obese groups), body composition values decreased except fat-free body mass (P<0.05). Significant decrease has been detected in anthropometric measurements (waist, abdominal, hip and thigh girth) in obese group comparing non-obese women (p<0.05). CONCLUSION After 12 weeks of PRE program, weight loss without diet was observed, and % fat, especially abdominal region, and fat mass and girth circumferences decreased with the obese women. Trunk flexibility, abdominal muscle strength and endurance significantly improved in both obese and non-obese women. PRE program is recommended for obese women to improve muscle strength, flexibility and body composition.

SB771

ÜNİVERSİTE ÖĞRENCİLERİNDE OBEZİTE FARKINDALIK DÜZEYLERİNİN İNCELENMESİ

[2]TUĞBA DENİZCİ, [1]GÜNER ÇİÇEK, [1]FARUK YAMANER, [2]SİBEL YILDIRIM

[1]Hitit Üniversitesi Spor Bilimleri Fakültesi /Çorum
[2]Hitit Üniversitesi Sağlık Bilimleri Enstitüsü /Çorum

Giriş: Fiziksel aktivitede azalma ve modern yaşamdaki beslenme alışkanlıklarındaki değişim, gıdaya erişimin kolaylaşması ve boş zamanlarında teknolojik araçların kullanımı obezite sıklığını her geçen gün artırmaktadır. Bu nedenle bireylerin sağlıklı bir yaşama devam etmeleri için obeziteye neden olan risk faktörleri hakkında bilinçlendirilmelidir. Amaç: Bu araştırma da Üniversite de okuyan spor bölümü öğrencileri (SBÖ) ile diğer bölümlerdeki öğrencilerinin (DBÖ) obezite farkındalık düzeylerinin bölüm ve cinsiyet değişkenlerine göre karşılaştırılması amaçlanmaktadır. Yöntem: Toplamda 622 üniversite öğrencisi çalışmaya dahil edilmiştir. 273 SBÖ (yaşları 21,12±1,12 yıl) 125 kadın, 148 erkek ve 349 DBÖ (yaşları 19,56±1.37 yıl) 237 kadın ve 112 erkekten oluşmuştur. Veri toplama aracı olarak Obezite Farkındalık Ölçeği ve araştırmacılar tarafından hazırlanan kişisel bilgi formu kullanılmıştır. Bulgular: Obezite ve risk faktörleri hakkındaki bilgi (obezite farkındalığı alt boyutu) düzeyi SBÖ 26,62 ± 2,03 ve DBÖ 26,07 ± 5,24 olup aralarında anlamlı bir fark bulunamamıştır (p<0,602). Kişinin beslenme alışkanlıklarını ve alınan besinlerin sağlığa etkisi (beslenme alt boyutu) bilgi düzeyi SBÖ 18,47 ± 3,44 ve DBÖ 18,14 ± 3,48 olup aralarında anlamlı bir fark bulunamamıştır (p<0,249). Fiziksel aktivitenin sağlığa ve vücut ağırlığına etkisi (fiziksel aktivite alt boyutu) bilgi düzeyi SBÖ 15,47 ± 2,83 ve DBÖ 14,68 ± 2,78 olup, SBÖ bilgi düzeyi DBÖ'ye göre anlamlı derecede yüksek bulunmuştur (p<0,00). Cinsiyetlere göre incelendiğinde ise tüm alt boyutlarda anlamlı bir fark bulunamamıştır (p>0.001). Sonuç: Bütün öğrencilerin obezite farkındalık puanları orta düzeyde bulunmuştur. Ancak spor bölümünde okuyan öğrencilerin daha aktif bir yaşam sürdüklerinden dolayı fiziksel aktivite alt boyutu anlamlı derecede yüksektir. Diğer bölümde okuyan öğrencilere spor yapmaları için teşvik edilmelidir.

Anahtar kelimeler: Obezite Farkındalık, beslenme, fiziksel aktivite, üniversite öğrencisi.

INVESTIGATION OF OBESITY AWARENESS LEVELS IN UNIVERSITY STUDENTS

Introduction: Decrease in physical activity and change in dietary habits in modern life, ease of access to food and use of technological tools in spare time increases the frequency of obesity with each passing day. Therefore, individuals should be informed about the risk factors that cause obesity in order to continue a healthy life. Objective: The aim of this study is to compare the obesity awareness levels of sport department students (SDS) and students in other departments (ODS) according to department and gender variables. Method: A total of 622 university students were included in the study. 273 SDS (age 21.12 ± 1.12 years) consisted of 125 female, 148 men and 349 ODS (ages 19.56 ± 1.37 years), 237 female and 112 men. Obesity Awareness Scale and personal information form prepared by the researchers were used Results: The level of knowledge about obesity and risk factors (sub-dimension of obesity awareness) was found to be SDS 26.62 ± 2.03 and ODS 26.07 ± 5.24, and no significant difference was found between them (p <0,602). Nutritional habits of the person and the effect of nutrients on health (nutritional sub-dimension) were found to be 18.47 ± 3.44 and 18.14 ± 3.48, and no significant difference was found between them (p <0.249). The effect of physical activity on health and body weight (physical activity subscale) was found to be 15.47 ± 2.83 and 14.68 ± 2.78, respectively, and the level of knowledge was significantly higher than the SDS (p <0, 00). There was no significant difference in all sub-dimensions when analyzed by gender (p> 0.001). Conclusion: Obesity awareness scores of all students were found to be moderate. However, the physical activity subscale was significantly higher because the students living in the sports department had a more active life. Students in the other department should be encouraged to do sports. Key words: Obesity Awareness, nutrition, physical activity, university student.

SB777

LİSE ÖĞRENCİLERİNDE FİZİKSEL AKTİVİTENİN UYKU KALİTESİ ÜZERİNE ETKİSİ

[1]MEHMET YILDIZ, [1]İSMET ÖZAMAY

[1]Afyon Kocatepe Üniversitesi, Beden Eğitimi Ve Spor Yüksekokulu, Afyonkarahisar

Email : *mehmetyildiz@aku.edu.tr,*

Bu çalışmanın amacı Spor Lisesi ve Anadolu Lisesinde öğrenim gören öğrencilerin uyku kalitelerini belirlemektir. Araştırmaya Anadolu Lisesinden 125 öğrenci ve Spor Lisesinden 118 öğrenci gönüllü olarak katılmıştır. Veriler Pittsburgh Uyku Kalite İndeksi Ölçeği (PUKİ) kullanılarak toplanmıştır. Toplanan veriler SPSS 20.0 istatistik paket programıyla analiz edilmiştir. Verilerin normal dağılım göstermesinden sonra gruplar arası karşılaştırmalar için bağımsız değişken t testi ve varyans analiz yöntemleri kullanılmıştır. Ayrıca veriler frekans (f) ve yüzde (%) dağılımları tablolar halinde sunulmuştur. Çalışma sonunda Spor Lisesinde okuyan öğrencilerin uyku süresi kalitesi istatistiksel olarak Anadolu Lisesinde okuyan öğrencilerden daha yüksek bulunmuştur (sırasıyla 67,72 karşın 61,98, p<0,001). Sonuç olarak, Spor Lisesindeki okuyan öğrencilerin uyku kalitelerinin diğer akranlarına göre daha iyi olduğu görülmektedir. Ergenlik dönemindeki hızlı fiziksel, duygusal, bilişsel değişikliklerin sağlık bir şekilde gelişimi için kalite bir uyku düzeni önemli faktörlerden biridir. Bu açıdan düzenli sporun lise öğrencilerinin uyku kalitesini de etkilediği söylenebilir.

THE EFFECT OF PHYSICAL ACTIVITY ON SLEEP QUALITY IN HIGH SCHOOL STUDENTS

The aim of this study was to determine the sleep quality of the students attending sports high school and Anatolian high school. 125 students from Anatolian high school and 118 students from Sports high school participated in the study voluntarily. Data were collected using the Pittsburgh Sleep Quality Index Scale (PSQI). The collected data were analyzed with SPSS 20.0 statistical package program. After the normal distribution of data, independent variable t test and variance analysis methods were used for comparisons between groups. In addition, frequency (f) and percentage (%) distributions are presented in tables. At the end of the study, the quality of sleep time of the students attending Sports High School was statistically higher than that of the students attending classical high school (67.72 vs. 61.98, p <0.001, respectively). As a result, it was seen that the sleep quality of the students in sports high school was better than their peers. Quality of sleep is one of the important factors for the rapid development of physical, emotional, and cognitive changes in adolescence. In this respect, it can be said that regular sports also affect sleep quality of high school students.

SB791

REHABİLİTASYON SPORLARI KAVRAMI VEUYGULAMA ALANLARI ALMANYA ÖRNEĞİ

[2]EBUBEKİR AKSAY, [1]ÖZGE GÜNGÖRÜR

[1]Ege Üniversitesi Spor Bilimleri Fakültesi, İzmir
[2]TV Eberbach E.V. Department Of Health Sports, Germany

Email : *eaksay@yahoo.de , ozgegungorur.izmir@gmail.com*

REHABİLİTASYON SPORLARI KAVRAMI VE UYGULAMA ALANLARI ALMANYA ÖRNEĞİ

GİRİŞ ve AMAÇ İnsanın kuvvet, dayanıklılık ve beceri yeteneği kendi hareket kabiliyeti ile sınırlıdır ve hareket sınırlılığı bu özelliklerin gelişmesini önemli ölçüde engellemektedir. Bu çalışma ile öncelikli olarak Almanya'da uygulanan ve dünyanın başka hiçbir yerinde eşi benzeri olmayan rehabilitasyon sporu yapılanmasının tanıtımı yapılarak, bu yapılanmanın Türkiye'ye kazandırılmasına yönelik gerekli adımların atılmasına öncülük etmesi hedeflenmektedir. YÖNTEM Bu araştırmada veri toplama tekniği olarak belge-tarama tekniği kullanılmış, rehabilitasyon sporunun yapısı ve uygulama alanları literatür kapsamında analiz edilmiş ve sonuçlandırılmıştır BULGULAR Rehabilitasyon sporunun çok yönlülüğü mevcut olan hastalıkların ya da engelin ortadan kaldırılmasına yardımcı olmakta, ilerlemesini engellemekte ve sağlıklı bir yaşam sürmelerine katkıda bulunmaktadır. Rehabilitasyon sporları çerçevesinde sunulan egzersiz çalışmalarının öncelikli hedefleri yaşlı, engelli ya da engelli riski taşıyan kişilerin kuvvet, dayanıklılık, beceri ve hareketliliğini geliştirmek, ağrılarını hafifletmek, vücut ağırlığını dengelemek, öz güvenin kazanılmasını sağlamak, sosyal ve iş yaşamına hazırlamak olarak belirlenmiştir. Bu hedefler doğrultusunda rehabilitasyon sporları kalp krizi, romatizmal hastalıklar, felçlik, kas ve kemik sistemine bağlı hastalık sonrasında, engelli ya da engelli riski taşıyan bireyler için hareket imkânı sunmaktadır. Giderleri sigortalar tarafından karşılanan rehabilitasyon sporları, doktor tarafından altı ay ile üç yıl arasında reçetelendirilmekte ve fiziksel aktiviteler özel olarak yetiştirilmiş eğitimciler tarafından yönetilmektedir. Egzersiz programları için verilen eğitimler bloklar şeklinde olmakta ve "Ortopedi, Nöroloji, Duyusal, Kalp ve Damar Hastalıkları" ve aynı zamanda "Zihinsel Alanı" kapsamaktadır. SONUÇLAR Yapılan bilimsel çalışmalar rehabilitasyon sporlarının, fiziksel performansın geliştirilmesine önemli katkı sağladığını, bireyin iş ve meslek hayatına kazandırılmasında önemli bir rol oynadığını, sağlıklı ve bağımsız bir yaşam sürdürülmesini pozitif etkilediğini ve aynı zamanda sağlık giderlerini önemli ölçüde azalttığını göstermektedir. Anahtar kelimeler: Rehabilitasyon sporları, rehabilitasyon, ortopedik-nörolojik-duyusal alan

THE CONCEPT OF REHABILITATION SPORTS AND THE AREAS OF IMPLEMENTATION THE CASE OF GERMANY

THE CONCEPT OF REHABILITATION SPORTS AND THE AREAS OF IMPLEMENTATION THE CASE OF GERMANY

INTRODUCTION and OBJECTİVE The strength, endurance, and skills of a human are limited with his/her own mobility and the limitation of mobility significantly affects the development of these characteristics. In the present study, by defining the rehabilitation sports organization that is implemented in Germany and is not seen another country throughout the world, it is aimed to play a leading role for gaining this organization to Turkey. METHOD The data collection method employed in this study is the document screening. The structure of rehabilitation sports and the areas of implementation were analyzed and concluded. RESULTS The versatility of the rehabilitation sports contributes to eliminating the existing disorders or disability, prevents its progression, and helps to live a healthy life. The primary objective of exercises offered within the scope of rehabilitation sports has been defined as improving the strength, endurance, competence, and mobility of elderly people, disabled ones, or those carrying the risk of disability, as well as relieving their pains, balancing their body weight, gaining self-confidence, and preparing them for social and professional life. In parallel with these objectives, the rehabilitation sports also offer mobility for disabled people and those with disability risk because of heart attack, rheumatic diseases, paralysis, and any disease related with muscle and bone system. The rehabilitation sports, costs of which are

borne by the insurance companies, are prescribed by physicians for a period between 6 months and 3 years. The physical activities are managed by specially educated trainers. The trainings offered for exercise programs are in the form of block, and these activities cover "Orthopedic, Neurologic, Sensorial, and Cardiovascular Diseases" and "Mental Field". CONCLUSIONS The scientific studies carried out before reported that the rehabilitation sports significantly contribute to the improvement of physical performance, play an important role

SB802

EV KADINLARINA UYGULANAN DÜZENLİ FİZİKSEL AKTİVİTE PROGRAMININ YAŞAM KALİTESİ ALGILARI ÜZERİNE ETKİSİ

[1]Serap ÇOLAK, [2]Nagehan MALKOÇ, [1]Gökhan ÇAKMAK

[1]Kocaeli Üniversitesi, Spor Bilimleri Fakültesi, Spor Yöneticiliği Bölümü, Kocaeli
[2]Kocaeli Büyükşehir Belediyesi Kadın Ve Aile Hizmetleri Şube Müdürü, Kocaeli

Email : *srpclk@gmail.com, malkocnagehan@gmail.com, cakmakgokhan23@gmail.com*

Giriş ve Amaç: Dünya Sağlık Örgütüne (WHO) göre sağlıklı olma "Yalnızca hastalık ve sakatlığın olmayışı değil, fiziksel, ruhsal ve sosyal yönden tam iyilik hali" olarak tanımlamaktadır. İnsanlar yaşadıkları sosyal yapı gereği toplumsal ve bireysel kaynaklardan yola çıkarak sağlığını korumak için bir takım davranışlarda bulunurlar. Bu davranışların bütünü kişilerin yaşam kalitelerini belirler. Yaşam kalitesi, düzenli beslenmeyi, kişiler arası desteği, stres yönetimini, manevi gelişimi, düzenli egzersiz ve fiziksel aktiviteleri, kişinin sağlığını koruyucu ve geliştirici davranışlarda bulunmasını kapsamaktadır. Bu bağlamda çalışmamızda amaç ev kadınlarına programlı ve düzenli egzersiz programının bu kadınların yaşam kalite düzeyleri üzerine etkisini araştırmaktır.

Yöntem: Çalışmamıza "Kocaeli Anne Şehir" projesi kapsamında düzenli Fiziksel Aktivite Programında (FAP) yer alan 918 (yaş: 36,41±11,58), bu projeye yeni başvuran ve fiziksel aktivite yapmayan 918 (yaş: 40,09±10,04), toplamda 1836 ev kadını katılmıştır. Çalışmamıza gönüllü olarak katılan tüm ev kadınl arına "Yaşam Kalite Ölçeği" (YKÖ) uygulanmıştır. FAP haftada 3 gün 2 saat olmak üzere toplam 12 hafta olarak uygulanmıştır. Çalışmaya katılan ev kadınlarının yaşam kalitesi üzerine, fiziksel aktivitenin etkisi irdelenmiş ve anket sonuçları istatistiksel(SPSS24.00) olarak değerlendirilmiştir. Verilerin analizinde bağımsız iki örneklem t testi ve tanımlayıcı istatistikler kullanılmıştır.

Bulgular ve Sonuç: Çalışmamızda, toplumumuzun çok büyük bir popülasyonu oluşturan ev kadınlarının hayatlarına farklılık getirebilecek fiziksel aktiviteler gibi faaliyetler küçük görünse de YKÖ'nin tüm alt boyutlarında FAP'na katılan ve katılmayan ev kadınları arasında anlamlı bir farklılık bulunmuştur ($p<0.05$). Bu fark FAP'na katılan ev kadınlarının hayata karşı yaşam kalite algılarının arttığını göstermiştir. Ev kadınlarının, FAP sonrası reel ve göreceli olarak daha kaliteli yaşam sürdürdüklerini düşünmeye başladıkları ve yakın iletişim içinde oldukları aile bireylerine de bunu yansıtabilecekleri düşünülmektedir. Sonuç olarak FAP'ın ev kadınlarının yaşam kalite algılarına pozitif yönde farklılık getirebildiği ve bu nedenle özellikle ev dışına çok az çıkabilen ev kadınlarına FAP türü aktivitelerin yaptırılması önerilmektedir.

THE EFFECT OF REGULAR PHYSICAL ACTIVITY PROGRAM ON HOUSEWIVES ON QUALITY OF LIFE PERCEPTIONS

Introduction and Purpose: According to the World Health Organization (WHO), being healthy is defined as "complete physical, mental and social well-being, not only the absence of disease and disability". Due to the social structure they live in, people make some behaviors to protect their health by starting from social and individual sources. All of these behaviors determine the quality of life. Life quality, includes regular nutrition, interpersonal support, stress management, spiritual development, regular exercises and physical activities, the person's health is to protect and improve behavior. In this context, the aim of our study was to investigate the effect of programmed and regular exercises on the quality of life of these housewives.

Method: In our study, 918 women who participated in the Physical Activity Program within the scope of regular (age: 36,41±11,58) "Kocaeli Mother City" project, 918 women (age: 40,09±10,04) who new applicants and non-physical activity participants (sedanter), totally 1836 housewifes participated in this project. "The "Quality of Life Scale (QLS)" was applied to all housewives who voluntarily

participate in the study. Physical Activity Program was implemented for 12 weeks, 5 days, 2 hours a week. The effect of physical activity on the quality of the housewives who participated in the study was examined and the results of the survey were evaluated statistically (SPSS 24.00). Two independent samples t test and descriptive statistics were used to analyze the data.

Results and Conclusion: In our study, although activities such as physical activities, which might make a difference in the lives of housewives, which constitute a very large population of our society, seem to be small, a significant difference ($p<0.05$) was found between housewives who participated and housewives who did not participated to PAP in all subunit results of the QLS. This difference showed that housewives participating in the Physical Activity Program increased their perception of the quality of life. Although housewives who start to live a real and relatively high-quality life after the Physical Activity Program, they can reflect this to family members with whom they think they live a better quality life.As a result, it is suggested that the Physical Activity Program can bring a positive difference to the perception of the quality of life of housewives and therefore, especially for housewives who can go out of the house very little, it is recommended to make activities like “Physical Activity Program”.

SB811

KRONİK HASTALIĞI OLAN 65 YAŞ VE ÜZERİ BİREYLERİN FİZİKSEL AKTİVİTE DÜZEYLERİ İLE SAĞLIKLA İLİŞKİLİ YAŞAM KALİTESİ ARASINDAKİ İLİŞKİ

[1]Nevzat DEMİRCİ, [2]Pervin TOPTAŞ DEMİRCİ, [1]Oktay ZIRHLI

[1]Mersin Üniversitesi / Spor Bilimleri Fakültesi / Türkiye
[2]Mersin Üniversitesi / Erdemli Turizm Animasyon Bölümü/ Türkiye

Email : *nevzatdemirci44@hotmail.com, pervindemirci36@hotmail.com, oktayzirhli@gmail.com*

Bu çalışma, kronik hastalığı olan 65 yaş ve üzeri bireylerin fiziksel aktivite düzeyleri ile sağlıkla ilişkili yaşam kalitesi arasındaki ilişkiyi değerlendirmeyi amaçlamıştır. Çalışmaya yaşları 65 ve üzeri olan (46 erkek 35 kadın) katılımcı fiziksel aktivite seviyelerine göre 3 gruba ayrıldı; düşük fiziksel aktivite düzeyi (<150 dakika / hafta), orta düzeyde fiziksel aktivite (150/300 dakika / hafta) ve yüksek fiziksel aktivite düzeyi (> 300 dakika / hafta). Sağlıkla ilgili yaşam kalitesi (HRQoL) kullanılarak hesaplandı. Yaşlı bireylerde fiziksel aktivite düzeyi ile HRQoL puanları arasındaki ilişkiyi belirlemek için Spearman'ın korelasyon katsayısı uygulandı. Bulgulara göre; fiziksel aktivite seviyeleri ile HQQoL boyutları arasında anlamlı bir ilişki olduğunu göstermiştir. HRQoL skorlarında yüksek, orta ve düşük fiziksel aktivite grupları arasında anlamlı farklılıklar tespit edildi (P<0.05). Orta ve yüksek fiziksel aktivite grupları, düşük fiziksel aktivite grubuna göre tüm boyutlarda HRQoL skorlarına göre anlamlı derecede yüksek olduğu belirlendi. Düşük fiziksel aktivite grubu, yüksek ve orta fiziksel aktivite gruplarına kıyasla, kronik hastalıklardan olumsuz etkilendiği belirlenmiştir. Yüksek ve orta derecede fiziksel aktivite seviyelerinin, kronik hastalığı olan 65 yaş ve üzeri bireylerde HRQoL ile büyük bir pozitif ilişkiye sahip olduğu sonucuna varılmıştır.

Anahtar Kelimeler: Yaşlı Bireyler, physical activity, Kronik Hastalık, HRQoL

The Relationship Between Physical Activity Levels and Health-Related Quality of Life İndividuals 65 Years and Older with Chronic Disease

This study aimed to evaluate the relationship between physical activity level and health-related quality of life in elderly individuals. The participants 65 Years and Older (46 males and 35 females)were divided into 3 groups according to their physical activity levels; low physical activity level (<150 minutes / week), moderate physical activity (150/300 minutes / week) and high physical activity level (> 300 minutes / week). Health-related quality of life (HRQoL) was calculated using. Spearman's correlation coefficient was used to determine the relationship between physical activity level and HRQoL scores in elderly individuals. According to the findings; showed a significant relationship between physical activity levels and HQQoL dimensions. Significant differences were found between HRQoL scores between high, moderate and low physical activity groups (P <0.05). The moderate and high physical activity groups were found to be significantly higher in all dimensions compared to the low physical activity group according to HRQoL scores. Low physical activity group was found to be adversely affected by chronic diseases compared to high and medium physical activity groups. It has been concluded that high and moderate physical activity levels have a great positive relationship with HRQoL in individuals aged 65 years and older with chronic disease.

Keywords: Elderly Individuals, physical activity, Chronic Disease, HRQoL

SB820

BEDEN EĞİTİMİ VE SEÇMELİ SPOR ETKİNLİKLERİ İLE OKUL TEMELLİ FİZİKSEL AKTİVİTE UYGULAMALARININ SAĞLIKLA İLİŞKİLİ FİZİKSEL UYGUNLUK DÜZEYLERİNİN KARŞILAŞTIRILMASI

***[1]Mehtap ÖZDEMİR*, [2]Nevzat DEMİRCİ**

[1]Kaymakam Gürbüz Karakuş Ortaokulu, Ceyhan, Türkiye
[2]Mersin Üniversitesi / Spor Bilimleri Fakültesi / Türkiye

***Email :** ms_mehtap86@hotmail.com, nevzatdemirci44@hotmail.com*

Bu araştırmada; 12 yaşındaki ortaokul yedinci sınıf öğrencilerine yönelik hazırlanan beden eğitimi ve seçmeli spor etkinlikleri ile okul temelli fiziksel aktivite (OTFA) uygulamalarının sağlıkla ilişkili fiziksel uygunluk düzeylerinin karşılaştırılması amaçlanmıştır. Araştırmaya 12 yaşında ortaokul 7. sınıf öğrencileri dahil edildi. Katılımcılar yansız atama yolu ile sadece Beden Eğitimi ve Spor (BES) dersini seçen kontrol grubu, Beden Eğitimi ve Spor + Spor ve Fiziki Etkinlikler (BES+SFE) dersini seçenler ve Beden Eğitimi ve Spor + Okul Temelli Fiziksel Aktivite (BES+OTFA) uygulamaları yapanlar olarak üç gruba ayrıldı. 10 hafta süresince BES dersini seçen gruba 80 dakika zorunlu BES dersi uygulanırken, BES+SFE dersini seçen gruba ise toplam 160 dakika müfredattaki zorunlu program uygulandı. BES+OTFA dersini seçen gruba ise yine zorunlu BES dersine ek olarak haftada 80 dakika olmak üzere toplam 160 dak. OTFA programı uygulandı. Gruplar öncesi ön-test son test sonuçlarının incelenmesinde Paired Samples T-Testi analizi ve gruplar arası son test sonuçlarında farklılığın incelenmesinde ise (ANOVA) kullanılmıştır. Tüm testlerde anlamlılık düzeyi $p<0.05$ olarak kabul edilmiştir. Bulgulara göre; Öğrenci gruplarından elde edilen ön test sonuçlarının BES, BES+SFE ve BES+OTFA ile karşılaştırıldığında tüm parametrelerde anlamlı bir fark olmadığı belirlendi. BES, BES+SFE ve BES+OTFA gruplarının grup içi ön test ve son test boy, sağ bacak esneklik, sol bacak esneklik, şınav, mekik ve 20 m. mekik koşusu ölçümlerindeki değerleri karşılaştırıldığında kız ve erkek öğrencilerde anlamlı farklılıklar olduğu belirlendi. Benzer şekilde BES, BES+SFE ve BES+OTFA gruplarının gruplar arası ön test ve son test ölçümlerine göre anlamlı artışlar olduğu gözlendi. Ancak BES+OTFA grubundaki artışın daha yüksek olduğu belirlendi. Sonuç olarak BES+OTFA grubundaki öğrencilere uygulanan okul temelli fiziksel aktivite uygulamalarının sağlıkla ilişkili fiziksel uygunluk düzeylerine etkisi olduğu sonucuna ulaşılabilir.

Anahtar Kelimeler: Okul Temelli Fiziksel Aktivite, Fiziksel Uygunluk, Sağlık, Beden Eğitimi

Comparison of Health-Related Physical Fitness Levels of School-Based Physical Activity and Physical Education and Elective Sports Activities

In this study; it is aimed to compare the physical fitness and elective sports activities of 12-year-old seventh grade students with the health- related physical fitness levels of school-based physical activity (SBPA). The study consisted of 12 years old seventh grade students. Participants are divided into three groups with random method; control group who chose Physical Education and Sports (PES) course, one group with Physical Education and Sports + Sports and Physical Activities (PES + SPA) courses and another group with Physical Education and Sports + School Based Physical Activity (PES + SBPA). For 10 weeks, 80-minute compulsory PES course was applied to the group with only PES course, while 160-minute compulsory program was applied to the group who chose PES + SPA course. For the PES+SBPA group, in addition to the compulsory 80 minutes of PES program per week, 80 minutes of SBPA program was applied. Paired Samples T-Test was used for the pre-group pre-test post-test results and ANOVA was used to examine the differences in posttest results between the groups. Significance level was accepted as $p <0.05$ in all tests. According to the findings; When the pre-test results obtained from student groups and compared among PES, PES + SPA and PES + SBPA groups, there was no significant difference in all parameters. When in group pre-test and post-test values of height, right leg flexibility, left leg flexibility, push-ups, shuttle and 20m. shuttle run measurements were compared, it was found that there were significant differences in male and

female students. Similarly, PES, PES + SPA and PES + SBPA groups showed significant increases compared to pre-test and post-test measurements. However, the increase in PES + SBPA group was higher. As a result, it can be concluded that school- based physical activity practices applied to students in PES + SBPA group have an effect on health-related physical fitness levels.

Keywords: School-Based Physical Activities, Physical Fitness, Health, Physical Education

SB820

BESLENME VE DİYETETİK BÖLÜMÜ ÖĞRENCİLERİNİN FİZİKSEL AKTİVİTE VE ANTROPOMETRİK ÖLÇÜMLERİ ARASINDAKİ İLİŞKİ

[2]Nilgün Seremet Kürklü, [1]Hasan Atacan Tonak, [2]Hülya Kamarlı Altun

[1]Akdeniz Üniversitesi, Sağlık Bilimleri Fakültesi, Fizyoterapi Ve Rehabilitasyon Bölümü, ANTALYA
[2]Akdeniz Üniversitesi, Sağlık Bilimleri Fakültesi, Beslenme Ve Diyetetik Bölümü, ANTALYA

Email : *nseremetkurklu@akdeniz.edu.tr, atacantonak@akdeniz.edu.tr, hkamarli@akdeniz.edu.tr*

Giriş ve Amaç: Beslenme ve Diyetetik alanında eğitim alan diyetisyen adaylarının sağlıklı beslenme alışkanlıklarına sahip olması ve aktif bir yaşam tarzını benimsemesi bireylerin hem kendi sağlığını hem de toplumların sağlıklarını koruma ve geliştirmesindeki rolleri nedeniyle büyük önem taşımaktadır. Bu nedenle bu çalışma Beslenme ve Diyetetik Bölümü öğrencilerinin fiziksel aktivite düzeyi ve antropometrik ölçümleri arasındaki ilişkiyi değerlendirmek amacıyla yapılmıştır.

Yöntem: Çalışmaya Akdeniz Üniversitesi Beslenme ve Diyetetik bölümü 1. sınıfta öğrenim gören gönüllü 50 (10 erkek,40 kız) öğrenci katılmıştır. Bireylerin antropometrik ölçümleri (vücut ağırlığı, boy uzunluğu, bel ve boyun çevresi) araştırmacılar tarafından alınmış ve bioimpedans analiz yöntemi ile vücut bileşimleri saptanmıştır. Bireylerin fiziksel aktivite durumlarını değerlendirmek için Uluslararası Fiziksel Aktivite Anketi-Kısa Form (UFAA-Kısa form) kullanılmıştır.

Bulgular: Çalışmaya katılan bireylerin yaş ortalaması 19.6±0.98 yıldı. Erkek bireylerin vücut ağırlığı, bel ve boyun çevresi ile yağsız vücut kütlesi kızlardan daha fazlaydı ($p<0.05$). Erkeklerin çoğunluğunun aşırı derecede aktif (%50.0), kızların ise çoğunluğunun orta düzeyde aktif (%46.0) ve inaktif (%32.0) olduğu belirlenmiştir. Fiziksel aktivite düzeyi ile vücut ağırlığı, BKİ, bel ve boyun çevresi, vücut yağ kütlesi arasında bir ilişki saptanmazken, bireylerin UFAA-Kısa Form toplam puanı ile yağsız vücut kütlesi arasında istatistiksel olarak orta düzeyde pozitif yönde anlamlı bir ilişki saptanmıştır (rho=0.316;$p<0.05$).

Sonuç: Beslenme ve Diyetetik öğrencilerinin çoğunluğunun inaktif ve orta düzeyde aktif olduğu belirlenmiştir. Buna ek olarak fiziksel aktivite düzeyi arttıkça yağsız vücut kütlesinin arttığı belirlenmiştir. Diğer antropometrik ölçümler ve fiziksel aktivite düzeyi arasında ilişki olmaması da örneklem sayısının az olmasından kaynaklı olabilir. Öğrenciler sağlıklı beslenme alışkanlıkları edinmelerinin yanı sıra fiziksel aktivite düzeylerini arttırmaları açısından da teşvik edilmelidir.

The Relationship Between Physical Activity and Anthropometric Measurements of Students in the Nutrition and Dietetics Department

Background and Aim: It is of great importance for Dietitian candidates in the field of Nutrition and Dietetic to have healthy eating habits and adopt an active lifestyle both for their role in protecting and improving their own health and the health of communities. Therefore, this study was conducted to evaluate the relationship between physical activity levels and anthropometric measurements of the students in the Nutrition and Dietetics Department.

Method: 50 volunteer freshmen (10 males,40 females) from the Nutrition and Dietetics Department of Akdeniz University participated in the study. Anthropometric measurements (body weight, height, waist and neck circumference) of the individuals were taken by the researchers and their body compositions were determined by bioimpedance analysis method. International Physical Activity Questionnaire-Short Form (IPAQ-SF) was used to evaluate the physical activity status of the individuals.

Results: The mean age of the participants was 19.6±0.98 years. Males' body weight, waist and neck circumferences and fat-free body mass were higher than those of females ($p<0.05$). The majority of the males were found to be extremely active (50.0%) and the majority of females to be moderately active (46.0%) and inactive (32.0%). While there was no correlation between the physical activity level and body weight, BMI, waist and neck circumferences and body fat mass, there was moderate degree of significant positive correlation between total IPAQ-SF score and fat-free body mass of individuals (rho=0.316;$p<0.05$).

Conclusion: The majority of the Nutrition and Dietetics students were found to be inactive and moderately active. In addition, it was observed that fat-free body mass increased as physical activity level increased. The lack of correlation between the other anthropometric measurements and the physical activity level may also be due to the small sample size. Students should be encouraged to acquire healthy eating habits as well as to increase their physical activity levels.

SB833

AMATÖR FUTBOLCULARDA İŞİTSEL VE GÖRSEL DİKKAT

***[1]Kerem Ersin*, [1]Oğulcan Gündoğdu, [1]Dilşad Aykırı, [1]Sultan Nur Kaya, [1]Mustafa Bülent Şerbetçioğlu**

[1]İstanbul Medipol Üniversitesi, İSTANBUL

***Email :** kersin@medipol.edu.tr, ogulcan_337@hotmail.com, dilsadaykiri1@gmail.com, sultannurkaya@gmail.com, mbserbetcioglu@medipol.edu.tr*

Amatör Futbolcularda İşitsel ve Görsel Dikkat

Giriş ve Amaç İşitme ve görsel sistemler birbirini tamamlayan karmaşık sistemlerdir. Görsel ve işitme sistemleri yoğun bir odak halinde çalıştıklarında birbirlerini etkiledikleri düşünülmektedir. Dikkat, bir nesneye, olaya veya bir sese karşı odaklanmadır. Görsel ve işitsel dikkatin aynı zamanda sağlanmasının çok kolay olmadığı ve görsel dikkati sağlamaya çalışırken işitsel dikkatin çok fazla fark edilmediği düşünülmektedir. Futbolcular maç sırasında çeşitli sesler ve gürültülere maruz kalabilirler. Bu gürültüler eşliğinde oynanan maçlarda işitme kaybı oluşma riski artmaktadır. Bu kayba bağlı olarak işitsel dikkatin etkilenebileceği düşünülmektedir.

Yöntem 19 amatör futbolcu ve 18 sporcu olmayan bireylerden oluşan iki gruba işitme ve dikkat testi uygulanmıştır. Öncelikle kişilere işitme testi uygulanmıştır. Ardından kişilere "Monkey Business Test" in modifiye edilmiş hali uygulanmıştır. Bu test yaklaşık 1 dakika süren, içinde çeşitli olayların olduğu bir video ve videoyu izlerken içinde 5 adet zamanı tahmin edilemeyen sesler içeren bir şarkıdan oluşmuştur. Bu sesler farklı saf ses frekanslarından oluşmaktadır. Futbolculardan ve normal gruptan videoyu izlerken bu seslerin fark edilmesi istenmiştir. Bu çalışmanın amacı, amatör futbolcuların normal gruba karşı işitsel ve görsel dikkatin eşzamanlı çalışmasının yorumlanması analiz edilmiştir. İstatistik analizi için SPSS programı kullanılmıştır.

Bulgular Sporcular ile normal bireyler arasında yapılan karşılaştırmada 500 Hz'de, normal bireylerin işitme eşikleri ile sporcuların işitme eşikleri arasında anlamlı bir fark bulunmuştur. Ancak şarkı içine gizlenen 500 Hz'i duyma karşılaştırmasında anlamlı bir fark gözlenmemiştir. Ayrıca görsel dikkat gerektiren, arkadan "Goril" geçme durumlarında sporcuların istatistiksel olarak daha iyi oldukları gözlenmiştir.

Sonuç Futbol içinde işitme önemli bir yere sahiptir. Maç içinde yaşanan taraftar sesi ve düdük sesi gibi sesler sporcuların işitme sağlığı için kötü etkide bulunabilmektedir. Çalışmaya dahil olan takım oyunlarının genç olması ve maçlarda fazla gürültüye maruz kalmamaları sebebiyle işitme eşikleri normal sınırlar içindedir. Sporcuların görsel dikkatleri daha iyi çıkması ise futbolun top takibi içeren bir spor olması ile açıklanabilmektedir.

AUDIOTORY AND VISUAL ATTENTION IN AMATEUR FOOTBALL PLAYERS

Introduction and purpose Hearing and visual systems are complex systems that complement each other. Visual and hearing systems are thought to influence each other when they work in an intense focus. Attention is focusing on an object, event or sound. It is thought that visual and auditory attention cannot be achieved at the same time and that auditory attention is not noticed much when trying to provide visual attention. Football players may be exposed to various noises and noises during the match. The risk of hearing loss increases in matches played with these noises. It is thought that auditory attention may be affected due to this loss.

Method Hearing and attention tests were applied to two groups of 19 amateur football players and 18 non-athletes. First, hearing test was applied to the subjects. Then, the modified version of "Monkey Business Test" was applied to the individuals. The test consisted of a video of various events, which lasted about 1 minute, and a song containing 5 unpredictable sounds while watching the video. These sounds consist of different pure sound frequencies. Football players and the normal group were asked to notice these sounds while

watching the video. The aim of this study was to analyze the interpretation of the simultaneous study of auditory and visual attention of the amateur footballers against the normal group. SPSS program was used for statistical analysis.

Results In the comparison between athletes and non-athletes individuals, a significant difference was found between the hearing thresholds of normal individuals and the hearing thresholds of athletes at 500 Hz. However, no significant difference was observed in the comparison of hearing 500 Hz hidden in the song. In addition, it was observed that athletes were statistically better in “Gorilla” situations requiring visual attention.

Result Hearing in football has an important place. Sounds such as fans and whistles in the match can have a bad effect on the hearing health of the athletes. The hearing thresholds are within normal limits due to the fact that the team games included in the study are young and are not exposed to excessive noise during the matches. The better visual attention of the athletes can be explained by the fact that football is a sport involving ball tracking.

ADÖLESAN DÖNEMDE MEDYA KULLANIMI VE BAZI ÇEVRESEL FAKTÖRLERİN FİZİKSEL AKTİVİTEYLE İLİŞKİSİ

[1]Burak GÜNEŞ, [1]Toprak KESKİN, [2]Nebahat BORA GÜNEŞ, [2]Işın ALKAN, [3]Alev BIYIKOĞLU, [4]Osman DAĞ

[1]Nevşehir Hacı Bektaş Veli Üniversitesi, Spor Bilimleri VeTeknolojisi Yüksekokulu, Nevşehir
[2]Hacettepe Üniversitesi, Hemşirelik Fakültesi, Ankara
[3]Milli Eğitim Bakanlığı, Çorum
[4]Hacettepe Üniversitesi, Tıp Fakültesi,Biyoistatistik Anabilidalı, Ankara

Email : *gunesburak82@gmail.com*

GİRİŞ ve AMAÇ Bu çalışma 10-14 yaş arası çocuklarda güvenli çevre, oyun koşulları, medya kullanımı ve fiziksel aktivite düzeyi arasındaki ilişkiyi incelemek amacıyla kesitsel olarak yapılmıştır. YÖNTEM Araştırmanın örneklemini 2018-2019 eğitim öğretim yılında Milli Eğitim Bakanlığı'na bağlı ortaokullarda öğrenim gören 10-14 yaş arası 628 çocuk oluşturmuştur. Araştırmanın verileri "Fiziksel Aktivite Düzeyini Etkileyen Güvenli Çevre, Oyun Koşulları ve Medya kullanımı Soru formu" ve "Çocuklarda Fiziksel Aktivite Soru Formu" aracılığı ile toplanmıştır. İki grubun verilerinin karşılaştırılmasında iki ortalama arasındaki farkı incelemek için Mann Whitney U testi, ikiden fazla grubun karşılaştırılmasında ise varyans analizi kullanılmıştır. Çocukların medya kısıtlaması ve oyun imkanları birlikte, fiziksel aktivite düzeyindeki değişimine etkisine çok değişkenli model analizi ile bakılmıştır. BULGULAR ve SONUÇ Sonuçlar, çocukların toplam ekran süresinin ortalama 114,25±97,24 dakika, en çok meşgul olunan cihazın televizyon ve tüm cihazlar için ekran süresinin en fazla erkek çocuklarda olduğunu göstermektedir. Cinsiyetler arasındaki fark cihazlar için tek tek incelendiğinde istatistiksel olarak anlamsız ($p>0,05$), toplam süre üzerinden değerlendirildiğinde istatistiksel olarak anlamlı bulunmuştur ($p<0,05$). Evde sınırlı ya da sınırsız internet erişim olan çocuklarla hiç internet erişimi olmayan çocuklar karşılaştırıldığında internete erişemeyen ve medya kısıtlaması olmayan çocukların fiziksel olarak daha aktif oldukları belirlenmiştir (sırasıyla $p=0.039$, $p=0.045$). Öğrencilerin okul sonrası güvenli çevre ve oyun imkanları ile fiziksel aktivite düzeyleri arasındaki ilişki incelendiğinde çocuğun ikametine yakın bir oyun alanı olması, bir oyun arkadaşının olması, ebeveyn ile aktif oyun oynama ve fiziksel aktiviteyi arttıran türde bir oyuncak ya da cihaza sahip olma ile fiziksel aktivite düzeyi arasında pozitif yönde istatistiksel olarak anlamlı bir ilişki bulunmuştur ($p<0,05$). Öğrencilerin serbest zamanlarını değerlendirme biçimleri ile fiziksel aktivite düzeyleri arasındaki ilişkiye bakıldığında ev işlerine yardımcı olan, amatör bir spor takımında oynayan ya da düzenli antrenman yapan çocukların fiziksel aktivite düzeyleri istatistiksel olarak anlamlı düzeyde yüksek bulunmuştur ($p<0.05$). Sonuç olarak 10-14 yaş arasındaki çocuklarda fiziksel aktivite olanaklarının geliştirilmesi önerilebilir.

The Relationship Between Media Usage and Some Environmental Factors with Physical Activity in Adolescent Period

INTRODUCTION AND PURPOSE This study was conducted cross-sectionally to investigate the relationship between safe environment, play conditions, media usage and physical activity levels in children aged 10-14 years.

MEDHOD The sample of the study consisted of 628 children between the ages of 10-14 in secondary schools affiliated to the Ministry of National Education of Turkey in the 2018-2019 academic year. The data was collected through the Questionnaire for Safe Environment, Play Conditions and Media Use Affecting Physical Activity Level "and Physical Activity Questionnaire for Children Form. Mann Whitney U test was used to examine the difference between the two means in comparing the data of the two groups, and variance analysis was used to compare more than two groups. Multivariate model analysis was used to investigate the effect of children's media restriction and play opportunities on physical activity level.

SB901

FINDINGS AND CONCLUSION The results show that the total screen time of children was 114.25 ± 97.24 min, the most occupied device is tv and boys were more busy with media. The difference between the genders was statistically insignificant for each devices (p> 0.05) and statistically significant for total time (p <0.05). When internet access and media restrictions of children were compared children with no internet access at home, or no media restrictions were found to be more physically active (p = 0.039, p = 0.045, respectively). When the relationship between the safe environment and play facilities and physical activity levels of the students after school is examined, the presence of a playground close to the child's residence, having a playmate, active play with the parent and having a toy or device that increases physical activity and the level of physical activity there was a statistically significant and positive correlation (p <0.05). When the relationship between students' free time evaluation and physical activity levels were.

SB839

OKUL TEMELLİ FİZİKSEL AKTİVİTE UYGULAMASININ OBEZİTE GÖSTERGESİ OLAN VÜCUT KOMPOZİSYONU VE VÜCUT KÜTLE İNDEKSİ ÜZERİNE ETKİSİ

[2]Nevzat DEMİRCİ, [3]Pervin TOPTAŞ DEMİRCİ, [1]Mehtap ÖZDEMİR

[1]Kaymakam Gürbüz Karakuş Ortaokulu, Ceyhan, Türkiye
[2]Mersin Üniversitesi / Spor Bilimleri Fakültesi / Türkiye
[3]Mersin Üniversitesi / Erdemli Turizm Animasyon Bölümü/ Türkiye

Email : *nevzatdemirci44@hotmail.com, pervindemirci36@hotmail.com, ms_mehtap86@hotmail.com*

Bu araştırma okul temelli fiziksel aktivite (OTFA) uygulamasının obezite göstergesi olan vücut kompozisyonu ve vücut kütle indeksi üzerine etkilerini değerlendirmeyi amaçlamıştır. Araştırmaya 10-12 yaşındaki kız öğrenciler dahil edildi. Araştırmaya bir okulun farklı sınıflarından toplam 86 kız öğrenci katıldı. Çalışmaya sınıflardan rastgele müdahale grubu (46 öğrenci) ve kontrol grubu (40 öğrenci) atandı. Okullardaki fiziksel aktiviteyi geliştirmek için okul bahçesinde müdahale grubuna beden eğitimi öğretmenlerinin gözetimi altında OTFA uygulamaları ile haftada 3 gün, günde 40 dakika boyunca yüksek yoğunluklu egzersiz uygulandı. Gruplar öncesi ön-test son test sonuçlarının incelenmesinde Paired Samples T-Testi analizi ve tekrarlı ölçümlerde gruplar arası farklılığın incelenmesinde ise (ANOVA) kullanılmıştır. Tüm testlerde anlamlılık düzeyi $p<0.05$ olarak kabul edilmiştir. Öğrencilerin boy ve kiloları ölçüldü ve vücut kütle indeksleri (BKİ) hesaplandı. Vücut yağ yüzdesi (VYY) ve vücut kas yüzdesi (VKY), başlangıçta ve müdahaleden sonra öğrencilerin yaşı ve boyu göz önünde bulundurularak bir biyoppedans analiz cihazı kullanılarak değerlendirildi. Obeziteyi azaltma müdahalesi olarak okul temelli fiziksel aktivite uygulandı. Bulgulara göre: On haftalık müdahale sonrasında, müdahale grubunda kontrol grubuna göre VYY azaldı (müdahale grubunda % 1,62 azalırken, kontrol grubunda % 0,45 oranında arttı, $P <0,01$). Bununla birlikte, kilo, BKI azalırken VKY anlamlı bir şekilde değişmedi. Sonuç olarak; kapsamlı bir okul temelli fiziksel aktivite uygulamasının obez kız öğrencilerde vücut yağ yüzdesini ve BKI azalttığını, ancak bu değişikliklerin VKY''ne yansıtılmadığı görülmüştür.

Anahtar Kelimeler: Obezite, Vücut Kompozisyonu, BKI, Okul Temelli Fiziksel Aktivite

The Effect of School-Based Physical Activity on Body Composition and Body Mass Index Indicating Obesity

This study aimed to evaluate the effects of school-based physical activity application on body composition and body mass index, which is an indicator of obesity. 10-12 year old female students were included in the study. A total of 86 female students from different classes of a school participated in the study. Random intervention group (46 students) and control group (40 students) were assigned to the study. In order to improve the physical activity in the schools, high intensity exercise was applied to the intervention group in the school yard under the supervision of physical education teachers with OTFA applications 3 days a week for 40 minutes. Paired Samples T-Test analysis was used for pre-test post-test results and ANOVA was used to examine the differences between groups in repeated measurements. Significance level was accepted as $p <0.05$ in all tests. Height and weight of the students were measured and body mass index (BMI) was calculated. Body fat percent (BF) and body muscle percent (BM) were evaluated using a bioppedance analyzer at baseline and after intervention, taking into account the age and height of the students. School-based physical activity was used as an intervention to reduce obesity. Height and weight of the students were measured and body mass index (BMI) was calculated. Body fat percent (BF) and body muscle percent (BM) were evaluated using a bioppedance analyzer at baseline and after intervention, taking into account the age and height of the students. School-based physical activity was used as an intervention to reduce obesity. As a result; It was found that a comprehensive school-based physical activity application reduced body fat percentage and BMI in obese girls, but these changes were not reflected in the BM.

Keywords: Obesity, Body Composition, BMI, School Based Physical Activity

SB880

REKREATİF AKTİVİTE OLARAK PİLATES EGZERSİZLERİNİN KADINLARDA FONKSİYONEL HAREKET ANALİZİ SKORLARI ÜZERİNDEKİ ETKİSİNİN İNCELENMESİ

***[1]Ayşenur KURT*, [1]Emrah ÖZDEMİR, [2]Atakan ÇAĞLAYAN, [3]Yavuz ÖNTÜRK**

[1]İstanbul Rumeli Üniversitesi, Spor Bilimleri Fakültesi, İSTANBUL
[2]İstanbul Gedik Üniversitesi, Spor Bilimleri Fakültesi, İSTANBUL
[3]Düzce Üniversitesi, Spor Bilimleri Fakültesi, DÜZCE

***Email :** aysenur.kurt@rumeli.edu.tr, emrah.ozdemir@rumeli.edu.tr, atakan.caglayan@gedik.edu.tr, yavuzonturk@duzce.edu.tr*

ÖZET Çalışmada, rekreatif düzeyde pilates egzersizleri yapan kadınlar ile orta düzey şiddette düzenli fiziksel aktivite programlarına devam eden kadınların fonksiyonel hareket analizi test skorları arasındaki farkları incelemek amaçlanmıştır. Çalışmaya Türkiye-İstanbul İli'nde bulunan özel bir spor salonunda sedanter 30 kadın gönüllü katılmıştır. Çalışmamızda ön ve son test kapsamında; antropometrik ölçümler ve fonksiyonel hareket açılarında testler uygulanmıştır. Çalışma öncesi katılımcılardan elde edilen ön testlerden sonra çalışma grubunda yer alan katılımcılar (ÇG) 8 hafta boyunca haftada 3 gün 60 dakika pilates çalışmalarına devam ederken, kontrol grubu (KG) spor salonunda orta düzey şiddette sabit direnç egzersizleri ile programlarına devam etmişlerdir. İstatistiksel analizler için SPSS 18.0 paket programı kullanılmıştır. İstatistiksel analiz sonuçlarına göre iki grubun değişim değerleri karşılaştırıldığında ÇG katılımcılarında; kilo, BMI, kas oranı, metabolizma yaşı, iç yağ oranı ve toplam fonksiyonel hareket analizi parametrelerinde KG göre istatistiksel düzeyde anlamlı gelişim tespit edilmiştir ($p<0,05$). Diğer parametrelerde anlamlılık görülmemiştir ($p>0,05$). Grupların bilateral değişim farkları incelendiğinde ise iki grup arasında istatistiksel olarak hiçbir parametrede farlılık görülmemiştir ($p>0,05$). Sonuç olarak rekreatif pilates egzersizlerine katılım sağlayan kadınların yağ ve kas oranları üzerinde olumlu etkiler görülmesinin yanı sıra fonksiyonel hareket analizi ile ölçülen alt ve üst ekstremite hareketlilik yeteneklerinde de gelişimler olduğu tespit edilmiştir. Rekreatif düzeyde uygulanan pilates egzersizlerinin, kadınlarda yaşam kalitesi ve hareketlilik parametrelerini arttırmada etkili olabileceği düşünülmektedir. Anahtar kelimeler: Rekreatif, Spor, Kadın, Fonksiyonel Hareket Analizi, Pilates

INVESTIGATION OF THE EFFECT OF PILATE EXERCISES AS RECREATIVE ACTIVITY ON FUNCTIONAL MOVEMENT ANALYSIS SCORES IN WOMEN

ABSTARCT The aim of this study was to investigate the differences between functional movement analysis test scores of women who do pilates exercises at the recreational level and women who continue to moderate physical activity programs. Turkey-Istanbul sedentary study at a private gym in the province, 30 women participated voluntarily. In the scope of the pre- and post- test; anthropometric measurements and functional movement angles were tested. After pre-tests obtained from the pre-study participants, the participants in the study group (SG) continued their pilates studies for 60 minutes 3 days a week for 8 weeks, while the control group (CG) continued their programs with moderate-level constant resistance exercises in the gym. SPSS 18.0 software was used for statistical analysis. When the change values of the two groups were compared according to the statistical analysis results; There was a statistically significant improvement in weight, BMI, muscle ratio, metabolic age, internal fat rate and total functional motion analysis parameters according to CG ($p <0.05$). Other parameters were not significant ($p> 0.05$). When the differences between the two groups were examined, no statistically significant difference was observed between the two groups ($p> 0.05$). As a result, it was found that besides the positive effects on fat and muscle ratios of women who participated in recreational pilates exercises, there were also improvements in lower and upper extremity mobility abilities measured by functional movement analysis. It is thought that pilates exercises performed at the recreational level may be effective in increasing the quality of life and mobility parameters in women. Key Words: Recreative, Sport, Women, Functional Movement Screen, Pilates

SB890

TÜRKİYE'DE 2018-2019 DÖNEMİNDE FİZİKSEL AKTİVİTE VE SAĞLIKLA İLGİLİ TERİMLERİN GOOGLE VE YOUTUBE'DA ARANMA ORANLARI

***[1]Hüseyin ASLAN*, [2]Mehmet Akif ZİYAGİL**

[1]Selçuk Üniversitesi, Spor Bilimleri Fakültesi-Konya
[2]Mersin Üniversitesi, Spor Bilimleri Fakültesi-Mersin

Email : *42aslan4201@gmail.com, mziyagil@gmail.com*

Giriş ve amaç: Popüler iletişim aracı olarak İnternette Türkiye'de hareketsiz yaşam tarzına bağlı sağlık sorunlarının araştırılması ve çözüm yollarının bulunması önemli gözükmektedir. Bireylerin kendi sağlığını geliştirmesi açısından zararlı alışkanlıklardan uzak durarak fiziksel aktivite yapması ve dengeli beslenmesi önemlidir. Türkiye'de 2018-2019 döneminde fiziksel aktivite ve sağlıkla ilgili terimlerin Google ve Youtube motorlarında aranma oranlarının karşılaştırılması amaçlanmıştır.
Yöntem: Türkiye'de 1 Ekim 2018 ve 1 Ekim 2019 tarihleri arasında 12 aylık dönemde Google web ve Youtube arama seçeneklerinde obezite, kalp hastalıkları ve depresyon ile zararlı alışkanlıklar ile fiziksel aktivite ile ilgili terimlerin aranma oranları araştırılmıştır. Çalışmada sunulan değerler ile belirli bir bölge ve zaman için grafikteki en yüksek nokta ile göreli bir aramaya yönelik ilgi gösterilmiştir. Grafikteki 50 değeri yarı popüler olmayı ifade ederken "0" skoru zirveye göre %1'den daha küçük bir değeri göstermektedir.

Bulgular: Son 12 ayda Türkiye'de Google Web ve Youtube'ta tüm kategorilerde toplum sağlığının göstergeleri olan obezite, kalp hastalıkları ve depresyon terimlerinin içinde en çok depresyon teriminin, obezite ve kalp hastalıkları terimleri ikinci ve üçüncü sırada yer aranmaktadır. Google ve Yotube'ta sigaranın zararları terimi en çok, alkolün ve uyuşturucunun zararları terimleri ikinci ve üçüncü sırada araştırılmaktadır. Arama motorlarında, fiziksel aktivitelerden bisikletin birinci, yürüyüşün ikinci ve yüzmenin üçüncü sırada aranmaktadır. Google web ve Youtube'ta en çok zayıflama, ikinci sırada obezite ve üçüncü sırada şişmanlama terimlerinin aranmaktadır. Vücut ağırlığının korunmasında, bisikletin en çok ilgi çeken etkinlik olarak yürüyüşün, spor ve egzersiz yapma terimlerinden daha çok tercih edildiğini göstermektedir.

Sonuç: Sonuç olarak, fiziksel aktivite ve sağlıkla ilgili terimlerin aranma oranlarının belirlenmesi ile ulusal fiziksel uygunluk ve halk sağlığı stratejilerinin belirlenmesine ışık tutacak veri tabanı oluşturulması mümkün olabilir.
Anahtar Kelimeler: Zararlı alışkanlık, fiziksel aktivite, bisiklet, obezite, zayıflama.

Searching Rates of physical activity and health terms on Google and YouTube in Turkey during the period of 2018-2019 years

Introduction and purpose: On internet as a popular means of communication, the investigation of health problems and discovering their solutions seems important issue. So individuals staying away from hazardous habits in terms of improving their health to participate regular physical activity and a balanced diet are important. Thus, this study aims to determine the search trends rates related to the physical activity and health related terms in the search engines of Google and YouTube over the last twelve months in Turkey.

Method: Trends were obtained from related website between October, 1, 2018 and October 1, 2019. Numbers represent search interests relative to the highest point on the chart for the given options according to Turkey on last twelve months. A value of 100 is the peak popularity for the term. A value of 50 means that the term is half as popular. Likewise a score of 0 means that the term was less than one percent as popular as the peak.

Results: The findings of the study showed that as health indicators among obesity, cardiovascular diseases and depression terms in the option of all categories, depression took place the first place while obesity and cardiovascular diseases had second and third places, respectively. On the other hand, Harmful effects of smoking is the most searched terms compared to the negative effects of alchol and drugs in both engines. The term of cycling is more popular term than walking and swimming. The term of slimming related to body composition is mostly searched compared to obesity and body fatness. To control the body weight, cycling is the most popular activity among walking, sports and exercise.

Conclusion: It can be concluded that determination searching rates related the physical activity and health in Turkey can create a database that will help to determine the national public physical fitness and healthy lifestyle strategy.

Key words: Hazardous habits, physical activity, cycling, obesity, slimming.

SB891

EGZERSİZ YAPAN VE SEDANTER GENÇ ERKEK VE KADINLARIN VÜCUT KÜTLE İNDEKSİ VE DERİ KIVRIMI KALINLIĞI ARASINDAKİ İLİŞKİ

***[1]Hüseyin ASLAN*, [2]Mehmet Akif ZİYAGİL**

[1]Selçuk Üniversitesi, Spor Bilimleri Fakültesi-Konya
[2]Mersin Üniversitesi, Spor Bilimleri Fakültesi-Mersin

***Email :** 42aslan4201@gmail.com, mziyagil@gmail.com*

Giriş ve amaç: Vücut kütle indeksi (VKİ) ve toplam deri kıvrımı kalınlığı (TDKK) genç yetişkinlerde vücut kompozisyonunun değerlendirilmesinde yaygın olarak kullanılmaktadır. Türkiye'de genç insanlarda VKİ ve TDKK arasındaki ilişkinin egzersiz yapmaya bağlı nasıl farklılaştığı bilinmemektedir. Bu çalışmanın amacı, düzenli fiziksel aktiviteye katılan ve sedanter 19-21 yaşları arasındaki genç yetişkinlerin vücut kitle indeksi ile 7 deri kıvrımı toplamı arasındaki ilişkiyi araştırmaktır.
Yöntem: Veriler, 2014 yılında Amasya Üniversitesinde eğitim gören 18 ile 21 yaşları arasındaki 500 erkek ve 111 kadın olmak üzere toplam 611 katılımcıdan toplanmıştır. Erkek ve kadın katılımcıların her yaş grubunda, VKİ, kilogram cinsinden vücut ağırlığının metre cinsinden boy uzunluğunun karesine bölünerek hesaplanmıştır. Holtain skinfold kaliper ile biseps, triseps, subskapula, göğüs, karın, uyluk ve baldır bölgesinden uzman araştırmacı tarafından alınan 7 Deri Kıvrımı Kalınlığı Toplamı (7 TDKK) vücut yağ oranının değerlendirilmesinde kullanılmıştır. Verilerin normal dağılım göstermemesi sebebi ile değişkenlerin arasındaki ilişkilerin belirlenmesinde Spearman sıralı korelasyon analizi kullanılmıştır. .

Bulgular: Hem erkek hem de genç kadın yetişkinlerde egzersiz yapan ve sedanterler arasında VKİ ile TDKK değerleri arasındaki ilişki farklılaşmaktadır. Sadece 20 yaş grubu hariç 18, 19 ve 21 yaş gruplarında VKİ ve TDDK arasındaki anlamlı ilişki egzersiz yapanlarda daha büyüktür. Diğer yanda kadınlarda 21 yaş grubu hariç 18, 19 ve 20 yaş gruplarında VKİ ve TDDK arasındaki anlamlı ilişki egzersiz yapanlarda daha büyüktür. Kadınlarda VKİ ve DDKT arasındaki anlamlı ilişki erkeklerden daha yüksektir.

Sonuç: VKİ ile TDKK arasındaki ilişki farklı yaşlardaki boy uzunluğu ve vücut ağırlığındaki farklılaşmaya bağlı olarak değişmektedir. Vücut kompozisyonunun değerlendirilmesinde, VKİ ve TDKK geçerliliği altın metot olarak kullanılan DXA/DEXA (Dual-energy X-ray absorptiometry) ölçümleri ile ilişkilendirilerek yapılması önerilmektedir.

Anahtar Kelimeler: VKİ, deri kıvrımı kalınlığı, fiziksel aktivite.

Relationship Between Body Mass Index And Skinfold Thickness Of Exercised And Sedentary Young Adults İn Male And Females

Introduction and Purpose: Both body mass index (BMI) and total skinfold thickness (TST) are interchangeably used in the assessment of body composition in young adults. Thus, this study aims to investigate the relationship between BMI and TST in young adults depending regular physical activity.

Method: The data were collected from a total of 611 young participants including 500 male and 111 females aged 18 to 21 years old students from Amasya University in the year of 2014. For each group, BMI was calculated by dividing the body weight in kilograms by the square of the height in meters. TST measurements taken by the Holtain skinfold caliper from biceps, triceps, sub-scapula, chest, abdomen, thigh and calf skinfolds. Spearman rank order correlation analysis was used to determine the relationships between the variables because the data did not show normal distribution.

Results: In both male and females, the relationship of BMI and TST between exercised and sedentary participants differentiated in male and females. The level of significant relationships in exercised male participants was higher those of sedentary counterparts in all age groups except 20-year-old group. On the other hand, the level of significant relationships in exercised female participants was higher those of sedentary counterparts in all age groups except 21-year-old group. The level of significance level of relation between BMI and TSK was higher in females than in males.

Conclusion: The relationship between BMI and TST varies not only depending on participation exercise but also the changes of body height and body weight at different ages. In the evaluation of body composition, the validity of BMI and TST is suggested to be correlated with DXA / DEXA (Dual-energy X-ray absorptiometry) measurements.

Keywords: BMI, total skinfold thickness, regular physical activity**.**

SB892

SPOR BİLİMLERİ FAKÜLTESİ ÖZEL YETENEK SINAVI DEĞİŞKENLERİNİN BAŞARI İLE İLİŞKİSİ

[2]Mehmet Akif ZİYAGİL, [1]Ferhat BÜYÜKKALKAN

[1]Giresun Üniversitesi, Spor Bilimleri Fakültesi-Giresun
[2]Mersin Üniversitesi, Spor Bilimleri Fakültesi-Mersin

Email : *mziyagil@gmail.com, fbuyukkalkan@gmail.com*

Giriş-amaç: Reaksiyon süresi, çeviklike ve denge gibi temel motor becerilerin ve doğru karar verme yeteneğinin ölçülmesini amaçlayan beceri koordinasyon parkur puanlarından hesaplanan Özel Yetenek Sınavı Puanı (ÖYSP), Ortaöğretim Başarı Puanı (OBP) ve Temel Yetenek sınavı puanlarından ÖSYM'nin belirlediği Yerleştirme Puanına (YP) formülü kullanılarak adaylar erkek ve kadınlarda belirlenen kontenjanlara ve bölüm tercih sıralamasına göre Beden Eğitimi ve Spor Öğretmenliği, Antrenörlük Eğitimi I. ve II. öğretim programlarına yerleştirilmiştir. Böylece bu çalışma, özel yetenek sınavı yerleştirme puanı ile cimnastik, kasalardaki topları değiştirme, hentbol atış, basketbol atış, futbol kaleye vuruş aşamalarında elde edilen puanlar arasında ilişkiyi araştırmaktadır. Yöntem: Giresun Üniversitesi Spor Bilimleri Fakültesi özel yetenek sınavı beceri koordinasyon parkurunda sıralamada ilk % 50'ye giren 149 erkek ve 30 kadın adayın yerleştirme puanları hesaplanmıştır. Adaylar beceri koordinasyon parkurunun 5 aşamasında başarılı ve başarısız hareketlerine saniye cinsinden artı (+) ve eksi (-) puanlar verilerek, eksi puanlar parkuru tamamlama süresine eklenirken, artı puanlar parkuru tamamlama süresinden çıkarılmıştır. Verilerin normal dağılım göstermemesi sebebiyle değişkenler arasındaki ilişki Spearman sıralı korelasyon katsayıları hesaplanmış ve tüm sınav değişkenlerinin tanımlayıcı istatistikleri sunulmuştur.

Bulgular: Bu çalışma, parkur tamamlama süresi ile parkur skoru (puan + hata puanı) hariç, diğer sınav değişkenlerde kadınların performansı erkeklerden daha iyi gözükmektedir. Basketbol istasyonunda erkekler ve kadınlar hata puanı almamıştır. Kadınlar erkeklere göre beceri düzeyleri yüksek ve daha yavaştır. Kadınlarda yerleştirme puanı TYT ve OBP ile anlamlı düzeyde ilişkili iken erkeklerde bitişteki hata puanı hariç tüm değişkenler ile anlamlı düzeyde ilişkili bulunmuştur. Kadınların ÖYSP puanı; hentbol puanı, hentbol hata puanı, basketbol puanı, parkur toplam puanı, parkur toplam hata puanı, parkur tamamlama süresi ve parkur derecesi (artı ve eksi puanlar) anlamlı düzeyde ilişkilidir. Erkeklerde ÖYSP ise, OBP, basketbol hata puanı ve bitişteki hata puanı hariç diğer değişkenler ile anlamlı düzeyde ilişkilidir.

Sonuç: Sınav değişkenlerinin başarı ile ilişkisi düşük belirlenen beceri koordinasyon parkurlarında yeniden düzenlemeler yapılması önerilir.

Anahtar Kelimeler: ÖzelYetenekSınavıPuanı, Yerleştirmepuanı,BeceriveÇeviklik

THE RELATIONSHIP BETWEEN SPECIAL ABILITY EXAM VARIABLES AND SUCCESS IN THE FACULTY OF SPORT SCIENCES

Abstract

Introduction and Purpose: Placement Score (YP) was computed by using Special Ability Test Score (ÖYSP), High School Education Achievement Score (OBP) and Basic Ability Exam scores (TYT) with respect to OSYM formula. Thus, this study investigates the relationship between YP and OYSP scores obtained from skills coordination course in the faculty of Sport Sciences in Giresun University. Method: In The placement scores of 149 male and 30 female candidates who entered the top 50% in the skill coordination course were calculated. In the 5 stages of the skill coordination course, the successful and unsuccessful movements of the candidates were given positive (+) and negative (-) points in seconds, minus points were added to the course completion time, plus points were

subtracted from the course completion time. Non-parametric Spearman ordered correlation coefficients were calculated to test the relationship between variables In addition, descriptive statistics including all exam variables was presented.

Results: This study showed that the performance of females in all test variables seems to be better than males except for the track completion time and course score (score + error score). At the basketball station, males and females did not score any errors. Women have higher skill levels and slower than men. Placement score (YP) was significantly correlated with TYT and OBP in females, whereas it was significantly correlated with all variables except the error score at finish in males. Females' ÖYSP score; handball score, handball error score, basketball score, course total score, course total error score, course completion time and course grade (plus and minus scores) are significantly correlated. In male, OSYM was significantly associated with other variables except for OBP, basketball error score and finish error score.

Conclusion: An exam variable showing lower correlation with the success, stages of skill coordination test should be reorganized.

Keywords: Special Ability Test Score, Placement Score, Skill and Agility

SB921

ÜSTÜN YETENEKLİ ÖĞRENCİLERİNİN OYUN KAVRAMINA İLİŞKİN ALGILARININ ÇİZME YAZMA TEKNİĞİ İLE DEĞERLENDİRİLMESİ

***[1]Aylin Özge PEKEL*, [2]Hande Yazıcıoğlu**

[1]Gazi Üniversitesi Spor Bilimleri Fakültesi
[2]Gazi Üniversitesi Eğitim Bilimleri Enstitüsü

Email : *aylinozgesarac@gazi.edu.tr,*

Özet Bu araştırmanın amacı, üstün yetenekli öğrencilerinin oyun kavramına ilişkin algılarını metaforlar ve çizimler yardımıyla ortaya çıkarmaktır. Araştırmaya, 2018–2019 eğitim-öğretim yılının güz döneminde Ankara ilinde bulunan Bilim ve Sanat Merkezinde ilköğretim ve ortaöğretim kademelerinde öğrenim gören toplam 58 öğrenci katılmıştır. Araştırma nitel olarak desenlenmiş ve fenomenoloji (olgubilim) yöntemi kullanılmıştır. Araştırmanın verileri toplanırken öğrencilere kişisel bilgi formu uygulanmış ve, öğrencilerin "oyun…… gibidir/benzer; çünkü…" cümlesini tamamlamaları ve oyun kavramına ilişkin düşüncelerini yansıtan bir resim çizmeleri yoluyla elde edilmiştir. Veri toplama aracı bizzat araştırmacı tarafından uygulanmıştır. Veriler içerik analizi tekniğiyle çözümlenmiştir. Verilerin analizinde sırasıyla adlandırma, eleme, kategori geliştirme, geçerlik ve güvenirliğin sağlanması, elde edilen metaforların frekanslarının hesaplanması, yorumlanması ve yapılan çizimlerinin incelenmesi aşamaları takip edilmiştir. Sonuç olarak; öğrencilerin en çok "eğlence ve kazanım unsuru olarak oyun" temasına ait çizimler yaptıkları görülmüştür. Anahtar sözcükler: Üstün yetenekli, Oyun, Algı, Çizim, Metafor

A Study on Gifted Students' Perceptions about Concepts

Abstract The purpose of this study is to determine emotion and opinion of gifted students attending to Science and Art Center towards game. In this study, study group was composed of 58 students who attended to Science and Art Centers in Ankara cities during the spring semester of 2018-2019 academic years. It was used qualitative research approach in this study. The drawing-writing technique was used as data collection instruments. The data obtained from participants were coded from 1 to 58. The data collected were subject to content analysis. Categories were given according to frequencies values. While collecting research data, students were asked to fill personal information forms and to draw their about geme. Content analysis method was utilized for data analysis. These steps were coding and sorting, creating a sample metaforest list, setting categories, providing validity and reliability, and converting metaphors into quantitative data. Obtained data were transposed to tables with descriptive statistics as frequency values and percentile values. As a result, it was seen that students mostly made drawings belonging of as a amusement , and developmental domains. Key words: Gifted students, Game, Perception, Drawing-writing technique, Metaphor

SB924

ÜNİVERSİTE ÖĞRENCİLERİNİN SAĞLIKLI YAŞAM BİÇİMİ DAVRANIŞLARI DÜZEYLERİNİN ÇEŞİTLİ DEĞİŞKENLER AÇISINDAN İNCELENMESİ: AHİ EVRAN ÜNİVERSİTESİ ÖRNEĞİ

[1]VAHİT CİRİŞ, [1]TURAN ÇETİNKAYA

[1]AHİ EVRAN ÜNİVERSİTESİ BEDEN EĞİTİMİ VE SPOR YÜKSEKOKULU

Email : *vahitciris@gmail.com,*

Giriş ve Amaç: Sağlık, kişilerin sosyal ve ekonomik olarak verimli bir yaşam sürdürebilmesi için gerekli olan bir durumdur (Tones, 2002). Toplumların sağlık düzeyi, toplumda sağlıklı bireylerin çoğunlukta olması ile ölçülür (Ayaz, Tezcan ve Akıncı 2005). Bu araştırmanın amacı üniversite öğrencilerinin sağlıklı yaşam biçimi davranışları düzeylerinin çeşitli değişkenler açısından incelenmesidir. Kapsam: Yapılan bu araştırmanın evrenini Ahi Evran Üniversitesinde öğrenim gören öğrenciler oluşturmaktadır. Örneklemini ise bu öğrenciler arasından rasgele yöntemle seçilmiş 566 katılımcı oluşturmaktadır. Sınırlıklar: Araştırma yüksek maliyet ve zaman gerektirdiğinden, ahi evran üniversitesinin bazı bölümleriyle sınırlandırılmıştır. Yöntem: Sağlıklı Yaşam Biçimi Davranışları Ölçeği II, Walker ve ark. tarafından 1996 yılında geliştirilmiş, 2008 yılında da Bahar ve ark. tarafından Türkçe'ye çevrilip, geçerlik- güvenirliği çalışılmıştır. Bu ölçek 52 madde ve altı faktörden oluşmaktadır. Bunlar manevi gelişim, kişiler arası ilişkiler, beslenme, fiziksel aktivite, sağlık sorumluluğu, stres yönetimidir. Alınan puanın yüksek olması sağlıklı yaşam biçimi davranışının olumlu olduğunun göstergesidir. Araştırmadan elde edilen veriler SPSS 20 istatistik programı ile analiz edilmiş, güvenirlilik geçerlilik sağlanmıştır. Cronbach's Alpha kat sayısında ölçeğin toplamı için 0,838 değeri elde edilmiştir. Alt boyutlar için ise Cronbach's Alpha değerleri manevi gelişim 0,798 kişiler arası ilişkiler 0,833 beslenme 0,790 fiziksel aktivite 0,802 sağlık sorumluluğu 0,864 stres yönetimi 0,848 şeklindedir. Araştırmadan elde edilen verilerin analizinde betimleyici istatistikler, güvenilirlik analizi, t-testi analizi, Varyans analizi (ANOVA) test teknikleri uygulanarak araştırma genişletilmiştir. Bulgular: İstatistiksel analizler sonucuna katılımcıların sağlıklı yaşam biçimi davranışları puanları cinsiyet değişkeni açısından anlamlı farklılık gösterirken, sigara kullanımı, medeni durum, bölüm ve sosyo-ekonomik düzey değişkenlerine göre farklılık göstermemiştir. Sonuç: Çalışma sonunda, katılımcılara ait bazı değişkenlerin (cinsiyet) katılımcıların sağlıklı yaşam biçimi davranışları puanları üzerinde etkili olduğu tespit edilmiştir.

Anahtar Kelimeler: Üniversite Öğrencileri, Sağlıklı Yaşam Biçimi Davranışlar

ANALYSIS OF HEALTHY LIFE STYLE BEHAVIOR LEVELS OF UNIVERSITY STUDENTS IN TERMS OF VARIOUS VARIABLES: THE CASE OF AHI EVRAN UNIVERSITY

Introduction and Objective: Health is a necessary condition for people to sustain a socially and economically productive life (Tones, 2002). Health level of societies is measured by the ratio of healthy individuals in the society (Ayaz, Tezcan and Akıncı 2005). The aim of this study is to analyze healthy lifestyle behaviors of university students according to various variables. Scope: The universe of this study consists of students attending Ahi Evran University. The sample consisted of 566 participants randomly selected among these students. Limitations: The study is limited to some departments of Ahi Evran University, as it required high costs and time to reach all of them. Methodology: Healthy Lifestyle Behavior Scale II was developed by Walker et al. in 1996 and its reliability and validity have been studied in 2008 by Bahar et al. This scale consists of 52 items and six factors, which are spiritual development, interpersonal relationships, nutrition, physical activity, health responsibility, and stress management. A high score indicates positive healthy lifestyle behavior. The data obtained from the study were analyzed by SPSS 20 statistics software and reliability and validity were ensured. Cronbach Alpha coefficient of the overall scale was 0.838, whereas Cronbach's Alpha values of the sub-dimensions were as follows: spiritual development 0.798, interpersonal relationships 0.833, nutrition 0.790, physical activity 0.802, health responsibility 0.864 and stress management 0.848. Descriptive statistics, reliability analysis, t-test analysis, variance analysis (ANOVA) were performed in the analysis of the data obtained from the research. Findings: As a result of statistical analysis, healthy lifestyle behavior scores of the

participants showed significant differences according to gender, but did not differ according to smoking, marital status, department and socio-economic level variables. Conclusion: At the end of the study, some variables (gender) of the participants were found to have an effect on the participants' healthy lifestyle behavior scores. Keywords: University Students, Healthy Lifestyle Behaviors

SB925

BİPOLAR BOZUKLUKTA YEME FARKINDALIĞI VE FİZİKSEL AKTİVİTE İLİŞKİSİ

[1]Hatice Toy, [1]Erkut Tutkun, [1]Murat Kasap, [2]Itır Tarı Cömert

[1]Bursa Uludağ Üniversitesi, Spor Bilimleri Fakültesi
[2]Fatih Sultan Mehmet Vakıf Üniversitesi,Psikoloji

Email : *, erkuttutkun@gmail.com, ,*

ÖZET Amaç: Bu çalışmanın amacı, Bipolar hastalarda, düşünmeden yeme, duygusal yeme, yeme kontrolü, farkındalık, yeme disiplini, bilinçli beslenme gibi davranışlar ile fiziksel aktivite ilişkisini araştırmaktır. Yöntem: Çalışma, bipolar tanısı bulunan 25 kadın ve 25 erkek toplam 50 katılımcı ile üç aşamada gerçekleşmiştir. Katılımcılara, demografik bilgi formu ile bazı sosyo-demografik bilgilerinin kayıt edilmesinin ardından, fiziksel aktivite düzeylerini belirlemek amacıyla IPAQ ölçeği ve yeme farkındalıklarını belirlemek amacıyla Yeme Farkındalığı Ölçeği (YFÖ-30) uygulanmıştır. Verilerin istatistiksel analizinde One Way Anova testi kullanılmıştır. Bulgular: Katılımcıların, %58'inin 26-41 yaş aralığında, %64'ünün bekar (n=32), %86'sının ortaöğretim ve lise mezunu (n=43) oldukları ve %84'ünün 0-1500 TL (n=42) arasında gelir seviyesine sahip oldukları saptanmıştır. Fiziksel aktivite düzeylerine göre, haftada 1 gün %36 (n=18) ve haftada 2 gün %18 (n=9) 15-20 dk "şiddetli fiziksel aktivite" yaptıklarını, haftada ortalama %28'i 3 gün, %38'i 2 gün ve %34'ü 1 gün; %42'si günde 15 dk, %30'u 30 dk ve %28'i 45 dk "orta dereceli fiziksel aktivite" yaptıklarını tespit edilmiştir. Katılımcılar, %40'ı haftada 2 gün, günde 45 dk (%42) "yürüme egzersizi" yapmayı tercih ettiklerini, bunun yanında %24'ününde günde 6 saat ve üzeri oturduğunu/hareket etmediğini belirtmişlerdir. Yeme farkındalığının sadece yeme kontrolü (p=0,034) ve yeme disiplini (p=0,04) alt boyutlarında anlamlı farklılıklar tespit edilmiştir. Sonuç: Bipolar hastalarda beslenme konusunda bilinçli olmak ve yeme farkındalığı yaratmak, özellikle yeme düzeninin ve fiziksel aktivite uygulamalarının sağlıklı ve düzenli hale getirilmesi, bipoların kontrol altına alınmasında önemlidir. Düzenli egzersiz ve beslenme uygulamalarının, bipolar bozukluğu olan kişilerin yaşam kalitesinin artmasında ve hastalıkla ilgili sorunların çözümüne katkıda bulunarak, bireylerin çevreleriyle etkileşime girmesi, özerkliğini ve özgüvenini yeniden kazanması açısından faydalı olacağı düşüncesindeyiz. Anahtar kelimeler: Bipolar bozukluk, yeme farkındalığı, fiziksel aktivite

RELATIONSHIP BETWEEN MINDFUL EATING AND PHYSICAL ACTIVITY IN BIPOLAR DISORDERS

ABSTRACT Aim: The aim of this study is invastigating the relationship between behaviors such as eating without thinking, emotional eating, eating control, awareness, eating discipline and conscious diet in bipolar patients and physical activity. Method: A total of 50 individuals, 25 females and 25 males diagnosed with bipolar disorder, participated in the study. The study was carried out in three stages. After the demographic information form and socio-demographic information of the participants were recorded, IPAQ scale was used to determine physical activity levels and Mindful Eating Questiıonnare (MEQ-30) was used to determine eating awareness. One Way Anova test was used for statistical analysis of the data. Results: It was found that of the participants, 58% were in the 26-41 age range, 64% were single (n = 32), 86% were secondary and high school graduates (n = 43), and 84% had income levels between 0-1500 TL (n = 42). According to physical activity levels; the participants stated that they performed "severe physical activity" for 15-20 minutes 1 day 36% (n = 18) and 18% (n = 9) 2 days per week, 28% 3 days, 38% 2 days and 34% 1 day; 42% of them stated that they performed moderate physical activity for 15 minutes, 30% for 30 minutes and 28% for 45 minutes. 40% of the participants stated that they prefer "walking exercise" 2 days per week, 45 minutes (42%) per day. In addition, 24% of the participants were found to sit for 6 hours or more. Significant differences were found only in eating habits control group (p = 0.034) and eating discipline (p = 0.04). Conclusion: In bipolar patients, it is important to be aware of diet and to create awareness of eating, especially to make eating order and physical activity applications healthy and orderly, to control bipolar. We think that regular exercise and diet practices will be beneficial in terms of improving the quality of life of people with bipolar disorder and solving problems related to the disease, in order to interact with individuals and regain their autonomy and self-confidence. Keywords: Bipolar disorder, mindful eating, physical activity

FİZİKSEL UYGUNLUK / PHYSICAL FİTNESS

OA56

ISPARTA İLİNDE ATLETİZMLE UĞRAŞAN 12-16 YAŞ ÇOCUKLARIN ANTROPOMETRİ VE BAZI BİYOMOTORİK ÖZELLİKLERİNİN İNCELENMESİ

[1]Emrah YILMAZ, [2]Emrah YILMAZ

[1]Süleyman Demirel Üniversitesi Spor Bilimleri Fakültesi
[2]Süleyman Demirel Üniversitesi Spor Bilimleri Fakültesi, ISPARTA

Email : *emrahyilmaz_fb@hotmail.com,*

ÖZET Giriş ve Amaç Bu araştırma, Isparta ilinde atletizm yapan sporcuların dallarına göre antropometrik ve biyomotorik farklılıkların incelenmesi amacı ile yapılmıştır. Çalışmaya Isparta da atletizm yapan uzun mesafe (5 erkek-3 bayan)-(n = 8), sprint (2 erkek-5 bayan)- (n = 7), atma (2 erkek- 3 bayan)-(n = 5) ve atlama(2 erkek-4 bayan)-(n = 6) dallarında yarışan 26 atlet (11 bayan ve 15 erkek) gönüllü olarak katılmıştır. Yöntem Atletler arasındaki antropometri ve biyomotorik özelliklerinin farklılıklarını belirlemek için kuvvet, esneklik, maksimal oksijen tüketim kapasitesi, dikey sıçrama, 30 metre sprint, deri altı yağ ölçümü, toplam vücut yağ yüzdesi, bel-kalça oranı (WHR), vücut kitle indeksi (VKİ)ölçümleri yapıldı. Araştırmada verilerin istatiksel analizi Spss For Windows 18.0 paket programı kullanılarak yapılmıştır. Atletlerin antropometrik ve biyomotorik test sonuçlarının aritmetik ortalaması (X) ve standart sapmaları (SS) kaydedilmiştir. Gruplar arası farklılıkların belirlenmesi için tek yönlü varyans analizi (One Way Anova) kullanılmıştır. Bulgular Atletlerin antropometri ve biyomotorik özelliklerinin testleri sonuçlarında sürat testi, BKİ, bacak ve sırt kuvveti, maksimal oksijen tüketim kapasitesi, deri altı yağ ölçümü, WHR oranları değerlerinde anlamlı bir farka ulaşılırken vücut yağ yüzdeleri, dikey sıçrama ve esneklik değerlerinde anlamlı bir farka rastlanmamıştır. Sonuç Spor yaşantısına devam eden atletler ile dönem dönem branşlara özgü antrenman yapan atletlerin bazı antropometri ve biyomotorik özelliklerinin arasında anlamlı farklar tespit edilmişken bazı antropometri ve biyomotorik özelliklerinde ise anlamlı farklar elde edilememiştir.

Anahtar Kelimeler: Spor, Atletizm, Antropometri, Biyomotorik, Özellik

SB102

TENİS VE FUTBOL OYUNCULARINDA CORE STABİLİZASYON ANTRENMANIN PERFORMANSLARINA OLAN ETKİSİNİN KARŞILAŞTIRILMASI

[1]Filiz Fatma Çolakoğlu, [1]Sinan Güntekin, [2]Selma Karacan, [3]Gülcan Harput, [4]Nihan ÖzünlüPekyavaş, [4]Senay Duygu, [5]Gül Baltacı

[1]Gazi Üniversitesi, Spor Bilimleri Fakültesi, ANKARA
[2]Selçuk Üniversitesi Spor Bilimleri Fakültesi, KONYA
[3]Hacettepe Üniversitesi, Fizik Tedavi Ve Rehabilitasyon Fakültesi, ANKARA
[4]Başkent Üniversitesi, Sağlık Bilimleri Fakültesi, Fizik Tedavi Ve Rehabilitasyon Bölümü, ANKARA
[5]Özel Ankara Güven Hastanesi, Fizik Tedavi Ve Rehabilitasyon Bölümü, ANKARA

Email : *fcolakoglu@gmail.com, sinanguntekin24@gmail.com, selmakaracan@gmail.com, aktasgulcan@gmail.com, nihan_2002@hotmail.com, senaycerezci@gmail.com, ygul.baltaci@gmail.com*

Giriş: Daha yüksek nöromüsküler kontrol ve dinamik stabilizasyon için core egzersizleri kinetik zincir için etkili biomekanik pozisyonlarda yapılarak sporda performans artışını sağlar Amaç: Bu çalışma genç üst düzey tenis ve futbolcuların (U11 ile U13 arasında) core stabilizasyon eğitimi (CST) ve teknik antrenmanının (TA) fiziksel performanslarına etkilerini karşılaştırmayı amaçladı. Metod: Bu çalışmaya herhangi bir sağlık problemi, alt-üst ekstremiteye ait herhangi bir patolojisi ve deformitesi olmayan, gönüllü toplam 100 lisanslı tenis ve futbol oyuncusu dahil edildi. Oyuncuları rastgele 1. grup (40 sporcu: 20 tenis ve 20 futbol; yaş ort: 11.3yıl, BMI:18.3±2.1kg/m2) core stabilizasyon egzersiz programı + teknik antrenman, 2. grup (49 kontrol: 20 tenis ve 29 futbol; yaş ort: 11.2 yıl; BMI: 18.8±2.5kg/m2) ise sadece teknik antrenman olarak farklı 4 gruba ayrıldı. Grupların ön test değerlendirmesinin ardından her gruba da haftada 3 kez olmak üzere 8 hafta boyunca 24 antrenman uygulandı. Denge Flamingo, alt ekstremitenin çeviklik ve nöromuskuler kontrolünü Shark skill, hızları 30m sprint, üst ekstremitenin çeviklik ve stabilitesi Davies hız, anaerobic güç ve kapasiteyi ölçmek için RAST(Running-Based Anaerobic Sprint Test) testleri eğitim öncesi ve sonrası ölçülen performans değişkenleridir. Grup karşılaştırmaları kendi içinde ve gruplar arasında büyüklük temelli kullanıldı. Bulgular: CST hem tenis hem de futbol oyuncularında pre ve post-test karşılaştırmalarında Shark skill(%48.6), Davies(%46.3) ve anaerobik güç(%54.9) testlerinde kontrol grubuna göre anlamlı gelişmeler gösterdi. Tüm gruplar arasında denge testi ve 30m sprint testlerinde anlamlı fark yoktu ($p>0.05$). Sonuç: Her iki farklı spor dalında verilen core stabilizasyon eğitim programı, sezon içi dönemde fiziksel performans sonuçlarını geliştirdi. Bununla birlikte, core stabilizasyon egzersizlerinin alt ve üst ekstremite çeviklik ve nöromuskuler kontrolü artırdığı ancak denge ve hız performanslarında etki etmediği görüldü.

COMPARISON OF THE EFFECT OF CORE STABILIZATION ON THE PERFORMANCE OF TRAINING IN TENNIS AND FOOTBALL PLAYERS

Background: Core exercises for higher neuromuscular control and dynamic stabilization are performed in effective biomechanical positions for the kinetic chain to improve performance in sports. Objective: This study aimed to compare the effects of core stabilization training (CST) and technical training (TA) on the physical performance of young senior tennis and football players (U11 to U13). Methods: A total of 100 licensed tennis and football players who did not have any known health problems, at least 2 years of sports age, any pathology and deformity of the lower-upper extremity were included in this study. The players were randomized in the 1st group (40 athletes: 20 tennis and 20 football; age average: 11.3 years, BMI: 18.3 ± 2.1kg / m2) core stabilization exercise program + technical training, 2nd group (49 controls: 20 tennis and 29 football) mean age: 11.2 years; BMI: 18.8 ± 2.5kg / m2). After the pretest evaluation of the groups, 24 groups were given 3 times a week for 8 weeks. Balance Flamingo, agility and neuromuscular control of the lower extremity, Shark skill, speeds of 30m sprint, agility and stability of the upper extremity Davies RAST (Running-Based Anaerobic Sprint Test) tests to measure speed, anaerobic power and capacity are performance variables measured before and after training.

Group comparisons were used within and between groups based on size. Results: CST showed significant improvements in Shark skill (48.6%), Davies (46.3%) and anaerobic power (54.9%) tests in both tennis and football players in pre and post-test comparisons compared to the control group. There was no significant difference between all groups in balance test and 30m sprint tests ($p > 0.05$). Conclusion: The core stabilization training program, which was given in both different sports, improved the physical performance results during the season. However, core stabilization exercises increased agility and neuromuscular control of the lower and upper extremities,

SB125

ÇOCUKLARDA BİSİKLET KULLANIMININ VÜCUT KOMPOZİSYONU VE FİZİKSEL UYGUNLUK ÖZELLİKLERİ ÜZERİNE ETKİSİ

***[1]Aliye BÜYÜKERGÜN*, [2]Adem CİVAN**

[1]İstanbul Gelişim Üniversitesi/İSTANBUL
[2]Selçuk Üniversitesi/KONYA

Email : *abuyukergun@gelisim.edu.tr, acivan@selcuk.edu.tr*

Bu araştırmanın amacı; çocuklarda bisiklet kullanımının vücut kompozisyonu ve fiziksel uygunluk özellikleri üzerine etkisinin incelenmesidir. Araştırmaya 38 erkek bisiklet sporcusu, 29 basketbol sporcusu ve 46 spor yapmayan 12-14 yaş arası toplamda 113 erkek çocuk gönüllü olarak katıldı. Katılımcılara haftalık antrenman sayısı, günlük antrenman süresi ve spor geçmişleri sorulduktan sonra verilen cevaplara göre birbirine yakın olan katılımcılar çalışmaya dahil edildi. Grupların normallik testi sonuçlarına göre parametrik testlerden One Way ANOVA ve parametreler arasındaki ilişkilerin belirlenmesi için korelasyon analizleri kullanıldı. Çalışmada esneklik düzeyinin en yüksek bisiklet sporcularında en düşük ise basketbol sporcularına ait olduğu tespit edildi. Çalışmamızda dikey sıçrama oranlarında en yüksek oran basketbol sporcularında en düşük ise spor yapmayan gruba ait olduğu tespit edilmiştir. Yine çalışmamızda sürat düzeyinin basketbol sporcularında, spor yapmayan gruba oranla yüksek düzeyde olduğu görülmüştür Vücut yağ oranı değerlerinde en yüksek oran basketbolcuların, en düşük ise oran ise bisiklet sporcularında olduğu tespit edilmiştir. Sonuç olarak, 12-14 yaşlarındaki bisiklet sporcuları, basketbol sporcuları ve spor yapmayan grup arasında oluşan bu farklar göz önüne alındığında bisiklet sporcularında esneklik, vücut yağ oranı ve çeviklik gibi parametrelerde anlamlı farklılıklar görülmüştür. Ayrıca bu çalışmaya göre basketbol sporu sürat koordinasyon gelişimi ve anaerobik güç bakımından olumlu faydalar sağlamaktadır.

THE EFFECT OF BICYCLE USE ON BODY COMPOSITION AND FEATURES OF PHYSICAL FITNESS IN CHILDREN

The purpose of this research; examine the effect of cycling on children's body composition and physical fitness characteristics. A total of 113 boys aged 12-14 years participated in the study voluntarily with 38 male bicycle athletes, 29 basketball athletes, and 46 non-athletes. Participants who were close answers to each other according to the answers given after asking the participants the number of training times, daily training time and sports histories were included in the study. According to the normality test results of the groups, one way ANOVA, one of the parametric tests, and correlation analyses were used to determine the relationships between the parameters. In the study, it was found that the highest level of flexibility belongs to bicycle athletes and the lowest belongs to basketball athletes. In our study, it was found that the highest rate of the vertical jump was in basketball athletes and the lowest rate was in the non-sport group. In our study, it was found that the speed level was higher in basketball athletes compared to the non- sports group. The highest body fat ratio was found in basketball players and the lowest was in cycling athletes. As a result, considering the differences between cycling athletes, basketball athletes and non-athletes in the age group of 12- 14, there were significant differences in parameters such as flexibility, body fat ratio and agility in cycling athletes. In addition, according to this study, basketball branch provides positive benefits in terms of speed coordination development and anaerobic power.

SB306

ÜNİVERSİTE ÖĞRENCİLERİNİN SİGARA, ALKOL VE UYUŞTURUCU MADDE KULLANMA DURUMLARI

***[1]Gürkan YILMAZ*, [1]Serkan İBİŞ, [1]Zait Burak AKTUĞ**

[1]Niğde Ömer Halisdemir Üniversitesi, Beden Eğitimi Ve Spor Yüksekokulu, NİĞDE

***Email :** docgyilmaz@gmail.com, serkanibis@gmail.com, zaitburak@gmail.com*

Yapılan çalışmanın amacı, üniversite öğrencilerinin sigara, alkol ve uyuşturucu madde kullanma durumlarının belirlenmesi ve bu maddelere başlama nedenlerinin tespit edilmesidir. Çalışmaya Niğde Ömer Halisdemir Üniversitesinde eğitim-öğretim gören toplam 2412 öğrenci (kadın = 1290, erkek = 1122) katılmıştır. Katılımcılara sigara, alkol ve uyuşturucu madde kullanma durumları, bu maddelere başlama nedenleri ve bu maddeleri ilk kaç yaşında kullandıkları ile ilgili toplam 13 sorudan oluşan bir anket uygulanmıştır. Elde edilen verilerin yüzde ve frekans analizi yapılmıştır. Analiz sonucunda sigara kullanma oranı erkeklerde %49,3 kadınlarda %20,8, alkol kullanma oranı erkeklerde %38,4 kadınlarda %12,9, uyuşturucu madde kullanma oranı erkeklerde %5,1 kadınlarda % 0,7 olarak belirlenmiştir. Katılımcıların sigaraya başlama nedenlerinde can sıkıntısı ve merak etme, alkol ve uyuşturucu maddeye başlama nedenlerinde ise eğlenmek ve merak etmenin etkili olduğunu belirtmiştir. Sonuç olarak üniversite öğrencilerinde sigara ve alkol kullanma oranın yüksek olduğu, ayrıca uyuşturucu kullanma oranının da düşük düzeyde olmadığı söylenebilir. Bu durum göz önünde bulundurularak üniversite öğrencilerine sigara, alkol ve uyuşturucu madde bağımlılıkları ile ilgili eğitimler verilmesinin gerektiği düşünülmektedir.

STATUS OF USE OF SMOKING, ALCOHOL AND DRUGS UNIVERSITY STUDENTS

The aim of this study is to determine the smoking, alcohol and drug use status of university students and to determine the reasons for starting these substances. A total of 2412 students (female = 1290, male = 1122) participated in the study at Niğde Ömer Halisdemir University. A questionnaire consisting of a total of 13 questions was applied to the participants about their smoking, alcohol and drug use status, the reasons for starting these substances and how old used first them. Percentage and frequency analysis of the data was performed. As a result of the analysis, smoking rates were 49.3% for males, 20.8% for females, 38.4% for males, 12.9% for females, and 5.1% for males and 0.7% for females. Participants stated that boredom and curiosity were the reasons for starting smoking and having fun and curiosity were the reasons for starting alcohol and drugs. As a result, it can be said that the rate of smoking and alcohol use among university students is high and the rate of drug use is not low. Considering this situation, it is thought that university students should be given education on cigarette, alcohol and drug addictions.

SB527

ORTAOKUL ÖĞRENCİLERİNİN DİJİTAL OYUN OYNAMA MOTİVASYONU DÜZEYİNİN İNCELENMESİ

***[1]Merve KARAGÖZ*, [2]Gönül TEKKURŞUN DEMİR, [2]Filiz Fatma ÇOLAKOĞLU, [2]Ekrem Levent İLHAN**

[1]Gazi Üniversitesi,Spor Bilimleri Fakültesi, ANKARA
[2]Gazi Üniversitesi, Spor Bilimleri Fakültesi, ANKARA

***Email :** mervekaragozmdr@gmail.com, gonultekkursun@gazi.edu.tr, ffiliz@gazi.edu.tr, leventilhan@gazi.edu.tr*

ÖZET Sürekli değişen ve gelişen teknoloji çağında; ortaokul öğrencilerinin Dijital Oyun Oynama Motivasyonunun belirlenmesi amacıyla yapılan bu araştırmada; Ankara ilinde ortaokul seviyesinde 443 öğrenci araştırma grubunu oluşturmuştur. Araştırmada; Tekkurşun Demir ve Hazar (2018) tarafından geliştirilen "Dijital Oyun Oynama Motivasyonu Ölçeği (DOOMÖ)" kullanılmıştır. Veriler tarama deseni modelinde; SPSS programı aracılığıyla yüzde ve frekans yöntemleri ile Pearson Moment Korelasyon analizi ve t testi kullanılmıştır. Araştırmada anlamlılık ,05 alınmıştır. Analiz sonucunda; katılımcıların yaşları ile "Başarı ve Canlanma" alt boyutunda pozitif yönde düşük düzeyde anlamlı farklılık saptanmıştır (r=,117; p<0,05). Bu sonuç da gösteriyor ki katılımcıların yaşları arttıkça dijital oyun oynama motivasyonunda başarı ve canlanma gibi içsel kaynakların arttığı belirlenmiştir. Katılımcılarda cinsiyet değişkeni bakımından erkek öğrencilerin "Merak ve Sosyal Kabul" ve "Canlanma ve Başarı" puan ortalamaları kız öğrencilerden anlamlı şekilde daha yüksek olduğu "Belirsizlik" alt boyutunda ise bir farklılık olmadığı saptanmıştır(p<0,05).

Anahtar Kelimeler: Dijital oyun, Motivasyon, Ortaokul öğrencileri

INVESTIGATION OF DIGITAL GAME PLAYING MOTIVATION LEVELS OF SECONDARY SCHOOL STUDENTS

ABSTRACT The aim of this study was to determine motivation behind the digital game playing for middle school students in the age of constantly changing and developing technology; therefore, 443 secondary school level students in Ankara were selected to form this research group. This study used the "Digital Game Playing Motivation Scale (DGPMS)", which was developed by Tekkurşun Demir and Hazar (2018).The data, which is in the scanning pattern model, used Pearson Moment Correlation analysis and t test with percentage and frequency methods via SPSS program to analyze the data (p-value=0.05).A small positive significate correlation between the participants' age and "Success and Revival" was found based on these analysis (r=,117; p<0,05). This result shows that as the age of the participants increased, internal resources such as success and revival in motivation to play digital games increased.In terms of gender variable, it was found that the mean scores of male students for "Curiosity and Social Acceptance" and "Revival and Achievement" were significantly higher than female students, whereas there was no difference in the" Uncertainty" sub-dimension/sub-group (p <0.05).

Keywords: Digital game, Motivation, Middle school students

SB657

ÇOCUKLARDA VÜCUT KOMPOZİSYONU VE TEMEL MOTOR BECERİLER ARASINDAKİ İLİŞKİNİN İNCELENMESİ: 8-9 YAŞ ÖRNEĞİ

***[1]Özdemir ATAR*, [1]Hürmüz KOÇ**

[1]Çanakkale Onsekiz Mart Üniversitesi Spor Bilimleri Fakültesi

Email : *ozdemir@comu.edu.tr,*

Amaç: Bu araştırmanın amacı 8-9 yaş grubu kız ve erkek çocuklarındavücut kompozisyonu ile temel motor beceriler arasındaki ilişkinin incelenmesidir. Yöntem: Araştırmaya 8 yaş grubu 50 erkek, 50 kız ve 9 yaş grubu 50 erkek, 50 kız olmak üzere toplam 200 çocuk gönüllü olarak katıldı. Araştırmada vücut kompozisyonunun belirlenmesi için boy uzunluğu ve vücut ağırlığı ölçümleri yapılarak vücut kütle indeksi (VKİ) değerleri hesaplandı. Temel motor becerilerin incelenmesi için dikey sıçrama, sağlık topu atma, 10m sprint koşu, reaksiyon, el pençe kuvveti ve flamingo testleri yapıldı. İstatistiksel analizlerde değişkenler arasındaki ilişkiyi belirlemek için Pearson Correlation analiz yöntemi kullanıldı. İstatistiksel analizlerde hata payı 0,05 olarak kabul edildi. Bulgular: İstatistiksel analiz sonuçlarına göre hem erkeklerde hem de kızlarda VKİ ortalaması ile sağlık topu fırlatma, sağ ve sol el pence kuvveti arasında pozitif yönlü orta düzeyde anlamlı ilişki olduğu tespit edildi ($p < 0,05$). Ancak VKİ ortalamalarıyla dikey sıçrama, 10m sprint, reaksiyon ve denge test skor ortalamalarıyla anlamlı bir ilişki olamadığı görüldü ($p > 0,05$). Sonuç: Araştırma sonucunda 8-9 yaş grubu çocuklarda obezite düzeyinde olmaksızın vücut kütlesindeki artışın üst ekstremite kas kuvveti üzerinde olumlu bir etki yaratacağı ifade edilebilir.

INVESTIGATION OF THE RELATIONSHIP BETWEEN BODY COMPOSITION AND BASIC MOTOR SKILLS IN CHILDREN: 8-9 YEARS OF AGE

Aim: The aim of this study was to investigate the relationship between body composition and basic motor skills in boys and girls aged 8-9 years. Methods: A total of 200 children aged 8 year old (50 boys, 50 girls) and aged 9 year old (50 boys, 50 girls) participated in the study voluntarily. In order to determine the body composition, body mass index (BMI) values were calculated by measuring height and body weight. Vertical jump, medicine ball throwing, 10m sprint running, reaction, hand grip and flamingo balance tests were performed to examine basic motor skills. Pearson Correlation analysis method was used to determine the relationship between variables in statistical analysis. The significance level was set at $p \leq 0.05$. Results: The results of statistical analysis demonstrated that there was a significant positive correlation between BMI values and throwing medicine ball, right and left hand force in both boys and girls ($p <0.05$). However, there was no significant correlation between BMI mean values and vertical jump, 10m sprint, reaction and balance test scores ($p> 0.05$). Conclusion: As a result of this study, it can be stated that the increase in body mass in children aged 8-9 years except for obesity level may have a positive effect on upper extremity muscle strength

SB836

LİSE ÖĞRENCİLERİNİN SAĞLIKLA İLGİLİ FİZİKSEL UYGUNLUK KARNESİ PARAMETRELERİ İLE BEDEN EĞİTİMİ DERSİNE YÖNELİK TUTUMLARI ARASINDAKİ İLİŞKİNİN İNCELENMESİ

[2]Leyla SARAÇ, [1]Veysel TABUR

[1]Karaisalı Mesleki Ve Teknik Anadolu Lisesi, Adana
[2]Mersin Üniversitesi Beden Eğitimi Ve Spor Yüksekokulu

Email : *lsarac@mersin.edu.tr ., reserved_tabur@hotmail.com*

GİRİŞVEAMAÇ:Araştırma, liselerde öğrenim gören kadın ve erkek öğrencilerin sağlıkla ilgili fiziksel uygunluk karnesi (SİFUK) parametreleri ile beden eğitimi ve spor (BES) dersine yönelik tutumları arasındaki ilişkinin incelenmesi amacıyla yapılmıştır.

YÖNTEM:Araştırmanın evrenini Adana ili Karaisalı ilçesinde bulunan lise 9, 10 ve 11. sınıf öğrencileri, örneklemini ise Adana ili Karaisalı ilçesinde bulunan Karaisalı Anadolu Lisesi ve Karaisalı Mesleki ve Teknik Anadolu Lisesi 9, 10 ve 11. sınıf öğrencileri oluşturmuştur. Araştırmada veri toplamak amacı ile kişisel bilgi formu, SİFUK parametreleri ve beden eğitimi ve spor tutum ölçeği (BESTÖ) kullanılmıştır. Öğrenci BES dersi tutumlarının belirlenmesi için Demirhan ve Altay tarafından geliştirilen 24 maddeden oluşan BES dersi tutum ölçeğinden yararlanılmıştır.

BULGULAR:Yapılan analiz sonucunda; cinsiyet açısından, öğrencilerin BES dersine yönelik tutumlarının erkek öğrenciler lehine istatistiksel olarak anlamlı olduğu bulunmuştur. Öğrencilerin öğrenim gördükleri sınıf seviyelerine göre; BES dersi tutumlarında anlamlı bir fark bulunmamıştır. Kadın öğrencilerin esneklik değerleri, şınav sayıları ile BES dersi tutumları arasında pozitif yönde anlamlı ilişki bulunmuştur. Boy uzunluğu, vücut ağırlığı, beden kitle indeksleri (BKİ), mekik değerlerinin BES dersi tutumu ile ilişkisi bulunmamıştır. Erkek öğrencilerin tüm sınıf seviyeleri için mekik ve şınav sayıları ile BES dersi tutumları arasında pozitif yönde ilişki bulunmuştur. BKİ değerleri ile BES tutum puanları arasında ilişki bulunmamıştır. 9. sınıf öğrencilerinin vücut ağırlıkları ile BES dersi tutumları arasında negatif yönde anlamlı ilişki bulunmuş, ancak boy uzunlukları, esneklik değerlerinin BES dersi tutumu ile ilişkisi bulunmamıştır. 10. sınıf erkek öğrencilerin vücut ağırlıkları, boy uzunlukları, esneklik değerlerinin BES dersi tutumu ile ilişkisi bulunmamıştır. 11. sınıf erkek öğrencilerinin esneklik değerlerinin BES dersi tutumu ile pozitif yönde ilişkisi bulunmuş, ancak boy uzunlukları, vücut ağırlıklarının BES dersi tutumu ile ilişkisi bulunmamıştır.

SONUÇ:Sonuç olarak öğrencilerin cinsiyetleri ile BES dersi tutumları arasında erkek öğrenciler lehine anlamlı ilişki olduğu, öğrencilerin bazı SİFUK parametreleri ile BES dersi tutumu arasında anlamlı ilişki olduğu, öğrencilerin sınıf seviyelerine göre BES dersi tutumları arasında anlamlı ilişki olmadığı görülmüştür.

EXAMINING THE RELATIONSHIP BETWEEN HIGH SCHOOL STUDENTS' HEALTH-RELATED PHYSICAL FITNESS REPORT PARAMETERS AND THEIR ATTITUDES TOWARDS PHYSICAL EDUCATION COURSE

The aim of this study was to investigate the relationship between the attitudes of male and female high school students towards physical education course and physical fitness report card parameters. The content of the research was be the 9th, 10th and 11th grade students in Karaisali district of Adana province. The sample of the research was be the 9th, 10th and 11th grade students of Karaisalı Anatolian Technical and Vocational High School and Karaisalı Anatolian High School in Karaisalı (304 women; 186 men). Personal information form, health-related physical fitness report card parameters and student physical education and sports lesson attitude scores were used in the study. The measure students attitudes twenty four point attitude scale developed by Demirhan and Altay (2001) was utilized. The highest score that can be obtained from the scale is 120 and the lowest is 24. The Cranbach Alpha

reliability coefficient is 0.93 and the criterion validity coefficient is 0.83. MannWhitney U, Kruskal-Wallis and Spearman's Rank Order Correlation tests were used in the analysis of the research data. As a result of the analysis; In terms of gender, students' attitudes towards physical education and sports lesson were found to be statistically significant in favor of male students ($p < .05$). According to the class levels of male and female students; there was no significant difference in the attitudes of physical education lesson ($p > .05$). A significant relationship was found between female students' attitudes towards physical education lesson and right flexibility, left flexibility, flexibility values and push-up numbers ($p < .05$). Height lengths, body weight, body mass index and sit-ups test values were not significantly correlated with physical education lesson attitude ($p > .05$). There was a positive correlation between the number of sit-ups and push-ups for all grade levels of male students and attitude points of Physical Education course ($p < .05$).

SB857

13-16 YAŞ ARALIĞINDAKİ FUTBOL OKULU OYUNCULARININ VÜCUT AĞIRLIĞI, BOY UZUNLUĞU, VÜCUT KÜTLE İNDEKSİ VE ÇEVRE ÖLÇÜMLERİ İLE BAZI FİZİKSEL PERFORMANS DEĞERLERİ ARASINDAKİ İLİŞKİSİ

***[1]Abdulkadir BİROL*, [2]Damla Selin YILDIRIM KÖSE, [1]Cengiz AKALAN**

[1]Ankara Üniversitesi Spor Bilimleri Fakültesi, ANKARA
[2]Lokman Hekim Üniversitesi Spor Bilimleri Fakültesi, ANKARA

***Email :** birol_kadir@hotmail.com, selin0658@gmail.com, cengizakalan@gmail.com*

Giriş: Sergilenen fiziksel performansın başarısında ve kalitesinde bireylerin sahip olduğu fiziksel özelliklerin belirleyici olduğu bilinmektedir. Özellikle yetenek seçimi ve spora yönlendirmede zamandan kazanmak amacıyla bu özellikler arasındaki ilişkinin tespit edilmesi uygulayıcılar açısından da çok önemlidir. Amaç: Çalışmanın amacı, haftada en az iki gün düzenli futbol antrenmanı yapan 13-16 yaş aralığındaki futbol okulu oyuncularının vücut ağırlığı, boy uzunluğu, vücut kütle indeksi ve çevre ölçümleri ile bazı fiziksel performans değerleri arasındaki ilişkisini incelemektir. Yöntem: Çalışmaya, 13-16 yaş aralığında 41 sağlıklı erkek futbol okulu oyuncusu gönüllü olarak katılmıştır. Çalışmaya katılan oyuncuların yaşı 14,75 ± 1,31 yıl; boy uzunluğu 166,23 ± 8,68 cm; vücut ağırlığı 56,06 ± 12,48 kg; vücut kütle indeksi 19,95 ± 1,81 olarak bulunmuştur. Performans ile olan ilişkisini belirlemek amacıyla katılımcıların çevre çap ölçümleri alınmıştır. Katılımcıların 10 m, 20 m, 30 m, durarak uzun atlama ve dikey sıçrama performansları ölçülmüştür. Bulgular: Performans verilerinin birbiriyle ilişkisine bakıldığında dikey sıçrama ile 10 m, 20 m ve 30 m sprint hızı arasında sırasıyla; r=,749; r=,697 ve r=,749 yüksek seviyede p<0,01 düzeyinde anlamlı bir ilişki bulunmuştur. Durarak uzun atlama ile 10 m, 20 m ve 30 m sprint hızı arasında sırasıyla; r=,682; r=,633 ve r=,770 yüksek seviyede p<0,01 düzeyinde anlamlı bir ilişki bulunmuştur. Üst kol, ön kol, kalça, üst bacak ve alt bacak çevre ölçümleri ile 10 m, 20 m ve 30 m sprint hızı arasında (20m sprint hızı ve üst kol çevre ölçümü hariç r=,631) orta seviyede p<0,01 düzeyinde anlamlı ilişki bulunmuştur. Sonuç: Sonuç olarak; değerlendirilen tüm parametreler arasında istatistiksel olarak anlamlı bir ilişki bulunmuştur. Ancak bu çalışma grubunda performans verileri ile çevre ölçümleri arasında var olan ilişki düzeyi değerlendirilirken üst kol çevre ölçümünün, diğer çevre ölçümlerine göre fiziksel performansta daha belirleyici olduğu görülmüştür. Gelecek çalışmalarda aynı yaş grubunda hiçbir fiziksel aktiviteye katılmayan kişilerde kontrol grubu olarak eklenerek bu parametrelerin karşılaştırılması faydalı olacaktır.

THE RELATIONSHIP BETWEEN BODY WEIGHT, HEIGHT, BODY MASS INDEX AND CIRCUMFERENCES MEASUREMENTS AND SOME PHYSICAL PERFORMANCE VALUES OF FOOTBALL SCHOOL PLAYERS BETWEEN 13-16 AGES

Background: It is known that the physical characteristics of individuals are decisive in the success and quality of the physical performance. It is also important for practitioners to determine the relationship between these characteristics, especially in order to saving of time in talent selection and sport orientation. Objective: The aim of this study was to investigate the relationship between body weight, height, body mass index and circumference measurements and some physical performance values of football school players between the ages of 13 and 16 who regularly train at least two days a week. Method: 41 healthy male football school players between the ages of 13-16 participated in the study voluntarily. The age of the participants was 14.75 ± 1.31 years; height 166,23 ± 8,68 cm; body weight 56.06 ± 12.48 kg; body mass index was found to be 19.95 ± 1.81. In order to determine its relationship with performance, circumference diameter measurements were taken. Participants' 10 m, 20 m, 30 m, standing long jump and vertical jump performances were measured. Results: When the relationship between the performance variables examined, there was found significant correlation between the vertical jump and the sprint speeds of 10m, 20m, 30m (respectively; r=.749, r=.697, r=.749, p<0.01). There was found a statistically significant correlation between the standing long jump and the sprint speeds of 10m, 20m, 30m (respectively; r=.749, r=.697 and r=.749, p<0.01). And also there was statistically significant moderate correlation between the

circumference measurements and all the sprint speeds (except between the 20m and upper arm circumference, found strong correlation r=.631). Conclusion: As a result; a statistically significant relationship was found between all parameters evaluated. When evaluated the relationship between the performance tests and circumference measurements. It was seen that upper arm circumference measurement is more decisive in physical performance than other circumference measurements. In the future studies, it will be useful to compare these parameters by adding a control group subjects who they do not participate in any physical activity in the same age group.

KİNANTROPOMETRİ / KINANTROPOMETRY

SB170

KIZ ÖĞRENCİLERİN ANTROPOMETRİK ÖZELLİKLERİNİN DEĞERLENDİRİMESİ

***[1]Alihan ARGAÇ*, [2]Dursun GÜLER**

[1]Amasya Üniversitesi Sağlık Bilimleri Enstitüsü AMASYA
[2]Amasya Üniversitesi Eğitim Fakültesi Beden Eğitimi Ve Spor Bölümü AMASYA

Özet

Bu araştırmanın amacı, üniversitede okuyan 18-25 yaşlarındaki spor yapan ve sedanter kız öğrencilerin vücut yağ düzeyleri ve somatotip özelliklerinin belirlenmesi ve değerlendirilmesidir. Araştırmaya, Amasya Üniversitesi Eğitim Fakültesinde okuyan 18-25 yaşları arasında, spor yapan 40 ve sedanter 40 öğrenci olmak üzere toplam 80 sağlıklı öğrenci gönüllü katıldı. Çalışmaya yönelik veriler; öğrencilerin boy uzunluğu, vücut ağırlığı, skinfold (triseps, subskapula, suprailliak, baldır), çevre (biseps ve baldır) ve çap ölçümleri (biepikondüler humerus ve biepikondüler femur) alınarak elde edildi. Vücut yağ yüzdesi Durnin-Womersley'in "% yağ = (4,95/BD-4,5)*100" formülü, somatotip yapı ise Heath-Carter somatotip derecelendirme metodu ile hesaplandı ve değerlendirildi. Deneklerin, yaşlara göre, boy uzunluğu, vücut ağırlığı, vücut yağ yüzdesi ve somatotiplerine yönelik ortalama, standart sapma değerleri alındı; gruplar arasında fark olup olmadığı Bağımsız Gruplarda t Testi ile belirlendi. Verilerin değerlendirilmesi sonucunda, spor yapan öğrencilerin yağ oranları normal ve somatotip yapıları dengeli endomorfi; sedanterlerin ise yağ oranları yüksek ve somatotip yapıları mezomorfik endomorfi olarak bulundu. Spor yapan ve sedanter kadınların yağ yüzdeleri ($p<0.01$) ve endomorfik yapıları ($p<0.05$)'nda, spor yapanlar lehine, anlamlı fark olduğu, mezomorf ve ektomorf yapılarında anlamlı bir fark ($p>0.05$, $p>0.01$) olmadığı tespit edildi. Sonuç olarak, üniversitede okuyan 18-25 yaşlarındaki spor yapan bayanların normal yağ düzeylerine ve dengeli somatotip yapılarına sahip oldukları, sedanterlerin ise olmadıkları görüldü.

Anahtar sözcükler: Bayanlar, antropometrik özellik, vücut yağ düzeyi, somatotip yapı.

The Evaluation of Anthropometric Characteristics of Female Students

Abstract

The purpose of this study was the evaluation and determination of body fat levels and somatotype characteristics of athlete and sedentary female college students in 18-25 ages. To research participated 40 play sports and 40 sedentary of a total 80 students between the ages of 18-25 healthy volunteers students who are reading at the University of Amasya Faculty of Education. The datas was obtained than the study students' height, weight, skinfold (triceps, subscapula are suprailium, calf), environmental (biceps and calf) and diameter measurements (humerus bracelet models and femur bracelet models). Body fat ratio, by the "% fat = (4,95/BD-4,5)*100" formula of Durnin-Womersley and somatotype structure, by the somatotype rating method of Heath-Carter were evaluated and calculated. The ages, heights, body weights, body fat percentages and somatotype of subjects were alculated the average and standard deviation values; whether there is a difference between the groups was determined by Independent Groups t-test. With the evaluation of the data, the body fat ratios was found in normal limits and somatotype structures was found balanced endomorphy of students who play sports. The body fat ratios was found high and somatotype structures was found mesomorphic endomorphy of sedentary students. The fat percentage ($p<0.01$) and endomorphic structures ($p<0.05$) of athlete and sedentary women, in favor of athlete, was found a significant difference, was found no significant difference ($p>0.05$, $p>0.01$) in the mesomorphy and ectomorphy structures. As a result, the body fat levels of female college students in 18-25 ages who play sports were showed as normal and balanced somatotype structures but they were showed at sedentaries.

Key words: Women, anthropoetric characteristic, level of body fat, somatotyp structure.

SB198

MENSTRUAL DÖNGÜNÜN BİOELEKTRİK İMPEDANS ANALİZİNİN GEÇERLİĞİ VE VÜCUT KOMPOZİSYONU ÜZERİNE ETKİSİ

[2]Şükran Nazan Koşar, [2]Yasemin Güzel, [1]Mehmet Gören Köse, [1]Ayşe Kin İşler, [1]Tahir Hazır

[1]Hacettepe Üniversitesi Spor Bilimleri Fakültesi Egzersiz Ve Spor Bilimleri Bölümü, ANKARA
[2]Hacettepe Üniversitesi Spor Bilimleri Fakültesi Rekreasyon Bölümü, ANKARA

Email : *nazankosar@gmail.com, ysmnonur@gmail.com, goren.kose@gmail.com, aysekin@gmail.com, thazir@hacettepe.edu.tr*

Giriş ve Amaç: Bu çalışmanın amacı menstrual döngü esnasında biyoelektrik impedans analizinin(BIA) geçerliğini ve vücut kompozisyonundaki değişimi incelemektir. Yöntem: Düzenli menstrual döngüye sahip 43 kadında (yaş=21.6±3.2yıl) menstrual döngünün midfoliküler(MF) ve luteal fazlarında(LF) referans yöntem dual-energy x-ray absorptiometry (DXA) ve BIA yöntemi ile vücut ağırlığı (VA), vücut yağ yüzdesi (VYY), yağ kütlesi (YK), yağsız vücut kütlesi (YVK) ölçülmüştür. Menstrual döngünün farklı fazları hormon analizi ile teyit edilmiştir. Menstrual döngü esnasında fazlar arasında progesteron, estradiol ve idrar spesifik gravitesindeki (SG) değişim için Paired t-test kullanılmıştır. Vücut kompozisyonu üzerine, yöntem (DXA ve BIA) ve menstrual döngünün faz etkisi 2x2 (Yöntem x Faz) Tekrarlı Ölçümlerde ANOVA ile test edilmiştir. Her iki fazda BIA'dan kestirilen vücut kompozisyonunun geçerliği için Lin'in uyum korelasyon katsayısı (ρc) kullanılmıştır. Bulgular: LF'de ölçülen progesteron ve estradiol MF'den yüksektir($p<0.01$). SG değerleri MF ve LF'de vücut hidrasyon durumunun benzer olduğunu göstermiştir($p>0.05$). LF'da ölçülen VA, MF'de ölçülenden yüksek olmakla beraber($p<0.01$) bu fark BIA yöntemi için % 0.8, DXA için % 0.7 oranında bir artışı temsil etmektedir. VA üzerinde yöntem ya da Faz x Yöntem etkileşimi anlamlı bulunmamıştır($p>0.05$). VYY ve YK üzerine menstrual döngünün faz etkisi anlamlı bulunmamıştır($p>0.05$). Buna karşılık VYY ve YK üzerine yöntem etkisi anlamlıdır($p>0.05$). DEXA ile karşılaştırıldığında BIA'dan belirlenen VYY ve YK düşüktür($p<0.05$). Her bir değişken üzerinde Faz x Yöntem etkisi anlamlı değildir($p>0.05$). Ancak YVA üzerinde hem faz ($p<0.05$) hem yöntem etkisi anlamlıdır($p<0.01$). DXA ile karşılaştırıldığında BIA'dan belirlenen YVK yüksektir($p<0.05$). YVK için Faz x Yöntem etkileşimi anlamlı değildir($p>0.05$). Her iki fazda BIA'dan belirlenen tüm vücut kompozisyonu değişkenlerinin DXA ile Lin'nin uyumu ρc<0.90 zayıf olarak hesaplanmıştır (MF'de:VYY için ρc=0.426, YK için ρc=0.719, YVK için ρc=0.760; LF'de: VYY için ρc=0.446, YK için ρc=0.732, YVK için ρc=0.763). Sonuç: Bu çalışmanın bulguları menstrual döngünün her iki fazında BIA'nın DEXA ile uyumunun zayıf ve dolayısıyla geçerliğinin düşük olduğunu gösterirken, vücut kompozisyonunun fazlardan bağımsız olduğunu göstermiştir.

EFFECT OF MENSTRUAL CYCLE ON VALIDITY OF BIOELECTRICAL IMPEDANCE ANALYSIS AND BODY COMPOSITION

Introduction and purpose: The aim of this study was to investigate the validity of bioelectrical impedance analysis(BIA) and the changes in body composition during the menstrual cycle. Method: Body weight(BW), body fat percentage(BF%), fat mass(FM) and lean mass(LM) were measured in women (age=21.6±3.2years) with regular menstrual cycles during the midfolicular(MF) and luteal phases(LF) by the reference method dual-energy x-ray absorptiometry(DXA) and BIA. The different phases of the menstrual cycle were confirmed by hormone analysis. The effect of body composition measurement method (DXA and BIA) and the phase effect of the menstrual cycle on body composition were tested by 2x2 (Method x Phase) Repeated Measurements ANOVA. Lin's concordance correlation coefficient (ρc) was used for the validity of the body composition predicted from BIA in both phases. Results: Although the BW measured in LF was higher than MF ($p<0.01$), this difference represented an increase of 0.8% for the BIA and 0.7% for DXA. There was no significant method effect or Phase x Method interaction on BW ($p>0.05$). The phase effect of menstrual cycle on BF% and FM was not significant($p>0.05$). On the other hand, the effect of the method on both BF% and FM was significant($p>0.05$). Compared with DXA, BIA-determined BF% and FM were significantly lower. The Phase x Method effect on each variable was not

significant($p>0.05$). However, both phase($p<0.05$) and method effect on LM were significant($p<0.01$). Compared to DXA, the LM determined by the BIA was significantly higher. The interaction of Phase x Method was not significant for the LM ($p>0.05$). Lin's concordance correlations between DXA and BIA for all body composition variables in both menstrual phases were calculated as $\rho c<0.90$ (poor). Conclusion: BIA compliance with DXA was poor in both phases of the menstrual cycle and therefore has low validity, however, body composition was independent of menstrual cycle phases.

SB313

FARKLI BRANŞLARDAKİ SPORCULARIN SOMATOTİP VE ANTROPOMETRİK ÖZELLİKLERİNİN DEĞERLENDİRİLMESİ: SİVAS İLİ ÖRNEĞİ

***[1]Sercan ACAR*, [2]Başak KOCA ÖZER**

[1]Sivas Cumhuriyet Üniversitesi, SİVAS
[2]Ankara Üniversitesi, ANKARA

Email : *sercanacar@cumhuriyet.edu.tr, bkozer@ankara.edu.tr*

Giriş ve amaç: Ülkemizde spora ve sporcuya verilen değerin artmasıyla jüvenil ve adölesan dönem bireylerin farklı branşlardaki sportif aktivitelere yönelmesi, özellikle vücut yapılarının şekillenmesinde ve fiziksel gelişiminin oluşmasında büyük rol oynamaktadır. Bu çalışmada, Sivas ilinde yaşayan futbol, teakwando, güreş ve atletizm dallarındaki erkek ve kadın sporcuların somatotip ve antropometrik özelliklerinin değerlendirilmesi amaçlanmaktadır.

Yöntem: Bu çalışmada, 10-23 yaş arası 316 elit sporcu (285 erkek-31 kadın) üzerinde antropometrik ölçümler (boy, ağırlık ve büst yüksekliği ile uzunluk ölçüleri; alt ve üst bacak, tüm kol, üst kol ve önkol, el, parmak ve ayak uzunluğu, genişlik ölçüleri; kulaç, göğüs ve dirsek genişliği, çevre ölçüleri; bel, kalça, göğüs ve omuz çevresi, deri kıvrımı kalınlığı ölçüleri; suprailiac, supraspinale, subscapular, biceps, triceps ve baldır deri kıvrımı kalınlığı) International Biological Programme protokollerine uygun bir şekilde alınmış ve somatotipleri Heath-Carter yöntemine göre belirlenmiştir. Elde edilen veriler SPSS 20 programı yardımıyla tanımlayıcı istatistikleri, student t testi ve korelasyon analizleri yapılmıştır.

Bulgular: Elde edilen verilere göre, güreşçilerin ortalama somatotipinin 2.81; 3.71 ve 1.76; teakwandocuların 0.40;2.30 ve 3.34; futbolcuların 0.45; 3.01 ve 3.48 ve atletlerin ise 0.40; 2.30 ve 3.34 (endomorfi - mezomorfi - ektomorfi) olduğu belirlenmiştir. Branşlar arasında anlamlı farklılık olduğu tespit edilmiştir (p 0,05).

Sonuç: Branşlar arasında güreşçilerin (ağırlık ve güç gerektiren spor olduğu için) daha mezomorfik, futbolcuların, teakwandocuların ve atletlerin ise daha ektomorfik somatotip yapısına sahip olduğu ortaya çıkmıştır.

Anahtar Kelimeler: Somatotip, antropometrik, sporcu, Sivas

THE SOMATOTYPE AND ANTHROPOMETRIC ASSESSMENT OF ATHLETES IN DIFFERENT BRANCHES: THE CASE OF SİVAS

Introduction and purpose: With the increase in the value given to sports and athletes in Turkey, the juvenile and adolescent individuals turn to sports activities in different branches and play an important role in shaping their body structures and physical development. The aim of this study is to assessed the somatotype and anthropometric characteristics of male and female athletes in football, taekwondo, wrestling and athletics branches in Sivas.

Method: In this study, anthropometric measurements (height, weight and bust height and length measurements; lower and upper legs, whole arm, upper arm and forearm, hand, finger and foot length, width measurements, arm span, chest and elbow width, circumference measurements; waist, hip, chest and shoulder girth, skinfold thickness measurements; suprailiac, supraspinale, subscapular, biceps, triceps and calf skinfold thickness) of 316 elite athletes (285 male-31 female) between aged 10 and 23 years were taken in accordance with the International Biological Program protocols and somatotypes were determined according to the Heath-Carter method. Descriptive statistics, student t test and correlation analysis were performed with the help of SPSS 20 program.

Results: According to the obtained data, the average somatotype of wrestlers was 2.81; 3.71 and 1.76; the values of taekwondo players were 0.40, 2.30 and 3.34; the values of footballers were 0.45; 3.01 and 3.48; and the values of athletes were 0.40; 2.30 and 3.34 (endomorphic - mesomorphic - ectomorphic). There was a significant difference between the branches (p 0,05).

Conclusion: Among the sport branches, it was found that wrestlers had more mesomorphic structure (as it is a sport requiring weight and strength), while football players, taekwondo players and athletes had more ectomorphic somatotype structure.

Keywords: Somatotype, anthropometric, sportsman, Sivas

SB795

AMERİKAN FUTBOL OYUNCULARINDA VÜCUT KOMPOZİSYONU İLE FİZİKSEL PERFORMANS PARAMETRELERİ ARASINDAKİ İLİŞKİ

[1]Erkan AKDOĞAN, [2]Ali Onur CERRAH, [1]İsmail BAYRAM

[1]Eskisehir Technical University Faculty Of Sport Sciences, ESKISEHIR; University Of Stuttgart Institute For Modelling And Simulation Of Biomechanical Systems, STUTTGART/GERMANY; Anadolu University Institute Of Health Sciences, ESKISEHIR
[2]Eskisehir Technical University Faculty Of Sport Sciences, ESKISEHIR

Email : *eakdogan@eskisehir.edu.tr, alihonorcerrah@gmail.com, i.bayram43@gmail.com*

Giriş ve Amaç: Bu çalışmanın amacı Amerikan futbol oyuncularının sezon öncesi vücut kompozisyonu ile fiziksel performans parametreleri arasındaki ilişkiyi araştırmaktır.

Yöntem: Çalışmaya 23 Amerikan futbol oyuncusu (yaş: 22.3±3.1yıl, boy uzunluğu: 180.6±5.6cm, vücut ağırlığı: 94.2±16.9kg) gönüllü olarak katılmıştır. Amerikan futbolcuların vücut kompozisyonları (vücut yağ yüzdesi, yağ ağırlığı ve yağsız ağırlığı) dual enerji X-ışını absorptiometrisi (DEXA) yöntemi ile bölgesel ve tüm vücut kompozisyonu parametreleri belirlenmiş, fiziksel performans değerlendirilmesinde aktif sıçrama, sprint (40 yard) ve pro-agility çeviklik testleri uygulanmaştır. Vücut kompozisyonu parametreleriyle aktif sıçrama, sprint ve pro-agility çeviklik testleri parametreleri arasında ilişki olup olmadığı Pearson Korelasyon analizi ile belirlenmiştir. Anlamlılık düzeyi $p \leq 0.05$ alınmıştır.

Bulgular: İstatistiksel analizler sonucunda tüm vücut yağ yüzdesi (r=-0.73, p=0.01) ve toplam vücut yağ kütlesi (r=-0.71, p=0.01) ile aktif sıçrama arasında istatistiksel olarak anlamlı negatif ilişki bulunmuştur. Aynı değerler sırası ile sprint testi (r=-0.75, p=0.01; r=-0.73, p=0.01) ve pro-agility çeviklik testi (r=-0.65, p=0.01; r=-0.63, p=0.01) ile istatistiksel olarak anlamlı negatif ilişki göstermiştir. Tüm vücut, gövde ve bacak yağsız kg ile aktif sıçrama, sprint ve pro-agility çeviklik testleri arasında istatistiksel olarak anlamlı ilişki ($p<0.05$) bulunmamıştır.

Sonuç: Sonuç olarak yağlılıkla ilgili bölgesel ve tüm vücut kompozisyonu parametrelerinin Amerikan futbolcuların aktif sıçrama, sprint ve çevikliği olumsuz etkilediği ve fiziksel performans kaybı açısından antrenörlerin vücut yağlanma artışına dikkat etmesi gerektiği düşünülmektedir.

The Relationship Between Body Composition and Physical Performance Parameters In American Football Players

Introduction and Purpose: The purpose of this study was to investigate the relationship between body composition and physical performance parameters in American football players.

Methods: 23 American football players (age: 22.3±3.1years, body height: 180.6±5.6cm, body weight: 94.2±16.9kg), participated in this study voluntarily. Body composition parameters (body fat percentage, body fat mass, lean body mass,) of each player were measured with dual-energy X-ray absorptiometry (DEXA) device. Countermovement jump, sprint (40 yards) and pro-agility tests were used as physical performance parameters for each participant. Relationships between body composition and countermovement jump, sprint and pro-agility parameters were analyzed with Pearson correlation and the probability level was set as $p<0.05$.

Results: The results of study showed that there was a significant negative correlation between the full body fat percentage (r=-0.73, p=0.01), full body fat mass (r=-0.71, p=0.01) and countermovement jump. There was also statistically significant negative correlation for the same values between sprint (r=-0.75, p=0.01; r=-0.73, p=0.01) and pro-agility (r=-0.65, p=0.01; r=-0.63, p=0.01). There was no statistically significant correlation (p<0.05) between lean body mass, leg mass, trunk mass kg, sprint and pro-agility tests.

Conclusion: As a result, it is considered that regional and all body composition parameters related to fatness affects American footballers countermovement jump, sprints and pro-agility negatively, and coaches should pay attention increased body fat in terms of physical performance lose.

SB919

ARTİSTİK BUZ PATENİ SPORCULARINDA ANTROPOMETRİK ÖZELLİKLER VE FİZİKSEL UYGUNLUK PARAMETRELERİ ARASINDAKİ İLİŞKİLERİN İNCELENMESİ

***[1]Emine Kutlay*, [2]Fehime Haslofça, [2]Ercan Haslofça**

[1]Ege Üniversitesi Spor Bilimleri Fakültesi, İzmir, Türkiye
[2]Lefke Avrupa Üniversitesi, Beden Eğitimi Ve Spor Yüksekokulu, Lefke, KKTC

***Email :** emine.kutlay@ege.edu.tr, fhaslofca@eul.edu.tr, ehaslofca@eul.edu.tr*

Özet Giriş ve Amaç: Bu araştırmada elit artistik buz pateni sporcularının antropometrik ve fiziksel uygunluk değerleri arasındaki ilişkileri incelendi. Yöntem: Çalışmaya 11-16 Yaş grubunda kız (n: 12) ve erkek (n: 9) 21 elit sporcu katıldı. Kızlar üç, erkekler iki ayrı yaş grubunda değerlendirildi. Antropometrik ölçümler, ISAK protokolüne (1) uygun alındı. 6 ve 8 bölge deri kıvrımı kalınlıkları toplamı, vücut yağ oranı (2), VKI, Manouvrier Index, Bel/kalça oranı, kızlar Grup II ve III ile erkekler Grup II'de somatotip özellikler hesaplandı (3). Ayrıca tüm gruplara denge, esneklik, pençe kuvveti, dikey sıçrama, çeviklik, geriye top atma, sürat ve dayanıklılık testleri uygulandı. IBM SPSS 25.0 istatistik programı kullanılarak tanımlayıcı istatistik analizleri yapıldı. Değişkenler arası ilişki Pearson Korelasyon katsayısı ile hesaplandı. Anlamlılık düzeyi $p< 0.01$ ve $p<0.05$ olarak alındı. Bulgular: Erkeklerde vücut ağırlığı, boy ve kulaç uzunluğu, oturma yüksekliği, VKI, humerus çapı, ayak uzunluğunun; denge, çeviklik haricinde tüm fiziksel uygunluk parametreleriyle ($p<0.01$, $p<0.05$), çevre ölçümlerinin; pençe kuvveti, dikey sıçrama, geriye top atma, sürat ve dayanıklılık ile ($p<0.01$, $p<0.05$) ilişkili olduğu gözlendi ve endomorfi özelliğinin; esneklik ve dayanıklılık ile negatif ilişkileri saptandı ($p<0.05$). Kızlarda vücut ağırlığı, boy ve kulaç uzunluğu, oturma yüksekliği, VKI'nin; esneklik, pençe kuvveti, geriye top atma ile ($p<0.01$, $p<0.05$), çevre ölçümlerinin; esneklik, pençe kuvveti, dikey sıçrama, geriye top atma ile ($p<0.01$, $p<0.05$) çap ölçümlerinin; pençe kuvveti ile ($p<0.01$, $p<0.05$) ilişkileri saptandı Sonuç: Sporcularda belirli aralıklarla yapılan özel alan testleri ve standart testlerle morfolojik özellikler ve motor beceriler arasındaki ilişkilerin değerlendirilmesi, ilgili federasyonların sporcu seçimi ve antrenman planlamalarına katkı sağlayabilir ve hedeflerini doğru yönlendirebilir. Anahtar kelimeler: Fiziksel özellikler, Fiziksel uygunluk, Artistik buz pateni.

INVESTIGATION OF RELATIONSHIPS BETWEEN ANTHROPOMETRIC CHARACTERISTICS AND PHYSICAL FITNESS PARAMETERS IN FIGURE SKATERS

Abstract Introduction and purpose: In this study, the relationships between anthropometric and physical fitness values of elite figure skaters were investigated. Methods: Twenty-one elite athletes (11-16 years, female n: 12, male n: 9) participated in the study. Females were evaluated in three age groups and males in two age groups. Anthropometric measurements were taken according to ISAK protocol (1). Σ6 ve Σ8 skinfold thickness, body fat (%) (2), BMI, Manouvrier Index, waist/hip ratio and somatotype components (Group II, III in females and Group II in males) were calculated. In addition, balance, flexibility, hand grip, vertical jump, agility, overhead medicine ball throw, speed and endurance tests were applied to all groups. Descriptive statistical analyzes were performed using IBM SPSS 25.0 statistical program. Pearson's Correlation Coefficient (r) was used to determine the interrelationships between antropometry and physical fitness parameters. The level of significance was set as $p <0.01$ and $p <0.05$. Results: In male, body weight, body height, arm span, sitting height, BMI, humerus breadth, foot length, except balance and agility, were correlate with all physical fitness parameters ($p <0.01$, $p <0.05$). Girth measurements were correlate with hand grip, vertical jump, overhead medicine ball throw, speed and endurance ($p <0.01$, $p <0.05$). Endomorphy were found to be associated flexibility and endurance negatively correlated ($p <0.05$). In girls, body weight, body height, arm span, sitting height, BMI were correlate with flexibility, hand grip, overhead medicine ball throw, ($p <0.01$, $p <0.05$). Girth measurements were correlate with flexibility, hand grip, vertical jump, overhead medicine ball throw ($p <0.01$, $p <0.05$). Breadth measurements were found to be associated hand grip ($p <0.01$, $p <0.05$). Conclusion:Evaluating the relationship between morphological features and motor skills with specific field tests and standardized tests conducted at regular intervals in athletes may contribute to the selection of athletes and training plans of the relevant federations and direct their goals correctly. Key Words: Pyhsical Characteristics, Phsical Fitness, Figure skating.

MOTOR GELİŞİM VE ÖĞRENME / MOTOR DEVELOPMENT AND LEARNING

OA59

EFFECT OF DIFFICULTY MANIPULATIONS ON PERFORMANCE IN FINE MOTOR COORDINATION THROWING TASK, PERCEIVED DIFFICULTY ACHIEVEMENT GOALS AND PERCEIVED COMPETENCE IN YOUNG BOYS

***[1]Yousri Elghoul*, [1]Fatma Bahri, [2]Mohamed Frikha**

[1]High Institute Of Sport And Physical Education, Sfax University, Tunisia
[2]Research Sfax Unit (EM2S), High Institute Of Sport And Physical Education, Sfax, Tunisia

***Email :** elghoulyousri@yahoo.fr, fatmaisseps@yahoo.com, hfrikha@hotmail.fr*

This study investigated whether the progressive difficulty level manipulations affect learning in fine motor coordination task, achievement goals and the perceived self-efficacy stability associated with perceived difficulty. Thirty-nine novices' right-handed boys (age 11.3 ± 0.4 years; stature 147 ± 8.94 cm; body mass 40.57 ± 0.07 kg; mean ± SD), volunteers, were assigned to either control group (CTG: no difficulty manipulations), and two experimental groups: group 1 (EG1: one-dimension difficulty manipulation) and group 2 (EG2: two-dimensions difficulty manipulation). The primary outcome measures from the darts throwing performance were accuracy, assessed by means scores and errors, and consistency through the coefficients of variation. The perceived difficulty (PD) level, goal-setting and perceived competence was also recorded. Results show significant effect between-groups ($p = 0.01$, $\eta2 = 0.215$) based on difficulty strategy manipulation. Analysis showed an improvement in accuracy values in retention tests for only EG1 and also a significant lower coefficient of variation compared to the CTG and EG2 ($p = 0.025$, $\eta2 = 0.265$). Moreover, PD for only EG1 was significantly different between all test-phases ($p = 0.041$, $\eta2= 0.234$) ($p < 0.05$). Analyses do not show significant dependence between achievement goals adoption for all groups. Moreover, Bland and Altman test showed no correlation between achievement goals, perceived competence and performance in dart throwing. PD may be used as indicator when learning a novel and fine motor coordination task

SB160

ZİHİNSEL ENGELLİ BİREYLERDE REKREATİF ETKİNLİKLERDEN DRAMANIN SOSYAL VE MOTOR BECERİ GELİŞİMİNE ETKİSİ

***[1]Ayşegül ARSLAN*, [1]Fatma ARSLAN**

[1]Necmettin Erbakan Üniversitesi Turizm Fakültesi, KONYA

Email : *aysegularslan443@gmail.com, fatmaarslan2003@yahoo.com*

Amaç: Bu araştırma; hafif zihinsel engelli bireylerde drama programının sosyal ve motor becerilerinin gelişimine etkisini incelemek amacıyla yapılmıştır. Yöntem: Araştırmaya yaş ortalaması 16.70±1.33 yıl olan deney (n=10) ve 16.80±1.13 yıl olan kontrol (n=10) grubu olmak üzere totalde 20 zihinsel engelli birey katılmıştır. Araştırmada sekiz hafta boyunca, haftada iki gün ve günde iki saat olmak üzere drama eğitim programı uygulanmıştır. Araştırmada drama eğitim programı öncesinde ve sonrasında veri toplama aracı olarak Akçemete ve Avcıoğlu (2005) tarafından geliştirilmiş olan Sosyal Beceri Değerlendirme Ölçeği ve Jebsen El Fonksiyon Testi kullanılmıştır. Verilerin analizinde SPSS 21 paket program kullanılmıştır. Bulgular: Deney ve kontrol grubu arasında temel sosyal beceriler, duygusal beceriler alt boyutu hariç diğer on bir alt boyutun ortalamaları arasında farklılık ve istatistiksel olarak da anlamlılık tespit edilmiştir. Jebsen El Fonksiyon Testi baskın el ön ve son test sonuçları incelendiğinde, deney ve kontrol grubunun tüm alt boyutların ortalamaları arasında deney grubu lehine istatistiksel olarak anlamlılık olduğu tespit edilmiştir. Baskın olmayan el ön-son test sonuçlarına göre, deney grubunda; yazma, tavla-dama pulları, hafif geniş objeler ve ağır objeler alt boyutlarında farklılık ve istatistiksel olarak da anlamlılık olduğu tespit edilmiştir. Sonuç: Uygulanan drama programının bu araştırmada yer alan hafif zihinsel engelli bireylerin sosyal beceri gelişimine olumlu yönde katkı sağladığı görülmüştür. Uygulanan drama programı sonrasında hafif zihinsel engelli bireylerin ince motor becerilerinde gelişmeler, avuç içi ile kaba bir şekilde tutma, baş ve işaret parmaklarını birleştirerek ince bir şeklide tutma becerilerinde olumlu yönde gelişmeler sağladığı görülmüştür. Anahtar Kelimeler: Rekreasyon, Drama, Zihinsel Engelli Birey

THE EFFECT OF DRAMA ON SOCIAL AND MOTOR SKILL DEVELOPMENT FROM RECREATIVE ACTIVITIES IN MENTALLY HANDICAPPED INDIVIDUALS

Objective: This research was conducted on; The purpose of this study was to investigate the effect of drama program on the development of social and motor skills in individuals with mild mental disabilities. A total of 20 mentally handicapped individuals participated in the study, the experimental group (n = 10) and the control group (n = 10), whose mean age was 16.70 ± 1.33 years, and 16.80 ± 1.13 years, respectively. In the study, drama education program was applied for eight weeks, two days a week and two hours a day. In the study, before and after the drama education program, Social Skills Assessment Scale and Jebsen Hand Function Test developed by Akçemete and Avcıoğlu (2005) were used as data collection tools. SPSS 21 software was used for data analysis. Results: There was a significant difference between the mean scores of the eleven sub-dimensions except the basic social skills and emotional skills sub-dimension between the experimental and control groups. When the results of Jebsen Hand Function Test dominant hand pre and post test were examined, it was found that there was a statistically significant difference between the averages of all sub-dimensions of the experimental and control groups in favor of the experimental group. According to pre-posttest results of non-dominant hand, in the experimental group; writing, backgammon-checkers stamps, light large objects and heavy objects were found to be significant and statistically significant. Conclusion: It was observed that the drama program applied positively contributed to the development of social skills of individuals with mild mental disabilities in this study. After the drama program, it was observed that the improvements in fine motor skills of the mentally retarded individuals, the holding of the palm and the rough way, and the holding of the thumb and index fingers in a fine way, provided positive improvements.

SB173

PROFESYONEL ERKEK FUTBOLCULAR VE SEDANTER ERKEK BİREYLER ARASINDAKİ KOGNİTİF PERFORMANS FARKLILIKLARININ İNCELENMESİ

***[1]Ahmet Selçuk Ayla*, [2]Emine Atıcı, [3]Özge Özdemir Ayla**

[1]İstanbul
[2]İstanbul Okan Üniversitesi Sağlık Bilimleri Fakültesi Fizyoterapi Ve Rehabilitasyon Bölümü, İstanbul
[3]Demiroğlu Bilim Üniversitesi Sağlık Bilimleri Fakülyesi Fizyoterapi Ve Rehabilitasyon Bölümü, İstanbul

Email : *a.selcukayla@yahoo.com, emimert@gmail.com, ozge.ozdemir@demiroglu.bilim.edu.tr*

Giriş ve Amaç: Futbol, dünyadaki en popüler spordur. Futbol, sadece basit teknik unsurları değil, aynı zamanda motor ve bilişsel gelişimi, özellikle de dikkat yeteneklerini uyaran bir spordur. İkili görev paradigmalarında sıkça kullanılan bilişsel testlerden biri Stroop testidir. Stroop testi, algısal hız ve yürütme işlevlerinde yaygın olarak kullanılan nöropsikolojik bir değerlendirmedir. Bu çalışmanın amacı, profesyonel futbol oynayan genç bireyler ile sedanter bireylerin kognitif performanslarını değerlendirip düzenli fiziksel aktivitenin kognitif yeteneklerle olan ilişkisini literatüre sunmak ve fiziksel egzersizler ile kognitif performansın gelişimine dikkat çekmektir. Yöntem: Çalışmaya, 16 yaş ve üzeri, gönüllü profesyonel erkek futbolcular ve sedanter erkek bireyler alındı. Her iki grupta 47 olacak şekilde çalışmaya toplamda 94 kişi dahil edildi. Katılımcılara bir değerlendirme formu dolduruldu. Boy, kilo değerleri ölçülüp vücut kütle indeksleri (VKİ) hesaplandı. Katılımcıların fiziksel aktivite düzeyleri Uluslararası Fiziksel Aktivite Anketi (IPAQ) ile değerlendirildi. Stroop TBAG testi ile kognitif performansları belirlendi. Bulgular: Çalışmanın sonunda futbolcuların Stroop1 ve Stroop5 süreleri anlamlı olarak daha düşük bulunmuştur. Futbolcularda VKİ ve yaş arasında anlamlı ve pozitif korelasyon bulunmuştur. Futbolcular ve sedanterlerde Stroop1 ve yaş arasında anlamlı ve pozitif korelasyon bulunmuştur. Sedanterlerde Stroop5 ve yaş arasında anlamlı ve pozitif korelasyon bulunmuştur. Sonuç: Bu çalışmada futbolcuların sedanter bireylerden daha yüksek kognitif performansa sahip oldukları sonucuna varılmıştır.

INVESTIGATION OF KOGNITIVE PERFORMANCE DIFFERENCES BETWEEN PROFESSIONAL MALE FOOTBALL PLAYERS AND SEDENTARY MALE INDIVIDUALS

Objectives: Soccer is the most popular sport in the world. Soccer is a sport that stimulates not only simple technical elements, but also motor and cognitive development, especially attention skills. Stroop test is one of the cognitive tests that frequently used in dual task paradigms. Stroop test is a neuropsychological evaluation which commonly used in perceptual velocity and executive functions. The aim of this study is evaluate the cognitive performance of young individuals and sedentary individuals who play professional soccer, present the relationship of regular physical activity with cognitive abilities and take attention to the development of cognitive performance with physical exercises. Methods: Voluntary professional male soccer players and sedentary males 16 and older years of age were included in the study. 94 participants were included in the study such that 47 in both two groups. An evaluation form was filled for the participants. Height and weight values were measured and body mass index (BMI) was calculated. The physical activity levels of the participants were evaluated by the International Physical Activity Questionnaire (IPAQ). Cognitive performance was determined by Stroop TBAG test. Results: At the end of the study, Stroop1 and Stroop5 times of the football players were significantly lower. There was a significant and positive correlation between BMI and age in sovccer players. Significant and positive correlations were found between Stroop1 and age in soccer players and sedentary males. There was a significant and positive correlation between Stroop5 and age in sedentary males. Conclusions: Finally, it was concluded that soccer players have higher cognitive performance than sedentary individuals.

SB210

YAZ SPOR OKULLARINDA FUTBOL ÇALIŞMALARINA KATILAN GRUPLARIN İKİ AYLIK GELİŞİMLERİNİN FİZİKSEL YÖNDEN DEĞERLENDİRİLMESİ

***[1]Tahir Volkan ASLAN*, [1]Doç. Dr. Mahmut AÇAK, [2]Doç. Dr. Zeki COŞKUNER**

[1]İnönü Üniversitesi Spor Bilimleri Fakültesi, MALATYA
[2]Fırat Üniversitesi Spor Bilimleri Fakültesi, ELAZIĞ

***Email :** tahirvolkanaslan@gmail.com, m.acak@hotmail.com , zekicoskuner@hotmail.com*

Giriş ve Amaç: Bu çalışma; Mersin Gençlik ve Spor İl Müdürlüğünün açmış olduğu yaz futbol okulu çalışmalarına katılan yaşları 9-12 olan 48 erkek çocuk üzerinde 8 haftalık futbol çalışmalarının, çocukların fiziksel, motorik ve beceri gelişimlerine etkilerini incelemek amacıyla yapılmıştır. Yöntem: Çalışmaya katılan çocuklar rastlantısal olarak seçilmiş olup, çalışmaya katılım gönüllülük esasına göre gerçekleştirilmiştir. Çalışma kapsamında katılımcıların fiziksel parametreleri (boy, ağırlık, 30 metre sürat koşusu, mekik, otur-eriş esneklik, sağlık topu fırlatma, durarak uzun atlama, dikey sıçrama, 10x5 metre çabukluk, kol sürati, pençe kuvveti, top ile slalom, kaleye şut, ayak ve kafa ile top sektirme testleri) ön test ve son test olarak kaydedilmiştir. Çalışmada elde edilen veriler SPSS 22.0 paket programında incelenmiş olup ölçüm sonuçlarının Aritmetik ortalama, Standart sapma, Maksimum (max.) ve Minimum (min.) değerleri tespit edilmiş, ön ve son test değerlerinin ortalamaları arasındaki farka paired sample t testi ile bakılmıştır. Anlamlılık düzeyi p<0,05 olarak kabul edilmiştir. Bulgular: 8 (Sekiz) haftalık egzersiz programı ön ve son test değerleri karşılaştırıldığında vücut ağırlığı ile 10x5 metre çabukluk testlerinde istatistiksel olarak anlamlı farklılık bulunmadığı; ancak boy, 30 (otuz) metre sürat , mekik, esneklik, sağlık topu fırlatma, durarak uzun atlama, dikey sıçrama, kol sürati, sol el pençe kuvveti , sağ el pençe kuvveti , şut, ayak ile top sektirme ve kafa ile top sektirme testlerinde istatistiksel olarak anlamlı fark olduğu belirlenmiştir (p<0,05). Sonuç: Sonuç olarak Yaz Futbol Okulu çalışmalarına katılan 9-12 yaş arası çocukların fiziksel, motorik ve beceri değerlerinin performans açısından olumlu yönde geliştiği saptanmıştır. Anahtar Kelimeler: Futbol, Yaz Futbol Okulu, Fiziksel Uygunluk, EUROFIT.

PHYSICAL EVALUATION OF TWO MONTHS DEVELOPMENTS OF GROUPS PARTICIPATING IN FOOTBALL EXERCISES IN SUMMER SPORT SCHOOLS

Introduction and Aim: This study was conducted with the aim of investigating the effects of 8-week football exercises on the physical, motor and skill development of 48 boys aged 9-12 who participated in the summer football school activities opened by Mersin Provincial Directorate of Youth and Sports. Method: The children who participated in the study were selected randomly and the study was conducted on a voluntary basis. Physical parameters of the participants (height, weight, 30 meters sprint, shuttle, sit and reach flexibility, softball throw, standing broad jump, vertical jump, 10x5 meters shutle run, arm speed, handgrip, slalom with the ball, kick to the goal, bouncing ball on foot and head tests) were recorded as pre-test and post-test. While the data obtained from the study were examined in SPSS 22.0 package program, Arithmetic mean, Standard deviation, Maximum (max.) and Minimum (min.) values of the measurement results were determined, the difference between the averages of preand post test values was examined by paired sample t test.Significance level was accepted as p<0,05. Findings: There was no statistically significant difference between body weight and 10x5 meter quickness tests when pre and post test values were compared; but the existance of statistically significant difference in the height, 30 (thirty) meters sprint, shuttle, flexibility, softball throw, standing broad jump, vertical jump, arm speed, left handgrip, right handgrip, shot, bouncing ball on foot and head tests was specified (p <0.05). Conclusion: As a result, It was determined that physical, motor and skill values of children aged 9-12 who participated in summer football studies improved in terms of performance positively .Keywords: Football, Summer Football School, Physical Fitness,, EUROFIT

SB273

10-12 YAŞ GRUBU ÇOCUKLARA UYGULANAN FUTBOL BECERİ ANTRENMANIN MOTOR BECERİ GELİŞİMLERİNİN ÜZERİNE ETKİSİNİN İNCELENMESİ

***[1]Burak ÖZTEKİN*, [2]Rüçhan İRİ**

[1]Niğde Ömer Halisdemir Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü, NİĞDE
[2]Niğde Ömer Halisdemir Üniversitesi Beden Eğitimi Ve Spor Yüksekokulu, NİĞDE

***Email :** burakztekin@gmail.com, ruchaniri@ohu.edu.tr*

Bu çalışmanın amacı, çocuklara uygulanan sekiz haftalık futbol beceri antrenmanın, çocukların motor beceri gelişimlerinin üzerine etkisinin incelenmesidir. Çalışmaya 10-12 yaş aralığında, 2 yıl futbol eğitim almış 30 erkek denek gönüllü olarak katılmıştır. Çocukların motor beceri performans gelişimleri Körperkoordination-Test-für-Kinder (KTK)"in revize edilmiş versiyonu ile belirlenmiştir. Futbolcuların motor beceri ölçümleri sekiz hafta uygulanan antrenmanların öncesinde ve sonrasında toplam iki kez ölçülmüştür. Futbolcuların kendi içlerinde ön test ve son test sonuçları arasındaki farklığı belirlemek için Wilcoxon işaretli sıralar testi, beden kitle indeksi ile motor beceri performansı arasındaki ilişkilerin belirlenmesi için korelasyon analiz testi kullanılmıştır. Analiz sonucunda 8 haftalık futbol beceri antrenmanları futbolcuların motor beceri performansını olumlu şekilde geliştirdiği tespit edilmiştir ($p<0,05$). Sonuç olarak çocuklara uygulanan sekiz haftalık futbol beceri antrenmanları çocukların motor beceri gelişimlerini pozitif yönde etkilemiştir. Uygulanan antrenman sürecinde ve içeriklerinde yaş gruplarının dönemlerine ait futbola özgü özelleştirilmiş hareketlerin yer alması, gelişimlerin pozitif yönde etkilenmesinde önemli rol oynadığı düşünülmektedir.

Investigation of the Effect of Soccer Skill Training on Motor Skills Development for 10-12 Years Old Children

The aim of this study is to investigate the effect of eight-week football skill training on motor development of children. Thirty male volunteers participated in the study between the ages of 10-12 and had football training for 2 years. The motor performance of children was determined by the revised version of Körperkoordination-Test-für-Kinder (KTK). The motor skills of the players were measured twice before and after the eight weeks of training. The Wilcoxon signed rankings test was used to determine the differences between pre-test and post- test results of the players in themselves, and correlation analysis test was used to determine the relationship between body mass index and motor skill performance. As a result of the analysis, it was found that 8-week football skill trainings improved the motor skill performance of the players positively ($p <0,05$). As a result, eight-week football skill training applied to children positively affected children's motor skills development. It is thought that the specific movements of football related to the periods of the age groups in the training process and the contents played an important role in the positive effects of the developments.

OA278

ADAPTATION OF THE MOVEMENT ASSESSMENT BATTERY FOR CHILDREN-2ND EDITION TEST FOR OLDER ADOLESCENTS

***[1]Ludvik Valtr*, [1]Rudolf Psotta, [1]Kamila Banatova**

[1]Palacky University Olomouc, Department Of Natural Sciences İn Kinanthropology, Olomouc, Czech Republic

Email : *ludvik.valtr@upol.cz*

Introduction: Compared to children with developmental coordination disorder (DCD), adolescents with the persisting motor impairment are paid considerably less attention to. One of the reasons this topic remains under-researched is limited availability of valid assessment instruments. In literature are mentioned problems with diagnostic tools designed for older adolescents and adults, such as possible ceiling effect, the insufficient validity verification and lack of relevant ecologically valid and age specific tasks. Therefore, we tried to add or modify test task from the Movement Assessment Battery for Children-2nd edition (MABC-2) so they would be more suitable for older adolescents. Aim: Verify if new and modified tasks are able to identify the older adolescents with motor difficulties. Methods: Participants were 44 older adolescents: 22 (14 females and 8 males) who met the DSM-5 criteria for DCD aged between 17 and 19 years and 22 age and gender matched controls. All participants performed eight movement tasks. Based on results of previous research (Valtr & Psotta, 2019) two original MABC-2 tasks were used (Triangle with nuts and bolts and Two-board balance), three MABC-2 tasks were modified (Turning pegs, Catching, Throwing at a wall target) and three tasks were newly added (Graphomotor speed task, Balance with closed eyes and Hops with stabilization) to substitute original tasks. Findings: DCD group had significantly worse performance in 5 out of 8 tasks. Specifically in Turning pegs (performed with both hands), Graphomotor speed task, Catching (performed with both hands), Two-board balance and in Hops with stabilization. Conclusion: Result of the current study indicate that five abovementioned tasks are able to identify older adolescents with motor difficulties and therefore they could be potentially used for assessment of DCD in older populations. References: Valtr, L., & Psotta, R. (2019). Validity of the Movement Assessment Battery for Children test-in older adolescents. Acta Gymnica, 49(2), 58-66.

SB292

ÜNİVERSİTELERARASI MÜSABAKALARA KATILAN BADMİNTON VE VOLEYBOLCULARIN ANTRENÖRLERİNİN LİDERLİK DAVRANIŞLARININ BELİRLENMESİ

***[1]Müge SARPER KAHVECİ*, [1]Betül BAYAZIT**

[1]Kocaeli Üniversitesi Spor Bilimleri Fakültesi, KOCAELİ

Email : *mugesarper@hotmail.com, bayazitbetul@gmail.com*

Giriş ve Amaç: Liderlik, belirli koşullar altında, grupların amaçlarını gerçekleştirmek üzere, insanların yapacağı hedef ve davranışları etkilemesi ve yönlendirmesi sürecine denmektedir. Sporda liderlik ise, sporcular için takımın başarıya ulaşması, takım ruhunun oluşturulması ve amaçlanan hedeflere ulaşmak için neler yapılması gerektiğini ve takımdaki herkesin sorumluluklarının belirlenmesidir. Bu bağlamda çalışmanın amacı badminton ve voleybol branşlarındaki antrenörlerin liderlik davranışlarının belirlenmesidir.

Metod: Araştırmanın evrenini, 2018–2019 sezonunda üniversitelerarası en üst kategoride mücadele eden voleybol ve badminton branşlarındaki takımlar, örneklemini ise bu takımlarda görev yapan ve çalışmaya gönüllü olarak katılan 175 sporcu oluşturmuştur. Çalışmada Chelladurai ve Saleh (1980)'in geliştirdiği, geçerlik ve güvenirliği Tiryaki (2000); Toros ve Tiryaki (2006); Yenel ve ark. (2006) tarafından yapılan Sporda Liderlik Ölçeği kullanılmıştır. Ölçek sporcuya antrenörünü ölçekteki maddelerde tanımlanan davranış tiplerinden hangisine uygun olduğunu belirlemeye çalışan 40 madde ve 5 alt boyuttan oluşan beşli likert tipi bir ölçektir. İstatistiksel analizler SPSS 25.0 paket programıyla yapılmıştır. İstatistiksel analiz aşamasında sırasıyla; tanımlayıcı istatistik ve normallik testleri yapılmış Skewness ve Kurtosis puanlarına göre verilerin normal dağılım gösterdiği saptanmıştır. Ölçekteki alt boyutların ortalaması alınıp elde edilen ortalamalarda 2'li grup karşılaştırmaları için T-Testi, 3'lü ve üzeri grup karşılaştırmaları için One Way ANOVA testi uygulanmıştır. Analizler sonucunda ortaya çıkan farklılaşmanın kaynağını bulmak amacıyla Tukey testi yapılmıştır. Anlam düzeyi ($p<0.05$) olarak kabul edilmiştir.

Bulgular: Badminton branşında cinsiyet değişkenine göre Eğitici Öğretici ve Demokratik davranış, Spor yapma yılı değişkenine göre Otokratik davranış, millilik değişkenine göre demokratik ve pozitif geri bildirim davranışlarda; Voleybol branşında ise cinsiyet değişkenine göre Eğitici Öğretici Davranışı, yaş değişkenine göre Demokratik davranış, antrenman yılı değişkenine göre demokratik davranış alt boyutlarında anlamlı farklılık bulunmuştur.

Sonuç: Antrenörlerin sporcuları ile doğru iletişim kurması, sporcularıyla doğru iletişim kurması, sporcularına demokratik davranış göstermesiyle birlikte eğitici bir yol izlemesinin sporcuların antrenörlerinin liderlik davranışlarını algılamada önemli olduğu düşünülmektedir.

The Determination of Leadership Behaviors of Badminton and Volleyball Players' Coaches Participating in Competitions Among Universities

Purpose:The aim of this study is to determine the leadership behaviors of coaches in badminton and volleyball branches.

Metod:The universe of the research consisted of volleyball and badminton teams competing in the highest inter-university category in the 2018-2019 season, and the sample consisted of 175 athletes who worked in these teams voluntarily. In the study, the validity and reliability of Chelladurai and Saleh (1980) developed by Tiryaki (2000); Toros and Tiryaki (2006); Yenel et al. (2006) was used by the Leadership Scale in Sports. The scale is a five-point Likert-type scale consisting of 40 items and 5 sub-dimensions that tries to determine which type of behavior is appropriate for the athlete's trainer. Statistical analyzes were performed with SPSS 25.0 package program. In the statistical analysis stage; Descriptive statistics and normality tests were performed and it was found that the data

showed normal distribution according to Skewness and Kurtosis scores. T-Test was used for the comparison of two groups and One Way ANOVA test was used for the comparison of groups of three and more. Tukey test was performed to find the source of the differentiation resulting from the analyzes. The level of significance was accepted as ($p < 0.05$).

Findings:In the Badminton branch, there was a significant difference inEducational Instructor and Democratic behavior according to gender variable, Autocratic behavior according to sports year variable, Democratic and Positive Feedback behaviors according to nationality variable; In the volleyball branch, there was a significant difference in Educational Instructor Behavior according to gender, Democratic behavior according to age variable, Democratic behavior according to training year variable.

Resuls:It is thought that it is important for coaches to communicate correctly with their athletes, to communicate correctly with their athletes, to show a democratic way to their athletes, and to follow an educational path in perceiving the leadership behaviors of their coaches.

SB340

ANDROİD İŞLETİM SİSTEMİ TABANLI GÖRSEL REAKSİYON TESTİ UYGULAMASININ FARKLI SPORCU GRUPLARI VE SEDANTERLER ÜZERİNDE KULLANILMASI

***[1]İzzet Kırkaya*, [2]Deniz Şimşek, [3]Abdullah Ruhi Soylu**

[1]Bursa Teknik Üniversitesi, Bursa
[2]Eskişehir Teknik Üniversitesi Spor Bilimleri Fakültesi, Eskişehir
[3]Hacettepe Üniversitesi Tıp Fakültesi Biyofizik Ana Bilim Dalı, Ankara

***Email :** izzetkirkaya@gmail.com, ds@eskisehir.edu.tr, a.ruhi.soylu@gmail.com*

Giriş: Dinamik bir ortamda performans sergileyen sporcular, motor becerilerini optimal düzeyde kullanmak için yüksek algısal yeteneklere ihtiyaç duyarlar. Dinamik ortamdaki görsel reaksiyon süresi, esasen bir sporcunun görsel uyarana ne kadar hızlı tepki verdiği ile ilgilidir. Görsel reaksiyona tepki vermek her insan için mümkündür. Fakat verilen tepkinin doğru, hızlı ve tam olarak, hedeften sapmadan gerçekleştirilmesi sporcuların beceri seviyesi ile ilgilidir. Bu amaçla kendi programladığımız görsel reaksiyon uygulamasıyla, gönüllü katılımcıların tablet ekranında rastgele çıkan hedeflerin (siyah zemin üzerine kırmızı renkte en az 4 cm x 4 cm boyutunda artı işaretleri) merkezine ne kadar doğru bastığını ölçmek araştırmamızın temelini oluşturmaktadır. Yöntem: Gönüllü katılımcılar Android 6.01 işletim sistemi üzerinde Samsung Tab A, SM-P550. 9.7 inç ekranlı cihazı kullanarak yazdığımız yazılım ile rastgele çıkan artı işaretlerine metronom ve metronom olmadan dokunmuşlardır. Katılımcılardan artı işaretinin merkezine mümkün olduğunca yakın dokunmaları istenmiştir. Her katılımcı ölçümler öncesinde yazılımın feedback özelliği ile nereye dokunduklarını görerek alıştırma aşamasını tamamlamış ve sonrasında gerçek ölçümlere başlanmıştır. Gruplar arasındaki farkları belirlemek için Anova ve Bonferroni post hoc testi uygulanmıştır. Bulgular ve Sonuç: Hata değerleri (dokunulması istenilen nokta ile dokunulan nokta arasındaki uzaklık); Amerikan Futbolu Grubu (n=13): 21,07±9,80; Basketbol Grubu (n=13): 20,62±4,44; Müzik Grubu (n=14); 21,51±4,57; Fitness Grubu (n=14); 23,15±3,74; Sedanter (n=14): 23,26±9,45piksel olarak bulunmuştur. Amerikan Futbolu, Basketbol ve Müzik gruplarının sedanterlere göre istatistik olarak daha düşük hatalı dokunuş yaptığı ortaya çıkmıştır ($p<0.05$).

USING THE ANDROID OPERATING SYSTEM BASED VISUAL REACTION TEST APPLICATION ON DIFFERENT SPORTS GROUPS AND SEDENTARIES

Introduction: Athletes performing in a dynamic environment need high perceptual abilities to optimally use their motor skills. The visual reaction time in a dynamic environment is mainly related to how fast an athlete reacts to a visual stimulus. It is possible for any person to react to the visual reaction. However, fast and accurate response to the target is related to the skill level of the athletes. For this purpose, it is the aim of our research to measure how accurately the volunteer participants press the center of the random targets (plus signs of at least 4 cm x 4 cm in red color on a black background) with the visual reaction program we have programmed. Method: Android 6.01 operating system Samsung Tab A, SM-P550. With the software we wrote using the 9.7-inch screen device, volunteer participants randomly touched the crosshairs with the metronome and without the metronome. Participants were asked to touch the center of the plus sign as close as possible. Each participant completed the familirization phase by seeing where they touched with the feedback feature of the software before the measurements and then the actual measurements were started. Anova and Bonferroni correction was used for statistical analysis to measure differences between groups. Findings and Results: Error values (distance between the point we wanted from subjects to touch and the point that subjects touched.); American Football Group: (n=13) 21.07 ± 9.80; Basketball Group (n=13): 20.62 ± 4.44; Music Group (n=14); 21.51 ± 4.57; Fitness Group (n=14); 23.15 ± 3.74; Sedentary (n=14): 23,26 ± 9,45 pixels. It was found that American Football, Basketball and Music groups had statistically made less incorrect touch than sedantaries ($p<0.05$).

SB415

EBEVEYNLERİN ÇOCUKLARININ FİZİKSEL VE MOTOR ÖZELLİKLERİNE İLİŞKİN GÖRÜŞLERİNİN İNCELENMESİ

[2]Fatma İlker Kerkez, [1]Varol Tutal

[1]Siirt Üniversitesi, Siirt
[2]Muğla Sıtkı Koçman Üniversitesi, Muğla

Email : *fatmakerkez@mu.edu.tr, v.tutal siirt.edu.tr*

Özellikle şehir merkezlerinde yaşayan ebeveynler çocuklarının bakımı, sağlığı, eğitimi gibi konularda yüksek yarar sağlamaya yönelik yoğun çaba harcıyor gibi görünmektedir. Bu çalışmanın amacı ebeveynlerin çocuklarının fiziksel ve motor özellikleri hakkındaki görüşlerinin var olan durumla tutarlılığını incelemektir. Çalışmaya Malatya il merkezinde yaşayan 214 aile ve çocukları katılmıştır (anne yaş ort=35,70±5,1, baba yaş ortalaması=40,28±5,6; çocuk yaş ortalaması=9,45±0,4). Çalışma için Etik Kurul onayı İnönü Üniversitesi'nden alınmıştır. Anket yoluyla ailelere çocuklarının fiziksel ve motor özellikleri sorulmuştur. Ayrıca çocuklar boy, kilo ölçümleri ile TGMD-2 testine tabi tutulmuştur. Bulgulara göre ebeveynlerin % 61,7'si çocuğunun kilo durumunu doğru algılarken, % 38,3'ü çocuklarını olduğundan eksik şekilde beyan etmiştir (sağlıklı çocuğa zayıf ya da kilolu çocuğa normal şeklinde). Çocuklarının kaba motor gelişim özelliklerini ebeveynlerin % 48,1'i normal, % 31,8'i yetersiz bulurken % 20,1'i fikri olmadığını belirtmiştir. TGMD-2 standart skor sonuçlarına göre çocukların hem lokomotor alt test skorları (4,6±1,5) hem de nesne kontrol alt test standart skorları (4,07±1,5) yaş gruplarına göre zayıf düzeydedir. Ebeveynlerin % 69,6'sı çocuklarının hareketlilik düzeyini normal, % 34,4'ü fazla hareketli olarak değerlendirmiştir. Yapılan TGMD-2 testi sonuçlarına göre normal ve fazla hareketli diye tanımlanan çocukların lokomotor, manipulatif ve toplam ham puanları arasında fark görülmemiştir (p>0,05). Ebeveynlerin % 68,2'si çocuklarının okulda yeterince hareket ettiğini beyan ederken, % 8,4'ü etmediğini, % 23,4'ü ise fikrinin olmadığını ifade etmiştir. Belki de en ilginç çalışma bulgusu ebeveynlerin çocuklarının yapmasını istemediği hatta engellediği aktiviteler konusundadır. Ebeveynlerin % 15,4'ü tırmanma, % 11,2'si takla atma, % 7'si dans, % 5,6'sı bisiklete binme, % 5,6'sı yüzme aktivitelerini çocuklarının yapmasını istemediği hatta engellediği aktiviteler olarak belirtmiştir. Çalışma sonuçları ebeveynlerin çocuklarının fiziksel gelişimini daha tutarlı algıladığı ancak hareketliliği kaba motor gelişim göstergesi olarak gördüklerini ortaya koymuştur. Ailelerin çocuklarda motor gelişim konusunda bilgilendirilmesi hareket bilinçlerini artırmak yönünden önem arz etmektedir.

Investigation of Parents' Views on Physical and Motor Characteristics of Their Children

Parents living in city centers, in particular, seem to be making intensive efforts to provide high benefits in terms of care, health, and education of their children. The aim of this study was to investigate the consistency of parents' views about the physical and motor characteristics of their children. 214 parents and children living in Malatya city center participated in the study (mean age of mother = 35.70 ± 5.1, mean age of father = 40.28 ± 5.6; mean age of child = 9.45 ± 0.4). The parents were asked about the physical and motor characteristics of their children. Children were also subjected to TGMD-2 test with height, weight measurements. According to the findings, 61.7% of the parents perceived their child's weight correctly and 38.3% of them declared their children to be less weight. While 48.1% of the parents found the gross motor development characteristics of their children as normal, 31.8% as insufficient, 20.1% stated that they had no idea. According to TGMD-2 standard score results, both locomotor subtest scores (4.6 ± 1.5) and object control subtest scores (4.07 ± 1.5) of children were poor according to age equivalent. 69.6% of the parents evaluated the activity level of their children as normal and 34.4% considered as overactive. According to the results of the TGMD-2 test, there was no difference between locomotor, manipulative and total raw scores of children defined as normal and overactive (p> 0.05). 68.2% of the parents stated that their children were acting sufficiently at school, 8.4% did not and 23.4% had no idea. 15.4% of the parents mentioned climbing, 11.2% somersaults, 7% dancing, 5.6% cycling and 5.6% swimming activities that they did not want their children to do or even prevented. The results of the study revealed that parents perceived the physical development of their children more consistently, but they thought the activity level of children as an indicator of gross motor development. It is important to inform parents about motor development in children in terms of raising their awareness of movement.

SB467

RAKET SPORCULARI VE SPOR YAPMAYAN ÜNİVERSİTE ÖĞRENCİLERİNİN REAKSİYON ZAMANLARININ, MENTAL ROTASYON PERFORMANSLARININ VE SEÇKİLİ EYLEM DÜZENİ BAŞARI DÜZEYLERİNİN KARŞILAŞTIRILMASI

***[1]Derya Ayşen Gürkan*, [2]Şenay Şahin Koparan, [3]Engin Sağdilek**

[1]Kocaeli Üniversitesi Spor Bilimleri Fakültesi, KOCAELİ
[2]Uludağ Üniversitesi Spor Bilimleri Fakültesi, BURSA
[3]Uludağ Üniversitesi Tıp Fakültesi, BURSA

***Email :** deryaaysengurkan@hotmail.com, skoparan2013@gmail.com, esagdilek@uludag.edu.tr*

Giriş ve Amaç: Raket sporcuları ve spor yapmayan üniversite öğrencilerinin reaksiyon zamanlarının, mental rotasyon performanslarının ve seçkili eylem düzeni başarı düzeylerinin karşılaştırılmasıdır.

Yöntem: Araştırma kapsamında 140 katılımcı gönüllü olmuştur. Araştırmada işitsel ve görsel uyaranlara karşı basit reaksiyon zamanı MP36 (Biopac System, USA) cihazı ve bilgisayar tabanlı yazılım kullanılmıştır. Mental rotasyon performans testinde 'Mental Rotation Stimulus Library' kütüphanesine ait görüntü dosyaları yazarın izni ile kullanılmıştır. Seçkili eylem düzeni başarı düzeyleri Butterfly Amix 3000 masa tenisi robotu ile ölçülmüştür. Vücut kütle indeksi Biyoelektrik İmpedans Analizörü (TANİTA, TBF300 Japonya) cihazı ile kaydedilmiştir. İstatistiksel analiz SPSS v.21 programı kullanılarak yapılmıştır.

Bulgular: Raket sporcuları ile sporcu olmayan üniversite öğrencileri karşılaştırıldığında; raket sporcularının seçkili eylem başarı düzeyi değerleri sporcu olmayanlara göre anlamlı düzeyde yüksek, mental rotasyon süreleri anlamlı düzeyde kısa, işitsel reaksiyon zamanı fix interval ve işitsel reaksiyon zamanı random interval değerleri anlamlı düzeyde hızlı olduğu tespit edilmiştir ($p<0.05$). Kadın raket sporcuları, sporcu olmayan üniversite öğrencilerin seçkili eylem düzeni başarı düzeyi değerlerine göre istatistiksel olarak anlamlı düzeyde yüksek, işitsel reaksiyon zamanı fix interval ve işitsel reaksiyon zamanı random interval değerlerine göre ise istatistiksel olarak anlamlı düzeyde hızlı tespit edilmiştir. ($p<0,05$). Erkek raket sporcularının seçkili eylem düzeni başarı düzeyi değerleri sporcu olmayan üniversite öğrencisi erkeklere göre istatistiksel olarak anlamlı düzeyde yüksek tespit edilmiştir ($p<0,05$). Sporcu olmayan üniversite öğrencilerinin seçkili eylem düzeyi değerleri cinsiyete göre karşılaştırıldığında; erkeklerin kadınlara göre; seçkili eylem düzeni başarı düzeyi değerleri istatistiksel olarak anlamlı düzeyde yüksek, işitsel reaksiyon zamanı fix interval, işitsel reaksiyon zamanı random interval ve görsel reaksiyon zamanı fix interval değerleri istatistiksel olarak anlamlı düzeyde hızlı tespit edilmiştir ($p<0.05$).

Sonuç: raket sporcularının işitsel reaksiyon zamanları, seçkili eylem düzeni başarı düzeyi değerleri ve mental rotasyon süreleri sporcu olmayan üniversite öğrencilerinden daha iyi düzeyde olduğu tespit edilmiştir.

THE COMPARISON OF REACTION TIMES, MENTAL ROTATIONS AND ACHIEVEMENT LEVEL OF SELECTIVE ACTION ORDER OF COLLEGE STUDENTS WHO ARE NOT ATHLETES AND RACQUET ATHLETES

Introduction and aim:The aim of the presented research was to compare the reaction times, mental rotation performances and selective action level achievement levels of racket athletes and non-athlete university students.

Method:A total of 140 volunteers participated in the research. In the study, simple reaction time against auditory and visual stimuli was used with MP36 (Biopac System, USA) device and computer based software. Mental rotation performances were used with

computerized image files of the library 'Mental Rotation Stimulus Library', with the written permission of the author. The level of success of the selective action was measured using the Butterfly Amix 3000 Table Tennis Robot, and the body mass index was recorded with the Bioelectrical Impedance Analyzer (TANITA, TBF300 Japan). Statistical analysis was performed using the SPSS v.21 program.

Results:When compared non-athlete university students to racquet athletes; the degree of success of selective action of the paddle athletes was significantly higher than those of the non-athletes, the mental rotation times were significantly shorter, the auditory reaction time fixed interval and the auditory reaction time at random interval values were found to be significantly faster. Female racket athletes were statistically significantly higher than those of non-athletes in terms of the degree of achievement level of selective action, and the auditory reaction time was found to be statistically significantly faster than the fixed interval and auditory reaction time at random interval values. The degree of achievement level of selective action for male racket athletes were significantly higher than non-athlete male university students ($p < 0,05$). When the values of selective action level of non-athlete university students were compared according to sex; according to the men of women; selective action level of success rate was found to be statistically significantly, high, auditory reaction time at fixed intervals, auditory reaction time at random interval and visual reaction time at fixed

SB473

9-11 YAŞ BASKETBOLCU VE YÜZÜCÜLERDE BAZI FİZİKSEL VE MOTORİK ÖZELLİKLERİN KARŞILAŞTIRILMASI

[2]Betül BAYAZIT, [1]Murat Can KESKİN, [1]Mahmut Hasan TAHTALI

[1]Kocaeli Üniversitesi Sağlık Bilimleri Enstitüsü, KOCAELİ
[2]Kocaeli Üniversitesi Spor Bilimleri Fakültesi, KOCAELİ

Email : *betul.bayazit@kocaeli.edu.tr, murtcan3@gmail.com, mahmuthtahtali@gmail.com*

Özet

Amaç: Bu araştırmada, 9 ile 11 yaş aralığında ki basketbolcu ve yüzücülerin bazı fiziksel ve motorik özelliklerinin karşılaştırılması ve branşlar arasında farklılık olup olmadığını ortaya konulması amaçlanmıştır. Yöntem: Araştırmaya 2019 yılında 23 Nisan Spor Kulübü'nde aktif olarak basketbol branşında faaliyet gösteren 12 erkek çocuk ve Kocaeli Mercan Spor Kulübü'nde aktif olarak yüzme branşında faaliyet gösteren 12 çocuk (6 kız / 6 erkek) toplam 24 çocuk araştırmaya katılmıştır. Araştırmaya katılan her iki branşa boy, vücut ağırlığı, vücut kitle indeksi, dikey sıçrama, flamingo denge, kol hareket sürati, otur eriş, durarak uzun atlama, mekik testleri uygulanmıştır. Bulgular: Elde edilen bulgular sonucunda, araştırma gruplarının parametreleri karşılaştırıldığında boy, vücut ağırlığı, dikey sıçrama, kol hareket süresi, durarak uzun atlama ve vücut kitle indeksi parametrelerinde istatistiksel anlamlı farklılık bulunamamıştır ($p>0.05$). Flamingo denge, otur eriş ve mekik parametrelerinde istatistiksel anlamlı farklılık bulunmuştur ($p<0.05$). Sonuç: Sonuç olarak; basketbol ve yüzme branşlardaki sporcularının bazı fiziksel ve motorik özelliklerinin benzerlik göstermesine rağmen bazı motorik özelliklerinin ise farklılıkların olduğu görülmektedir.

Anahtar Kelime: Basketbol, yüzme, fiziksel özellik, motorik özellik

Comparison of Some Physical and Motoric Characteristics of 9-11 Years Old Basketball Players and Swimmers

Comparison of Some Physical and Motoric Characteristics of 9-11 Years Old Basketball Players and Swimmers

Abstrach Objective : In this study, it is aimed to compare some physical and motoric characteristics of basketball players and swimmers between the ages of 9 and 11 and to determine whether there is a difference between the branches. Method : A total of 24 boys participated in the study in 2019 with 12 boys active in the basketball branch of the 23 April Sports Club and 12 children (6 girls / 6 boys) active in the swimming branch of the Kocaeli Mercan Sports Club. Height, body weight, body mass index, vertical jump, flamingo balance, arm movement speed, sit and reach, standing long jump and shuttle tests were applied to both branches. Findings: As a result of the findings, when the parameters of the research groups were compared, no statistically significant difference was found in the parameters of height, body weight, vertical jump, arm movement time, standing long jump and body mass index ($p> 0.05$). There was a statistically significant difference in flamingo balance, sit-down and shuttle parameters ($p <0.05$). Result : As a result; Although some physical and motoric features of basketball and swimming athletes show similarity, some motoric features are different.

Key Words: Basketball, swimming, physical trait, motoric trait

SB837

FLEMING VE MILL'IN DÖRT BOYUTLU ÖĞRENME KURAMINA DAYALI SPORCULAR İÇİN VARK ÖĞRENME STİLİ ENVANTERİ'NİN TÜRKÇE'YE UYARLAMA ÇALIŞMASI

***[1]ÜSTÜN TURKER*, [1]ÜSTÜN TÜRKER, [2]ÖZGÜR BOSTANCI**

[1]Bayburt Üniversitesi Beden Eğitimi Ve Spor Yüksekokulu, BAYBURT
[2]Ondokuz Mayıs Üniversitesi Yaşar Doğu Spor Bilimleri Fakültesi, SAMSUN

***Email :** ustunturker@bayburt.edu.tr, ustunturker@bayburt.edu.tr, bostanci@omu.edu.tr*

Giriş ve Amaç : Bireyin doğumundan ölümüne kadar devam eden öğrenme sürecinde kalıtımsal faktörlerden dolayı öğrenme ve davranış farklılıkları görülmektedir. Antrenmanlardaki öğrenme ve öğretme süreçlerinde kullanılan yöntemler ve öğretim teknolojilerinin tüm bireylerde istenilen düzeyde olumlu gelişmeleri sağlayamaması, öğrenme ve öğretme stilleri konusuna yoğunlaşmada etkili olmuştur. Çünkü öğrenme stilleri, öğrenmenin farklı seviyelerde gerçekleşmesinin tek etkeni olmasa da, öğrenme-öğretme sürecinin en önemli unsurlarındandır. Yöntem : Bu çalışmada, eğitim bilimleri literatüründe önemli bir yere sahip olan Neil Fleming ve Colleen Mill'in dört boyutlu öğrenme kuramı hakkında detaylı bilgi verilmekte ve bu kuramın bir uzantısı olarak oluşturulan Sporcular İçin VARK Öğrenme Stili Envanteri'nin (Versiyon 7.1) Türkçe'ye uyarlaması sunulmuştur. Çalışmanın örneklemini Türkiye'deki devlet üniversitelerinin spor bilimleri alanlarında lisans düzeyinde eğitimine devam eden ve aktif olarak sporculuk yaşantılarını sürdüren rastgele seçilmiş 428 birey oluşturmuştur. Bulgular ve Sonuç : Bu araştırmanın bulguları, Sporcular İçin VARK Öğrenme Stili Envanteri'nin (Versiyon 7.1) Türkçe'ye uyarlanmasında geçerlik ve güvenilirlik katsayısının iki form arasındaki benzerlik açısından 0,79 ile yüksek düzeyde olduğunu ve ülkemizdeki sporcuların öğrenme stillerinin belirlenmesinde kullanılabileceğini göstermektedir. Anahtar Kelimeler : Öğrenme; Öğrenme Stilleri; VARK; Beden Eğitimi ve Spor

THE STUDY OF ADAPTATION INTO TURKISH ON VARK LEARNING STYLE FOR ATHLETES BASED ON FLEMING AND MILL'S FOUR DIMENSIONAL LEARNING THEORY

Introduction and purpose : Learning and behavioral differences are observed due to hereditary factors in the learning process which continues from birth to death. The fact that the methods and instructional technologies used in the learning and teaching processes in the trainings did not provide the desired level of positive developments in all individuals was effective in concentrating on the learning and teaching styles. Because learning styles, although not only factor in the realization of learning at different levels is one of the most important elements of the learning-teaching process. Material and Method : In this study, detailed information about the four-dimensional learning theory of Neil Fleming and Colleen Mill which has an important place in the educational sciences literatüre is given and the adaptation of VARK Learning Style Inventory for Athletes (Version 7.1) which was formed as an extension of this theory to Turkish is presented. The sample of the study who continue their education at the graduate level in the fields of sports science and state universities in Turkey is actively pursuing sports life has created 428 randomly selected individuals. Results and conclusion : The results of this study show that the validity and reliability coefficient of the VARK Learning Style Inventory for Athletes (Version 7.1) is high with 0,79 in terms of similarity between the two forms and can be used to determine the learning styles of athletes in our country. Keywords : Learning; Learning Styles; VARK; Physical Education and Sport

SB876

KRANİOSAKRAL TEDAVİNİN KONJENİTAL MUSKÜLER TORTİKOLLİS ÜZERİNE AKUT ETKİSİ

[1]Seval Tamer, [2]Özgün Kaya Kara, [3]Hilal Hotaman Keklicek, [4]Ayşe Livanelioğlu

[1]Kütahya Sağlık Bilimleri Üniversitesi, Sağlık Bilimleri Fakültesi, Fizyoterapi Ve Rehabilitasyon Bölümü, Kütahya, Türkiye
[2]Akdeniz Üniversitesi, Sağlık Bilimleri Fakültesi, Fizyoterapi Ve Rehabilitasyon Bölümü, Antalya, Türkiye
[3]Trakya Üniversitesi, Sağlık Bilimleri Fakültesi, Fizyoterapi Ve Rehabilitasyon Bölümü, Edirne, Türkiye
[4]Hacettepe Üniversitesi, Fizyoterapi Ve Rehabilitasyon Fakültesi, Ankara, Türkiye

Email : *sevaltamer@hotmail.com, ozgunkara@akdeniz.edu.tr, hilalkeklicek@trakya.edu.tr, livaneli@hacettepe.edu.tr*

GİRİŞ VE AMAÇ: Konjenital musküler tortikollis (CMT), sternokleidomastoid kası yanısıra (SKM) baş ve yüz gelişimini etkileyerek asimetrilere ve motor gelişimde gecikmeye neden olmaktadır. Kraniosakral tedavi kranial suturlardan sakruma kadar fasyal kısıtlılıkları çözen manuel tedavi yöntemidir. Kraniosakral tedavinin CMT üzerindeki etkilerini araştıran kanıta dayalı çalışmalar bulunmamaktadır. Bu nedenle amacımız kraniosakral tedavinin CMT üzerindeki akut etkilerini araştırmaktır. YÖNTEM: Gönüllü ebeveynleri ve yaş ortalaması 13±9,14 ay olan CMT'li 8 çocuk (4 kız ve 4 erkek) çalışmaya dahil edildi. Çocukların üçü sağ diğerleri sol tortikollis idi. Çocukların baş lateral fleksiyon ve tiltini değerlendirme için fotoğraflama yöntemi uygulandı. Fotoğraflar MATLAB ile analiz edildi. Baş rotasyonu gonyometre ile ölçüldü. Boynun lateral fleksörlerinin kas fonksiyonu Kas Fonksiyonel Skalası (MFS) ile değerlendirildi. Çocukların kranial asimetrisi için kaliper kullanılarak kafa üzerinden ölçüm yapıldı . Osteopati eğitimine sahip olan ilk yazar, her çocuk için yaklaşık 45 dakika süren kraniosakral teknikleri uyguladı. Tedavi öncesi ve sonrası tüm değerlendirmeler tekrar edildi. BULGULAR: Tedavi sonrası baş rotasyonunda istatistiksel olarak anlamlı bir artış, kafa lateral fleksiyonu ve eğiminde azalma gözlendi (sırasıyla; Z = -2.032, -2.552, -2.521, p <0,05). Kranial asimetri ve kas fonksiyonunda gelişme gözlenmedi (p>0,05). SONUÇ: Bu çalışma CMT' de kraniosakral tedavi ile kafa rotasyonu, lateral fleksiyon ve tilt üzerinde belirgin akut iyileşmeler olduğunu göstermiştir. Baş ve yüz asimetrisi ile kas fonksiyonunu iyileştirmek için uzun süreli takip çalışmaları gereklidir.

ACUTE EFFECTS OF CRANIOSACRAL THERAPHY ON CONGENITAL MUSCULER TORTICOLLIS

BACKGROUND AND AIM: Congenital muscular torticollis (CMT), affects sternocleidomastoid muscle (SCM), as well as head and face development and causes asymmetries and motor development delay. Craniosacral treatment is a manual treatment that resolves facial limitations from cranial sutures to sacrum. There are no evidence-based studies investigating the effects of craniosacral therapy on CMT. Therefore, the aim of this this study was to investigate the acute effects of craniosacral treatment on CMT. METHODS: Volunteer parents and 8 children (4 girls and 4 boys) with CMT whose mean age was 13 ± 9.14 months were included in this study. Three of the children were right and the others were left torticollis. Photographs were used to evaluate the lateral flexion and tilt of the head of the children. Photos were analyzed with MATLAB. Head rotation was measured with a goniometer. Muscle function of the lateral flexors of the neck was evaluated using the Muscle Functional Scale (MFS). The cranial asymmetry of the children was measured over the head using a caliper. The first author with osteopathy training, applied craniosacral techniques lasting approximately 45 minutes for each child. All evaluations were repeated before and after treatment. RESULTS: After treatment a statistically significant increase in head rotation and decrease in head lateral flexion and inclination were observed (respectively Z =-2.032, -2.552, -2.521, p <0.05). There was no improvement in cranial asymmetry and muscle function (p>0.05). CONCLUSION: This study showed significant improvements in head rotation, lateral flexion and tilt with craniosacral therapy in CMT. Long- term follow-up studies are required to improve head and face asymmetry and muscle function.

OLİMPİZM / OLYMPISM

SB605

LİSE ÖĞRENCİLERİNİN OLİMPİYAT FARKINDALIKLARI: ÖLÇEK GELİŞTİRME, GEÇERLİK VE GÜVENİRLİK ÇALIŞMASI

[2]Gülten HERGÜNER, [2]Malik BEYLEROĞLU, [1]Seda YALÇIN, [3]M. Sibel YAMAN, [4]Ahmet DÖNMEZ

[1]Iğdır Üniversitesi, Beden Eğitimi Ve Spor Yüksekokulu
[2]Sakarya Uygulamalı Bilimler Üniversitesi, Spor Bilimleri Fakültesi
[3]İstanbul Rumeli Üniversitesi, Spor Bilimleri Fakültesi
[4]Sakarya Uygulamalı Bilimler Üniversitesi, Beden Eğitimi Ve Spor Öğretmenliği Anabilim Dalı

Email : *herguner@sakarya.edu.tr, mbeyler@sakarya.edu.tr, seda.yalcin@igdir.edu.tr, msibelyaman@gmail.com, ahmet.donmez@ogr.sakarya.edu.tr*

Amaç: Bu çalışmanın amacı, ortaöğretimde öğrenim gören öğrencilerin olimpiyat farkındalıklarını belirlemeye yönelik bir ölçek geliştirmektir. Ölçek geliştirilirken öncelikle ölçeğin kullanılacağı hedef grup olan öğrenciler ile görüşmeler yapılmış, ders kitapları ve alanyazın incelenerek 36 maddelik bir havuz oluşturulmuştur. Oluşturulan form; ölçme değerlendirme, beden eğitimi ve Türkçe dil bilgisi alan uzmanı akademisyenlere kapsam ve görünüş geçerliliği için sunulmuş ve görüşler alınmıştır.

Yöntem: Ölçeğin geçerlik ve güvenirlik çalışmaları için hazırlanan form 2018-2019 eğitim- öğretim yılında Sakarya ve İstanbul ilinde rastgele örnekleme yöntemiyle seçilen liselerin 9, 10, 11 ve 12. sınıflarında öğrenim gören toplam 829 (522 kız+307 erkek) öğrenciye uygulanmıştır. Ölçeğin geçerlik ve güvenirlik analizleri ayrı ayrı test edilmiştir. Ölçeğin madde-faktör yapısı, Açımlayıcı Faktör Analizi (AFA) ile, AFA ile belirlenen yapının doğrulanması ise Doğrulayıcı Faktör Analizi (DFA) ile test edilmiştir. Ölçeğin yapı geçerliği için yakınsak ve ıraksak geçerlik indeksleri hesaplanmıştır. Ölçekte yer alacak maddelerin analizinde, madde toplam korelasyonu ve alt-üst grup ortalamaları farkına (ilişkisiz örneklemler için t testi) dayalı madde analizi teknikleri kullanılmıştır. Ölçeğin güvenirliğini saptamak için Cronbach Alfa ile iç tutarlılık katsayısı, McDonald'ın ω(omega) katsayısı ve test yarılama yöntemlerinden yararlanılmıştır. Ölçeğin faktörleri arasındaki ilişkinin belirlenmesinde pearson korelasyon katsayıları hesaplanmıştır. Ölçeğin AFA için SPSS 20, DFA için ise Lisrel 8.7 paket programı kullanılmıştır.

Bulgular: Temel Bileşenler Analizi sonuçlarına göre ölçek 30 madde ve üç alt faktörden oluşmaktadır. Ölçeğin birinci faktörü "Olimpik Kavramlar" (α=.81) ikinci faktörü "Olimpik Şuur Oluşturma Farkındalığı" (α=.80) üçüncü faktör ise "Olimpiyatların kazanılması (sporcu ve ülke acısından farkındalık)" (α=.79) olarak isimlendirilmiştir. Ayrıca bu üç faktörün açıkladıkları varyans miktarı %57.22' dir. Ölçeğin Cronbach Alpha iç tutarlılık katsayısı 0.80, McDonald'ın ω(omega) 0.81 ve test yarılama (r) ise 0.86 olarak belirlenmiştir.

Sonuç: Çalışma sonucunda "Lise Öğrencilerinin Olimpiyat Farkındalıkları Ölçeği" olarak isimlendirilen bu ölçeğin geçerli ve güvenilir bir ölçme aracı olduğu tespit edilmiştir.

Anahtar Kelimeler: Olimpiyat, Farkındalık, Ölçek, Geçerlilik, Güvenirlik

OLYMPICS AWARENESS OF HIGH SCHOOL STUDENTS: STUDY ON SCALE DEVELOPMENT, VALIDITY AND RELIABLITY

Purpose: Purpose of the study is to develop a scale to measure high school students' Olympics awareness. While developing, high school students were contacted and a pool of 36 items was created after examining course books and literature. The form was examined by evaluation and assessment, physical education and Turkish grammar experts.

Method: To assess the scale's validity and reliability, it was applied to randomly selected 829 (522 female, 307 male) 9th,10th, 11th and 12th grade high school students in Sakarya and İstanbul in 2018-2019 educational year. The scale was separately tested for validity and reliability and its item-factor structure was tested via Exploratory Factor Analysis (EFA); while the structure's confirmation was tested via Confirmatory Factor Analysis (CFA). Construct validity of the scale was calculated via convergent and divergent validity index. Items were analyzed via total item correlation and item analysis techniques based on subgroup and super-group difference (independent samples t- test). Cronbach's Alpha internal consistency, McDonald's ω(omega) index and split half methods were used to determine the scale's reliability. Pearson correlation indexes were calculated to determine the relationship between the scale's factors. SPPS 20 package program was used for AFA; while Lisrel 8.7 was used for DFA.

Findings: Principal components analysis showed that scale had 30 items and 3 sub-factors. First factor is "Olympic Concepts" (α=.81); second "Awareness of Creating Olympic Consciousness" (α=.80); and third is "Winning Olympics (awareness of sportspeople and countries)" (α=.79). These three factors explain 57.22 of the variance. Cronbach's Alpha internal consistency index of the scale is 0.80; McDonald's ω(omega) is 0.81; and split half ® is 0.86.

Result: Result of the study show that present scale named "Olympic Awareness Scale of High School Students" is a valid and reliable tool.

Keywords: Olympics, Awareness, Scale, Validity, Reliability.

SB633

DÜNYA OLİMPİZM GÜNÜNÜN SOSYAL MEDYADAKİ YANKILARI: INSTAGRAMDA OLİMPİZM

[1]Aynur YILMAZ

[1]Trabzon Üniversitesi Spor Bilimleri Fakültesi, TRABZON

Giriş ve Amaç: Az ya da çok, günümüz insanları zamanlarının bir kısmını farklı sosyal medya ağlarında geçirmektedir. İnsanlar bu sosyal ağ aracılığıyla herhangi bir birey, durum ve olay hakkında sahip oldukları duygu, düşünce ve algılarını ifade edebilmektedir. Güncel haberlerle ilgili ya da önemli günlerde, bu kişilerin konu ile ilgili kendi düşüncelerini ifade edebilecekleri bir arena olarak sosyal medya hizmet sağlamaktadır. Bu özel günler anneler-babalar günü, milli ve dini bayramlar, doğum günleri vb. olarak örneklendirilebilir. Olimpiyat oyunlarının ortaya çıkış felsefesini içeren olimpizm de günümüzde "Dünya Olimpizm Günü" olarak kutlanmaktadır. İnsanların "olimpizm" kavramı ile ilgili düşüncelerinin sosyal medya araçlarından birisi olan instagrama nasıl yansıdığını incelemek bu çalışmada amaçlanmıştır. Yöntem: Araştırma nitel araştırma yaklaşımlarından olgu bilim deseni kullanılarak gerçekleştirilmiştir. Çalışma grubu "olimpizm", "olimpikgün", "olypism" and "olympicdays" etiketi ile yapılan paylaşımlardan oluşmuştur. Sakıncalı ve siyasi içeriğe sahip olan paylaşımlar çalışma kapsamı dışında tutulmuştur. Verilerin analizinde tematik ve içerik analizi tekniği kullanılmıştır. Temalar oluşturulurken olimpizm ile ilgili yapılmış çalışmalar dikkate alınmıştır. Olimpizm kavramına yönelik algı ve bakış açısını içeren görsel paylaşımlar açıklamaları ile birlikte incelenmiştir. Bulgular: Paylaşımlarda olimpizm kavramına ilişkin genel bakış açısı, olimpizm kavramının tanımı ve olimpizmin bileşenleri gibi özelliklerin sıklıkla yer aldığı saptanmıştır. Ayrıca olimpik hareket ve olimpik eğitim kavramları da yapılan paylaşımlar arasında yer almıştır. Paylaşımların genellikle olimpiyatlarda yarışan sporcular tarafından yapıldığı, bunu spor kulüpleri ve medyanın izlediği saptanmıştır. Sonuç olarak olimpizm ile ilgili yapılan paylaşımlarda dürüstlük, saygı, barış, kardeşlik, mükemmeliyet, adilce yarışma gibi ilkelere katılımcıların yer verdikleri saptanmıştır.

Anahtar Kelimeler: Olimpizm, Olimpik gün, Instagram, Sosyal medya

ECHOES OF THE WORLD OLYMPICS DAY IN SOCIAL MEDIA: OLYMPISM IN INSTAGRAM

Introduction and Aim: More or less, people of our time spends some of it on different social media networks. Through this social network, people can express their feelings, thougts and perceptions on any individual, situation and event. Social media provides services as an arena where these people can express their own thoughts about the subject on current or important days. Olympicism, which includes the emergence of the Olympic Games, is now celebrated as Olimp World Olympism Day. The aim of this study is to examine how people's ideas about the concept of olympism yans are reflected in the instagram, which is one of the social media tools. Methodology: The research was carried out by using phenomenological design which is one of the qualitative research approaches. The study group consisted of "olympism" and "olympic days" labels. Shares with objectionable and political content were excluded from the study. Thematic and content analysis technique was used for data analysis. While creating themes, studies on Olympism were taken into consideration. Visual exchanges including the perception and point of view of the concept of Olympism were examined together with explanations. Findings: It has been determined that features such as the general view of the concept of olympism, the definition of the concept of olympism and the components of olympism are frequently included in the shares. In addition, the Olympic movement and Olympic education concepts were also shared. The shares were generally made by athletes competing in the Olympics, followed by sports clubs and media. Results: As a result, it was found that olympism constitutes the basic philosophical understanding of the Olympic Games. It was determined that participants shared the principles such as honesty, respect, peace, brotherhood, perfection and fair competition in the shares made about olympism.

Keywords: Olypism, Olympicdays, Instagram, Social Media

SB812

2012-2017 DÜNYA'DA DOPİNG KONTROLÜ ÖRNEK SAYILARI VE SAYILARIN ANLAMI

***[1]Abdulkadir Birol*, [1]Rüştü Güner**

[1]Ankara Üniversitesi, Ankara

Email : *birol_kadir@hotmail.com, Rustu.Guner@medicine.ankara.edu.tr*

Giriş: Yirminci yüzyılın başlarından günümüze kadar sporcuların performanslarını arttırmak amacıyla çeşitli maddeler kullandıkları bilinmektedir. Uluslararası Olimpiyat Komitesi (IOC) öncülüğünde dopingle mücadele kapsamında ilk kez 1968 Meksika Olimpiyat oyunlarında sporculardan müsabaka içi doping kontrol örnekleri alınmıştır. Günümüzde ise Dünya Dopingle Mücadele Ajansı'nın (World Anti-Doping Agency, WADA) 1999 yılında faaliyete geçmesiyle birlikte Dünyada dopingle mücadele politikalarının gelişimi hızlanmıştır.

Amaç: Bu çalışmanın amacı 2012-2017 yılları arasında WADA tarafından yayınlanan Dopingle Mücadele Doping Kontrolü Sayıları (Anti-Doping Testing Figures) kapsamında tüm Dünya'da alınan müsabaka içi ve dışı örnek sayıları ile Aykırı Analitik Bulgu sayılarının incelenmesidir.

Yöntem: WADA raporlarından elde edilen müsabaka içi ve dışı doping kontrolü örnek sayıları yıllık ve toplam sayılarıyla birlikte oransal değerlere dönüştürülerek incelenmiştir.

Bulgular: 2012-2017 yılı doping kontrolü sayılarına bakıldığında kullanımı yasaklı olan maddeler içerisinde WADA yasaklılar listesinde yer alan S1. Anabolik Maddelerin sporcular tarafından en çok istismar edilen madde olduğu görülmüştür. 2012-2017 yılları arasında alınan örneklerin dağılımına bakıldığında ise toplam 1.746.211 örneğin % 48,38'inin müsabaka içi dönemde ve % 51,62'sinin müsabaka dışı dönemde alındığı saptanmıştır. 23.099 Aykırı Analitik Bulgu'nun (AAB) % 61,58'inin müsabaka içi dönemde ve % 32,48'inin de müsabaka dışı dönemde ortaya çıktığı görülmüştür. Diğer yandan 2017 yılında örneklerin sayısında bir artış olduğu ancak AAB sayılarındaki artışın bununla doğru orantılı olmadığı görülmüştür.

Sonuç: Müsabaka içi dönemde daha az örnek alma eğilimi görülmesine rağmen yasaklı maddelerin müsabaka içi dönemdeki kullanımının daha çok olduğu saptanmıştır. Ayrıca halihazırda uygulanan örnek alım stratejisinin Dünya genelinde S1. Anabolik Maddelerin kullanımında bir azalmanın ortaya çıkmasında etkili olamadığı anlaşılmaktadır.

2012-2017 DOPING CONTROL SAMPLE NUMBERS AROUND THE WORLD AND MEANING OF THE NUMBERS

Introduction: Since the beginning of the twentieth century, it has been known that athletes use various substances to improve their performance. Under the guidance of the International Olympic Committee (IOC), in-competition doping control samples were collected from athletes at the 1968 Mexican Olympic Games for the first time as part of the fight against doping. Today, the World Anti-Doping Agency (WADA) started its operations in 1999 and the development of anti-doping policies in the world has accelerated.

Aim: The aim of this study is to investigate the number of in-and out-of-competition samples and the numbers of Atypical Analytical Findings around the World within the scope of Anti-Doping Testing Figures published by WADA between 2012-2017.

Methods: In and out-of competition sample numbers obtained from WADA reports were analyzed by converting them into proportional values with their annual and total numbers.

Results: When the doping control numbers of 2012-2017 are examined, it is seen that among the prohibited substances, S1. Anabolic Substances included in the WADA Prohibited List are the most abused substances by athletes. When the distribution of samples collected between 2012-2017 was examined, it was seen that 48.38% of the 1.746.211 samples were collected during the in-competition period and 51.62% were collected during the out of the competition period. It was seen that 61.58% of the 23.099 Atypical Analytical Findings (AAF) occurred in the in-competition period and 32.48% in the out-of-competition period. On the other hand, there was an increase in the number of samples in 2017 however the increase in the number of AAFs was not directly proportionate with the increase of sample numbers by years.

Conclusion: Although there was a tendency to collect less samples during the in-competition period, it was found that the use of prohibited substances was higher in the in-competition period. It is also understood that the currenty sample collection strategy is not effective for reducing the use of S1. Anabolic Substances around the world.

SB889

OLİMPİYAT ŞAMPİYONU SPORCULARIN İSİMLERİNİN VERİLDİĞİ TESİSLERLE İLGİLİ BİR ARAŞTIRMA

[2]Serkan T. AKA, [2]Gökhan BAYRAKTAR, [1]A. Vahit DOĞAR

[1]Atatürk Üniversitesi, Sağlık Hizmetleri Meslek Yüksekokulu, ERZURUM
[2]Ağrı İbrahim Çeçen Üniversitesi, Beden Eğitimi Ve Spor Yüksekokulu, AĞRI

Email : *serkantevabilaka@gmail.com, gokbayraktar@gmail.com, avahitdogar@gmail.com*

ÖZET Giriş ve Amaç: Modern Olimpiyatlar 1896 yılından itibaren her dört yılda bir farklı ülkelerde yapılan en önemli spor organizasyonlarıdır. Binlerce sporcunun farklı spor kategorilerinde yarıştığı olimpiyat oyunlarında, sporcularının başarı elde etmeleri ülkeler açısından üst düzey gurur kaynağıdır. Türkiye'yi böylesine önemli bir zirve organizasyonda temsil eden ve bunu da altın madalya ile taçlandırmış olan sporcuların isimlerinin yaşatılması konusu, başarıların gelecek kuşaklara aktarılabilmesi ve bu duruma verilen değerin gösterilebilmesi açısından büyük önem taşımaktadır. Bu çalışmanın amacı; Modern Olimpiyat Oyunları tarihinde Türkiye'yi temsil edip altın madalya kazan şampiyon sporcuların çeşitli tesislere isimlerinin verilmesi durumunun araştırılmasıdır. Yöntem: Araştırmada görüşme ve doküman analizi yöntemleri kullanılmıştır. Araştırma Türkiye'yi Olimpiyat oyunlarında temsil edip altın madalya kazanmış olan 1 i kadın 31 i erkek olmak üzere toplam 32 sporcu ile sınırlandırılmıştır. Bu 32 şampiyon sporcunun isimlerinin verildiği tesisler çalışma kapsamında ele alınmıştır. Bulgular Araştırmadan elde edilen veriler incelendiğinde; Türkiye'nin Olimpiyatlarda 1104 sporcu ile temsil edildiği bu sporculardan 32 sinin altın madalya kazandığı, sporcuların 2 sinin 3, 3 ünün 2 kez altın madalya kazanarak toplamda ülkelerine 39 altın madalya ile döndükleri görülmüştür. Olimpiyat şampiyonu 32 sporcunun isimlerinin 45 farklı tesise verildiği, 7 sporcunun isminin verildiği tesis bulunmadığı, 5 sporcunun isimlerinin 2, 2 sporcunun isimlerinin 3, 1 sporcunun isminin 4, 1 sporcunun isminin 10, diğer sporcuların isimlerinin ise 1 tesise verildiği görülmüştür. Bu tesislerin çoğunlukla bakanlıklar ve belediyeler bünyesinde faaliyet gösterdiği görülmüştür. Sonuç Sonuç olarak bakıldığında; Olimpiyatlarda Türkiye'yi altın madalya kazanarak temsil etmiş olan 7 sporcu dışındaki diğer 25 sporcunun adına 45 farklı tesisin olduğu görülmektedir. Bu önemli başarıyı ülkeleri adına kazanmış olan olimpiyat şampiyonu sporcuların isimlerinin yaşatılması konusunda daha fazla adım atılmalıdır. Anahtar Kelimeler: Olimpiyat, Altın Madalya, Şampiyon Sporcu, Spor Tesisleri

A Research Concerning the Facilities to Which the Names of Olympic Champions Are Given

ABSTRACT Introduction and Aim: The modern Olympics are the most important sports organizations that are held once four years in different countries since 1896. In the Olympic games in which athletes compete, gaining success is a great source of pride for every country. Honoring the memories of those athletes who represent Turkey in such a high-level organization and strike golden medals bears great significance with regards to transferring their success to next generations and attaching value to this. The aim of this research is the investigation of honoring the memories of golden medal winners of Turkey during Olympics by giving their names to various facilities. Method: The research was limited to 1 female and 31 males, 32 athletes in total, who represented Turkey in the Olympic games and stroke golden medals. The facilities to which the names of these 32 champion athletes were given were tackled within the scope of the study. Findings When the data obtained were analyzed, it was found out that Turkey has been represented by 1104 athletes and 32 among them stroke golden medals, 2 of these athletes returned to their country with 3 golden medals, 3 of them with 2 golden medals, in total 39 golden medals. It was found out that the names of 32 athletes have been given to 45 facilities; the names of 7 athletes have been given to none; the names of 5 athletes have been given to 2 facilities; the names of 2 athletes have been given to 3 facilities; the name of 1 athlete has been given to 4 facilities; the name of 1 athlete has been given to 10 facilities and the names of other athletes have been given to 1 facility. It was also found out that most of these facilities operate within the body of ministries and municipalities. Conclusion In conclusion, it is seen that, except for the 7 athletes who stroke golden medals, the names of 25 athletes were given to 45 different facilities. More steps should be taken for honoring the memories of Olympic champions who has won golden medals and become successful for their country.

Key Words: the Olympics, the Golden Medal, the Champion Athlete, Sport Facilities

REKREASYON / RECREATION

SB4

DOĞA TURİZMİ OLARAK SPOR TIRMANIŞ: GAZİANTEP KÖKLÜCE KANYONU ÖRNEĞİ

[1]Burak Gürer

[1]Gaziantep Üniversitesi Beden Eğitimi Ve Spor Yüksekokulu, Gaziantep

Giriş ve Amaç: Spor tırmanış son yıllarda popülaritesi artan bir spor branşı olarak 2020 olimpiyat oyunlarına girmiştir. Bu araştırmanın amacı spor tırmanış yapanların tırmanış için bir bölgeyi seçmelerindeki etkenleri ve spor tırmanışı tercih etme nedenlerini ortaya koymaktır. Yöntem: Araştırmada nitel araştırma yöntemlerinden görüşme tekniği kullanılmıştır. 6 sorudan oluşan yarı yapılandırılmış görüşme formu kullanılarak katılımcılarla görüşmeler yapılmıştır. Araştırmanın çalışma grubunu 21 katılımcı oluşturmuştur. Toplamda 1 saat 53 dakikalık ses kaydı alınmıştır. Verilerin çözümlenmesinde betimsel analiz tekniği kullanılmıştır. Bulgular: Analiz sonucunda 5 ana tema, 22 alt tema ortaya çıkmıştır. Sonuç: Tırmanış bölgesi seçiminde rotaların çok ve farklı zorluk derecelerinin olması, ulaşımın kolaylığı gibi konular önemli iken spor tırmanışın daha çok serbest zaman faaliyeti, sosyalleşme ve sağlıklı olmak için yapıldığı sonucuna ulaşılmıştır. Spor tırmanış bölgeleri oluşturulurken özellikle her yaşa hitap edecek çeşitli zorluklarda rotaların hazırlanması önerilmektedir.

Anahtar kelimeler: Spor tırmanış, Kaya tırmanışı, Doğa turizmi

Sports Climbing as a Nature Tourism: The Case of Gaziantep Köklüce Canyon

Abstract Introduction and Aim: Sports climbing was entered one of the popular sports branches Olympic Games of 2020 in recent years. The aim of this study is to determine the factors in selecting a region for climbing and the reasons for choosing a sports climbing. Method: The interview technique was used in qualitative research methods. The participants were interviewed using a semi-structure interview form consisting of 6 questions. The study group consisted of 21 participants. A total of 1 hours and 53 minutes of sound was recorded. Descriptive analysis is used for data analysis. Findings: 5 main themes and 22 subthemes were found. Conclusion: It has concluded that while climbing is very important and different difficulty degree and ease of transportation are important in climbing region selection, sports climbing is mostly done in free time activity, socialization and health. It is recommended to prepare routes with various difficulties especially when it is created for sports climbing regions.

Key words: Sports climbing, Rock climbing, Nature tourism

SB25

ÜNİVERSİTE ÖĞRENCİLERİNİN KAMPÜS İÇİNDE SERBEST ZAMAN TATMİN DÜZEYLERİNİN İNCELENMESİ

[1]GÜLSÜM BAŞTUĞ, [2]İBRAHİM DİKİCİ

[1]Muğla Sıtkı Koçman Üniversitesi, Spor Bilimleri Fakültesi, MUĞLA
[2]Muğla Gençlik Ve Spor İl Müdürlüğü, MUĞLA

Email : *gbastug@mu.edu.tr, dikici.ibrahim@gmail.com*

Giriş: Serbest zaman, iş, uyku ve zorunluluklar dışında kalan zaman olarak tanımlanmış, bu zamanda yapılan aktiviteler de serbest zaman etkinlikleri olarak ifade edilmiştir (Roberts, 2006). Serbest zaman tatmini, dıştan gelen zorlamalara bağlı kalmadan, bireyin yeni beceriler kazanmak, sağlık, sosyal, kültürel, sportif, sanatsal anlamda, herhangi bir maddi kazanç beklemeden, sağlık, eğlenme, hoşnutluk, yenilenmek ve mutluluk duygusu elde etmek için aktif ya da pasif olarak katıldığı gönüllü etkinliklerden beklentilerinin karşılama derecesidir (Ardahan ve Yerlisu Lapa, 2010). Amaç: Bu çalışmanın amacı, üniversite öğrencilerinin kampüs içinde serbest zaman tatmin düzeylerinin incelenmesidir. Yöntem: Araştırmaya, 2017-2018 eğitim öğretim yılında Muğla Sıtkı Koçman Üniversitesi merkez kampüs eğitim alan farklı fakültelerden, 18-30 yaş arası, 230 üniversite öğrencisi katılmıştır. Araştırmaya katılan üniversite öğrencilerinin serbest zaman tatmin düzeylerini belirlemek amacıyla, Beard ve Raghed (1980) tarafından geliştirilen, Idyll Arbor Inc.(2002) tarafından kısa versiyon haline getirilen, 24 maddelik Serbest Zaman Tatmin Ölçeği (Leisure Satisfaction Scale/LSS) kullanılmıştır. Ölçeğin kısa versiyonunun Türkçe'ye uyarlanması Gökçe (2008) tarafından yapılmıştır. Verilerin analizinde, frekans (n), yüzde (%), aritmetik ortalama ve standart sapma (Ss) kullanılmıştır. Katılımcıların serbest zaman tatmin ve ölçeğin alt boyutlarındaki cinsiyet ve gelir farkını test etmek için Tek Yönlü Çok Değişkenli Varyans Analizi (Manova) kullanılmıştır. Bulgular: Üniversite öğrencilerinin kampüs içinde serbest zaman tatmin düzeyleri yaş, cinsiyet, gelir düzeyi, yaşadığı yer değişkenlerine göre incelenmiş ve anlamlı farklılık tespit edilmiştir. Sonuç: Kampüs içinde ders dışı zamanlarını oyun aktiviteleri yaparak değerlendiren öğrencilerin serbest zaman tatmin düzeylerinin aktivite yapmayan öğrencilere göre daha yüksek değerde olduğu bulunmuştur. Kaynaklar Ardahan, F., Yerlisu Lapa, T. (2010). Üniversite Öğrencilerinin Serbest Zaman Tatmin Düzeylerinin Cinsiyete ve Gelire Göre İncelenmesi, Hacettepe Üniversitesi, Spor Bilimleri Dergisi, 21 (4), 129–136. Beard JG, Ragheb MG. (1980). Measuring leisure satisfaction. Journal of Leisure Research, 12 (1), 20-33. Bowtell, C. (1993). Idyll Arbor Leisure Battery Manual. Ravensdale, WA: Idyll Arbor Inc. Gökçe H. (2008). Serbest Zaman Doyumunun Yaşam Doyumu ve Sosyo-demografik Değişkenlerle İlişkisinin İncelenmesi.

INVESTIGATION OF FREE TIME SATISFACTION LEVELS OF UNIVERSITY STUDENTS ON CAMPUS

Introduction: Leisure time is defined as time out of work, sleep and obligations, and activities performed at this time are expressed as leisure activities (Roberts, 2006). Free time satisfaction is, regardless of external constraints, when the individual gains new skills, and it is the degree of meeting the expectations from volunteer activities participated actively or passively, in order to get a sense of health, entertainment, satisfaction, renewal and happiness in a significance of health, social, cultural, sportive, artistic, without waiting for any financial gain (Ardahan and Yerlisu Lapa, 2010). Purpose: The aim of this study is to investigate the satisfaction levels of university students on the campus. Method: In the 2017-2018 academic year, 230 university students aged between 18-30, from different faculties of Muğla Sıtkı Koçman University central campus, participated in the study. 24-item Leisure Time Satisfaction Scale (LSS) developed by Beard and Raghed (1980), which was later developed to its short version by IdyllArborInc(2002) was used to determine the free time satisfaction levels of university students participating in the study. The short version of the scale into Turkish was developed by Gökçe (2008). Frequency (n), percentage (%), arithmetic mean and standard deviation (Ss) were used in the analysis of the data. One-way Multivariate Analysis of Variance (Manova) was used to test the participants' free time satisfaction, gender and income difference in the sub-dimensions of the scale. Results: University students' free time satisfaction levels on campus were analyzed according to age, gender, income level, place of residence and significant differences were determined. Conclusion: It was

found that the students' free time satisfaction levels, who were doing game activities out- of- school time, were higher than those who did not do activities on the campus.

References

Ardahan, F., Yerlisu Lapa, T. (2010). Investigation of Satisfaction Level of University Students according to Gender and Income, Hacettepe University,

Ardahan, F., Yerlisu Lapa, T. (2010). Investigation of Satisfaction Level of University Students according to Gender and Income, Hacettepe University, Journal of Sport Sciences, 21 (4), 129–136.

Beard JG, Ragheb MG. (1980). Measuringleisuresatisfaction. Journal of LeisureResearch, 12 (1), 20-33.

Bowtell, C. (1993). IdyllArborLeisureBattery Manual. Ravensdale, WA: IdyllArborInc.

Gökçe H. (2008). Investigation of the Relationship between Leisure Time Satisfaction and Life Satisfaction and Socio-Demographic Variables. Unpublished Master's Thesis. Pamukkale University. Health Sciences Institute.

Roberts K. (2006). Leisure in contemporarysociety (2. baskı) Wallingford, UK: Cabi

SB48

CİDDİ BOŞ ZAMAN KARİYER İLİŞKİSİ ÖLÇEĞİ GEÇERLİK VE GÜVENİRLİK ÇALIŞMASI

[1]Tebessüm Ayyıldız Durhan, [2]Ali Selman Özdemir, [1]Suat Karaküçük

[1]Gazi Üniversitesi, Ankara
[2]Uluslararası Kıbrıs Üniversitesi

Email : *tebessumayyildiz@gmail.com, ozdemiraliselman@gmail.com, ksuatt@gmail.com*

Bu çalışmanın amacı ciddi boş zaman kariyer ilişkisi ölçeğinin geçerlik ve güvenirlik analizlerini yaparak literatüre kazandırmaktır. Araştırmada 290 üniversite öğrencisinden elde edilen veriler ile KMO-Barlett testi yapılarak örneklem büyüklüğü test edilmiş (.90; 2052, 218, p<0,001) ardından yapılan açımlayıcı faktör analizi ile 3 boyutlu bir yapı elde edilmiştir. Yapılan açımlayıcı faktör analizi doğrultusunda kesme değeri .40 olarak belirlenmiş, toplamda 13 maddeden oluşan soru havuzu, birbirine yük veren maddelerin madde havuzundan çıkartılmasıyla 11 maddeye indirilmiş, üç alt boyuttan oluşan faktör yükleri .65 ila .85 arasında değişen bir yapı elde edilmiştir. Toplam varyansın %69'unun açıklandığı faktör analizi sonuçlarının yanı sıra iç tutarlılık katsayıları alınmış, her alt boyut için sırasıyla .87,.75 ve .81 olarak bulunmuştur. Ciddi boş zaman kariyer ilişkisi ölçeği toplam iç güvenirlik katsayısı ise .88 olarak saptanmıştır. Yapılan açımlayıcı faktör analizi sonrası elde edilen yapının geçerliliğini ve doğruluğunu test etmek üzere doğrulayıcı faktör analizi yapılmıştır. Test tekrar test sonrası yapılan DFA'nın yapı geçerliliğine kanıt oluşturduğu görülmektedir (RMSEA .074, SRMR 0.46, NFI 0.97, CFI 0.98, NNFI 0.98, x2/df 2.64). Sonuç olarak ciddi boş zaman ve kariyer ilişkisini belirlemede geçerli ve güvenilir bir ölçüm aracı ortaya koyulmuştur.

Validity and Reliability Study of Leisure Career Relationship Scale

The purpose of this study is to provide the validity and reliability analysis of the serious leisure career relationship scale to the literature. The data obtained from 290 university students and KMO-Barlett test was used and the sample size was tested (.90; 2052, 218, p <0.001) and then a 3 dimensional structure was obtained with exploratory factor analysis. According to the exploratory factor analysis, the cut-off value was determined to be .40, and the pool of questions, consisting of 13 items in total, was reduced to 11 items by subtracting the load-bearing substances from the pond pool. In addition to the factor analysis results, 69% of the total variance was obtained, internal consistency coefficients were taken, respectively .87, .75 and .81 were found for each sub-dimension. Total internal reliability coefficient was found to be .88. Confirmatory factor analysis was performed to test the validity and validity of the structure obtained after exploratory factor analysis. It is observed that the CFA performed after the test retest constitutes evidence for the structure validity (RMSEA .074, SRMR 0.46, NFI 0.97, CFI 0.98, NNFI 0.98, x2 / df 2.64). As a result, a valid and reliable measurement tool has been introduced in determining the serious leisure and career relationship.

SB49

ETKİNLİK TECRÜBE ÖLÇEĞİ GEÇERLİK VE GÜVENİRLİK ÇALIŞMASI

[2]Ali Selman Özdemir, [1]Tebessüm Ayyıldız Durhan, [1]Beyza Merve Akgül

[1]Gazi Üniversitesi, Ankara
[2]Uluslararası Kıbrıs Üniversitesi

Email : *ozdemiraliselman@gmail.com, tebessumayyildiz@gmail.com, beyzakgulgazi@gmail.com*

Bu çalışmanın amacı etkinlik tecrübe ölçeğinin geçerlik ve güvenirlik analizlerini yaparak literatüre kazandırmaktır. Araştırmada 281 üniversite öğrencisinden elde edilen veriler ile KMO-Barlett testi yapılarak örneklem büyüklüğü test edilmiş (.84; 2052, 218, p<0,001) ardından yapılan açımlayıcı faktör analizi ile 2 boyutlu bir yapı elde edilmiştir. Yapılan açımlayıcı faktör analizi doğrultusunda kesme değeri .40 olarak belirlenmiş, toplamda 13 maddeden oluşan soru havuzu iki alt boyutta toplanmıştır. Toplam varyansın %51'inin açıklandığı faktör analizi sonucunda .48 ila .80 arasında değişen bir madde yükleri elde edilmiştir. Birinci alt boyut için .86 olan iç tutarlılık katsayısı, ikinci alt boyut için .70 olarak belirlenmiştir. Etkinlik tecrübe ölçeğinin toplam iç tutarlılık katsayısı ise .78 olarak saptanmıştır. Yapılan açımlayıcı faktör analizi sonrası elde edilen yapının geçerliliğini ve doğruluğunu test etmek üzere doğrulayıcı faktör analizi yapılmıştır. Test tekrar test sonrası yapılan DFA'nın yapı geçerliliğine kanıt oluşturduğu görülmektedir (RMSEA .083, SRMR 0.72, NFI 0.90, CFI 0.93, NNFI 0.91, x2/df 3.14). Sonuç olarak etkinlik tecrübesini belirlemede geçerli ve güvenilir bir ölçüm aracı ortaya koyulmuştur.

VALIDITY AND RELIABILITY STUDY OF ACTIVITY EXPERIENCE SCALE

The aim of this study is to provide validity and reliability analysis of the activity experience scale and bring it to the literature. The data obtained from 281 university students and the KMO-Barlett test were performed and the sample size was tested (.84; 2052, 218, p <0.001) and then a 2 dimensional structure was obtained by the exploratory factor analysis. According to the exploratory factor analysis, the cut-off value was determined as .40, and the pool of questions consisting of 13 items was collected in two sub-dimensions. The factor analysis, which explained 51% of the total variance, yielded loads between .48 and .80. The internal consistency coefficient, which was .86 for the first sub-dimension, was determined as .70 for the second sub-dimension. Total internal consistency coefficient of the efficiency scale was found to be .78. Confirmatory factor analysis was performed to test the validity and validity of the structure obtained after exploratory factor analysis. It is observed that the DFA performed after the test retest constitutes evidence for the structure validity (RMSEA .083, SRMR 0.72, NFI 0.90, CFI 0.93, NNFI 0.91, x2/df 3.14). As a result, a valid and reliable measurement tool has been introduced to determine the experience experience.

SB54

OKUL TAKIMLARINDA FAALİYET GÖSTEREN SPORCU ÖĞRENCİLERİN SALDIRGANLIĞA VE ŞİDDETE EĞİLİMLERİNİN İNCELENMESİ (ADANA İLİ ÖRNEĞİ)

[1]SİNAN KILKIŞ, [1]HÜDAVERDİ MAMAK

[1]Niğde Ömer Halisdemir Üniversitesi/NİĞDE

Email : *skilkis45@gmail.com, hmamak@ohu.edu.tr*

Araştırma da okul takımlarında faaliyet gösteren öğrencilerin şiddet ve saldırganlık eğilimlerinin ne düzeyde olduğunu tespit edilmesi amaçlanmıştır. Bu bağlamda Adana ili Seyhan, Yüreğir, Sarıçam ve Çukurova merkez ilçelerinde yer alan okulların okul takımlarında faaliyet gösteren öğrenciler çalışmaya dahil edilmiştir. Araştırma tarama modeli olarak belirlenmiştir. Bu bağlamda öğrencilere yöneltilen saldırganlık ve şiddet eğilim ölçekleri çalışmanın bağımlı değişkenlerini oluştururken, öğrencilerin cinsiyeti, okullarının bulundukları ilçe, yaşları, okudukları sınıf, ailelerinin gelir düzeyleri, spor ile uğraşma süreleri, uğraştıkları spor türleri, akademik başarı düzeyleri ve okudukları okul türleri çalışmanın bağımsız değişkenini oluşturmuştur. Çalışmada yöntem olarak gruplar arasında normal dağılım gösteren parametreler için Student t-testi, normal dağılım göstermeyen parametreler için Mann Whitney U testleri kullanılmış, tüm testlerde istatistiksel önem düzeyi $p<0,05$ olarak kabul edilmiştir. Araştırmada kullanılan saldırganlık ölçeği güvenirlik katsayı değeri 0,824, şiddet eğilim ölçeği güvenirlik katsayı değeri 0,874 ile oldukça yüksek bir değer elde edilmiştir. Saldırganlık ölçeği 114,05, şiddet eğilim ölçeği 40,46 olarak öğrencilerin saldırganlık ve şiddet eğilim düzeylerinin orta düzeyin biraz üstü olduğu gözlenmiştir. Çalışmada yer alan öğrencilerin spor türü ve akademik başarı düzeyleri değişkenleri ile öğrencilerin saldırganlık ve şiddet eğilim düzeyleri arasında istatistiksel olarak anlamlı farklılıklar olmadığı saptanmıştır ($p>0,05$). Buna karşın öğrencilerin cinsiyet değişkeni ile saldırganlık düzeyleri ile arasında farklılıklar olduğu gözlenirken, ailelerin gelir düzeyi açısından ise şiddet eğilim düzeyleri arasında istatistiksel olarak anlamlı farklılıklar olduğu tespit edilmiştir ($p<0,05$). Saldırganlık ve şiddet eğilim düzeyleri okulların bulunduğu ilçe, yaş değişkeni, okudukları sınıf değişkeni, spor ile uğraşma süreleri ve okudukları okul türü değişkenleri açısından aralarında istatistiksel olarak anlamlı farklılıklar olduğu tespit edilmiştir ($p<0,05$). Sonuç olarak çalışmada yer alan öğrencilerde saldırganlık ve şiddet eğilimi düzeyi varlığı saptanmıştır.

Anahtar kelimeler: Adana, Öğrenci, Saldırganlık, Şiddet

INVESTIGATION OF ATTITUDE AND VIOLENCE TENDENCIES OF THE SPORTS STUDENTS IN THE SCHOOL TEAMS (SAMPLE OF ADANA)

The aim of the study was to determine the level of violence and aggression tendencies of the students playing in school teams. In this context, students playing in the school teams of schools located in Seyhan, Yüreğir, Sarıçam and Çukurova central districts of Adana province were included in the study. The study was determined as survey model. In this regard, scales tendency of aggression and violence directed at students constituted the dependent variables of the study, while the gender of the students, the district where the schools are located, their ages, their grade, the income levels of their families, the time they spent on sports, the types of sports they play, their academic achievement levels and the types of schools they studied constituted the independent variable of the study. As the methodology of the study, Student's t-test was used for the parameters that were normally distributed among the groups, and Mann Whitney U tests for the parameters that did not show normal distribution. Moreover, the statistical significance level of all tests was taken as $p<0.05$. The reliability coefficient value of the aggressive scale used in the study was 0.824, and the reliability coefficient value of violence was 0.874. As it seen fairly high values were obtained. It was observed that the students' aggression and violence tendency levels were slightly higher than the middle level with the score of aggression scale 114.05 and violence tendency scale 40.46. It was determined that there was no statistically significant difference between the students' type of sport and academic success levels and students' aggression and violence tendency levels ($p>0.05$). However, it was observed that there were differences between the gender variable and the aggression levels of the students, whereas there was a statistically significant difference between violence tendency level of the families in terms of income

SB55

REKREATİF İNTERNET KULLANIMI ÖLÇEĞİNİN GELİŞTİRİLMESİ

***[1]Kerem Yıldırım Şimşek*, [1]Hüseyin Çevik**

[1]Eskişehir Teknik Üniversitesi, Eskişehir

Email : *keremys@eskisehir.edu.tr, hcevik@eskisehir.edu.tr*

İçinde barındırdıkları ve üstün özellikleriyle günlük yaşantının içerisinde rekreasyon fırsatı sunan internet kullanımı, üzerinde çalışılması gereken bir konudur. Çünkü bireylerin rekreasyon amaçlı interneti neden ve nasıl kullandıkları internet hizmeti sağlayıcıları, resmi kurumlar, araştırmacılar vb. için önemlidir. Bu yüzden rekreasyon içerikli internet hizmetinin kullanıcı gözünde başarıya ulaşıp ulaşmadığını saptamak için güdüleyici etmenlerin ve bireysel farklılıkların belirlenmesi gerekmektedir. Ancak rekreasyonun temel fonksiyonlarından biri olan eğlenceyi ve rekreasyon amaçlı internet kullanımına sebep olabilecek ya da güdüleyecek potansiyel rekreasyon aktivitelerini/davranışlarını dikkate alan bir ölçme aracına rastlanmamaktadır. Bu bağlamada araştırmanın amacı, rekreasyon amaçlı internet kullanımıyla ilgili temel yapıları tanımlamak ve rekreasyon amaçlı internet aktivitelerine katılımı ölçmek için geçerli ve güvenilir bir ölçüm aracı geliştirmektir.

Araştırmanın evrenini rekreasyon amaçlı internet kullanan tüm bireyler oluşturmaktadır. Kolayda örnekleme tekniği ile iki farklı örnekten elde edilen araştırma verileri açımlayıcı faktör analizi (n = 283) ve doğrulayıcı faktör analizi (n = 307) için kullanılmıştır.

Veri analizinde ölçeğin içerik geçerliği (uzman görüşü) ve yapı geçerliği (4 faktörlü 16 maddeli), yakınsak geçerliği (faktör yük değeri en düşük 0.720 en yüksek 0.882) ve ıraksak geçerliği (tüm faktörlerde pozitif yönde düşük .331 ve orta düzeyde .494 ilişki) belirlenmiştir. Ölçek güvenirliğinin değerlendirilmesinde ise Cronbach's Alpha katsayısı (.854), madde toplam korelasyonu (en düşük .331 en yüksek .494) ve test tekrar test tekniğinden (.773-yüksek düzeyde ilişki) yararlanılmıştır.

Sonuç olarak eğlenceli internet aktivitelerine katılımla ilgili dört boyut (bilgi/kişisel gelişim, alışveriş, multimedya kaynakları ve sosyal etkileşim) ortaya koyulmuş ve rekreasyon amaçlı internet kullanımını geçerli ve güvenilir bir şekilde belirleyebilen ölçme aracı geliştirilmiştir.

Developing The Recreative Internet Usage Scale

The use of the internet, which offers the recreation opportunity in daily life with its content and superior features, is an issue that needs to be studied. Because, why and how individuals use the internet for recreation is important for internet service providers, official institutions, researchers and so on. Therefore, it is necessary to determine the motivating factors and individual differences in order to determine whether the internet service with recreation content is successful in the eyes of the user or not. However, there is no measurement tool that takes entertainment into account, which is one of the main functions of recreation and potential recreation activities/behaviors that may cause or motivate the use of internet for recreation. The purpose of the research was to identify key structures associated with recreative Internet usage and develop a valid and reliable scale to measure recreative Internet activity participation.

The universe of the study consists of all individuals using the internet for recreation purposes. Research data obtained from two different samples by convenience sampling technique were used by exploratory factor analysis (n = 283) and confirmatory factor analysis (n = 307).

Data analysis identified content validity (expert opinion) and construct validity (16 item with 4 factors), convergent validity (the lowest factor of loading value is 0.720 and highest factor is 0.882) and divergence validity (all factors in the positive direction low .331 and mid

level .531 relationship). Cronbach's Alpha coefficient (.854), item total correlation (lowest .250 highest .494) and test re-test technique (.773-high level of correlation) was used for assessing scale reliability.

As a result, four dimensions related to participation in entertaining internet activities (information/personal development, shopping, multimedia resources and social interaction) have been revealed and a measurement tool has been developed which can determine the valid and reliable use of the internet for recreation.

SB71

VETERAN BADMİNTONCULARIN SPORTİF REKREASYONEL AKTİVİTELERE İLİŞKİN SAĞLIK İNANÇLARININ İNCELENMESİ

[2]Nurgül Özdemir, [1]Aslı Esenkaya

[1]Aydın Adnan Menderes Üniversitesi, Aydın Meslek Yüksek Okulu, Mülkiyet Koruma Ve Güvenlik Bölümü Özel Güvenlik Ve Koruma Pr.
[2]İzmir Demokrasi Üniversitesi, Sağlık Bilimleri Fak.Spor Bilimleri Bölümü, İZMİR

Email : *nozdemir974@gmail.com, asli.esenkaya@adu.edu.tr*

Giriş ve Amaç Bu çalışmanın amacı veteran badmintoncuların sportif rekreasyonel aktivitelere ilişkin sağlık inançlarının incelenmesidir. Bu amaç doğrultusunda veteranların sportif rekreasyonel aktivitelere ilişkin sağlık inançlarının cinsiyet, yaş, gelir durumu, eğitim düzeyi gibi çeşitli kişisel değişkenlere göre değişip değişmediği incelenmiştir. Yöntem Araştırma veteran badmintoncuların sportif rekreasyonel aktivitelere ilişkin sağlık inançlarını tanımlaması bakımından betimsel tarama modelinde bir çalışmadır. Araştırmanın örneklemini 2019 yılı II. Masterlar Türkiye Badminton Şampiyonasına katılan 120 veteran sporcu oluşturmuştur. Araştırma verilerinin toplanmasında Ertüzün (2013) tarafından geliştirilen Sportif Rekreasyonel Aktivitelere İlişkin Sağlık İnanç Ölçeği kullanılmıştır. Verilerin analizinde betimsel istatistiki teknikler, basit korelasyon analizi, t-testi ve tek yönlü anova analizi kullanılmıştır. Bulgular ve Sonuç Araştırma sonucunda veteranların sportif rekreasyonel aktivitelere ilişkin sağlık inançlarının yüksek düzeyde olduğu görülmüştür. Veteranların sportif rekreasyonel aktivitelere ilişkin sağlık inançlarının ölçeğin öz etkililik boyutunda cinsiyete göre farklı olduğu; algınanan ciddiyet boyutunda gelir durumuna göre farklı olduğu gözlenmiştir.

INVESTIGATION OF VETERAN BADMINTON PLAYERS' HEALTH BELIEFS REGARDING SPORTIVE RECREATIONAL ACTIVITIES

Introduction The purpose of this study is to investigate the health beliefs of veteran badminton players regarding sportive recreational activities. For this purpose, it was investigated whether the health beliefs of veterans regarding sportive recreational activities changed according to various personal variables such as gender, age, income status, education level. Method The study is a descriptive survey model in terms of defining the health beliefs of veteran badminton players regarding sportive recreational activities. The sample of the research was composed of 120 veteran players who participated in the Year 2019 II. Masters Turkey Badminton Championships. In the collection of research data, Health-Belief Scale on Sportive Recreational Activities by Ertüzün (2013) was used. Descriptive statistical techniques, simple correlation analysis, t-test, and one-way ANOVA analysis were used in the analysis of the data. Findings and Conclusion As a result of the research, it was observed that veterans had a high level of health beliefs regarding sportive recreational activities. The study found that the health beliefs of veterans regarding sportive recreational activities differ by gender in the dimension of self-efficacy of the scale, and by income status in the dimension of perceived seriousness of the scale

SB93

BANA HER ŞEY SENİ HATIRLATIYOR: METAFOR OLARAK YAŞLI

[1]Tuba Sevil, [2]Gözde Yetim, [3]Gülnur Saruhan, [1]Metin Argan

[1]Eskişehir Teknik Üniversitesi, Spor Bilimleri Fakültesi, Eskişehir
[2]Muş Alparslan Üniversitesi, Beden Eğitimi Ve Spor Yüksekokulu, Muş
[3]Aydın İl Sağlık Müdürlüğü

Email : *tsevil@eskisehir.edu.tr, gozdeey03@hotmail.com, , margan@eskisehir.edu.tr*

Giriş ve Amaç: Metaforlar, bireylerin herhangi bir olgu, durum ya da kavramla ilgili algılarını belirlemeye olanak sağlar. Bu çalışmanın amacı, 60 yaş ve üzeri bireylerin yaşlanma ile ilgili kavramlara yönelik metaforik algılarını belirlemektir.

Yöntem: Araştırma verileri, nitel araştırma yöntemlerinden metafor analizi kullanılarak, Eskişehir ilinde yaşayan 60 yaş ve üzeri 97 kişi ile elde edilmiştir. Veri toplama sürecinde, bireylerden "Yaşlılık/Yaşlılar/Yalnızlık/İhtiyarlık/Renge/Müziğe/Canlıya……. benzer. Çünkü, ……." ifadelerinin doldurulması istenmiştir. Toplanan veriler SPSS23 programında analiz edilerek, ilgili kategorilere ayrılmıştır.

Bulgular: Analiz sonucunda, yaşlılık için en fazla sonbahar, çocuk, kış ve kuru ağaç metaforları ön plana çıkarken, yaşlılar ve ihtiyarlık için çocuk ve bebek, yalnızlık için ıssız ada ve karanlık metaforları ön plana çıkmaktadır. Ayrıca, yaşlılık en fazla bir müzik türü olarak Türk Sanat Müziğine, renk olarak siyah, beyaz ve griye, canlı türü olarak da kaplumbağaya benzetilmiştir.

Sonuç: Araştırmanın sonucunda, bireylerin yaşlılık ve yaşlanma ile ilgili kavramlara ilişkin algıları metaforlar aracılığı ile ortaya konulmuştur. Elde edilen metaforlar neticesinde, bireylerin yaşlılığa karşı daha çok karamsar ve olumsuz algılarının olduğu belirlenmiştir.

Anahtar Kelimeler: Yaşlılık, Yaşlılar, Metafor

Everything Reminds Me of You: Elderly as a Metaphor

Introduction and Aim: Metaphors allow individuals to determine their perceptions of any phenomenon, situation or concept. The aim of this study is to determine the metaphorical perceptions of individuals aged 60 and over for the concepts related to aging.

Method: The research data were obtained by using metaphor analysis from qualitative research methods, with 97 persons aged 60 years and older, who is living in Eskisehir. In the process of collecting data, the individuals are asked to fill in the form "Elderliness/Elders/Loneliness/Senility/As a Color/Music/Species.... is like. Because....." expressions. The collected data are analyzed in SPSS23 program and divided into relevant categories.

Findings: As a result of the analysis; for elderliness autumn, child, winter and deadwood, for elders and senility child and baby, for loneliness deserted island and dark metaphors come to the forefront. In addition, by participants, elderliness was most like Turkish Classical Music as a type of music, black, white and gray as a color, and a turtle as a species.

Result: As a result of the research, the perceptions of individuals about the concepts related to aging were revealed through metaphors. As a result of the obtained metaphors, it was determined that individuals have more pessimistic and negative perceptions about aging.

Keywords: Elderliness, Elders, Metaphor

SB128

DERSLERİMİZ ETKİLİ Mİ?

***[1]Kerem Yıldırım Şimşek*, [1]Deniz Raha Koloğlu, [1]Furkan Ufuk Yıldız**

[1]Eskişehir Teknik Üniversitesi, Eskişehir

Email : *keremys@eskisehir.edu.tr, denizrahak@gmail.com, furkan.hyk@hotmail.com*

Giriş ve Amaç: Yükseköğretiminde yönetimi ve uygulaması iki farklı fakültede (Spor Bilimleri Fakültesi/Turizm Fakültesi) okutulmaya çalışılan tek bölüm rekreasyondur. Bu önemli yapısal sorun göz önünde bulundurulduğunda rekreasyon lisans programlarının hem sektörün hem de rekreasyon uzmanlarının ihtiyaçlarını karşılayabilecek yeterlilikte olmadığı sonucuna kolaylıkla ulaşılabilir. Ders programlarının sektör ihtiyaçları doğrultusunda yapılandırılmamış olması, rekreasyon lisans programlarında okutulan derslerin etkililiğini de zayıflatmaktadır. Bu bağlamda araştırmanın amacı rekreasyon lisans programlarında okutulan mesleki derslerin rekreasyon uzmanı yetiştirmedeki etkililiğini belirlemektir.

Yöntem: Araştırmanın evrenini Yükseköğretim Kurumları'ndaki rekreasyon programları oluşturmaktadır. Evrenin içerisinden ölçüte dayalı örnekleme tekniği ile 4 farklı ildeki SBF rekreasyon lisans programı belirlenmiş ve toplam 26 öğrenci seçilmiştir. Araştırma, nitel araştırma modellerinden biri olan durum çalışması olarak tasarlanmıştır. Rekreasyon lisans programlarındaki derslerin etkililiğine ilişkin veri toplamak için araştırmacılar tarafından geliştirilen yarı yapılandırılmış görüşme formu kullanılmıştır. Araştırma verilerinin analizi için içerik analizi tekniğinden yararlanılmıştır. Verilerin geçerliği ve güvenirliği için ölçüm üçgenlemesi, gözlem üçgenlemesi, uzman incelemesi, ayrıntılı betimleme, kodlayıcılararası güvenirlik ve teyit incelemesi yapılmıştır.

Bulgular: Analiz sonucunda teorik ve uygulamalı derslerin öğrencileri yeterli düzeyde hazırlamadığı, ders işlenişinin ve sunuşunun yeterli olduğu, teorik ve uygulamalı derslerin kısmen mesleğe hazırladığı ve teorik ders içeriklerinin mesleğe hazırlamadığı bulgularına ulaşılmıştır.

Sonuç: Sonuç olarak, rekreasyon lisans programlarındaki ders etkililiğinin yeterli düzeyde olmadığı ifade edilebilir. Ders etkililiğinin geliştirilmesi için teorik bilgi yığınının azaltılması, derslerin teori ve uygulama bileşenlerinden oluşturulmasına özen gösterilmesi ve meslek bilgisi derslerinin kredi ve süresinin artırılması gerekmektedir.

Anahtar Kelimeler: Rekreasyon Lisans Programları, Rekreasyon Öğrencileri, Ders Etkililiği

Are Our Lessons Effective?

In higher education, the only department where management and application are tried to be taught in two different faculties (Faculty of Sports Sciences/Faculty of Tourism) is recreation. Considering this important structural problem; it can easily be concluded that recreation undergraduate programs are not sufficient enough to meet the needs of the sector and recreation experts. The curricula are not structured in accordance with the sector needs, which weakens the effectiveness of lessons taught in the recreation undergraduate programs. In this context, the purpose of this research is to determine the effectiveness of occupational lessons taught in the recreation undergraduate programs on raising recreation experts. Target population of the research consists of recreation programs in the Higher Education Institutions. FSS recreation undergraduate programs in four different provinces were selected from the population with the criterion-based sampling technique and a total of 26 students were chosen. The research was designed as a case study, which is among qualitative research models. In order to collect data concerning the effectiveness of lessons in the recreation undergraduate programs, a semi-structured interview form developed by the researchers was used. Content analysis technique was used for the analysis of the research data. Measurement triangulation, observation triangulation, expertization, detailed description, intercoder reliability and confirmation examination were performed for the validity and reliability of the data. As a result of the analysis, it was

determined that theoretical and applied lessons did not prepare the students enough, the way of teaching and presenting the lessons was sufficient, theoretical and applied lessons partially prepared them to the profession and theoretical lesson contents did not prepare them to the profession. As a consequence, it is possible to state that lesson effectiveness in the recreation undergraduate programs is not sufficient. In order to develop lesson effectiveness, it is required to reduce excessive theoretical knowledge.

SB154

BOŞ ZAMAN EĞİTİMİ AÇISINDAN AKADEMİK ERTELEME DAVRANIŞININ DEĞERLENDİRİLMESİ

[1]Şenol GÖRAL, [1]Tebessüm AYYILDIZ DURHAN, [1]Zeynep Mervenur AKSEL, [1]Suat KARAKÜÇÜK

[1]Gazi Üniversitesi, Ankara

Email : *senolgoral@gazi.edu.tr, tebessumayyildiz@gmail.com, meerveaksel@gmail.com, ksuatt@gmail.com*

Boş zaman eğitimi, bireylerin boş zaman davranışlarının, ilgi, bilgi ve becerilerinin, değer yargılarının ve öz kaynaklarının gelişimine yol açan bir öğrenme süreci şeklinde tanımlanır. Akademik erteleme, öğrencilerin eğitim ve öğretim hayatlarını olumsuz yönde etkileyen bir problemdir. Bu araştırmanın amacı üniversite öğrencilerinin boş zaman eğitimi ve akademik erteleme düzeylerini belirlemek, bazı değişkenlerle olan ilişkisini saptamak ve BZE ve AED arasındaki ilişkiyi analiz etmektir. Araştırmaya tesadüfi örneklem yoluyla seçilen 325 üniversite öğrencisi katılmış, veriler Munusturlar (2014) tarafından geliştirilen Boş Zaman Eğitimi Ölçeği'nin yanı sıra Ocak ve Bulut (2015) tarafından geliştirilen Akademik Erteleme Ölçeği kullanılmıştır. Verilerin analizinde, betimsel istatistikler, bağımsız tek örneklem testi, ANOVA ve Pearson Korelasyon testinden yararlanılmıştır. Katılımcıların ortalamanın altında BZE puanı sergiledikleri görülmekteyken en düşük alt boyut puanını dışsal motivasyon, en yüksek alt boyut puanını ise içsel motivasyon alt boyutlarından elde etmişlerdir. Aynı zamanda akademik erteleme toplam puanlarının düşük olduğu, en yüksek alt boyut puanını öğretmenlere ilişkin olumsuz algı, en düşük alt boyut puanını ise akademik görevin algılanan niteliği alt boyutundan elde ettikleri gözlemlenmiştir. Araştırmadan elde edilen verilere göre belirli demografik değişkenler ile BZE ve AED ölçekleri arasında anlamlı ilişki ve farklılıklar saptanmıştır. Bir diğer sonuca göre BZE düzeyi sınıf yükseldikçe artış göstermekte, AED ise sınıf yükseldikçe düşüş göstermektedir Aynı zamanda BZE ve AED arasında pozitif yönlü zayıf düzeyde korelasyon olduğu belirlenmiştir. Düşük BZE değerlerine sahip, boş zamanlarını verimli değerlendiremeyen (%36,9) ve hatta bu konuda bir fikri dahi olmayan (%30,5) öğrenciler ile ilgi çekici olmayan, kendini tekrarlayan ve kuramsal bilgi aktarımının uygulamalı öğretimin oldukça önüne geçtiği eğitim sisteminin bir araya gelmesinin istisnai bir sonucu olarak yorumlamak yanlış olmayacaktır. Boş zaman eğitiminin ve rekreasyonun, ülkemizi ve geleceğimizi şekillendirecek olan öğrencilerin eğitim ve öğretim programlarına mümkün olan en erken dönemlerden itibaren dâhil edilmesi önerilebilir.

Evaluation of Academic Procrastination Behavior with Respect to Leisure Education

Leisure education is defined as a life-long learning process which improves individuals' leisure behaviors, interests, knowledge, values and resources. Academic procrastination is a problematic drawback that affects students' educational life negatively. The purpose of this research is to determine the university students' LES and APS levels and examine the correlation; interpret the findings according to different variables. 325 university students participated via random sampling method. Leisure Education Scale – LES (Munusturlar, 2014), and also Academic Procrastination Scale – APS (Ocak & Bulut, 2015) were used. Descriptive statistics, independent one sample t-test, ANOVA, Tukey (HSD), and also Pearson Correlation tests were utilized to analyze the data. Participants displayed scores below average on LES. Amongst LES values, lowest scores were detected at External Motivation sub-dimension, and highest scores were at Intrinsic Motivation. Besides, APS's total scores were found low. Amongst APS values, highest sub-dimension scores collected at Negative Perception against Teachers, and the lowest scores were at Perceived Quality of the Task. Significant relations and differences were found amongst various variables, LES and APS. LES scores were found to increase as class increases. On the other hands, APS scores were observed to decrease while class increases. Unexpectedly, in between LES and APS total scores, a positive correlation were found at low level. Interpreting this outcome as an exceptional result of the composition of the "students" who are unable to spend their leisure efficiently (%36.9); who do not have an idea about this issue (%30.5) and the "educational system" which is repetitive, highly focused on theoretical knowledge transfer, where practical instructions are least regarded, and finally leisure and recreation is commonly ignored may not be an inaccurate reading. Integration of appropriate forms of theoretical and practical leisure education and recreation to the national education system is urgently suggested.

SB195

"HALK EĞİTİM KURSLARINA KATILAN BİREYLERİN REKREATİF ETKİNLİKLERE KATILIMLARININ YAŞAM KALİTESİ ARASINDAKİ İLİŞKİSİ"

***[1]ŞENİZ KARAGÖZ*, [1]YUNUS TORTOP, [1]HALİME DİNÇ**

[1]AFYON KOCATEPE ÜNİVERSİTESİ BEDEN EĞİTİMİ SPOR YÜKSEK OKULU,AFYONKARAHİSAR

***Email :** senizkaragoz@gmail.com, ytortop@hotmail.com , halimedinc@yandex.com*

AMAÇ: Bu araştırma halk eğitim kurslarına katılan bireylerin rekreatif etkinliklere katılımlarının yaşam kalitesi arasındaki ilişkisini incelenmek amacıyla yapılmıştır. Materyal Metot: Araştırmanın evrenini Afyonkarahisar il merkezinde bulunan halk eğitim merkezi oluşturmuştur. Araştırmanın örneklem gurubu ise halk eğitim merkezine çeşitli kurslara katılan bireylerin (176 sı kadın 90 erkek) gönüllük prensibine uygun olarak katılımları oluşturmuştur. Bireylere rekreatif etkinliklere katılım ölçeği ve dünya sağlık örgütünün yaşam kalitesi ölçeğinin kısa formu uygulanmıştır. Bulgular: Veri toplama süreci sonunda elde edilen verilerin çözümlenmesinde kişisel bilgiler için betimsel istatistik yöntemleri (frekans, yüzde, ortalama, standart sapma) ve araştırmada ele alınan hipotezlerin sınanması için açımlayıcı (inferential) istatistik yöntemleri kullanılmıştır. Veriler SSPS 21 paket programında analiz edilmiştir. Araştırma grubunun rekreatif etkinliklere katılım ve yaşam kalitesi arasındaki ilişkiyi tespit etmek için pearson kolerasyon katsayısı kullanılmıştır. Rekreatif etkinliklere katılımla yaşam kalitesi arasında pozirif yönde anlamlı bir ilişki bulunmuştur. Bireylerin kurslara katılım amaçlarıyla ölçekler arasındaki ilişkiyi incelediğimizde iş bulmak amaçlı kurslara katılan bireyler arasında ve boş zamanları değerlendirmek amacıyla kurslara katılanlar arasında pozitif yönde anlamlı bir ilişki bulunmuştur. Sonuç: Farklı türlerdeki Rekreatif etkinliklere katılım artıkça yaşam kalitesinde pozitif yönde artış olduğu gözlenmiştir. Halk eğitim kurslarına katılan bireylerin amacı daha çok iş bulmak ve boş zamanlarını değerlendirmek olduğu tespit edilmiştir. Anahtar Kelimeler: Rekreatif Etkinlikler, Yaşam Kalitesi, Halk Eğitim Kursları

THE RELATIONSHIP BETWEEN THE PARTICIPATION OF INDIVIDUALS ATTENDING PUBLIC EDUCATION COURSES IN RECREATIVE ACTIVITIES AND THE QUALITY OF LIFE

OBJECTIVE: The aim of this study is to investigate the relationship between quality of life and the participation of individuals attending public education courses in recreational activities. Material and Method: The population of the study was formed from the public education center in Afyonkarahisar. The sample group of the study consisted of individuals (176 female and 90 male) who attended various courses in the public education center in accordance with the volunteering principle. Participation in recreational activities scale and the short form of quality of life scale by World Health Organization were applied to participants. Results: Descriptive statistical methods (frequency, percentage, mean, standard deviation) were used for the analysis of the data obtained at the end of the data collection process and inferential statistical methods were used for testing the hypotheses discussed in the research. The data were analyzed in SSPS 21 package program. Pearson correlation coefficient was used to determine the relationship between the participation of recreational activities and quality of life of the study group. A significant positive correlation was found between participation in recreational activities and quality of life. When we examine the relationship between the individuals' participation in the courses and the scales, a positive meaningful relationship was found between the individuals who participated in the courses with an intention to find a job and the ones who participated in the courses in order to make use of their free time. Conclusion: It was observed that quality of life increased positively as participation in different types of recreational activities increased. It was found that the purpose of the individuals participating in public education courses was to find more jobs and to make use of their free time. Keywords: Recreational Activities, Quality of Life, Public Training Courses

SB205

SOSYAL KULÜP ETKİNLİKLERİNİN REKREASYONEL AÇIDAN DEĞERLENDİRİLMESİ

[2]Enis Çolak, [1]Özgür Dinçer, [1]Tuğba Yayla, [2]Ali Acar

[1]Ordu Üniversitesi Beden Eğitimi Ve Spor Yüksekokulu, ORDU
[2]Kocaeli Üniversitesi Spor Bilimleri Fakültesi, KOCAELİ

Email : *tugbaayayla@gmail.com, ozgrdncr@gmail.com, tugbaayayla@gmail.com, tugbaayayla@gmail.com*

ÖZET Giriş ve Amaç: Günümüzde öğrencilerin boş zamanlarını etkin bir şekilde değerlendirebilmesi için okullarımızda sosyal kulüp etkinlikleri yer almaktadır. Öğrenciler boş zamanlarını daha etkin kullanmalarına ve sosyal açıdan fayda sağlamalarına yardımcı olmaktadır. Çalışmamızın amacı Kocaeli Üniversitesi Umuttepe Yerleşkesinde öğrenim gören öğrencilerin sosyal kulüplerin yeterliliği ve boş zamanlarını değerlendirme hakkında görüş ve beklentilerinin incelenmesidir. Bu araştırmada, Kocaeli Üniversitesi'ndeki öğrencilerin sosyal kulüp etkinliklerine ne kadar katıldıkları ve sosyal kulüpleri ne kadar tercih ettikleri konusunda bilgi alınmış ve Rekreasyon hakkında bilgileri incelenmiştir. Yöntem: Anketler gönüllülük ilkesine uygun olarak Öğrenciler tarafından cevaplandırılmıştır. Veriler araştırmacı tarafından Kocaeli Üniversitesi'nde öğrenim gören 400 ayrı öğrenci yüz yüze görüşülerek yapılmıştır. Araştırmada, araştırmacı Ertan ÖZKAPTAN (2007) tarafından geliştirilen değerlendirme formu veri toplama aracı olarak kullanılmıştır. Veri toplama aracı iki kısımdan oluşmaktadır. İlk kısım bireylere ilişkin demografik bilgiler, 5 ifadeden, ikinci bölüm de Sosyal Kulüpler hakkında görüş ve beklentilerine ilişkin 20 ifadeden oluşmaktadır. Anket Formundan elde edilen veriler Microsoft Excel programına girilmiş ve daha sonra SPSS 25 istatistiksel paket programında değerlendirilmiştir. Değerlendirme frekans ve yüzde tabloları şeklinde yapılmıştır. Bulgular: Araştırmada elde edilen bulgular diğer çalışmalarla karşılaştırılmış, bu çalışmalarda ortaya çıkan sonuç sosyal kulüp tercihinin ilkokul ve ortaokul düzeyinde sosyal kulüp etkinliklerinin tam anlamıyla uygulanmadığı sonucu elde edilmiştir. Sonuç: Çalışmamızda, lisans düzeyinde olup diğer çalışmalara oranla sosyal kulüp etkinliklerinin daha fazla uygulandığı sonucuna ulaşılmıştır. Kulüplerdeki etkinliklerde çoğunluk severek ve isteyerek yaptığını belirtirken bir grup öğrenci görev verilmediğini belirtmiştir. Bununda bazı sosyal kulüp etkinliklerinin kâğıt üzerinde kaldığı veya öğrencilerin pasif kaldığı konusunda bulgular elde edilmiştir. Anahtar Kelimeler: Zaman, Sosyal Kulüpler, Rekreasyon, Üniversite, Öğrenci

RECREATIONAL EVALUATION OF SOCIAL CLUB ACTIVITIES: KOCAELI UNIVERSITY

ABSTRACT Background and Objective: Nowadays, schools offer social club activities to help students make the best of their leisure time and develop socially. The aim of this study was to determine university students' views and expectations of social clubs and leisure time activities by eliciting information on how often they participate in those activities, which social clubs they prefer and what they think about recreational activities. Method: The study sample consisted of 400 students of Umuttepe Campus of Kocaeli University. Face-to-face interviews were conducted with participants. Data were collected using a questionnaire developed by Ertan ÖZKAPTAN (2007). The questionnaire consists of two parts. The first part consists of 5 items on demographic characteristics while the second part consists of 20 items eliciting information on participants' views and expectations of social clubs. Data were transferred to Microsoft Excel and then analyzed using the Statistical Package for Social Sciences (SPSS, Version 25.0). Frequency and percentage tables were used for evaluation. Results: The results were compared with those of other studies which report that social club preference is at primary and secondary level and that social club activities are not fully performed. Conclusion: Our participants perform social club activities at the undergraduate level more often than reported by other studies. They mostly stated that they enjoyed the club activities whereas some stated that they were not given any tasks. This indicates that some social club activities are only on paper or that students are passive during those activities. Keywords: Time, Social Clubs, Recreation, University, Student

SB295

REKREATİF ETKİNLİKLERE KATILAMAMA NEDENLERİNİN DEMOGRAFİK ÖZELLİKLERE GÖRE İNCELENMESİ

***[1]Gözde Yetim*, [1]Tülin Arslanboğa**

[1]Muş Alparslan Üniversitesi, Beden Eğitimi Ve Spor Yüksekokulu, Muş

Email : *gozdeey03@hotmail.com, tlnarsbg12@gmail.com*

Giriş ve Amaç: Bu çalışmanın amacı, Bingöl Gençlik Spor İl Müdürlüğü'nde çalışanların rekreasyonel aktivitelere katılımını engelleyen faktörlerin demografik özelliklere göre farklılaşma durumunu incelemektir. Yöntem: Araştırma verileri, Bingöl ilinden kolayda örnekleme yöntemi kullanılarak toplanmıştır. Araştırma katılımcılarını, Bingöl Gençlik Spor İl Müdürlüğü'nde çalışan 75 kişi oluşturmaktadır. Elde edilen verilere, SPSS 23 paket programında sıklık ve yüzde analizleri uygulanmıştır. Ayrıca, rekreasyonel aktivitelere katılımı engelleyen faktörlerin katılımcıların demografik özelliklerine göre farklılaşma durumunu belirlemek amacıyla Kruskall Wallis ve Mann Whitney U testinden yararlanılmıştır. Bulgular: Rekreasyonel aktivitelere katılımı engelleyen faktörler katılımcıların cinsiyet, mezuniyet bölümü, hobi, görev yılı ve gelir durumuna göre anlamlı farklılık ($p<0,01$) gösterirken, yaş ve medeni durumlarına göre anlamlı bir farklılık ($p>0,05$) göstermemiştir. Sonuç: Sonuç olarak katılımcıların demografik özelliklerine göre rekreasyonel aktivitelere katılımlarını engelleyen faktörlerden tesis ve bilgi eksikliği faktörlerlerinin ön plana çıktığını söyleyebiliriz.

Anahtar Kelimeler: Boş zaman, katılamama nedenleri, rekreasyon

Investigation of Reasons for Not Participating in Recreational Activities According to Demographic Characteristics

Introduction and Aim: The aim of this study is to investigate the differentiation of demographic characteristics of the factors preventing the participation of employees in recreational activities in Bingol Provincial Directorate of Youth and Sports. Method: The research data were collected from Bingol province by using convenience sampling method. The research participants consisted of 75 people working in Bingol Provincial Directorate of Youth and Sports. Frequency and percentage analyzes were applied to the data obtained in SPSS 23 package program. In addition, Kruskall Wallis and Mann Whitney U test were used to determine the differentiation of the factors preventing participation in recreational activities according to the demographic characteristics of the participants. Findings: The factors that prevented participation in recreational activities showed a significant difference ($p<0,01$) according to gender, graduation department, hobby, duty year and income status, but not a significant difference according to age and marital status ($p>0,05$). Conclusion: As a result, it can be said that the factors that prevent participants from participating in recreational activities according to demographic characteristics are facility and lack of information.

Keywords: leisure, reasons for non-participation, recreation

SB302

REKREASYON ODAKLI ÇALIŞAN VERİMLİLİĞİ ÖLÇEĞİNİN GELİŞTİRİLMESİ

***[1]Anıl Onur MERCANOĞLU*, [1]Kerem Yıldırım ŞİMŞEK**

[1]Eskişehir Teknik Üniversitesi Spor Bilimleri Fakültesi, ESKİŞEHİR

Email : *aomercanoglu@eskisehir.edu.tr, keremys@eskisehir.edu.tr*

Giriş ve Amaç Çalışan verimliliğini üst düzeylere çıkarmak hem işyeri hem de toplumun ekonomik refahı açısından istenilen ve dikkate alınan konulardan biridir. Rekreasyon, verimliliği artırabilecek ve onun yüksek düzeylerde kalmasına katkı sağlayacak önemli bir araç olarak kullanılabilir. Ancak verimlilik ve rekreasyon kavramlarının ortak paydada buluştuğu faktörleri kapsayan bir ölçme aracının bulunmaması, işyeri rekreasyonunu değerlendirebilme konusundaki eksikliği gündeme getirmektedir. Bu doğrultuda, araştırmanın amacı Rekreasyon Odaklı Çalışan Verimliliği Ölçeği'nin geliştirilmesidir.

Yöntem Ölçeğin geliştirilmesi sürecinde karma yöntem desenlerinden keşfedici sıralı desen kullanılmıştır. Araştırma evrenini Türkiye çalışanları oluşturmaktadır. Veriler ölçüt örnekleme yöntemiyle araştırmaya dahil edilen katılımcılardan (pilot test: N=262, standartlaştırma çalışması: N=344) toplanmıştır. Ölçme aracı ile ilgili geçerlik ve güvenirlik değerlendirmeleri için uzman görüşü, açımlayıcı faktör analizi (AFA), doğrulayıcı faktör analizi (DFA), korelasyon matrisi, madde toplam korelasyonu, açıklanan ortalama varyans (AVE), yapı güvenirliği (CR), Cronbach's Alpha katsayısı ve test-tekrar test analizinden faydalanılmıştır.

Bulgular Uzman görüşü sonucunda ölçeğin kapsam geçerliği indeksinin 0,84 olduğu tespit edilmiştir. AFA sonucuna göre 10 boyutlu, 33 maddeli ve açıklanan varyansı 91,332 olan bir yapı elde edilmiştir. Madde toplam korelasyon değerleri min=0,540, maks=0,725 aralığında sıralanmaktadır. Ortaya çıkan yapı DFA ile test edilmiş ve uyum indekslerinin referans değerlere uygun olduğu gözlemlenmiştir (x2=839,28; df=449; RMSEA=0,05; SRMR=0,032; x2/df=1,87; NFI=0,98; NNFI=0,99; CFI=0,99; RNI=0,98). Ölçeğin test-tekrar test korelasyon değerinin 0,847 olduğu gözlemlenmiştir.

Sonuç Yürütülen pilot test ve standartlaştırma çalışmaları sonucunda elde edilen bulgular doğrultusunda 33 maddeden oluşan, 10 boyutlu, geçerli ve güvenilir bir ölçme aracı elde edilmiştir. Geliştirilen ölçeğin işyeri rekreasyonu ile ilgili yürütülecek betimsel çalışmalarda ve rekreasyon programlarının değerlendirilmesinde fayda sağlayacağı ifade edilebilir.

DEVELOPMENT OF THE RECREATION-BASED EMPLOYEE PRODUCTIVITY SCALE

Introduction and Purpose Increasing employee productivity is one of the desired and considered issue for workplaces and society. Recreation can be used as an important tool that can increase productivity and contribute to maintaining its high levels. However, the lack of a measurement tool that covers the factors in which the concepts of productivity and recreation meet in common ground raises the lack of evaluating employee recreation. Accordingly, the aim of the study is to develop the Recreation-Based Employee Productivity Scale.

Method Process of the development of the sequential exploratory design, one of the mixed method designs, was used. Research population consisted of employees in Turkey. Data were collected from the participants (pilot test: N=262, standardization study: N=344) who were included in the study by criterion sampling method. For validity and reliability assessments of the measurement tool; expert opinion, exploratory factor analysis(EFA), confirmatory factor analysis(CFA), correlation matrix, item total correlation, average variance explained, construct reliability(CR), Cronbach's Alpha coefficient and test-retest analysis were used.

Findings As a result of the expert opinion, content validity index of the scale was found to be 0,84. According to the results of AFA, a structure with 10 dimensions, 33 items was obtained and structure's explained variance percentage is 91,332. Item total correlation

values are listed in min=0,540, max=0,725. The resulting structure was tested with DFA and fit indexes were observed to be appropriate the reference values (x2=839,28; df=449; RMSEA=0,05; SRMR=0,032; x2/df=1,87; NFI=0,98; NNFI=0,99; CFI=0,99; RNI=0,98). It was observed that the test-retest correlation value of the scale was 0,847.

Results As a result of the pilot test and standardization studies conducted, a valid and reliable measuring instrument that consisting of 10 dimensions and 33 items was obtained. It can be stated that the developed scale will be useful in descriptive studies and evaluation of recreation programs related to employee recreation.

SB303

İŞYERİ REKREASYONUNUN ÇALIŞAN VERİMLİLİĞİNE ETKİSİ

[1]Anıl Onur MERCANOĞLU, [1]Kerem Yıldırım ŞİMŞEK

[1]Eskişehir Teknik Üniversitesi Spor Bilimleri Fakültesi, ESKİŞEHİR

Email : *aomercanoglu@eskisehir.edu.tr, keremys@eskisehir.edu.tr*

Giriş ve Amaç İşyeri rekreasyonu, çalışan verimliliğini artırmak konusunda uygun araçlardan biri olarak görülmektedir. Literatürde işyeri rekreasyonu ve verimlilik üzerine yapılan çalışmalar ağırlıklı olarak fitness ve wellness temeli üzerindedir. Ancak rekreasyonel aktivitelerin fitness ve wellness'ın yanı sıra verimliliği etkileyen birçok boyut üzerinde etkiye sahip olduğu söylenebilir. Türkiye'de ise hem iş dünyasındaki uygulamaların hem de akademik alandaki çalışma ve kaynakların yetersizliği işyeri rekreasyonu konusundaki bilgi ve farkındalık eksikliklerine neden olmaktadır. Bu doğrultuda, işyeri rekreasyonunun Türkiye'deki uygulanabilirliğinin ve çalışan verimliliğine ektisinin kapsamlı bir rekreasyon programı aracılığıyla test edilmesi araştırmanın amacını oluşturmaktadır.

Yöntem Deneysel araştırma süreci Solomon Dört Grup Modeli çerçevesinde yürütülerek tamamlanmıştır. Müdahale aracı olarak haftanın 6 gününü kapsayan bir işyeri rekreasyon programı kullanılmıştır. Araştırma evrenini Türkiye'deki sanayi çalışanları oluşturmaktadır. Ölçüt örnekleme yöntemiyle belirlenen araştırma grubunu, Eskişehir Organize Sanayi Bölgesi'nde bulunan orta ölçekli bir işyerinin 101 çalışanı oluşturmuştur. Veriler Rekreasyon Odaklı Çalışan Verimliliği Ölçeği kullanılarak yüz yüze görüşme tekniği ile toplanmıştır. Veriler, Kruskal-Wallis, Mann-Whitney U ve bağımlı örneklem t-testleri kullanılarak analiz edilmiştir.

Bulgular Sontest ölçümleri incelendiğinde, deney grupları ile kontrol grupları için yapılan karşılaştırmaların her birinde anlamlı fark tespit edilerek deney gruplarının, kontrol gruplarına göre daha yüksek verimlilik puanlarına sahip olduğu sonucuna ulaşılmıştır. Grup içi karşılaştırmalara yönelik analiz sonuçları incelendiğinde, deney grubuna ait öntest ve sontest ölçümleri arasında anlamlı fark tespit edilmiş ve sontest ölçümüne ait verimlilik puanının daha yüksek olduğu sonucuna ulaşılmıştır.

Sonuç Araştırma sonucunda işyeri rekreasyon programının çalışan verimliliği üzerinde olumlu ve büyük bir etkiye sahip olduğu ortaya çıkmıştır. Ayrıca, öntest uygulanan ve uygulanmayan grupların karşılaştırılması ile öntest uygulanmasının verimlilik puanları üzerinde herhangi bir etki yaratmadığı sonucuna ulaşılmıştır.

THE EFFECT OF EMPLOYEE RECREATION ON EMPLOYEE PRODUCTIVITY

Introduction and Purpose Employee recreation is seen as one of the appropriate tools to increase employee productivity. In Turkey, both of insufficient applications in the business world and the lack of studies and resources in the academic field leads to inadequate knowledge and awareness about employee recreation. In this direction, testing the applicability of employee recreation in Turkey and its impact on employee productivity through a comprehensive recreation program is the aim of this study.

Method The experimental research process was completed within the framework of the Solomon Four Group Model. An employee recreation program covering 6 days a week was used as the intervention. Research population consisted of industrial employees in Turkey. The research group which was determined by criterion sampling method consisted of 101 employees of a medium-sized workplace in Eskişehir Organized Industrial Zone. Data were collected by using the Recreation-Based Employee Productivity Scale by face to face interview technique. Data were analyzed using Kruskal-Wallis, Mann-Whitney U and paired sample t-tests.

Findings According to posttest measurements, a significant difference was found in each of the comparisons between the experimental groups and the control groups, and it was concluded that the experimental groups had higher productivity scores than the control groups. According to results of the analysis for within-group comparisons, a significant difference was found between the pretest and

posttest measurements of the experimental group and it was concluded that the productivity score of the posttest measurement was higher.

Results As a result of the study, it was found that employee recreation program has a positive and large effect on employee productivity. In addition, it was concluded that pretest had no effect on productivity scores by comparing the groups with and without pretest

SB350

MAHKUM BİREYLERİN SERBEST ZAMAN ETKİNLİKLERİNDEN ELDE ETTİĞİ FAYDALAR: BİR DURUM ÇALIŞMASI

[1]Elif KÖSE, [1]Tennur YERLİSU LAPA, [1]İlhan GÜNBAYI

[1]Akdeniz Üniversitesi, Antalya

Email : *elifkose9@gmail.com, tennur@akdeniz.edu.tr, igunbayi@akdeniz.edu.tr*

Mahkumiyet hayatının getirdiği olumsuz koşullar göz önüne alındığı zaman, toplumda dezavatajlı olarak görülen suçlu, tutuklu ve hükümlü bireylerin hapishane sonrası sosyal hayata adapte olmaları oldukça önemli bir konudur. Bu bağlamda mahkum bireyler için mahkumiyet sürecinin sağlıklı bir şekilde geçirilmesi büyük önem arz etmekte ve durum serbest zamanların değerlendirilmesi ile yakından ilişkili görülmektedir. Ancak alanyazında mahkum bireylerin serbest zaman etkinliklerini ve etkinliklerini değerlendiren herhangi bir çalışma bulunmamaktadır. Bu nedenle çalışmanın amacı, mahkum bireylerin serbest zaman algılarını ortaya koymak; serbest zamanlarını nasıl geçirdiklerini incelemek; serbest zaman aktivitelerinin faydasına ve serbest zamanların nasıl efektif bir şekilde geçirilebileceğine ilişkin düşüncelerini değerlendirmek; son olarak bu etkinliklerin tahliye sonrasındaki sosyal adaptasyon sürecine etkilerinin neler olabileceğini ortaya koymaktır.Bu araştırma nitel araştırma yöntemi ile yapılan betimsel bir çalışmadır. Araştırma deseni olarak bütüncül tek durum deseni kullanılmıştır. Araştırmanın örneklemi; amaçlı örnekleme yöntemlerinden maksimum çeşitlilik örneklemesi ile seçilen 18 suçlu bireyden oluşmaktadır. Araştırmada veri toplama aracı olarak, doküman, gözlem ve bireysel görüşmeler kullanılmıştır. İç geçerliği arttırmak amacıyla görüşmeler yapılmadan önce ilgili alan yazın taraması yapılmış; dış geçerliliği sağlamak için kurama analitik genelleme yapılmıştır. İç güvenirlik için görüşmeden elde edilen veriler iki ayrı araştırmacı tarafından kodlanmış ve kappa analizi uygulanmıştır (.85). Dış güvenirlik için de veri toplama araçlarının tümü başka bir uzmana teyit ettirilmiştir.Araştırma sonuçları, mahkumların serbest zaman algılarının genellikle negatif olduğunu; boş zamanlarını kurs ve atölye çalışmaları ile değerlendirdiklerini; serbest zaman etkinliklerinden bilişsel, ekonomik, fiziksel, eğitimsel, psikolojik, sosyal ve pozitif gelecek algısı faydası sağladıklarını; serbest zamanların daha efektif geçirilmesi için uygulamalı eğitimlerin önemli olduğunu ve bu etkinliklerin tahliye sonrasında iş bulmalarına ve sosyal hayata daha çabuk adaptasyon sağlamalarına faydalı olduğunu ortaya koymaktadır. Mahkum bireyler için serbest zamanların efektif bir şekilde değerlendirilmesi onlara biyo-psiko-sosyal faydalar sağlamaktadır. Araştırma sonuçları fayda teorisi, fazla enerji teorisi, sıkılma teorisi ve benliğin aşağılanması teorileri altında tartışılmıştır.

Benefits of Leisure Activities for Convicts: A Case Study

Post-release adaptation to social life of criminals, prisoners and convicts, who are regarded as disadvantaged individuals in the society, is a substantially important matter; considering the adverse circumstances brought along with imprisonment life. In this context, it is highly important for the convicts to undergo this imprisonment process in a healthy manner and it appears to be closely linked with the assessment of leisure. However, there is no study in the literature that assesses the leisure activities of the convicts. Therefore, the aim of this study is to establish the leisure perception of the convicts; analyse how they spend their leisure time; assess their thoughts about how to make effective use of leisure and finally discover the possible effects of such activities on the social adaptation process following the release.This is a descriptive research carried out by qualitative research method. Single-case holistic design is used as the research design. Research sample consists of 18 criminals, who are selected by maximum variation sampling method – a purposive sampling method. Documents, observations and interviews are used as tools for data gathering in this study. Literature was reviewed before the interviews for increasing the internal validity and the theory was analytically generalized for establishing external validity.The results of the study indicate that leisure perception of the convicts is often negative; they use their free time for courses and workshop activities; they benefit from the leisure activities cognitively, economically, physically, educationally, psychologically, socially with positive future perception; practical education is needed for spending the leisure time more effectively and that such activities will help them find jobs and adapt to social life more quickly after the release.Making effective use of leisure time provides bio-psycho-social benefits for the convicts. The results of the study have been discussed under the surplus energy theory, leisure boredom theory.

SB353

ALGILANAN ÖZGÜRLÜK ÖLÇEĞİNİN CİNSİYET DEĞİŞKENİNE GÖRE ÖLÇME DEĞİŞMEZLİĞİNİN TEST EDİLMESİ

***[1]Elif KÖSE*, [1]Tennur YERLİSU LAPA, [1]Evren TERCAN KAAS, [2]Nezaket Bilge UZUN**

[1]Akdeniz Üniversitesi, Antalya
[2]Mersin Üniversitesi, Mersin

***Email :** elifkose9@gmail.com, tennur@akdeniz.edu.tr, evrentercan@akdeniz.edu.tr, n.bilgeuzun@gmail.com*

Yapı bakımından gruplar arası farklılıkları ortaya koymaya amaçlayan çalışmalarda gruplar için ölçme aracının benzer şekilde çalışacağı ve ölçme aracından elde edilecek ölçümlerin benzer psikometrik özelliklere sahip olduğu varsayılmaktadır. Bu nedenle yapılan çalışmada Witt ve Ellis (1985) tarafından geliştirilen Yerlisu Lapa ve Ağyar (2011) tarafından Türkçe adaptasyonu yapılan "Serbest Zamanda Algılanan Özgürlük Ölçeği"nin yapı geçerliğinin ölçme değişmezliği ile sınanması amaçlanmaktadır.Bu çalışma nicel bir araştırma olup tarama modeli ile yapılmıştır. Araştırma örneklemi 105'i kadın ve 123'ü erkek toplam 228 üniversite öğrencisinden oluşturmaktadır. Algılanan özgürlük ölçeğinin ölçme değişmezliği, yapısal eşitlik modellemeleri kapsamındaki kovaryans yapılarının değişmezliğini sınayan çoklu grup doğrulayıcı faktör analizleri ile test edilmiştir. Modelde yer alan örtük değişkenler için aşamalı bir şekilde değişmezlik testleri yapılmıştır. Analizlerde hiçbir sınırlandırmanın yapılmadığı (biçimsel değişmezlik) durum ile daha fazla sınırların şart koşulduğu diğer değişmezlik testleri (sırasıyla metrik değişmezlik, skalar değişmezlik, katı değişmezlik) arasındaki CFI karşılaştırıcı uyum iyiliği kriterleri farkına bakılmıştır.Ölçeğin faktör yapısına ilişkin tanımlanan ölçme modelinin cinsiyete göre ölçme değişmezliğinin sağlandığına ilişkin kanıtlar elde edilmiştir. Ölçme değişmezliğinin ilk aşamasını oluşturan biçimsel değişmezlik için uyum indeksleri X2/df= 1.48; CFI= .97; NFI= .91; RMSEA= 0.065.2tir. Ölçme değişmezliğinin diğer aşamalarını oluşturan, metrik, skalar ve katı değişmezliğe ilişkin (≤-0.01∆CFI≤0.01) değerin ise kabul edilebilir sınırlar içerisinde yer aldığı görülmektedir. Bu aşamada bir psikolojik ölçme aracının maddelerinin –gruplararası- aynı psikolojik yapıyı temsil ettiği; bununla birlikte farklı grupların maddelere aynı biçimde cevap verdiği; maddeler için oluşturulan regresyon denklemlerindeki sabit sayının gruplar arası eşit/değişmez olduğu ve son olarak ölçme aracını oluşturan maddelere ilişkin hata terimlerinin karşılaştırma grupları arasında eşit/değişmez olduğu şeklinde ifade edilebilir. Dört aşama için elde edilen LISREL çıktıları, standart değerlerden yola çıkılarak karşılaştırılmış ve cinsiyet bakımından elde edilen değerlerin ölçme değişmezliği bakımından sorun teşkil etmediği saptanmıştır.

Testing the Measurement Invariance of the Percieved Freedom Scale by Gender Variable

In the studies that aim to point out the structural differences among groups; it is assumed that the measurement tool will function similarly and results of such measurements will have similar psychometric features. For this reason, the purpose of this study is to test the measurement invariance of the construct valicity of "Perceived Freedom in Leisure Scale" (PFLS) developed by Witt and Ellis (1985) and adapted into Turkish by Yerlisu Lapa and Ağyar (2011). This is a quantitative study conducted by survey research. The research sample consists of a total of 228 university students including 105 women and 123 men. Measurement invariance of the PFLS was tested by multi- group confirmatory factor analyses that test the invariance of the covariance structures within the scope of structural equation modeling. Invariance tests were gradually conducted for the implicit variables in the model. Formal invariance, where no restriction was applied on the analyses and other invariance tests (metric invariance, scalar invariance and strong invariance respectively), where more restraints are applied, were compared to each other to see the difference in terms of CFI comperative fit index criteria.The study yielded evidence showing that the measurement model defined for the factor structure of the scale provides measurement invariance by gender. Fit indexes for the formal invariance, which is the first phase of measurement invariance, are x2/df= 1.48; CFI= .97; NFI= .91; RMSEA= 0.065.2. On the other hand, it is observed that the value regarding metric, scalar and strong invariance, which are the other phases of measurement invariance, is within the acceptable limits (≤-0.01∆CFI≤0.01).LISREL outcomes obtained for four phases were compared based on standard values and it was found that the gender-related values do not constitute a problem in terms of the measurement invariance.

SB381

GEÇMİŞTEN GÜNÜMÜZE REKREASYON: JOURNAL OF LEİSURE RESEARCH DERGİSİNİN BİBLİYOMETRİK ANALİZİ

[2]Tennur Yerlisu Lapa, [1]Elif Köse

[1]Akdeniz Üniversitesi, Sağlık Bilimleri Enstitüsü, ANTALYA
[2]Akdeniz Üniversitesi Spor Bilimleri Fakültesi, ANTALYA

Email : *tennur@akdeniz.edu.tr, elifkose9@gmail.com*

Bu çalışmanın amacı rekreasyon alanında yayım yapan ilk dergi olması nedeniyle Journal of Leisure Research (JLR) dergisinin 1970-2019 yılları arasında yayımladığı 1134 çalışmayı bibliyometrik açıdan inceleyerek, rekreasyon disiplinindeki 49 yıllık eğilim ve trendleri ortaya koymaktır. Bu çalışma nicel araştırma yöntemleri ile yapılan betimsel bir araştırmadır. Araştırmanın evrenini JLR dergisinde yayımlanan 1134 makale oluşturmaktadır. Araştırma örneklemi, amaçlı örnekleme yöntemlerinden ölçüt örnekleme tekniği kullanılarak belirlenmiştir. Araştırma örnekleminin ölçütü ise JLR dergisinde 1970 yılından günümüze kadar yayımlanan makalelerdir. Bu kapsamda, Thomson Reuters Web of Science veri tabanında yapılmış çalışmalara ait bibliyometrik verilere ulaşılmıştır. Çalışmalar; yıllara göre yayın sayıları, yayın türleri, yayın dilleri, atıf analizleri, ülke işbirliktelikleri, ortak atıf ağları ile kavram-konu yönelimleri bağlamında incelenmiştir. Ortak atıf ağları ile kavram- konu yönelimlerinin belirlenmesinde sosyal ağ analizi kullanılmıştır. Analiz sonuçlarına göre, hem yayın hem de atıf sayıları bağlamında JLR dergisinde yayımlanan makale sayısının 1970 yılından günümüze kadar sistemli olarak artış gösterdiği tespit edilmiştir. Çalışmalar ağırlıklı olarak makale türünde olup İngilizce dilinde gerçekleştirilmiştir. ABD'nin ülke işbirlikteliklerinde kilit rol oynadığı, en fazla atıf patlamasına sahip olan ülkenin Kanada olduğu, üniversite bazında incelendiğinde ise Univ. Illinois'in ilk sırada yer aldığı tespit edilmiştir. Alana yön veren en önemli referans kaynağının ise Jackson vd. (1993) ait serbest zaman engelleri ile baş etme stratejilerine ilişkin çalışmaları olduğu görülmektedir. Yapılan çalışmalar incelendiğinde en çok araştırılan konu kümelerinin "psikolojik yapı", "21. yüzyıl" ve "Beyaz etnik azınlık gruplar" olduğu, çalışmaların özet ve anahtar kelimeler kısmında en çok yer alan kelimelerin ise "Serbest zaman", "Katılım" ve "Rekreasyon" olduğu saptanmıştır. Serbest zaman literatüründe yer alan çalışmaların sistematik bir şekilde incelenmesinin araştırmacılara alanyazındaki boşluklar hakkında önemli bilgiler sunacağı bununla birlikte gelecekte eğilimlerin daha iyi anlaşılmasına katkı sağlayacağı düşünülmektedir.

Recreation from Past to Present: Bibliometric Analysis of the Journal of Leisure Research

The purpose of this study is to showcase 49 year-long trends in the recreation discipline by conducting a bibliometric review on 1134 studies published by Journal of Leisure Research (JLR) between 1970-2019, since JLR is the first journal publishing in the field of recreation. This study carried out by qualitative research method. Universe of the research consists of 1134 articles published on JLR. Research sample was determined by using the criterion sampling technique–a purposive sampling method. The published articles since 1970 are the criteria. Study used the bibliometrical data of the studies conducted on the Thomson Reuters Web of Science database. The articles were assessed with regards to their number of issues, type of issues, publication language, citation analyses, international collaborations, common citation networks and concept-subject trends. Social network analysis was used for the common citation networks and concept- subject orientations. Analysis results indicated that the number of articles published on the JLR has increased systematically, since 1970 in the context of number issues and the number of citations. The study showed that USA plays an important role in international collaborations; the highest number of citation belongs to Canada and University of Illinois ranks the first among other universities. The most important source of reference that guides the field is the compilation of the studies of Jackson et. al(1993) on leisure negotiation strategies. Reviewing the concluded studies, it was found that "psychological structure", "21st century", "white ethnic minority groups" were the clusters of subject- matters that were researched the most, while most frequently mentioned words on the abstracts and key words sections of these articles were "Leisure", "Participation", "Recreation". It is believed that a systematic review of the studies in the leisure literature will give significant ideas to the researchers regarding the gaps in the literature and will also contribute to better understanding of future trends.

SB390

ÖĞRETMENLERİN REKREATİF ETKİNLİKLERE KATILIMLARINDA SERBEST ZAMAN KATILIM ENGELLERİ VE MESLEKİ TÜKENMİŞLİK DÜZEYLERİ ARASINDAKİ İLİŞKİNİN İNCELENMESİ

***[1]Abdurrahman Düzdemir*, [2]Pınar Güzel**

[1]Hasan Ferdi Turgutlu Ortaokulu, MANİSA
[2]Manisa Celal Bayar Üniversitesi, Spor Bilimleri Fakültesi, MANİSA

***Email :** , pnrguzel@yahoo.com*

ÖĞRETMENLERİN REKREATİF ETKİNLİKLERE KATILIMLARINDA SERBEST ZAMAN KATILIM ENGELLERİ VE MESLEKİ TÜKENMİŞLİK DÜZEYLERİ ARASINDAKİ İLİŞKİNİN İNCELENMESİ Abdurrahman DÜZDEMİR*, Pınar GÜZEL** *Hasan Ferdi Turgutlu Ortaokulu, MANİSA **Manisa Celal Bayar Üniversitesi, Spor Bilimleri Fakültesi, MANİSA Email : duzdemir-tr@hotmail.com, pnrguzel@yahoo.com Giriş ve Amaç Araştırmanın amacı, öğretmenlerin rekreatif etkinliklere katılımlarında serbest zaman katılım engelleri ile mesleki tükenmişlik düzeyleri arasındaki ilişkinin incelenmesidir. Yöntem Çalışma grubunu Manisa İli, Turgutlu İlçesinde İlkokul, Ortaokul ve Lisede çalışan öğretmenler oluşturmaktadır. Araştırmaya 274'ü kadın, 303'ü erkek olmak üzere toplamda 577 öğretmen gönüllü katılım göstermiştir. Veri toplama aracı olarak Gürbüz ve diğ. (2012) tarafından güncellenen "Boş Zaman Engel Ölçeği-18 (BZEÖ)" ve Türkçe uyarlama çalışması Ergin (1992) tarafından yapılan "Maslach Tükenmişlik Ölçeği-22 (MTÖ)" kullanılmıştır. Verilerin değerlendirilmesinde, bağımsız örneklemler için t-testi ve ANOVA gerçekleştirilmiştir. Ölçekler arasındaki ilişkinin belirlenmesinde ise Pearson Korelasyon testi kullanılmıştır. Bulgular "BZEÖ" cinsiyet değişkenine göre toplam puanında anlamlı farklılık görülmemektedir. Öğretmenlerin medeni durumuna, ilişkin yapılan analizlerde ise toplam puanda anlamlı farklılık görülmekte ancak alt boyutlarda anlamlı farklılaşmaların olmadığı saptanmıştır. "MTÖ" cinsiyet ve medeni durum değişkenine bakıldığında ise toplam puanlarında ve alt boyut puanlarında anlamlı farklılık görülmemiştir. Korelasyon analizi sonuçlarında ise, öğretmenlerin boş zaman katılım engelleri ile mesleki tükenmişlik düzeyleri arasında pozitif yönde düşük düzeyde ilişki tespit edilmiştir. Sonuç Öğretmenlerin serbest zaman katılım engel düzeylerinin artmasının, mesleki tükenmişlik düzeylerini arttırdığı görülmüştür. Anahtar kelimeler: Serbest Zaman Engeli, Rekreasyon, Mesleki Tükenmişlik

INVESTIGATION OF THE RELATIONSHIP BETWEEN LEISURE TIME PARTICIPATION BARRIERS AND PROFESSIONAL BURNOUT LEVELS IN TEACHERS 'PARTICIPATION IN RECREATIVE ACTIVITIES

Introduction and Purpose The aim of the study is to investigate the relationship between free time participation barriers and occupational burnout levels in the participation of teachers in recreational activities. Method The study group consists of teachers working in Primary, Secondary and High School in Turgutlu District of Manisa Province. A total of 577 teachers, 274 women and 303 men, participated in the study voluntarily. As a data collection tool, Gurbuz et al. (2012) developed by the Leisure Obstacle Scale-18 (LOS)" and Turkish Maslach Burnout Scale-22 (MBS), which was conducted by Ergin (1992). In the evaluation of the data, t-test and ANOVA were performed for independent samples. Pearson Correlation test was used to determine the relationship between the scales. Findings "(LOS)" there was no significant difference in the total score according to gender variable. The marital status of the teachers was found to be significantly different from the total score in the analyzes but it was found that there were no significant differences in the sub- dimensions. When the "MBS" gender and marital status variable were examined, there was no significant difference in total scores and sub-dimension scores. Correlation analysis results showed that teachers' leisure time participation barriers and occupational burnout levels were positively low. Result It has been observed that the increase in teachers' leisure time participation barrier levels increases their professional burnout levels.

Key words: Recreation Constraints, Recreation, Professional Burnout

SB410

BİREYLERİN REKREASYON ALANI TERCİH ETKENLERİNİN ÇEŞİTLİ DEĞİŞKENLER AÇISINDAN İNCELENMESİ

***[1]Mustafa Enes IŞIKGÖZ*, [2]Pınar GÜZEL, [2]Melike ESENTAŞ**

[1]Mardin Artuklu Üniversitesi, Beden Eğitimi Ve Spor Yüksekokulu, Mardin
[2]Manisa Celal Bayar Üniversitesi, Spor Bilimleri Fakültesi, Manisa

***Email :** pdgenes@gmail.com, pnrguzel@yahoo.com, mel.esentas@gmail.com*

Giriş ve Amaç: Yaşam koşullarında meydana gelen değişim ve gelişimler bireyleri aynı zamanda sağlık, sosyal, psikolojik vb. yönlerden etkileyebilmektedir. Bu etkilerin azaltılmasında kuşkusuz bireylerin serbest zamanlarını verimli ve kaliteli geçirebilecekleri rekreasyon alanlarının barındırdıkları nitelikler önemli bir yere sahiptir. Bu çalışmanın amacı; bireylerin rekreasyon alanı tercih etkenlerinin çeşitli değişkenler açısından incelemektir. Yöntem: Araştırmanın çalışma grubunu, İzmir ve Manisa illerinde yaşayan, basit rastgele örnekleme yöntemi ile araştırmaya gönüllü olarak katılan 678'i (%57,8) erkek ve 495'i (%42,2) kadın olmak üzere toplam 1073 kişi oluşturmaktadır. Araştırmanın verileri, Gümüş (2016) tarafından geliştirilen "Rekreasyon Alanı Tercih Etkenleri (RATE)" ölçeği ile toplanmıştır. Ölçek, toplam 24 madde ve 5 alt (Sportif Çeşitlilik, Personel, Konum, Fiziki İmkânlar ve Aktivite) boyuttan oluşmaktadır. Ölçeğin alt boyutlarda Cronbach alfa iç tutarlık katsayıları 0,86 ile 0,92 arasında çıkmıştır. Bulgular: Araştırma bulgularına göre bireylerin rekreasyon alanı tercihinde birinci sırada bu alanların sportif çeşitlilik (4,26±0,86) barındırması, sonra ise sırasıyla konumu (4,23±0,86), fiziki imkanları (4,23±0,76), personel yeterliliği (4,21±0,84) ve bu alanlardaki aktivite çeşitliliği (4,06±0,88) gibi etkenlerinin geldiği görülmektedir. Katılımcıların rekreasyon alanı tercih etkenlerine ilişkin görüşlerinin; yaş, aylık gelir, eğitim durumu, medeni durum ve rekreasyon alalarında spor yapma sıklığı değişkenlerine göre anlamlı olarak değişirken ($p<0,05$), cinsiyet ve rekreasyon alanlarına geliş nedenleri gibi değişkenlere göre ise anlamlı olarak değişmemektedir ($p>0,05$). Sonuç: Bireylerin rekreasyon alanı tercih etkenlerinin çeşitli değişkenler açısından incelendiği bu araştırmada; rekreasyon alanı tercihinde sportif çeşitlilik etkeninin ilk sırada geldiği, sonra sırasıyla rekreasyon alanlarının konumu, fiziki imkanları, personel yeterliliği ve bu alanlardaki aktivite çeşitliliği gibi etkenlerin geldiği sonucuna ulaşılmıştır. Demografik değişkenlerden ise sadece yaş, aylık gelir, eğitim, medeni durum ve rekreasyon alanlarında spor yapma sıklığı gibi değişkenlerinin rekreasyon alanı tercih etkenlerini anlamlı olarak değiştirdiği saptanmıştır. Ayrıca eğitim ve gelir seviyesi yükseldikçe bireylerin rekreasyon alanı tercih etkenlerini daha fazla, yaş ilerledikçe ise daha az önemsedikleri gözlenmiştir. Anahtar Kelimeler: Rekreasyon, Rekreasyon Alanı, Rekreasyon alanı Tercihi

ANALYSIS ON THE RECREATION AREA PREFERENCE FACTORS OF INDIVIDUALS IN TERMS OF DIFFERENT VARIABLES

Introduction and Purpose: Changes and developments in the living conditions may also affect individuals in health, social, psychological aspects and so on. The quality of recreation areas where individuals can spend their leisure efficiently and with high quality has an important role in reducing these effects. The purpose of this study is to analyze the recreation area preference factors of individuals in terms of different variables. Method: The study group consisted of 1073 people selected with simple random sampling method (678 males (57.8%) and 495 females (42.2%)) who volunteered to participate in the study and lived in the provinces of İzmir and Manisa. Data of the research were collected through the "Recreation Area Preference Factors (RAPF)" scale developed by Gümüş (2016). The scale is composed of a total of 24 items and 5 sub-dimensions (Athletic Diversity, Staff, Location, Physical Facilities and Activity). Cronbach alpha internal consistency coefficients of the scale was between 0.86 and 0.92 in the sub-dimensions. Findings: According to the research findings, such factors for recreation area preferences of individuals are observed as follows respectively; these areas contain athletic diversity (4.26±0.86), location (4.23±0.86), physical facilities (4.23±0.76), staff adequacy (4.21±0.84) and activity diversity in these areas (4.06±0.88). While the opinions of the participants about recreation area preference factors vary significantly by the variables of age, monthly income, education level, marital status and frequency of doing sports in recreation areas

(p <0.05), they do not change significantly by variables of gender and reasons for coming to recreation areas (p>0.05). Conclusion: In this study where the recreation area preference factors of individuals are investigated in terms of various variables, it has been concluded that the factor of athletic diversity comes first in the recreation area preference, then the factors such as the location of the recreation areas, physical facilities, personnel adequacy and activity diversity in these areas are stated respectively. Among the demographic variables, only the variables such as age, monthly income, education, marital status, and frequency of doing sports in recreation areas were found to be significantly affect the recreation area preference factors. In addition, it has been observed that the higher the education and income level is, the more important the recreation area preference factors are for individuals and the older they are, the less important it becomes. Keywords: Recreation, Recreation Area, Recreation Area Preference

SB412

REKREATİF ETKİNLİK OLARAK DOĞA SPORLARI İLE İLGİLENEN BİREYLERİN SERBEST ZAMANDA SIKILMA ALGILARI İLE DOYUM DÜZEYLERİNİN İNCELENMESİ

[2]Melike ESENTAŞ, [1]Mustafa Enes IŞIKGÖZ, [2]Pınar GÜZEL

[1]Mardin Artuklu Üniversitesi, Beden Eğitimi Ve Spor Yüksekokulu, Mardin
[2]Manisa Celal Bayar Üniversitesi, Spor Bilimleri Fakültesi, Manisa

Email : *mel.esentas@gmail.com, pdgenes@gmail.com, pnrguzel@yahoo.com*

Giriş ve Amaç: Günümüzde bireylerin serbest zamanlarını değerlendirme biçimleri ile bu serbest zamanlarına ilişkin algı ve beklentileri çeşitlilik gösterebilmektedir. Bu araştırmada rekreatif etkinlik olarak doğa sporları ile ilgilenen bireylerin, serbest zamanda sıkılma algıları ile serbest zaman doyum düzeylerinin incelenmesi amaçlanmıştır. Yöntem: Betimsel nitelikte tarama modelinde desenlenen bu araştırmanın çalışma grubunu Ege Bölgesinde doğa sporlarıyla ilgilenen 18 yaş üstü 149 erkek ve 87 kadın olmak üzere toplam 236 birey oluşturmaktadır. Araştırmanın verileri, Iso-Ahola ve Weissinger (1990) tarafından geliştirilen, Kara ve ark. (2014) tarafından ise Türkçeye uyarlanan "Serbest Zamanda Sıkılma Algısı Ölçeği (SZSAÖ)" ve Beard ve Ragheb (1980) tarafından geliştirilen, 1992 yılında kısa form olarak yeniden düzenlenen ve Türkçe uyarlaması Gökçe ve Orhan (2011) tarafından yapılan "Serbest Zaman Doyum Ölçeği (SZDÖ)" ile toplanmıştır. Bulgular: Doğa sporları ile ilgilenen bireylerin serbest zamanda sıkılma algısı ölçeğinden en yüksek ortalamayı "doyumsuzluk" (3,88±0,48), en düşük ortalamayı "sıkılma" (2,66±0,82) alt boyutlarından aldıkları görülmüştür. Serbest zaman doyum ölçeği alt boyutlarından ise en yüksek ortalamayı "fiziksel" (4,27±0,52), en düşük ortalamayı "rahatlama" (3,58±0,90) alt boyutlarından aldıkları görülmüştür. Katılımcıların cinsiyet değişkenine göre serbest zaman doyumları "rahatlama", medeni durum değişkenine ise göre "eğitimsel" alt boyutunda anlamlı olarak değişirken ($p<0,05$), serbest zamanda sıkılma algıları anlamlı olarak değişmemektedir ($p>0,05$). Eğitim durumu değişkenine göre katılımcıların serbest zaman doyumları "psikolojik, eğitimsel, sosyal, rahatlama ve estetik" alt boyutlarında, serbest zamanda sıkılma algıları ise "sıkılma" alt boyutunda anlamlı olarak değişmektedir ($p<0,05$). Sonuç: Rekreatif etkinlik olarak doğa sporları ile ilgilenen bireylerin serbest zaman doyumları açısından en çok fiziksel, en az ise rahatlama boyutunda doyum yaşadıkları, serbest zamanlarından sıkılmadıkları ancak yeterince doyum elde etmedikleri sonucuna ulaşılmıştır. Demografik değişkenlere göre kadın katılımcıların rahatlama, bekâr katılımcıların eğitimsel, lise mezunu katılımcıların ise fiziksel alt boyut hariç tüm alt boyutlarda daha fazla doyum yaşadıkları saptanmıştır. Anahtar Kelimeler: Doğa Sporları, Serbest Zaman Sıkılma Algısı, Serbest Zaman Doyum

ANALYSIS ON BOREDOM PERCEPTIONS AND SATISFACTION LEVELS OF THE INDIVIDUALS ENGAGED IN OUTDOOR SPORTS AS A RECREATIONAL ACTIVITY IN LEISURE TIME

Introduction and Purpose: Today, the way individuals make use of their leisure time and their perceptions and expectations about these free time can vary. The purpose of this study is to analyze the boredom perceptions of those engaged in outdoor sports as a recreational activity in their free time and their satisfaction levels in leisure time. Method: The study group of this study, which was designed in a descriptive survey model, is composed of 236 individuals (149 males and 87 females) over 18 years of age who are interested in outdoor sports in the Aegean Region. The data of the study were collected through "Perceptions of Boredom in Leisure Scale (PBLS)" developed by Iso-Ahola and Weissinger (1990) and adopted into Turkish by Kara et al. (2014) and through "The Leisure Satisfaction Scale (LSS)" developed by Beard and Ragheb (1980), re-arranged as a short form in 1992 and adopted into Turkish by Gökçe and Orhan (2011). Findings: It has been observed that the highest average of the individuals engaged in outdoor sports obtained from the perceptions of boredom in leisure scale comes from the sub-dimension of "dissatisfaction" (3.88±0.48) and the lowest average comes from the "boredom" (2.66±0.82) sub-dimension. Among the sub-dimensions of leisure time satisfaction scale, the highest average is from the "physical" (4.27±0.52) sub-dimension and the lowest average comes from the "relaxation" (3.58±0.90) sub-dimension. While the leisure time satisfaction levels of the participants significantly change in "realization" sub-dimension by the

variable of gender ($p<0.05$), their boredom perceptions in leisure time do not significantly change ($p>0.05$). Leisure satisfaction levels of the participants significantly change by the education variable in the "psychological, educational, social, relaxation and aesthetic" sub-dimensions while perceptions of boredom in leisure time significantly change in the "boredom" sub-dimension ($p<0.05$). Conclusion: It has been concluded that the individuals engaged in outdoor sports as a recreational activity get the highest leisure satisfaction from the physical dimension and the lowest satisfaction from the relaxation dimension, they are not bored of leisure time but they do not get sufficient satisfaction. It has been determined that the participants get more satisfaction in all sub-dimensions excluding the female participants in relaxation, single participants in educational and high school graduate participants in physical sub-dimension.

Keywords: Outdoor Sports, Perceptions of Boredom in Leisure, Leisure Satisfaction

YENİ UFUKLARA DOĞRU: 2019 DÜNYA RAFTİNG ŞAMPİYONASININ (R4) EV SAHİBİ TOPLUMDA YAŞAM KALİTESİ VE MUTLULUK ÜZERİNE ETKİSİ

***[1]Hüseyin ÇEVİK*, [1]Umut SEZER**

[1]Eskişehir Teknik Üniversitesi, Spor Bilimleri Fakültesi, ESKİŞEHİR

Email : *huseyincevik@eskisehir.edu.tr, umutsezer@eskisehir.edu.tr*

Giriş ve Amaç: Uluslararası spor etkinlikleri ev sahibi topluma politik, ekonomik, psikolojik ve sosyo-kültürel kazanımlar sağlamaktadır. Özellikle sosyo-kültürel kazanımların ev sahibi toplumun ulusal kimliğinin güçlenmesinde, mutluluğun ve kaliteli yaşamın inşa edilmesinde önemli bir role sahip olduğu düşünülmektedir. Buradan hareketle bu araştırma, Tunceli gibi terör olayları ile gündeme gelmiş bir şehirde, uluslararası ölçekte bir spor organizasyonunun toplumda yarattığı sosyal etki ve bu etkinin mutluluk ve yaşam kalitesi ile ilişkisinin incelenmesini amaçlamaktadır.

Method: Araştırmaya, Tunceli'de 8-13 Haziran tarihleri arasında düzenlenen 2019 Dünya Rafting Şampiyonasının izleyicileri arasından kolayda örnekleme yöntemiyle seçilen 402 kişi katılmıştır. Veriler yüzyüze görüşme tekniği kullanılarak anket aracılığıyla toplanmıştır. Anketin birinci bölümünde Etkinliğin Sosyal Etkisi Ölçeğine (4 faktör, 18 madde), İkinci bölümde öznel iyi oluş (3 madde) ile mutluluk ve yaşam kalitesini ölçen ifadelere yer verilmiştir. Verilerin analizinde Yapısal Eşitlik Modellemesinden yararlanılmış ve kuramsal olarak geliştirilen model test edilmiştir. İki aşamalı yaklaşım gereği öncelikle ölçüm modeli test edilmiş ardından ise yapılar arası ilişkiler incelenmiştir.

Bulgular: Analizler, 2019 Dünya Rafting Şampiyonasından algılanan toplumsal etkinin halkın öznel iyi oluşları üzerinde anlamlı düzeyde pozitif ve doğrudan bir etkiye sahip olduğunu göstermektedir. Aynı zamanda toplumsal etkinin mutluluk ve yaşam kalitesi üzerinde öznel iyi oluş aracılığıyla dolaylı ve pozitif bir etkisi gözlemlenmiştir.

Sonuç: Araştırmada kuramsal olarak geliştirilen ve test edilen modele göre, terör ile gündeme gelmiş bir bölgede düzenenlenen ve spor turizmini canlandıracak uluslararası organizasyonlardan algılanan toplumsal etki, halkının mutluluk ve yaşam kalitesi üzerinde etkili olmaktadır. Buradan hareketle alt yapı açısından elverişli böylesi bölgelerde bu tür organizasyonların düzenlerenerek devlet politikası haline getirilmesi önerilmektedir.

Anahtar Kelime: Rafting, sosyal etki, mutluluk, yaşam kalitesi, öznel iyi oluş, Tunceli

Towards New Horizons: The Impact of 2019 World Rafting Championship (R4) on Residents' Happiness and Quality of Life

Introduction: International sports events provide political, economic, psychological and sociocultural benefits to the host community. Sociocultural benefits, in particular are thought to have a significant role in strengthening the national identity and acquiring better quality of life and happiness. Thus, this research aims to investigate the social impact of an international sports event on the happiness and quality of life of the local residents, in a region such as Tunceli where terror has long run occurrence.

Method: The research sample consists of 402 residents selected via convenience sampling method among the audience of the 2019 World Rafting Championship in Tunceli which took place between June 8th and 13th. Cross-sectional data has been collected through face to face questionnaires. The first part of the questionnaire was the Social Impacts of Community Festivals Scale (4 factor and a total of 18 items), while second part was composed of subjective well-being (3 items), and 2 items that measure happiness and quality

SB427

of life. The data were analyzed and theoretically developed model was tested using SEM. In accordance with the two stage modelling approach, the measurement model was first tested by conducting a CFA and then the path coefficients of the structural model were examined.

Findings: The analysis showed that the perceived social impact of the 2019 World Rafting Championship had a positive and direct effect on the residents' subjective well-being and also it was observed that perceived social impact of the event had a positive indirect effect on the perceptions of happiness and quality of life through subjective well-being.

Conclusion: According to the model developed and tested in this study, the perceived social impact derived from hosting an international sports event that promotes sport tourism in a region where terror incidents experienced seems to have an impact upon happiness and quality of life of the local residents.

FİTNESS MERKEZLERİNE DEVAM EDEN BİREYLERİN EGZERSİZ DÜZEYLERİ, EGZERSİZE KATILIM NEDENLERİ VE SAĞLIK ÇIKTILARI ARASINDAKİ İLİŞKİNİN İNCELENMESİ

[2]Tennur Yerlisu Lapa, [1]Doğukan Batur Alp Gülşen, [1]Elif Köse, [2]Evren Tercan Kaas, [2]Ezgi Erdem

[1]Akdeniz Üniversitesi, Sağlık Bilimleri Enstitüsü, ANTALYA
[2]Akdeniz Üniversitesi, Spor Bilimleri Fakültesi, ANTALYA

Email : *tennur@akdeniz.edu.tr, dogukan_gulsen@hotmail.com, elifkose9@gmail.com, evrentercan@akdeniz.edu.tr, ezgi_erdem1996@hotmail.com*

Bu çalışmanın amacı; fitness merkezlerine devam eden bireylerin egzersiz düzeyleri, egzersiz yapma nedenleri ve algıladıkları sağlık çıktıları arasındaki ilişkinin incelenmesidir. Araştırmanın evreni fitness merkezlerine devam eden bireylerden örneklemi ise; kolayda örnekleme tekniği ile seçilmiş 111 kadın (Ortyaş=27.20±12.19) ve 86 erkek (Ortyaş=23.34.7±4.67) toplam 197 (Ortyaş=27.20±10.22) katılımcıdan oluşturmaktadır. Çalışmada bireylerin serbest zaman içerisinde egzersiz aktifliğini ölçmek amacı ile Godin ve Shephard tarafından geliştirilen Türkçe adaptasyon çalışması Yerlisu Lapa ve Yağar tarafından yapılan "Serbest Zaman Egzersiz Anketi", katılımcıların motivasyon yönelimlerini belirlemek için Markland ve Tobin tarafından geliştirilen ve Ersöz ve ark. Türkçeye adapte edilen "Egzersizde Davranışsal Düzenlemeler Ölçeği-2" ve katıldıkları rekreasyonel aktivitelerden algıladıkları sağlık yararlarını ölçmek amacıyla; Gómez ve ark. tarafından geliştirilen ve Türkçeye Yerlisu Lapa ve ark. tarafından adapte edilen "Rekreasyonda Algılanan Sağlık Çıktıları Ölçeği" kullanılmıştır. Araştırmada verilerin analizinde parametrik testlerden student t testi ve ilişkileri tespit etmek için Pearson korelasyon katsayısı uygulanmıştır. Bulgu olarak; egzersiz düzeyleri, egzersizde davranışsal düzenlemeler ve rekreasyonda algılanan sağlık çıktılarına ilişkin alt boyutlar arasındaki korelasyon değerleri; egzersiz düzeyleri ile RASÇÖ psikolojik deneyimin gerçekleşmesi alt boyutu arasında (r=.170) pozitif ilişki saptanmıştır. Egzersizde davranışsal düzenleme ölçeğinin alt boyutları olan güdülenmeme ve dışsal düzenleme puanlarının algılanan sağlık çıktılarının altboyutları olan psikolojik deneyimin gerçekleşmesi, daha kötü bir durumun önlenmesi, iyileştirilmiş durum ve ölçeğinin toplam puanları arasında negatif anlamlı bir ilişki vardır. Egzersizde davranışsal düzenleme ölçeğinin alt boyutları olan içe atımla düzenleme ve içsel düzenleme puanları ile algılanan sağlık çıktıları altboyutları ölçeğinin toplam puanları arasında ise pozitif anlamlı ve yüksek bir ilişki vardır. Bu sonuçlara göre güdülenemeyen ve dışsal olarak güdülenen kişilerin sağlık çıktıları düşerken, içsel atımla ve işsel düzenlemeyle güdülenen kişilerin sağlık çıktıları anlamlı olarak yükselmektedir.

An Analysis on the Relationhip between Exercise Levels of the Individuals Attending Fitness Centers, the Reasons of Participating in Exercise and the Health Outcomes

An Analysis on the Relationhip between Exercise Levels of the Individuals Attending Fitness Centers, the Reasons of Participating in Exercise and the Health Outcomes

The aim of this study is to analyse the relationship between exercise levels of the individuals attending fitness centers, the reasons of participating in exercise and perceived health outcomes. The population of the study are individuals attending fitness centers and the sample consists of a total of 197 participants (Meanage=27.20±10.22) including 111 women (Meanage=27.20±12.19) and 86 men (Meanage=23.34.7±4.67), selected by convenience sampling method. "Leisure-Time Physical Activity Questionnaire" developed by Godin and Shephard and adapted into Turkish by Yerlisu Lapa and Yağar, "Behavioral Regulation in Exercise Questionnaire-2 (BREQ-2)" developed by Markland and Tobin and adapted into Turkish by Ersöz et al. "Perceived Health Outcomes of Recreation Scale (PHORS)" developed by Gómez et al. and adapted into Turkish by Yerlisu Lapa et al. were used. In the study, Student t test was used for the data analysis and Pearson correlation coefficient was used to understand the relations. According to the findings, a positive correlation was detected between the exercise levels and PHORS sub-scale; realization of psychological experience (r=.170). There is

a significant negative correlation between the scores of amotivation and external regulation, and realization of psychological experience, prevention of a worse situation, improved situation and total scores of the scale. However; there is a strong significant positive correlation between the scores of introjected regulation and intrinsic regulation, and the total scores of perceived health outcome scale. In conclusion; when health outcomes of amotivated and externally motivated people decreasing, the health outcomes of people, who are motivated by introjected and intrinsic regulation, increase significantly

SB466

İLKÖĞRETİM VE ORTAÖĞRETİM KURUM DÜZEYİNDEKİ DEVLET OKULLARINDA ÖĞRENİM GÖREN ÖĞRENCİLERİN BOŞ ZAMAN EĞİTİM DÜZEYİNİN KÖY, İLÇE VE İL DÜZEYİNE GÖRE İNCELENMESİ (KONYA İLİ ÖRNEĞİ)

***[1]Felat AVUNÇ*, [2]Süleyman MUNUSTURLAR**

[1]M.E.B. Düden Anadolu Lisesi, KONYA
[2]Eskişehir Teknik Üniversitesi Spor Bilimleri Fakültesi, ESKİŞEHİR

***Email :** felatavunc@anadolu.edu.tr, suleymanmunusturlar@eskisehir.edu.tr*

Giriş ve Amaç İnsanların boş zaman diliminde özgürce hareket etmesiyle birlikte bireyin karakteristik yapısının ve üretkenlik yönünün geliştiği bununla beraber topluma katkı sağladığı söylenmektedir (Turgut, 2012, s. 49-51 ve Perry, 2013, s. 189). Boş zamanın varlığı kadar boş zamanın verimli değerlendirilmesi de önemli görülmektedir (Bull, Hoose ve Weed, 2003, s. 260). Birey yaşamındaki boş zamanın değerlendirilmesi durumunun önemli olması nedeniyle ilköğretim ve ortaöğretim kurum düzeyindeki devlet okullarında öğrenim gören öğrencilerin boş zaman eğitim düzeyinin köy, ilçe ve il düzeyine göre incelenmesi amaçlanmıştır.

Yöntem Araştırmada karşılaştırmalı modelden yararlanılmıştır. Araştırmanın evrenini 2017-2018 Eğitim-Öğretim yılında Konya il merkezinde bulunan liseler ve ortaokullar ile Konya iline ait Kulu ilçe merkezinde bulunan liseler, ortaokullar ve ilçeye bağlı köy ortaokulları oluşturmaktadır. Araştırmada Munusturlar (2014) tarafından geliştirilen Boş Zaman Eğitim Ölçeği (BZEÖ) kullanılmıştır. Evrene ulaşım zor ve maliyetli olduğundan dolayı kolayda örnekleme yöntemi kullanılmış ve toplamda 628 katılımcıya ait anket değerleri analize dâhil edilmiştir.

Bulgular Araştırmada ölçek boyutları ile cinsiyet, verilerin toplandığı yer, anne eğitim düzeyi, yıl sonu başarı notu, anne mesleği, baba mesleği arasında uygulanan T-testi ve ANOVA sonucunda bazı boyutlarda gruplar arasında anlamlı farklılık tespit edilmiştir ($p>0.05$).

Sonuç Ölçek boyutları ile bağımsız değişkenler arasında yapılan T-testi ve ANOVA testi sonucunda boyutlara yönelik yapılan cevaplandırmalarda gruplar arasında farklılığın olduğu tespit edilmiştir. Ayrıca verilerin toplandığı yer değişkeninde il, ilçe ve köy standartlarında eğitim gören öğrenci grupları arasında içsel motivasyon, zaman yönetimi ve problem çözme boyutunda anlamlı farklılıklar tespit edilmiştir ($p>0.05$).

Investigation Of Leisure Education Level Of Primary And Secondary School Students in Public Schools According To Village, District And Provincial Level (Konya Province Sample)

Introduction and purpose It is said that the individual's characteristic structure and productivity aspect develops with the free movement of people during their free time period, but also contributes to the society (Turgut, 2012, p. 49-51 and Perry, 2013, p. 189). Efficient use of leisure time is seen as important as the existence of leisure time (Bull, Hoose and Weed, 2003, p. 260). Because of the importance of leisure time in individual life, it is aimed to examine the leisure education level of primary school and secondary education institutions according to village, district and provincial level.

Method Comparative model was used in the research. The population of the research consists of high schools and secondary schools in Konya city center in 2017-2018 academic year and high schools, secondary schools and village secondary schools in Kulu district of Konya province. In the study, Leisure Education Scale (BISE) developed by Munusturlar (2014) was used. Because the transportation to the universe is difficult and costly, easy sampling method was used and a total of 628 participants' survey values were included in the analysis.

Results T-test and ANOVA between the scale dimensions and gender, data collection place, mother's education level, year-end achievement grade, mother's profession, father's profession, and ANOVA showed significant differences between the groups ($p > 0.05$).

Result As a result of T-test and ANOVA test between scale dimensions and independent variables, it was found that there were differences between the groups in the responses to the dimensions. In addition, significant differences were found between intrinsic motivation, time management and problem solving dimensions among the groups of students studying at provincial, district and village standards ($p > 0.05$).

SB470

REKREATİF ETKİNLİKLERİN ERASMUS+ PROGRAMLARINDA YAYGINLAŞTIRMA ARACI OLARAK KULLANILMASI; "ERASMUSDAYS" AVRUPA FESTİVALİ BİLGİLENDİRME GÜNLERİ ÖRNEĞİ

***[1]Devrim Zerengök*, [1]Pınar Güzel, [1]Melike Esentaş**

[1]Manisa, Manisa Celal Bayar Üniversitesi

***Email :** devrimzerengok@gmail.com, pnrguzel@yahoo.com, melike.esentas@windowslive.com*

Yeni bir Avrupa Programı Kutlaması olan #ErasmusDays Festivali 39 ülkede 1.435 ten fazla etkinlikle 116 milyon kişiyi biraraya getirmiştir. Erasmusdays bilgi günleri olarak da adlandırılan bu yıl üçüncüsü yapılan festivalde amaç Erasmus+ yararlanıcılarının yanısıra uluslararası hareketlilik ve Avrupa vatandaşlığı ile ilgili tüm paydaşların bir araya getirilmesidir. Etkinliklerin dinamik hale getirilmesi, etkili sonuçlar elde edilmesi ve kısıtlı zaman içerisinde etkinlik katılımcıları arasında iletişim ortamı yaratarak bilgi paylaşımı ve aktarımı yapılması önem arz etmektedir. "Çok az ya da hiçbir ön hazırlık ve özel eğitim gerekmeksizin genellikle kısa süreli, anlık, memnuniyet verici ve içsel tatmin sağlayan aktiviteler" olarak tanımlanan gündelik rekreatif etkinliklerin bu tür organizasyonlarda dinamizmi artırdığı ve kişiler arasındaki etkileşime katkı sağladığı bilinmektedir. Gündelik rekreasyon etkinliklerinin bu özelliğinden faydalanılarak bu çalışmada Avrupa Festivali hedefleri çatısı altında gerçekleştirilen yerel bir etkinlikte Erasmus +proje aktörleri olan değişim programı öğrencilerinin yaygınlaştırma çalışmalarında bu öğeleri nasıl kullandığı ve rekreatif öğelerin etkinliğe katkısını ortaya koymak amaçlanmıştır. Bu amaç doğrultusunda Manisa şehir merkezinde bir alışveriş merkezinde yerel halka yönelik #ErasmusDays bilgilendirme etkinliği gerçekleştirilmiştir. Etkinlik Manisa Celal Bayar Üniversitesi Uluslararası İlişkiler Koordinatörlüğü desteği ile gelen Erasmus+ Staj öğrencileri tarafından organize edilmiş ve etkinliklerde gündelik rekreatif öğeler kullanılmıştır. Nitel araştırma yöntemlerinden görüşme tekniği yolu ile 12 Erasmus öğrencisinden veri toplanmış ve NVivo nitel veri analiz programı aracılığı ile görüşmelerin deşifre edilmesi sonucunda model ortaya çıkarılmıştır. Elde edilen bulgular öğrenciler açısından değerlendirildiğinde genel kazanım olarak sosyalleşme ve grup dinamiği öne çıkarken, bireysel kazanım olarak ise yaparak yaşayarak öğrenme ve özgüven duygularını geliştirdiğini ortaya koymuştur. Organizasyona katkısı açısından değerlendirildiğinde ise etkinlik sırasında yerel halk ile iletişim kurmanın önündeki dil bariyerlerini ortadan kaldırdığını, iletişimi güçlendirdiğini ve kültürel etkileşime katkı sağladığını göstermektedir. Sonuçlar Erasmus+ programının yagınlaştırılmasında rekreatif etkinliklerin önemini ve faaliyetlerde başta dil bariyeri olmak iletişim engellerinin kırılabileceğini ve iletişimi güçlendireceğini göstermektedir. Anahtar Kelimeler: Gündelik Rekreatif Etkinlikler, Erasmus Günleri, Yaygınlaştırma Aracı

USING RECREATIONAL ACTIVITIES AS A TOOL FOR DISSEMINATION OF ERASMUS+ PROGRAMME; #ErasmusDays Festival Events Case

A new European Celebration of Education and Citizenship, the #ErasmusDays have brought together 39 countries with more than 1,435 events 116 million individuals. The aim of this European festival #ErasmusDays, now in its third year is to celebrate the useful and concrete benefits of Europe, together with citizens and stakeholders of European projects. It is vital to create dynamic events to get effective results and provide an atmosphere where the event participants exchange knowledge in a very limited time. Defined as "immediately, intrinsically rewarding; and it is a relatively short-lived, pleasurable activity requiring little or no special training to enjoy it" Casual Leisure activities known with their positive and enhancing effect on communication with dynamic elements.Emphasizing those positive effects of Casual Leisure activities, this study sets forth the use of recreation activities as a tool for the dissemination of the European programmes in lines with European Festival objectives on a local #ErasmusDays event. Within this regard, an #ErasmusDays event was carried out locally in a shopping mall in the city centre. Supported by the International Office of MCBU, Erasmus+ exchange students executed the event by the using casual leisure activities. Data was collected through the interviews with the 12 exchange students. We used Nvivo programme to analyse the collected data and create model with themes and codes. The findings reveal that socialization and group dynamic are overall contribution while learning by doing and self-confidence expressed as individual benefits. Moreover, the findings reveal that these casual leisure elements break the communication barriers among event planners, the language barriers at the outset. The results underline the fact that using casual leisure elements in the dissemination

activities of the Erasmus+ programme plays an important role in breaking down the language barriers and strengthening the communication. Key Words: Casual Leisure Activities, ErasmusDays, Dissemination Tool

SB486

SPORDA SEYIRCI ETKILERI: FUTBOLCU VE TARAFTAR IKILEMI

***[1]Pınar GÜZEL*, [1]Melike ESENTAŞ**

[1]Manisa Celal Bayar Üniversitesi, Spor Bilimleri Fakültesi, Manisa

***Email :** pinar.guzel@cbu.edu.tr, mel.esentas@gmail.com*

Giriş ve Amaç: Profesyonel futbol takımları ve taraftarlar birbiri ile bağlantılı ve birbirini tamamlayan bütünün parçalarıdır. Spor, bireylerin dil, din, ırk gözetmeksizin farklı kültürlerin bir araya gelmesinde ciddi bir yere sahiptir. Taraftar ise sporun önemli bir paydaşı olarak platformdaki yerini almıştır. Bu bağlamda da taraftarlar spor kulüplerine karşı maddi ve manevi desteklerini sağlayarak il içi veya il dışında gerçekleşen maçlarına serbest zamanlarında katılım sağlamaktadırlar. Bu çalışmanın amacı; profesyonel futbolcular üzerinde spor seyircisi olarak taraftarın rolünün değerlendirilmesidir.

Yöntem: Araştırmanın çalışma grubunu, en az iki farklı profesyonel futbol takımında oynamış ve en az iki yıl deneyime sahip olan amaçlı örneklem yöntemi ile araştırmaya gönüllü olarak katılan 20 İzmir ilinde oynayan profesyonel futbolcu oluşturmaktadır. Nitel araştırma deseni ile tasarlanan araştırmanın verileri, görüşme yöntemi kullanılarak yarı yapılandırılmış görüşme formu ile toplanmıştır. Veriler içerik analizi yöntemi kullanılarak kategorileştirilmiştir.

Bulgular: Yapılan analizler sonucunda elde edilen bulgular "futbolcu-taraftar" ikilemi: evinde taftar baskısı temasında; olumlu (motivasyon, özdeşleşme, heyecan) ve olumsuz (psikolojik baskı, fiziksel düşüş) olmak üzere iki alt temada toplanmıştır. Bir dikkat çekici bulgumuz ise deplasmanda taraftar baskısı temasında; olumlu (motivasyon, psikolojik bağlılık, fiziksel performans) ve olumsuz (stres) olarak iki alt temada sunulmuştur. Sonuç:Taraftarlar, sözlü ifadeler ve görsel şovlar eşliğinde takımlarını desteklemektedirler. Bu tribünlerde gerçekleşen durum kimi futbolcuyu olumlu yönde etkilerken kimi futbolcularda ise basit hatalar yapmasına sebep olmaktadır. Sonuç olarak; profesyonel futbolculardaki bu ikilemde futbolcuların olumlu yönde etkilenmelerinde ve zaman zaman baskı altına girmelerinde rol oynayan en önemli sebeplerden birisinin taraftarın takımıyla özdeşleşmesi olduğu söylenebilir. Olumsuz etkilenmenin en aza indirilmesi hususunda özellikle profesyonel futbolcuların hazır bulunuşluk düzeylerinin artırılması için mentörlerden destek alması önerilmektedir.

Anahtar Kelimeler: Spor, seyirci, futbol, taraftar

AUDIENCE EFFECTS IN SPORT: THE DILEMMA OF FOOTBALL PLAYERS AND FANS

Introduction and Purpose: Professional football teams and fans are parts of a whole all connected and complementary to each other. Sport has an important place in bringing together different cultures regardless of language, religion and race. As an important stakeholder of the sport, the fans took their place on the platform. In this context, the fans provide their financial and moral support to the sports clubs and participate in the matches held within or outside the province in their free time. The purpose of this study is to evaluate the role of fans on professional football players as sport audience.

Method: The study group of the study consists of 20 professional football players who played in at least two different professional football teams in İzmir province and having at least two years of experience who voluntarily participated in the study with a purposive sampling method. The data of the study, which was designed with qualitative research design, were collected with a semi-structured interview form by using interview method. Data were categorized by using content analysis method.

Findings: Following the analyses, the findings were collected under two sub-themes as positive (motivation, identification, excitement) and negative (psychological pressure, physical decline) in the theme of "football player-fan" dilemma: fan pressure at home. Another

interesting finding is that it was presented in two sub-themes as positive (motivation, psychological commitment, physical performance) and negative (stress) in the theme of fan pressure in the away game.

Conclusion: Fans support their teams together with verbal expressions and visual shows. While this situation in these stadiums positively affects some players, it causes some other football players to make simple mistakes. In conclusion, in this dilemma of professional football players, it can be said that one of the most important factors that played a role in the positive effect on the players and their being under pressure from time to time was the identification of the fans with the team. Concerning the minimization of negative effect, professional football players are suggested to receive support from mentors in order to increase their readiness.

Keywords: Sport, audience, football, fan

SB517

CİDDİ SERBEST ZAMAN KATILIMINDA UZUN MESAFE KOŞUCULARININ DENEYİMLERİNİN ÖZ BELİRLEME KURAMINA GÖRE İNCELENMESİ

[1]Sena Nur Doğusan, [1]Funda Koçak

[1]Ankara Üniversitesi Spor Bilimleri Fakültesi, ANKARA

Email : *sndogusan@hotmail.com, fkocak@ankara.edu.tr*

Giriş ve Amaç: Bu araştırmanın amacı, ciddi serbest zaman aktivitesi olarak uzun mesafe koşusunu tercih eden bireylerin deneyimlerini Öz Belirleme Kuramı (ÖBK) çerçevesinde derinlemesine incelemektir. Araştırmada kuramsal çerçeveye uygun olarak, ciddi serbest zaman aktivitesine katılımın bireylerin özerklik, yeterlik ve ilişkili olma temel psikolojik ihtiyaçlarının karşılanmasına nasıl etki ettiğini anlamak hedeflenmiştir.

Yöntem: Araştırma nitel araştırma yaklaşımında, fenomenolojik desende tasarlanmıştır. Çalışma grubu amaçlı örnekleme yöntemlerinden maksimum çeşitlilik örnekleme yöntemi ile seçilmiştir. Araştırma ciddi serbest zaman aktivitesi olarak uzun mesafe koşusunu tercih eden 15 kadın (Ort.yaş=30.93; SS= 7.01) ve 21 erkek (Ort.yaş=34.50; SS= 5.15) olmak üzere 36 katılımcıyla gerçekleştirilmiştir. Veriler yarı yapılandırılmış görüşme formu kullanılarak bireysel görüşmelerle ve katılımlı gözlemler yoluyla toplanmıştır. Görüşmeler sırasında katılımcılara kişisel bilgi sorularının yanında, araştırmanın kuramsal çerçevesine uygun olarak 9 adet açık uçlu soru yöneltilmiştir. Elde edilen veriler tematik analiz yöntemiyle analiz edilmiştir. Araştırmada inandırıcılık denetleme tekniği, üçgenleme, uzman incelemesi, araştırmacının konumu ve kodlayıcılar arası güvenirlik gibi stratejiler kullanılarak sağlanmaya çalışılmıştır.

Bulgular: Yapılan analizler sonucunda kuramsal çerçeveye uygun olarak üç ana tema oluşturulmuştur. ÖBK'nın temel psikolojik ihtiyaçları çerçevesinde oluşturulan birinci tema "Özerk Kararlar: Hayatın Bir Parçası Olarak Koşu" ikinci tema "Yeterlik İhtiyacı: Serbest Zamanın Değişen Anlamı" ve üçüncü tema "İlişkili Olma: Sosyal Çevrenin Yeniden İnşası" olarak ortaya çıkmıştır. Katılımcıların görüşlerine göre uzun mesafe koşusuna katılımın, ilişkili olma temel ihtiyacının karşılanmasına diğer psikolojik ihtiyaçlara göre daha fazla katkı yaptığı görülmüştür.

Sonuç: Katılımcıların görüşlerine göre ÖBK'nın ortaya koyduğu özerklik, yeterlik ve ilişkili olma temel psikolojik ihtiyaçlarının bir ciddi serbest zaman aktivitesi olarak uzun mesafe koşusu ile karşılanabildiği görülmüştür. Bu nedenle tüm bireylerin olumlu kazanımlar elde edebilecekleri, fiziksel olarak aktif ciddi serbest zaman aktivitelerine yönlendirilmeleri önem taşımaktadır.

Anahtar Sözcükler: Ciddi Serbest Zaman, Öz Belirleme Kuramı, Uzun Mesafe Koşusu

An Examination of Long Distance Runners' Experiences with Respect to Self Determination Theory

Aim and Introduction: The aim of this study was to examine deeply the experiences of individuals' who prefer long distance running as a serious leisure activity within the framework of Self-Determination Theory (SDT). According to the theoretical framework, it is aimed to understand how participation in a serious leisure activity affects individuals' basic psychological needs of autonomy, competence and relatedness.

Methods: The research was designed in the phenomenological paradigm in the qualitative research method. The study group was determined by maximum diversity sampling method.. The study was conducted with 36 participants 15 female (Mage=30.93; SD = 7.01) and 21 male (Mage=34.50; SD=5.15) who preferred long distance running as serious leisure time activity. The data were collected through semi-structured interview form using individual interviews and participant observations. In addition to personal

information questions, 9 open-ended questions were asked during the interviews. The data analyzed by thematic analysis method. In this research credibility; it has been tried to be achieved by strategies using control technique, triangulation, expert examination, researcher's position and intercoder reliability.

Results: As a result of, three main themes were formed in accordance with the theoretical framework. The first theme was "Autonomous Decisions: Running as a Part of Life" the second theme was "Need for Competence: Changing Meaning of Leisure" and the third theme was "Relatedness: Reconstruction of Social Environment". According to the opinions of the participants, it was seen that participation in running affect relatedness need were more prominent than other psychological needs.

Conclusion: As a result, it was seen that the basic psychological needs of the autonomy, competence and relatedness satisfy by long distance running as a serious leisure activity. For this reason, it is important that all individuals should be directed to serious physically active leisure activitie leisure activities where they could achieve positive gains.

Keywords: Serious Leisure, Self-Determination Theory, Long Distance Running

SB530

HALK EĞİTİM MERKEZLERİNDE ÇALIŞAN BİREYLERİN REKREATİF ETKİNLİKLERE KATILIMLARINA ENGEL OLAN FAKTÖRLERİN İNCELENMESİ (KOCAELİ İLİ ÖRNEĞİ)

***[1]Fatmanur ÖZTÜRK*, [1]Betül BAYAZIT**

[1]Kocaeli Üniversitesi, Spor Bilimleri Fakültesi, KOCAELİ

Email : *ozturkfatmanur92@gmail.com, bayazitbetul@gmail.com*

Bu araştırmada, Kocaeli Halk Eğitim Merkezi'nde öğretmen ve eğitmen olarak çalışmakta olan bireylerin rekreatif etkinliklere katılımlarına engel olan faktörlerin incelenmesi amaçlanmıştır. Çalışmada betimsel tarama modelinin ilişkisel tarama modeli kullanılmıştır. Araştırmaya, Kocaeli Halk Eğitim Merkezi'nde hem sözleşmeli hem de kadrolu olarak çalışmakta olan 147'si kadın 57'si erkek olmak üzere toplam 204 eğitmen gönüllü olarak katılım sağlamıştır. Alexandris ve Carroll (1997) tarafından geliştirilen, Türkçe uyarlaması, geçerlik ve güvenirlik çalışması Gürbüz ve Karaküçük (2006) tarafından yapılan "Boş Zaman Engelleri " ölçeği kullanılmıştır. Ölçek, toplam 6 alt boyut ve 27 maddeden oluşmaktadır.. Araştırmada kullanılan boş zaman engelleri ölçeğinden elde edilen verilerin frekans ve yüzde değerleri alındıktan sonra parametrik testlerden Bağımsız Örneklem T-Testi ve ANOVA testi uygulanmıştır. Anlam düzeyi 0.05 olarak alınmıştır. Elde edilen bulgulara göre, halk eğitim merkezinde çalışan eğitmenlerin rekreatif etkinliklere katılımını etkileyen faktörlerde ölçeğin alt boyutları incelendiğinde ortalamalarının orta düzeye yakın, ancak yüksek olduğu ve boş zaman engellerine maruz kalındığı görülmektedir. Ölçekten elde edilen puan ortalamalarının en yüksek ortalaması tesis yetersizliği boyutunda görülürken en düşük ortalama arkadaş eksikliği boyutunda görülmüştür.

Anahtar Kelimeler: Rekreasyon, boş zaman engelleri, halk eğitim merkezi, eğitmen

THE EXAMINATION OF FACTORS THAT PREVENT PARTICIPATION OF TRAINERS WORKING IN PUBLIC EDUCATION CENTERS IN RECREATIONAL ACTIVITIES (KOCAELI CITY CASE)

In this research is the examine the factors that prevent the participation of trainers working in Kocaeli Public Education Centers in recreational activities.The study group a total of 204 trainers,147 of whom are women and 57 of whom are men working both contracted and staffed voluntarily participated in this research."Leisure Time Barriers" scale,which was developed by Alexandris and Carroll(1997)and adapted to Turkish and validity and reliability study was performed by Gurbuz and Karakuçuk (2006),was used in this research.The scale consists of 6 sub-dimensions and 27 substances.After the frequency and percentage values of the data obtained from the leisure time barriers used in the research,Independent Sample T-Test and ANOVA test from parametric tests were applied.The significance level was taken as 0.05.According to the results, when the sub-dimensions of the scale were examined in the factors affecting the participation of trainers working in public education center in recreational activities,it is seen that their averages are close to medium level,but they are high, and they are exposed to leisure time barriers.The highest average of the mean scores obtained from the scale was found to be because of the shortage of facilitiesand the lowest average was found to be the lack of friends.

Keywords: Recreation, leisure barriers, public education center, trainer

SB589

DOĞA MI YOKSA İNSAN MI DAHA TEHLİKELİ? DOĞA YÜRÜYÜŞLERİNDE RİSK FAKTÖRLERİNİN BELİRLENMESİ

[1]Orçun Keçeci, [1]Ahmet Buğra Gözeller, [1]Tuba Sevil

[1]Anadolu Üniversitesi, ESKİŞEHİR

Email : *orcun.kec@gmail.com, abgozeller@gmail.com, tsevil@eskisehir.edu.tr*

Giriş ve Amaç İnsanlar fiziksel, sosyal ve psikoloijk faydalar elde etmek ve doğayla iç içe olmak için doğa yürüyüşlerine yönelmektedir. Ancak doğal ortamlar sonucu ölüme kadar varabilen riskler barındırır (Cordes & Hutson, 2015). Bu araştırmada, doğa yürüyüşlerindeki risk unsurlarını belirleyebilmek ve bu tip açık alan etkinliklerinde risk yönetimi uygulamalarına fayda sağlayabilecek bir içerik oluşturmak amaçlanmıştır. Yöntem Bu çalışma, nitel araştırma yöntemlerinden olgubilim deseni üzerine kurulmuştur. Veri toplama amacıyla yarı yapılandırılmış görüşme tekniğinden faydalanılmıştır. Görüşme formunun hazırlanması, literatür taraması sonucunda elde edilen bilgiler ışığında yapılmıştır. Formda yer alan sorular şu şekilde oluşmuştur: 1)Doğa yürüyüşlerinde organizasyondan kaynaklı riskler nelerdir? 2)Doğa yürüyüşlerinde doğadan kaynaklı riskler nelerdir? 3)Doğa yürüyüşlerinde katılımcılardan kaynaklı riskler nelerdir? Bulgular Araştırmanın kodları, betimsel analiz metoduna göre araştırma öncesinde belirlenen temalar üzerine kurulmuştur. Bu temalar: doğa yürüyüşlerinde "organizasyondan kaynaklı riskler", "doğadan kaynaklı riskler" ve "katılımcılardan kaynaklı riskler" olarak verilmiştir. Sonuç Organizasyondan, doğadan ve katılımcılardan kaynaklı olarak, doğa yürüyüşlerinin güvenli bir şekilde yürütülmesine engel teşkil edebilecek çeşitli unsurlar olduğu anlaşılmaktadır. Fakat hem ekip liderlerinin hem normal katılımcıların doğaya karşı bilinçli olmaları sayesinde tehlike içeren olaylardan kaçınılabileceği belirtilmektedir.

NATURE OR PEOPLE, WHICH ONE IS MORE DANGEROUS? DETERMINATION OF RISK FACTORS IN NATURE WALKING

Introduction and Aim To get physical, social and psycological benefits, and be in touch with the nature, people joining to the hiking activities. However, nature include some dangerous things which can be mortal for people. In this research, it is aimed that determine to risk factors in hiking activities and to help these people who join these activities by preparing a content which include risk factors in hiking. Method This study is based on the phenomenological pattern of qualitative research methods. Semi-structured interview technique was used for data collection. Interview form was made in the light of the information obtained as a result of literature review. The questions in the form are as follows: 1) What are the risks arising from organizational factors in hiking activities? 2) What are the risks arising from nature in na? 3) What are the risks arising from the participants during hiking activities? Results The codes of the research is based on themes which were determined according to the descriptive analysis method conducted before the research. These themes are: organizational risks, risks from nature "and risks from participants". Conclusion It is understood that there are various elements that may hinder the safe conduct of nature walks due to the organization, nature and participants. However, it is stated that the fact that both team leaders and normal participants are conscious about nature can prevent dangerous events

SB625

ÜNİVERSİTE ÖĞRENCİLERİNİN REKREASYONEL FİZİKSEL AKTİVİTELERE KATILIM ENGELLERİNİN İNCELENMESİ

[1]Cansu Yıldırım, [2]Cansu Yıldırım , [2]Hakan Akdeniz, [2]Gizem Savtekin, [2]Yasin Kaan Topçu

[1]Kocaeli Üniversitesi ,kocaeli
[2]Kocaeli Üniversitesi , Kocaaeli

Email : *cansu.yildirim93@hotmail.com, cansu.yildirim93@hotmail.com, akdeniz@gmail.com, svtkngzm@gmail.com, kaan_gs_topcu@hotmail.com*

ÜNİVERSİTE ÖĞRENCİLERİNİN REKREASYONEL FİZİKSEL AKTİVİTELERE KATILIM ENGELLERİNİN İNCELENMESİ (KOCAELİ ÜNİVERSİTESİ ÖRNEĞİ)

Hakan AKDENİZ1 Gizem SAVTEKİN2 Yasin Kaan TOPÇU3 Cansu YILDIRIM4

Amaç: Üniversite Öğrencilerinin rekreasyonel faaliyetlere katılımlarının bazı değişkenler açısından incelemesi amaçlanmıştır. Materyal ve Yöntem: Araştırmanın örneklemini Kocaeli Üniversitesi'nde eğitim-öğretim hayatlarını devam ettiren Fakülte ve Yüksekokulda öğrenim gören 884'ü (%88,1) Fakülte, 119'u (%11,9) ise Yüksekokul öğrencisi toplamda1003 öğrenci oluşturmaktadır. Veri toplama aracı olarak Oh ve Caldwell (1999) tarafından geliştirilen, Crawford ve ark. (1991) ve Jackson ve Rucks (1995) tarafından son haline getirilen, Tütüncü ve ark, (2011) tarafından Türkçe'ye uyarlanan "Rekreasyon Faaliyetlerine Katılım Ölçeği" kullanılmıştır. Verilerin analizinde katılımcıların kişisel bilgi dağılımlarını incelemek amacıyla frekans analizi, verilerin normal dağılım gösterip göstermediğini belirlemek amacıyla skewness-kurtosis değerlerine bakılmış, farklılıkları belirlemek amacıyla Tukey, testleri, Değişkenler arasındaki farklılıkları belirlemek amacıyla T testi ve One Way ANOVA testlerinden faydalanılmış, ilişkiyi belirlemek amacıyla korelasyon analizinden faydalanılmıştır. Bulgular: Kocaeli Üniversitesi Umuttepe Kampüsü Rekreasyon Faaliyetlerine Katılımı Etkileyen Unsurlar Anketi ölçeğinin alt boyutları arasında yüksek düzeyde pozitif yönde bir ilişki olduğu saptanmıştır (p<0,05). Cinsiyet değişkeninin incelendiği t testine göre fizyolojik özellikler ve alanların durumu alt boyutlarında istatistiksel olarak anlamlı farklılık saptanmıştır (p<0,05). Öğrencilerin Rekreasyon Faaliyetlerine Katılım Ölçeği alt boyutlarına ait puan ortalamalarının aylık gelir değişkenine göre karşılaştırılmasını gösteren ANOVA testi sonuçlarında Ekonomik Durum, Organizasyonel Unsurlar ve Ruhsal Nedenler alt boyutlarında anlamlı farklılık bulunmuştur(p<0,05.). Yaş Değişkenine Göre ANOVA ve Tukey Testi sonuçlarında Ruhsal Nedenler alt boyutunda anlamlı farklılık bulunmuştur(p<0,05). Sonuç: Öğrencilerin faaliyetlere katılımını sağlık, fiziksel yeterlilik, enerji, mesafe, zaman, fazla iş, ulaşım, ekonomik yetersizliklerin olması ve rekreasyon faaliyetlerinin pahalı olması, planlama, iletişim, isteksiz olma gibi unsurların rekreatif faaliyetlerle ilgilenmemeleri faaliyetlere katılmalarını engellediği söylenebilir. Anahtar Kelimeler: Üniversite Öğrencileri, Rekreasyon, Fiziksel Aktivite Engelleri.

INVESTIGATION OF THE OBSTACLES OF UNIVERSITY STUDENTS TO PARCIPATE IN RECRATIONAL PHSYSICAL ACTIVITIES

Purpose: It is aimed to investigate the participation of university students in recrational activities in terms of some variables. Material and Method: The sample of the study consist of 1003 students, 884 (88,1%) faculty and 119 (11,9%) collage students studying at the facultier and school of Kocaeli Universty. Developed by Oh and Caldwell (1999) as data collection tool finalized by Crawford and friends (1991) , Jacson and Rucks(1995) , Franslated to Turkish by Tütüncü and friends(2011) 'Recreation Aktivities Participation Scale' was used in the analysis of the data for the purpase of participants personel information distrubitions, frequency analysis was made, for the purpase of determhe whether datas Show normal distribitions skewness-kurtosis results one attended to, for the purpase of determine the differences Tukey tests are made, to determine the differences, T- tests and One Way ANOVA tests and to determine

the relationshio, corelation analysis one benefitted from. Findings : It was detected that there was a comelation between the subscales of the scale of Factors Affecting Participation in Recreation Activities of Kocaeli University Umuttepe Campus. According to the t-test in which the gender variable was examined a statistically significant difference was found in the sub-dimensions of the physiological characteristics ans state of the th areas.In the ANOVA test,which shows the comparison of the mean scores of the students' Recreation Activities patricipation Scale subscales according to monthly income variable , a significant difference was found in the Economic Status , Organizational Elements and psychological causes sub-dimension ($p<0,05$) . Result:It can be said that the participation of students in acivities such as health , physical competence , energy , distance , time , excess , work , transportation , economic deficiencies and recreation activities being expensive , planning , communication and reluctance to patricipate in activities such as not being interested in recreational activities. Keywords: University Students , Recration,Physical Activity Barriers

SB631

ÜNİVERSİTE ÖĞRENCİLERİNİN REKREASYONEL ETKİNLİKLERE KATILIMININ ÖNÜNDEKİ ENGELLER (HARRAN ÜNİVERSİTESİ ÖRNEĞİ)

[2]Atalay GACAR, [1]İsmail GÖKHAN, [2]Zeki COŞKUNER, [1]Uğur İNCE

[1]Harran Üniversitesi Beden Eğitimi Ve Spor Yüksekokulu, ŞANLIURFA
[2]Fırat Üniversitesi Spor Bilimleri Fakültesi , ELAZIĞ

Email : *agacar@firat.edu.tr, is_gokhan@hotmail.com, zcoskuner@firat.edu.tr, ugurince@harran.edu.tr*

Bu araştırmanın amacı; Harran Üniversitesinde 2018-2019 eğitim öğretim yılında öğrenim gören öğrencilerin rekreasyonel etkinliklere katılımının önündeki engelleri çeşitli değişkenler açısından incelemektir. Araştırma evrenini Harran Üniversitesinde 2018-2019 eğitim öğretim yılında öğrenim gören 27000 öğrenci oluşturmaktadır. Örneklem grubu ise araştırmaya rastgele örnekleme yöntemi ile katılmış 717 öğrenci oluşturmuştur. Veri toplama aracı olarak "Boş Zaman Engelleri Ölçeği- 18" ile kişisel bilgi formundan oluşan anket formu kullanılmıştır. Veriler SPSS 22.0 (Statistical Package for the Social Sciences 22.0) programı ile analiz edilmiştir. Tüm testler için anlamlılık düzeyi ($p<.05$) olarak alınmıştır. Verilerin analizinde bağımsız gruplar t testi (Independent Samples t-testi) ve "Anova" testi kullanılmıştır. Araştırma kapsamında; kadınların bireysel psikolojileri rekreasyonel etkinliklere katılımı engellemede erkeklerden önemli olduğu görülmüştür. Düzenli olarak fiziksel aktivitelere katılanların arkadaş eksikliği katılmayanlardan yüksek çıkmıştır. Tesis hizmetleri bakımından BESYO öğrencileri ile İBF öğrencileri arasında anlamlı farklılık görülmüştür. Öğrencilerin %40,6 (291) sı tesis hizmetinin rekreasyonel hizmetlere katılımı engelleyeceği görüşünde olduğu görülmüştür.

Anahtar Kelimeler: Boş Zaman, Boş Zaman Engelleri, Rekreasyonel Etkinlik, Rekreasyon,

Barriers to the Participation of University Students in Recreational Activities (Example of Harran University)

The aim of this study; is to examine the barriers to the participation of Harran University students educated in 2018-2019 academic year in terms of various variables. The population consists of 27000 students that Harran University students educated in 2018-2019 academic year. The sample group consists of 717 students that participated to study with random sampling method. For the data collection tool, the questionnaire consisting of "Leisure Barriers Scale-18" and a personal information form was adopted. The data were analyzed by using the SPSS 22.0 (Statistical Package for the Social Sciences 22.0) software. The significance level for all the tests was determined to be ($p<.05$). In the data analysis, independent samples t-tests and "Anova" tests were used. Within the framework of the study, it was seen that individual psychology of women was more important than men in preventing participation in recreational activities. Lack of friends of regularly participating in physical activities was higher than non-participants. Significant differences were observed between BESYO students and IBF students in terms of facility services. It was seen that 40.6% (291) of the students thought that facility service will prevent participation in recreational services.

Key Words: Leisure, Leisure Constraints, Recreational Activity, Recreation

SB648

SPOR OKULU ÖĞRENCİLERİ VE EBEVEYNLERİNİN DERS DIŞI SPORTİF ETKİNLİKLERE YÖNELİK TUTUMLARI

[1]Merve Karaman, [2]Akan Bayrakdar, [1]Metin Yaman, [1]Uğur Kaptan

[1]Gazi Üniversitesi, Ankara
[2]Bingöl Üniversitesi, Bingöl

Email : *mervekaraman_@hotmail.com.tr, akanbayrakdar@gmail.com, metinyaman@gazi.edu.tr,*

Giriş ve Amaç Bu çalışmanın amacı, spor okulu öğrencileri ve ebeveynlerinin ders dışı sportif etkinliklere yönelik tutumlarının bazı değişkenlere göre inceleyerek aralarındaki ilişkiyi ortaya koymaktır. Yöntem Araştırma grubunu Ankara İlinde düzenli olarak voleybol ve basketbol okullarına devam eden7-14 yaş arası 121 erkek ve 177 kız öğrenci ve 129 erkek ve 169 kadın ebeveyn olmak üzere 596 kişi oluşturmaktadır. Araştırmada verilerin toplanmasında Yılmaz ve Güven (2018) tarafından geliştirilen "Ders Dışı Sportif Etkinliklere Yönelik Öğrenci Tutum Ölçeği" ve "Yılmaz ve Güven (2015) tarafından geliştirilen "Ders Dışı Sportif Etkinliklere Yönelik Ebeveyn Tutum Ölçeği" kullanılmıştır. Verilerin analizinde Mann-Whitney U testi ve Pearson Correlation analizi kullanılmıştır. Bulgular Analizlere bakıldığında spor okulu öğrencileri ve ebeveynlerinin ders dışı sportif etkinliklere yönelik tutumları öğrencinin cinsiyetine, yaşına, algılanan gelir düzeyine göre ve ebeveynin eğitim durumuna, algılanan gelir düzeyine, egzersiz yapma durumlarına göre değişmezken, öğrencilerin tutumu öğrencinin spor branşına göre, ebeveynlerin tutumları ebeveyn cinsiyetine göre istatistiksel olarak anlamlı farklılaşmaktadır. Bununla birlikte spor okulu öğrencilerinin duyuşsal alt boyutunda ve narsistik hayranlık boyutunda ve ebeveynlerin sosyal destek alt boyutunda daha yüksek puana sahip olduğu ve spor okulu öğrencilerinin ve ebeveynlerinin ders dışı sportif etkinliklere yönelik tutumlarının orta düzeyin üzerinde olumlu olduğu görülmektedir. Spor okulu öğrencilerinin ve ebeveynlerinin ders dışı sportif etkinliklere yönelik tutumları arasında pozitif yönlü zayıf bir ilişki ortaya çıkmıştır. Sonuç Araştırma sonuçlarına göre spor okulu öğrencileri ve ebeveynlerinin ders dışı sportif etkinliklere yönelik tutumlarının orta düzeyin üzerinde olumlu olduğu ve ebeveyn tutumu daha pozitif oldukça öğrencilerin tutumun da daha pozitif olacağı söylenebilir. Ayrıca öğrencilerin ders dışı sportif etkinliklere yönelik tutumları öğrencinin spor branşına göre, ebeveynlerin tutumları ise ebeveyn cinsiyetine değişmektedir. Buna göre branşı voleybol olan öğrencilerin basketbol olanlardan ve kadın ebeveynlerin erkeklerden ders dışı sportif etkinliklere yönelik tutumlarının daha pozitif olduğu görülmektedir. Anahtar Kelimeler: Oryantiring, narsistik hayranlık ve rekabet, spora özgü mükemmeliyetçilik

ATTITUDES OF SPORTS SCHOOL STUDENTS AND THEIR PARENTS TOWARDS EXTRACURRICULAR SPORTS ACTIVITIES

Introduction and Objective The objective of this study is to analyze the attitudes of sports school students and their parents towards extracurricular sports activities based on certain variables, and to set forth the correlation between them. Method The research group comprises of 596 participants (298 students who are regularly taking volleyball and basketball lessons in Ankara, and 298 parents). "Scale for Attitude of Students and Parents towards Extracurricular Sports Activities" was used for data collection in the research. Mann-Whitney U test and Pearson Correlation analysis were utilized for data analysis. Findings Examining the analyses, there is no significant change in the attitudes of sports school students and parents towards extracurricular sports activities depending on gender, age, perceived income level of students, and on the educational background, perceived income level, exercise routines of the parents, while a statistically significant difference can be seen in the same based on the sports branch of students, and gender of the parents. Moreover, it can be seen that the students and parents have higher scores based on affective aspects and social support sub-dimension, respectively, and that the attitude towards extracurricular sports activities are positive as over medium-level. A weak-positive relationship was found between the attitudes of students and parents towards extracurricular activities. Conclusion According to the research results, it can be said that the attitude of sports school students and parents towards extracurricular activities are positive as over medium-level, and that the students' attitude becomes more positive as directly proportional to parents' attitude. Additionally, the volleyball students reflect more positive attitude compared to basketball students, which is the same for female parents compared to male parents towards extracurricular sports activities. Keywords: Sports school students, parents, extracurricular sports activities

SB729

ÖĞRETMEN ADAYLARININ İNTERNET BAĞIMLILIK DÜZEYLERİNİN İNCELENMESİ (KOCAELİ ÜNİVERSİTESİ ÖRNEĞİ)

[1]F. Yeşim KÖRMÜKÇÜ, [1]Hülya ADALI, [1]Hakim ŞAHİN

[1]Kocaeli Üniversitesi Spor Bilimleri Fakültesi, İzmit

Email : *ysmkormukcu@gmail.com, hulya.adali@hotmail.com, adarsahin12@gmail.com*

Amaç: Kocaeli Üniversitesinde formasyon eğitimi alan öğretmen adaylarının spor yapıp yapmama durumlarına göre internet bağımlılıklarının bazı değişkenler açısından incelemesi amaçlanmıştır.

Yöntem: Araştırmanın örneklemini Kocaeli Üniversitesi'nde formasyon eğitimi alan 220'si (%73,3) erkek 80'i (%26,7) kadın toplam 300 öğretmen adayı oluşturmaktadır. Veri toplanmasında Hahn ve Jerusalem (2001) tarafından geliştirilen "İnternet Bağımlılığı Ölçeği" kullanılmıştır. Ölçeğin Türkçe uyarlaması Şahin ve Korkmaz (2011) tarafından yapılmıştır. Verilerin analizinde katılımcıların kişisel bilgi dağılımlarını incelemek amacıyla frekans ve yüzde değerlerine bakılmıştır, verilerin normal dağılım gösterip göstermediğini belirlemek amacıyla Skewness-Kurtosis değerlerine bakılmış ve normal dağılım gösterdiği belirlenmiştir. Değişkenler arasındaki farklılıkları belirlemek amacıyla İndipendent Sample T testi ve One Way ANOVA testlerinden faydalanılmıştır. ilişkiyi belirlemek amacıyla korelasyon analizinden faydalanılmıştır. Anlamlılık düzeyi 0,05 olarak alınmıştır.

Bulgular: Katılımcıların cinsiyet değişkenine göre internet bağımlılıklarının ilişkisine bakıldığında kontrol kaybı, daha fazla online kalma isteği ve sosyal ilişkilerde olumsuzluk alt boyutunda anlamlı farklılığa rastlanmıştır ($p<0,05$). Katılımcıların gelir durumlarının internet bağımlılıkları ile ilişkisine bakıldığında kontrol kaybı ve daha fazla online kalma isteği alt boyutlarında anlamlı farklılığa rastlanmazken ($p>0,05$), sosyal ilişkilerde olumsuzluk alt boyutunda anlamlı farklılığa rastlanmıştır($p<0,05$). Katılımcıların lisanslı olarak spor yapıp yapmama durumlarına göre internet bağımlılıklarının ilişkisine bakıldığında kontrol kaybı, daha fazla online kalma isteği ve sosyal ilişkilerde olumsuzluk alt boyutunda anlamlı farklılığa rastlanmamıştır ($p>0,05$).

Sonuç: Erkeklerin kadınlara göre daha fazla internet bağımlısı oldukları, yaşın internet bağımlığını etkilemediği, gelir düzeyinin düşük olması ev dışında sosyalleşmeye olanak vermediği için, internet bağımlılığının daha yüksek olduğu söylenebilir.

Anahtar Kelimeler: Spor, internet bağımlılığı, aday öğretmen

INVESTIGATION OF INTERNET DEPENDENCE LEVELS OF TEACHER CANDIDATES (KOCAELİ UNIVERSITY EXAMPLE)

Objective: The aim of this study was to investigate the internet addictions in terms of some variables according to the status of whether or not to do sports in pre-service teacher training teachers at Kocaeli University.

Materials and Methods: The sample of the study consisted of 300 pre-service teachers (220 (73.3%) males, 80 (26.7%) females) who received formation training at Kocaeli University. Internet Addiction Scale developed by Hahn and Jaruselam (2001) was used to collect data. The Turkish version of the scala was adapted by Şahin and Korkmaz (2011). In the analysis of the data, frequency and percentage values were examined in order to examine the distribution of personal information of the participants. In order to determine whether the data show normal distribution, Skewness-Kurtosis values were examined and found to be normal distribution. Indipendent Sample T test and One Way ANOVA tests were used to determine the differences between the variables. correlation analysis was used to determine the relationship. Significance level was taken as 0.05.

Findings: When the relationship between the internet addictions was examined according to the gender variable of the participants, a significant difference was found in the loss of control, the desire to stay online and the negativity in social relations sub-dimension ($p < 0.05$). No significant difference was found in the loss of control and desire to stay online when the income status of the participants was related to internet addictions ($p > 0.05$), while a significant difference was found in the negative aspect of social relations ($p < 0.05$). When the relationship of internet addictions was examined according to the status of the participants doing sports with license, there was no significant difference in loss of control, desire to stay online, and negativity in social relations sub-dimension ($p > 0.05$).

Results: It can be said that men are more internet addicted than women, age does not affect internet addiction, and because low income level does not allow socialization outside the home, it can be said that internet addiction is higher.

Key words: Sport, internet addiction, teacher candidates

SB737

EDİRNE İLİNDE BULUNAN TEKSTİL SATIŞ MAĞAZALARINDA ÇALIŞAN BİREYLERİN REKREATİF AKTİVİTELERE KATILIMLARINA ENGEL OLAN FAKTÖRLERİN İNCELENMESİ

[1]HAYRİ ŞEN

[1]TRAKYA ÜNİVERSİTESİ, EDİRNE

Bu çalışma, tekstil satış mağazalarında çalışan bireylerin rekreatif faaliyetlerini engelleyen unsurlar ve rekreatif faaliyetlere katılımlarının bu çalışanlara getirilereceği faydalar, bireylerin boş zamanlarında rekreatif faaliyetlere katılım sıklıklarının arttırılması için yapılabilecek aktivitelerin, faaliyetlerin, toplantıların, rekreatif faaliyetlerin arttırılmasına yönelik çalışmalar üzerinde durulmuştur. Çalışmanın amacı tekstil satış mağazalarında çalışan bireylerin rekreatif aktivitelere katılımlarına engel olan faktörlerin incelenmesi ve belirlenebilmesidir.

Bu çalışma Edirne'de bulunan tekstil satış mağazalarında gerçekleştirilmiş bir alan araştırmasıdır. Araştırma 2017 yılı içerisinde yapılan araştırma yöntemi çerçevesinde yürütülerek; Edirne ilinde bulunan tekstil satış mağazalarında çalışan bireylerin rekreatif aktivitelere katılımlarına engel olan faktörlerin incelenmesine yönelik belirlenen sayıda (175) bireye anket formları tanıtılıp, bire bir dağıtılıp katılımcılardan her hangi bir etki altında kalmadan yanıt beklenmiştir. Araştırmada, Alexandris ve Carroll tarafından geliştirilen, Karaküçük ve Gürbüz (2006) tarafından Türkçeye uyarlanan "Boş Zaman Engelleri Ölçeği (T-LCQ)" veri toplama aracı kullanılmıştır. Ölçeğin Türkçe formu ise 27 madde ve 6 alt boyuttan oluşmaktadır. Bu alt boyutlar; Ölçek maddeleri 5'li likert tipi ölçek üzerinden değerlendirilmiştir; veriler IBM SPSS Statistics 20 istatistik paket programı kullanılarak analiz edilmiş ve değerlendirilmiştir.

Araştırmaya toplam 175 birey gönüllülük esasına göre katıldı. Ancak geçerliliği bulunmayan, eksik ve hatalı doldurulmuş anket formlarının çıkarılması ile toplam sayı 151'e düşmüştür. Katılanların %51(n=77) kadın, %49(n=74) erkek bireydir. Çalışma ile tekstil satış mağazalarında çalışan bireylerin rekreatif aktivitelere katılımı engelleyen faktörlerin ortaya çıktığı ve anlamlı farklılıklar ortaya koyduğu görülmektedir. Bunların ölçek üzerinde genel bir şekilde önemli yer tuttuğu gözlenmiştir.

Araştırma katılımcılarının rekreatif faaliyetlere katılımlarını etkileyen faktörlerin başında; yaş, cinsiyet, medeni durum, refah düzeyi, ikamet yeri, haftalık boş vakit, sportif rekreasyon imkanı gibi demografik faktörlerin karşımıza çıktığı söylenebilir. Araştırma grubunda yer alan bireylerin sportif rekreasyonel engelleri analiz sonuçlarına göre; tekstil satış mağazalarında çalışan bireylerin rekreatif aktivitelere katılmakta zorluk çektiği gözlemlenmiştir. İşletmelerin rekreasyon etkinliklerine yönelik etkinlik alanlarının geliştirilip çoğaltılması ve kullanım kolaylığı sağlanmasının önem taşıdığı ortaya konulmaktadır.

Analysing The Factors That Prevent Individuals Working In Textile Commercial Outlets From Taking Part In Recreative Activities In The Northwestern Province Of Edirne

Analysing The Factors That Prevent Individuals Working In Textile Commercial Outlets From Taking Part In Recreative Activities In The Northwestern Province Of Edirne

SB755

REKREATİF BİR ETKİNLİK OLARAK BALE KAVRAMINA İLİŞKİN METAFORİK ALGILAR

[1]Figen Gönül, [1]Pınar Güzel

[1]manisa Celal Bayar Üniversitesi Spor Bilimleri Fakültesi, MANİSA

Email : *figengonul@promiyerakademi.com, figengonul@promiyerakademi.com, pnrguzel@yahoo.com*

Rekreatif bir etkinlik olarak bale kavramına ilişkin metaforik algılar

Bu araştırmanın temel amacı, rekreatif ve profesyonel olarak bale dansı ile uğraşan bireylerin bale kavramına ilişkin metaforik algılarının incelenmesidir. Araştırma kapsamında profesyonel (lisanslı yarışmış, yarışmalara katılan, üst kademeli, deneyimli, dereceli, vb..) ve rekreatif (serbest zamanlarında keyif almak için dans eden) bale dansçıları arasından amaçlı örneklem yoluyla seçilmiş 25 katılımcının bale dansı kavramına yönelik metaforik algıları, metafor tekniği kullanılarak toplanan veriler ışığında incelenmiştir. Araştırmanın örneklemi, İzmir İli Dokuz Eylül Üniversitesi Konservatuar Bölümü öğrencilerinden ve Milli Eğitim Bakanlığı'na bağlı özel bale okulları ortaokul 5, 6, 7 ve 8. nci sınıf öğrencilerinden oluşmaktadır. Araştırmaya katılan profesyonel ve rekreatif bale dansçılarının bale dansı kavramına ilişkin sahip oldukları algıları ortaya çıkarmak amacı ile her birine "Bale yapmak……..benzer. Çünkü; ……." cümlesi verilerek bu cümleleri tamamlamaları istenilmiştir. Profesyonel ve rekreatif balerin ve baletlerin kendi el yazıları ile geliştirdikleri metaforlar toplanmıştır. Toplanan bu belgeler değerlendirmeye alınmıştır. Araştırmada nitel analiz yöntemlerinden betimsel ve içerik analiz yöntemleri kullanılmıştır. Elde edilen veriler, bilgisayar ortamında düz yazı haline getirilerek Nvivo for Windows programı aracılığıyla analiz edilmiştir. Katılımcıların demografik bilgilerinin değerlendirilmesi amacıyla nicel analiz yöntemi kullanılmış ve frekans ve karşılaştırmalı tablolar şeklinde bulgular sunulmuştur. Katılımcılar bale kavramına yönelik 17 farklı metafor üretmişlerdir. Üretilen metaforlar ortak özellikleri dikkate alınarak 3 farklı kavramsal kategori altında toplanmıştır. Bunlar; uçmak, dans etmek ve ruh'dur. İçerik analizin sonucunda ortaya iki model çıkmıştır. Bu modeller "profesyonel katılımcıların metaforik algılarına ilişkin model" ve "rekreatif katılımcıların metaforik algılarına ilişkin model" şeklinde sunulmuştur. Bu araştırma sonucunda rekreatif bale katılımcılarının gerek fiziksel gerek sosyal gerekse psikolojik alanlarda önemli kazanımlar elde ettikleri görülmektedir. Bu nedenle özellikle küçük yaşlarda ebeveynlerin çocuklarını küçük yaşlarda bale dansına yönlendirmeleri öneri olarak sunulmaktadır. Anahtar Kelimeler: Profesyonel bale dansçısı, Rekreatif bale dansçısı, Bale

Metaphorical Percetions of Ballet Concept as a Recreational Event

Main purpose of this research is to investigate the metaphoric perceptions related with the ballet concept of the Professional ballet dancers and creative ballet dancers. Within the scope of the research, metaphorical perceptions of the 25 ballet dancers chosen for the purpose of ballet dancing Among professional (licensed, competing, high-level, experienced, graded, etc.) and recreation (dancing to enjoy in their free time) ballet dancers using metaphor technique collected in the light of collected data. The sample of this research are composed of the students from the Conservatoire Department at İzmir Dokuz Eylül University and students from 5, 6, 7 and 8th grade of the private ballet schools depend on Ministry of National Education. For the purpose of revealing the perceptions of the ballet dancers of the professional and creative ballet dancers, "Making the ballet ...is similar. Because....." sentences are required to complete these sentences.Metaphors developed by professional and fortunate ballet dancers and their hand written texts were collected. These documents were evaluated. Descriptive and content analysis methods were used in the research. The data obtained were analyzed by Nvivo for Windows program. Students produced 17 different metaphors for the concept of ballet.The metaphors produced are grouped under three different conceptual categories considering their common characteristics.These; Fly, dance and soul. Two different models have been arised as a result of the content analyze. These models are presented as "integrated model related to metaphorical perception of Professional participants" and "integrated model related to metaphorical perception of recreational participants". It is seen that recreational participants have achieved significant acquisitions whether in physical areas or in psychological areas. Thereby, it is advised to all parents to direct their children to ballet dance, especially when they are at young ages. Keywords: Professional ballet dancer, Recreational ballet dancer, Ballet

SB772

CİDDİ BOŞ ZAMAN KATILIM DÜZEYİNE GÖRE TAEKWONDOCULARIN SINIFLANDIRILMASI VE KİŞİLİK ÖZELLİKLERİ BAKIMINDAN FARKLILIKLARIN İNCELENMESİ

[1]Müge MUNUSTURLAR, [1]Süleyman MUNUSTURLAR, [1]Özkan UYGUR

[1]Eskişehir Teknik Üniversitesi Spor Bilimleri Fakültesi, ESKİŞEHİR

Email : *mugeakyildiz@eskisehir.edu.tr, suleyman.munusturlar@gmail.com, ozkan26esk26@gmail.com*

Bu araştırmanın temel amacı ciddi boş zamanın karakteristik özelliklerine bağlı olarak taekwondo sporcularının sınıflandırılmasıdır. Veri toplama yöntemi olarak ölçek kullanılmıştır. Kolayda örnekleme yönteminden yararlanılarak Avrupa Şampiyonası'na katılan yıldızlar kategorisi ''milli takımı'' Türkiye Şampiyonası'nda yarışan ''milli takım sporcuları'' ve Türkiye de düzenlenen Turkish Open ve Avrupa Kulüpler Şampiyonası'nda yarışan toplamda 150 milli taekwondocu araştırmaya dahil edilmiştir. Taekwondocuları sınıflandırmak amacıyla kümeleme analizi, kümeler arasındaki farklılıkları tespit etmek amacıyla ise ki-kare analizi ve MANOVA gerçekleştirilmiştir. Kümeleme analizi sonuçlarına göre, ciddi boş zaman katılımı gösteren taekwondocular 2 küme altında sınıflandırılmıştır ve bu kümeler "yüksek düzey mücadeleciler" ve "orta düzey mücadeleciler" olarak isimlendirilmiştir. Yüksek düzey mücadeleciler en yüksek ciddi boş zaman katılımı gösteren grup olarak ortaya çıkarken, orta düzey mücadeleciler ise orta düzeyde ciddi boş zaman katılımı gösteren grup olarak ortaya çıkmıştır. MANOVA sonuçlarına göre, gruplar arasında kişilik özellikleri bakımından anlamlı farklılıklar ortaya çıkmıştır. Yüksek düzeyde ciddi boş zaman katılımı gösteren yüksek düzey mücadeleci taekwondocuların, diğer küme olan orta düzey mücadelecilere göre daha yüksek düzeyde dışa dönüklük, yumuşak başlılık, deneyime açıklık ve sorumluluk puanına sahip olduğu ortaya çıkmıştır. Orta düzeyde mücadeleci kümenin ise daha yüksek düzeyde nevrotizm puanına sahip olduğu ortaya çıkmıştır. Sonuç olarak, yüksek düzey mücadeleci taekwondocuların ciddi boş zaman katılımı arttıkça kişilik özelliklerinden dışa dönüklük, yumuşak başlılık, deneyime açıklık ve sorumluluk puanları da artmaktadır. Dolayısıyla, ciddi boş zaman katılımının taekwondo sporcularına teşvik edilmesinin araştırma bulgularına göre önemli olduğu ortaya çıkmaktadır.

Anahtar Kelimler: Ciddi boş zaman, Taekwondo, Kümeleme analizi

Segmentation of Taekwondo Athletes By Serious Leisure Qualities and Invesigating Differences Regarding Characteristics of Personality

The main aim of this study was to classify types of taekwondo athletes and to investigate the differences among the segmented groups based on serious leisure qualities. In this sense, questionnaires were used to collect data. Convenience sampling method was conducted and 150 national taekwondo athletes who is competing in Turkish Open and European Club Championship arranged in Turkey and the cadet category "national team" competing in European Championship, "national team athletes" competing in Turkey Championship were included in this study. To classify types of serious taekwondo athletes cluster analysis were adapted and to identify the differences of the characteristics of segmented groups chi-square tests and MANOVA were applied. According to the results of the cluster analysis, serious taekwondo athletes classified into two different clusters, and they were named as "core challengers" and "moderate challengers". Core challengers were found that they reported the highest levels of serious leisure participation, participants who were moderate challengers reported the moderate level of serious leisure participation. According to the results of the MANOVA, significant differences among the segmented groups were revealed based on personality characteristics. Core challengers were reported higher levels of extraversion, agreeableness, openness to experience and conscientiousness than another cluster which are moderate challengers, were found higher levels of neuroticism. As a conclusion, as the level of participation of taekwondo athletes in serious leisure increases, extraversion, agreeableness, openness to experience and conscientiousness increase, too. Thus, it can be concluded that it is very important to promote serious leisure participation for taekwondo athletes.

Key Words: Serious leisure, Taekwondo, Cluster analysis

SB789

LİSE ÖĞRENCİLERİNİN REKREASYONEL FAALİYETLERE EĞİLİMLERİ VE REKREASYONEL FAALİYETLERE KATILIMLARINA ENGEL OLAN FAKTÖRLER

[1]Çağatay ÇAVDAR, [2]Mehtap YILDIZ

[1]Aksaray Üniversitesi Spor Bilimleri Fakültesi,AKSARAY
[2]Necmettin Erbakan Üniversitesi Beden Eğitimi Ve Spor Bölümü,KONYA

Email : *cagataycavdar1@gmail.com, yildizmehtap77@gmail.com*

Bu araştırma, lise öğrencilerinin rekreasyonel faaliyetlere eğilimleri ve rekreasyonel faaliyetlere katılımlarına engel olan faktörlerin; yaş, cinsiyet, eğitim düzeyi, ailenin aylık geliri, anne-baba mesleği, anne-baba eğitim düzeyi, serbest zaman kuruluşlarını kullanma sıklığı, serbest zamanlarını değerlendirmeye engel olan faktörler gibi bazı değişkenleri açısından anlamlı farklılıklar taşıyıp taşımadığını belirlemeye yönelik betimsel nitelikli ilişkisel tarama modelinde yürütülmüştür.

Araştırmanın evrenini; Konya İli Ereğli İlçesinde 2018-2019 Eğitim Öğretim Yılında, Orta Öğretim kurumlarında örgün öğretime devam eden 9, 10, 11, 12. sınıflarında öğrenim gören toplam 8494 öğrenci oluşturmaktadır. Araştırmanın örneklemini ise; evren grubundan tesadüfi örneklem yöntemiyle seçilmiş 385 öğrenci oluşturmuştur. Araştırmada 3 bölümden oluşan veri toplama araçlarının ilk bölümünde öğrencilerin kişisel özelliklerini belirleyen (yaş, cinsiyet, okul, sınıf vb.) demografik sorular, ikinci bölümünde öğrencilerin boş zaman imkânları ve rekreasyonel eğilimlerini belirlemeye yönelik sorular yer almaktadır. Bu iki bölümde Çoruh (2013) tarafından geliştirilen "Kişisel Bilgi Formu" ve öğrencilerin boş zaman imkânları ve rekreasyonel eğilimlerini belirlemeye yönelik sorulardan oluşan anket formundan yararlanılmıştır. 3. bölümde ise Alexandris ve Carroll (1997) tarafından geliştirilen ve Türkçeye uyarlaması Karaküçük ve Gürbüz (2006) tarafından yapılan, Gürbüz, Öncü ve Emir (2012) tarafından doğrulayıcı faktör analizi ile yapı geçerliği test edilen 6 alt boyut ve 18 maddeden oluşan "Boş Zaman Engelleri Ölçeği (BZEÖ)" kullanılmıştır.

Lise öğrencilerinin rekreasyonel faaliyetlere eğilimlerini ve rekreasyonel faaliyetlere katılımı engelleyen faktörleri belirlemeyi amaçlayan bu araştırma sonucuna göre öğrencilerin yarısına yakınının (%41,1) boş zamanlarını ev içi etkinliklere katılarak geçirdiği tespit edilmiştir. Katılımcıların lise ve ikamet edilen ilçenin rekreasyonel alan yeterlilikleri incelendiğinde, %40,3'ü lisenin rekreasyonel alanlarını yeterli bulduğunu, %28,3'ü ikamet edilen ilçenin rekreasyonel alanlarını kısmen yeterli bulduğunu ifade etmiştir. Boş zaman değerlendirme açısından bakıldığında, 10 saat ve üzeri boş zamana sahip öğrencilerin yalnızca %5,7'si liselerin rekreasyonel alanlarını kullandığını belirtmiştir.

Rekreasyonel faaliyetlere katılımı engelleyen faktörler açısından öğrencilerin en önemli gördüğü durumlar; tesislerin ve tesis donanımının yetersiz olması, rekreasyonel etkinliklere nerede katılacağını bilmemeleri olarak tespit edilmiştir.

The Recreational Tendencies of the High School Students And The intervening Factors in Their Participation in Recreational Activities

This study is based on a descriptive, qualitative and relational survey model that aims to find out whether the recreational tendencies of the university students and intervening factors in their participation in these activities bear significant differences in terms of some variables such as age, gender, level of education, monthly income of the family, professions of the parents, parents' level of education, frequency of leisure time facility utilization and the intervening factors in utilizing leisure time. The population of the research was formed by 8494 students from 9th, 10th, 11th, 12th grades who attend formal education in secondary education institutions in 2018-2019 Education year in Ereğli District of Konya Province. For the sample of the

research, 385 students were selected by random sampling method from the universe group. In the first part of the data collection tools which consist of three chapters, there are demographic questions which determine the personal characteristics of students such as age, gender, school and grade etc, and in the second part, there are questions to determine the leisure opportunities and recreational tendencies of the students. In these two chapters, "Personal Information Form" developed by Çoruh (2013) and a questionnaire form consisting of questions about determining leisure opportunities and recreational tendencies of students were used. In chapter 3, Leisure Constraints Questionnaire, comprising of 6 sub-dimensions and 18 items, which was developed by Alexandris and Carroll (1997), adapted into Turkish by Karaküçük and Gürbüz (2006), and construct validity was tested with confirmatory factor analysis by Gürbüz, Öncü ve Emir (2012), was used. According to the results of this study that aims to identify the recreational tendencies of the highschool students and intervening factors in their participation in recreational activities, almost half of the students (%41,1) spend their time indoors. In terms of recreation areas of the district and high school, the results indicate that %40,3 of the participants find the areas of the high school sufficient, while %20,3 find those of district partially sufficient. In terms of leisure time utilization, of the students who have 10 hours of leisure time or more, only %5.7 of them stated that they used the recreational areas of the high school. According to the students, the most significant intervening factors are the insufficiency of the facility and facility equipment and that they do not know where they are supposed to participate in for recreational activities.

SB808

KENTLEŞME VE SPOR İLİŞKİSİ: ESKİŞEHİR ÖRNEĞİ

[1]Muhammet Sefa YILMAZ

[1]Dumlupınar Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü, KÜTAHYA

Türkiye'de 1950'li yıllarda başlayan hızlı kentleşme günümüze kadar sürekli artarak devam etmiştir. Sanayinin gelişmesi ile birlikte özellikle metropol olan kentlere ilginin artması, cazibe merkezleri haline gelmesi, iş olanaklarının, hayat şartlarının daha iyi olması gibi etkenlerden dolayı sürekli göç alan mekanlar olmuşlardır. Kentlerde sanayi sektöründe çalışan bireylerin, açık hava rekreasyon alanlarına ve spor alanlarına olan ihtiyacı gün geçtikçe artmıştır. Spor, günümüzde günlük hayatın bir parçası olmak zorunda olan fiziksel ve mental bir ihtiyaçtır. İnsanın psikolojik ve fiziksel özelliklerini güçlendiren, toplumu birleştiren, daha iyi bir dünya için umut veren bir konudur. Bu nedenlerden dolayı spor alanları ve rekreasyon alanlarına gereken önem gösterilmelidir. Bu çalışmada başta kent kavramı olmak üzere; kentleşme, geçmişten günümüze kent, spor, spor alanları gibi başlıca kavramlar ele alınmıştır. Bu bağlamda kentleşme ve spor ilişki Eskişehir'de Gençlik spor müdürlüğüne bağlı spor alanları temel alınarak açıklanmaya çalışılmıştır.

THE RELATIONSHİP BETWEEN URBANIZATION AND SPORT: THE ESKİŞEHİR EXAMPLE

The urbanization movement began in the 1950s, this movement has continued to steadily increase until today. With the development of industry, especially in the cities of metropolitan consistency increased interest, become a center of attraction, business opportunities, living conditions are better because of the factors that have been receiving continuous migration. The need for outdoor recreation areas and sports areas of the individuals working in the industrial sector in cities has increased day by day. Sports, physical and physical life that has to be a part of daily life today is a mental need. A better way of strengthening human characteristics, uniting society, is a promising subject for the world. For these reasons, due attention should be paid to sports and recreation areas. In this study, the main concepts such as urbanization, urbanization, urban, sports, sports fields from the past to the present are discussed. In this context, the relationship between urbanization and sports has been tried to be explained on the basis of the sports fields under the Youth Sports Directorate in Eskişehir.

SB825

RAMAZAN TEMELLİ BOŞ ZAMAN RİTÜELLERİNE YÖNELİK BETİMSEL BİR ARAŞTIRMA

***[1]Hüseyin ÇEVİK*, [2]Gözde YETİM, [1]Metin ARGAN**

[1]Eskişehir Teknik Üniversitesi Spor Bilimleri Fakültesi, ESKİŞEHİR
[2]Muş Alparslan Üniversitesi Beden Eğitimi Ve Spor Yüksekokulu, MUŞ

***Email :** huseyincevik@eskisehir.edu.tr, gozdeey03@hotmail.com, margan@eskisehir.edu.tr*

Giriş ve Amaç: Ramazan ayı Müslüman toplumu derinden etkileyen kutsal bir aydır. Bu ay süresince oruç tutanlar ve tutmayanlar her zamankinden daha hassas davranabilmekte ve farklı davranışlar gösterebilmektedir. Böyle hassas ve kutsal bir dönemde boş zaman anlayışında da farklılık söz konusu olabilir ve bu dönem ile ilişkili boş zaman davranışı farklılaşabilir. Bunun anlaşılabilmesi için bu araştırma, ramazan ayında ortaya çıkan boş zaman ritüellerinin keşfedilmesini amaçlamıştır.

Yöntem: Araştırma verileri 2018 yılı Ramazan ayı süresince gerçekleştirilen yapılandırılmamış görüşme yöntemi elde edilmiştir. Görüşmeler ölçüt örnekleme yöntemi ile seçilen 29 katılımcı ile gerçekleştirilmiştir. Verilerin yorumlanmasında içerik analizinden yararlanılmıştır. Önce elde edilen veri anlamlı bölümlere ayrılarak kodlar çıkartılmış, daha sonra bir biri ile ilişkili kodlar bir araya getirilerek temalar tanımlanmıştır. Araştırmanın kalitesi için geçerlik kapsamında araştırmacı çeşitlemesi, akran sorgulaması ve üye kontrolü gerçekleştirilmiş, güvenirlik kapsamında kodlayıcılar arası güvenirlik katsayısı hesaplanmıştır.

Bulgular: Verinin analizi sonucu, yaşanılan çevre ve toplum kültürü temelinde sadece Ramazan ayında gözlemlenen ve bu ayda daha fazla tekrarlanan boş zaman ritüellerinin olduğu anlaşılmıştır. Bu ritüeller ramazan eğlencesi, kahvehane kültürü, ramazan hamamları, alışveriş ritüeli, bayramlık ikram hazırlama, oyun ritüeli ve inanç temelli ritüeller temaları altında toplanmıştır.

Sonuç: Sonuç olarak Ramazan, genel atmosferi itibari ile insanları etkisi altına alan Müslümanlar için kutsal bir aydır. Bu dönemde bireylerin boş zaman planlaması, biçimi, içeriği ve ritüelleri bu etkinin altında kültüre göre şekillenmektedir. Anahtar Kelimeler: Ramazan, boş zaman, ritüel

A DESCRIPTIVE STUDY ON LEISURE RITUALS BASED ON RAMADAN

Introduction and Aim: The Ramadan is a holy month that has deeply affected Muslim society. During this month, the people fasting or non-fasting can behave differently and more sensitive than ever. In such a sensitive and sacred period, there may be differences in the understanding of leisure and the leisure behavior associated with this period may differ. For understanding this, the research aims to discover the leisure rituals that emerged during the month of Ramadan.

Method: The research data were obtained from the unstructured interview method conducted during the Ramadan in 2018. Interviews were conducted with 29 participants selected by the criterion sampling method. Content analysis was used to interpret the data. Firstly, the data obtained were divided into meaningful sections and the codes were extracted, then the codes associated with each other were combined to define the themes. For the quality of the study, investigator triangulation, peer questioning, and member control were performed within the scope of validity, and intercoder reliability was calculated within the scope of reliability.

Results: As a result of the analysis of the data, it was understood that there were leisure rituals which were observed only during Ramadan and repeated in this month on the basis of the environment and social culture. These rituals are gathered under the themes of Ramadan entertainment, coffeehouse culture, Ramadan baths, shopping, preparing the feast offerings, play rituals, and faith-based rituals.

Conclusion: As a result, Ramadan is a holy month for Muslims, whose general atmosphere influences people. In this period, individuals' leisure time planning, form, content, and rituals are shaped according to culture under this effect. Key Words: Ramadan, leisure, ritual

SB826

YEREL YÖNETİM ADAYLARININ BOŞ ZAMAN PERSPEKTİFLERİ: BİR İÇERİK ANALİZİ ÇALIŞMASI

[1]Alican BAYRAM, [2]Kerem Yıldırım ŞİMŞEK, [2]Metin ARGAN

[1]Anadolu Üniversitesi, Eskişehir
[2]Eskisehir Teknik Üniversitesi, Eskişehir

Email : *alicanbayram@anadolu.edu.tr, kysimsek@eskisehir.edu.tr, margan@eskisehir.edu.tr*

Yerel yönetimler boş zaman aktivitelerinin topluma ulaşması ve fayda sağlanması için en önemli araçlardan biridir. Bu kuruluşların başta kültür, sanat ve spor olmak üzere rekreatif aktivite çeşitliliği mevcuttur. Bu yıl gerçekleştirilen yerel seçimlerde başkan adayları toplumun boş zamanını doğru değerlendirmesine yönelik birçok vaatte bulunmuşlardır. Yaygın adı ile "Sosyal Belediyecilik" kavramı ile özdeşleşen bu aktiviteler özünde boş zaman kültürü ve boş zamanı doğru değerlendirmeye yönelik faaliyetler bütünüdür. İstanbul, Ankara ve İzmir Büyükşehir Belediyesi'ne 31 Mart 2019 seçiminde aday olan Cumhur İttifakı (Binali Yıldırım, Mehmet Özhaseki ve Nihat Zeybekçi) ve Millet İttifakı (Ekrem İmamoğlu, Mansur Yavaş ve Tunç Soyer) adaylarının boş zamanı değerlendirme temelli seçim vaatleri incelenmiştir. Adayların şahsi YouTube hesaplarından paylaştıkları videolar ve aday tanıtımlarında yaptıkları konuşmalar dikkate alınarak ortaya konulan çalışmada içerik analizi tekniğinden yararlanılarak 13 saat 44 dakika videolar izlenmiş ve analizi yapılmıştır. Yerel yönetimler ve boş zaman ilişkisi üzerinden toplumsal faydaya vurgu yapılacağı düşünülen bu çalışma ilk olması ve alanın yerel yönetimler ile ilişkisini ortaya çıkarması açısından önemli görülmektedir. Çalışma neticesinde adayların çeşitli rekreaktif aktiviteler üzerinde vaatlerde bulunduğu tespit edilmiştir. Kültürel rekreasyon: koro, sanat, tiyatro ve müzeler; sportif rekreasyon: spor olanakları, gençlerin spora teşviki, engellilere yönelik sportif olanaklar vb.; park rekreasyonu: yeşil alanların arttırılması, ağaç dikimi vb.; terapatik rekreasyon: engelsiz yaşam merkezleri, engellilerin kültürel, sanatsal ve sportif aktiviteler aracılığı ile rehabilitesi vb. Araştırma neticesinde üç Büyükşehir Belediye Başkan adaylarının toplumun boş zaman aktivitelerine yönelik verdiği vaatler ve projeleri "Sosyal Belediyecilik" kavramı ile dillendirmiştir.

Leisure Perspectives of Municipality Candidates: A Content Analysis Study

Local governments are one of the most important tools for the leisure activities to reach and benefit the society. These organizations had a variety of recreational activities, particularly culture, art and sports. In the local elections held this year, the mayor candidates made many promises to make the society use their free time correctly. These activities, which are commonly associated with the concept of "Social Municipality", are essentially the activities of leisure culture and leisure activities. The election promises of the Republican (Binali Yıldırım, Mehmet Özhaseki and Nihat Zeybekçi) and National Alliance (Ekrem İmamoğlu, Mansur Yavaş and Tunç Soyer) candidates, who were candidates for Istanbul, Ankara and Izmir Metropolitan Municipality on March 31, 2019, were examined. In the study, videos were watched during 13 hours 44 minutes and analyzed by using content analysis technique by considering the videos that the candidates shared from their personal YouTube accounts and the speeches they made in the candidate presentations. This study, which is thought to emphasize social benefit through the relationship between local governments and leisure time, is considered important in terms of being the first study and revealing the relationship of the area with local governments. As a result of the study, it was determined that the candidates made promises on various recreational activities. Cultural recreation: choir, art, theater and museums; sports recreation: sports opportunities, youth promotion, sports opportunities for the disabled, etc .; park recreation: increasing green areas, planting trees, etc .; therapeutic recreation: rehabilitation of disabled people through cultural, artistic and sporting activities, etc. Result from the research, the promises and projects promised by the three Mayor candidates for the leisure activities of the society were expressed with the concept of "Social Municipality".

SB829

İSLAM DİNİNİN BOŞ ZAMAN AKTİVİTE EĞİLİMİNE ETKİSİ

[2]Nurullah Emir Ekinci, [1]Alican Bayram, [3]Süleyman Munusturlar

[1]Anadolu Üniversitesi, Eskişehir
[2]Hatay Mustafa Kemal Üniversitesi, Hatay
[3]Eskisehir Teknik Üniversitesi, Eskişehir

Email : *ekinciemir@gmail.com, alicanbayram@anadolu.edu.tr, suleymanmunusturlar@eskisehir.edu.tr*

Giriş Boş zaman aktiviteleri toplumlara ve kültürlere göre farklılık gösterebilmektedir. Bu farklılığa birçok somut ve soyut kavram neden olmaktadır. Dini inanış, bu nedenlerden biri olarak öngörülmüştür. Amaç Araştırmada, İslam dininin boş zaman aktivite tercihleri üzerine olası etkileri ortaya çıkartılmaya çalışılmıştır. Yöntem Araştırma, nitel araştırma yaklaşımlarından durum çalışması deseni ile ele alınmıştır. Katılımcı grubu 12 haftalık rekreatif aktivite programına katılan, Müslüman olduğunu ifade edip İslamın 5 şartını kabul eden 50 yaş üzeri 9 erkek ve 7 bayandan oluşmaktadır. 5 vakit namaz kılanlar dindar inanan, kılmayanlar ise kültürel inanan olarak değerlendirilmiştir. Odak grup görüşmeleri; 1'i pilot toplamda 3 görüşme gerçekleşmiş ve 12 fiziksel ve 12 sosyal gözlem gerçekleştirilmiştir. Bulgular "Kültürel" ve "dindar" alt başlıkları altında, dinsel ve genel boş zaman aktivite grupları oluşturulmuştur. Kültürel-genel boş zaman katılımcıları; yürüyüş, bisiklet, Türk sanat ve halk müziği kadın günleri, sinema, konser, tavla, kadın erkek karışık havuz, dikiş-nakış kursları gibi aktivitelere katılım gösterirken; dindar-genel boş zaman katılımcıları ise dini oteller, ilahiler, kadın erkek ayrı havuzlar, karşı cinsle temasın az olduğu sportif ve sanatsal faaliyetler, dine uygun kıyafet giyilebilecek etkinlikler gibi aktivitelere katılımı tercih etmektedirler. Kültürel-dinsel; mevlitler, Kuran dinleme, Kadir ve Cuma gecelerinde ibadet gibi aktivitelere katılım sağlamaktadırlar. Dindar katılımcılar, dini kitaplar, WhatsApp cüz grupları, Kuran okuma, mevlit okuma, hayır için yaşlı ve çocuk bakımı, günlük hayatta (bulaşık yıkarken, yürürken, elişi yaparken) zikir çekme, Kuranı daha iyi anlamak için Arapça kurslarına gitme vb. aktivitelere katılım sağlamaktadırlar. Sonuç Araştırma neticesinde dini tercihlerin etkileri gözlemlenmiştir. Dindar olanların boş zaman aktivitesi tercihinde dini öğretilerin daha ön planda olduğu buna karşın kültürel inananlarda bu durumun daha esnek olduğu araştırma neticesinde ortaya konulmuştur. Etkinliğin ilk haftalarında, katılımcıların kendi görüşleri çerçevesinde uygun olmadığı için yapmadıklarını ifade ettikleri el ele tutuşma gibi karşı cins ile temas içeren hareketleri 12. haftalık süreç içerisinde yaptıkları tespit edilmiştir.

The Impact of Islamic Religion on Leisure Activity Tendency

Introduction It is known that leisure activities can vary according to societies and cultures. Many concrete and abstract concepts lead to this difference. Religious belief is foreseen as one of these reasons. Aim (Purpose) In this study, the possible effects of the Islamic religion on leisure activity preferences were tried to be determined. Method The research has been handled with a case study design, one of the qualitative research approaches. Participant group consisted of 9 men and 7 women over 50 years who participated in the 12-week recreational activity program, stated that they are Muslim and accepted the 5 conditions of Islam. Those who perform praying 5 times are considered religionist, and those who do not do so are considered cultural believers. Focus group interviews; A total of 3 interviews were conducted in 1 pilot and 12 physical and 12 social observations were performed. Findings Religious and General Leisure Activity groups were formed under the headings of "Cultural" and "Religionist." Cultural-General Leisure Participants; walking, cycling, Turkish art and folk music women's days, cinema, concerts, backgammon, a mixed pool of men and women, sewing-embroidery courses. Cultural-general leisure participants prefer to attend the activities of walking, cycling, Turkish art and folk music women's days, cinema, concerts, backgammon, mixed pool of men and women, sewing-embroidery courses; whereas, religionist-general leisure participants prefer to join the activities about religious hotels, hymns, separate pools for men and women, sports and artistic activities with little contact with the opposite sex, activities that can be worn according to religion and so on. The cultural-religionist group participates in activities such as Islamic memorial service, Quran listening, worship on holy nights (Kadr and Friday). Religionist participants participate in activities such as religious books, whatsapp juz groups, Quran reading, Mevlite reading, elder and childcare for charity, chanting in daily life, attending Arabic courses to understand the Quran better. Result Result from the research,

the effects of religious preferences were observed. It has been shown that religious doctrines are more prominent in the choice of leisure activities of religious people, but this situation is more flexible in cultural conservatives.

SB845

OSB OLAN BİREYLERİN BAKIM VERENLERİNİN YAŞAM KALİTESİ VE BOŞ ZAMAN AKTİVİTELERİNE KATILIMLARINI ETKİLEYEN FAKTÖRLERİN İNCELENMESİ

***[1]Özlem DEMİRTAŞ*, [1]Eren ŞAHİN, [1]Fatih ATLI**

[1]Hitit Üniversitesi Spor Bilimleri Fakültesi, ÇORUM

Email : *ozlemedair@gmail.com, erenihas@gmail.com,*

Bu çalışmanın amacı: Otizm spektrum bozukluğu (OSB) olan çocuklar ve ebeveynlerinin yaşam kalitelerini ve rekreatif etkinliklere katılımlarını etkileyen faktörlerin belirlenmesidir. Gereç ve Yöntem: Çalışmada 5 OSB'li bireyin toplam 10 bakım vereni değerlendirmeye alınmıştır. Çalışma ile ilgili veriler katılımcıların evlerinde gerçekleştirilen yüz yüze görüşme soruları ile toplanmış olup, bakım verenlerin objektif görüşlerinin alınabilmesi için kişiler ayrı ayrı görüşmeye alınmıştır. Bu doğrultuda ebeveyn görüşlerinin ilgili literatürde ortaya çıkarılan bulgularla hangi yönlerden paralellik gösterdiği ya da hangi noktalarda literatürden farklılaştığını ortaya koyabilmek için verilen cevaplar araştırmacılar tarafından farklı temalara ayrılmıştır. Görüşmelere göre bu temalar ile OSB olan çocukların ebeveynlerinin yaşamlarında otizm deneyiminin nasıl bir rol oynadığı, bu alandaki literatürle birlikte değerlendirilmektedir. Araştırma sonucu: OSB olan bir çocuğa sahip ebeveynlerin yaşamlarından keyif alıp almadıkları, kendilerine zaman ayırıp ayırmadıkları, otizmli bir bireye sahip olmanın yaşam kalitelerini etkileyip etkilemediklerini değerlendirilmiş olup, OSB düzeyi yüksek olan ailelerde yaşam kalitesinin ve rekreatif etkinliklere katılımın düşük olduğu görülmüştür.

Investigation of Factors Affecting Quality of Life and Participation in Recreation Activities of Caregivers with ASD Individuals

The aim of this study autism spectrum disorders (ASD) in children and their parents to determine the factors that affect the quality of life and participation in recreation activities. A total of 10 caregivers of 5 individuals with ASD were included in the study. Related data were collected by face to face interview questions that are performed in the homes of participants. In order to obtain objective opinions of caregivers, individuals were interviewed separately. In this respect, in order to reveal the ways in which parental views are parallel to the findings in the relevant literature or at which points differentiate from the literature, the answers are divided into different themes by the researchers. According to the interviews, these themes and the role of autism experience in the lives of parents of children with ASD are evaluated together with the literature in this field. As a result of the research; It was evaluated whether the parents who have a child with ASD enjoy their lives, whether they take time for themselves or not and whether an individual with autism affects their quality of life. The quality of life and participation in recreational activities were low in families with high ASD levels

SB849

EĞİTSEL EL BROŞÜRLERİNİN BOŞ ZAMAN EĞİTİMİNDE BİLGİ VE FARKINDALIK DÜZEYİ ÜZERİNDEKİ ETKİSİNİN İNCELENMESİ

[1]ALİYE ÇOBAN, [2]ALİYE ÇOBAN, [1]SÜLEYMAN MUNUSTURLAR

[1]ESKİŞEHİR TEKNİK ÜNİVERSİTESİ
[2]ESKİŞEHİR TEKNİK ÜNİVERSİTESİ, ESKİŞEHİR

Email : *aliyecoban@anadolu.edu.tr, aliyecoban@anadolu.edu.tr, suleyman.munusturlar@gmail.com*

EĞİTSEL EL BROŞÜRLERİNİN BOŞ ZAMAN EĞİTİMİNDE BİLGİ VE FARKINDALIK DÜZEYİ ÜZERİNDEKİ ETKİSİNİN İNCELENMESİ Giriş Boş zaman eğitiminde farkındalık ve bilgi artışı temel oluşturma niteliğinde bir öneme sahiptir (Sivan, 2007). Bu araştırmanın temel amacı el broşürlerinin eğitsel bir araç olarak, bireylerin boş zaman bilgi ve farkındalık düzeylerini arttırmadaki etkisini incelemektir. Yöntem Bu çalışmada tam deneysel araştırma modellerinden, kontrol gruplu ön test - son test deseninde planlanmıştır. Amaçlı örnekleme yöntemi ile seçilmiş, yaşları 18-60 arasında değişen 60 kişi (deney I grubu: 30 kişi, deney II grubu: 30 kişi) bu araştırmanın çalışma grubunu oluşturmaktadır. Araştırmada keşfedici sıralı desen izlenmiştir. Araştırmanın amacı doğrultusunda uzmanlarla yapılan odak grup görüşmesini takiben araştırmacılar tarafından oluşturulmuş "boş zaman farkındalık ve bilgi testi (BFBT)" bu araştırmada ölçme aracı olarak kullanılmıştır. Normal dağılım ve homojenlik koşullarının sağlanamadığı görülen deney ve kontrol gruplarının ön-son test BZE ölçümleri arasındaki farkı araştırmak amacıyla, parametrik olmayan testlerden Mann Whitney U Testinden, deney ve kontrol gruplarının kendi içlerindeki ön-son test erişileri arasındaki farkı incelemek amacıyla ise Wilcoxon Eşleştirilmiş İki Örnek Testinden yararlanılmıştır. Bulgular Yapılan istatistiksel analizler sonucunda araştırmaya başlandığında deney ve kontrol grubunun BFBT puanlarında anlamlı fark bulunmazken, 6 haftalık uygulama sonrasında deney ve kontrol grubunun BFBT son test puanlarında deney grubu lehinde anlamlı fark olduğu tespit edilmiştir. Konrol grubunun ön-son test puanlarında deneysel periyot sonrasında anlamlı fark görülmezken, deney grubunun ön-son test puanlarında son test lehine anlamlı fark olduğu tespit edilmiştir. Sonuç Sonuç olarak boş zaman eğitiminde farkındalık ve bilgi düzeyinde gelişime yönelik yapılacak uygulamalarda eğitimsel el broşürünün bir eğitim aracı ve yöntemi olarak kullanılabileceği düşünülmektedir. Seçilmiş Kaynaklar Sivan, A., (2007). Educating for leisure. In E. Cohen-Gewerc & R. A. Stebbins (Eds.), The pivotal role of leisure education: Finding personal fulfillment in this Century (pp.51-62). Pennsylvania: Venture Publishing.

Examination of the Effects of Educational Leaflets on Awareness and Knowledge in Leisure Education

Examination of the Effects of Educational Leaflets on Awareness and Knowledge in Leisure Education Introduction Increasing awareness and knowledge in leisure education has a basis importance. The main purpose of this research is to examine the effect of leaflet as an educational tool in increasing the level of leisure knowledge and awareness of individuals. Method In this study, experimental research methodology has been used in the framework of pretest - posttest design with control group. In total, 60 students (Experiment :30, control:30) between the age of 18-60 were selected through a purpose sampling method. Exploratory sequential pattern was observed in the study. Following the focus group meeting with experts for the purpose of the research, "leisure awareness and knowledge test B (BFBT), which was established by the researchers, was used as a measurement tool in this research. In order to investigate the difference between pre-post test BZE measurements of experimental and control groups where normal distribution and homogeneity conditions cannot be achieved, Mann Whitney U Test, one of the nonparametric tests, and Wilcoxon Paired Two Samples to examine the difference between pre-post test access within the experimental and control groups. Test was used. Findings As a result of statistical analysis, it was found that there was no significant difference in BFBT scores of experimental and control groups, but after 6 weeks of application, there was a significant difference in BFBT posttest scores of experimental and control groups in favor of experimental group. There was no significant difference in the pre-post test scores of the control group after

the experimental period, but there was a significant difference in the pre-post test scores of the experimental group in favor of the post-test. Conclusion As a conclusion, it is thought that the educational handbook can be used as an educational tool and method in applications to be made in the development of awareness and knowledge level in leisure education. References Sivan, A., (2007). Educating for leisure. In E. Cohen-Gewerc & R. A. Stebbins (Eds.), The pivotal role of leisure education: Finding personal fulfillment in this Century (pp.51-62). Pennsylvania: Venture Publishing

SB864

İLKOKUL VE ORTAOKUL ÖĞRETİM PROGRAMLARININ YETERLİĞİNİN BOŞ ZAMAN EĞİTİMİ AÇISINDAN İNCELENMESİ: KAZANIMLARA ELEŞTİREL BİR BAKIŞ

***[1]Süleyman Munusturlar*, [1]Günnur Hastürk, [2]Sema Emen**

[1]Eskişehir Teknik Üniversitesi, Spor Bilimleri Fakültesi, Eskişehir.
[2]Anadolu Üniversitesi, Sosyal Bilimler Enstitüsü, Eskişehir

Giriş Okulların meslek edindirmenin yanı sıra insanı yaşama hazırlama misyonunun olmasına bağlı olarak okullar boş zamanın doğru kullanımının öğretildiği ve boş zaman becerilerinin kazandırıldığı yegane ortamlardır (Sivan, 2007). Bu araştırmanın temel amacı örgün eğitim sisteminin hedeflerine işaret eden zorunlu ve seçmeli ders kazanımlarını boş zaman eğitimi (BZE) açısından incelemektir. Yöntem Bu araştırmada nitel araştırma metodolojisi izlenerek yapılandırılmış belirtke tablosu formu aracılığıyla içerik analizi tekniğinden yararlanılmıştır. Yapılandırılmış içerik analizi formu BZE literatürü temel alınarak hazırlanmıştır. 2017-2018 öğretim yılındaki ilkokul ve ortaokul programlarında yer alan 2160 zorunlu, 853 seçmeli olmak üzere toplamda 3013 kazanım tek tek 3 farklı kişi tarafından incelenerek kodlanmıştır. Kodlamalar arası güvenirlik yüzdesi (Milles ve Huberman, 1991) %91,1 olarak hesaplanmıştır. Bulgular Kodlamalar sonrasında elde edilen bulgularda, 2160 zorunlu ders kazanımının 326 (%15)' sının doğrudan, 456 (%21,1)'sının dolaylı boş zaman eğitimi kazanımı içerdiği, 853 seçmeli ders kazanımının 90 (%10,5)' sının doğrudan, 182 (%21,3)'sının dolaylı boş zaman eğitimi kazanımı içerdiği görülmüştür. Zorunlu dersler içerisinde kazanımlarının boş zaman eğitimi kazanımlarının en yüksek oranda elde edildiği derslerin Beden Eğitimi ve Spor (%4,72) ve Oyun ve Fiziki Etkinlikler (%3,42) derslerinin, seçmeli derslerde ise, Görsel Sanatlar (%4,8) ve Zeka Oyunları (%4,72) derslerinin olduğu görülmektedir. İlk ve ortaokul öğretim programları kazanımlarının zorunlu dersler içerisinde en çok boş zaman eğitiminin, boş zaman farkındalığı (%11,4) ve boş zaman becerileri (%8,9) boyutlarına yönelik, en az ise motivasyon (%0,4) ve zaman yönetimi (%0) boyutlarına yönelik oldukları görülmektedir. Sonuç Araştırma sonucu MEB' nın hazırlamış olduğu ilkokul ve ortaokul öğretim programları kazanımlarının boş zaman eğitimi açısından değerlendirildiğinde, yaklaşık dörtte birinin boş zaman eğitimine yönelik boyutlarda kazanım sağladığını göstermektedir. Ancak doğrudan kazanım sayısının %13'lerde kalması ve boş zaman eğitimi boyutlarına ilişkin kazanımların dengeli dağılmadığının görülmüş olmasından dolayı, bu araştırma sonucunun seçmeli ya da zorunlu statüsündeki bir boş zaman eğitimi dersinin ilkokul ve ortaokul öğretim programının içerisine yer alması gerektiği ihtiyacına işaret ettiği söylenebilir.

INVESTIGATION ON THE EFFICIENCY OF PRIMARY AND SECONDARY SCHOOL CURRICULUMS: A CRITICAL OVERVIEW ON LEARNING OUTCOMES

Introduction It is unique environment in which schools are taught proper use of leisure and leisure skills are acquired, as well as the profession, mission to prepare person for life. The aim of this research is to examine achievements of compulsory and elective courses indicating objectives of formal education system in terms of leisure education. Method Qualitative research methodology was followed and content analysis technique used through structured statement form. The structured content analysis form was based on leisure literature. 2113 compulsory and 853 elective courses in primary and middle school programs in 2017-2018 academic year were reviewed and coded by 3 different individuals. Percentage of inter-coding reliability (Milles and Huberman, 1991) calculated as 91.1%. Findings In findings obtained after coding, it was found 2160 compulsory course acquisitions directly involved 326 (15%), 456 (21,1%) indirect leisure training, 90 (10.5%) of 853 elective course acquisitions were direct, 182 (21.3%) were found to include indirect leisure education. Physical Education and Sports (4.72%) and Games and Physical Activities (3.42%) courses in elective courses, Visual Arts (4.8%) and elective courses Intelligence Games (4.72%) seems to be lessons. It is found, primary and secondary school curriculum acquisitions have most leisure education, leisure awareness (11.4%) and leisure skills (8.9%), motivation (0.4%) and time management (0%) of population. Result and Discussion The study shows when the achievements of primary and secondary school curricula prepared by the ministry of education of the national education are evaluated in terms of leisure, approximately one fourth of the achievements are achieved in the dimension of leisure education. It can be said result of this research is leisure education course in elective or mandatory status should be included in the primary and secondary education curriculum, as it has been observed number of direct earnings remains at 13% and gains related to leisure education dimensions are not balanced.

SB888

SPORTİF REKREASYONEL AKTİVİTELERE İLİŞKİN SAĞLIK İNANCI

***[1]Cemil Tuğrulhan ŞAM*, [2]Eda BAKİ, [1]Kemalettin SEREN**

[1]Atatürk Üniversitesi, Spor Bilimleri Fakültesi
[2]Atatürk Üniversitesi, Kış Sporları Ve Spor Bilimleri Enstitüsü

***Email :** tugrulsam@hotmail.com, tugrulsam@hotmail.com, tugrulsam@hotmail.com*

ÖZET Bu çalışmada çeşitli üniversitelerin beden eğitimi ve spor yüksekokullarında akademisyen olarak görev yapan bireylerin yapmış oldukları sportif rekreasyonel aktivitelerinin sağlık üzerine ilişkin inançlarının belirlenmesi amaçlanmıştır. Araştırmanın evrenini çeşitli üniversitelerin beden eğitimi ve spor bölümlerinde görev yapan bireyler oluştururken; örneklem grubunu ise 100 birey oluşturmaktadır. Ertüzün ve arkadaşları (2013) tarafından geliştirilen Sportif Rekreasyonel Aktivitelere İlişkin Sağlık İnanç Ölçeği (SRAİSİÖ) 5 alt boyuttan ve 21 maddeden oluşan likert tip bir ölçek olup, iç tutarlılık katsayısı tüm maddeler için .88'dir. Elde edilen verilerin analizi için istatistik programından yararlanılmış ve frekans analizi, betimsel istatistik, t-testi ve anova testleri uygulanmıştır. İstatistiksel anlamlılık düzeyi $p<0.05$ olarak hesaplanmıştır. Yapılan analizler sonucunda sportif rekreasyonel etkinliklerin bireylerin günlük yaşantılarında önemli bir yere sahip olduğu ve katılımcıların sporun sağlık üzerine olumlu etkileri olduğu inancına sahip oldukları sonucuna ulaşılmıştır. Anahtar Kelimeler: Sağlık, Spor,Rekreasyon

HEALTH FAITH RELATED TO SPORTİVE RECREATIONAL ACTIVITIES

ABSTRACT In this study, it is aimed to determine the beliefs of the sportive recreational activities of the individuals who work as academicians in physical education and sports vocational schools of various universities on health. The population of the research consists of individuals working in Physical Education and Sports departments of various universities; The sample group consists of 100 individuals. The Health Belief Scale for Sport and Recreational Activities (SRAIS) developed by Ertüzün et al. (2013) is a Likert-type scale consisting of 5 sub- dimensions and 21 questions, and the internal consistency coefficient is .88 for all items. The statistical program was used for the analysis of the obtained data and frequency analysis, descriptive statistics, t-test and anova tests were applied. Statistical significance level was calculated as $p <0.05$. As a result of the analyzes, it was concluded that sport has an important place in the daily lives of the individuals and that the participants believe that sport has positive effects on health. Keywords: Health, Sport, Recreation

SB920

EMEKLİ BİREYLERİN BİR SERBEST ZAMAN ETKİNLİĞİ OLARAK FİZİKSEL AKTİVİTELERE DAİR GÖRÜŞLERİ: TÜRKİYE'NİN EN YAŞLI VE MUTLU İLİ SİNOP ÖRNEĞİ

***[1]Nedim TEKİN*, [2]Fatih Mehmet PARLAR, [1]Özge ERCAN**

[1]Sinop Üniversitesi Spor Bilimleri Fakültesi
[2]Artvin Çoruh Üniversitesi Arhavi Meslek Yüksekokulu

***Email :** ntekin@sinop.edu.tr, fatihmehmetparlar@artvin.edu.tr, oercan@sinop.edu.tr)*

Özet Giriş: Serbest zaman, bireylerin içinde yer aldıkları sosyal yapıda hayatlarını devam ettirebilmek ve daha yüksek bir seviyeye çıkabilmek için zorunlu bir şekilde yaptıkları fiiller haricinde kendi arzusuna göre kullanmada özgür oldukları zaman olarak açıklanabilir. Toplum, serbest zamanlarında iş stresinden uzaklaşma, dinlenme ve yenilenme ihtiyacı duymakta ve bu ihtiyaçlarını karşılamak için çeşitli aktivitelere yönelme eğilimleri göstermektedir. Serbest zamanlarda yapılan bu aktiviteler genel olarak rekreasyonel aktiviteler olarak tanımlanabilir. Rekreasyon etkinlikleri farklı şekillerde olabilir. Örneğin serbest zamanlarda yapılan bir sportif etkinlik, resim, müzik, oyunlar ve sosyal aktiviteler olabilir. Amaç: Bu araştırmada, Türkiye'nin en mutlu ili olan Sinop'taki rekreasyonel amaçlı fiziksel aktivite etkinliklerin mevcut durumu ile bu alanda yaşanan sorunların, emekli bireylerin görüşleri doğrultusunda değerlendirilmesi amaçlanmıştır. Yöntem: Çalışmada veriler, nitel araştırma yöntemlerinden yüz yüze görüşme deseni ile elde edilmiş ve bu kapsamda Sinop İl merkezinde ikamet eden 8 emekli bireyin görüşlerine başvurulmuştur. Elde edilen veriler araştırmanın amacı doğrultusunda içerik analizi yöntemi ile deşifre edilmiştir. Bulgular: Araştırma sonucunda katılımcıların serbest zamanlarında fiziksel aktiviteler yapmaya karşı olumlu tutumları olduğu tespit edilmiştir. Buna karşın şehirdeki tesis ve ulaşım sorununun rekreatif aktivitelere katılım konusunda engel teşkil ettiği anlaşılmıştır. Sonuç: Başta yerel yönetimler ve ilgili kurumların tesis ve ulaşım sorununu gidermesi serbest zaman aktivitelerine katılımı artıracak önemli bir etken olacaktır. Anahtar Kelimeler: Fiziksel aktivite, serbest zaman, yaşlı, emekli

Opinions of Retired People about Physical Activity as a Leisure Time Activity: Example of Turkey's Oldest and Happy City Sinop

Summary Introduction: Free time can be defined as the time when individuals are free to use according to their own wish, rather than the compulsory actions that they make in order to survive and rise to a higher level in the social structure in which they are involved. Society needs to get away from work stress, rest and renew in their free time and tends to engage in various activities in order to meet these needs. These leisure activities can be described as recreational activities in general. Recreation activities can take different forms. For example, these free time activities may be in the form of a sporting activity, painting, music, games or social activities. Aim: In this research, it has been aimed to assess the current situation of recreational physical activities in Sinop and the related challenges in this area in accordance with the opinions of the retired individuals in this the happiest province of Turkey. Method: The data were obtained through a face-to-face interview design from qualitative research methods and in this context, the opinions of 8 retired personnel living in Sinop have been used. The obtained data have been studied by content analysis method for the purpose of the research. Findings: It has been found that the participants have positive attitudes towards doing physical activities in their free time. However, it has been concluded that the deficiency of sport facilities and the lack of transportation in the city poses an obstacle for participation in recreational activities. Result: In particular, necessary steps of local governments and related institutions to solve the problem of sport facilities and city transportation will be an important factor to increase the participation in leisure activities in the city. Key Words: Physical Activity, Leisure Time, Elderly People, Retired People

SPOR BİYOMEKANİĞİ VE KİNESİYOLOJİ / SPORT BIOMECHANICS AND KINESIOLOGY

SB79

KADIN VE ERKEK GÜREŞ SPORCULARININ POSTÜR ANALİZLERİNİN KARŞILAŞTIRILMASI

[1]Tuğba Kocahan, [2]Bihter Akınoğlu, [1]İsmail Eroğlu, [1]Adnan Hasanoğlu

[1]Gençlik Ve Spor Bakanlığı, Spor Hizmetleri Genel Müdürlüğü, Sağlık İşleri Dairesi Başkanlığı, Sporcu Eğitim Ve Sağlık Araştırma Merkezi (SESAM), Ankara
[2]Ankara Yıldırım Beyazıt Üniversitesi, Sağlık Bilimleri Fakültesi, Fizyoterapi Ve Rehabilitasyon Bölümü, Ankara

Email : *kocahantu@gmail.com, rgkardelen@yahoo.com, ismail.eroglu@sgm.gov.tr, adnan.hasanoglu@sgm.gov.tr*

ÖZET Amaç: Çalışmamızın amacı kadın ve erkek güreş sporcularının postür analizlerinin karşılaştırılmasıdır. Gereç ve Yöntem: Çalışmaya 22 kadın ve 15 erkek olmak üzere toplam 37 serbest güreş sporcusu dahil edildi. Sporcuların postür analizleri DIERS formetik 4D postür sistemi ile yapıldı. DIERS formetik 4D analiz sistemi non-invaziv, tüm omurgayı 3 boyutlu görsel ve grafiksel olarak sunan, tekrar edilebilir, doğru ve nicel veri sağlayan (0,2 mm'den daha az hata payı) ve birçok postüral problem için kullanılabilen bir yöntemdir. Analizi yapmak için sporcudan Spina İliaca Posterior Süperiorları (SİPS) görünecek şekilde üst kısmını çıkarması istendi. Sporcu başı hafif öne eğik, eller gövde yanında serbest olacak şekilde pozisyonlanarak ölçüm kaydedildi. Bu analiz sonucunda sporcularda elde edilen omurga ve pelvise ait veriler kadın ve erkek sporcularda karşılaştırıldı. Bulgular: Kadın ve erkek sporcuların yaş, vücut ağırlığı, boy uzunluğu ve beden kütle indeksi değerleri arasında fark olmadığı belirlenirken ($p>0,05$); spor yılının erkek sporcular lehine daha fazla olduğu belirlendi ($p<0,05$). Kadın ve erkek sporcuların gövde uzunluğu, sagital imbalans, koronal imbalans, pelvik obliklik, pelvik torsiyon, kifoz açısı, maksimum ve minimum vertebral rotasyon açısı, apikal deviasyon değerleri arasında fark olmadığı belirlendi ($p>0,05$). İki SİPS arası mesafe ve lordoz açısı değerlerinin kadın sporcularda daha fazla olduğu belirlendi ($p<0,05$). Tartışma: Kadınlarda beklendiği üzere anatomik, fizyolojik ve hormonal farklılığa bağlı olarak pelvis yapısı farklıdır. Kadınlar erkeklere göre daha oval ve geniş bir pelvise sahiptir. Bu nedenle çalışmamızda iki SİPS arası mesafe ve lomber lordoz açısının daha fazla olması literatürde bu konuda yapılan çalışmalarla paralellik göstermektedir. Serbest güreş antrenmanı hem kadında hem de erkekte anatomik, fizyolojik ve hormonal farklılığa uyum göstererek benzer postural adaptasyonlar geliştirebilir.

COMPARISON OF THE POSTURAL ANALYSES OF FEMALE AND MALE WRESTLERS

ABSTRACT Introduction and Aim:The purpose of our study is to compare the postural analysis of female and male wrestlers. Methods:The study was conducted on total 37 Freestyle wrestlers; 22 female and 15 male. Their postural analyses were conducted by the DIERS formetic 4D postural system. DIERS formetic 4D analysis system is non-invasive, can graphically and visually show the entire spine in 3-D, repeatable, can generate accurate and quantitative data (less than 0.2 mm error rate), and can be used in many postural problems. In order to conduct the analysis, the athletes were asked to remove their clothes to expose their Spina Iliaca Posterior Suporior(SIPS). The measurement was taken with the athletes' heads slightly bent forward and hands relaxed on the sides of torso. The data related to the spine and pelvis obtained from the measurements at the of the analysis were compared between the female and male athletes. Results: The results of the study show that age, body weight, height and body mass index values were similar in both genders ($p>0.05$); however, male athletes had longer sports career ($p<0.05$). The torso length, sagittal imbalance, coronal imbalance, pelvic obliqueness, pelvic torsion, kyphotic angle, maximum and minimum vertebral rotation angle, and apical deviation values in both genders were also similar($p>0.05$). The distance between two SIPS and lordotic angle values were higher in female athletes($p<0.05$). Conclusion:The pelvic anatomy in females are different from males as expected due to the anatomical, physiological and hormonal differences. Women have more oval and larger pelvis as compared to men. Therefore, the distance between two SIPS and lomber lordotic (?) angle values in our study is in parallel to the ones in other similar studies. The Freestyle wrestling training can be improved by postural adaptations taking into account the anatomical, physiological and hormonal differences between male and female athletes

SB150

ELİT KARATE SPORCULARININ POSTÜR DEĞERLENDİRMESİ: ERKEK VE KADIN SPORCULARIN KARŞILAŞTIRILMASI

[2]Bihter AKINOĞLU, [1]Aydın BALCI, [3]Tuğba KOCAHAN, [3]Adnan HASANOĞLU

[1]YILDIRIM BEYAZIT ÜNİVERSİTESİ YENİMAHALLE EĞİTİM VE ARAŞTIRMA HASTANESİ, SPOR HEKİMLİĞİ, ANKARA
[2]YILDIRIM BEYAZIT ÜNİVERSİTESİ, SAĞLIK BİLİMLERİ FAKÜLTESİ, FİZYOTERAPİ VE REHABİLİTASYON, ANKARA
[3]GENÇLİK VE SPOR BAKANLIĞI, SPOR GENEL MÜDÜRLÜĞÜ, SAĞLIK İŞLERİ DAİRE BAŞKANLIĞI, ANKARA

Email : *rgkardelen@yahoo.com, aydinbalci1985@hotmail.com, tugba.kocahan@sgm.gov.tr, ahasanoglu@gmail.com*

Giriş ve Amaç: Literatürdeki birçok çalışmada, normal popülasyondaki erkekler ve kadınlar arasındaki spinal postür farklılıklarını gösterilmiştir. Kadınların, erkeklere kıyasla daha fazla lomber lordoz ve torasik kifoz açısına sahip olduğu bildirilmektedir. Bu çalışmanın amacı, karate sporcularının postür analizlerini yapmak ve sporcularda cinsiyete göre duruş farklılıklarını tespit etmektir.

Yöntem: Çalışmaya milli takım kampında yer alan 50 elit (26 kadın, 24 erkek) karate sporcusu dahil edildi. Akut ya da kronik spor yaralanması olanlar, geçmiş bir sırt yaralanması öyküsü olanlar ya da skolyozu (fizik muayene ile) olanlar çalışma dışı bırakıldı. DIERS Formetric 4D System (Chicago, IL, 60611, ABD) ile postür analizleri yapıldı. İstatistiksel analiz için sagital imbalans (mm), koronal imbalans (mm), pelvik obliklik (mm), pelvik torsiyon açısı, torasik kifoz açısı ve lomber lordoz açısı ölçümleri kaydedildi. Gruplar arasındaki farkı karşılaştırmak için bağımsız örneklem t testi (parametrik) ve Mann-Whitney U testi (parametrik olmayan) kullanılmıştır. Anlamlılık düzeyi $p < 0,05$ olarak kabul edildi. İstatistiksel analiz, SPSS 20.0 sürümü (Statistical Package for Social Sciences Inc. Chicago, IL, ABD) kullanılarak yapıldı.

Bulgular: Deneklerin yaş, vücut kitle indeksi ve katılım süreleri arasında anlamlı fark saptanmamıştır ($p > 0,05$). Erkek ve kadın sporcular arasında boy ve kilo değerleri açısından anlamlı fark bulunmuştur ($p < 0,05$). Postür analizinde sagital imbalance, koronal imbalance, pelvik oblikite, pelvik torsiyon ve torasik kifozda anlamlı bir fark bulunmamıştır ($p > 0,05$). Lomber lordoz değerleri erkek ve kadınlarda anlamlı olarak farklı bulunmuştur ($p < 0,05$).

Sonuç: Bu çalışma, kadın ve erkeklerin lomber postürünün farklı olduğunu göstermektedir. Bu farklılıkların nedeni ileriki çalışmalarda araştırılmalı ve çalışmalar sonucunda elde edilen veriler gövdenin biyomekanik modellerinin geliştirilmesinde kullanılabilecektir.
Anahtar Sözcükler: postür, cinsiyet, lomber lordoz

Evaluation of the posture of elite karate athletes: Comparison of male and female athletes

Introduction and Objective: Many studies in the literature have documented spinal posture differences between men and women in the normal population. It is reported that women were found to have a greater lumbar lordosis and thoracic kyphosis angle compared to men. The aim of this study was to perform the posture analysis of karate athletes and to determine postural differences according to gender in athletes.

Method: Fifty elite (26 females, 24 males) karate athletes that in the national team camp were included in the study. Those with an acute or chronic sports-related injury, a previous history of back injuries or scoliosis (with subjective physical examination) were excluded from the study. Posture analyses were performed with the DIERS Formetric 4D System (Chicago, IL, 60611, USA). Sagittal imbalance (mm), coronal imbalance (mm), pelvic obliquity (mm), pelvic torsion angle, thoracic kyphosis angle, and lumbar lordosis angle measurements were recorded for statistical analysis. Independent samples t-test (parametric) and Mann-Whitney U test (non-parametric) were used to compare the difference between the groups. The level of significance was accepted as $p<0,05$. Statistical analysis was done using SPSS version 20.0 (Chicago, IL, USA).

Results: There were no significant difference between the age, body mass index and participation duration in sport of the subjects ($p>0,05$). A significant difference was found between male and female athletes in height and weight values ($p<0,05$). In posture analysis, there were no significant differences in sagittal imbalance, coronal imbalance, pelvic obliquity, pelvic torsion and thoracic kyphosis ($p>0,05$). Lumbar lordosis values were significantly different between male and females ($p<0,05$).

Conclusion: This study demonstrates that the lumbar shape of females and males are different. The reason for these differences should be investigated in further studies and obtained data may be used in the development of biomechanical models of the torso.

Keywords: posture, gender, lumbar lordosis

SB151

SİMETRİK VE ASİMETRİK SPOR YAPAN SPORCULARIN POSTÜR ANALİZLERİNİN KARŞILAŞTIRILMASI

[1]AYDIN BALCI

[1]YILDIRIM BEYAZIT ÜNİVERSİTESİ YENİMAHALLE EĞİTİM VE ARAŞTIRMA HASTANESİ, SPOR HEKİMLİĞİ, ANKARA

Giriş ve Amaç: Okçuluk gibi bir asimetrik spor, kas kitlesinin dağılımında asimetriye ve dengesiz kas tonusuna yol açabilir. Bu uyumsuzluklar duruş bozukluklarına ve iskelet yapısında düzensizliklere neden olabilir. Bu çalışmanın amacı, simetrik ve asimetrik spor dallarındaki sporcuların postürlerini karşılaştırmaktır.

Yöntem: Çalışmaya milli takım kampında bulunan 25 elit okçuluk ve 20 elit kayaklı koşu sporcusu dahil edildi. Akut ya da kronik spor yaralanması olanlar, geçmiş bir sırt yaralanması öyküsü olanlar ya da skolyozu (fizik muayene ile) olanlar çalışma dışı bırakıldı. DIERS Formetric 4D System (Chicago, IL, 60611, ABD) ile postür analizleri yapıldı. İstatistiksel analiz için sagital imbalans (mm), koronal imbalans (mm), pelvik obliklik (mm), pelvik torsiyon açısı, torasik kifoz açısı ve lomber lordoz açısı ölçümleri kaydedildi. Gruplar arasındaki farkı karşılaştırmak için bağımsız örneklem t testi (parametrik) ve Mann-Whitney U testi (parametrik olmayan) kullanılmıştır. Anlamlılık düzeyi $p < 0,05$ olarak kabul edildi. İstatistiksel analiz, SPSS 20.0 sürümü (Statistical Package for Social Sciences Inc. Chicago, IL, ABD) kullanılarak yapıldı.

Bulgular: Deneklerin yaş, boy ve vücut ağırlıkları açısından gruplar arasında anlamlı fark yoktu ($p > 0,05$). Postür analizinde sagital dengesizlik, koronal dengesizlik, pelvik eğiklik, pelvik torsiyon, torasik kifoz ve lomber lordozis açısından anlamlı fark bulunmamıştır ($p>0,05$).

Sonuç: Grupların postür analizleri arasında bazı farklılıklar olsa da, istatistiksel olarak anlamlı fark saptanmamıştır. Bu sonucun sebeplerinden biri, denek sayısındaki azlık olabilir ve çalışmanın kısıtlılığı olarak kabul edilebilir. Postür farklılıkların değerlendirilmesinde daha fazla araştırmaya ihtiyaç vardır.

Anahtar Sözcükler: postür, okçuluk, asimetrik spor

Comparison of posture analysis of athletes performing symmetrical and asymmetric sports

Comparison of posture analysis of athletes performing symmetrical and asymmetric sports

Introduction and Objective: An asymmetric sport like archery may lead to an asymmetric distribution of muscle mass and unbalanced muscle tonus. These disproportions may result in an improper body stature and irregularities in the skeletal structure. The aim of this study is to compare the posture of athletes in symmetric and asymmetric sports branches.

Method: Twenty-five elite archery athletes and 20 elite cross-country skiing that in the national team camp were included in the study. Those with an acute or chronic sports-related injury, a previous history of back injuries or scoliosis (with subjective physical examination) were excluded from the study. Posture analyses were performed with the DIERS Formetric 4D System (Chicago, IL, 60611, USA). Sagittal imbalance (mm), coronal imbalance (mm), pelvic obliquity (mm), pelvic torsion angle, thoracic kyphosis angle, and lumbar lordosis angle measurements were recorded for statistical analysis. Independent samples t-test (parametric) and Mann-Whitney U test (non-parametric) were used to compare the difference between the groups. The level of significance was accepted as $p<0,05$. Statistical analysis was done using SPSS version 20.0 (Statistical Package for Social Sciences Inc. Chicago, IL, USA).

Results: There was no significant difference between the groups in age, height and body weights of the subjects (p>0,05). In posture analysis, there were no significant differences in sagittal imbalance, coronal imbalance, pelvic obliquity, pelvic torsion, thoracic kyphosis and lumbar lordosis (p>0,05).

Conclusion: Although there are some differences between posture analysis of the groups, these differences are not statistically significant. One of the reasons for this result may be the low number of subjects and it can be accepted as a limitation of the study. Further investigations are needed in this issue.

Keywords: posture, archery, asymmetrical sports

SB182

ATICILIK SPORLARINDA HAREKET YAKALAMA SİSTEMİ TABANLI NİŞAN HATTI DEĞERLENDİRME SİSTEMİ GELİŞTİRİLMESİ

***[1]Vedat YILMAZ*, [1]Arif Mithat AMCA**

[1]Hacettepe Üniveristesi Spor Bilimleri Fakültesi, Ankara

Email : *vylmz@hotmail.com, amithat@hacettpe.edu.tr*

Olimpik havalı tabanca atışında, nişan hattı oluşturulduktan sonra tabanca hareketi ve hedef üzerindeki gezinmenin en aza indirilmesi başarıyı etkileyen en belirgin özelliklerden biridir. Hedefteki gezinmenin belirlenmesi için Scatt optoelektronik eğitim sistemi sıklıkla kullanılmaktadır. Fakat bu sistem, hedefteki anlık yatay ve dikey yer değiştirme verilerini istenilen zaman aralığında vermemektedir. Bu nedenle, hedefteki gezinmelerin nedenlerinin araştırılacağı ve hareket yakalama sistemleri, EMG ya da kuvvet platformu gibi başka sistemlerin eşzamanlı olarak birlikte kullanılacağı çalışmalar için kısıtlı veri sunmaktadır. Bu çalışmada, hedefteki gezinmenin takibine yönelik hareket analizi temelli bir ölçüm yöntemi geliştirilmesi ve bu yöntemin silah üzerine sabitlenen lazerin hedefteki izi ve Scatt sistemi ile karşılaştırılması amaçlanmıştır. Çalışmaya iki profesyonel atıcı katılmış ve 5 metre mesafeden, bu mesafe için ölçeklendirilmiş standart hedefe yapılan toplam 10 atış analiz edilmiştir. Tabanca üzerine Scatt sistemi, kızılötesi lazer ve yansıtıcı işaretleyiciler yerleştirilmiş ve atışlar sırasında eşzamanlıolarak bu sistemlerden veri toplanmıştır. Hedef üzerine düşen lazer izi bir kamera ile tabanca üzerindeki işaretleyiciler ise Vicon Hareket Yakalama Sistemi ile takip edilmiş ve elde edilen konum verilerinden hedef üzerindeki gezinmeler hesaplanmıştır. Farklı sistemlerden elde edilen hedefteki gezinme verilerinin karşılaştırılmasında tekrarlı ölçümlerde ANOVA kullanılmıştır. Scatt sistemi ve diğer iki sistemin hedefte gezinme verileri arasında anlamlı yüksek ilişkiler(>0.996) elde edilmiştir ($p<0.05$). Diğer yandan,lazer sisteminden hesaplanan toplam gezinme Scatt sistemine benzer ($p>0.05$), hareket analizi sisteminden hesaplanan toplam gezinme ise diğer iki sistemden anlamlı derecede düşüktür ($p<0.05$).Hareket analizi sisteminden hesaplanan toplam gezinme değeri kabul edilebilir sınırlar içerisinde olmasına rağmen diğer sistemlere göre elde edilen düşük değerlerin,tabancadaki ufak hareketlerin hassas tespiti için küçük boyutlu yansıtıcı işaretleyici kullanılarak ve hareket analizi sisteminde yapılacak düzenlemeler ile hassasiyeti artırılarak düzeltilebileceği düşünülmektedir. Bu gelişmelerin sağlanması sonrasında,biyomekanik analizlerde kullanılan diğer sistemler ile kolaylıkla eşzamanlı çalışabilen,hareket analizi tabanlı tabanca hareketi ve nişan hattı takip sisteminin atıcılık sporu ile ilgili yapılacak çalışmalarda kullanılabileceği düşünülmektedir.

Developing a MoCap based aiming point trajectory variable assessmentmethod in shooting sports

In Olympic air pistol shooting, after the aiming line is established, minimizing pistol movement and aiming point trajectory variable (APTV) is one of the most significant characteristics affecting success. Scatt training system is frequently used to determine APTV. However, this system doesn`t provide instantly horizontal and vertical APTV data within the desired time interval. Therefore, it provides limited data for the studies which will investigate the causes of APTV using other systems such as MoCap, EMG or force plate simultaneously. The aim of this study was to develop a measurement method based on motion analysis in order to follow the APTV and to compare other systems. Two professional shooters performed a total of 10 shots to a standard target scaled for 5 meters distance. Scatt, infrared laser and reflective markers were placed on the pistol and data were collected from these systems simultaneously during shooting. The laser traces on the target were captured by a camera and the markers on the pistol were tracked by Vicon MoCap System and the APTV were calculated. Repeated measure ANOVA was used to compare APTV data obtained from different systems. Significant high correlations (>0.996) were found between Scatt and APTV data of the other two systems ($p<0.05$). The Total APTV calculated from the laser system is similar to the Scatt ($p>0.05$), whereas data from the MoCap is significantly lower than others ($p<0.05$). Although the total APTV value calculated from the MoCap was within acceptable limits it is thought that the lower values can be corrected by using small reflective markers for precise detection of small movements in the pistol and by increasing the sensitivity with the arrangements in the MoCap. After these developments, MoCap based APTV assessment system, which is easily synchronized with other systems,could be used in studies on shooting.

SB284

PARALEL BAR DİPS HAREKETİ SIRASINDA DİRSEK AÇISININ TRICEPS BRACHII VE PECTORALIS MAJOR KAS AKTİVİTESİ ÜZERİNE ETKİSİ

[1]M. EMİN KAFKAS, [1]FAHRİ SAFA ÇINARLI, [1]NURKAN YILMAZ, [2]A. RUHİ SOYLU

[1]İnonu Üniversitesi, Spor Bilimleri Fakültesi, Hareket Ve Antrenman Bilimi
[2]Hacettepe Üniversitesi, Tıp Fakültesi, Biyofizik Bölümü

Email : *mkafkas1983@gmail.com, safa.cinarli@gmail.com , nurkan.yilmaz@inonu.edu.tr, a.ruhi.soylu@gmail.com*

Giriş ve Amaç: Dips hareketinin, fonksiyonel, yaygın kullanıma sahip ve kolay ulaşılabilir kalistenik direnç egzersizlerinden bir tanesi olduğu düşünülmektedir. Araştırmanın amacı; farklı dirsek açılarında paralel bar dips hareketi sırasında triceps brachii ve pectoralis majör kaslarının EMG aktivitesinin incelenmesidir.

Yöntem: Araştırmaya 10 gönüllü (yaş:25.1±3.9 yıl) dâhil edildi. Pectoralis majör (PM), lateral triceps (LaT) ve long triceps (LoT) kasları eksantrik (descending), izometrik (static) ve konsantrik (ascending) olarak 3 fazda incelendi. Dirsek açı farklılığının belirlenmesinde 3-D hareket sistemi kullanıldı. Dirsek açıları "70-80º,80-90º,90-100º" olacak şekilde planlandı. Hareket sırasında hareket hızını standardize edebilmek için metronom kullanıldı (60-bpm).

Bulgular: Bulgular incelendiğinde 70-80º dirsek açısında eksantrik fazda LaT kasının lehine anlamlılık görüldü (%36.99, $p<0.05$). İzometrik fazda 70- 80º ve 80-90º dirsek açısında LaT kasının PM kasına göre anlamlı olarak büyük olduğu tespit edildi ($p<0.05$). İzometrik fazda 90-100° dirsek açısında sergilenen paralel bar dips hareketi sırasında LaT kasının sEMG kas aktivasyonu (%33.85) LoT kasına (%18.93) kıyasla daha yüksek görüldü ($p=0.010$). Konsantrik fazda LaT sEMG aktivasyonu (%55.7) 70-80° dirsek açısında PM (%38.23; $p=0.006$) ve LoT (%41.76; $p=0.037$) kaslarının aktivitesine göre daha yüksek bulundu ($p<0.05$). Konsantrik fazda 90-100° dirsek açısında sergilenen paralel dips hareketi sırasında LaT (%52.44) kasının sEMG kas aktivasyonunun, PM (%41.14; $p=.013$) ve LoT (%40.31; $p=.033$) kaslarına kıyasla istatistiksel olarak anlamlı düzeyde daha yüksek olduğu tespit edildi ($p<0.05$).

Sonuç: Konsantrik fazda 90-100° dirsek açısında LoT aktivasyonunun düşük olması ve izometrik fazda PM kasının 70-80° dirsek açısında orta düzeyde olması gibi nicel verilerin egzersiz uzmanları ve katılımcıları tarafından kullanılabileceği düşünülmektedir. Direnç antrenmanları planlanırken hem göğüs hem de triceps kas grupları için paralel bar dips hareketinin tercih edilebileceği söylenebilir.

THE EFFECT OF ELBOW ANGLE ON TRICEPS BRACHII AND PECTORALIS MAJOR MUSCLE ACTIVITY DURING PARALLEL BAR DIPS MOVEMENT

Introduction and Aim: The dips exercise is thought to be one of the functional, widely used and easily accessible calisthenic resistance exercises. The aim of the research was investigated EMG activity of triceps brachii and pectoralis major muscles during parallel bar dips movement at different elbow angles.

Method: Ten volunteers (age:25.1±3.9 years) were included in the study. Pectoralis major (PM), lateral triceps (LaT) and long triceps (LoT) muscles were examined in 3 phases as descending, isometric and concentric (ascending). 3-D motion system was used to determine elbow angle difference. Elbow angles were planned to be "70-80º, 80-90º, 90-100º". The metronome was used (60-bpm) to standardize the movement speed during movement.

Results: When the findings were examined, there was a significant difference in favor of LaT muscle in the eccentric phase at the angle of 70-80º elbow (36.99%,$p<0.05$). In the isometric phase, LaT muscle was found to be significantly larger than PM muscle at 70-80º

and 80-90º elbow angle ($p<0.05$). During parallel bar dips movement at 90-100° elbow angle in the isometric phase, sEMG muscle activation (33.85%) of LaT muscle was higher than LoT muscle (18.93%) ($p=0.010$). Activation of LaT sEMG in the concentric phase (55.7%) was higher than the activity of PM (38.23%;$p=0.006$) and LoT (41.76%;$p=0.037$) muscles at 70-80° elbow angle ($p<0.05$). sEMG muscle activation of LaT (52.44%) in the concentric phase was statistically higher than the activity of PM (41.14%;$p=.013$) and LoT (40.31%;$p=.033$) muscles at elbow angle of 90-100°($p<0.05$).

Conslusion: It is thought that quantitative data such as low activation of LoT at 90-100° elbow angle in concentric phase and moderate level of PM muscle at 70-80° elbow angle in isometric phase may be used by exercise experts and participants. It can be said that parallel bar dips movement may be preferred for both chest and triceps muscle groups when planning resistance training.

SB332

VÜCUT AĞIRLIĞI İLE YAPILAN SKUATIN KUVVET PLATFORMU VE CEP TELEFONU İVME SİNYALLERİ İLE DEĞERLENDİRİLMESİ

***[1]Halil İbrahim Çelik*, [2]Abdullah Ruhi Soylu**

[1]Gazi Üniversitesi Sağlık Bilimleri Fakültesi Fizyoterapi Ve Rehabilitasyon Anabilim Dalı, ANKARA
[2]Hacettepe Üniversitesi Tıp Fakültesi Biyofizik Anabilim Dalı, ANKARA

***Email :** fizyoterapist70@gmail.com, a.ruhi.soylu@gmail.com*

Çalışmaya 8 sedanter erkek katılımcı (ortanca ağırlık=82, aralık 72-87 kg; ortanca boy uzunluğu= 174, aralık 172-188 cm; ortanca yaş=32, aralık 26-55) dahil edildi. Katılımcılar, bir kuvvet platformu üzerinde (Nintendo Wii Denge Tahtası, Örnekleme hızı: 100 Hz) vücut ağırlığı ile yapılan skuat pozisyonunda 25 saniye boyunca hareketsiz bir şekilde ayakta durdular. Katılımcıların sakrum bölgesine, ivme kayıt yazılımı (EDAM Health Mobile versiyon 0.1.0, Örnekleme hızı: 50 Hz) olan bir cep telefonu (General Mobile 4G Dual, Android 7.1.1) yerleştirildi. 4-8 saniye (sn) arasındaki maksimum ivme değişikliği (ilk 4 sn) ve 16-20 sn arasındaki maksimum ivme değişikliği (son 4 sn) cep telefonu ile, ilk ve son anteroposterior basınç merkezi (BM) aralıkları ise denge tahtası ile kaydedildi. İlk 4 sn ivme değişikliği ile anteroposterior BM aralığı arasında korelasyon saptanmazken, son 4 sn ivme değişikliği ile son anteroposterior BM aralığı arasında pozitif bir korelasyon saptandı (Pearson-r = 0.60, $p<0.05$). Bu sonuçlar, spor ve egzersiz değerlendirmesi için cep telefonu uygulamalarının kullanımı açısından önemli olabilir.

EVALUATION OF BODY WEIGHT SQUAT WITH FORCE PLATFORM AND MOBILE PHONE ACCELERATION SIGNALS

Eight male sedentary subjects (Weight=82, 72-87 kg; Height=174, 172-188; Age=32,26-55: median and range respectively) participated in the study. They stood on a force platform (Nintendo Wii Balance Board, Sampling rate:100 Hz) in body weight squat position for 25 seconds without moving. A mobile phone (General Mobile 4G Dual, Android 7.1.1) with an acceleration recording software (EDAM Health Mobile version 0.1.0, Sampling rate:50 Hz) attached on sacrum region the subjects. The maximum acceleration change between 4-8 s (the first 4 s) and the maximum acceleration change between 16-20 s (the last 4 s) were measured by mobile phone, the first and last anteroposterior center of pressure (COP) ranges were measured by balance board. While there was no correlation between the first 4s acceleration change and anteroposterior COP range, there was a positive correlation between the last 4s acceleration change and the last anteroposterior COP range (Pearson-r= 0.60, $p<0.05$). The results might be important for usage of mobile phone applications on sports and exercise evaluation.

OA395

JUMP HEIGHT PREDICTION USING EMG CHARACTERISTICS IN SOCCER PLAYERS

[1]Emre Çomak, [2]Ozlem Gungor, [3]Emre Çomak

[1]Mehmet Akif Ersoy University Engineering Faculty, Burdur
[2]Pamukkale University Sports Sciences Faculty, Denizli
[3]Mehmet Akif Ersoy Engineering Faculty, Burdur

Email : *ecomak@mehmetakif.edu.tr*

Introduction and aim:Electromyography-assisted prediction models are commonly used to compute muscle forces, loads and performance parameters. Some models calculate muscle forces based on moment equilibrium and some other calculate performance parameters based on predictive mathematical models. Hence, the present study's aim was to compare regression models to estimate jump height values of soccer players through muscle activity. Methods:Twelve male young soccer players aged 17–18 years volunteered to participate in the experiment. Electromyographic (EMG) activity was recorded from right and left limbs' vastus lateralis and semitendinosus muscles during a standardized counter movement jump (CMJ) after 3 repeat maximum (RM) at 90% of one repeat maximum (1RM) at half squat position with 4 min recovery duration (RD4: 4 min). EMG data of CMJs were filtered, rectified, normalized and then processed for prediction. One of the most important prediction methods is regression analysis and one of the most fitted mathematical model is Least Squares Regression (LSR) therefore exponential, second degree, third degree, fourth degree polynomial LSR models were proposed for estimation. Findings and Conclusion:The experimental data from 12 soccer players revealed statistically significant relations between sets of input and output variables. The coefficient of determination values ranged from r=0.899 to r=0.998. The fourth degree polynomial LSR model gave the best correlation values among all LSR models. The study has shown that LSR model is a promising tool for estimation the relations between sets of biomechanical and EMG data

SB462

MOBİL TELEFON İVME SİNYALLERİNİ KULLANARAK FLEKSÖR DİGİTORUM SUPERFİCİALİS KAS YORGUNLUĞUNUN DEĞERLENDİRİLMESİ

[1]Abdullah Ruhi Soylu

[1]Hacettepe Üniversitesi Tıp Fakültesi, Biyofizik Anabilim Dalı. ANKARA

Sekiz katılımcının fleksör digitorum superficialis kaslarına (MFDS) ait EMG sinyalleri ve el ivme sinyalleri aynı anda kaydedildi (kasılma süresi=8 saniye). MFDS EMG sinyal kaydı için Noraxon MiniDTS wireless EMG sistemi, ivme sinyal kaydı içinse Samsung Galaxy Note 8 cep telefonu kullanıldı. EMG ve ivme sinyalleri için örnekleme frekansları sırasıyla 1500 Hz ve 50 Hz idi. Elektrot yerleşimleri için SENIAM referansı kullanıldı (seniam.org). Analizde EMG sinyallerinin medyan frekansları (MF) ve ivme sinyallerinin el düzlemine dik olan bileşenleri kullanıldı. İşlenmemiş EMG sinyallerine 20 Hz yüksek geçiren Butterworth filtre uygulandıktan sonra, normalize MF hesaplaması yapıldı. İvme sinyallerinin son iki saniyesi ait normalize rms (root-mean-square) ivme değerleri analizde kullanıldı. İstatistik analiz EMG medyan frekansları ile ivme değerleri arasında negatif korelasyon gösterdi (Spearman-r= -0.72, $p<0.05$). Bu ön çalışmanın sonuçları MFDS kas yorgunluğunun değerlendirilmesinde cep telefonlarının kullanılabileceğini göstermektedir.

Muscle Fatigue Evaluation Of Musculus Flexor Digitorum Superficialis Muscle By Using Mobile Phone Acceleration Signals

Eight subjects' surface electromyography (EMG) signals of musculus flexor digitorum superficialis (MFDS) and acceleration signals of hand simultaneously recorded during maximum voluntary contraction of MFDS (contraction time=8 s). Noraxon MiniDTS wireless EMG system for MFDS EMG and Samsung Galaxy Note 8 for acceleration signals recordings were used. Sampling frequencies of EMG and acceleration signals were 1500 Hz and 50 Hz, respectively. For electrode locations and placement, SENIAM reference was used (seniam.org). Median frequency (MF) of EMG signals and acceleration signals perpendicular to hand plane were used in analyses. After 20 Hz high-pass Butterworth filtering of raw EMG signals for movement artefact rejection, normalized MF of each EMG was calculated. Acceleration amplitudes also calculated from the last two second normalized acc signals' rms (root-mean-square) values. Statistics showed a negative correlation (Spearman-r= -0.72, $p<0.05$) between EMG MFs and acceleration amplitudes. The results of this preliminary study suggest that mobile phones can be used for fatigue detection for MFDS

SB499

MİNDER GÜREŞÇİLERİNDE KAS TENDON PASİF MEKANİK ÖZELLİKLERİNİN Ve SEKME EGZERSİZİ ESNASINDA BACAK SERTLİĞİNİN İNCELENMESİ

[1]Muhammed Yusuf Kahraman ***, [1]Selda Uzun, [1]Göktuğ Şanlı , [1]Yaşar Tatar***

[1]Marmara Üniversitesi Spor Bilimleri Fakültesi, İstanbul

Email : *yusufpa95@gmail.com, suzun17@yahoo.com, goktugsanli@hotmail.com, yasartatar@yahoo.com*

Giriş Bu çalışmanın amacı, uzun yıllar boyunca yumuşak bir zeminde egzersiz yapan güreşçilerin sekme egzersizi esnasında hesaplanan bacak sertliğinin, kas pasif mekanik özellikleri ile karşılaştırılmasıdır. Yöntem Çalışmaya antrenman yaşları en az 5 yıl olan profesyonel güreş sporu yapan, 5 minder güreşçisi katılmıştır. İlk olarak sporcular bir yatak üzerine yatırılarak alt ekstremiteleri istirahat pozisyonunda iken MyotonPro cihazı ile kas pasif mekanik özellikleri ölçüldü. Daha sonra, bir kuvvet platformu üzerinde (TekScan) 30 saniye süresince sekme egzersizi yapıldı. Katılımcıların Aşil Tendonu (AT), Medial Gastrocnemius (MG) ve Tibialis Anterior (TA) kaslarının pasif mekanik özellikleri (Tonus (Hz), Sertlik (N/m), Elastisite) ile Sırasındaki bacak sertliği (N/m) arasındaki iki değişkenli korelasyon değerlendirildi. Bulgular Yapılan istatistik sonucunda normal sekme (NS) ile MG kas tonusu (r = 0.925*) ve TA kas tonusu (r = 0.964**) arasında pozitif korelasyon bulunmuştur. Diğer pasif mekanik parametreler ile bacak sertliği arasında anlamlı düzeyde bir korelasyon bulunmamıştır (p > 0,05). Sonuç Kas tonusu ani bir kasılmaya hazır olma durumu olarak tanımlanmıştır. Kasların ani kasılmaya hazır olması sekme sırasında değme süresini azaltıp havada kalma süresini artıracağından (MG) ve (TA) kaslarındaki pasif tonus artışı bacak sertliğine katkı sağlamış olabilir. Minder güreşi de ani kas kasılması gerekliliği fazla olan bir spordur. Bundan dolayı pasif kas tonusunun güreş sporcularında geliştirilmesi bacak sertliğini de artırdığından kuvvet iletimine, dolayısıyla performansa katkı sağlayabilir. Anahtar Kelimeler: Güreş, Kas Pasif Mekanik Özellikleri, Bacak Sertliği, Kas tonusu

INVESTIGATION OF MASS TENDON PASSIVE MECHANICAL PROPERTIES AND LEG STIFFNESS DURING HOPPING EXERCISE IN WRESTLERS

INTRODUCTION The aim of this study is to compare the leg stiffness calculated during the hoppingexercise of the wrestlers who exercise on soft ground for long years with the passive mechanical properties of the muscle. METHOD Five athletes who were professional wrestling with at least 5 years of training participated in the study. First, the athletes were laid on a bed and the passive mechanical properties of the muscles were measured with the MyotonPro device while the lower extremity were in the resting position. Thereafter, hopping exercise has been performed on a force platform (TekScan) for 30 seconds.The bivariate correlation between passive mechanical properties (Tone (Hz), Stiffness (N/m), Elasticity) of Achilles Tendon (AT), Medial Gastrocnemius (MG) and Tibialis Anterior (TA) muscles of the subjects and leg stiffness (N / m) during hopping exercise has been evaluated. RESULTS As a result of the statistics, a positive correlation (r = 0.925*) has been found between Normal Hopping (NS) and MG muscle tone and a positive correlation (r = 0.964**) was found between normal tab (NS) and TA muscle tone as well. There is no significant correlation between other passive mechanical parameters and leg stiffness (p>0.05). CONCLSION Muscle tone is defined as a state of readiness for sudden contraction. The increasing of passive tone in the (MG) and (TA) muscle, may contribute to leg stiffness, as the readiness of the muscles to contract suddenly reduces contact time and increases flight time during hopping. Wrestling is a sport with the necessity of sudden muscle contraction. Therefore, the development of passive muscle tone in wrestling athletes also increases leg stiffness, thus contributing to force transmission and thus to performance. Key words : Wrestling, Muscle Passive Mechanical Properties, Leg Stiffnes, Muscle Tone

SB536

KOŞU EKONOMİSİ KAPSAMINDA 800M KOŞUSUNUN BAZI KİNEMATİK DEĞİŞKENLERİNİN İNCELENMESİ

***[1]Berfin Serdil Örs*, [2]Işık Bayraktar, [3]Tuncay Örs**

[1]Aydın Adnan Menderes Üniversitesi, Spor Bilimleri Fakültesi, Antrenörlük Eğitimi Bölümü, Aydın
[2]Alanya Alaaddin Keykubat Üniversitesi, Spor Bilimleri Fakültesi, Antrenörlük Eğitimi Bölümü, Alanya
[3]Aydın Adnan Menderes Üniversitesi, Sağlık Bilimleri Enstitüsü, Beden Eğitimi Ve Spor Eğitimi Ana Bilim Dalı, Aydın

Email : *bsutcu@adu.edu.tr, isik.bayraktar@alanya.edu.tr, tuncayors_86@hotmacomil.*

Giriş ve Amaç:Koşu ekonomisi,belirli submaksimum yükte daha az enerji kullanarak aynı işi yapabilme yeteneği olarak tanımlanmakta,literatürde boy uzunluğu,adım uzunluğu(AU),destek süresi(DS),adım frekansı(AF),ayakkabı,antrenman gibi faktörlerin koşu ekonomisini etkilediği görülmektedir.Atletlerin koşu stillerini koşu ekonomilerini geliştirecek şekilde modifiye etmeleri başarılı performansa ulaşmaları için önem taşımaktadır.Çalışmanın amacı 800m koşusunun 1. ve 2.turlarındaki AU,DS,AF ile ilgili parametrelerin koşu performansıyla ilişkisinin belirlenmesidir.Yöntem:Çalışmada,Türkiye şampiyonalarına(2019) katılan 800m branşından 50(erkek) sporcu yer almıştır.Yarışmanın 1. ve 2.turunda AU,AF ve DS belirlenmesi için saniyede 120kare çekebilen (iPhone8Plus) kamera ilk turun 330. ve 2.turun 730.metrelerine denk gelecek şekilde yerleştirilmiştir.Elde edilen görüntülerin 2boyutlu analizleri Tracker programı kullanılarak gerçekleştirilmiştir.Değişkenler arasındaki ilişkileri açıklamak için Pearson korelasyon istatistiği(r) uygulanmıştır.Ayrıca,araştırma grubunun birinci ve ikinci tura ait DS,AU ve AF ortalamalarına ait karşılaştırmaları bağımlı örneklemler t-testi kullanılarak incelenmiş, istatistiksel anlamlılık düzeyi $p<0.05$ olacak şekilde belirlenmiştir.Bulgular:Birinci ve ikinci tur DS,AU ve AF değerleri karşılaştırıldığında anlamlı farklılıklar tespit edilmiştir.Sağ ve sol AU fark yüzdeleri üzerinden değişkenler turlara göre karşılaştırıldığında benzerlik olduğu görülmüştür.AU ortalaması ile performans arasında (330.m için;r=-0.650,p>0.001,730.m için;r=-0.669,p>0.001) orta düzeyde negatif ilişki gözlenmiştir.DS ve performans arasında pozitif (330.m için;r=-0.414,p=0.003,730.m için;r=-0.511,p>0.001);AU ile AF ilk (r=0.685;p>0.001) ve ikinci turdaki (r=0.584;p>0.001) değerleri arasında orta düzeyde ilişkiler tespit edilmiştir.Sonuç:1.tur ve 2.tur DS,AU,AF değerleri arasındaki farklılıkların atletlerin yorgunluğuna bağlı değişim gösterdiği söylenebilir.DS ve performans arasındaki pozitif ilişkinin 1.turda düşük düzeyde,2turda orta düzeyde olduğu görülmüştür.DS'nin artması ile yarışma performans süresinin de arttığı, yani performansın olumsuz etkilendiği söylenebilir.Bu etkinin 1.turda düşük 2.turda orta düzeyde olması da benzer şekilde yorgunluğun artmasıyla açıklanabilir.Orta düzeyde olan AU ortalaması ile performans arasındaki negatif ilişkinin AU'nun artması ile yarışma performans süresinin de düşmesi yani performansı desteklediği yorumu yapılabilir.AU ile AF'nin ilk ve ikinci turdaki değerleri arasındaki ilişkilere bakarak sporcuların koşu tekniklerinin performansı etkilediği yorumu yapılabilir.Destek süresinin düşürülmesine yönelik pliometrik çalışmalar ve ayak bileği egzersizlerin performans gelişimine katkı sağlayacağı düşünülmektedir.Anahtar Kelimeler:Orta mesafe koşu,destek süresi,adım uzunluğu,koşu hızı

INVESTIGATION OF SOME KINEMATIC VARIABLES OF 800M RUN IN TERMS OF RUNNING ECONOMY

Introduction and Aim:Running economy is defined as energy demand for a given velocity of submaximal running,in the literatüre it is said factors such as body height,stride length(SL),contact time(CT),step frequency(SF),shoes,training affect running economy.It is important for athletes to modify their running styles to improve running economies in order to achieve successful performance.Aim of study was to determine relationship between parameters of SL,CT,SF in 1st and 2ndlaps of 800m and performance.Methods:50(male) athletes competed at Turkish championship(2019) participated in study.To determine SL,CT,SF,a camera capable of 120frames per second(iPhone8Plus),was placed at 330thmeters and 730thmeters.2D analysis were performed using Tracker.Pearson correlation statistics(r) was used to explain relationship between variables.In addition,comparison of SL,CT,SF means of 1st and 2ndlaps was examined by using paired samples t- test,statistical significance level was set as $p<0.05$.Results:Significant differences were found

between 1st and 2ndlap SL,CT,SF values.When variables over difference of left and right SL were compared according to laps,they were similar.There was a moderate negative significant relationship between SL mean and performance(330thm;r=-0.650,p>0.001, 730thm;r=-0.669,p>0.001).There was a moderate positive relationship between CT and performance(330thm;r=-0.414,p=0.003,730thm;r=-0.511,p>0.001);moderate relationships between SL and SF for 1st (r=0.685;p>0.001)and 2ndlaps(r=0.584;p>0.001).Conclusion:It can be said that differences between SL,CT and SF for 1st and 2ndlap vary depending on athletes' fatigue.Positive relationship between CT and performance was low in 1st and moderate in 2ndlap.As CT increases,performance time of competition increases too and,performance is affected negatively.This effect is low in 1st,moderate in 2ndlap and can also be explained by increased fatigue.Moderate negative relationship between average SL and performance supports performance positively with increase in SL. According to relationships between SL and SF values for 1st and 2ndlap it can be said running technique affect performance.Pliometric and ankle exercises to reduce support duration is thought to contribute to performance improvement. Keywords:Middle distance running,support duration,stride length,running velocity

SB575

FUTBOLCULARDA FARKLI TAÇ ATIŞI TEKNİKLERİNİN KİNEMATİK, PEDOBAROGRAFİK VE EL BASINÇ ANALİZİ SİSTEMLERİYLE DEĞERLENDİRİLMESİ

[1]BERKAY ARSLAN, [1]DENİZ ŞİMŞEK, [1]ALİ ONUR CERRAH, [2]UĞUR ÖDEK

[1]Eskisehir Teknik Üniversitesi Spor Bilimleri Fakültesi, ESKİŞEHİR
[2]Nevşehir Hacı Bektaş Veli Üniversitesi Beden Eğitimi Ve Spor Bölümü, NEVŞEHİR

Email : *berkay_ars@hotmail.com, ds@eskisehir.edu.tr, aocerrah@eskisehir.edu.tr, ugurodek@nevsehir.edu.tr*

Amaç: Yapılan araştırmada farklı deneyim düzeyine sahip futbolcularda iki farklı taç atışı tekniğine ait değişkenlerin, görüntü, el ve ayak basınç analiz sistemleri kullanılarak karşılaştırılması amaçlanmıştır. Yöntem: Bu amaçla çalışmaya 15 profesyonel futbolcu dahil edilmiştir. Verilerin istatistiksel analizi için IBM SPSS 22 analiz programı kullanılmıştır. Verilerin normallik dağılımı Shapiro-Wilk Testi ile değerlendirilmiştir. Örneklemin hata terimleri arasında birinci dereceden oto-korelasyon olup olmadığını test etmek için Durbin-Watson istatistiği kullanılmıştır. Taç atıştekniklerinin uygulanışı sırasında ortaya çıkan top hızı ve mesafe ile yere ve topa uygulanan kuvvet ve eklemlerde oluşan açı ve açısal hız değerlerinin arasındaki ilişkinin tahmini için Basit Doğrusal Regresyon analizi, iki farklı taç atışı tekniğin karşılaştırılmasında ise Bağımsız Örneklem t-testi kullanılmıştır. İstatistiksel anlamlılık düzeyi $p<0.05$ olarak alınmıştır. Bulgular: Araştırmanın bulguları, iki farklı taç atışı tekniğinin mesafe ve hız değerlerinin istatistiksel olarak anlamlı olmasa da ($p>0.05$)adım alarak taç atışı tekniğinde atış mesafenin ve top hızınındaha yüksek olduğunuortaya koymaktadır.Ayrıca, her iki teknikte topun elden çıkışı anında, (1) topuk açılarının,(2) yere uygulanan kuvvet ve maksimum basınç verilerinin tekniklere göre farklılıklar gösterdiği gözlenmiştir. Sonuç: Adım alarak taç atışının mesafe ve hız değerleri göz önünde bulundurulduğunda atağa katkı sağlaması açısından tercih edilmesi gerektiği sonucuna varılmıştır.

Evaluation of Different Throw-in Techniques of Football Players in Terms of Kinematical, Pedobarographic and Analysis of Hand Pressure Systems.

Aim: In this study, it is aimed to make a comparison of variables belonging two different throw-in techniques by footballers who have different experience levels. Method: With this aim, 15 professional footballers were incorporated into this study. For the statistical analysis of data, IBM SPSS analysis program was used. Normality distribution of data was assessed by Shapiro- Wilk Test. Durbin-Watson statistic was used to test whether there is first degree auto-correlation among the error terms of sample. Basic Linear Regression analysis was used to estimate relation between values of ball velocity – distance and applied force to ball and angle – angular velocity consisted in joints. To compare two different throw-in techniques, Unpaired t- test was utilized. Statistical significance level was taken as $p<0.05$. Findings: Research findings reveal that even though distance and velocity values of two different throw-in techniques are not statistically ($p>0.05$) meaningful, distance and velocity are higher in step –taking throw in technique. Besides, it is observed that in both techniques, in the moment of throwing the ball (1) heel angle, (2) ground force and maximum pressure data is differing in two techniques. Conclusion: It is concluded that considering the distance and velocity values, step-taking throw in technique has to be preferred to contribute to attacks.

SB622

YÜZEY EMG VE GÖRÜNTÜ İŞLEME TEMELLİ SIÇRAMA ANALİZLERİ

***[1]Sümeyye Ceyda Gemici*, [1]Yeliz Çalik, [1]Ela Naz Döğer, [1]Kadir Gök, [1]Ömer Halil Çolak**

[1]Akdeniz Üniversitesi Mühendislik Fakültesi,Antalya

***Email :** sceydagemici@gmail.com, calikyeliz@hotmail.com, elanazdoger@gmail.com, kadirgok@akdeniz.edu.tr, omercol@akdeniz.edu.tr*

Kas kuvvetini çabuk ve etkin şekilde kullanmaya yaramakla birlikte patlayıcı kuvveti etkin şekilde görebildiğimiz egzersiz türleri arasında pliometrik egzersizler vardır. Pliometrik egzersizler, özellikle alt ekstremite yoğunluklu kullanılan spor branşlarında etkilidir. Çalışmada üç temel pliometrik egzersiz hareketi (dik sıçrama, eğilerek sıçrama, serbest sıçrama) için kas aktivitesi, sıçrama hızı, sıçrama mesafesi ve ivme değerlerini tespit eden sEMG ve görüntü işleme tabanlı bir çözüm üretilmesi ve sonuçların gönüllü grup üzerinden değerlendirilmesi amaçlanmıştır. Sağlıklı kontrol grubunda 12 kişi çalışmaya katılmıştır. Kontrol grubundan, belirlenen prosedür doğrultusunda yüzey elektromiyografi (sEMG) ölçümü ve yüksek yoğunluklu video kaydı alınmıştır. sEMG 'nin zaman ve frekans tanım alanı analizleri ile kas aktivitesi tespit edilmiş, video görüntülerin işlenmesiyle sıçrama hızı, sıçrama mesafesi, ivme değerleri hesaplanmıştır. Bu amaç doğrultusunda gastrocnemius ve vastus medialis kaslarının kas aktivitesi sEMG ile ölçülmüştür. Erkek kontrol grubunda kas aktivitesi eğilerek sıçrama hareketinde 21,88±2.95 mV, dik sıçrama hareketinde 15,55±1.20 mV serbest sıçrama hareketinde ise 20,19±1.77 mV olarak ölçülmüştür. Kız kontrol grubunda kas aktivitesi eğilerek sıçrama hareketinde 11,05±0.99 mV, dik sıçrama hareketinde 8,43±1.66 mV serbest sıçrama hareketinde ise 10,67±0.88 mV olarak ölçülmüştür. Erkek kontrol grubunda eğilerek sıçrama hareketinde mesafe ortalama 27,92 cm, dik sıçrama hareketinde 17,22 cm serbest sıçrama hareketinde ise 28,54 cm olarak ölçülmüştür. Kız kontrol grubunda ise eğilerek sıçrama hareketinde 20,11 cm, dik sıçrama hareketinde 14,77 cm serbest sıçrama hareketinde ise 18,83 cm olarak ölçülmüştür. Alt ekstremite kaslarında mean frekans değerleri 3,36 Hz ve 6,72 Hz arasında değişmektedir. Yapılan analizler değerlendirildiğinde belirlenen alt ekstremite kaslarını kontrol grubu içerisinde aktif kullanan bireylerin daha yükseğe sıçradığıı, sıçrama süresinin ise daha kısa olduğu görülmüştür. Ayrıca bu çalışma ile görüntü işleme tabanlı sıçrama analiz sisteminin diğer çalışmalarda da kullanılabileceği değerlendirilmiştir. Bu çalışma 1919B011803589 numaralı ve 1919B011801714 numaralı Tübitak 2209-A projeleriyle desteklenmiştir.

Surface EMG and Image Processing Based Jumping Analysis

Although it is useful to use muscle strength quickly and effectively, pliometric exercises are among the types of exercises in which we can see explosive force effectively. Pliometric exercises are particularly effective in sports branches with lower extremity intensity. The aim of the study was to produce a solution based on sEMG and image processing to determine muscle activity, bounce rate, bounce distance and acceleration values for three basic pliometric exercise movements (squat jumping, vertical jumping, free jumping) and to evaluate the results through voluntary group. In the healthy control group, 12 people participated in the study. The control group received surface electromyography (sEMG) measurement and high intensity video recording according to the procedure. Muscle activity was determined by time and frequency domain analysis of sEMG, and jump rate, jump distance, acceleration values were calculated by processing video images. Muscle activity of gastrocnemius and vastus medialis muscles was measured by sEMG. In male control group, muscle activity was measured as 21.88 ± 2.95 mV in squat jumping and 15.55 ± 1.20 mV in vertical jumping and 20.19 ± 1.77 mV in free jumping. In the female control group, muscle activity was 11.05 ± 0.99 mV in squat jumping and 8.43 ± 1.66 mV in vertical jumping and 10.67 ± 0.88 mV in free jumping. In the male control group, the mean distance was 27.92 cm in squat jumping, 17.22 cm in vertical jumping and 28.54 cm in free jumping. In the female control group, it was measured as 20.11 cm in squat jumping and 18.73 cm in free jumping, 14.77 cm in vertical jumping. Mean frequency values of the lower extremity muscles vary between 3.36 Hz and 6.72 Hz. When the analyzes were evaluated, it was seen that the individuals using active lower limb muscles in the control group jumped higher and the jump time was shorter. In addition, it has been evaluated that image processing-based jump analysis system can be used in other studies. This work was supported by TUBITAK 2209-A projects numbered 1919B011803589 and 1919B011801714

SB626

BASKETBOL OYUNCULARININ SERBEST ATIŞ SIRASINDAKİ GÖZ HAREKETLERİ / BAKIŞ KARAKTERSTİKLERİ

[1]ECE AYAZ, [2]DENİZ ŞİMŞEK , BARIŞ GÜROL, UĞUR ÖDEK

[1]ESKİŞEHİR ANADOLU ÜNİVERSİTESİ
[2]ESKİŞEHİR TEKNİK ÜNİVERSİTESİ

Email : *eceayaz12@gmail.com,*

Bu araştırmada farklı deneyim düzeyine sahip basketbol oyuncularının başarılı ve başarısız serbest atışlar sırasında göz takip stratejileri ve davranışları arasındaki fark ve bazı kinematik parametreler incelenmiştir. Bu amaçla çalışmaya 12 profesyonel ve 12 amatör düzeyde, toplam 24 basketbolcu gönüllü olarak katılmıştır. Göz hareketlerinin incelenmesinde, Tobii Pro Glasses2 göz takip sistemi kullanılmıştır. Serbest atış çizgisinden potaya doğru gerçekleştirilen 10 başarılı ve 10 başarısız atış tekniğinin analizi için Qualisys hareket analiz sistemi kullanılmıştır. Başarılı ve başarısız atışlardan elde edilen değişkenler arasındaki fark bağımsız gruplarda T-testi kullanılmış, Varyansların dağılımının incelenmesi için Levene Testi, başarı düzeyi, atış fazları, ilgi alanı, başarılı ve başarısız atış grubu gibi birden fazla faktörün ortalamaları arasında fark olup olmadığını incelenmesinde Tekrarlı Ölçümler için ANOVA testi, veriler IBM SPSS 23.0 paket programı ile uygulanmıştır. Profesyonel ve amatör basketbolcuların başarılı ve başarısız atış grupları arasında istatistiksel olarak anlamlı fark ($p<0.05$) belirlenmiştir. Serbest atış sırasında ilgi alanına bakış stratejisi uygulayan basketbolcuların motor programlamayı verimli kullanmasının altında yatan sebebin hedefleme süreleri ve sayıları olduğu saptanmıştır. Görsel bilginin tespit edilmesi ve tespit noktalarındaki uzun fiksasyon süresinin serbest atış başarısını etkileyen en önemli strateji olduğu, görsel bilgiyi işleme sürecinin ön programlama ve ekstremitelerin koordinasyonunu sağladığı sonucuna varılmıştır. Sonuç olarak, basketbolculara görsel stratejinin kazandırılabilmesi için Dingin Göz antrenmanlarına ihtiyaç olduğu belirlenmiştir. Anahtar Sözcük: Basketbol, Serbest atış, Görsel takip stratejisi, Dingin göz, Görsel motor kontrol.

THE EYE MOVEMENTS / GAZE CHARACTERISTICS OF BASKETBALL PLAYERS DURING FREE THROW SHOOTİNG

In the study conducted, it was researched whether there was visual tracking strategies and gaze behavior differences between professional and amateur basketball players during basketball free throw. A total of 24 athletes, 12 professional and 12 amateur included in the study. The visual pursuit strategies of players were recorded with Tobii Pro Glasses2 eye tracking system. Athletes recorded kinematic data during 10 successful and 10unsuccessful free throw were by the qualisys motion capture system. Normality of data recorded during successful and unsuccessful shots were tested by Shapiro-Wilk. All data for successful and unsuccessful shots were analysed with independent samples t test and Repeated measures ANOVA was used to analyze the data. Statistical analyses of the study were conducted using of the SPSS 23.0 package program. The findings of the research reveal that professional basketball players have a longer period of fixation duration and count compared to amateur basketball players ($p<0.05$). The reason for the more efficient use of motot programming by basketball players who applied a strategy to look at the field of interest during free throws was found to be the targeting times and numbers. Visual informations and visual search strategy very important for motor tasks ve limbs coordinations using in the free throw. It is recommended that these visual strategies presented by professional athletes will be of great importance in terms of teaching amateur level athletes by determining the information obtained from the research and the quiet eye periods of professional basketball players. Keywords: Basketball, Free throw, Visual tracking strategy, Quiet eye, Visuomotor control

SB674

Y-DENGE TEST SONUÇLARINI ETKİLEYEN ALT EKSTREMİTE İLE İLİŞKİLİ DEĞİŞKENLERİN İNCELENMESİ

[1]Yusuf TOPAL, [1]Sibel BOZGEYİK, [1]Gizem İrem KINIKLI, [1]Hande GÜNEY DENİZ

[1]Hacettepe Üniversitesi Fizik Tedavi Ve Rehabilitasyon Fakültesi

Email : *fztyusuftopal@hotmail.com, sibelbozgeyikk@gmail.com, cguvendik@hotmail.com, hndgny@gmail.com*

Giriş ve Amaç: Y-denge testi, alt ekstremite nöromusküler kontrolünün doğru bir değerlendirmesini sağlamak için etkili ve klinik olarak uygulanabilir bir testtir. Çeşitli spor dallarında dinamik dengenin birçok alt ekstremite yaralanması ile ilişkili olduğu bilinmektedir. Bu çalışmanın amacı, sağlıklı genç bireylerde dinamik dengeye etki eden alt ekstremite ile ilişkili değişkenleri incelemekti.

Yöntem, Çalışmaya yaşları 21 ile 27 arasında olan 49 (33 Kadın; 16 Erkek) sağlıklı genç birey dahil edildi. Herhangi bir alt ekstremite yaralanma öyküsü olan bireyler çalışma dışı bırakıldı. Bireylerin yaş, boy, vücut ağırlığı gibi demografik bilgileri kaydedildi. Dinamik dengeyi değerlendirmek için Y-denge testi öne uzanma parametresi kullanıldı. Kuadriceps, hamstringler ve kalça dinamik kas kuvvetleri el dinamometresi ile subtalar açı ve kalça internal rotasyon (IR) ve eksternal rotasyon (ER) açıları gonyometre ile değerlendirildi. Değerlendirmelerin tümü dominant ekstremitede gerçekleştirildi. Y-denge testine etki eden alt ekstremite değişkenlerinin analizi için regresyon testi kullanıldı.

Bulgular: Çalışmaya dahil edilen bireylerin yaş ortalamaları 22,12 ± 1,16 yıl; kiloları 62,57 ± 13,28 kg ve boyları 1,69 ± 0,09 m idi. Ayakta durma sırasındaki subtalar açı ortalamaları 5,14 ± 2,65°, IR ve ER açıları 48,04 ± 11,91° ve 42,00 ± 11,64° idi. Kalça dinamik, kuadriseps ve hamstring kaslarının kuvveti sırasıyla 239,71 ± 90,24N, 214,77 ± 72,56N ve 154,23 ± 58,57N idi. Y-denge testinde sağ ayak üzerinde öne uzanma değeri %74,49 ± 6,69 idi. Y-denge testi sonuçlarının kalça dinamik (%20); kuadriseps (%16); ve hamstring (%32); kaslarının kuvvetinden ve kalça ER açısından (%15) etkilendiği bulundu ($p<0,001$). Subtalar açının ve kalça IR açısının dinamik dengeye etki etmediği bulundu ($p>0,05$).

Sonuç: Y-denge testi klinikte ve spor yaralanmalarında oldukça sık kullanılan bir testtir. Test sonuçlarının yorumlanmasında alt ekstremite ile ilişkili etkenlerin belirlenmesi oldukça önemlidir. Özellikle kalça ve diz kas kuvvetindeki azalma ile kalça eklem hareket genişliğindeki kısıtlılıklar testin sonuçlarını olumsuz etkileyebilir.

Investigation Of Variables Associated With Lower Limb Affecting Y-Balance Test Results

Introduction and purpose: The Y-balance test is an efficient and clinically applicable test which provides an accurate assessment of the lower limb neuromuscular control. It is known that dynamic balance is associated with many lower extremity injuries in various sports. The aim of this study was to investigate the variables associated with lower extremity affecting dynamic balance in healthy young individuals.

Method: Fourty-nine healty young individuals (33 females; 16 males) aged between 21 and 27 years were included in this study. Individuals with a history any injuries in the lower extremity were excluded from the study. Demographic data of the individuals such as age, height, body weight were recorded. Y-balance test forward reaching parameter was used to evaluate the dynamic balance. Quadriceps, hamstrings and hip dynamic muscle strength were assessed by hand dynamometer, subtalar angle and hip internal rotation (IR) and external rotation (ER) angles were measured with the goniometer. All of the evaluations were performed on the dominant extremities. Regression test was used to analyze lower extremity variables affecting Y-balance test.

Results: The average age of the individuals was 22.12± 1.16 years; the average weight was 62,57±13,28 kg and the average length was 1.69 ± 0.09 m. The mean of the subtalar angles in the standing position were 5.14±2.65°, hip IR and ER angles were 48.04± 11.91° and 42.00±11.64°. The hip dynamic, quadriceps and hamstring muscles' strength were 239.71± 90.24N, 214.77± 72.56N and 154.23± 58.57N respectively. Y-balance test anterior reach values on the right foot were 74.49± 6.69%. The Y-balance test results were found to be affected by hip dynamic (20%), quadriceps (16%) and hamstring(32%) muscles strenght and hip ER angle (15%) ($p < 0,001$). It was revealed that the dynamic balance was not affected by subtalar and hip IR angles ($p>0,05$).

Conclusion: Y-balance test is widely used method in clinical and sports injuries. The determination of the factors associated with lower extremity is very important in the interpretation of the test results. In particular, the decrease in hip and knee muscles strength and limitations in hip joint range of motion may adversely affect the results of the test.

SB724

TENİS FOREHAND VURUŞU SIRASINDAKİ TÜM VÜCUT KASSAL AKTİVASYON STRATEJİLERİ VE KİNEMATİKLERİ: ÖN ÇALIŞMA

***[1]İsmail BAYRAM*, [2]Ali Onur CERRAH, [3]Abdullah Ruhi SOYLU, [4]Leonardo GIZZI, [2]Hayri ERTAN**

[1]Eskisehir Technical University Faculty Of Sport Sciences, ESKISEHIR; University Of Stuttgart Institute For Modelling And Simulation Of Biomechanical Systems, STUTTGART/GERMANY; Anadolu University Institute Of Health Sciences, ESKISEHIR
[2]Eskisehir Technical University Faculty Of Sport Sciences, ESKISEHIR
[3]Hacettepe University, Department Of Biophysics, ANKARA
[4]University Of Stuttgart Institute For Modelling And Simulation Of Biomechanical Systems, STUTTGART/GERMANY

***Email :** i.bayram43@gmail.com, alihonorcerrah@gmail.com, a.ruhi.soylu@gmail.com, leonardo.gizzi@imsb.uni-stuttgart.de, hayriertan@gmail.com*

Giriş ve Amaç: Spor Biyomekaniği çalışmalarının birçoğu çok yönlü ekipman yetersizliği nedeni ile Elektromiyografi (EMG) ve Kinematik verileri eş zamanlı olarak sunamamaktadır. Veri toplama sırasındaki veya sonrasındaki senkronizasyonun manuel olarak yapılması veri yorumlamasında hatalara neden olabilmektedir. Bu çalışmanın amacı EMG ve hareket analizi verilerinin zaman skalasında eş zamanlı kaydedilerek forehand vuruşu sırasındaki tüm vücut kassal aktivasyon stratejileri ve kinematiklerinin belirlenmesidir.

Yöntem: Ön çalışma tek katılımcı üzerinden gerçekleştirilmiştir (Yaş: 19, Antrenman Yaşı: 8, Boy: 168 cm, Kilo: 74kg). Sporcunun antropometrik özelliklerini tanımlamak için DEXA (İkili X Işını Absorpsiyometrisi) kullanılmıştır. Retroreflektif top şeklindeki işaretleyiciler, oyuncunun her iki tarafındaki önceden belirlenmiş referans noktalarına tüm vücut olarak yerleştirildi. Uygun deri hazırlama prosedürlerinden sonra; alt, gövde ve üst ekstremite kaslarına 16 EMG elektrotu yerleştirildi. Oyuncu, ekipmanı tanımak için tüm elektrotlar ve işaretleyicilerle 10 dakika ısındı. Daha sonra 30 vuruş (sabit, hareketli paralel ve hareketli çapraz) gerçekleştirdi. Hareket analizi verisi 500 Hz ile EMG verisi 2000 Hz ile kaydedildi. Karşı korta düşen topların puanlaması International Tennis Number (ITN) testi baz alınarak yapıldı.

Bulgular: Oyuncu 30 vuruş sonucunda toplam 115 puan toplamıştır. Forehand vuruşunun raketi açma, geriye salınım, topla temas anı ve ileri salınım fazları 3 değişik durumda incelenmiştir. Elde edilen kinematik veriler (diz açısı, pelvis roraston açısı, pelvis omuz ayrılma açısı, vuruş kolu omuz açısal hızlanma ve dirsek açısı) ve EMG aktivite değerleri açısında 3 farklı forehand vuruşu sırasında fark görülmemiştir. Bunun nedeninin oyuncunun 3 farklı forehand vuruşu için de aynı vuruş mekaniğini kullanıyor olduğu düşünülmektedir.

Sonuç: Katılımcı sayısının artırılarak 3 değişik performans grubunda (yeni başlayan, orta düzey ve elit) ölçümlerin alınması ve gruplar arası kinematik ve kassal aktivasyon değerlerinin karşılaştırılması hedeflenmektedir.

Full Body Muscular Activation Strategies and Kinematics of Forehand Stroke in Tennis: A Preliminary Study

Introduction and Purpose: Most sports biomechanics studies lack to report Electromyography (EMG) and kinematic data simultaneously. Manual synchronization of the systems during or after data collection can cause data interpretation errors. The aim of this study is to determine the whole body muscle activation strategies and kinematics during the forehand stroke by recording the EMG and motion analysis data simultaneously on the time scale.

Methods: The preliminary study was conducted on one participant (Age: 19, Training Age: 8, Height: 168 cm, Weight: 74kg). DEXA (Dual X-Ray Absorptiometry) has been used to define player's anthropometric characteristics. Retroreflective ball-shaped markers were placed bilaterally on each side of the player on the pre-defined reference points for the full-body. After proper skin preparation procedures, 16 EMG electrodes were placed on lower, trunk and upper extremity muscles. Player warmed up for 10 minutes with all the electrodes and markers for familiarization to the equipment. Then he performed 30 strokes (stable, in motion parallel and in motion cross court). Motion analysis data was recorded at 500 Hz and EMG data at 2000 Hz. The balls falling on the opposite court were scored on the basis of the International Tennis Number (ITN) test.

Results: The player scored 115 points after 30 strokes. Racket opening, back swing, impact and forward swing phases of the forehand stroke were examined under 3 different situations. Kinematic data (knee angle, pelvis rotation angle, pelvis shoulder separation angle, stroke arm shoulder angular acceleration and elbow angle) and EMG activity values were not different in terms of 3 different forehand strokes. The reason for this might be that the player uses the same stroke mechanics for 3 different forehand situations.

Conclusion: By increasing the number of participants, it is aimed to take measurements in 3 different performance groups (beginner, intermediate and elite) and to compare the kinematic and muscular activation values between the groups

SB869

FUTSAL SPORCULARINDA CİNSİYETE GÖRE DOMİNANT BACAKTAKİ KAS KUVVETİ İLE Q AÇISI İLİŞKİSİ

***[1]Veysel ULUDAĞ*, [2]Fatma ÜNVER, [3]Halit EGESOY, [3]Eylem ÇELİK**

[1]Yukatel Denizlispor Kulübü,Denizli
[2]Pamukkale Üniversitesi Fizik Tedavi Ve Rehabilitasyon Y.O,Denizli
[3]Pamukkale Üniversitesi Spor Bilimleri Fakütesi,Denizli

***Email :** vuludag1365@outlook.com, funver@pau.edu.tr, hegesoy@pau.edu.tr, eylemc@pau.edu.tr*

ÖZET

Giriş Futsal, alt ekstremite sporu olup, sakatlıkları bol olan bir spor branşıdır. Futsal spor branşının kendine özgü antrenman özellikleri vardır ve uzun yıllar bu sporlarla uğraşan sporcularda bazı yapısal değişiklikler gelişebilmektedir. Yapılan çalışmalarda bazı predispozan faktörlerin de diz yaralanmaları açısından önemli olduğu gösterilmiştir. Bunların arasında artmış Musculus quadriceps femoris açısı (Q açısı) da yer almaktadır.

Amaç Bu çalışmanın amacı futsal sporcularında diz grubu kaslarının kuvvetini ve Q açısını cinsiyete göre karşılaştırmak ve bu parametreler arasındaki ilişkiyi araştırmaktır.

Yöntem Bu araştırmaya, Pamukkale Üniversitesi Futsal takımında oynayan, en az 5 yıldır performans sporcusu olan yaş ortalaması 21,8±2,62 yıl amatör 15 kadın ve yaş ortalaması 22,2±1,52 amatör 15 erkek olan sporcu gönüllü olarak katılmıştır. Tüm sporcularda dominant bacak hamstring ve kuadriseps için izokinetik kas değerlendirmesi yapıldı. Dominant taraf topa vurma testi ile belirlendi. Q açısı ölçümleri supin pozisyonunda, standart goniometre ile alındı. Çalışma öncesi sporcuların boy uzunlukları ve kilo ölçümleri stadiometre (Seca, Almanya) ile ölçüldü.

Bulgular Sporcuların cinsiyete göre dominant bacak Q açısı ile dominant bacak kuvvet ve enduransı ile anlamlı bir ilişki bulunmamıştır. ($p>.05$).

Sonuçlar Sonuç olarak, bu çalışma ile futsal sporuyla ilgilenen aynı yaş ve farklı cinsiyetteki gruplarda dominant bacak normal Q açısı değerleri verilmektedir. Cinsiyete göre q açısı ile kas kuvveti arasında anlamlı bir ilişki bulunmazken, kadınlar ile erkeklerin q açısı ve tüm kas kuvveti değerleri arasında anlamlı bir fark bulunmuştur.

Anahtar Kelimeler: Q açısı, Kas Kuvveti, Futsal

THE RELATIONSHIP BETWEEN GAS STRENGTH AND Q ANGLE ACCORDING TO GENDER IN AMATEUR FUTSAL SPORTS

ABSTRACT

Introduction Futsal is a sports branch with lower extremity sport and plenty of injuries. Futsal sports branch has its own training features and for many years athletes dealing with these sports can develop some structural changes. Some predisposing factors have been shown to be important for knee injuries. These include the increased Musculus quadriceps femoris angle (Q angle).

Purpose Our aim was to compare the force and Q angle of the knee group muscles in terms of gender and to investigate the relationship between these parameters.

Methods The average age of the athletes who played at Pamukkale University Futsal team for at least 5 years was 21.8 ± 2.62 years and 15 years of age were voluntarily. All athletes were evaluated for dominant leg hamstring and quadriceps for isokinetic muscle. The dominant side was determined by the ball hit test. Q angle measurements were taken in supine position with standard goniometer. The length and weight measurements of the athletes were measured with stadiometer (Seca, Germany).

Results There was no significant relationship between dominant leg Q angle and dominant leg strength and endurance of athletes. ($p > .05$).

Conclusion In conclusion, in this study, the dominant leg normal Q angle values are given in the same age and different sex groups interested in futsal sport. While there was no significant relationship between Q angle and muscle strength according to gender, there was a significant difference between the Q angle and all muscle strength of men and women.

Key Words: Q angle, Muscle Strength,Futsal

SPOR EKONOMİSİ, SPONSORLUK VE PAZARLAMA / SPORTS ECONOMY, SPONSORSHIP AND MARKETING

SB61

SPOR VE MEDYA İLİŞKİSİNİN SPOR BİLİMLERİ ÖĞRENCİLERİ ÜZERİNDEKİ ETKİLERİ

[1]Eda ELDEN

[1]Ankara Üniversitesi Sağlık Bilimleri Enstitüsü Beden Eğitimi Ve Spor Anabilim Dalı

Amaç: Bu çalışmayla; spor medyasının, düzenli fiziksel aktivite yapan, beden eğitimi ve spor üzerine akademik olarak eğitim gören ve bu alanlarda çalışacak olan bireyler üzerindeki etkilerini anket yardımıyla araştırarak memnuniyet boyutlarını ortaya koymak ve beklentilerini saptamak amaçlanmaktadır. Elde edilen bulguların medya kuruluşlarına aktarılarak beklentilerin karşılanması ve spor kültürünün yaygınlaştırılmasına katkıda bulunmak da hedeflenmektedir. Bu bağlamda; spor ile medya arasındaki ilişki ve bu ilişki hakkında öğrencilerin ne düşündükleri tezin ana konusunu oluşturmaktadır. Gereç ve Yöntem: Çalışmada genel tarama modeli kullanılmıştır. Veri toplama aracı olarak; Bahar Ünsal tarafından geliştirilip geçerlilik ve güvenilirliği kontrol edilmiş anket, araştırmanın örneklemini oluşturan 460 öğrenciye uygulanmıştır. Elde edilen veriler Microsoft Excel 2013 programında düzenlendikten sonra SPSS paket program kullanılarak analiz edilmiştir. Bulgular: Çalışma verileri değerlendirilirken tanımlayıcı istatistiksel metotların (Ortalama, Standart Sapma, Medyan, Frekans, Oran, Minimum, Maksimum), niteliksel verilerin Pearson Chi-Square testi kullanılmıştır. Anlamlılık $p<0,01$ ve $p<0,05$ düzeylerinde değerlendirilmiştir. Sonuçlar: Katılımcılar, spor medyasının tarafsız, dürüst olmasını istemektedir. Spor medyası yayınlarının da daha nitelikli ve kapsamlı olmasını beklemektedirler.

The Effects of Sports and Media Relations on Sports Science Students

Objective: The aim of this study was to determine the effects of sport media and to understand how satisfied and what expected on whom doing sports regularly, studying on physical and academical education by using questionnaire. Also, findings that was obtained by questionnaries, expected to be conveyed to sports media and contributed to sports culture. The main subject of the thesis is the relationship between sports and media, also, the ideas of students about the relationship. Materials and Method: In this study, general survey model was used. The survey form was taken from the thesis of Bahar Ünsal. The survey's effectualness and reliability was controlled and applied to 460 students. After the collected data, necessary checks were made. In the second step, the data edited in Microsoft Excel 2003 program and analyzed using SPSS 20 for Windows package program. Findings: Pearson Chi-Square test was used for descriptive statistical methods (Mean, Standard Deviation, Median, Frequency, Ratio, Minimum, Maximum) and qualitative data. Significance was evaluated at $p <0.01$ and $p <0.05$ levels. Conclusions: Participants want the sports media to be impartial and honest. Sports media broadcasts are expected to be more qualified and comprehensive

SB116

EDİRNE İL MERKEZİNDEKİ AMATÖR E-SPORCULAR ÜZERİNE BİR ARAŞTIRMA

[1]Mete UZUN, [2]Mete UZUN, [3]İlhan Toksöz

[1]Trakya Üniversitesi ,Edirne/TÜRKİYE
[2]Trakya Üniversitesi /Edirne/TÜRKİYE
[3]Trakya Üniversitesi Kırkpınar BESYO/Türkiye

Email : *meteuzun8@gmail.com, meteuzun8@gmail.com, toksozilhan22@gmail.com*

Giriş Bu çalışma da ülkemizde e-spor üzerine yapılmış çalışma ve kaynak yetersizliğini azaltmaya ve bu sporun tanıtılmasına katkı sağlamak amaçlanmıştır. Ülkemizde 30 milyondan fazla kişi dijital platformlar üzerinden oyun oynamaktadır. Yeni gelişen bir spor türü olarak e- spor'un büyüyen bir sektör olduğunu görmekteyiz. Amatör ve profesyonel anlamda yapılabilen e-spor için büyük turnuvalar ve büyük ödüllü yarışmalar düzenlenmektedir. Gün geçtikçe daha da gelişen bu sektöre gençlerimizin de ilgisi artmaktadır. Dünya'da en az 385 milyon kişi e-spor seyircisi, 100 milyondan fazla kişi e-spor oyuncusu ve Türkiye'de en az 7 milyon oyuncu e-spor ekosisteminde oyuncu ve izleyici olarak yer almakta. e-sporun 2017 yılında dünya genelinde elde ettiği gelir 696 milyon dolara ulaşmıştır(Yükçü ve Kaplanoğlu 2018). Materyal ve Yöntem Araştırma için Celal Bayar Üniversitesi'nden Gökçe '(2005)'nin spor yönetiminin farklı boyutlarında yer alan spor yöneticilerinin liderlik tiplerinin araştırılmasında kullandığı ölçeğin ilk 5 sorusu kullanıldı ilave olarak e-sporla ilgili ilgi belirlemeye yönelik beş soru ilavesiyle yapıldı. Örneklem:Edirne il merkezindeki çeşitli internet kafelerde 18 yaş (N:50) üstü bireylerden gönüllü katılımla random yöntemiyle alındı . Bulgular Çalışma grubumuza toplam elli amatör E sporcu katılımda bulundu.Bunlar :erkek:(N:44) %88 , kadın:(N:6) %12 , yaş:30 ve altı: (N:46) %92 , 31-40: (N.3) % :6 , 41-50: 0 %0 , 51 ve üstü:1 %2 'dir. Tartışma Bilindiği üzere ülkemizde e-sporu spor branşı spor bakanlığının federasyonları arasına alınmıştır.Çalışma dar kapsamlı ve sınırlı bir örneklemle yapılmıştır.Ancak bu spor alanında ülkemizin gençlerinin ilgi yoğunluğu düşünüldüğünde ,beden eğitimi ve spor bilimin alanında uzmanlaşmış eğitim görevlileri ile birlikte e-sporda profesyonelleşmiş uluslararası düzeyde oyuncu ve antrenörler yetiştirebilme çabamızın, uluslararası başarılar elde edebileceğini ifade etmeliyiz.

Anahtar kelimeler:E-Spor , E-Sporcular , Elektronik

RESEARCH ON E-SPORTS AND AMATEUR E-SPORTS PLAYERS IN EDİRNE CITY CENTER

Introduction The aim of this study is to contribute to the shortage resources to e-sports in the country and to introduce e-sports. More than 30 million people play video games through digital platforms in our country. We see that e-sports, matured recently, is a sector that promotes and grows. Big tournaments and competitions that gave massive prize are held for this kind of sport which is done both amateur and professional. Youth people have high interest to this sector that grows day-by-day.At least 385 million people in the world of e-sports spectators, more than 100 million people e-sports players and at least 7 million players in Turkey, takes place in the e-sports ecosystem as players and spectators.In 2017, e-sports revenue in the world have reached 696 million dollars(Yükçü and Kaplanoğlu 2018). Material and Method Graduate student of Celal Bayar University, Zeynep GÖKÇE's first 5 questions used in 2005 to investigate the leadership types of sports managers in different dimensions of sports management; questions about e-sports and additions were made. It was applied to individuals over the age of 18 in various cyber cafes in the city center of Edirne. In the first 5 questions of the scale which were used the participants were asked to measure their demographic structures and their interest and relevance to e-sports. Results Gender: male: 44% 88, female: 6% 12 Age: 30 and below: 46% 92, 31-40: 3% 6, 41-50: 0% 0, 51 and up: 1% 2. Discussion The results were presented graphically in the findings section.As a conclusion we can put e-sports into physical educations and sports schools making it as branch and within the scope of science we can also develop it. With the lectures specialized in their field we can act more rapidly than the

SB167

TÜRKİYE PROFESYONEL FUTBOL LİGLERİNDE REKABETÇİ DENGE

[1]Tuğbay İnan, [2]Nurullah Demirkoparan

[1]Dokuz Eylül Üniversitesi, Spor Bilimleri Fakültesi, İZMİR
[2]Cumhuriyet Üniversitesi, SİVAS

Email : *tugbay.inan@deu.edu.tr, nurullah_demirkoparan@hotmail.com*

Bu araştırma Türkiye profesyonel futbol liglerinde rekabetçi dengenin incelenmesini amaçlamaktadır. Çalışmamız; Türkiye profesyonel futbol liglerindeki rekabeti ve bu liglerin içerisindeki rekabetçi dengeyi tespit edip rekabet düzeyine göre çeşitli öneriler geliştirmektir. Çalışmanın temel aldığı nokta, Türkiye profesyonel futbol liglerinde rekabetin izlediği seyri ortaya koymaktır. Bu çalışma, C5CBI ve HHI hesaplamaları aracılığıyla, kulüplerin sahip olduğu iç saha avantajı ve şans gibi faktörleri arındırarak kalan net güçlerini tahmin etmek ve rekabeti bu güç seviyeleri temelinde ölçmek amacı ile yapılmıştır. Araştırma Türkiye profesyonel futbol liglerinde en üst sırada bulunan Super Lig'de 1987-2019 sezonları arasında 32 yıllık zaman diliminde, Türkiye profesyonel liglerinden 2. sıradaki ligi olan o zamanki ismi ile Türkiye 2.lig A kategorisinde 2001-2019 sezonları arasında 19 sezon olarak yapılmıştır. Spor Toto 2. Lig kırmızı ve beyaz grupta son dokuz sezon, Spor Toto 3. Lig 1. 2. ve 3. grupta da yine son 9 sezon ile sınırlı tutulmuştur. Araştırmada yer alan veriler www.mackolik.com isimli internet sitesinden alınmıştır. Çalışma sonucundan elde edilen bulgulara göre; 1987-1988 sezonu ile 2018-2019 sezonu arasındaki oynanan futbol müsabakalarından elde edilen C5I ve HHI hesaplama değerlerine göre C5I 145.08, ortalama HHI ise 620.09 olarak tespit edilmiştir. Ligler içerisinde ideal bir rekabet dengesi barındırmadığından söz etmek mümkündür. Sonuç olarak, çalışmadan elde edilen bulgulara göre Türkiye futbol liglerinde, rekabetten yoksun bir seyir olduğu söylenebilir.

COMPETITIVE BALANCE PROFESSIONAL FOOTBALL LEAGUE IN TURKEY

This study aims to examine the competitive balance in Turkey's professional league. Our study aims to find out competition in professional football league and the competitive balance in the league and develop various recommendations based on the level of competition. The study is based on determining the trend in Turkey's professional football league competition. There are various methods of measuring competition. This study was carried out by C5CBI and HHI calculations to estimate the effective capacity of the clubs by eliminating factors such as home advantage and luck, and to measure the competition based on these power levels. Research was carried out in 32 years' time, in 1987-2019 season in Super League, which ranks highest in professional football league; and 2nd of the professional leagues in Turkey, which was then called "Turkey 2nd League Category A" in 2001-2019, which lasted 19 seasons. Turkey's professional league Sports Toto 2 League in red and white groups, Sports Toto 3 League 1 in the 2nd and 3rd group was limited to 9 seasons. The data included in the study were taken from the website www.mackolik.com. According to the findings of the study; according to the C5I and HHI calculation values obtained from the football games played between 1987-1988 season and 2018-2019 season in the Super League, the average C5I was determined as 145.08 and the average HHI as 620.09. As a result, according to the findings obtained from studies, it can be said that competition level is not high in Turkey Football Leagues.

SB236

SPOR PAZARLAMASINDA BİR TUTUNDURMA ARACI OLARAK SPONSORLUK FAALİYETLERİNİN BİREYLERİN SATIN ALMA DAVRANIŞI ÜZERİNDEKİ ETKİSİ

[1]Sena Altın

[1]Kayseri Üniversitesi Pınarbaşı Suna Yalçın Meslek Yüksekokulu, KAYSERİ

Giriş ve Amaç: Günümüzde teknolojinin gelişmesiyle birlikte işletmeler varlıklarını sürdürebilmek, rakiplerine karşı rekabet avantajı elde edebilmek için tutundurma faaliyetlerini yoğun bir şekilde kullanmaktadır. Tutundurma karması elemanı olan sponsorluk faaliyetleri de günümüz rekabet koşullarında yoğun olarak kullanılan iletişim araçlarından biridir. Sponsorluk faaliyetlerinde bulunan kuruluşlar kendi hedef kitlelerine ulaşmak için farklı sponsorluk türlerini tercih etmektedir. Sponsorluk türleri; spor sponsorluğu, sosyal sponsorluk, kültür- sanat sponsorluğu, yayın sponsorluğu, macera- seyahat sponsorluğu olarak beş ana başlık altında incelenir. Sponsorluk faaliyetleri içerisinde kendine özgü özellikleriyle en yüksek paya sahip olan spor sponsorluğudur. Spor pazarlaması; temel ürün veya hizmeti spor ve sporla ilintili bir kurumun, kâra dayalı ilişkiler ve müşteri değeri anlayışla müşterilerinin istek ve ihtiyaçlarını yerine getirirken, bir spor ürününün üretilmesi, fiyatlandırılması, tutundurması ve dağıtımı ile ilgili tüm faaliyetlerin planlanması ve uygulanması sürecidir. Çalışmamızın amacı spor pazarlamasında spor sponsorluğunun tüketicilerin satın alma davranışlarındaki kararları ve buna bağlı olarak marka bağlılığı üzerine etkilerini araştırıp değerlendirmektir.

Yöntem: Çalışmanın örneklem grubunu Erciyes Üniversitesi öğrencileri ve personeli oluşturmaktadır. Çalışmamız tesadüfi örnekleme yöntemi ile belirlenen 200 kişiye uygulanmıştır. Çalışmada veri toplama araçları olarak spor sponsorluğunun satın alma davranışı üzerindeki etki ve marka bağlılığı üzerindeki etkiyi belirlemek amacıyla oluşturulan anket formu kullanılmıştır. Anket formunun Cronbach's Alpha değeri 0,82 olarak belirlenmiştir. Verilerin analizinde Frekans Analizi, Faktör Analizi, T Testi, ANOVA ve Korelasyon analizleri uygulanmış ve elde edilen bulgular 0,05 anlamlılık düzeyinde değerlendirilmiştir.

Bulgular ve Sonuç: Yapılan analizlerden elde edilen bulgular ve sonuçlar özetlenecek olursa; spor sponsorluğunun marka bağlılığı ve bireylerin satın alma davranışları ile pozitif yönlü ilişki olduğu tespit edilmiştir. Kadın bireylerin marka bağlılığının erkek bireylere göre daha yüksek olduğu tespit edilmiştir. Yaş değişkeni ele alındığında anlamlı bir farklılık olmadığı belirlenmiştir. Bireylerin aile gelir durumu değişkenine göre spor sponsorluğu ile satın alma davranışları arasında anlamlı farklılık olduğu tespit edilmiştir.

The Effect of Sponsorship Activities on Purchasing Behavior of Individuals as an Promotion Tool in Sports Marketing

Introduction and Purpose: Nowadays, with the development of technology, businesses use their promotional activities intensively in order to maintain their existence and gain competitive advantage over their competitors. Sponsorship activities, which are an element of promotion mix, are one of the communication tools used extensively in today's competitive conditions.. Types of sponsorship; sports sponsorship, social sponsorship, culture-arts sponsorship, broadcast sponsorship, adventure-travel sponsorship. Among the sponsorship activities, it has the highest share with its unique characteristics. Sports marketing; is the process of planning and implementing all activities related to the production, pricing, promotion and distribution of a sports product while fulfilling the wishes and needs of its customers with the understanding of profit-based relations and customer value of an institution related to sports and sports. The aim of our study is to investigate and evaluate the effects of sports sponsorship on consumers' buying behaviors and related brand loyalty in sports marketing.

Method: The sample group of the study consists of Erciyes University students and staff. Our study was applied to 200 people determined by random sampling method. In this study, questionnaire form was used to determine the effect of sports sponsorship on

purchasing behavior and brand loyalty as data collection tools. The Cronbach's Alpha value of the questionnaire was 0.82. Frequency, Factor, T Test, ANOVA and Correlation analyzes were used in the analysis of the data and the findings were evaluated at 0.05 significance level.

Findings and Conclusions: If the results obtained from the analyzes are summarized;It was determined that sports sponsorship was positively correlated with brand loyalty and purchasing behaviors of individuals.Brand loyalty of female individuals was found to be higher than male individuals.When the age variable was considered, there was no significant difference.There was a significant difference between sports sponsorship and buying behaviors according to the family income.

SB291

SPOR EKONOMİSİ OKURYAZARLIĞI

[1]Sebahattin Devecioğlu

[1]Fırat Üniversitesi,Spor Bilimleri Fakültesi,ELAZIĞ

Ekonomi okuryazarlığı değişik disiplinlerden araştırmacılar tarafından farklı şekilde tanımlanmaktadır. Bazı tanımlarda ekonomi okuryazarlığı kişilerin ekonomi ile ilgili bilgi düzeyleri ile ilgili iken, diğer tanımlarda ekonomi okuryazarlığı daha kapsamlı bir şekilde ele alınmakta ve ekonomi bilgisi yanında beceri de göz önünde bulundurulmaktadır. Kısacası Ekonomi okuryazarlığı ekonomik problemleri, alternatifleri, maliyetleri ve faydaları tanımlayabilme, ekonomideki teşvikleri analiz edebilme, ekonomik durum ve kamu politikalarındaki değişimleri inceleyebilme, ekonomik bulguları organize edebilme ve maliyet ve faydaları karşılaştırabilme becerisi olarak ifade edilmektedir. Spor ekonomisi alanı makro ve mikro ekonominin interdisipliner temellerine dayanmaktadır. Spor ekonomisi; kaynakların üretimi, tüketimi ve vergilendirilmesi sürecinde, bir çok ürün ve hizmetin tüketicilere sunulmasında ekonomini temel kurallarından yararlanmaktadır. Ayrıca spor günümüzde profesyonelleşerek, ticarileşerek Finans, Bankacılık ve Menkul Kıymetler Borsasının da önemli araçlarında biri haline gelmiştir. Spor sektörü ile ilgili insan kaynaklarının (sporcu antrenör, yönetici taraftar eğitmen, kurum ve kuruluşlar (kulüpler, federasyonlar, sivil toplum kuruluşları) ile organizasyonların (yerel, ulusal, uluslararası) ekonomideki gelişmeleri okuyabilme, anlayabilme ve yorumlayabilme becerisine sahip olmaları gerekmektedir. Bu çalışma spor ekonomisi okuryazarlığının, gelişen spor sektöründe önemini tespit etmek amacıyla, spor ekonomisi alanında yapılan araştırmaların ve literatürün, spor sektörü ile ilgili kişi ve kurumlara ulaştırılmasında kullanılan yöntem ve tekniklerin, spor ekonomisi alanında gelişmelere katkı sağlayacak şekilde betimsel yöntem ile değerlendirilecektir. Anahtar Kelimeler : Ekonomi, Spor, Ekonomi Okuryazarlığı

Sports Economic Literacy

Economics literacy is defined differently by researchers from different disciplines. In some definitions economic literacy is related to individuals level of knowledge about economics, while in other definitions economic literacy is handled more comprehensively and skills are taken into consideration besides economic knowledge. In short, economic literacy is defined as the ability to identify economic problems, alternatives, costs and benefits, analyze incentives in the economy, examine changes in economic situation and public policies, organize economic findings and compare costs and benefits. The field of sports economics in based on the interdisciplinary foundations of macro and micro economics. The sports economy make use of the basic rules of the economy in the provision of many products and services to consumers. Furthermore, sports have become protessional and commercialized and become one of the important tools of finance, banking and stock exchange. The human resources related to the sports sector (athletes, coachesi executive supporters, trainers, institutions and organizations, clubs, federations, non-governmental organizations) and organizations (local, national, international) should have the ability to read, understand and interpret the developments in the economy. In this study, in order to determine the importance of sports economy literacy in the developing sports sector, the descriptive method will be evaluated in a way that will contribute to the developments in the sports economy by using the methods and techniques used to convey the researches and literatüre in the field of sports economy the people and institutions related to sports sector.

Keywords: Economics, Sports, Literacy

SB307

E-SPORUN İNSAN HAYATINDAKİ YERİ VE GELECEĞİ

***[1]Ali Rıza ATICI*, [1]Selman ORHAN, [1]Leman ELMAS, [1]Mustafa Kayıhan ERBAŞ**

[1]Aksaray Üniversitesi Spor Bilimleri Fakültesi, AKSARAY

***Email :** xxa_exx@hotmail.com, pskselman@gmail.com, lemanelmas42@gmail.com, kayihan.sbf@gmail.com*

Elektronik sporlar takımlar halinde ya da birey olarak, farklı içerik dallarında, refleks, el-göz koordinasyonu, hızlı karar verme, takım ve kaynak yönetimi gibi yeteneklerin ön plana çıktığı sanal rekabet platformları olarak belirtilmiştir. E-spor kavramının temelini oluşturan rekabetçi oyunculuk, neredeyse video oyunlarının çıkışından bu yana var olan bir durumdur. Bu çalışma; E-Sporun dünyadaki yeri, önemi ve geleceği hakkındaki gelişmeleri araştırma amacıyla, dökümantasyon yöntem kullanarak incelenmiştir. E-Sporun olumlu ve olumsuz birçok yönü bulunmaktadır. Olumsuz yönlerini ele aldığımızda, fiziksel aktivite eksikliği başı çekmektedir. Bundan dolayı Dünya Sağlık Örgütü 2019 yılında aldığı kararla video oyun bağımlılığını insan sağlığını bozduğuna karar vermiştir. Olumlu yönlerini ele alacak olursak, sürekli gelişen global Dünyada e-Spor ekonomisi ve ekonomik getirisi çok yüksektir. Öyle ki e-Spor ekonomisi milyar dolarlara yaklaşmıştır. Sonuç olarak e-Spor; günümüzde birçok ülkede kabul gören ve desteklenen bir spor dalı olarak değer bulmaktadır. Bu değer ülkemizde de hızla gelişmektedir. Dünya çapında halen e-Sporun spor olup olmadığı tartışmaları devam ederken e-Spor kendi ekosistemini çoktan tamamlamıştır. Teknolojinin gelişmesiyle internet ve video oyunları hayatımızın vazgeçilmez bir parçası olmuştur. Bununla birlikte Türkiye'de milyonlarca kişinin çevrimiçi ve çevrimdışı platformlarda ve spor salonlarında e-Sporun içerisinde bulunmuşlardır.

THE PLACE AND FUTURE OF E-SPORT IN HUMAN LIFE

Electronic sports have been identified as teams or individuals, as virtual competition platforms where reflex, hand-eye coordination, quick decision making, team and resource management are at the forefront in different content branches. Competitive acting, which forms the basis of the concept of e-sports, is a condition that has existed almost since the advent of video games. This work; The place, importance and future developments of e-sports in the world have been investigated by using the documentation method. E-Sports has many positive and negative aspects. When we consider the negative aspects, the lack of physical activity is the leading one. Therefore, in 2019, the World Health Organization decided that video game addiction had a negative effect on human health. In terms of its positive aspects, the e- Sports economy and its economic returns are very high in the constantly developing global world. So much so that the e-Sports economy has approached billions ofdollars.

As a result, e-Sports; Today, it is valued as an accepted and supported sport in many countries. This value is developing rapidly in our country. While there is still debate around the world whether e-Sport is a sport or not, e-Sport has already completed its own ecosystem. With the development of technology, internet and video games have become an indispensable part of our lives. However, the millions of people online and offline platforms and gym in Turkey were found in e-sports.

SB408

KURUMSAL İMAJ OLUŞTURMA ARACI OLARAK SPOR SPONSORLUĞU: BEKO VE THY ÖRNEKLERİ

[1]Dilek Gürkan, [1]Sirel Gölönü

[1]Ankara HBV Üniversitesi İletişim Fakültesi, ANKARA

Email : *dilek.gurkan@hbv.edu.tr, sirel.golonu@hbv.edu.tr*

Günümüzde kurumlar arasındaki rekabet çok farklı boyutlara gelmiştir. Rakipleri arasında farklılaşmak isteyen kuruluşlar hedef kitlelerine ulaşmada çeşitli iletişim faaliyetlerinden yararlanmaktadırlar. Bunlarda birisi de sponsorluktur. Sponsorluk, spor faaliyeti, kültürel etkinlik, çevresel duyarlılık gibi konuların desteklenmesi aracılığıyla destekleyenin kendi bilinirliğini artırması ve hedef kitlelerin gözünde olumlu bir imaj oluşturmasına yardımcı olan tanıtım faaliyetidir. Bu faaliyetin temelinde, kurumun kendini tanıtması, hedef kitle üzerinde olumlu etki yaratması gibi nedenler yer almaktadır. Ülkemizde ve dünyada en çok spor sponsorluğundan faydalanılmaktadır. Gerek yerel pazarda gerekse küresel pazarda tanınmak ve kurum imajını güçlendirmek isteyen firmalar Türk ve dünya basınında kendine en çok yer bulan spor faaliyetlerine sponsor olmaktadır. Bu çalışmada kurum imajının oluşumu, spor sponsorluğu, kurumsal imaj ve spor sponsorluğu ilişkisi, Beko ve Türk Hava Yolları örneklerinde spor sponsorluğunun önemi vurgulanacaktır. Spor sponsorluğunun kurumsal imajı geliştirme konusundaki önemini vurgulamak için, çok sayıda spor sponsorluğu yapan Beko ve Türk Hava Yolları'nın günümüzde finanse ettiği ulusal ve uluslararası spor sponsorlukları incelenmiştir. Anahtar Kelimeler: Kurum imajı, sponsorluk, spor sponsorluğu

SPORTS SPONSORSHIP AS AN INSTITUTIONAL IMAGE CREATION TOOL: EXAMPLE CASES OF BEKO AND TURKISH AIRLINES

The competition between institutions has reached to very different dimensions in these days. Organizations that want to differentiate between their competitors benefit from various communication activities to reach their target audience. One of these activities is sponsorship. Sponsorship is a promotional activity that helps the supporter to increase his / her awareness and to create a positive image in the eyes of the target groups by supporting the subjects such as sports activity, cultural activity, and environmental sensitivity. At the basis of this activity, reasons such as self-introduction of the institution and creating a positive impact on the target audience are included. Sports sponsorship is the most benefited sponsorship type used both in our country and in the world. Companies that want to be recognized in the local market as well as in the global market, and want to strengthen their corporate image, are sponsoring the sports activities which take the most place in the Turkish and world press. In this study, the formation of corporate image, sports sponsorship, the relationship between corporate image and sports sponsorship, and the importance of sports sponsorship will be emphasized in taking Beko and Turkish Airlines examples into consideration. In order to emphasize the importance of sports sponsorship on the development of corporate image, the national and international sports sponsorships financed today by Beko and Turkish Airlines are examined. Keywords: Corporate image, sponsorship, sports sponsorship

SB476

GENÇ SPOR TÜKETİCİLERİNİN E-FANGELİST VE ETNOSENTRİK ALGILARININ TARAFTAR DAVRANIŞLARI İLE İLİŞKİSİNİN İNCELENMESİ

[1]Şeniz Parlakkılıç Büyükakgül, [2]Fatih Yenel, [3]Ümit Can Büyükagül, [2]Ahmet Azmi Yetim

[1]Gebze Teknik Üniversitesi, KOCAELİ
[2]Gazi Üniversitesi, ANKARA
[3]Eskişehir Teknik Üniversitesi, ESKİŞEHİR

Email : *sparlakkilic@gtu.edu.tr, fyenel@gazi.edu.tr , uc_buyukakgul@eskisehir.edu.tr , aayetim@gazi.edu.tr*

Giriş ve Amaç: Bu araştırmanın amacı, üniversitede öğrenim gören genç spor tüketicisinin taraftarlık davranışını eFANgelizm ile etnosentrizm açısından belirlemek ve bu iki kavram arasındaki ilişkiyi ortaya koymaktır.

Gereç ve Yöntem: Araştırmanın örneklem grubunu üniversite de öğrenim gören amaçlı örnekleme yöntemiyle seçilmiş olan 190 (%66,9) "Erkek" ve 94 (%33,1) "Kadın" olmak üzere toplam 284 üniversite öğrencisi çalışmaya gönüllü olarak katılmıştır. Araştırmada Dwyer, Greenhalgh ve LeCrom (2015) tarafından geliştirilen "Spor eFANgelizm Ölçeği" Hu ve Bedford (2012) tarafından geliştirilen "Spor Taraftarı Etnosentrizm Ölçeği" kullanılmıştır. Bununla birlikte araştırmaya katılan genç spor tüketicilerine konu ile ilgili belirleyici olması düşünülen demografik sorulara yer verilmiştir. Katılımcılardan elde edilen verilerin dağılımlarının belirlenmesi için yüzde ve frekans tablolarına bakılmıştır. Verilerin normal dağılıma sahip olup olmadığının belirlenmesi için çarpıklık ve basıklık değerlerine bakılmıştır. Ölçeklerin faktör yapısını belirlemek için faktör analizi uygulanmıştır. Boyutlar arası ilişkiyi incelemek için Pearson Korelasyon testi yapılmıştır. Bazı demografik özelliklere göre farklılığını belirlemek için t-Testi ve ANOVA testleri; eFANgelizm ile etnosentrizm arasındaki ilişki düzeyini belirlemek için ise Pearson Korelasyon testi uygulanmıştır.

Bulgular: Yapılan faktör analizleri sonuçlarına göre Spor eFANgelizm Ölçeğinin orijinal faktör yapısı doğrulanırken, Spor Taraftarı Etnosentrizm Ölçeğinin doğrulanamamıştır. Yapılan analizler sonucunda Spor Taraftarı Etnosentrizm Ölçeğini 2 boyutlu yeni bir faktör yapısı ortaya çıkmış ve bu yapı doğrulanmıştır. İki ölçeğin boyutları arasındaki korelasyonu değerlendirmek için yapılan analizler sonucunda istatistiksel olarak anlamlı, pozitif yönlü, düşük ve orta dereceli korelasyonlar tespit edilmiştir. Ayrıca, toplam ölçek puanlarında da iki kavram arasında anlamlı farklılıklar olduğu belirlenmiştir. Katılımcıların eFANgelist algılarının cinsiyete göre farklılık göstermediği ancak etnosentrik algılarının cinsiyete göre farklılık gösterdiği belirlenmiştir.

Sonuç: Cinsiyet değişkeni spor tüketicisinin taraftarlık davranışını anlamada önemli bir faktör olduğu söylenebilir. Bu durum spor kulüpleri tarafından göz ardı edilmemelidir. Taraftar etnosentrizmini anlamada efangelistik algının önemi unutulmamalıdır. Spor kulüpleri tarafından oluşturulacak iletişim ve pazarlama faaliyetlerinde efangelizm ve etnosentrizm kavramlarına yönelik birer unsur bulundurulmalıdır.

Anahtar Kelimeler: Spor Tüketicisi, eFANgelizm, Etnosentrizm

Investigation of the Relationship of e-FANgelist and Ethnocentric Perceptions of Young Sports Consumers with Fan Behaviors

Purpose: The purpose of this study is to determine eFANgelist and Ethnocentric perceptions of university students and, to reveal the relationship between these two concepts.

Materials and Methods: 284 university students (94 female and 190 male) were selected by purposive sampling method and they attended research voluntarily. Survey model was used in the study. As a data collection tools, "Sport eFANgelism Scale", which was developed by Dwyer, Greenhalgh and LeCrom (2015), and “Sport Fan Ethnocentrism Scale’’ which was developed by Hu and Bedford (2012) were used. In addition, some demographic questions took place in questionnarie form. Percentage and frequency tables were utilized to identify the distribution of the participants. Skewness and Kurtosis values were taken into consideretion to decide whether data had a normal distribution. Factor analysis was applied to determine the factor structure of the scales. Pearson Correlation test was conducted to examine the inter-dimensional relationship. t-Test and ANOVA test were used to identify differences between eFANgelistic and ethnocentric perceptions of participants’ by demographic characteristics. Also, Pearson Correlation Test was applied to determine relationship between eFANgelism and ethnocentrism.

Findings: After factor analysis, factor structure of Sport eFANgelism Scale was confirmed but Sport Fan Ethnocentrism Scale’s was not confirmed. After second factor analysis, Sport Fan Ethnocentrism Scale’s new factor structure was confirmed. There were significant and positive corellations between of two scales. When there were not significant differences about efangelist perception of participants, there were significant differences about ethnocetric perception of participants by gender.

Results: It should be noted that gender is a crucial characteristic to understand sport fan behavior. Efangelistic perception has a key role to understand fan ethnocentrism. In communication and marketing actions held by sport clubs, efangelism and ethnocentrism perceptions should be very importantscomponents.

Keywords: Sport Consumer, eFANgelism, Etnocentrism

SB494

SPORDA SPONSORLUK ÜZERİNE BİR DERLEME

[1]Tuncay ÖKTEM

[1]Bayburt Üniversitesi Beden Eğitimi Ve Spor Yüksekokulu

Sponsorluk, kurumların yaptıkları iş ile doğrudan bağlantısı olmayan bir etkinliğe desteği aracılığıyla kurum veya marka için farkındalık yaratacak olumlu bir tanıtım meydana getirmeyi amaçlayan, pazarlama iletişiminde kullanılan önemli bir araçtır (Meenaghan,1983; Bennett,1999). Son yıllarda sponsorluğun uygulama alanları içerisinde spor alanı kendisine geniş bir uygulama alanı bulmakta ve kendisini ön plana çıkarmaktadır. Bu çalışmanın amacı, sponsorluğun tarihsel gelişimini ve bireysel sporcuların, spor kulüplerinin, spor organizasyonlarının en önemli gelir kaynaklarını içinde barındıran sporda sponsorluk kavramını, türlerini ve kategorilerini incelemektir. Araştırmada nitel araştırma yöntemlerinden doküman toplama ve inceleme yöntemi aracılığıyla verilere ulaşılmıştır. Bu çalışmada veri toplamak için; kitap, makale, tez ve benzeri veri toplama araçlarından faydalanılarak tarama yöntemi kullanılmıştır.

A Compilation on Sports Sponsorship

Sponsorship is a tool used in marketing communication aiming positive publicty for companies and brands, by creating awareness with supporting an event (Meenaghan,1983; Bennett,1999). Recently, sport sponsorship has been becoming increasingly important in application areas of sponsorship business. The purpose of this study is to analyse the historical development of sponsorship and the concept, types and categories of sponsorship in sports which include the most important source of income for sports teams, individual athletes and sports organizations. In this study, collection and analysis method was used as qualitative analysis to acquire data. In order to collect data, scanning books, articles, thesis and similar resources was performed as scanning method.

SB560

SAKIN SİZ DE BİR "FOMO" OLMAYASINIZ! SPOR VE ETKİNLİK KATILIMI BAĞLAMINDA FOMSUMERİST YANSIMALAR

***[1]Metin Argan*, [2]Mehpare Tokay Argan**

[1]Eskişehir Teknik Üniversitesi, Spor Bilimleri Fakültesi, Eskişehir
[2]Bilecik Şeyh Edebali Üniversitesi, Uygulamalı Bilimler Fakültesi, Bozüyük, Bilecik

***Email :** margan@eskisehir.edu.tr, mehpare.argan@bilecik.edu.tr*

Sosyal medya çalışmalarında günümüzde en fazla üzerinde durulan kavramlardan biri olan FOMO (Fear of Missing Out) "gelişmeleri kaçırma korkusu" (Przybylski vd., 2013), olarak karakterize edilmektedir. Bu çalışma, spor ve etkinlik pazarlaması bağlamında FOMO ile tüketim arasındaki ilişki hakkındaki araştırma ve teorileri incelemektedir. Sosyal bir endişe formu olarak FOMO, sosyal olarak bağlantıda kalma durumu olarak karakterize edilir (Anderson, 2011; Cohen, 2013; Przybylski vd., 2013). Bir etkinlik ya da müsabakaya katılamayan bireyin, kendi arkadaşlarının katılım durumundan duyduğu endişeyi ifade eder. FOMO'nun tüketici davranışları üzerindeki etkileri üzerine yapılan önceki araştırmalar, bu tür etkilerin uygunluk tüketimi, dürtüsel satın alma, gösterişçi tüketim, statü tüketimi ve eşsizlik ihtiyacı gibi birçok kalıba dayandığını göstermiştir. Spor ve etkinlik pazarlaması bağlamında, bu çalışmanın ana amacı, araştırma ve teorilerin öngörülerine dayalı olarak FOMO tüketim ilişkisini ortaya koyan ve bu çalışmanın araştırmacıları (Argan and Tokay Argan, 2018) tarafından geliştirilen yeni bir olgu veya teori olan "Fomsumerizm" i açıklamaktır. Çalışmada literatür tarama yöntemi (Savage et al., 2009) uygulanmış olup, " FOMO ", "FOMO ve pazarlama ", " pazarlamada FOMO ", " tüketici davranışında FOMO " ve " sporda FOMO", " spor pazarlamasında FOMO " ve" FOMO ve etkinlik katılımı " gibi arama terimleri kapsamıştır. Gözden geçirme protokolü; amaç, arama, çalışmaya katılım için uygunluk kriterleri, tarama ve veri soyutlama yöntemleri ve veri analizi de dahil olmak üzere tüm yöntemleri ayrıntılandırmıştır. Literatür tarama için uygun olan çalışma türleri (ve arama terimleri) popülasyon, tarama, alaka düzeyi, ampirik veya alan sonuçları ile ilgiliydi (Savage et al., 2009). Bu çalışmanın sonuçları, FOMO etkilerinin, spor tüketicilerinin hem psikolojik hem de davranışsal tepkilerini etkileyen, anlamlı ve güçlü olabileceğini göstermektedir. FOMO'nun tüketim davranışını açıklamak için çeşitli teorik açılımlar kullanılabilir. Bu teorilerin bazıları şunlardır: öz belirleme, sosyal karşılaştırma, benzersizliğe ihtiyaç duyma, kendini geliştirme, özellik, gösterişçi tüketim (Veblen, 2007), faydalanma ve hedonizm ve sosyal kolaylaştırma.

Don't Be a FOMO! Fomsumerist Reflections in the Context of Sport and Event Participation

FOMO, characterized as fear of missing (Przybylski et al., 2013), is one of the most emphasized concepts in social media studies. This paper reviews research and theories on the relationship between FOMO and consumption in contexts of sports and event marketing. "It is characterized by a desire to remain socially connected and may manifest itself as a form of social anxiety" (Anderson, 2011; Cohen, 2013; Przybylski et al., 2013). FOMO expresses concern about the participation of friends of an individual who cannot participate in an event or game. Previous research on FOMO effects on consumer behavior (e.g., Hodkinson, 2019, 2016) has shown that such effects are based on many patterns such as conformity consumption, impulsive buying, conspicuous consumption, status consumption and need for uniqueness. Regarding sport and event marketing, the main aim of this study is to explain "Fomsumerism" (Argan and Tokay Argan, 2018), a new phenomenon or theory developed by the researchers of this study, which establishes the relationship between FOMO consumption based on the predictions of these researches and theories. A literature review method (Savage et al., 2009) was applied and it involved using keywords such as "FOMO", "FOMO and marketing", "FOMO in marketing", "FOMO in consumer behavior" and "FOMO in sports", " FOMO in sports marketing", and " FOMO and event participant". The review protocol detailed all the methods, including aim, search, eligibility criteria for study inclusion, methods for screening and data abstraction, and data analysis. The types of studies (and search terms) eligible for inclusion in the review were those that related to: population, screening, relevance, empirical and field results. The results of this study indicate that the FOMO influences can be meaningful and forceful, affecting both psychological and behavioral reactions of the sport consumers. Various theoretical expansions can be used to explain FOMO's

consumption behavior. Some of these theories are as follows: self-determination (Deci and Ryan, 1985), social comparison, need for uniqueness, self- promotion, trait, conspicuous consumption (Veblen, 2007), utilitarian and hedonism and social facilitation.

SB690

BASILI REKLAMLARDA SPOR ÜNLÜSÜ DESTEĞİ ETKİSİNİN İNCELENMESİ

[1]Ümit Can BÜYÜKAKGÜL, [1]Hakan KATIRCI, [1]Arif YÜCE

[1]Eskişehir Teknik Üniversitesi, Spor Bilimleri Fakültesi

Email : *uc_buyukakgul@eskisehir.edu.tr, hakankatirci@eskisehir.edu.tr, arifyuce@eskisehir.edu.tr*

Giriş ve Amaç Sporcu imajı, yarışma, mücadele, güç ve dayanıklılık, sağlıklı olma gibi çağrışımları güçlendirmektedir. Reklamlarda spor ünlüsünün kullanımı hem reklam verenin kurumsal imajı hem de marka imajına katkı sağlayan bir unsur olarak ele alınabilir. Bu katkılara bağlı olarak ünlü kişilerin reklamlarda kullanılması dünya genelinde kullanılan bir pazarlama faaliyeti olarak karşımıza çıkmaktadır. Çalışmanın amacı basılı reklamlarda yer alan spor ünlülerinin bireylerin görsel dikkatleri üzerine etkisinin belirlenmesidir.

Yöntem Çalışmada katılımcıların göz hareketlerini kaydetmek için Tobii marka göz takip cihazı kullanılmıştır. Toplamda 28 kişinin (14 erkek ve 14 kadın) katıldığı bu çalışmada katılımcıların odaklanma sayıları ve odaklandıkları noktalar göz takip cihazı kullanılarak ile belirlenmiş ve analiz edilmiştir. Odaklanma sayılarının katılımcıların cinsiyetine göre farklılık gösterip göstermediği Mann-Whitney U Testi ile irdelenmiştir.

Bulgular Erkek spor ünlüsünün yer aldığı reklama ilişkin veriler incelendiğinde; erkek katılımcıların odaklanma sayıları toplamının kadınlarınkine oranla daha fazla olduğu tespit edilmiştir. Kadın spor ünlüsünün yer aldığı reklama ilişkin veriler incelendiğinde; erkek katılımcıların odaklanma sayılarının toplamı kadınlarınkine oranla daha fazla olduğu belirlenmiştir. Katılımcıların reklam görsellerinde nerelere odaklandıklarını analiz etmek için ısı haritalarından yararlanılmıştır. Isı haritaları incelendiğinde; erkek spor ünlüsünün yer aldığı reklamda erkeklerin ürüne, kadınların ise spor ünlüsünün yüzüne odaklandığı görülmüştür. Kadın spor ünlüsünün yer aldığı reklamlarda erkeklerin yazılara ve spor ünlüsünün sırtına, kadınların ise spor ünlüsünün yüzüne ve ürüne odaklandığı görülmüştür.

Sonuç Genel olarak, reklamlarda yer alan metinlerin erkekler tarafından, yüzlerin ise kadınlar tarafından ilgi gördüğü belirlenmiştir. Erkekler özellikle ünlülerin yüzüne, vücuduna ve yazılara odaklanmıştır. Kadınlar ünlülerin yüzüne ve ürünlere odaklanmıştır. Katılımcıların odaklanma sayıları incelendiğinde; erkek ve kadın katılımcılar arasında istatistiksel açıdan anlamlı farklılık bulunmamıştır.

Sport Celebrity Endorsement Effect on Printed Advertisments

Introduction and Purpose The image of the athlete strengthens associations such as competition, struggle, strength, endurance, and healthiness. The use of sports celebrities in advertisements can be considered as a contributing factor to both the advertiser's corporate image and to the brand image. Due to these contributions, the use of celebrities in advertising is a worldwide marketing activity.

Methodolgy In this study, Tobii eye-tracking device was used to record participants' eye movements. Fixation counts and fixation areas of 28 participants (14 female and 14 male) were recorded by eye-tracking device and analysed. Mann-Whitney U test was conducted to decide whether there are differences of fixation counts by gender factor.

Findings When considered the total number of fixations by male participants were higher than famele participants for male sport celebrity advertisement. Also, total fixation number of male participants were higher than famele participants for female sport celebrity advertisement. Heat-maps were used to determine where exactly participants fixated on printed advertisements. When analysed the male sport celebrity advertisement, it was clear that male participants looked at product, and female participants looked at celebrity's face. When analysed the female celebrity advertisment, it was clear that male participants looked at celebrity's face and text, and female participants looked at celebrity's face and product.

Conclusion All in all, texts on printed advertisements were recognized mostly by males, and celebrity faces were recognized mostly by females. There were no statistical differences in fixation numbers between male and female participants.

SB713

ULUSLARARASI İLİŞKİLERDE KAMU DİPLOMASİSİ VE HALKLA İLİŞKİLER UYGULAMALARINDA SPOR SPONSORLUĞU İLE ÜLKE ALGISI VE İMAJI İLİŞKİSİ

***[1]Yasemin GÖK*, [1]Yasemin Gök, [2]Velittin Balcı**

[1]Gençlik Ve Spor Bakanlığı
[2]Ankara Üniveristesi Spor Bilimleri Fakültesi

Email : *yasegok@gmail.com, yasegok@gmail.com, vbalci2@gmail.com*

Giriş ve Amaç Uluslararası ilişkilerde kamu diplomasisi uygulamalarında ülke algısı ve ülke imajının oluşturulması ve geliştirilmesinde uluslararası halkla ilişkiler çalışmaları etkili kullanılmaktadır. Bu tür çalışmalar, stratejik iletişim faaliyetlerini içermektedir. Stratejik iletişim, gerek halkla ilişkiler gerekse sponsorluk faaliyetleri için de önemlidir. Halkla ilişkilerin uygulama alanlarında önemli bir yer tutan sponsorluk faaliyetleri, tıpkı kurum ve kuruluşlarda olduğu gibi ülkelere de imaj ve saygınlık kazandırırken; toplumda da eğitim, sağlık, çevre, sanat, spor gibi sosyal ve kültürel alanlarda farkındalık sağlayabilmektedir. Bu nedenle; bir çok ülke, sahip oldukları dünya çapındaki firmalar aracılığıyla uluslararası düzeyde görünürlüğü yüksek çeşitli spor organizasyonlarında sponsorluk faaliyetleri gösterdikleri görülmektedir. Bu çalışmada, kamu diplomasisi açısından ülkelerin olumlu ülke algısı ve ülke imajı oluşturmasında sponsorluğun önemi vurgulanarak, Olimpiyat Oyunları "Top Olympic Partner" (Coco-Cola-Toyota-VISA-Samsung-P&G-Panasonic-Omega-Atos-Bridgestone vb) "olimpik sponsorluk programı" özelinde dünya çapında üretime ve dağıtıma sahip firmaların menşei ülkeleri ile ilişkilendirilerek örneklemeler sunulması amaçlanmaktadır. Yöntem Araştırmada nitel araştırma modelinden doküman analizi veri toplama yönteminden yararlanılmıştır. Bulgular ve Sonuç Bir ülkenin ulusal marka değerleri, o ülkenin nasıl algılandığı ve dolayısıyla ülke imajını oluşturmaktadır. Ulusal marka değerlerinde ise eğitim, sanat, kültür, turizm, ekonomi, spor gibi toplumla yakından ilişkili unsurlar etkili olabilmektedir.Literatürde dünyaca ünlü markaların, kendi ülkeleriyle ilişkilendirilmekte olduğu ve ülkelerin uluslararası alandaki imajlarına katkı sağladığı belirtilmektedir. Bu çerçevede, ülkelerin dünya çapında üretime ve dağıtıma sahip olduğu bazı firmaların (CocaCola,Toyota,P&G,Visa,Samsung gibi) IOC tarafından 1985 yılında oluşturulan ve dörder yıllık olimpiyat süreçlerini kapsayan Olimpiyat Oyunları Resmi Olimpiyat Ortağı (TOP) programı içerisinde yer aldıkları görülmektedir (Tablo-1).Tablo-1 incelediğinde dünya pazarında Hyundai,Samsung,LG gibi bir çok ulusal marka değerine sahip Güney Kore, Olimpiyat Oyunlarında Top Olympic programında Samsung markası ile 1987 yılından bu yana spor sponsorluğunda yer alması tesadüf olarak değerlendirilemez. Sonuç olarak; bir ülkenin uluslararası sistemde ulusal çıkarlar doğrultusunda kendini ifade edebilecek olumlu bir iletişim alanının yaratılmasında spor sponsorluğu, ülkelerin kamu diplomasisi etkinliklerini arttırmak amacıyla kullanabilecekleri önemli stratejik iletişim faaliyetleri içerisinde yer almaktadır.

Relationship of Sport Sponsorship On A Country Image and Perception In Applications of Public Diplomacy and Public Relations At International Relations

Introduction In international relations, international public relations activities are effectively used in the creation and improvement of a country image and in a public perception of a country in public diplomacy applications. Such a activities include strategic communication activities. The aim in the strategic communication is to develop terminal behaviour on the target group by managing perceptions, which is also crucial for both public relations and sponsorship activities. Sponsorships activities which have also a crucial place in fields of public relations application raise also awareness of public at social and cultural sites such as health, environment, arts and sports while it enables institutions and organizations to gain prestige and image. Therefore, it is seen obviously that several countries carry out sponsorship activity for more prestigious sport events at international level through its'world-renowned multinational companies. In this study, it will be tried to adduce samples by relating countries of origin of multinational companies which have worldwide distribution and production within the scope of Olympic sponsorship

program of Olympic games “top olympic partner” (Coco-Cola-Toyota-VISA-Samsung-P&G-Panasonic-Omega-Atos-Bridgestone vb) by emphasizing an importance of sponsorship in creation of positive image and perception of a country from the point of view of public diplomacy. Within context of a public diplomacy and sponsorship as an implementation area of a public relations, sport sponsorships have a place in both promoting a brand value of a country and in improving and enhancing positively a country image by reaching an intended population.

Method In this study, document analysis data collection method among qualitative research model is used.

Results A national brand values of a country reflects how a country has both its perception and image. In national brand values, on the other hand, elements closely related to public such as education, art, culture, tourism, economic, sport etc. have effect. In the literature, it is stated that world-famous brands are associated with their own country of origin and contribute an image of a country in the international arena. Within this framework, it is seen that best-known multional companies in the world take part in the TOP Olympic Program which was created by IOC in 1985 and are limited to four-year Olympic games period (Table-1). It is no coincidence that South Korea ,which has the world’s 11st largest economy with a GDP of 1.538 million and has a national brand values such as Hyundai,Samsung,LG,Kia etc in the world markets, has took part in the TOP Olympic Program as of 1987years. (tablo-1). As a result, it is necessary that a counrty create positive communication area in order to maitain a place which attain in international system in accordance with its own national interests. In international sport area, sponsorship activities provide positive communication field for coutries as much as for companies can. When evaluted in this context, sport sponsorship is involved in the improtant strategic communication activities which counrties enable to use to enhance their own public diplomacy efficiencies.

SB922

AMATÖR SPOR KULÜPLERİNDE ÇEVRİMİÇİ PAZARLAMA ARACI OLARAK SOSYAL MEDYA KULLANIMIN ETKİLERİ

[1]Selda KOCAMAZ ADAŞ, [1]Zafer ÇİMEN, [1]Mücahit DURSUN

[1]Gazi Üniversitesi Spor Bilimleri Fakültesi

Email : *mucahitdursun1903@gmail.com, , mucahitdursun1903@gmail.com*

Özet Bu çalışmanın amacı, sporun topluma yaygınlaştırılmasında önemli görevler üstlenen amatör spor kulüplerinin çevrimiçi pazarlama aracı olarak sosyal medya kullanımının etkilerini belirlemektir. Çalışmada temel nitel araştırma deseni kullanılmıştır. Araştırmanın çalışma grubunu Ankara'da bulunan farklı branşlarda (voleybol, basketbol, yüzme, modern pentatlon) faaliyet gösteren spor kulüplerinin sosyal medya hesaplarından sorumlu yöneticiler oluşturmuştur. Araştırma grubunun belirlenmesinde amaçlı örnekleme yöntemlerinden maksimum çeşitlilik örneklemesi kullanılmıştır. Verilerin çözümlenmesinde içerik analizi tekniği kullanılmıştır. İçerik analizi yoluyla birbirine benzeyen ifadeler dört ana tema altında toplanmıştır. Bu araştırma sonuç olarak, amatör spor kulüplerinin profesyonel destek almamalarına rağmen çevrim içi pazarlama aracı olarak sosyal medya kullanımlarının sporcu, taraftar ve müşteri sayılarının artışında olumlu etkilerini ortaya koymuştur.

Anahtar Kelimeler: Spor Kulüpleri, sosyal medya, çevrimiçi pazarlama.

EFFECTS OF SOCİAL MEDİA USAGE AS AN ONLİNE MARKETİNG TOOL İN AMATEUR SPORTS CLUBS

Abstract

The aim of this study is to determine the effects of the usage of social media as an online marketing tool for amateur sports clubs, which play an important role in spreading sports to society. In this direction, the aim of the study was to interview the managers responsible for the management of the social media accounts of sports clubs, to try to understand their interaction with sports consumers and to reveal their views. Basic qualitative research design was used in the study. The working group of the study consisted of the managers responsible for the social media accounts of sports clubs operating in different branches (volleyball, basketball, swimming, modern pentathlon) in Ankara. Maximum diversity sampling, one of the purposeful sampling methods, was used to determine the research group. Content analysis technique was used to analyze the data. Expressions that were similar through content analysis were grouped under four main themes. As a result of this research, although the amateur sports clubs do not receive professional support, social media usage as an online marketing tool has positive effects on the increase in the number of athletes, fans and customers.

Keywords: sport clubs, social media, online marketing.

SPOR FELSEFESİ / SPORTS PHYLOSOPY

SB756

YABANCILAŞMA VE SPOR

[1]Ersin Afacan, [2]Ersin Afacan

[1]Manisa Celal Bayar Üniversitesi Sağlık Bilimleri Fakültesi
[2]Manisa Celal Bayar Üniversitesi Sağlık Bilimleri Enstitüsü

Email : *mentorersin@hotmail.com,*

ÖZET GİRİŞ VE AMAÇ Yabancılaşma, insanın önce kendisiyle sonra da diğer insanlarla olan arzu ve düşünce boyutunda uzaklaşma durumudur. Önceleri dini kaynaklardan anlamını bulan yabancılaşma, sanayi devrimi ile modern anlamına kavuşmuştur. Yabancılaşma, hayatın her alanında olduğu gibi sporda da karşımıza çıkmaktadır. Yabancı bir ülkeye transfer olan bir sporcunun kendisini, ülkesinde olduğu gibi davranışlarında özgür ve özerk bir birey olarak hissetmemesi kendine yabancılaşmaya bir örnektir. Başka bir örnek olarak senelerdir içinde yer aldığı kulübün sosyal yapısındaki değişmelere uyum sağlayamayan sporcunun kulübüne karşı yabancılaşma hissetmesidir. YÖNTEM Bu çalışma için yabancılaşma ile ilgili olan spor ve felsefe alanlarındaki farklı kaynaklardan derlenmiş veriler harmanlamıştır. Dolayısıyla çalışma analitik metot kullanılarak yürütülmüştür. BULGULAR Yabancılaşma kavramının modern anlamı sanayi devrimi ile başlamıştır. Çünkü sanayi devrimi ile toplumda sınıf farkları belirgin hale gelmiştir. Bu nedenle halkın genel zihniyetini burjuvalaştırmak için değişik yollar denenmiştir. Bu bağlamda müzik, spor ve sinema dünyasına el atılmıştır. Örneğin, rekabetçi ve saldırgan bir ekonomik sistemden geçici de olsa uzaklaşmak isteyen işçiler, özellikle spor ile teselli bulmaya çalışmış ve böylelikle yabancılaşmanın olumsuz duygularını kontrol etmeye çalışmıştır. Yani işyerlerinin soğuk ve sevgisiz ortamına karşılık spor adeta bir panzehir görevini görmeye başlamıştır. SONUÇ Yabancılaşma olgusuna karşı önlem olarak sağlık ekibinin bir üyesi olan spor psikologu ile teknik ekibin bir üyesi olan zihinsel performans (mental) antrenörü devreye girmelidir. Bu iki uzmanın yapacağı çalışmalarla sporcu kendini kontrol becerisi gelişmiş, sorumluluk sahibi, görev bilinci olan, hatasını kabul eden ve tekrarlamamaya çalışan, sözü ve davranışı aynı olan bir spor insanı olarak hem kendisine hem de kulübüne karşı yabancılaşma tehlikesinden uzak durabilir.

ALIENATION AND SPORTS

SUMMARY INTRODUCTION AND PURPOSE Alienation is the state of alienation in the dimension of desire and thought of man first with himself and then with other people. At first, alienation, which had its meaning from religious sources, became modern with the industrial revolution. Alienation is seen in sports as in all areas of life. An example of self-estrangement is that an athlete who has transferred to a foreign country does not feel himself as a free and autonomous individual in his behavior as in his country. Another example is that the athlete, who has been unable to adapt to the changes in the social structure of the club in which he has been involved for years, feels alienation towards his club. METHOD For this study, the data collected from different sources in the fields of sport and philosophy related to alienation were blended. Therefore, the study was conducted using analytical method. FINDING The modern meaning of the concept of alienation began with the industrial revolution. Because with the industrial revolution, class differences have become evident in society. Therefore, different ways have been tried to bourgeoisize the general mentality of the people. In this context, the world of music, sports and cinema was taken over. For example, workers who want to move away from a competitive and aggressive economic system, even temporarily, have tried to find solace especially with sports and thus tried to control the negative feelings of alienation. In other words, sports began to serve as an antidote for the cold and loveless environment of the workplaces. RESULT As a precaution against

SPOR İŞLETMECİLİĞİ / SPORT BUSİNESS

SB482

ÖZEL SPOR TESİSİ ÇALIŞANLARININ ÖRGÜTSEL DEMOKRASİ ALGI DÜZEYLERİNİN İNCELENMESİ

[1]Erdem Ayyıldız, [1]Hakan Sunay, [1]Zeynep Demirtaş, [1]Esra Çağlayan

[1]Ankara Üniversitesi Spor Bilimleri Fakültesi, ANKARA.

Email : *eayyildiz@nku.edu.tr, hsunay@ankara.edu.tr, zeynep-kerem@yandex.com , esracaglayan123@hotmail.com*

Giriş ve Amaç: Örgütsel Demokrasi; yönetimin örgütsel açıdan aldığı bütün kararları, uygulamaları ve bunların sonuçlarını işgörenlerle paylaşılması anlamına gelmektedir. Bu anlamıyla örgütsel demokrasi; işletmelerde çalışanların iş doyumu, performansı, örgütsel verimlilik ve etkinlik bakımından önem taşımaktadır. (Morrison, 2011). Bu çalışmanın amacı, özel spor tesisi çalışanlarının örgütsel demokrasi algı düzeylerinin belirlenmesidir. Yöntem: Bu çalışmada, Geçkil ve Tikici (2015) tarafından geliştirilen 28 madde ve 5 alt boyuttan oluşan Örgütsel Demokrasi Ölçeği kullanılmıştır. Çalışmanın evreni Ankara ilinde özel spor tesisleri çalışanları oluşturmaktadır. Çalışmanın örneklemini, Ankara ilindeki 8 özel spor kompleksinin çalışanlarından kolayda örnekleme yöntemiyle seçilen 134 erkek, 178 kadın toplam 312 kişi oluşturmaktadır. Verilerin değerlendirilmesinde, tanımlayıcı istatistikilerle birlikte bağımsız örneklemler için t-testi ve ANOVA kullanılmıştır. Yapılan analizler sonucunda cinsiyet, medeni durum, eğitim durumu, yaş, hizmet yılı, çalıştıkları pozisyon ve refah düzeyinde anlamlı farklılık bulunmuştur. Tartışma ve Sonuç: Katılımcıların refah düzeyi değişkenine bakıldığında anlamlı farklılık çıkmıştır. Gelir düzeyi kötü olan personelin işletmelerinden beklentileri dahilinde ücret alamaması refah düzeyi orta ve iyi olanlara göre örgütsel demokrasi düzeylerinin düşük olduğunu göstermektedir. Çalıştığı pozisyon değişkenine göre anlamlı farklılık tespit edilmiştir. Yönetici düzeyinde çalışanların diğer çalışanlara göre örgütsel demokrasi algı düzeyinin yüksek çıktığı belirlenmiştir. Anahtar Kelimeler: Spor Tesisi, Örgütsel Demokrasi, Yönetim.

Investigation of Organizational Democracy Perception Levels of Private Sports Facility Employees

Aim and Introduction: Bu çalışmada, Geçkil ve Tikici (2015) tarafından geliştirilen 28 madde ve 5 alt boyuttan oluşan Örgütsel Demokrasi Ölçeği kullanılmıştır. Çalışmanın evreni Ankara ilinde özel spor tesisleri çalışanları oluşturmaktadır. Çalışmanın örneklemini, Ankara ilindeki 8 özel spor kompleksinin çalışanlarından kolayda örnekleme yöntemiyle seçilen 134 erkek, 178 kadın toplam 312 kişi oluşturmaktadır. Verilerin değerlendirilmesinde, tanımlayıcı istatistikilerle birlikte bağımsız örneklemler için t-testi ve ANOVA kullanılmıştır. Yapılan analizler sonucunda cinsiyet, medeni durum, eğitim durumu, yaş, hizmet yılı, çalıştıkları pozisyon ve refah düzeyinde anlamlı farklılık bulunmuştur. Method: In this study, Organizational Democracy Scale consisting of 28 items and 5 sub-dimensions developed by Geçkil and Tikici (2015) was used. The population of the study consists of employees of private sports facilities in Ankara. The sample of the study is consisted of 312 male and 178 female individuals who were selected by easy sampling method from the employees of 8 private sports complexes in Ankara. In the evaluation of the data, t-test and ANOVA were used for independent samples with descriptive statistics. As a result of the analyzes, a significant difference was found in gender, marital status, education level, age, year of service, position and welfare level. Discussion and Conclusions: When the welfare level of the participants was examined, there was a significant difference. The fact that the staff with poor income cannot receive wages from their enterprises within their expectations shows that organizational democracy levels are low compared to those with moderate and good welfare. Significant differences were determined according to the position variable. It was determined that the level of organizational democracy perceptions of the employees at the executive level was higher than the other employees. Keywords: Sports Facility, Organizational Democracy, Management Page.

SPOR SOSYOLOJİSİ / SPORTS SOCİOLOGY

OA1

THE PLACE OF SPORTS BOYCOTT ON INTERNATIONAL HUMAN RIGHTS LAW SYSTEM

[1]Poopak Dehshahri

[1]Ministry Of Sport And Youth, Tehran, I.R.of Iran

Sport has always been an efficient tool in international level to drive human right goals. To offer equal opportunity to human beings, regardless of their race, gender, nationality, ethnicity, skin color, religion, sexual tendencies and so on, manifests in organized sports and sports competitions. Sports events are optimal opportunity to promote peace and compromise culture, development and teaching human rights and make it possible to preserve right to health; it's also a way to assure the right to recreation. Throughout the history, we have witnessed boycotts on sports events by international organizations, governments and individuals which have been a reaction to human right violations, however, they have been a form of limitation of other rights. By the way, political approaches must not be ignored in sports. It is clear that sports events and people gathering from around the world is because of sports; that's where we witness human beings' solidarity crystallized and their contribution in cultural and social lives in heart of sports.

SB53

BEDEN EĞİTİMİ VE SPOR ÖĞRETMENİ ADAYLARININ ÇEVRE SORUNLARINA İLİŞKİN FARKINDALIK VE TUTUM DÜZEYLERİNİN İNCELENMESİ

[2]Nafiz KÖSE, [1]Hüdaverdi MAMAK

[1]Niğde Ömer Halisdemir Üniversitesi/NİĞDE
[2]T.C.İÇİŞLERİ BAKANLIĞI

Email : *nafizkose83@hotmail.com, hmamak@ohu.edu.tr*

Bu çalışmada beden eğitimi ve spor öğretmeni adaylarının çevre sorunlarına yönelik farkındalık ve tutum düzeylerinin tespit edilmesi amaçlanmıştır. Araştırmada betimsel araştırma türlerinden ilişkisel tarama modeli benimsenmiştir. Araştırmada beden eğitimi ve spor öğretmeni adaylarının çevre sorunlarına ilişkin tutumları ve farkındalıkları ile beş parametre arasındaki ilişki (cinsiyetleri, ebeveynlerinin eğitim düzeyleri, en uzun süre yaşadıkları yerleşim birimi, yaptıkları spor türü ve öğrenim gördükleri üniversite) incelenmiştir. Araştırmanın çalışma grubunu Niğde Ömer Halisdemir Üniversitesi, Aksaray Üniversitesi, Nevşehir Hacı Bektaş Veli Üniversitesi ve Erciyes Üniversitesi 2018-2019 Eğitim-Öğretim yılı sonbahar döneminde öğrenim gören; beden eğitimi ve spor öğretmenliği bölümü (N=380) öğrencileri oluşturmaktadır. Araştırmada öğretmen adaylarının çevre sorunlarına yönelik tutumlarını belirlemek amacıyla Güven ve Aydoğdu (2012) tarafından geliştirilen 44 maddelik çevre sorunlarına yönelik farkındalık ölçeği ve Güven (2013) tarafından geliştirilen 45 maddelik çevre sorunlarına yönelik tutum ölçeği kullanılmıştır. Elde edilen veriler SPSS istatistik analiz programı kullanılarak analiz edilmiştir. Verilerin analizinde betimsel istatistik teknikler, bağımsız gruplar t-testi ve ANOVA'dan yararlanılmış, anlamlılık düzeyi .05 kabul edilmiştir. Araştırmanın sonucunda beden eğitimi ve spor öğretmeni adaylarının genel olarak çevre sorunlarına yönelik farkındalıklarının yüksek düzeyde ve tutumlarının da olumlu olduğu belirlenmiştir. Ayrıca beden eğitimi ve spor öğretmeni adaylarının çevre sorunlarına yönelik farkındalıkları ve tutumları arasında düşük düzeyde de olsa paralel bir ilişki olduğu saptanmıştır.

Anahtar Kelimeler: Çevre sorunları, çevresel farkındalık, çevresel tutum, beden eğitimi ve spor öğretmeni adayları.

ABSTRACT

INVESTIGATION OF AWARENESS AND ATTITUDE LEVELS ABOUT THE ENVIRONMENTAL PROBLEMS OF PHYSICAL EDUCATION AND SPORTS TEACHER CANDIDATES

In this study, it was aimed to determine the awareness and attitude levels of physical education and sports teacher candidates about environmental problems. In the research, a relational screening model was adopted from descriptive research types. The relationship between physical education and sports teacher candidates' attitudes towards environmental problems and awareness and five parameters in the study (gender, educational level of parents, residential unit where they live for the longest, kind of sports they have done and university) it was examined. Study group Niğde Ömer Halisdemir University, Aksaray University, Nevsehir Haci Bektaş Veli University and Erciyes University 2018-2019 Education Fall semester; physical education and sports teacher department (N = 380).

In order to determine the attitudes of the prospective teachers towards environmental problems, 44 items of environmental awareness scale developed by Güven ve Aydoğdu (2012) and 45 items of attitude scale of environmental problems developed by Güven (2013) were used. The obtained data were analyzed using SPSS statistical analysis program. In the analysis of the data, descriptive statistical techniques, independent groups t-test and ANOVA were used, with a significance level of .05.

As a result of the research, it has been determined that physical education and sports teacher candidates have a high level of awareness about environmental problems and their attitudes are positive. It was also found that there was a low or even parallel relationship between physical education and sports teacher candidates' awareness and attitudes towards environmental problems.

Key Words: Environmental problems, environmental awareness, environmental attitude, physical education and sports teacher candidates.

SB57

YÜZME SPORUNA KATILIMDA AİLENİN ETKİSİNİN İNCELENMESİ

[1]Emrah YILMAZ, [2]Emrah Yılmaz

[1]Süleyman Demirel Üniversitesi Spor Bilimleri Fakültesi
[2]Süleyman Demirel Üniversitesi Spor Bilimleri Fakültesi, ISPARTA

Email : *emrahyilmaz_fb@hotmail.com*

ÖZET Giriş ve Amaç Bu çalışmanın amacı; anne-babaların çocuklarını yüzme spor okullarına gönderme nedenleri ve karşılaştıkları problemleri belirlemektir. Yöntem Araştırma grubunu; 2011 yılında Isparta'da Davraz Yüzme Havuzunda Elit Yüzme Kulübünün yüzme kurslarına kayıtlı 7-14 yaş grubu çocukların ebeveynleri (anne-baba) oluşturmuştur. Araştırmada; mevcut durumu ortaya çıkarmayı amaçlayan, betimsel ve taramaya yönelik bir yöntem kullanılmıştır. Veri toplama aracı olarak anket yöntemi kullanılmıştır. Bu çalışmada 100 adet anket formu ebeveynlere elden dağıtılmış ve elden toplanmıştır. Araştırmacı tarafından toplanan anket formları SPSS 16,0 paket programında değerlendirilmek üzere kodlanarak bilgisayar ortamına aktarılmıştır. Araştırmada verilerin değerlendirilmesinde istatistikî yöntem olarak; frekans, yüzde dağılımları, Independent-Samples T Testi ve Paired-Samples T Testi kullanılmıştır. Analizlerde anlamlılık düzeyi p=0,05 olarak alınmıştır. Araştırmada bağımlı değişkenler olarak; gönderme nedenleri anket soruları ve karşılaşılan problemler anket soruları ifade puanları, bağımsız değişkenler olarak da "Kişisel Bilgi Formu"ndaki demografik veriler kullanılmıştır. Bulgular Spor tesisinin (havuzun) temizliği, bakımı, kurs antrenörlerinin verimlilik düzeyi, ailelerle ve çocuklarla olan ilişkileri ailelerin çocuklarını yüzme sporuna göndermeleri üzerinde etkili olduğu tespit edilmiştir. Sonuç Anket sonuçlarına göre; ebeveynlerin eğitim durumlarının ve gelir seviyelerinin, yüzme sporuna yönlendirme üzerinde etkili olduğu, ebeveynlerin spor yapması ya da yapmamasının çocukların üzerinde etkisi olduğu görülmüştür. Anahtar Kelimeler: Yüzme, Aile, Kurs, Ölçek (anket), Görüş

INVESTIGATION OF THE EFFECT OF THE FAMILY IN PARTICIPATION IN SWIMMING SPORTS

ABSTRACT Introduction and Aim The aim of this study; to determine the reasons of parents sending their children to swimming sports schools and the problems they face. Method Research group; In 2011, the parents (parents) of children aged 7-14 registered in the swimming courses of the Elit Swimming Club in the Davraz Swimming Pool in Isparta. In the study; a descriptive and screening method was used to reveal the current situation. Questionnaire method was used as data collection tool. In this study, 100 questionnaires were distributed to parents and collected by hand. The questionnaire forms collected by the researcher were coded for evaluation in SPSS 16,0 package program and transferred to computer environment. As a statistical method in the evaluation of the data; frequency, percentage distributions, Independent-Samples T Test and Paired-Samples T Test were used. Significance level was taken as p = 0.05. In the research, as dependent variables; Reasons for sending questionnaire questions and problems encountered were expressed as questionnaire scores, and demographic data in the Personal Information Form were used as independent variables. Findings The cleaning, maintenance of the sports facility (pool), the efficiency level of the course coaches, their relations with the families and the children were found to be effective on sending the children to the swimming sport. Result According to the survey results; parents' educational level and income levels were found to be effective on referral to swimming, and whether or not the parents did sports had an impact on children. Key words: Swimming, Family, Course, Scale (survey), Opinion

SB60

GÖÇMEN SPORCU ÜZERİNE NİTEL BİR ARAŞTIRMA: HALİL MUTLU ÖRNEĞİ

[1]Ahmet Temel, [2]Hüdaverdi Mamak, [3]Murat Kangalgil

[1]Niğde Ömer Halisdemir Üniversitesi, Sosyal Bilimler Enstitüsü, NİĞDE
[2]Niğde Ömer Halisdemir Üniversitesi, Beden Eğitimi Ve Spor Yüksekokulu, NİĞDE
[3]Dokuz Eylül Üniversitesi, Spor Bilimleri Fakültesi, İZMİR

Email : *a.temel3858@hotmail.com, hmamak@ohu.edu.tr, mkangalgil@gmail.com*

Giriş ve Amaç: Türkiye bulunduğu coğrafya itibariyle yıllar boyu göç alan ve veren ülke olmuştur. Chomsky (2007)'e göre göç; insanların "geçici ya da kalıcı olarak" bir yerden diğerine yerleşmek amacıyla yer değiştirmesidir (Akşit vd. 2015). Spor, sosyal içerme, eğitim ve öğretim, halk sağlığı üzerinde akıllı, sürdürülebilir ve kapsayıcı büyümeye katkı sunmaktadır (Avrupa Komisyonu, 2012). Avrupa Komisyonu'nun raporunda, göçmenlerin spor yolu ile uyum sorunlarını atlatabileceği yer almıştır. Bu noktada Türkiye'ye göç edip spor yaşamını ülkemizde sürdüren olimpiyat şampiyonu Halil Mutlu'nun yaşadığı zorlukları nasıl atlattığını tespit etmek önemlidir. Sporcunun yaşamından yola çıkılarak, halen göç alan Türkiye'nin toplumda uyum sorunları yaşamaması ve başarılı sporcu yetiştirme adına fikir vermesi amacıyla bu çalışma yapılmıştır. Yöntem: Nitel araştırma yöntemlerinden anlatı araştırması kullanılmıştır. Anlatı araştırması, tek bir birey üzerine odaklanır ve bireylerin anlattıkları öykülerden, yaşadıklarını ifade ettikleri deneyimleri konu edinir. Olaylar birbiriyle ilişkilendirilerek kronolojik olarak yorumlanır (Creswell, 2018). Veri toplama aracı olarak yarı yapılandırılmış görüşme formu kullanılmıştır. Elde edilen veriler Nvivo 9 paket programına yüklenerek içerik analizi yapılmıştır. Bulgular: Türkiye'ye geldiği ilk zamanlar uyum sorunu yaşadığından olumsuzluk teması altında, sorunlar toplanmıştır. Ardından olumlu anlamda yaşananlar katkı teması altında birleştirilmiştir. Hayal edip yapamadığı hedefler ve sebepleri için hedef teması oluşturulmuştur. Son olarak gençlere tavsiye teması oluşturulmuştur. Sonuç: Göçmen sporcu, uyum noktasında problemler yaşadığı ve spor içerisinde yer alarak bunu atlattığı, ülkesine ve ülkesinin kendisine olumlu katkılar sunduğu, sporculuk sonrası ülkesine hizmet vermek için alanı ile ilgili yönetici pozisyonunda görev almak istemektedir.

A Qualitative Research on Migrant Sportsmen: The Case of Halil Mutlu

Aim and Introduction: Turkey's a country which gives and receives immigration for many years because of its geographic location. According to Chomsky (2007), migration is the displacement of people "temporarily or permanently" for the purpose of settling from one place to another (Akşit et al. 2015). Sport, social inclusion, education and training contribute to smart, sustainable and inclusive growth in public health (European Commission, 2012). The European Commission's report has indicated that migrants can overcome problems of adaptation through sport. It is important to determine how Halil Mutlu, the Olympic champion who emigrated to Turkey and continued his sports life in our country, survived the difficulties he experienced. Based on the life of the athlete, this study was carried out in order to ensure that Turkey, which is still receiving migration, does not experience adaptation problems in society and gives ideas on behalf of successful athlete training.

Method: Narrative research has been used from qualitative research methods. Narrative research focuses on a single individual and consists of the stories that individuals tell and the experiences which they express. Events are interpreted chronologically by associating with each other (Creswell, 2018). Semi-structured interview form was used as data collection tool. The data were loaded into Nvivo9 package program, content analysis was performed.

Evidences: Problems which he encountered on the first years in turkey, were collected under the theme of negativity. Then, the positive experiences were combined under the theme of contribution. Target theme has been formed for the goals and reasons that it cannot achieve. Finally, the theme of advice to young people has been formed. Result: That migrant athlete have problems in adaptation and survived by taking part in sports, to provide positive contributions to his country, after sport, he wants to serve his country in the executive position related to his field.

SB82

ANTRENÖRLERİN LİDERLİK ÖZELLİKLERİ İLE EMPATİ DÜZEYLERİ ARASINDAKİ İLİŞKİNİN İNCELENMESİ

***[1]Melek Bayındır*, [2]Hasan Şahan**

[1]İstanbul Gelişim Üniversitesi Meslek Yüksekokulu, Spor Yönetimi Bölümü
[2]Akdeniz Üniversitesi, Spor Bilimleri Fakültesi, Antalya

Email : *bayndrmelek@gmail.com, hasanshn@gmail.com*

Bu araştırmanın amacı, değişik spor branşlarında görev yapan antrenörlerin liderlik özellikleri ile empatik davranış düzeyleri arasında nasıl bir ilişki bulunduğunu belirlemektir. Bu amaçla antrenörlerin görüşleri alınarak farklı liderlik özelliklerini hangi düzeyde gösterdikleri belirlenmiş, liderlik özelliklerinin onların empatik davranış düzeyleriyle ilişkisi araştırılmıştır.

Çalışma, Antalya ilinde bireysel ve takım sporlarında antrenörlük yapan bireylerin empati ve liderlik düzeyleri arasındaki fark ile ilişkilerin incelenmesi için yapılmıştır. Güvenirliliği ve geçerliliği daha önceden kanıtlanmış olan liderlik empati ölçekleri kullanılmıştır. Betimsel bir çalışma olan tarama yöntemi kullanılmıştır. Araştırma ilişkisel tarama modelindedir. İlişkisel tarama modeli genel tarama yöntemi içine giren bir yöntemdir. Genel tarama modelleri; çok sayıda elemandan oluşan bir evrende, evren hakkındaki genel yargıya varmak amacı ile evrenin tümü ya da ondan alınacak bir grup örnek ya da örneklem üzerinde yapılan tarama düzenlemeleridir (Karasar, 2006). Bu bağlam da araştırma modelinde bağımlı ve bağımsız olmak üzere iki temel değişken vardır. Antrenörlerin farklı liderlik özelliklerine ilişkin davranışları bağımsız değişkeni, antrenörlerin empatik davranış düzeyleri ise bağımlı değişkenleri oluşturmaktadır.

Araştırma örneklem kitlesini Antalya ilinde faaliyet gösteren antrenörlerden takım sporlarından futbol, basketbol, hentbol, bireysel sporlardan tenis, yüzme, okçuluk antrenörleri oluşturmakta olup, bu kitleden 263 kişiye anket uygulanmıştır. Araştırmadan elde edilen sonuçlara göre, antrenörlerin liderlik ve empati ilişkisinin pozitif yönde olduğu, antrenörlük deneyim süresi, eğitim seviyesi ve branş içerisinde görev aldığı zaman dilimlerine bakıldığında ise bu yönde de bir pozitif ilişki olduğu sonuna ulaşılmıştır.

ANALYSIS OF THE ASSOCIATION BETWEEN LEADERSHIP CHARACTERISTIC AND EMPATHY LEVELS OF COACHES

The purpose of this study is to find out the association between leadership characteristics of coaches in different sport branches and their emphatic behavior levels. For this purpose, coaches' opinions were taken, the levels of their different leadership characteristics were found and the association between their leadership characteristics and their emphatic behavior levels was researched.

The study was conducted to research the differences and associations between empathy and leadership levels of coaches in individual and team sports. Leadership empathy scales, the reliability and validity of which have previously been proven, were used. Screening method was used in this descriptive study. The study had relational screening model. Relational screening model is a general screening method. General screening models are conducted on the whole universe or on a group of samples taken from the universe in order to make a general judgment about the universe in a universe consisting of a great number of elements (Karasar, 2006). Within this context, there are two basic variables in the research model- dependent variable and independent variable. Coaches' behaviors in relation to their different leadership characteristics constitute the independent variable, while their emphatic behavior levels constitute the dependent variables.

The sample population of the study consists of football, basketball, handball, tennis, swimming and archery coaches working in the province of Antalya and 236 coaches from this population were given the questionnaire. The results of the study showed that association between coaches' leadership and empathy was positive and when coaching experience period, level of education and the time worked in the branch were considered, positive association was found between these variables.

SB120

TÜRKİYE FUTBOL SÜPER LİGİNDE ŞAMPİYON OLAN FUTBOL TAKIMI TARAFTARLARININ VE FUTBOL KAMUOYUNUN FUTBOLDA ŞİDDETE İLİŞKİN GÖRÜŞLERİNİN İNCELENMESİ

[1]Servet REYHAN, [2]R.Sürhat MÜNİROĞLU, [3]A.Azmi YETİM

[1]SİİRT ÜNİVERSİTESİ BEDEN EĞİTİMİ VE SPOR YÜKSEKOKULU
[2]ANKARA ÜNİVERSİTESİ SPOR BİLİMLERİ FAKÜLTESİ
[3]GAZİ ÜNİVERSİTESİ SPOR BİLİMLERİ FAKÜLTESİ

Email : *serreyhannn@gmail.com, smuniroglu@ankara.edu.tr, aayetim@gazi.edu.tr*

Yapılan bu araştırmada Türkiye futbol süper liginde şampiyon olan futbol takımı taraftarlarının şiddet eğilimlerinin incelenmesi amaçlanmıştır. Araştırmaya Galatasaray'dan 527 Beşiktaş'tan 440 Fenerbahçe'den 436 Trabzonspor'dan 435 Bursaspor'dan 424 olmak üzere 1479 erkek ve 783 kadın, toplamda 2262 taraftar dâhil edilmiştir. Araştırmaya katılan taraftarların futbolda şiddete neden olan unsurlar hakkındaki görüşlerinin tespit edilmesinde, araştırmacı tarafından geliştirilen "Taraftarların Futbolda Şiddetin Kaynağına İlişkin Görüşleri Ölçeği"kullanılmıştır.

Katılımcı görüşlerine göre futbolda taraftar şiddetine neden olan unsurların başında spor medyası, hakem kararı, antrenör / teknik direktör, taraftar, amigolar ve sporcu davranışlarının geldiği tespit edilmiştir. Taraftarların futbolda şiddete neden olan unsurlar hakkındaki görüşlerinin yaş grubu, eğitim düzeyi, meslek grubu, maçlara katılım sıklığı, taraftarı olduğu futbol kulübü ve aylık gelir düzeyi değişkenlerine göre istatistiksel açıdan anlamlı farklılık gösterdiği sonucuna ulaşılmıştır ($p<0.05$).

Araştırmanın nitel bölümünde, futbolda şiddete neden olan unsurların başında toplumsal sorunlar (eğitim, ekonomi, siyasi, psikolojik), yönetici davranışları / kararları, hakem kararları, oyuncu davranışları, taraflar tutumları, spor medyası, teknik direktörün / ekibin davranışları, amigo / taraftar gruplarının davranışları, futbol federasyonu, emniyet güçlerinin tutumu ve taraftarlara uygulanan cezai yaptırımların yetersizliğinin geldiği tespit edilmiştir

Sonuç olarak, futbol taraftarlarının şiddet olaylarına ilişkin görüşlerinin demografik değişkenlere göre anlamlı farklılık gösterdiği, bunun yanında futbolda şiddetin önlenmesi noktasında elde edilen bulgular ışığında aşağıda; basın yayın kuruluşlarının sundukları programların içeriklerine yönelik bazı düzenlemelere gidilebilir,yasal tedbirler arttırılabilir, Passolig uygulamasına yönelik düzenlemeler tekrar gözden geçirilebilir, güvenlik güçlerinin gerekli özeni göstermelerine yönelik düzenlemeler yapılabilir ve futbol camiası içerisinde yer alan paydaşların sporda şiddetin önlenmesine yönelik tedbirler konusunda bilgilendirilmelerine yönelik düzenlemeler yapılabilir.

Anahtar kelimeler: Futbol, taraftar, şiddet, demografik özellikler

Analyzing the Views of Fans of Champion Football Teams in Turkey Football Super League and Football Public Opinion About Violence in Football

This study aims to investigate the violent tendencies of fans of champions of Turkish football super league. 1479 men and 783 women, including 527 from Galatasaray, 440 from Fenerbahçe, 436 from Trabzonspor, 435 from Trabzonspor, 424 from Bursaspor, were included in the study. In order to determine the opinions of the fans who participated in the study about the factors causing violence in football, "The Opinions of Fans on the Source of Violence in Football Scale" was developed.

According to the participant opinions, it was determined that sports media, referee decision, coach, supporters, cheerleaders, and athletes' behaviors were the leading factors in football fan violence. It was concluded that the opinions of the fans about the factors that

cause violence in football showed statistically significant differences according to the variables of age group, education level, occupation group, frequency of participation in the matches, football club, and monthly income level (p <0.05). In the qualitative part, social problems (education, economy, political, psychological), executive behaviors/decisions, referee decisions, player behaviors, fans' attitudes, sports media, behaviors of coach/team, behaviors of cheer/fan groups, the football federation, security forces'attitudes, and the lack of sanctions imposed on the fans are among the leading factors causing violence.

As a result, the opinions of football fans about violence incidents differ significantly according to demographic variables and that in addition to the findings obtained in terms of prevention of violence in football, some regulations can be made for the contents of the programs offered by the press organizations, legal measures can be increased, regulations for Passolig application can be revised, arrangements can be made for the security forces to take necessary care, and regulations can be made to inform the stakeholders in football about the measures to prevent violence in sports.

Keywords: Football, fans, violence, demographic characteristic

ŞEHİT LİDER MUHSİN YAZICIOĞLU'NUN SPORCU KİŞİLİĞİ ÜZERİNE BİR ARAŞTIRMA

***[1]Yavuz Öntürk*, [1]Yavuz ÖNTÜRK**

[1]Düzce Üniversitesi Spor Bilimleri Fakültesi, Düzce/Türkiye

Email : *yavuzonturk@hotmail.com*

Uluslarda siyasetçiler her zaman iz bırakırlar. Bu izler yaptıkları icraatlar, kişilikleri, siyaset anlayışları ve örnek olabilecek davranışları olarak devam eder. Ancak bazıları vardır ki, milletin bağrına bastığı ve kucakladığı kişilerdir. Merhum Muhsin Yazıcıoğlu da bu bağıra basılan en önemli iz bırakanlar arasında yer almaktadır. Öyle ki şehadetinin üzerinden zaman geçmesine rağmen gönüllerdeki tahtı ve günümüze kadar ulaşan sözleri her fırsatta, siyasi görüşü farklı olan bireyler tarafından bile dile getirilmektedir. Bu araştırma şehit Muhsin Yazıcıoğlu'nun sporcu kişiliğinin incelenmesi amacıyla yapılmıştır. Araştırmada merhum Yazıcıoğlu hakkında yazılan kitap, köşe yazısı, video, makale ve İnternet erişim ağı içeresindeki bilgiler, fotoğraf, dip notlar, kendisini yakından tanıyanların ifadeleri tarama modelince incelenmiştir. Tarama modeli "Geçmişte ya da o anda var olan bir durumu var olduğu şekliyle betimlemeyen, tanımlamayı amaçlayan araştırma yaklaşımıdır" (Karasar, 1984;Öktem, 2005). Betimsel tarama modeli " Bir konudaki mevcut durumu araştırmak ve belirlemektir"(Gurbetoğlu, 2018). Sonuç olarak tüm ulusun şehadetini kabul ettiği, gönüllerde taht kuran şehit Muhsin Yazıcıoğlu'nun spor hayatına yetişme çağından itibaren devam ettiği, özellikle sporun ahlak ve disiplinini kendine örnek aldığını, geleneksel sporlara son derece önem verdiğini spor ile sağlık ilişkisinin pozitif yönde olmasını benimsediği görülmektedir. Ayrıca çok iyi judo yaptığı ve diğer dövüş sporlarıyla ilgilendiği görülmektedir. Yine her fırsatta muhakkak sportif etkinliklere katıldığını ve kendisine Şehsuvar (usta binici) denildiği görülmektedir.

A Research on Sports Personality of Martyr Leader Muhsin Yazıcıoğlu

Politicians in nations always leave their mark. These traces continue as their actions, personalities, political understandings and exemplary behaviors. However, there are some who are embraced by the nation. The late Muhsin Yazicioglu is one of the most important markers of this scream. Even though time has passed since his martyrdom, his throne in the hearts and his words that have survived until today are expressed by individuals with different political views at every opportunity. This research was carried out to examine the martyr personality of martyr Muhsin Yazıcıoğlu. In this research, information about books, columns, videos, articles and internet access network about the late Yazıcıoğlu was examined by descriptive scanning model. The screening model is a research approach that aims to define a situation that does not describe a situation that existed in the past or present (Karasar, 1984; Öktem, 2005). The descriptive survey model is araştır to investigate and determine the current situation in a subject Gur (Gurbetoğlu, 2018). As a result, it is seen that the martyrs Muhsin Yazıcıoğlu, who accepted the martyrdom of the whole nation and established the throne in the hearts, has been continuing his sports life since the age of growing up, especially he takes the discipline of morality and discipline of the sport, he attaches great importance to traditional sports and adopts the positive relationship between sports and health. He is also very good at judo and is interested in other martial arts. It is also seen that he has participated in sporting activities at every opportunity and he is called as şehsuvar (masterrider).

SB131

SPOR LİSESİ ÖĞRENCİLERİNİN GİRİŞİMCİLİK EĞİLİMLERİ (Konya İli Örneği)

[1]Yalçın TÜKEL, [2]Davut ATILGAN, [3]Abdullah Sencer TEMEL

[1]Necmettin Erbakan Üniversitesi Turizm Fakültesi Rekreasyon Yönetimi, KONYA
[2]Kahramanmaraş Sütçü İmam Üniversitesi Beden Eğitimi Ve Spor Yüksekokulu
[3]3Konya Şeker San. Ve Tic. A.Ş., KONYA

Email : *ytukel7@gmail.com, admkutay@gmail.com, sencer_temel@yahoo.com*

Özet Giriş ve Amaç: Bu araştırmada spor lisesi öğrencilerinin girişimcilik düzeylerinin belirlenmesi ve katılımcı algılarının sahip oldukları bazı demografik değişkenler bakımından farklılaşma durumlarının incelenmesi amaçlanmıştır. Yöntem: Araştırma nicel bir çalışma olup betimsel tarama modelinde gerçekleştirilmiştir. Araştırmanın örneklemini Konya Spor Lisesinde aktif öğrenci olarak öğrenimlerini sürdüren 251 katılımcı oluşturmuştur. Araştırmanın verileri istatistik yazılım programı kullanılarak analiz edilmiştir. Veri analizi için aritmetik ortalama ve standart sapma değerleri belirlenmiş, değişkenlere ilişkin alınan puanların farklılaşma durumlarını belirlemede t-Testi ve Tek Yönlü Varyans Analizi (ANOVA) testi, anlamlı bulunan F değerinde farkın hangi gruplar arasından kaynaklandığını belirlemek için de Scheffe testinden yararlanılmıştır. Bulgular ve Sonuç: Araştırma sonucunda spor lisesi öğrencilerinin orta düzeyde girişimcilik puanına sahip oldukları görülmüştür. Katılımcıların girişimcilik ölçeği (7 faktörlü) alt boyutlarına ilişkin algılarının cinsiyet ve sınıf düzeyi değişkenleri bakımından anlamlı bir biçimde farklılaştığı, aile aylık gelir türü bakımından sadece başarma arzusu alt boyutunda anlamlı olarak farklılık olduğu tespit edilmiştir. Baba eğitim durumu ile anne eğitim durumu bakımından ise anlamlı bir farklılık olmadığı sonuçlarına ulaşılmıştır. Girişimcilik ölçeğinin farklı ölçeklerle birlikte uygulanarak spor lisesi öğrencilerinin girişimcilik eğilimlerine yönelik farklı boyutlar incelenebilir. Anahtar Kelimeler: Girişimcilik, Spor, Lise, Öğrenci.

THE ENTREPRENEURSHİP TENDENCY OF SPORTS HIGH SCHOOL STUDENTS (Example Of Konya Province)

ABSTRACT Introduction and Purpose: In this study, it is aimed to determine the entrepreneurship levels of sports high school students and to investigate the differentiation status of participant perceptions in terms of some demographic variables. Method: The research was a quantitative study and it was carried out with descriptive scanning model. The sample of the study consisted of 251 active students in Konya Sports High School. The data of the research were analyzed by using statistical software program. Arithmetic mean and standard deviation values were determined for the data analysis, t-Test and One-Way Analysis of Variance (ANOVA) test were used to determine the differentiation status of the scores obtained from the variables, and Scheffe test was used to determine from which groups the difference was found to be significant.

Findings and Result: As a result of the research; it is concluded that sports high school students have a medium level entrepreneurship score. Participants' perceptions of the entrepreneurship scale (7-factor) subscales differed significantly in terms of gender and grade level variables, and there was a significant difference only in the desire to succeed sub-dimension in terms of family monthly income type. It was concluded that there was no significant difference in terms of father education level and mother education level. By applying the entrepreneurship scale with different scales, different dimensions can be examined for the entrepreneurship tendencies of sports high school students.

Key words: Entrepreneurship, Sports, High school, Student

SB193

SPOR YAPAN VE YAPMAYAN LİSE ÖĞRENCİLERİNİN SOSYAL MEDYA BAĞIMLILIK DÜZEYLERİNİN İNCELENMESİ

[1]İsmail Koç, [2]Ökkeş Alpaslan Gençay

[1]Ahi Evran Üniversitesi, Beden Eğitimi Ve Spor Yüksekokulu, KIRŞEHİR
[2]Sütçü İmam Üniversitesi, Beden Eğitimi Ve Spor Yüksekokulu,KAHRAMANMARAŞ

Email : *ismailkoc4600@gmail.com, agencay@gmail.com*

Amaç: Bu araştırmanın amacı, spor yapan ve yapmayan lise öğrencilerinin sosyal medya bağımlılık (SMB) düzeylerinin çeşitli değişkenlere göre nasıl şekillendiğinin incelenmesidir.

Materyal ve Metot: Bu amaçla araştırmanın örneklemini Kahramanmaraş ilindeki farklı 12 liseden 2018-2019 eğitim-öğretim yılında öğrenim gören 414 öğrenci oluşturmaktadır. Verilerin toplanmasında araştırmacı tarafından oluşturulan Kişisel Bilgi Formu ve Öğrencilerin SMB düzeylerini belirlemek amacıyla Tutgun, Ünal ve Deniz (2015) tarafından geliştirilen "Sosyal Medya Bağımlılığı Ölçeği"(SMBÖ) kullanılmıştır. Araştırmada kullanılan bu ölçeğin araştırma için güvenirlik katsayısı α=0,805 olarak hesaplanmıştır. Veriler SPSS21 programı ile genel özelliklerini belirlemede tanımlayıcı istatistik, frekans ve yüzde dağılımlar ve Kolmogorov Smirnov normallik testi yapılmış, normal dağılımlarda t-testi ve ANOVA, normal dağılmayan verilerde ise Mann-Whitney U ve Kruskal Wallis testleri kullanılmıştır.

Bulgular: Araştırmaya katılan öğrencilerin %55,6'sı (230) bayan, % 44,4'ü (184) erkektir; bunlardan % 69,6'ı (288) spor yaparken % 30,4'ü (126) herhangi bir spor yapmamaktadır. Araştırma grubunun cinsiyet değişkenine göre SMB alt boyutlarından meşguliyet ve duygu durum; okul türü değişkenine göre ise meşguliyet, duygu durum, tekrarlama ve çatışma; günlük internet kullanım süresi değişkenlerine göre ise meşguliyet, duygu durum, tekrarlama ve çatışma; günlük sosyal medya kullanım süresi değişkenine göre ise meşguliyet ve duygu durum alt boyutlarında; sosyal medyaya ulaşımda kullanılan araç değişkenlerine göre ise meşguliyet alt boyutunda istatistiksel olarak anlamlı fark olduğu belirlenmiştir ($p<0.05$). Spor yapma durumu ve yapılan spor türü değişkenlerine göre ise öğrencilerin spor yapıp yapması ve hangi tür sporu yaptığı önem arz etmeksizin SMB düzeyinde anlamlı fark bulunamamıştır ($p>0.05$).

Sonuç: Araştırma gurubunun SMB düzeylerinin bazı değişkenlere göre incelendiğinde; cinsiyet, okul türü, günlük internet ve sosyal medya kullanım süresi, sosyal medyaya ulaşımda kullanılan araç değişkenlerine göre SMB düzeylerinde istatistiksel olarak anlamlı fark olduğu belirlenmiştir ($p<0.05$). Spor yapma durumu ve yapılan spor türü değişkenlerine göre ise öğrencilerin spor yapıp yapması ve hangi tür sporu yaptığı önem arz etmeksizin SMB düzeyinde anlamlı fark bulunamamıştır ($p>0.05$).

INVESTIGATION OF THE SOCIAL MEDIA ADDICTION LEVELS OF ATHLETES AND NON-ATHLETES IN HIGH SCHOOL STUDENTS

Aim: The aim of this study is to determine of the social media addiction (SMA) levels of athletes and non-athletes in high school students in terms of different variables.

Material and Method: For this aim was conducted with 414 students who were educated in 2018-2019 academic year at 12 different schools in Kahramanmaraş. The data was collected with Personal imformation form and 'Social Media Addiction Scale' developed by Tutgun, Ünal and Deniz (2015) was used to determine the students' social media addiction.Reliability coefficient was found as α =

0,842. In the data analysis, SPSS21 was used percentage, frequency, Kolmogorov Smirnov normality test, t-testi ve ANOVA, Mann-Whitney U and Kruskal Wallis.

Results: Participation of this investigation on the students; 230 female students (55,6%) and 184 male students (44,4%) are in the sample group. Furthermore, 288 of students (% 69,6'ı) are participated to a sport while 126 of them (30,4%) are not participated to any sport. The results are showed that high school students' social media addiction presented statistically significant difference by the genders variables of invastigation group, school type, daily internet and social media use time and the tool used to reach social media ($p<0.05$). While acording to the type of sport and status of sport partition, there is no significiant difeerence between the social media addiction ($p> 0.05$).

Conclusion: When levels of social media addiction were analyzed in terms of the genders variables of invastigation group, school type, daily internet and social media use time and the tool used to reach social media, significant difference was found ($p<0.05$).while acording to the type of sport and status of sport partition, there is no significiant difeerence between the social media addiction ($p> 0.05$).

SB203

BİREYSEL VE TAKIM SPOR OYUNCULARININ EMPATİ VE İLETİŞİM BECERİLERİNİN İNCELENMESİ

[1]Özgür Dinçer, [1]Tuğba Yayla, [2]Selin Bulut

[1]Ordu Üniversitesi Beden Eğitimi Ve Spor Yüksekokulu, ORDU
[2]Trabzon Üniversitesi Beden Eğitimi Ve Spor Yüksekokulu, TRABZON

Email : *ozgrdncr@gmail.com, tugbaayayla@gmail.com,*

ÖZET Giriş ve Amaç: İletişim ve empati becerisi, özellikle bireysel sporlarda rakibi anlama ve strateji geliştirebilme noktasında büyük önem taşımaktadır. Ancak takım sporlarında iletişim özellikle takım arkadaşları ile olan iletişim başarının esas noktalarından biridir. Bireysel ve takım sporcularının da bu özellikleri taşıması ve müsabakalarda kullanabilmesi beklenir. Bu çalışmada bireysel ve takım sporcuları arasındaki iletişim becerisi ve empatik eğilim düzeyinin değerlendirilmesi amaçlanmıştır. Yöntem: Çalışma toplam 72 kadın 89 erkek olmak üzere toplam 161 sporcu ile gerçekleştirilmiştir. Veriler, Kişisel Bilgi Formu, İletişim Becerilerini Değerlendirme Ölçeği (Korkut, 1996) ve Empatik Eğilim Ölçeği (Dökmen, 1988) ile elde edilmiştir. Ölçeklerin güvenirliklerini ortaya koymak amacıyla yapılan güvenirlik testleri sonucunda iletişim becerisi ölçeğinin Cronbach alfa değeri 0,784, empatik eğilim ölçeğinin Cronbach alfa değeri ise 0,816 olarak bulunmuştur. Buna göre ölçeklerin güvenirliklerinin yüksek olduğu söylenebilir. Elde edilen bulgulara, bağımsız örneklemler t-testi, tek yönlü varyans analizleri yapılmıştır. Bulgular: Yapılan analizler sonucunda, öğrenci-sporcuların iletişim becerileri ve empatik eğilimlerinde cinsiyet yaş ve bölüm, branş, aile ve gelir düzeyi, anne baba eğitim durumuna göre istatistiksel olarak anlamlı farklılıklara rastlanmamıştır. Sonuç: Sonuç olarak bireysel sporculara oranla takım sporcularında empati ve iletişim becerileri daha yüksek çıkmıştır. Anahtar Kelimeler: Empati, İletişim, Bireysel, Takım, sporcu

INVESTIGATION OF INDIVIDUAL AND TEAM SPORT ATHLETES' EMPATHY AND COMMUNICATION SKILLS

ABSTRACT Background and Objective: Empathy and communication skills play a major role in understanding the rival and developing strategies especially in individual sports. On the other hand, communication skills are of paramount importance for the success of communication between teammates in team sports. Individual and team sport athletes are expected to have and use those skills in competitions. The aim of this study was to determine the level of empathy and communication skills of individual and team sports athletes. Method: The study sample consisted of 161 athletes (72 women and 89 men). Data were collected using a Personal Information Form, the Scale of Communication Skills Assessment (Korkut, 1996) and the Scale of Empathic Tendency (Dökmen, 1988). Reliability tests showed that the Scale of Communication Skills Assessment and the Scale of Empathic Tendency had a Cronbach's alpha of 0.784 and 0.816, respectively, indicating high reliability. Date were analyzed using independent using t-test and one- way variance analysis (ANOVA). Results: Participants' communication skills and empathic tendencies did not significantly differ by gender, age, major, sport branch, family and income level and parental education level. Conclusion: Team sports athletes have higher empathy and better communication skills than individual sports athletes. Keywords: Empathy, Communication, Individual, Team, athlete

SB211

YAZ FUTBOL OKULU AKTİVİTELERİNE KATILAN BİREYLERİN SOSYALLEŞME DÜZEYLERİNİN İNCELENMESİ (MERSİN İL ÖRNEĞİ)

***[1]Tahir Volkan ASLAN*, [1]Mahmut AÇAK, [1]Kemal KURAK, [2]Ramazan BAYER**

[1]İnönü Üniversitesi Spor Bilimleri Fakültesi, MALATYA
[2]Turgut Özal Üniversitesi, MALATYA

***Email :** tahirvolkanaslan@gmail.com, m.acak@hotmail.com , kemalkurak@hotmail.com, rmznbayer@gmail.com*

Giriş ve Amaç: Bu çalışma yaz futbol okulu çalışmalarına katılan bireylerin sosyalleşme düzeylerinin incelenmesi amacıyla yapılmıştır. Yöntem: Araştırmaya Mersin Gençlik ve Spor İl Müdürlüğünün Toroslar, Yenişehir ve Erdemli ilçelerinde açmış olduğu yaz futbol okulu çalışmalarına devam eden toplam 344 erkek birey katılmıştır. Araştırmada Yılmaz, Karlı ve Yetim tarafından geliştirilen sporun sosyal bütünleşmeye etkisini değerlendiren 7 alt boyutlu "Sporda Sosyal Bütünleşme Ölçeği" (SSBÖ) veri toplama aracı olarak kullanılmıştır. İkili karşılaştırmalar için Mann Whitney U testi ve çoklu karşılaştırmalar için Kruscal Wallis H testleri, çoklu karşılaştırmalarda farkın kaynağını bulmak için non-parametrik testlerden Mann Whitney U testi kullanılmıştır. Araştırmada anlamlılık düzeyi $p<0.05$ olarak kabul edilmiştir. Bulgular: Çalışmamızın Kendini tanımlama değişkenine göre tüm alt boyutlarında kendini sosyal ve dışa dönük olarak tanımlayanlar lehine, Okul türü değişkenine göre kişisel ve duygusal gelişim ile sosyalleşme alt boyutlarında, Yaş değişkenine göre kişisel gelişim alt boyutunda, Anne eğitim seviyesi değişkenine göre duygusal gelişim alt boyutunda, Aile gelir seviyesi değişkenine göre kişisel, duygusal ve psikolojik gelişim alt boyutlarında, Okul kademesi değişkenine göre fiziksel fayda, duygusal ve ahlaki gelişim alt boyutlarında lise öğrencileri lehine, İlçe değişkenine göre duygusal gelişim alt boyutunda, Kulüp lisansı değişkenine göre kişisel ve psikolojik gelişim ile sosyalleşme ve fiziksel fayda alt boyutlarında, Haftalık antrenman sayısı, Spor yılı, Okul takımında oynama değişkenlerinin ise tüm alt boyutlarında istatistiksel olarak anlamlı fark olduğu belirlenmiştir. Sonuç: Sonuç olarak sportif etkinliklere katılan bireylerin sosyal ve mutlu oldukları anlaşılmıştır. Dolayısıyla futbolun bu tip sportif etkinliklere katılan bireylerin kişisel gelişimlerinin artmasında etkili olduğu ve sosyalleşme düzeylerini olumlu etkilediği söylenebilir. Anahtar Kelimeler: Futbol, Sosyalleşme, Spor

Investigation Of Socialization Levels Of Individuals Participating In Summer Football School Activities (Mersin Province Sample)

Introduction and Aim: This study was conducted to investigate the socialization levels of individuals participating in summer football school studies. Method: A total of 344 male individuals who attend the summer football school in Mersin Toroslar, Yenişehir and Erdemli districts participated in the study. In the study, 7 sub-dimensions social integration scale in sport (SPSS), which evaluates sports effect on social integration developed by Yılmaz, Karlı and Yetim was used as data collection tool. Mann Whitney U test was used for paired comparisons and Kruscal Wallis H tests was used for multiple comparisons. The Mann Whitney U test for non-parametric data was used to find the source of the difference in multiple comparisons. In the study, $p<0,05$ was considered significant. Findings: According to the self-identification variable of our study, in favour of those who define themselves socially and extrovertly in all sub-dimensions; According to school type variable, personal and emotional development and socialization sub-dimensions; According to age variable, personal development sub-dimension; According to education level of mother variable emotional development sub-dimension; According to family income level variable, personal, emotional and psychological development sub-dimensions; According to school level variable, physical benefit, emotional and moral development sub-dimensions in favour of high school students. According to district variable, emotional development sub-dimension; According to club licence variable, personal and psychological development, socialization and physical benefit sub-dimensions; According to number of weekly trainings, year of sport and playing in school team variables, in all sub-dimensions.It is defined that there was a statistically significant difference. Conclusion: As a result, It was understood that individuals who participated in sportive activities were social and happy. Therefore, It can be said that football is effective in increasing the personal development of individuals participating in such sportive activities and affects their socialization levels positively .Keywords: Football, Socialization, Sport.

SB233

EGZERSİZ DAVRANIŞINDA CİNSİYETİN ROLÜ

[1]Gözde Ersöz, [1]Mustafa Işık, [1]Emine Tokdemir

[1]Namık Kemal Üniversitesi Beden Eğitimi Ve Spor Yüksekokulu, TEKİRDAĞ

Email : *Gozde0007@gmail.com, isik.mustafaa04@gmail.com, tkdmr49@gmail.com*

Giriş ve Amaç: Birçok insan genellikle egzersizin erkeksi bir aktivite olduğunu ve yine birçok egzersizin erkeksi davranışlar gerektirdiğini düşünmektedir. Bu konuda kendimize şu soruyu sorabiliriz: Tipik egzersiz davranışları maskülen midir? Yoksa egzersizdeki farklılıkları feminen davranışlar mı yaratır? Bu çalışmanın amacı Tekirdağ Namık Kemal Üniversitesi'nde öğrenim gören öğrencilerin egzersiz davranışlarında cinsiyetin rolünü incelemektir. Yöntem: Çalışmaya lisans düzeyde eğitim gören 146 kadın (Xyaş= 21.25±1.69 yıl), 245 erkek (Xyaş= 21.94±2.24 yıl) toplam 391 üniversite öğrencisi gönüllü olarak katılmıştır. Katılımcılara "Egzersiz Davranışı Değişim Basamakları Anketi" ve "BEM Cinsiyet Rolü Envanteri" uygulanmıştır. Verilerin analizinde betimsel istatistik analizi, Çoklu Regresyon Analizi ve Çoklu Varyans Analizi kullanılmıştır. Bulgular: Çalışmadan elde edilen bulgulara göre erkek katılımcıların egzersiz sıklığı erkeksilik rolünü pozitif, kadın katılımcıların ise egzersiz şiddetinin kadınsılık ve nötr cinsiyet rollerini negatif yordadığı bulunmuştur. Buna ek olarak, kadın katılımcıların erkeksilik rollerinde egzersiz basamağına göre farklılık görülmüştür. Erkek katılımcıların egzersiz davranışının kadınsılık ve nötr cinsiyet rolünü ve kadın katılımcıların egzersiz davranışının erkeksilik cinsiyet rolünü yordamadığı bulunmuştur. Elde edilen bu bulgular doğrultusunda erkeksilik rolü yüksek olan erkek üniversite öğrencilerinin daha sık egzersiz yaptığı; kadınsılık ve nötr cinsiyet rolünde düşük ortalamalara sahip kadın öğrencilerin egzersizi daha şiddetli yaptığı sonucuna ulaşılmıştır.Araştırmanın bir diğer bulgusu da egzersize 6 aydan fazla süredir devam eden kadın üniversite öğrencilerinin egzersize yeni başlamış olan öğrencilerden daha fazla erkeksi özelliklere sahip olduğudur. Sonuç: Erkek üniversite öğrencilerinde ise egzersiz davranış değişim basamağına göre cinsiyet rollerinde herhangi bir farklılık bulunmamıştır. Anahtar Kelimeler: Egzersiz Davranışı, Erkeksilik, Kadınsılık, Cinsiyet Rolleri

THE ROLE OF GENDER IN EXERCISE BEHAVIOR

Many people often think that exercise is a masculine activity and that many exercises require masculine behavior. We can ask ourselves: Are typical exercise behaviors masculine? Or do feminine behaviors create differences in exercise? The aim of this study is to investigate the role of gender in exercise behaviors of students at Tekirdag Namık Kemal University. There are 146 female (Xage= 21.25±1.69 year), 245 male (Xage= 21.94±2.24 year) total 566 university student participating in this study. Personal information form, "BEM Sex Role Inventory" and " Exercise Stages of Change Questionnaire" were applied to the participants. Descriptive statistical analysis, Hierarchical Regression Analysis and Multiple Varience Analysis were used to analyze the data. According to the findings of the study, it was found that exercise frequency of male participants was positive predicted masculinity gender role, and female participants had negative predictions of femininity and neutral gender roles. In addition, masculinity roles of female participants differed according to exercise stage. It was found that the exercise behavior of male participants did not predict the femininity and neutral gender role and the exercise behavior of female participants did not predict the masculinity gender role. According to these findings, it was concluded that male university students with high masculinity role exercised more frequently and female students with low averages in the gender role of femininity and neutral make exercise more rigorous. Another finding of the study is that female university students who have been continuing exercise for more than 6 months have more masculine characteristics than the students who have just started to exercise. There was no difference in gender roles according to exercise stage in male students.

Key Words: Exercise Bahaviour,

SB240

SPOR BİLİMLERİ FAKÜLTESİ ÖĞRENCİLERİNİN AHLAKTAN UZAKLAŞMA EĞİLİMLERİ

[1]Rıdvan Ergin, [2]Egemen Ermiş, [2]Osman İmamoğlu, [2]Seydi Ahmet Ağaoğlu

[1]Kırşehir Ahi Evran Üniversitesi, Kırşehir
[2]Ondokuz Mayıs Üniversitesi, Samsun

Email : *rdvnergin.edu@gmail.com, egedeath@hotmail.com, osmani55@hotmail.com, ahmetsa@omu.edu.tr*

Amaç: Spor bilimleri fakültesi öğrencilerin cinsiyete, takım ve bireysel branşını yapma, müsabık olarak yarışıp yarışmama durumuna göre ahlaktan uzaklaşma eğilimlerinin araştırılması amaçlanmıştır.

Materyal ve Metot: Spor Fakültesinde eğitim gören toplam 302 öğrenciye Ahlaktan Uzaklaşma kısa ölçeği uygulanmıştır. İstatistiksel işlemlerde bağımsız t- testi kullanılmıştır.

Bulgular: Bu çalışmada cinsiyete göre spor fakültesi öğrencilerinin ahlaktan uzaklaşma eğilim puanları arasında istatistiksel olarak anlamlı bir farklılık bulunmamıştır (p>0,05). Takım ve bireysel spor durumuna göre ahlaktan uzaklaşma puanları karşılaştırılmasında sadece avantajlı karşılaştırma alt boyutunda istatistiksel olarak anlamlı bir farklılık bulunmuştur (p<0,05). Müsabık olarak yarışma ve yarışmama durumuna göre de sorumluluğu dağıtma ve suça dayanak oluşturma alt boyutlarında anlamlı bir farklılık bulunmuştur (p<0,05).

Sonuç: Spor Fakültesi öğrencilerin ahlaktan uzaklaşma eğilimleri düşük olduğu tespit edilmiştir. Spor fakültesi öğrencilerin ahlaki uzaklaşma eğilimleri cinsiyete göre değişmediği, müsabık olarak yarışmaya katılıp katılmama, takım ve ferdi spor yapma durumlarına göre ise az da olsa değiştiği görülmüştür. Bu çalışmanın spor fakültesindeki öğrencilerde bölümlere göre ve spor fakültesi dışındaki sporcu öğrencilere de uygulanması önerilir.

MORAL DISENGAGEMENT TENDENCIES OF FACULTY OF SPORTS STUDENTS

Aim: The aim of this study is to examine the moral disengagement tendencies of Faculty of Sports students in terms of their gender, states of doing team or individual sports and being a competitor.

Material and Method: A total of 302 students studying at the Faculty of Sports were administered the Moral Disengagement in Sport Scale-Short. Independent t-test was used in statistical analyses.

Results: No statistically significant difference was found between moral disengagement scores of sports faculty students according to gender (p>0,05). Statistically significant difference was found only in advantageous comparison sub-dimension in terms of the state of doing team or individual sport (p<0,05). Statistically significant difference was found in distributing responsibility and creating a basis for offense sub-dimensions in terms of the state of being a competitor (p<0,05).

Conclusion: Faculty of Sports students were found to have low moral disengagement tendencies. It was found that moral disengagement tendencies of Faculty of Sports students did not differ in terms of gender, while they were found to differ in terms of the state of being a competitor and doing team and individual sports. It is recommended that this study should be conducted on Faculty of Sports students depending on the department and athlete students who are not Faculty of Sports students.

SB270

TAKIM SPORLARINDA SOSYOMETRİ - VOLEYBOL ÖRNEĞİ

[1]Ayşe Görmez, [2]Emsal Öztürk, [3]Caner Cengiz, [4]Semiyha Tuncel

[1]M.E.B., Ankara
[2]Jandarma Sahil Güvenlik Akademisi, Ankara
[3]Şırnak Üniversitesi, Şırnak
[4]Ankara Üniversitesi Spor Bilimleri Fakültesi, Ankara

Email : *aydinayse12@gmail.com, emsal_ozturk@hotmail.com, caner.cengizz@gmail.com, Semiyha.Dolasir.Tuncel@ankara.edu.tr*

Özet: Sosyometri belirli bir grubun sosyal yapısını, kendi içindeki uyumunu, grup üyelerinin sosyal gelişimlerini ve grup içindeki yerlerini belirlemek amacıyla kullanılan bir ölçme yöntemidir. Takım sporlarında yarışmalara hazırlık sürecinde grup içindeki uyumu sağlamak için bireyler arasındaki sorunları çözmek gereklidir. Bu nedenle sosyometri çalışmalarının spor ortamlarında kullanılması önem arz etmektedir. Bu çalışmanın amacı seçilen grubun özelliklerini ve takım oyuncuları arasındaki ilişkileri öğrenmektir. Çalışmanın metodolojisi küçük grupların yapısal analizinin sosyometrik yöntemine dayanmaktadır. Çalışma grubunu 2018-2019 sezonu yıldız erkekler kategorisinde Türkiye şampiyonu olan Ziraat Bankası yıldız erkek voleybol takımı oluşturmaktadır. Veri toplama aracı; benzer çalışmalar taranarak ve uzman görüşleri alınarak hazırlanan 3 sorudan oluşmaktadır. Soruların sosyometrinin amacına hizmet edebilecek nitelikte olmasına özen gösterilmiştir. Verilerin analizi sonucu çıkan sonuçlar ayrıntılı bir şekilde paylaşılacaktır.

Anahtar Kelimeler: sosyometri, takım sporları, voleybol

Sociometry in Team Sports - The Case of Volleyball

Abstract: Sociometry is an assessment methodology which is used in order to determine the social structure of a group, their cohesion within the group, the social development of group members and their position in the group. In order to maintain the group cohesion during the process of preparation for the competions , the problems between the individuals have to be solved. Thus, the usage of sociometric studies in sport related areas has a vital importance. The aim of this study is to learn about the relationships between the team members and the traits of the group in question. The methodology of this study is based on the sociometric method of structural analysis of small groups. The study group consists of the team members of Ziraat Bankası Junior Male Volleyball Team. The questionnaire presents three questions prepared after having scanned the relevant studies and having interviewed the experts for their opinion. These questions have been organised meticilously to servet he aim of sociometry. The findings obtained with the analysis of the data will be shared in details.

Keywords: sociometry, team sports, volleyball

SB321

SURİYELİ MÜLTECİ ÇOCUKLARIN FİZİKSEL AKTİVİTEYE KATILIMLARINDA KÜLTÜRLEŞME FAKTÖRLERİNİN ROLÜ

[1]BEYZA CANBAZ, [1]CANAN KOCA ARITAN

[1]Hacettepe Üniversitesi Spor Bilimleri Fakültesi, ANKARA

Email : *canbazzbeyza@gmail.com, canankoca@hacettepe.edu.tr*

Giriş ve Amaç: Araştırmalar spora ve fiziksel aktiviteye katılımın, mülteci çocukların uyum süreçlerini etkilediğini ve yeni kültürün tanınmasında önemli rolünün olduğunu göstermektedir. Göç nedeniyle bir arada yaşayan farklı kültürlerden bireylerin etkileşime girmesiyle meydana gelen değişimler kültürleşme kuramının temel dayanağını oluşturmaktadır. Kültürleşme sürecini etkileyen faktörler her birey için farklı bir kültürleşme sürecine sebep olmaktadır. Bu bağlamda araştırmanın amacı Suriyeli mülteci çocukların fiziksel aktiviteye katılımlarında göç sonrası meydana gelen değişiklikleri kültürleşme sürecini etkileyen faktörler doğrultusunda incelemektir.

Yöntem: Nitel araştırma paradigmasını benimsediğimiz bu araştırmada, Ankara'da mültecilerin yoğun olarak yaşadığı bir bölgede, 13-16 yaş aralığındaki Suriyeli 10 kız ve 10 oğlan ile bireysel görüşmeler gerçekleştirdik. Katılımcıları ölçüt örneklem yöntemi ile belirledik. Savaş sebebiyle Suriye'den Türkiye'ye göç etmiş olmak, en az 1 yıldır Türkiye'de yaşıyor olmak, Ankara ilinde ikamet ediyor olmak, Türkçe konuşabiliyor olmak belirlediğimiz kriterlerdir. Araştırmanın verilerini tematik analiz yöntemi (Braun & Clarke, 2006) ile analiz ettik.

Bulgular: Yaptığımız analiz sonucunda 2 temaya ulaştık: "Suriyeli Mülteci Çocukların Kültürleşme Deneyimleri" ve "Suriyeli Mülteci Çocukların Fiziksel Aktiviteye Katılımlarını Etkileyen Kültürleşme Faktörleri". Birinci tema mülteci çocukların göç öncesi ve göç sonrasında kültürleşme bağlamında yaşadıkları deneyimleri ve kültürleşme sürecinde meydana gelen değişimleri içermektedir. Mülteci çocuklar dil, eğitime erişim, okula uyum sağlama, yerlilerin mültecilere karşı olumsuz tutumlara sahip olması gibi konular sebebiyle Türkiye'de zorluklarla karşılaşmıştır. İkinci tema ise mülteci çocukların Türkiye'de fiziksel aktiviteye katılımlarının kültürleşme sürecini etkileyen faktörler bağlamında analizini içeriyor. Buna göre yerleşilen ülkenin tarihi ve politikaları, mültecilere sağlanan toplumsal destek, mültecilerin yaşadıkları bölgenin özellikleri ve toplumsal cinsiyet rolleri mülteci çocukların Türkiye'de fiziksel aktiviteye katılımlarını etkileyen faktörlerdir.

Sonuç: Sonuç olarak mülteci çocuklar göç etmekle ilişkili olarak çeşitli zorluklarla karşılaşsalar da Türk eğitim sistemine entegre olmaları ve göç etme yaşlarının küçük olması yeni kültürel ortama uyumu kolaylaştırmıştır. Bu yeni kültürel ortamla temas etmek mülteci çocukların fiziksel aktiviteye katılımlarını artırmıştır.

THE ROLE OF ACCULTURATION FACTORS IN THE PARTICIPATION OF SYRIAN REFUGEE CHILDREN IN PHYSICAL ACTIVITY

Introduction & Aim: Researches show that participation in sports and physical activity affects adaptation process of refugee children and it has an important role in recognizing new culture. The changes that occur due to individuals' interaction from different cultures living together due to migration constitute fundamental basis of acculturation theory. Factors affecting acculturation process lead to different acculturation processes for individuals. In this context, this study aims to examine changes in participation of Syrian refugee children in physical activity after migration towards factors affecting acculturation process.

Method: We used qualitative research paradigm, conducted interviews with 10 Syrian girls and 10 boys between the ages of 13-16, determined participants with criteria-based sampling method. The criteria we've set are: emigrated from Syria to Turkey, living in

Turkey at least 1 year, residing in Ankara, able to speak Turkish. We analyzed the data with thematic analysis method (Braun & Clarke, 2006).

Findings: After analysis, we reached two themes: “The Acculturation Experiences of Syrian Refugee Children” and "Acculturation Factors Affecting Participation of Syrian Refugee Children in Physical Activity”. First theme includes refugee children’s acculturation experiences in context of pre-migration and post-migration and changes in the acculturation process. Accordingly, they face difficulties in Turkey in terms of language, accessing education, adaptation to school, negative attitudes of natives to refugees. Second theme involves analysis of their physical activity participation in Turkey in the context of acculturation factors. History and politics of residence country, provided social support to refugees, features of region where refugees’ mostly live, gender roles are factors that affect participation in physical activity in Turkey.

Conclusion: As a result, although refugee children face difficulties related to migration, their integration into Turkish education system and their young age of migration have facilitated their adaptation to new cultural environment. Refugee children's contact with new cultural environment has increased their participation in physical activity.

SB342

EGZERSİZ YAPAN VE EGZERSİZ YAPMAYAN ÜNİVERSİTE ÖĞRENCİLERİNİN İNTERNET BAĞIMLILIĞI VE ZAMAN YÖNETİMİ BECERİSİNİN İNCELENMESİ

***[1]Emine Tokdemir*, [2]Başak Eroğlu, [2]Emine Tokdemir**

[1]Namık Kemal Üniversitesi Sağlık Bilimleri Enstitüsü, Tekirdağ
[2]Namık Kemal Üniversitesi Sağlık Bilimleri Enstitüsü, TEKİRDAĞ

***Email :** tkdmr49@gmail.com, beroglu@nku.edu.tr, tkdmr49@gmail.com*

ÖZET Amaç: Günümüzde hızla ilerleyen teknoloji internet erişimini kolaylaştırmaktadır. Bu nedenle toplumun bir kısmı için internete bağlı olmadan geçirilen zaman önemini yitirmektedir. Oysa ki zamanı etkin kullanabilme hem kaygıyı azaltmakta, hem de başarıyı artırmaktadır. Bu çalışmanın amacı Tekirdağ Namık Kemal Üniversitesi'nde öğrenim gören, egzersiz yapan ve yapmayan öğrencilerin internet bağımlılığı ve zaman yönetimi becerisinin incelenmesidir. Yöntem: Araştırmada betimsel tarama modeli kullanılmıştır. Çalışmaya lisans düzeyinde eğitim gören 290 kadın (χyaş=20,620±1,38), 310 erkek (χyaş=20,590±1,65) toplam 600 üniversite öğrencisi (χyaş=20,605±1,52) tesadüfi yöntemle gönüllü olarak katılmıştır. Araştırma verilerinin toplanması için katılımcılara, internet bağımlılıklarını ölçen "Young İnternet Bağımlılığı Testi Kısa Formu (YİBT-KF)", zaman yönetimi becerilerini ölçen "Zaman Yönetimi Envanteri (ZYE)" ve "Kişisel Bilgi Formu" uygulanmıştır. Elde edilen verilerin çözümlenmesinde SPSS 18.0 paket program kullanılmıştır. Yapılan analizler sonucunda veriler normal dağılım göstermediği için ikili karşılaştırmalarda Mann Whitney-u, çoklu karşılaştırmalarda Kruskall Wallis, ilişki bakmak için Spearman's rho testleri kullanılmıştır. Bulgular: Çalışmadan elde edilen bulgulara göre düzenli egzersiz yapan ve egzersiz yapmayan öğrenciler arasında internet bağımlılığı ve zaman yönetimi becerileri açısından istatistiksel olarak anlamlı farklılık bulunmamıştır ($p>0,05$). Egzersiz yapan üniversite öğrencilerinin internet bağımlılıkları ile zaman yönetim becerileri arasında pozitif yönde zayıf bir ilişki bulunmuştur ($r=0,336$; $p<0,00$). Benzer şekilde egzersiz yapmayan üniversite öğrencilerinin de internet bağımlılıkları ile zaman yönetim becerileri arasında pozitif yönde zayıf bir ilişki bulunmuştur ($r=0,316$; $p<0,00$). Sonuç: Bu bulgular doğrultusunda internetin verimli şekilde kullanıldığında zaman yönetimi becerisini de artıran bir faktör olduğunu söyleyebiliriz.

Anahtar Kelimeler: Egzersiz, İnternet Bağımlılığı, Zaman Yönetimi

INVESTIGATION OF THE INTERNET ADDICTION AND TIME MANAGEMENT SKILLS OF STUDENTS WHO EXERCISE AND WHO DO NOT EXERCISE

ABSTRACT Objective: Today's rapidly advancing technology facilitates internet access. For this reason, the time spent without being connected to the Internet for some part of the society loses its importance. However, being able to use time effectively both reduces anxiety and increases success. The aim of this study is to investigate the internet addiction and time management skills of Tekirdağ Namık Kemal University students who exercise and who do not. Method: Descriptive survey model was used in the research. 290 women (χage=20.620 ± 1.38), 310 men (χage=20.590 ± 1.65) a total of 600 university students who continue their undergraduate education (χage=20.605 ± 1.52) randomly and voluntarily participated in the research. In order to collect the research data, "Young Internet Addiction Test Short Form (YIAT-SF)", which measures internet addictions, "Time Management Inventory (TMI)", which evaluates assess time management skills and "Personal Information Form" were applied to the participants. SPSS 18.0 package program was used for analysis of the obtained data. Since the data did not show normal distribution as a result of the analyses, Mann Whitney-u in binary comparisons, Kruskall Wallis in multiple comparisons, Spearman's rho tests in determining relations were used. Results: According to the findings of the study, there was no statistically significant difference in terms of internet addiction and time management skills between the students who exercise and who do not exercise regularly ($p>0,05$). There was a weak positive correlation between internet addiction and time management skills of university students who exercise ($r=0.336$; $p<0.00$). Similarly,

there was a weak positive relationship between internet addiction and time management skills among university students who do not exercise (r=0.316; p<0.00). Conclusion: According to these findings, it can be stated that when the Internet is used efficiently, it is a factor that increases the time management skills.

Keywords: Exercise, Internet Addiction, Time Management

SB363

NAMIK KEMAL ÜNİVERSİTESİ ÖĞRENCİLERİNİN STRESLE BAŞAÇIKMA TARZLARI, UYKU DÜZENLERİ VE YAŞAM KALİTELERİNİN İNCELENMESİ

[2]Arif Kaan Eroğlu, [1]İnci Güler, [2]Kardelen Elmas

[1]Namık Kemal Üniversitesi Sağlık Bilimleri Enstitüsü, TEKİRDAĞ
[2]Namık Kemal Üniversitesi Beden Eğitimi Ve Spor Yüksekokulu, TEKİRDAĞ

Email : *akaaneroglu@nku.edu.tr, inciguleer@icloud.com,*

Giriş ve Amaç Günümüz üniversite öğrencileri eğitim-öğretim süreci içerisinde birçok zorlukla başa çıkmak zorundadır. Bu şartların neden olduğu psikolojik ve fizyolojik etkilerin tespit edilmesi, zorlukların neden ve sonuçlarının ortaya konulması önemlidir. Bu çalışmanın amacı Tekirdağ Namık Kemal Üniversitesi'nde öğrenim gören öğrencilerin stresle başa çıkma tarzlarını, uyku düzenlerini ve yaşam kalitelerini incelemektir.

Yöntem Çalışmaya lisans düzeyde eğitim gören 105 kadın, 114 erkek olmak üzere toplam 219 üniversite öğrencisi gönüllü olarak katılmıştır. Katılımcılara "Pittsburgh Uyku Kalitesi İndeksi", "Nottingham Sağlık Profili" ve "Stresle Başa Çıkma Tarzları Ölçeği" uygulanmıştır. Verilerin analizinde IBM SPSS 18.0 paket programı kullanılmıştır.

Bulgular Değerlendirme sonucunda, katılımcıların uyku düzenlerinde; yaş, vücut kitle indeksi, hastalık, kardeş sayısı, spor yapma, anne-baba ile yaşama ve ailenin ekonomik geliri söz konusu olduğunda anlamlı bir farklılık görülürken ($P<0,05$), cinsiyet ve kalınan yer değişkenlerinde anlamlı farklılık bulunmamıştır ($P>0,05$).

Katılımcıların yaşam kalitelerine baktığımızda; yaş, cinsiyet, hastalık, anne-baba ile yaşama, spor yapma ve ailenin ekonomik gelirinde anlamlı farklılık bulunurken ($P<0,05$), vücut kitle indeksi, kardeş sayısı ve kalınan yer konusunda anlamlı farklılık bulunmamıştır. ($P>0,05$)

Katılımcıların stresle başa çıkma tarzlarında ise yaş, hastalık, kardeş sayısı, ailenin ekonomik geliri söz konusu olduğunda anlamlı bir farklılık görülürken ($P<0,05$), kalınan yer, anne-baba ile yaşama, spor yapma, vücut kitle indeksi ve cinsiyette anlamlı bir farklılık görülmediği tespit edilmiştir ($P>0,05$).

Sonuç Spor yapan bireylerin uyku sürelerinin daha kısa olup enerji seviyelerinin ve sosyal izolasyonların daha yüksek olduğu tespit edilmiştir. Genel olarak ise Namık Kemal Üniversitesi öğrencilerinin uyku düzeni ve yaşam kalitesinin iyi olmadığı, stresli durumlara karşı ise problem çözmeye yönelik yaklaştıkları tespit edilmiştir.

Investigate The Ways Of Overcoming Stress, Sleep Patterns And Quality Of Life Of The Students Studying At Tekirdağ Namık Kemal University.

Introduction and Objective Today's university students have to deal with many difficulties during the education process. It's important to identify the psychological and physiological effects caused by these conditions, and to reveal the causes and consequences of the difficulties. The aim of this study is to investigate the coping with stress, sleep patterns and quality of life of the students studying at Namık Kemal University.

Method A total of 219 university students (105 females and 114 males) at the undergraduate level participated in the study voluntarily. "Pittsburgh Sleep Quality Index", "Nottingham Health Profile" and "Coping with Stress Scale" were applied to the participants. Data was analized with IBM SPSS 18.0 package program.

Findings As a result of the evaluation; while a significant difference between age, BMI, disease, number of siblings, doing exercises, living with parents and economic income of the family (P<0,05) was observed, no significant difference between gender and place of residence variables could be detected in participants' sleep patterns (P>0,05).

At the life quality of the participants; there's a significant difference in age, gender, illness, living with parents, doing exercises and economic income of the family (P<0,05), but no significant difference was determined between BMI, number of siblings and place of residence. (P>0,05)

In terms of coping with stress, there's a significant difference in terms of age, illness, number of siblings, economic income of the family (P<0,05), while there's no significant difference in place of residence, living with parents, doing exercises, BMI and gender (P>0,05).

Conclusion It's been determined that individuals who do exercises have shorter sleep durations and higher energy levels and social isolation. In general, it's determined that the sleeping patterns and quality of life of the students of Namık Kemal University aren't good, and they approach stressful situations in a problem-solving way.

SB375

ÇOCUK HAKLARİ İHLALLERİNDE SPOR ALANİNDAKİ FARKİNDALİĞİN BELİRLENMESİ

***[1]Hande Türkeri-Bozkurt*, [1]Nefise Bulgu, [2]Ziya Koruç, [3]Sinan Yıldırım, [4]Veli Onur Çelik, [5]Barbaros Çelenk**

[1]Hacettepe Üniversitesi, ANKARA
[2]Hacettepe Üniversitesi, Ankara
[3]Pamukkale Üniversitesi, Aydın
[4]Anadolu Üniversitesi, Eskişehir
[5]Hacettepe Ünivesitesi

***Email :** hturkeri@yahoo.com, bulgunefise@gmail.com, zkoruc@hacettepe.edu.tr, snysbf@gmail.com, onurcelik@anadolu.edu.tr, barbaros.celenk@hacettepe.edu.tr*

Giriş ve Amaç Spor ortamında çocuk hakları ihlalleri sorunundan yola çıkan araştırma, Ankara ilinde olimpik branşlarda faaliyet gösteren spor kulüplerinin; yöneticilerinin, çalışanlarının ve antrenörlerinin sporda çocuk koruma, çocuklara karşı istismar ve ihlaller konusundaki farkındalığını belirlemeyi amaçlamıştır.

Metod Betimsel çalışma olarak planlanan araştırmanın araştırma grubu, amaca uygun örnekleme yöntemi ile belirlenen, 501 katılımcıdan (383 antrenör, 63 yönetici, 55 diğer personel) oluşmaktadır. Veri toplama araçları olarak araştırmacılar tarafından hazırlanmış 13 soruluk bir anket (tekrar test güvenirliği.62) ile yarı yapılandırılmış bireysel görüşmeler kullanılmıştır. Anket verilerinin analizinde betimleyici istatistikler ve ki-kare analizinden yararlanılmış, görüşme verileri tematik analize tabi tutulmuştur.

Bulgular Araştırma verilerinin analizi, katılımcıların %56.1'ine çocuk koruma programına ilişkin daha önce herhangi bir bilgi verilmediğini, %43.9'una ise bilgi verilmiş olduğunu göstermiştir. Buna ek olarak katılımcıların %32.7'sinin duygusal istismarın, %62.5'inin cinsel istismarın, %24.4'ünün ise fiziksel istismarın ne anlama geldiğini bildiği ortaya konmuştur. Ancak sporda çocuk korumanın ve içeriğinin ne olduğu konusunda tam bilgi sahibi olanların oranı yalnızca %7.8'dir. Bu sonuçlar, Ankara ilinde olimpik branşlarda görev alan antrenör, diğer çalışan ve yöneticilerin çocuk koruma, istismar türleri ve ihmal hakkında sahip oldukları bilgilerin yetersiz olduğunu göstermektedir. Yapılan bireysel görüşmelerin analizinden elde edilen veriler de bu bulguyu destekler niteliktedir. Brackenridge, (2004)'in ve Eliasson (2015)'un sporda çocuk koruma üzerine yaptıkları çalışmalar dikkate alındığında Avrupa'da olduğu gibi ülkemizde de bu konuya yeterince önem verilmediği Ankara ili örneğinde görülmüştür.

Sonuç Araştırma bulguları; sporda çocuk koruma ve çocuğa yönelik istismar türleri ve ihmale ilişkin bilgi yetersizliği olduğunu, bunun sonucu olarak çocuk hakları ihlallerinin yaşanabileceğini ve bilgilenme çalışmasına gereksinim duyulduğunu göstermiştir.

Kaynakça

Brackenridge, C.,Bringer, D.,Cockburn, C.,Nutt, G.,Pitchford, A.,Russell, K.,&Pawlaczek, Z.(2004). The Football Association's Child Protection in Football Research Project 2002–2006: rationale, design and first year results. Managing Leisure,9(1),30-46.

Eliasson, I.(2015). The gap between formalised children's rights and children's real lives in sport. International Review for the Sociology of Sport,52(4),470-496.

DETERMIING AWARENESS ABOUT THE VIOLATION OF CHILDREN'S RIGHTS IN SPORTS

Introduction and Aim Research based on the problem of child rights violations in sports environment, aims to determine awareness of managers, employees and coaches whose working with sports clubs operating in Olympic branches in Ankara province about child protection, abuses and neglect in sport.

Methods The study was designed as a descriptive study. The research group consisted of 501 participants who were determined by purposeful sampling method. Data were collected using a 13-item questionnaire (test–retest reliability .62) and semi-structured interviews. Descriptive statistics and chi-square analysis were used in the analysis of the survey data, and the interview data were subjected to thematic analysis.

Results Analysis of the research data showed that 56.1% of the participants had not been informed about child protection in sport before and 43.9% had been informed about the topic. In addition, 32.7% of the participants knew what emotional abuse is, 62.5% of the participants knew what sexual abuse is, 24.4% of the participants knew what physical abuse is. However, only 7.8% of the participants have full knowledge of child protection and its content in sports. These results showed that the information that coaches, other employees and managers working in Olympic branches in Ankara have about child protection, abuse types and neglect are insufficient. The data obtained from the analysis of the semi structured interviews also support this finding. Ankara example showed that this issue is not given enough importance in our country as in Europe, considering Brackenridge, (2004) and Eliasson (2015)'s studies on child protection in sports.

Conclusion Research findings showed that there is a lack of information about child protection, child abuse types and neglect in sports, as a result of this, child rights violations may occur. In order to prevent this, it is necessary to educate people working with children in the field of sports

SB385

SAĞLIKLI YAŞAM KOÇLUĞUNUN SOSYOLOJİK OLARAK İNCELENMESİ VE BU OLGUNUN SOSYAL MEDYADA TOPLUMSAL CİNSİYET TEMSİLLERİ

[1]CEYDA KULOĞLU

[1]BAŞKENT ÜNİVERSİTESİ FEN EDEBİYAT FAKÜLTESİ SOSYOLOJİ BÖLÜMÜ

Sağlıklı yaşam (wellness) 1950 yılında Amerikalı fizikçi Halbert Dunn adında bir Amerikalı fizikçi tarafından iyilik (wellbeing) ve fitness kelimelerinin birleşiminden oluşturulmuştur. Bugün geldiği noktada sağlıklı yaşam içinde beslenme, egzersiz (çoğunlukla yoga ve pilates) ve zihinsel iyiliği kapsayan bir bütün haline gelmiştir. Kapsamındaki olgulara baktığımızda geleneksel toplumsal cinsiyet kalıplarına göre bütün olguları karşılayanların aslında çoğunlukla kadınlar olduğunu görmekteyiz. Bütün bu süreç aslında "Kendimi seviyor ve olduğum her halimi sevgiyle kabul ediyorum; Ben değerliyim…" sloganının 2000li yılların başında popüler olmasıyla başladı. Toplumsal kabul görmek isteyen her birey kendini değerli hissetmek istiyordu fakat bunu yapmanın hangi yollarla gerçekleştiğinden tam emin değillerdi. İşte o noktada bireylerin hayatında wellness yani "sağlıklı yaşam" olgusu ağırlık kazandı. Hem bedensel zindelik hem de zihinsel farkındalık isteyen herkes ama çoğunlukla kadınlar wellness programına dahil olmaya başladılar. Bu talep karşısında kurslar ve spor salonları birbiri ardına açılmaya başladı. Öyle ki, artık sosyal medya hesaplarında bu durum küçümsenmeye bile başladı. Bütün bu süreçte sağlıklı yaşam bütün bireyler için önemli bir mesele olsa da bu durumla, hem öğrenci hem de eğitmen ya da "sağlıklı yaşam koçu" tarafında kadınların yer almasıydı.

Bu çalışma bütün bu süreç içerisinde, geldiğimiz son noktada sağlıklı yaşam koçluğunu sosyolojik açıdan incelemek ve bu durumun sosyal medyadaki yansımasını toplumsal cinsiyet bakış açısıyla değerlendirmektir. Bu bağlamda, 15 açık instagram hesabı takip altına alınmış ve bu hesaplara 1 aylık içerik ve söylem analizi yapılarak toplumsal cinsiyet temsilleri çeşitli temalarla değerlendirmeye tabi tutulmuştur. Çalışmanın ana sorusu; sosyal medya hesaplarında sağlıklı yaşam koçluğu olgusu toplumsal cinsiyet normlarını nasıl yeniden üretmektedir?

SOCIOLOGICAL ANALYSIS OF WELLNESS COACHING AND GENDER ROLE REPRESENTATIONS IN SOCIAL MEDIA

Wellness was created in 1950 by an American physicist named Halbert Dunn, as a combination of the words wellbeing and fitness. Today, healthy living has become a whole, including nutrition, exercise (mostly yoga and pilates) and mental well-being. When we look at the phenomena covered, it is seen that according to traditional gender stereotypes, it is mostly women who meet all the facts. The whole process is actually began with the popular slogan in the early 2000s: "I love myself and I accept every state of myself with love; I am valuable". Every individual who wanted to gain social acceptance wanted to feel valued, but they weren't sure which way to do it. At this point, wellness, the "healthy living" phenomenon gained weight in individuals' lives. Everyone who wants both physical fitness and mental awareness, but mostly women have started to be included in the wellness program. In response to this demand, courses and gyms started to open one after another. So much so that in social media accounts, this situation has even started to be underestimated. Although healthy living was an important issue for all individuals in this process, it was the presence of women on the side of both the student and the instructor or the "wellness coach".

The aim of this study is to examine healthy life coaching from a sociological point of view and to evaluate the reflection of this situation in social media from a gender perspective. In this context, 15 open instagram accounts were taken under follow-up and gender representations were evaluated with a variety of themes through a 1-month content and discourse analysis. The main question of the study; How does healthy life coaching reproduce gender norms in social media accounts?

OA409

WHY CROATIAN FOOTBALL FANS BECAME ENGAGED POLITICAL AND CIVIL SOCIETY ACTIVISTS

[1]Goran-Pavel Santek

[1]Faculty Of Humanities And Social Sciences University Of Zagreb, Zagreb, Croatia

The aim of this paper is to gain a better understanding of influences that practices of state and city institutions, which duty is to control how Football club Dinamo Zagreb works in according with national laws, have on the behavior of fans. Besides that, it checks hypotheses that parts of fans aggressive behavior are structurally caused, and that in activist practices of fans, there is also a potential for the democratization of society. As fans organized in Bad Blue Boys, Together for Dinamo and Dinamo – that are we persistently ask of state and city institutions to observe the law, they can be seen as actors of the democratization of society, and close processes like unselective law enforcing and fights against corruption and discrimination. Methodologically, this paper is based on the tenets of case studies, media analysis, participant observation, and formal and informal interviews. This study confirms views that youth Croatians see corruption, bribe and biased, irresponsible work of state institutions as most significant problems in Croatian society, and explains how football fans during the fight for their club became one of the most successful fighters for Croatian civil society and democratization of Croatia.

OA445

„THE ULTRAS GAME“: ULTRAS' PERCEPTION ABOUT VIOLENT ACTIVITIES OF FOOTBALL FANS SUBCULTURE

[1]Andrej Ivan Nuredinović

[1]University Of Zagreb Faculty Of Humanities And Social Sciences

„The ultras game“: ultras' perception about violent activities of football fans subculture

Introduction: Ultras and their violent practices have been, for some time now, a subject of research of various scientific fields. The same phenomenon is the subject of everyday polemics in the public sphere.

AIM: In this work, I tried to explain ultras' violent practices and put them in the context of perceptions from ultras who themselves stem from the ultras group Bad Blue Boys Zagreb.

METHOD: By using the method of semistructured problematic interviews on the targeted group and the participant observation method, I compared ultras' violent practices of Bad Blue Boys with the equal practices of other ultras groups in Europe.

FINDINGS: Interviewed football fans have stated opinions that can be used as a basis for conducting wider research on the basic rules of football fans' violent practices. I have also implemented the original concept of „the ultras game“ in an endeavour to appropriately cover the structure and course of ultras' violence that proved effective.

CONCLUSION: I suggest that a new field of research of ultras' groups should be opened because the key processes such as mutual contacts between ultras indivuduals and groups, formation of ultras' blocks, segmentations of ultras' groups, change in location of violent rituals and enhanced surveillance and repression towards ultras, that are currently going on are exerting influence on the creation of a new ultras' paradigm.

Key words: ultras, ultras' game, Bad Blue Boys, violence, new ultras' paradigm, discrimination

SB542

EĞİTİM FAKÜLTESİNDE ÖĞRENİM GÖREN ÖĞRETMEN ADAYLARI İLE SPOR BİLİMLERİ FAKÜLTESİNDE ÖĞRENİM GÖREN ÖĞRETMEN ADAYLARININ EŞCİNSELLİK TUTUMLARININ İNCELENMESİ

***[1]Buse OĞUZ*, [1]Alkan UĞURLU, [2]Emine BAL TURAN, [1]Doğukan Batur Alp GÜLŞEN**

[1]Akdeniz Üniversitesi Spor Bilimleri Fakültesi, Antalya
[2]Tokat Gaziosmanpaşa Üniversitesi, Beden Eğitimi Ve Spor Yüksekokulu

***Email :** bo.latinya@outlook.com, augurlu@akdeniz.edu.tr, emine.balturan@gop.edu.tr, dogukangulsen@akdeniz.edu.tr*

Bu araştırmanın amacı; Akdeniz Üniversitesi Eğitim Fakültesinde ve Spor Bilimleri Fakültesinde öğrenim gören öğretmen adaylarının eşcinsellik tutumlarının belirlenmesi ve karşılaştırılmasıdır. Araştırmaya, Akdeniz Üniversitesi Spor Bilimleri Fakültesi'n de öğrenim gören, 281 öğrenci (53,2), Eğitim Fakültesi'n de öğrenim gören 247 öğrenci (46,8) toplamda 528 kişi katılmıştır. Katılımcıların % 22,3'ü Sınıf Öğretmenliği Bölümü, %24,4 'ü Psikolojik Danışmanlık ve Rehberlik Bölümü, %18,2'si Beden Eğitimi ve Spor Eğitimi bölümü, %20,8'si Spor Yöneticiliği bölümü, %4,2'si Antrenörlük Eğitimi Bölümü ve %10,0'u Rekreasyon bölümü öğrencilerinden, 289 Kadın ve 239 Erkek oluşturmaktadır. Araştırmanın amacına uygun olarak veri toplama aracı olarak, Doğan vd. (2008) tarafından geliştirilen, 56 madde ve tek faktörden oluşan Eşcinsellik Tutum Ölçeği kullanılmıştır. Ölçeğin orijinal formunda yanıt seçenekleri, kesinlikle katılmıyorum, katılmıyorum, fikrim yok, katılıyorum ve tamamen katılıyorum şeklinde düzenlenmiş ve deneklerden kesinlikle katılmıyorum yanıtı için 1, katılmıyorum yanıtı için 2, fikrim yok yanıtı için 3, katılıyorum yanıtı için 4 ve tamamen katılıyorum yanıtı için 5 puan vermeleri istenmiştir. Bu çalışmada da aynı puanlama şekli kullanılmıştır. Çalışmada kullanılan Eşcinsellik Tutum Ölçeğine verilen yanıtların tutarlılığı Cronbach alpha (α) ile incelenmiştir (α=.92). Elde edilen verilerin dağılımı incelenmiş ve normal dağılım gösterdiği tespit edilmiştir (Tabachnick ve Fidell 2013). Verilerin analizinde betimsel istatistikler (frekans (f), yüzde (%)) ve çıkarımsal istatistiklerden T-Testi testi ve ANOVA testleri kullanılmıştır. Verilerin analizinde SPSS 22.0 istatistik programı kullanılmış, yapılan tüm değerlendirmelerin hepsinde istatistiksel anlamlılık düzeyi p<0,05 olarak belirlenmiştir. Yapılan analizler sonucunda cinsiyet değişkenine göre, katılımcının eğitim gördüğü fakülte değişkenine göre ve bölüm değişkenine göre istatistiksel olarak anlamlı farklılıklar olduğu tespit edilmiştir. Anahtar Kelimeler: Eşcinsellik, Beden Eğitimi Öğretmenliği, Psikoloji , Cinsiyet, Cinsel Yönelim, Homofobi

Study of Attitudes Towards Homosexuality Among Physical Education Preservice Teachers of Sport Science Faculty and Preservice Teachers of Education Faculty

Purpose of this study is to determine and compare attitudes towards homosexuality among Preservice Physical Education Teacher of Sport Science Faculty and Preservice Teachers of Education Faculty. 281 students from Faculty of Sport Sciences and 247 students from Faculty of Education, totally 528 students from Akdeniz University involved the research. Participants consist of 289 women and 239 men and Distribution by Departments is: %22,3 Primary School Teacher, % 24,4 Psychological Guidance, % 18,2 Physical Education and Sports Training, % 20,8 Sport Management, % 4,2 Coaching and % 10,0 Recreation Department. In accordance with the purpose of the research, homosexuality attitude scale has been applied as a data collecting instrument, which developed by Doğan vd.(2008). The scale consists of 56 questions and 1 factor. At original form of scale, response options are; strongly disagree, disagree, no idea, agree, absolutely agree. And participants were being asked to rate 1 point for strongly disagree, 2 points for disagree, 3 points for no idea, 4 points for agree and 5 points for absolutely agree. Same scoring method has been applied for the results. In the study, consistency of answers have been evaluated by using Cronbach alpha (α=92). Distribution of data has been evaluated and normal distribution have been observed. (Tabachnick and Fidell 2013). For analysis of data, descriptive statistics (frequency (f), percent (%)), T-Test and ANOVA Test from inferential statistics have been applied. Level of significance has been determined as p<0,05 for all evaluations. As a result of the study, statistically significant differences have been determined according to variables of gender, faculty and department.

Keywords: Homosexuality, Physical Education Teaching, Psychology, Gender, Sexual

SB550

SPORDA GÜVEN YOLLU (TIMARLAMA) CİNSEL TACİZ VE İSTİSMAR OLAYLARININ İNCELENMESİ

***[1]Mustafa Narin*, [1]Hakan Kolayiş, [1]Nurullah Çelik**

[1]Sakarya Uygulamalı Bilimler Üniversitesi, SAKARYA

***Email :** mustafanarin@subu.edu.tr, hkolayis@subu.edu.tr, nurullahc@subu.edu.tr*

Giriş ve Amaç: Antrenör-sporu ilişkisinde koruyucu faktörleri belirlemek ve netleştirmek, sporda taciz ve istismarı önleme programlarını uygulayanlar için acil görevlerdir. Özellikle, sporcuların cinsel sömürüye karşı korunması ve cinsel taciz olayları ya da söylemlerinin engellenmesi için, antrenör-sporcu ilişkisinin sosyal ve psikolojik yönlerine daha yakından odaklanılması gereklidir. Bu araştırmanın amacı hayatının bir döneminde spor yapan ya da spor yapmaya devam eden sporcuların yaşadıkları cinsel taciz ve istismar olaylarındaki tımarlama (güven istismarı) bölümlerinin incelenmesidir.

Yöntem: Çalışmanın verileri; gözlem ve görüşme formuyla toplanmıştır. Görüşme formu için öncelikle 30 soru hazırlanmıştır. Bu 30 soru içerisinden yalnızca ilk soru (başınıza gelen olayı anlatır mısınız?) araştırmamızın konusuna ait bilgilere yönelik olduğu için değerlendirmeye alınmıştır. Nitel araştırma yönteminin esas alındığı çalışmada yarı yapılandırılmış mülakat tekniği öncelikle 22 sporcunun gönüllü katılımıyla gerçekleşmiştir, ancak amaca yönelik cevaplar veren 6 sporcu değerlendirilmiştir. Elde edilen verilerin analizi yapılırken literatür taramasındaki kuramlarla ilişkilendirerek sonuçlandırılmıştır. Bulgular: Çalışmada elde edilen bulgular incelendiğinde 5 sporcu tımarlama yöntemiyle tacize uğramıştır ve bunların 4'ü kadındır. 1 erkek sporcu ise tımarlama yöntemi ile istismara uğramıştır. Cinsel taciz ve istismara uğrayan bütün sporcular bu olaya 18 yaşın altındayken maruz kalmışlardır. 4 kadından 3'ü bir erkek tarafından tacize uğrarken bir kadın sporcu başka bir kadın tarafından tacize uğramıştır. 2 erkek sporcu da başka bir erkek tarafından güven yollu cinsel tacize uğramıştır.

Sonuç: Araştırmanın sonucuna göre güven yoluyla cinsel tacize uğrayan sporcularda sosyal ve performansa yönelik psikolojik sorunların olduğu ve hukuksal açıdan sorunlar yaşadıkları sonuçlarına ulaşılmıştır.

Anahtar Kelimeler: Tımarlama, Cinsel Taciz

Investigation of Grooming Sexual Harassment and Abuse Cases in Sports

Intruduction and aim: Identifying and clarifying the protective factors in the coach-athlete relationship are urgent tasks for those who implement programs of harassment and abuse in sport. In particular, it is necessary to focus more closely on the social and psychological aspects of the coach-athlete relationship in order to protect athletes against sexual exploitation and to prevent incidents or discourse of sexual harassment. The purpose of this study was to examine the grooming sections of the sexual harassment and abuse experienced by the athletes who do sports or continue to do sports in a period of their lives.

Method: The data of the study were collected via observation and interview form. Firstly, 30 questions were prepared for the interview form. Of these 30 questions, only the first question (can you tell us what happened to you?) was taken into consideration because it was related to the information about the subject of our research. In the study which was based on qualitative research method, semi-structured interview technique was realized with the participation of 22 athletes voluntarily, but 6 athletes who responded to the aim were evaluated. The analysis of the obtained data was concluded by associating with the theories in the literature review.

Findings: According to obtained data, 5 athletes were harassed by grooming and 4 of them were women. One male athlete was abused by grooming. All athletes who were subjected to sexual harassment and abuse were exposed to this event under the age of 18. Three of the 4 women were harassed by a man while one female athlete was harassed by another. Two male athletes were sexually assaulted by another man.

Conclusion: Consequently, it was concluded that there are social and performance related psychological problems and legal problems in athletes subjected to sexual harassment.

Keywords: Grooming, sexual harassment

SB578

ÖZGÜRLÜĞÜN TEMSİLİ GÖKKUŞAĞININ RENKLERİ: KAYBEDENİ OLMAYAN FUTBOL TAKIMLARI VE LİGLERİ

[2]Toprak Polat, [1]Sabiha Gizem Engin, [2]Arif Yüce, [2]Hakan Katırcı

[1]Anadolu Üniversitesi, Eskişehir
[2]Eskişehir Teknik Üniversitesi, Eskişehir

Email : *tprk.plt4@gmail.com, s.gizemengin@gmail.com, ,*

Cinsiyet ayrımının ve erilliğin son derece yaygın olduğu alanlardan birisi olan spor alanında, sadece kadınların ötekileştirilmesinden bahsetmek mümkün değildir. Spor alanında yer alan ve görünürlük arayışındaki LGBT+ bireyler de, çeşitli dışlanma, ötekileştirilme, aşağılanma, yok sayılma ve hatta çok daha travmatize edici davranışlara maruz kalmaktadır. Türkiye'deki LGBTİ+ futbol takımlarının kurulma süreçlerinin incelenmesinden oluşan bu yazının amacı; böyle bir ihtiyacın nereden doğduğu, buradan hareketle; takımların kuruluş aşamasında yaşadığı zorluklara dikkat çekip toplumsal var olma sürecinin nasıl yer aldığına odaklanmaktır. Araştırmada nitel araştırma tekniklerine uygun biçimde hazırlanan görüşme formu kullanılarak dört futbol takımının kurucuları ve oyuncuları ile görüşmeler yapılmıştır. Gerçekleştirilen görüşmeler doğrultusunda, LGBT+ takımların ve liglerin kurulma süreçleri ortaya konmuş ve LGBT+ takımlarla ilgili olarak İç ve dış dinamikler olmak üzere çeşitli bulgular elde edilmiştir. Misyon, Üye Kabulü, Görünürlük, Sürdürülebilirlik, Branş seçimi, Sosyal Sorumluklar ve İçsel Faktörlere ilişkin bulgular iç dinamiklerin içerisinde yer almaktadır. Manevi destek, maddi destek, çevresel koşullar, yaşam alanı ve medyaya ilişkin bulgular ise dış dinamiklerin içerisinde yer almaktadır. Müslüman ağırlıklı toplum yapısına sahip bir ülkede özellikle dini açıdan hoş karşılanmayan LGBT+ bireylerin, bir oluşum içerisinde yaşadığı sorunlar ve var olma çabalarının ortaya konması ve toplumun bilinçlendirilmesi çalışmanın önemini ortaya koymaktadır.

COLORS OF RAINBOW REPRESENTATION OF FREEDOM: ALWAYS SUCCESSFUL FOOTBALL TEAMS AND LEAGUES

In the field of sport, which is one of the areas where gender discrimination and masculinity are extremely common, it is not possible to talk about the marginalization of women. LGBT + individuals in the field of sports seeking visibility are also exposed to various behaviors such as exclusion, marginalization, humiliation and disregard. The purpose of this formed the foundation process of examining LGBTI + football teams in Turkey; where such a need arises from here; to draw attention to the difficulties experienced by the teams during the foundation phase and to focus on how the social existence process takes place. In the research, interviews were conducted with the founders and players of four football teams using the interview form prepared in accordance with qualitative research techniques. In line with the interviews conducted, the process of establishing LGBT + teams and leagues has been put forward and various findings have been obtained regarding LGBT + teams, including internal and external dynamics. The findings on Mission, Acceptance, Visibility, Sustainability, Branch selection, Social Responsibilities and Internal Factors are included in the internal dynamics. Findings about spiritual support, financial support, environmental conditions, living space and media are included in the external dynamics. In a country with a predominantly Muslim society, the importance of the study is to reveal the problems and existence efforts of LGBT + individuals, who are not particularly welcome in religious terms, and to raise awareness of the society.

SB585

BASKETBOL OYNAYAN SPORCULARIN MEVKİLERE GÖRE ÇOKLU ZEKA DAĞILIMININ BELİRLENMESİ

[1]Aliye Menevşe, [1]Mehmet Akgün, [1]Muhammed Hüseyin Ocak

[1]İstanbul Esenyurt Üniversitesi - İSTANBUL

Email : *aliyemenevse@esenyurt.edu.tr, , muhammedocak@esenyurt.edu.tr*

Bu çalışmanın amacı Basketbol branşındaki mevki oyuncularının zeka alanlarını belirlemek olmuştur. Çalışmamızda McClellan ve Conti (2008)'ye ait olan "Multiple Intelligence Survey", Türkçeye geçerlilik ve güvenilirlik çalışması Babacan (2012) tarafından gerçekleştirilen "Çoklu Zeka Ölçeği" kullanılmıştır. Araştırmaya Kayaşehir Spor Kulübü (n=23), Bien Performance Spor kulübü (n=27), Başakşehir Spor Kulübü (n=35), Başakşehir Takım Yıldızları Spor Kulübü (n=15) olmak üzere toplamda 100 kişiye uygulanmıştır. Parametrik veriler için t test, nonparemetrik veriler için Mann Whitney U testi ve ki-kare analizi uygulanmıştır. Katılımcıların "Doğa gezintilerini eğlenceli bulurum", "Sistemli olmak, başarılı olmama yardımcı olur", "Düşünme egzersizleri faydalıdır"sorusuna pivot oyuncuları sırasıyla(n=15 %15), (n=15 %15) , (n=16 %16) diğer mevkilerdeki oyunculara göre daha olumlu cevap vermişlerdir. "Yaşadığım yerde geri dönüşümü sağlamak için çaba gösteririm", ."Nesneleri, zihnimdeki resimleriyle canlandırabilirim", ., "Konuyu seversem en iyi şekilde öğrenirim", "Adım adım yönlendirmeler bana çok katkı sağlar", "Dışarıda oynanan oyunları severim", "Adil olmak, benim için önemlidir" sorularına forvet oyuncuları sırasıyla, (n=10 %10), (n=10 %10), (n=18 %18) , (n=10 %10) , (n=20 %20) ,diğer mevkilerdeki oyunculara göre daha olumlu cevap vermişlerdir. "Başkalarıyla etkileşim içinde olduğumda, en iyi şekilde öğrenirim", ."Sosyal adalete ilişkin sorunlarla ilgilenirim", ."Hayatımda hayvanların önemli bir yeri vardır", "Şarkı sözlerini kolaylıkla hatırlarım", ."Yabancı diller ilgimi çeker" sorularına guard oyuncuları sırasıyla(n=14 %14), (n=13 %13), (n=17 %17) , (n=17 %17) , (n=14 %14) diğer mevkilerdeki oyunculara göre daha olumlu cevap vermişlerdir. "Farklı müzik türlerinden hoşlanırım" sorusuna point guard oyuncuları (n=10 %10) diğer mevkilerdeki oyunculara göre daha olumlu cevap vermişlerdir. Sonuç; Bu sonuca göre pivot oyuncularının doğacı zeka, mantıksal zeka ve varoluşçu zekalarının daha yüksek olduğu anlaşılmaktadır. Bu sonuca göre forvet oyuncuları varoluşçu, doğacı, görsel, kişilerarası, içsel,mantıksal ve bedensel zekalarının yüksek olduğu görülmektedir. Bu sonuçlar doğrultusunda guard oyuncularının kişilerarası, içsel,doğacı, bedensel, müziksel, sözel zekalarının yüksek olduğu görülmektedir. Bu sonuçlar doğrultusunda point guard oyuncularının müziksel zekalarının yüksek olduğu anlaşılmaktadır.

DETERMINATION OF MULTIPLE INTELLIGENCE DISTRIBUTION OF SPORTS PLAYERS PLAYING BASKETBALLS

The aim of this study was to determine the intelligence fields of the position players in the basketball branch. In our study, Intellig Multiple Intelligence Survey ait which belongs to McClellan and Conti (2008), and "Multiple Intelligence Scale gerçekleştiril conducted by Babacan (2012) for Turkish validity and reliability study was used. Kayaşehir Sports Club (n = 23), Bien Performance Sports Club (n = 27), Başakşehir Sports Club (n = 35), Başakşehir Team Stars Sports Club (n = 15) were applied to a total of 100 people. T test was used for parametric data, Mann Whitney U test and chi-square analysis were used for nonparametric data

The participants' questions about "I find nature walks fun", "Being systematic helps me succeed.","" Thinking exercises are useful ", pivot players (n = 15% 15%), (n = 15% 15%), (n = 16% 16%)) compared to players in other positions more positively. The participants' questions about "My home has a recycling system in place.","" I can recall things in mental pictures.","" I learn best when I have an emotional attachment to the subject.","" I enjoy outdoor games.","" Fairness is important to me." guard players (n = 10% 10%), (n = 18% 18%), (n = 10% 10%) (n=20 %20) compared to players in other positions more positively. The participants' questions about "I learn best interacting with others.", "Social justice issues concern me.","" Animals are important in my life.","" Remembering song lyrics is easy for me. ", striker players (n = 14% 14%), (n = 13% 13%), (n = 17% 17%) (n=14 %14) compared to players in other positions more positively. The participants' questions about "I enjoy many kinds of music." striker players (n = 10% 10%) compared to players in other positions more positively. According to this result, it is understood that pivot players have higher naturalistic intelligence, logical

SB614

FUTBOL TARAFTARLARININ FANATİKLİK DÜZEYLERİNİN BELİRLENMESİ: ANKARA İLİ ÖRNEĞİ

***[1]Övünç Erdeveciler*, [1]Velittin Balcı, [1]Taylan Özgür Bağış, [1]Musa Ercan**

[1]Ankara Üniversitesi, Spor Bilimleri Fakültesi, ANKARA

***Email :** ovunc_erdeveciler@hotmail.com, vbalci2@gmail.com, taylanbagis9757@gmail.com, ercn1194@gmail.com*

Giriş ve Amaç Futbolda şiddet eğilimi 1950'li yılların sonlarına kadar gündemi çok meşgul etmezken 1960'lı yılların başından itibaren yeniden yükselişe geçmiş hatta 1970-80'li yıllarda özellikle İngiltere'nin önemli sorunlarından birisi haline gelmiştir. 1980'li yıllardan itibaren de şiddet eğilimi bir hastalık gibi dünyanın birçok ülkesine yayılmıştır. Son yıllarda gittikçe büyüyen, devasa bir eğlence sektörü haline gelen ve popüler kültürün önemli bir argümanı olan futbolda; seyircilerin şiddete yönelik davranış göstermeleri futbol endüstrisi içinde bir takım tedbirlerin alınma gereksinimlerini ortaya çıkartmıştır. Dolayısıyla bu çalışma, futbol seyircilerinin normal izleyici veya taraftarlık çizgisinden ayrılarak daha çok şiddet içeren ve fanatik olarak nitelenen tutumlarını belirlemeye yönelik bir araştırma olmuştur.

Yöntem Araştırma genel tarama modelinde olup, araştırmaya olasılıklı örnekleme yöntemlerinden küme örnekleme yöntemi ile seçilmiş 1000 kişilik futbol izleyicisi katılmıştır. Katılımcılar Ankara ilinde stadyumda maç izleyen futbol taraftarları (Ankaragücü, Gençlerbirliği, Osmanlıspor, Ankara Demirspor) ile stadyum dışında maç izleyen diğer takım taraftarları ile yapılmıştır. Çalışmada Taşmektepligil, Çankaya ve Tunç (2014) tarafından geliştirilen "Futbol Taraftarı Fanatiklik Ölçeği" ve katılımcılara yaş, cinsiyet, eğitim durumu ve ekonomik gelir düzeyi gibi kişisel bilgilerin bulunduğu kişisel bilgi formu uygulanmıştır. Elde edilen veriler SPSS 24 paket programı aracılığıyla çözümlenmiştir.

Bulgular ve Sonuç Ankara ilindeki futbol taraftarlarının fanatiklik düzeylerinin ortaya konulmaya çalışıldığı çalışmamıza 157 kadın 843 erkek futbol izleyicisi katılmıştır. Araştırmamıza göre katılımcıların fanatiklik düzeyleri puanlamasında genel olarak "takım taraftarı" oldukları sonucuna ulaşılmıştır. Ancak maçları taraftar grupları ile izleyen katılımcıların fanatiklik düzeyinde artış görülmektedir. Bu sonuç insanların topluluk halindeyken birbirinden cesaret alarak saldırganlaştıkları izlenimini vermektedir. Yaş, cinsiyet yaş, cinsiyet, eğitim durumu ve ekonomik gelir düzeyi, maç seyretme yeri ve maç izlenilen yerlere göre fanatiklik düzeylerinde anlamlı farklılıklar tespit edilmiştir.

Determination of Fanaticity Level of Football Fans: The Case of Ankara Province

While the tendency to violence in football did not occupy the agenda until the end of the 1950s, it started to rise again in the early 1960s and even became one of the major problems of England in the 1970s and 1980s. Since the 1980s, the tendency to violence has spread to many countries of the world as a disease. In recent years, growing, becoming a huge entertainment industry and an important argument of popular culture in football; the behavior of the audience towards violence has led to the necessity of taking certain measures within the football industry. Therefore, this study is a research aimed at determining the violent and fanatical attitudes of football spectators by separating from the line of normal viewers or fans.

The research is in the general screening model and 1000 spectators who are selected by cluster sampling method, which is one of the probable sampling methods, participated in the study. Participants were held with the football fans watching the game at the stadium in Ankara (Ankaragücü, Gençlerbirliği, Osmanlıspor, Ankara Demirspor) and other team fans watching the game outside the stadium. In the study, "Football Fan Fanaticism Scale geliştiril developed by Taşmektepligil, Çankaya and Tunç (2014) and personal information form including age, gender, education level and economic income level were applied to the participants. The data obtained were analyzed by SPSS 24 package program. 157 female and 843 male football spectators participated in the study in which the fanatical levels of football fans in Ankara were tried to be put forward. According to our research, it was concluded that the participants were generally "team supporters puan in scoring fanaticism levels. However, there is an increase in the fanaticity of the participants who watch the matches with the fan groups. This result gives the impression that people become aggressive by

SB615

FİZİKSEL AKTİVİTEYE KATILIMIN ŞİDDET EĞİLİMİ ÜZERİNE ETKİSİNİN İNCELENMESİ

***[1]Övünç Erdeveciler*, [1]Velittin Balcı, [2]Kadir Burak Beldek, [3]Songül Adak, [1]Damla Sütçü**

[1]Ankara Üniversitesi, Spor Bilimleri Fakültesi, ANKARA
[2]Ankara Fetih Spor Kulübü Derneği
[3]Letsfit Ankara

***Email :** ovunc_erdeveciler@hotmail.com, vbalci2@gmail.com, burakbeldek@gmail.com, songuladak.93@gmail.com, damla-com@hotmail.com*

Giriş ve Amaç Öfke, saldırganlık ve şiddet kavramları ile bireylerin gündelik yaşamını, yaşam kalitesini kişiler arası ilişkilerini önemli ölçüde etkileyen ve birbirleriyle iç içe olan kavramlar olarak karşılamaktadır. Bireyleri şiddete iten en tetikleyici duygunun öfke olduğu bilinmektedir. Bilge (2006), şiddet ve saldırganlığın öfkenin davranış boyutuna dönüşmesi olduğu belirtmektedir. Şiddet ve saldırganlık terimleri sıklıkla birbirinin yerine kullanılsa da şiddet fiziksel yönleri ağır basan ve zarar verme oranı yüksek olan bir saldırganlık boyutudur. Bu araştırmanın amacı düzenli olarak fiziksel aktiviteye katılan, herhangi bir fiziksel aktiviteye katılmayan ve sadece spor seyircisi olan bireylerin şiddet eğilimlerinin incelenmesidir. Araştırma sonuçlarında spora katılımın şiddet eğilimi üzerinde ne gibi etkileri olduğunu ortaya koymak planlanmaktadır.

Yöntem Çalışmamızda genel tarama modellerinden ilişkisel tarama modeli kullanılmış olup, araştırmaya olasılıklı örnekleme yöntemlerinden küme örnekleme yöntemi ile seçilmiş Ankara ilinde yaşayan ve özel spor merkezlerinde aktif olarak fiziksel aktivite yapan 600 birey dâhil edilmiştir. Haskan ve Yıldırım (2012), tarafından Türk kültüründe geliştirilmiş olan şiddet eğilim ölçeği ölçme aracı olarak kullanılmıştır. Ölçek tek alt boyuttan ve 20 maddeden oluşmaktadır. Ölçek maddelerine ek olarak araştırmacılar tarafından oluşturulan kişisel bilgi formu verilerin sınıflandırılması ve analizi için kullanılacaktır.

Bulgular ve Sonuç Araştırmaya katılan bireylerin 329u erkek ve 271 i kadınlardan oluşmaktadır. Uygulanan popülasyonun yaş ortalaması 23,10 olarak tespit edilmiştir. Şiddet Eğilimi açısından bakıldığında "Yaş, Cinsiyet, Gelir Durumu, Fiziksel aktiviteye Katılım Sıklığı, Eğitim Durumu, Seyirci olarak Takım Sporları ve Bireysel Sporlara ilgi", değişkenleri incelendiğinde anlamlı farklılıklar gözlemlenirken sadece " Aktif olarak Sporculuk ve Spor Aktivitelerine Seyirci Olarak Katılım" değişkenlerinde anlamlı farklılık gözlemlenmemiştir. Çalışmanın Ankara ili merkez ilçelerinde fiziksel aktivite yapan bireylerle yürütülmesi sınırlılıkları oluşturmaktadır.

Investigation of the Effect of Physical Activity on Violence Tendency

Anger, aggression and violence concepts and daily life of individuals, quality of life, interpersonal relationships significantly affect and intertwined with each other as concepts. Anger is known to be the most triggering emotion that drives individuals to violence. Bilge (2006) states that violence and aggression turn into anger dimension of behavior. Although the terms violence and aggression are often used interchangeably, violence is a dimension of aggression that outweighs physical aspects and has a high rate of harm. The aim of this study is to examine the tendency of violence of individuals who regularly participate in physical activity, who do not participate in any physical activity and who are only sports spectators. According to the results of the research, it is planned to show the effects of participation in sports on the tendency to violence.

In our study, relational survey model, which is one of the general screening models, was used and 600 individuals living in Ankara province selected by cluster sampling method which are probable sampling methods and actively performing physical activity in private sports centers were included in the study. The violence tendency scale developed by Haskan and Yıldırım (2012) was used as a measurement tool in Turkish culture. The scale consists of a single sub-dimension and 20 items. In addition to the scale items, the personal information form created by the researchers will be used for the classification and analysis of the data.

329 of the individuals participating in the study consist of men and 271 women. The mean age of the applied population was found to be 23.10. When the variables of, Age, Gender, Income Status, Frequency of Participation in Physical Activity, Educational Status, Interest in Team Sports and Individual Sports as Spectators incel were examined, significant differences were observed only when "Participation as Active Spectators and Sports Activities Attendance" variables. It was observed. Conducting the study with individuals doing physical activity in the central districts of Ankara constitutes limitations.

SB629

BESYO ÖĞRENCİLERİNİN ANTRÖNÖRLÜK VE SPOR YÖNETİCİLİĞİ BÖLÜMLERİNİN İNTERNET BAĞIMLILIK DÜZEYLERİNİN İNCELENMESİ "ESENYURT ÜNİVERSİTESİ ÖRNEĞİ''

***[1]Muhammed Hüseyin OCAK*, [1]Necati Ekin, [1]Aliye Menevşe**

[1]İstanbul Esenyurt Üniversitesi - İSTANBUL

***Email :** muhammedocak@esenyurt.edu.tr*

Çalışmanın amacını BESYO öğrencilerinin internet bağımlılık düzeylerinin incelenmesi oluşturmaktadır. Çalışmamızda Hahn ve Jerusalem (2001) tarafından geliştirilen, Şahin ve Korkmaz (2011) tarafından Türkçeye uyarlaması yapılmış olan "İnternet Bağımlılığı Ölçeği" uygulanmıştır. İstanbul Esenyurt Üniversitesi'nde spor yöneticiliği bölümü öğrencileri (n=50) ve antrenörlük bölümü öğrencileri (n=50) olmak üzere toplamda 100 kişiye uygulanmıştır Parametrik testler için t testi, nonparametrik veriler için Mann Whitney U testi ve ki kare analizi uygulanmıştır. Bulgular; "İnternete uzun süreli bağlanmadığımda aklım internetle meşguldür.", "İnternete bağlı olup çevrimiçi olmadığımda aklım sürekli olarak internete takılıp kalıyor.", "Çok uzun süre internetten uzak kalmışsam, huzursuz ve sinirli oluyorum.", "İnternette önceden planladığımdan daha çok zaman harcıyorum." "İnternette önceden planladığımdan daha çok zaman harcıyorum." , "İnternette birkaç dakikalığına sörf yapmayı girip, bir türlü bırakamıyorum." , "İnternette geçirdiğim zaman, başlangıçtaki dönemle karşılaştırılınca gitgide artıyor." "Başlangıçta sadece yapmam gereken işler için çevrimiçi etkinliklere vakit ayırırken, şimdi internete daha fazla zaman ayırıyorum.", "İnternet etkinlikleri günlük yaşamımı giderek daha fazla yönlendiriyor." , "Okul/meslek/aile ve benzeri yaşamımdaki verimliliğim internet kullanmam yüzünden azalıyor.", "Çok değer verdiğim kişiler bende, internet kullanmaya başladığımdan beri olumsuz yönde değişiklikler olduğunu söylüyorlar." "İnternet yüzünden bazen randevularımı kaçırıyorum.", "Çevrimiçi dünyayı keşfettiğim andan itibaren başkalarıyla daha az zaman geçiriyorum.", "İnternetle öylesine sık ve yoğun meşgul oluyorum ki bazen işverenlerimle /okulla /aile bireyleri ve benzeri ile sorunlarım oluyor." sorularına en çok antrenörlük bölümü öğrencileri sırasıyla(n=40 %40), (n=40 %35), n=35 %35) , (n=31 %31) , (n=27 %27), (n=31 %31) , (n=29 %29), (n=33 %33),(n=45 %45), (n=49 %49), (n=49 %49), (n=47 %47), (n=49 %49) olumsuz yanıt vermiştir. "İnternet kullanmaya başladığımdan beri, bazı arkadaşlarım benden uzaklaştı." sorusuna en çok spor yöneticiliği bölümü öğrencileri(n=38 %38) olumsuz yanıt vermiştir. Sonuç;Antrenörlük bölümü öğrencilerinin spor yöneticiliği öğrencilerine göre internet bağımlılık düzeyleri daha düşük çıkmıştır. Farklı aile yapılarındaki öğrencilerin internet bağımlılık

INVESTIGATION OF INTERNET DEPENDENCE LEVELS OF BESYO STUDENTS 'COACHING AND SPORT MANAGEMENT DEPARTMENTS "CASE OF ESENYURT UNIVERSITY' '

The aim of the study is the history of internet addiction levels of BESYO student. In our study, Hahn and Jerusalem (2001), Sahin and Korkmaz (2011) was adapted into Turkish, "Internet Addiction Scale" was applied. A total of 100 people are practiced in the sports department of Istanbul Esenyurt University (n = 50) and in the coaching department (n = 50). Results; Im When I'm not connected to the internet for a long time, my mind is busy with the internet. ", M My mind is constantly stuck on the internet when I'm not online.", Am If I've been away from the internet for a long time, I'm restless and frustrated. "" I spend more time on the internet than I planned. " I'm spending more time on the Internet than I planned before.", I can't just go surfing the Internet for a few minutes, " The time I spend on the Internet is increasing compared to the initial period." Now, I spend more time on the internet. "," Internet activities are increasingly driving my daily life. " n = 40% 40), (n = 40% 35), n = 35% 35), (n = 31% 31), (n = 27 (27%), (n = 31% 31), (n = 29% 29), (n = 33% 33), (n = 45% 45), gave a negative response. Spor Since I started using the internet, some of my friends have gone away from me. Spor Most of the students in sports management department (n = 38% 38) responded negatively. Conclusion: Internet addiction levels of coaching students were lower than sports management students. It was found that internet addiction levels of the students in different family structures were similar. The internet addiction levels of the students with and without internet connection that they can use continuously are similar

SB636

SPOR LİSESİ ÖĞRENCİLERİNİN NOMOFOBİ DÜZEYLERİNİN FARKLI DEĞİŞKELER AÇISINDAN İNCELENMESİ: ŞIRNAK İLİ ÖRNEĞİ

[2]Hasan Osmanoğlu, [3]Nedim Tekin, [1]Umut Yılmaz

[1]Şırnak Üniversitesi Silopi MYO Yönetim Ve Organizasyon Bölümü Spor Yönetimi Programı
[2]Şırnak Üniversitesi Beden Eğitimi Ve Spor Yüksekokulu ŞIRNAK
[3]Sinop Üniversitesi Spor Bilimleri Fakültesi

Email : *hasanosmanoglu@sirnak.edu.tr, nedimtekin87gmail.com, umutylmz030@gmail.com*

Bu çalışmanın amacı; Spor lisesinde okuyan öğrencilerinin nomofobi düzeylerinin farklı değişkenler açısından incelenmesidir. Genel tarama modeline göre dizayn edilen çalışmada kesit alma yaklaşımı kullanılmıştır. Çalışmada 2018 - 2019 eğitim öğretim yılında Şırnak ili spor lisesinde okuyan 68 erkek ve 29 kadın öğrencinin yer aldığı toplam 97 lise öğrencisi gönüllü olarak katılmıştır. Çalışmada veri toplama aracı olarak Yıldırım ve Correia 'nın (2015) geliştirmiş oldukları ve daha sonra Yıldırım ve ark. (2016) tarafından Türkçe 'ye uyarlayarak, geçerlilik ve güvenilirlik çalışmasının yapıldığı, 20 madde ve 4 alt boyuttan (Bilgiye Erişememe, Rahatlıktan feragat etme, İletişim kuramama ve Çevrimiçi bağlantıyı kaybetme) oluşan "Türkçe Nomofobi Ölçeği" kullanılmıştır. Verilerin analizinde Skewness ve Kurtosis değerlerine bakılmış olup, parametrik testlerden cinsiyet değişkeni için t testi, yaş, gelir, anne - baba değişkenleri için tek faktörlü ANOVA kullanılmıştır. Farkın hangi ortalamalar arasında olduğunu belirlemek için çoklu karşılaştırma testlerden "Scheffe" testleri uygulanmıştır. Yapılan tüm analizlerde anlamlılık düzeyi 0.05 olarak alınmıştır. Yapılan istatistiksel değerlendirmede yaş değişkeninde istatistiksel farklılık tespit edilmesine karşın; cinsiyet, anne ve baba eğitim durumları değişkeninde istatistiksel olarak bir fark tespit edilmemiştir. Sonuç olarak gençlerin serbest zamanlarını geçirebileceği sosyal, kültürel ve sportif faaliyetlere yönlendirilmesi nomofobik eğilimleri önlemeye yönelik etkili bir yöntem olabileceğini söyleyebiliriz. Anahtar Kelimler: Spor Lisesi, Nomofobi,

ANALYSIS ON NOMOPHOBIA LEVELS OF SPORTS HIGH SCHOOL STUDENTS IN TERMS OF DIFFERENT VARIANCES: ŞIRNAK EXAMPLE

The aim of this study is to analyze the nomophobia levels of the students in sports high school in terms of different variances. The cross- sectional approach was used in the study which was designed according to the general survey model. A total of 97 high school students, consisting of 68 male and 29 female students attending the sports high school in Şırnak in the 2018 - 2019 academic year, participated voluntarily in the research. In this study, "Turkish Nomophobia Scale" developed by Yıldırım and Correia (2015) and then adapted to Turkish and validity and reliability study were done by Yıldırım et al. (2016) and consists of 20 items and 4 sub-dimensions (Inability to Access Information, Waiving Comfort, Inability to Communicate and Losing Online Connection) was used as the data collection tool.

In the analysis of the data, Skewness and Kurtosis values were examined and t-test was used for the gender variable, and one-factor ANOVA was used for the variables of age, income and parental variables among the parametric tests. Among the multiple comparison tests, Scheffe tests were used to determine in which cross-sections the difference takes place. The significance level was taken as 0.05 in all analysis. Although statistical differences were found in the variable of age in the statistical evaluation, there were no significant statistical differences in the variables of gender and educational status of parents.

As a result, we can say that guiding young people to social, cultural and sporting activities in which they can spend their free time can be an effective method to prevent nomophobic tendencies.

Keywords: Sports High School, Nomophobia,

SB646

KADIN FUTBOL HAKEMLERİNİN KARŞILAŞTIKLARI CİNSİYETÇİ SÖYLEMLER ÜZERİNE BİR ARAŞTIRMA

***[1]Görkem Yeni*, [1]Ömür Duğan, [1]Esra Çetin**

[1]Pamukkale Üniversitesi

Email : *gorkemyeni09@gmail.com, omurdugan@gmail.com, cetinesra@yahoo.com*

Çalışmanın amacı, kadın futbol hakemlerinin maruz kaldıkları cinsiyetçi söylemleri tespit ederek konuyla ilgili deneyimlerini araştırmaktır. Araştırmada nitel araştırma tekniklerinden görüşme yöntemi kullanılarak betimsel analiz yapılmıştır. Ayrıca katılımcıların sosyal medya hesapları ve yazılı medyada çıkan haberler incelenmiştir. FIFA kokartlı 5 kadın Türk futbol hakemi araştırmanın katılımcılarını oluşturmaktadır. Katılımcıların sosyal medya hesapları ve internet haberleri incelendiğinde "olumsuzlama, küfür, şiddet söylemi ve cinsel nesne olarak simgeleştirme" temaları çerçevesinden söylemlere rastlanmıştır. Kadın FIFA hakemlerinin cinsiyetçi söylemlere maruz kaldığını yapılan görüşmeler sonucu tespit edilmiştir. Kadınlar en çok sahada hakemlik görevlerini icra ederken, seyirciler tarafından cinsiyetçi söylemlere maruz bırakıldıklarını belirtmiştir.

A Research on Sexist Discourses Faced by Female Football Referees

The aim of the study is to determine gendered discourses female football referees are exposed to and investigate their experiences related with the topic. Qualitative research method was used for interviews and descriptive analysis was made. In addition, the social media accounts of participants and news from online media was analyzed. The participants consisted of 5 women soccer referees with FIFA badge in Turkey. Gendered discourses were gathered in 4 themes which are "negative evaluation, abusive discourses, violence and symbolization as sexual object". As a result of interviews, it was determined that women FIFA referees were exposed to gendered discourses. Women stated that they were mostly exposed to gendered discourses while performing their duties on field from the audience.

SB679

BEDEN EĞİTİMİ VE SPOR YÜKSEKOKULU ÖĞRENCİLERİNİN BAZI DEĞİŞKENLERE GÖRE PSİKOLOJİK KIRILGANLIK DÜZEYLERİNİN İNCELENMESİ

[1]Servet REYHAN

[1]SİİRT ÜNİVERSİTESİ BEDEN EĞİTİMİ VE SPOR YÜKSEKOKULU SİİRT

Bu araştırmanın amacı; Beden Eğitimi ve Spor Yüksekokulu öğrencilerinin Psikolojik Kırılganlık Düzeylerinin bazı değişkenler açısından incelenmesidir. Araştırmanın çalışma gurubunu 148 (54 kadın 94 erkek) öğrenci oluşturmaktadır. Araştırmada veri toplama aracı olarak öğrencilerin demografik bilgilerini tespit etmek için, araştırmacılar tarafından oluşturulan kişisel bilgi formu ile psikolojik kırılganlık düzeylerini tespit etmek için Sinclair ve Wallston (1999) tarafından geliştirilen, Akın ve Eker (2011) tarafından Türkçe geçerlilik ve güvenirlik çalışması yapılmış olan psikolojik kırılganlık ölçeği kullanılmıştır. Verilerin analizinde, normallik testleri yapılmış ve ikili karşılaştırmaların tespiti için T-testi ikiden fazla bağımsız değişkenler ile bağımlı değişkenler arasındaki farkın tespiti için ANOVA testi kullanılmıştır. Araştırmanın sonucunda; yaş, cinsiyet, branş ve bölüm değişkenlerinin psikolojik kırılganlık düzeylerinde anlamlı farklılık görülmezken ($p>0.05$), en çok yaşanılan yer değişkenine göre, köy ve kasabada yaşayan öğrencilerin, şehirde yaşayan öğrencilere göre psikolojik kırılganlık düzeyleri daha yüksek olduğu ($p<0.05$), ayrıca sınıf değişkenine göre, üçüncü sınıf öğrencilerinin birinci ve dördüncü sınıf öğrencilerine göre psikolojik kırılganlık düzeyleri daha yüksek olduğu görülmüştür ($p<0.05$).

Anahtar Kelimeler: Beden Eğitimi ve Spor, Spor, Psikolojik Kırılganlık

INVESTIGATION OF PSYCHOLOGICAL FRACTURE LEVELS OF PHYSICAL EDUCATION AND SPORT SCHOOL STUDENTS ACCORDING TO SOME VARIABLES

THE purpose of this study is to examine Psychological Fragility Levels of Physical Education and Sports Students in terms of some variables. The study group consisted of 148 (54 female, 94 male) students. In order to determine the demographic information of the students as a data collectiontool in the study, the personal information form created by theresearchers and psychological fragility levels developed by Sinclairand Wallston (1999), Akın and Eker (2011), which was conducted by Akın and Eker (2011) in order to determine the level of psychological vulnerability. Scale wasused. In the analysis of the data, normality tests were performedand T-test was used for the determination of binary comparisonsand ANOVA test was used to determine the difference between more than two independent variables and dependent variables. As a result of the research, while there was no significant difference in the level of psychological fragility of the variables of age, gender, branchand department ($p> 0.05$), it was found that the students living in the village and town had higher psychological fragility levels than the students living in the city ($p <0.05$). According to the grade variable, the third grade students had higher psychological fragility levels than the first and fourth grade students ($p <0.05$).

KeyWords:Physical Educationand Sports, Sports, Psychological Fragility

OA703

MILITARY UNARMED COMBAT TRAINING, ITS METHODS AND SOCIO-CULTURAL ASPECTS

[1]M. Kubilay Akman

[1]University Of Uşak, Sociology Department

Hand to Hand Combat (H2H), Close Quarters Combat (CQC) or Unarmed Combat are internal parts of every nation's military education and training systems. It can be varied in accordance with political, socio-cultural and historical backgrounds: for instance in Chinese military unarmed combat training the influence of Wushu (Chinese Kung Fu) is highly visible. In case of Krav Maga which is Israel's modern self- defense system the struggles of Jewish people historically to defend themselves in Europe from anti-Semitic attacks have been determining. Anglo-Saxon trends of CQC in UK and US have been sharing the pragmatic philosophy and concepts of their cultural environment which can be seen in methodology, training curriculums, techniques and practical features. Therefore military combat sports are parts of their sociological contexts, societal atmospheres and cultural interactions. When after World Word II the value of peace is appreciated more internationally and globally unarmed combat sports have become like other sportive activities a way and opportunity for nations to exchange friendly communication and dialogue. From last century (20th century) international military combative competitions began and still continue between different countries. Sometimes countries can have sportive activities like this with allies (like in NATO), however it can be more international and wider as well. The techniques used in the past to destroy your opponents have transformed today into a sportive activity in a friendly way like other martial arts and combative sports. In this paper we will discuss the methods and different lines of unarmed combat systems. Furthermore we are going to have an opportunity to see how these systems and traditions are formed and reshaped culturally in contemporary world.

Keywords: military sports, unarmed combat, hand to hand combat, close quarters combat, self-defense, martial arts, combat sports.

SB708

IRKÇILIĞA, CİNSİYETÇİLİĞE, NEFRET SÖYLEMİ VE AYRIMCILIĞA BİR TEPKİ: QUEER OLYMPİX

***[1]Sabiha Gizem Engin*, [2]Veli Onur Çelik**

[1]Anadolu Üniversitesi, Eskişehir
[2]Eskişehir Teknik Üniversitesi, Eskişehir

Email : *s.gizemengin@gmail.com*

Özellikle endüstriyel futbolun içerisindeki erilliğe karşı, bir farkındalık yaratmak amacı ile gerçekleştirilen ve spor içerisindeki her türlü ırkçı, cinsiyetçi, ayrıştırıcı dili ve nefret söylemlerini hedef alan bir organizasyon olan Queer Olympix, 2019 yılında 3. Organizasyonunu gerçekleştirmiştir. Belki de ayrımcılığı en çok hisseden kesim olan LGBT+ bireylerin öncülüğünde kurulmuş takımlar ile yola çıkan Queer Olympix, herkese açık olan ve pek çok branşı içerisinde barındıran bir spor organizasyonudur. Futbol başta olmak üzere; yoga, misket, petank, bayrak yarışı, hızlı yürüme, voleybol, uzun atlama gibi pek çok branşı içerisinde barındıran organizasyon aynı zamanda bünyesinde, söyleşiler, forumlar ve atölyelere de yer vermektedir. Sosyal açıdan bu kadar önemli bir organizasyonun incelenmesinde, toplumsal cinsiyet açısından farkındalığın arttırılması amaçlanmaktadır. Araştırmada nitel araştırma tekniklerinden gözlem ve görüşmeden yararlanılmıştır. İki araştırmacının katılımcı gözlemci olarak yer aldığı organizasyonda, süreçler ile ilgili daha detaylı bilgilerin edinilmesi açısından organizasyon komitesi ile bir görüşme gerçekleştirilmiştir. Gerçekleştirilen gözlem ve görüşmeler sonucunda; İçsel faktörler, dışsal faktörler ve etkinlik organizasyonu olmak üzere temalar belirlenmiştir. İçsel faktörlerin altında, katılımcı çeşitliliği görünürlük, katılımcı güvenliği gibi kodlar yer almaktadır. Dışsal faktörlerin altında, maddi destek, örgütlenme, sosyal katılım gibi kodlar yer alırken; etkinlik organizasyonu altında ise, spor etkinlikleri, iptal süreci, güvenlik ve alternatif üretimi gibi kodlar yer almaktadır. Yurt dışından bir fon tarafından desteklenen organizasyon, katılımcılarına en çeşitli ve eğlenceli organizasyonu sunmak adına aktif olarak çalışmıştır. Katılımcıların güvenliğini son derece önemseyen organizasyon, sadece LGBT+ örgütler ile birlikte değil, aynı zamanda vegan ve kadın örgütlerinin desteğini alarak çalışan organizasyon konumundadır. Yurtdışından misafir bir takımın da katılımı ile gerçekleştirilen organizasyon, son dakika gerçekleşen iptal kararı ile sekteye uğrasa da, çözüm üreterek katılımcılarına renkli dakikalar sunmuştur. Organizasyonun asıl amacı dikkate alındığında, özellikle spor camiası içerisindeki erkek egemen yapıya, nefret diline ve cinsiyetçi söylemlere karşı bir farkındalık yaratılması, toplumun bilinçlendirilmesi çalışmanın önemini ortaya koymaktadır. Anahtar Kelimeler: Queer teori, Toplumsal cinsiyet, LGBT+, Ayrımcılık, Nefret söylemi

QUEER OLYMPIX: A Response to Racism, Sexism, Hate Speech and Discrimination

In 2019, Queer Olympix organized its 3rd organization, an organization aimed at raising awareness on the masculinity in industrial football and targeting all kinds of racist, sexist, discriminatory language and hate speech in sports. Perhaps with the teams established under the leadership of LGBT + individuals who feel the discrimination the most, Queer Olympix is a sports organization that is open to everyone and includes many branches. Especially football; The organization, which includes many branches such as yoga, marbles, petanque, relay race, fast walking, volleyball and long jump, also includes interviews, forums and workshops. In the examination of such a socially important organization, it is aimed to raise awareness in terms of gender. Qualitative research techniques were used in the study. In the organization, where two researchers participated as participant observers, a meeting was held with the organizing committee to obtain more detailed information about the processes. As a result of the observations and interviews; Themes were determined as internal factors, external factors and event organization. Under the internal factors, codes such as participant diversity visibility, participant security are located. Under external factors, codes such as financial support, organization and social participation take place; under the event organization, there are codes such as sports events, cancellation process, security and alternative production. The organization, supported by an international fund, has actively worked to provide the most diverse and entertaining organization to its participants. The organization, which attaches great importance to the safety of the participants, is not only working with LGBT + organizations, but also with the support of vegan and women's organizations. Even though the organization, which was organized with the participation of a guest team from abroad, was interrupted by the last-minute cancellation decision, it provided

solutions to its participants with colorful minutes. When the real purpose of the organization is taken into consideration, raising awareness of the male- dominated structure, hate language and sexist discourse in the sports community and raising awareness of the society reveal the importance of the study. Keywords: Queer theory, Gender, LGBT +, Discrimination, Hate speech

OA748

WOMEN CAN'T HANDLE THE 3F'S: FOOTBALL, FUNDRAISING AND FACILITIES! HEGEMONIC MASCULINITY AND THE RELATION WITH GLASS CEILING IN NCAA

***[1]Omur Dugan*, [2]Gonzalo Bravo**

[1]Pamukkale University, Sports Science Faculty, Denizli, Turkey
[2]West Virginia University, College Of Physical Activity And Sport Sciences, WV, USA

Email : *odugan@pau.edu.tr, gonzalo.bravo@mail.wvu.edu*

Introduction: The NCAA, a nonprofit association that runs college athletics, makes almost $8 billion a year. Within NCAA there are 24 schools which makes at least $100 million annually from their athletic departments. Despite fundraising; football and facility management also has a core importance for generating money in athletic departments. Assistant or associate athletic directors whom are responsible for the 3 F's are mainstream revenue makers, whom get paid very high and mainly composed of male gender. In NCAA Division I, women athletic directors are only 39 out of 339 (HigherEd Direct Database, 2018). Aim: Hegemonic masculinity has been used in gender studies to explain men's power over women. To explain the power of men over women in sports management, hegemonic masculinity practices were examined to find out how they create glass ceilings for women in sport administration. Method: Phenomenological qualitative research design was used to interview 15 women athletic administrators employed at NCAA Division 1 institutions in 'power five' athletic conferences. N-Vivo 12 qualitative analysis program was used to transcribe recordings. Findings: As a result of thematic analysis, five themes and 19 sub-themes were identified. The main obstacles for women was caused by hegemonic masculinity constantly producing and reproducing by NCAA sports institutions and that the ability to manage money is seen only as a feature of the male gender. Conclusion: The male-dominated structure disseminates the idea that women cannot manage the three most important units 3 F's football, fundraising and facilities, thus, preventing women from managing sports. It is important to understand that even in the most developed countries, sport culture produces and reproduces hegemonic masculinity and gender equality in sport management still has a great deal to work on.

SB759

SPOR FARKINDALIĞI ÖLÇEĞİ: ÖLÇEK GELİŞTİRME VE GEÇERLİLİK ÇALIŞMASI

[1]YALÇIN UYAR, [1]HAKAN SUNAY

[1]ANKARA

Email : *yalcinuyar@gmail.com, h.sunay@ankara.edu.tr*

GİRİŞ Ülkemizde, sağlıklı bir spor kültürünün oluşması, sporun topluma yaygınlaştırılması, çağdaş spor bilincinin topluma kazandırılması, sporun evrensel değerlerinin topluma benimsetilmesi ve sağlıklı nesiller yetiştirilebilmesi öncelikle toplumun her kesiminde spor farkındalığının oluşmasından geçmektedir.

AMAÇ Bu çalışma "Spor Farkındalığı" ölçeğinin geliştirilmesi amacıyla yapılmıştır.

YÖNTEM 5'li Likert tipinde geliştirilen ölçeğin ilk aşamasında, ilgili literatür taranmış, kuramsal temele dayanak sağlayacak teoriler tespit edilmiş, hazırlanan kompozisyon formları spor alanı uzmanlarına doldurtulmuş ve çoğul uzman görüşüne de başvurularak 43 maddelik ölçek taslağı hazırlanmıştır. Oluşturulan ölçek taslağı ana örneklem grubuyla benzer özellikler taşıyan 429 kişiye uygulanmıştır.

BULGULAR Yapılan Açımlayıcı Faktör Analizi sonucunda 13 madde ölçek taslağından çıkarılmıştır. Kalan 30 madde, 310 kişiden oluşan başka bir örneklem grubuna uygulanmıştır. Yapılan Doğrulayıcı Faktör Analizi sonucunda 30 maddeden oluşan ve toplam değişkenliğin % 49.270'ini açıklayan iki faktörlü yapı elde edilmiştir. Ölçeğin güvenilirliği için Cronbach Alpha iç tutarlılık katsayısına bakılmıştır. Cronbach Alpha katsayısı ölçeğin geneli için .940, birinci faktör için .948, ikinci faktör için ise .829 olarak hesaplanmıştır.

SONUÇ Sonuç olarak geliştirilen ölçeğin spor farkındalığı düzeyinin belirlenmesi amacıyla kullanılabilecek, geçerli ve güvenilir ölçümler yapabilen bir ölçek olduğu söylenebilir.

SPORT AWARENESS SCALE: SCALE DEVELOPMENT AND VALIDITY STUDY

INTRODUCTION In our country, the formation of a healthy sports culture, the spread of sports to the society, bringing the awareness of contemporary sports to the society, adopting the universal values of sports to the society and raising healthy generations is primarily through the formation of sports awareness in all segments of society.

PURPOSE This study was conducted to develop the "Sport Awareness" scale.

METHODS The scale was developed in a 5-point likert type. In the first stage of the study, the related literature was searched, the theories that would provide the basis for the theoretical basis were determined and the prepared forms were filled in to the field experts. Finally, a plurality of experts were consulted and a 43-item scale draft was prepared. The scale draft was applied to 429 people with similar characteristics to the main sample group.

RESULTS As a result of the Exploratory Factor Analysis, 13 items were excluded from the scale draft. The remaining 30 items were applied to another sample of 310 individuals. As a result of the Confirmatory Factor Analysis, a two-factor structure consisting of 30 items explaining 49.270 % of the total variability was obtained. Cronbach Alpha internal consistency coefficient was examined for reliability of the scale. Cronbach's alpha coefficient was .940 for the overall scale, .948 for the first factor, and .829 for the second factor. CONCLUSION As a result, it can be said that the developed scale is a valid and reliable measure that can be used to determine the level of sports awareness.

SB914

SPORCULARDA TOKSİK LİDERLİK ALGISI ÖLÇEĞİ GEÇERLİK VE GÜVENİRLİK ÇALIŞMASI : TOKSİK LİDERLİK ÖLÇEĞİNİN TÜRK SPORCULARINA UYARLAMA ÇALIŞMASI

[1]Yusuf Can

[1]Uşak Üniversitesi Spor Bilimleri Fakültesi – UŞAK

ÖZET Bu araştırmanın amacı, Çelebi ve ark. (2015) tarafından geliştirilen Toksik Liderlik Ölçeğinin Türk sporcularına uyarlanması ve Sporcularda Toksik Liderlik Algısı Ölçeği (STLAÖ) nin geliştirilmesidir. Bu araştırmada, çalışanların yöneticilerine yönelik toksik liderlik algısını ölçmek amacıyla Çelebi ve ark. (2015) tarafından geliştirilen ve toplam 30 sorudan ve 4 alt boyuttan oluşan toksik liderlik ölçeği soruları, sporcuların antrenörlerine yönelik toksik liderlik algısını ölçmeye yönelik olarak yeniden düzenlenmiş ve Sporcularda Toksik Liderlik Algısı Ölçeği (STLAÖ) soru formu geliştirilmiştir. Araştırmaya, 5 farklı spor dalından (Atletizm, basketbol, voleybol, tenis, futbol) 18 yaş üstü elit düzeydeki sporcular arasından tesadüfi örnekleme yöntemiyle seçilen toplam 187 sporcu katılmıştır. Sporcularda Toksik Liderlik Algısı Ölçeğinin faktör yapısını belirlemek amacıyla açımlayıcı ve doğrulayıcı faktör analizleri yapılmış ve ölçeğin Toksik Liderlik Ölçeğinde olduğu gibi 4 alt boyuttan oluşan bir yapı gösterdiği anlaşılmıştır. Sporcularda Toksik Liderlik Algısı Ölçeğinin madde toplam korelasyonu sonucunda ölçeğin bütün maddeleri için .50'ın üzerinde ilişki ortaya çıkmıştır. Sporcularda Toksik Liderlik Algısı Ölçeğinin her bir maddesi için madde faktör yükleri .48 ile .86 arasında değişmektedir. Ölçeğin Cronbach Alpha iç tutarlılık katsayısı .88 olarak hesaplanmıştır. Sporcularda Toksik Liderlik Algısı Ölçeğinin ölçüt-bağıntılı geçerliği için yapılan korelasyon analizleri sonucunda anlamlı ilişkiler bulunmuştur.

Anahtar Kelimeler: sporcu, antrenör, toksik liderlik, geçerlik, güvenirlik

Validty and Reliability Study of Toxic Leadership Perception Scale İn Athletes: Adaptation of Toxic Leadership Scale İnto Turkish Athletes

Abstract The aim of this study was done by Çelebi et al. (2015) to adapt the Toxic Leadership Scale to Turkish athletes and to develop the Toxic Leadership Perception Scale in Athletes. In this study, in order to measure the perception of toxic leadership towards employees' managers, Çelebi et al. (2015), a total of 30 item and 4 factor of the toxic leadership scale questions were revised to measure the toxic leadership perception of athletes and the Questionnaire of Toxic Leadership Perception Scale (STLAS) was developed. A total of 187 athletes selected by random sampling method from 5 different sports (athletics, basketball, volleyball, tennis, football) over the age of 18 participated in the study. In order to determine the factor structure of the Toxic Leadership Perception Scale in athletes, exploratory and confirmatory factor analyzes were conducted and the scale was found to have a structure consisting of 4 sub-dimensions as in the Toxic Leadership Scale. As a result of item total correlation of Toxic Leadership Perception Scale in athletes, a relationship of .50 was found for all items of the scale. The item factor loadings for each item of the Toxic Leadership Perception Scale in Athletes ranged from .48 to .86. Cronbach Alpha internal consistency coefficient of the scale was calculated as .88. Significant correlations were found as a result of correlation analysis for the criterion-related validity of Toxic Leadership Perception Scale in Athletes.

Keywords: athlete, trainer, toxic leadership, validity, reliability

SB936

SPOR LİSELERİ ÖĞRENCİLERİNİN İMGELEME TÜRLERİ VE KULLANIM DÜZEYLERİ

***[1]Yağmur Demirel*, [1]Mehmet Günay**

[1]Gazi Üniversitesi Spor Bilimleri Fakültesi

ÖZET

Bu çalışma sporda imgeleme kullanım türleri ve düzeylerini, spor lisesinde okuyan öğrencilerin yaş, cinsiyet, branş, millilik durumu ve sporculuk yılları değişkenlerine göre belirlemeyi amaçlamaktadır. Araştırmaya Ankara İlinde bulunan iki farklı spor lisesinden yaşları 15-18 arası değişen ve spor geçmişleri 1-12 yıl olan, toplam 238 (86 kadın, 152 erkek) gönüllü sporcu öğrenci katılmıştır. Çalışmada Vurgun (2010) tarafından Türkçeye uyarlanan 'Sporda İmgeleme Envanteri' ve demografik özellikleri ölçmek için 'Kişisel Bilgi Formu' kullanılmıştır. Çalışma sonuçlarına göre yaş değişkenine göre Bilişsel Genel imgeleme, Bilişsel Özel imgeleme ve Motivasyonel Genel Ustalık alt boyutlarında anlamlı bir farklılık bulunurken, branş, millilik durumu, cinsiyet ve sporculuk yılına göre herhangi bir anlamlı farklılık bulunmamıştır. Anahtar Kelimeler: Spor, İmgeleme, spor lisesi

IMAGERY TYPES AND USAGE LEVELS OF SPORTS HIGH SCHOOL STUDENTS

ABSTRACT This study is aimed to find imagery usage variations and its volume among students of Sports High School by considering variables; age, gender, sport branch, status of national team athlete and years and sports experience. Coming from two seperate sports high school in Ankara in total 238 volunteer student athlete (86 female, 152 male) whose age range from 15-18 and sport experience consist of 1-12 years are paticipated for the study. Sports imagery Questionnaire which is adopted by Vurgun (2010) to Turkish and personel information from that is used for demographic properties are implemented for the study. According to results of the study; with respect to age factor, there is a statistical significance in subdimentions of Cognitive General, Cognitive Specific and Motivation General Mastery, however there is no statistical significance in sport branch, status of national team athlete, gender and years of sport experience. Key Words: Sport, Imagery, Sport High Schoo

SPOR TARİHİ / SPORTS HISTORY

SB64

18.YÜZYILDAN İTİBAREN İSTANBUL'DA SPOR MEKANLARININ İNCELENMESİ

[1]ZÜLAL GÜRBÜZ

[1]Atatürk Üniversitesi Mimarlık Ve Tasarım Fakültesi.Erzurum

Lale Devri ile başlayagelen batılılaşma hareketleri Osmanlı'da spor çeşitlenmelerine de zemin hazırlamıştır.II.Mahmut Dönemi'nde okullara jimnastik derslerinin konulması ile de Osmanlı'da ilk olarak batılı tarzda spor eğitiminin var oluşunu görürüz. Yabancı hocalar tarafından genelde Alman ve İsveç jimnastiği esas alınarak verilen eğitim ilk olarak saraya yakın okullarda gelişim göstermiştir.Saray çevrelerince desteklenen bu sporlara daha sonraları yenileri eklenecektir.İstibdat rejiminden sonra ise kulüpleşmeler başlayacaktır.Sporda kulüpleşmelerin artışı ile birlikte bazı kulüpler kendilerine ait lokal oluşturacak ve bu lokal çevresinde spor yapılabilmesi için mekânsal organizasyonlar yaratacaktır.Daha önceleri çok da elzem görünmeyen lokaller kulüpleşmeye bağlı olarak teşkilatlanmak zorunda kalacak,her spor dalı için kendi bünyesinde hizmet eden bölümler oluşturacaktır.Bu sebepledir ki kent içinde zonlanmalar olacak;çayır alanlarını ve boş sahaları tercih eden kulüpler ,lokallerini de bu sahalara yakın yerlerde açarak ,kenti o bölgeye doğru büyütecektir. O dönemin spor mekanlarının çoğunun kulüp lokalinin çevresinde şekillendiğini görmek mümkündür.Fenerbahçe Kuş Dili Lokalini bu duruma örnek olarak verilebilir.O dönemde lokalin çevresinde kayıkhane,tenis kortu,futbol spor sahası v.s gözlemlenebilmekte.Bu sebeple kulüp lokalleri,lokallerin çevresinde şekillenen spor mekanları ve biçimlerine değinilmek istenmiştir.Kentsel olarak geliştikleri ölçek ,bu durumun kenti ve kentliyi nasıl etkiledikleri konusu da bu kapsamda incelenecektir.

INVESTIGATION OF SPORT SPACES IN ISTANBUL SINCE 18.CENTURY

Westernization movements that started with the Tulip Era also prepared the ground for sports diversification in the Ottoman Empire.With the introduction of gymnastics classes in schools during the II.Mahmut In the Ottoman Empire, we first see the existence of western-style sports education. The training provided by foreign instructors on the basis of German and Swedish gymnastics was first developed in schools close to the palace.These sports supported by the palace circles will be added later.After the Istibdat regime, clubbing will begin.With the increase in the number of clubs in sports, some clubs will create their own local and will create spatial organizations for sports in this local area.Previously inevitable places that will not have to be organized depending on the club will have to be organized, each sports branch will create departments that serve within its own structure.For this reason, there will be zoning in the city, the clubs prefer meadow areas and empty areas, opening their locals close to these areas, will expand the city towards that area. It is possible to see that most of the sports venues of that period took shape around the club locality.Fenerbahçe KuşDili Local is an example of this situation.For this reason, it was aimed to mention the club venues, sports venues and their shapes.The scale of urban development and how this affects the city and the city dwellers will be examined in this context.

SB66

OSMANLI'DA SPOR MEKANLARININ MİMARİ VE KENTSEL ÖLÇEKTE İNCELENMESİ

[2]Seda Kula Say, [1]Zülal Gürbüz

[1]Atatürk Üniversitesi Mimarlık Ve Tasarım Fakültesi,Erzurum
[2]Gebze Teknik Üniversitesi Mimarlık Fakültesi,Kocaeli

Email : *s.kulasay@gtu.edu.tr, caz_lal@hotmail.com*

Lale Devri ile başlayagelen batılılaşma hareketleri Osmanlı'da spor çeşitlenmelerine de zemin hazırlamıştır.II.Mahmut Dönemi'nde okullara jimnastik derslerinin konulması ile de Osmanlı'da ilk olarak batılı tarzda spor eğitiminin var oluşunu görürüz. Yabancı hocalar tarafından genelde Alman ve İsveç jimnastiği esas alınarak verilen eğitim ilk olarak saraya yakın okullarda gelişim göstermiştir.Saray çevrelerince desteklenen bu sporlara daha sonraları yenileri eklenecektir.İstibdat rejiminden sonra ise kulüpleşmeler başlayacaktır.Sporda kulüpleşmelerin artışı ile birlikte bazı kulüpler kendilerine ait lokal oluşturacak ve bu lokal çevresinde spor yapılabilmesi için mekânsal organizasyonlar yaratacaktır.Daha önceleri çok da elzem görünmeyen lokaller kulüpleşmeye bağlı olarak teşkilatlanmak zorunda kalacak,her spor dalı için kendi bünyesinde hizmet eden bölümler oluşturacaktır.Bu sebepledir ki kent içinde zonlanmalar olacak;çayır alanlarını ve boş sahaları tercih eden kulüpler ,lokallerini de bu sahalara yakın yerlerde açarak ,kenti o bölgeye doğru büyütecektir. O dönemin spor mekanlarının çoğunun kulüp lokalinin çevresinde şekillendiğini görmek mümkündür.Fenerbahçe Kuş Dili Lokalini bu duruma örnek olarak verilebilir.O dönemde lokalin çevresinde kayıkhane,tenis kortu,futbol spor sahası v.s gözlemlenebilmekte.Bu sebeple kulüp lokalleri,lokallerin çevresinde şekillenen spor mekanları ve biçimlerine değinilmek istenmiştir.Kentsel olarak geliştikleri ölçek ,bu durumun kenti ve kentliyi nasıl etkiledikleri konusu da bu kapsamda incelenecektir.

INVESTIGATION OF SPORT SPACES IN OTTOMAN ARCHITECTURAL AND URBAN SCALE

Westernization movements that started with the Tulip Era also prepared the ground for sports diversification in the Ottoman Empire.With the introduction of gymnastics classes in schools during the II.Mahmut In the Ottoman Empire, we first see the existence of western-style sports education. The training provided by foreign instructors on the basis of German and Swedish gymnastics was first developed in schools close to the palace.These sports supported by the palace circles will be added later.After the Istibdat regime, clubbing will begin.With the increase in the number of clubs in sports, some clubs will create their own local and will create spatial organizations for sports in this local area.Previously inevitable places that will not have to be organized depending on the club will have to be organized, each sports branch will create departments that serve within its own structure.For this reason, there will be zoning in the city, the clubs prefer meadow areas and empty areas, opening their locals close to these areas, will expand the city towards that area. It is possible to see that most of the sports venues of that period took shape around the club locality.Fenerbahçe KuşDili Local is an example of this situation.For this reason, it was aimed to mention the club venues, sports venues and their shapes.The scale of urban development and how this affects the city and the city dwellers will be examined in this context.

SB130

FUTBOLDA KÜFRÜN TARİHÇESİ

[1]Lale Orta

[1]İstanbul Okan Üniversitesi Uygulamalı Bilimler Fakültesi, İSTANBUL

Giriş ve Amaç: Türk Dil Kurumu'na göre küfür: "Sövme, sövmek için söylenen söz, sövgü" olarak tanımlanmaktadır. Uzmanlar, şiddetin dilde başladığını, sözel saldırganlığın kavgacı ve düşmanca konuşmaları içerdiğini ve küfretmek, hakaret etmek, alay etmek amacıyla söylenen sözleri kapsadığını belirtmektedirler. Çalışmamızın amacı, futboldaki küfrün statlarımızda nasıl geliştiğini ortaya koymayı amaçlamaktadır.

Yöntem: Çalışmada, kaynak tarama tekniği kullanılmış olup konuyla ilgili kaynaklar taranmış ve değerlendirme yapılmıştır. Konu ile ilgili gerekli olan veriler yazılı, basılı ve internet kaynaklarına dayanmaktadır.

Bulgular: 1950 yılında oynanan maçlarda seyircilerin yavaş yavaş küfür etmeye başladıklarını ve küfür etmeyi alışkanlık haline getirdiklerini görüyoruz. 1952 yılında çok şık giyimli ve yanlarında eşleri olan beyler tarafından bile çok kaba küfürler edilmesi üzerine statlarda önlem alınmasının gerektiği vurgulamıştır. 1953 yılında "birkaç ağzı bozuk seyirciyi biz kendimiz susturalım" şeklinde önlem yoluna gidilmiştir. 1954 yılına gelindiğinde, hakemlere ve futbolculara karşı el hareketleri ve küfürlerin artışına dikkat çekildiğini saptıyoruz. 1956 yılında sahalardaki eylemlerin ve küfürlerin hala bireysel olduğunu ve kitleler haline dönüşmediğini tespit ediyoruz. 1957 yılına gelindiğinde küfürlere en çok hakemlerin hedef olduğu, önlem alınmazsa lig maçlarına hakem bulunamayacağı ve hakemlerin boykot yapacaklarının dile getirildiğini görüyoruz. 1958 yılında boykot kararının etkili olduğunu ve küfre karşı bir dizi önleme kararının alındığını saptıyoruz. 1959 yılında, alınan kararların etkili olmadığını ve statlardaki küfrün önlenemediğini, daha çok kitle hareketine dönüştüğünü tespit ediyoruz.

Sonuç: 1950 yılında statlarımızdaki "birkaç ağzı bozuk seyirci"nin, 1959 yılında geniş kitlelere dönüştüğünü görüyoruz. Bu kitleler, gerçek futbolseveri ve kadın seyircileri statlardan kaçırarak, "küfür ve kavgadan beslenen seyirci" kitlesine dönüştürmüştür. Tribünlerdeki seyirciler birbirlerine takılma ve kızdırma gibi sempatik aşamaları 1959 yılında bırakarak, tribün lisanlarını küfrün en ağır biçimine çevirmişlerdir. Tribünün tribüne, kitlelerin kitlelere hep bir ağızdan ve rahatça sövüp saydıkları bu dönem, ne yazık ki 60 yılı aşkın bir süreden beri günümüzde de devam etmektedir.

HISTORY OF SWEARING IN FOOTBALL

Introduction and Aim: According to the Turkish Language Association, swearing is defined as "curse, swearword, and words said for cursing". Experts point out that violence begins in language, verbal aggression involves combative and hostile conversations and covers words uttered with the intention of swearing, insulting, and mocking. The aim of our study is to reveal how swearing in football has evolved in our stadiums.

Method: In the study, the literatüre review technique was used and the relevant sources were scanned and evaluated. The necessary data on the subject were based on written, printed and internet sources.

Findings: In this study, it was identified that the swearing in our stadiums started slowly in the 1950s. The first measures, which were in the form of "let us silence a few foul-mouthed spectators ourselves", were taken in 1953. Although swearing in the stadiums was still individual in 1956, it started to target mostly the referees in 1957 and turned into a mass movement in 1959. It is also determined in this study that in spite of some attempts, prevention of the swearing and turning of it into a mass activity could not be achieved.

Conclusion: We see that the “few foul-mouthed spectators” in our stadiums in 1950 turned into large masses in 1959. These masses have caused real football fans and female spectators to leave the stadiums and they have turned into “mass of spectators fed by swearing and fighting.” Spectators in the grandstands left sympathetic stages such as teasing and angering each other in 1959 and turned the grandstand language into the most severe form of swearing. Unfortunately, this period, in which the tribunes and the masses freely swear to each other, continues for more than 60 years and today too.

SB252

TERBİYE-İ BEDENİYE MEKTEBİ'NDE İSVEÇLİ BİR KADIN MÜTEHASSIS: "MİNİK" INGA NERMAN

[1]Tolga Şinoforoğlu

[1]Kütahya Dumlupınar Üniversitesi Beden Eğitimi Ve Spor Yüksekokulu

Bu çalışmada, beden eğitimi öğretmeni yetiştirmeye yönelik olarak Erken Cumhuriyet Dönemi'nde öncü kuruluş olan Terbiye-i Bedeniye Mektebi (1926-1930) mütehassıs kadrosunda yer alan İsveçli kadın eğitmen Inga Nerman'ın (1904-2004) hayatı ve Türkiye'de yaptığı çalışmalar incelenecektir. Cumhuriyet kadroları tarafından beden eğitiminin milli bir dava olarak görülmesinin etkileri Birinci Heyet-i İlmiye'de (15 Temmuz-15 Ağustos 1923) kendini göstermiş ve Selim Sırrı Tarcan'ın verdiği layiha ile İsveç jimnastiğinin beden eğitimi dersleri kapsamında okul ders programlarına girmesiyle sonuçlanmıştı. Toplantıda aynı layiha ile alınan diğer önemli karar ise beden eğitimi öğretmeni yetiştirmek için bir "Terbiye-i Bedeniye Müessesesi" açılmasıydı. Açılışı ancak 21 Ekim 1926'da mümkün olan Terbiye-i Bedeniye Mektebi'nin öğretim kadrosu, doğal olarak İsveç'ten oluşturulmuş ve bu kapsamda ikisi erkek biri kadın toplam üç uzman Türkiye'ye getirilmişti. Dönemin en önemli hükümet politikalarından biri olan kadının kamusal alana çıkarılmasının yansımaları mektebin önemli misyonlarından bir tanesi olarak kendini göstermiş ve kadın beden eğitimi öğretmenlerinin yetiştirilmesi üzerinde önemle durulmuştur. Bu kapsamda, mektebin idaresinden sorumlu Selim Sırrı Tarcan'ın 1909-1910 yılları arasında gözlemci olarak bulunduğu İsveç jimnastiğinin temel kurumu olan İsveç Kraliyet Jimnastik Enstitüsü'nde (GCI) dönemin öğretici kadrosunda yer alan Einar Nerman'ın kızı, Inga Nerman öğretmen kadrosuna dahil edilmiştir. Inga Nerman, 1926 yılında GCI'dan mezun olduktan sonra ve henüz 22 yaşında Türk kadın beden eğitimi öğretmeni namzetlerini yetiştirmek için ülkeye gelmiştir. Türkiye'de bulunduğu dört yıl içerisinde İsveçli meslektaşları ile birlikte 148 erkek, 63 kadın, toplam 211 beden eğitimini öğretmenini Türk Milli Eğitimi'ne kazandırmış, Cumhuriyet'in ilk idman bayramlarında görev almış, İsveç-Türk ilişkilerinin gelişmesinde önemli katkılarda bulunmuştur. Babasına yazdığı mektuplarda dönemin Türkiye'si hakkında kayda değer gözlemleriyle karşılaştığımız Inga Nerman, 1930'da İsveç'e döndükten sonra Türkiye'ye birlikte geldiği meslektaşı Ragnar Johnson ile evlenmiş ve vefatına kadar iki kez daha ziyaret şansı bulduğu Türkiye ve Selim Sırrı Tarcan ile bağlarını uzun süre koparmadan İsveç'te Türkiye'nin gönüllü elçisi olmuştur.

A female Swedish specialist in the School of Physical Education: "Pyret" Inga Nerman

In this study, the life of the female Swedish educator Inga Nerman (1904-2004) who was a teacher of the School of Physical Education (1926-1930) which was the lead institution aimed at training physical education teachers in the Early Republic Period and her actions in Turkey will be analyzed. The effects of the fact that physical education was seen as a national case by the Republic cadres manifested itself in the First Educational Council and resulted with Swedish gymnastics involved into school curriculum with the proposal given by Selim Sırrı Tarcan. Another important decision taken was to establish an "Institution of Physical Education" to train physical education teachers. For the teaching staff, two men and one woman specialists were brought in Turkey from Sweden. The reflection of taking women in public area, which was one of the most important government policies in that time, appeared as one of the important missions of the school and it was put excessive emphasize on training female physical education teachers. Within this scope; the daughter of Einar Nerman, who was in the teaching staff of Royal Central Institute of Gymnastics (GCI) where the school's director Selim Sırrı Tarcan acted as an observer between 1909 to 1910, Inga Nerman was involved in the teaching staff. Inga Nerman, came to the country to train the candidates of the female Turkish physical education teachers after his graduation from GCI in 1926, just at the age of 22. During four years she was in Turkey; she provided 148 male and 63 female, 211 physical education teachers with her Swedish colleagues, take charged in the first gymnastics festivals of the Republic, contributed greatly to develop Swedish–Turkish relationships as a volunteer ambassadress of Turkey in Sweden also after her return in 1930, without losing the connection with Selim Sırrı Tarcan and Turkey.

SB268

GEÇMİŞTEN GÜNÜMÜZE SPOR BİLİMLERİ KONGRELERİNE GENEL BİR BAKIŞ

[2]Damla Selin Yıldırım, [3]Emsal Öztürk, [4]Caner Cengiz, [1]Ayşe Görmez, [5]Gizem Ceylan, [6]Semiyha Tuncel

[1]M.E.B., Ankara
[2]lokman Hekim Üniversitesi, Ankara
[3]jandarma Sahil Güvenlik Akademisi, Ankara
[4]Şırnak Üniversitesi, Şırnak
[5]Muş Alparslan Üniversitesi, Muş
[6]Ankara Üniversitesi, Ankara

Email : *selin0658@gmail.com, emsal_ozturk@hotmail.com, caner.cengizz@gmail.com, aydinayse12@gmail.com, gizemcyln.87@gmail.com, Semiyha.Dolasir.Tuncel@ankara.edu.tr*

Özet: Bu çalışmanın amacı ilki 1990 tarihinde Ulusal Spor Bilimleri Sempozyumu olarak başlayan spor bilimleri alanına ilişkin en temel kongre olan Spor Bilimleri Kongrelerinin tarihsel süreç içerisinde gelmiş olduğu noktayı bir takım nicel veriler ile ortaya koymaktır. Bu amaç kapsamında 1990-2018 yılları arasında gerçekleştirilen spor bilimleri kongre kitapları taranmış çeşitli bağlamlarda nicel veriler ortaya konulmuştur. Araştırmanın modeli belgesel araştırma desenidir. Bu desen çerçevesinde araştırma verileri 1990-2018 yılları arasında yapılan kongrelerde sunulmuş ve bildiri kitapçığında yayınlanmış 5875 adet çalışma ile elde edilmiştir. Veriler araştırmacılar tarafından hazırlanan bilgi toplama formlarında incelenerek yıllara göre yapılan çalışmalar başlıklar altında kodlanmıştır. Anahtar Kelimeler: meta analiz, spor bilimleri kongreleri, tarihsel süreç

An Overview of Sport Science Congress From Past to Present

Abstract: The aim of this study is to report the point that Sport Sciences Congress, which formerly started as National Sport Sciences Symposium in 1990, has reached over time by providing quantitative data. In accordance with the aim stated above the books of Sport Sciences Congress between the years 1990 and 2018 have been scanned and quantitative data have been collected. The methodology of this study is documentary research design. The research data provided in this study have been collected by 5875 studies presented in the congress and published in proceeding leaflets. The data has been examined by the researches using the ?charts prepared by them and the studies conducted in different years have been coded under different headings. Keywords: meta analysis, sport science congress, historical process

SPOR VE TURİZM / SPORTS AND TOURISM

SB334

TURİZM PAZARLAMASINDA SPOR TURİZMİNE YÖNELİK TUTUMLARIN İNCELENMESİ: ERCİYES ÜNİVERSİTESİ ÖRNEĞİ

[1]Sena Altın

[1]Kayseri Üniversitesi Pınarbaşı Suna Yalçın Meslek Yüksekokulu

Giriş ve Amaç: Günümüzde küreselleşme ülkelerin coğrafik sınırlarını ortadan kaldırmıştır. Küreselleşme ile birlikte sınırların ortadan kalkmasıyla teknolojik gelişmelerle tüm hızıyla gelişip yayılmaya başlamıştır. Bundan dolayı da mevcut dünya düzenini değiştiren küreselleşme turizm endüstrisinde de değişiklikler meydana getirmiştir. Turizm pazarlaması kavramı, turizm alanındaki pazarlama stratejileri ile ilişkilidir. Bugün dünyada turizmin GSYİH'sini arttırmada önemli bir rol oynadığı birçok ülke vardır. Turizm pazarlaması çeşitli alanlara ayrılabilir. Bunlardan en önemlilerinden biri spor turizmidir. Spor turizmi bizim ülkemizin iklim şartlarından ve doğal güzelliklerinden dolayı önemlidir. Spor turizmi, bireylerin sürekli yaşadıkları bölgelerin dışına seyahat etmelerine sebep olan, fiziki etkinliklere katılma, izleme veya etkinliklerde yer alma amacıyla ilgili güdüler etrafında gelişen boş zaman seyahatleri şeklinde tanımlanabilir. Bu bilgiler ışığında bu çalışmada; spor alanında eğitim alan ve spora ilgi duyan bireylerin spor turizmi faaliyetlerine yönelik tutumlarının incelenmesi amaçlanmıştır.

Yöntem: Çalışmamızda veri toplama aracı olarak anket yöntemi kullanılmıştır. Örneklem grubumuzu Erciyes Üniversitesi öğrencileri ve akademik personeli oluşturmaktadır. Çalışmamız tesadüfi örneklem yöntemi kullanılarak seçilen 200 katılımcıya uygulanmıştır. Araştırma verileri Spss 23 programı ile analiz edilmiştir. Örneklem grubumuzdan elde ettiğimiz verilerin analizinde Frekans Analizi, T Testi Analizi, Ki Kare Analizi ve ANOVA kullanılmıştır.

Bulgular ve Sonuçlar: Çalışmanın sonuçları özetlenecek olursa, katılımcıların büyük bir kısmının spor turizmine yönelik tutumlarının olumlu olduğu tespit edilmiştir. Katılımcılarımızın yaş değişkenine göre spor turizmine yönelik tutumlarında anlamlı bir farklılık görülmemiştir. Sınıf değişkeni açısından katılımcıların spor turizminde ekonomik katkı yönelik tutumları arasında anlamlı farklılık olduğu görülmüştür. Katılımcıların büyük çoğunluğunun spor turizminin ülkemizin ekonomisine katkı sağlayacağı yönünde olumlu tutumları olduğu tespit edilmiştir.

Investigation Of Attitudes Towards Sport Tourism in Tourism Marketing: The Case Of Erciyes University

Introduction and Purpose: Today, globalization has abolished the geographical boundaries of countries. With the disappearance of borders with globalization, technological developments have started to develop and spread in full swing. Therefore, globalization, which has changed the current world order, has brought about changes in the tourism industry. Today, there are many countries in the world where tourism plays an important role in increasing the GDP. One of the most important of these is sports tourism. Sports tourism is important because of the climatic conditions and natural beauties of our country. Sport tourism can be defined as leisure trips that develop around the instincts for participation, monitoring or participation in physical activities, which cause individuals to travel outside the regions where they live permanently. In the light of this information; The aim of this study is to investigate the attitudes of individuals who are interested in sports to sports tourism activities.

Method: In our study, questionnaire method was used as data collection tool. The sample group consists of Erciyes University students and academic staff. Our study was applied to 200 participants selected by random sampling method. The data were analyzed with Spss23 program. Frequency, T-Test, Chi-Square, ANOVA were used in the analysis of the data obtained from our sample group.

Finding and Results: When the results of the study are summarized, it was found that the majority of the participants had positive attitudes towards sports tourism. There was no significant difference in the attitudes of the participants towards sports tourism according to the age variable. A significant difference was found between the participants' attitudes towards economic contribution in sports tourism in terms of class variable. It was found that the majority of the participants had positive attitudes that sports tourism would contribute to the economy of our country.

OA733

DETERMINING THE ROLE OF COMMUNITY SPORTS IN DEVELOPMENT OF SPORT TOURISM

[1]Farzad Ghafouri, [2]Kia Moarefiazar

[1]Associate Professor Of Allame Tabatabaei University, Faculty Of Physical Education And Sport Sciences, Iran, Tehran
[2]Islamic Azad University,Faculty Of Physical Education And Sport Sciences, Iran, Tehran

Email : *farzadghafouri@yahoo.com, kia.m.azar@gmail.com*

Tourism is one of the major industries in the world. Sports tourism is also a part of tourism that is a combination of sport and tourism which is growing rapidly and has become a large and independent industry. Community sport is defined as a recreational activity, exhilarating, inexpensive and at the same time, effective. Community sport as a part of people's daily lives, can play a major role in their physical, mental and social health promotion. The purpose of this study was to investigate the role of community sport in the development of sport tourism from the point of view of experts in the field of sports and tourism. After designing and distributing the questionnaires, 96 questionnaires were completed. At the descriptive statistics, frequency and percentage were used and at the inferential statistics level, Kaiser-Mayer-Olkin (KMO) test and factor analysis were used. The findings of this study indicate that there is a significant relationship between community sport and sport tourism, So investment in local games which need less expensive equipment can play an important role in the development of sport tourism and community sport strategies can also be useful and effective in attracting sport tourists and developing the tourism industry. But from the point of view of our experts, our general sport strategies are not in desirable right now, and it needs major revisions and changes. Based on research findings and factor analysis, recreation, which is one of the aspects of community sport, can have a positive impact on the development of sport tourism.

Keywords: Community sport, sport tourism, development.

OA734

DETERMINING THE ROLE OF ATHLETIC SPORT IN DEVELOPMENT ON SPORT TOURISM

[2]Farzad Ghafouri, [3]Kia Moarefiazar, [1]Hamideh Sherafatmand Yari

[1]Urmia University,Faculty Of Physical Education And Sport Sciences, Iran, Urmia
[2]Associate Professor Of Allame Tabatabaei University, Faculty Of Physical Education And Sport Sciences, Iran, Tehran
[3]Islamic Azad University,Faculty Of Physical Education And Sport Sciences, Iran, Tehran

Email : *farzadghafouri@yahoo.com, kia.m.azar@gmail.com, hamideh.sherafat@yahoo.com*

Athletic sports are organized and competitive sports in which skilled people take part. Sport tourism is one of the growing types of tourism where competitions and sporting events attract a large number of tourists. From Gibson's point of view, in sport tourism travel is based on leisure time that people temporarily leave their place to play or watch physical activity or to find attractions related to these activities. The purpose of this study was to investigate the role of athletic sport in the development of sport tourism from the point of view of experts in the field of sport and tourism. After designing and distributing the questionnaires, 96 questionnaires were completed. At descriptive statistics, frequency and percentage were used and at the inferential statistics level, KMO test and factor analysis were used. The findings of this study showed that there was a significant relationship between athletic sport and sport tourism. So, hosting sporting events has the greatest impact on the development of sports tourism, following this, the athletic sport has a lot of positive effects throughout the prosperity of the talented elites, gaining global success and also winning medals in sport evens.

Keywords: athletic sport, Sport tourist

SB773

KAYAK MERKEZİ GÜVENİRLİĞİNİN ÇEŞİTLİ PARAMETRELERE GÖRE DEĞERLENDİRİLMESİ: ERZİNCAN ERGAN DAĞI KAYAK MERKEZİ ÖRNEĞİ

***[1]Fatma TOKAT*, [1]Ulviye BİLGİN**

[1]Gazi Üniversitesi Spor Bilimleri Fakültesi, ANKARA

***Email :** ftokat.3824@gmail.com, ulviyebilgin@gmail.com*

Giriş ve Amaç: Türkiye sahip olduğu coğrafi konum gereği yaz ve kış turizm çeşitliliği olan bir ülkedir. Özellikle doğu bölgelerde kış turizmi ön plana çıkmaktadır. Kış turizminde kayak merkezleri önemli yer tutmaktadır. Çalışmanın amacı Erzincan ilinde bulunan Ergan Dağı Kayak Merkezi ziyaretçilerinin kayak merkezi güvenliğini değerlendirmesidir. Yöntem: Çalışmaya Aralık-Ocak ayı 2018 yılında Ergan Dağı Kayak Merkezi ziyaretçilerinden 237 kişi katılmıştır. Veri toplama aracı olarak Mızrak (2011) tarafından geliştirilen ''Kayak Alanları Güvenliği Ölçeği'' (KAGÖ) kullanılmıştır. Ölçek kayak merkezi, pistler, personel ve mekanik tesisler olmak üzere 4 alt boyuttan ve 23 maddeden oluşmaktadır. Katılımcılar ölçekte yer alan maddeleri (1) Hiç Katılmıyorum (2) Katılmıyorum (3) Kararsızım (4) Katılıyorum (5)Tamamen Katılıyorum şeklindeki 5'li Likert tipi üzerinden değerlendirmişlerdir. Verilerin analizi Spss 20 paket programında, ortalama puanlarının belirlenmesinde tanımlayıcı analiz, alt boyutlarda kaza yapan ve yapmayanlara göre anlamlı farklılık olup olmadığını belirlemek için T testi yapılmıştır. Katılımcıların yaş, eğitim durumu, kış sporu yapma amacı, branşları, seviyeleri ve kaç yıldır kış sporu ile ilgilenme yıllarına göre farklılık olup olmadığını belirlemek için tek yönlü varyans analizi kullanılmıştır. Bulgular ve Sonuç: Elde edilen verilere göre, dört alt boyutta kaza yapanlar ve yapmayanlar, yaş grupları, eğitim seviyeleri, kayma seviyeleri arasında anlamlı farklılık tespit edilmemiştir. Pistlerde güvenlik alt boyutunda snowboard ile alp disiplini kayak yapanlar arasında istatiksel olarak anlamlı farklılık tespit edilmiştir ($F(3.09)=2$, $p<.05$). Sağlık amacıyla kış sporu yapanlar ile performans amaçlı spor yapanlar arasında anlamlı farklılık tespit edilmiştir ($F(3,19=2$, $p<05$). Kayak merkezi alt boyutunda kış sporunu 1 yıl ve daha az süredir ilgilenenler ile 8-10 yıl arasında ilgilenenler arasında anlamlı farklılık tespit edilmiştir ($F(2.58)=4$, $p<.05$) Sonuç olarak, dört alt boyut için de katılımcıların ortalama puanları Ergan Kayak Merkezi'ne kısmen güvendiklerini göstermektedir. Anahtar Kelimeler: Kış Sporları, Kış Sporları Turizmi, Ergan Dağı Kayak Merkezi, Kayak Merkezleri Güvenliği

Evaluation of Ski Center Reliability According to Various Parameters: Samples of Ergan Mountain Ski Center in Erzincan

Introduction and Aim: The geographical location is a country that should have summer and winter tourism in Turkey diversity. Especially in the eastern regions, winter tourism comes to the forefront. Ski centers have an important place in winter tourism. The aim of this study is to evaluate the safety of the ski resort of Ergan Mountain Ski Center visitors in Erzincan. Methods: In December-January 2018, 237 visitors from Mount Ergan Ski Center participated in the study. Ski Area Safety Scale developed by Mızrak (2011) was used. The scale consists of 23 questions and 4 sub-dimensions: ski resort, track, personnel and mechanical facilities. Participants evaluated the items on the scale in terms of (1)Absolutely Disagree (2) Disagree (3) Undecided (4) Agree (5) Absolutely Agree. In the Spss 20, descriptive analysis was used to determine the mean, and T test was used to determine whether there was a significant difference in the sub-dimensions compared to those who did and did not do accidents. One-way ANOVA was used to determine whether the participants differed according to their age, educational background, winter sport purpose, branches, levels and years of engagement with winter sport. Results and Conclusion: According to the obtained data, no significant difference was found between the four sub-dimensions of those who had accidents and those who did not, age groups, education levels and shift levels. A statistically significant difference was found between snowboarders and alpine skiers in the safety sub-dimension of the tracks ($F (3.09) = 2$, $p <.05$). Significant differences were found between those doing winter sports for health purposes and those doing sports for performance purposes ($F (3,19 = 2$, $p <05$). In the ski center sub- dimension, a significant difference was found between those who were interested in winter sport for 1 year or less and those who were interested in 8-10 years ($F (2.58) = 4$, $p <.05$) As a result, the average scores of the participants for the four sub-dimensions show that they partially trust the Ergan Ski Resort. Key Words: Winter Sports, Winter Sports Tourism, Mount Ergan Ski Center, Ski Center Security

SPOR YARALANMALARINI ÖNLEME VE REHABİLİTASYON / SPORTS INJURY PREVENTION AND REHABILITATION

OA8

COMPARISON OF THE EFFECTS AND DURABILITY OF ISOLATED AND COMBINED CORE STABILIZATION EXERCISE AND REFLEXOLOGY MASSAGE ON MUSCLE ENDURANCE ANDPAIN IN FEMALES WITH CHRONIC NON-SPECIFIC LOW BACK PAIN

[1]Shamim Ghorbani

[1]Department Of Sport İnjury And Corrective Exercises Physical Education And Sport Sciences Islamic Azad University, Karaj Branch, Alborz, Iran

Lower back pain is a common cause for visits to the doctor. According to the National Institute of Neurological Disorders and Stroke (NINDS), low back pain is the most common cause of job-related disability. At least 80 percent of Americans will experience low back pain in their lifetimes. Most low back pain is the result of an injury, such as muscle sprains or strains due to sudden movements or poor body mechanics while lifting heavy objects. Low back pain can also be the result of certain diseases, such as cancer of the spinal cord, a ruptured or herniated disc, sciatica, arthritis, kidney infections, or infections of the spine. Non-specific chronic low back pain is one of the subgroups of low back pain. Pain, functional disability, and reduced muscle endurance are common in such patients. The objective of the present study was to compare the effects and durability of isolated and combined stabilization exercises and reflexology massage on pain and muscle endurance in patients with low back pain. A quasi experimental study was carried out on 47 patients aged between 30- 35 years who had low back pain. They were divided into four groups: the control group underwent routine exercises only, while the core stabilization group performed stabilization training, reflexology group underwent a reflexology, and combined core-reflexology group underwent complex intervention for eight weeks. The pain and muscle endurance were evaluated three times (before, post treatment, and after one month detraining). The data were analyzed using repeated measure ANOVA, analysis of covariance (ANCOVA), sample, and paired t tests. The results revealed that after treatment, the pain and trunk muscle endurance, improved significantly in core and core-reflexology groups and demonstrated durability, but reflexology has only effect on pain. Considering the positive effects and durability of stabilization exercises on the reduction of pain intensity

SB70

DİZ KİLİTLENMESİNİN NADİR BİR NEDENİ; DİZ İÇİ SERBEST CİSİM

***[1]Hüseyin Tolga ACAR*, [1]Ayhan CANBULUT, [1]Sabriye ERCAN, [1]Abdullah Meriç ÜNAL**

[1]Süleyman Demirel Üniversitesi Tıp Fakültesi Spor Hekimliği Anabilim Dalı, ISPARTA

***Email :** md.tolgaacar@gmail.com, ayhancanbulut@sdu.edu.tr, sabriyeercan@sdu.edu.tr, abdullahunal@sdu.edu.tr*

GİRİŞ VE AMAÇ Osteokondritis Dissekans (OKD); özellikle adolesanlarda, en sık diz ekleminde ve tekrarlayan travmalara maruz kalma ihtimali yüksek olan spor dalındaki sporcularda görülebilen bir kıkırdak dejenerasyonudur. Kıkırdak dokudaki hasar sonucu osteokondral yapı eklem içinde serbest hale gelip kalsifiye olabilmektedir. Etkilenen kişilerde asemptomatik seyredebileceği gibi etkilenen ekleme ve eklem içi yerleşimine göre ağrı, effüzyon, takılma hissi ve özellikle diz ekleminde kilitlenme yapabilmektedir. Bu bildiriyle OKD gibi nadir ve ileri değerlendirme gerektiren bir yaralanma çeşidinin güreş ve benzer temas sporlarında diz ekleminde kilitlenmeye neden olabileceğini, spor camiasındaki değerli spor insanlarına ve hekim meslektaşlarımıza sunmak istedik.

YÖNTEM VE BULGULAR Çalışmamız olgu sunumu niteliğindedir.

OLGU 18 yaşında, 180 cm boy, 75 kg vücut ağırlığına sahip, profesyonel serbest stil ve yağlı güreş sporcusu hastamız sağ dizinde ağrı, şişlik ve meydana gelen kilitlenme şikayetiyle tarafımıza başvurmuş olup yapılan fizik muayene ve görüntüleme teknikleri sonuçları neticesinde hastamıza diz içi kalsifiye serbest cisim tanısı konulmuştur. Artroskopik olarak çıkarılan lezyon sonrasında hastamıza uygulamış olduğumuz rehabilitasyon programı ile post operatif 45. günde hastamızın spora dönüşüne izin verilmiştir.

SONUÇ Dizde kilitlenme semptomu ile gelen genç yaş sporcularda klinisyenlerin aklına ilk olarak dizde kilitlenmenin en sık nedeni olan menisküs lezyonları gelmektedir. Bu vakamızda; dizde kilitlenme şikayetiyle başvuran adolesanlarda, tekrarlayan travmalara maruz kalma riski yüksek güreş branşı gibi temas gerektiren spor dalları ile uğraşan sporcularda bu semptoma sebep olan durumun OKD gibi nadir bir yaralanma çeşidi olabileceğine dikkat çekmek istedik.

A rare cause of knee joint locking; in-knee loose body

INTRODUCTION Osteochondritis Dissecans (OCD) is a cartilage degeneration that can be seen especially in adolescents, most commonly in the knee joint and in sportsmen with high risk of recurrent trauma. As a result of damage to the cartilage tissue, the osteochondral structure becomes free within the joint and calcified. It may be asymptomatic in affected individuals and pain, effusion, sensation of insertion, and especially knee joint locking may occur depending on the joint and intraarticular location affected. In this academic anouncment, we would like to present to valuable sports people in the sports community and physician colleagues that a rare form of injury such as OCD may cause locking in the knee joint in wrestling and similar contact sports.

METHODS AND RESULTS Our study is a case report.

CASE 18 year old, 180 cm tall, 75 kg body weight, professional freestyle and oil wrestling athlete admitted to our clinic with pain, swelling and locking in his right knee. As a result of physical examination and imaging techniques, the patient was diagnosed as calcified free body within the knee.Our patient was diagnosed with calcified free body within the knee. After the arthroscopic removal of the lesion, the patient was allowed to return to the sport on the 45th postoperative day with the rehabilitation program we applied.

CONCLUSION In young athletes presenting with knee locking symptoms, clinicians first think of meniscus lesions, the most common cause of knee locking. In this case, we wanted to draw attention to the fact that the condition causing this symptom may be a rare type of injury in adolescents presenting with knee locking complaints and athletes such as wrestling branches that have high risk of exposure to recurrent traumas

SB91

GÜREŞ BRANŞINDA YENİ AYAKKABI TASARIMI

[1]MAHMUT AÇAK, [2]MEHMET FATİH KORKMAZ, [1]CELAL TAŞKIRAN, [3]SÜLEYMAN ENES HİMAKİ KARABULUT, [1]SERKAN DÜZ, [4]RAMAZAN BAYER

[1]İnönü Üniversitesi Spor Bilimleri Fakültesi, MALATYA
[2]Medeniyet Üniversitesi, Tıp Fakültesi-Ortopedi Ve Travmatoloji ABD, İstanbul
[3]Şehir Üniversitesi, Mimarlık Ve Tasarım Fakültesi, Endüstriyel Tasarım Bölümü, İstanbul
[4]Malatya Turgut Özal Üniversitesi

Email : *m.acak@hotmail.com, fatih.korkmaz@inonu.edu.tr, , s.eneskarabulut@gmail.com, serkan.duz@inonu.edu.tr, rmznbayer@gmail.com*

Amaç: Bu araştırmanın amacı yeni bir güreş ayakkabısı tasarımı yaparak güreşçiler üzerindeki etkinliğini incelemektir. Güreş sporunda ilk defa 1908 yılında resmi olarak ayakkabı kullanıldığı ve şeklinin günümüze kadar pek fazla değişmeden geldiği bilinmektedir. Kullanılan güreş ayakkabıların topuk yükseltisinin ve ortopedik ark desteğin olmaması ve ayakkabı bağcıklarının çok sıkı bağlanmasından dolayı güreşçilerin ayaklarında düztabanlık görülme oranının yüksek olduğu bazı çalışmalarda gösterilmiştir. Bu nedenle 100 yılı aşkın bir zamandır kullanılan güreş ayakkabıların yeniden tasarlanarak sporcu sağlığını koruyan yeni bir ayakkabı modelinin geliştirilmesi zorunluluğu ortaya çıkmıştır. Materyal ve Metot: Çalışmada araştırma, geliştirme ve tasarımı yaklaşık üç yıl süren ve araştırmacılar tarafından özel üretimi yapılan güreş ayakkabısı kullanıldı. Çalışmaya aktif olarak güreş yapan 169 erkek sporcu katıldı. Katılımcılar 84 denek (21.34±6.22 yaş) ve 85 kontrol (22.26±8.16 yaş) olmak üzere iki gruba ayrıldı. Katılımcıların çalışma öncesi ve sonrasındaki ayak tabanı yapıları (normal/yüksek ark/düztaban) podoskop (Lux podoscope, Chinesport, Italy) cihazından elde edilen görüntülerden Staheli İndeksi kullanılarak değerlendirildi. Hareketler sırasındaki ayak basınçlarındaki dinamik değişimler pedobarografi (free step, Sensor Medica, Italy) cihazı ile belirlendi. Verilerin istatistiksel analizi IBM Statistics (SPSS version 21.0, Armonk, NY) paket programında tekrarlı ölçüm ANOVA testiyle $p<0.05$ anlamlılık düzeyinde incelendi. Bulgular: Denek grubu incelendiğinde ayak taban yapısı bozukluğu olanlarda pozitif yönde düzelmenin olduğu, kontrol grubunda ise negatif yönde bozulma olduğu izlenmiştir. Sonuç: Araştırma sonucunda tasarlanan yeni güreş ayakkabısının güreşcilerin ayak tabanları üzerinde olumlu katkıları olduğu görülmüştür.

New Shoe Design in Wrestling

Aim: The aim of this study was to investigate the effectiveness of the new wrestling shoes on wrestlers. It is known that first time shoes were used in wrestling in 1908 and its shape has not changed much until today. It has been shown in some studies that the rate of flatfoot seen in the wrestlers is high due to the lack of heel height and orthopedic arch support of the wrestling shoes used and lacing of the shoe tighly. For this reason, it has become necessary to redesign the wrestling shoes which have been used for more than 100 years and to develop a new shoe model that protects the athlete's health. Materials and Method: The research, development and design of the wrestling shoes, which lasted nearly three years and were produced by the researchers, were used in the study. 169 male athletes who actively engaged in wrestling participated in the study. The participants were divided into two groups as 84 experiment (21.34 ± 6.22 years) and 85 controls (22.26 ± 8.16 years). The foot structures (normal / high arc / flatfoot) of the participants before and after the study were evaluated using the Staheli Index from images obtained from a podoscope (Lux podoscope, Chinesport, Italy). Dynamic changes in the foot pressures during movements were determined by pedobarography (free step, Sensor Medica, Italy) device. Statistical analysis of the data was done in IBM Statistics (SPSS version 21.0, Armonk, NY) package program by using repeated measures ANOVA test at $p <0.05$ significance level. Results: When the experiment group was examined, it was observed that there was a positive improvement in those with foot sole structure disorder and a negative deterioration in the control group. Conclusion: As a result of the study, it was found that the new wrestling shoes had positive contributions on the soles of the wrestlers.

SB92

YÜKSEKLİĞİ AYARLANABİLİR TABANLIĞIN DÜZTABANLIK VE FİZİKSEL UYGUNLUK PARAMETRELERİNE ETKİSİ

[1]MAHMUT AÇAK, [1]SERKAN DÜZ, [2]MEHMET FATİH KORKMAZ

[1]İnönü Üniversitesi Spor Bilimleri Fakültesi, MALATYA
[2]2Medeniyet Üniversitesi, Tıp Fakültesi-Ortopedi Ve Travmatoloji ABD, İSTANBUL

Email : *m.acak@hotmail.com, serkan.duz@inonu.edu.tr, fatih.korkmaz@inonu.edu.tr*

Amaç: Düztabanlık; ayağın iç arkının yüksekliğinin azalması veya tamamıyla çökmesi sonucu oluşan deformite olarak tanımlanmıştır. Düztaban olan bireyler için önerilen tedavilerin başında tabanlık kullanımı gelmektedir. Ancak kullanılan bu tabanlıklar ilk üretildiği tarihten günümüze kadar olan 65 yıllık sürede çok az bir değişikliğe uğramış ve her ayak numarası için standart bir ark yüksekliği kullanılarak insanların ortak bir ayak yapısına sahip olduğu kabul edilmiştir. Oysaki aynı ayak numarasına sahip insanların bile ayak yapıları farklıdır. Bu çalışmada düztabanlık tedavisinde kullanılan tabanlıkların yüksekliği, esnekliği, uzunluğu ve işlevleri yeniden dizayn edilerek düztaban olan bireylerin yaşam kalitesinin artırılması amaçlanmıştır. Metot: Çalışmaya düztaban olan 19 erkek, 17 bayan toplam 36 kişi katılmıştır. Katılımcıların ayak yapıları Podoskop cihazı ile tespit edilmiştir. Farklı ark yüksekliklerinden dolayı her birey için farklı tabanlıklar üretilmiştir. Çalışmanın başında ve sonunda fiziksel uygunluk parametrelerini belirlemek amacıyla vücut yağ oranı, ark yüksekliği, 30 m. sürat, dikey sıçrama, 12 dakika Cooper yürü-koş ve otur uzan testleri yapılmış, ağrı durumu ise Ağrı Kalitesi Değerlendirme Skalası (AKDS) ile ölçülmüştür. Gruplar arasında fark olup olmadığını test etmek amacı ile de ikili örneklem t-testi kullanılmış, yanılma düzeyi $p<.05$ olarak kabul edilmiştir. Bulgular: Katılımcıların ayak tabanlarının ark şekilleri, ağırlıkları, 30 metre koşu, dikey sıçrama, 12 dakika Cooper testi ve AKDS'nin ön ve son ölçümleri arasında istatistiksel olarak anlamlı bir fark bulunmuştur. Sonuç olarak; düztabanlık fiziki bir problemdir ve her bir bireyin taban ark yükseklikleri farklı farklıdır. Dolayısıyla her bir bireyin tedavi protokolü ve ayak arkını destekleyen tabanlıklar kendine özgü hazırlanmalıdır.

The Effect of Height Adjustable Insoles on Flatfoot and Physical Fitness Parameters

Aim: Flatfoot is defined as the deformity caused by the decrease or complete collapse of the arch of the foot. One of the main applications suggested for individuals with flatfoot is the use of insoles. But, these insoles have undergone very little change for 65 years from the date of production, and it is assumed that people have a common foot structure using a standard arc height for each foot number. However, even people with the same foot number have different foot structures. Aim of the study was to increase the quality of life of individuals with flatfoot by redesigning the height, flexibility, length and functions of the insoles used in flatfoot treatment. Methods: A total of 36 participants were included in the study. The foot structures of the participants were determined with the podoscope device. Due to the different arch heights, custom made insoles were produced for each individual. The Pain Quality Assessment Scale (PQAS), percent body fat, 30 m speed, vertical jump, 12-minutes Cooper walk-run and sit and reach tests were used to determine the physical fitness parameters before and after the study. Paired samples t-test was used to test whether there was a difference between the groups or not, and $p <0.05$ was accepted as the statistical significance level. Results: The arch shapes, 30 m. speed, vertical jump, 12 minutes Cooper and PQAS scores of the participants were found to be statistically significant between the pre and post measurements. As a result, flatfoot is a physical problem and the heights of each individual arch of the sole are different. Therefore, each individual's treatment protocol and insoles should be prepared individually.

SB109

AYAK UZUNLUĞU VE AYAK BİLEĞİ PROPRİOSEPSİYON DUYUSU İLE AYAK BİLEĞİ EKLEM HAREKET AÇIKLIĞI VE ESNEKLİK ARASINDAKİ İLİŞKİNİN İNCELENMESİ

[1]Tuğba KOCAHAN, [1]Osman Alper ŞENER, [1]Ezgi ÜNÜVAR, [2]Bihter AKINOĞLU, [1]Habib ÖZSOY, [1]İsmail EROĞLU, [1]Adnan HASANOĞLU

[1]Gençlik Ve Spor Bakanlığı, Spor Hizmetleri Genel Müdürlüğü, Sağlık İşleri Dairesi Başkanlığı, Ankara
[2]Ankara Yıldırım Beyazıt Üniversitesi, Sağlık Bilimleri Fakültesi, Fizyoterapi Ve Rehabilitasyon Bölümü, Ankara

Email : *tugba.kocahan@sgm.gov.tr, osman.sener@gsb.gov.tr, unuvarezgi@gmail.com, rgkardelen@yahoo.com, habib.ozsoy@gsb.gov.tr, ismail.eroglu@gsb.gov.tr, adnan.hasanoglu@sgm.gov.tr*

Giriş ve Amaç: Çalışmanın amacı ayak uzunluğu ve ayak bileği propriosepsiyon duyusu ile ayak bileği eklem hareket açıklığı ve esneklik arasındaki ilişkinin incelenmesi Yöntem: Çalışmaya yaş ortalaması 16,13 yıl, vücut ağırlığı ortalaması 63,02 kg; boy uzunluğu ortalaması 1,72 m; vücut kütle indeksi ortalaması 21,27 kg/m2 olan 54 yüzme sporcusu dahil edildi. Sporcuların ayak uzunluğu kaliper ile, dorsi ve plantar fleksiyon hareket açıklığı gonyometre ile, propriosepsiyon duyusu dijital inklinometre ile, plantar fasya ve gastroknemius kasının esnekliği mezura ile ölçüldü. Bulgular: Ayak uzunluğu ile dorsi fleksiyon ve propriosepsiyon arasında herhangi bir ilişki olmadığı ($p>0,05$), ayak uzunluğu ile plantar fleksiyon açısı, plantar fasya ve gastrocnemius esnekliği arasında pozitif yönde zayıf ilişki olduğu ($p<0,05$) belirlendi. Propriosesiyon ile dorsi fleksiyon arasında anlamlı ilişki olmadığı ($p>0,005$) plantar fleksiyon ile pozitif yönde düşük ilişki saptandı ($p<0,05$). Proprioception ile plantar fasya esnekliği ve gastrocnemius esnekliği arasında ilişki olmadığı belirlendi ($p>0,05$). Sonuç: Çalışmamız sonucunda ayak uzunluğu arttıkça plantar fleksiyon eklem hareket açıklığı, plantar fasya esnekliği ve gastroknemius kasının esnekliğinin arttığı belirlendi. Propriosepsiyon duyusu ile plantar flekiyon eklem hareket açıklığı arasında ilişki olduğu belirlendi. Ayağı küçük olan sporcularda plantar fleksiyon eklem hareket açıklığı, plantar fasya esnekliği ve gastroknemius kasının esnekliğinin az olabileceği göz önünde bulundurulmalıdır.

INVESTIGATION OF RELATIONSHIP BETWEEN FOOT LENGTH, AND ANKLE JOINT POSITION SENSE WITH ANKLE JOINT RANGE OF MOTION AND FLEXIBILITY

Purpose: To investigate relationship between foot length and ankle joint position sense with ankle joint range of motion (ROM) and flexibility Methods: 54 swimmers, (mean age 16.13 year, weight 63.02 kg, height 1.72 m, body mass index 21.27 kg/m2) are included in this study. Foot length measured with caliper, ankle plantar and dorsi flexion ROM with universal goniometer, proprioception with digital inclinometer and plantar fascia and gastrocnemius flexibility with a tape measure. Results: It is determined that there are no relation between foot length and proprioception sense ($p>0.05$), and there are positive relation between foot length and plantar flexion ROM, plantar fascia flexibility and gastrocnemius muscle flexibility ($p<0.05$). There are no correlation between proprioception sense and dorsi flexion ROM ($p>0.05$), and there are poor relation between plantar flexion ROM ($p<0.05$). It is found that no relation between proprioception sense and plantar fascia and gastrocnemius flexibility. Conclusion: The results shown that the plantar flexion ROM, plantar fascia and gastrocnemius flexibility increased, as the foot length increased. There are a positive relation between proprioception sense and plantar flexion ROM. It should be considered that plantar flexion ROM, plantar fascia and gastrocnemius flexibility may be low in athletes had small foot

SB110

SPORCULARDA DUYUSAL HEDEFLİ AYAK BİLEĞİ REHABİLİTASYON STRATEJİLERİNİN AYAK TABAN BASINCINA ANLIK ETKİSİNİN İNCELENMESİ

[2]Bihter AKINOĞLU, [1]Haluk AKÇAY, [1]Ezgi ÜNÜVAR, [1]Tuğba KOCAHAN, [1]Adnan HASANOĞLU

[1]Gençlik Ve Spor Bakanlığı, Spor Hizmetleri Genel Müdürlüğü, Sağlık İşleri Dairesi Başkanlığı, Ankara
[2]Ankara Yıldırım Beyazıt Üniversitesi, Sağlık Bilimleri Fakültesi, Fizyoterapi Ve Rehabilitasyon Bölümü, Ankara

Email : *rgkardelen@yahoo.com, muhammed.akcay@gsb.gov.tr, unuvarezgi@gmail.com, tugba.kocahan@sgm.gov.tr, adnan.hasanoglu@sgm.gov.tr*

Giriş ve Amaç: Çalışmanın amacı; sporcularda duyusal hedefli ayak bileği rehabilitasyon stratejilerinin (STARS) ayak taban basıncına anlık etkisinin incelenmesidir. Yöntem: Çalışmaya 17 çalışma grubu ve 16 kontrol grubu olmak üzere toplam 33 güreş sporcusu dahil edildi. Sporcuların yaralanma öyküleri sorgulanarak fizik muayeneleri yapıldıktan sonra sporcular kontrol ya da çalışma grubu olarak randomize bir şekilde ikiye ayrıldı. İlk olarak her iki grubun ayak taban basıncı ölçümü pedoscan ayak taban basıncı analizi cihazı ile değerlendirildi. Öğrenme etkisini ortadan kaldırmak için 24 saat sonra sabah aynı saatlerde egzersiz grubuna uygulama yapıldı. STARS uygulaması (triceps surae germe, ayak bileği eklem mobilizasyonları ve plantar masaj uygulamaları) 15 dk boyunca fizyoterapist tarafından sporcunun dominant ayak ve ayak bileğine yapıldı. Uygulamadan hemen sonra ilk gün yapılan ölçüm tekrar edildi. Kontrol grubunda ise hiçbir uygulama yapılmadan ölçüm tekrar edildi. Gruplar arasında karşılaştırma mann whitney-U testi ile, grup içi karşılaştırmalar Wilcoxon signed rank testi ile yapıldı. Anlamlılık düzeyi $p<0,05$ kabul edildi. Bulgular: Sporcularda duyusal hedefli ayak bileği rehabilitasyon stratejilerinin ayak taban basıncına anlık etkisinin olmadığı belirlendi ($p>0,05$). Sonuç: Ayak bileği duyusal girdilerini sağlayan eklem reseptörleri, ayağın plantar reseptörleri ve triceps surae içindeki muskolotendinoz bileşkedeki reseptörleri hedef alan duyusal hedefli ayak bileği rehabilitasyon stratejilerinin ayak taban basıncına anlık etkisinin olmadığı belirlendi.

INVESTIGATION OF THE IMMEDIATE EFFECT OF SENSORY TARGETED ANKLE REHABILITATION STRATEGIES ON PLANTAR PRESSURE IN ATHLETES

Purpose: The aim of this study is to investigate the immediate effect of sensory targeted ankle rehabilitation strategies (STARS) on plantar pressure in athletes. Methods: A total of 33 wrestling athletes (study group 17, control group 16) were included in the study. History of any ankle injury was questioned. After the physical examination, the athletes were randomly divided into two groups as control or study groups. At first, plantar pressure of both groups was evaluated with pedoscan pressure analyzing kit. After 24 hours, intervention was applied at the same hours in the morning in order to eliminate the learning effect. STARS application (triceps surae stretching, talocrural joint mobilizations and plantar massage treatments) was applied to the exercise group by the physiotherapist on the dominant foot and ankle of the athlete for 15 minutes. The measurements were repeated immediately after the intervention. In the control group, the measurement was repeated without any application. Comparisons between groups were made with Mann Whitney-U test and in-group comparisons were made with Wilcoxon Signed Rank test. Significance level was taken as $p <0.05$. Results: It was determined that sensory targeted ankle rehabilitation strategies had no immediate effect on the plantar pressure ($p> 0.05$). Conclusion: It was determined that sensory targeted ankle rehabilitation strategies which targeting joint receptors, ankle plantar receptors, and receptors at musculotendinous junction into the triceps surae did not have an immediate effect on plantar pressure.

SB207

UYLUK BÖLGESİ KAS YARALANMALARI: 3 OLGU SUNUMU

[1]Ayhan Canbulut, [1]Ahsen Oğul, [1]Abdullah Meriç Ünal, [1]Sabriye Ercan

[1]Süleyman Demirel Üniversitesi Araştırma Ve Uygulama Hastanesi

Email : *ayhancanbulut7@gmail.com, ahsenogul91@gmail.com, abdmunal@yahoo.com, sabriyeercan@gmail.com*

GİRİŞ Sporcularda uyluk bölgesi kas yaralanmaları sık görülmekte ve sporcunun maç kaçırmasına sebep olmaktadır. Kuadriceps yaralanması sonrasında spora dönüş yaralanma derecesine göre 7-82 gün; hamstring yaralanması sonrasında ise 18-60 gün arasında değişmektedir. VAKA SERİSİ Birinci olgumuz erkek amatör futbolcu olup maçta ani hızlanma esnasında sol uyluk ön yüzde ağrı hissetmesi sonrasında polikliniğimize başvurdu. Fizik muayene ve manyetik rezonans görüntüleme(MRG) sonrasında rektus femoris proksimal muskülotendinöz bileşkede yırtık tespit edilerek hastanın rehabilitasyonuna başlandı. Rehabilitasyon sonrasında spora dönüşü sağlandı. İkinci olgumuz ise erkek Amerikan futbolcusu olup antrenmanda sol hamstring kas grubunun aşırı gerilmesi sonrasında sol uyluk arka yüzde ağrı şikayeti ile polikliniğimize başvurdu. Fizik muayene ve MRG sonrasında biseps femoris kısa başı proksimalinde intramusküler yırtık ve semitendinosus distalinde total rüptür tespit hastanın rehabilitasyonuna başlandı. Rehabilitasyon sonrasında Askling H testi yapılarak spora dönüşü sağlandı. Üçüncü olgumuz da erkek Amerikan futbolcusu olup maçta sprint esnasında sol uyluk arkasında ağrı hissetmesi üzerine polikliniğimize başvurdu. Fizik muayene ve MRG sonrasında biseps femoris uzun başında rüptür tespit edildi. Rehabilitasyon süreci devam ederken köpekten kaçmak için koşmak zorunda kalan hastanın sol uyluk arkasında ağrısının tekrarlaması üzerine yapılan manyetik rezonans görüntülemesinde biseps femoris ve semitendinosus proksimalinde rüptür alanı görüldü. Sporcunun 2. yaralanmasını takiben 10. ayda Askling H testi yapılarak spora dönüşü sağlandı. SONUÇ Geçirilmiş kas yaralanması öyküsü olan sporcularda yaralanmanın tekrarlama ihtimali artmaktadır. Bu sebeple yaralanma sonrasında tanının erken konması, risk faktörlerinin belirlenmesi ve sonrasında rehabilitasyon programının düzenlenmesiyle tekrar yaralanma riski en aza indirilerek spora dönüş sağlanmalıdır.

THIGH MUSCLE INJURİES: A REPORT OF 3 CASES

INTRODUCTION Thigh muscle injuries are common in athletes and cause athletes to miss match. Return to sport after quadriceps injury was 7-82 days according to the degree of injury; after hamstring injury ranged from 18 to 60 days. CASE SERIES Our first case was a male amateur football player who applied to our clinic after he felt pain on the anterior aspect of his left thigh during sudden acceleration in game. After physical examination and magnetic resonance imaging(MRI), rectus femoris partial rupture was detected and rehabilitation of the patient was started. After rehabilitation he return to sports. The second case was a male American football player who was admitted to our clinic with the complaint of pain on the back of left thigh after overstressing the left hamstring muscle group during training. After physical examination and MRI, intramuscular tear in the proximal of the short head of biceps femoris and total rupture on distal end of semitendinosus were detected. Askling H test was performed after rehabilitation to return to sports. Third case was a male American football player who applied to our clinic because he felt pain behind his left thigh during the sprint. After physical examination and MRI, biceps femoris long head rupture was diagnosed. The patient had to run to escape from the dog during the rehabilitation. MRI was performed on the recurrence of the pain and biceps femoris and semitendinosus rupture was diagnosed. After the second injury askling H test was performed in the 10th month and he was returned to the sport. RESULT In athletes with a history of previous muscle injury, the probability of recurrence increases. Therefore, early diagosis of injury, determination of risk factors, and subsequent rehabilitation program should be arranged to minimize the risk of re-injury should be returned to sports

SB323

GENÇ YÜZÜCÜLERDE POSTÜR DEĞERLENDİRMESİ

[1]Ferhat ÖZTÜRK, [1]Aykut ÖZÇADIRCI, [1]Sibel BOZGEYİK, [2]Şükrü Alpan CİNEMRE, [1]Gizem İrem KINIKLI

[1]Hacettepe Üniversitesi Fizik Tedavi Ve Rehabilitasyon Fakültesi,ANKARA
[2]Hacettepe Üniversitesi Spor Bilimleri Fakültesi,ANKARA

Email : *ferhat.ozturk012@gmail.com, aykutozcadirci@gmail.com, sibelbozgeyikk@gmail.com , sacinemre@gmail.com, cguvendik@hotmail.com*

Giriş ve Amaç: Her ne kadar yüzme vücut kaslarının simetrik gelişimini sağlayan bir spor dalı olsa da, yaralanma öyküsü, yanlış yüzme tekniği, aşrı antrenman yükü gibi faktörler postür bozukluğuna neden olabilir. Yüzücüler çeşitli faktörlerin sebep olduğu skapular diskinezi riski altında bulunsa da bununla ilgili bilgiler azdır. Nogueron ve ark. çocukluk çağındaki sporcularda pron ayak pozisyonunun daha fazla olduğunu bildirmiştir. Ayrıca bu çocukların skolyoz riski altında olduğu da yapılan çalışmalarda bildirilmiştir. Bu çalışmanın amacı genç yüzücülerde postür incelemektir. Yöntem: Çalışmaya haftada en az 6 saat yüzme antrenmanı ve 2 saat kara antrenmanı yapan ve son 2 aydır omuz ağrısı bulunmayan bireyler katıldı. Bu çalışmada toplam 74 yüzücü (32 kadın, 42 erkek yaş ortalaması;11,01±1,58, min-max 8-12) değerlendirildi. Omurga eğriliğinin değerlendirilmesi için inklinometre ve Adams öne eğilme testi kullanılırken ayak değerlendirmesinde, yüzücülerden çıplak ayakla dik durması istenerek ayak postür indeksi kullanıldı. Ayrıca skapular diskinezi varlığı için gözlemsel skapular analiz yapıldı. Tanımlayıcı istatistikleri yapılırken ortalama ve standart sapma verildi. Bulgular: Bireyler ortalama $2,2^{o}$ ±2,46 servikal, $4,4^{o}$ ±2,47 torakal, $3,96^{o}$ ±2,1 lumbal eğriliğe sahipti. Ayak postür indeksi değerlendirmesine göre 50 birey normal ayağa, 24 birey ise pron ayağa sahipti. Skapular diskinezi değerlendirmesinin sonuçlarına göre 48 bireyde skapular diskinezi görülürken bunların 30'unda Tip1; 18'inde Tip2 skapular diskinezi mevcuttu. Sonuç: Postür analiz sonuçları, bu yaştaki bireylerin mevcut durumları hakkında klinisyenlere ve antrenörlere bilgi vermektedir. Erken teşhis postüral bozuklukların ilerleyen yaşlarda semptomatik olmasını önlemek açısından önemlidir. Büyümeyle birlikte değişen vücut biyomekaniği düşünüldüğünde uzun dönem takiplerinin gerekliliği göz önünde bulundurulmalıdır.

Posture Assessment in Young Swimmers

Introduction and purpose: Although swimming is a sport that develops symmetrical body muscles, factors such as a history of injury, incorrect swimming technique, and over-training load may cause postural impairment in swimmers. Although swimmers are at risk for scapular dyskinesia caused by various factors, there is a few study about it. Nogueron et al. reported that prone foot position was higher in athletes in childhood. In addition, these children have been reported to be at risk for scoliosis. The aim of this study was to investigate posture in young swimmers. Methods: Young swimmers who had at least 6 hours of swimming training and 2 hours of dry land training per week and had no shoulder pain for the last 2 months participated in the study. In this study, a total of 74 swimmers (32 females, 42 males; mean age 11.01 ± 1.58, min-max 8-12) were evaluated. Inclinometer and Adams forward bending test were used to evaluate spine curvature and foot posture index was used for foot evaluation. In addition, observational scapular analysis was performed for the presence of scapular dyskinesia. Mean and standard deviation were given for descriptive statistics. Results: Individuals had a mean curvature of 2.2^{o} ± 2.46 cervical, 4.4^{o} ± 2.47 thoracic, 3.96^{o} ± 2.1 lumbar curvature. According to the foot posture index evaluation, 50 patients had normal foot and 24 had prone foot. According to the results of scapular dyskinesia evaluation, 48 individuals had scapular dyskinesia, 30 of them had Type 1; 18 had Type 2 scapular dyskinesia. Conclusion: Posture analysis results provide information to clinicians and coaches about the current status of individuals at this age. Early diagnosis is important to prevent postural disorders to be symptomatic in later years. Given the change in body biomechanics with growth, the necessity of long-term follow-up should be considered.

SB324

GENÇ YÜZÜCÜLERDE ALT EKSTREMİTE KAS KUVVETLERİNİN İNCELENMESİ

[1]Ferhat Öztürk, [1]Aykut Özçadırcı, [2]Şükrü Alpan Cinemre, [1]Gizem İrem Kınıklı

[1]Hacettepe Üniversitesi Fizik Tedavi Ve Rehabilitasyon Fakültesi,ANKARA
[2]Hacettepe Üniversitesi Spor Bilimleri Fakültesi,ANKARA

Giriş ve Amaç: Yapılan çalışmalarda yüzücülerde daha çok omuz eklemi üzerine odaklanılmıştır. Fakat yüzmede üst ekstremite hareketlerine ek olarak alt ekstremite hareketleri de önemli bir rol oynar. İyi bir performas için yüksek bir alt ekstremite kas kuvvetine ihtiyaç vardır. Genç yaşta yüzme sporu yapan bireylerde alt ekstremite kuvvetleri ile ilgili çalışmalar azdır. Bu çalışmanın amacı genç yüzücülerde alt ekstremite kas kuvvetlerinin incelenmesidir. Yöntem: Haftada en az 6 saat antrenman yapan ve mevcut omuz ağrısı olmayan genç yüzücüler değerlendirildi. Çalışmaya katılan 40 yüzücünün (20 kız, 20 erkek) yaş ortalaması 11,46±1,22 yıl idi. Alt ekstremite izometrik kas kuvvetleri (diz fleksiyon, ekstansiyon, ayak bileği dorsi fleksiyon ve plantar fleksiyon) yüzme sırasında edinilen pozisyona uygun bir şekilde sırtüstü ve yüzüstü el dinamometresiyle ölçüldü. Değerlendirmeler antrenman öncesi 5dk'lık ısınmadan sonra yapıldı. Değişkenler normal dağıldığından, cinsiyetler arasındaki farkı tespit etmek için Bağımsız örneklemler t testi kullanıldı. Anlamlılık düzeyi % 95 olarak kabul edildi. Bulgular: Dominant taraf diz fleksiyon (p=0,034) izometrik kas kuvvetinde ve dominant diz fleksiyon: ekstansiyon ka kuvvet (p=0,041) oranında erkekler kadınlara göre daha kuvvetliydi. Diğer yapılan ölçümlerde kadın ve erkek bireylerde sonuçlar benzerlik gösterdi (p>0,05). Sonuç: Kızlar ve erkekler alt ekstremite kas kuvvetleri bakımından dominant taraf diz fleksiyon kas kuvveti dışında benzerlik göstermektedir. Erkekler lehine diz fleksiyonundaki bu farkın sebebi erkeklerde Tip 2 kas fibrillerinin daha fazla olmasından kaynaklanıyor olabilir. Literatürde alt ekstremite kas kuvvetleri ve oranları yaralanma ve performansla ilişkili olduğu bildirilmektedir. Bu nedenle bu alt ekstremite kas kuvvetleri bu yaşlardaki yüzücülerin antrenman programının planlanmasında ve ileriki dönem takipleri açısından önemlidir. Bireylerin uzun dönem takiplerinin yapıldığı çalışmalara ihtiyaç vardır.

The investigation of lower extremity muscle strength in young swimmers

Background and Purpose: Studies on swimmers usually focus on the shoulder joint. However, in addition to upper extremity movements, lower extremity movements also play an important role in swimming. It requires a high lower extremity muscle strength to achieve good performance. There are few studies on lower extremity strength in swimming. The aim of this study was to investigate lower extremity muscle strength in young swimmers. Methods: Young swimmers who were training for at least 6 hours a week and without current shoulder pain were evaluated. The average age of 40 swimmers (20 girls, 20 boys) was 11.46 ± 1.22 years. Isometric muscle strength of the lower extremities (knee flexion, extension, ankle dorsiflexion, and plantar flexion) was measured by the supine and prone hand dynamometry in accordance with the position obtained during swimming. Evaluations were performed after 5 minutes of warm-up before training. Since the variables were distributed normally, Independent samples t test was used to determine the difference between the genders. Significance level was accepted as 95%. Results: Male had stronger isometric muscle strength in dominant knee flexion (p=0,034) and knee flexion: extension ratio (p=0,041) than female. In other measurements, the results were similar in male and female subjects (p> 0.05). Conclusion: Girls and boys have similarities in lower extremity muscle strength except dominant knee flexion muscle strength. This difference in knee flexion in favor of boys may be due to the fact that boys have more Type 2 muscle fibrils. In the literature, lower extremity muscle strengths and ratios are reported to be associated with injury and performance. Therefore, the results of these lower extremity muscle strengths are important for the planning of the training program of the swimmers at this age and for the follow-up period. Long-term follow-up of individuals is needed.

SB344

GENÇ YÜZÜCÜLERDE GLENOHUMERAL EKLEM HAREKET AÇIKLIĞI

[1]Ferhat Öztürk, [1]Aykut Özçadırcı, [2]Şükrü Alpan Cinemre, [1]Gizem İrem Kınıklı

[1]Hacettepe Üniversitesi Fizik Tedavi Ve Rehabilitasyon Fakültesi,ANKARA
[2]Hacettepe Üniversitesi Spor Bilimleri Fakültesi,ANKARA

Email : *ferhat.ozturk012@gmail.com, aykutozcadirci@gmail.com, sacinemre@gmail.com, cguvendik@hotmail.com*

Giriş ve Amaç: Baş üstü spor yapan bireylerde sağ ve sol glenohumeral eklemdeki belirli derecelerdeki farklılıklar asimetri olarak tanımlanmıştır ve hareket açıklığı asimetrisi yaralanma açısından risk faktörlerinden biri olarak bildirilmiştir. Bu çalışmanın amacı yüzücülerde glenohumeral eklemdeki hareket açıklıklarını incelemektir. Yöntem: Bu çalışmada haftada en az 8 saat antrenman yapan, son 6 aydır omuz ağrısı olmayan genç yüzücüler değerlendirildi. Çalışmaya katılan 56 yüzücünün (22 kadın, 34 erkek) yaş ortalaması 10,35±1,19 (min-max: 8-12) yıl idi. Omuz pasif eklem hareket açıklığı ölçümünde bireyler sırtüstü yatırılarak omuz 90^0 abduksiyon ve dirsek 90^0 fleksiyonda pozisyonlandı. Bireylerin kolları pasif olarak eksternal ve internal yönüne doğru itildi ve universal gonyometre kullanılarak ölçüldü. cinsiyete göre farklılık bağımsız örneklem t testi kullanılarak belirlenmiştir. Bulgular: Bireylerden 3'ünde (2 kadın,1 erkek) internal rotasyon (İR) defisiti bulundu. Kadın ve erkekler arasında sağ İR, sol İR, sağ eksternal rotasyon (ER), sol ER, sağ toplam hareket açıklığı ve sol toplam hareket açıklığı benzerdi (p>0,05). Bireylerin 35'inde (15 kadın, 20 erkek) toplam rotasyon hareket açıklığı asimetrisi bulundu. Bireylerin dominant taraf toplam hareket açıklığı nondominant taraftan fazlaydı (p<0,001). Sonuç: Literatürde ilgili çalışmalarda kesin bir yargı olmamakla birlikte cinsiyetler arasında fark olmadığı ve İR defisiti ve toplam hareket açıklığı asimetrisinin yaralanmayla ilişkili olduğu belirtilmiştir. Böylesine küçük yaşlarda tespit edilen toplam hareket açıklığındaki bu asimetri bireylerin ilerleyen yaşlarında performansına etki edebilir ve yaralanmayla sonuçlanabilir. Bireylerin daha uzun dönem takiplerinin yapıldığı çalışmalara ihtiyaç vardır. Anahtar Kelimeler: Glenohumeral, omuz, hareket açıklığı, rotasyon.

Glenohumeral joint range of motion in young swimmers

Backround and Purpose: Differences in certain degrees of right and left glenohumeral joint have been defined as asymmetry in overhead athletes, and range of motion asymmetry has been reported as one of the risk factors for injury. The aim of this study was to investigate the range of motion in the glenohumeral joint in swimmers. Methods: In this study, young swimmers who trained at least 8 hours a week and had no shoulder pain for the last 6 months were evaluated. The mean age of 56 swimmers (22 females, 34 males) who participated in the study was 10.35 ± 1.19 (min-max: 8-12) years. In the measurement of shoulder passive range of motion, individuals were laid on their back and the shoulder was positioned at 90^0 abduction and elbow at 90^0 flexion. The arms of the subjects were passively pushed to the external and internal direction and measured using a universal goniometer. The difference according to gender was determined by using independent sample t-test. Results: Internal rotation(IR) deficit was found in 3 (2 female,1 male) of the subjects. Among the genders, right IR, left IR, right external rotation (ER), left ER, right total range of motion and left total range of motion were not different (p>0.05). In 35 (15 female, 20 male) total range of motion deficits were found. The right total range of motion of the subjects was greater than the left side (p <0.001). Conclusion: Although there is no definite judgment in the related studies in the literature, it is stated that there is no difference between the sexes and IR and total range of motion deficits are related to an injury. This asymmetry in the total range of motion detected at such young ages may affect the performance of individuals and result in injury in later years.

SB379

YETENEĞİ YÜKSEK FUTBOL OYUNCULARINDA KAFA VURUŞU SIRASINDA KAFA VURUŞ LOKALİZASYONLARININ BELİRLENMESİ

[1]Ali Onur CERRAH, [1]Feridun Fikret ÖZER, [2]Abdullah Ruhi SOYLU

[1]Eskişehir Teknik Ünivesitesi Spor Bilimleri Fakültesi Antrenörlük ABD, ESKİŞEHİR
[2]Hacettepe Üniversitesi Tıp Fakültesi Biyofizik ABD, ANKARA

Email : *alihonorcerrah@gmail.com, ffo@eskisehir.edu.tr, a.ruhi.soylu@gmail.com*

GİRİŞ Futbol dünyadaki en yaygın ve popüler sporlardan biridir. Futbolda başarının temelini maç içerisinde doğru aksiyonu, doğru yer ve zamanda gerçekleştirmek oluşturur. Bu başarı yüksek teknik kapasiteli, taktiksel olgunluğa ulaşmış ve bunları karar verme mekanizması ile entegre kullanabilen oyunculara bağlıdır. Yapılan çalışmalarda spora özgü antrenman uygulama süresi 10bin saat rakamına ulaşmış sporcuların, ulaşmayanlara göre karar verme ve teknik becerilerinin daha fazla geliştiği görülmüştür. Temel teknik beceriler arasında yer alan kafa vuruş tekniği erken yaşta geliştirilmesi gereken ancak bir o kadarda riskli olan bir teknik beceridir. Yapılan araştırmalarda futboldaki sakatlıkların önemli bir bölümünü kafa bölgesindeki hasara bağlı beyin travmalarının oluşturulduğu tespit edilmiştir. Genellikle kafa travmaları çarpışmaya gerçekleşebileceği gibi topa vuruş esnasında gerçekleştirilen kuvvet aktarımının da travma oluşumunda önemli bir etken olabileceği düşünülmektedir. Araştırmalara göre, futbolda kafa vuruşundan kaynaklı kısa süreli hafıza kaybı oluşabilmektedir. Bu sebeple Amerika Birleşik Devletleri'nde 12 yaşından küçüklerin futbol maçlarında ve antrenmanlarında topa kafa vurmalarına 2016'dan itibaren yasak getirilmiştir. İskoçya ve İngiltere başta olmak üzere birçok ülkede de yasaklanmasına yönelik girişimler başlamıştır Bu durum genç yaştaki sporcuların kafa vuruşu antrenmanları ve uygulamaları gerçekleştirebilmeleri için alternatif bir yöntemin gerekliliğini oluşturmaktadır.

AMAÇ Bu bağlamda bu çalışmanın amacı, futbolcuların kafa vuruşu esnasında en çok kullandıkları bölgelerin tespit edilmesidir.

YÖNTEM 19 erkek, [Yaş, (ort 23±4 yıl), boy,(ort186±10 cm), vücut ağırlıkları (ort 81±10 kg) arasında birinci futbol ligi oyuncusundan kafa vuruşlarını en çok kafalarının hangi bölgeleri ile yaptıklarını göstermeleri istenerek en çok vuruş yaptıkları bölgeler 3 boyutlu bir harita üzerinde işaretlenip futbolcuların kafa vuruş dağılımları 3 boyutlu olarak haritalandırılmıştır.

SONUÇ Sonuçlar vuruşların %90'dan fazlasının alın, şakak ve kafa üst orta ve ön bölgeleri ile yapıldığını göstermiştir. Bu sonuçlar futbolcularda kafa vuruşu sonucu oluşan kafa travmalarının incelenmesi çalışmalarının ilk basamağı olup, sonraki aşamada kafa vuruş lokalizasyonu ve top hızı ile kafaya aktarılan kuvvet arasındaki ilişki incelenecektir.

Determination of head localizations during headers on high skilled soccer players

INTRODUCTION Soccer is one of the most popüler sports in the World. In soccer the key of success is to create right action on right time and place. This success is connect with players whom has high technical capacity, tactical maturity and combine those with decision making mechanism. On literature, athletes who achieved 10 thousand hours of sport specific working hours has better decision making and technical skills then who doesn't. Heading technic is a technic which needs to improve on early ages but is also a risky skill. Studies show one of the most common injuries on soccer is to brain trauvmas cause of head injuries. It can cause by head crush mostly but it is believed that the force transfer while heading ball can also cause of trauvmas. Studies also show that headers can cause short time memory lost on athletes. Thus in USA it is forbidden to use heading technic on soccer trainings before the age of 12. Scotland and England also started studies to forbid heading trainings. This situation creates a need to find alternative methods to improve athletes heading skills.

PURPOSE The aim of this study to determine most used areas of head while players train for headers.

METHODS 19 male [(age mean 23±4 years), (height mean186±10 cm), (weight 81±10 kg) first division soccer players participated to this study. It is asked them to show which part of their head they use the must while performing heading technic and those zones marked on 3D map. Thus most commen areas were determined.

RESULTS Results showed that over %90 of headers were made with frontal, forelock and temporal zones of the head. This results was the first step of the investigation of header caused head trauvmas. It is needed to make investigation about the relationship between ball speed and force transfer to head.

SB514

ÜNİVERSİTELER ARASI MUAYTHAİ MÜSABAKALARINDA GERÇEKLEŞEN SPORCU SAKATLIKLARI

***[1]Mehmet KUMARTAŞLI*, [1]Fahriye Esra BAŞYİĞİT, [1]Burak GÖNENDİ**

[1]Süleyman Demirel Üniversitesi Spor Bilimleri Fakültesi, ISPARTA

***Email :** mehmetkmrtsl@hotmail.com, fahriyeesrabasyigit@gmail.com, gonendi.burak95@gmail.com*

Giriş ve Amaç;Muay Thai Tayland'ın savaş sanatıdır. Muay Thai' de yumruk, dirsek, diz ve ayak vuruşları kullanılır. Bu spor hem fiziksel hem de zihinsel gücün gelişimini destekler. Muay Thai disiplin , saygı , maneviyat üzerine büyük vurgular yapan bir dövüş sporudur. (Suhongsa , 1994) Bu çalışmanın amacı Muaythai branşında en fazla görülen sakatlık bölgelerinin tespitinin yapılarak, antrenmanlarda bu bölgelerin daha özenle çalıştırılması ve olası sakatlıkların sıklığının azaltılması için antrenör ve sporculara rehberlik etmektir. Materyal-Metot; Araştırmanın evreni ve örneklemi Türkiye'de kesin olarak bilinmeyen Muaythai sporuyla ilgilenen bireylerden oluşmaktadır. Bu çalışmaya 95i kadın 55i erkek toplam 150 sporcu katılmıştır. Yaş değişkenine göre çalışmaya katılımın en çok 21-24 yaş grubunda olduğu görülmüştür. Bu çalışma üniversiteler arası Muaythai müsabakalarında mücadele eden sporculara anket uygulanarak yapılmıştır. Doldurulan 150 anket formunun hepsi değerlendirmeye alınmıştır. Bulgular ve Sonuçlar; Müsabakaya katılanların çoğunluğunun kadın sporcular olduğunu görmekteyiz. (f.95 - % 63.3) Yaş değişkenine göre çalışmaya katılımın en çok 21-24 yaş grubunda olduğu görülmüştür. (f. 59 - % 39.3) Ailelerin sporcuların branşlarına destek olmadıkları görülmüştür. Bu bağlamda sporcularının müsabaka ya da antrenman esnasında konsantre olamamalarının yanı sıra branşlarındaki gelişmesindeki artışını olumsuz yönde etkilediğini düşünebiliriz. Çalışmamızda sporcuların streching hareketlerini sadece antrenmandan sonra yaptığı görülmektedir. (f. 60 - % 40,0) Sporcuların çoğunluğu koruyucu kıyafetleri bazen giydikleri görülmektedir. (f.63 - % 42,0) Bu da antrenman esnasında sakatlık riskini artıracağı gibi sporcunun gelişiminin de yavaşlamasına neden olur. Bizim yaptığımız çalışmamızda da sakatlık tipinin en fazla baş ağrısı(f.36 - %24,0) ve ezikler (f.34 - % 22,7) olduğunu görmekteyiz. Başa alınan sert darbeler baş ağrısına ve vücuda yapılan sert darbeler ise eziklere yol açtığını söylebiliriz. Geçirmiş oldukları sakatlıkların çoğunluğu antrenmanda yaşanması dikkatimizi çekmiştir. Bunun sebebi çalışmamızda sporcuların antrenman öncesi streching yapmadığı ve koruyucu kıyafet kullanımının az olması bilgileri ile ilişkilendirebiliriz. (f.114 - % 76,0)

Sports Injuries in Muaythai Competitions Between Universities

Introduction and Goal;Muay Thai is the martial art of Thailand. Muay Thai uses punch, elbow, knee and foot strokes. This sport promotes the development of both physical and mental strength. Muay Thai is a martial sport that puts great emphasis on discipline, respect, spirituality. (Suhongsa, 1994) The aim of this study is to determine the most common disability regions in Muaythai branch and to guide coaches and athletes to work these regions more carefully in training and to reduce the frequency of possible disabilities. Materials and Methods; The study population consisted precisely in Turkey and sample consists of individuals interested in the unknown Muaythai sport. A total of 150 athletes participated in this study. Participation in the study was found to be mostly in the 21-24 age group according to the age variable. This study was conducted by applying a questionnaire to the athletes competing in Muaythai competitions between universities. All 150 questionnaires completed were evaluated. Results and Results; We see that the majority of the participants are women athletes. (f.95 - 63.3%) According to the age variable, participation in the study was highest in the 21-24 age group. (f. 59 - 39.3%) It was seen that families did not support the branches of athletes. In this context, athletes can not concentrate during the competition or training, as well as the increase in the development of their branches can be considered to affect negatively. In our study, it is seen that athletes perform streching movements only after training. (f. 60 - 40.0%) The majority of athletes appear to wear protective clothing sometimes. (f.63 - 42.0%) This will increase the risk of injury during training as well as slow down the development of the athlete. In our study, the most common type of disability was headache (f.36 - 24.0%) and bruises (f.34 - 22.7%). Hard blows to the head cause headaches and hard blows to the body can cause bruises. The majority of the injuries they experienced have been experienced in training. The reason for this may be related to the fact that the athletes did not do streching before the training and the use of protective clothing was low. (f.114 -76.0%)

SB644

FARKLI KOŞULLARDA YAPILAN YILDIZ DENGE TEST SONUÇLARININ KARŞILAŞTIRILMASI VE TESTİ ETKİLEYEN FAKTÖRLERİN ARAŞTIRILMASI

***[1]Bensu SÖĞÜT*, [1]Volga BAYRAKÇI TUNAY, [1]Gülcan HARPUT**

[1]Hacettepe Üniversitesi

Email : *bensusogut@gmail.com, volgamel@yahoo.com, aktasgulcan@gmail.com*

GİRİŞ VE AMAÇ: Yıldız denge testi (YDT) denge, propriosepsiyon ve kas koordinasyonu bileşenlerini içeren dinamik bir testtir. Fakat alt ekstremite fonksiyonel performansını değerlendirmek için en sık kullanılan bu testin uygulama standardı bulunmamaktadır. Bu çalışmanın amacı farklı koşullarda yapılan YDT sonuçlarının karşılaştırılması ve YDT' ye etki eden faktörlerin araştırılmasıydı.

YÖNTEM: Çalışmaya 30 erkek, 21 kadın olmak üzere 51 sağlıklı fiziksel olarak aktif birey dahil edildi (Yaş: 22.74±1.93 yıl; BKİ: 22.52±2.29 kg / m2, Tegner skoru>5). YDT'yi değerlendirmek için anterior, posteromedial ve posterolateral uzanma yönleri seçildi ve uzanma miktarı cm olarak kaydedildi. Test 4 farklı koşulda yapıldı. 1; ayakkabılı-eller belde, 2; ayakkabılı-eller açık, 3;ayakkabısız-eller belde ve 4; ayakkabısız-eller açık. Her bir koşul için ise, Kuadriseps konsentrik kas kuvveti (KKK), dorsifleksiyon eklem hareket açıklığı (DFEH) ve alt ekstremite uzunluğunun test sonuçlarına etkisini değerlendirildi. Kuadriceps konsentrik kas kuvveti izokinetik dinamometre ile 180°/s açısal hızda ölçüldü. DFEH ise ağırlık aktarmalı hamle testi ile ölçüldü. İstatistiksel analizde doğrusal regresyon analizi ve tekrarlayan ölçümlerde varyans analizi kullanıldı.

BULGULAR: YDT'nin 4 farklı koşulda yapılmasının anterior (F(1,3)=:6,02 p<0.001), posteromedial (F(1,3)=45,38 p<0,001) ve posterolateral (F(1,3)=:31,55 p<0,001) yönlerdeki uzanma miktarını etkilediği görüldü. KKK anterior yönde uzanma miktarı ile ilişki göstermedi ancak posteromedial (r=, p<0,05) ve posterolateral (r=, p<0,05) yönler ile orta düzeyde pozitif ilişki gösterdi. DFNEH yalnızca anterior uzanma ile pozitif ilişki gösterirken (r=0,31, p=0,03); posteromedial ve posterolateral yönler ile ilişki göstermedi (p>0.05). Ekstremite uzunluğu tüm koşullar ve tüm yönler ile pozitif ilişki gösterdi (p<0.05)

SONUÇ: YDT'de ayakkabı kullanımı ve ellerin pozisyonu uzanma miktarlarını etkilediği için testte standart bir uygulama gereklidir. Bu nedenle, literatürdeki çalışma sonuçları kıyaslanırken uygulamaki farklılıklar göz önünde bulundurulmalıdır. Kuadriceps konsentrik kas kuvvetinin arttırılması YDT'de posterior uzanma miktarını arttırabilir. Ekstremite uzunluğu tüm yönler ve koşullar ile pozitif ilişkili olduğu için, uzanma miktarlarının ekstremite uzunluğu ile normalizasyonu desteklenmektedir.

Investigation of the factors affecting Star Excursion Balance Test and comparison of the test results under different conditions

INTRODUCTION AND PURPOSE: Star excursion balance test (SEBT) is a dynamic test that includes components of balance, proprioception and muscle coordination. However, there is no standard application for this test, which is most commonly used to evaluate lower extremity functional performance. The aim of this study was to compare the SEBT outcomes under different conditions and to investigate the factors affecting the results.

METHODS: Fifty physically active healthy individuals (30 males, 21 females) were included in this study. (Age: 22.74±1.93 years; BMI: 22.52±2.29 kg/m2, Tegner score>5). Anterior (ANT), posteromedial (PM) and posterolateral (PL) directions were chosen for evaluate SEBT. The test performed in 4 different conditions: with shoes/hands on waist, with shoes/hands free, without shoes/hands on waist, without shoes/hands free. Quadriceps concentric muscle strength(QCCM), dorsiflexion range of motion(DFEH) and lower extremity length were evaluated for every condition. Quadriceps concentric muscle strength was measured with an isokinetic dynamometer at

180°/s. DFEH was measured with Weight Bearing Lunge test. Linear regression analysis and repeated measures of ANOVA were used for statistical analysis.

RESULTS: The effect of 4 different conditions for ANT ($F(1,3)=:6,02$ $p<0.001$), PM ($F(1,3)=45,38$ $p<0,001$) ve PL ($F(1,3)=:31,55$ $p<0,001$) reach directions in SEBT were significant. QCCM was not correlated with ANT reach distance but showed moderate positive correlation with PM ($p<0.05$) and PL ($p<0.05$) directions. DFNEH showed a positive correlation with only ANT reach($r=0,31$, $p=0,03$). Limb length showed positive correlation with all conditions and all directions.

CONCLUSION: As shoe use and hand position affect the SEBT results, standard prosedure is needed for using this test. For this reason, the differences in practice should be considered when comparing the results of the studies in the literature. Increasing quadriceps concentric muscle strength may increase the amount of posterior reach in the SEBT. SEBT test results should be normalized to lengh length.

SB663

BİLGİSAYARLI FOTOĞRAF ANALİZİ YÖNTEMİ İLE GERÇEKLEŞTİRİLEN DİZ EKLEMİ HAREKET ARALIĞI ÖLÇÜMÜNÜN ÖLÇÜMCÜ İÇİ TUTARLILIĞININ BELİRLENMESİ

***[1]Tansel Koyunoğlu*, [1]Özgen Aras, [1]Selda Gökçen**

[1]Kütahya Sağlık Bilimleri Üniversitesi-Kütahya

***Email :** tansel.koyunoglu@ksbu.edu.tr, ozgen.aras@ksbu.edu.tr, selda.gokcen@ksbu.edu.tr*

Giriş ve Amaç Eklem hareket aralığı ölçümü, sporcu sağlığı uygulamalarının temel elemanlarından birisi olmakla birlikte klinik karar verme, sağlık personelleri arasındaki iletişimi sağlama, tedavinin etkinliğini ortaya koyma gibi rollere de sahiptir. Gonyometre, radyografik ölçümler, bilgisayarlı fotoğraf analizi, akıllı telefon uygulamaları eklem hareket aralığı ölçümünde kullanılan yöntemlerdir. Gonyometrik ölçüm en sık tercih edilen yöntem olmasına rağmen ölçümcüler arası güvenirliği düşüktür. Fotoğraf analizi yönteminin dirsek, diz ve el eklemlerinin ölçümünde güvenilir bir yöntem olduğu ve yaygın kullanım için umut vadettiği literatürde gösterilmiştir. (1) Çalışmamızın amacı bilgisayarlı fotoğraf analizi yöntemi kullanılarak yapılan eklem hareket aralığı ölçümünün değerlendirici içi tutarlılığın saptanarak yöntemin kullanılabilirliğine katkı sağlamaktır. Yöntem Çalışmaya sağlıklı 40 erkek (yaş 21,1±2 yıl) katılımcı alındı. Diz eklemi hareket genişliği aktif diz ekstansiyon metodu ile ölçüldü. Katılımcı, sırtüstü pozisyonda kalça eklemi 90 derece fleksiyonda sabit tutulurken, diz eklemini tam ekstansiyon pozisyonuna almaya çalıştı. Diz ekstansiyon açısı katılımcının 1,5 metre uzağından iPhone 6 (Apple Inc.) model cep telefonu ile fotoğraflandı ve bilgisayarda ImageJ yazılımı aracılığıyla değerlendirildi. Bulgular Diz eklemi ekstansiyon açısı ortalaması sağ diz için 144,2 ± 12,08° ve sol diz için 143,51 ± 12,76° olarak ölçülmüştür. Ölçümcü içi tutarlılık katsayısı sağ diz için 0,982, sol diz için 0,977 olarak hesaplanmıştır. Sonuç Araştırmamızda diz ekleminde bilgisayarlı fotoğraf analizi yönteminin ölçümcü içi tutarlılığının yüksek olduğu bulunmuştur. Bu sonuç literatürdeki diz, el ve dirsek eklemlerinin hareket genişliklerinin ölçümü ile ilgili çalışmaların olumlu sonuçları ile paraleldir. Yaygın kullanılan akıllı telefonlar ile düşük maliyetli, pratik ve tutarlı sonuçlar veren bu yöntem klinik uygulamalarda tercih edilebilir. Kaynaklar 1) Crasto, J. A., Sayari, A. J., Gray, R. R., & Askari, M. (2015). Comparative analysis of photograph-based clinical goniometry to standard techniques. Hand (New York, N.Y.), 10(2), 248–253.doi:10.1007/s11552-014-9702-2

Determination of intraclass correlation coefficent of knee joint range of motion measurements performed by photo analysis with computer

Introduction and Purpose Measurement of joint range of motion is one of the basic elements of athletes' health practices. It also has roles in clinical decision making, communication between healthcare proffessionals, and measuring the effectiveness of treatment. Goniometers, radiographic measurements, photo analysis with computer, smartphone applications are the methods used for joint range of motion measurement. Although goniometric measurement is the most preferred method, inter-rater reliability is low. It has been shown in the literature that photographic analysis is a reliable method for measuring elbow, knee and hand joints and promising for widespread use. (1) The aim of this study was to determine the Intraclass Correlation Coefficent of joint range of motion using computerized photo analysis and to contribute to the usability of the method. Method Forty healthy men (21.1 ± 2 years) participated in the study. The range of motion of the knee joint was measured by the active knee extension method. The participant tried to move the knee joint to the full extension position while keeping the hip joint fixed at 90 degrees flexion in the supine position. The knee extension angle was photographed on an iPhone 6 (Apple Inc.) mobile phone 1.5 meters away from the participant and evaluated on the computer via ImageJ software. Findings The mean knee joint extension angle was measured as 144.2 ± 12.08 ° for the right knee and 143.51 ± 12.76 ° for the left knee. The Intraclass Correlation Coefficent was calculated as 0.982 for the right knee and 0.977 for the left knee. Results It was found that the intra-rater consistency of computerized photo analysis method was high in the knee joint. This result is in the same direction with the positive results of studies in the literature about the range of motion of the knee, hand and elbow joints. This method, which provides low cost, practical and consistent results with widely used smart phones, can be preferred in clinical applications. References 1) Crasto, J. A., Sayari, A. J., Gray, R. R., & Askari, M. (2015). Comparative analysis of photograph-based clinical goniometry to standard techniques. Hand (New York, N.Y.), 10(2), 248–253. doi:10.1007/s11552-014-9702-2

SB665

ÖN ÇAPRAZ BAĞ YARALANMASI GEÇİREN FUTBOLCULARDA TRANSFER PİYASA DEĞERLERİNİN DEĞİŞİMİ

***[1]Tansel Koyunoğlu*, [1]Özgen Aras**

[1]Kütahya Sağlık Bilimleri Üniversitesi-Kütahya

***Email :** tansel.koyunoglu@ksbu.edu.tr, ozgen.aras@ksbu.edu.tr*

Giriş ve Amaç Sportif yaralanmalar, futbolcunun performansına belirgin olarak etki eder. Ön çapraz bağ yaralanması geçiren üst düzey futbolcular ortalama 6.6 ayda takımla birlikte antrenmanlara başlarken, 7.4 ayda müsabakaya çıkabilmişlerdir. (1) Uzun dönemde instabilite, osteoartrit, korku-kaçınma davranışları ve performans kaybı gibi problemlere sıkça rastlanır. (2,3) Bu durum futbolcunun transfer piyasa değerini olumsuz etkileyebilir. Araştırmamızın amacı ön çapraz bağ yaralanması geçiren profesyonel futbolcularda sakatlığı takip eden 1 yıl içerisindeki transfer piyasa değerini incelemektir. Yöntem Dünya üzerindeki profesyonel futbol liglerinin basında yer alan sakatlık haberleri taranarak ön çapraz bağ yaralanması geçirmiş 21 futbolcunun isimlerine ulaşılmıştır. Elde edilen isimlerin transfer piyasa değerlerine, literatürde sıkça tercih edilen Almanya merkezli 'www.transfermarkt.de' isimli siteden ulaşılmıştır. Yaralanma anındaki piyasa değeri, yaralanma sonrası 6. ay ve 1. yıldaki değerler ile karşılaştırılmıştır. Bulgular Yaralanmadan sonraki 6. ayda ortalama değer kaybı %10.65 (min:0-max50), 1. yılın sonundaki kayıp %23.91 (min:0- max:58.33) olarak hesaplanmıştır. Sonuçlar Ön çapraz bağ yaralanması geçiren futbolcuların transfer piyasa değerleri, 1 yılın sonunda azalmıştır. Uzun süreli futboldan uzak kalma, psikolojik etkilenim ve performans kaybı gibi etkenler oyuncunun piyasa değerini azaltmış olabilir. Kaynaklar 1) Niederer, D., Engeroff, T., Wilke, J., Vogt, L., & Banzer, W. (2018). Return to play, performance, and career duration after anterior cruciate ligament rupture: A case–control study in the five biggest football nations in Europe. Scandinavian journal of medicine & science in sports, 28(10), 2226-2233. 2) Webster, K. E., & Feller, J. A. (2019). A research update on the state of play for return to sport after anterior cruciate ligament reconstruction. Journal of Orthopaedics and Traumatology, 20(1), 1-7. 3) Schiffner, E., Latz, D., Grassmann, J. P., Schek, A., Thelen, S., Windolf, J., ... & Jungbluth, P. (2018). Anterior cruciate ligament ruptures in German elite soccer players: Epidemiology, mechanisms, and return to play. The Knee, 25(2), 219-225.

Change in transfer market values of footballers having anterior cruciate ligament injury

Introduction and Purpose Sportive injuries have a significant impact on the player's performance. Proffessional footballers who had anterior cruciate ligament injury started training with the team in an average of 6.6 months and were able to compete in 7.4 months. (1) In the long term, problems such as instability, osteoarthritis, fear-avoidance behaviors and performance loss are common. (2,3) This may adversely affect the transfer market value of the players. The aim of this study is to investigate the transfer market value of professional footballers who suffered anterior cruciate ligament injury within 1 year following the injury. Method The names of 21 football players who had anterior cruciate ligament injury were reached by scanning the injury news in the press of professional football leagues around the world. The transfer market values of the reached names were obtained from the website www.transfermarkt.de centered in Germany, which is frequently preferred in the literature. The market value at the time of injury was compared with the values at the 6th month and 1 year after injury. Findings The mean loss of value in the sixth month after injury was 10.65% (min: 0-max50) and the loss at the end of the first year was 23.91% (min: 0-max: 58.33). Results The transfer market values of the players with anterior cruciate ligament injury decreased at the end of 1 year. Factors such as long-term injuries, psychological influences and loss of performance may have reduced the player's market value. References 1) Niederer, D., Engeroff, T., Wilke, J., Vogt, L., & Banzer, W. (2018). Return to play, performance, and career duration after anterior cruciate ligament rupture: A case–control study in the five biggest football nations in Europe. Scandinavian journal of medicine & science in sports, 28(10), 2226-2233. 2) Webster, K. E., & Feller, J. A. (2019). A research update on the state of play for return to sport after anterior cruciate ligament reconstruction. Journal of Orthopaedics and Traumatology, 20(1), 1-7. 3) Schiffner, E., Latz, D., Grassmann, J. P., Schek, A., Thelen, S., Windolf, J., ... & Jungbluth, P. (2018). Anterior cruciate ligament ruptures in German elite soccer players: Epidemiology, mechanisms, and return to play. The Knee, 25(2), 219-225.

SB714

VOLEYBOLCULARIN SAHA İÇİNDEKİ POZİSYONLARINA GÖRE AYAK POSTÜRLERİNİN VE PLANTAR BASINÇ DEĞERLERİNİN İNCELENMESİ

[1]Hülya Kalender **, [2]Hülya Kalender, [3]Deniz Şimşek, [3]Merve Gül**

[1]Yunus Emre Devlet Hastanesi, Fizik Tedavi Ve Rehabilitasyon, Eskişehir
[2]Yunus Emre Devlet Hastanesi , Fizik Tedavi Ve Rehabilitasyon, Eskişehir
[3]Eskişehir Teknik Üniversitesi, Spor Bilimleri, Eskişehir

Email : *fzthulyaduzcesoy@hotmail.com, fzthulyaduzcesoy@hotmail.com, ds@anadolu.edu.tr,*

Giriş: Bir sezon boyunca takip edilen voleybol oyuncularında, tüm yaralanmaların yaklaşık %41'ini ayak bileği yaralanmaları oluşturmaktadır (Verhagen, E. A., vd., 2004). Ayağı etkileyen yapıların bozuklukları uzun vadede ayak yapısını etkilemekte ve değiştirmektedir. Bu çalışmanın amacı, bayan voleybol oyuncularının saha içindeki mevkilerine göre ayak postürleri, statik ve dinamik plantar basınç değerlerindeki farklılıkları ortaya koymaktır.

Metot: Çalışmaya Anadolu Üniversitesi Takımının 11 voleybol oyuncusu dahil edilmiştir. Oyuncuların ayak geometri ve basınç değerleri saha içindeki pozisyonlarına (pasör-pasör çaprazı, libero, köşe ve orta oyuncu) göre değerlendirmeye alınmıştır. Sporcuların ayak postürleri "Ayak Postür İndeksi" ile statik ve dinamik plantar basınç ölçümleri 100Hz örneklem hızında "Pedar" (Novel gmbh, Almanya) plantar basınç ölçüm cihazı ile değerlendirilmiştir. Ayağın plantar bölümleri total, ön, orta ve arka ayak şeklinde maskelenmiş, Zirve Basınç (PP, kPa) ve Maksimum Kuvvet (MF, N) verilerinin ortalama ve standart sapma değerleri hesaplanmıştır.

Bulgular: Arastırmanın bulguları voleybol oyuncularının saha içerisindeki mevkilerine özgü ayak geometrilerinde bir şekillenmenin olmadığını göstermektedir. Ancak statik duruş sırasında total ayak maskesi için en yüksek kuvvet ve zirve basinç değerlerinin sırası ile orta oyuncu, pasör ve pasör caprazi, libero ve köşe oyuncularında gözlendiği saptanmistir. Ayağin orta bölümü açısından pasör ve pasör caprazı mevkilerinde oynayan oyuncularda diğer mevkilerde oynayan oyunculardan daha yüksek olduğu saptanmiştir. Libero oyuncularının ise ayaklarının topuk bölgelerine uyguladıkları zirve kuvvet ve basınç değerlerinin diğer mevkilerde oynayan oyunculara göre oldukça yüksek olduğu dikkati çekmektedir. Dinamik yürüyüş sırasında elde edilen bulgular da benzerlik göstermektedir.

Tartışma-Sonuç: Bu sonuçların ışığında sporcuların sakatlanma riskini en aza indirmek ve performansı en yüksek seviyeye çıkarmak için antrenman programları planlanırken sporcuların ayak tipleri göz ardı edilmemeli, gerektiğinde sporcunun ayak yapısına uygun tabanlık veya spor ayakkabı tasarımları dikkate alınmalıdır.

Anahtar Kelimeler: Ayak Postür İndeksi, voleybol, plantar basınç, spor.

Investigation of Foot Postures and Plantar Pressure Values of Volleyball Players According to Their Positions on the Field

Introduction:Ankle injuries account for approximately 41% of all injuries in volleyball players followed for one season.Disorders of foot-affecting structures might alter the leg structure in a long term.The aim of this study is to reveal the differences in foot postures, static and dynamic plantar pressure values according to the position of female volleyball players in the field.

Method:Eleven volleyball players of Anadolu University Team were included in this study. The foot geometry and pressure values of the players were evaluated according to their position in the field (setter-setter cross, Libero, corner and middle player).Evaluation of foot posture of athletes was performed using FPI. Static and dynamic barefoot plantar pressure data were collected using an "Pedar"

(Novel GmbH, Germany), plantar pressure system sampling at a frequency of 100 Hz.Plantar parts of the foot were masked as total, anterior, middle and posterior foot, and mean and standard deviation values of Peak Pressure (PP, kPa) and Maximum Force (MF, N) data were calculated.

Results:The findings of the study show that there is no shaping of the foot geometry specific to the position of volleyball players in the field.However, the highest force and peak pressure values for total foot mask during static posture were observed in middle player, setter and opposite setter, libero and corner players, respectively.In the middle part of the foot, the maximum force and pressure values were found to be higher in the players playing in the setter and opposite setter positions than the players playing in other positions.It is noteworthy that the peak force and pressure values applied by the libero players to the heel areas of their feet are considerably higher than the players playing in other positions.Findings obtained during dynamic gait are similar.

Discussion-Conclusion:In order to minimize the risk of injury and maximize the performance at the athletes, in the light of these results design the training programs the athletes' foot types should not be ignored and also if necessary, the sole or sports footwear designs should be suitable for the foot of the athletes.

Key words: Foot Posture Index, voleyball, plantar pressure, sport.

SPOR YÖNETİMİ / SPORTS MANAGEMENT

SB3

AKADEMİSYENLERE YÖNELİK MOBBİNG DAVRANIŞLARI İLE İŞ YAŞAM KALİTESİ İLİŞKİSİNİN İNCELENMESİ

***[1]Yavuz ÖNTÜRK*, [2]Kürşat KARACABEY**

[1]Düzce Üniversitesi Spor Bilimleri Fakültesi, Düzce/Türkiye
[2]Adnan Menderes Üniversitesi Spor Bilimleri Fakültesi

***Email :** yavuzonturk@hotmail.com, kkaracabey@hotmail.com*

Bu araştırma üniversitelerin spor bilimleri fakülteleri, beden eğitimi ve spor yüksekokullarında ve beden eğitimi ve spor bölümlerinde görev yapan akademik personele yönelik mobbing davranışları ile iş yaşam kalitesi arasındaki ilişkinin incelenmesidir. Araştırmada akademik personele yönelik mobbing davranışlarını tespit etmek amacıyla Leymann (1990)'ın çalışma hayatında mobbing davranışlarını belirlemeğe yönelik geliştirdiği Mobbing Ölçeğini düzenleyen ve geçerlilik güvenirlilik çalışmasını yapan Çöğen ve Asunakutlu (2014) Akademisyenlere yönelik mobbing ölçeği (AYMÖ) kullanılmıştır. Ölçeğinin güvenirliği Cronbach Alpha katsayısını ile belirlemişlerdir. Ölçeğin tamamına ilişkin güvenilirliği (Cronbach's Alpha) α=0,970 olarak ifade etmişlerdir. Katılımcıların iş yaşam kalitelerini belirlemek amacıyla Chen ve Farh. (2000)'ün geliştirdiği Yıldız, (2013) tarafından Türkçeye uyarlanan ve geçerlilik güvenirlilik çalışması aşamasında 2 alan uzmanı tarafından incelenen ve Cronbach Alpha katsayısının α=0,839 olarak tespit edildiği İş Yaşamı Kalitesi ölçeği (İYKÖ) kullanılmıştır. Her iki ölçekteki ifadeler ("1=Hiç katılmıyorum", "2=Katılmıyorum", "3=Kararsızım", "4=Katılıyorum", "5=Tamamen katılıyorum" dan oluşan) Likert tipi 5'li derece ile belirlenmiştir. Araştırmanın evrenini spor eğitimi veren yükseköğretim kurumlarında görev yapan akademik personel oluştururken, örneklemini ise evren içinden araştırmaya gönüllü olarak katılan akademik personeller oluşturmaktadır. Araştırmada verilerin toplanması aşamasında daha önceden belirlenen evren içinden basit seçkisiz örnekleme (simple random sampling) yöntemi ile seçilen örneklem grubu esas alınarak veriler toplanması gerçekleşmiştir. Verilerin analizleri bilgisayar ortamında istatistik paket pragramı spss22 aracılığı ile yapılmıştır. Verileri öncelikle skewness ve kurtisos çarpıklık ve basıklık değerleri alınmış buna göre normal dağılım gösteren verilere parametrik testler uygulanmıştır. İki bağımsız değişken için independent-t testi ikiden fazla bağımsız değişken için ise tek yönlü varyans analizi anova uygulanmıştır. İş yaşam kalitesi ve mobbing arasındaki ilişkinin analizinde korelasyon testi uygulanmıştır. Sonuç olarak, mobbing davranışlarına maruz kalan akademisyenlerin iş yaşam kaliteleri negatif yönde etkilenmekte olup aynı zamanda kendilerini gösterme, iş yaşamı dengeleri, sosyal ilişkileri, yönetimsel ödül ve yararlanmaları ve mesleki psikolojik sağlıkları olumsuz yönde etkilenmektedir

INVESTIGATING THE RELATIONSHIP BETWEEN WORKING LIFE QUALITY AND MOBBING BEHAVIORS TOWARDS

The purpose of this is to investigate the relationship between job-life satisfaction and mobbing behaviours towards academic staff who are working in Physical Education and Sports Schools, Sports Science Faculties and Physical Education and Sports departments. With the purpose of determining mobbing behaviours towards Academic Staff; Mobbing Scale towards Academicians developed by Leymann (1990), and adopted to Turkish by Çöğen and Asunakutlu (2014). Reliability of test was determined through Cronbach Alpha coefficient. The reliability towards the entire scale was determined as α=0,970. Job Life Quality Scale developed by Chen and Farh. (2000) and adopted to Turkish by Yıldız (2013) and scale was tested by two researchers and Cronbach Alpha coefficient was determined as α=0,839. Expressions used in either scale were; "1=Strongly Disagree", "2=Disagree", "3=Neutral", "4=Agree", "5=Strongly Agree".The sample and population of study consisted of sports schools in universities and volunteer academic staff working in these foundations. Data were obtained through simple random sampling determined previously. Statistical analysis of data was carried out by Spss 22 Package Program. Parametric tests were used which indicated normal distribution according to skewness and kurtosis values. Independent T test for two independent variables and one way variance analysis for more than two independent variables were used. Correlation test was used for the analysis of Job Satisfaction Quality and Mobbing. As a result, job-life satisfaction

of academic staff who were exposed to mobbing behaviors were affected in negative way, and also job life balances, social relationships, managerial reward, and occupational psychological healths were affected negatively.

SB21

SPOR BİLİMLERİ FAKÜLTESİ ÖĞRENCİLERİNİN BÜYÜKŞEHİR BELEDİYE HİZMETLERİ ALGISI VE BEKLENTİSİ

[1]Levent ATALI, [1]Eyüp UZUNER

[1]Kocaeli Üniversitesi Spor Bilimleri Fakültesi, KOCAELİ

Email : *leventatali@gmail.com, meu1985@hotmail.com*

Giriş : Büyükşehir Belediyelerinin bulundukları yerlerdeki bireylere yerel yönetim olarak hizmet sunma konusunda yönetsel birimler olarak görev aldıkları ve belediyelerin birey beklentilerini iyi analiz ederek bu beklentilere göre hizmet sunması oldukça önemlidir.

Amaç: Bu çalışma Spor Bilimleri Fakültesi öğrencilerinin büyükşehir belediyesinin sunduğu hizmetlere yönelik algı ve beklentilerini belirlemeye yönelik gerçekleştirilmiştir.

Yöntem: Çalışmanın örneklem grubunu Kocaeli Üniversitesi Spor Bilimleri Fakültesinde öğrenim gören 383 öğrenci oluşturmaktadır. Örneklem grubunu oluşturan öğrenciler kolayda örnekleme yöntemi ile rastgele seçilmişlerdir. Ölçme aracı olarak uygulanmak üzere Çolak ve ark. (2018) tarafından kullanılan "Gençlerin Büyükşehir Belediye Hizmet Algısı ve Beklentileri" adlı likert tipi ölçek kullanılmıştır. Ölçeğin ilk kısmında demografik bilgilerin yer aldığı bölüm, ikinci bölümde ise likert tipi maddeler içeren "Tutum ve Davranış Algısına yönelik" (10 soru), "Performans ve Etik Değer Algısına Yönelik" (5 soru), ve "Beklentiler Algısına Yönelik" (10 soru) yer almaktadır. Elde edilen veriler bilgisayara aktarılmış ve SPSS 16. Programında analiz edilerek tablo halinde frekans ve dağılımlar şeklinde sunulmuştur.

Bulgular ve Sonuç: Elde edilen bulgulara göre öğrencilerin büyükşehir belediye hizmetleri algısı ve beklentileri tutum ve davranış algısı, performans ve etik değerler algısı alt boyutlarında kararsız oldukları, beklentiler algısı alt boyutunda ise olumsuz görüşlerin ağırlıkta olduğu belirlenmiştir.

Perceptions and Expectations of Students of Faculty of Sport Sciences in Metropolitan Municipality Services

It is very important that metropolitan municipalities serve as managerial units in providing local services to individuals in their locations and that municipalities analyze the individual expectations well and provide services according to these expectations. This study was conducted to determine the perceptions and expectations of the students of the Faculty of Sport Sciences about the services offered by the metropolitan municipality. The sample group of the study consists of 383 students studying at Kocaeli University Faculty of Sport Sciences. The students in the sample group were randomly selected by simple sampling method. As a measurement tool, the Likert type scale named "Perceptions and Expectations of the Metropolitan Municipality Service of Young People" developed by Çolak et al. (2018) was used. The first part of the scale includes demographic information, the second part includes Perceptions of Attitude and Behavior (10 questions), Perception of Performance and Ethical Value "(5 questions), and Perception of Expectations içeren (10 questions). The obtained data were transferred to the computer and analyzed in SPSS 16 software and presented in the tables of frequencies and distributions. According to the findings, students' perceptions and expectations of metropolitan municipal services were found to be undecided in the sub-dimensions of attitude and behavior perception, performance and ethical values, and negative opinions were predominant in the perception of expectations sub-dimension.

SB43

FUTBOL MESLEK OKULLARININ KURULUMU : TÜRKİYE PERSPEKTİFİNDEN

[1]SERDAR SAMUR

[1]İzmir

Spor Endüstrisinin lokomotifi konumunda olan futbol ve onun dinamikleri en çok takip edilen alan haline gelmiştir. Spor kulüplerinin en önemli rekabet alanı ise futbol takımları ve onların sportif başarılarıdır.Futbol takımlarının sportif başarıyı öne almalarının en önemli nedeni ekonomik kaynak bulma ve marka değerinin yükselmesidir. Yükselen marka değeri ise daha fazla taraftara sahip olma ve ve futbolu kapsayan bütün alanlarda daha yüsek gelir potansiyeline sahip olmak demektir. Sportif başarıyı sağlamanın en önemli kriteri üst düzey standartlara ulaşmış futbolcu ile takım olabilmektir.Bu iki kriterinin ilki için iki yöntem bulunmaktadır. Birincisi ve en ekonomik olanı spor kulüplerinin kendi futbolcularını yetiştirmeleri ve yetişmiş futbolcuların A takımlarında oynamalarıdır. Diğeri ise dışardan yüksek maliyetlere katlanılarak futbolcu transferidir. Bu çalışmanın amacı, futbol kulüplerinin en önemli gelirini yaratacak olan futbolcu yetiştirme birimlerini çağın gerektirdiği donanıma sahip daha ekonomik bir eğitim ve öğretim kurumu haline getirmektir.Bu çalışma örnek olay analiz tekniğine uygun olarak yapılmış, veriler görüşme (mülakat) tekniği ile toplanmış ve içerik analizi kullanılarak çözümlenmiştir. Araştırmanın bulguları arasında, spor kulüplerinin futbolcu yetişirme birimlerini milli eğitim kademeleri içinde eğitimin takibi ve takviyesi, futbol öğretim ve eğitimi ile sosyal becerileri geliştirecek konuları kapsayacak şekilde bir meslek okulu haline getirmektir. Böyle bir yapılanma, hem sürekliliği olacak bir eğitim yapısının oluşumuna fırsat vereceği gibi hem de mesleğini çok erken yaşlardan itibaren kabul etmiş

Foundig of Football Vocational Schools : Perspective from Turkey

Football is the locomotive of the Sports Industry and its dynamics have become a sıgnificant followed field. The most important competition area of sports clubs is football teams and their sporting achievements. The reason for football teams to emphasize sporting success is finding economic resources and increasing brand value. Rising brand value means having more supporters and higher revenue potential in all areas of football. The criterion for achieving sporting success is to be a team with the footballer who has reached the highest standards. There are two methods for the first of these two criteria. First and foremost is that sports clubs train their own footballers and trained players play in the A teams.The other is the transfer of players from outside to transfer the high costs. The aim of this study is to make footballer training units, which will generate the most important income of football clubs, to become a more economical education and training institution equipped with the requirements of the era. This study was conducted in accordance with the case study technique, data were collected by interview (interview) technique and analyzed using content analysis. Among the findings of the research, it is aimed to turn the footballer training units of sports clubs into a vocational school covering the issues that will improve the social skills and the education and training of football in the national education levels. Such a structuring will provide an opportunity for the formation of a training structure which will have continuity as well as a perspective for football players who have accepted their profession from a very early age and will try to train themselves accordingly.

SB50

CRITIC ve EDAS YÖNTEMLERİ BÜTÜNLEŞİK KULLANIMIYLA TÜRK MİLLİ FUTBOL TAKIMI İÇİN KALECİ SEÇİMİ

***[1]Murat Kemal KELEŞ*, [2]Aşkın ÖZDAĞOĞLU**

[1]Isparta Uygulamalı Bilimler Üniversitesi, Keçiborlu Meslek Yüksekokulu, Tasarım Bölümü, Keçiborlu – Isparta
[2]Dokuz Eylül Üniversitesi, İşletme Fakültesi İşletme Bölümü, Üretim Yönetimi Ve Pazarlama Anabilim Dalı, Tınaztepe Kampüsü Buca İzmir

***Email :** muratkeles@isparta.edu.tr, askin.ozdagoglu@deu.edu.tr*

Futbol müsabakalarında her futbol takımı sahaya 11 oyuncusuyla çıkmaktadır. Söz konusu bu 11 oyuncu, sahada kendilerine verilen mevki ve pozisyonda görevlerini yaparlar. 11 kişilik futbol takımında "Kaleci" pozisyonundaki oyuncu da bunlardan biridir ve her takımda 1 adet kaleci görev yapmaktadır. Bir futbol takımı için seçilecek Kaleci de takım açısından oldukça önem arz etmektedir.

Bu çalışma, 2020 UEFA Avrupa Futbol Şampiyonası elemelerinde mücadele eden Türk Milli Futbol takımımız için en uygun Kaleciyi belirlemeye yöneliktir.

Bu amaca yönelik olarak 2018-2019 sezonu Türkiye Spor Toto Süper Lig'de mücadele eden 18 adet takımın 27 Türk kalecisi analize dâhil edilmiştir. En uygun kaleci seçiminde etkili olan değerlendirme kriterleri, Süleyman Demirel Üniversitesi Spor Bilimleri Fakültesi öğretim elemanlarından oluşan uzman bir heyetin görüşleri neticesinde belirlenmiştir. Bu çalışmada, çok kriterli karar verme (ÇKKV) yöntemlerinden Critic ve Edas yöntemi bütünleşik olarak kullanılarak en iyi kaleci seçimi amaçlanmıştır. Critic yöntemi ile 7 adet değerlendirme kriterinin ağırlığı tespit edilmiş, Edas yöntemiyle de 27 adet Kaleci adayının sıralaması yapılmıştır.

Yapılan değerlendirme sonucunda elde edilen sıralamanın Türkiye Futbol Federasyonu yetkilileri ve Türk Milli Futbol takımı teknik heyeti ile paylaşılması hedeflenmektedir.

GOALKEEPER SELECTION FOR A TURKISH NATIONAL FOOTBALL TEAM WITH INTEGRATED USE OF CRITIC AND EDAS METHODS

In football competitions, each football team includes 11 players. These 11 players perform their specific duties at the position which assigned to them on the field. The "Goalkeeper "position in the football team of 11 people is one of them and each team has 1 goalkeeper. Goalkeeper to be selected for a football team is also very important for the team.

The aim of this study is to determine the best goalkeeper for our Turkish National Football Team which competes in the 2020 UEFA European Football Championship qualifiers.

For this purpose, Turkey Spor Toto Super League 2018-2019 season, 27 Turk goalkeepers who plays in 18 teams in Super League was included in the analysis. The evaluation criteria, which are effective in the selection of the most suitable goalkeeper were determined by the opinions of a team of experts from Suleyman Demirel University Faculty of Sport Sciences. In this study, it is aimed to select the best goal keeper by using Critic and Edas methods which are the multi criteria decision making (MCDM)

methods. The weights of 7 evaluation criteria was determined by Critic method and 27 goalkeeper candidates were ranked by Edas method.

The ranking of the evaluations obtained is planned to be shared with Turkey Football Federation officials and Turkish National Football Team technical committee.

SB73

İLETİŞİM BECERİLERİNİN SOSYAL BECERİ ÜZERİNDEKİ YORDAYICI ETKİSİ: SPORCULAR ÜZERİNE BİR ARAŞTIRMA

[2]Kadir YILDIZ, [1]Sevim GÜLLÜ

[1]İstanbul Üniversitesi-Cerrahpaşa, Spor Bilimleri Fakültesi, Spor Yöneticiliği Bölümü, İstanbul
[2]Manisa Celal Bayar Üniversitesi, Spor Bilimleri Fakültesi, Spor Yöneticiliği Bölümü, Manisa

Email : *kadiryildiz80@hotmail.com, sevim.gullu@istanbul.edu.tr*

Giriş: Kuşaklar arası ve toplumun farklı katmanlarındaki kültür aktarımı sosyalleşme sayesinde gerçekleştirilir. İletişim ise bireyin kendini ifade edebilmesinin en önemli aracıdır. Kendini doğru ifade edebilen bireyler sağlıklı sosyalleşme sürecine de katkı sağlayacaktır. Spor ise toplumsal ilişkileri geliştiren önemli bir mekanizmadır.

Amaç: Bu çalışma, lisanslı olarak spor yapan bireylerin iletişim becerilerinin sosyal beceri üzerindeki etkisini incelemek amacıyla yapılmıştır.

Gereç ve Yöntem: Araştırmada nicel tarama modellerinden betimsel ve ilişkisel tarama modelleri kullanılmıştır. Araştırmanın çalışma grubunu seçkisiz olmayan örneklem yöntemlerinden kolayda örneklem yöntemiyle belirlenen 210 (88 kadın, 132 erkek) bireysel ve takım oyuncusu lisanslı sporcu oluşturmaktadır. Verilerin toplanmasında gönüllü onam formu, kişisel bilgi formu, İletişim Becerileri Ölçeği (Buluş, Aktan ve Sarıkaya, 2017) ile Sosyal Beceri Ölçeği (Erdoğan ve Bacanlı, 2003) kullanılmıştır. Verilerin istatiksel gösterimlerinde tanımlayıcı istatistiklere yer verilmiştir. Verilerin normallik sınamasında basıklık ve çarpıklık değerleri dikkate alınmış ve verilerin normal dağılım gösterdiği tespit edilmiştir. Verilerin analizinde bağımsız örneklem T testi, korelasyon ve regresyon analizleri yapılmıştır.

Bulgular: Bulgulardan elde edilen sonuçlara göre; cinsiyet değişkeni açısından katılımcıların iletişim beceri ölçeği alt boyutlarından egoyu geliştirici dil alt boyutunda kadınlar lehine anlamlı fark çıkmıştır. Sosyal beceri ölçeği alt boyutlarından olan olumsuz sosyal davranış alt boyutunda ise erkek katılımcılar lehine anlamlı farklılık tespit edilmiştir. Korelasyon analizi sonucunda alt ölçekler arasında orta düzeyde anlamlı ilişkiler bulunmuştur. Regresyon analizi sonucunda ise, iletişim becerilerinin bazı alt boyutlarının sosyal beceri alt boyutları üzerinde etkisi olduğu bulgusuna ulaşılmıştır.

Sonuç olarak; iletişim becerilerinin bireylerin sosyal becerileri üzerinde önemli bir etkiye sahip olduğu söylenebilir. Sporun amaçlarından birisi bireylerin sosyalleşmelerini sağlamaktır. Ancak bu sosyalleşme sürecinin de aynı zamanda iletişim ortamına açık olması beklenmektedir. İletişim becerilerinin geliştirilmesi, spor yapan bireylerin toplumsal etkileşime katkı sağlamalarına da zemin hazırlayacaktır. Bundan sonraki çalışmalarda, değişkenlerin sayısının artırılarak daha büyük bir örneklem üzerinde çalışılması, daha ayrıntılı sonuçlar elde edilmesini sağlayacaktır.

Anahtar kelimeler: İletişim, iletişim becerileri, sosyal beceri, sporcu

Predictive effect of communication skills on social skills: a research on athletes

Introduction: Culture transfer between generations and in different layers of society is realized through socialization. Communication is the most important means of self-expression. Individuals who can express themselves correctly will contribute to healthy socialization process. Sport is an important tool that improves social relations.

Aim: This study was conducted to investigate the effect of communication skills of athletes on their social skills.

Material and Method: The research is designed with the descriptive and relational survey model which are the qualitative research methods. The research group consists of 210 athletes (88 females, 132 males) selected with convenience sampling method, one of the non-random sampling methods. To collect data demographic questions, Communication Skills Scale (Buluş, Aktan & Sarıkaya, 2017) and Social Skills Scale (Erdoğan & Bacanlı, 2003) were used with the informed consent form. SPSS 22 package program was used to analyze the data. For the normality of the data, skewness and kurtosis values were taken into consideration and the data were found to have a normal distribution. Independent T test, pearson correlation analysis and regression analysis were used to analyze the data.

Findings: According to the results obtained from the findings; In terms of gender variable, there was a significant difference in favor of women in the sub-dimension of ego-enhancing among the participants' communication skill scale sub-dimensions. Significant difference was found in favor of male participants in the negative social behavior sub-dimension which is one of the social skills scale sub-dimensions. As a result of the correlation analysis, moderate significant relationships were found between the subscales. As a result of regression analysis, it was found that some sub-dimensions of communication skills had an effect on social skills sub-dimensions.

As a result; It can be said that communication skills have a significant effect on individuals' social skills.

SB84

FARKLI FİTNESS İŞLETME MODELİ MÜŞTERİLERİ PERSPEKTİFİNDEN HİZMET KALİTESİ VE SPORDA GÜDÜLENME ALGISI

***[1]Kadir YILDIZ*, [1]Rabia KARABAŞ, [2]Ercan POLAT**

[1]Manisa Celal Bayar Üniversitesi, Spor Bilimleri Fakültesi, Manisa
[2]Niğde Ömer Halisdemir Üniversitesi, BESYO, NİĞDE

***Email :** kadiryildiz80@hotmail.com, rabia.karabass@gmail.com, ercihanpolat@hotmail.com*

Giriş ve amaç: Fitness merkezleri, bulundukları toplum yaşamından ve fiziksel çevrelerinden önemli derecede etkilenmeleri sebebiyle müşteri talepleri doğrultusunda yapılanmaktadırlar. Bu çalışmada, farklı fitness işletme modeli müşterileri perspektifinden hizmet kalitesi ve güdülenme algılarının incelenmesi amaçlanmıştır. Yöntem: Araştırma nicel araştırma yöntemlerinden betimsel ve ilişkisel tarama modeliyle kurgulanmıştır. Çalışma grubu amaçlı örneklem yöntemiyle seçilen 384 kadın, 77 erkek toplam 461 katılımcıdan oluşmaktadır. Veri toplama aracı olarak kişisel bilgi formu, Hizmet Kalitesi Ölçeği (Yıldız, 2011) ve Sporda Güdülenme Ölçeği-II (Öcal ve Sakallı, 2018) kullanılmıştır. Elde edilen veriler Independent t test ve pearson korelasyon testiyle analiz edilmiştir. Bulgular: Araştırma bulguları medeni durum değişkeni açısından butik fitness katılımcılarında fiziksel çevre kalitesi ve güdülenmeme alt boyutlarında, çok amaçlı fitness merkezini tercih eden katılımcılarda ise fiziksel çevre kalitesi, dışsal düzenleme ve güdülenmeme alt boyutlarında evli olan bireyler lehine farklılıklar olduğunu göstermektedir. İki ölçüm aracı alt boyutları arası korelasyon analizleri incelendiğinde pozitif yönde zayıf ve orta düzey anlamlı korelasyonların olduğu görülmektedir. Çok amaçlı grup katılımcılarında ise içe atım ile HKÖ alt boyutları arasında olduğu görülmektedir. Ayrıca butik işletme modelli fitness merkezlerinde, içsel güdü temelli boyutlarla hizmet kalitesi boyutları arasında daha güçlü ilişkiler söz konusu iken çok amaçlı işletme modelli fitness merkezlerinde ise dışsal güdü ve güdülenme temelli boyutlar ve hizmet kalitesi boyutları arasında daha fazla sayıda ve daha güçlü ilişkilerin ortaya çıktığı söylenebilir. Sonuç olarak, katılımcıların tercih ettikleri fitness işletme modeline göre spora katılım güdülerinin farklılaştığı görülmüştür. Genel çerçeve değerlendirildiğinde butik işletme modelli fitness merkezlerinde spora katılımda içsel güdüsü daha yüksek bireylerin hizmet kalitesi algısı da yükselirken, çok amaçlı fitness işletme modelli salonlarda ise dışsal güdüsü ve güdülenmeme düzeyi daha yüksek bireylerde hizmet kalitesi algısı artmaktadır. Anahtar kelimeler: Fitness, butik fitness, hizmet kalitesi, sporda güdülenme.

Service Quality and Motivation Perception in Sports from the Perspective of the Customers of Different Fitness Business Models

Introduction and purpose: Fitness centres are structured according to customer demands as they are significantly affected by their community life and physical environment. In this study, it is aimed to investigate the perceptions of service quality and motivation from the view of the customers of the different fitness business models. Method:The research was designed with the descriptive and relational survey model, one of the quantitative research methods. The study group consists of 461 participants (384 females and 77 males). Personal information form, Service Quality Scale (Yıldız, 2011) and Motivation Scale in Sports-II (Öcal and Sakallı, 2018) were used as data collection instruments. Data were analyzed via Independent t test and Pearson correlation test. Findings: The findings of the study show that in terms of marital status, boutique fitness participants have differences in the sub-dimensions which are physical environment quality and amotivation. As for the participants who preferred multi-purpose fitness centres have differences in physical environment quality, external arrangement and amotivation in favour of married individuals seen that there are positive, moderate and meaningful correlations. In addition, it can be said in boutique fitness centres, there is a stronger relationship between intrinsic motivation-based dimensions and service quality dimensions, while in multi- purpose fitness centres, there are more and more powerful relationships between extrinsic motivation and motivation-based dimensions and service quality dimensions. As a result, it was seen that participants' motivation to participate in sports varies depending on their preference of fitness management model. Overall, service quality perception of individuals with higher intrinsic motivation increases in boutique fitness model fitness centres while in multi-purpose fitness model fitness centres, the perception of service quality of individuals with higher extrinsic motivation and amotivation increases Keywords: Fitness, boutique fitness, service quality, motivation in sport.

SB96

SPORCU KİMLİĞİ SPORTİF KENDİNE GÜVEN VE YAŞAM DOYUMU İLİŞKİSİ ÜZERİNE BİR ARAŞTIRMA

[2]Yeliz ERATLI ŞİRİN, [4]Özge AYDIN [3]Tayfun ŞİRİN, [1]Günseli ÖZ

[1]Doğa Koleji, Kahramanmaraş
[2]Çukurova Üniversitesi BESYO
[3]Kahramanmaraş Sütçü İmam Üniversitesi BESYO
[4]Çukurova Üniversitesi, Sağlık Bilimleri Enstitüsü Beden Eğitimi ve Spor Anabilim Dalı

Email : *yelizsirin75@gmail.com, tayfunsirinksu@hotmail.com, ozgunseli@yahoo.com*

Giriş ve Amaç: Bu araştırmanın amacı, sporcu-öğrencilerin sporcu kimlik algısı, sportif kendine güven ve yaşam doyumu düzeylerinin çeşitli değişkenler açısından incelenmesidir. Araştırmanın evrenini, 2018-2019 eğitim yılı Üniversitelerarası Taekwondo şampiyonasına katılan 62 üniversite 364 sporcu oluşturmaktadır. Çalışmanın örneklemini ise tesadüfi örnekleme yöntemiyle seçilen ve araştırmaya gönüllü olarak katılmayı kabul eden 195 tekvando sporcusu oluşturmaktadır. Yöntem: Katılımcılara, Sporcu Kimliği Ölçeği (Athletic Identity Scale); Sürekli Sportif Kendine Güven Ölçeği ve Yaşam doyumu ölçeği uygulanmıştır.Verilerin değerlendirilmesinde, Normallik testi, Mann Whitney U, Kruskal Wallis H ve Pearson korelasyon analizinden yararlanılmıştır. Bulgular ve Sonuç: Araştırma bulgularına göre, sporcu- öğrencilerin sporcu kimlik algısı ve Sürekli Sportif Kendine Güven düzeyleri arasında düşük düzeyde anlamlı bir ilişki saptanmıştır. Cinsiyet değişkenine göre sporcu kimliği algılamalarında anlamlı farklılık bulunmamış; sürekli sportif güven ve yaşam doyumları arasında farklılığa rastlanmıştır. Katılımcıların sportif derece sahip olma değişkeni ile sporcu kimliği, Sürekli Sportif Kendine Güven ve yaşam doyum düzeylerinde anlamlı farklılık bulunmuştur. Yaş değişkeni açısından sporcu kimliği ve yaşam doyum düzeylerinde anlamlı farklılık bulunmuş fakat spor yapma yılı değişkeni ile bu iki değişken arasında anlamlı farklılığa rastlanmamıştır. Anahtar Kelimeler: Sporcu Kimliği, Sportif Güven, Yaşam Doyumu

A RESEARCH ON THE RELATIONSHIP BETWEEN ATHLETE IDENTITY SPORTY SELF CONFIDENCE AND LIFE SATISFACTION

Introduction and purpose: The aim of this research is to investigate the levels of the perception of identity of athlete students, sporty self-confidence and life satisfaction within different variables. The universe of the research consists of 62 universities, 364 athletes that participate in interuniversity Taekwondo championship in 2018-2019 educational year. The sample of the research consists of 195 volunteer randomly chosen taekwondo athletes. Method:The Athletic Identity Scale, Permanent Sporty Self Confidence Scale and Life Satisfaction Scale have been applied to the participants. For evaluation of the data, test of normality, Mann Whitney U, Kruskal Wallis H and Pearson correlation analysis have been utilized. Findings and Conclusion: According to research findings, a low level positive relationship between athletes' identity perception and Permanent Sporty Self Confidence levels. According to gender variable, no positive difference has been found out in perception of athletes' identities; a difference between permanent sporty confidence and life satisfaction has been found out. A positive difference has been found out between attendance's having sportive degree variable and sporty identity, Permanent Self Confidence and life satisfaction levels. In terms of age variable, a positive difference has been found out in athlete's identity and life satisfaction levels; however no positive difference has been seen in sports year variable and between these two variables. Keywords: Identity Sporty, Self Confidence, Life Satisfaction

SB107

TÜRKİYE'DE KADIN ANTRENÖR OLMAK: KADIN ANTRENÖRLERİN PERSPEKTİFİNDEN KARŞILAŞTIKLARI SORUN VE ENGELLERİN ARAŞTIRILMASI

***[1]Nesil ÖZBAY ÖZEN*, [2]Hakan SUNAY**

[1]Gençlik Ve Spor İl Müdürlüğü, MANİSA
[2]Ankara Üniversitesi Spor Bilimleri Fakültesi, ANKARA

***Email :** nesilozbay@hotmail.com, hakan.sunay@ankara.edu.tr*

Amaç: Bu çalışma; ülkemizdeki spor örgütlerinin çatısı altında konum edinen kadın antrenörlerin mesleklerinde yaşadıkları sorunların ve algıladıkları engellerin belirlenmesi amacıyla yapılmıştır.

Yöntem: Çalışmada nitel araştırma yöntemi çerçevesinde fenomenoloji deseni kullanılmıştır. Nitel araştırmalarda kullanılan amaçlı örnekleme yöntemlerinden ölçüt örnekleme yöntemi ile seçilen 50 kadın antrenör çalışmanın örneklem grubunu oluşturmuştur. Antrenörlerin spor örgütlerinde en az üç yıl aktif olarak antrenörlük yapmaları ölçüt olarak belirlenmiştir. Bu doğrultuda; Ankara, İstanbul, İzmir ve Manisa illerinde bulunan Gençlik ve Spor İl Müdürlükleri ve Spor Kulüplerinde görev yapan kadın antrenörler araştırmanın çalışma grubu içerisine dahil edilmiştir. Çalışmanın verileri yarı yapılandırılmış görüşme tekniği ile elde edilmiştir. Görüşme sorularının belirlenmesinde; toplumsal cinsiyet yaklaşımı ile Pierre Bourdieu'nün eril tahakküm, simgesel şiddet ve sermaye adlı kavramsal araçlarından yararlanılmıştır. Bireysel ve yüz yüze gerçekleştirilen görüşmeler sonucunda elde edilen veriler içerik analizi yöntemiyle analiz edilmiştir.

Bulgular: Görüşmeler sonucunda ortaya çıkan bulgular dört ana tema altında toplanmıştır. Birinci ana tema; kutuplaştırılmış alan döngüsü adlı temadır. Alt temaları; sayısal ve kültürel eril üstünlük, baskı ve dışlama, yetersiz görülme ve medyadaki görünmezliktir. İkinci ana tema; kişisel sınırlılıklar adlı temadır. Alt temaları; eril tasvir sistemiyle algılama, annelik-çalışma hayatı ve ev yükümlülükleri arasındaki denge ve mesleki öz yeterlik eksikliğidir. Üçüncü ana tema; örgütsel iktisadi sermaye kısıtlılığı temasıdır. Alt temaları; tesis eksikliği, yetersiz malzeme desteği ve maddi kaynakların kısıtlılığıdır. Dördüncü ana tema; sporcu ebeveyni sorunu adlı temadır. Alt temaları; ebeveynlerin spora bakış açısı ve olumsuz ebeveyn müdahalesidir.

Sonuç: Sonuç olarak ataerkil yapının şekillendirdiği kemikleşmiş toplumsal cinsiyet yapılanması, antrenörlük mesleğinde erilliğin lehine bir hiyerarşi ortaya çıkarmaktadır. Bu hiyerarşiyle kutuplaştırılan eril alandaki kadın antrenörün başarılı varlığı ve görünürlüğü antrenörlük mesleğindeki ataerkilliği iktidarsızlaştırmaktadır. Bu durumun sonucunda oluşan eril tahakkümün varlığı ve bu tahakkümün normal ve meşru kabulü; kadın antrenörü antrenörlük mesleğinde nesne, erkek antrenörü ise mesleğin öznesi olarak konumlandırmaktadır.

Being a Female Coach in Turkey: Investigation of Problems and Obstacles from Female Coaches' Perspective

Purpose:The aim of this study is to determine the problems faced and obstacles perceived in professional life by the female coaches who have achieved positions under sports organizations in our country.

Method: In the study, phenomenological design within the framework of qualitative research method. Fifty female coaches who were selected by the criteria sampling method, were the sample group of the study. Sample of the research consisted of 50 female coaches who were selected via criterion sampling method which is a purposive sampling method used in qualitative research. The selection criteria for female coahes was the condition to be actively working as trainer in sport organizations for at least three years.

Findings: The finding were categorized under four main themes. First main theme is called polarized field cycle. The subthemes are: numerical and cultural male supremacy, oppression and exclusion, being considered inadequate and invisibility in media. The second theme is individual limitations. The subthemes are: perception via male description system, balance between maternity-professional life and household obligations, and lack of professional self-sufficiency. The third main theme is organizational economic capital restriction. Its subthemes are: lack of facility, insufficient material support and restricted financial resources. The fourth main theme is sportsman's parent problem. The subthemes are parents' perspective regarding sports and negative parent intervention.

Conclusion: The rooted social gender structure shaped by patriarchal structure brings out a hierarchy in training profession in favor of masculinity. The successful presence and visibility of the female coach in the masculine field, which is polarized by this hierarchy, is impoverishing patriarchy in the training profession. The existence of masculine domination resulting from this situation and acceptance of this domination as normal and legitimate, positions the female coach as the subject of the training profession, while positioning the male coach as the object of it.

SB113

YELKEN SPORUYLA UĞRAŞAN SPORCULARIN BAŞARI MOTİVASYON DÜZEYLERİNİN İNCELENMESİ

***[1]Ramazan Sanlav*, [2]Siraç Bilici, [1]Aliye Menevşe**

[1]İstanbul Esenyurt Üniversitesi Beden Eğitimi Ve Spor Yüksekokulu Antrenörlük Eğitimi Bölümü
[2]İstanbul Esenyurt Üniversitesi

***Email :** ramazansanlav@esenyurt.edu.tr, siracbilici34@gmail.com, aliyemenevse@esenyurt.edu.tr*

Amaç: Araştırmamızın amacı yelken sporuyla uğraşan sporcuların başarı motivasyonlarını belirlemek, aynı zamanda bu sporcuların yaş, eğitim durumu, branşa özgü spor yapma süresi, milli olma ve katıldığı müsabaka düzeyleri gibi özellikleri ile Spora Özgü Başarı Motivasyonu arasındaki ilgiyi tanımlamaktır. Materyal Metod: Araştırmanın evrenini İstanbul ili ve Kocaeli ili oluşturup örneklemini ise; Beyoğlu Yelken , İzmit Yelken, Kalamış Yelken, Beyspor Yelken, Karamürsel Yelken kulüplerinin sporcuları oluşturmuştur. Toplamda 116 adet sporcuya anket formu uygulanmıştır. Çalışmada Tiryaki ve Gödelek (1992) tarafından Willis Spora Özgü Başarı Motivasyonu Ölçeği uygulanmıştır. Verilerin değerlendirilmesinde SPSS 20.0 paket programında nonparanetrik testlerden ikili bağımsız gruplar için Mann Whitney U testi ikiden fazla gruplar için Kruskall Wallis testi ve gruplu değişkenler için Ki Kare analizi uygulanmıştır Bulgular: Katılımcıların Takım arkadaşlarım oyundaki mücadelecilerime saygı duymaları ile ilgili düşünceleri arasında istatiksel olarak anlamlı bir farkın olmadığı görülmektedir. (χ2 = 11,081; P=522). Katılımcıların Yarıştan hemen önce gergin olmaları ve oldukları yerde duramama ile ilgili düşünceleri arasında istatiksel olarak anlamlı bir farkın olmadığı görülmektedir. (χ2 = 8,611; P=,736). Katılımcıların Takım arkadaşlarını oyuna ısındırma becerilerine sahip olmaları ile ilgili düşünceleri arasında istatiksel olarak anlamlı bir farkın olmadığı görülmektedir. (χ2 = 8,420; P=,752). Katılımcıların Zor bir antrenman anında çalıştırıcılarının takdirinin onlara zorluğu unutturmasıyla ile ilgili düşünceleri arasında istatiksel olarak anlamlı bir farkın olmadığı görülmektedir. (χ2 = 4,425; P=,974). katılımcıların Diğerlerinin katılımcıyı önde gelen bir yarışmacı olarak görmemeleri ile ilgili düşünceleri arasında istatiksel olarak anlamlı bir farkın olmadığı görülmektedir. (χ2 = 17,05; P=,148). Katılımcıların t testi sonuçlarına göre, başarı ve motivasyon düzeyleri arasında aktif sporculuk değişkeni açısından sadece ölçeğin başarıya yaklaşma boyutundan alınan ortalama puanlar arasında anlamlı bir farkın olduğu bulunmuştur (p< ,05). Lisanslı katılımcıların başarıya yaklaşmaya yönelik başarı ve motivasyon düzeylerinin, lisanssız katılımcılara göre anlamlı düzeyde yüksek bulunmuştur. sonuç: Farklı zamanlarda spor yapan katılımcıların başarı ve motivasyon düzeyleri benzerlik göstermektedir. Babası sporla

INVESTIGATION OF SUCCESS MOTIVATION LEVELS OF SPORTSMERS ATTENDING WITH SAIL SPORTS

Goal;The aim of this study is to determine the motivation of success of the athletes engaged in sailing, as well as the characteristics of these athletes such as age, educational status, duration of sports specific to the branch, level of nationality and the level of competitions in which they participate, and the interest between Sport Specific Success Motivation. Materials and Methods: The population of the research is Istanbul and Kocaeli and the sample is; Beyoglu Sailing, Izmit Sailing, Kalamış Sailing, Beyspor Sailing, Karamürsel Sailing clubs are the athletes. A total of 116 athletes were administered questionnaires. In the study, Willis Sports-Specific Achievement Motivation Scale was applied by Tiryaki and Gödelek (1992). In the evaluation of the data, Mann Whitney U test for double independent groups in SPSS 20.0 package program and Kruskall Wallis test for more than two groups. Chi-square analysis was applied. Results; There was no statistically significant difference between the participants' opinions about respect for my team mates in respect of my fighters in the game. (χ2 = 11,081; P = 522). There was no statistically significant difference between the participants' tense just before the race and their thoughts about being unable to stay. (χ2 = 8,611; P = 736). There was no statistically significant difference between the participants' thoughts about the ability to warm up their teammates. (χ2 = 8,420; P = 752). There was no statistically significant difference between the participants' thoughts about the discretion of their coaches during a difficult training session. (χ2 = 4,425; P = 974). There is no statistically significant difference between the participants' opinions about the others not to consider the participant as a leading competitor (χ2 = 17.05; P = 148). According to the results of the t-test, it was found that there was a significant difference between achievement and

SB114

HALKIN GÖZÜNDE BELEDİYELERİN SUNDUĞU SPOR HİZMETLERİ – ADAPAZARI İLÇESİ ÖRNEĞİ

[2]Gökhan ÇAKMAK, [1]Faik Orhun TAPŞIN

[1]Gazi Üniversitesi Sağlık Bilimleri Enstitüsü, ANKARA
[2]Kocaeli Üniversitesi Spor Bilimleri Fakültesi, KOCAELİ

Email : *cakmakgokhan23@gmail.com, tpsnorhun@gmail.com*

GİRİŞ VE AMAÇ: Belediyeler, belirli bir coğrafi alanda yaşayan halkın ortak ihtiyaçlarını karşılamak üzere karar organları halk tarafından seçilen, yasalarca belirlenmiş görev ve yetkilere sahip, özel geliri, bütçesi ve personeli olan kamu tüzel kişileri olarak tanımlanmaktadır. Belediyelerin en önemli görevlerinden biri de sorumlu olduğu alan içerisinde yaşayan halka spor hizmetleri sunmaktadır. Bu çalışmanın amacı halkın gözünde belediyeleri sunduğu spor hizmetlerinin yeterli bulunup bulunmadığının tespitidir. YÖNTEM: Bu çalışma Çoban (2002) tarafından hazırlanan, Avcılar (2016) tarafından çeşitli çalışmalar derlenerek oluşturulan formun araştırmacılar tarafından güncellenmesiyle oluşturulan anket formu kullanılarak yapılmıştır. Çalışmaya Sakarya ili merkez ilçesi olan Adapazarı'nda ikamet eden ve kolayda örneklem yoluyla seçilen 288 kişi katılmıştır. Verilerin analizinde SPSS 25.0 programı kullanılmıştır. Yüzde frekans analizinin yanı sıra veriler normal dağılmadığı için parametrik olmayan testlerden Mann Whitney-U ve Kruskal Wallis testleri kullanılmıştır. Katılımcılara spor hizmetlerindeki eksikliklere yönelik açık uçlu bir soru sorulmuş ve bu sorunun deşifre ve analizi araştırmacılar tarafından yapılmıştır. BULGULAR VE SONUÇ: Çalışmanın sonucunda belediyelerin spor hizmetlerini halkın beklentilerini göz önünde bulundurarak sunması gerektiği, belediyelerin spor hizmeti sunmasının halkla olan iletişimini kuvvetlendirdiği, oyun ve spor alanları yapmanın belediyelerin sorumluluğunda olduğu; katılımcıların verdikleri yanıtların yaş, eğitim durumu ve spor hizmetlerini yeterli bulup bulmama değişkenlerine göre farklılık gösterdiği; ilçede bulunan tesis sayısının halk tarafından yeterli bulunmadığı, daha nitelikli ve ücretsiz spor salonlarının yapılması gerektiği, sunulan spor hizmetlerinin çeşitlendirilerek reklam ve tanıtım faaliyetlerinin arttırılması gerektiği sonuçlarına ulaşılmıştır.

SPORTS SERVICES PROVIDED BY MUNICIPALITIES IN THE PUBLIC PERSPECTIVE - ADAPAZARI DISTRICT

Municipalities are defined as public legal entities whose decision-making bodies are chosen by the public to fulfill the common needs of the people living in a specific geographical area, have duties and authorities determined by law, and have special income, budget and personnel. One of the most important duties of the municipalities is to provide sports services to the people living in the area in which it is responsible. The aim of this study is to determine whether the sports services provided by the municipalities are sufficient or not in the eyes of the public. Questionnaire form was prepared by Çoban (2002), created by Avcılar (2016) by compiling various studies, and the was updated by the researchers. The study was conducted with 288 people, who were selected by sampling easily and living in Adapazarı, a central district of Sakarya. SPSS 25.0 program was used for data analysis. In addition to percentage frequency analysis, Mann Whitney-U and Kruskal Wallis tests were used as nonparametric tests since the data were not normally distributed. The participants were asked an open-ended question regarding the shortcomings in sports services and deciphering and analyzing this problem was done by researchers. As a result of the study, it is stated that municipalities should provide sports services by considering the expectations of the public, the provision of sports services by the municipalities strengthens the communication with the public, and it is the responsibility of the municipalities to make games and sports areas; participants' responses differed according to age, educational background, and whether they found sports services adequate; It was concluded that the number of facilities in the district is not sufficient by the public, more qualified and free sports halls should be built, the sports services offered should be diversified and advertising and promotion activities should be

SB118

EGE BÖLGESİNDE BULUNAN SPOR BİLİMLERİ FAKÜLTELERİNDE SERGİLENEN LİDERLİK TARZININ AKADEMİK PERSONELİN ÖĞRENME MOTİVASYONU ÜZERİNE ETKİSİNİN İNCELENMESİ

***[1]Asil ÇETİNKAYA*, [2]Tonguç Osman MUTLU**

[1]Muğla Sıtkı Koçman Üniversitesi, Sosyal Bilimler Enstitüsü, Spor Yöneticiliği Anabilim Dalı, MUĞLA
[2]Muğla Sıtkı Koçman Üniversitesi, Spor Bilimleri Fakültesi, Spor Yöneticiliği Anabilim Dalı, MUĞLA

***Email :** asilfener09@gmail.com, omutlu1907@hotmail.com*

Giriş ve Amaç: Bu araştırmanın amacı; Spor Bilimleri Fakültelerinde sergilenen liderlik tarzı ile akademik personelin öğrenme motivasyonları arasındaki ilişkinin incelenmesidir. Organizasyon içinde sergilenen doğru liderlik tarzıyla bireylerin öğrenme motivasyonlarının yüksek olmasının sağlanabileceği düşünülmektedir.

Yöntem: Ege Bölgesi'nde bulunun Spor Bilimleri Fakülteleri'nde görev yapan akademik personele yönetim tarafından sergilenen liderlik tarzının belirlenmesi amacıyla liderlik tarzı davranış ölçeği (Taş ve ark., 2007; α=940) ve akademik personelin öğrenme motivasyonlarının ölçümlenmesi amacıyla da öğrenme motivasyonu ölçeği (Mahmutoğulları, 2015; α=807) kullanılmıştır. Araştırmadan elde edilen verilerin analizinde frekansları alındıktan sonra normallik testi, sıklık analizi, bağımsız örneklemler t-testi, tek yönlü varyans analizi ve Pearson korelasyon analizi kullanılmıştır. Araştırmaya katılan akademik personele (N=134), yönetimin onlara sergilediği liderlik tarzı ile öğrenme motivasyonları arasındaki ve katılan akademik personelin kişisel bilgileri ile öğrenme motivasyonları arasında bir ilişki aranmıştır.

Bulgular: Araştırmaya katılan akademik personelin kişisel bilgileri ile öğrenme motivasyonları arasında anlamlı bir ilişki tespit edilememiştir. Ancak akademik unvanlarında gerçekleşen yükselme durumu ile öğrenme motivasyonları arasında olumsuz bir ilişkinin olduğu görülmüştür. Ayrıca fakülte ve yüksekokullarda sergilenen liderlik tarzları ile akademik personelin öğrenme motivasyonları arasında ilişkiler olduğu tespit edilmiştir. Buna göre akademik personelin öğrenme motivasyonları ile otokratik liderlik arasında olumsuz, demokratik, serbest bırakıcı, dönüşümcü ve etkileşimci liderlik tarzlarıyla ise olumlu bir ilişki bulunmaktadır.

Sonuç: Otokratik liderlik tarzı sergilenen personel ile akademik unvanı yüksek olan personellerin öğrenme motivasyonlarının düşük olduğu tespit edilmiştir.

Anahtar Kelimeler: Liderlik, Liderlik Tarzı, Öğrenme, Motivasyon, Öğrenme Motivasyonu.

STUDYING THE EFFECTS OF THE LEADERSHIP STYLE OF SPORTS SCIENCES FACULTIES IN AEGEAN REGION ON THE LEARNING MOTIVATION OF THE ACADEMIC STAFF

Introduction and Objective: The aim of this study is to analyze the relationship between the leadership style demonstrated in sports sciences faculties and the motivation of the academic staff. It has been thought that learning motivation of individuals could be increased by true leadership style displayed in the organisation.

Method: Leadership style scale (Taş and friends., 2007; α=940) is used for the academic staff who work in Sports Sciences Faculties in Aegean Region to measure the leadership style of the administration and learning motivation scale (Mahmutoğulları, 2015; α=807) is used for the academic staff in order to measure their motivation. The test of normality, frequency analysis, independent sample t-test, one way analysis of variance and Pearson correlation analysis are used to analyze the data found in this research. A relationship

between the personal information of the academic staff who work in Sports Sciences Faculties in Aegean Region (N=134) and their learning motivation and the leadership style of the administration and the learning motivation of the academic staff is researched.

Findings: There is no significant connection between the personal information of the academic staff who work in Sports Sciences Faculties in Aegean Region and their learning motivation. But, there is a negative relationship between learning motivation and rise on the academic degree. According to the research findings, there is a relationship between the leadership style and the learning motivation of the academic staff. There is a negative relationship between the autocratic leadership style and the learning motivation. There is a positive relationship between the democratic, liberate, transformist and interactive leadership and the learning motivation of the academic staff.

As a result: Learning motivation, of the academic staff and those who are advenced degree holders have been exhibited autocratic leadership style, has been detected as low.

Keywords: Leadership, Leadership Style, Learning, Motivation, Learning Motivation

SB119

FUTBOL OYUNUNDA OFSAYT SİNYAL TESPİT SİSTEMİ TASARIMI

[1]Recep Buğra ÇETİN, [2]Adil Deniz DURU, [2]Birol ÇOTUK

[1]Marmara Üniversitesi Sağlık Bilimleri Enstitüsü
[2]Marmara Üniveristesi Spor Sağlık Bilimleri Anabilim Dalı

Email : *r.bugracetin@hotmail.com, deniz.duru@marmara.edu.tr, terrabir@gmail.com*

Araştırmamızda ofsayt değerlendirmesinde bulunan yardımcı hakemlerin kararlarında, doğru karar verme sürelerine direkt etki edecek, hızlandıracak ve reaksiyon sürelerinin kısalmasını sağlayacak ofsayt sinyal tespit sistemi(OSTS) tasarımı ile birlikte futbol oyununun içinde sonuca doğrudan ve direkt etki eden ofsayt kuralının teknolojikleştirilmesi ve yardımcı hakemin ofsayt pozisyonunda olan oyuncuyu tespit etmesini kolaylaştıracak yöntemlere ulaşılması amaçlanarak hedeflenmiştir. Geliştirilen ofsayt sinyal tespit sisteminin doğru çalışıp çalışmadığı incelenerek ve yardımcı hakemlerin karar verme sürelerinde katkısının olup olmadığı gözlemlenmiştir. Araştırmamızın konusunda futbol oyununun içinde yer alan ofsayt pozisyonlarının, yardımcı hakemler tarafından daha kolay, daha doğru ve kesin kararlar verebilmesi için geliştirilen bir çalışmayı içermektedir. Araştırmamızın önemi ve özgün değeri futbol yardımcı hakemlerinin en önemli görevlerinden biri olan ve kurallar doğrultusunda karar verilmesi gereken ofsayt şüphesi taşıyan pozisyonlarda hataları minimize edebilmek ve ofsayt olan pozisyonları hızlı bir şekilde tespit etmek için ofsayt kararlarını destekleyecek teknolojinin futbola kazandırılması ve oyunun yoruma açık olmayan kesin kurallara bağlı kısmında hata payını sıfıra yakın seviyeye getirerek, oyunun kalitesini arttıracak teknolojik değişkenler açısından test edilebilmesidir. Çalışmanın bilime sunacak katkısı; ofsayt pozisyonlarını, teknolojik imkanlar yardımıyla ve geliştirilen sistem aracılığıyla yardımcı hakemlerin daha kolay tespit etmesini sağlamaktır. Futbol Oyununda Ofsayt Sinyal Tespit Sistemi(OSTS) Tasarımının, yardımcı hakemlerin ofsayt kararlarının doğruluk payında, doğru karar vermelerinde, ofsayt pozisyonlarını tespit etme sürelerinde ve reaksiyon sürelerinde etkisinin olduğu görülmüştür. Anahtar sözcükler: Futbol, Ofsayt, Yardımcı Hakem, Dijital Kamera, Reaksiyon Süresi,

OFFSIDE SIGNAL DETECTION SYSTEM DESIGN IN FOOTBALL GAME

In our research, the offside signal determination system (OSTS) design, which will directly affect, accelerate and shorten reaction times in the decisions of the assistant referees in the offside assessment, will be used in the offside position of the football referee and the referee's offside position. The aim of the course is to reach the methods that facilitate the detection of the player. It was observed whether the offside signal detection system was working correctly and whether the assistant referees contributed to the decision-making periods. Our study includes a study developed by the referees to make easier, more accurate and precise decisions of offside positions within the football game. The importance and original value of our research is one of the most important tasks of the football assistant referees and should be decided in accordance with the rules in order to minimize the errors in the offside suspicion and to determine the offside positions quickly to support the offside decisions to be given to the rules of football and the game depends on the exact rules that are not open to interpretation. part of the error to close to zero level, the game will be tested in terms of technological variables that will increase the quality of the game. The contribution of the study to science; The aim of this course is to make it easier for the assistant referees to determine the offside positions with the help of technological facilities and the developed system. The Offside Signal Detection System (OSTS) design in football game has an effect on the accuracy of the offside decisions of referees, in making correct decisions, in determining the offside positions and in reaction times. Key words: Football, Offside, Assistant Referee, Digital Camera, Reaction Time,

SB129

FUTBOLDA KADIN & ERKEK FARKI – FIFA DÜNYA KUPASI KARŞILAŞTIRMASI

[1]Lale Orta

[1]İstanbul Okan Üniversitesi Uygulamalı Bilimler Fakültesi, İSTANBUL

Giriş ve Amaç: FIFA Dünya Kupası, izlenme oranları ve yarattığı ekonomisi ile Dünyadaki en önemli spor organizasyonlarından biridir. Bu noktadan hareketle; çalışmamızın amacı son oynanan kadınlar ve erkekler Dünya Kupası finallerini karşılaştırarak, değerlendirme yapmaktır.

Yöntem: Bu çalışmada 8.si düzenlenen Kadınlar Dünya Kupası ile 21.si düzenlenen Erkekler Dünya Kupasının gol ortalamaları, sarı ve kırmızı kartlar, finallere katılan ülkeler ve başarı durumları gibi kriterler ele alınmıştır. Çalışmada, kaynak tarama tekniği kullanılmış olup, gerekli olan veriler yazılı, basılı ve internet kaynaklarına dayanmaktadır. Karşılaştırmada elde edilen veriler istatistiksel yöntemlerle hesaplanmış ve yorumlanmıştır.

Bulgular: "2018 Rusya Erkekler Dünya Kupası" ile "2019 Fransa Kadınlar Dünya Kupası"nın ikisine birden katılmayı başaran ülke sayısı 11'dir. Kadınlarda ilk dört dereceyi alan ülkeler: Amerika Birleşik Devletleri, Hollanda, İsveç ve İngiltere'dir. Erkeklerde ilk dört dereceyi alan ülkeler: Fransa, Hırvatistan, Belçika ve İngiltere'dir. Erkeklerde maç başına düşen gol ortalaması 2.6; kadınlarda ise 2.8'dir. Erkeklerde maç başına düşen sarı kart ortalaması 3.5; kadınlarda ise 2.4'dür. Erkeklerde maç başına düşen kırmızı kart ortalaması 0.06; kadınlarda ise 0.07'dir. Dünya Kupasında en çok gol atan 3 erkek futbolcunun attığı gol toplamı 14; kadınlarda ise 18'dir. Bu futbolcuların verdiği toplam gol pası erkeklerde 3; kadınların ise 6'dır.

Sonuç: Amerika Birleşik Devletleri'nin dışında, hem kadınlarda hem de erkeklerde birbirinden farklı Avrupa ülkeleri ilk dört dereceyi almışlardır. İngiltere, kadınlarda ve erkeklerde aynı başarıyı göstererek dünya dördüncülüğünü elde etmiştir. Kadınlarda maç başına düşen gol ortalaması erkeklerden daha yüksek, maç başına düşen sarı kart ortalaması ise daha düşüktür. Kadınlarda en çok gol atan 3 futbolcunun attıkları gol toplamı ilk 3'te yer alan erkeklerden fazla olup, verdikleri gol pası da iki mislidir. Tüm bu veriler ışığında, Kadınlar Dünya Kupası'nın Erkekler Dünya Kupası'ndan daha gollü geçtiği, daha az faullü oynandığı, daha az sarı kart gösterildiği, kadın golcülerin daha fazla gol attığı ve daha verimli oynadıkları sonucuna varıyoruz.

FEMALE & MALE DIFFERENCE IN FOOTBALL - FIFA WORLD CUP COMPARISON

Introduction and Aim: With its ratings and the economy it creates, The FIFA World Cup is one of the most important sports organizations in the world. From this point of view, the aim of our study is to compare and evaluate the recent Women's and Men's World Cup finals. Method: In this study, criteria such as goal averages of the 8th Women's World Cup and 21st Men's World Cup, yellow and red cards, countries participating in the finals and their status of success were discussed. In the study, written, printed and internet sources were scanned using literatüre review technique and evaluated using statistical methods. Findings: 11 countries managed to participate in both" 2018 Russia Men's World Cup "and"2019 France Women's World Cup". While the countries in the top four for women were the United States, the Netherlands, Sweden, and England, they were France, Croatia, Belgium, and England for men. Whereas the average of goals, yellow cards, and red cards per game for men was 2.6, 3.5, and 0.06, they were 2.8, 2.4, and 0.06 for women, respectively. The total number of goals scored by the 3 male players with the most goals in the World Cup was 14 and it was 18 in the Women's World Cup. The total assists made by those players was 3 for men and 6 for women. Conclusion: Apart from the United States, different European countries ranked in the top four in both women and men. England showed the same success in women and men by achieving fourth place in the world. In light of the findings of this study, we conclude that there were more goals, fewer fouls, and fewer yellow cards in the women's World Cup than the men's World Cup, and female players scored more goals and played more efficiently.

SB139

SPOR YÖNETİCİLERİNİN BASKIN KARİYER ÇAPALARININ BELİRLENMESİ

[1]Esra Çetin, [1]Ömür Duğan

[1]Pamukkale Üniversitesi, DENİZLİ

Email : *zeynepesracetin@gmail.com, omurdugan@yahoo.com*

Kariyer, bireyin istediği hayat tarzını elde edip, devamını sağlayabilmesi için uzun vadede elde ettiği veya edeceği yetenek, eğitim ve deneyimlerin tümüdür (Anafarta, 2001). Schein (1990)'a göre, birey işinde edindiği çeşitli deneyimler sonucunda kendisine bir mesleki benlik algısı yani "kariyer çapaları" geliştirir. Kariyer çapaları, temelde bireyin yetenek, ihtiyaç ve değerlerine dayanan ve gelecekteki kariyerine yön veren unsurlardır. Teknik fonksiyonel yetkinlik, genel yönetsel yeterlilik ve girişimcilik/yaratıcılık çapaları bireyin mesleki yetilerine dayanan ve iş tarzı ile ilgili olan çapalardır. Hayat tarzı, özerklik/ bağımsızlık, güvenlik/istikrar bireyin güdü ve ihtiyaçlarına dayanan, bireyin özel hayatı ve istekleri ile uyuşan bir iş ortamı gerektiren çapalardır. Saf meydan okuma, kendini adama ve hizmet çapaları ise bireyin değer yargıları ile ilişkilidir. Bu çalışmada, spor yöneticilerinin bireysel kariyerlerinde baskın olan kariyer çapalarının belirlenmesi amaçlanmıştır. Bu amaçla, aktif olarak spor federasyonunda başkanlık yapan, ölçüt örnekleme yöntemiyle belirlenmiş 10 katılımcı ile yarı-yapılandırılmış görüşmeler gerçekleştirilmiş, yapılan görüşmeler betimsel analize ve Nvivo Nitel Veri Analizi programı yardımıyla içerik analizine tabi tutulmuştur. Araştırma sonucunda, federasyon başkanlarının baskın kariyer çapası olarak "Hizmet ve Kendini Adama" çapası bulunmuştur.

DETERMINING DOMINANT CAREER ANCHORS OF SPORT MANAGERS

Career is all of the talent, training and experience that one will acquire or will gain in the long run to achieve and maintain the lifestyle one wants (Anafarta, 2001). According to Schein (1990), a person develops a professional self-perception, namely "career anchors" as a result of various experiences he has gained in his work. Career anchors are fundamentally based on a person's talent, needs and values, and shape their future career. "Technical Functional Competence", "General Managerial Competence" and "Entrepreneurship/Creativity" anchors are anchors based on one's professional skills and related to the business style. "Lifestyles", "Autonomy/Independence", "Security/Stability" are anchors that require a work environment that is based on the individual's motives and needs and coincides with one's private life and claims. "Pure Challenge", "Service/Dedication to a Cause" anchors are associated with one's value judgments. In this study, it is aimed to determine the career anchors that dominate the individual career of sports managers. For this purpose, semi-structured interviews were conducted with 10 people who were active presidents of sports federation, who were determined by criterion sampling method. Interviews were analized with content analysis with the help of "Nvivo Qualitative Data Analysis" program and were analized with descriptive analysis. As a result of the research, "Service/Dedication to a Cause" anchor was found to be the dominant career anchor of the federation presidents.

SB147

SPOR YÖNETİCİSİ ADAYLARININ ZAMAN YÖNETİMİ BECERİLERİ İLE AKADEMİK ERTELEME DÜZEYLERİNİN İNCELENMESİ

***[1]Ünsal ALTINIŞIK*, [1]Akın ÇELİK, [2]Emre BAĞCI**

[1]Trabzon Üniversitesi Spor Bilimleri Fakültesi, Trabzon
[2]Gazi Üniversitesi Spor Bilimleri Fakültesi, Ankara

***Email :** unsalaltinisik@gmail.com, akincelik@trabzon.edu.tr, ebagci@gazi.edu.tr*

Amaç: Bu araştırma spor yöneticisi adaylarının zaman yönetimi becerileri ile akademik erteleme düzeylerini bazı değişkenler açısından incelemeyi amaçlamaktadır.

Yöntem: Araştırma grubunu 2018-2019 Eğitim-Öğretim yılı ikinci yarıyılında, Trabzon Üniversitesi Spor Bilimleri Fakültesi Spor Yöneticiliği Bölümünde öğrenim gören 25 (21.7)'i kadın, 90 (%78.3)'ı erkek olmak üzere toplam 115 spor yöneticisi adayı oluşturmaktadır. Araştırmada veri toplama aracı olarak, araştırmacılar tarafından oluşturulan "Kişisel Bilgi Formu" ile Alay ve Koçak (2002) tarafından geliştirilen "Zaman Yönetimi Ölçeği" ve Çakıcı (2003) tarafından geliştirilen "Akademik Erteleme Ölçeği" kullanılmıştır. Araştırmanın bağımlı değişkenlerini zaman yönetimi ile akademik erteleme, bağımsız değişkenlerini ise cinsiyet, yaş, akademik ortalama ve sınıf oluşturmaktadır. Veri toplama süreci sonucunda elde dilen bulgular bilgisayar ortamına aktarılmış, verilerin çözüm ve yorumlanmasında betimsel istatistikler (frekans, aritmetik ortalama, standart sapma), t- testi, tek faktörlü varyans analizi (One-Way ANOVA) kullanılmış ve Pearson korelasyon katsayısı hesaplanmıştır.

Bulgular: Yapılan analizler sonucunda zaman yönetimi ile akademik erteleme davranışı arasında negatif yönde anlamlı bir ilişki bulunmuştur. Zaman yönetiminde; cinsiyet, yaş ve akademik ortalama değişkenlerine göre anlamlı bir ilişki görülürken, sınıf değişkenine göre anlamlı bir ilişki görülmemiştir. Akademik erteleme davranışında ise cinsiyet ve akademik ortalama değişkenlerine göre anlamlı bir farklılığa rastlanırken, yaş ve sınıf değişkenlerine göre anlamlı bir farklılığa rastlanmamıştır.

Anahtar Kelimeler : Spor Yöneticisi Adayı, Zaman Yönetimi, Akademik Erteleme

Examination of Sports Management Candidates' Time Management Skills and Academic Procrastination Levels

Aim: The goal of the current research is to examine the time management skills and academic procrastination levels of the sports managers in terms of some variables.

Methods: The current study participants consisted of 115 sports managers, 25 (21.7) female and 90 (78.3%) male, who studied at Trabzon University Faculty of Sport Sciences Department of Sports Management in the second semester of 2018-2019 academic year. As a data collection instruments, we used "Personal Information Form" which was designed by the researchers and "Time Management Scale", developed by Alay and Koçak (2002) and "Academic Procrastination Scale" developed by Çakıcı (2003) were used. The dependent variable of the study are time management with academic procrastination, independent variables are gender, age, class and academic average. As a result of the data collection process, the obtained data were transferred to computer, descriptive statistics (frequency, arithmetic mean, standard deviation), one-way ANOVA (one-way ANOVA) were used in the analysis and interpretation of the data and Pearson correlation coefficient was calculated.

Results: As a result of the analysis, a significant negative relationship was found between time management and academic procrastination behavior. Time management; while there was a significant relationship between gender, age and academic mean variables, no significant relationship was found according to class variable. There was a significant difference in academic procrastination behavior according to gender and academic mean variables, but no significant difference according to age and class variables.

Keywords : Sports Manager Candidate, Time Management, Academic Procrastination

SB153

SPOR İŞLETMELERİNDE ÇALIŞAN PERSONELİN İŞ YERLERİNDEKİ ÖRGÜTSEL ÇATIŞMALARIN NEDENLERİ VE YÖNETİLME STİLLERİNE YÖNELİK ALGILARI

***[1]Orçun Keçeci*, [2]Erdinç Demiray**

[1]Anadolu Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü, ESKİŞEHİR
[2]Ege Üniversitesi Spor Bilimleri Fakültesi, İZMİR

Email : *orcun.kec@gmail.com, erdinc.demiray@ege.edu.tr*

GİRİŞ VE AMAÇ: Çatışma, iş hayatının kaçınılmaz bir parçasıdır. Bu araştırmanın temel amacı, spor ve sağlıklı yaşam merkezi çalışanlarının işyerlerindeki çatışma nedenleri ve çatışma yönetim stratejilerine dair algıları belirleyebilmektir. Bir diğer amaç ise çatışma nedenleri ile çatışma yönetim stratejileri arasındaki olası ilişkileri ortaya çıkarabilmektir.

YÖNTEM: Spor işletmelerinde çalışanlar araştırmanın evrenini oluşturmaktadır. Çalışmanın örneklemi İzmir ilinde, en az on personeli bünyesinde bulunduran, spor ve sağlıklı yaşam merkezlerinin araştırmaya gönüllü katılım gösteren çalışanlarından oluşmaktadır. Katılımcılara ulaşmak için kolayda örnekleme yöntemi kullanılmıştır. Veri toplama aşamasında, nicel araştırma yapabilmek amacıyla anket yönteminden yararlanılmıştır. Anket formu üç bölümden oluşmaktadır. İlk bölümde araştırmacı tarafından oluşturulan kişisel bilgi formu yer almaktadır. İkinci bölümde ÖÇNÖ (Örgütsel Çatışma Nedenleri Ölçeği), üçüncü bölümde ise ROCI-II (Rahim'in Örgütsel Çatışma Envanteri) bulunmaktadır. Verilerin analizi için SPSS 24 aracılığıyla Bağımsız Örneklem T Testi, Tek Yönlü Varyans Analizi ve Basit Korelasyon testi uygulanmıştır.

BULGULAR: Bulgularda, çatışma nedenlerine dair yanıtlarda cinsiyet değişkeni dışında hiçbir değişken açısından gruplar arasında anlamlı bir fark bulunmamaktadır. Ancak çatışma yönetimi stratejilerine dair yanıtlarda kazanılan ücret algısı, eğitim düzeyi, görev ve örgüte hizmet yılı değişkenleri açısından anlamlı farklılıklar bulunmaktadır. ÖÇNÖ'ye ait "Yönetsel Nedenler" alt boyutu ile ROCI-II'ye ait "Tümleştirme" alt boyutu katılımcıların yanıtlarına göre en yüksek ortalama puanlara sahip alt boyutlardır. Ayrıca araştırma ölçeklerinin alt boyutları arasında zayıf ve çok zayıf düzeyde anlamlı ilişkiler bulunmaktadır.

SONUÇ: Sonuç olarak, spor ve sağlıklı yaşam merkezlerinde çalışanların örgütsel çatışma yönetimi stillerine yönelik algılarının, bağımsız değişken grupları arasında değişkenlik gösterebildiği fakat örgütsel çatışma nedenleri için aynı durumun geçerli olmadığı anlaşılmaktadır.

THE STAFF WHO WORK AT FITNESS CENTERS' PERCEPTION REGARDING THE REASONS AND MANAGEMENT STYLES OF ORGANIZATIONAL CONFLICT

INTRODUCTION: Conflict is an inevitable part of business life. The main aim of this study was to identify the perceptions of fitness center employees about the causes of conflict and conflict management strategies at their workplace. Also, another aim of the study was to detect a possible relationship between the causes of conflict and conflict management strategies.

METHOD: Fitness centers employees are the population of the study. The sample was consisted of employees that work for any fitness center with at least ten employees in İzmir province. Convenience sampling method was used to reach participants. Survey method was used to collect data. There were three parts in the questionnaire form. The first part was personel data form that was formed by the researcher. Organizational Conflict Causes Scale was located in the second part and Rahim's Organizational Conflict Inventory was located in the thirth part. Descriptive Statistics Analysis, Independent-Samples T Test, One-Way ANOVA and Bivariete Correlation tests were conducted via SPSS 24 for data analysis.

FINDINGS: There is no significant difference found in responses of OCCS (Organizational Conflict Causes Scale) between the groups in terms of their demographic characteristics except by sex. However, there are significant differences between the groups in responses of ROCI-II (Rahim's Organizational Conflict Inventory) by wage, education level, task and seniority in organization. In addition, "The Subdimension of Supervisory Causes" partaking in OCCS and "The Sumbdimension of Integrating partaking in ROCI-II have the highest average scores according to responses of participants. Also, it is found that there are weak and very weak level correlation scores between subdimensions of the research scales.

RESULT: As a result, it was determined that the perceptions of employees of sport and fitness centers about organizational conflict management styles are changeable between independent variable groups but not about conflict causes, especially this study.

SB159

SPOR BİLİMLERİ FAKÜLTESİ ÖĞRENCİLERİNİN SOSYAL MEDYA KULLANIM DAVRANIŞLARI İLE İHTİYAÇ DIŞI SATIN ALMA DAVRANIŞLARI ARASINDAKİ İLİŞKİNİN İNCELENMESİ

***[1]Halil Erdem Akoğlu*, [1]Baizenur Derman, [2]Ömer Özbey**

[1]Ankara Üniversitesi Spor Bilimleri Fakültesi, Ankara
[2]Gazi Üniversitesi Spor Bilimleri Fakültesi, Ankara

***Email :** erdemakoglu@hotmail.com, baizedermann@hotmail.com,*

Giriş ve Amaç Son yıllarda teknolojinin gelişmesi ile sosyal medya kullanımı hem bireysel hem de işletmeler açısından artmış ve bunun sonucunda internet üzerinden daha fazla alışveriş yapılmaya başlanmıştır. İnsanların ürünlere daha kolay ulaşabilmesi ihtiyaç dışı satın almayı arttırmıştır. Bu araştırmanın amacı sosyal medya kullanımı ile ihtiyaç dışı satın alma davranışı arasındaki ilişki ortaya koymaktır. Yöntem Çalışmanın araştırma grubunu Ankara Üniversitesi Spor Bilimleri Fakültesinde öğrenim gören 135 kadın ve 115 erkek (Ortyas=22.15±2.96) olmak üzere toplam 250 öğrenci oluşturmuştur. Veri toplama aracı olarak anket yöntemi kullanılmıştır. Anketin birinci bölümünde kişisel bilgi formu, ikinci bölümünde Fırat ve Barut (2018) tarafından geliştirilen "Sosyal Medya Kullanım Ölçeği" ve üçüncü bölümünde ise Doğan ve ark. (2015) tarafından geliştirilen "Sürdürülebilir Tüketim Davranışı Ölçeği"nin alt ölçeği olan ''İhtiyaç Dışı Satın Alma Ölçeği'' kullanılmıştır. Verilerin analizi için betimsel istatistikler, t-testi, One-Way Anova ve Pearson korelasyon analiz yöntemleri kullanılmıştır. Bulgular Bulgulara göre katılımcıların kredi kartı kullanma durumuna göre ihtiyaç dışı satın alma ortalama puanları açısından istatistiksel olarak anlamlı farklılık tespit edilmiş ($p<0,05$), farkın kredi kartı kullananların lehine farklılaştığı görülmüştür. Katılımcıların sosyal medyada geçirdikleri süre ile ihtiyaç dışı satın alma ortalama puanlarında istatistiksel olarak anlamlı farklılık tespit edilmiştir ($p<0,05$). Sosyal medyada 3-5 saat ve 6 saatten fazla süre geçiren katılımcıların 1 saatten az ve 1-2 saat geçirenlere göre ortalama puanlarının daha yüksek olduğu tespit edilmiştir ($p<0,05$). Katılımcıların sosyal medya bağımlılığı alt boyutları ortalama puanları ile lisanslı sporculuk durumu açısından istatistiksel olarak anlamlı farklılık tespit edilmiş ($p<0,05$), farkın lisanslı sporcu olmayan katılımcıların lehine farklılaştığı görülmüştür. Sonuç Sonuç olarak, kredi kartı kullanan katılımcıların ihtiyaç dışı satın alma davranışlarının daha yüksek olduğu görülmektedir. Sosyal medyada daha uzun süre vakit geçiren katılımcıların ihtiyaç dışı satın alma davranışları daha yüksek olduğu görülmüştür. Lisanslı olarak spor yapmayan katılımcıların sosyal medya kullanımlarının daha yüksek olduğu söylenebilir. Spor aracılığıyla sosyal medya bağımlılığı düşen çocukları ailelerinde bilinçli yönlendirmeleri ile ihtiyaç dışı satın alma davranışlarından uzaklaşacaklardır.

INVESTIGATION OF THE RELATIONSHIP BETWEEN SOCIAL MEDIA USE BEHAVIORS AND UNNEEDED CONSUMPTION BEHAVIORS OF THE FACULTY OF SPORT SCIENCE STUDENTS

Introduction and Aim People's access to products more easily increased unnecessary purchasing. The aim of this study is to reveal the relationship between social media use and unnecessary buying behavior. Method The research group of the study consisted of 250 students (135 women and 115 men (Meanage = 22.15 ± 2.96)) studying at Ankara University Faculty of Sport Sciences. Survey method was used as data collection tool. The personal information form in the first part of the survey, the "Social Media Addiction Scale" developed by Firat and Barut (2018) in the second part, and the "Unneeded Consumption Scale", which is the sub-scale of the 'Sustainable Consumption Behavior Scale' developed by Doğan et al. (2015) in the third part was used. Descriptive statistics, t-test, One-Way Anova and Pearson correlation were used for the analysis of data after testing the basic assumptions of parametric tests. Findings According to the findings, statistically significant difference was found in terms of unneeded consumption average points of the participants according to the credit card usage status ($p <0.05$), and the difference was found to differ in favor of credit card users. A statistically significant difference was found between the participants' time spent on social media and the average points of unneeded consumption ($p < 0.05$). There was a statistically significant difference between the participants 'social media usage scale subscale average scores and licensed athletes' status and and this difference was found to be different in favor of non-licensed athletes. Conclusion As a result, it is seen that the participants who use credit cards have higher of unneeded consumption behaviors. It was seen that participants who spent longer time on social media had higher than unneeded consumption behaviors. Participants who were not licensed to play sports could be told their social media use was higher.

SB166

SPOR MERKEZLERİNDE ÇALIŞAN ANTRENÖRLERİN DUYGUSAL EMEK, DUYGUSAL TÜKENME VE İŞTEN AYRILMA NİYETLERİNİN İNCELENMESİ

***[1]Halil Erdem Akoğlu*, [1]Servet Köse, [1]İbrahim Büker**

[1]Ankara Üniversitesi Spor Bilimleri Fakültesi, Ankara

Email : *erdemakoglu@hotmail.com, servet.kosemma@gmail.com, bukeribrahim6@gmail.com*

Giriş ve Amaç Spor merkezlerinde örgüt içi yönetim politikalarının müşteri/üye endeksli olması antrenörlerin maruz kalabileceği potansiyel mobbing türlerinden biri olan duygusal tükenmişliğe yol açabilmektedir. Bu tükenmişlik zamanla çalışanların işten doyumunu sağlayamamakta ve işten ayrılma niyetlerinin oluşmasına sebebiyet vermektedir. Bu çalışmanın amacı spor merkezlerinde çalışan antrenörlerin duygusal emek, duygusal tükenme ve işten ayrılma niyetleri arasındaki ilişkiyi incelemektir. Yöntem Çalışmanın araştırma grubunu Ankara ilinde yer alan özel spor merkezlerinde çalışan 201 (n=104 erkek ve n=97 kadın) antrenör oluşturmuştur. Veri toplama aracı olarak anket yöntemi kullanılmıştır. Veri toplama aracı olarak anket yönteminden yararlanılmıştır. Dört bölümden oluşan anketin birinci bölümünde kişisel bilgi formu ikinci bölümünde Basım ve Begenirbaş (2012) tarafından Türkçe'ye uyarlanmış olan "Duygusal Emek Ölçeği", üçüncü bölümünde Maslach ve Jackson (1981) tarafından geliştirilmiş ve Türkçe uyarlama çalışmaları Ergin (1992) tarafından yapılmış olan "Duygusal Tükenme Ölçeği" ve son bölümde ise Mimaroğlu (2008) tarafından Türkçe'ye uyarlanmış olan "İşten Ayrılma Niyeti Ölçeği" kullanılmıştır. Verilerin analizi için betimsel istatistikler, t-testi ve Pearson korelasyon analiz yöntemleri kullanılmıştır. Bulgular Bulgulara sonucunda antrenörlerin mesai saati memnuniyeti değişkenine göre Tükenmişlik Ölçeği alt boyutları ortalama puanlarında istatistiksel olarak anlamlı farklılık tespit edilmiş ($p<0,05$) ve bu farkın mesai saatlerinden memnun olmayan antrenörlerin lehine olduğu görülmüştür. Yapılan korelasyon analizi bulgularına sonucunda antrenörün bilgi ve beceri düzeyi ile duygusal tükenmişlik (r=-,219), yüzeysel rol yapma (r=-,190) ve işten ayrılma niyeti (-,358) arasında istatistiksel olarak negatif yönde düşük düzeyde bir ilişki bulunmaktadır. Antrenörün mesleki başarısı ile duygusal tükenmişlik (r=-,226), duyarsızlaşma (r=-,205), yüzeysel rol yapma (r=-,189) ve işten ayrılma niyeti (r=-,405) arasında istatistiksel olarak negatif yönde düşük ve orta düzeyde bir ilişki bulunmaktadır. Mesleki başarı ile kişisel başarı hissi (r=,185) ve doğal rol yapma (r=,150) alt boyutları arasında istatistiksel olarak pozitif yönde düşük düzeyde ilişki bulunmuştur. Sonuç Sonuç olarak; antrenörün yüzeysel ve derinden rol yapma durumu arttıkça tükenmişliği, tükenmişliği artıkça da işten ayrılma niyetlerinin arttığı görülmektedir.

INVESTIGATION OF EMOTIONAL LABOR, EMOTIONAL EXHAUSTION AND INTENTIONS TO QUİT OF TRAINERS WORKING IN SPORTS CENTERS

Introduction and Aim The aim of this study is to investigate the relationship between emotional labor, emotional exhaustion and intention to quit. Method The research group of the study consisted of 201 (n = 104 male and n = 97 female) coaches working in private sports centers in Ankara. Survey method was used as data collection tool. In the first part of the survey, which consists of four parts, the personal information form was included, in the second part, "Emotional Labor Scale" which was adapted to Turkish by Basim and Begenirbas (2012), and in the third part it was developed by Maslach and Jackson (1981) and "Emotional Exhaustion Scale", which was adapted to Turkish by Mimaroğlu (2008), was used in the last section. Descriptive statistics, t-test and Pearson correlation were used for the analysis of data after testing the basic assumptions of parametric tests. Findings As a result of the correlation analysis findings, there is a statistically negatively low level relationship between the level of knowledge and skill of the trainer and emotional burnout (r = -, 219), superficial role playing (r = -, 190) and intention to quit (-, 358). Statistically negative low between trainer's professional success and emotional burnout (r = -, 226), depersonalization (r = -, 205), superficial role playing (r = -, 189) and intention to quit (r = -, 405) and a moderate relationship. There was a statistically low positive correlation between professional achievement and personal accomplishment (r =, 185) and natural role playing (r =, 150). Conclusion As a result; it is seen that as the superficial and deep role role of the trainer increases, burnout and increasing burnout intention to quit.

SB187

MEDYA SEKTÖRÜ ÇALIŞANLARININ ELEŞTİREL DÜŞÜNME EĞİLİMLERİNİN İNCELENMESİ

[1]Cemal Güler, [1]Ataman Tükenmez, [1]Mehmet Hocaoğlu, [1]Selçuk Bora Çavuşoğlu

[1]İstanbul Üniversitesi-Cerrahpaşa Spor Bilimleri Fakültesi, İSTANBUL

Email : *cemal.guler95@gmail.com, atamantukenmez@gmail.com, mehmet_hocaoglu@hotmail.com.tr, boracavusoglu@windowslive.com*

GİRİŞ VE AMAÇ Birey sosyal yaşamı gereği sosyal çevrede, aile ve arkadaş ortamında kişilerle etkileşimde bulunmak durumundadır. Bu yönde bazen daha sağlıklı bir iletişim olması adına birey kendisiyle ve başkalarıyla olan ilişkilerini geliştirmeye başlar. Bu çalışmanın amacı, Vatan ve Milliyet Gazetesi çalışanlarının eleştirel düşünme eğilimlerinin incelenmesidir. Araştırmaya Demirören Medya Grubu'ndan 200 çalışan birey katılmıştır. YÖNTEM İlişkisel tarama yöntemi kullanılan bu araştırma betimsel bir araştırmadır. Araştırma Demirören Medya Grubunda çalışmakta olan bireyler üzerinde gerçekleştirilmiştir. Bu çalışmada California Eleştirel Düşünme Ölçeği (CCTDI) kullanılmıştır. Bu ölçeğin 7 alt ölçeği mevcut olmakla beraber 75 sorudan oluşmaktadır. Bunun yanında katılımcılar için araştırmacı tarafından hazırlanan Kişisel Bilgi Formu da çalışanların demografik özelliklerini belirleme noktasında çalışan bireylere verilmiştir. Verilerin analiz edilmesi sürecinde betimsel istatistik yöntemler, bağımsız örneklem t-tesi ve one way Anova testleri kullanılmıştır. BULGULAR Analiz sonuçları incelendiğinde, bağımsız örneklem t-testine göre katılımcıların "medeni durum" değişkenine göre anlamlı bir farklılığın olmadığı, "Doğruyu Arama "alt boyutunun cinsiyete göre ve "Meraklılık" alt boyutunun medeni durum değişkenine göre anlamlı farklılıklar olduğu görülmüştür. Anova test sonuçlarına göre ise, "Analitiklik" alt boyutunun eğitim düzeyi değişkenine göre anlamlı farklılık olduğu sonucuna varılmıştır. SONUÇ Araştırma sonuçlarına baktığımız zaman, cinsiyete ile Eleştirel Düşünme eğilimleri arasında bulduğumuz sonuç, Ekinci (2010)'nin yapmış olduğu Öğretmen Adaylarının Empatik ve Eleştirel Düşünme eğilimlerinin İncelenmesi adlı çalışmasıyla paralellik göstermektedir. Bununla beraber, ölçeğin en önemli faktörlerinin Analitiklik, Eleştirel Düşünme ve Meraklılık olduğu sonucuna varılmıştır.

INVESTIGATION OF CRITICAL THINKING TENDENCIES OF MEDIA SECTOR EMPLOYEES

INTRODUCTIN AND PURPOSE As a result of social life, the individual has to interact with people in social environment, family and friends. In this direction, sometimes in order to have a healthier communication, the individual starts to develop his / her relations with himself and others. The aim of this study is to investigate the critical thinking tendencies of Vatan and Milliyet Newspaper employees. 200 individuals from Demirören Media Group participated in the study. METHOD This research is a descriptive research using relational scanning method. The research was conducted on individuals working in Demirören Media Group. California Critical Thinking Scale (CCTDI) was used in this study. Although there are 7 sub-scales of this scale, it consists of 75 questions. In addition, the Personal Information Form prepared by the researcher for the participants was given to the individuals working at the point of determining the demographic characteristics of the employees. Descriptive statistical methods, independent sample t-test and one way Anova tests were used in the analysis of the data. RESULTS When the results of the analysis were examined, it was observed that there was no significant difference according to the independent sample t-test according to the "marital status" variable, and the Arama Seeking the Truth "sub-dimension by gender and the" Curiosity "sub-dimension were significant differences according to the marital status variable. According to the results of the Anova test, it was concluded that there was a significant difference in the "Analyticity" sub-dimension according to the educational level variable. CONCLUSİON When we look at the results of the study, the result that we found between gender and Critical Thinking tendencies shows a parallelism with Ekinci (2010) 's Study of the Empathic and Critical Thinking tendencies of Teacher Candidates. However, it was concluded that the most important factors of the scale were Analyticity, Critical Thinking and Curiosity.

SB194

SPOR YÖNETİMİNDE VERİ TABANLI UYGULAMALAR

***[1]Berkan ATASOY*, [2]Uğur ÖZER**

[1]Bursa Gençlik Ve Spor İl Müdürlüğü, BURSA
[2]Hitit Üniversitesi Meslek Yüksekokulu Bayat Yerleşkesi, ÇORUM

***Email :** battalgazy@gmail.com, ugurozer84@hotmail.com*

Giriş ve Amaç Günümüzde gelişen teknolojinin sunduğu veri tabanlı yönetim modellerinin spor yönetimi alanında kullanılması durumunda, organizasyonlarda sunulan hizmet kalitesi ile etkinlik ve verimlilik arttırılabilecektir. Spor hizmetlerinde kalite hedefine yönelik temel oluşturabilecek olan, veri tabanlı yönetim modeli, teknolojinin sunduğu imkânlar ile verilerin analiz edilerek işlemlerin daha hızlı ve daha işlevsel bir şekilde çözümlenmesini sağlayarak etkin spor yönetimi uygulamalarına imkân sunmaktadır. Buradan hareketle bu çalışmada çeşitli kaynaklardan derlenen bilgiler doğrultusunda, veri tabanlı yönetim uygulamaları ve bu uygulamaların spor yönetim alanına katkıları incelenmiştir. Çalışmada veri tabanlı spor yönetimi uygulamalarının özellikleri, çeşitleri ve sunduğu imkânlar incelenerek ülkemizde uygulanan veri tabanlı spor yönetim modeli olan "Spor Bilgi Sistemine" katkı sunulması amaçlanmıştır.

Materyal ve Yöntem Çalışmada ilgili kaynaklardan edinilen bilgiler ile veri tabanları ve veri tabanlı spor yönetimi uygulamaları ele alınmış ve bu doğrultuda değerlendirmelerde bulunulmuştur. Araştırmada literatür taraması yapılarak betimsel yöntemlerden faydalanılmıştır.

Bulgular ve Sonuç Çalışma sonucunda dünyada birçok ülkede sporda veri tabanlı yönetim sistemlerinden faydalanıldığı tespit edilmiştir. Ülkemizde de yakın zamanda "Spor Bilgi Sistemi" Gençlik ve Spor Bakanlığı tarafından veri tabanlı spor yönetimi uygulaması olarak kullanıma sunulmuştur. Geliştirilen veri tabanlı spor yönetimi uygulamaları incelendiğinde uygulamaların aşağıdaki işlevleri içerdiği tespit edilmiştir: • Spor elemanları ve sporcular için çevrim içi hizmetler. • Spor etkinlikleri takvimi. • Antrenman programları. • Sporcu sağlığına yönelik bilgilendirme ve işlemler. • Spor tesisleri ile ilgili detaylı bilgiler. • Çevrim içi kaynaklar (Spor dalları ile ilgili kurallar, spor ürünleri ile ilgili bilgiler ve eğitim kaynakları vb.). • Otomatik bildirimler, e-posta, mesajlaşma ve haber bültenleri aracılığıyla ilgililerle iletişim. • Raporlama ekranı. • Kulüp işlemleri. • Federasyon işlemleri. • Okul sporları işlemleri. • Spor organizasyonları ile ilgili işlemler. • Mobil uygulama ile erişim kolaylığı vb. işlemler sayesinde spor alanında etkili, verimli ve şeffaf yönetim anlayışı sağlanarak, spora yönelik ilginin ve talebin artması mümkün olabilecektir. Spor yönetiminde veri tabanlı uygulamalar kişilerin istek ve beklentilerine yönelik tesis, organizasyon ve etkinlik düzenlenmesi açısından da isabetli kararların alınmasını sağlayacaktır.

Database Applications In Sports Management

Introduction and Purpose Nowadays, with the use of database management models in the field of sports management, quality and efficiency can be increased. Database management technologies, which can form the basis of the quality objective in sports services, offer the opportunity to respond the potential problems faster and more accurately for comprehensive, transparent and accountable management. In this study, data management practices and their contribution to the field of sports management are examined in line with the information collected from various sources. It's aimed to contribute to "Sports Information System" which is the data-based sports management model applied in our country, by examining the features, types and opportunities of data-based sports management applications

Materials and Method In this study, information obtained from related sources, some global sports management applications were discussed and evaluations were made accordingly. In this sense, descriptive method and literature review techniques were used.

Discussion and Result As a result of the study, it is determined that data based management systems are utilized in many countries in the world. In our country, “Sports Information System" has been recently launched by the Ministry of Youth and Sports as a data-based sports management application. With the examination of the developed sports management applications, it is determined that the applications include the following functions: • Sport events calendar. • Training programs. • Information and procedures for athlete health. • Detailed information about sports facilities. • Communicate with interested parties via automatic notifications, email, messaging and newsletters. • Reporting screen. • Club transactions. • Federation operations. • School sports operations. • Processes related to sports organizations. • Ease of access with mobile application etc. Thanks to these processes, it will be possible to increase the interest and demand for sports by providing an effective, efficient and transparent management approach in the sports field.

SB194

MECLİSTE GRUBU BULUNAN PARTİLERİN 2018 GENEL SEÇİM BEYANNAMELERİNDE SPOR BAŞLIĞI

[1]Ahmet Azmi YETİM, [1]Ufuk APUR

[1]Gazi Üniversitesi, Ankara

Email : *aayetim@gazi.edu.tr, ufukapur@gmail.com*

Sporun gelişiminde spor politikalarının yadsınamaz bir etkisi bulunmakta ve politika geliştiriciler de siyasi söylemlerinde bu yönde çeşitli vaatlerde bulunmaktadırlar. Ancak genel görüş bu siyasi vaatlerin sıklıkla gerçekleştirilmediği ve spor camiasında yerini bulmadığı yönündedir. Bu araştırma ile mecliste grubu bulunan partilerin beyan ettikleri vaatler arasında spora ilişkin olanların hangi başlıklar altında ve ne kadar yer aldığını belirlemek amaçlanmıştır. Bu amaçla mecliste grubu bulunan beş partinin 2018 yılı genel seçim beyannameleri içerik analizi yöntemi ile incelenmiş ve spora ilişkin vaatlerin "Elit Spor Gelişimi", "Dopingle Mücadele, Sporda Şiddet Ve Spor Etiği", "Kitlesel Katılımı Artırma", "Toplum Spor Sistemi Kapasitesinin Artırılması", "Tesisleşme", "Tesislerin Etkin Kullanımı", "Fiziksel Aktivite, Sağlık Ve Spor", "Beden Eğitimi/Okul Sporu Ve Spor", "Yasal Düzenlemeler", "Sosyal Uyum", "Yetenek Taraması", Lisanslı Sporcu Sayısının Artırılması" Ve "Uluslararası Organizasyonlar" temaları altında gruplanmıştır. Seçim beyannamelerinde beliren bu temalardan en yaygın kullanılanının "tesisleşme", en az değinilen temanın ise "beden eğitimi/okul sporu ve spor" olduğu görülmüştür. Anlaşılacağı üzere siyasi oluşumlar spora tıpkı diğer bir çok alanda gözlenildiği üzere fiziksel imkanların iyileştirilmesi yönü ile bakmakta, bununla birlikte genç nesillerin spora yönlendirilmesi konusunu ise göz ardı etmektedirler. Araştırma sonucunda siyasi partilerin seçim beyannamelerinde spora ilişkin oldukça sınırlı sayı ve içerikte vaatlerde bulunduğu belirlenmiştir. Bulgular ışığında spor ve siyaset ilişkisi açıklanmış ve siyasete ilişkin konulardan söz edilmiş ve politika yapıcılara çeşitli öneriler sunulmuştur.

Sports title of parties with a group in the parliament in the 2018 general election declarations

Sport policies have an undeniable influence on the development of sports, and policy makers make promises in this regard in their political discourse. However, the general view is that these political promises are often not realized and have not found sufficient support in the sports community. The aim of this research is to determine the title promises of the parties that have a group in the parliament, and under which titles the sports related ones are among the promises are declared. For this purpose, the 2018 general election declarations of the five main parties in the parliament were examined by content analysis method and promises related to sports are grouped under the themes of "Elite Sports Development ", "Anti-Doping, Violence and Sport Ethics", "Increasing Mass Participation "," Increasing The Capacity of Community Sports System","Infrastructure", "Effective Use of Facilities", "Physical Activity, Health and Sports", "Physical Education/School Sports and Sports", "Legislation", "Social Adjustment", "Ability Screening", "Increasing the Number of Licensed Athletes", and "International Organizations". The most widely used of these themes in the election declarations was founding as "Infrastructure" and the least mentioned theme was "physical education/school sports and sports". As can be seen, political formations consider sports with its aspect of improving physical facilities, as observed in many other areas, but they ignore the issue of directing younger generations to sports. As a result of the research, it was determined that political parties made very ambitious yet limited promises about sports in their election declarations. In the light of the findings, the relationship between sport and politics was explained and the issues related to policy were mentioned in the election declarations and various suggestions were made to the policy makers.

SB206

ETİK LİDERLİK VE TOPLUMSAL CİNSİYET: ÜNİVERSİTE ÖĞRETİM ELEMANLARI ÜZERİNE BİR ARAŞTIRMA

[1]Yeliz ERATLI ŞİRİN, [1]Gamze KARAŞOĞLU, [1]Özge AYDIN, [1]Saadet GÖNEN YILDIZ

[1]Çukurova Üniversitesi Sağlık Bilimleri Enstitüsü Beden Eğitimi Ve Spor Anabilim Dalı

Email : *yelizsirin75@gmail.com, gamzekarasoglu05@gmail.com, denizguzelyurur@hotmail.com, saadetgonenn@hotmail.com*

Giriş ve Amaç: Kadın ve erkek eşitliğinin, günümüzde toplumsal kurumlar içinde tartışılması mevcut kaynakları, fırsatları ve gücü kullanımlarında eşitliği ifade ederken özellikle ataerkil toplumlarda kadın ve erkeklerin toplumsal yaşamda sahip oldukları hakların niteliğini ve uygulanabilirliğini de ifade etmektedir. Bu doğrultuda yöneticilerin etik kurallar çerçevesinde bir yönetim tarzı uygulaması gerekmektedir. Bu nedenle araştırmanın amacı üniversitelerde bulunan öğretim elemanlarının etik liderlik ve toplumsal cinsiyet algılamalarını ve bazı demografik değişkenlere göre nasıl değiştiğini incelemektir. Bu açıdan Üniversitelerin spor bilimleri fakülteleri ve beden eğitimi ve spor yüksek okullarında görev yapan toplam 170 öğretim elemanından veri toplanmıştır. Yöntem: Araştırmada veri toplama aracı olarak "Etik Liderlik Ölçeği" ve "Toplumsal Cinsiyet Algısı Ölçeği" kullanılmıştır. Verilerin analizinde T-Testi, Anova ve Pearson korelasyon testinden yararlanılmıştır Bulgular ve Sonuç: Elde edilen sonuçlara göre, cinsiyet değişkeni ile etik liderlik arasında anlamlı farklılığa rastlanmamış; toplumsal cinsiyet algısı arasında farklılık bulunmuştur. İdari görev, yaş, akademik unvan,kurumda çalışma yılı değişkeni ile etik liderlik arasında anlamlı farklılık bulunmuş; toplumsal cinsiyet algısı ile farklılık bulunmamıştır. Etik liderlik ve toplumsal cinsiyet algısı arasında ilişki düzeyine bakıldığında pozitif yönde bir ilişki tespit edilmiştir. Bu bağlamda bu araştırmada toplumsal cinsiyet algısının oluşturulmasında Etik liderlik algısının toplumda oturmasının önemli olduğu ve bu algılamaların bazı demografik değişkenlere göre değiştiği bulunmuştur. Anahtar Kelimeler: Etik, Liderlik, Cinsiyet

ETHICAL LEADERSHIP AND SOCIAL GENDER: A STUDY ON THE UNIVERSITY ACADEMICIANS

Introduction and purpose: Today, discussion on Equality between men and women within social institutions refer to impartiality on available resources, opportunity and power usage. When expressing impartiality, particularly in Patriarchal societies, it also expresses the quality and enforceability of the rights that women and men have in social life. In this direction, managers are required to apply a management system within the framework of ethical rules. Therefore, the purpose of the study is to find out the perception of the college members on ethical leadership and social gender, also how it changes according to some demographic factors. From this point of view, Data were collected from a total of 170 College members from the faculties of sports sciences and physical education and sports colleges Method: Ethical Leadership Scale" and "social Gender Perception Scale" were used as data collection tools. "T-Test, Anova and Pearson correlation test" were used to analyze the data. Findings and Conclusion: According to the results obtained; there was no significant difference between gender variant and ethical leadership. On the other hand, it has been observed some differences on social gender perceptions. It has been found significant differences between administrative duty, age, title and ethical leadership but it has not been observed differences on social gender perceptions. When we look at the relationship between ethical leadership and social gender perception, a positive direction has been determined. In this context to create social gender perception, it is important to make society accept ethical leadership mentality and it has been concluded that these perceptions vary according to some demographic factors. Keywords: Ethics, Leadership, Gender

SB245

NBA'DE EVSAHİBİ AVANTAJIN ARAŞTIRILMASI

[1]Özge Güngörür, [2]Beyza Çetin

[1]Ege Üniversitesi Spor Bilimleri Fakültesi, İzmir
[2]Dokuz Eylül Üniversitesi Fen Fakültesi, İzmir

Email : *ozgegungorur.izmir@gmail.com, cetinbeyza8@gmail.com*

Giriş Ve Amaç Spor müsabakalarının, seyrini ve sonucunu etkileyen pek çok faktör bulunmaktadır. Bu faktörlerden bazıları; saha yüzeyi, hava şartları, saha aşinalığı, teknik taktik, kartlar, faul sayıları, oyuncu değişiklikleri, oyuncu yaralanmaları ve hakem kararları iken bazıları doğrudan ya da dolaylı şekilde müsabakayı etkileyebilen oyuncu, hakem ve antrenör psikolojileri, seyirci etkisi, saha içi iletişim, gibi psikolojik faktörlerden de oluşabilmektedir. Müsabaka sonucunu etkileyen faktörlerden birisi de araştırmacıların da ilgisini çeken bir konu olarak karşımıza çıkan takım sporlarında ev sahibi avantajıdır.. Bu çalışmanın amacı ise NBA'de ev sahibi avantajının varlığını araştırmak ve basketbolda ev sahibi avantajı konusunda literatüre katkı sağlayabilmektir. Yöntem Bu çalışmada NBA'de 2008-2018 sezonları arasında Doğu ve Batı Konferans'larında ev sahibi avantajının varlığı araştırılmıştır. Araştırmanın verileri www.mackolik.com sitesinden alınmıştır. Doğu ve Batı Konferanslarında toplamda 30 takımın mücadele etmektedir. Bu çalışmada ise 10 sezona ait 24.118 maçı analize tabi tutulmuştur. Çalışmada Gomez ve Pollard (2011)'de yaptıkları ev sahibi avantajı çalışmalarındaki hesaplamalar dan yararlanılmıştır. Bunlara ek olarak Doğu ve Batı Konferans'larında toplam ev sahibi avantajları arasında anlamlı bir fark olup olmadığını tespit etmek amacı ile t testi uygulanmış olup, analizler SPSS 24.0 paketi kullanılarak yapılmıştır. Bulgular Doğu ve batı konferansları arasında ev sahibi avantajının varlığından bahsetmek mümkündür.($p>0.05$) Sonuç Ev sahibi avantajının varlığından bahsetmek mümkündür ancak ev sahibi avantajını da etkileyen pek çok faktör olabilir; seyirci etkisi, hakem kararları, oyun içi kartlar, fauller, serbest atışlar, oyuncu psikolojileri gibi. Bunların da ev sahibi avantajı araştırmalarında göz önüne alınarak araştırılması gerektiği düşünülmektedir.

Researching the home advantage in the NBA

IntroductıonAndAim: There are many factors that influence the course and outcomes of a given sports competition.While some of these factors can be said to be field surface,air conditions,field familiarities,technical and tactical superiorities,cards shown,the numbers of fauls,the substitution of players, the the possible injuries players expose to and the refree desicions, other factors include pyschological factors and directly or indirectly affecting the results of the competitions such as the influence of audience,on-court contact,player,refree and coach psychology and coach experience. At the team competitions one of the main factors drawn great attention by the researchers is the condition of whether being home or the away team at the competitons, which affects the outcomes of the competitions. The aim of this study is to investigate whether there is a home advantage in the NBA and to contribute to the literature about the home advantage in basketball.Method:In this study, the presence of home advantage in Eastern and Western conferences between 2008-2018 seasons in NBA was investigated. The data of the study was obtained from www.mackolik.com. A total of 30 teams compete in the East and West Conferences. In this study, 24,118 matches of 10 seasons were analyzed.In the study, the calculations made by Gomez and Pollard in their study (2011) as regards the home field advantage was utilized In addition to these, t-test was applied to determine whether there was a significant difference between the total home field advantages in East and West Conferences and the analyzes were made by using SPSS 24.0 package.Results:It is possible to talk about the host advantage between the Eastern and Western conferences.Dıscussıon:It is possible to mention the home advantage but there are many factors that can affect this advantage ranging from audience effect, referee decisions, in-game cards shown, fouls, free throws, and player psychologies, which should also be investigatedwhileconsideringthehomefieldadvantageinstudiestobecarriedout.

SB271

İL SPOR DALI TEMSİLCİLERİN ÖRGÜTSEL DESTEK ALGILARININ DEMOGRAFİK DEĞİŞKENLERE GÖRE İNCELENMESİ (Konya, Bilecik İlleri Örneği)

[1]Abdullah Sencer TEMEL , [2]Davut ATILGAN , [3]Yalçın TÜKEL

[1]Konya Şeker San. Ve Tic. A.Ş., KONYA
[2]K.Sütçü İmam Üniversitesi Beden Eğitimi Ve Spor Yüksekokulu, KAHRAMANMARAŞ
[3]Necmettin Erbakan Üniversitesi Turizm Fakültesi Rekreasyon Yönetimi, KONYA

Email : *sencer_temel@yahoo.com, admkutay@gmail.com, ytukel7@gmail.com*

Özet Giriş ve Amaç: Bu araştırmanın amacı Konya ve Bilecik illeri Gençlik Spor il müdürlüklerinde farklı spor branşlarında çalışmakta olan spor il dalı temsilcilerinin algıladıkları örgütsel destek düzeyinin farklı demografik değişkenlere göre incelenmesidir. Yöntem: Bu çalışma nicel bir çalışma olup betimsel tarama modelinde gerçekleştirilmiştir. Araştırmanın evrenini Konya ve Bilecik illeri Gençlik Spor il müdürlüklerine bağlı çalışmakta olan toplam 89 spor dalı il temsilcisinden oluşmaktadır. Araştırmanın örneklemini ise bu evrenden tesadüfî örneklem yöntemiyle seçilen 74 farklı spor dalı il temsilcisi oluşturmuştur. Dağılım normal olduğu için parametrik test kullanılmıştır. Cronbach alfa değeri 0.83 olarak bulunmuştur. Veri analizi için aritmetik ortalama ve standart sapma değerleri belirlenmiş, değişkenlere ilişkin alınan puanların farklılaşma durumlarını belirlemede t-Testi kullanılmıştır. Bulgular ve Sonuç: Araştırma sonucunda spor il temsilcilerin; yaş, eğitim durumu, meslek türü ve kıdem değişkenleri bakımından anlamlı bir farklılık olmadığı sonuçlarına ulaşılmıştır. Bu araştırmada kullanılan ölçeğin daha fazla il temsilcine farklı pilot bölgelerde ve farklı ölçeklerle birlikte kullanılması yeni bulgulara ulaşmayı sağlayıp farklı bakış açıları getirerek ileriki akademik çalışmalara katkı sağlayacaktır. Anahtar Kelimeler: Gençlik Spor il Müdürlüğü, İl temsilcisi, Örgütsel Destek

EXAMINING PERCEIVED ORGANIZATIONAL SUPPORT OF PROVİNCİAL SPORT BRANCH REPRESENTATIVES ACCORDİNG TO DEMOGRAPHİC VARİABLES (The case of Konya and Bilecik Province)

ABSTRACT Introduction and Purpose: The purpose of this study is to investigate the level of perceived organizational support of provincial sports branch representatives in terms of different demographic variables Method: The research was a quantitative study and it was carried out with descriptive scanning model. The research sample composed of 89 sport provincial representatives 'work in provincial directorate of youth sport of Konya and Bilecik district. The sample of the study consisted of 74 different provincial sports branch representatives selected from this universe by random sampling method. Due to distribution was normal parametric test was used. Cronbach's alpha value was found as 0.83. For data analysis, arithmetic mean and standard deviation values were determined and t-Test was used to specify the differentiation status of the scores obtained for the variables.

Findings and Result: As a result of the research; It was concluded that there was no significant difference among the sport provincial representatives in terms of age, education, occupation type, seniority and participation province variables. Using the scale used in this research to more provincial sport representatives in different pilot regions with different scales will provide new findings and bring different perspectives and contribution for future academic studies.

Key words: Provincial Directorate of Youth Sports, Provincial representative, Organizational Support.

SB289

SPOR EĞİTİMİ ALAN ÜNİVERSİTE ÖĞRENCİLERİNİN KARİYER FARKINDALIKLARININ İNCELENMESİ

***[1]Onur Mutlu Yaşar*, [2]Hakan Sunay**

[1]Kastamonu Üniversitesi BESYO, Kastamonu
[2]Ankara Üniversitesi Spor Bilimleri Fakültesi, Ankara

Email : *omyasar@kastamonu.edu.tr, onurmutluyasar@gmailc.om*

Giriş ve Amaç Kariyer kavramı son yıllarda birçok bilimsel araştırmaya konu olmuş bir kavram olarak sosyal bilimler içerisinde yer bulmaktadır. Kariyer için ilgili literartürde birçok tanım yapılmış olmakla beraber genel olarak kariyer kavramının bireyin iş yaşamındaki evreleriyle ilişkili yorumlandığı görülmektedir. Özellikle bireylerin kariyer fırsatlarının ne olduğu ve bu fırsatları yakalamak için hangi niteliklere sahip olmaları gerekliliği, iş dünyasında birey ve örgüt açısında önemli bulunmaktadır. Bu bağlamda kariyer farkındalığı kavramı ön plana çıkmakta ve önemli bulunmaktadır. Araştırmanın amacı, Üniversitelerin spor eğitimi alan öğrencilerinin kariyer farkındalıkları algılarının tespit edilmesidir. Yöntem Araştırma tarama modelinde bir araştırmadır ve nicel araştırma yöntemi kapsamında yapılmıştır. Araştırmada ölçme aracı olarak araştırmacı tarafından geliştirilen, 4 alt boyut ve 18 maddeden oluşan Kariyer Farkındalık Ölçeği kullanılmıştır. Araştırmada kullanılan veriler Marmara Üniversitesi, Ankara Üniversitesi, Ege Üniversitesi ve Kastamonu Üniversitesi'nin lisans düzeyinde spor eğitimi veren fakülte ve yüksek okullarında eğitim alan toplam 1467 öğrenciden elde edilmiştir. Verilerin normal dağılımının belirlenmesine yönelik çarpıklık ve basıklık değerleri kullanılmıştır. Verilerin normal dağılım sağladığı tespiti üzerine parametrik testlerden Tek Yönlü Anova testi ve Bağımsız t-testi analiz yöntemleri kullanılmıştır. Bulgular Araştırmaya dâhil olan üniversite öğrencilerinin kariyer farkındalık yüksek seviyede tespit edilmiştir. Araştırmaya dâhil olan erkek katılımcıların mesleki kariyer farkındalıkları algıları kadın katılımcılara göre daha yüksek seviyede tespit edilmiştir. Araştırmaya dâhil olan üniversite öğrencilerinin yaşları arttıkça kariyer farkındalık algılarınında arttığı tespit edilmiştir. Ayrıca araştırmaya dâhil olan üniversite öğrencilerinin en yüksek kariyer farkındalık algılarının 4. Sınıfta ortaya çıktığı tespit edilmiştir. Bunun yanı sıra aylık gelirleri yüksek olan üniversite öğrencilerinin kariyer farkındalıkları da düşük olan üniversite öğrencilerine göre daha yükek seviyede tespit edilmiştir. Sonuç Sonuç olarak araştırmaya katılan üniversite öğrencilerinin kariyer farkındalık seviyelerinin yüksek olduğu ve araştırmaya katılan üniversite öğrencilerinin kariyer farkındalıkları seviyelerinin yaş, bölüm, üniversite, cinsiyet, sınıf, aylık gelir ve aktif sporculuk durumuna göre farklılıklar gösterdiği tespit edilmiştir.

Investigation of Career Awareness of University Students in Sports Schools

Introduction The concept of career has been the subject of many scientific researches in recent years and has been included in social sciences. Although many definitions have been made in the related literature for career, it is seen that career concept is interpreted in relation to the stages of the individual in business life. The aim of the study is to determine the perception of career awareness of the students of sports education. Method The research is a survey model and it was conducted within the scope of quantitative research method. In the research, Career Awareness Scale which is composed of 4 sub-dimensions and 18 items was used as a measurement tool. The data used in the study were obtained from a total of 1467 students from the faculties and colleges of Marmara University, Ankara University, Ege University and Kastamonu University. Skewness and kurtosis values were used to determine the normal distribution of the data. One-way Anova test and Independent t-test analysis methods were used as parametric tests to determine the normal distribution of the data. Findings A high level of career awareness of the university students involved in the research was determined. Male participants' perceptions of professional career awareness were found to be higher than female participants. As the age of university students included in the research increased, their perception of career awareness increased. In addition, it was found that the highest career awareness perceptions of the university students in the research appeared in the 4th grade. Result As a result, it was found that career awareness levels of university students participating in the research were high and career awareness levels of participating university students varied according to age, department, university, gender, grade, monthly income and active sports status.

SB296

ANTRENÖR YETİŞTİRME KURSLARINA KATILAN KURSİYERLERİN KİŞİSEL GELİŞİM AMAÇLARININ BELİRLENEREK DEĞERLENDİRİLMESİ

***[1]Ömer Kaplan*, [2]Mehmet Öçalan**

[1]Spor Hizmetleri Genel Müdürlüğü Spor Eğitimi Dairesi Başkanlığı, Ankara
[2]Kırıkkale Üniversitesi Spor Bilimleri Fakültesi,Kırıkkkale

***Email :** omarkaplan660202@gmail.com, mocalan@yahoo.com*

Çağdaş toplumların spora ve sportif faaliyetlere yaklaşımlarında antrenör eğitiminin yeri ve önemi kişisel gelişim ilkesi çerçevesinde değerlendirilmektedir. Sporda eğiticilerin eğitimi olarak da adlandırabilen antrenör eğitim sisteminin, spor alanında kişisel gelişim için önemi büyüktür. Bu amaçla yapılan çalışmada; antrenör yetiştirme kurslarına katılan kursiyerlerin kişisel gelişim amaçlarını belirleyerek eğitim programlarının etkililiği ve sürdürülebilirliği açısından öneriler geliştirmek ve sunmaktır. Araştırmanın evreni SGM Spor Eğitimi Dairesi Başkanlığının 2017 yılı içerisinde farklı kademelerde açmış olduğu 67 antrenör yetiştirme kursu ve bu kurslara katılan 1721 kişiden oluşmaktadır. Araştırmanın örneklemi ise bu kurslara katılan rastgele olarak seçilen 487 kişiden oluşmaktadır. Araştırmada veri toplama aracı olarak araştırmacı tarafından geliştirilen antrenör yetiştirme kurslarına katılımı belirleme ölçeği uygulanmıştır. Ölçeğin geçerlik ve güvenirliğinin belirlenmesi, 2017 yılı içerisinde açılan 30 kursa katılan kursiyerlere uygulanarak tespit edilmiştir. Bu sonuca göre geçerlik analizi Kaiser-Meyer-Olkin (KMO Örneklem Yeterliliği Ölçütü) .844, iç tutarlılık (Cronbach Alfa) katsayısı .814 olarak bulunmuştur. Araştırma verileri betimsel analiz tekniği ile yorumlanmış, SPSS 24 paket veri programı kullanılarak değerlendirilmiştir. Toplanan verilerin çözümlenmesinde frekans, yüzde, aritmetik ortalama, standart sapma, t-testi, tek yönlü varyans analizi (ANOVA) kullanılmıştır. Yapılan araştırma sonucunda; antrenör yetiştirme kurslarına katılan kursiyerlerin kişisel gelişim amaçlarının belirlenmesine yönelik olarak verdikleri cevaplarda yaş aralıklarına göre, kademelere göre ve katıldıkları kurs branşlarına göre anlamlı bir farklılık olduğu belirlenmiştir. Bu sonuca göre kişisel gelişim alt boyutunda yer alan sorularda kursiyerlerin spor eğitimi konusunda yenilikleri takip etmek, spor dalına özgü öğretim becerileri kazanmak ve kendini geliştirmek yönündeki ifadelerde çoğunlukla katılım sağladıkları görülürken kurumlara atanmak için katılıyorum ifadesine katılmadıkları tespit edilmiştir.

Determining And Evaluating The Personal Development Goals Of Trainees Attending Trainer Courses

The place and importance of coach training in the approaches of contemporary societies to sports and sport activities are evaluated within the framework of the principle of personal development. The coach training system, which can also be called the training of trainers in sports, is of great importance for personal development in the field of sports. In this study; The aim of the course is to determine the goals of personal development of trainees participating in trainer training courses and to develop and present suggestions for the effectiveness and sustainability of training programs. The population of the research consists of 67 coaching training courses and 1721 people who participated in these courses in 2017 by SGM Department of Sport Education. The sample of the study consisted of randomly selected 487 participants. In the research, the scale of determining participation to the training courses developed by the researcher was applied as a data collection tool. The validity and reliability of the scale was determined by applying to the trainees who participated in 30 courses opened in 2017. According to this result, the validity analysis was found as Kaiser-Meyer-Olkin (KMO Sample Adequacy Criterion) .844 and internal consistency (Cronbach's Alpha) coefficient was .814. The research data were interpreted with descriptive analysis technique and evaluated using SPSS 24 packet data program. Frequency, percentage, arithmetic mean, standard deviation, t-test, one-way analysis of variance (ANOVA) were used to analyze the collected data. As a result of the research; It has been determined that there is a significant difference in the answers given by trainees participating in coach training courses according to age ranges, levels and course branches.According to this result, it was found that trainees mostly participate in expressions about sportseducation.

SB335

ANTRENÖRLERİN BENLİK SAYGI DÜZEYİ İLE ÖFKE KONTROLLERİ (ANKARA İLİ ÖRNEĞİ)

[1]Bayram Kaya, [2]Hakan Sunay, [3]Bayram Kaya

[1]Kırşehir,meb
[2]Ankara Üniversitesi Spor Bilimleri Fakültesi,Ankara
[3]Kırşehir Meb

Email : *bayramkaya400@gmail.com, hsunay@ankara.edu.tr, bayramkaya400@gmail.com*

Giriş Benlik kavramı, bireyin kendisiyle ilgili düşünceleri, algıları ve tutumları olarak tanımlanabilir. Benlik ergenlik dönemiyle birlikte başlayan neredeyse yaşam boyu devam eden, ilk yetişkinlik için de çok önemli olan bir kavramdır. Benlik saygısı kişilik özellikleriyle beraber çevredekilerin bireye karşı tutumları ve davranışlarını değerlendirerek kişinin kendisiyle ilgili vardığı kişisel değerliliktir. Benlik saygısı; bireyin kendisine karşı negatif veya pozitif tutum olarak kabul edilir. Bu sonuca göre birey kendisini pozitif değerlendiriyorsa benlik saygısı yüksek; negatif değerlendiriyorsa benlik saygısı düşük olacaktır. İnsanların genel duygularından biri olan öfke bireyin istek ve ihtiyaçları karşılanmamasıyla beraber tahrik ve tehditler sonucunda ortaya çıkan durumlardır. Kişinin öfkelenmesi benlik saygısının azalmasına yol açabilir. Antrenörlerin benlik saygısının ve öfke kontrolünün oluşması, onların daha başarılı bir antrenör olabilmeleri için önemli bir etken olduğu düşünülebilir. Amaç Bu araştırma Ankara'da görev yapan çeşitli branşlardaki 404 tane antrenörün benlik saygı düzeyi ve öfke değerlerinin cinsiyet, spor yapma şekli, yaş, kademe ve hizmet süresi değişkenlerine göre incelenmesi amaçlanmıştır.

Yöntem Araştırmanın evreni 2019 yılında Ankara'daki antrenörlerden kadın 98, erkek 306 toplamda da 404 antrenör araştırmamızın örneklemini oluşturmuştur. Survey araştırma yöntemi kullanılmıştır. Veri toplama aracı olarak S.Coopersmith tarafından geliştirilen Benlik Saygısı Envanteri (BSE)ve Burney tarafından geliştirilen dötrlü likert tipi Adolescent Angerrating ölçeği kullanılmıştır. Araştırma için kullanılan ölçeklerin geçerlilik ve güvenilirlik çalışması yapılmış ve ölçeklerin geçerli ve güvenilir olduğuna karar verilmiştir. Elde edilen verilerin çözümlenmesinde aritmetik ortalama frekans dağılımı, standart sapma değerleri, T testi, anova testi, çoklu karşılaştırma (Scheffe) ve Pearson Correlation testleri yapılmıştır.

Bulgular ve Sonuç Kadın antrenörlerin erkek antrenörlere göre benlik saygısının daha yüksek olduğu buna karşın erkek antrenörlerinin kadın antrenörlere göre öfke kontrollerinin daha yüksek olduğu sonucuna varılmıştır. Benlik saygı düzeyi arttıkça öfke düzeyinde azalma olduğu sonucuna ulaşılmıştır. Genel olarak antrenörlerin benlik saygı düzeylerinin orta seviyede olduğu, öfke değerlendirme ortalamalarının normal olduğu sonucunavarılmıştır.

Self-Esteem Level and Anger Controls of Trainers (AN EXAMPLE OF ANKARA)

Self-Esteem Level and Anger Controls of Trainers (AN EXAMPLE OF ANKARA) Login The concept of self can be defined as the thoughts, perceptions and attitudes of the individual. Self is a concept which starts with adolescence and continues for life and is very important for the first adulthood. Self respect; it is considered as negative or positive attitude towards the individual. Anger, which is one of the general emotions of people, is the situation that arises as a result of incitement and threats when the wishes and needs of the individual are not met. Goal The purpose of this study was to investigate the self-esteem and anger values of 404 coaches in various branches in Ankara according to the variables of gender, type of sport, age, level and duration of service. Method The population of the research consisted of 98 female and 306 male trainers in Ankara in 2019. Survey research method was used. Data were collected using the Self-Esteem Inventory (BSE) developed by S. Coopersmith and the adolescent Angerrating scale with a four-point Likert-type scale developed by Burney. The validity and reliability study of the scales used for the study was conducted and it was decided that the scales were valid and reliable. In the analysis of the data, arithmetic mean frequency distribution, standard deviation values, T test, anova test, multiple comparison (Scheffe) and Pearson Correlation tests were performed. Findings and Conclusion As a

result; It was concluded that female coaches had higher self - esteem than male coaches, whereas male coaches had higher anger control than female coaches. It was concluded that anger level decreased as self-esteem level increased. In general, it was concluded that the self-esteem levels of the coaches were moderate and the anger evaluation average was normal.

SB345

FUTBOL KULÜPLERİNDE MARKA YÖNETİMİ: KURUMSAL İLETİŞİM ARACI OLARAK TWİTTER

[1]Abdurrahman YARAŞ, [1]Ali Gürel GÖKSEL

[1]Muğla Sıtkı Koçman Üniversitesi, MUĞLA

Email : *abdurrahmanyaras12@gmail.com, gurelgoksel@gmail.com*

Futbol kulüpleri her ne kadar spor hizmeti veren isimler olarak görülse de aynı zamanda ticari faaliyetleri olan, piyasalarda yer edinmiş ve gerçekleştirdiği her adım kamuoyunda kolayca gündem olabilen markalardır. Kulüplerin marka yönetimi çatısı altında sosyal medya aracılığıyla iç ve dış kurumsal iletişimi nasıl kullandıkları değerlendirilmiştir. Bu çalışmada, örneklem grubunu oluşturan futbol kulüplerinin kurumsal iletişim aracı olarak sosyal medya hesaplarından Twitter hesabında yaptıkları paylaşımların içerik analizi yapılarak benzerlik ve farklılıklarının karşılaştırması yapılmıştır. Futbol kulüplerinin resmi Twitter hesabında paylaşmış oldukları Tweetlerde hangi içeriklere ağırlık vererek paylaşım yaptıkları ve paylaşılan Tweetlerin kulübün taraftarları ya da sosyal medya kullanıcıları tarafından ne kadar ilgi ile karşılaştığını belirlemek amaçlanmıştır. Çalışmanın verileri futbol kulüplerinin resmi Twitter hesaplarından paylaşılan içeriklerin belirlenen sezon içi dönem ve sezon dışı dönem içerisindeki tarih aralıklarında toplanılıp MS Excel programı aracılığı ile kategorilere ayırılıp ayrıştırılmıştır. Toplanılan veriler, Parganas, Anagnostopoulos ve Chadwick (2015)'e göre yapılan çalışmada gösterilmiş marka özelliğinin ürünü olan ve ürünü olmayan kavramların sınıflandırılmasına göre yapılmıştır. Çalışmanın bulgularını; futbol kulüplerinin resmi Twitter hesaplarından paylaşılan içeriklerin marka özelliklerine göre Tweet sayıları ve yüzdelik rakamlarının karşılaştırıldığı tablolar oluşturmaktadır. Marka özelliği olan kategorilerde paylaşılan Tweetlerin örneklem grubunda yer alan takımların paylaşmış oldukları Tweet sayıları ve yüzdelik dilimlerinin takımlar arasında karşılaştırıldığı tablo ortaya çıkmıştır. Marka özelliği olan kategorilerde paylaşılan Tweetlerin örneklem grubunda yer alan takımların paylaşmış oldukları Tweetlerin takım taraftarları ve sosyal medya kullanıcıları tarafından ne kadar etkileşim aldığı ve toplam etkileşim sayısı içerisindeki her kategorinin yüzdelik dilimlerinin karşılaştırıldığı tablo gösterilmektedir. Sonuç olarak araştırmaya dahil edilen futbol kulüplerinin, sosyal medya uygulayıcıların sezon içi ve sezon dışı dönemlerde ağırlıklı olarak Oyuncu kategorisinde paylaşım yapmayı tercih ettikleri ve takipçilerin en çok etkileşimi bu içeriklere gösterdiği belirlenmiştir.

Brand Management in Football Clubs: Twitter as a Tool for Corporate Communication

Although football clubs are seen as a name providing sports services, they are also brands that have commercial activities, have a place in the markets and every step taken can easily be on the agenda. It has been evaluated how clubs use internal and external corporate communication through social media under brand management. In this study, the content analysis of the social media accounts of the social clubs that make up the sample group and their similarity and differences were compared. It is aimed to determine which content the football clubs share on their official Twitter account and to determine how much interest they receive by the club's fans or social media users. The collected data were made according to the classification of the concepts that are the product of the brand feature and the product not shown in the study according to Parganas, Anagnostopoulos and Chadwick (2015). Findings of the study; football clubs' Twitter accounts, according to the brand characteristics of the content shared with the number of tweets and percentage figures are compared. The table shows that the number of Tweets and percentage tranches of the Tweets shared in the sample group of the Tweets shared in brand-specific categories were compared between the teams. The table shows how much interaction of the Tweets shared in the sample group of the Tweets shared in branded categories by the team fans and social media users and the percentage slices of each category within the total number of interactions. As a result, it was determined that the football clubs included in the research preferred to share mostly in the Player category during the off-season and out-of-season periods of social media practitioners, and the followers showed the most interaction with these contents.

SB359

PAZARLAMA KARMASININ ETKİN KULLANIMININ SPOR TESİSİ TÜKETİCİLERİNİN MEMNUNİYET DÜZEYLERİNE ETKİSİ

***[1]Muhammet Cihat Çiftçi*, [1]Gözde Algün Doğu, [1]Baki Yılmaz**

[1]Ankara Yıldırım Beyazıt Üniversitesi Spor Bilimleri Bölümü, Ankara

Email : *mcciftci, gzdalgn@hotmail.com, bakiyilmaz14@hotmail.com*

Bu araştırmanın amacı spor tesisleri tarafından etkili kullanılan pazarlama karmasının üyelerin memnuniyet düzeylerine etkisini incelemektir. Araştırma hipotezinde pazarlama karamasını etkin kullanan tesis üyelerinin tatmin seviyelerinin anlamlı olarak daha yüksek olması beklenmiştir. Araştırmanın evrenini kesit alma yöntemiyle seçilen örnekleme dâhil olan bireyler oluşturmaktadır. Katılımcılar ulaşılabilir örneklem yöntemiyle seçilerek onayları alındıktan sonra araştırmaya dahil edilmiştir. Araştırma için aktif olarak spor salonu üyeliği bulunan 146 bireyden anket yöntemiyle veri toplanmıştır. Anketin birinci bölümünde demografik bilgiler toplanırken ikinci bölümünde ise Spor Tüketicisi Tatmin Ölçeği (STTÖ) ve Spor Pazarlaması Bileşenleri Ölçeği (SPBÖ) kullanılmıştır. STTÖ Alexandris and Palialia (1999) tarafından geliştirilmiş, Şimşek and Mercanoğlu (2014) tarafından Türkçe'ye uyarlanmıştır. Ölçek toplamda 18 madde ve 5 altboyuttan oluşmaktadır. SPBÖ Yalçın, Yüktaşır, and Doğru (2004) tarafından geliştirilmiş ve toplamda 24 madde ve 8 altboyuttan oluşmaktadır. Bu araştırma için STTÖ'nün genel iç tutarlılık katsayısı 0.93 bulunurken SPBÖ'nün 0,96 bulunmuştur. Katılımcılar Spor Pazarlaması Bileşenleri Ölçeğinden aldıkları toplam puan üzerinden medyan alınarak ikiye bölünmüş ve daha yüksek veya daha düşük etkin kullanımı gruplarına atanmıştır. Verilerin analizinde tanımlayıcı istatistikler, bağımsız grup t testi, pearson korelasyon analizi ve regresyon analizleri kullanılmıştır. Bağımsız grup t testi sonucunda pazarlama karmasını etkin kullanan salon üyelerinin tatmin düzeylerinin nispeten daha yüksek olduğu bulunmuştur ($p<0.01$). Pearson korelasyon analizi sonucunda STTÖ ile SPBÖ ölçekleri alt boyutları arasında pozitif yönde orta ve düşük düzeyde anlamlı ilişkiler bulunmuştur ($p<0.01$). Araştırma sonucunda pazarlama bileşenlerinin etkin kullanımının tüketicilerin tatmin düzeylerine etki ettiği söylenebilir.

The influence of Effective Marketing Mix Use on Satisfaction Level of Gym Members

This study examined the influence of effective marketing mix on satisfaction level of gym members. It was hypothesized that members from the facilities that use marketing mix more effectively was expected to score significantly higher. The subjects were sampled through convenient sampling method. 146 gym members who actively involved in sports were recruited for the study after consent obtained and data was collected with survey method. Subjects completed demographic form, Sport Consumer Satisfaction Scale (SCSS), Sport Marketing Mix Instrument (SMMI). SCSS developed by Alexandris and Palialia (1999) and consists 18 factors and 5 subscales. It was adapted to Turkish by Şimşek and Mercanoğlu (2014). SMMI is a 24 factor and 8 subscale scale which was developed by Yalçın et al. (2004). The internal consistency of the SCSS and SMMI for this study was found respectively 0,93 and 0,96. The statistical analyses of the study included descriptive statistics, independent samples t test, correlational and regression analyses. Based on a median split of the SMMI score from all participants, they were grouped into either high or low effective mix use groups. T test results showed that participants from more effective marketing mix group scored significantly higher than counter group ($p<0.01$). Pearson analyses revealed that SCSS and SMMI had low and middle level positive correlations ($p<0.01$). Consequently, it could be argued that ability to use marketing mix more effectively influence satisfaction level of the gym members.

SB380

ÜNİVERSİTE ÖĞRENCİLERİNİN DİJİTAL OYUN OYNAMA MOTİVASYONLARI

[1]Murat Turğut, [1]Onur Mutlu Yaşar

[1]Kastamonu Üniversitesi BESYO, Kastamonu

Email : *mturgut@kastamonu.edu.tr, omyasar@kastamonu.edu.tr*

Giriş ve Amaç Dijital oyun "sanal ortamda eğlence amaçlı oynanan oyun" olarak tanımlanmaktadır.Christakis ve arkadaşlarının (2004) araştırmasına göre son 30 yılda çocukların bilgisayar oyunlarına harcadıkları sürelerde ciddi artışlar olduğu vurgulanmaktadır. İlköğretim ve orta öğretim öğrencilerinin bilgisayar oyunlarına harcadıkları süre haftalık 4 ile 13 saat aralığında değişmektedir.Türkiye İstatistik Kurumu tarafından yayınlanan bilgi toplumu istatistikleri 16-24 yaş arasındaki nüfusun internet kullanımının yüksek olduğu bu kullanımın önemli bir yerini oyun oynamak olduğunu göstermektedir. Çalışmanın amacı Kastamonu Üniversitesinde farklı fakültelerde öğrenim gören öğrencilerin cinsiyet,yaş,fakülte, sınıf, gelir ve oynama sıklığına göre bilgisayar oyunları oynama motivasyonunun araştırılmasıdır. Yöntem Araştırma nicel araştırma yöntemi ile gerçekleştirilen betimsel bir araştırmadır. Araştırmaya Kastamonu Üniversitesinden farklı fakültelerden (Mimarlık Mühendislik, İİBF, BESYO, Fen Edebiyat) toplam 400 öğrenci katılmıştır. Araştırmada ölçme aracı olarak akyıldız Munusturlar ve Munusturlar (2018) tarafından geliştirilen bilgisayar oyunu motivasyon ölçeği kullanılmıştır. Araştırmada verilerin normal dağılımı basıklık ve çarpıklık değerleri ile tespit edilmiş ve normal dağılımın saptanması üzerine parametrik analiz yöntemlerinden One-Way Anova ve Bağımsız T testi kullanılmıştır. Bulgular Katılımcıların dijital oyun oynama motivasyonları orta düzeyde tespit edilmiştir. Elde edilen sonuçlara göre karılımcıların bölüm, yaş, sınıf ve gelir değişkenine göre farklılıklar saptanmıştır.

DIGITAL GAME PLAYING MOTIVATIONS OF UNIVERSITY STUDENTS

Introduction The digital game is defined as "a game played in a virtual environment for entertainment eğlence. Christakis et al. (2004) According to the research, it is emphasized that there has been a significant increase in the amount of time children spend on computer games in the last 30 years. Primary and secondary school students to spend their time with their computer games for 13 hours weekly in the range of 4 to the Statistical Institute değişmektedir.türki published by the information society statistics of the population between 16-24 years of high internet use The location suggests that you play the game. The aim of this study was to investigate the students of Kastamonu University in different faculties. The aim of this study is to investigate the motivation to play computer games according to gender, age, faculty, class, income and frequency of playing. Method The research is a descriptive research conducted with quantitative research method. The study was conducted from different faculties of Kastamonu University. (Architecture Engineering, FEAS, BESYO, Science and Literature) total 400 students participated. Computer game motivation scale developed by akyıldız Munusturlar and Munusturlar (2018) was used as a measurement tool in the research. In the study, the normal distribution of the data was determined by kurtosis and skewness values, and parametric analysis methods One-Way Anova and Independent T test were used to determine the normal distribution. Results Participants' motivation to play digital games was determined at a moderate level. According to the results, differences were determined according to the variables of department, age, class and income.

SB383

ULUSLARARASI SPOR BİLİMLERİ KONGRESİ KAPSAMINDAKİ BİLDİRİLER ÜZERİNE BİR İNCELEME

[1]Meral SEVİNÇTIRPAN, [1]Ahmet KÖKSAL, [1]Volkan UNUTMAZ, [1]Erdinç DEMİRAY

[1]Ege Üniversitesi Spor Bilimleri Fakültesi, İZMİR

Email : *meral.sevinc.tirpan@ege.edu.tr, ahmet.koksal@ege.edu.tr, volkan.unutmaz@ege.edu.tr, erdinc.demiray@ege.edu.tr*

Giriş ve Amaç: Türkiye' de Hacettepe Üniversitesi'nin başlattığı sonrasında Spor Bilimleri Derneğinin organizatörlüğünde düzenlenerek günümüze kadar ulusal ve uluslararası bilimci, yönetici ve uygulamacıların katılımıyla gerçekleştirilen ''Uluslararası Spor Bilimleri Kongresi'' multidisipliner bir nitelik taşımaktadır. Bu çalışmanın amacı; bu kongrenin tarihsel gelişim süreci aşamaları değerlendirmek ve kongre kapsamındaki bildirileri içerik açısından incelemektir. Yöntem: Çalışmada öncelikle kongrenin tarihsel gelişimi kuramsal olarak incelenmiştir. Çalışmanın temel amacı doğrultusunda bildirilerin özetleri üzerinden nitel araştırma yöntemlerinden içerik analizi tekniğinden yararlanılmıştır. Bulgular: Başlangıçta iki yılda bir düzenlenirken 2016 yılından itibaren organizasyonun her yıl devam ettirildiği görülmüştür. Tarafımızca kongreye ilişkin 2004-2018 yılları arasındaki arşiv bilgilerine ulaşılmıştır. Buna göre içerik analizi yapıldığında; yayımlanma yılı, düzenleyen ev sahibi üniversite, çalışma ana temaları, konu içerikleri, yazar sayısı, araştırma yöntemi vb. dağılımlar elde edilmiştir. Sonuç: Uluslararası Spor Bilimleri Kongresinin geçmişten günümüze tespit edilen bulguları değerlendirildiğinde; alanında geleneksel hale geldiği, katılımcı konuşmacılar açısından zenginleştiği, kategori çeşitliliğinde, oturum ve katılımcı sayısında artış görüldüğü buna karşın ele alınan konularda yinelemelerin olduğu görülmüştür. Elde edilen sonuçların yapılması planlanan çalışmalara ışık tutacağı düşünülmektedir. Anahtar Kelimeler: Uluslararası Spor Bilimleri Kongresi, İçerik Analizi.

A RESEARCH ABOUT THE ABSTRACTS FROM INTERNATİONAL SPORT SCİENCES CONGRESS

Intoduction and aims: As a multidisciplinary event, International Sport Sciences Congress has been launched by Hacettepe University in Turkey, then maintained by the Association of Sports Sciences organizations with the attendance of national and international scientists, managers, and practitioners.The aim of this study is to evaluate the historical development of this congress and to examine the content of abstracts published in International Sport Sciences Congress. Methods: In this study, the historical development of the congress was examined theoretically.In line with the main objectives of the study, content analysis technique, which is one of the qualitative research method, was utilized via abstracts of papers. Results: Initially, the congress was held every two years, but since 2016 it has been organized annually. We analyzed the archival congress records between 2004 and 2018. In the context of analysis, year of publication, host university that organizes, main themes of study, subject content, number of authors, research method, etc.distributions were collected. Discussion: Findingds of this study have revealed that the congress has become traditional in the field, has become richer in terms of participating speakers, and there is an increase in the diversity of categories, the number of sessions and participants. On the other hand, it also has been demonstrated that some topics discussed in the congress were repeated . These results will be informative for future organizations. Keywords: International Sport Sciences Congress, content analysis.

SB391

KENTLER İÇİN SPOR MÜZESİ MODELİ ÖRNEĞİ

[1]Levent ATALI

[1]Kocaeli Üniversitesi Spor Bilimleri Fakültesi KOCAELİ

Amaç: Bu çalışmanın amacı kent ölçeğinde spor müzesi oluşturma süreçlerinin analizi ve bir spor müzesi modeli ortaya koyulmasıdır.

Yöntem : Çalışmada nitel araştırma yöntemleri kullanılmıştır. Daha önce çalışma yapılan spor müzesi ile ilgili dokümanlar elde edilmiş ve doküman incelemesi gerçekleştirilmiştir. Ayrıca müze ve özellikle spor müzesine yönelik literatür bilgilerinden elde edilen veriler sistematik bir şekilde sunularak bir spor müzesi modeli örneğine ulaşılmaya çalışılmıştır.

Bulgular: Elde edilen bulgulara göre spor müzesine yönelik literatürde çok az kaynağın olduğu görülmüştür. İncelenen spor müzesi çalışması içerik olarak verdiği mesaj ve tasarım boyutu ile özgündür. Daha çok çocuklara yönelik unsurlar içermektedir.

Sonuç : Spor müzesi planlama ve oluşturma sürecinde kent spor tarihine yönelik bilgi edinme süreçleri önem arz etmektedir. Farklı alandan uzman görüşleri ile daha farklı kent spor müzesi modelleri oluşturulabilinir. Spor müzesi planlama ve oluşturma süreçlerine yönelik akademik çalışmaların yapılması ve kent spor tarihinin araştırılması gelecek nesillere bilgi aktarılması açısından önemlidir.

Sports Museum Model for the Cities

The aim of this study is to analyze the process of creating a sports museum on a city scale and to present a sports museum model. Qualitative research methods were used in the study. The documents related to the sports museum where the work was done before were obtained and document review was carried out. In addition, the data obtained from the literature information about the museum and especially the sports museum were presented systematically and an example of a sports museum model was tried to be reached. According to the findings, there are very few sources in the literature about sports museum. The study of the sports museum is original with its message and design dimension. It includes elements for children. In the process of planning and creating a sports museum, the processes of acquiring information about the history of the city sports are important. Different city sports museum models can be created with expert opinions from different fields. It is important to carry out academic studies on the planning and creation processes of the sports museum and to research the history of urban sports in terms of transmitting information to future generations

SB399

SPOR YOLUYLA GELİŞİM PERSPEKTİFİNDEN GRASSROOTS ÇOCUK FUTBOLUNUN SOSYAL KALKINMAYA ETKİSİ

[1]Serkan Esen, [1]Hülya Ünlü, [1]Şeval Kayğusuz, [2]İlknur Hacısoftaoğlu, [3]Yeşer Eroğlu, [1]Utku Tuna, [1]Tuna Uslu

[1]İstanbul Gedik Üniversitesi Spor Bilimleri Fakültesi, İstanbul
[2]İstanbul Bilgi Üniversitesi Spor Bilimleri Ve Teknolojisi Yüksekokulu, İstanbul
[3]İstanbul Rumeli Üniversitesi Spor Bilimleri Fakültesi, İstanbul

Email : *serkan.esen@gedik.edu.tr, hulya.unlu@gedik.edu.tr, seval.kaygusuz@gedik.edu.tr, ilknurhaci@gmail.com, yeserada@hotmail.com, utku.tuna@gedik.edu.tr, tunauslu@gmail.com*

Giriş ve amaç: Profesyonel futbolun gelişmesi FIFA tarafından geliştirilen Grassroots felsefesi, özellikle 6-12 yaş çocuk futbolunu sistematik bir hale getirmeyi ve altyapıya dönük elit futbolcu havuzuna kaynak oluşturmayı amaçlamaktadır. Bir taban hareketi olarak ailelerin yanı sıra, toplumun her kesiminden ve her yaştan kadın ve erkeğin katılabileceği Grassroots etkinliklerinden elde edilen psikolojik ve sosyal kazanımlar aracılığıyla toplumun spor kültürünün gelişmesi de beklenmektedir. Bu çalışmanın temel amacı, Grassroots uygulamaları aracılığıyla çocukların esenliklerinin, öz farkındalıklarının, psikolojik ve sosyal gelişimlerinin sağlanıp sağlanamadığını tespit etmektir. Çalışmanın kuramsal altyapısı Öz Belirleme ve Öz Farkındalık Kuramı'na dayanmaktadır. Yöntem: Uygulama ve araştırma 2017 Eylül ile 2018 Haziran ayları arasında yapılmış, ilköğretimde okuyan toplam 241 Türk ve Suriyeli öğrenci uygulamaya katılmıştır. Nicel araştırma ve görüşmeler için etik kurul onayı alınmış, literatürdeki ve önceki çalışmalarda kullanılan ölçekler geliştirilerek hazırlanan bir envanter Grassroots uygulama öncesinde ve sonrasında öğrencilere uygulanmıştır. Geliştirilen ölçeklere geçerlilik ve güvenilirlik testleri uygulanmış, gruplar arasında t-testi ile fark analizleri yapılmış, değişkenler arasındaki ilişkiler korelasyon ve regresyon analizi ile incelenmiştir. Bulgular: Korelasyon analizi sonucunda, uygulama ile çocuğun iyi olma hali ve arkadaşlık tutumu arasında uygulama öncesinde ilişki bulunmazken, uygulama sonrasında Pearson korelasyon katsayılarına göre etkinlik ile iyi olma hali ve arkadaşlık tutumu arasında anlamlı ($p<0,000$) ve pozitif ilişki olduğu bulunmuştur. Hiyerarşik regresyon sonucunda, Grassroots etkinliğinin uygulamanın hem arkasından psikolojik değişkenlere pozitif katkısı olduğu tespit edilmiştir. Sonuç: Futbolda Grassroots etkinliklerinin profesyonel sporun gelişmesi yanında, pedagojik olarak 6-12 yaş grubuna göre tasarlanan uygulamaların çocukların psiko-sosyal gelişiminde de önemli etkisi olduğu görülmüştür. Ayrıca farklı özellikte bireylerin bir araya gelerek oyun yoluyla futbolu öğrenmesinin çocukların uyumunu, farkındalığını ve hazır bulunuşluğunu artırdığı, spor kültürünün kazanılmasında, sosyal bütünleşme ve kalkınmada önemli bir rol oynadığı anlaşılmaktadır. Benzer sosyal ve fiziksel faaliyetlerin de yaş gruplarına uygun olarak aileleri de içine alacak şekilde tasarlanmasının ve farklı kesimlerin bir araya geleceği etkinliklerle sürdürülmesinin ülkemizin sosyal kalkınmasında aracılık edeceği düşünülmektedir.

The Effect of Grassroots Football on Social Growth from the Perspective of Development Through Sport

Introduction and purpose: The Grassroots philosophy developed by FIFA aims to systematize children's football, especially children aged 6- 12, and to create a resource for the elite football infrastructure. As a grassroots movement, it is expected that the sports culture of the society will be developed through psychological and social gains from Grassroots activities that can be attended by men and women of all ages and from all walks of life as well as families. Method: The study was conducted between September 2017 and June 2018 and 241 Turkish and Syrian students attending primary school participated in the study. Ethical committee approval was obtained for quantitative research and interviews, and an inventory prepared by developing scales used in literature and previous studies was applied to students before and after the application of Grassroots. Results: Correlation analysis showed that there was no relationship between Grassroots practice and children's well-being and friendship attitude before the application, but there was a significant ($p<0.000$) and positive relationship between efficiency, well-being and friendship attitude according to Pearson correlation coefficients.

As a result of regression, it was found that Grassroots activity contributed positively to psychological variables after application. Conclusion: In addition to the development of professional sports, Grassroots activities in football, pedagogically designed according to the age group of 6-12 has a significant impact on the psycho-social development of children. In addition, it is understood that the learning of football through play by individuals with different characteristics increases the harmony, awareness and readiness of children and plays an important role in the acquisition of sports culture, social integration and development. It is thought that designing similar social and physical activities to include families in accordance with age groups and carrying out activities in which different segments will come together will mediate the social development of our country.

OA406

INVESTIGATION OF GENDER DIVERSITY IN SPORTS GOVERNANCES IN TURKEY

***[1]Adem Kaya*, [2]Murat Ozmaden, [3]Metin Kaplan**

[1]Bowie State University, Maryland, USA
[2]Aydin Adnan Menderes Univesitesi
[3]Yalova Genclik Ve Spor Il Mudurlugu

***Email :** akaya@bowiestate.edu, muratozmaden@gmail.com, metinkaplan.izmir@gmail.com*

The purpose of the study is to investigate challenges and factors with regards to lack of female representation in leadership roles in sports governance in Turkey. While participation of males and females in sports increase across the country, there are significant under-representation of female in leadership position in Turkey. Qualitative research was used through semi-structured individual interviews with females who handled leadership role in sport governance previously. Result of the study is discussed under three themes; a) stereotyping of leaders, b) discrimination, c) gender-dominated organizational culture. Research also focused on sport organizations of the government, and its sport policy within the country. It is our hope to contribute to existing literature in field of social science, dealing sports governance, diversity and gender equality in sports in Turkey.

SB411

KADIN YÖNETİCİLERİN SPORDA LİDERLİK VE YÖNETİM KAVRAMLARINA İLİŞKİN METAFORİK ALGILARI

***[1]Melike ESENTAŞ*, [1]Pınar GÜZEL, [2]Mustafa Enes IŞIKGÖZ**

[1]Manisa Celal Bayar Üniversitesi, Spor Bilimleri Fakültesi, Manisa
[2]Mardin Artuklu Üniversitesi, Beden Eğitimi Ve Spor Yüksekokulu, Mardin

***Email :** mel.esentas@gmail.com, pnrguzel@yahoo.com, pdgenes@gmail.com*

Giriş ve Amaç: Günümüzde liderlik gücü denince akla cinsiyet ayrımlı bir yaklaşım olarak erkeklerin geldiği bilinmektedir. Bu yaklaşımın kültürel yapımız düşünüldüğünde ataerkil bir toplumda yaşıyor olmamızdan kaynaklandığı düşünülebilir. Fakat aslında kadının toplumsal kimliğinden dolayı liderlik davranışlarını sergilemesi ve yöneticilik vasfını yürütmesinde problem çözme, eşitlik ve adalet, ödüllendirme gibi özellikleri ile başarılı olabileceği düşünülmektedir. Bu doğrultuda bu çalışmanın amacı kadın yöneticilerin sporda liderlik ve yönetim kavramlarına ilişkin metaforik algılarının incelenmesidir. Yöntem: Çalışmada sosyal olguları bağlı oldukları çerçeve içerisinde araştırmayı ve anlamayı ön plana alan bir yaklaşım olan nitel araştırma modeli kullanılmıştır. Bu araştırmanın çalışma grubunu 2018 yılı içerisinde Batman ilindeki çeşitli kamu kurumlarında yönetici konumunda görev yapan 4 üst düzey kadın yönetici oluşturmaktadır. Katılımcılardan Sporda Liderlik ve Yönetim …… gibidir. Çünkü ……..” Cümlelerini tamamlamaları istenmiştir. Elde edilen verilerin analizi ve yorumlanması süreci; (1) metaforların belirlenmesi, (2) metaforların sınıflandırılması, (3) kategori geliştirme, (4) geçerlik-güvenirlik sağlama, (5) Nvivo programı kullanılarak uygun temalar altında kodlanması olmak üzere 5 aşamada gerçekleştirilmiştir.

Bulgular: Elde edilen verilerin analizi sonucunda üst düzey kadın yöneticilerin liderlik kavramına ilişkin belirttikleri metaforlardan “yaparak, yaşayarak öğrenme”, “rol-model alma” ve “örgüt kültürü” olmak üzere üç tema altına kategorileştirilmiştir. Katılımcıların yönetim kavramına ilişkin belirtikleri metaforlardan ise “planlama” ve “takım çalışması” olarak kategoriler tespit edilmiştir. Sonuç: Bu araştırmanın sonucunda yönetim fonksiyonlarının gerçekleştirilmesinde en önemli etmenlerden birisinin liderlik süreci olduğu görülmektedir. Üst düzey kadın yöneticiler araştırmada liderlerin örgüt kültürünün oluşturulmasında ve korunmasında kimi zaman olumlu kimi zaman ise olumsuz etki yapma gücüne sahip olduklarını belirtmişlerdir. Metafor sonuçlarının ışığında kadın yöneticilere göre “liderler örgüt kültürü üzerinde problem çözme, planlama, takım çalışması aşamalarının başarılı olmasında belirleyici olan kişilerdir” denilebilir. Sonuç olarak üst yönetimlerde kadın yöneticilerin gerek yönetim fonksiyonlarını gerçekleştirmede gerekse liderlik gücünü sergilemede başarılı sonuçlar elde ettikleri söylenebilir.

Anahtar Kelimeler: Kadın, Spor, Liderlik, Yönetim, Metafor

METAPHORICAL PERCEPTIONS OF WOMEN EXECUTIVES REGARDING THE CONCEPTS OF SPORTS LEADERSHIP AND MANAGEMENT

Introduction and Purpose: Today, it is known that men come to mind as a gender-based approach when it comes to leadership power. Considering our cultural structure, it can be thought that this approach stems from the fact that we live in a patriarchal society. However, in fact, it is thought that the woman can be successful in displaying leadership behaviors due to her social identity and in executing her managerial qualifications with features such as problem solving, equality and justice and rewarding. In this regard, the purpose of this study is to analyze the metaphorical perceptions of women executives regarding the concepts of sports leadership and management.

Method: Qualitative research model, which is an approach that focuses on research and understanding of social phenomena within the framework to which they are attached, has been used in the study. The study group of this research consists of 4 senior women executives who are working as managers in various public institutions in Batman province in 2018. The participants were asked to complete the sentences Sports Leadership and Management are like……..Since……..”. The process of analysis and interpretation of the data obtained was realized in 5 steps namely (1) identification of metaphors, (2) classification of metaphors, (3) category development, (4) ensuring validity-reliability, (5) coding under appropriate themes by using Nvivo program.

Findings: As a result of the data analysis, the metaphors stated by senior women executives regarding the concept of leadership were categorized under three themes namely “learning by doing and by experience”, “role-modeling” and “organizational culture”. Among the metaphors stated by the participants related to the concept of management, the categories of “planning” and “teamwork” were determined.

Conclusion: It is observed as a result of this research that one of the most important factors in the realization of management functions is the leadership process. Senior women executives have stated that leaders have the power to make positive and sometimes negative impacts in the formation and protection of organizational culture. In the light of metaphor results, it can be said that “leaders are the ones who determine the success of the problem solving, planning and teamwork steps on the organizational culture” according to the women executives. In conclusion, it can be uttered that women executives in senior management levels achieve successful results both in performing their management functions and displaying their leadership power.

Keywords: Women, Sports, Leadership, Management, Metaphor

FUTBOL TARAFTARLARININ SEYİRCİLİK DURUMLARI İLE SPOR TAKIMI ENVANGELİZM (EFANGELİZM) İLİŞKİSİ ÜZERİNE AMPİRİK BİR ARAŞTIRMA

[2]Ali ERDOĞAN, [1]Mehmet ÖZTAŞ, [3]Erkan Faruk ŞİRİN

[1]Erzincan Binali Yıldırım Üniversitesi, ERZİNCAN
[2]Karamanoğlu Mehmetbey Üniversitesi, KARAMAN
[3]Selçuk Üniversitesi, KONYA

Email : *aerdogan@kmu.edu.tr, oztasm24@gmail.com, erkanfaruk@yahoo.com*

Tüketicilerin marka adına gönüllü olarak savundukları ileri düzey bir pazarlama şekli olan marka evangelizmi bir firmaya çok sayıda fayda sağlayabilir. Bunlarda en önemli kavramlarda biri bağlılıktır. Taraftarı olan spor organizasyonlarının ana amaçları kendilerine bağlı spor tüketicileri oluşturmaktır. eFANgelism, bir takımın markasıyla olan ilişkisiyle öne çıkan ve takımla ilgili inançları harekete geçirilen ve hararetle yayılmasıyla sonuçlanan taraftar davranışı ve takım merkezli etkileşimlerdir. Bu çalışmada spor takım evangelizmi, futbol izleyicilerinin seyirci, taraftar ve fanatik tutumları arasındaki ilişkiyi ortaya koymak amaçlanmıştır. Bu amaç Beşiktaş, Fenerbahçe, Galatasaray ve Trabzonspor taraftarları olmak üzere dört ayrı ana kütleden toplanan toplam 362 futbol izleyicisi üzerinde test edilmiştir. Araştırma öncelikle yer, zaman ve maliyet kısıtlarına sahiptir. Bu nedenle amaca uygun olarak araştırmanın evrenini Konya ilindeki Beşiktaş, Fenerbahçe, Galatasaray ve Trabzonspor taraftarları oluşturmaktadır. Söz konusu taraftarların sayısının bilinmemesi ya da herhangi mevcut bir taraftar listesinin olmaması, zaman ve maliyet kısıtları nedeniyle araştırmanın evreni üniversite öğrencilerini (lisans ve Yüksek lisans) kapsayacak şekilde sınırlandırılmıştır. Verilerin toplanmasında futbol izleyicilerinin düzeylerini (seyirci, taraftar, fanatik) belirleyebilmek amacıyla "Futbol Taraftarı Fanatiklik Ölçeği" ve futbol izleyicilerinin takımla ilgili inançların ve takım merkezli etkileşimlerin hararetli bir şekilde yayılması yoluyla harekete geçirilen taraftar davranışını belirlemek için ise "Spor Takımı Evangelizmi (eFANgelizmi) Ölçeği" kullanılmıştır. Verilerin analizinde normallik sınaması yapılarak verilerin normal dağıldığı tespit edilmiş ve parametrik testlerden yararlanılmıştır. Araştırmaya katılan futbol izleyicilerinin taraftar fanatiklik ölçeğine göre %34,8'i (126) fanatik, % 35,4'ü (128) taraftar ve %29,8'i seyirci (spor sever)'dir; futbol izleyicilerinden fanatiklerin spor takımı eFANgelizmi tüm alt boyutlarda (savunma, reklam, kışkırtma ve özümseme) seyirci ve taraftara göre anlamlı derecede yüksek bulunmuştur. Ayrıca spor takımı eFANgelizmi (savunma, reklam, kışkırtma ve özümseme) alt boyutları ile futbol taraftarı fanatiklik (şiddete yönelik düşünce/eylem eğilimi ve kurumsal aidiyet) alt boyutları arasında pozitif yönlü bir ilişki tespit edilmiştir. Buradan hareketle, fanatik ve taraftar olan eFANgelistlerin herhangi bir beklenti içerisine girmeden taraftarı oldukları takımları tanıtarak, takım merkezli etkileşimlerin

An Empirical Research on the Correlation between Spectatorship Status of Football Fans and Sport Team Evangelism (eFANgelism)

Brand evangelism, which is a way of advanced marketing advocated by consumers voluntarily in the name of brands, may gain many favors for a company. One of the most important concepts in brand evangelism is commitment. Primary purpose of sport organizations which have fans is to create sport consumers that are committed to them. Coming to the forefront with its relationship with a team brand; eFANgelism consists of the behaviors of fans whose team-related beliefs are evoked and which finally spread passionately, as well as team-centered interactions. In this research, it was aimed to reveal the correlation between sport team evangelism and the spectator, fan and fanatic attitudes of football spectators. That aim was tested on a total of 362 football spectators gathered from four different universes as Besiktas, Fenerbahce, Galatasaray and Trabzonspor fans. The research was primarily limited with place, time and cost. Thus, in line with the aim; target population of the research consisted of Besiktas, Fenerbahce, Galatasaray and Trabzonspor fans in the province of Konya. As the number of the aforementioned fans was unknown or there was no fan list available and there were time and cost limitations; the population was limited with university students (undergraduate and postgraduate). Data were collected using "Football Fans' Fanaticism Scale" which aimed to determine the levels of football spectators (spectator, fan, fanatic)

and "Sport Team Evangelism (eFANgelism) Scale" which aimed to determine fan behaviors evoked by spreading the team-related beliefs and team-centered interactions of football spectators passionately. In the analysis of the data, normality was tested and it was determined that the data were normally distributed using parametric tests. According to the Football Fans' Fanaticism Scale, 34,8% (126) of the football spectators who participated in the research were fanatics, 35,4% (128) were fans and 29,8% were spectators (sports fans). Among football spectators,

SB416

AKADEMİSYENLER PERSPEKTİFİNDEN SPOR YÖNETİCİLİĞİ BÖLÜMLERİNDE MERKEZİ YERLEŞTİRME SİSTEMİ

***[1]Özgün PARASIZ*, [1]Alperen HALICI, [1]Mustafa Yaşar ŞAHİN, [1]Ahmet Azmi YETİM**

[1]Gazi Üniversitesi Spor Bilimleri Fakültesi, ANKARA

***Email :** ozgunparasiz@gmail.com, alperen_h@hotmail.com, mysahin@gmail.com, aayetim@gazi.edu.tr*

Bu araştırmada spor yöneticiliği bölümlerinde kullanılan öğrenci seçim yöntemlerinden merkezi yerleştirme sisteminin akademisyenler perspektifinden incelenmesi amaçlanmıştır. Araştırma verilerinin toplanmasında nitel araştırma yöntemlerinden görüşme yöntemi kullanılmış, çalışma grubunun seçiminde ise amaçlı örnekleme yöntemlerinden ölçüt örnekleme tercih edilmiştir. Çalışma grubu belirlenirken öncelikle merkezi yerleştirme sistemiyle öğrenci alan spor yöneticiliği bölümleri tespit edilmiştir. Daha sonra bu bölümler arasından merkezi alım sistemine geçmeden önce en az 2 yıl yetenek sınavı sistemiyle de öğrenci almış olanlar belirlenmiştir. 2018-2019 eğitim öğretim yılında, merkezi yerleştirme sistemiyle öğrenci alan 16 spor yöneticiliği bölümü arasından, bu şartları taşıyan 11 tanesi çalışmaya dâhil edilmiştir. Ayrıca ilgili bölümlerden görüşme yapılacak öğretim elemanlarında da, mevcut kurumlarında en az 2 yıl yetenek ve merkezi alım sistemiyle çalışmış olma şartı aranmıştır. Bu kapsam doğrultusunda 11 öğretim elemanı ile bire bir görüşmeler yapılmıştır. Görüşmelerde, veri toplama aracı olarak araştırmacılar tarafından geliştirilen 7 soruluk "Spor Yöneticiliği Bölümlerinde Merkezi Yerleştirme Sisteminin Değerlendirilmesi" adlı yarı yapılandırılmış görüşme formu kullanılmış ve elde edilen verilerin analizinde içerik analizi tekniği uygulanmıştır. Araştırma bulgularına göre, katılımcıların merkezi yerleştirme sistemine geçiş gerekçelerinde; yetenek sınavının olumsuz yönlerinin ve mesleğe daha uygun öğrenci alma amaçlarının ön plana çıktığı ancak merkezi yerleştirme sistemine geçiş sonrası bu beklentilerin büyük oranda sağlanamadığı ifade edilmiştir. Merkezi yerleştirme sistemi genel olarak değerlendirildiğinde ise olumsuz yönlerine dair belirtilen görüşler çoğunluktadır. Bu olumsuz görüşler arasında öğrencilerin uygulama derslerindeki başarısızlıkları, öğretmenlik mesleğine geçiş için gelmeleri ve kadın sayısının düşmesi ifadeleri ön plana çıkmaktadır. Ayrıca katılımcıların büyük oranda yetenek sınavı sistemine dönüş yapmak istedikleri belirlenmiştir. Sonuç olarak; merkezi alım sistemi akademisyenler gözünden değerlendirildiğinde; sistemin olumlu yönleri olsa da, olumsuz yönlerinin çoğunlukta olduğu ve merkezi alım sistemi ile alınan öğrencilerinde beklentileri önemli ölçüde karşılayamadığı tespit edilmiştir. Buradan hareketle Spor yöneticiliği bölümü öğrencilerinde görülen eksikliklerin öğrenci alım sistemlerinden kaynaklanmadığı, bu sorunun ancak daha eğitimli sporcular veya spor kültürüne sahip eğitimli bireyler yetiştirilmesiyle çözülebileceği söylenebilir.

CENTRAL PLACEMENT SYSTEM IN SPORTS MANAGEMENT DEPARTMENTS FROM ACADEMIANS PERSPECTIVE

This study aims examination of central placement system, which is one of the student selection methods used in University's sports management departments, from the perspective of academicians. The Interview technique, which is one of the qualitative research metod was used In the collection of research data. Criterion sampling method from purposeful sampling methods was used in the selection of the study group. First of all, the sports management departments, whose accept students with the central placement system, were determined. Then, among these departments, those who have taken their students at least for 2 years with special skill exam system before chancing to the central placement system were identified. Among the 16 sports management departments that selected students through the central placement system, 11 of them whose have these requirements, In the 2018-2019 academic year were included in the study. In the 2018-2019 academic year, there were 16 sports management departments that accept students through the central placement system. 11 of these sections fulfilling the conditions were included in the study. In addition, the faculty members to be interviewed from the relevant departments, at least 2 years in the existing institutions with the skill and central placement system has been required to have worked. In line with this scope, one-to-one interviews were conducted with 11 faculty members. The study data was collected with the 7 questions semi-structured interview form "Evaluation of the Central Placement System in student selections to Sports Management Departments" which is developed by researchers. The collected data was

analyzed using content analysis technic. According to research findings; reasons for the transition to the central placement system remarked by participants as, disadvantages of special skill exams and choosing more appropriate students for the sports management profession. However, it was stated that these expectations were not fully met after the transition. When

SB424

SPOR BİLİMLERİ FAKÜLTESİ ÖĞRENCİLERİNİN AHLAKİ OLGUNLUK DÜZEYLERİ İLE SOSYAL İYİ OLUŞ DÜZEYLERİ ARASINDAKİ İLİŞKİNİN ARAŞTIRILMASI

[1]Emre BELLİ, [1]Orcan MIZRAK, [1]Gökhan AYDIN

[1]Atatürk Üniversitesi Spor Bilimleri Fakültesi, ERZURUM

Email : *emre.belli@atauni.edu.tr, orcan@atauni.edu.tr, gokhan.aydin@atauni.edu.tr*

Bu araştırmanın amacı, spor bilimleri fakültesi öğrencilerinin ahlaki olgunluk düzeyleri ile sosyal iyi oluş düzeyleri arasındaki ilişkinin araştırılmasıdır.

Araştırmada ahlaki olgunluk düzeyleri hakkında veriler elde etmek için; Şengün ve Kaya (2008) tarafından geliştirilen Ahlaki Olgunluk Ölçeği; sosyal iyi oluş düzeyleri hakkında veriler elde etmek için; Keyes (1998) tarafından geliştirilen , Akın ve ark.(2013) tarafından Türkçeye uyarlanan Sosyal İyi Olma ölçeği 186'sı kadın 324'ü erkek olmak üzeri Toplam 510 kişiye uygulanmıştır.

Elde edilen verilerin değerlendirilmesinde SPSS programında frekans analizi, betimsel istatistik, bağımsız gruplarda t-testi ve tek yönlü varyans analizi (Anova), farklılığın hangi gruptan kaynaklandığını bulmak için de Tukey testi ve ilişki için de pearson korelasyon testi yapılmıştır.

Katılımcıların ahlaki olgunlukları ile sosyal iyi oluş düzeyleri arasında pozitif yönde anlamlı bir ilişki olduğu tespit edilmiştir. Buna göre; ahlaki olgunluk düzeyleri arttıkça sosyal iyi oluş düzeylerinin de arttığı söylenebilir.

Anahtar Kelimeler: Spor, Sosyal İyi Oluş, Ahlaki Olgunluk.

INVESTIGATION OF RELATIONSIP BETWEEN MORAL MATURITY LEVELS AND SOCIAL WELL-BEING FACULTY OF SPORT SCIENCE STUDENTS

The aim of this study is to make a comparison the relationship between moral maturity and social well-being of sport science students.

It was used for data collection, ''moral maturity scale'' which was developed by Şengün ve Kaya (2008) and ''social well-being scale'' was developed by Keyes (2008) and adapted into Turkish by Akın et al; (2013) The data collection tools were administered to a total of 510 students consisting of 324 male and 186 female students.

For data analysis, through SPSS statistical packet program, frequency analysis was carried out, independent sample t-tests and one-way ANOVA were run and Tukey test was performed to find out the source of the difference among different groups of participants. In addition, correlation analysis was conducted through Pearson product moment correlation to explore the relationship between the participants' moral maturity and social well-being.

It was found that there was a positive relationship between the moral maturity and social well-being of the participants. According to this; It can be said that social well-being levels increase as moral maturity levels increase.

Key words: Sport, Moral Maturity, Social Well-Being

SB426

SPOR BİLİMLERİ FAKÜLTESİ ÖĞRENCİLERİNİN DUYGUSAL İYİ OLUŞ VE DUYARLI SEVGİ DÜZEYLERİ ARASINDAKİ İLİŞKİNİN ARAŞTIRILMASI

[1]Emre BELLİ, [1]Gökhan AYDIN

[1]Atatürk Üniversitesi Spor Bilimleri Fakültesi, ERZURUM

Email : *emre.belli@atauni.edu.tr, gokhan.aydin@atauni.edu.tr*

Bu araştırmanın amacı, spor bilimleri fakültesi öğrencilerinin duygusal iyi oluş ile duyarlı sevgi düzeyleri arasındaki ilişkinin araştırılmasıdır.

Araştırmada duygusal iyi oluş düzeyleri hakkında veriler elde etmek için Şimşek (2011) tarafından geliştirilen Duygusal İyi Oluş ölçeği; duyarlı sevgi düzeyleri hakkında veriler elde etmek için; Sprecher ve Fehr'in (2005) tarafından geliştirilen ve Akın ve Eker (2012) tarafından Türkçe'ye uyarlanan Duyarlı Sevgi Ölçeği 186'sı kadın 324'ü erkek olmak üzeri Toplam 510 kişiye uygulanmıştır.

Elde edilen verilerin değerlendirilmesinde SPSS programında frekans analizi, betimsel istatistik, bağımsız gruplarda t-testi ve tek yönlü varyans analizi (Anova), farklılığın hangi gruptan kaynaklandığını bulmak için de Tukey testi ve ilişki için de pearson korelasyon testi yapılmıştır.

Katılımcıların duygusal iyi oluş düzeyleri ile duyarlı sevgi düzeyleri arasında pozitif yönde anlamlı bir ilişki olduğu tespit edilmiştir. Buna göre; duygusal iyi oluş düzeyleri arttıkça duyarlı sevgi düzeylerinin de arttığı söylenebilir.

Anahtar Kelimeler: Spor, Duygusal İyi Oluş, Duyarlı Sevgi.

INVESTIGATION OF RELATIONSIP BETWEEN EMOTIONAL WELL-BEING AND COMPASSIONATE LOVE LEVELS FACULTY OF SPORT SCIENCE STUDENTS

The aim of this study is to make a comparison the relationship between emotional well-being and compassionate love levels of sport science students.

It was used for data collection, "Emotional Well-Being Scale'' which was developed by Şimşek (2011) and "Compassionate Love for Humanity Scale'' was developed by Sprecher ve Fehr and adapted into Turkish by Akın ve Eker (2012). The data collection tools were administered to a total of 510 students consisting of 324 male and 186 female students.

For data analysis, through SPSS statistical packet program, frequency analysis was carried out, independent sample t-tests and one-way ANOVA were run and Tukey test was performed to find out the source of the difference among different groups of participants. In addition, correlation analysis was conducted through Pearson product moment correlation to explore the relationship between the participants' moral maturity and social well-being.

It was found that there was a positive relationship between the emotional well-being and compassionate love levels of the participants. According to this; It can be said that emotional well-being levels increase as compassionate love levels increase.

Key words: Sport, Emotional Well-Being, Compassionate Love.

SB436

NETNOGRAFİ: GENEL ÖZELLİKLERİ VE SPOR BİLİMLERİ ALANINA İLİŞKİN KULLANILABİLİRLİĞİ

[1]Caner Özgen, [1]Metin Argan

[1]Eskisehir Teknik Üniversitesi

Email : *canerozgen@eskisehir.edu.tr, margan@eskisehir.edu.tr*

Giriş ve Amaç İnternetin ortaya çıkması fiziksel dünyanın yanında farklı kültürü olan başka bir dünyanın da ortaya çıkmasına neden olmuştur "sanal dünya". Bu durum birçok farklı disiplinde sanal kültürlerin araştırılması ihtiyacını doğurmuştur. Netnografi yöntemi Kozinets (1997) tarafından sayıları giderek artan sanal toplulukları incelemek için spesifik olarak ortaya konulmuş araştırma yaklaşımıdır. Yapılan incelemeler sonucunda netnografi yönteminin spor bilimleri literatüründe yeteri kadar ilgi görmediği tespit edilmiştir. Bu bilgiler doğrultusunda bu araştırmanın amacı spor bilimleri literatüründe netnografi yöntemine ilişkin mevcut boşluğa genel bir bakış açısı sunmaktır.

Yöntem Araştırma amaçlarına amaçları doğrultusunda üç basamaklı sistematik yaklaşım takip edilmiştir. Öncelikle netnografi yönteminin genel uygulanabilirliğinden detaylı olarak bahsedilmiş, sonrasında spor bilimleri alanı ile ilişkili literatürde yapılmış bütün araştırmaların sistematik analizi yapılmış, son olarak spor bilimleri alanında netnografi yöntemi ile ilgili gerçekleştirilebilecek araştırmalara ilişkin öneriler tartışmalı olarak sunulmuştur.

Bulgular Uluslararası akademik çevrelerce kabul görmüş multidisipliner veri tabanlarında yapılan sistematik taramalar sonucunda spor bilimleri alanı ile ilişkili çok az sayıda netnografik araştırma olduğu tespit edilmiştir. Bu durumun ilgili literatürde spor bilimlerine ilişkin geniş boşluklar olduğu sonucunu ortaya koymaktadır. Söz konusu boşluklara ilişkin yeni araştırma önerileri araştırma içerisinde ilgili literatürle tartışmalı olarak sunulmuştur.

Sonuç Bu araştırmanın spor bilimleri literatürüne iki yönlü katkı sağladığı ifade edilebilir. Öncelikle spor bilimleri alanında online araştırmalar gerçekleştirebilmek için yeni yöntemler konusundaki anlayışı artırmaktadır. Bunun yanı sıra sistematik yaklaşımlar ile tespit edilen öneriler spor bilimleri literatüründe yapılacak olan yeni araştırmalar için önemli fırsatlar sunmaktadır.

Netnography: General characteristics and the usability in the field of Sport Sciences

Introduction and aim The emergence of the Internet has led to the emergence of another world with a different culture as well as the physical world, the "virtual world". This has led to the need to explore virtual cultures in many different disciplines. The Netnography method is a research approach specifically proposed by Kozinets (1997) to examine the growing number of virtual communities. As a result of the investigations, it has been found that netnography method does not attract enough attention in sports literature. In line with this information, the aim of the study is to provide an overview of the current gap in the sports sciences literature on netnography.

Method For the purposes of the research, a three-step systematic approach was followed. First, the general applicability of the netnography method has been mentioned in detail, then systematic analysis of all the researches in the literature related to the field of sports sciences has been made, and finally, the suggestions related to the studies on netnography method in the field of sports sciences have been presented as controversial.

Findings As a result of systematic scans performed in multidisciplinary databases accepted by international academic circles, unfortunately there are very few netnographic studies related to the field of sports sciences. This situation reveals that there are wide gaps in sports literature in the related literature. New research proposals related to these gaps have been presented as controversial with the related literature.

Result It can be stated that the current research contributes to sports literature in two ways. First of all, it enhances the understanding of new methods for conducting online research in the field of sports sciences. In addition to this, the systematic approaches and recommendations provide important opportunities for new researches in the sports sciences literature.

SB440

ÖRGÜTSEL ADALET VE ÖRGÜTSEL BAĞLILIK ARASINDAKİ İLİŞKİNİN GENÇLİK HİZMETLERİ VE SPOR İL MÜDÜRLÜKLERİ ÖRNEKLEMİNDE İNCELENMESİ

[2] baki YILMAZ, [1]İrfan Güray YÜKSEL

[1]Niğde Ömer Halisdemir Üniversitesi Beden Eğitimi Ve Spor Yüksekokulu, NİĞDE
[2]Yıldırım Beyazıt Üniversitesi Spor Bilimleri Bölümü, ANKARA

Email : *byilmaz@ybu.edu.tr, gurayuksel51@gmail.com*

Araştırma, Gençlik ve Spor Bakanlığı bünyesinde bulunan Spor Genel Müdürlüğü'ne bağlı Gençlik Hizmetleri ve Spor İl Müdürlüklerinde görev yapan personelin örgütsel adalet ve örgütsel bağlılık düzeyleri arasındaki ilişkiyi belirlemek amacıyla yapılmıştır. Bu araştırma örgütlerde gerçekleşen adaletli uygulamaların, örgütsel bağlılık üzerinde olumlu bir etkisinin olduğu ve örgütsel adaletin personel performansı üzerine etkilerini belirlemek üzere yürütülmüştür. Araştırmada 81 Gençlik Hizmetleri ve Spor İl Müdürlüğü çalışan, 353 katılımcıya anket uygulaması yapılmıştır. Çalışmaya katılan kişilerin örgütsel adalet algıları Örgütsel Adalet Ölçeği ile ölçülürken, örgütsel bağlılığı ise Örgütsel Bağlılık Ölçeği ile ölçülmüştür. Ayrıca çalışanların performansı Çalışan Performansı Ölçeği ile belirlenmiştir. Anket sonuçları SPSS paket programı kullanılarak analiz edilmiştir. Verilerin analizinde t-testi, Anova testi ve Korelasyon (Pearson) testi uygulanmıştır. Bulgular sonucunda, bireylerin çalışan performansı ile cinsiyet ve görev dağılımına göre; örgütsel adalet alt boyutları ile cinsiyet, medeni durum ve görev dağılımına göre; örgütsel bağlılık ile cinsiyet ve medeni durumlarına göre görüşlerinde benzerlik tespit edilmiştir. Çalışan performansı ile medeni durum ve çalıştığı bölge, örgütsel adalet ve örgütsel bağlılık alt boyutları ile çalıştığı bölge durumu arasında anlamlı bir fark tespit edilmiştir. Ayrıca örgütsel adalet, örgütsel bağlılık ve çalışan performansı arasında pozitif yönlü düşük düzeyde anlamlı bir ilişki bulunmuştur. Sonuç olarak örgütsel adalet ve örgütsel bağlılık arttıkça çalışan performansı artmaktadır. Örgütsel adalet arttıkça örgütsel bağlılık artmaktadır.

AN İNVESTİGATİON OF THE RELATİONSHİP BETWEEN ORGANİZATİONAL JUSTİCE AND ORGANİZATİONAL COMMİTMENT İN THE CASE OF YOUTH SERVİCES AND SPORTS PROVİNCİAL DİRECTORATES

The research was conducted in order to determine the relationship between the level of organizational justice and organizational commitment of the staff employed in Youth Services and Sport Provincial Directorates affiliated to the General Directorate of Sports in the Ministry of Youth and Sports. This research was conducted to determine the positive effects of organizational practices on organizational commitment, and to determine the impact of organizational justice on staff performance. Questionnaires were given to 353 participants who worked in 81 Youth Services and Sports Provincial Directorate. Organizational justice perceptions were determined by Organizational Justice Scale, organizational commitment by Organizational Commitment Scale, and employees' performance by Employee Performance Scale. Questionnaire results were analyzed through SPSS software program. In the analysis of the data, t-test, Anova test and Correlation (Pearson) test were used. As a result of the findings, it can be suggested that there are similarities in terms of the performance of the individuals and the gender and occupational status; organizational justice sub-dimensions and gender, marital status and occupational status; organizational commitment and gender and marital status. It has been found that there is a significant difference between employee performance and marital status and working region, organizational justice and organizational commitment sub-dimensions, and region status. Moreover, there is a positive relationship between organizational justice, organizational commitment and employee performance. As a result, as organizational justice and organizational commitment increase, employee performance improves. As organizational justice increases, organizational commitment increases.

SB448

GENÇLİK MERKEZİNDE ALGILANAN HİZMET KALİTESİNİN ETKİNLİK TÜRÜNE GÖRE İNCELENMESİ (ŞIRNAK İLİ ÖRNEĞİ)

[1]Hasan OSMANOĞLU

[1]Şırnak Üniversitesi Beden Eğitimi Ve Spor Yüksekokulu ŞIRNAK

Email : *hasanosmanoglu@sirnak.edu.tr*

GENÇLİK MERKEZİNDE ALGILANAN HİZMET KALİTESİNİN ETKİNLİK TÜRÜNE GÖRE İNCELENMESİ (ŞIRNAK İLİ ÖRNEĞİ) Bu çalışma, Gençlik ve Spor Bakanlığına bağlı olarak faaliyetlerini yürüten Şırnak ilinde bulunan Gençlik Merkezlerinden faydalanan üyelerin yapmış oldukları etkinlik (spor, kültür, müzik) türüne göre hizmet kalite algılarını ölçmek amacı ile yapılmıştır. Genel tarama modeline göre dizayn edilen çalışmada kolayda örnekleme yöntemi kullanılmıştır. Örneklem grubu gençlik merkezlerine devam eden; kültürel, sportif ve sosyal alanda hizmet alan 96 erkek ve 114 kadın olmak üzere toplam 210 katılımcıdan oluşmuştur. Çalışmada veri toplama aracı olarak Polat ve ark., (2013) tarafından geliştirilen "Gençlik Merkezlerinde Algılanan Hizmet Kalitesi Ölçeği" kullanılmıştır. 23 soru ve üç (Fiziksel Çevre Kalitesi, Etkileşim Kalitesi, Çıktı Kalitesi) alt boyuttan oluşan ölçeğin bu çalışma için yapılan güvenirlik analizi sonucunda Alfa değeri .93 olarak tespit edilmiştir. Verilerin analizi için parametrik testlerden Pearson korelasyon analizi, T testi ve Tek yönlü varyans analizi (ANOVA) kullanılmıştır. Araştırma bulgularına göre katılımcıların yaşı ile hizmet kalitesi algısı alt boyutları arasında anlamlı bir ilişki bulunmamıştır (P>0.05). Katılımcıların yapmış olduğu etkinlik türü ile fiziksel çevre, etkileşim ve çıktı kalitesi alt boyutlarında kültürel faaliyetlere katılanların ortalamasının spor veya müzik faaliyetlerine katılanlara göre anlamlı olarak daha yüksek bulunmuştur (P<0.05). Yine etkinliklere katılım süresi ile fiziksel çevre, etkileşim ve çıktı kalitesi alt boyutlarında 0-6 ay arasında etkinliklere katılanlar lehine anlamlı farklılıklar bulunmuştur (P<0.05). Katılımcıların cinsiyeti, eğitim düzeyi ve aylık ortalama gelirleri ile hizmet kalitesi alt boyutları arasında anlamlı bir fark bulunmamıştır (P>0.05). Sonuç olarak Şırnak ili Gençlik Merkezinde yapılan kültürel etkinliklere katılan bireylerin faaliyetler ile ilgili etkinlikleri sportif ve müzik alanında yapılan etkinliklere katılanlara göre daha kaliteli bulduklarını ve etkinliklerin ilk altı ayında katılımcıların hizmet kalite algılarının sonraki dönemlere göre daha yüksek olduğunu araştırma bulgularına dayanarak söyleyebiliriz. Anahtar Kelimeler: Gençlik Merkezleri, Hizmet Kalitesi

INVESTIGATION OF THE QUALITY OF SERVICE PERCEIVED IN THE YOUTH CENTER ACCORDING TO THE ACTIVITY TYPE (SAMPLE OF ŞIRNAK PROVINCE)

INVESTIGATION OF THE QUALITY OF SERVICE PERCEIVED IN THE YOUTH CENTER ACCORDING TO THE ACTIVITY TYPE (SAMPLE OF ŞIRNAK PROVINCE) This study was conducted in order to assess the perceived service quality of the members of Youth Centers in Şırnak province, which carry out activity under the authority of the Ministry of Youth and Sports, according to the activity type (sports, culture, music). In the study, which was designed according to the general screening model, convenience sampling method was used. The sample group consisted of 96 males and 114 females, in total 210 participants, who attended youth centers, received service in cultural, sportive and social areas. In the study, "Scale for Perceived Service Quality in Youth Centers", which was developed by Polat et. al. (2013), was used as the data collection tool. The alpha value of the scale consisting of 23 questions and three sub-dimensions (Physical Environment Quality, Interaction Quality, Output Quality) was determined to be 93 as a result of the reliability analysis conducted forthis study. Pearson correlation analysis, T test and one-way variance analysis (ANOVA) were used to analyze the data. According to the findings of the study, there was no significant relationship between the ages of the participants and service quality perception sub-dimensions (P>0.05). In terms of the participants' activity type and physical environment, and interaction and output quality sub-dimensions, the average of those participating in the cultural activities was determined to be significantly higher compared to those participating in sports or music activities (P<0.05). Again, in terms of participation duration and physical environment, interaction and output quality sub-dimensions, significant differences were determined on behalf of those participating in the activities for 0-6 months (P<0.05). There was no significant difference between gender, education level, average monthly income of the participants and service quality sub- dimensions (P>0.05). As a result, depending on the findings

of the study we can say that the individuals participating in the cultural activities of Şırnak province Youth Center found them more quality compared to those who participated in the activities conducted in the areas of music and sports, and service quality perceptions of those who participated in the activities were determined to be higher in the first six months compared to later periods. Keywords: Youth Centers, Quality of Service

SB455

SPOR BİLİMLERİ FAKÜLTESİ ÖĞRENCİLERİNİN EPİSTEMOLOJİK İNANÇLARI İLE PROBLEM ÇÖZME BECERİLERİ ARASINDAKİ İLİŞKİNİN ARAŞTIRILMASI

[2]Emre BELLİ, [1]Ceren Solmaz ÇAKMAK

[1]Atatürk Üniversitesi Kış Sporları Ve Spor Bilimleri Enstitüsü, ERZURUM
[2]Atatürk Üniversitesi Spor Bilimleri Fakültesi, ERZURUM

Email : *emre.belli@atauni.edu.tr, cerencakmak025@gmail.com*

Bu araştırmanın amacı, spor bilimleri fakültesi öğrencilerinin epistemolojik inançları ile problem çözme düzeyleri arasındaki ilişkinin araştırılmasıdır.

Araştırmada katılımcıların epistemolojik inançları hakkında veriler elde etmek için; Schommer (1990) tarafından geliştirilen,Türkçe'ye Tüzün ve Topçu (2008) tarafından uyarlanan 'Epistemolojik İnançlar Ölçeği; problem çözme düzeyleri hakkında bilgi edinmek için Heppner ve Peterson tarafından (1982) geliştirilen ve Türkçe'ye Taylan (1990) tarafından uyarlanan problem çözme envanteri kullanımıştır. Ölçekler 201'i kadın 417'si erkek olmak üzeri toplam 618 kişiye uygulanmıştır.

Elde edilen verilerin değerlendirilmesinde SPSS programında frekans analizi, betimsel istatistik, bağımsız gruplarda t-testi ve tek yönlü varyans analizi (Anova), farklılığın hangi gruptan kaynaklandığını bulmak için de Tukey testi ve ilişki için de pearson korelasyon testi yapılmıştır.

Katılımcıların epistemolojik inançları ile problem çözme becerileri arasında pozitif yönde anlamlı bir ilişki olduğu tespit edilmiştir. Buna göre; epistemolojik inançları arttıkça problem çözme becerilerinin de arttığı söylenebilir.

Anahtar Kelimeler: Spor, Epistemoloji, Problem Çözme

INVESTIGATION OF RELATIONSIP BETWEEN EPISTEMOLOGICAL BELIEFS AND PROBLEM SOLVING SKILLS LEVELS FACULTY OF SPORT SCIENCE STUDENTS

The aim of this study is to make a comparison the relationship between epistemological beliefs and problem solving skills levels of sport science students.

It was used for data collection, "Epistemological Beliefs Scale" which was developed by Schommer (1990) adapted into Turkish by Tüzün ve Topçu (2008) and "Problem Solving Skills Scale" was developed by Heppner and Peterson (1982) and adapted into Turkish by Taylan (1990). The data collection tools were administered to a total of 618 students consisting of 417 male and 201 female students.

For data analysis, through SPSS statistical packet program, frequency analysis was carried out, independent sample t-tests and one-way ANOVA were run and Tukey test was performed to find out the source of the difference among different groups of participants. In addition, correlation analysis was conducted through Pearson product moment correlation to explore the relationship between the participants' moral maturity and social well-being.

It was found that there was a positive relationship between the epistemological beliefs and problem solving skills levels of the participants.

According to this; It can be said that epistemological beliefs levels increase as problem solving skills levels increase.

Key words: Sport, Epistemological Beliefs, Problem Solving Skills.

SB477

FUTBOL TARAFTARLARININ FAİR PLAY ANLAYIŞLARININ İNCELENMESİ

[1]Soner ÇANKAYA, [1]Hacı Ali ÇAKICI, [1]Onur ÖZTÜRK, [1]Alperen ERKİN

[1]Ondokuz Mayıs Üniversitesi, SAMSUN

Email : *scankaya@omu.edu.tr, cakicihaciali@gmail.com, onurozturk@omu.edu.tr, alperen.erkin@omu.edu.tr*

Bu araştırma, profesyonel futbol taraftarlarının demografik bilgilere göre fair play anlayışlarının farklılaşıp farklılaşmadığını araştırmak amacıyla yapılmıştır.

Araştırmada betimsel taramaya yönelik bir yöntem kullanılmıştır. Araştırmanın örneklemini 2019-2020 futbol sezonunda Samsunspor taraftarlarına yönelik tesadüfi örneklem yöntemiyle seçilen, 270 taraftardan oluşturmuştur. Araştırmanın veri toplama araçları, Kotan ve Aydoğan (2016) tarafından geliştirilen '' Futbol Taraftarlarının Fair-Play Anlayışları Ölçeği'' ve araştırmacı tarafından geliştirilen "Kişisel Bilgi Formu" kullanılmıştır.

Verilerin analizinde, ikili karşılaştırmalar için Mann Whitney-U testi ve çoklu karşılaştırmalar için Kruskal-Wallis Varyans Analizi kullanılmıştır. Futbol taraftarlarının fair play anlayışları ölçeği alt boyutlarından kötü tezahürat ve kavga, medyanın tutumu, kendi takımına dönük tutumlar ve rakip takıma karşı tutumlar alt boyutlarında cinsiyet, yaş, eğitim durumu ve meslek değişkenlerine göre anlamlı düzeyde farklılaştığı, sahaya yabancı madde atma ve olaylara karışma alt boyutunda ise anlamlı düzeyde farklılaşmadığı; medeni hal değişkenine göre incelediğinde ise medyanın tutumu, kendi takımına dönük tutumlar ve rakip takıma karşı tutumlar alt boyutlarında anlamlı düzeyde farklılaştığı, kötü tezahürat ve kavga ve sahaya yabancı madde atma ve olaylara karışma alt boyutlarında da anlamlı düzeyde farklılaşmadığı tespit edilmiştir.

Anahtar Sözcükler: Futbol, futbol taraftarları, fair play

A STUDY OF THE FAIR PLAY UNDERSTANDING AMONG FOOTBALL FANS

This study was conducted to investigate whether fair play understanding of professional football fans differ according to their demographic informations.

A descriptive method was used in the research. The sample of the study consisted of 270 fans of Samsunspor in 2019-2020 football season. The data was collected by random sampling method . Fair-Play Perceptions Scale of Football Fans developed by Kotan and Aydoğan (2016) and "Personal Information Form developed by the researcher were used as a data collection tools of the research.

Mann Whitney-U test was used for paired comparisons and Kruskal-Wallis Variance Analysis was used for multiple comparisons. In the sub-dimensions of bad cheering and fighting, the attitude of the media, the attitudes towards the team and the opposing team, were shown significant differences according to the gender, age, educational status and profession variables of the football fans, but sub-dimensions of throwing foreign matter into the field and getting involved in events did not differ significantly.

When analyzed according to the marital status variable, it was found that the sub-dimensions of the media, attitudes towards the team and the opposite team significantly differed but sub-dimensions of bad cheering and fighting and throwing foreign matter into the field and getting involved in events did not differ significantly .

Keywords: Football, soccer fans, fair play

SB478

ÜNİVERSİTE ÖĞRENCİLERİNİN SOSYALLEŞME YÖNLERİNİN İNCELENMESİ

[1]Musa ÇON, [1]Alperen ERKİN, [1]Onur ÖZTÜRK, [1]Hacı Ali ÇAKICI

[1]Ondokuz Mayıs Üniversitesi, SAMSUN

Email : *musacon@omu.edu.tr, alperen.erkin@omu.edu.tr, onurozturk@omu.edu.tr, cakicihaciali@gmail.com*

Bu araştırma, üniversite öğrencilerinin demografik bilgilere göre sosyalleşme yönlerinin farklılaşıp farklılaşmadığını araştırmak amacıyla yapılmıştır.

Araştırmada betimsel taramaya yönelik bir yöntem kullanılmıştır. Araştırmanın örneklemini, Samsun Ondokuz Mayıs Üniversitesi Yaşar Doğu Spor Bilimleri Fakültesi, Sağlık Bilimleri Fakültesi, Tıp Fakültesi ve İktisadi ve İdari Bilimleri Fakültesi öğrencilerine yönelik tesadüfi örneklem yöntemiyle seçilen, 398 öğrenciden oluşturmuştur. Araştırmanın veri toplama araçları, Şahan (2007) tarafından geliştirilen ''Spor ve Sosyalleşme Ölçeği'' ve araştırmacı tarafından geliştirilen "Kişisel Bilgi Formu" kullanılmıştır.

Verilerin analizinde, ikili karşılaştırmalar için Mann Whitney-U testi ve çoklu karşılaştırmalar için Kruskal-Wallis Varyans Analizi kullanılmıştır. Üniversite öğrencilerinin sosyalleşme yönleri ölçeği puanlarında lise türü, sınıf, aile gelir düzeyi, yaşadığı yer ve spor yapma sıklığı değişkenlerine göre anlamlı düzeyde farklılaşmadığına, cinsiyet, yaş, fakülte, anne ve baba eğitim durumu değişkenine göre ise anlamlı düzeyde farklılaştığı tespit edilmiştir.

Anahtar Sözcükler: Üniversite, öğrenci, sosyalleşme

A STUDY OF SOCIALIZATION ASPECTS AMONG UNIVERSITY STUDENTS

This study was conducted to investigate whether the socialization aspects of university students differ according to their demographic information.

A descriptive method was used in the research. The sample of the study consisted of 398 students studying in Samsun Ondokuz Mayıs University; Yaşar Doğu Sports Sciences Faculty, Faculty of Health Sciences, Faculty of Medicine and Faculty of Economics and Administrative Sciences. The data was collected by random sampling method. Sport and Socialization Scale developed by Şahan (2007) and" Personal Information Form developed by the researcher were used as a data collection tools of the research.

Mann Whitney-U test was used for paired comparisons and Kruskal-Wallis Variance Analysis was used for multiple comparisons. It was found that university students' socialization scores did not differ significantly according to the variables of high school type, class, family income, place of residence and frequency of sports, and differed significantly according to the variables of gender, age, faculty, mother and father.

Keywords: University, student, socialization

SB500

FİTNESS İLGİLENİMİ SUPPLEMENT TÜKETİM NİYETİNİ NASIL ETKİLER? FİTNESS SALONU ÜYELERİNİN SUPPLEMENT KULLANIMINA İLİŞKİN TUTUM VE NİYETLERİNİN KEŞFEDİLMESİ

[1]Metin ARGAN, [1]Hüseyin KÖSE, [1]Caner ÖZGEN

[1]Eskişehir Teknik Üniversitesi

Email : *margan@anadolu.edu.tr, huseyinkose@eskisehir.edu.tr, canerozgen@eskisehir.edu.tr*

Giriş ve Amaç Günümüzde özellikle fitness ile ilgilenen profesyonel veya amatör sporcular çeşitli kazanımlar umuduyla supplement kullanmaktadır. Palmer vd., (2003) sadece ABD'de yılda 3 milyondan fazla kişinin düzenli olarak supplement kullanıdıklarını tespit etmişlerdir. Bu durum supplement endüstrisinin ulaştığı boyutları kanıtlar niteliktedir. Konuyla ilgili spor bilimleri literatüründe supplement tüketimine ilişkin yeterli sayıda araştırma yapılmadığı tespit edilmiştir. Bu araştırmanın amacı mevcut literatürden yola çıkarak spor salonlarına üye bireylerin fitness ilgilenimleri ile supplement kullanma niyet ve tutumları arasındaki ilişkileri keşfetmektir.

Yöntem Eskişehir'de çeşitli spor salonlarına üye toplam 200 kişiye kolayda örnekleme yöntemi ile ulaşılmıştır. Elde edilen veriler yapısal eşitlik modellemesinin metodolojik ilkeleri doğrultusunda AMOS v22 programı aracılığıyla ölçüm ve yapısal olmak üzere iki aşamalı yaklaşımla analiz edilmiştir. Ölçüm modeli kapsamında araştırma içerisindeki bütün yapılar doğrulayıcı faktör analizi (DFA) kapsamında analiz edilmiştir. Ortaya çıkan uyum değerlerinin literatürde belirtilen sınırların üzerinde olduğu tespit edilmiş ve model doğrulanmıştır. Bunun yanında araştırma yapılarının geçerlilik ve güvenirliliklerini test etmek için average variance extracted (AVE), composite reliability (CR) ve Cronbach's alpha değerleri hesaplanmış ve bütün değerlerin literatürde ifade edilen sınırların üzerinde olduğu tespit edilmiştir. Ölçüm modelin doğrulanmasının ardından yapısal model kapsamında ortaya konulmuş üç hipotez test edilmiştir.

Bulgular ve Sonuç Yapılan analizler sonucunda fitness ilgileniminin supplemet kullanıma karşı tutum ve niyetlerinin güçlü bir yordayıcısı olduğu tespit edilmiştir. Bunun yanında genel pazarlama literatürüne paralel olarak supplemetlere karışı tutum ile kullanma niyeti arasında pozitif yönlü ilişki olduğu tespit edilmiştir. Bu araştırma spor pazarlaması literatüründe supplement tüketimi ile ilgili yapılmış öncü araştırmalardan biri olması bakımında gelecek araştırmalara yol gösterici niteliğindedir. Bu anlamda ortaya konulan sonuçlar supplement üreticilerine pazarlama aktivitelerinde hangi unsurları göz önünde bulundurmalarına ilişkin stratejik bilgiler sağlamıştır. Özellikle araştırma dahilinde ortaya konulan sonuçlar supplement markalarına reklam harcamaları ve hedef kitle bölümlendirmesi kararları için önemli ipuçları vermektedir.

How does fitness engagement affect the intention of supplement consumption? Discovering attitudes and intentions of fitness facility members regarding supplement use

Aim and Introduction Nowadays, in fitness either professional or amateur athletes use supplements in hopes of various gains. Palmer et al. (2003) stated that more than 3 million people use supplements regularly in the United States in a year. Unfortunately, it is determined that there is not enough research about supplement consumption in the related sports sciences literature. So, the aim of the study is to find out the relationship between fitness engagement and intention and attitudes of supplement usage of fitness facility members based on the literature. Method A total of 200 people from various sports facilities in Eskisehir were included in the study by convenience sampling method. The obtained data were analyzed by AMOS v22 with two-step approach, measuring and structural, in line with the methodological principles of structural equation modeling. In addition, in order to test the validity and reliability of the research structures, average variance added (AVE), composite reliability (CR) and Cronbach's alpha values were calculated and it was found that all values were above the values stated in the literature. After the validation of the measurement model, three hypotheses were tested in the light of current literature and within the context of structural model. Findings and Result As a result of the analyzes, it

was found that fitness engagement was a strong predictor of attitudes and intentions towards supplement use. In addition, in parallel with the general marketing literature, a positive relationship was found between the attitude towards supplements and the intention to use. The provided results in this sense will provide strategical information to the supplement manufacturers which elements to consider when shaping their marketing activities. In particular, the results presented in the study provide important clues for supplement brands about advertising spending and targeting segmentation decisions.

SB516

TRABZONSPOR FUTBOL TARAFTARLARININ FANATİKLİK DÜZEYLERİ

[1]Mehmet DERELİOĞLU, [2]Soner ÇANKAYA

[1]Ondokuz Mayıs Üniversitesi SAMSUN
[2]Ondokuz Mayıs Üniversitesi Yaşar Doğu Spor Bilimleri Fakültesi

Email : *mehmetderelioglu61@hotmail.com, sonercankaya@gmail.com*

TRABZONSPOR FUTBOL TARAFTARLARININ FANATİKLİK DÜZEYLERİ ÖZET

Bu çalışmanın amacı, Trabzonspor futbol seyircilerinin taraftarlıkla ilgili tutumlarını ortaya koymaktır. Bu amaçla çalışmada Taşmektepligil ve ark (2015) tarafından geliştirilmiş toplam 13 madde ve 2 alt boyuttan oluşan "Futbol Taraftarı Fanatiklik Ölçeği-FTFÖ" ve "Kişisel Bilgi Formu" kullanılmıştır. Geliştirilen ölçek kriterlerine göre seyircilerin toplam puanı 13-21 aralığında ise "fanatik", 22-30 aralığında "takım taraftarı", 31-52 puan aralığında ise "sporsever" olarak adlandırılmaktadır. Araştırmanın örneklemini Trabzonspor futbol seyircileri içerisinden rastgele seçilen 480 kişi oluşturmaktadır. Seyircilerin FTFÖ'ne verdikleri cevapların kendi iç tutarlılığını ortaya koymak amacıyla yapılan güvenirlik analizi (Cronbach's Alpha) sonucunda güvenirlik katsayısı 0,823 olarak bulunmuştur. Çalışmada, erkek katılımcıların fanatiklik puanlarının kadın katılımcılara göre daha düşük olduğu tespit edilmiştir (P<0,001). Ölçek kriterlerine göre erkek seyirciler Trabzonspor taraftarı olarak, bayan seyirciler ise sporsever olarak tanımlanabilir. Ortaokul ve lise mezunu seyircilerin takım taraftarı, diğerlerinin ise sporsever olduğu ortaya konulmuştur (p<0,05).Ayrıca, bekâr olan ve kuzey tribünde maçları seyredenlerin evli ve güney, doğu, batı tribünde maçları seyredenlere göre daha fanatik bir tutum sergiledikleri ortaya konulmuştur. Buna göre, Trabzonspor yetkilerinin veya karar vericilerinin, maçları stadın kuzey tribününde seyreden bekar, ortaokul veya lise mezunu olan erkek taraftarlarının maç esnasındaki hal ve hareketlerini dikkatle izlemesi, maçın seyirci açısından kontrolden çıkmasını önlemek açısından faydalı olacaktır.

Anahtar Kelimeler: Fanatiklik, taraftar, futbol, Trabzonspor

TRABZONSPOR FOOTBALL FANS' FANATICITY LEVELS

TRABZONSPOR FOOTBALL FANS' FANATICITY LEVELS ABSTRACT

The aim of this study is to reveal the attitudes of Trabzonspor football audience on fanaticism. For this purpose, "Personal Information Form" and "Football Fan Fanaticism Scale-FTFÖ" which was developed by Taşmektepligil et al. (2015) and which included 13 items and 2 sub-dimensions were used. According to the developed scale criteria, the total score of the audience is called fanaticism in the range of 13- 21, team supporters in the range of 22-30, and sports fans in the range of 31-52 points. The sample of the study consists of randomly selected 480 football fans from Trabzonspor. As a result of the reliability analysis (Cronbach's Alpha) performed to reveal the internal consistency of the answers given by the audience to FTFÖ, the reliability coefficient was found to be 0.823. In the study, it was found that the fanaticism scores of the male participants were lower than those of the female participants (P <0.001). According to the scale criteria, male spectators can be defined as Trabzonspor fan and female spectators can be defined as sports fan. It was found that the middle and high school graduates were team supporter, while the others were sports fans (p<0,05). Also, it was found that those who were single and who watched the match in the north tribune were more the fanatical than those who were married and who watched the match in the south, east and west tribune. Accordingly, Trabzonspor authorities' or decision-makers' carefully monitoring the behaviors of viewers watching the match in the north tribune of the stadium, those who are single, male and middle or high school graduate will be useful to prevent the match from getting out of control in terms of the audience.

Keyword : Fanaticism, Fans, Football, Trabzonspor

SB524

FUTBOLDA DERBİLERİN DİLİ

[1]Esra CÖMERT, [1]Nuran KANDAZ GELEN, [1]Sevda ÇİFTÇİ

[1]Sakarya Uygulamalı Bilimler Üniversitesi , Sakarya

Email : *esracomert@sakarya.edu.tr, nkgelen@sakarya.edu.tr, sciftci@sakarya.edu.tr*

Futbolda Derbilerin Dili

Özet

Türkiye'de en çok takip edilen spor konumunda olan futbol büyük bir kitleyi peşinden sürüklemektedir. Futbola ilginin bu denli yüksek olması sebebiyle spor basınının futbol anlatım dili son derece önemli bir hale gelmektedir Bu çalışmanın temel amacı spor basınında futbol anlatım dilini araştırmaktır. Türk spor basınında kullanılan dilin incelenmesi amacıyla spor basınında yer alan manşetler ve başlıklar analiz edilerek Türk spor basınında futbol anlatım dilinin içeriği değerlendirilecektir. Böylece Türkiye'de gazetelerde futbol anlatım diline dair çıkarımlarda bulunulması hedeflenmektedir. Araştırmada Türkiye'deki en çok takip edilen 3 spor gazetesi ve 4 ulusal gazetelerinin 2018-2019 Lefter Küçükandonyadis sezonundaki 6 derbi maçlardan sonra kullandıkları dil özelinde değerlendirmeler yapılmıştır. Veriler söylem analizi yöntemiyle incelenmiş ve bu kapsamda kodlama işlemi tamamlandıktan sonra ortak özellikleri yansıtan temalara ulaşılmıştır. Araştırmanın bulgularına bakıldığında derbi maçlardan sonra gazetelerin beraberlik sonucunun olması durumunda nispeten yumuşak bir dil kullanarak iki tarafın taraftarlarının da tepkisini çekmekten uzak durmaya çalıştığını göstermektedir. Birlikte paylaştılar, ne fener ne cimbom gibi manşetler bu kapsamda yer almaktadır. Bir tarafın kazandığı derbiden sonra ise kazanan tarafın simge ya da sloganına yer verilerek sonucun okurlarla paylaşıldığı görülmektedir. Yer siyah gök beyaz, Aslan kral tahtına oturdu gibi manşetler buna örnek olarak gösterilebilir. Yine bir tarafın kazandığı derbiden sonra teknik heyetin hakemlere yönelik sert söylemleri gazetelerin manşetlerinde yerini almıştır. Araştırmadaki değerlendirmeler sonucunda; Türkiye'de spor basınında kullanılan dilin sıkça deyimler ve metaforlar içerdiği gözlemlenmektedir. Özellikle Derbi maçlarda ortaya çıkan skorların, gazetelerin manşetlerini belirleyen önemli bir unsur olduğu söylenebilir. Geçmiş yıllarla karşılaştırıldığında yazılı basındaki manşetlerde sert ve şiddet içeren söylemlerin büyük ölçüde azalmış olduğu, buna karşın daha ılımlı bir dil kullanıldığının görülmesi araştırmanın önemli ve genel bir sonucu olarak söylenebilir.

Anahtar Kelimeler: Spor, Futbol, Spor Basını, Futbol Anlatım Dili Spor Manşetleri

The language of derby in football

The Language of Derby in Football

SUMMARY

Football is the most followed sports in Turkey is the location after dragging a large audience. Because of the high interest in football, the language of sports expression of football is becoming very important. The main purpose of this study is to investigate the language of football expression in sports media. In order to examine the language used in the Turkish sports media, the headlines and titles in the sports media will be analyzed and the content of the football expression language in the Turkish sports press will be evaluated. Thus, it is aimed to inferences about the football in expressive language newspaper in Turkey Research on the most followed sports newspaper in 3 and 4 after the special language they use from 6 derby match in the 2018-2019 season of the national newspapers in Turkey Lefter Küçükandonyadis assessments were carried out. The data were analyzed by discourse analysis method, and after completing the coding process, themes reflecting common characteristics were reached. According to the findings of the research, if

the results of the tie after the derby matches, the newspapers tried to avoid the reaction of the supporters of both sides by using a relatively soft language. They shared together, headlines such as neither fener nor cimbom are included in this scope. After the derby won by one side, it is seen that the winner's symbol or slogan is shared and the result is shared with readers. After the derby won by one side, it is seen that the winner's symbol or slogan is shared and the result is shared with readers. Again, after the derby won by one side, the rigorous discourse of the technical committee towards the referees took place in the headlines of the newspapers. As a result of the evaluations; The language used in the sports media in Turkey is often observed to contain idioms and metaphors. It can be said that the scores that appear especially in derby matches are an important factor determining the headlines of the newspapers. Compared to the previous years, it was seen that the headlines in the printed media were reduced to a great extent by harsh and violent rhetoric, whereas a more moderate language was used as a significant and general result of the research.

Keywords: Sports, Football, Sports Media, Football Expression Language Sports Headlines

SB525

SPOR YÖNETİCİSİ ADAYLARININ ÖZ LİDERLİK DAVRANIŞLARI

[1]Zafer GAYRETLİ, [2]Akın ÇELİK

[1]Trabzon Üniversitesi, Spor Bilimleri Fakültesi, Beden Eğitimi Ve Spor Öğretmenliği Anabilim Dalı, TRABZON
[2]Trabzon Üniversitesi, Spor Bilimleri Fakültesi, Spor Yöneticiliği Bölümü, TRABZON

Email : *zaferrgayretli@hotmail.com, akincelik@trabzon.edu.tr*

Özet

Amaç: Bu araştırmanın amacı; spor yöneticiliği bölümünde öğrenim gören spor yöneticisi adaylarının öz liderlik davranışlarını incelemektir.

Yöntem: Araştırmanın çalışma grubunu Trabzon Üniversitesi, Recep Tayyip Erdoğan Üniversitesi, Ordu Üniversitesi, Ondokuz Mayıs Üniversitesi ve Karabük Üniversitelerinin Beden Eğitimi ve Spor Yüksekokulu Spor Yöneticiliği bölümünde öğrenim gören 231'i kadın (%33.2), 465'i erkek (%66.8) olmak üzere toplam 696 spor yöneticisi adayı oluşturmaktadır. Araştırmada nicel bir yöntem olan tarama modeli kullanılmıştır. Araştırmada veri toplama aracı olarak araştırmacı tarafından geliştirilmiş olan 'Kişisel Bilgi Formu' ile Houghton ve Neck (2002)'in geliştirmiş, Fidan (2018)'ın Türkçeye uyarlamış olduğu 'Yenilenmiş Öz Liderlik Ölçeği (YÖLÖ)' kullanılmıştır. Verilerin analizinde istatistiksel yöntem olarak, t-testi, çok faktörlü ANOVA (MANOVA) ve Pearson Korelasyon testi kullanılmıştır.

Bulgular ve Sonuç: Araştırmanın bulguları doğrultusunda spor yöneticisi adaylarının öz liderlik davranışlarının orta düzeyde olduğu tespit edilmiştir. Cinsiyet değişkeni incelendiğinde, öz liderlik davranışlarının yapıcı düşünce stratejileri-YDS boyutunda, anlamlı bir farklılık bulunurken ($p<0.05$); davranış odaklı stratejiler-DOS ve doğal ödül stratejileri-DÖS boyutlarında farklılık bulunmamıştır ($p>0.05$). Yaş ile öz liderlik arasında yapılan korelasyonda, YÖLÖ'nün boyutları arasında pozitif, yaş ile YÖLÖ boyutları arasında ise negatif yönde korelasyon olmasına karşın YÖLÖ boyutları ile yaş arasındaki korelasyon sonuçları anlamlı değildir. Mezun olunan lise türü ve anne-baba eğitim durumu değişkenleri ile ilgili yapılan analizlerde istatistiksel açıdan anlamlı sonuçlara ulaşılamamıştır ($p>0.05$).

Anahtar Kelimeler: Spor Yönetimi, Spor Yöneticisi, Lider, Liderlik, Öz Liderlik

EXAMINED OF SELF-LEADERSHIP BEHAVIOUR OF SPORTS MANAGER CANDIDATES

Abstract

Purpose: The purpose of this research is investigate examined of self-leadership behaviour of sports manager candidates whose studied of department of sports management.

Method: Participants of the research who are studied of department of school of physcial education and sports. Sports management candidates whose female of 231 (%33.2), male of 465 (%66.8) totally 696 person from Trabzon University, Recep Tayyip Erdogan University, Ordu University, Ondokuz Mayıs University and Karabuk University. A quantitative analysis, scanning modal, is used in the research. As data collection tool, 'Revised Self-Leadership Questionnare (RSLQ)' which, improved with 'Personel Knowledge Form' by Houghton and Neck (2002) and transcribed for Turkish by Fidan (2018), is employed. T-test, multi-factor ANOVA (MANOVA) and Pearson Correlation test are used for inferential statistics.

Results: Research finding shows that self-leadership behaviour of sports manager candidates are medium level. According to gender variability examinations, while it finds that significant differences to self-leadership behaviour's construc tive opinion strategies in level of YDS ($p<0.05$), it is not found a difference in level of behaviour oriented strategies-BOS and natural prize strategies-NPS ($p>0.05$). In the correlation between age and self-leadership, among of RSLQ's size is positive, despite the between age and RSLQ is negative correlation, RSLQ sizes and age correlation results are not meaningful. It is failed to reach to meaningful results in terms of statistical in which analyses is related to the variables of educational status of parents and graduation of highschool type ($p>0.05$).

Keywords: Sports Management, Sports Manager, Leader, Leadership, Self Leadership

SB528

KADIN FUTBOLUNDA KADIN YÖNETİCİLERİN KARİYER ENGELLERİ

[1]Esra CÖMERT, [1]Nuran KANDAZ GELEN, [1]Sevda ÇİFTÇİ

[1]Sakarya Uygulamalı Bilimler Üniversitesi - Sakarya

Email : *esracomert@sakarya.edu.tr, nkgelen@sakarya.edu.tr, sciftci@sakarya.edu.tr*

KADIN FUTBOLUNDA KADIN YÖNETİCİLERİN KARİYER ENGELLERİ

Giriş ve Amaç

Günümüzde, dünyada çoğu alanda kadın cinsiyet eşitsizliğine maruz kalmaktadır. Spor alanı da kadınların; sporcu, antrenör, hakem ve yönetici olarak rol aldıkları ancak cinsiyet eşitsizliğinin yaşandığı önemli alanlardan biridir. Eğitim, güvenceli çalışma, yönetici oranları kadınların erkeklere oranla daha düşüktür. İstatistiklere göre Türkiye'de kadın yöneticilerin sayısı erkek yöneticilerin sayısının (%16.7, TÜİK,2016) yarısından daha azdır. Kadınların her alanda karşılaştıkları bu eşitsizlik kadınların aşmakta güçlük çektikleri en büyük engel olmuştur. Bu sorun kariyer hedeflerinde de zorluk yaşayıp, yönetimde daha az yer almalarının en büyük nedenidir. Sporun her branşında ve alanında kadının yer alması ve erkek egemen futbol branşında da kadının sporcu, antrenör, hakem ve yönetici olarak yer alması zor ve büyük bir başarı olarak düşünülmelidir. Bu araştırma; Sakarya'da kadın futbol kulüplerinde çalışan kadın yöneticilerin karşılaştıkları problemler ve kariyer engellerinin neler olduğunun ortaya çıkartmayı amaçlamaktadır.

Yöntem

Bu araştırma Sakarya ilinde yer alan kadın futbol kulüplerinde görev yapan kadın futbol yöneticilerinin kariyer gelişim süreçlerinde karşılaştıkları engelleri ortaya çıkartmak amacıyla yapılmış bir çalışmadır. Çalışmada nitel araştırma yöntemlerinden biri olan yarı yapılandırılmış görüşme tekniği kullanılarak veriler toplanmıştır. Katılımcı grubunu, gönüllü olarak araştırmaya katılan 4 kadın yönetici ve 8 kadın futbolcu oluşturmuştur.

Bulgular ve Sonuç

Bu çalışmada oluşturulan temel araştırma problemi "Sakarya da kadın futbol kulüplerinde çalışan kadın yöneticilerin karşılaştıkları problemler ve kariyer engelleri " şeklinde belirlenmiştir. Katılımcıların sporcu geçmişi ve spora olan ilgilerinden hareket ederek yönetici olmaya karar verdikleri ve bu süreci bir kariyer planı yoluyla yönetmeye çalıştıklarının anlaşılmasıdır. Yapılan çalışmada kadın yöneticilerin; cinsiyet sorunu, toplum algısı, toplumsal önyargı, kariyer engelleri ve problem temaları olarak ortaya çıkmıştır. Ayrıca; kadın yöneticiler engeller ve problemler dışında, toplum tarafından yansıtılan olumsuz algıyla baş edebildiklerini, toplum hayatının yüklemiş olduğu sorumluluklardan dolayı bazı zayıf noktalarının olmasına karşın özellikle futbol kulüplerinde başarılı olduklarını ve futbolcuların da onlarla çalışmaktan memnun olduklarını ifade etmişlerdir.

CAREER BARRIERS OF WOMEN MANAGERS IN WOMEN FOOTBALL

CAREER BARRIERS OF WOMEN MANAGERS IN WOMEN FOOTBALL

Introduction and Aim : Today, in many areas of the world, women are exposed to gender inequality. The sports field also includes women; It is one of the important areas where they play as athletes, coaches, referees and managers but there is gender inequality. The rates of education, secure work and managers are lower than that of women. According to statistics, the number of female

managers in Turkey, the number of male managers (16.7%, Tüik, 2016) is less than half. This inequality faced by women in all areas has been the biggest obstacle for women. This problem is also the main reason why they have difficulty in their career goals and they are less involved in management. It should be considered that it is difficult and great success for women to be involved in every branch and field of sports and for women as athletes, coaches, referees and managers in the male dominated football branch. This research; It aims to reveal the problems and career barriers faced by women managers working in women's football clubs in Sakarya.

Method: This study was carried out in order to reveal the obstacles faced by women football managers in women's soccer clubs in Sakarya province in their career development processes. In this study, interview technique which is one of the qualitative research data collection techniques was used. During the research, interviews were conducted with 4 female managers and 8 female football players who were willing and willing to interview them.

Results:

The main research problem in this study was determined as “Problems and career barriers faced by female managers working in women's football clubs in Sakarya“It is understood that the participants decided to become a manager based on their history and interest in sports and tried to manage this process

SB533

DOPİNG CEZA ÇELİŞKİSİ

[1]Tekin Çolakoğlu , [1]Bayram Şahin

[1]Ankara Gazi Üniversitesi

Email : *tcolakoglu@gmail.com, bayramsahin139@gmail.com*

Özet Bu çalışmada; genel hukuk ve spor hukuku açısından doping de ceza konusunun iki hukuk disiplininin kendi dinamikleri içinde verdikleri / verecekleri cezaların birbirleri ile çelişmesi daha açık bir ifade ile her bir hukuk dalının kendi bakış açısı ile konuyu işleme tabi tutmaları ve bunun sonucunda ortaya çıkan çelişkiler incelenmiştir. Bu inceleme sonucunda doping yapan sporcular genel hukuk da bir cezai işleme tabi tutuluyor mu? Tabi tutuluyorsa ne derece etkili oluyor/uygulanıyor bunun hukuk disiplinleri arasın da ki çelişkileri nelerdir. Sorularına cevaplar aranmıştır. Norveç Genel Ceza Kanunu 162b maddesine göre hukuka aykırı olarak doping olarak kabul herhangi bir maddeyi gönderen, ithal eden, ihraç eden, satan, nakleden, üreten herhangi bir kişinin bir doping suçu ile suçlanacağını ve 2-6 yıl hapis cezası istemiyle mahkemeye sevk edileceğini belirtmektedir. Türkiye de mevcut hukuk uygulamaları içerisinde bu konuda hukuksal müeyyide /yaptırım oluşturulmamıştır. Sonuç olarak Türkiye'de acilen genel hukuk ve spor hukukunun doping konusunda uzman hukukçular tarafından hazırlanacak doping yasası ile ortak payda da buluşmalarının sağlanması, çıkarılan bu yasaya dayandırılarak federasyonların doping ile alakalı kendi iç yönetmeliklerini hazırlamaları gerekmektedir.

Anahtar kelimeler: Doping, suç ve ceza, hukuksal çelişki

Doping penalty contradiction

ABSTRACT In this study; In terms of general law and sports law, the contradictions of the penalties given by the two legal disciplines within their own dynamics in doping are examined in a more explicit way, each branch of the subject processing the issue from its own point of view and the resulting contradictions are examined. Are doping athletes subject to a criminal procedure in general law as a result of this examination? If so, how effective / applied are the contradictions between law disciplines. The answers to his questions were sought. Article 162b of the Norwegian General Penal Code states that any person who sends, imports, exports, sells, transports or produces any substance considered unlawfully doping will be charged with a doping offense and will be referred to the court for a 2-6-year prison sentence. Turkey on this issue in the current legal practice legal sanctions / penalties is not formed. As a result, Turkey will be prepared urgently overall by expert lawyers in doping rule of law and sports law to provide the common denominator meeting with doping law, doping with the relevant federations issued based on this law are required to prepare their internal regulations.

Key words: Doping, crime and punishment, legal conflict

SB552

ANTRENÖRLERİN PSİKOLOJİK SERMAYELERİ İLE ÖRGÜTSEL BAĞLILIKLARININ ÇEŞİTLİ DEĞİŞKENLERE GÖRE İNCELENMESİ

***[1]Merve Nur KAPTAN*, [2]Aydıner Birsin YILDIZ, [3]Gözde ALGÜN DOĞU**

[1]Ankara Yıldırım Beyazıt Üniversitesi, Sağlık Bilimleri Enstitüsü, ANKARA
[2]Ankara Yıldırım Beyazıt Üniversitesi, Sağlık Bilimleri Fakültesi, Spor Bilimleri Bölümü, ANKARA
[3]Ankara Yıldırım Beyazıt Üniversitesi, Sağlık Bilimleri Fakültesi, Spor Bilimleri Bölümü. ANKARA

***Email :** kaptanmervenur@gmail.com, aydinerbirsinyildiz@hotmail.com, gzdalgn@hotmail.com*

Antrenörlerin Psikolojik Sermayeleri İle Örgütsel Bağlılıklarının Çeşitli Değişkenlere Göre İncelenmesi

Giriş ve Amaç: Bu araştırmanın amacı çeşitli branşlardaki antrenörlerin psikolojik sermayeleri ileörgütsel bağlılıklarının cinsiyet, yaş, medeni durum, ekonomik gelir, mesleki deneyimi gibi değişkenlere göre farklılaşıp farklılaşmadıklarını belirlemektir.

Yöntem: Araştırmaya Ankara ilinde çeşitli branşlardaki rastgele yöntemle seçilen 225 antrenörgönüllü olarak katılmıştır. Araştırmada, araştırmacılar tarafından oluşturulan "Kişisel Bilgi Formu"nun yanında Allen ve Meyer(1991) tarafından geliştirilen ve Wasti (2000) tarafından Türkçe tercümesi yapılan "Örgüte Bağlılık Ölçeği" ve Luthans ve arkadaşları (2007) tarafından geliştirilen"Psikolojik Sermaye Ölçeği"ninÇetin ve Basım (2012) tarafından geçerlilik ve güvenilirliği yapılmış Türkçe uyarlaması kullanılmıştır. Çalışma kapsamında elde edilen verilerin dağılımları incelenmiş ve normal dağılım göstermediği saptanmıştır. Bu doğrultuda betimsel istatistiklerin incelenmesi sonrasında ikili grupların karşılaştırılmasında Mann Whitney-U, ikiden fazla değişken bulunan gruplar da ise Kruskall Wallis H testi ve ihtiyaç dahilinde Bonferroni düzeltmeli Mann Whitney-U testi kullanılmıştır. Ayrıca ilişki belirlemeye yönelik yapılan analizlerde Spearman Rho katsayısı kullanılmıştır.

Bulgular: Cinsiyet, medeni durum ve hissedilen gelir değişkenleri açısından antrenörlerin psikolojik sermayeleri ve örgütsel bağlılık düzeylerinde istatistiksel anlamlılığa rastlanmamıştır. Öte yandan yaş değişkeninde psikolojik sermayenin sağlamlık alt boyutunda, mesleki deneyim değişkeninde psikolojik sermayenin öz yeterlilik alt boyutunda ve yine mesleki deneyim değişkeninde örgütsel bağlılığın devam bağlılığı alt boyutunda istatistiksel anlamlılığa rastlanmıştır.

Sonuç: Araştırma sonucunda antrenörler örnekleminde alt boyutlar seviyesinde güçlü ilişkiler saptamasına rağmen psikolojik sermaye ile örgütsel bağlılık arasında pozitif yönlü zayıf bir ilişki olduğu saptanmıştır. Anahtar Kelimeler: Antrenör, psikolojik sermaye, örgütsel bağlılık

ExaminingTheTrainers' Psychological Capital and Organizational Commitment According to Different Variables

Examining The Trainers' Psychological Capital and Organizational Commitment According to Different Variables

Purpose: The aim of the study is to examine different variables with psychological capital and organizational commitment

Method: 225 trainers that have different specialization participated in this study voluntarily. In this research, about socia-demographic variables was collected by the Personal Information Chart which was created by the researcher. To reach the purpose of the research; "Organizational Commitment Scale" developed by Allen and Meyer (1991) was used for data collection. It was adapted to Turkish by Wasti (2000). "Psychological Capital Scale" developed by Luthans at all. (2007) was also used for data collection. It was adapted to

Turkish by Çetin and Basım (2012). Descriptive statiscal methods were used to analyse the obtained datas and in analysis of the data about the comparison of two groups Mann Whitney-U test is used. Comparison of the groups which consists of more than two groups are conducted by Kruskall Wallis H Test. Statistics are generated by SPSS Pack 22 and $p<0.05$ is used as the significancy level. The relation were assessed by the Rhofactor of Spearman.

Findings: Statistical significance in psychological capital and organizational commitment of the trainers connected to gender, marital status and income level is absent. On the other hand; age variable in psychological capital's strength sub-dimension, and experience level variable in organizational commitment's conrinuance commitment sub-dimension shows statistical significance.

Results: Although there was a strong relationship between sub-dimensions in the coach essample, it was found that there was a weak positive relationship between psychological capital and organizational commitment As a result of the research.

KeyWords: Trainer, psychological capital, organizational commitment,

SB555

BEDEN EĞİTİMİ VE SPOR YÜKSEKOKULU ÖĞRENCİLERİNİN AKADEMİK MOTİVASYON DÜZEYLERİNİN İNCELENMESİ

[1]Murat AYGÜN, [2]Elif Kübra DEMİR, [1]Talha MURATHAN

[1]Ardahan Üniversitesi, Spor Yönetim Bilimleri, ARDAHAN
[2]Ege Üniversitesi, Eğitimde Ölçme Ve Değerlendirme Anabilim Dalı, İZMİR

Email : *aygunmurat06@gmail.com, elif.kubra.demir@ege.edu.tr, talhamurathan@hotmail.com*

İnsanlar üzerinde büyük bir öneme sahip olan motivasyon olgusu, kişinin gündelik yaşamında etkin bir rol oynamaktadır. Kendilerine çekici gelen ve ilgi uyandıran durumlar bireylerin motive olmalarını olanak sağlamaktadır. Bu çalışmada, Beden Eğitimi ve Spor Yüksekokulu'nda öğrenim gören öğrencilerin akademik motivasyon düzeylerinin belirlenmesi amaçlanmıştır. Çalışma grubunu, Ardahan Üniversitesi Beden Eğitimi ve Spor Yüksekokulunda yer alan Spor Yöneticiliği ve Beden Eğitimi ve Spor Öğretmenliği bölümlerinde öğrenim gören 165 öğrenci oluşturmuştur. Veri toplama aracı olarak, katılımcılara kişisel bilgi formu ve 28 madde 7 alt boyuttan oluşan Akademik Motivasyon Ölçeği (AMÖ) kullanılmıştır. Araştırmada bağımsız gruplar için t-testi (independent samples t-test) tekniğinden faydalanılmıştır. Akademik motivasyon ölçeği'nden elde edilen bulgular doğrultusunda, motivasyon alanlarının bölüm değişkenine göre; spor yöneticiliği bölümünde okuyan sporcular lehine, "içsel motivasyon bilme, dışsal motivasyon tanınma ve dışsal motivasyon düzenleme" alt boyutlarında anlamlı farklılık görülmüştür ($p<0.05$). Araştırma sonucunda bölüm değişkeni göz önüne alınarak, bireylerdeki yapısal farklılıklarının, sosyal yaşam ile etkileşimi sonucunda akademik motivasyon olgusunun eğitim sürecinde etkin olduğu görülmüştür.

Anahtar Kelimeler: Beden eğitimi ve spor yüksekokulu, spor bilimleri, motivasyon, akademik motivasyon

ANALYSING ACADEMIC MOTIVATION LEVELS OF THE STUDENTS IN PHYSICAL EDUCATION AND SPORTS

The phenomenon of motivation which has a great importance on people plays an active role in the daily life of the person. Attractive and intriguing situations enable individuals to be motivated. In this study, it is aimed at determining the academic motivation levels of the students in the School of Physical Education and Sports. The study group consists of 165 students from both Department of Sports Management and Department of Physical Education and Sports Teaching in the School of Physical Education and Sports at Ardahan University. Personal Information Form and Academic Motivation Scale (AMS) including 28 items and 7 sub-dimensions have been used as a data collection tool. Independent samples t-test technique is used for the independent groups. According to the findings obtained from the academic motivation scale, there is a significant difference in the sub-dimensions of "intrinsic motivation recognition, extrinsic motivation publicity and regulation" according to the department variable of the motivation fields ($p<0.05$). As a result of the study, it has been observed that academic motivation phenomenon is effective in the educational process as a result of the interaction of the structural differences between individuals and social life considering the department variable.

Keywords: School of physical education and sports, sports sciences, motivation, academic motivation

SB556

SPOR EĞİTİMİ ALAN ÜNİVERSİTE ÖĞRENCİLERİNİN BİLİŞÖTESİ ÖĞRENME STRATEJİLERİ İLE SPORDA İMGELEME DÜZEYLERİ ARASINDAKİ İLİŞKİNİN İNCELENMESİ

***[1]Murat AYGÜN*, [1]Talha MURATHAN, [2]Elif Kübra DEMİR**

[1]Ardahan Üniversitesi, Spor Yönetim Bilimleri, ARDAHAN
[2]Ege Üniversitesi, Eğitimde Ölçme Ve Değerlendirme Anabilim Dalı, İZMİR

***Email :** aygunmurat06@gmail.com, talhamurathan@hotmail.com, elif.kubra.demir@ege.edu.tr*

Spor faaliyetleri bireyin fiziksel, zihinsel ve psikolojik açıdan gelişimine yarar sağlamasının yanında becerilerin gelişiminede yarar sağlamaktadır. Günümüzde gelişimin sürekliliği sayesinde öğrenme isteğinin etkinliği daha fazla ortaya çıkmaktadır. Bu araştırmada, spor eğitimi alan üniversite öğrencilerinin bilişötesi öğrenme stratejileri ile sporda imgeleme düzeyleri arasındaki ilişkinin incelenmesi amaçlanmıştır. Araştırma grubunu, Ardahan Üniversitesi Beden Eğitimi ve Spor Yüksekokulu ile Ege Üniversitesi Spor Bilimleri Fakültesinde öğrenim gören 308 üniversite öğrencisi oluşturmaktadır. Araştırmada veri toplama aracı olarak, katılımcılara kişisel bilgi formu ve bilişötesi öğrenme stratejilerini belirlemek amacıyla "Bilişötesi Öğrenme Stratejileri Ölçeği", sporda imgeleme türünü belirlemek amacıyla "Sporda İmgeleme Envanteri-SİE (Sport Imagery Questionnaire-SIQ)" kullanılmıştır. Araştırma kapsamında ele alınan demografik değişkenlere göre öğrencilerin sporda imgeleme ve bilişötesi öğrenme stratejileri arasında anlamlı farklılık olup olmadığını belirlemek için ilişkisiz gruplar t-testi ve varyans analizi yapılmış, sporda imgeleme ve bilişötesi öğrenme stratejileri arasındaki ilişki kanonik korelasyon analizi ile incelenmiştir. Araştırma bulgularında, kanonik fonksiyona ait değerlerde ilk fonksiyona benzer şekilde sporda imgelemeye en yüksek değerde yük veren değişken bilişsel değişkenidir. Sporda imgelemeye ait tüm değişkenler pozitif değer almıştır. Bu değişkenler, bilişötesi öğrenme stratejisi setine ait örgütleme ve denetleme değişkenleri ile aynı yönlüdür. İkinci kanonik fonksiyona göre, örgütleme ve denetleme değişkenleri bilişötesi öğrenme stratejisinde en fazla etkiye sahip iki değişkendir. Sporda imgeleme ve bilişötesi öğrenme stratejileri tarafından paylaşılan ortak varyans %28.5 olarak hesaplanmıştır. Araştırma sonucunda bireyin becerileri ve öğrenme sürecinde aktif olmanın, bilişötesi öğrenme stratejileri ile sporda imgeleme arasındaki ilişkinin tespit edilmesinde etkin rol oynadığı görülmüştür.

Anahtar Kelimeler: Spor eğitimi, üniversite öğrencileri, bilişötesi öğrenme, sporda imgeleme

ANALYSING THE RELATIONSHIP BETWEEN METACOGNITIVE LEARNING STRATEGIES AND IMAGE LEVELS OF SPORTS STUDENTS AT THE UNIVERSITIES

Sports activities contribute not only to the physical, mental and psychological development of the individual, but also contribute to the development of skills. Today, the effectiveness of the desire to learn becomes more apparent thanks to the continuity of development. In this study, the objective is to analyse the relationship between metacognitive learning strategies and image levels of sports students at the university. The study group includes 308 university students School of Physical Education and Sports at Ardahan University and Faculty of Sport Sciences at Ege University. As data collection tool, this study uses "Metacognitive Learning Strategies Scale" to determine personal information form and metacognitive learning strategies and "Sport Imagery Questionnaire (SIQ) "to identify the type of image in sports. Unrelated groups t-test and variance analysis have been performed in order to determine whether there is a significant difference between the imagination and metacognitive learning strategies of the students according to the demographic variables. Also, the relationship between the imagination and metacognitive learning strategies in the sport has been identified by canonical correlation analysis. In the findings of the study, the cognitive variable is the highest variable to give value the imagination in sports similar to the first function in the values of canonical function. All variables related to imagination in sports have positive values. These variables share the same direction as the organizational and supervisory variables of the metacognitive learning strategy set. According to the second canonical function, the variables of organization and control are the two variables that have the most effect on

the metacognitive learning strategy. The common variance shared by imagery and metacognitive learning strategies in sports has been calculated as 28.5%. As a result of the research, it has been observed that the skills of the individual and being active in the learning process play an effective role in determining the relationship between metacognitive learning strategies and imagery in sports. Keywords: Sports education, university students, metacognitive learning, imagery in sports Bu çalışma Ardahan Üniversitesi “2018-022 numaralı Bilimsel Araştırma Projesi” tarafından desteklenmiştir.

SB563

GENÇLİK VE SPOR BAKANLIĞI TAŞRA TEŞKİLATI ÇALIŞANLARINDA İŞ TATMİNİ

[1]Sefa YILDIZ, [2]Mehmet GÜL

[1]Gençlik Ve Spor İl Müdürlüğü, SİVAS
[2]Cumhuriyet Üniversitesi Beden Eğitimi Ve Spor Yüksekokulu

Email : *sefa-yldz@hotmail.com, mehmetgul@cumhuriyet.edu.tr*

Literatürde çok fazla tanımı yapılan iş tatminini kavramı en genel haliyle bir çalışanın yapmış olduğu iş karşılığında kazandığı ücret, mevcut iş koşulları, ast-üst ilişkisi ve işi yapış şekli bakımından duyduğu haz (memnuniyet) şeklinde açıklanabilir. Çalışan insanların ömürlerinin büyük bir kısmını iş yerinde geçirdiğini düşündüğümüzde, iş ortamında hedeflerine ulaşanların tatmin yani mutlu olduğunu birçok anlamda beklentilerini karşılayamayanların ise mutsuz olduğunu ve tatminsizlik yaşadığını söyleyebiliriz. Bu da iş tatmini kavramının ekonomik ve psikolojik olarak önemini göstermektedir. Araştırmada Gençlik ve Spor Bakanlığı taşra teşkilatı çalışanlarının iş tatmin düzeylerini belirlemek hedeflenmektedir ve bu kapsamda tarama modelinde betimsel niteliklidir. Araştırmanın evrenini, Gençlik ve Spor Bakanlığı'na bağlı Spor Genel Müdürlüğü taşra teşkilatı personeli, örneklemini ise çalışanlar arasından basit rastgele örnekleme yöntemi kullanılarak çalışmaya dâhil edilen toplam 368 çalışan oluşturmaktadır. Araştırmada katılımcıların demografik özelliklerini belirlemek amacıyla araştırmacı tarafından hazırlanan 9 maddeden oluşan "Kişisel Bilgi Formu" ve iş tatmin düzeylerini belirlemek için Weiss, Dawis, England ve Lofquist (1967) tarafından geliştirilen ve Baycan (1985) tarafından Türkçeye uyarlanan "Minnesota İş Tatmin Ölçeği" kullanılmıştır. Verilerin analizinde IBM SPSS Statistic 25 paket programı kullanılmıştır. Veriler yüzde (%), frekans, ortalama, standart sapma değerleri olarak ifade edilmiştir. Normal dağılım göstermeyen verilerde değişkenler arasındaki farkları belirlemek amacıyla nonparametrik testler kullanılmıştır. İş Tatmini konusunda hizmet sektörü başta olmak üzere çeşitli alanlarda faaliyet gösteren kamu ve özel kuruluşlarda benzer çalışmalar yapılmışsa da bu araştırma diğerlerinden farklı olarak spor hizmeti veren kamu kuruluşlarında uygulanmıştır. Ankete katılan çalışanlara ''Meslek Yılı, Ücret ve Unvan'' gibi bilgiler sorulmuş olup tüm değişkenlerle ilgili elde edilen bulgular detaylı olarak ele alınmıştır. Sonuç olarak, araştırmaya katılan katılımcıların iş tatmin düzeyleri bakımından anlamlı farklar olduğu, en belirgin farkın Mezun Olunan bölüm ve Unvan değişkenlerinden kaynaklandığı belirlenmiştir.

Job Satisfaction in the Employees of Ministry of Youth and Sports Provincial Organization

Abstract The concept of job satisfaction, which is described in the literature, can be explained in general terms as the satisfaction of an employee in terms of wages, job conditions, subordinate-parent relationship and the way of doing the job. When we think that working people spend most of their lives in the workplace, we can say that those who achieve their goals in the work environment are satisfied, in other words, those who do not meet their expectations are unhappy and experience dissatisfaction. This shows the economic and psychological importance of job satisfaction. In this research, it is aimed to determine the job satisfaction levels of the provincial staff of the Ministry of Youth and Sports and in this context, it is descriptive in the screening model. The population of the study consists of the provincial staff of the General Directorate of Sports affiliated to the Ministry of Youth and Sports, and the sample consists of 368 employees from 11 different cities who were included in the study using simple random sampling method. "Personal Information Form" consisting of 9 items prepared by the researcher in order to determine the demographic characteristics of the participants and Minnesota Job Satisfaction Scale, developed by Weiss, Dawis, England and Lofquist (1967) and adapted into Turkish by Baycan (1985) was used to determine job satisfaction levels. IBM SPSS Statistic 25 package program was used for data analysis. Data are expressed as percentage (%), frequency, average and standard deviation values. Nonparametric tests were used to determine the differences between the variables in the non- normal distribution data. Although similar studies have been conducted in public and private institutions operating in various fields, especially in the service sector, this research has been applied in public institutions providing sports services. Employees who participated in the questionnaire were asked information such as 'Professional Year, Wage and Title' and the findings obtained from all variables were discussed in detail. As a result, it was determined that there were significant

differences in job satisfaction levels of the participants, and the most significant difference was caused by the variables of Department and Title.

1- Bakan, İ. ve Büyükbeşe, T. (2004). Örgütsel İletişim İle İş Tatmini Arasındaki İlişkiler: Akademik Örgütler İçin Bir Alan Araştırması, Akdeniz Üniversitesi, İ.İ.B.F. Dergisi, 7(1):1-30. 2- Yıldız, S. (2019). Gençlik ve Spor Bakanlığı Taşra Teşkilatı Çalışanlarının Duygusal Emek Boyutları ve İş Tatmin Düzeylerinin İncelenmesi, Yüksek Lisans Tezi, Sivas Cumhuriyet Üniversitesi Sağlık Bilimleri Enstitüsü Beden Eğitimi ve Spor Anabilim Dalı, Sivas

SB572

FUTBOL YILDIZLARININ INSTAGRAM ÜZERİNDEN KENDİNİ SUNMA DAVRANIŞLARININ CİNSİYETE GÖRE FARKLILIKLARININ İNCELENMESİ

[1]Okan Ünver, [2]Hüseyin Köse

[1]Anadolu Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü ESKİŞEHİR
[2]Eskişehir Teknik Üniversitesi Spor Bilimleri Fakültesi ESKİŞEHİR

Email : *okanunver@gmail.com, huseyink@eskisehir.edu.tr*

GİRİŞ VE AMAÇ Sosyal medya, spor dünyasında popüler bir yer edinmesiyle birlikte birçok araştırma konu olmuştur. Sosyal Kendini sunma, başkalarının zihninde bir izlenim yaratma, değiştirme ve sürdürme davranışı olarak tanımlanmaktadır. İnternet öncesi zamanda kendini sunma davranışı, yüz yüze iletişimde söz konusu iken, internet sonrası sosyal medya üzerinden yapılabilme imkanı ortaya çıkmıştır. Futbolcuların Instagram uygulamasıyla gerçekleştirdiği kişisel sunumlarının, cinsiyet görünümleri odağında incelenmesi ve cinsiyet değişkenine göre farklılıkların ortaya konması bu araştırmanın temel amacını oluşturmaktadır. YÖNTEM

Araştırmaya Instagram uygulamasında en çok takipçiye sahip 5 erkek ve 5 kadın olmak üzere 10 futbolcu dahil edilmiştir. Bu çalışma için karma yöntemler yaklaşımı uygulanmıştır. Her iki cinsiyetteki futbolcuların fotoğrafları Goffman (1979), Hatton ve Trautner (2011), Kim ve Sagas (2014) ve Smith ve Sanderson (2015) tarafından uyarlanan bir kodlama şemasına girilip frekans ve yüzde analizi yapılmıştır ve cinsiyet değişkenine göre farklılaşmaları t testi uygulanılarak belirlenmiştir. Daha sonra altyazılardan temaları çıkarabilmek için kullanılan sabit karşılaştırma yönteminden yararlanılmıştır. BULGULAR VE SONUÇ

Araştırma bulgularında; t testi sonuçlarında cinsiyet değişkenine göre fotoğrafın odağı boyutunda $p<0,01$ düzeyinde, sporcunun fotoğraftaki durumu, paylaşılan fotoğraftaki göğüs vurgusu, genital/kalça vurgusu, sporcunun fotoğrafta kendine ya da başkasına dokunması ve sporcunun duruşu boyutlarında $p<0,05$ düzeyinde anlamlı fark bulunmuştur. Sonuç olarak; sporcuların kendini sunma davranışlarının cinsiyete göre farklılaştığı belirlenmiştir.

Anahtar Kelimeler: Sosyal medya, Kendini Sunma, Instagram, Futbol.

ANALYZING SELF-PRESENTATION OF FOOTBALL STARS BY GENDER DIFFERENCES ON INSTAGRAM

Introduction Social media has become a popular place in the sports world and has been the subject of many researches. Self-presentation is defined as a behavior of creating, changing and maintaining an impression in the minds of others. While the behavior of self-presentation in the pre-internet time was in the face-to-face communication, the possibility to communicate via social media after the internet emerged. The main purpose of this research is to examine the self-presentation of football players with Instagram application in the focus of gender displays and reveal the differences according to gender variable.

METHOD In the study, 10 football players, 5 men and 5 women having the most followers on Instagram were included. Mixed methods approach was applied for the study. The posts of the players of both sexes were entered into a coding scheme adapted by Goffman (1979), Hatton and Trautner (2011), Kim and Sagas (2014) and Smith and Sanderson (2015), and frequency and percentage analysis were applied. T-test was used to determine the differences in terms of gender variable. Then, fixed comparison method was used to extract the themes from captions.

RESULTS According to t-test results, a significant difference was found in the focus of the photograph according to the gender variable ($p<0,01$), the athlete's position in the photograph, the chest emphasis in the shared photograph, the genital/hip emphasis, the athlete touch to himself or someone else in the photograph, and the athlete's posture ($p<0,05$). In conclusion; it was determined that athlete's self- presentation behaviors differentiated according to gender.

Key Words: Social media, Self-presentation, Instagram, Football

SB590

SPORDA TİNSEL BİLİNCİN İSTENMEYEN DAVRANIŞLAR ÜZERİNE ETKİSİ: 2018-2019 SPOR TOTO SÜPER LİG LEFTER KÜÇÜKANDONYADİS SEZONU ÜZERİNE BİR ARAŞTIRMA

***[1]Özlem Anuk*, [1]Aykut Aksu**

[1]İzmir Kavram Meslek Yüksekokulu, İzmir

Email : *ozlemanuk@hotmail.com, aykut.aksu@kavram.edu.tr*

İnsanın evreni anlama ve sorgulama çabası insanlığın varlığından itibaren süregelmektedir. Davranışlarımıza yön veren ve kişinin kendinde var olan gücü sezinleyerek davranışlarına aktarması tinsel bilincin bir ürünü olarak karşımıza çıkmaktadır. Bu bağlamda, çevreden gelen etkiler ile fiziksel değişimler ortaya çıkabilmektedir. Biyo-geri bildirim olarak tanımlanan, çevresel etkilerin insan vücudunda yarattığı değişimin kişinin tinsel bilincinden etkileneceği düşünülmektedir. Özellikle takım sporu yapan sporcuların stres, kaygı ve dışarıdan gelen etkiler nedeniyle davranışlarını kontrol edememesi veya beklenmeyen davranışlar sergilemesi tinsel bilinçle algılanın biyo-geri bildirim üzerindeki etkisine örnek oluşturmaktadır.

Bu çalışmanın amacı; sporda tinsel bilincin istenmeyen davranışlar üzerine etkisini incelemektir. 2018-2019 süper lig lefter küçükandonyadis sezonunda kırmızı kartla oyun dışı kalan sporcuların kart görme nedenleri araştırılmıştır. Futbol Federasyonu tarafından disiplin talimatnamesine göre verilen cezalar göz önünde alındığında istenmeyen davranışlar olarak ele aldığımız cezalar değerlendirilmiştir. Takım sporu yapan sporcuların çevreye ilişkin algısı çoğu zaman sporcuların kendi potansiyellerine ilişkin olumlu veya olumsuz etkiler olarak kendini göstermekte ve davranışlarını da istenmeyen davranışlar olarak ortaya çıkarmaktadır.

Sonuç olarak, sporcuların tinsel bilinçleri kendi potansiyelleri hakkında bilgi vermekte olmasına rağmen bazı durumlarda çevresel etkilerin neden olduğu maruziyet sporda istenmeyen davranışların sergilenmesine yol açmakta ve sporcuların biyo- geri bildirimlerini etkilemektedir.

The Effect of Spiritual Consciousness on Unwanted Behaviors in Sports: 2018-2019 Spor Toto Super League A Research on Lefter Kucukandonyadis Season

The human effort to understand and question the universe has been continuing since the existence of humanity. As a product of spiritual consciousness, it is the product of spiritual consciousness that directs our behavior and senses the power that exists in the person. In this context, physical changes and environmental influences can occur. The change in the human body, which is defined as bio-feedback, is thought to be affected by the spiritual consciousness of the person. In particular, the fact that team sportsmen cannot control their behavior due to stress, anxiety and external influences or exhibit unexpected behaviors is an example of the effect of mental awareness and perception on bio-feedback.

The aim of this study is to investigate the effect of spiritual consciousness on sports. 2018-2019 super league lefter kucuk andonyadis season red card players were excluded from the game to see the reasons for the card was investigated. Considering the penalties imposed by the Football Federation according to the disciplinary regulations, the penalties that we consider as undesirable behaviors have been evaluated. Team sports sportsman ' perception of the environment often manifests itself as positive or negative effects on their own potential, and their behavior also manifests as undesirable behaviors.

As a result, although the spiritual consciousness of the sportsman provides information about their potential, in some cases exposure caused by environmental impacts leads to the display of undesirable behaviors in sports and affects the bio-feedback of the sportsman.

SB607

AVRUPA'DA FUTBOL YAYINCILIK GELİRLERİ VE TAKIM BAŞARILARI ARASINDAKİ BAĞLANTI

[1]Gökalp Demir

[1]Marmara Üniversitesi Spor Bilimleri Fakültesi,İstanbul

Televizyon herkesin evinde olan insanlar için en kolay eğlence araçlarından biridir.

Medya şirketleri televizyon yayıncılığında en iyi programları herkesin en çok izleyeceği zaman dilimine yerleştirirler, birçok futbol maçı da bu saat diliminde yer alır. İzlenme oranları arttıkça yayın ihalelerinin ücretleri de artmaktadır. Çalışmamızın amacı seçtiğimiz yüksek gelirlere sahip liglerin takımlarının bunu başarıya ne kadar yansıtabildiklerini görmektir. Son 5 yılda avrupadan 5 tane önde gelen lig ile Türkiye Süper ligi çalışmaya dahil edilmiştir

Son yıllarda futbol yayıncılığın gelişmesi ile futboldaki yatırım artmış ve bu artış futbol takımlarına finansal açıdan fayda sağlamış ve rekabet artmıştır. Fakat gelirlerin artması harcama miktarlarına da yansımış ve kulüplerin borçluluk oranları da yükselmiştir.Bunun üzerine avrupa kupalarına katılan takımlar Uefa tarafından Financial Fair-Play'e dahil edilmiş ,harcamalarının kontrol altına alınması hedeflenmiştir. Ülkelerin kendi federasyonlarınca yayın ihaleleri düzenlenmiş ve bu ücretlerin büyük bir çoğunluğu futbol takımlarına aktarılmıştır. Son 5 yılda seçilen Avrupa liglerindeki takımların başarı grafikleri ve yayın ihalelerindeki rakamlardan alınan veriler neticesinde çalışma oluşturulmuştur.

Sonuç olarak Avrupa liglerindeki büyük takımların başarılarını tekrarladıkları, bazı büyük gelire sahip takımların ise aynı başarıyı sağlayamadığı görülmüştür. Türkiye Liginden takımların Avrupa Kupalarında düzenli olarak başarı sağlayamadıkları görülmüştür.

Relationship between Football Publishing Revenues and Team Success in Europe

Television is one of the easiest entertainment tools for people in everyone's home. Media companies place the best programs in television broadcasting in the time zone that everyone will watch most, and many football matches take place in this time zone. As the viewing rates increase, the fees of broadcasting tenders increase. The aim of our study is to see how the teams of the high income leagues that we have chosen can reflect this to success. Turkey's Super League, leading the league with 5 units from Europe last 5 years were included in the study

With the development of football publishing in recent years, investment in football has increased and this increase has benefited football teams financially and competition has increased. However, the increase in revenues was reflected in the expenditure amounts and the indebtedness ratio of the clubs increased. After that, the teams participating in the European Cups were included in the Financial Fair-Play by Uefa and it was aimed to control their expenditures. Broadcasting auctions were organized by the countries' own federations and the majority of these fees were transferred to football teams.In the last 5 years, the study has been formed as a result of the data obtained from the success graphs of the selected European leagues and the figures in the publication tenders.

As a result, it was seen that the major teams in the European leagues repeated their achievements and that some of the big income teams could not achieve the same success. League of Turkey's success has been seen regularly failed to provide the European Cup.

SB638

SPOR İŞLETMELERİNDE DUYGUSAL ZEKA VE ÇATIŞMA YÖNETİMİ YAKLAŞIMI İLİŞKİSİNİN İNCELENMESİ

***[1]Sevim GÜLLÜ*, [2]Kadir YILDIZ, [1]Rabia KAYA**

[1]İstanbul Üniversitesi-Cerrahpaşa, Spor Bilimleri Fakültesi, Spor Yöneticiliği Bölümü, İstanbul
[2]Manisa Celal Bayar Üniversitesi, Spor Bilimleri Fakültesi, Spor Yöneticiliği Bölümü, Manisa

***Email :** sevim.gullu@istanbul.edu.tr, kadiryildiz80@hotmail.com, rbiakya@gmail.com*

Giriş: Duygusal zeka bireyin duyguları tanıma, anlama ve etkin bir biçimde kullanabilme yeteneğidir. Duygusal zekası yüksek kişiler diğerlerinin güçlü ve zayıf yanlarını değerlendirebilme, empati yapabilme, örgütsel ortamda negatif durumlarla daha kolay baş edebilme yeteneğine sahiptirler. Diğer taraftan, örgütlerde çatışmalar doğru yönetilirse örgütsel verimlilik zarar görmez, belli ölçülerde faydası bile olabilir. Bu noktada duygusal zeka kullanımı önemlidir. Duygusal zekası yüksek olan bireylerin çatışma yönetimi yaklaşımları da daha yapıcı olmaktadır.

Amaç: Bu çalışmada spor işletmelerinde duygusal zeka ile çatışma yönetimi yaklaşımları arasındaki ilişkinin incelenmesi amaçlanmıştır.

Gereç ve Yöntem: Araştırma, nicel araştırma yöntemlerinde yer alan tarama modellerinden ilişkisel tarama modelinde desenlenmiştir. Araştırmanın çalışma grubu, seçkisiz olmayan örnekleme yöntemlerinden kolayda örnekleme yöntemiyle belirlenmiştir. Çalışma grubunu, İstanbul' da faaliyet gösteren çeşitli spor işletmelerinde görev yapan 102 kadın 110 erkek olmak üzere toplam 212 katılımcı oluşturmaktadır. Araştırmada, katılımcılar tarafından oluşturulan kişisel formu ile 12 maddelik Duygusal Zeka Ölçeği (Demir, 2009) ve 28 maddelik Örgütsel Çatışma Envanteri (Gümüşeli, 1994) kullanılmıştır. Verilerin normallik sınamasında Skewness ve Kurtosis değerleri dikkate alınmıştır. Verilerin analizinde ise tanımlayıcı istatistiklerin yanı sıra, fark testleri ve Pearson korelasyon analizi yapılmıştır.

Bulgular: Elde edile bulgulara göre; bazı demografik değişkenlerin ile ölçek alt boyutlarına katılım düzeylerinde anlamlı fark tespit edilmiştir. Ayrıca; duygusal zeka ölçeği ile örgütsel çatışma envanteri alt boyutları arasında ilişki tespit edilmiştir. Duygusal zeka ölçeğinin alt boyutları olan duyguları algılama, duyguları anlama, duyguları kullanma ve duyguları yönetme alt boyutları ile örgütsel çatışma envanterinin alt boyutları olan tümleştirme, ödün verme, hükmetme, uzlaşma ve kaçınma alt boyutları arasında genel olarak pozitif yönde ve düşük düzeyde ilişki tespit edilmiştir ($p<0,05$). Sonuç olarak duygusal zeka ile örgütsel çatışma yönetimi arasında pozitif yönlü ilişki olduğu söylenebilir. Örgütlerde çatışmaların doğru yönetilebilmesi verimlilik ve etkinliğe katkı sağlayacaktır, dolayısıyla duygusal zekası yüksek insanların istihdamı önemlidir. Anahtar kelimeler: Duygusal zeka, örgütsel çatışma, çatışma yönetimi yaklaşımı, spor örgütleri

INVESTIGATION OF THE RELATIONSHIP BETWEEN EMOTIONAL INTELLIGENCE AND CONFLICT MANAGEMENT APPROACH IN SPORT BUSINESSES

Introduction: Emotional intelligence is the ability to recognize, understand and use emotions effectively. Individuals with high emotional intelligence have the ability to evaluate the strengths and weaknesses of others, to empathize and to cope with negative situations more easily in the organizational environment. On the other hand, if conflicts in organizations are managed effectively, organizational productivity will not be harmed, it can even benefit to some extent. At this point, the use of emotional intelligence is important. Conflict management approaches of individuals with high emotional intelligence will be more positive.

Aim: The aim of this study is to investigate the relationship between emotional intelligence and conflict management approaches in sports businesses.

Material and Methods: The research is designed with the descriptive and relational survey model which are the qualitative research methods. The research group consists of 212 participants (102 females, 110 males) working in different sport businesses in Istanbul selected with convenience sampling method, one of the non-random sampling methods. To collect to data demographic questions, 12-items Emotional Intelligence Scale (Demir, 2009) and 28-items Organizational Conflict Inventory (Gümüşeli, 1994) were used with the informed consent form. SPSS 22 package program was used to analyze the data. For the normality of the data, skewness and kurtosis values were taken into consideration and the data were found to have a normal distribution. In addition to descriptive statistics, difference tests and pearson correlation analysis were used for data analysis.

Findings: Scale subscale scores differ according to some demographic variables. Also; The relationship between emotional intelligence scale and organizational conflict inventory sub-dimensions were determined. A positive and low level relationship was found between the subscales of perception, understanding, using emotions and managing emotions which are the sub-dimensions of the emotional intelligence scale and the integration, compromising, dominating, reconciliation and avoidance sub-dimensions of the organizational conflict inventory. ($p < 0.05$). As a result, it can be said that there is a positive relationship between emotional intelligence and organizational conflict management. Correct management of conflicts in organizations will contribute to productivity and effectiveness, so employing people with high emotional intelligence is important. Key words: Emotional intelligence, organizational conflict, conflict management approach, sports organizations

SB659

AKADEMİSYENLERİN ELEŞTİREL DÜŞÜNME DÜZEYLERİ İLE ÖRGÜTÜN ETİK İKLİMİNE İLİŞKİN ALGILARI ARASINDAKİ İLİŞKİNİN İNCELENMESİ

***[1]Ebru Güzel Kuyucu*, [2]Selhan Özbey, [3]R.Timuçin Gençer**

[1]Trabzon Üniversitesi Spor Bilimleri Fakültesi, TRABZON
[2]Manisa Celal Bayar Üniversitesi Spor Bilimleri Fakültesi, MANİSA
[3]Ege Üniversitesi Spor Bilimleri Fakültesi, İZMİR

***Email :** ebruguzel@trabzon.edu.tr, selhanozbey@gmail.com, timucin.gencer@gmail.com*

Giriş ve Amaç: Eleştirel düşünce akademik yaşamın en önemli özelliklerinden birisidir. Bu çalışma, spor bilimleri alanındaki akademisyenlerin eleştirel düşünme düzeyleri ile örgütün etik iklimine ilişkin algıları arasındaki ilişkinin belirlenmesi amacıyla yapılmıştır.

Yöntem: Araştırmaya Ege Bölgesi'nde bulunan Spor Bilimleri Fakültelerinde çalışan 130 akademisyen (39 kadın, 91 erkek) katılmıştır. Çalışmada veri toplama aracı olarak, Kaliforniya Eleştirel Düşünme Eğilimleri Ölçeği (KEDEÖ) kısaltılmış Türkçe versiyonu, Etik İklim Ölçeği (EİÖ) ve kişisel bilgilerin elde edilmesine yönelik sorulardan oluşan anket formu kullanılmıştır. Verilerin analizinde SPSS 22.0 istatistiksel paket programı kullanılmıştır.

Bulgular: Akademisyenlerin orta düzeyde eleştirel düşünme düzeyine (X 241,58; Ss=.16,31) sahip oldukları ve bunun, yaş, cinsiyet, medeni durum, unvan, hizmet süresi değişkenleri ile arasında istatistiksel olarak anlamlı bir farklılık bulunmadığı belirlenmiştir. Araştırmaya katılan akademisyenlerin çalıştıkları üniversitenin etik iklimine biraz katıldıkları (X = 2.62; Ss=.46) ve etik iklim algılarının orta düzeye yakın olduğu görülmüştür. Akademisyenlerin etik iklim algılarının, yaş, cinsiyet, medeni durum, unvan ve hizmet süresi değişkeleri ile arasında istatistiksel olarak anlamlı bir farklılık bulunamamıştır. Ancak egoist iklim alt boyutunda, ünvan değişkenine göre gruplar arasında istatistiksel olarak anlamlı fark bulunmuştur. Akademisyenlerin eleştirel düşünce düzeyleri ile etik iklim (r= -,245), egoist iklim (r= -,299) ve ilkelilik iklimi (r= -,289) arasında negatif yönde anlamlı ilişkiler olduğu belirlenmiştir.

Sonuç: Akademisyenlerin, eleştirel düşünme düzeylerini geliştirebilmesi önemlidir. Bununla beraber bilimsel üretim ve verimlilik için çalışma ortamında yaratılacak olan etik iklim vazgeçilmez bir rol oynar. Akademisyenlerin etik iklim algılarının yükselmesi, onların kuruma olan bağlılıklarını, kuruma duydukları güvenlerini, birbirleriyle olan ilişkilerini ve kurumun amaçlarını ve hedeflerini gerçekleştirme yönünde çalışmaların etkililiğini arttırabilir.

Anahtar Kelimeler: Eleştirel Düşünme, Etik İklim, Spor Bilimleri

INVESTIGATION OF THE RELATIONSHIP BETWEEN ACADEMICIANS' CRITICAL THINKING LEVELS AND PERCEPTIONS OF THE ORGANIZATION ON ETHICAL CLIMATE

Introduction and Purpose: Critical thinking is one of the most important features of academic life. The purpose of this study was to determine the relationship between the critical thinking levels of academicians in sports sciences and their perceptions about the ethical climate of the organization.

Method: 130 academicians (39 females, 91 males) working in the Faculties of Sports Sciences in the Aegean Region participated in the study. In the study, a shortened version of the California Critical Thinking Dispositions Inventory, Ethical Climate Scale (SES) and a questionnaire form were used to collect data. SPSS 22.0 statistical package program was used for data analysis.

Results: It was determined that academicians had moderate critical thinking level (M= 241.58; Sd = .16.31) and there was no statistically significant difference between the variables such as age, gender, marital status, title, duration of service. It was observed that the academicians who participated in the research were slightly involved in the ethical climate of the university (M= 2.62; Sd = .46) and their perceptions of ethical climate were close to the medium level. There was no statistically significant difference between the academic climate perceptions and the variables of age, gender, marital status, title and duration of service. However, in the egoist climate sub- dimension, a statistically significant difference was found between the groups according to the title variable. It was found that there was a negative relationship between the critical thinking levels of academicians and ethical climate (r = -, 245), egoist climate (r = -, 299) and primitive climate (r = -, 289).

Conclusion: It is important for academics to improve their critical thinking levels. However, the ethical climate to be created in the working environment for scientific production and efficiency plays an indispensable role. Increasing the ethical climate perceptions of academicians can increase their commitment and trust to the institution, their relations with each other, and the effectiveness of the efforts to achieve the aims and objectives of the institution.

Keywords: Critical Thinking, Ethical Climate, Sports Sciences

SB668

LÜTFEN SEVİNMEYİN! VİDEO HAKEM HALA POZİSYONU İNCELİYOR!

[1]Arif YÜCE, [1]Hakan KATIRCI, [1]Sevda GÖKCE YÜCE, [1]Ümit Can BÜYÜKAKGÜL

[1]Eskişehir Teknik Üniversitesi, Spor Bilimleri Fakültesi

Email : *arifyuce@eskisehir.edu.tr, hakankatirci@anadolu.edu.tr, sgokce@anadolu.edu.tr, uc_buyukakgul@eskisehir.edu.tr*

Giriş ve Amaç 2018 yılı itibari ile dünyanın hemen hemen her liginde kullanılmaya başlanan Video Hakem Uygulaması (VAR-Video Assistant Referees) özetle; karşılaşma sırasında hakemi tereddütte bırakan, müsabakanın gidişatına önemli düzeyde etki edebileceği varsayılan durumlarda maçın orta hakeminin ekran başında pozisyonların tekrarını izleyen diğer hakemlerle iletişim kurduğu ve onlardan gelen bilgiye göre karar verdiği bir sistem olarak tanımlanmaktadır. Kullanılmaya başlandığı dönem itibariyle müsabakaların sonuçlarına etki edebilen VAR sistemi, izleyiciler/seyirciler açısından da farklı dinamikleri beraberinde getirmektedir. Futbol müsabakalarının en heyecanlı ve coşku dolu anlarından biri olarak kabul edilebilecek gol sevinçlerinin de VAR sisteminden etkilendiği varsayılmaktadır. Bu noktada bu araştırmanın amacı VAR sisteminin izleyicilerde/seyircilerde meydana getirdiği duygusal durumlar ve etkilerini incelemektir.

Yöntem Araştırmanın örneklemini Türkiye Süper Ligi'nde 2018/2019 ikinci dönemi itibari ile her hafta en az 1 canlı mücadele izleyen 304 birey oluşturmaktadır. Araştırma kapsamında veri toplamak amacıyla VAR sistemi ve sistemin bireylerde yarattığı duygusal değişimlere yönelik soruların yer aldığı, araştırmacılar tarafından oluşturulan yarı yapılandırılmış form kullanılmıştır. Elde edilen veriler içerik analizi yöntemi ile analiz edilmiştir.

Bulgular Araştırmaya katılan bireylerin %74,'ü (n=225), VAR sisteminin yararlı olduğunu ifade ederken %26'sı (n=79) yararlı olmadığını belirtmiştir. Katılımcıların %63,2'si (n=192), VAR sistemi kararı sonucu duygusal tepkilerinde farklılık olduğunu belirtirken yaşamış oldukları hislerini en genel biçimi ile olumsuz olarak; "üzüntü", "sinirlenme", "hayal kırıklığı", "heves kaçması", "heyecanın yarıda kalması" şeklinde ifade etmişlerdir. Olumlu olarak ise "mutluluk", "iki kez sevinç" ve "adalet" şeklinde belirtmişlerdir.

Sonuç Araştırma sonucunda VAR sisteminin izleyicilerde/seyircilerde olumlu ve olumsuz olarak ani duygusal değişimlere yol açtığı belirlenmiştir. Bu noktada oyunun içine etki eden VAR sisteminin, oyunun dışına da etki ettiği ve başta gol sevinci olmak üzere birçok alışkanlığı değiştirme yolunda hızla ilerlediği saptanmıştır.

Please Don't Rejoice! Video Assistant Referee Still Examining the Position!

Introduction & Aim Video Referee Application (VAR-Video Assistant Referees) that came into use in almost every league in the world as of 2018 is defined, in summary, as a system in which the referee communicates with the other referees viewing the repetition of positions on the screens and decides according to the information he gets from them in case of positions where he hesitates during the match and where it is assumed that this may have a significant impact on the course of the match. The VAR system, which can have an impact on the results of the matches since the period it came into use, brings about different dynamics for viewers/audience as well. It is assumed that the moments of joy when a goal is scored that are considered as one of the most exciting and enthusiastic moments of football matches are also affected by the VAR system. At this point, the aim of this research is to investigate the affections and effects of the VAR system on the viewers/audience.

Methodology The sample of the study consists of 304 individuals who watch at least 1 live game each week as of the second semester of 2018/2019 in the Turkish Super League. In order to collect data in the study, a semi-structured questionnaire designed by the researchers was used and it included questions about the VAR system and the emotional changes that the system creates in individuals. The data collected were analysed by using the content analysis methodology.

Findings 74% (n=225) of the individuals who participated in the study stated that the VAR system was beneficial, while 26% (n=79) stated that it was not. 63.2% (n=192) of the participants stated that there was a difference in their emotional reactions as a result of the decision made by the VAR system and they denoted their negative feelings as "sadness", "annoyance", "frustration", "loss of interest" and "miring down of the excitement" in the most general form. And "happiness", "rejoicing twice" and "justice" have been mentioned as positive feelings.

Conclusion As a result of the research, it was determined that the VAR system caused sudden emotional changes in viewers/audience both positively and negatively. At this point, VAR system that affects the inside of the game has also been found to affect the outside of the game and it has been determined that this is progressing rapidly in changing many habits, especially the moments of joy when a goal is scored.

SB668

LÜTFEN SEVİNMEYİN! VİDEO HAKEM HALA POZİSYONU İNCELİYOR!

[1]Arif YÜCE, [1]Hakan KATIRCI, [1]Sevda GÖKCE YÜCE, [1]Ümit Can BÜYÜKAKGÜL

[1]Eskişehir Teknik Üniversitesi, Spor Bilimleri Fakültesi

Email : *arifyuce@eskisehir.edu.tr, hakankatirci@anadolu.edu.tr, sgokce@anadolu.edu.tr, uc_buyukakgul@eskisehir.edu.tr*

Giriş ve Amaç 2018 yılı itibari ile dünyanın hemen hemen her liginde kullanılmaya başlanan Video Hakem Uygulaması (VAR-Video Assistant Referees) özetle; karşılaşma sırasında hakemi tereddütte bırakan, müsabakanın gidişatına önemli düzeyde etki edebileceği varsayılan durumlarda maçın orta hakeminin ekran başında pozisyonların tekrarını izleyen diğer hakemlerle iletişim kurduğu ve onlardan gelen bilgiye göre karar verdiği bir sistem olarak tanımlanmaktadır. Kullanılmaya başlandığı dönem itibariyle müsabakaların sonuçlarına etki edebilen VAR sistemi, izleyiciler/seyirciler açısından da farklı dinamikleri beraberinde getirmektedir. Futbol müsabakalarının en heyecanlı ve coşku dolu anlarından biri olarak kabul edilebilecek gol sevinçlerinin de VAR sisteminden etkilendiği varsayılmaktadır. Bu noktada bu araştırmanın amacı VAR sisteminin izleyicilerde/seyircilerde meydana getirdiği duygusal durumlar ve etkilerini incelemektir.

Yöntem Araştırmanın örneklemini Türkiye Süper Ligi'nde 2018/2019 ikinci dönemi itibari ile her hafta en az 1 canlı mücadele izleyen 304 birey oluşturmaktadır. Araştırma kapsamında veri toplamak amacıyla VAR sistemi ve sistemin bireylerde yarattığı duygusal değişimlere yönelik soruların yer aldığı, araştırmacılar tarafından oluşturulan yarı yapılandırılmış form kullanılmıştır. Elde edilen veriler içerik analizi yöntemi ile analiz edilmiştir.

Bulgular Araştırmaya katılan bireylerin %74,'ü (n=225), VAR sisteminin yararlı olduğunu ifade ederken %26'sı (n=79) yararlı olmadığını belirtmiştir. Katılımcıların %63,2'si (n=192), VAR sistemi kararı sonucu duygusal tepkilerinde farklılık olduğunu belirtirken yaşamış oldukları hislerini en genel biçimi ile olumsuz olarak; "üzüntü", "sinirlenme", "hayal kırıklığı", "heves kaçması", "heyecanın yarıda kalması" şeklinde ifade etmişlerdir. Olumlu olarak ise "mutluluk", "iki kez sevinç" ve "adalet" şeklinde belirtmişlerdir.

Sonuç Araştırma sonucunda VAR sisteminin izleyicilerde/seyircilerde olumlu ve olumsuz olarak ani duygusal değişimlere yol açtığı belirlenmiştir. Bu noktada oyunun içine etki eden VAR sisteminin, oyunun dışına da etki ettiği ve başta gol sevinci olmak üzere birçok alışkanlığı değiştirme yolunda hızla ilerlediği saptanmıştır.

Please Don't Rejoice! Video Assistant Referee Still Examining the Position!

Introduction & Aim Video Referee Application (VAR-Video Assistant Referees) that came into use in almost every league in the world as of 2018 is defined, in summary, as a system in which the referee communicates with the other referees viewing the repetition of positions on the screens and decides according to the information he gets from them in case of positions where he hesitates during the match and where it is assumed that this may have a significant impact on the course of the match. The VAR system, which can have an impact on the results of the matches since the period it came into use, brings about different dynamics for viewers/audience as well. It is assumed that the moments of joy when a goal is scored that are considered as one of the most exciting and enthusiastic moments of football matches are also affected by the VAR system. At this point, the aim of this research is to investigate the affections and effects of the VAR system on the viewers/audience.

Methodology The sample of the study consists of 304 individuals who watch at least 1 live game each week as of the second semester of 2018/2019 in the Turkish Super League. In order to collect data in the study, a semi-structured questionnaire designed by the researchers was used and it included questions about the VAR system and the emotional changes that the system creates in individuals. The data collected were analysed by using the content analysis methodology.

Findings 74% (n=225) of the individuals who participated in the study stated that the VAR system was beneficial, while 26% (n=79) stated that it was not. 63.2% (n=192) of the participants stated that there was a difference in their emotional reactions as a result of the decision made by the VAR system and they denoted their negative feelings as "sadness", "annoyance", "frustration", "loss of interest" and "miring down of the excitement" in the most general form. And "happiness", "rejoicing twice" and "justice" have been mentioned as positive feelings.

Conclusion As a result of the research, it was determined that the VAR system caused sudden emotional changes in viewers/audience both positively and negatively. At this point, VAR system that affects the inside of the game has also been found to affect the outside of the game and it has been determined that this is progressing rapidly in changing many habits, especially the moments of joy when a goal is scored.

SB676

TÜRKİYE'DE FUTBOL ÜZERİNE YAPILAN DOKTORA TEZLERİNİN ANALİZİ

[1]EREN ULUÖZ

[1]ÇUKUROVA ÜNİVERSİTESİ BEDEN EĞİTİMİ VE SPOR YÜKSEKOKULU

Futbol tüm dünyada olduğu gibi Türkiye'de de en popüler spor dallarından biridir. Son yıllarda bilimsel gelişmelerin spor alanında yoğun bir biçimde kullanılması ile spor branşları üzerine yapılan bilimsel çalışmaların sayısında ciddi bir artış görülmektedir. Çalışmanın amacı Türkiye'de futbol üzerine yapılan Doktora tezlerinin incelenmesidir. Çalışmada içerik analizi yöntemi ile tezlerin odaklandığı konular belirlenmeye çalışılmıştır. Veri kaynağı olarak Yükseköğretim Kurumu (YÖK) Ulusal Tez Merkezi Veri Tabanı kullanılmıştır. Yapılan analiz sonucunda spor konulu toplam 1347 doktora tezi olduğu görülmüştür. Bu tezlerin %14,32'ü (193 adet) futbol branşı üzerine yapılmıştır. Tezlerin 155'i tam erişime açık durumdadır. Buna karşılık 38 tezin tam metnine erişim kısıtlanmıştır. Yayınlanan doktora tezlerinin üniversitelere göre dağılımını bakıldığında tezlerin %25,90'ının (50 adet) Gazi Üniversitesinde, %18,65'inin (36 adet) Marmara Üniversitesi'nde yapıldığı görülmektedir. Bu yüksek oranları Ankara Üniversitesi %5,18'lik oranla (10 adet), 19 Mayıs Üniversitesi %3,63'lik oranla (7 adet), Ege üniversitesi ve Anadolu Üniveristesi ise %3,63'lük oranlarla takip etmeltedir. Tezlerin yazım diline göre dağılımı incelendiğinde ise tezlerin sadece %4,14'ünün (8 adet) İngilizce dilinde yazıldığı görülmüştür. Tezlerin %95,86'lik kısmının ise Türkçe dilinde yazıldığı görülmüüştür. İncelenen doktora tezlerinin alanlara göre dağılımlarında yönetim bilimleri (%29,53 - 57 adet) ve psikososyal alanlarda (%26,94 – 52 adet) daha yüksek oranda çalışma yapıldığı bulunmuştur. Spor fizyolojisi (%18,65 – 36 adet), ve hareket ve antrenman bilimi (%18,65 – 36 adet) alanları ise bu alanların ardından en fazla çalışma yapılan alanlardır. Buna karşılık spor sağlık bilimleri alanında %3,10 oranında (6), engelliler üzerine ise %1,53 (3 adet) oranında tez (3 adet) yapıldığı görülmüştür. Futbolda toplumsal cinsiyet üzerine ise sadece 1 tezin yapıldığı görülmüştür (%0,05). Sonuç olarak çalışmada elde edilen sonuçlar futbol branşında yapılan doktora tezlerinin yarıya yakınının Gazi Üniversitesi ve Marmara Üniversitesi'nde yapıldığını göstermektedir. Futbolda toplumsal cinsiyet ve engelliler üzerine çalışmaların artması gerektiğini düşünmekteyiz. Anahtar Kelimeler: Futbol, Tezler, Doktora

Analysis of the doctoral thesis performed on football in Turkey

Football, as the whole world is one of the most popular sport in Turkey. With the intensive use of scientific developments in the field of sports in recent years, the number of scientific studies on sports branches has increased significantly. The aim of the study is made of bibliographic analysis done doctoral thesis on football in Turkey. In this study, the subjects that the theses focus on were tried to be determined by content analysis method. Higher Education Institution (YÖK) National Thesis Center Database was used as data source. As a result of the analysis, it was seen that there are 1347 doctoral dissertations on sports. 14.32% (193) of these theses were made on football branch. 155 of the theses are open to full access. However, access to the full text of 38 theses is restricted. When the distribution of doctoral dissertations according to universities is examined, it is seen that 25,90% (50 of them) are made in Gazi University and 18,65% (36) of them are made in Marmara University. These high rates are followed by Ankara University with a rate of 5.18% (10), 19 Mayıs University with a rate of 3.63% (7), and Ege University and Anadolu University with a rate of 3.63%. When the distribution of theses according to the written language is examined, it is seen that only 4,14% (8) of the theses are written in English. 95.86% of the theses were written in Turkish. It was found that the distribution of the doctoral theses examined was higher in management sciences (29.53-57%) and psychosocial areas (26.94-52%). The fields of sports physiology (18.65% - 36%), and movement and training science (18.65% - 36%) were the most followed. On the other hand, it was seen that 3.10% (6) in sports health sciences and 1.53% (3) in thesis (3) were made on disabled people. On the other hand, it was seen that there was only one thesis on gender in football (0.05%). As a result, the results obtained in this study show that nearly half of the doctoral dissertations in football were conducted at Gazi University and Marmara University. We think that studies on gender and disabled people should be increased in football. Key words: Football, Theses, PhD

SB686

FARKLI MESLEK GRUPLARINDA KARİYER PLANLAMASI YAPAN ÜNİVERSİTE ÖĞRENCİLERİNİN İŞSİZLİK KAYGILARININ ARAŞTIRILMASI

[2]Tonguç Osman MUTLU, [3]Halil Evren ŞENTÜRK, [4]Ali AĞILÖNÜ, [1]Asil ÇETİNKAYA

[1]Muğla Sıtkı Koçman Üniversitesi, Sosyal Bilimler Enstitüsü, Spor Yöneticiliği Anabilim Dalı, Muğla.
[2]Muğla Sıtkı Koçman Üniversitesi, Spor Bilimleri Fakültesi, Spor Yöneticiliği Anabilim Dalı, Muğla.
[3]Muğla Sıtkı Koçman Üniversitesi, Spor Bilimleri Fakültesi, Beden Eğitimi Ve Spor Öğretmenliği Anabilim Dalı, Muğla.
[4]Muğla Sıtkı Koçman Üniversitesi, Spor Bilimleri Fakültesi, Rekreasyon Anabilim Dalı,Muğla.

Email : *omutlu1907@hotmail.com, halilevrensenturk@gmail.com, alichom@gmail.com, asilfener09@gmail.com*

ÖZET

Amaç: Bu çalışmanın amacı, spor bilimleri fakültesi öğrencileri ile diğer meslek gruplarında kariyer planlaması yapmak isteyen üniversite öğrencilerinin işsizlik kaygılarının araştırılmasıdır. Maslow'un ihtiyaçlar hiyerarşisinin son basamağı olan kendini gerçekleştirme ihtiyacı için yükseköğrenim eğitimini alan gençlerin, mezun olduktan sonraki dönemlerinde çalıştıkları uzmanlık alanlarında istedikleri ölçüde istihdam edilip edilememe kaygılarının çeşitli değişkenlere göre belirlenmesi bakımından önemlidir.

Yöntem: Araştırmada anket tekniği kullanılmıştır. Katılımcıların kişisel bilgilerine ulaşmak için kişisel bilgi formu ve işsizlik kaygı düzeylerini ölçmek için Ersoy-Kart ve Erdost (2008) tarafından geliştirilen "İşsizlik Kaygısına İlişkin Psikometrik Sorular" ölçeği kullanılmıştır. Araştırmanın evrenini Muğla Sıtkı Koçman Üniversitesi'nde bulunan fakülteler oluştururken, örneklemini ise aynı üniversitenin 7 ayrı fakültesinde bulunan ve araştırmaya gönüllü olarak katılan 568 öğrenci oluşturmuştur. Araştırma verileri için yapılan güvenirlilik analizinin cronbach alpha katsayısı ,733 bulunmuştur. Araştırma verileri normal dağılım gösterdiği için parametrik testler uygulanmıştır.

Bulgular: Araştırma bulgularına göre, kadın öğrencilerin erkeklere göre, 4. sınıf öğrencilerin 3. sınıflara göre ve eğitim fakültesinde bulunan öğrencilerin diğer fakültelerde eğitim alan öğrencilere göre daha kaygılı olduğu bulunmuştur. 7 ayrı fakülteden katılan öğrenciler arasında spor bilimleri fakültesinde eğitim alan öğrencilerin kaygı durum puanlarının diğer meslek gruplarına oranla daha düşük olduğu ve fakültelerin ortalama kaygı durumunun altında olduğu görülmüştür.

Sonuç: Spor bilimleri fakültesinde eğitim alan öğrencilerin işsizlik kaygılarının diğer meslek gruplarına göre daha düşük olduğu sonucuna ulaşılmıştır.

Anahtar Kelimeler: Spor Bilimleri, İşsizlik Kaygısı, Fakülteler.

INVESTIGATION OF THE UNEMPLOYMENT ANXIETY OF UNIVERSITY STUDENTS IN CAREER PLANNING IN DIFFERENT PROFESSIONAL GROUPS

ABSTRACT

Aim: The aim of this study is to investigate the unemployment anxiety of students of sports sciences and university students who want to make career planning in other occupational groups. It is important in terms of determining whether the young people who have received higher education for self-realization need to be employed to the extent they want or not to be employed in the fields of expertise they work in after their graduation according to various variables.

Method: Questionnaire technique was used in the research. The personal data form and the "psychometric questions on unemployment Anxiety" Scale developed by Ersoy-Kart and Erdost (2008) were used to access the participants ' personal information. While the faculties of Muğla Sıtkı Koçman University constituted the universe of the research, the sample was composed of 568 students from 7 different faculties of the same university who participated voluntarily in the research. The cronbach alpha coefficient ,733 was found in the reliability analysis for the research data. Parametric tests were performed because the research data showed normal distribution.

Findings: According to research findings, female students compared to men, fourth grade students compare to thirth grade, students in the faculty of education were found to be more anxious than students in other faculties. Among the students attending 7 different faculties, the anxiety status scores of the students studying at the Faculty of sports sciences were lower than those of other professional groups and the average anxiety status of the faculties was lower.

As a result: It was concluded that students studying at the Faculty of Sports Sciences had lower unemployment concerns than other professional groups.

Keywords: Sports Science, Unemployment Anxiety, Faculties.

SB686

SPOR ALANLARINDA TOPLUMSAL CİNSİYET ALGISI(BASKETBOL HAKEMLERİ ÖRNEĞİ)

***[1]Merve SERDAR*, [1]Musa ÇON**

[1]Ondokuz Mayıs Üniversitesi/ Samsun

Email : *merve-fbm@hotmail.com, musacon@omu.edu.tr*

Bu çalışmanın amacı spor alanlarında toplumsal cinsiyet algısını basketbol hakemlerinin deneyimleri çerçevesinde analiz etmektir. Bu amaçla hem kadın hakemlerin hem erkek hakemlerin hem de hakem değerlendiricilerin deneyimlerine başvurulmuş; yapılan görüşmeler sonrasında gözlemler yapılmış ve tüm bu paradigmalar, toplumsal cinsiyet olgusu etrafında incelenmiştir. Bu araştırmada problemin niteliğini en iyi yansıtacak yöntem olarak nitel araştırma yöntemi tercih edilmiştir. 11 kadın hakem, 11 erkek hakem ve 3 hakem gözlemcisi ile görüşme yapılmış; araştırmada yarı yapılandırılmış görüşme tekniği uygulanmıştır. Yaşları 22 ve 50 arasında değişkenlik gösteren görüşmecilerin hemen hepsi üniversite mezunu veya üniversite öğrencisidir. Görüşmeler sonucunda elde edilen veriler fenomenoloji çalışmaya uygun olarak içerik analizi tekniğiyle analiz edilmiş ve temalar oluşturularak yorumlanmıştır. Sonuç olarak görüşmecilere göre, sporun erkekler için olduğu algısının hâkim olduğu görülmüştür. Kadın hakemler, yönettikleri maçlarda oyuncular, seyirciler ve antrenörler tarafından sadece cinsiyetlerinin kadın olduğu için kötü performans sergileyecekleri ön yargısının olduğunu belirtirken; erkek hakemlerin cinsiyetlerinden dolayı bir ön yargı ile karşılaşmadıklarını dile getirmişlerdir. Bunun yanında, erkek hakemlerin de kadın hakemlere karşı cinsiyetten dolayı bazı ön yargılarının olduğu belirlenirken bu ön yargıların zamanla değişebildiği de görülmüştür. Günümüzdeki koşulların eskiye göre daha iyi olduğunu belirten kadın hakemler, FIBA ve TBF tarafından kadın sayısını artırmaya yönelik adımlar attığını belirtmişlerdir. Ancak bu durum, bazı erkek hakemler tarafından ayrımcılık olarak nitelendirilmiş; kadınların iyi hakem performansından ziyade, bu politikadan ötürü hakemlik alanında var olduğu düşüncesine sebebiyet vermiştir. Genel bir kanı ise kadın hakemlerin tüm ön yargıları iyi hakem performansı sergileyerek ve alanda daha çok tecrübe sahibi olarak yıkılacağı yönündedir. Diğer bir genel yargı ise kadınların eskiye göre daha iyi fırsatlara sahip olmanın yanında hala erkeklerle eşit fırsatlara sahip olmadığıdır. Tüm bunların yanında kadın bedeninin, kadınlığın korunması ile estetik yargıların kadın hakemler için sorunlar oluşturmaya devam etmekte olduğu gözlemlenmiştir. Anahtar Sözcükler: Toplumsal Cinsiyet, Spor, Basketbol, Hakem, Kadın, Erkek, Medya, Rol, Statü

PERCEPTION OF GENDER IN SPORTS FIELDS (EXAMPLE OF BASKETBALL REFEREES)

The aim of this study is to analyze in the sports areas the gender sense pursuant to the experiences of basketball referees. With this aim, to have been consulted to the both women and men referees experiences, also their evaluators and then, these interviews were observed and the all paradigms were examined pursuant to the gender facts. At the study, qualitative research methods are preferred as the method which reflects ideally the quality of problem. With 11 women referees, 11 men referees and their 3 observers were made interview, and semi-structured interview is practiced at this study. Negations' ages are between 22 and 50, and they are post graduate or university students. Data which obtain at the end of these interviews were analyzed with content analysis method and commented by creating themes. Consequently, women referees mention that players, audiences and coaches consider they will show bad performances because their gender are merely female beside there is perception that sport is for males, on the other hand, male referees mention they do not confront any prejudice about their gender. Beside the fact that male referees have also same prejudices about female references because of their genders are determined, on the other hand, these prejudices are also seen that the prejudices can be changed in the time. The male referees utter that current conditions are better than the old ones. When FIBA and TBF state they attempt to increase the number of women, this case is seen as discrimination by some male referees, the case causes this discrimination in the field of refereeing because of this policy rather than the women's well refereeing performance. According to a general opinion female referees will overcome all the prejudices with fine referring performances and having experiences very much. In addition, the women referees still do not have equal opportunities with the male referees beside that the female referees have better opportunities than before. In addition to the all these, it is observed that the woman body, the protection of feminity, aesthetical

judgement are going to cause problems for the female referees. Key Words: Gender, Sport, Basketball, Referee, Woman, Man, Media, Role, Feminity, Status.

SB693

ÜNİVERSİTE ÖĞRENCİLERİNİN LİDERLİK YÖNELİMLERİNİN GİRİŞİMCİLİK ÜZERİNE ETKİSİ

[1]Buse Çelik, [1]Zehra Certel

[1]Akdeniz Üniversitesi Spor Bilimleri Fakültesi, ANTALYA

Email : *busecelik@akdeniz.edu.tr, zcertel@akdeniz.edu.tr*

Giriş ve Amaç: Bu araştırmanın amacı, spor bilimleri fakültesi öğrencilerinin liderlik yönelimlerinin girişimciliği yordamadaki rolünü araştırmaktır.

Yöntem: Araştırma ilişkisel model bağlamında gerçekleştirilmiştir. Araştırmanın örneklemini Akdeniz Üniversitesi Spor Bilimleri Fakültesi'nde öğrenim gören 136'sı kadın 149'u erkek olmak üzere toplam 285 öğrenci (yaş ort. 21,21 ±2,69 yıl) oluşturmaktadır. Veri toplama aracı olarak, Yılmaz ve Sünbül (2009) tarafından geliştirilen "Girişimcilik Ölçeği" ile Bolman ve Deal (1991) tarafından geliştirilip Dereli (2003) tarafından Türkçeye uyarlanan "Liderlik Yönelimleri Ölçeği" kullanılmıştır. Elde edilen verilerin analizinde betimsel istatistik ve aşamalı çoklu doğrusal regresyon analizi kullanılmıştır.

Bulgular ve Sonuç: Verilerin analizinde, girişimcilik düzeyini yordayan değişkenlere göre aşamalı çoklu regresyon analizi üç aşamada tamamlanmıştır. Analize birinci aşamada dahil edilen yapıya yönelik liderlik özelliğinin girişimciliği yordamada anlamlı bir katkı sağladığı (R=.65, F(1,283)=210.675, p=.000) ve girişimciliğin %43'ünü açıkladığı belirlenmiştir. Analize ikinci aşamada varyansa %5 katkı sağlayan insana yönelik liderlik değişkeni dahil olmuş ve böylece açıklanan varyans %48'e yükselmiştir (R=.69, F(2,282)=128.900, p=.000). Analize üçüncü aşamada ise varyansa %3 katkı sağlayan dönüşümsel liderlik değişkeni dahil olmuş ve böylece açıklanan varyans %51'e yükselmiştir (R=.72, F(3,281)=98.276, p=.000). Karizmatik liderliğin ise girişimciliği açıklamada anlamlı bir katkısı bulunmadığı için modele dahil edilmemiştir (p > 0.01). Araştırma sonucunda, yapıya yönelik liderliğin girişimciliği yordama noktasında en fazla katkı sağlayan bağımsız değişken olduğu saptanmış, bunu insana yönelik ve dönüşümsel liderlik özelliği takip etmiştir. Karizmatik liderliğin ise girişimciliği yordama noktasında anlamlı bir katkı sağlamadığı belirlenmiştir.

Anahtar Kelimeler: Liderlik Yönelimleri, Girişimcilik, Üniversite Öğrencileri

THE ROLE OF LEADERSHİP ORİENTATİONS ON ENTREPRENEURSHİP OF UNİVERSİTY STUDENTS

İntroduction and Purpose: The aim of this study was to investigate the role of leadership orientations in determining the entrepreneurship in university students.

Method: The research was conducted within the scope of associational model. The sample of the study consists of 285 students (mean ages 21,21 ±2,69 years), 136 female and 149 male, who study at Akdeniz University Sport Sciences Faculty. "Entrepreneurship Scale" developed by Yılmaz and Sünbül (2009) with "Leadership Orientations Questionnaire" developed by Bolman and Deal (1991) and adapted to Turkish by Dereli (2003) were used in order to collect data. Descriptive statistics and stepwise multiple linear regression analysis were used to analyze data.

Findings and Result: In the analysis of the data, stepwise multiple regression analysis was completed in three stages according to the variables predicting the level of entrepreneurship. It was determined that the structure oriented leadership included in the first stage of analysis provided a significant contribution to predict entrepreneurship (R=.65, F(1,283)=210.675, p=.000) and it explained 43% of entrepreneurship. In the second stage of the analysis, the variable of people oriented leadership being who contributed 5% to the

variance was included in the analysis and thus the explained variance increased to 48% (R=.69, F(2,282)=128.900, p=.000). In the third stage of the analysis, the variable of transformational leadership being who contributed 3% to the variance was included in the analysis and thus the explained variance increased to 51% (R=.72, F(3,281)=98.276, p=.000). Charismatic leadership wasn't included in the model because it didn't make a significant contribution to explaining cognitive flexibility (p > 0.01). As a result of the research, it was determined that the structure oriented leadership was the most significant independent variable in predicting entrepreneurship and this was followed by people oriented leadership and transformational leadership. It was determined that charismatic leadership didn't contribute significantly to predictentrepreneurship.

Keywords: Leadership Orientations, Entrepreneurship, University Students

SB702

SPOR YÖNETİCİSİ ADAYLARININ LİDERLİK YÖNELİMLERİ VE SOSYAL ZEKÂ DÜZEYLERİNİN BAZI DEĞİŞKENLER AÇISINDAN İNCELENMESİ

***[1]Seda Nur Turhal*, [2]Erkut Tutkun , [3]Akın Çelik**

[1]Gazi Üniversitesi
[2]Uludağ Üniversitesi
[3]Trabzon Üniversitesi

Email : *sedaturhal0@gmail.com, erkuttutkun@gmail.com, akincelikktu@gmail.com*

Liderlik kalitesini belirleyen birçok parametre vardır; liderin teknik özellikleri ve sosyal özellikleri gibi. Eğer liderler stratejik hedeflerine ulaşmayı amaçlıyorsa, astlarıyla uyumu çok iyi yönetebilmelidirler. Bu nedenle, liderler davranışlarını sosyal zekâ süzgeciyle analiz etmelidirler. Başarılı bir lider profili çizebilmek için birçok model geliştirilmiştir. Bu modeli geliştirirken sosyal zekâ göz ardı edilmemesi gereken faktörler arasında olabilir. Bu araştırma; spor yöneticisi adaylarının liderlik yönelimleri ve sosyal zekâ düzeylerinin cinsiyet, spor branşı, aktif spor yapma durumu, öğrenim görülen üniversite ve gönüllülük gibi bazı değişkenler açısından incelenmesi, tartışılması ve bu doğrultuda liderlik seviyesini yükseltecek standartlar geliştirilmesine yönelik hazırlanmıştır. Araştırmaya, Yüksek Öğretim Kurumuna bağlı rastgele seçilmiş farklı bölgelerdeki sekiz üniversitede (Gazi Üniversitesi, Marmara Üniversitesi, Karadeniz Teknik Üniversitesi, Akdeniz Üniversitesi, Atatürk Üniversitesi, Celal Bayar Üniversitesi, Balıkesir Üniversitesi, İstanbul Üniversitesi) Spor Bilimleri Fakültesi Spor Yöneticiliği bölümünde öğrenim görmekte olan 155'i kadın 224'ü erkek toplam 379 son sınıf öğrencisi katılmıştır. Araştırma verilerinin toplanmasında iki ayrı veri toplama aracı kullanılmıştır. Spor yöneticisi adaylarının liderlik yönelimlerini belirlemek amacıyla Dereli (2003) tarafından gerçekleştirilen "Liderlik Yönelim Ölçeği", sosyal zekâ düzeylerini belirlemek amacıyla (Tromso Social Intelligence Scale-TSIS) Türkçeye uyarlanması Doğan ve Çetin (2009) tarafından yapılan "Tromso Sosyal Zekâ Ölçeği''kullanılmıştır. Demografik özellikleri hakkında bilgi toplamak amacıyla araştırmacı tarafından hazırlanan "Kişisel Bilgi Formu'' kullanılmıştır. Araştırmada ortaya çıkan bulgular yordanırken, analizleri değerlendirmek için SPSS (Statistical Package for Social Sciences) 20.0 programından yararlanılmıştır. Verilerin analizinde; t-testi, tek faktörlü varyans analizi (One-Way ANOVA) kullanılmış ve Pearson korelasyon katsayısı hesaplanmıştır. Araştırmada ortaya çıkan sonuçlara göre, spor yöneticisi adaylarının liderlik yönelimleri ve sosyal zekâ düzeylerinin; cinsiyet, spor branşı, aktif spor yapma durumu, öğrenim görülen üniversite ve gönüllülük durumları arasında anlamlı bir farklılığın olduğu tespit edilmiştir. Bulgular literatür ışığında tartışılmış ve ortaya çıkan sonuçlar doğrultusunda öneriler geliştirilmiştir.

THE LEADERSHIP TENDENCIES OF SPORTS MANAGER CANDIDATES AND THE INVESTIGATION OF SOCIAL INTELLIGENCE LEVELS IN TERMS OF SOME VARIABLES

There are many parameters that determine leadership quality; such as the technical and social characteristics of the leader. If leaders aim to achieve their strategic goals, they should be able to manage compliance with their subordinates very well. Therefore, leaders should analyze their behavior with a filter of social intelligence. Many models have been developed in order to draw a successful leader profile. While developing this model, social intelligence may be among the factors that should not be ignored. This research; The aim of the study is to examine the leadership orientations and social intelligence levels of the sports manager candidates in terms of gender, sports branch, active sports, university and volunteering, and to develop standards to increase the leadership level. The study was carried out at 155 universities which were studying at the Department of Sports Management of the Faculty of Sport Sciences at eight universities (Gazi University, Marmara University, Karadeniz Technical University, Akdeniz University, Ataturk University, Celal Bayar University, Balikesir University, Istanbul University). 379 senior students participated in the study. Two separate data collection tools were used to collect the research data. Eli Tromso Social Intelligence Scale yapılan, which was adapted by Doğan and Çetin (2009), was used by Dereli (2003) to determine the leadership orientations of the sports manager candidates. . The "Personal Information

Form hazırlanan prepared by the researcher was used to collect information about demographic characteristics. SPSS (Statistical Package for Social Sciences) 20.0 program was used to evaluate the analyzes. In the analysis of the data; One-way ANOVA (t-test) and Pearson correlation coefficient were calculated. According to the results of the study, the leadership orientations and social intelligence levels of the sports manager candidates; gender, sports branch, active sports, university and volunteer status. The findings were discussed in the light of the literature and recommendations were developed in line with the

SB716

TRABZONSPOR-RİZESPOR REKABETİ TARAFTAR YANSIMALARI

[1]Necati GÜRSES , [1]Kıvanç SEMİZ

[1]Giresun Üniversitesi, Giresun

Email : *necati.gurses@giresun.edu.tr, kivanc.semiz@giresun.edu.tr*

Giriş ve Amaç Futbol, birçok ülkede önde gelen spor dallarından biri olarak toplulukları peşinden sürüklemektedir. Belli aralıklarla çeşitli nedenler sonucunda bu popülerlik, şiddete varan olaylara yol açmaktadır. Bu çalışmada aynı bölgeden komşu iki şehrin takımı olan Rizespor ve Trabzonspor çekişmesini temel alarak, şiddete yol açan anlaşmazlıkların altında yatan nedenleri anlamak çabasıyla; günümüzdeki futbolda şiddet ve saldırganlık olaylarını yerel bir rekabet içerisinde olan Trabzonspor ve Rizespor kulüplerinin önde gelen taraftar gruplarının odağından incelemek amaçlanmıştır.

Yöntem Araştırmanın evren ve örneklemini, Trabzonspor Trabzonlu Gençler taraftar grubundan 10 taraftar (bir tribün lideri) ve Rizespor Mekansızlar taraftar grubundan 10 taraftar (bir tribün lideri) olmak üzere 20 taraftar oluşturmaktadır. Bir bireyin ya da grubun kültürü (değerler, inançlar ve uygulamalar) ve bu kültürün davranışları nasıl etkilediğini betimleme ve açıklama amaçlandığından, nitel araştırma yöntemlerinden kültür analizi (Etnografik Araştırma) (Yıldırım ve Şimşek, 2006) araştırma deseni olarak kurgulanmıştır. İki farklı grup ile yapılandırılmış odak grup görüşmeleri ile veriler toplanmıştır. Alanında uzman iki araştırmacı tarafından (bir Trabzonlu bir Rizeli) görüşmeler yapılarak araştırmacı çeşitlemesi ile inandırıcılık sağlanmıştır. NVİVO 12 programı ile tematik içerik analizi yapılmıştır.

Bulgular Veri analizi sonucunda toplam iki adet ana tema ortaya çıkmıştır. İlk olarak Tribün Kültürü (1) teması altında başarı taraftar ilişkisi, stadyum konumu etkisi ve yönetim-taraftar ilişkisi alt temaları sıralanırken; diğer ana tema Şehir Takımı Kültürü'nde(2) ise; şike iddiaları ve sosyal medya başlıkları öne çıkmaktadır. Karadeniz'in komşu iki ilini birbirine düşürürcesine şiddet olaylarına yol açan spor müsabakalarındaki tartışmaların, özellikle sosyal medyada olumlu veya olumsuz düşüncelere sahip olan insanların paylaşımları ile körüklendiği görülmüştür.

Sonuç Tribündeki büyükler ile küçükler arasındaki kültür aktarımı, takımların bulundukları şehri temsil rolü ve yönetim-taraftar ilişkisi, sporda politika üretenlerin sorumluluğundadır. Özellikle sosyal medyanın sporda şiddet konusundaki rolü bu araştırma ile öne çıkmaktadır. Dolayısıyla, gelecek çalışmalarda sosyal medya ve sporda şiddet konuları, bu konuyu derinlemesine anlamada yardımcı olabilir.

Reflections of fans on Trabzonspor-Rizespor rivalry

Introduction and Purpose

Football, one of the leading sports in many countries, trails the communities. As a result of various reasons consequently, this popularity causes events containing violence. In this study, based on the conflict between the two neighbours teams from the same region, Rizespor and Trabzonspor, with the intention of understanding the reasons of conflicts including violence; the purpose of this study was to investigate the fans' reflections focusing on Trabzonspor and Rizespor local rivalry.

Method The sample of the study was consisted of 20 fans, 10 fans from Trabzonspor Trabzonlu Gençler (with one tribune leader) and 10 fans from Rizespor Mekansızlar (with one tribune leader). As the explanation and description of the culture of a group or a person (values, believes and practices) and how this culture affects the behaviours was the intention, ethnographic research design was

selected. The data was collected with structured focus group interviews. With two leading experts (one from Trabzon and one from Rize), researcher triangulation was provided for trustworthiness. Thematic content analysis was conducted with NVIVO 12.

Findings The two main themes showed up as a result of the data analysis. First, while the themes of success-fans relationship, the effect of stadium location and the administration-fan relationship under the Tribune Culture theme was emerged; match-fixing allegations and social media headings was also prominent. It was emphasized that the conflicts during the competitions that cause events including violence between the two neighbour cities in the Black Sea Region, made the crisis escalated with the social media sharings of people with positive or negative ideas.

Conclusion The cultural transmission between the old and young fans in the tribune, the role of teams representing their own cities and the administration-fan relationship are the important issues regarding the social media. The social media roles can be studied future studies.

SB717

TÜRKİYE'DE BASILI YAYINDA KADIN SPORCULARLA İLGİLİ HABERLERİNİN DEĞERLENDİRİLMESİ

[1]ECE AYAZ, [1]Bihter Uzel

[1]ESKİŞEHİR ANADOLU ÜNİVERSİTESİ

Email : *eceayaz12@gmail.com, bihteruzel@hotmail.com*

Bu araştırmanın amacı kadın sporcuların Türkiye'deki yazılı basının spor sayfalarında ne sıklıkla ve hangi kriterlerde ele alındığını incelemektir. Toplum içinde cinsiyet ayrımının gazete haberlerinde kadın sporcular kısmı ele alınmıştır. Bu çalışmada Fotomaç, Fanatik ve Aspor gazeteleri incelendi. Seçilen gazetelerin web arşivlerinin Ocak 2019 ve Nisan 2019 tarihleri arasında yer alan haberleri analiz edildi. Araştırma yöntemi olarak içerik analizi seçildi. Günlük spor haberlerinin toplam sayısı ve kadın sporcu haberleri toplamı değerlendirildi. Kadın sporcular hakkında yapılan haberler belirli gruplara (başarı, transfer haberi, evlilik v.b. özel hayat, sakatlık, özel röportaj v.b.) ayrılmış olduğu görüldü. Belirlenen gruplarda hangi tarihte hangi habere ne kadar yer verildiği yüzde bazında kodlama yöntemi ile analiz edildi. Araştırmanın sonucunda erkek sporcuların yer aldığı haberin yüzdesi %92,6 iken kadın sporculara ilişkin haberlerin yüzde oranı toplam %7,4 oranındaydı. Kadın sporcuların; başarı grubuna ait haberleri %3,6 oranında, özel hayatlarına yönelik haberler %2.1 oranında, transfer haberleri %0,4 oranında, sakatlıkları hakkında %0,2 oranında ve özel röportajlar %1,1 oranındaydı. Araştırman sonucunda kadın sporculara yazılı basında fazla yer verilmediği, spor haberlerinin belirli spor dallarında yoğunlaştığı ve kadın sporcuların toplumsal cinsiyet ayrımına maruz kaldığı açıkça görülmekte.

Assessment Of Prınted Publication Women Athletes News About Turkey

The aim of this female athletes on the sports pages of the written press in Turkey research is to examine how often and discussed with the criteria. The extent of gender discrimination in the community is covered in newspaper reports on women athletes. In this study, Fotomaç, Fanatik and Aspor newspapers are discussed. The news of the selected newspaper web archives between January 2019 and April 2019 were analyzed. Content analysis was chosen as the research method. The total number of daily sports news and the total number of female athletes were evaluated. The news about women athletes is divided into certain groups (success, transfer news, marriage etc. private life, disability, private interview etc.). In the determined groups, the date and the amount of news was analyzed by coding method. As a result of the research, the percentage of the news of the male athletes was 92.6% and the percentage of the news related to the female athletes was 7.4%. Women athletes; the success group news was 3.6%, private life was 2.1%, transfer news was 0.4%, disability was 0.2% and private interviews were 1.1%. As a result of the research, it is clear that women athletes are not given much space in the press, sports news is concentrated in certain sports branches and women athletes are exposed to gender discrimination.

SB722

BASKETBOLDA YAPILAN DOKTORA TEZLERİNİN İÇERİK ANALİZİ YÖNTEMİ İLE İNCELENMESİ

***[1]MAHMUT ÇAĞATAY NAZLICAN*, [1]EREN ULUÖZ**

[1]ÇUKUROVA ÜNİVERSİTESİ BEDEN EĞİTİMİ VE SPOR YÜKSEKOKULU

Email : *doktoredip@outlook.com, proferde@hotmail.com*

Basketbol sporu dünyanın birçok ülkesinde olduğu gibi Türkiyede de yaygın bir spor dalıdır. Profesyonel sporcuların yanı sıra dünya genelinde amatör ve rekreasyonel amaçlarla milyonlarca kişi Basketbol oynamaktadır. Basketbola gösterilen bu yoğun ilgi bilimsel ortamda üzerine birçok bilimsel çalışma yapılmasına neden olmaktadır. Bu çalışmanın amacı Türkiye'de Basketbol üzerine yapılan doktora tezlerinin incelenmesidir. Çalışmada içerik analizi yöntemi ile tezlerin odaklandığı konular belirlenmeye çalışılmıştır. Veri kaynağı olarak Yükseköğretim Kurumu (YÖK) Ulusal Tez Merkezi Veri Tabanı kullanılmıştır. Yapılan analiz sonucunda spor konulu toplam 1347 doktora tezi olduğu görülmüştür. Bu tezlerin %3,71'i (50 adet) Basketbol üzerine yapılmıştır. Tezlerin 40'ı tam erişime açık durumdadır. Buna karşılık 10 tezin tam metnine erişim kısıtlanmıştır. Yayınlanan doktora tezlerinin üniversitelere göre dağılımına bakıldığında tezlerin %28'inin (14 adet) Gazi Üniversitesinde, %14'ünün (7 adet) Marmara Üniversitesi'nde yapıldığı görülmektedir. Bu yüksek oranları Hacettepe Üniversitesi %10'luk oranla (5 adet) ve Abant İzzet Baysal Üniversitesi %10'luk oranlarla (5 adet) takip etmektedir. Tezlerin yazım diline göre dağılımı incelendiğinde ise tezlerin sadece %4'ünün İngilizce dilinde yazıldığı görülmüştür. Tezlerin geriye kalan %96'lık kısmının Türkçe dilinde yazıldığı görülmüştür. İncelenen doktora tezlerinin alanlara göre dağılımları incelendiğinde hareket ve antrenman bilimleri (%24 - 12 adet), psikososyal alanlarda (%20 – 10 adet) ve spor fizyolojisi alanında (%20 – 10 adet) daha yüksek oranda çalışma yapıldığı bulunmuştur. Yönetim bilimleri alanında (%14 – 7 adet) ve engelli araştırmaları (%12 – 6 adet) alanları ise bu alanların ardından en fazla çalışma yapılan alanlardır. Sonuç olarak çalışmada elde edilen sonuçlar Basketbol branşında yapılan doktora tezlerinin yarıya yakınının Gazi Üniversitesi ve Marmara üniversitesinde yapıldığını göstermektedir. Basketbolda toplumsal cinsiyet üzerine hiç bir doktora tezi yazılmamış olması çalışmanın olumsuz bir bulgusu olarak görülebilir. Tekerlekli sandalye sporcuları (engelliler) üzerine çalışmaların oranının nispeten yüksek bulunmasının olumlu olduğunu düşünmekteyiz.

Anahtar Kelimeler: Basketbol, Tezler, Doktora

INVESTIGATION OF DOCTORAL THESES IN BASKETBALL BY CONTENT ANALYSIS METHOD IN TURKEY

Basketball sports world as it is in many countries is also a common sport in Turkey. In addition to professional athletes, millions of people play Basketball for amateur and recreational purposes around the world. This intense interest in basketball leads to many scientific studies on the scientific environment. The aim of this study is to examine the dissertation done on the basketball in Turkey. In this study, the subjects that the theses focus on were tried to be determined by content analysis method. Higher Education Institution (YÖK) National Thesis Center Database was used as data source. As a result of the analysis, it was seen that there are 1347 doctoral dissertations on sports. 3.71% of these theses (50) were made on basketball. 40 of the theses are open to full access. However, access to the full text of 10 theses is restricted. When the distribution of published doctoral theses according to universities is examined, it is seen that 28% (14) of the theses are made in Gazi University and 14% (7) of them are made in Marmara University. These high rates are followed by Hacettepe University with 10% (5) and Abant İzzet Baysal University with 10% (5). When the distribution of theses according to written language is examined, it is seen that only 4% of theses are written in English language. The remaining 96% of the theses were written in Turkish. When the distribution of doctoral theses examined according to the fields was examined, it was found that there were higher studies in the fields of movement and training sciences (24%-12), psychosocial areas (20-10%) and sports physiology (20%-10). The fields of management sciences (14% - 7) and disabled researches (12% - 6) are the most followed areas. As a result, the results obtained in the study show that nearly half of the doctoral theses made in the field of

basketball were conducted in Gazi University and Marmara University. The lack of a doctoral dissertation on gender in basketball may be seen as a negative finding of the study. We think that it is a positive situation that the proportion of studies on wheelchair athletes (disabled) is relatively high.

Key words: Basketball, Theses, PhD

SB727

TÜRKİYEDE TENİS SPORUNDA YAPILAN DOKTORA TEZLERİNİN İÇERİK ANALİZİ YÖNTEMİ İLE İNCELENMESİ

***[1]MAHMUT ÇAĞATAY NAZLICAN*, [1]EREN ULUÖZ**

[1]ÇUKUROVA ÜNİVERSİTESİ BEDEN EĞİTİMİ VE SPOR YÜKSEKOKULU

***Email :** doktoredip@outlook.com, proferde@hotmail.com*

Tenis sporu dünya genelinde amatör ve rekreasyonel amaçlarla milyonlarca kişi tarafından oynamaktadır. Tenise gösterilen bu yoğun ilgi bilimsel ortamda üzerine birçok bilimsel çalışma yapılmasına neden olmaktadır. Bu çalışmanın amacı Türkiye'de Tenis üzerine yapılan doktora tezlerinin incelenmesidir. Çalışmada içerik analizi yöntemi kullanılmıştır. Veri kaynağı olarak Yükseköğretim Kurumu (YÖK) Ulusal Tez Merkezi Veri Tabanı kullanılmıştır. Yapılan analiz sonucunda spor konulu toplam 1347 doktora tezi olduğu görülmüştür. Bu tezlerin %1,71'i (23 adet) Tenis üzerine yapılmıştır. Tezlerin tamamı erişime açık durumdadır. Yayınlanan doktora tezlerinin üniversitelere göre dağılımına bakıldığında Marmara Üniversitesinin diğer üniversitelere kıyasla tenis konusunda çok daha fazla tez ürettiği görülmektedir. Marmara Üniversitesinde 12 tane tenis konulu doktora tezi yapılmış olup bu sayı tüm Türkiyede yapılmış tenis konulu doktora tezlerinin 47,82'sine eşittir. Tezlerin %8,6'sı (2 adet) Gazi Üniversitesinde, %8,6'sı (2 adet) Ege Üniversitesinde ve %8,6'sı (2 adet) Gazi Üniversitesinde yapılmıştır. Tezlerin yazım diline göre dağılımı incelendiğinde ise tezlerin sadece %4,35'inin İngilizce dilinde yazıldığı görülmüştür. Tezlerin geriye kalan %95,65'lık kısmının Türkçe dilinde yazıldığı görülmüştür. İncelenen doktora tezlerinin alanlara göre dağılımları incelendiğinde spor fizyolojisi alanında (%43,48 - 10 adet), hareket ve antrenman bilimi alanında (%30,43 – 7 adet) daha yüksek oranda çalışma yapıldığı bulunmuştur. Spor sağlık bilimleri alanında (%8,69 – 2 adet) ve psikososyal bilimler (%8,69 – 2 adet) alanlar ise bu alanların ardından en fazla çalışma yapılan alanlardır. Sonuç olarak çalışmada elde edilen sonuçlar Tenis branşında yapılan doktora tezlerinin yarıya yakınının Marmara üniversitesinde yapıldığını göstermektedir. Toplumda kadın sporu olarak algınana tenisde toplumsal cinsiyet üzerine hiç bir doktora tezi yazılmamış olması çalışmanın olumsuz bir bulgusu olarak görülebilir. Engelliler üzerine hiç bir çalışma yapılmamış olmasını da çalışmadaki olumsuz bulgulardan birisi olarak görüyoruz.

Anahtar Kelimeler: Tenis, Tezler, Doktora

AN INVESTIGATION OF PHYSICAL THESIS IN TENNIS BY CONTENT ANALYSIS METHOD

Tennis is played by millions of people around the world for amateur and recreational purposes. This intense interest in tennis leads to many scientific studies on the scientific environment. The aim of this study is to examine doctoral thesis on Tennis made in Turkey. Content analysis method was used in the study. Higher Education Institution (YÖK) National Thesis Center Database was used as data source. As a result of the analysis, it was seen that there are 1347 doctoral dissertations on sports. 1,71% (23) of these theses were made on Tennis. All theses are accessible. When the distribution of doctorate theses compared to universities is examined, it is seen that Marmara University produces more theses on tennis than other universities. Marmara University titled tennis is one of 12 doctoral thesis made doctoral thesis on tennis all made in Turkey, this number is equal to 47,82's. 8.6% (2) of the theses were made in Gazi University, 8.6% (2) in Ege University and 8.6% (2) in Gazi University. When the distribution of theses according to written language is examined, it is seen that only 4.35% of theses are written in English language. The remaining 95.65% of the theses were written in Turkish. When the distribution of doctoral theses examined according to the fields was examined, it was found that there were higher studies in sports physiology (43.48% - 10) and movement and training science (30.43% - 7). In the field of sports health sciences (8.69% - 2) and psychosocial sciences (8.69% - 2), these were the most followed. As a result, the results obtained in the study show that nearly half of the doctoral dissertations in the field of tennis were conducted at Marmara University. The fact that there is no doctoral dissertation on gender in tennis, which is perceived as a women's sport in society, can be seen as a negative finding of the study. In addition, the lack of any study on disabled people is one of the negative findings.

Key words: Tennis, Theses, PhD

SB741

BEDEN EĞİTİMİ VE SPOR ÖĞRETMEN ADAYLARININ ÖZKONTROL-ÖZYÖNETİMLERİNİN BAZI DEĞİŞKENLER AÇISINDAN İNCELENMESİ

[1]İsa DOĞAN, [1]Fatih Harun TURHAN

[1]KARABÜK ÜNİVERSİTESİ, KARABÜK

Email : *isadogan@karabuk.edu.tr, fharunturhan@karabuk.edu.tr*

Bu araştırmanın amacı; Türkiye'deki Beden Eğitimi ve Spor Öğretmenliği bölümü okuyan öğrencilerin özkontrol-özyönetimlerinin bazı değişkenler açısından incelenmesidir.

Araştırmanın evrenini Türkiye' de bulunan üniversitelerin Spor Bilimleri Fakülteleri ve Beden Eğitimi ve Spor Yüksekokulları oluşturmaktadır. Örneklemi ise her bölgeden kolayda örnekleme yöntemi ile seçilmiş 2'şer üniversite olmak üzere toplam 14 üniversitenin ilgili bölümlerinde öğrenim gören ve yine kolayda örnekleme yöntemi ile seçilmiş öğrenciler oluşturmaktadır. Veri toplama aracı olarak "Özkkontrol-Özyönetim Ölçeği" ile kişisel bilgi formundan oluşan anket formu kullanılmıştır. Veriler SPSS 22.0 (Statistical Package for the Social Sciences 22.0) programı ile analiz edilmiştir. Tüm testler için anlamlılık düzeyi ($p<.05$) olarak alınmıştır. Verilerin analizinde bağımsız gruplar t testi (Independent Samples t-testi), korelasyon testi ve "Anova" testi kullanılmıştır.

Araştırma sonucunda; aile geliri, üniversite, anne eğitim durumu değişkenlerinde 3 alt boyutta da anlamlı farklılık görülmüştür. Cinsiyet değişkeninin öz-kontrol öz-yönetim üzerinde etkisiz olduğu görülmüştür. Anne ve baba eğitim düzeyleri ile aile gelir düzeyleri arasında pozitif yönlü anlamlı bir ilişki görülmüştür.

Anahtar Kelimeler; Özkontrol, Özyönetim, Spor, Beden Eğitimi ve Spor, Öğretmen Adayı

Examination of Self-Control and Self-Management of Physical Education and Sports Teacher Candidates in Terms of Some Variables

The aim of this study is to examine in terms of some variables of Self-Control, Sel-Management of study of physical education and Sports students in Turkey.

The population of the study consists of the Physical Education And Sports Sciences in Turkey. The sample group consists are chosen with easy sample method of two university in all regions from total 14 universities in Turkey. For the data collection tool, the questionnaire consisting of "Self-Control, Sel-Management Scale" and a personal information form was adopted. The data were analyzed by using the SPSS 22.0 (Statistical Package for the Social Sciences 22.0) software. The significance level for all the tests was determined to be ($p<.05$). In the data analysis, independent samples t-tests and "Anova" tests and regreation tests were used.

As a conclusion; significant differences were observed in 3 sub-dimensions in family income, university, mother education. The gender variable was found to be ineffective on self-control self-management. A positive relationship was found between parents' educational levels and family income levels.

Key Words; Self-Control, Self-Management, Sport, Physical Education And Sports, Candidate Teacher

SB749

VAR SİSTEMİNİN 2018-2019 SEZONU SÜPER LİG FUTBOL MAÇLARINA ETKİSİNİN DEĞERLENDİRİLMESİ

[1]Soner ÇANKAYA, [1]Ünal SAKİ, [1]M.Yalçın TAŞMEKTEPLİGİL

[1]Ondokuz Mayıs Üniversitesi Yaşar Doğu Spor Bilimleri Fakültesi,SAMSUN

Email : *sonercankaya@gmail.com, sakaoglu_05@hotmail.com,*

Giriş; VAR sistemi; maçı yöneten hakemlerin skoru etkileyebilecek bir pozisyonda kararsız kalmaları halinde, saha kenarına kurulan ekrandan pozisyonu tekrar izleyip, karar vermelerini sağlayan sistemdir. Video Yardımcı Hakem sisteminin amacı tüm kararlarda %100 doğruluk elde etmek değildir. VAR' ın genel felsefesi "minimum müdahale - maksimum yarardır.

Amaç; Araştırmada; uluslararası düzeyde kabul gören VAR sisteminin tanıtılması amacıyla, Dünya'da ve Türkiye'de sistemle ilgili görüş ve yansımaların yanı sıra, 2018-2019 Türkiye futbol süper ligi takımlarının birinci yarıda oynadıkları maçlara VAR sisteminin etkisi incelenmiştir. Yöntem; Araştırmada tarama modellerinden, örnek olay tarama modeli benimsenmiştir. Araştırma kapsamında incelenen konuyla ilgili olgu ve olayları içeren bilgi, yazılı metinlerin taranması ile sağlanırken verilerin toplanmasında ise doküman incelemesi yöntemi kullanılmıştır.

Bulgular; 2018-2019 sezonu süper lig futbol maçlarının 1.yarısında VAR sistemi ile inceleme yapıldıktan sonra hakemin verdiği 98 kararın değiştirildiği tespit edilmiştir.

Sonuç; 2018-2019 sezonunda VAR sisteminin 11 Avrupa, 3 Amerika, 3 Afrika, 2 Asya ülkesi tarafından kullanılmaya başlanırken toplamda ise 4169 lig, 63 kupa ile birlikte 4232 müsabakada kullanılacağı açıklanmıştır. 2018-2019 Türkiye futbol süper liginin birinci yarısında oynanan 153 müsabakada VAR sistemi sayesinde 7 penaltı kararının iptal edildiği, 20 defa penaltı kararına hükmedildiği gözlenirken, VAR sistemi sayesinde atılan 24 golün iptal edildiği, sayılmayan 7 golün ise geçerli sayıldığı tespit edilmiştir.

Anahtar Kelimeler: Futbol, Süper lig, Spor, VAR sistemi.

EVALUATION OF THE EFFECTS OF VAR SYSTEM ON 2018-2019 SEASON SUPER LEAGUE FOOTBALL MATCHES

Introduction; VAR system; This is the system that allows the referees who manage the match to make a decision and follow the position again from the screen installed on the side of the field if they remain undecided in a position that may affect the score. The Video Assistant system is not intended to achieve 100% accuracy in all decisions. VAR 's general philosophy is "minimum intervention - maximum benefit.

Purpose: In the study; In order to introduce the VAR systems recognized at the international level, opinions related to this system in the world and in Turkey as well as the reflection order, 2018-2019 Turkey football super league of the impact of the VAR system to the games they play teams in the first half it was investigated. Method; In the research, a case study scanning model was adopted. In the scope of the research, information including facts and events related to the subject examined was provided by scanning the written texts and document analysis method was used in the collection of the data.

Findings: After the first half of the 2018-2019 season super league football matches were examined with VAR system, it was determined that 98 decisions of the referee were changed.

Conclusion: In 2018-2019 season, VAR system will be used by 11 European, 3 American, 3 African and 2 Asian countries and it will be used in 4232 competitions with 4169 leagues and 63 cups in total.2018-2019 Turkey football super league thanks VAR system in played 153 matches in the first half of the revocation of 7 penalty decision, observed that dominated the 20 time penalty, thanks to the VAR system has been canceled thrown 24 goals, while not considered 7 goal has been determined that the current count.

Key Words: Football, Super league, Sports, VAR system.

SB770

SPOR ORGANİZASYONLARINDA GÖNÜLLÜLÜK: KİŞİLER NEDEN GÖNÜLLÜ OLMAK İSTERLER?

[1]Arif ÇETİN, [2]Cemal ÖZMAN, [3]Şenol GÜNEŞ

[1]Spor İstanbul, İSTANBUL
[2]Nişantaşı Üniversitesi Meslek Yüksekokulu, İSTANBUL
[3]Gençlik Ve Spor Gönüllüleri Derneği

Email : *arifcetin1985@gmail.com, cemalozman@gmail.com, senolguness@gmail.com*

Gönüllü faaliyetleri tecrübe kazanmak isteyen birçok kişinin motive olmasını sağlayan oldukça popüler bir sosyal girişimcilik faaliyettir. Son yıllarda birçok yarış organizatörü de kendi etkinliklerinde gönüllü programlarını hayata geçirmiştir. Örneğin, İstanbul Büyükşehir Belediyesi Spor İstanbul tarafından organize edilen İstanbul Maratonu, İstanbul Yarı Maratonu ve İstanbul Çocuk Maratonu etkinliklerinde toplam 8800 gönüllü çalışmıştır. İnsanların gönüllü olmasındaki en önemli motivasyon kaynakları arasında yardımseverlik, karar almaya katılım, sorumluluk alma, kişisel gelişim fırsatları, inisiyatif kullanma, daha farklı işlerle meşgul olma gibi içsel ödülleri içermektedir. Bu araştırmanın iki farklı amacı bulunmaktadır. Öncelikle, araştırma Spor Etkinlikleri için Gönüllü Motivasyon Ölçeğini kullanarak bir spor etkinliğinde gönüllü olmak için motivasyon faktör yapısını incelemektedir. İkinci olarak, araştırma, motivasyon ile demografik özellikler (örneğin, cinsiyet ve eğitim seviyesi) ve gönüllülerin çalışma deneyim düzeyi arasındaki farklılıkları bu çalışmaya özgü bir değişken olarak inceler. Çalışmada, Çevik tarafından Türk popülasyonuna uyarlanan 'Gönüllü Motivasyon Ölçeği' kullanılmıştır. Ölçeğin Alt ölçekleri; Değerler, Takdir Etme, Sosyal Etkileşim, Karşılılık, Tepkisellik, Benlik Saygısı, Sosyal, Kariyer Gelişimi, Anlama ve Koruyucudur. Bu çalışmada, Uluslararası Atletizm Federasyonları Birliği (IAAF) tarafından altın kategoride bulunan ve Türkiye'nin yıllık en geniş katılımlı spor etkinliği olan İstanbul Maratonu ve UEFA Süper Kupa Finallerine katılan gönüllülerin motive edici faktörleri analiz edildi. Verilerin analizinde faktör analizleri ve non-parametrik testler uygulanmıştır. Analizlerin sonucu olarak bazı demografik özelikler ve alt boyutlarda anlamlı sonuçlara ulaşılmıştır.

VOLUNTEERING IN SPORTS ORGANIZATIONS: WHY DO PEOPLE WANT TO BE VOLUNTEER?

Volunteer activities are very popular social entrepreneurship activity which motivates many people who would like to gain experience. In recent years, many race organizers have implemented in the volunteer programs at their events. For instance, 8800 volunteers participated in the Istanbul Marathon, Istanbul Half Marathon and Istanbul Kids Marathon events organized by Istanbul Metropolitan Municipality Sports Istanbul. Internal rewards such as benevolence, involved in the decision-making process, taking responsibility, personal development opportunities, taking initiative, engaging in different tasks are among the most important sources of motivation for people to volunteer. This research has two different purposes. First, the research examines the motivational factor structure for volunteering in a sports organization using with the Volunteer Motivation Scale for Sports Organizations. Second, the study examines the differences between motivation and demographic characteristics (eg gender and educational level) and the level of volunteers' work experience as a variable specific to this study. "Volunteer Motivation Scale" that was adapted to Turkish population by Çevik was used in the study. Subscales of the scale are values, appreciation, social interaction, reciprocity, reactivity, self-esteem, social, career development, understanding and protector. Motivating factors of the volunteers who participated in the Istanbul Marathon, categorised in the gold label status by International Association of Athletics Federations (IAAF) and the largest annual sporting event in Turkey, and with UEFA Super Cup Finals are analysed in this study. Factor analysis and non-parametric tests were used for data analysis. As a result of the analyses, some demographic features and sub-dimensions were found to be significant.

SB787

NOMOFOBİ, NETLESSFOBİ VE GELİŞMELERİ KAÇIRMA KORKUSU: SPORCU GENÇ YETİŞKİNLER ÜZERİNE BİR ARAŞTIRMA

***[1]Kadir YILDIZ*, [1]Dilara KURNAZ, [2]Ali Murat KIRIK**

[1]Manisa Celal Bayar Üniversitesi Spor Bilimleri Fakültesi, MANİSA
[2]Marmara Üniversitesi, İletişim Fakültesi, İstanbul

***Email :** kadiryildiz80@hotmail.com, dilara1996@gmail.com, murat.kirik@marmara.edu.tr*

Amaç: Bu araştırmada, lisanslı sporcuların akıllı telefon, internet bağımlılığı ve gelişmeleri kaçırma korkuları arasındaki ilişkinin incelenmesi amaçlanmıştır. Yöntem: Çalışma nicel araştırma yöntemlerinden betimsel ve ilişkisel tarama modelinde tasarlanmıştır. Çalışmaya, seçkisiz olmayan örneklem yöntemlerinden kolayda örneklem yoluyla belirlenen üniversitelerin spor eğitim kurumlarında öğrenim gören 240 kadın, 308 erkek olmak üzere toplam 548 gönüllü lisanslı sporcu dahil edilmiştir. Her bir katılımcıya bilgilendirme yapıldıktan sonra onamları alınmıştır. Veri toplama aracı olarak kişisel bilgi formu, Nomofobi ölçeği (Yıldırım vd., 2015), İnternet bağımlılık ölçeği (Şahin ve Korkmaz, 2011) ve Gelişmeleri Kaçırma Korkusu Ölçeği (Gökler vd., 2016) kullanılmıştır. Elde edilen verilerin istatistiksel analizlerinde JASP ve SPSS istatistik programları kullanılmıştır. Verilerin normal dağılım göstermesi nedeniyle verilerin analizinde Independent T testi, One-Way Anova ve Çoklu doğrusal regresyon testi kullanılmıştır. Bulgular: Araştırma bulguları katılımcıların duygu durumlarına göre GKK, Nomofobi ve İnternet bağımlılığı alt boyutları arasında olumsuz duygu durum grubu lehine anlamlı farklılık göstermektedir. Korelasyon analiz sonuçlarında ise gelişmeleri kaçırma korkusu, nomofobi ve internet bağımlılığı alt boyutları arasında orta düzeyde pozitif yönde ilişki tespit edilmiştir. Ayrıca gelişmeleri kaçırma korkusu ve nomofobinin internet bağımlığının önemli bir yordayıcısı olduğu söylenebilir. Sonuç olarak, yaşadığımız dijital çağ, dijital bağımlılık ve benzeri bağımlılıkların ortaya çıkmasında önemli bir etkiye sahiptir. Bu bağımlılıklardan çözüm noktasında dijital detoks oldukça önemlidir. Dijital medya aracılığıyla yayılan metinleri, mesajları görselleri doğru okumak ve anlamlandırmak da son derece mühimdir. Anahtar kelimeler: Nomofobi, internet bağımlılığı, gelişmeleri kaçırma korkusu, genç yetişkinler

NoMOPHOBIA, Netlessphobia and the Fear of Missing Developments: A Research on Young Adult Athletes

Aim: In this study, it is aimed to analyze the correlation among the addiction of smart phone, the internet addiction and the fear of missing developments of the licensed athletes. Method: The study was designed in the descriptive and correlational survey models of the quantitative research method. 548 voluntary licensed athletes in total (240 female and 308 male) studying at sports education institutes of the universities which were determined through convenience sampling method of the random sampling methods took part in the study. After informing each participant, their consent forms were taken. As data collection tool, personal information form, Nomophobia scale (Yıldırım et.al, 2015), Internet addiction scale (Şahin and Korkmaz, 2011) and Fear of Missing Developments Scale (Gökler et.al, 2016) were used. In the statistical analysis of the obtained data, JASP and SPSS statistics programs were used. Since the data showed normal distribution, Independent T test, One-way Anova and Multiple Linear Regression tests were used in the analysis of the data. Findings: The study results show a significant difference in favor of negative emotional state group in terms of the emotional states of the participants between the subscales of FMD, Nomophobia and internet addiction. On the other hand, correlation results revealed a medium and positive correlation between fear of missing developments, nomophobia and internet addiction subscales. Also it can be said that fear of missing development and nomofobia are an important estimators of internet addiction. As a result, the digital age that we live in has a significant effect on emergence of digital addiction and related addictions. In the point where solution of these addictions lies, digital detox becomes important. It is also important that users should read and make sense of the texts, messages and images spread through digital media. Keywords: Nomophobia, internet addiction, fear of missing developments, young adults

SB787

NOMOFOBİ, NETLESSFOBİ VE GELİŞMELERİ KAÇIRMA KORKUSU: SPORCU GENÇ YETİŞKİNLER ÜZERİNE BİR ARAŞTIRMA

***[1]Kadir YILDIZ*, [1]Dilara KURNAZ, [2]Ali Murat KIRIK**

[1]Manisa Celal Bayar Üniversitesi Spor Bilimleri Fakültesi, MANİSA
[2]Marmara Üniversitesi, İletişim Fakültesi, İstanbul

***Email :** kadiryildiz80@hotmail.com, dilara1996@gmail.com, murat.kirik@marmara.edu.tr*

Amaç: Bu araştırmada, lisanslı sporcuların akıllı telefon, internet bağımlılığı ve gelişmeleri kaçırma korkuları arasındaki ilişkinin incelenmesi amaçlanmıştır. Yöntem: Çalışma nicel araştırma yöntemlerinden betimsel ve ilişkisel tarama modelinde tasarlanmıştır. Çalışmaya, seçkisiz olmayan örneklem yöntemlerinden kolayda örneklem yoluyla belirlenen üniversitelerin spor eğitim kurumlarında öğrenim gören 240 kadın, 308 erkek olmak üzere toplam 548 gönüllü lisanslı sporcu dahil edilmiştir. Her bir katılımcıya bilgilendirme yapıldıktan sonra onamları alınmıştır. Veri toplama aracı olarak kişisel bilgi formu, Nomofobi ölçeği (Yıldırım vd., 2015), İnternet bağımlılık ölçeği (Şahin ve Korkmaz, 2011) ve Gelişmeleri Kaçırma Korkusu Ölçeği (Gökler vd., 2016) kullanılmıştır. Elde edilen verilerin istatistiksel analizlerinde JASP ve SPSS istatistik programları kullanılmıştır. Verilerin normal dağılım göstermesi nedeniyle verilerin analizinde Independent T testi, One-Way Anova ve Çoklu doğrusal regresyon testi kullanılmıştır. Bulgular: Araştırma bulguları katılımcıların duygu durumlarına göre GKK, Nomofobi ve İnternet bağımlılığı alt boyutları arasında olumsuz duygu durum grubu lehine anlamlı farklılık göstermektedir. Korelasyon analiz sonuçlarında ise gelişmeleri kaçırma korkusu, nomofobi ve internet bağımlılığı alt boyutları arasında orta düzeyde pozitif yönde ilişki tespit edilmiştir. Ayrıca gelişmeleri kaçırma korkusu ve nomofobinin internet bağımlığının önemli bir yordayıcısı olduğu söylenebilir. Sonuç olarak, yaşadığımız dijital çağ, dijital bağımlılık ve benzeri bağımlılıkların ortaya çıkmasında önemli bir etkiye sahiptir. Bu bağımlılıklardan çözüm noktasında dijital detoks oldukça önemlidir. Dijital medya aracılığıyla yayılan metinleri, mesajları görselleri doğru okumak ve anlamlandırmak da son derece mühimdir. Anahtar kelimeler: Nomofobi, internet bağımlılığı, gelişmeleri kaçırma korkusu, genç yetişkinler

NoMOPHOBIA, Netlessphobia and the Fear of Missing Developments: A Research on Young Adult Athletes

Aim: In this study, it is aimed to analyze the correlation among the addiction of smart phone, the internet addiction and the fear of missing developments of the licensed athletes. Method: The study was designed in the descriptive and correlational survey models of the quantitative research method. 548 voluntary licensed athletes in total (240 female and 308 male) studying at sports education institutes of the universities which were determined through convenience sampling method of the random sampling methods took part in the study. After informing each participant, their consent forms were taken. As data collection tool, personal information form, Nomophobia scale (Yıldırım et.al, 2015), Internet addiction scale (Şahin and Korkmaz, 2011) and Fear of Missing Developments Scale (Gökler et.al, 2016) were used. In the statistical analysis of the obtained data, JASP and SPSS statistics programs were used. Since the data showed normal distribution, Independent T test, One-way Anova and Multiple Linear Regression tests were used in the analysis of the data. Findings: The study results show a significant difference in favor of negative emotional state group in terms of the emotional states of the participants between the subscales of FMD, Nomophobia and internet addiction. On the other hand, correlation results revealed a medium and positive correlation between fear of missing developments, nomophobia and internet addiction subscales. Also it can be said that fear of missing development and nomofobia are an important estimators of internet addiction. As a result, the digital age that we live in has a significant effect on emergence of digital addiction and related addictions. In the point where solution of these addictions lies, digital detox becomes important. It is also important that users should read and make sense of the texts, messages and images spread through digital media. Keywords: Nomophobia, internet addiction, fear of missing developments, young adults

SB796

TÜRKİYEDE ŞİKE ;DÜNDEN BUGÜNE YASAL DÜZENLEMELER VE ŞİKE OLAYLAR

***[1]Ceyda Şimsek*, [2]Ceyda Şimsek**

[1]Ankara
[2]Gazi Üniversitesi Spor Bilimleri Fakültesi, ANKARA

Email : *ceydabasc7@gmail.com,*

Yirmi Birinci Yüzyılda uluslararasındaki aşılması zor sınırlar ortadan kalkmış, ulaşım ve teknoloji başta olmak üzere diğer alanlardaki gelişme ve bütünleşmelerle birlikte hem ulusal alanda, hem de uluslararası alanda insanlar sosyal yaşamlarında spora daha çok zaman ayırmaya başlamışlardır. Günlük yaşamda sporun daha çok alan kapsaması sporda ortaya çıkan sorunları daha çok arttırmıştır.

Sporun yaşam açısından sağlık ve mutluluk kaynağı olması dışında, hem sporcular hem de izleyiciler için büyük bir keyif alanı oluşturarak spor faaliyetlerinin sosyal açıdan genişlemesi ve daha geniş kitlelere yayılması spora duyulan ilgiyi her geçen gün daha da arttırmakta ve spor ekonomisini geliştirmektedir. Sporun profesyonel olarak icra edilmesine başlanmasıyla birlikte, spor sadece zevk için yapılan bir faaliyet olmaktan çıkıp meslek olarak değerlendirilen ve kazanç elde etme amacı güdülen bir uğraş haline de dönüşmüştür.

Diğer taraftan, seyredilme ve alan hakimiyeti bakımından dünyada olduğu gibi Türkiye'de de büyük bir yaygınlık kazanan bazı sporlarda söz sahibi olma yarışı özellikle çıkar amaçlı suç örgütleri açısından dikkate değer bir boyut kazanmıştır.

Bu en çok futbol camiasinda gerçekleşmiştir. Çıkar amaçlı suç örgütleri özellikle futboldaki transferlerden kolay ve yüksek miktarda para kazanma avantajı yanında futbol camiasında menajer ya da yönetici olarak yer almak, kamuoyunda tanınmış medyatik futbolcu-spor adamlarıyla ilişki kurmak suretiyle kamuoyuna kendilerini kabul ettirme ve legal alanda faaliyet gösteriyor görüntüsü verme, bu vesileyle kamu oyunda iş adamı kimliğine bürünme şansına sahip olmakla kamu görevlileri nazarında da saygınlık kazanmayı amaçlamaktadırlar. Nitekim daha sonra bu saygınlık olası problemleri aşmada bir bağlantı kurma yolu olarak değerlendirilebilecektir. Burada asıl önemli olan boyut çıkar amaçlı suç örgütlerinin çok para kazanmasından ziyade özellikle hitap ettiği taban itibariyle yönlendirilmeye açık futbol seyircileri, özellikle taraftar gruplarının bu çıkar amaçlı suç örgütlerinin kontrolüne girmesidir.

LEGAL ARRANGEMENTS AND COMPLAINTS

In the twenty-first century, the borders which were difficult to transcend internationally disappeared and together with the developments and integrations in transportation and technology in other areas, both national and international people started to devote more time to sports in their social lives. The fact that sports cover more areas in daily life increased the problems that arise in sports.

Apart from the fact that sport is a source of health and happiness in terms of life, the social expansion of sports activities and spreading to wider masses by creating a great pleasure area for both athletes and viewers increase the interest in sports day by day and improve the sports economy. With the start of the sport as a professional, sport is not only an activity for pleasure but also an occupation which is evaluated as a profession and aimed to earn.

On the other hand, watching and areas in the world in terms of dominance in Turkey as well as winning a large extent in some sports have gained a remarkable size in terms of criminal organizations, especially the race for the interests to have a say.

This was most common in the football community. Interest-oriented criminal organizations, especially the advantage of making easy and high amounts of money from transfers in football, as well as taking part in the football community as a manager or manager, establishing public relations with the well-known media footballer-sportsmen to accept themselves to the public and to act in the legal field, on this occasion they have the chance to impersonate a businessman in the game and aim to gain respect in the eyes of public officials. As a matter of fact, this respectability can then be considered as a way of establishing a connection to overcome potential problems. What matters here is the dimension rather than gaining a lot of money for interest-oriented criminal organizations, especially in terms of the base they are addressing, football spectators, especially fan groups, are under the control of these interest-based criminal organizations.

SB806

TÜRKİYE FUTBOL FEDERASYONU FUTBOL OKULLARI TALİMATININ YÜRÜTÜLMESİNİN İNCELENMESİ

***[1]Levent Yılmaz*, [1]Serkan Esen, [1]Tuna Uslu**

[1]İstanbul Gedik Üniversitesi, İSTANBUL

***Email :** levent_yilmaz1907@hotmail.com, serkan.esen@gedik.edu.tr, tuna.uslu@gedik.edu.tr*

Giriş ve Amaç: Ülkemizde küçük yaşta başlamak üzere çocukların futbol bilgisi ve kabiliyetini artırmaya yönelik yapılan futbol kursları olarak işleyen futbol okulları, gelişmekte olan bir faaliyet alanı olarak karşımıza çıkmaktadır. Türkiye Futbol Federasyonu (TFF) bildirdiği bir talimatla futbol okulu açma, işletme ve denetlenme şartlarını belirlemiştir. Dolayısıyla ancak bu şartlar yerine getirildiğinde, resmi olarak futbol okulu işletilebilmektedir. Bu kapsamda bu çalışmanın sorunsalı, "futbol okulu" olarak isimlendirilen teşekküllerin nasıl organize olması gerektiği, daha da önemlisi ülkenin futbol politikası ve örgütlenmesi içindeki yerinin neresi olduğu ve olması gerektiğidir. Araştırmanın amacı; futbol okulları tarafından TFF futbol okulları talimatının ne kadar uygulandığını ve pratikte futbol okullarının işleyiş şeklini tespit etmektir.

Yöntem: Araştırmada nitel araştırma yöntemlerinden "yarı yapılandırılmış görüşme" tekniği kullanılmıştır. Araştırma kapsamında 15 kulüp futbol okulu (profesyonel, amatör), 15 franchise futbol okulu (Fenerbahçe, Galatasaray, Beşiktaş, Trabzonspor, Altınordu, Bursaspor, Göztepespor, Altay), 15 bağımsız futbol okulu işletmecisiyle/antrenörüyle yüzyüze görüşme yapılmıştır. Kaydedilen görüşmeler dijital ortama aktarıldıktan sonra kodlamaları yapılmış ve temalar oluşturulmuştur.

Bulgular: Yapılan görüşmeler neticesinde 4 ana sorun teması ortaya çıkmıştır. Bu temalar; ekonomik problemler, denetleme, bilgi eksikliği ve donanımlı antrenör eksikliğidir. Bununla birlikte görüşmecilerin %90'ının ilgili talimatlardan haberdar olmadığı, %85'inin de herhangi bir antrenör belgesine sahip olmayan personelle çalıştığı belirlenmiştir.

Sonuç: Yapılan görüşmelerin analizi, futbol okulları talimatının birçok futbol okulu tarafından bilinmediğini, dolayısıyla da yeterlilik belgesi alınması zorunlu olduğu halde talimata uyulmadığını göstermektedir. Talimattan haberi olan az sayıdaki futbol okulu işletmecisi ise, talimatnameye uymanın ekonomik açıdan ciddi sorunlara yol açacağını vurgulamaktadır. Ancak 2010 yılından beri yürürlükte olan bu talimatın uygulanmasının futbol okullarına kalite getireceği, müsabaka kategorilerine daha iyi eğitim almış futbolcular yetiştirilmesinde aracılık edeceği ve böylelikle Türk futboluna katkı sağlayacağı düşünülmektedir.

Anahtar Kelimeler: Futbol okulları talimatı, mevzuat, yeterlilik, Türkiye Futbol Federasyonu

INVESTIGATION CONDUCTED OF THE TURKISH FOOTBALL FEDERATION FOOTBALL SCHOOL INSTRUCTION

Introduction and Purpose: In our country, football schools, which are designed as football courses to increase children's knowledge and ability to start at a young age, are emerging as a developing field of activity. Turkey Football Federation (TFF) to open a football school instruction as reported, the company has identified and controlled conditions. Therefore, only when these conditions are met, can a football school be officially operated. In this context, the problematic of this study is how the so-called ok football school gerekti should be organized, and more importantly, where and where the country has its place in football policy and organization. Purpose of the research; to determine how much TFF football schools instruction is implemented by football schools and how football schools operate in practice.

Method: In the study, semi-structured interview technique, which is one of the qualitative research methods, was used. 15 club football schools (professional, amateur), 15 franchise football schools (Fenerbahce, Galatasaray, Besiktas, Trabzonspor, Altinordu, Bursaspor, Goztepespor, Altay) and 15 independent football school managers / coaches were interviewed face to face. After the recorded interviews were transferred to digital media, they were coded and themes were created.

Results: As a result of the interviews, four main problem themes emerged. These themes; economic problems, lack of supervision, lack of knowledge and lack of equipped trainer. However, it was determined that 90% of the interviewers were not aware of the relevant instructions and 85% of them worked with personnel who did not have any coach certificate.

Conclusion: The analysis of the interviews showed that the instruction of football schools is not known by many football schools and therefore the instruction is not complied with although it is compulsory to obtain a qualification certificate. Few football school operators who are aware of the instruction emphasize that following the instructions will lead to serious economic problems. However, it is thought that the implementation of this instruction, which has been in force since 2010, will bring quality to football schools, will mediate the training of better trained players in the competition categories and thus contribute to Turkish football.

Keywords: football schools instructions, legislation, competence, Turkey Football Federation

SB816

TÜRK SPOR YÖNETİMİNİN YAPISAL ANALİZİ: SORUNLAR VE ÖNERİLER AÇISINDAN BİR DEĞERLENDİRME

[1]Alpay Alev, [1]Nevzat Mirzeoğlu

[1]Sakarya Üniversitesi Spor Bilimleri Fakültesi,SAKARYA

Email : *alpay_alev@hotmail.com, nevzatmirzeoglu@sakarya.edu.tr*

Giriş ve Amaç : Ülkemizde spor yönetim yapılanmasının nasıl olacağı konusundaki tartışmalar uzun yıllar devam etmiş, Türk sporunun sorunlarını çözmek amacıyla çeşitli arayışlar söz konusu olmuştur. Türk Spor yönetim modelinin yapısal olarak incelenmesi; bu bağlamda mevcut durum, sorunlar ve geleceğe dair öngörülerle değerlendirilmesi bu araştırmanın amacını oluşturmaktadır. Türk Spor yönetiminin yapısal olarak kendisine yüklenen misyonu yerine getirip getirmediği tartışma konusudur. Bu birçok araştırma ve raporla tespit edilmiş bir gerçekliktir.

Yöntem : Bu araştırmada, tarihsel yöntem kullanılarak ilgili raporlar, Kalkınma Planları, Şura Kararları ve mevcut Spor Politika Belgesi gibi dökümanlar analiz edilmiş ve elde edilen verilerle bir değerlendirme yapılmıştır. Kuruluşundan (1938: 3530) günümüze kadar çok farklı platformlarda tartışma konusu yapılan spor yönetim sistemi birçok değişikliğe uğrayarak en son 2011 yılındaki yapısal değişiklikle sonlanmıştır. Yapılan analizlere göre; bu süreçte 1960'lı yıllardan sonra da günümüze kadar çok önemli yaklaşımları içeren, model önerileri ortaya çıkmıştır. Bu modeller içerisinde 1980'li yıllara kadar Çeki Modeli (1974), Keten Modeli (1979), Fişek Modeli (1983) öne çıkan modellerdir. 2000 yılında önerilen Spor konseyi modeli de özel bir yapılanma önermektedir. 2004 yılında (Bağırgan) önerilen Türk Spor Kurumu adlı bildiri de yeni bir model önerisi sunulmuştur. Spor ortamındaki kurumlardan ve bilim insanlarından model önerileri çok az gelmiştir.

Sonuç olarak; Türk Spor yönetimi sistemiyle ilgili şimdiye kadar öne sürülen modeller dikkate alınarak bir sonuca ulaşılamamıştır. Görünen o ki, uzunca bir süre bu tartışma devam edecektir.

Anahtar Kelimeler: Spor Yönetimi , Spor Yönetim Modeli, Yapısal sorunlar

STRUCTURAL ANALYSIS OF TURKISH SPORT MANAGEMENT: AN ASSESSMENT IN TERMS AND PROPOSALS

Introduction and purpose : The debates on how sports management structuring in our country has continued for many years and various quests have been undertaken to solve the problems of Turkish sports. Structural analysis of Turkish sports management model; In this context, the current situation, problems and the evaluation of future predictions are the purpose of this research. Whether the Turkish Sports Administration fulfills the structurally assigned mission is a matter of debate. This is a reality determined by many research and reports.

Method: In this research, documents such as reports, Development Plans, Council Decisions and current Sport Policy Document were analyzed by using historical method and an evaluation was made with the data obtained. The sports management system, which has been discussed in many different platforms since its establishment (1938: 3530), has undergone many changes and ended with the last structural change in 2011. According to the analysis; In this process, after 1960s, model proposals have emerged, which include very important approaches until today. Among these models, until the 1980s, the Çeki Model (1974), Keten Model (1979), Fişek Model (1983) are the prominent models. The Sports Council model proposed in 2000 also proposes a special structure. In 2004(Bağırgan) a new model proposal was presented. Model proposals from institutions and scientists in the sports environment are very few.

As a result; A result could not be reached by considering the models proposed so far regarding the Turkish Sports management system. Apparently, this debate will continue for quite a while.

SB828

FARKLI BRANŞLARDAKİ SPORCULARIN BAZI SOSYO-DEMOGRAFİK ÖZELLİKLER AÇISINDAN YARALANMA KAYGISI DÜZEYLERİ

[1]Soner ÇANKAYA, [1]Hacı Ali ÇAKICI, [1]İzzet İSLAMOĞLU, [1]Alperen Kaan DEMİRCİ, [1]Kazım BIYIK

[1]Ondokuz Mayıs Üniversitesi, Yaşar Doğu Spor Bilimleri Fakültesi, Spor Yöneticiliği Bölümü - Samsun

Email : *scankaya@omu.edu.tr, cakicihacıali@gmail.com, izzet.islamoglu@omu.edu.tr, alperenkaandemirci@gmail.com, kbiyik@omu.edu.tr*

Giriş ve Amaç: Bu çalışmanın amacı, Ondokuz Mayıs Üniversitesi'nin ev sahipliğini yaptığı 16. Türkiye Koç Spor Fest Üniversite Oyunlarının final serisine katılan farklı branşlardaki sporcuların bazı sosyo-demografik özellikler açısından yaralanma kaygısı düzeylerini ortaya koymaktır.

Yöntem: Bu amaçla, araştırmada betimsel nitelik taşıyan tarama modeli kullanılmış olup veri toplama aracı olarak kişisel bilgi formu, 19 maddelik Sporda Yaralanma Kaygısı Ölçeği'nden yararlanılmıştır. Araştırmanın örneklemini, 6 farklı spor branşında mücadele eden toplam 358 sporcu oluşturmaktadır. Katılımcıların kullanılan Sporda Yaralanma Kaygısı ölçek maddelerine verdikleri cevapların kendi iç tutarlılığını ortaya koymak amacıyla yapılan güvenirlik analizi (Cronbach's Alpha) sonucunda güvenirlik katsayısı 0,885 olarak bulunmuştur.

Bulgular ve Sonuç: Çalışmada, 16. Türkiye Koç Spor Fest Üniversite Oyunlarının final serisine katılan farklı branşlardaki sporcuların cinsiyeti, spor yaş dağılımları, gelir düzeyleri ve kulüp sporcusu olma durumu açısından sporda yaralanma kaygısı düzeyleri arasında anlamlı bir farklılık tespit edilememiştir (P>0,05). Ancak, milli sporcuların (P=0,014) ve daha önce sakatlık geçirmiş sporcuların (P=0,025) yaralanma kaygı düzeylerinin, milli olmayan ve sakatlık geçirmeyen sporculara göre daha yüksek olduğu tespit edilmiştir. Buna ilaveten üniversite oyunlarına katılan sporcular içerisinde yaralanma kaygısı en yüksek olanların hentbolcular, en düşük ise bisikletçiler ve voleybolcuların olduğu belirlenmiştir (P=0,003). Sonuç olarak, karar vericiler tarafından hentbol, milli veya daha önce sakatlık geçirmiş sporculara müsabaka öncesinde veya esnasında maça odaklanması açısından psikolojik destek verilmesi, sağlık ekibine güvenme noktasında teşvik edilmesi, stresi azaltıcı bir takım ek besin maddeleri ile sporcu beslenmesine dikkat edilmesi onların yaralanma kaygı düzeylerini azaltabilir.

Injury Anxiety Levels of Athletes in Different Branches in terms of Some Socio-Demographic Characteristics

Introduction and Aim: The aim of this study was to show the injury anxiety levels of athletes in different branches who participated in the final series of Turkey Koç Sports Fest University games hosted by Ondokuz Mayıs University in terms of some socio-demographic characteristics. Methods: For this purpose, descriptive survey model was used in the study and Personal Information Form and 19-item Sport Injury Anxiety Scale were used as data collection tool. The sample of the study consists of a total of 358 athletes in 6 different sport branches. As a result of the reliability analysis (Cronbach's Alpha) conducted to find the internal consistency of the items in the scale, reliability coefficient was found as 0.885. Results and Conclusion: In the study, no significant differences were found between the sport injury anxiety levels of the athletes in different branches who participated in the final series of Turkey Koç Spor Fest University games in terms of gender, sport age distribution, income level and state of playing in a club (P>0.05). However, it was found that national team athletes (P=0.014) and athletes who had previous injuries (P=0.025) were found to have higher injury anxiety levels than athletes who were not national team athletes and those who did not have previous injuries. In addition, it was found that athletes with the highest injury anxiety level were handball players, while those with the lowest injury anxiety level were cyclists and volleyball players (P=0.003). As a conclusion, giving psychological support to handball players, national team players or athletes who have

previous injuries before or during competitions in terms of focusing on the game, encouraging athletes to trust the health team and paying attention to athletes' nutrition with stress decreasing additional nutrients can decrease athletes' injury anxiety levels.

SB873

LİDERLİK YÖNELİMİ ÖLÇEĞİNİN GEÇERLİK VE GÜVENİRLİK ÇALIŞMASI

[1]VOLKAN UNUTMAZ, [2]FURKAN ŞAHİN

[1]Ege Üniversitesi,Spor Bilimleri Fakültesi,Spor Yönetimi Bilimleri Anabilim Dalı, İZMİR
[2]Ege Üniversitesi,Spor Bilimleri Fakültesi,Spor Yöneticiliği, İZMİR

Email : *volkanunutmaz@gmail.com, furkansahn@hotmail.com*

Giriş ve Amaç: Liderlik örgütlerin başarıya ulaşmasında önemli bir faktör olarak kabul edilmekte ve örgütlerin etkinliğini belirlemek üzere incelenen konuların başında yer almaktadır. Alan yazın içerisinde liderleri ve örgütsel başarıları üzerindeki etkilerini tanımlayabilmek üzere birçok yaklaşımın geliştirildiği görülmektedir. Bu yaklaşımlardan biri Bolman ve Deal (1991) tarafından geliştirilen Liderlik Yönelimi'dir. Bolman ve Deal (1991) liderlerin örgütleri başarıya götüren yönelimlerini belirleyebilmek üzere Liderlik Yönelimi Ölçeğini geliştirmiştir. Ülkemizde Türkçe uyarlama çalışması Dereli (2003) tarafından gerçekleştirilmiş olsa da, geçerlik ve güvenirlik analizlerinin eksiklikleri görülmektedir. Bu nedenle bu çalışmanın amacı Bolman ve Deal (1991) tarafından geliştirilen Liderlik Yönelimi Ölçeğinin Türkçe uyarlama çalışması yapılarak, psikometrik özelliklerinin incelenmesidir.

Yöntem: Çalışma Ege Üniversitesi Spor Bilimleri Fakültesinde eğitim alan 491 öğrenci ile gerçekleştirilmiştir. Çalışmada veri toplama aracı olarak 4 alt boyut altında toplanmış (insan kaynakları çerçevesi, yapısal çerçeve, politik çerçeve, sembolik çerçeve) toplam 32 maddeden oluşan Liderlik Yönelimi Ölçeği kullanılmıştır. Elde edilen verilere, %27'lik alt ve üst gruplar ortalama farklarına dayalı madde analizi, doğrulayıcı faktör analizi uygulanmış, ölçeğin ve alt boyutlarının iç tutarlık katsayıları hesaplanmıştır.

Bulgular: Verilerin analizlerinde SPSS 23.0 paket programı ile Lisrel 8.71 paket programlarından yararlanılmıştır. Ölçeğe uygulanan %27'lik alt ve üst gruplar ortalama farklarına dayalı madde analizi sonuçlarında, ölçekte yer alan tüm maddelerin ayırt edicilik özelliklerinin istatistiksel olarak anlamlı olduğunu göstermektedir ($p<.01$). Doğrulayıcı faktör analizi sonuçlarından elde edilen değerler, verinin modele iyi uyum gösterdiğini ortaya koymuştur ($\chi2$= 1.388.00, df =450, $\chi2$/df = 2,97, RMSEA = 0.066, NNFI= 0.93, CFI=0.94, IFI=0.94, SRMR = 0.059, GFI=0.85, AGFI= 0.82). Ölçeğin alt boyutları için iç tutarlılık katsayıları. 69 ile. 76 arasında değişmektedir. Ölçeğin genel iç tutarlılık katsayısının ise. 91 olduğu belirlenmiştir.

Sonuç: Sonuç olarak, Liderlik Yönelimi Ölçeğinin üniversite eğitimi alan spor bilimleri öğrencileri üzerinde kullanılabilir geçerli ve güvenilir bir ölçüm aracı olduğu belirlenmiştir.

Anahtar Kelimeler: Liderlik Yönelimi, Spor Bilimleri, Öğrenci, Geçerlik, Güvenirlik

Leadership Orientation Scale's Reliability and Validity Study

Introduction and aim Leadership is considered as an important factor in the success of organizations and main topic examined to determine the effectiveness of organizations. It is seen that many approaches have been developed in the literature in order to define the leadership and its effects on organizational success. One of these approaches is Leadership Orientation, developed by Bolman and Deal (1991). The Leadership Orientation Scale was developed by Bolman and Deal (1991) in order to determine the leader's orientations leading to organizational success. Although Turkish adaptation study of the scale was conducted by Dereli (2003), there are deficiencies in the validity and reliability analysis. The purpose of this study was to conduct the adaptation study for Leadership Orientation Scale developed by Bolman and Deal (1991) into Turkish and examine psychometric properties.

Method The study was conducted with 491 university students. Leadership Orientation Scale which consists of 32 items under four sub-scales (human resource, structural, political and symbolic) was used as a data collection tool. Item analysis on the mean differences between 27% upper and lower groups and confirmatory factor analysis were applied, and coefficients of internal consistency of the scale and its sub- scales were calculated.

Findings Item analysis results showed that t-values of all items in the scale were statistically significant ($p<.01$). Results of the confirmatory factor analysis revealed that the data fits well with the model ($\chi2$= 1.388.00, df =450, $\chi2/df$ = 2,97, RMSEA = 0.066, NNFI= 0.93, CFI=0.94, IFI=0.94, SRMR = 0.059, GFI=0.85, AGFI= 0.82). Cronbach's alpha coefficients of sub-scales varied between .69 and .76. General Cronbach's alpha coefficients of the scale was .91.

Result It is determined that the Leadership Orientation Scale is a reliable and valid measurement tool which can be used on university students.

SB878

SPOR BİLİMLERİ FAKÜLTESİ ÖĞRENCİLERİNİN KARİYER UYUM YETENEĞİ DÜZEYLERİNİN BELİRLENMESİ: ANKARA İLİ ÖRNEĞİ

***[1]Hamza Uyar*, [2]Yalçın Uyar, [2]Övünç ERDEVECİLER**

[1]Gazi Üniversitesi
[2]Ankara Üniversitesi

Email : *uyar.hamza@gmail.com, yalcinuyar@gmail.com, ovunc_erdeveciler@hotmail.com*

GİRİŞ Değişen küresel çevre koşullarında, bireylerin kariyer gelişimleri ve istihdam şartları için gerekli olan uyum yeteneklerini kazanmaları bir hayli önem arz etmektedir (Hou vd., 2012). Bu bağlamda kariyer gelişiminin temeli olarak görülen kariyer uyum yeteneği genç bireylerin kariyer gelişimi sürecinde, işlerine ve değişen iş yaşamlarına uyum sağlamaları için gerekli olan tutumları, yetkinlikleri ve davranışlardan oluşmaktadır(Yousefi vd., 2011). AMAÇ Bu araştırmada Ankara'daki Spor Bilimleri Fakültelerinde eğitim görmekte olan öğrencilerin kariyer uyum yeteneğine yönelik tutumları ve bu tutumların demografik özelliklerine göre karşılaştırılması amaçlanmıştır. YÖNTEM Yöntem Araştırma genel tarama modelinde olup, araştırmaya olasılıklı örnekleme yöntemlerinden küme örnekleme yöntemi ile seçilmiş Ankara ilinde (Ankara, Gazi, Hacettepe Üniversiteleri) Spor Bilimleri Fakültelerinde öğrenim gören 385 üniversite öğrencisi katılmıştır. Çalışmada katılımcılara yaş, cinsiyet, bölüm, sınıf, lisanslı sporcu ve spora katılım gibi demografik bilgilerin bulunduğu kişisel bilgi formuna ek olarak Savicas ve Profeli (2012) tarafından geliştirilen, Kanten (2012) tarafından Türkçe geçerlik ve güvenirliği yapılan Kariyer Uyum Yetenekleri Ölçeği uygulanmıştır. Elde edilen verilerin frekans, yüzde hesaplamaları yapılmış ikili grupların analizinde t-testi, 3 ve daha fazla grup için ise one way anova testi kullanılmıştır. BULGULAR Yapılan analizlere bakıldığında bölümlere, sınıflara, cinsiyete ve lisanslı sporcu olma durumlarına göre kariyer uyum yeteneği puanları arasında ölçeğin genelinde anlamlı farklılığa rastlanmazken, spora düzenli katılım değişkenine göre anlamlı fark olduğu görülmüştür. SONUÇ Spor bilimleri fakültesi öğrencilerinin kariyer uyum yeteneklerinin sadece belirli alanlara sınırlı kaldığı, kariyer olanakları konusunda daha fazla bilgi sahibi olmalarının kariyer uyumuna daha fazla katkı sağlayabileceği sonucuna ulaşılmıştır.

STUDENTS OF FACULTY OF SPORT SCIENCES DETERMINATION OF CAREER ADAPTABILITY LEVELS: THE CASE OF ANKARA PROVINCE

INTRODUCTION In changing global environmental conditions, it is very important for individuals to acquire the adaptation skills necessary for their career development and employment conditions (Hou et al., 2012). In this context, career adaptation ability, which is seen as the basis of career development, consists of attitudes, competencies and behaviors that are necessary for young individuals to adapt to their jobs and changing work lives during career development process (Yousefi et al., 2011).

PURPOSE In this study, it is aimed to compare the attitudes of students attending Sport Sciences Faculties in Ankara towards career adaptation ability according to their demographic characteristics.

METHODS Method The study was a general survey model and 385 university students from Ankara University, (Gazi, Ankara and Hacettepe Universities) participated in the study. Participants were filled in a personal information form including demographic information such as age, gender, department, class, licensed athlete and participation in sports. In this study, the Career Adaptability Capability Scale, which was developed by Savicas and Profeli (2012) and which was validated by Kanten (2012), T-test was used for the analysis of paired groups with frequency and percentage calculations, and one way anova test was used for 3 and more groups. RESULTS When the analyzes were examined, it was seen that there was no significant difference between the scores of career adaptation ability according to the departments, classes, gender and the status of being licensed athletes, but there was a significant difference according to the regular participation variable.

CONCLUSION It has been concluded that the students' adaptation skills of the faculty of sports sciences are limited only to certain areas and that they have more knowledge about career opportunities may contribute to career adaptation more.

SB884

SPOR YÖNETİCİLİĞİ BÖLÜMÜNDE ÖĞRENİM GÖREN ÖĞRENCİLERİN İLETİŞİM BECERİ DÜZEYLERİNİN İNCELENMESİ

***[1]Vahit KÜÇÜKATÇEKEN*, [2]Oruç Ali UĞUR, [2]Selahattin AKPINAR**

[1]Ankara Üniversitesi
[2]Karamanoğlu Mehmetbey Üniversitesi

Email : *sakpinar@kmu.edu.tr, sakpinar@kmu.edu.tr, sakpinar@kmu.edu.tr*

ÖZET

Bu araştırma; spor yöneticiliği bölümünde öğrenim gören öğrencilerin iletişim beceri düzeylerini tespit ederek, iletişim beceri düzeylerinin demografik özelliklere göre farklılaşıp farklılaşmadığını ortaya koymak amacıyla yapılmıştır. Araştırmada, Karamanoğlu Mehmetbey Üniversitesi, Beden Eğitimi ve Spor Yüksekokulu, Spor Yöneticiliği I. ve II. Öğretimde öğrenim gören öğrencilerden 200'üne Korkut(1996) tarafından geliştirilen "İletişim Becerilerini Değerlendirme Ölçeği" kullanılmıştır. Elde edilen verilerin istatistiki değerlendirmesinde parametrik dağılım göstermesinden dolayı t ve one-way Anova testleri uygulanmıştır. Yapılan araştırma sonucunda, araştırmaya katılan öğrencilerin iletişim beceri düzeyleri =103,3750 olarak tespit edilmiş ve ölçekten alınabilecek değerler göz önüne alındığında öğrencilerin iletişim beceri düzeyleri yüksek düzeyde olduğu tespit edilmiştir.

Anahtar Kelimeler: İletişim, Spor, öğrenci

INVESTIGATION OF THE COMMUNICATION SKILL LEVELS OF SPORTS MANAGEMENT DEPARTMENT STUDENTS

ABSTRACT The current study was carried out with an aim to determine the communication skill levels of the students enrolled in sports management department and to determine whether their communication skill levels differ according to demographic characteristics. Participants consisted of 200 voluntary freshman and sophomore students enrolled in Sports Management Department of Physical Education and Sports College at Karamanoğlu Mehmetbey University. So as to collect the data "Communication Skills Assessment Scale" developed by Korkut (1996) was used. Since the obtained data showed parametric distribution t-tests and one-way Anova tests were applied for the statistical analyses. As a result of the study, the communication skill levels of the participating students was found as = 103,3750 and it was concluded that they had high communication skill levels when the minimum and maximum scores of the scale were taken into consideration. Keywords: Communication, sports, student

SB917

SPOR ÖRGÜTLERİNDE ÇALIŞAN BİREYLERİN İŞ MOTİVASYONU DÜZEYLERİNİN BELİRLENMESİ

[1]Selda KOCAMAZ ADAŞ, [1]Cihan ULUN, [1]A.Azmi YETİM, [1]Mücahit DURSUN

[1]Gazi Üniversitesi Spor Bilimleri Fakültesi

Öz Bu çalışmanın amacı, spor örgütlerinde çalışan bireylerin iş motivasyonu düzeylerini belirlemektir. Araştırmaya katılan çalışanların iş motivasyonu düzeyleri; cinsiyet, yaş, medeni durum ve çalışma süreleri açısından incelenmiştir. Araştırma grubunu, Ankara ili merkez ve taşradaki spor örgütlerinde çalışan 63'ü kadın, 67'si erkek olmak üzere toplam 130 birey oluşturmuştur. Spor örgütlerinde çalışan bireyleri iş motivasyon düzeylerinin belirlenmesinde Gagne ve ark. (2010) tarafından geliştirilen, Çivilidağ ve Şekercioğlu (2017) tarafından Türkçeye uyarlana "Çok Boyutlu İş Motivasyonu Ölçeği" (ÇBİMÖ) kullanılmıştır. Araştırmada kullanılan ölçeğe dair verilen yanıtların iç tutarlılığı Cropbach Alpha ile incelenmiş ve katsayı ,85 olarak bulunmuştur. Verilerin normal dağılıma sahip olup olmadığı Skewness (çarpıklık) ve Kurtosis (basıklık) testleri ile incelenmiş ve verilerin normal dağılım gösterdiği görülmüştür. Bu doğrultuda demografik özelliklerin belirlenmesinde betimsel istatistik, iki bağımsız değişken ile iş motivasyonu düzeyleri arasındaki farkı incelemek için Bağımsız Örneklem t Testi, ikiden fazla değişken ile iş motivasyonu düzeyleri arasındaki farkı incelemek için ise Tek Yönlü Varyans Analizi (Anova) testleri kullanılmıştır. Çalışanların iş motivasyonu düzeyleri ile yaş değişkeni arasındaki ilişkiyi belirlemek için Pearson Korelasyon analizi yapılmıştır. Değişkenler arasındaki fark P<0.05 anlamlılık düzeyi esas alınarak yorumlanmıştır. Sonuç olarak; çalışanların iş motivasyonu düzeyleri ile cinsiyet ve çalışma süresi değişkenleri arasında istatistiksel olarak anlamlı farklılık saptanırken, medeni durum değişkeni açısından ise anlamlı farklılık tespit edilmemiştir. Ayrıca, çalışanların iş motivasyonları ile yaş değişkeni arasında anlamlı bir ilişki bulunmamıştır. Anahtar Kelimeler: İş motivasyonu, spor, spor örgütleri

DETERMINATION OF WORK MOTIVATION LEVELS OF INDIVIDUALS WORKING IN SPORT ORGANIZATIONS

Abstract The aim of this study is to determine the levels of work motivation of individuals working in sports organizations. Work motivation levels of the participants were examined in terms of gender, age, marital status and working time. The research group consisted of 130 individuals, 63 of whom were women and 67 of whom were men, working in sports organizations in Central and rural Ankara province. In determining the work motivation levels of individuals working in sports organizations "The Motivation at Work Scale" (MAWS) used wihch was developed by Gagne et al (2010), and adaptated to Turkish by Çivilidağ ve Şekercioğlu (2017). The internal consistency of the responses to the scale used in the study was examined with Cronbach Alpha and the coefficient was found to be 85. Skewness and Kurtosis tests were used to determine whether the data had normal distribution and data was seen to be normal. In this respect, descriptive statistics were used to determine demographic characteristics, Independent Sample t Test was used to examine the difference between two independent variables and work motivation levels, and One Way Variance Analysis (Anova) tests were used to examine the difference between more than two variables and work motivation levels. Pearson Correlation analysis was used to determine the relationship between age and work motivation levels of employees. The difference between the variables was interpreted based on the significance level of P <0.05. As a result; While there was a statistically significant difference between work motivation levels of employees and gender and working time variables, no significant difference was found in terms of marital status variable. In addition, there was no significant relationship between work motivation and age. Keywords: Work motivation, sports, sports organizations

SB918

SPOR ÖRGÜTLERİNDE ÇALIŞAN BİREYLERİN LİDER KAVRAMINA İLİŞKİN METAFORİK ALGILARI

***[1]Mücahit DURSUN*, [1]Cihan ULUN, [1]Selda KOCAMAZ ADAŞ**

[1]Gazi Üniversitesi Spor Bilimleri Fakültesi

ÖZET Bu çalışmanın amacı, spor örgütlerinde çalışan personelin "Lider" kavramına ilişkin algılarını metaforlar aracılığıyla ortaya çıkarmaktır. Bu çalışma, "Lider" kavramına yönelik algıları ortaya çıkarması yönüyle nitel araştırma desenlerinden olgubilim (fenomenoloji) kapsamında yapılmıştır. Çalışma grubunu, Gençlik ve Spor Bakanlığının merkez ve taşra teşkilatlarında çalışan, 44'ü kadın ve 49'u erkek olmak üzere toplam 93 personel oluşturmuştur. Verileri toplamak amacıyla personellerin metaforlarını yazabilmeleri ve kendilerini açıkça ifade edebilmeleri için araştırmacılar tarafından bir form geliştirilmiştir. Bu formda metaforları belirlemek amacıyla, "Lider……. gibidir. Çünkü……..." ifadesi kullanılmıştır. Çalışanların konuyla ilgili tek bir metafor üzerine yoğunlaşıp gerekçesini açık bir biçimde ifade etmeleri beklenmiştir. Toplanan veriler, içerik analizi yöntemiyle incelenmiş, benzer ifadeler bir araya getirilerek kategorileştirilmiştir. Verilerin analizi ve yorumlanması, Saban (2009)'dan yararlanılarak beş aşamada gerçekleştirilmiştir. Lider kavramına ilişkin 93 adet metafor elde edilmiş ve 13 kategori altında toplanmıştır. Sonuç olarak, spor örgütlerinde çalışan personelin lider kavramına ilişkin algılarının genel olarak olumlu olduğu görülmüştür. Anahtar Kelimeler: Metafor, Yönetici, Spor Örgütleri

METAPHORIC PERCEPTIONS OF INDIVIDUALS WORKING IN SPORTS ORGANIZATIONS REGARDING THE CONCEPT OF LEADER

The aim of this study is to reveal the perceptions of personnel working in sports organizations about the concept of leader through metaphors. This study was carried out within the scope of phenomenology which is one of the qualitative research designs in order to reveal perceptions about the concept of "leader". The study group consisted of 93 personnel which are 44 women and 49 men working in the central and provincial organizations of the Ministry of Youth and Sports. In order to collect the data, a form was developed by the researchers for that the personnel could write their metaphors and express themselves clearly. In this form "Leader is like... because ..." expressions have been used for identifying the metaphors. Personnel has been expected to concentrate on a single metaphor on the subject and express their justification. The collected data have been examined by content analysis method and categorized by bringing similar expressions together. The analysis and interpretation of the data have been realized in five stages take advantage of Saban (2009). Related to the concept of leader have been obtained 93 metaphors and collected under 13 categories. As a result, it has seen that the perceptions of the personnel working in sports organizations about the concept of leader are generally positive.

Keywords: Metaphor, Leader, Sport Organisations

POSTER BİLDİRİ ÖZETLERİ
POSTER PRESENTATION ABSTRACTS

ANTRENMAN VE HAREKET BİLİMLERİ / TRAINING AND MOVEMENT SCIENCE

PB34

KADIN VOLEYBOLCULARDA KOMBİNE EDİLMİŞ ISINMA UYGULAMALARININ DİKEY SIÇRAMA VE SÜRAT PERFORMANSINA AKUT

***[1]Ayşenur TURGUT*, [1]Doğuş BAKICI, [2]Suat YILDIZ, [1]Ertuğrul GELEN, [1]Doğukan ERMUTLU**

[1]Sakarya Uygulamalı Bilimler Üniversitesi, SAKARYA
[2]Manisa Celal Bayar Üniversitesi, MANİSA

***Email :** aysenurturgut@subu.edu.tr, dogusbakici@subu.edu.tr, drsuatyildiz@gmail.com, gelen@subu.edu.tr, dogukan.ermutlu@ogr.sakarya.edu.tr*

Giriş ve Amaç Isınma, herhangi bir spor etkinliğinden önce performansı arttırmak ve sakatlıkları önlemek açısından önemlidir. Literatürde farklı türde yapılan ısınma uygulamaları dikkati çekmektedir. Yapılan araştırmalarda ısınmanın içinde statik germe aktivitelerinin kullanılması performansa negatif, dinamik germe aktivitelerinin kullanılması da pozitif etkileri görülmektedir. Her iki yöntemin kombinasyonu ile yapılan ısınma aktivitesinin sonuçları hakkında net sonuçlar bulunmamaktadır. Bu araştırmanın amacı, kadın voleybolcularda statik ve dinamik germe aktivitelerinin kombine edilerek uygulanan ısınma protokolünün dikey sıçrama ve sürat performansına olan akut etkisini incelemektir. Yöntem 20 kadın voleybolcu (yaş: 16.7±0.5 yıl, boy: 166.6±0.5 cm, beden ağırlığı; 56.8±5.1 kg) rastlantısal düzende ve birbirini izlemeyen günlerde 4 farklı ısınma aktivitesi gerçekleştirmiştir. Isınma aktiviteleri sadece 5 dakika koşu (Protokol A), 5 dakika koşu ardından 2x15 sn süreli 10 statik germe (Protokol B), 5 dakika koşu ardından 2x15 m boyunca 10 dinamik germe (Protokol C) ve 5 dakika koşu ardından statik ile dinamik germe kombinasyonundan (Protokol D) oluşmaktaydı. Kadın Voleybolcular her ısınma aktivitesinden sonra sırasıyla dikey sıçrama ve sürat testini uygulamışlardır. Protokol A, B, C ve D arasındaki fark tekrarlı ölçümlerde varyans analizi ve Benforoni istatistiksel yöntemleri ile karşılaştırılmıştır. Bulgular Bulgular incelendiğinde hem Sürat hem de Dikey Sıçrama Performansları açısından Protokol A ile hem Protokol B hem de Protokol C arasında istatistiksel farka rastlanılmışken ($p<0.05$), Protokol A ile Protokol D arasında istatistiksel fark bulunmamıştır ($p>0.05$). Sonuç Araştırmanın bulguları, kadın voleybolcularda sürat veya dikey sıçrama gibi yüksek güç çıktısı gerektiren aktivitelerin öncesinde statik germenin uygulanması performansı olumsuz etkileyebileceği, dinamik germenin de performansı arttırabileceğini göstermiştir. Bunun yanında statik germenin negatif etkisinin statik ile dinamik germe aktivitelerin kombinasyonu ile giderilebileceğini göstermiştir. Anahtar Kelimeler Kadın voleybolcular, statik germe, dinamik germe, sürat ve dikey sıçrama performansı

ACUTE EFFECT OF COMBINED WARM-UP ACTIVITIES ON VERTICAL JUMP AND SPEED PERFORMANCE IN WOMEN VOLLEYBALL PLAYERS

Introduction and purpose Warm-up is important to improve performance and prevent from injury. In the literature, different types of warm-up were used and the use of static stretching has an adverse effect on performance, while dynamic stretching has a positive effect. There is unclearness on results of warm-up performed by the combination of both methods. The study aimed to investigate the acute effect of the warm-up protocol on vertical jump and speed performance by combining static and dynamic stretching activities in female volleyball players. Methods Twenty female volleyball players (age: 16.7 ± 0.5 years, height: 166.6 ± 0.5 cm, body weight; 56.8 ± 5.1 kg) performed 4 different warm-ups in a random order and non-consecutive days. Warm-up consisted of 5 minutes of running (Protocol A), 5 minutes of running followed by 10 static stretching 2x15 sec. (Protocol B), 5 minutes of running following 10 dynamic stretching 2x15 m. (Protocol C) and 5 minutes of running followed by combined static and dynamic stretching (Protocol D). After each warm-up, players performed vertical jump and speed test. The difference between Protocols A, B, C and D was compared with variance analysis and Benforony methods in repeated measures. Results There was a statistically significant difference between both Protocol A and Protocol B and Protocol C in terms of both speed and vertical jump performance ($p <0.05$), but no difference was found between Protocol A and Protocol D ($p> 0.05$). Conclusions The findings showed that the use of static stretching before activities such as speed or vertical jump in female volleyball players may adversely affect performance and dynamic stretching may increase

performance. Furthermore, the negative effect of static stretching can be removed by the combination of static and dynamic stretching activities. Keywords Female volleyball players, static stretching, dynamic stretching, speed and vertical jump performance

PB35

İZOMETRİK ORTA UYLUK ÇEKİŞ TESTİ İLE DİKEY SIÇRAMA VE SÜRAT PERFORMANSLARI ARASINDAKİ İLİŞKİNİN İNCELENMESİ

***[1]Doğuş Bakıcı*, [1]Ayşenur Turgut, [1]Ertuğrul Gelen, [2]Suat Yıldız, [1]Emrah Kaba**

[1]Sakarya Uygulamalı Bilimler Üniversitesi, SAKARYA
[2]Manisa Celal Bayar Üniversitesi, MANİSA

***Email :** dogusbakici@subu.edu.tr, aysenurturgut@subu.edu.tr, gelen@subu.edu.tr, drsuatyildiz@gmail.com , emrahkaba55@gmail.com*

Giriş ve Amaç. Sportif aktivitelerde dikey sıçrama ve sürat performansları çokça kullanılan yetiler arasındadır. Antrenörler, bu yetilerin performansları hakkında kolayca bilgi sahibi olabilecekleri testlere ihtiyaç duymaktadırlar. Yapılan çalışmalara göre, izometrik orta uyluk çekiş testi, kuvvet, güç çıktıları ve yön değiştirme performansı hakkında bilgi vermektedir. Kullanılan testin birden fazla yeti hakkında fikir vermesi, uygulanmasının kolay olması, daha az risk içermesi o testin tercih edilmesine sebep olacaktır. İzometrik orta uyluk çekme testi bu kriterleri sağlamaktadır. Çalışmanın amacı İzometrik Orta Uyluk Çekme Testi ile Dikey Sıçrama ve Sürat arasındaki ilişkinin incelenmesidir. Yöntem. Katılımcı grubunu Spor Bilimleri Fakültesi Antrenörlük Eğitimi ve Beden Eğitimi ve Spor bölümlerinde öğrenim gören 91 erkek öğrenci oluşturmuştur (Yaş: 20.6 ± 4.58 yıl, Boy: 175.1 ± 14.3 cm, Beden Ağırlığı: 72.3 ± 14.2 kg). Çalışmada her bir katılımcı İzometrik Orta Uyluk Çekiş, Dikey Sıçrama ve 10 m Sürat Testlerini gerçekleştirmiştir. Toplanan verilerin analizinde Pearson Korelasyon analizi kullanılmıştır. Bulgular. İzometrik Orta Uyluk Çekme testi ile hem Dikey Sıçrama (r=0.67) ve hem de Sürat Testi (r= -0.72) arasında anlamlı bir ilişki görülmüştür (P<0.05). Sonuç. Elde edilen bulgulara göre İzometrik Orta Uyluk Çekme testi, Dikey Sıçrama ve Sürat performansları hakkında bilgi verebilir. Bu bakımdan dolayı, İzometrik Orta Uyluk Çekme testi sporcuların Dikey Sıçrama ve Sürat değerlerini ön görmek için kullanılabilecek bir test olduğu söylenebilir. Anahtar Kelimeler. İzometrik Orta Uyluk Çekme Testi, Dikey Sıçrama, Sürat, Sprint

INVESTIGATION OF THE RELATIONSHIP BETWEEN ISOMETRIC MID-THIGH PULL TEST AND VERTICAL JUMP AND SPEED PERFORMANCE

Introduction and Purpose. Vertical jump and speed are important abilities for sport activities. Trainers require easy tests to assess performance levels of these abilities. In literature, it is indicated that isometric mid-thigh pull test gives information about strength, power output and change of direction speed. Isometric mid-thigh pull test is safe and applicable and gives an idea about various ability, hence it's being more preferable by trainers. The study aimed to investigate the relationship between Isometric mid-thigh pull test and Vertical Jump and Speed performance. Method. Participant group consisted of 91 male students who study in Sport Sciences Faculty (Age: 20.6 ± 4.58 years, Height: 175.1 ± 14.3 cm, Weight: 72.3 ± 14.2 kg). Participants performed Isometric Mid-Thigh Pull, Vertical Jump and 10m sprint tests. Pearson Correlation was used for the analysis of data. Results. The significant relationship was found between Isometric Mid-Thigh Pull and Vertical Jump (r=0.67), and Isometric Mid-Thigh Pull and Speed performance (r= -0.72), (p<0.05). Conclusion. Isometric mid-thigh pull test may give an idea about Vertical Jump and Speed performance. For this reason, Isometric Mid-Thigh Pull may be used to predict Vertical Jump and Speed performance of the athletes. Keywords. Isometric Mid-Thigh Pull, Vertical Jump, Speed, Sprint

PB36

TAEKWONDO SPORCULARINDA SİRKADİYEN RİTMİN BAZI PERFORMANS PARAMETRELERİNE ETKİSİ

***[1]Ayşenur TURGUT*, [1]Doğuş BAKICI, [1]Ertuğrul GELEN, [2]Suat YILDIZ, [1]Muhammet Emin ÇELİKTEN**

[1]Sakarya Uygulamalı Bilimler Üniversitesi, SAKARYA
[2]Manisa Celal Bayar Üniversitesi, MANİSA

***Email :** aysenurturgut@subu.edu.tr, dogusbakici@subu.edu.tr, gelen@subu.edu.tr, drsuatyildiz@gmail.com, muhammet.celikten@ogr.sakarya.edu.tr*

Giriş ve Amaç İnsan bedenindeki tüm fizyolojik süreçlerin bir sirkadiyen ritmi(SR) vardır. Beyindeki suprachiasmatic nucleus bedenin bioritmini güneş saatine göre belirler. Literatürde yapılan birçok çalışmada da, bu ritmin sebep olduğu farklılıklar sebebiyle egzersiz sırasında gözlemlenen SR'nin akşamüstü saatlerde, vücut sıcaklığının en yüksek olduğu sırada yüksek performans gerçekleştirdiği bulunmuştur. Bu araştırmanın amacı, taekwondo sporcularında sirkadiyen ritmin bazı performans parametrelerine etkisini incelemektir. Yöntem Çalışmanın denek grubu müsabık 10 kadın (yaş; 14,7±1.22 yıl, boy;167,3±0.3 cm, beden ağırlığı; 53,4±3.71 kg) ve 10 erkek (yaş; 14,1±1.15 yıl, boy;164,7±0.3 cm, beden ağırlığı; 55,6±5,46 kg) sporcudan oluşmuştur. Sirkadiyen ritmin palding teknik testi, dikey sıçrama testi ve sürat performansına olan etkileri günün farklı saatlerinde (09:00-17:00) 2 defa uygulanmıştır. Palding testinde, tekmenin standart olarak vurulacağı yere 30 sn. de kaç kez tekme attığı ölçülmüştür. Dikey sıçrama ve sürat testleri standart olarak ölçülmüştür. Verilerin analizinde sabah ve akşam performansları farkları karşılaştırılırken Wilcoxson, cinsiyetler arası farka bakılırken de Mann-Whitney U testi kullanılmıştır. Bulgular Araştırmaya katılan kadın sporcuların sabah ve akşam uyguladıkları sürat (-2,877;p<0.05), palding (-2,911; p<0.05) ve dikey sıçrama (-2,805; p<0.05) performansları açısından istatistiksel farka rastlanmıştır. Erkek sporcuların sabah ve aksam uyguladıkları sürat (-2,829; p<0.05), palding (-2,840; p<0.05) ve dikey sıçrama (-2,803; p<0.05) performansları açısından istatistiksel farka rastlanmıştır. Cinsiyetler arası farka bakıldığında, sürat ve palding testleri arasında istatistiksel fark bulunmazken (p>0.05), dikey sıçrama performansları arasında istatistiksel farka rastlanmıştır (p<0.05). Sonuç Bulgular incelendiğinde, günün iki farklı zamanında yapılan palding tektik testi etki düzeyi, dikey sıçrama ve sürat testi elde edilen verilerde olumlu sirkadiyen değişimler gözlenmiştir. Sonuçlar, akşamüzeri yapılan test değerlerinin, sabah yapılan test degerleri ile karşılaştırıldığında daha yüksek olduğunu ortaya koymaktadır. Antrenman ve müsabaka saatlerini hazırlarken sirkadiyen ritmin etkisi göz önünde bulundurulmalı ve daha iyi bir sportif performans için antrenman saati ve programlamada bu etkiler önemsenmelidir. Anahtar kelimeler Sirkadiyen ritim, taekwondo, palding tekniği, sürat ve dikey sıçrama performansı

THE EFFECT OF CIRCADIAN RHYTHM ON SOME PERFORMANCE PARAMETERS IN TAEKWONDO ATHLETES

Introduction and purpose The human body have a circadian rhythm(CR). The superchiasmatic nucleus in the brain determines the biorhythm of the body relative to sundial. In the literature, CR observed during exercise due to the differences caused by this rhythm performed high performance in the afternoon at the highest body temperature. This study aims to investigate the effect of CR on performance in taekwondo athletes. Methods The study group consisted of 10 women(age; 14.7±1.22 years, height; 167.3±0.3 cm, body weight; 53.4±3.71 kg) and 10 men(age; 14.1±1.15 years, height; 164.7±0.3 cm, body weight; 55.6 ± 5.46 kg) athletes. The effects of CR on the palding technical test(PTT), vertical jump(VJ) test and speed performance(SP) were applied twice at different times of the day(09:00-17:00). In the PTT, it was measured how many times athlete kicked to the standard hit location in 30 sec. VJ and SP were measured as standard. In the analysis of the data, Wilcoxson was used to compare morning and evening performances, Mann-Whitney U test was used to compare differences between gender. Results There was a statistically significant difference for women in speed(-2,877;p<0.05), palding(-2,911;p<0.05) and vertical jump (-2,805;p<0.05) and men in speed(-2,829;p<0.05), palding(-2,840;p<0.05) and vertical jump(-2,803;p<0.05) performance between morning and evening. There wasn't statistical difference

between speed and palding tests($p>0.05$), but there was a statistical difference between vertical jump performances($p<0.05$). Conclusions As a result, the effect of palding test performed at two different times of the day, vertical jump and speed test showed positive circadian changes. The results show that the test values in the afternoon are higher than the morning. The effect of the CR should be taken into account when preparing training and competition hours and these effects should be taken into consideration in training time and programming for a better sporting performance. Keywords Circadian rhythm, taekwondo, palding tecnic, speed and vertical jump performance

PA67

EFFECTS OF SIX-MONTH SITUATIONAL TRAINING PROGRAMME ON MOTOR ABILITIES OF FOOTBALLERS AGED BETWEEN 12 AND 15 YEARS

***[1]Ekrem Čolakhodžić*, [1]Ekrem čolakhodžić, [1]Adi Palić, [1]Damir Đedović, [1]Rijad Novaković, [1]Almir Popo**

[1]University

Email : *ekrem.colakhodzic@unmo.ba, ekrem.colakhodzic@unmo.ba, Adi.Palic@unmo.ba, damirdj86@yahoo.com, Rijad.Novakovic@unmo.ba, Almir.Popo@unmo.ba*

The aim of this research is determining the effects of training programme on motor abilities of footballers (n=75) under fifteen (U15). Programme lasted 6 months, in continuity of 3 trainings and matches per week. Training units which lasted 90 min consisted of 5 phases (warm-up, orientation, learning, implementation, cooling-down), where situational method – play dominated. In two time points 18 variables for assessment of motor abilities were tested. Differences were tested using canonical discriminant analysis where one function, statistically relevant on the level p <.01, (sig..000), was isolated. Value of Wilks' Lambda (0,17) shows that isolated function has discriminant strength and separates groups statistically significant. Canonical correlation shows cohesion of set of variables and results in discriminant function and it is (Can.Corr.=.90). Matrix of structure reveals positive changes have been made in most variables, where the biggest correlations with isolated function, have variables of speed, running 20m (MESV20), speed of movement (MBFPZD), repetitive strength (MRSZTL) and body flexibility (MFLPRR). Variable for the frequency of movement of lower extremities (MBTAZ and MBFTAN) and agility test (MAGOSS) have a significant correlation with discriminant function. Variables of coordination and balance have been acting unstable in relation to other variables and had a lower level of correlation with function, which can be attributed to a higher number of motor skills during programme, which provoked different motor reactions. In the difference between final and initial measurement, elements of development of motor abilities through play, where children give their maximum, had a significant role. Here we also have to bear in mind the factor of rapid growth and development of morphological characteristics of boys at this age, which influenced result in these variables. Results show that situational model of training with young footballers causes positive effects in motor space. Key words: football, situational training, motor abilities, discriminant analysis.

PB168

MAKSİMAL OKSİJEN TÜKETİMİ İLE İLİŞKİLİ HIZIN ZAMAN-MESAFE TESTLERİ İLE BELİRLENMESİ

[1]Abdulkerim Darendeli

[1]Cumhuriyet Üniversitesi, Beden Eğitimi Ve Spor YO., SİVAS

Giriş-Amaç: Birçok araştırmacı ve antrenör günümüzde maksimal aerobik hıza (MAH) odaklanmış durumdadır. MAH, maksimal oksijen tüketiminin gerçekleştiği en düşük koşu hızı olarak tanımlanır ve aerobik gücü geliştirmede kritik rolde olduğu bilinmektedir. Çeşitli alan performans testlerinden MAH skorları elde edilerek antrenman yükü belirlenebilmektedir. Bu çalışmanın amacı da futbolcularda MAH ın öngörülmesinde 5 dakika ve 1200m testlerinin geçerliliğini araştırmaktır. Yöntem: Aktif olarak spor yapan (en az 3 yıllık futbol antrenman geçmişi olan; yaş: 18.3±0.5, boy uzunluğu: 177.7±6.4 cm, kilo: 70.4±8.5 kg ve BKİ: 22.3±1.9 değerlerinde) 18 erkek futbolcu çalışmaya dahil oluşmuştur. Grup en az 72 saat aralıklarla uygulanan testlere en az 24 saat kala zorlayıcı egzersize ya da bir eyleme dâhil olmadan, randomize sıralanmış iki ayrı test periyoduna (5 dakika ve Universite de Montreal track test (UMTT)) katılmıştır. 5 dakika testi ortalama hızı ve bu testte 1200m de ulaşılan ortalama hız kişinin MAH değeri kabul edildiğinde ve literatürde 1200m testi MAH tahmini için önerilen eşitlik modeli (Bellenger, 2015) kullanılıp MAH belirlendiğinde, UMTT (referans MAS değeri) den alınan MAH değerleri ile ilişkileri ve ortalamalar arasındaki farkın anlamlılığı incelenmiştir. Bulgular: UMTT ile 5 dakika MAH yönünden ikili karşılaştırıldığında ortalamalar arasındaki fark istatistiksel olarak anlamlı bulunmuştur ($p<0.05$), ortalama fark 0.6 km.hr1 dır ($r= 0.52$; $p<0.05$). UMTT ile 1200m MAH arasında anlamlı fark olmadığı görülmüştür ($p>0.05$) ve ortalama fark sadece 0.4 km.hr1 dir ($r=0.51$, $p<0.05$). UMTT ile Bellenger (2015) eşitliği MAH değerleri ikili karşılaştırıldığında fark anlamlı bulunmuştur ($p<0.05$). Sonuç: 5dk testi kullanılarak MAH değeri tahmin edilmek istenildiğinde, bu testlerin UMTT MAH dan farklı sonuçlar verdiği görülmektedir. 1200m testi kullanıldığında ise UMTT MAH a benzer sonuçlar alınmaktadır. Fakat, orta-dereceli korelasyon bu değerlerin değişken olduğuna işaret etmektedir. Ayrıca, farklı seviye ya da branşlardaki katılımcılar üzerinde yapılmış önceki çalışmalardan üretilen MAH öngörme eşitliğinin grubumuz üzerinde kullanıldığında, asıl MAH değerinden farklı sonuçlar verdiğini görülmüştür.

PREDICTING VELOCITY ASSOCIATED WITH MAXIMAL OXYGEN UPTAKE THROUGH TIME TRAILS

Introduction: Presently, many researcher and trainer focused on the maximal aerobic speed (MAS). The MAS was defined as the lowest running speed that elicits maximal oxygen uptake and is critical for improving aerobic power. Various field tests can be utilized to obtain MAS and prescribe training loads. In this study, the objective was to test the validity of the 5minute time trial (5minTT) and 1200m tests to predict MAS in soccer players. Methods: 18 male soccer players (with 3 years of training background, age: 18.3±0.5y, weight: 70.4±8.5 kg, height: 177.7±6.4 cm, BMI: 22.3±1.9) were included in this study. Testings (5minTT and Universite de Montreal track test (UMTT)) took place 3 days apart in a randomized order. Participants were asked to attend testing sessions without engeging in exhausting exercises 24 hours before the tests. UMTT MAS (reference MAS value) was compared to the mean speed of 5mTT, the results of a regression equation that was previously suggested to predict MAS (Bellenger, 2015) and 1200m outputs (mean speed was calculated when the participants complete 1200m during the 5minTT). Results: The UMTT MAS was significantly different when compared with the mean speed of 5minTT ($p<0.05$) and the raw difference was 0.6 km.hr1 ($r= 0.52$; $p<0.05$). There was not a significant difference between the UMTT MAS and the mean speed of 1200m outputs ($p>0.05$) and the raw difference was only 0.4 km.hr1 ($r=0.51$, $p<0.05$). Bellenger MAS equation was also significantly different than the UMTT MAS ($p<0.05$). Conclusions: The raw results of 5minTT and the equation by Bellenger et al. (2015) overestimated the MAS value in our sample. However the 1200m results were similar to MAS. The relatively low correlation between the 1200m mean speed and the UMTT MAS could be indicating that the 1200m results extracted from 5minTT may not always coincide with the MAS value.

PB541

DÖRT BÜYÜK TENİS TURNUVASINDAKİ KADINLAR FİNAL MAÇLARININ ANALİZİ

[1]Mustafa Kerem, [1]Göktuğ Ertetik, [1]Mert Alkaç, [1]Onur Mutlu Yaşar, [1]Zafer Şahin

[1]Kastamonu Üniversitesi Beden Eğitimi ve Spor Yüksekokulu, Kastamonu

Email : *mkerem@kastamonu.edu.tr*

Giriş ve Amaç Takvim yılı içerisinde bir çok tenis turnuvası, Tenis Profesyonelleri Birliği (ATP) ve Kadınlar Tenis Birliği (WTA) tarafından düzenlenmektedir. Grand Slam tenis turnuvası olarak bilinen dört büyük turnuva Avustralya açık, Fransa Açık, Wimbledon ve Amerika Açık turnuvaları, yıl içerisinde düzenlenen en çekişmeli ve en fazla takip edilen turnuvalardır (Filipcic ve ark., 2015). Bir maç süresince, sayıların kazanılma biçimleri, maç süreleri, set süreleri, ralli süreleri, winner sayıları, basit hata sayıları ve servis sayıları gibi parametreler araştırılabilir (Reid ve ark., 2016; Hizan ve ark., 2010;). Bu araştırmanın amacı, dört büyük turnuvadaki final maçlarının istatistiksel analizinin yapılması ve turnuvalardaki farklılıkların belirlenmesidir.

Yöntem Bu çalışma kapsamında 2018 yılındaki Avustralya Açık, Fransa Açık, Wimbledon ve Amerika Açık tenis turnuvalarının kadınlar final maçlarının analizi yapılmıştır. Çalışma kapsamında veriler bu turnuvaların resmi internet sitelerinden elde edilmiştir. Veriler alındıktan sonra, tanımlayıcı istatistiksel yöntem kullanılarak sonuçlara ulaşılmıştır.

Bulgular ve Sonuç Yapılan çalışma sonucunda, 1. servisten sayı kazanma oranlarına bakıldığında kazanan oyuncuların kaybeden oyunculara göre daha fazla sayı kazandıkları tespit edilmiştir. Basit hata sayılarına bakıldığında, kaybeden oyuncuların kazanan oyunculara göre daha fazla basit hata yaptığı bu çalışmada tespit edilmiştir. Çalışmada ilk servisten sayı kazanma oranının %67,75 ikinci servisten sayı kazanma oranının ise %50,75 olduğu belirlenmiştir. Literatürde yapılan çalışmalara bakıldığında 2016 Rio Olimpiyatları Tenis maçlarında, kadın oyuncuların ilk servisten sayı kazanma oranlarının %62, ikinci servisten sayı kazanma oranlarının ise %52 olduğu görülmüştür (Kilit ve Arslan, 2016). Yapılan çalışma sonucunda, Wimbledon ve Avustralya Açık tenis turnuvalarında önemli derecede winner sayısı olduğu ve bunun da maçı kaybeden oyuncular tarafından elde edildiği tespit edilmiştir. Bunun sebebi olarak, oyun stratejileri ya da skora bağlı olarak geride olan oyuncuların daha fazla risk almış olmaları gösterilebilir. Turnuvaların farklı zeminlerde oynandığı düşünüldüğünde özellikle rallilerde topların hızının azalmış olabileceği ve bu sebeple winner sayısının az olabileceği düşünülmektedir. tahmin edilmektedir. Bundan sonra yapılacak çalışmalarda rallilerden elde edilen sayıların, süre ve teknik açısından incelenmesi düşünülebilir.

ANALYSIS OF WOMEN FINAL MATCHES IN GRAND SLAM TENNIS TOURNAMENTS

Introduction During the calendar year, many tennis tournaments are coordinated by the Association of Tennis Professionals (ATP) and the Women's Tennis Association (WTA). The four major tournaments known as the Grand Slam tennis tournaments are the Australian Open, the French Open, the Wimbledon and the American Open, which are the most contested and the most followed in the year. During a match, parameters such as style of winning points, duration of game, duration of sets, period of rallies, numbers of winners, numbers of unforced errors and aces can be searched. The aim of this research is to analyze the final matches of the four major tournaments and to determine the differences in the tournaments.

Methods In this study, women's final matches of 2018 Australian Open, French Open, Wimbledon and American Open tennis tournaments were analyzed. The data were obtained from the official websites of these tournaments. After the data were obtained, descriptive statistical method was used.

Results As a result of the study, when the number of winning points from the first service was examined, it was found that the winning players scored more points than the losing players. In this study, it was found that losing players made more unforced errors than

winning players. It was determined that the winning points from the first service was 67.75% and the winning points from the second service was 50.75%. It is seen that the winning points of female players from the first service is 62% and that of the second service is 52% in the 2016 Rio Olympics Tennis matches (Kilit ve Arslan, 2016).

Discussion As a result of the study, it is found to be a significant number of winners and this was achieved by the players who lost the match in the Wimbledon and Australian Open tennis tournaments. This can be attributed to game strategies or the fact that players who are in losing situation have taken more risks. Future studies will contribute to the literature that the numbers points gain from the rally can be considered in terms of time and technique.

PB581

MEVCUT BİR BİSİKLETİN VİTES SİSTEMİNİN OPTİMİZASYONU

[1]Alper KILIC, [1]Emrah AKDAMAR, [1]Maruf GOGEBAKAN

[1]Bandirma Onyedi Eylul University, BANDIRMA

Email : *alperkilic@bandirma.edu.tr, eakdamar@bandirma.edu.tr, mgogebakan@bandirma.edu.tr*

Bisiklet ulaşım, spor ve rekreasyon aracı olarak geçtiğimiz yüzyıldan itibaren kullanılmaktadır. Günümüzde bisikletlerin çoğu, farklı diş adetlerine sahip bir veya daha fazla ön ve arka dişlilerden oluşan vites sistemleriyle donatılmıştır.

Vites yapısı bisikletçinin kendi gücü ölçüsünde yokuşu rahat çıkması ve istediği hızda gitmesi amacıyla kullanılmaktadır. Ancak vites geçişleri bisikletlerde her zaman sorunsuz çalışmamaktadır. Zincir atması, zincirin dişliler arasında belli bir süre kaybı sonrasında geçmesi gibi olumsuzluklar güç ve zaman kayıplarına neden olmaktadır.

Bisikletlerde vites kademeleri, pedallar tarafından hareket ettirilen zincirin o sırada üzerinde bağlı bulunduğu ön ve arka tekerlekteki dişli kombinasyonu ile ifade edilmektedir. Ön ve arka dişlilerdeki diş adetlerinin fazla oluşu, farklı yol durumlarında sürücü için karmaşıklığa ve kayıplara neden olabilmektedir. Bu çalışmada mevcut bir bisikletin dişli çapları dikkate alınarak, dişli kombinasyonları incelenmiş ve bu kombinasyonlar istatistik analize tabi tutularak, aynı vites fonksiyonlarını yerine getiren daha basit ve işlevsel vites yapısının nasıl oluşturulabileceği konusunda öneriler getirilmiştir.

PB610

9-11 YAŞ GRUBU FUTBOLCULARIN FİZİKSEL ÖZELLİKLERİ İLE ÇEVİKLİK, İVMELENME VE SPRİNT PERFORMANSLARI ARASINDAKİ İLİŞKİ

[2]Ahmet Mustafa ADA, [2]Murat ERDOĞAN, [3]Okan KAMIŞ, [1]Nasuh Evrim ACAR

[1]Mersin Üniversitesi Spor Bilimleri Fakültesi
[2]TSK Spor Okulu Ve Eğitim Merkezi Komutanlığı Ankara
[3]Gazi Üniversitesi Spor Bilimleri Fakültesi

Email : *md_m_ada@yahoo.com, muraterdogan97@gmail.com, okankara06@gmail.com, nasuhiacar@yahoo.com*

Modern futbolda, fizyolojik ve fiziksel gereksinimler her seviyede en iyi performansı elde etmek için şarttır. Futbol, birçok oyunda kısa süreli kas gücünün daha önemli hale gelmesiyle, sporcuların daha atletik olmalarını gerektirmektedir. İvmelenme, çeviklik ve sprint futbol oyuncularının performans potansiyeline önemli katkılarda bulunur. Bu çalışmanın amacı 9-11 yaş grubu erkek futbolcuların fiziksel özellikleri ile çeviklik, ivmelenme ve sprint performansları arasındaki ilişkiyi incelemektir. Çalışmaya Süper Lig'de yar alan bir futbol kulübünün alt yapısında oynayan 58 erkek futbolcu (yaş 10.41 ± 0.91 yıl; boy 145.31 ± 7.33 cm; vücut ağırlığı 36.39 ± 5.32 kg, VKİ 17.04 ± 1.48kg/m2) gönüllü olarak katılmıştır. Sprint performansları 10m, 20m, 30m ile çeviklik performansları ise T çeviklik testi ile değerlendirilmiştir. Verilerin analizinde SPSS paket programı kullanılmıştır. Verilerin normallik dağılımı çarpıklık basıklık değerleri, görsel (Histogram, Q-Q Plot grafikleri) ve test analizleri (Shapiro Wilk) yapılarak elde edilmiştir. Anlamlılık derecesi p=0.05 kabul edilmiştir. Veriler normal dağılım gösterdiği için değişkenler arasındaki ilişki Pearson korelasyon katsayısı ile belirlenmiştir. Çalışmadan elde edilen bulgulara göre yaş ile ivmelenme (10m) ve sprint performansları (20m, 30m) arasında sırasıyla negatif yönde orta korelasyon tespit edilirken (r=-0.523, r=-0.488, r=-0.559, p<0.01), yaş ile T çeviklik testi arasında ilişki bulunmamıştır (p>0.05). Boy ile sadece 30m sprint performansı arasında negatif yönde zayıf korelasyon tespit edilmiştir (r=-0.355, p<0.01). Vücut ağırlığı ile yine sadece 30m sprint performansı arasında negatif yönde zayıf korelasyon tespit edilmiştir (r=-0.276, p<0.05). VKİ ile çeviklik ve sprint performansları arasında ise bir ilişki tespit edilmemiştir (p>0.05). Buna göre 9-11 yaş gurubu futbolcuların yaş, boy ve vücut ağırlıkları ile sprint performansları arasında negatif yönlü bir ilişki olduğu, ayrıca bu etkinin mesafe arttıkça daha belirgin olabileceği, multilateral yönde uygulanan çeviklik performanslarını ise etkilemediği sonucuna varılmıştır. Antrenörlerin bu yaş gurubundaki futbolcuların sprint performanslarını değerlendirmelerinde yaş, boy ve vücut ağırlığı değişkenlerini göz önünde bulundurmaları fayda sağlayabilir.

THE RELATIONSHIP BETWEEN PHYSICAL CHARACTERISTICS, AGILITY, ACCELERATION AND SPRINT PERFORMANCES IN 11-13 YEARS FOOTBALL PLAYERS

In modern football, physiological and physical requirements are essential to achieve the best performance at all levels. Football requires that athletes need to be more athletic since short-term muscle strength becoming more important in many games. Acceleration, agility and sprint make significant contributions to the performance potential of football players. This study aims to investigate the relationship between physical characteristics, agility, acceleration and sprint performances of 9- 11 years old football players. 58 male football players (age 10.41 ± 0.91 years; height 145.31 ± 7.33 cm; body weight 36.39 ± 5.32 kg, BMI 17.04 ± 1.48kg / m2) voluntarily participated in the study. Sprint performances were measured by 10m, 20m, 30m and agility performances were measured by T agility test. SPSS statistical package program was used to analyze data analysis. The normality distribution of the data was obtained by performing skewness kurtosis values, visual (Histogram, Q-Q Plot graphs) and test analyzes (Shapiro Wilk). Significance level was accepted as p = 0.05. As the data showed normal distribution, the relationship between the variables was determined by the Pearson correlation coefficient. According to the findings of the study, there was a negative correlation between age and acceleration (10m) and sprint performances (20m, 30m), respectively (r = -0.523, r = -0.488, r = -0.559, p <0.01), No significant correlation was found between age and T agility test (p> 0.05). There was a negative correlation between height and only 30m sprint performance (r = -0.355, p <0.01). A weak negative correlation was found between body weight and only 30m sprint performance (r = -

0.276, $p < 0.05$). There was no correlation between BMI and agility and sprint performances ($p > 0.05$). According to this, it is concluded that there is a negative relationship between age, height and body weights and sprint performances of 9-11 age group football players

PB859

10-12 YAŞ YÜZME BRANŞINDAKİ SPORCULARIN 8 HAFTALIK KUVVETTE DEVAMLILIK ANTREMANLARI SONUCU 50 m SERBEST KOL FREKANSINDAKİ FARKLILIKLARIN İNCELENMESİ

[1]Sümeyye Karakoç, [2]Sümeyye Karakoç, [3]Musap Karakoç

[1]Giresun Üniversitesi Spor Bilimleri Fakültesi
[2]Giresun Üniversitesi Spor Bilimleri Fakültesi. Giresun
[3]Muğla Sıtkı Koçman Üniversitesi Spor Bilimleri Fakültesi

Email : *rotayuzme.44@gmail.com, rotayuzme.44@gmail.com, rotayuzme.44@gmail.com*

bu çalışmada amaç, 10 – 12 yaş arasında, yüzme branşındaki sporcuların 8 haftalık kuvvette devamlılık antrenmanı sonucu serbest branşının kol frekansındaki farklılıkların incelenmesidir. Çalışmaya Marmaris Yıldızları Spor Kulübü'nden 8 erkek sporcu gönüllü olarak katılmıştır. Sporcuların Marmaris Belediyesi Kapalı Yüzme Havuzunda sualtı çekimleri yapılmıştır. Bu çekimler 8 haftalık kuvvette devamlılık antrenmanları öncesi ve sonrası olmak üzere iki evre halinde yapılmıştır. Çekimler video kamera yöntemi ile yapılmıştır. (Kodak WP1 Sualtı) Sporcuların kol frekansındaki farklılıkların incelenmesi için deparsız 50 m serbest stilde yüzerken sualtı çekimleri ile alınıp kol frekanslarının aritmetik ortalamaları hesaplanmıştır. Elde edilen veriler Microsoft Excel programına kaydedilerek aritmetik ortalamaları alınmıştır Sonuç olarak sporcuların kol frekanslarında pozitif yönde değişimler saptanmıştır. Anahtar Kelimeler: frekans, yüzme, antrenman, kulaç, serbest stil, kuvvet, kuvvette devamlılık

INVESTIGATION OF THE DIFFERENCES AT 50 m FREE ARM FREQUENCY AS A RESULT OF 10-YEAR-OLD SWIMMING BRANCHES AS A RESULT OF 8-WEEK FORCE CONTINUATION TRAINING

The aim of this study was to investigate the differences in the arm frequency of the free branch as a result of the 8 weeks strength training of the athletes in the swimming branch between the ages of 10-12. Eight male athletes from Marmaris Yıldızlar Sports Club participated in the study voluntarily. Underwater shots of the athletes were taken in Marmaris Municipality Indoor Swimming Pool. These shootings were performed in two stages, before and after 8-week strength training. Filming was done with video camera method. (Kodak WP1 Underwater) In order to investigate the differences in the arm frequency of the athletes, the arithmetic mean of the arm frequencies were calculated by taking underwater shots while swimming in 50 m free style without a tank. The arithmetic averages were obtained by recording the data in Microsoft Excel program. As a result, positive changes in the arm frequencies of the athletes were determined. Keywords: frequency, swimming, training, stroke, free style, strength, strength continuity

PA865

EVALUATION AND COMPARISON OF THE POWER OF THE RIGHT AND LEFT FEET OF THE BEST TRIPLE JUMPERS AND LONG JUMPERS ALGERIANS

[1]Boukerdenna Hafidi Souhila

[1]Laboratory Of Technology And Sports Training, ES / STS, Algiers

We will be interested in this research with horizontal jumps, namely the triple jump and the long jump which require specific qualities requiring power, coordination and the jum flight, allied to a great technical precision including almost all the fundamental qualities in athletics. For a better mastery of the jump in Algeria we conducted a study with a simple composed on the best male jumpers or record players of the two specialties, to evaluate and compare the power of their right foot and left through the Optojump. The statistical analysis using (Kruskal-Wallis test, the Box Plots) allowed us to highlight, the gains and the decrease in the jumps where it was clearly visible of approximately equal means but a greater variability in the leg left. The left-right difference provided us with indications of muscle deficits on the weaker side. Although in terms of averages, the difference in the jump height between the left and right legs is not significant, a left / right muscular imbalance appears, which could potentially make the subject susceptible to injury because imbalance creates additional stress on the weak leg, compromising the athlete's performance and predisposing the athlete to various injuries

PA897

COMPARATIVE MECHANICAL ANALYSIS BETWEEN THE OPEN AIR MOVEMENT OF THE HEART (FRONT AND BACK) ON THE GROUND MAT OF ONE OF THE IRAQI CHAMPIONS IN GYMNASTICS

[1]ABI RAMIZ AL-BAKRI

[1]Iraqi

The study aims at expounding some of the biomechanics variables of the open forward and open backward flips performed by the Iraqi champion in gymnastic on the floor mat and determines which of the two moves is easiest in performance by the player according to the kinematics and kinetic variables. The researchers as a trainer in gymnastic sets fourth a question that is difficult to answer even by the professionals and trainers of gymnastic which is ; which one the two moves is easiest to perform from the biomechanics point of view knowing that the scores allocated for the two moves are equal ? Thus, the researchers attempts to expound some of the variables that will uncover which of the two skills requires larger effort from the gymnastic player. The scope of the study included the human aspect represented by the Champion of Iraq in gymnastic who achieved the bronze medal in the Arab championship held in Egypt. The place of the study was on the floors of thee indoor gymnastic court in the Futuwa sports club while the date of the study was in 2018. The researchers used the descriptive method appropriate with the nature of the study and the sample of the study was selected by the deliberate method which is the champion of Iraq (Ehasn Zaydan) in gymnastic who achieved the bronze medal in the Arab championship held in Egypt. Data were collected using by scientific observation using a video capture device (Sport Cam) with a speed of 250 frames/ second. The frames were captured from the right side of the player. The researchers used the software specialized in biomechanics analysis called (Maxtrack) combined with a program innovated by the researcher and called (Automatlab). The kinematical variables of the open forward and backward flips were displayed on one

PA906

EFFECT OF COMPOUND EXERCISES(PERCEPT- SKILL) IN THE CHANGE CURVE OF SOME BASKETBALL SKILLS IN BEGINNERS PLAYERS

***[1]Nahida A Zaid*, [1]Jamal S.Farj, [1]Aied H. ABDUL Ameer**

[1]Iraqi

Email : *nadhimyousif@yahoo.com, nadhimyousif@yahoo.com, nadhimyousif@yahoo.com*

The research aims to identify the effect of compound exercises (precept – skill) in the changeable curve of some basketball skills upon beginners girls. The experimental style adopted of one group designee with pre- post tests, The research community was the beginner basketball girls in the national center of sport gift in babel governorate (M= 16) age (13-14 years), the sample (N= 10) chosen randomly. The researchers used questionnaire, tests, measures, interview and observation. The most important conclusions was: The compound exercises had a positive effect to enhance technical performance and accuracy of some basketball skills in beginner players, and the most important recommendations was we must include the compound exercises (precept – skill) in the session additional studies on the same samples and for another skills and capabilities.

PA908

A COMPARATIVE STUDY IN KINETIC RESPONSE SPEED ON THE (RIGHT LEFT) SIDES FOR THE FUTSAL GOAL KEEPERS

***[1]Kessra Ahmed Fathy*, [1]Ahmed Yakdhan Saleh, [1]Mohammed Yakdhan Saleh**

[1]Iraqi

Email : *nadhimyousif@yahoo.com, nadhimyousif@yahoo.com, nadhimyousif@yahoo.com*

Kinetic response speed regards one of the most features of futsal goal keepers, so the researchers want to do a contrastive study in kinetic response speed for left and right sides of the goal keeper who are right-handed. The research aims to: Doing a comparison in kinetic speed response for the left and right sides of the futsal goal keepers. The researchers used the descriptive method through comparison as it is suitable for the research nature. The researchers determined the research society by using the intentional method by choosing Nineveh clubs (Al-Mosul, Al-Oummal, Sinjar,Al-Baladia, Nineveh and Ayad Sheet) . the research sample for the players was determined intentionally from the research society who are 16 right-handed goal keepers. The researchers reached to: Existence of differences of a moral significance for the feature of kinetic response speed for the futsal goal keeper between left and right sides in favor of the right side. Since this conclusion, the researchers recommend the following: Interest in response speed feature during training on the left and right sides and developing both of them as possible.

PA909

THE EFFECT OF 8 WEEKS OF PLYOMETRIC AND RESISTANCE TRAINING ON AGILITY, SPEED AND EXPLOSIVE POWER IN FOOTBALL PLAYERS

[1]Thair S. Belal

[1]Mosul Education, Iraqi

The purpose of the present study was to investigate the effect of plyometric and resistance training on agility, speed and explosive power in foot pall players. 30 male foot pull players who aged 18-25 voluntarily participated in the study. They were randomly assigned in plyometric (n=15) and resistance (n=15) groups. Both groups performed selected foot pull-specified plyometric and resistance training for 8 weeks. Data was analyzed using paired t-test, independent t-test, and covariance statistical methods. The results showed that levels of agility, speed, and explosive power in plyometric training group (p=0.0001), and agility and explosive power in resistance training group (p=0.0001) were significantly improved in post-test compared to pre-test. Between-groups comparison showed better records in agility, speed and explosive power for plyometric compared with resistance training group after eight weeks (respectively p=0.032, p=0.0001 and p=0.002). According to the results, it can be concluded that both plyometric and resistance training exercises increase agility and explosive power and reduce sprint time in football players. Plyometric exercises also showed more favorable effects on study variables compared with resistance exercises. Therefore, these types of training methods are suggested to foot pull players and coaches for improving speed and performance skill.

BEDEN EĞİTİMİ VE SPOR EĞİTİMİ / PHYSICAL EDUCATION AND SPORTS EDUCATION

SB171

BEDEN EĞİTİMİ VE SPOR ÖĞRETMENLİĞİ BÖLÜMÜNDE ÖĞRENİM GÖREN ÖĞRENCİLERİN ENGELLİLERE YÖNELİK TUTUMLARI

***[1]Parviz SHAKOURI*, [1]Ekrem Levent iLHAN, [1]Yunus Emre YARAYAN, [1]Serkan KURTİPEK**

[1]Gazi Üniversitesi Spor Bilimleri Fakültesi, ANKARA

***Email :** p.shakoury@gmail.com, ekrem levent-besyo@hotmail.com , yunus.emre.yarayan@gmail.com*

Beden Eğitimi ve Spor Öğretmenliği Bölümünde Öğrenim Gören Öğrencilerin Engellilere Yönelik Tutumları Parviz SHAKOURI1 Ekrem Levent İLHAN2 Yunus Emre YARAMAN3

Özet Bu araştırmanın amacı; spor bilimleri fakültesi öğrencilerinin engellilere yönelik tutumlarını belirlemek ve aynı zamanda cinsiyet, yaş ve milli sporcu durumu değişkenlerine göre farklılık gösterip göstermediğini incelemektir. Araştırmaya Gazi Üniversitesi Spor Bilimleri Fakültesi Beden Eğitimi ve Spor Öğretmenliği Bölümünde öğrenim gören 91'i erkek (%48,9), (yaş21,36±1,92), 95'i kadın (%51,1), (yaş=21,14±1,73), olmak üzere toplam 186 öğrenci gönüllü olarak katılmıştır. Araştırma kapsamında, sosyo-demografik değişkenlerle ilgili bilgiler araştırmacılar tarafından oluşturulan kişisel bilgi formu ile toplanmıştır. Araştırmanın amacına ulaşmak için; ölçüm aracı olarak Engellilere Yönelik Çok Boyutlu Tutum Ölçeği kullanılmıştır. Ölçeğe ait toplam puan dağılımı için çarpıklık ve basıklık değerlerine bakıldığında dağılımın normal olduğu tespit edilmiştir. Bu doğrultuda betimsel istatistikler frekans (f), yüzde (%), yararlanılmıştır. Ayrıca, bağımsız örneklerde farkı belirlemek için t-testi, değişkenler arasındaki ilişkileri belirlemek için pearson korelasyon analiz yöntemleri kullanılmıştır. Bulgulara göre cinsiyet değişkeni ile ilgili gruplar arasında istatistiksel olarak anlamlı bir farklılık gösterdiği tespit edilmiştir. Katılımcıların milli sporcu olma, yaş ve spor yapma yılı değişkenleri ile ölçek geneli ve alt boyutlarında istatistiksel olarak anlamlı bir ilişki olmadığı tespit edilmiştir.

Anahtar Kelimeler: Engelli, Beden Eğitimi, Spor, Tutum

ATTITUDES OF STUDENTS IN PHYSICAL EDUCATION AND SPORTS TEACHING DEPARTMENT TOWARDS DISABLED PEOPLE

Abstract The aim of this study is to determine the attitudes of students of the faculty of sports sciences towards disabled people and to examine whether they differ according to gender, age and national athlete status variables. 186 students include 91 male (%48.9), (Mage21,36 ± 1,92), 95 female (%51.1), (Mage21.14 ± 1.73) who studied at Gazi University Faculty of Sport Sciences Department of Physical Education and Sports Teaching participated voluntarily. Within the scope of the research, information about socio-demographic variables was collected with a personal information form created by the researchers. To reach the aim of the research; Multidimensional Attitudes Towards Persons with Disabilities was used as a measurement tool. When the skewness and kurtosis values were examined for the total score distribution of the scale, the distribution was found normal. In this direction, descriptive statistics frequency (f), percentage (%) were used. Also, t-test was used to determine the difference in independent samples, and pearson correlation analysis methods were used to determine the relationships between variables. According to findings, there was a statistically significant difference between the groups according to the gender variable. It was found that there was no statistically significant relationship between the variables of being a national athlete, age and year of doing sports, and overall and sub-dimensions of the participants.

Keywords: Disabled, Physical Education, Sport, Attitude

PB312

TEMAS SPORLARINDA GENÇ SPORCULARIN GELİŞİMSEL ÇIKTILARININ ÖN İNCELEMESİ

[1]Koray Kılıç

[1]Kırşehir Ahi Evran Üniversitesi

Antrenörlük niteliği, antrenörlerin belirli bir spor ortamında oluşturduğu öğrenme \ antrenman ortamının sürekli olarak sporcuların gelişimsel çıktılarına ne düzeyde katkıda bulunduğuna göre belirlenmektedir. Antrenörlük alanyazınında sporcuların gelişimsel çıktıları sporda yetkinlik, kendine güven, bağ ve karakter olarak kavramsallaştırılmıştır (the 4 Cs; Cote & Gilbert, 2009). Bugüne kadar, gençliğin temas sporlarına (örn. dövüş sporları) katılımının etkileri hakkında görüş birliğine varılamamıştır. Ayrıca genç sporcuların bu bağlamdaki spor kazanımlarını bütüncül açıdan inceleyen bir çalışmaya rastlanmamıştır. Bu ön çalışmanın amacı, yarışmacı temas sporu ortamındaki genç sporcuların algıladıkları yetkinlik, kendine güven, bağ ve karakter çıktılarını iki yaş grubuna göre (12-14 ve 15-18 yaş) incelemektir. Katılımcılar, boks ve güreş sporlarından 70 sporcu (5 kadın, 65 erkek; X yaş = 15.13) ve antrenörleridir. Veriler, Türkçe'ye uyarlanmış Sporda Pozitif Gençlik Gelişimi Ölçek Paketi (Vierimaa, Erickson, Cote, & Gilbert, 2012) kullanılarak toplanmıştır. Bulgular, yaşı daha büyük sporcu grubunun her bir çıktıda daha az puana sahip olduğunu göstermektedir. Ayrıca, yaşı daha büyük sporcu grubunun puanları, "bağ" ve "karakter" çıktılarında kendilerinden genç sporcu grubunun puanlarından anlamlı olarak düşük bulunmuştur ($p < .05$). Antrenörlerin, sporcu çıktılarını geliştirmedeki mesleki ihtiyaçlarının daha ayrıntılı incelenmesi ve tanımlanmış ihtiyaçlara uygun mesleki gelişim olanaklarının tasarlanması, bu spor bağlamında antrenörlük niteliğini ve spor programlarının niteliğini artıracaktır.

Anahtar kelimeler: sporcu çıktıları, antrenörlük niteliği, temas sporları, gençlik sporları

A PRELIMINARY EXAMINATION OF YOUTH ATHLETES' DEVELOPMENTAL OUTCOMES IN CONTACT SPORTS

Coaching effectiveness is determined based on the extent that coach-created learning/training environment consistently contributes to athletes' developmental outcomes in a defined context. In the coaching literature, athletes' developmental outcomes were conceptualized as competence, confidence, connection, and character (the 4 Cs; Cote & Gilbert, 2009). To date, the presumed effects of youth's contact sport involvement (e.g., combat sports) is contradictory. Moreover, there have not been come across any studies holistically examining youth athletes' developmental outcomes in this context. The purpose of this preliminary study was to examine youth athletes' perceived developmental outcomes of competence, confidence, connection and character in competitive contact sport settings with respect to dichotomized age groups (12-14 vs 15-18 year-old). Participants were 70 youth athletes (5 girls, 65 boys; Mage = 15.13) and their coaches from boxing and wrestling. The data was collected using the Turkish adapted version of the Positive Youth Development in Sport Measurement Toolkit (Vierimaa, Erickson, Côté, & Gilbert, 2012). Findings indicated that older group of athletes had lower scores in each outcome. Moreover, older group of athletes' scores in "connection" and "character" outcomes were found significantly lower than the scores of their younger counterparts. ($p < .05$). A further examination of coaches' needs in developing athletes' outcomes, and designing professional development opportunities tailored to the defined needs will improve coaching effectiveness and the quality of program delivery for this sport context.

Keywords: athlete outcomes, coaching effectiveness, contact sports, youth sports

PB384

BEDEN EĞİTİMİ ÖĞRETMENİ ADAYLARININ ÖĞRETMENLİK MESLEĞİNE YÖNELİK METAFORİK ALGILARI

***[1]Ebru Olcay KARABULUT*, [2]Gülfem SEZEN BALÇIKANLI**

[1]Ahi Evran Üniversitesi Beden Eğitimi Ver Spor Yüksekokulu, KIRŞEHİR
[2]Gazi Üniversitesi Spor Bilimleri Fakültesi, ANKARA

***Email :** ebru.karabulut@ahievran.edu.tr, gsezen@gazi.edu.tr*

Çalışmanın amacı, beden eğitimi (BE) öğretmeni adaylarının, " Beden Eğitimi Öğretmeni" kavramına ilişkin metafor algılarını belirlemektir. Bu kapsamda çalışma grubunu oluşturmak üzere Ankara'da bulunan Spor Bilimleri Fakültelerinden bir tanesi seçilmiş ve Beden Eğitimi Öğretmenliği Bölümü son sınıf öğrencilerinden 28 kişiye ulaşılmıştır. Araştırma verileri, "yarı yapılandırılmış görüşme" formu aracılığı ile toplanmıştır. Bu kapsamda araştırmaya katılan öğrencilerin "Beden Eğitimi Öğretmeni" kavramına ilişkin algılarını belirlemek amacıyla açık uçlu bir anket formu hazırlanmıştır. Anket formunda "Beden eğitimi öğretmeni……. gibidir; çünkü……." cümlesini tamamlamaları ayrıca belirttikleri metaforun açıklamasını yapmaları istenmiştir. Verilerin analizinde içerik analizi kullanılmıştır. Verilerin, analiz edilerek yorumlanması için öncelikle öğretmen adaylarının cevap kağıtları incelenmiş, uygun görülmeyen kağıtlar çıkartılmış, sonra kağıtlar tekrar bir değerlendirme sürecinden geçirilmiştir. Ardından cevap kağıtlarına numara verilmiş, kullanılan metaforlar incelenmiş uygun biçimde gruplandırılmıştır. Geçerlik-güvenirlik aşamasından sonra metaforların frekans hesaplamaları yapılmış ve metaforlar yorumlanmıştır. Kodlayıcılar arasındaki ortalama güvenirlik oranı %98,5 olarak bulunmuştur [28 / (28+2) x 100= %93,33]. Bulgulara göre, öğretmen adaylarının 'Beden Eğitimi Öğretmeni' kavramına ilişkin 25 çeşit metafor ve 28 görüş belirttikleri görülmektedir. Metaforlar, 8 farklı kavramsal kategoride (doğa unsurları boyutu; koruyucu-güven verici boyut; eğitimsel boyut; ekonomik-üretici boyut; bağımlılık boyutu; sağlık boyutu; hayati-zorunlu gereksinim boyutu ve yönetimsel boyut) toplanmıştır. Sonuç olarak, en fazla metaforun "Doğa Unsurları Boyutu"nda üretildiği görülmektedir. Bu kapsamda beden eğitimi öğretmeninin okyanus gibi geniş bir alana sahip oluşu, çınar ağacı gibi güçlü oluşu, ateş gibi ışık verici, çalışkan ve lider özellikleri üzerinde durulmaktadır. En az metafor ise bağımlılık boyutunda üretilmiş ve BE öğretmeni çikolata ve kıyamadığı oyuncak olarak algılanmıştır. Elde edilen sonuçların, beden eğitimi öğretmeni adaylarının beden eğitimi dersine yönelik algılarını tespit etmek, onların meslekleri hakkında duygu ve düşüncelerini öğrenmek, mesleklerine yönelik bilinç düzeylerini tespit etmek açısından faydalı olacağı düşünülmektedir.

METAPHORIC PERCEPTIONS OF PHYSICAL EDUCATION TEACHER CANDIDATES TOWARDS TEACHING PROFESSION

The aim of this study was to determine the perceptions of physical education teacher candidates' metaphor about the concept of Physical Education Teacher. In this context, 28 senior students from the Department of Physical Education Teaching in a state university in Ankara were identified as the participants of the research. The data were collected through an open-ended questionnaire. The teacher candidates were asked to complete the sentence "Physical Education Teacher is like…… because s/he is …..." and also to explain the metaphor they state. Content analysis was used for data analysis. In order to analyze and interpret the data, the teacher candidates' answer sheets were examined, papers that were not deemed appropriate were removed, and then the papers were re-evaluated. The answer sheets were then numbered, the metaphors used were examined and grouped appropriately. After the validity-reliability stage, the frequency calculations of the metaphors were made and the metaphors were interpreted. The mean reliability ratio between coders was found to be 98.5% [28 / (28 + 2) x 100 = 93.33%]. Teacher candidates stated 25 kinds of metaphors and 28 opinions about the concept of Physical Education Teacher. Metaphors were collected in 8 different conceptual categories (nature elements dimension, protective-reassuring dimension, educational dimension, economic-productive dimension, dependency dimension, health dimension; vital-compulsory need dimension and administrative dimension). It is seen that the most created metaphor was in the dimension of the Elements of Nature". The least created metaphor was in the addictive dimension, and Physical Education Teacher was perceived as chocolate and stiff toy. The results will be useful in order to determine the perceptions of physical education teacher candidates about physical education course, to learn their feelings and thoughts about their occupations and to determine their level of awareness towards their occupations.

PB544

ORTAÖĞRETİMDE SPOR YAPAN VE YAPMAYAN ÖĞRENCİLERİN SPORDA AHLAKTAN UZAKLAŞMA VE SPORTMENLİK DAVRANIŞLARININ İNCELENMESİ (Bala İlçesi Örneği)

[1]Tuğba ERİŞ, [2]Fatih ERİŞ, [1]İlyas OKAN

[1]Gazi Üniversitesi Spor Bilimleri Fakültesi, ANKARA
[2]Ankara Üniversitesi Spor Bilimleri Fakültesi, ANKARA

Email : *toobeis89@gmail.com, feris86@hotmail.com, ookan@gazi.edu.tr*

Giriş ve Amaç Çocukluk çağında spor kültürünün kazandırılması psikososyal ve fiziksel sağlık açısından bütük önem arz etmektedir. Düzenli spor yapan veya belli bir düzeyde spor müsabakalarına katılan bireylerin spor kültürünü doğru davranışlar üzerinden uygulamaya aktarıp aktarmadığı araştırılması gereken bir konudur. Bu çalışmanın amacı ortaöğretimde spor yapan ve yapmayan öğrencilerin sporda ahlaki uzaklaşma ve sportmenlik davranış düzeylerini ortaya koyarak bazı değişkenlere göre incelemektir.

Yöntem Araştırma grubunu 2018-2019 Eğitim Öğretim Yılında Ankara İli Bala İlçesinde ortaöğretimde öğrenim gören 426 öğrenci oluşturmaktadır.Verilerin toplanmasında kişisel bilgi formu, Boardley ve Kavussanu (2008) tarafından geliştirilen kısa formunun Bahri Gürpınar tarafından (2015) Türk kültürüne uyarlanan Sporda Ahlaktan Uzaklaşma Ölçeği ve Yakup Koç tarafından (2013) orta okul öğrencileri için geliştirilen Beden Eğitimi Dersi Sportmenlik Davranışı Ölçeği kullanılmıştır. Verilerin analizinde bağımsız tek örneklem testi, tek yönlü varyans analizi ve Tukey testi kullanılmıştır.

Bulgular Analizlere bakıldığında öğrencilerin sporda ahlaktan uzaklaşma düzeyleri ve sportmenlik davranışları cinsiyete, okuduğu sınıfa göre değişmezken, lisanslı spor yapma durumu ve spor türüne göre istatistiksel olarak anlamlı farklılaşmaktadır. Bununla birlikte öğrencilerin sportmenlik davranışı ölçeğinde negatif davranıştan kaçınma alt boyutunda daha yüksek puana sahip olduğu, sporda ahlaktan uzaklaşma ve sportmenlik davranış düzeylerinin orta düzeyde olduğu görülmektedir. Sonuç Araştırma sonuçlarına göre öğrencilerin sportmenlik davranışı açısından negatif davranıştan kaçınma düşüncelerinin daha çok olduğu görülmektedir. Sporda ahlaktan uzaklaşma ve sportmenlik davranış düzeylerinin orta düzeyde olduğu ortaya çıkmıştır. Bununla birlikte sporda ahlaktan uzaklaşma düzeyleri ve sportmenlik davranışları cinsiyete, okuduğu sınıfa göre değişmezken, lisanslı spor yapmayanların yapanlardan, branşı olmayanların bireysel ve takım sporu ile uğraşanalardan sporda ahlaktan uzaklaşma düzeyleri ve sportmenlik düzeyleri daha yüksektir.

Anahtar Kelimeler: Ortaöğretim öğrencileri, sporda ahlaktan uzaklaşma, sportmenlik davranışı

THE ANALSING OF MORAL DISENGAGEMENT IN SPORT AND SPORTSMANSHIP ATTIDUTES OF SPORTSMAN AND NON-SPORTSMAN STUDENTS IN SECONDARY EDUCATION (The sample of Bala District)

Introduction and purpose Gaining sports culture in childhood has a great importance in terms of psychosocial and physical health. The fact that individuals engaged in regular sports or participating in sports competitions at a certain level transfer the sports culture to practice through correct behaviors or not is an issue needs to be investigated. The aim of this study is to investigate the moral disengagement and sportsmanship attidutes of the students doing sports in secondary education according to some variables.

Method The research group consists of 426 secondary education students studying in Bala District of Ankara Province - 2018-2019 Academic Year. To collect datas it was used personal information forms, Moral Disengagement in Sport Scale-Short developed by Boardley and Kavussani (2008) and entegrated into Turkish culture by bahri gurpinar(2015), and Physical Education Course Sport

Behavior Scale developed by Koç (2013) for secondary school students. Independent sample t- test, one way variance analysis and Tukey test were used in the analysis of the data.

Results To researhes the level of moral disengagement and sportsmanship behaviors of the students do not change according to gender and the class in which they study, however, they differ statistically according to the licensed sporting status and type of sport. Besides, it is seen that the students have higher scores of avoiding negative behaviors sub-dimension on the scale of sportsmanship behavior.The levels of moral disengagement and sportsmanship behaviors are medium level in sports.

Conclusion According to the results of the study, it was analyzed that the students have higher interest about avoiding negative behaviors in terms of sportsmanship behavior. It was found that the levels of disengagement and sportsmanship behaviors were moderate in sports. However, while the levels of disengagement and sportsmanship behaviors in sports do not change according to gender and the grades. the level of moral disengagement and sportsmanship levels in sports are higher among those who do not engage in licensed sports and those involved in individual and team sports.

Key Words: Secondary education settings, moral disengagement in sport, sportsmanship behavior

PA896

AWARENESS OF INFORMATION TECHNOLOGY AND ITS RELATION TO THE CREATIVE ABILITY TO MANAGE THE LESSON AMONG THE TEACHERS OF PHYSICAL EDUCATION AND SPORTS FOR SECONDARY SCHOOLS IN RAMADI EDUCATION DIRECTORATE

[1]Saud Hassan Saeed

[1]Ministry Of Education - Directorate General Of Anbar Education

Students interested in the educational process and management of the lesson to invest in information technology because of its importance in increasing the educational achievement of students and develop their innovative capabilities. Because the advantages of information technology is an element of excitement and suspense for the learner and an immediate reinforcement of his answer, which leads him to further learning and scientific research in accordance with these techniques. We are interested in the management of the educational process and scientific research. We seek to study the relationship between the awareness of information technology and the ability of the creative teacher to manage the lesson according to the requirements of the technology and is required to create a lesson in the teachers of physical education and sports for secondary schools in the Directorate of Education Ramadi. Therefore, the aim of the research is to identify the degree of awareness of information technology and the degree of creative ability to manage the lesson among the teachers of physical education and sports for secondary schools in the Directorate of Education of Ramadi and then find the relationship between them. The descriptive approach was used in the form of interrelationships on a sample of 100 teachers and schools, and their percentage was 40%. After the measurements were distributed to teachers and school principals, results were collected and processed statistically. The researcher concluded that there is a significant correlation between the awareness of the information technology and the creative ability to manage the lesson. Therefore, the researcher recommends the interest in the teachers of physical education and sports by giving them information about technology and how to invest in the management and directing of physical education and sports lessons in secondary schools. Also provide secondary schools

PA898

THE EFFECT OF DISTANCE AND TIME ON LEARNING THE PERFORMANCE OF SOME BASIC SKILLS OF NOVICE FENCING PLAYERS

***[1]Hamed Abdel Shaheed Hadi*, [1]Abdel Hassan Rahima Mashkour**

[1]Iraqi

Email : *nadhimyousif@yahoo.com, nadhimyousif@yahoo.com*

The problem of the research was the weakness of the skill performance of the forward and backward movement of the novice fencing players as a result of the lack of awareness by the novice players of the distance and time, which leads to a weakness in the skill performance of the two movements. Experimental Approach: The research sample consisted of (20) players. They were divided into control and experimental sample. The researchers developed a two-month educational program that was applied to the experimental sample, and the researchers used distance and time tests and measure their impact on the two movements mentioned. The skill performance was assessed through an evaluation form by four arbitrators. The researchers concluded that there was an effect between distance and time between the two movements. The researchers recommended the need to increase the exercises for the perception of distance and time and increase the education of beginners fencing skills to advance and retreat backward because of its positive impact to reach the required levels.

PA902

THE IMPACT OF EDUCATIONAL PROGRAM BY USING IMMEDIATE FEEDBACK AND DEFERRED ON IMPROVEMENT OF SHOOTING LEVEL IN BASKETBALL FOR YOUNG PLAYERS

[1]Ali Mohammed Hadi Abbood

[1]Iraqi

The study aimed to identify the impact of the use of immediate and deferred feedback on Republic of Iraq - University of Basra - College of Physical Education and Sports Sciences improvement the level of shooting in basketball among young players, to achieve this, the study was conducted on a sample of (40) young players who were chosen in a deliberate manner divided into two experimental groups. The first group (20) players used the method of immediate feedback and the second group (20) players used the method of deferred both groups. Demonstrating that the use of immediate and deferred feedback resulted feedback. The results of the study showed that there were statistically significant differences between the pre and post tests and in favor of the post for in a marked improvement in basketball shooting level. The study also showed that there were statistically significant differences in the post test between the members of the immediate feedback group and the deferred feedback group and in favor of the immediate feedback group in improving the shooting in basketball.

PA904

THE LEVEL OF SPORTS CULTURE AND ITS RELATION TO THE PHYSICAL IDENTITY OF THE STUDENTS OF THE DEPARTMENT OF PHYSICAL EDUCATION AND SPORTS SCIENCE IN THE COLLEGE OF EDUCATION FOR GIRLS / MOSUL UNIVERSITY

***[1]Nibras Younis Mohamed El Mourad*, [1]Thabet Ahsan Hammoudat**

[1]Iraqi

Email : *nadhimyousif@yahoo.com, nadhimyousif@yahoo.com*

The research aims to identify The level of sports culture and the level of physical identity among students of the Department of Physical Education and Sports Science in the College of Education for Girls / University of Mosul.The relationship between the level of sports culture and the level of physical identity among students of the Department of Physical Education and Sports Science in the College of Education for Girls / University of Mosul The differences in the level of sports culture and the level of sports identity among students of the Department of Physical Education and Sports Science in the College of Education for Girls / University of Mosul, according to the stage of study. The researchers used the descriptive method in the survey method because it fits the type of study and its objectives, the research sample was chosen by deliberate comprehensive methodology, where the research included the students of the Department of Physical Education and Sports Science at the College of Education for Girls for the academic year 2019-2020 and their number (100) students and distributed in four stages To achieve the objective of the research, the researchers used two questionnaires for organizational culture and mathematical identity prepared by (Kaddoumi and Al-Omdad, 2017), where the questionnaire of sports culture consisted of (25) paragraphs, which were formulated positively, except paragraphs (13, 17), Three must II is (I agree, sometimes I agree, I do not agree). The Sports Identity Questionnaire consists of (7) paragraphs to be answered according to a seven-point scale of (7-1), where (1) represents the lowest degree of approval (strongly disagree), and (7) the highest degree of approval (strongly agree) The data were statistically processed using the mean arithmetic mean, standard deviation, hypothetical mean, Pearson correlation coefficient, Spearman Brown correlation coefficient, and one-way analysis of variance.The students of

EGZERSİZ VE SPOR FİZYOLOJİSİ / EXERCISE AND SPORTS PHYSIOLOGY

PB362

SERULEİN İLE AKUT PANKREATİT OLUŞTURULAN RATLARDA MELATONİNİN BAZI SİTOKİN DÜZEYLERİ ÜZERİNE ETKİLERİ

[2]ERCAN KESKİN, [2]DENİZ ULUIŞIK, [2]YASEMİN ÖZNURLU, [2]TUĞBA ÖZAYDIN, [1]SEVİM KANAÇ, [1]SEMİHA KANAÇ

[1]Necmettin Erbakan Üniversitesi, Meram Tıp Fakültesi Hastanesi, KONYA
[2]Selçuk Üniversitesi Veterinerlik Fakültesi , KONYA

Email : *ekeskin@selcuk.edu.tr, denizfedai@selcuk.edu.tr, yoznurlu@selcuk.edu.tr, ttelatar@selcuk.edu.tr, sevimkanac33@gmail.com, semiknc@hotmail.com*

Bu çalışmada serulein ile akut pankreatit oluşturulan ratlarda melatoninin bazı sitokin düzeyleri üzerine etkilerinin belirlenmesi amaçlanmıştır. Çalışmada sağlıklı 32 yetişkin erkek Wistar Albino rat kullanıldı. Kontrol grubundaki hayvanlara herhangi bir uygulama yapılmazken, melatonin grubundaki hayvanlara 2 kez 2 saat aralıkla 50 mg/kg melatonin intraperitoneal olarak verildi. Akut pankreatit oluşturulan gruptaki hayvanlarda 1. dozda 50 µg/kg, 2 saat sonra 2. dozda 25 µg/kg seruleinin intraperitoneal olarak uygulanmasıyla akut pankreatit oluşturuldu. Akut pankreatitli ratlara melatonin ön uygulaması yapılan gruptaki hayvanlarda ise aynı yolla akut pankreatit oluşturuldu ve her serulein enjeksiyonundan 30 dakika önce hayvanlara 50 mg/kg melatonin intraperitoneal olarak verildi. Çalışmanın sonunda, hayvanlardan alınan kan örneklerinde tümör nekrozis faktör-α (TNF-α), interlökin-1β (IL-1β) ve interlökin-10 (IL-10) düzeyleri belirlendi. Bu çalışmada deneysel olarak oluşturulan akut pankreatit ile birlikte IL-1β, TNF-α ve IL-10 düzeyleri kontrol grubuna göre önemli derecede ($p<0.05$) artarken, akut pankreatitin olumsuz sonuçlarına karşı koruyucu amaçla melatonin ön uygulaması sonucu IL-1β ve TNF- α düzeyleri akut pankreatit grubuna göre anlamlı oranda düşük bulundu ($p<0.05$). Bu sonuçlar melatoninin akut pankreatite karşı koruyucu etkilere sahip olabileceğini göstermektedir. Anahtar kelimeler: Serulein, akut pankreatit, melatonin, sitokin, rat

THE EFFECT OF MELATONIN ON SOME CYTOKINE LEVELS IN RATS WITH CERULEIN-INDUCED ACUTE PANCREATITIS

The purpose of our study was to evaluate the effect of melatonin on some cytokine levels in rats with cerulein-induced acute pancreatitis. In the study, 32 adult male Wistar Albino rats were used. While the animals in the control group do not have any application, the animals in the melatonin group was administrated 2 intraperitoneal injections of melatonin (50 mg/kg) at 2-hour intervals. Acute pancreatitis was induced by intraperitoneal administration at first dose of 50 µg/kg and then second dose of 25 µg/kg cerulein at 2-hour intervals in the animals in the acute pancreatitis group. Acute pancreatitis was induced in the same way in animals in melatonin-treated acute pancreatitis group and the rats received an intraperitoneal injection of 50 mg/kg melatonin 30 min before each cerulein injection. At the end of the study, tumor necrosis factor-α (TNF-α), interleukin-1β (IL-1β) and interleukin-10 (IL-10) levels were determined in blood samples taken from all animals. In this study, while IL-1β, TNF-α and IL-10 levels significantly increased ($p<0.05$) in experimentally induced acute pancreatitis group when compared to the control group, IL-1β ve TNF-α levels were significantly lower than the acute pancreatitis group ($p<0.05$) with melatonin pretreatment in order to prevent the negative consequences of acute pancreatitis. These results suggest that melatonin may have protective effects against acute pancreatitis. Keywords: Cerulein, acute pancreatitis, melatonin, cytokine, rats

PB557

ATLETLERDE İZOKİNETİK BACAK KUVVETİ İLE KOR BÖLGE KUVVETİ ARASINDAKİ İLİŞKİNİN İNCELENMESİ

[2]Derya Selda SINAR, [1]Nasuh Evrim ACAR, [1]İrfan YILDIRIM

[1]Mersin Üniversitesi Spor Bilimleri Fakültesi, Mersin/TÜRKİYE
[2]Eğitim Bilimleri Enstitüsü Beden Eğitimi Ve Spor Anabilim Dalı, Mersin/TÜRKİYE

Email : *derya.sinar@hotmail.com, nasuhacar@mersin.edu.tr, yldrm76@gmail.com*

GİRİŞ ve AMAÇ: Atletizimde alt bacak kuvveti ve üst ekstremite kuvveti performansın maksime edilebilmesi için önemlidir. Sportif performans araştırmalarında kor bölgesi ile alt ekstremite arasındaki kuvvet dengesizliklerinin kas yaralanmalarına neden olacağı bildirilmiştir. Buradan hareketle, atletizm atmalar (cirit ve disk) ve atlamalar (uzun atlma) branşında izokinetik bacak kuvvetleri ile trunk core bölge kuvvetleri incelenerek yaptıkları branşa özgü her hangi bir ilişki olup olmadığı araştırılmıştır. YÖNTEM: Mersin bölgesinde lisanslı yaşları 17,50 ± 2.57 olan; disk atma (n=6), cirit atma (n=6) ve uzun atlama (n=6), olmak üzere; 9 erkek 9 kadın toplam 18 sporcunun izokinetik bacak kuvveti 60°sn hızlarda; gövde (core) kuvveti; İzokinetik İzokinetik Dinamometre ve Trunk dinamometre ile(Cybex Humac Norm Testing & Rehabilitation System, USA) 120°/60°sn açısal hızlarda, vücut kompozisyonları (boy:173.33±9,87; kilo:70,51±14,76; VKİ: 23,13± 3,17) ise TANITA BC-418 segmentel vücut analiz tartısı ile ölçülmüştür. BULGULAR: Disk atan bireylerde sağ sol bacak kuvvetleri trunk 1200 ve 600 Ex (r=.921, r=.917 p<0,01), cirit atanlarda ve atlamalarda her hangi bir ilişki bulunamamıştır (p<0,01). SONUÇ: Disk atma braşının biyomekaniğinde bir dairesel hareketin olması ve merkez kaç kuvvetininde devreye girmesi ile bacak kuvveti ve bunu üste aktaran core kuvvetin pozitif ilişkiye sebep olabileceği düşünülürken düzgün doğrusal hareketleri içeren cirit atma ve atlama branşlarında bu ilişki saptanamamıştır.

INVESTIGATION OF THE RELATIONSHIP BETWEEN ISOKINETIC LEG FORCE AND CORE REGION FORCE IN ATHLETES

INTRODUCTION: Lower leg strength and upper extremity strength are important for maximizing performance in athletics. In sports performance studies, it has been reported that force imbalances between the core region and lower extremities will cause muscle injuries. From this point of view, isokinetic leg forces and trunk core forces are investigated in athletics throws (javelin and disc) and jumps (long jumps) branch. METHOD: In the Mersin region, the licensed age was 17.50 ± 2.57; disc throw (n = 6), javelin throw (n = 6) and long jump (n = 6), including; Isokinetic leg strength of 18 athletes (9 males, 9 females) at 60 ° s; core force; Isokinetic Isokinetic Dynamometer and trunk dynamometer (Cybex Humac Norm Testing and Rehabilitation System, USA) at 120 ° / 60 ° sec angular velocities, body compositions (height: 173.33 ± 9.87; weight: 70.51 ± 14.76; BMI: 23,13 ± 3,17) and TANITA BC-418 segmental body analysis scale. RESULTS: Trunk 1200 and 600 Ex (r = .921, r = .917 p <0.01) did not show any relationship between jumping throwers and jumps (p <0.01). CONCLUSION: It is thought that the presence of a circular motion in the biomechanics of the discus thrower and the activation of the centrifugal force can cause a positive relationship between the leg force and the transferring core force, but this relationship could not be detected in the javelin throwing and jumping branches.

EGZERSİZ VE SPOR PSİKOLOJİSİ / EXERCISE AND SPORTS PSYCHOLOGY

PA47

[1]Ciara Angeli Juan*, [2]Ciara Angeli Juan

[1]University Of The Philippines, Diliman, Quezon City
[2]University Of The Philippines

Email : *coachciarajuan@gmail.com,*

ACUTE WEIGHT TRAINING-INDUCED TESTOSTERONE RESPONSES OF TRAINED MALES ACROSS AGE GROUPS AND DIETS: A PILOT STUDY

INTRODUCTION: Testosterone has been associated with health and athletic performance. However, it is also known to decrease with age in a condition called hypogonadism. The rise of these age-related, non-communicable diseases affect economic growth. In order to come up with safe and sustainable fitness and nutrition programs to keep the aging population healthy and fully functional, the present study explored weight training and diet as possible factors affecting hormonal levels and responses among men. METHODS: Twelve recreationally trained men from different age groups (20s to 70s) and diets (vegans and meat eaters) completed a 30-minute weight training protocol. Blood samples were taken before and after exercise to determine exercise-induced changes in total testosterone (TT) levels. Additional hormonal tests for cortisol (C) and testosterone-cortisol ratio (T/C) were conducted for outliers to guide future research. RESULTS: Pretest-posttest analysis showed a statistically significant increase in TT within subjects; $t(11)=-3.842$, $p=0.003$. Younger men (35 years old and below) had a significantly greater increase in TT compared to older men (40 years old and above); $X^2(1)=4.121$, $p=0.042$. Age group was negatively correlated with TT increase ($r=-0.622$, $p=0.031$). Compared to meat eaters, vegans showed a consistently higher and almost significantly different TT in both pretest and posttest. CONCLUSION: A single session of 30-minute, moderate intensity, high-volume leg exercise can significantly increase blood serum TT in men across age groups and diets. Younger men tend to show greater increases in TT compared to older men. Further studies are needed to explore veganism as a healthier and more environmentally sustainable diet.

PA104

EFFECT OF SKILL PERFORMANCE ON FOLIC ACID AND OXYGEN SATURATION OF HEMOGLOBIN FOR WRESTLING PLAYERS

[1]Falah Abood, [1]Aqil Faleh, [1]Montather Ali, [1]Mahdi Zaalan

[1]University Of Basrah,physical Education Collage And Sport Science ,Iraq

Email : *qaswertimari@gmail.com, aqeelhasan9@yahoo.com, montather74@yahoo.com, mahdy9salah@yahoo.com*

Effect of Skill Performance on Folic Acid and Oxygen Saturation of Hemoglobin for wrestling players Prof. Dr. Falah Mahdi Abood , Prof. Aqil Hassan Faleh , Prof Dr. Montather Majeed Ali, Dr.Mahdi Saleh Zaalan University of Basra – physical Education College and Sport sciences dr.falah72@yahoo.com qaswertimari@gmail.com,

Research Introduction : The endurance exercises performed by the wrestling players During training units Be influential on Physical abilities, Skill abilities, and physiological , Which is reflected Which is reflected during competitions ,this gets a drop in energy levels in the player's body among them are vitamins and oxygen saturated hemoglobin . Search problem included : The use of skill endurance exercise to detect the responses that occur to functional devices as a result of the skill- endurance by the members of the research sample Research Aims: Identify the differences between measurements in comfort and after endurance performance In folic acid and oxygen saturated hemoglobin (for arms) of the research sample Research Methodology: The researchers used the descriptive method comparative on a sample of free wrestling players (6) wrestlers youth category weighing (65 - 70) kg, Thereafter, measurements of vitamin folic acid and oxygen saturation of hemoglobin before and after endurance skill performance , Time (2) minutes and using a person (doll) weighing (2 kg) on the mat of wrestling The results were in favor of the measurements obtained by the researchers after the test of skill edurance. Conclusions: 1- The skill-endurance exercise has had a positive effect in achieving the results under study . 2 - The increase in physiological variables after physical effort gave a positive indication of the increase in the level of efficiency of wrestlers 1. Williams, DH: (1991) The influence of twelve weeks of aerobic training on the blood lipids of middle–aged men

PB141

ESPORLAR İLE GELENEKSEL SPORLARDA MOBBİNGE MARUZ KALMA DÜZEYLERİNİN KARŞILAŞTIRILMASI

[1]Şiyar Morsunbul

[1]Mersin

Amaç: Çalışma doğrultusunda mobbing davranışının esporcular ve geleneksel spor dallarından sporcular üzerindeki etkisi karşılaştırmalı olarak incelenmiştir.

Yöntem: Araştırmanın evreni aktif veya reaktif olarak sportif kariyerini sürdüren 123 sporcudan oluşmaktadır. Bu sporcuların 50 tanesi espor branşından 73 tanesi ise geleneksel spor branşlarından sporculardır. Verilerin toplanmasında demografik değişkenleri ölçmek amacıyla demografik bilgi formları, mobbing düzeyini ölçmek amacıyla mobbing anketi kullanılmıştır. Verilerin analiz edilmesi sürecinde ise betimsel istatistik yöntemleri, frekans ve parametrik olmayan gruplar için mann-whitney u testi uygulanmıştır.

Sonuç: Yapılan araştırmalar neticesinde, Espor oyuncularının mobbing davranışında geleneksel sporlarla uğraşan sporculara oranla daha fazla maruz kaldığı, duygusal istismara maruz kaldığı ve kulüp içerisinde yaptırıma maruz kaldıkları anlaşılmaktadır. Geleneksel spor branşlarındaki sporcuların düşük seviyede de olsa mobbinge maruz kaldığı görülmektedir. Bu uygulamada kişilerin örgüt içi iletişimlerinin zayıf olduğu, kulüpte kendilerine verilen görev ve sorumlulukların sporcular için zorlayıcı birer unsur olduğu ve esporcuların daha az sosyal destek gördükleri saptanmıştır.

Yorum: Günümüzde pek çok spor seyircisi tarafından bir spor branşı olarak bile görülmeyen espor branşının ön yargı ile karşılanması gelişiminin önündeki en büyük engellerden birisi olarak göze çarpmaktadır. Sporcuların kazandığı yıllık ücretler, çalışma şartları göz önüne alınarak fiziksel sporlarlar ile yapılan kıyaslama, süreci ve sporu yanlış yorumlamamıza neden olmaktadır. Mobbing sporcuların bünyesinde çalıştığı kulüp, yıllık ücret veya çalışma koşullarını ayırt etmeden hiyerarşinin olduğu her ortamda ortaya çıkabilecek bir durumdur.

Anahtar Kelimeler : Mobbing, espor, geleneksel sporlar

COMPARISON OF MOBBING EXPOSURE LEVELS IN ESPORTS AND TRADITIONAL SPORTS

Objective: In this study, the effect of mobbing behavior on esporters and athletes from traditional sports was examined comparatively.

Method: The population of the study consisted of 123 athletes who were active or reactive in their sports career. 50 of these athletes are from the esports branch and 73 are from the traditional sport branches. Demographic data forms were used to measure demographic variables and mobbing questionnaire was used to measure mobbing level. In the process of data analysis, descriptive statistical methods, mann-whitney u test were used for frequency and non-parametric groups.

Conclusion: As a result of the researches, it is understood that esporters are exposed to mobbing behavior more than traditional sport athletes, they are exposed to emotional abuse and they are subjected to sanction within the club. It is seen that traditional sport athletes are exposed to mobbing, even at low level. In this application, it was found that the internal communication of the people was weak, the duties and responsibilities given to them in the club were a compelling element for the athletes and that the esporters received less social support.

Comment: The fact that esport branches, which is not seen as a sport branch by many sports spectators today, is considered as one of the biggest obstacles to its development. The annual wages earned by the athletes cause us to misinterpret the process and comparison with physical sports considering the working conditions. Mobbing is a situation where athletes work in any environment where there is a hierarchy, regardless of the annual wage or working conditions.

Keywords: Mobbing, espor, traditional sports

PB401

ÇİN VE TÜRKİYE'DEKİ ÜNİVERSİTE ÖĞRENCİLERİNİN FİZİKSEL AKTİVİTE DÜZEYLERİNİN VE EGZERSİZDE DAVRANIŞSAL DÜZENLEMELERİNİN KARŞILAŞTIRILMASI

[2]Nimet Haşıl Korkmaz, [1]Tennur Yerlisu Lapa, [3]Hu Jinju

[1]Akdeniz Üniversitesi, Spor Bilimleri Fakültesi, ANTALYA
[2]Uludağ Üniversitesi, Spor Bilimleri Fakültesi, BURSA
[3]Shanghai University Of Sport, SHANGHAI

Email : *nhasil@uludag.edu.tr, tennur@akdeniz.edu.tr, hujinju@sus.edu.cn*

Bu çalışmanın amacı; Çin'de ve Türkiye'de üniversiteye devam eden öğrencilerin fiziksel aktivite düzeylerinin ve egzersize katılım güdülerinin ülkelerine göre karşılaştırılması ve fiziksel aktivite düzeyleri ile egzersize katılım güdüleri arasındaki ilişkinin incelenmesidir. Araştırmanın evrenini Çin'de ve Türkiye'deki farklı üniversitelerde eğitim gören öğrenciler oluşturuken, örneklemi ise seçkisiz örnekleme yöntemlerinden basit seçkisiz örnekleme yöntemi ile seçilmiş Çin'deki üniversitelerden 69 kadın (Ortyaş=21.57±5.90) ve 57 erkek (Ortyaş=24.36.7±6.67) Türkiye'deki üniversitelerden ise 55 kadın (Ortyaş=23.30±1.59) ve 42 erkek (Ortyaş=24.12±2.30) toplam 223 (Ortyaş=23.33±7.35) katılımcıdan oluşturmaktadır. Çalışmada fiziksel aktivite düzeylerini ölçmek için Craig ve ark. tarafından geliştirilen "Uluslararası Fiziksel Aktivite Anketi"nin Çince ve Türkçe versiyonları, katılımcıların egzersizde davranışsal düzenlemelerini belirlemek için Markland ve Tobin tarafından geliştirilen "Egzersizde Davranışsal Düzenlemeler Ölçeği-2"nin Çince ve Türkçe adaptasyonları kullanılmıştır. Araştırmada verilerin analizinde ki-kare, Mann-Whitney U testi ve Spearman'ın sıralama korelasyon katsayısı uygulanmıştır. Bulgu olarak; iki ülke arasında fiziksel aktivite düzeyleri karşılaştırıldığında anlamlı fark tespit edilmiştir (p=.09), buna göre Çinli öğrencilerde inaktif olanların oranı daha düşükken, aktif olanların oranı daha yüksektir. Egzersizde davranışsal düzenlemeler karşılaştırıldığında sadece dışsal düzenleme altboyutunda anlamlı fark bulunmuştur (p=.02), bu bulguya göre Çinli öğrenciler Türk öğrencilere göre daha fazla dışsal güdülenmektedirler. Her iki ülkenin fiziksel aktivite düzeyleri ile egzersize katılım güdüleri arasındaki ilişki incelendiğinde; hem Çinli hemde Türk öğrencilerinde güdülenmeme ve dışsal düzenleme altboyutları ile fiziksel aktivite düzeyleri arasında anlamlı ilişki bulunmazken, içeatımla düzenleme ve içsel düzenleme altboyutları ile fiziksel aktivite düzeyleri arasında orta düzeyde pozitif ilişki bulunmuştur. Sonuç olarak; iki ülke arasında ortaya çıkan farklılıkların ve benzerliklerin kültürel bağlamda tartışılabilinirken, aynı zamanda diğer etkili olabilecek faktörler bağlamında da tartışılması gerekmektedir.

A COMPARISON OF PHYSICAL ACTIVITY LEVELS AND BEHAVIORAL REGULATIONS IN EXERCISE OF UNIVERSITY STUDENTS IN TURKEY AND CHINA

The purpose of this study to compare the physical activity levels and exercise-participation motivations of university students in Turkey & China and to analyze the correlation between physical activity levels and exercise-participation motivations. Students enrolled in different universities in Turkey and China constitute the universe of the research and the sample consists of a total of 223 participants (Meanage=23.33±7.35) including 69 women (Meanage=21.57±5.90) and 57 men (Meanage=24.36.7±6.67) students from Chinese universities and 55 women (Meanage=23.30±1.59) and 42 men (Meanage=24.12±2.30) from Turkish universities by simple random sampling method –a random sampling method. Chinese and Turkish versions of "International Physical Activity Questionnaire" developed by Craig et al. were used to measure the physical activity levels and Chinese and Turkish adaptations of "Behavioral Regulations in Exercise Questionnaire-2" developed by Markland & Tobin was used for determining the behavioural regulations that participants used in exercise. Chi-square, Mann-Whitney U test and Spearman's rank-order correlation coefficient were used for data analysis in the study. As finding; physical activity level comparison between the two countries revealed significant difference (p=.09); the ratio of inactive Chinese students is lowere, whereas active students' is higher.A significant difference as only detected in the external regulation subscale when behavioural regulations in exercised were compared (p=.02). Accordingly, external regulation is higher for Chinese students compared to Turkish students. Analysis of the correlation between physical activity levels and expercise-

participation motivation of the two countries revealed that there's no significant correlation between the subscales of amotivation and external regulation of both Chinese and Turkish students and physical activity levels; whereas a medium-level positive correlation was detected between the introjected regulation and intrinsic regulation subscales and physical activity levels. In conclusion; it's possible to discuss the differences and similarities between the two countries in a cultural context; while other possible influential factors should also be discussed.

PB587

SPORDA ARKADAŞLIK KALİTESİ ÖLÇEĞİ'NİN TÜRKÇE GEÇERLİK VE GÜVENİRLİK ÇALIŞMASI

[1]Ayça Aygün, [1]Elif Balıkçı, [1]Dilek Matyar, [1]Fevziye Hülya Aşçı

[1]Marmara Üniversitesi, İSTANBUL

Email : *aycaygun3@gmail.com, elbalikci@gmail.com, dilekmatyar@gmail.com, fhulya@marmara.edu.tr*

Sporda arkadaşlık kalitesi ölçeği'nin türkçe geçerlik ve güvenirlik çalışması Giriş ve Amaç: Fiziksel aktivite ve spor ortamlarının, sosyalleşme sürecinde önemli bir araç oluşu bu ortamlara katılımı etkileyen önemli faktörlerden olduğu belirtilmektedir. Bu ortamlarda birey için önemli olan diğer kişilerle ilişkileri, bireyin davranış ve tutumlarını etkilemektedir. Fiziksel aktivite ve spora katılımın en önemli sebebinin arkadaşlık olduğu belirtilmektedir. Bu çalışmanın amacı Weiss ve Smith (1999) tarafından geliştirilen Sporda Arkadaşlık Kalitesi Ölçeği (SAKÖ)'nin Türkçe versiyonunun geçerlik ve güvenirliğini test etmek üzere yapılmıştır. Bu çalışmanın amacı Weiss ve Smith (1999) tarafından geliştirilen Sporda Arkadaşlık Kalitesi Ölçeği (SAKÖ)'nin Türkçe versiyonunun geçerlik ve güvenirliğini test etmek üzere yapılmıştır. Yöntem: Çalışmaya 10-18 yaş aralığında takım sporu yapan 260 genç sporcu katılmıştır. Katılımcıların cinsiyet dağılımı %50 kız (n=130), %50 erkek (n=130) şeklindedir. Yaş ortalamaları 14.46±1.79 olduğu görülmüştür. Veri toplama aracı olarak Weiss ve Smith (1999) tarafından geliştirilen SAKÖ ve Türkçe uyarlaması Atik ve arkadaşları (2014) tarafından yapılan Akran İlişkileri Ölçeği (AİÖ) kullanılmıştır. Orijinal ölçek standart çeviri-geri çeviri yöntemi ile Türkçeye çevrilmiştir. Toplanan veriler SPSS ve AMOS programları kullanılarak analiz edilmiştir. Ölçeğin yapı geçerliği için Doğrulayıcı Faktör Analizi (DFA), AİÖ ile arasındaki ilişkiyi incelemek için Pearson Çarpım Momentleri Korelasyon Analizi, iç tutarlılık katsayısı için Cronbach's Alpha değerleri incelenmiştir. Bulgular: Yapılan DFA sonucunda, orijinal ölçekte olduğu gibi ölçeğin faktör yapısı 6 faktör olarak belirlenmiştir ve uyum indeksleri kabul edilebilir düzeyde bulunmuştur (χ^2/sd=7.53; RMSEA=.055; IFI=,91; CFI=.90). Faktör yükleri .51 ve .78 arasındadır. AİÖ ile arasındaki korelasyona bakıldığında iki ölçeğin alt boyutları anlamlı düzeyde ilişkili bulunmuştur ($p<.05$). Sonuç: SAKÖ'nün Türkçe formu spor ortamlarındaki arkadaşlık kalitesini ölçebilecek geçerli ve güvenilir bir ölçek olduğu söylenebilir.

QUALITY OF FRIENDSHIP IN SPORTS SCALE: TURKISH VALIDITY AND RELIABILITY STUDY

Quality of friendship in sports scale: turkish validity and reliability study Introduction and Purpose: It's stated that physical activity and sports environments are an important tool in the socialization process and are one of the important factors affecting participation in these environments. It's stated that the most important reason for participation in physical activity and sports is friendship. The aim of this study was to test the validity and reliability of the Turkish version of the Quality of Friendship in Sports Scale(SFQS) developed by Weiss and Smith(1999). Methods: 260 young athletes engaged in team sports between the ages of 10-18 participated in the study. The gender distribution of the participants was 50% female(n = 130) and 50% male(n = 130). The mean age was 14.46 ± 1.79 years. The data collection tool was developed by Weiss and Smith (1999), and the Turkish version of the scale was used by Peer Relations Scale(PRS) by Atik, Coban, Cok, Dogan and Karaman(2014). The original scale was translated into Turkish by standard translation-back translation method. The collected data were analyzed using SPSS and AMOS programs. Confirmatory Factor Analysis(CFA) was used for construct validity of the scale, Pearson Product Moment Correlation analysis was used to examine the relationship between the PRS and Cronbach's Alpha values for internal consistency coefficient. Results: As a result of the CFA, the factor structure of the scale was determined as 6 factors and the indices were found to be acceptable(χ^2 / sd = 7.53; RMSEA = .055; IFI =, 91; CFI = .90). Factor loads were between .51 and .78. When the correlation between PRS was examined, the sub-dimensions of the two scales were significantly correlated ($p<.0.5$). Conclusion: The Turkish version of SFQS was a valid and reliable scale that can measure the quality of friendship in sports settings.

PB817

ÇOCUK SPORCULARDA TAKIM SARGINLIĞI ÖLÇEĞİ'NİN TÜRKÇE UYARLAMA ÇALIŞMASI

***[1]Gizem Ersoy*, [1]Gözde Yahya, [1]Büşra Arığ, [1]F. Hülya Aşçı**

[1]Marmara Üniversitesi, Spor Bilimleri Fakültesi, İstanbul

Email : *gzmersoyy@gmail.com, yahyagozde@gmail.com, busraarig@gmail.com, fhulya@marmara.edu.tr*

Amaç: Bu çalışmanın amacı, Martin ve arkadaşları (2012) tarafından geliştirilen Çocuk Sporcularda Takım Sargınlığı Ölçeği'ni Türkçeye uyarlayıp, geçerlik ve güvenirlik çalışmasını yapmaktır.

Yöntem: Çalışmaya, 4 farklı branşta yer alan, 93 erkek (Xyaş= 11.01±0.77) ve 66 kız (Xyaş= 11.33±0.83) olmak üzere toplam 159 sporcu (Xyaş= 11.19±0.80) katılmıştır. Çocuk Sporcularda Takım Sargınlığı Ölçeği, 16 madde ve 2 alt boyuttan (sosyal ve görev) oluşan 5'li likert tipi bir ölçektir. Çalışmada ölçeğin yapı geçerliği için açımlayıcı faktör analizi, ölçüt geçerliği için Pearson korelasyon analizi yapılmıştır. Ölçüt geçerliğinin sınanması için katılımcılara "Katılım Motivasyonu Envanteri" uygulanmıştır. Ölçeğin güvenirliği için Cronbach alpha iç tutarlık katsayısı hesaplanmıştır.

Bulgular: Açımlayıcı faktör analizi sonucunda, ölçeğin Türkçe formunun orijinal iki faktörlü (sosyal ve görev) yapıyı desteklediği ve iki faktörün toplam varyansın %43.59'unu açıkladığı bulunmuştur. Ölçeğe ilişkin toplam varyansın %25.09'unu görev sargınlığı alt boyutu, %18.50'unu ise sosyal sargınlık alt boyutu açıklamaktadır. Madde faktör yükleri 0.46 ila 0.78 aralığında değişmektedir. Ölçüt geçerliği için yapılan Pearson korelasyon analizi sonucunda; görev sargınlığı ile başarı / statü, arkadaş, eğlence, yarışma ve hareket / aktif olma katılım güdüleri arasında negatif anlamlı bir ilişki bulunmuştur. Sosyal sargınlık ile ise başarı / statü, arkadaş, yarışma ve hareket / aktif olma katılım güdüleri arasında negatif anlamlı bir ilişki bulunmuştur. Ölçeğin alt boyutlarına ait güvenirlik katsayılarının ise sosyal sargınlık için 0.66, görev sargınlığı için 0.82 olduğu sonucuna ulaşılmıştır.

Sonuç: Çocuk Sporcularda Takım Sargınlığı Ölçeğinin Türkçe formunun, çocuk sporcuların takım sargınlığı algılarını ölçmek için geçerli ve güvenilir bir ölçüm aracı olduğu söylenebilir.

Anahtar kelimeler: Spor, Çocuk, Sargınlık

RELIABILITY AND VALIDITY STUDY OF CHILD SPORT COHESION QUESTIONNAIRE

Objective: The purpose of this study was to test the reliability and validity of Turkish version of Child Sport Cohesion Questionnaire (CSCQ) which developed by Martin et al. (2012).

Method: Ninety three boys (Mage=11.01±0.77) and 66 girls (Mage=11.33±0.83), in total 159 athletes (Mage=11.19±0.80) from 4 different sport branches participated in the study. CSCQ is a 5-point Likert Scale which consist of 16 items and 2 sub-dimensions (social and task). Exploratory factor analysis was used for construct validity and Pearson correlation analysis was used for criterion validity. Criterion validity was tested by using Participation Motivation Questionnaire. Cronbach alpha internal consistency coefficient was calculated for the reliability of the scale.

Results: Exploratory factor analysis results revealed that the Turkish version of the scale supported the original two-factor structure (social and task) and the two factors explained 43.59% of the total variance. 25.09% of the total variance was explained by the task cohesion sub- dimension and 18.50% by the social cohesion sub-dimension. The item loadings were ranged from 0.46 to 0.78. Pearson correlation analysis for criterion validity indicated negative correlation between task cohesion and success/status, friends,

enjoymen/fun, competition and being active participation motives. Negative significant correlation were obrained between social cohesion and success/status friends competitionand being active participation motives. The reliability coefficients of the subscales were 0.66 for social cohesion and 0.82 for task cohesion subscales.

Conclusion: It can be concluded that the Turkish version of the Child Sport Cohesion Questionnaire is a valid and reliable tool for measuring the child athletes' perception of team cohesion.

Keywords: Sport, Child, Cohesion

PA895

PERFORMING SOME OFFENSIVE AND DEFENSIVE SKILLS IN RELATION TO THE MULTIDIMENSIONAL ANXIETY OF HILLA BASKETBALL PLAYERS

***[1]Raad AbdulAmeer Fenjan*, [2]Mahdi Ali Al Kaabi**

[1]University Of Babylon /College Of Physical
[2]The Iraqi University Education And Sports Science/Iraq

Email : *nadhimyousif@yahoo.com, nadhimyousif@yahoo.com*

The present research aims to identify the level of multi-dimensional anxiety and evaluate the performance of some offensive and defensive skills of advanced players in Hilla basketball club and to identify the nature of the relationship between multidimensional anxiety and the performance of players Hilla advanced basketball, the researcher used the descriptive method of survey methods and case study, included A sample of the research on the players of Hilla Club (12) basketball applicants. Using the statistical bag (SPSS), the research came up with a set of conclusions, including the reduction of multidimensional anxiety in the players. One of the most important recommendations is to emphasize the importance of studying multidimensional anxiety as a personal situation whose responses affect the athlete and to determine the influential dimension in performance.

PA899

REFLEXIVE IMPULSE AND DECISIVENESS AND ITS RELATIONSHIP TO THE ACCURACY OF THE HALF-CIRCULAR STRIKE OF THE MAN AMONG YOUNG KARATE PLAYERS

***[1]Ali Mahdi Ali*, [1]Abdul Kadhim Jalil Hassan, [1]Sadiq Abbas Ali**

[1]Iraqi

Email : *nadhimyousif@yahoo.com, nadhimyousif@yahoo.com, nadhimyousif@yahoo.com*

The research problem was represented by the young karate players showing weakness in performance and the lack of accuracy of the semi-circular strike of the man as a result of low decisiveness accompanied by a certain level of lack of reflexive impulsivity, which leads to a variation in the level of motor performance of the man, and the aim of the research to measure the reflexivity and decisiveness and find the relationship accurately performance strike The researchers used the descriptive method to suit the research. The research sample included (35) karate players for theyouth of Basra club.

PA901

EFFECT OF SKILL PERFORMANCE ON FOLIC ACID AND OXYGEN SATURATION OF HEMOGLOBIN FOR WRESTLING PLAYERS

***[1]Falah Mahdi Abood*, [1]Aqeel Hasan Falih, [1]Montather Majeed Ali, [1]Mahdi Salih Zaalan**

[1]University Of Basra – Physical Education College And Sport Sciences

Email : *nadhimyousif@yahoo.com, nadhimyousif@yahoo.com, nadhimyousif@yahoo.com, nadhimyousif@yahoo.com*

The endurance exercises performed by the wrestling players During training units Be influential on Physical abilities, Skill abilities, and physiological , Which is reflected Which is reflected during competitions ,this gets a drop in energy levels in the player's body among them are vitamins and oxygen saturated hemoglobin . Search problem included : The use of skill endurance exercise to detect the responses that occur to functional devices as a result of the skill- endurance by the members of the research sample Research Aims: Identify the differences between measurements in comfort and after endurance performance In folic acid and oxygen saturated hemoglobin (for arms) of the research sample . Research Methodology: The researchers used the descriptive method comparative on a sample of free wrestling players (6) wrestlers youth category weighing (65 - 70) kg, Thereafter, measurements of vitamin folic acid and oxygen saturation of hemoglobin before and after endurance skill performance , Time (2) minutes and using a person (doll) weighing (2 kg) on the mat of wrestling The results were in favor of the measurements obtained by the researchers after the test of skill endurance. Conclusions: 1- The skill-endurance exercise has had a positive effect in achieving the results under study . 2 - The increase in physiological variables after physical effort gave a positive indication of the increase in the level of efficiency of wrestlers

PA905

EFFECT OF SOME SEAWEED ON THE REGULATION OF HORMONAL DISORDERS AND IMPROVEMENT OF SOME PSYCHOLOGICAL VARIABLES FOR THE EFFECTIVENESS OF 800M HOSTILE DEAF AND DUMB CLASS

***[1]Zainab Hassan Al-Jubouri*, [1]Maha Sabri, [1]Mohammed Ahmed Sabir**

[1]Iraqi

Email : *nadhimyousif@yahoo.com, nadhimyousif@yahoo.com, nadhimyousif@yahoo.com*

Athletes are constantly looking for ways to raise their level of performance beyond the limits of their individual abilities in order to achieve sports achievements and access to advanced positions and at all levels as the increase in training and craftsmanship no longer meet the aspirations of athletes. So many athletes have turned to the alternative, and seaweed is one of those alternatives that has been very popular today.The problem of the research is that the use of some seaweed, which has recently appeared to be used to raise the achievement of sports and compensate for the loss of the player during training faster. It is the lack of knowledge of the athlete doses of these herbs, which must be addressed and what are the energy systems controlling the effectiveness of the athlete and what impact when developing a structured training curriculum and whether these herbs affect the achievement of the player in order to go to the right path to build a strong sports base affect the progress of achievement. The researchers aim to achieve to evelop a training program that includes the use of some seaweed to regulate hormonal disorders and improve some psychological variables for the hostile effectiveness of 800 m deaf and dumb category ,Identify the effect of using the effect of these seaweeds on the regulation of hormonal disorders and improve some psychological variables for the hostility effectiveness of 800 m deaf and dumb class The sample consisted of (6) players of (800 m) of the elite players of the deaf and mute category. sample underwent training supported by seaweed) training units per week The researchers conducted two tests before and after using statistical method (SPSS) for the purpose of statistical data the most important conclusions were the organized

PA907

EFFECT OF 2RM AND 4RM IN THE CONCENTRATION'S LEVEL OF HORMONES (CORTISOL, TESTOSTERONE AND GH) AND EMG IN BASKETBALL YOUNG PLAYERS

***[1]Jamal S Farj*, [1]Maytham F Al- Hammadi**

[1]Iraqi

Email : *nadhimyousif@yahoo.com, nadhimyousif@yahoo.com*

Testosterone, cortisol and growth hormones (GH) response to strength training. This study investigated the effect of high resistance exercises in 2RM &4RM on those hormones and EMG for colf muscles. Twenty youth basketball players represented study sample had chosen randomly and divided into two groups (Max.2RM & max.4RM) (n=10)each group. Blood samples had taken after performed max.2RM (90-100%) and max.4RM repetitions. There were no significant differences before training in testosterone, cortisol and GH. Concentrations between two groups, but after the effort all hormones area were significantly higher in Max.2RM group (cortisol 236 +- 12.649 ng/ml), (testosterone 12.7 +- 0.2 ng/ml), (GH 2.02 +- 1.05 ng/ml). Meanwhile in Max.4RM group (cortisol 249 +- 14.491), (testosterone 13.6 +- 0.5), (GH 2.7 +- 0.3) in posttests. The max.2RM Group resulted a greater response than max.4RM Group.

EGZERSİZ VE SPORDA BESLENME / NUTRITION IN EXERCISE AND SPORTS

PB488

PAZARLARDA SATILAN KURU MEYVE VE KURUYEMİŞLERDE KİMYASAL MADDE ANALİZİ

***[1]Ulviye Acar Çevik*, [1]Serkan Levent, [1]Fatma Ceylan Kılıç, [1]Yusuf Özkay**

[1]Anadolu Üniversitesi, Eczacılık Fakültesi, Eskişehir

Email : *uacar@anadolu.edu.tr, serkanlevent@anadolu.edu.tr, uacar@anadolu.edu.tr, yozkay@anadolu.edu.tr*

Giriş ve Amaç: Kuruyemişler sağlıklı beslenmenin önemli bir bileşeni olarak görülmekte olup, özellikle badem, fındık, ceviz, antepfıstığı, yerfıstığı gibi çeşitli kuruyemişler sadece besleyici olmaları sebebiyle değil tedavi edici ve insan sağlığına faydalı olmaları nedeniyle de sıklıkla tüketilmektedirler. Önemli enerji kaynakları olmaları, doymamış yağ asitleri, karbonhidrat, protein, vitamin, mineral maddeler, lif, bitkisel steroller bakımından zengin içeriklere sahip olmaları nedeniyle insan diyetinde yer alması önerilmektedir. Endüstriyel ve tarımsal faaliyetlerin giderek artması ve buna bağlı olarak teknolojilerin gelişmesi, çevre kirliliği ve dünya ekosistem dengesinin bozulması gibi bazı sorunları da beraberinde getirmekte ve dolayısıyla gıda maddelerinin gün geçtikçe artan bir biçimde kirlenmesine neden olmaktadır.

Yöntem: Çalışmalarımızda Eskişehir'in 3 ayrı pazarından yeterli miktar satın alınan kayısı, badem, ceviz, kuru üzüm, iğde, hurma, yer fıstığı, incir olmak üzere 8 adet farklı numunenin içerik analizi gerçekleştirilmiştir. Analizler LCMS-IT-TOF cihazında gerçekleştirilmiştir.

Bulgular ve sonuç: Bu çalışmada, analiz edilen gıda örneklerinde aradığımız kimyasallara rastlanılmamıştır.

CHEMICAL ANALYSIS OF DRIED FRUITS AND NUTS SOLD IN BAZAAR

Introduction and aim: Dried fruits and nuts are considered as an important component of a healthy diet and especially nuts such as almonds, hazelnuts, walnuts, pistachios, peanuts are often consumed not only because of their nutritiousness but also because they are therapeutic and beneficial to human health. It is recommended to take part in the human diet because they are important energy sources and they contain rich content of unsaturated fatty acids, carbohydrates, protein, vitamins, minerals, fiber, plant sterols. The increasing number of industrial and agricultural activities and consequently the development of technologies bring about some problems such as environmental pollution and the deterioration of the world ecosystem balance and consequently causes the pollution of foodstuffs day by day.

Method: In our studies, content analysis of 8 different samples such as apricot, almond, walnut, raisin, spindle, date palm, peanut, fig purchased from 3 different markets of Eskişehir was carried out. Analyzes were performed on LCMS-IT-TOF instrument.

Conclusion: In this study, the chemicals we searched for in the analyzed food samples were not found.

PB698

BOKS SPORCULARINDA VÜCUT KOMPOZİSYONUNUN SOLUNUM FONKSİYONU İLE İLİŞKİSİ

[1]Tuğba Kocahan, [1]Aslıhan Nefes Çakar, [1]Ebru Arslanoğlu, [2]Bihter Akınoğlu, [1]Adnan Hasanoğlu

[1]Gençlik Ve Spor Bakanlığı Spor Hizmetleri Genel Müdürlüğü Sağlık İşleri Dairesi Başkanlığı, Ankara
[2]Yıldırım Beyazıt Üniversitesi Fizyoterapi Ve Rehabilitasyon Bölümü, Ankara

Email : *tugba.kocahan@sgm.gov.tr, aslihan.nefes@sgm.gov.tr*

Giriş ve Amaç: Vücut kompozisyonu organların, dokuların ve vücut bileşenlerinin kütleleri ve hacimleriyle ilgilidir ve spor performansına etki eder. Solunum fonksiyonları da spor performansına etki eden diğer bir parametredir. Çalışmamızın amacı, sporcularda vücut kompozisyonu parametreleri ile solunum fonksiyonları arasındaki ilişkiyi incelemektir.

Yöntem: Çalışma 14 erkek boks sporcu ile gerçekleştirildi. Sporcuların ortalama yaşlarının 21,3 ±2,2 yıl, vücut ağırlıklarının 76,4±13,6 kg, boy uzunluklarının 178,2±7,3 cm olduğu belirlendi. Sporcuların vücut kompozisyon parametrelerinden vücut yağ yüzdesi, yağsız vücut kütlesi ve yağ kütlesi değerleri hava değişim pletismografisi (BOD-POD) ile değerlendirildi. Solunum fonksiyonu zorlu vital kapasite manevrası testi ile dijital spirometre (Pony FX Cosmed, Roma, Italy) kullanılarak değerlendirildi. Bu test sonucunda zorlu vital kapasite (FVC), 1.sn zorlu ekspirasyon hacmi (FEV1), tepe akım hızı (PEF) ve tepe ortası akım hızı (FEF25-75) değerleri elde edildi. Verilerin istatistiksel analizi için SPSS 20.0 istatistik paket programı kullanıldı. Verilerin normal dağılıma uyup uymadığı Kolmogorov-Smirnov testi ile incelenip normal dağılım göstermediği belirlenen parametreler arası ilişkinin belirlenmesi için Spearman Korelasyon analizi yapıldı. Yapılan istatistiksel analizlerde anlamlılık düzeyi $p<0.05$ olarak belirlendi.

Bulgular: Çalışmanın sonuçlarına göre yağsız vücut kütlesi ile FVC ve FEV1 arasında yüksek düzeyde; PEF ve FEF25-75 arasında orta düzeyde pozitif yönlü anlamlı ilişki olduğu görüldü ($p<0,05$). Vücut yağ yüzdesi ve yağ kütlesi ile FVC, FEV1, PEF ve FEF25-75 arasında ilişki olmadığı belirlendi ($p>0,05$).

Sonuç: Çalışmamız sonucunda sporcularda yağsız vücut kütlesi arttıkça solunum fonksiyonlarının arttığı belirlendi. Bu nedenle sporcularda solunum fonksiyonlarını arttırmak için yağsız vücut kütlesinin de arttırılmasını önermekteyiz.

Anahtar kelimeler: Pulmoner Fonksiyon, Yağsız Vücut Kütlesi, Sporcu

THE RELATIONSHIP BETWEEN BODY COMPOSITION AND PULMONARY FUNCTION IN BOXING ATHLETES

Introduction and Aim: Body composition is related to the masses and volumes of organs, tissues and body components and affects sports performance. Pulmonary functions are another parameter that affects sports performance. The aim of this study was to investigate the relationship between body composition parameters and pulmonary functions in athletes.

Methods: A total of 14 boxing male athletes (mean age, 21,3±2,2 years) were included in this study. It was determined that athletes' body weight 76,4±13,6 kg; height 178,2±7,3 centimeters. Body composition of the athletes was evaluated by air-displacement plethysmography (BOD-POD). Fat mass, fat free mass and body fat percentages (%) were used in the study. Pulmonary function was evaluated with a digital spirometer (Pony FX Cosmed, Roma, Italy). As a result of the test; forced vital capacity (FVC), forced expiratory volume (FEV1), peak flow velocity (PEF) and forced expiratory flow at 25-75% of FVC (FEF25-75) values were obtained. SPSS 20 statistical analysis program was used for analysis of the data. The relationship between the body composition and pulmoner function of the athletes were analyzed using Spearman correlation. Statistically, valid level was $p<0.05$.

Results: According to the results of the study, a high level positive significant relationship between of fat free mass with FVC and FEV1; a moderately positive significant relationship between of fat free mass with PEF and FEF25-75 value was observed ($p<0.05$). There was no significant relationship between body fat percentage (%) and fat mass with FVC, FEV1, PEF and FEF25-75 values ($p>0.05$).

Conclusion: The result of our study, it was determined that as fat free mass increased, pulmonary function increased in athletes. For this reason, we recommend increasing fat free mass in athletes to increase pulmonary function.

Keywords: Pulmonary Function, Fat Free Mass, Athletes

PB838

KARBONHİDRATIN AĞIZDA ÇALKALANMASININ KADIN SPORCULARDA KUVVET VE KASSAL DAYANIKLILIK PERFORMANSINA ETKİSİ

[1]Raci Karayiğit, [1]Semra Yatak, [2]Azize Bingöl Diedheou, [3]Ayşegül Şişman, [1]Gülfem Ersöz

[1]Ankara Üniversitesi Spor Bilimleri Fakültesi, ANKARA
[2]Şırnak Üniversitesi Beden Eğitimi Ve Spor Yüksekokulu, ŞIRNAK.
[3]Muğla Üniversitesi Spor Bilimleri Fakültesi, MUĞLA.

Email : *racikarayigit@hotmail.com*

Literatürde son yıllarda karbonhidratın alınmadan sadece ağızda çalkalanarakta sportif performansı artırabileceğini ortaya koyan araştırmalar mevcuttur. Bu çalışmanın amacı karbonhidratın ağızda çalkalanmasının kuvvet antrenmanlı kadın sporcularda üst vücut (bench pres) kuvvet ve kassal dayanıklılık performansı üzerine etkilerini incelemektir. Bu araştırmaya son 1 yıldır haftada en az 4 gün üst vücut ağırlık antrenmanı yapan 20 kadın (yaş: 21,24±1,12 yıl, boy: 165,25±4,92 cm, kilo: 62,56±5,16 kg) katılmıştır. Alışma test gününün ardından, katılımcılar randomize, karşıt dengeli, çapraz döngülü araştırma dizaynı ile toplam 2 test gününe katılmışlardır: 25 ml su ile birlikte %6 (1.5 gr) ağırlık/hacim (a/h) karbonhidrat ağız çalkalama (CHO), su ağız çalkalama (PLA). 10 saatlik gece boyu açlığın ardından, katılımcıların üst vücut kuvvet ölçümü için olimpik serbest barda 1 tekrar maksimum (1RM) belirlenmiş, 1RM denemesinden hemen önce katılımcı ağız çalkalama yapmıştır. 1RM %80 şiddetinde ağırlığın 3 set boyunca tükenene kadar kaldırılması ile kassal dayanıklılık ölçülmüştür. Setler arası 3 dakika pasif dinlenme verilmiş ve her dakika başında ağız çalkalama uygulanmıştır. Test protokolünün farklı zaman noktalarında kalp atım hızı (kah), glikoz (gli) ve algılanan zorluk derecesi (rpe) ölçülmüştür. Verilerin analizinde Bağımlı örneklem T- testi ve çift yönlü varyans analizleri kullanılmıştır. Üst vücut kuvvet, kah, gli ve rpe değerlerinde denemeler arası anlamlı farklılık tespit edilememiştir ($p>0.05$) fakat kassal dayanıklılık (tekrar sayısı, toplam kg) CHO denemesinde anlamlı derecede artmıştır ($p<0.05$). Gelecekteki araştırmalarda CHO ağızda çalkalanmasının alt vücut kuvvet ve kassal dayanıklılık performansı üzerine etkileri incelenebilir.

THE EFFECT OF CARBOHYDRATE MOUTH RINSE ON STRENGTH AND MUSCULAR ENDURANCE PERFORMANCE IN FEMALE ATHLETES

In recent years, there are studies in the literature showing that carbohydrate can improve sports performance only by rinsing in the mouth without ingesting it. The aim of this study was to investigate the effects of mouth rinsing of carbohydrates on the performance of upper body (bench press) strength and muscular endurance in female with strength training. Twenty female (age: 21,24 ± 1,12 years, height: 165,25 ± 4,92 cm, weight: 62,56 ± 9,16 kg) who have been performing upper body weight training for at least 4 days a week for the last 1 year). Following the familiarization test day, participants participated in a total of 2 test days with a randomized, counterbalanced, cross-over trial design: 6% (1.5 g) weight / volume (w / v) carbohydrate mouth rinse (CHO) with 25 ml of water, water mouth rinse (PLA). After 10 hours of night fasting , 1 repetition maximum (1RM) was determined in the Olympic bar for the upper body strength measurement of the participants, the participant performed mouth rinsing just before the 1RM trial. Muscular endurance was measured by lifting 1RM at 80% strength until faliure for 3 sets. Passive rest was given for 3 minutes between sets and mouth rinsing was applied at the beginning of each minute. Heart rate (kah), glucose (gli) and ratings of perceived exertion (rpe) were measured at different time points of the test protocol. Dependent sample T-test and two-way analysis of variance were used for data analysis. There was no significant difference between upper body strength, kah, gli and rpe values between trials ($p> 0.05$), but muscular endurance (number of repetitions, total kg) increased significantly in CHO trial ($p <0.05$). In future studies, the effects of CHO mouth rinsing on lower body strength and muscular endurance performance can be examined.

ENGELLİLER İÇİN BEDEN EĞİTİMİ, SPOR VE FİZİKSEL AKTİVİTE / PHYSICAL EDUCATION AND SPORTS IN DISABILITIES

PA105

MEASURING AND ANALYZING METHODS OF DEALING WITH PSYCHIATRIC HANDICAPPED PLAYERS ACCORDING TO THE TYPES OF STRESS

***[1]Raed Mshatatr*, [1]Qaswer Abdul Wahid, [2]Amira Hussein**

[1]Basra University / College Of Physical Education And Sports Science-Basra
[2]Basra

Email : *raedmshatat@yahoo.com, qaswertimari@gmail.com,*

Introduction: Psychological stress has a significant impact on athletes and researchers seek to alleviate these stresses and hence the importance of research to find a measure through which to identify the psychological pressure facing the players and find solutions to them by giving suggestions for each case Aim 1 - Building a measure of methods to deal with the psychological pressure of players with mobility 2 - Apply the scale of methods to deal with the psychological pressure of players with mobility 3 - identify the most used methods to address psychological stress. Methods: The sample (n=43). the researchers designed a scale of 50 items that represent the psychological pressures experienced by the players, giving four choices for each paragraph representing the solutions to these pressures. The scale was treated statistically using SPSS v21 and extracted the scientific basis of the scale and then applied to the sample of 43 players Results: Through the table we infer the existence of statistical differences methods to deal with psychological pressure and in order to identify the differences in favor of any method the researchers used the method of least significant difference as shown in the following table CONCLUSION 1-Four methods have been identified to deal with the psychological pressures of the physically disabled players 2 - There is a variation in the use of methods to deal with psychological pressures vary from player to player 3 - The scale of dealing with psychological stress created by the researchers has the ability to detect the method preferred by the athlete in dealing with stress

PB372

OTİZM TANILI BİR ERKEK ÇOCUĞUN KABA MOTOR YETENEKLERİNİN GELİŞTİRİLMESİNE YÖNELİK VAKA ÇALIŞMASI

[1]Gizem Yorgancıoğlu, [2]Oğuz Kaan ESENTÜRK

[1]KÜTAHYA DUMLUPINAR ÜNİVERSİTESİ, KÜTAHYA
[2]GAZİ ÜNİVERSİTESİ SPOR BİLİMLERİ FAKÜLTESİ, ANKARA

Email : *gizemyorgancioglu@gmail.com, esentürk954@gmail.com*

GİRİŞ Otizm, ortaya çıkması geciken, sosyal iletişim ve dil becerilerinde olduğu kadar çeşitli duygusal, bilişsel, hareketsel ve duyuşşal becerilerde de oluşan karmaşık bir gelişim bozukluğudur. Fiziksel olarak normal gibi görünmelerine karşın kendi akranlarına göre motor becerilerinin pek gelişmediği de yapılan tespitler neticesinde ortaya çıkarılmaktadır. 4-5 yaş aralığında bir çocuğun koşma, sekme, sıçrama gibi yer değiştirme hareketlerini yapma ve top atma, yakalama, ayağıyla topa vurma gibi nesne kontrolünü içeren kaba motor yeteneklerin var olması beklenir. Ancak çalışmaya dahil edilmiş olan bireyde fiziksel herhangi bir kısıtlılık durumu var olmamasına rağmen bu becerilerden yalnızca bir kaçını, az düzeyde yapabiliyor olduğu tespit edilmiştir. AMAÇ Bu çalışmada 5 yaşında, kaba motor hareketleri gerçekleştirmede sınırlı beceriye sahip, otizm tanılı bir erkek çocuğun kaba motor yetenekler sergilemede yaşıtlarını yakalaması hedeflenmiştir. Yöntem Uygulamalar, uyarlanmış fiziksel aktivite programı kapsamında, belirlenen özelliği destekleyecek nitelikte istasyon çalışmaları ve oyunlaştırılmış egzersizler ile gerçekleşmiştir. Çalışmada kullanılan egzersizlerin ilk aşamadaki öğretiminde; göstererek anlatma, canlı model olma, ipucu verme, yöntemlerinden yararlanılmıştır. Veri toplama aracı olarak araştırmacı tarafından geliştirilen gözlem formuna, uzman görüşleri alınarak son şekli verilmiştir. Ölçümler yapılırken ailenin, kreş öğretmeni ve özel eğitim öğretmeni, duyu bütünleme terapistinin de görüşleri alınmıştır. BULGULAR 14 haftalık süreç sonunda yapılan ölçümlerin ardından ilk ölçüm ve son ölçüm arasında anlamlı bir fark tespit edilmiştir. SONUÇ Çalışma sonunda elde edilen veriler otizm tanılı bir erkek çocuğun kaba motor yeteneklerinin geliştirilmesinin uyarlanmış fiziksel aktivite programı ile mümkün olacağını göstermektedir.

CASE STUDY FOR DEVELOPMENT OF GROSS MOTOR SKILLS OF A MALE CHILD WITH AUTISM

INTRODUCTION Autism is a complicated developmental disorder, delayed emergence, as much accour social communication and language skills several emotional as mental, motional and affective skills too. Even though they seem physically normal, it is proven by research that their motor skills are not as improved as those of the same age. It is expected from a 4 or 5 year old to have their basic motor skills including object control: moves such as running, hopping, jumping; and moves such as kicking or throwing a ball. But it was found out in the research that, even though the subject did not have any physical disabilities, they could only do a few of these moves in an insufficient level.

AIM The aim of this study is to have a 5 year old child who is diagnosed with autism, with basic ability to perform basic motor skill moves to reach the same level of his age group with his basic motor skill performance.

METHOD The practice was performed with gamified exercises and with work stations to support the specified attribute, within an adapted physical activity programme. In the first teaching stage of the exercises of the research, the following methods were used: showing, using live models and giving clues. The observation form used for data collecting which was developped by the researcher was shaped with experts' views. The observations of the family, the kindergarten teacher and the special education teacher and the sensory integration therapist were taken in consideration during the evalution process.

Results The findings of the study a significant difference between the first and the last evaluations, after a 14 week long research.

CONCLUSION The data from the research shows that it is possible for the basic motor skills of a child diagnosed with autism to improve with an adapted physical activity programme.

FİZİKSEL AKTİVİTE VE SAĞLIK / PHYSICAL ACTIVITY AND HEALTH

PB169

ELİT SPORCULARDA UYKU DAVRANIŞI BOZUKLUKLARI: YASTIKTAN KÜRSÜYE

***[1]Abdulkerim Darendeli*, [1]Sefa Yıldız**

[1]Cumhuriyet Üniversitesi, Beden Eğitimi Ve Spor YO., SİVAS

Email : *abdxsup@gmail.com,*

Uyku sayısız biyolojik fonksiyon için oldukça önemlidir ve uyku eksikliği özellikle maksimal-altı ve uzun süreli egzersizlerde sporcu performansını önemli düzeyde etkileyebilmektedir. Literatür uykunun egzersiz sonrası toparlanma için kaçınılmaz bir bileşen olduğunu ve tekli en etkili toparlanma stratejisi olduğunu göstermektedir. Elit düzey sporun çok faktörlü talepleri göz önünde bulundurulduğunda, antrenman periyotlarının yüksek sıklık, yoğunluk ve hacimde olması, ulusal ve uluslararası yarışmalarda yapılan yolculuk ve yarışma öncesinde ortaya çıkan kaygı durumlarında uyku bozukluklarında artış olması beklenebilir. Bu faktörlerin yanında, elit sporcular gece uykusunun bölünmesine yol açan öğle kestirmeleri, yabancı ve değişen ortamlarda uyuma ve uyarıcı (kafein gibi) kullanımı gibi durumlarla karşılaşmaktadır. Bu duruma rağmen, son zamanlara kadar elit sporcuların uyku davranışlarının belirlenmesi için kullanılabilecek bir araç mevcut değildi ve uyku davranışları ile ilgili mevcut anket ve ölçme araçları sporcunun uyku yapısı ve alışkanlıklarındaki farklılıkları belirlemede yeterince duyarlı değildi. Son yapılan çalışmalarda Sporcu Uyku Davranış Anketi (SUDA) geliştirilmiş ve Türkçe (1) adaptasyon çalışması yapılmıştır. Daha öncesinde ise sporcuların uyku davranışlarını, yolculuk sırasında karşılaştıkları zorlukların sıklıklarını ve öncelikli uyku problemleri ile normal dışı uyku davranışları olan sporcuları belirlemek için Sporcu Uyku İzleme Anketi (2) gibi klinik takip araçlar geliştirilmiştir. SUDA Türkçe versiyonunun alt faktörlerinden (sporla ilişkili, uyku kalitesi, alışılmış uyku etkililiği ve uyku bozukluğu faktörleri), yalnızca sporla ilişkili faktör maddelerinin sporcu ve sporcu olmayan bireyler arasında fark gösterdiği bildirilmiştir. SUDA Türkçe versiyonu kullanılarak farklı toparlanma ihtiyacı ve antrenman yükü olan spor dalları arasında uyku davranışı farklılıkları saptanabilmektedir ayrıca antrenör ve araştırmacılar için elit sporcuların uyku davranışlarının saptanmasında pratik bir işlev yerine getirmektedir.

1- Darendeli A, Diker G, Çınar Z. Sporcu Uyku Davranış Anketi - Türkçe Versiyonu: Güvenilirlik ve Geçerlilik Çalışması. J Turk Sleep Med 2019;6:43-48.

2- Samuels C, James L, Lawson D, Meeuwisse W. The Athlete Sleep Screening Questionnaire: a new tool for assessing and managing sleep in elite athletes. Br J Sports Med 2016;50:418-22.

MALADAPTIVE SLEEP BEHAVIORS IN ELITE ATHLETES: FROM PILLOW TO MEDAL STAND

Sleep is a substantial element for numerous biological functions and sleep deprivation may affect athletic performance significantly, particularly during a submaximal, prolonged exercise. Research indicates that sleep is an inevitable component of recovery from exercise and it is the single most effective recovery strategy. Considering the multifactoral demands of elite sports, it can be expected to see maladaptive sleep behaviors in case of training periods with high frequency, intensity and volume, traveling to national and international competitions and anxiety that occurs before the competition event. Additionally, elite athletes face challenges i.e. afternoon naps that interrupt their night-time sleep, sleeping foreign and diverse environments, and using stimulants like caffeine. However, there was not a suitable tool for measuring sleep behavior of elite athletes until recently and the available questionnaires and measuring tools related to sleep behaviors were not sensitive enough to detect differences between the sleep pattern and habits. In recent studies, the athlete sleep behavior questionnaire (ASBQ) was developed and the Turkish version (1) of the questionnaire (2) was translated and adapted to Turkish. Formerly, as a clinical screening tool, the athlete sleep screening questionnaire was created to identify the sleep behavior of athletes, frequency of the sleep challenges athletes face with during travel, athletes with abnormal sleep and primary sleep problems. Authors of the ASBQ Turkish-version reported that only sport-related factor differed between the athlete and non-athlete. Using the ASBQ Turkish-version, sleep behavior differences among sports with different recovery needs and training loads can be identified. Furthermore, it is a practical instrument for detecting the sleep behavior of elite athletes and can be utilized by coaches and researches for multiple purposes.

PB624

FİZİKSEL AKTİVİTE DÜZEYLERİ İLE DİKKAT SEVİYE ARASINDAKİ İLİŞKİNİN İNCELENMESİ

***[1]Ahmet Erdi AVANOĞLU*, [1]Fatih KARAKAYA, [2]Serkan HAZAR**

[1]Niğde Ömer Halisdemir Üniversitesi, Beden Eğitimi Ve Spor Yüksekokulu, NİĞDE
[2]Sivas Cumhuriyet Üniversitesi, Beden Eğitimi Ve Spor Yüksekokulu, SİVAS

***Email :** ahmeterdiavanoglu@gmail.com, fatihkarakaya@gmail.com, hazarserkan@gmail.com*

Bu çalışmanın amacı 12-14 yaş arası öğrencilerin fiziksel aktivite düzeyi ile dikkat seviyeleri arasındaki ilişkininin incelenmesidir. Çalışmaya Niğde ilinde 2018-2019 öğretim yılında öğrenim gören toplam 74 öğrenci katılmıştır. Katılımcılara çalışma hakkında açıklayıcı bilgi verilerek gönüllü olduklarına dair gönüllük formu ve veli onam formları imzalatılmıştır. Katılımcıların kişisel bilgileri kişisel bilgi formu ile fiziksel aktivite düzeylerini belirlemek için, Uluslararası Fiziksel Aktivite Anketinin 7 soruluk kısa formu kullanılmıştır (İnternational Physical Questionnaire, IPAQ). Katılımcıların dikkat seviyelerini ölçmek için görsel tarama ile seçici ve sürekli dikkati ölçen Brickenkamp tarafından 1962'de geliştirilen, Yaycı L. (2013) tarafından Türkiye için geçerlilik ve güvenirlik çalışmaları yapılan D2 dikkat testi kullanılmıştır. Katılımcıların fiziksel aktivite düzeylerinin hesaplanmasında MET değeri (istirahat oksijen tüketiminin katlan) çarpılarak "MET-dakika/hafta" olarak bir skor elde edilmektedir. Fiziksel aktivite düzeyleri, fiziksel olarak aktif olmayan (300 0 MET-dk/hafta) şeklinde sınıflandırılarak kullanılmıştır. (anlamlılık düzeyi p<0,05) düzeyinde kurgulanmıştır. Elde edilen bulgulara göre fiziksel aktivite ve dikkat arasında E2 (Yanlış İşaretlenen Figür Sayısı) ,355 (anlamlılık düzeyi p<0,001), E (% hataların oranı) ,281 (anlamlılık düzeyinde p<0,05) pozitif anlamlı ilişki bulunmuştur. Alınan veriler SPSS programında değerler arasındaki ilişkiye Pearson Korelasyon testi ile ölçüm değerleri arasındaki farklara farkları bulmak için Oneway Anova testi, farkların hangi gruplardan kaynaklandığını bulmak için Tukey HSD testi yapılmıştır. Yapılan çalışma neticesinde fiziksel aktivite düzeyine göre oluşturulan gruplar arasında D2 dikkat testi karşılaştırmalarında anlamlı fark bulunmuştur. Fiziksel olarak aktif olan bireylerin dikkat testindeki yüksek olduğu fiziksel aktivite seviyesi düşük olanların dikkat seviyelerinin düşük olduğu bu farkın ise istatistiksel açıdan anlamlı olduğu tespit edilmiştir.

PHYSICAL ACTIVITY LEVELS AND ATTENTION LEVELS THE RELATIONSHIP BETWEEN

The purpose of this study is to investigate the relation between the 12-14-age students' physical activity levels and their attention levels. The study group of the research consists of 74 students who studied in the in Niğde in 2018-2019 academic year. The research was conducted on voluntary basis, and a volunteering formula and parent consent form were signed by the participants of the research. The data were obtained through a Personal Profile Form prepared by the researcher and the short form of International Physical Questionnaire (IPAQ) developed by to determine the physical activity levels of the participants. The attention levels of the participants were measured through D2 Attention Test, which tested the selective and continuous attention by visual scanning and which was developed by Brickenkamp (1962) and adapted into Turkish by Yaycı (2013) To determine the physical activity levels of the participants, a "MET- minute/week" value is achieved by multiplying the MET values (multiples of rest oxygen consumption) and Physical activity levels are listed as physically inactive (300 0 MET-min / week). (level of significance p <0.05). According to the findings of the research, a significant and positive correlation was found between the activity levels and attention levels of the participants at E2 (Number of Wrongly Marked Figures), 355 (significance level p <0.001), E (% error rate) and 281 (significance level p <0.05). The data were analysed through SPSS Program. Tukey Pearson's correlation test was used to find out the relation between the values. The differences between the values were analysed by Oneway Anova test and Tukey HD test was conducted to find out the source of the difference. As a result of the research, a significant difference was found between the values of D2 test that were determined according to the physical activity levels. It was concluded that the students with high levels of physical activity also had higher levels of attention level and the difference was statistically significant, which showed physical activity and attention were directly proportional to each other.

PA310

ILIAC WING AND POSTURAL STABILITY: A DESCRIPTIVE REPORT

[1]Azam Abdollahzadeh Zaviehjak

[1]Independent Scholar, Salmas, WA.

The function of the iliac wing is not well described in the literature, particularly with respect to its impact on the postural stability. Furthermore, a number of studies have only examined the possible complications associated with the iliac wing bone grafting. For instance, in a 1972 study, instability of the pelvis after removal of iliac bone for grafting was demonstrated in six patients. However, they attributed this instability to the disrupted sacroiliac joint or the symphysis or both. Nevertheless, the present study draws attention to the understanding of the role of the iliac wing. The case is an athlete with an isolated iliac wing fracture who showed unprecedented dynamic postural instability while biking, walking and standing. Indeed, further investigation will shed lights on the fundamental role of the iliac wing, which is essential to hip surgery and instability management. Moreover, biomechanics of the iliac wing injury needs a thorough understanding that will help healthcare professionals to provide high-quality care.

PA903

THE IMPACT OF SPECIAL EXERCISES TO DEVELOP THE MECHANICAL ABILITY AND ACCURACY OF THE SKILL OF ATTACK FOR PLAYERS RECURRENT INJURIES TO THE SHOULDER JOINT

***[1]Muna Taha Idrees*, [1]Muntaha Mohammed Mukhlif, [1]Mayasah Abd Ali Kadhim**

[1]Iraqi

Email : *nadhimyousif@yahoo.com, nadhimyousif@yahoo.com, nadhimyousif@yahoo.com*

The reason for the shoulder joint injury due to many injuries Because it is a wide movement joints , it is subjected to kinetic pressure As a result of the many sports movements, so sports training was associated with factors that are development of skill performance, And develop mechanical capability In order to avoid players the wrong positions in the technical performance of the skill, which may result from the lack of integration of physical abilities, Therefore, the study aimed to identify the impact of special exercises in the development of the mechanical capacity of the arms and the accuracy of the skill of the attack Volleyball players They used the researchers the experimental method For a sample of players who were suffering from repeated injuries, and the number (13) players representing the research sample of the players of the clubs (police, industry), and after the tribal tests were conducted in the accuracy of the crushing beaten and mechanical ability, and special exercises were applied Of physical and skill training, and then the post-test, collected and treated statistically ,They concluded that there were statistically significant differences between the pre- and post-tests, and in favor of the post-test of the sample in the skill accuracy and mechanical ability. The researchers recommend that attention to skill performance, especially the skill of attack as it achieves a direct point, through the diversification of special exercises with similar paths to the skill, And attention to mechanical ability because of its impact on the accuracy of skill .

FİZİKSEL UYGUNLUK / PHYSICAL FITNESS

PB465

LİSE ÖĞRENCİLERİNDE EL VE BACAK DENGESİNİN İVME ÖLÇEN BİR CEP TELEFONU YAZILIMIYLA DEĞERLENDİRİLMESİ

***[1]Gülcan Harput*, [2]Nazlı Ertan, [2]Rıdvan Uslu, [2]Özgür Yayla, [3]Gül Baltaci, [1]Abdullah Ruhi Soylu**

[1]Hacettepe Üniversitesi, Ankara
[2]Özel Ankara Sanayi Odası Mesleki Ve Teknik Anadolu Lisesi, Ankara
[3]Özel Ankara Güven Hastanesi,Ankara

***Email :** aktasgulcan@gmail.com, nazliertan3@gmail.com, ridvauslu06@gmail.com, ozguryayla76@gmail.com, ygul.baltaci@gmail.com, arsoylu@hacettepe.edu.tr*

Bu çalışmanın amacı lise öğrencilerinde el ve ayak koordinasyon ve dengesinin cep telefonu yazılımı ile değerlendirmekti. Yüz iki lise öğrencisinin el ve ayak denge durumları mobile bir cep telefonu yazılımı aracılığıyla değerlendirildi. Öğrencilerin medyan (range) yaş, ağırlık, boy ve VKİ'leri sırasıyla 14 yıl (R:13-15 yıl), 57 kg (R:40-100 kg), 170 cm (R:150-185 cm) ve 19,7 kg/m2 (R:15.1-31.8 kg/m2) idi. Medyan ve range olarak akademik başarıları (son sınav sonucu M:61, R:28-79 /100; Lise giriş sınav yüzdesi M:%5,69, R:%0,35%-%8,66), günlük çalışma süreleri (M:2 saat, R:0-7 saat), günlük uyku süreleri (M:4 saat, R:7-11 saat), haftalık spor yapma süreleri (M:3.25 saat, R:0- 16 saat) ve haftalık müzik enstrümanı çalma süreleri (M:0 saat, R:0-3 saat) de kaydedildi. Onaltı saniyelik ivme ölçer kaydının ilk 4 ve son dört saniyesine ait range (max ivme - min ivme) istatistiklerde (Spearman-r korelasyonu) kullanıldı. Korelasyon katsayılarından ikisi +0.2 (uyku süresine karşılık lise giriş sınavı sonuçları) ve +0.19 (spor yapma süresine karşılık son sınav sonuçları) bulundu. Bu yazılım, lise öğrencilerinde fiziksel performansı değerlendirmek için kullanılabilir.

EVALUATION OF HAND AND LEG BALANCES OF HIGH SCHOOLERS BY USING MOBILE PHONE ACCELERATION SIGNALS

The aim of this stıudy was to evaluate coordination and balances of hand and leg in 102 high school students by using a mobile phone software. Median (&range) age, weight, height and BMI were 14 y (R:13-15 y), 57 kg (R:40-100 kg), 170 cm (R:150-185 cm) and 19.7 kg/m2 (R:15.1-31.8 kg/m2), respectively. Median and range of academic achievements (the last exam results M:61, R:28-79 /100; High- school entrance exam grades M:5.69%, R:0.35%-8.66%), daily study times (M:2h, R:0-7h), daily sleep durations (M:7h, R:4-11h), weekly sport times (M:3.25h, R:0-16h), weekly music instrument playing times (M:0h, R:0-3h) were also recorded. The first 4 s and the last 4 s intervals of 16 s acceleration recordings were used in the statistics (Spearman-r). Range of the intervals (max - min acceleration differences of the intervals) were calculated. Some of the correlation coefficients were +0.20 ('sleep duration' vs. 'high school entrance exam results') and +0.19('sports time' vs. 'the last exam result'). This software may be used in evaluating physical performance of those population.

REKREASYON / RECREATION

PB99

MİLLİ EĞİTİM BAKANLIĞI KURUMLARINDA VE ÖZEL OKULLARDA ÇALIŞAN ÖĞRETMENLERİN REKREASYONEL ETKİNLİKLERE KATILIMINA ENGEL OLAN FAKTÖRLER

***[1]Adnan Tayfun*, [2]Ajlan Saç**

[1]Trakya Üniversitesi, Sosyal Bilimler Enstitüsü, EDİRNE
[2]Trakya Üniversitesi, Kırkpınar Beden Eğitimi Ve Spor Yüksekokulu, EDİRNE

***Email :** tayfunadnan@gmail.com, ajlansac@trakya.edu.tr*

Giriş ve Amaç: Bu çalışmada Milli Eğitim Bakanlığı kurumlarında ve özel okullarda çalışan öğretmenlerin rekreasyonel etkinliklere katılımına engel olan faktörlerin belirlenmesi amaçlanmıştır. Yöntem: Çalışmada, 2018-2019 yılında Kırklareli Lüleburgaz ilçesinde görev yapan 585 öğretmene "Kişisel Bilgi Formu" ve "Boş Zaman Engelleri Ölçeği" uygulanmıştır. Bulgular: Çalışma sonucunda rekreasyonel faaliyetleri katılma ile cinsiyet, çalışılan kurum, daha önce spor yapma durumu, halen spor yapma durumu ve sportif faaliyetlere katılma arasında anlamlı bir ilişki olduğu saptanmış; eğitim durumu, yaş, görev ve daha önce spor yapma düzeyi arasında anlamlı bir farklılık bulunmamıştır. Sonuç: Yapılan bu çalışmanın literatüre önemli katkıları olabileceği düşünülmekte; gelecekte yapılacak araştırmalarda hem genel olarak boş zaman engelleri hem de öğretmenlerde boş zaman engelleri konularına daha kapsamlı bir yaklaşıma yer verilmesinin ve benzer konularda çalışmaların sayısının artmasının önemli olacağı söylenebilir.

FACTORS THAT PREVENT PARTICIPATION IN RECREATIONAL ACTIVITIES OF MINISTRY OF NATIONAL EDUCATION INSTITUTIONS AND PRIVATE SCHOOL TEACHERS

Introduction and Aim: In this study, it was aimed to determine the factors that prevent participation in recreational activities of teachers working in Ministry of National Education and private schools. Method: "Personal Information Form" and "Leisure Constraints Scale" were applied to 585 teachers working in Lüleburgaz district of Kırklareli in 2018-2019. Results: As a result of the study, it was found that there was a significant relationship between the participation of recreational activities and gender, the institution, sporting status before, sporting status now and participating in sporting activities; and there was no significant difference between the level of education, age, task and the level of sporting status before. Conclusion: This study is thought to have important contributions to the literature; it can be said that it will be important to include a more comprehensive approach to both leisure time barriers and teachers' leisure time barriers in future researches and to increase the number of research on similar subjects.

PB386

ÜNİVERSİTE ÖĞRENCİLERİNİN SERBEST ZAMAN VE YAŞAM TATMİNLERİNİN İNCELENMESİ

***[1]Tennur Yerlisu Lapa*, [2]Elif Köse, [1]Devrim Ünsal**

[1]Akdeniz Üniversitesi Spor Bilimleri Fakültesi, ANTALYA
[2]Akdeniz Üniversitesi, Sağlık Bilimleri Enstitüsü, ANTALYA

***Email :** tennur@akdeniz.edu.tr, elifkose9@gmail.com, devrim.unsal.35@gmail.com*

Bu çalışmanın amacı; Üniversite'de öğrenim gören öğrencilerin serbest zaman tatminleri ve yaşam tatminleri arasındaki ilişkiyi saptamak ayrıca yaşam tatmini ve serbest zaman tatmin puanlarının cinsiyete ve egzersize katılım sıklığına göre farklılaşıp farklılaşmadığını saptamaktır. Araştırmanın evrenini Akdeniz Üniversitesi merkez kampüsünde 2018-2019 eğitim öğretim yılında farklı birimlerde öğrenim gören öğrenciler oluştururken, örneklemi ise kolayda örnekleme yöntemi ile seçilen 300 öğrenci oluşturmaktadır. Çalışmada Diener ve dig . tarafından gelis tirilen ve Tu rkc eye uyarlanması Ko ker ve Yetim tarafından yapılan "Yasam Tatmini O lc eg i" ve Beard ve Raghed tarafından geliştirilen ve Tu rkc e adaptasyonu Go kc e (2008) tarafından yapılan "Serbest Zaman Tatmin O lceg i" kullanılmıs tır. Araştırmada verilerin analizinde farklılığı tespit etmek için ise Parametrik testlerden Tek Yönlü Varyans Analizi ve t-testi uygulanmıştır. Fark çıkan durumlarda, farkın hangi gruplardan kaynaklandığını tespit etmek amacıyla Post-Hoc testlerinden LSD testi uygulanmıştır. Sonuç olarak; yaşam tatmini ile psikolojik alt boyutu arasında r=.48, yaşam tatmini ile eğitim alt boyutu arasında r=.36, yaşam tatmini ile sosyal alt boyutu arasında r=.18, yaşam tatmini ile fiziksel alt boyutunda r=.12, yaşam tatmini ile rahatlama alt boyutunda r=.43, yaşam tatmini ile estetik alt boyutu arasında r=.37 ve yaşam tatmini ile toplam serbest zaman tatmini arasında r=.41'lik pozitif doğrusal ilişki bulunmaktadır. Öğrencilerin yaşam ve serbest zaman tatminleri egzersize haftalık katılım sıklığına göre anlamlı olarak farklılaşırken; cinsiyete göre yalnızca serbest zaman tatmini estetik alt boyutunda fark olduğu tespit edilmiştir. Bu sonuca göre kadınların estetik tatmin puanları erkeklere göre daha yüksek; rekreasyonel egzersize haftalık katılım sıklığı yüksek olanların ise düşük olanlara göre yaşam tatmini ve serbest zaman tatmin puanları daha yüksektir.

AN ANALYSIS ON THE LEISURE AND LIFE SATISFACTION OF UNIVERSITY STUDENTS

The aim of this study is to determine the link between leisure satisfaction and life satisfaction of university students and also see whether life and leisure satisfaction scores change depending on gender and participation frequency in exercise. The universe of the study consists of the university students at the central campus of Akdeniz University, attending various departments, during 2018-2019 academic year. The sample consists of 300 students selected by convenience sampling method. "Satisfaction with Life Scale" developed by Diener et al. and adapted into Turkish by Köker and Yetim and "Leisure Satisfaction Scale" developed by Beard and Ragheb and adapted into Turkish by Gökçe (2008) were used in this study. One-Way Analysis of Variance and t-test among the parametric tests were used in the study to detect the difference. In case of a detected difference, LSD test among the Post-Hoc tests was used to understand from which group the difference derives from. In conclusion; positive linear correlations were found with the following values; r=.48 between life satisfaction and psychology subscale; r=.36 between life satisfaction and education subscale; r=.18 between life satisfaction and social subscale; r=.12 between life satisfaction and physical subscale; r=.43 between life satisfaction and relaxing; r=.37 between life satisfaction and aesthetics and r=.41 between life satisfaction and total leisure satisfaction. While life and leisure satisfaction of the students significantly depend on weekly exercise- participation ratio; the only difference caused by gender is on the aesthetic subscale of leisure satisfaction. In conclusion, aesthetic satisfaction scores of women are much higher compared to men and life and leisure satisfaction scores of those with higher weekly exercise-participation ratio are higher, compared to those with lower ratios.

PB430

SPOR BİLİMLERİ FAKÜLTESİ ÖĞRENCİLERİNİN SERBEST ZAMANDA EGZERSİZ KATILIMI VE İNTERNET BAĞIMLILIK DÜZEYLERİNİN CİNSİYETLERİNE VE BÖLÜMLERİNE GÖRE KARŞILAŞTIRILMASI

[1]Tennur Yerlisu Lapa, [1]Evren Tercan Kaas, [2]Elif Köse, [2]Doğukan Batur Alp Gülşen, [1]Münevver Karazor

[1]Akdeniz Üniversitesi, Spor Bilimleri Fakültesi, ANTALYA
[2]Akdeniz Üniversitesi, Sağlık Bilimleri Enstitüsü, ANTALYA

Email : *tennur@akdeniz.edu.tr, evrentercan@akdeniz.edu.tr, elifkose9@gmail.com, dogukan_gulsen@hotmail.com, karazor66@hotmail.com*

Bu çalışmanın amacı; Akdeniz Üniversitesi Spor Bilimleri Fakültesinde öğrenim gören öğrencilerin serbest zaman egzersiz katılımı ve internet bağımlılık durumlarının cinsiyet ve okudukları bölüm değişkenlerine göre karşılaştırılmasıdır. Araştırmanın örneklemini Spor Bilimleri Fakültesinde öğrenim gören 124 kadın öğrenci (Ortyaş=21.42±2.6) ve 126 erkek öğrenci (Ortyaş=22.15±2.50) olmak üzere toplam 250 öğrenci (Ortyaş=21.42±2.60) oluşturmaktadır. Araştırmada bireylerin serbest zaman içerisinde egzersiz aktifliğini ölçmek amacı ile Godin ve Shephard tarafından geliştirilen Türkçe adaptasyon çalışması Yerlisu Lapa ve Yağar tarafından yapılan "Serbest Zaman Egzersiz Anketi (SZEA)" ve katılımcıların internet bağımlılık düzeyini belirlemek için Günüç ve Kayri (2010) tarafından geliştirilen "İnternet Bağımlılığı Ölçeği (İBÖ)" kullanılmıştır. Bu çalışma için İnternet Bağımlılığı Ölçeği geneline ilişkin iç tutarlılık katsayısı .96 iken, ölçeğin alt boyutlarına ilişkin iç tutarlılık katsayıları sırası ile .90, .90, .94, .89 ve .96 olarak saptanmıştır. Ölçeklerden elde edilen değerler normal dağılım özelliği gösterdiğinden (Skewness ve Kurtosis değerleri +1 ve -1) parametrik testlerden Tek Yönlü Varyans Analizi, Post-hoc testlerden LSD testi ve t-testi kullanılmıştır. Sonuç olarak; SZEA cinsiyete ve bölümlere göre farklılık göstermemiştir. İBO boyutlarından işlevsellikte bozulma ve sosyal izolasyon alt boyutu ve İBO toplamı cinsiyete göre anlamlı bir fark göstermektedir. Bu sonuca göre kadınlar erkeklere göre daha düşük düzeyde internet bağımlılığına sahiptir. Öğrencilerin okudukları bölüme göre incelendiğinde ise; internet bağımlılığı toplam puanı ile bu ölçeğin alt boyutlarından olan kontrol güçlüğü ve işlevsellikte bozulma boyutlarının okunan bölüme göre anlamlı bir fark gösterdiği görülmektedir. Bu sonuca göre rekreasyon bölümünde okuyan öğrencilerin bu alt boyutlarda ve ölçeğin toplamında diğer bölümlere göre daha düşük internet bağımlılığına sahip olduğu ifade edilebilir.

A COMPARISON OF LEISURE TIME EXERCISE PARTICIPATION AND INTERNET ADDICTION LEVELS OF STUDENTS IN FACLTY OF SPORTS SCIENCES ACCORDING TO GENDER AND DEPARTMENTS

The aim of this study is to compare the leisure time exercise and internet addiction levels of the students attending the Faculty of Sport Sciences, Akdeniz University according to gender and faculty departments. The sample of the study is a total of 250 students (Meanage=21.42±2.60) including 124 female (Meanage=21.42±2.6) and 126 male (Meanage=22.15±2.50) students. Leisure Time Exercise Questionnaire developed by Godin and Shephard, adapted to Turkish by Yerlisu Lapa and Yağar and Internet Addiction Scale, developed by Günüç and Kayri were used in the study to determine the exercise levels and the level of internet addiction of the participants. Internal consistency coefficient was found .96 for the Internet Addiction Scale in general and they were .90, .90, .94, .89 and .96 for the sub dimentions of the scale, respectively. As the scores obtained from scales presented normal distribution (Skewness and Kurtosis values are +1 and -1), parametrical hypothesis tests such as student t-test, one-way ANOVA followed by post-hoc LSD tests were used to detect the differences between means. In conclusion; leisure time exercise levels of students did not show any significant differences according to gender and departments. Meanwhile, disorder in functionality, social isolation and internet addiction total scores displayed significant differences according to gender. Accordingly; females' internet addiction levels were lower compared

to males'. An analysis on the internet addiction of the students according to their departments revealed that: the total score of internet addiction scale and the controlling difficulty and disorder in functionality subscales showed significant differences with regard to the departments that students attend. It can be concluded that recreation students are less addicted to internet compared to the students of other departments.

SPOR EKONOMİSİ, SPONSORLUK VE PAZARLAMA / SPORTS ECONOMY, SPONSORSHIP AND MARKETING

PB509

SPOR ARACILIĞI İLE TOPLUMSAL KALKINMA

[1]Yasin Tekin

[1]Ankara

Günümüzde spor, toplumsal yaşam üzerinde önem arz etmektedir. Geçmişten günümüze kadar spor alanında yapılan aktiviteler, müsabakalar ve organizasyonlar teknolojik alandaki gelişimin de etkisiyle tüm toplum kesimleri tarafından takip edilmeye başlamıştır. Bu nedenle gerek spor izleyicileri tarafından gerekse firmalar tarafından bu faaliyetlere ilgi önemli derecede artmıştır. Spor aktiviteleriyle ilgili ürün ve hizmet üreticileri bu alanda yapılan tanıtım faaliyetlerinde yer almaya başlamışlardır. Spor aynı zamanda toplumun fiziksel yetenek ve becerilerinin gelişimini sağlamasının yanı sıra bu faaliyetler ülkelere de birtakım faydalar sağlamaktadır. Spor, bir çocuğun hayatını değiştirme ve gençlerin kendileri ve dünya hakkında düşünme şekillerini önemli ölçüde değiştirme potansiyeline sahiptir. Gençlik gelişimine odaklanan bir spor programı, gençlerin yetişkinler ve akranlarıyla olumlu ilişkiler geliştirmesi, aidiyet ve bağlılık duygusu yaşamasına ve değerli yaşam becerileri öğrenmesine olanak tanır. Yüksek kaliteli spor temelli gençlik geliştirme faaliyetleri sayesinde gençler, kararlılığın fiziksel güç kadar önem taşıdığını, önemli olan bir oyunu kaybedebileceklerini, ancak adım adım ilerleyebileceklerini ve kendilerini, mümkün olduğuna inandıklarından öteye götürebileceklerini öğrenirler Kalkınma ve barış için spor (SDP) alanı genişlemeye ve itibar kazanmaya devam ederken, birçok organizatör ve akademisyen, spor temelli organizasyonları uyguluyor ve çeşitli bireysel ve topluluk temelli sonuçların kolaylaştırılmasında sporun etkinliği üzerine araştırma yapıyor. SDP örgütlerinin sayısı dünya çapında büyümeye devam ediyor. Birleşmiş Milletler de kalkınma hedeflerinde sporun değerini fark ederek, Kalkınma ve Barış İçin Spor Bürosu kurmuştur ve kalkınma hedefleri dahilinde sporu uyumlu hale getirmiştir. Bugüne kadar SDP araştırmalarının çoğu, dezavantajlı ve marjinalize olmuş bireylerin topluma dahil edilmesini kolaylaştırmak, yoksullaşmış ve marjinalize olmuş gruplar arasında sosyal sermaye yaratmak ve katılımcılara katkıda bulunmak gibi çeşitli sonuçların elde edilmesine yönelik spor temelli müdahalelerin etkisini incelemek üzere, kültürlerarası anlayış ve barış inşa etme çabalarına odaklanmıştır. Bu çalışmada; spor faaliyetleri açıklanarak spor sektörü (SDP) organizasyonları üzerinde durulmuştur. Sporun, topluma ve ülkeye sağladığı katkılardan bahsedilerek; hem firmalara hem de ülkeye sağladığı tanıtım ve ekonomik getirileri açıklanmıştır.

SOCIAL DEVELOPMENT THROUGH SPORT

Nowadays, sports are important on social life. Activities, competitions and organizations in the field of sports from past to present have started to be followed by all segments of society with the effect of technological development. For this reason, the interest in these activities has increased significantly both by sports spectators and by companies. Producers of products and services related to sports activities started to take part in promotional activities in this field. In addition to providing the development of physical abilities and skills of the society, sports also provide some benefits to the countries. Sport has the potential to change a child's life and significantly change how young people think about themselves and the world. A sports program that focuses on youth development enables young people to develop positive relationships with adults and peers, to experience a sense of belonging and commitment, and to learn valuable life skills. Through high-quality sports-based youth development activities, young people learn that determination is as important as physical power, that they can lose a game that matters, but that they can progress step by step and take themselves beyond what they believe is possible. While the field of sports for development and peace (SDP) continues to expand and gain reputation, many organizers and academics are implementing sport-based organizations and researching the effectiveness of sport in facilitating various individual and community- based outcomes. The number of SDP organizations continues to grow worldwide. The United Nations realized the value of sports in its development goals and established a Sports Bureau for Development and Peace and harmonized sports within its development goals. To date, most of the SDP research has focused on intercultural understanding and peace building efforts to examine the impact

SPOR İŞLETMECİLİĞİ / SPORT BUSINESS

PB20

BEDEN EĞİTİMİ VE SPOR YÜKSEKOKULU ÖĞRENCİLERİNİN SPOR KULÜPLERİNDEKİ LİSANSLI ÜRÜN PAZARLAMA FAALİYETLERİNE İLİŞKİN SATIN ALMA TUTUMLARININ İNCELENMESİ

[1]Hüdaverdi MAMAK

[1]Niğde Ömer Halisdemir Üniversitesi/NİĞDE

Yapılan çalışma Taraftarların spor kulüplerindeki lisanslı ürün pazarlama faaliyetlerine ilişkin satın alma tutumlarının incelenmesi amacıyla yapılmıştır. Çalışmaya Ömer Halisdemir Üniversitesi Beden Eğitimi ve Spor Yüksekokulu'nda okuyan gönüllü 78 öğrenci katılmıştır. Lisanslı ürün satın alma tutumları AYTAC'ın geliştirmiş olduğu 'taraftar satın alma tutum ölçeği' kullanılmıştır. Taraftar görüşlerinin gelir düzeyi ve tutulan takım değişkenleri dikkate alınarak farklılığın analizinde, Kruskal-Wallis Varyans Analizi ve devamında Posthoc olarak Dunnett T3 Testleri kullanılmıştır. Cinsiyet kategori değişkenlerinin karşılaştırılmasında, Bağımsız Gruplar t-testi ve tek yönlü varyans analizi yapılmıştır. İstatistiki karşılaştırmada anlamlılık düzeyi olarak 0,01 ve 0,05 seçilmiş, SPSS15.0 for Windows paket programından yararlanılmıştır. (Aytac;2009:S67) Araştırma sonuçlarına göre, taraftarların büyük çoğunluğunun erkek olduğu lisanslı ürünlerin fiyatlarına ve ihtiyacı olmasa bile kulübüne maddi gelir sağlamak için lisanslı ürün satın aldıkları, ürünlerin reklamlarını beğendiklerini, ünlü sporculara özel üretilen lisanslı ürünleri satın aldıkları, lisanslı ürünlerin kalitesinden memnun oldukları görülmüştür. Ancak, bulunduğumuz şehirde lisanslı ürün mağazalarının bulunmaması ürünlere ulaşmak konusunda zorluklar yaşadıkları tespit edilmiştir. Anahtar Kelimeler;Spor Kulüpleri,Pazarlama,Lisanslı Sporcu

INVESTIGATION OF THE PURCHASING ATTITUDES OF PHYSICAL EDUCATION AND SPORT SCHOOL STUDENTS ABOUT LICENSED PRODUCT MARKETING ACTIVITIES IN SPORT CLUBS

The study was conducted to investigate the purchasing attitudes of the fans regarding licensed product marketing activities in sports clubs. 78 volunteer students from Omer Halisdemir University School of Physical Education and Sports participated in the study. Licensed product buying attitudes AYTAC's developed 'fan buying attitude scale' was used. Kruskal-Wallis Analysis of Variance and Dunnett T3 Tests were used as Posthoc. Independent groups t-test and one-way analysis of variance were used to compare gender category variables. In statistical comparison, significance level of 0,01 and 0,05 were selected and SPSS15.0 for Windows package program was used. (Aytac, 2009: S67) According to the results of the research, it is seen that the majority of the fans are male and they are satisfied with the prices of licensed products and the quality of the licensed products they buy, even if they do not need, they buy the licensed products to provide financial income to their club, they like the advertisements of the products, they buy licensed products which are produced specially for famous athletes. However, the lack of licensed product stores in our city has been found to have difficulties in accessing products. Keywords: Sports Clubs, Marketing, Licensed Athlete

PB63

SPORDA İSİM HAKKI-VEREN İŞLETMELER İLE İSİM HAKKI-ALAN İŞLETMELER ARASI İLİŞKİLERDE KURUMLARARASI GÜVENİN BAŞARIYA ETKİLERİ

***[1]Oğuzhan AY*, [1]Sema ÖZGÜL ALAY**

[1]Marmara Üniversitesi Sağlık Bilimleri Enstitüsü Beden Eğitimi Ve Spor Anabilim Dalı

Email : *oguzhanay70@hotmail.com, salay@marmara.edu.tr*

Amaç: Bu çalışmanın amacı, sporda isim hakkı-veren işletmeler ile isim hakkı-alan işletmeler arası ilişkilerinde kurumlar arası güvenin başarıya etkilerini araştırmaktır.

Gereç ve Yöntem: Yaklaşım olarak nicel bir araştırma olup, ilişkisel araştırma modelinin kullanılacağı bu çalışmada veriler anket veri toplama aracı ile elde edilmiştir. Araştırmanın evren seçimi ve dolayısı ile örneklem seçimi amaca yönelik (ing. purposive sampling) olarak seçilmiştir. Araştırmanın evreni ülkemizde spor alanında başı çeken 6 adet isim hakkı-veren işletmeden, isim hakkı-alan 190 işletme oluşmaktadır. Araştırmada basit seçkisiz örnekleme yöntemi (ing.random sampling) kullanılmıştır ve araştırmada kullanılan anket en az 132 isim hakkı-alan işletmeye uygulanmıştır.Bu araştırmada Şengün ve Wasti (2006) tarafından geçerliği ve güvenirliği yapılarak Türkiye'ye uyarlanmış toplamda 7 adet ölçek kullanılmıştır. Bunlar; Güven Ölçeği (14 madde), İşlem Maliyeti Ölçeği (8 madde), İşbirliği Ölçeği (4 madde), Çatışma Çözümü Ölçeği (6 madde), Memnuniyet Ölçeği (5 madde), Bağımlılık Ölçeği (3 madde) ve Bağlılık Ölçeği (3 madde)'dir

Bulgular: Araştırmada ölçekler arasında gerçekleştirilen Cronbach's Alpha analizinde değişkenlerin % 0,77 güvenilir olduğu, Faktör Analizi oranının % 79 olduğu ve yapılan regresyon analizinde sonuçların açıklayıcılık oranının % 56,4 olduğu tespit edilmiştir.

Sonuçlar: Regresyon analizine göre, araştırmada güven ölçeği ile işbirliği ve memnuniyet ölçeği arasında anlamlı bir ilişki saptanmıştır. Bu sonuca göre işbirliği arttıkça güvenin arttığı, aynı şekilde memnuniyet arttıkça güvenin arttığı tespit edilmiştir.

THE EFFECTS OF INTEORAGENCY TRUST ON SUCCESS IN THE RELATIONSHIP BETWEEN FRANCHISORS AND SPORT BUSSINESS/OPERATIONS

Objective: The aim of this study is to investigate the effect of interagency trust on success in the relationship between franchisors and franchisees sport operation.

Materials and Methods:Using the relational research model, this study is an qunttitative research and survey is used as the data collection tool. The population and samples selection of the study are determined purposive sampling. The population of the study consists of six franchisors that lead sport sector in Turkey and 190 franchisees. In this study. Random sampling had been used in this research and the survey used at least 132 franchisee. Proven validity and reliability by Şengün ve Wasti (2006) in total seven scales are used. The scales consist of Confidence scale (14 items), transaction cost scale (8 items), cooperation scale (4 items), conflict resolution scale (6 items), satisfaction scale (5 items), dependent scale (3 items) and loyalty scale (3 items).

Findings: The study revealed that the variables were found % 0,77 reliable by the Cronbach's Alpha analysis between the scales, Factor Analysis ratio was 79%. It was found that the explanatory ratio of the results was 56.4% by the regression analysis.

Conclusions: According to the regression analysis, a significant relationship has been found between trust scale and cooperation and satisfaction scale. According to this result, it has been determined that trust increases with increasing cooperation and likewise confidence increases with satisfaction.

SPOR YÖNETİMİ / SPORTS MANAGEMENT

PB824

SAKARYA UYGULAMALI BİLİMLER ÜNİVERSİTESİ SPOR VE FİTNESS MERKEZİNİN HİZMET KALİTESİNİN ARAŞTIRILMASI

***[1]Aleyna KOÇ*, [1]Berk EREN, [1]Sevda ÇİFTÇİ**

[1]Sakarya Uygulamalı Bilimler Üniversitesi, SAKARYA

***Email :** aleynakockoc89@gmail.com, berkrn6@gmail.com, sevdaciftci@subu.edu.tr*

Giriş ve Amaç: Spor ve fitnes merkezleri, bütün dünyada olduğu gibi ülkemizdeki hizmet sektöründe de giderek artan öneme sahiptir. Hareketsiz, yoğun iş temposuna sahip bireyler; zihinsel, sosyal ve fiziksel anlamda kendilerine tamamlayabilmek adına spor ve fitnes merkezlerine büyük bir ilgi göstermektedir. Spor ve fitnes merkezlerinin hızlı bir şekilde artışı dolayısıyla rekabeti de beraberinde getirmektedir. Bu nedenle spor ve fitnes merkezlerinde sunulan olanakların daha iyi hale gelmesi müşteri memnuniyeti, değer ve hizmet kalitesi üzerinde durulmalıdır. Bu çalışmanın amacı Sakarya Uygulamalı Bilimler Üniversitesinde bulunan spor ve fitnes merkezinde beklenen ve algılanan hizmet kalitesinin belirlenmesidir.

Yöntem: Evren Sakarya Uygulamalı Bilimler Üniversitesi ve Sakarya Üniversitesindeki öğrenci ve çalışanlardan, örneklem grubu olasılıksız örnekleme yöntemlerinden uygun örneklem yöntemi ile seçilen yaş ortalaması=22,28 (± 3,55) olan 150 katılımcıdan (kadın=29, erkek=121) oluşmuştur. Araştırmada, Lam (vd). (2005) tarafından geliştirilen hizmet kalitesi ölçeği kullanılmıştır. Ölçek üç bölümden oluşmaktadır. Birinci bölümde, kişisel bilgileri belirlemeye yönelik sorular, ikinci bölümde 4 boyuttan (personel, program, soyunma odaları ve tesis) ve 34 maddeden oluşan hizmet kalitesi değerlendirme ölçeği ve üçüncü bölümde ise 2 açık uçlu soru bulunmaktadır.

Bulgular: Katılımcıların cinsiyet, yaş ve üniversitedeki pozisyon değişkenlerine göre beklenen ve algılanan hizmet kalitesi ile ilgili algılarını belirleyebilmek için parametrik testlerle analizler yapılmıştır. Cinsiyete göre beklenen hizmet kalitesinde tüm alt boyutlarda anlamlı farklılık bulunurken ($p< .05$), algılanan hizmet kalitesinde personel, program ve tesis alt boyutlarında anlamlı farklılık bulunamamıştır. Yaş değişkenine göre beklenen hizmet kalitesinde, personel, program ve tesis alt boyutlarında anlamlı farklılık bulunmazken, soyunma odaları alt boyutunda ise anlamlı farklılık($p< .05$) bulunmuştur. Tüm alt boyutlarda beklenti düzeyleri, memnuniyet düzeylerine göre daha yüksek puana sahip olarak anlamlı fark ($p=.00$) bulunmuştur. Sonuçlar: Çalışmadan elde edilen sonuçlar, sunulan fitnes hizmetlerine katılımcıların beklentilerinin memnuniyetlerine göre daha yüksek düzeyde olduğu bulunmuştur. Tüm değişkenlere göre ölçek alt boyutlarında beklenti ve memnuniyet düzeylerinde anlamlı farklılıklar bulunmuştur.

Anahtar Kelimeler: Spor, Fitnes Merkezi, Beklenti, Memnuniyet, Hizmet Kalitesi

RESEARCHING SERVICE QUALITY OF FITNESS CENTER AT SAKARYA UNIVERCITY OF APPLIED SCIENCES

Introduction and purpose: Sports and fitness centers are of increasing importance in the service industry in our country as in the whole world. Sedentary individuals with intensive work pace show great interest in sports and fitness centers to complement them mentally, socially and physically. The rapid increase in sports and fitness centers brings competition. Therefore, customer satisfaction, value and service quality should be emphasized for improving the facilities offered in sports and fitness centers. The purpose of this study is to determine the expected and perceived service quality in sports and fitness center at Sakarya University of Applied Sciences.

Method: Target population of the study consists of students and academicians studying and working at Sakarya University of Applied Sciences and Sakarya University while the sample group consists of 150 participants (female=29, male=121) with a mean age of 22.28

(± 3,55) selected with the appropriate sampling method, one of the improbable sampling methods. For the study, SQAS (Service Quality Assesment Scale) developed by Lam, and the others (2005) was used. The scale consists of three parts. The questions in the first part to determine personal information, in the second part there is a service quality assessment scale consisting of 4 dimensions (personnel, program, changing rooms and the facility) and 34 items and in the third part there are 2 open-ended questions.

Findings: In order to determine participants' perceptions about expected and perceived service quality in accordance with gender, age and position variables in the university, analyzes took place using parametric tests. There were no significant differences in perceived service quality in personnel, program and facility sub-dimensions while a significant difference in all sub-dimensions of expected quality of service was observed in accordance with gender variable ($p < .05$). There was a significant difference ($p < .05$) in the sub-dimension of the changing rooms while no significant difference observed in expected service quality, personnel, program, and facility sub-dimensions in accordance with age variable. Expectation levels in all sub-dimensions founded to have higher scores than satisfaction levels ($p = .00$).

Results: The results of the study showed that the expectations of the participants for the fitness services were higher than their satisfaction. Significant differences were found in expectations and satisfaction levels in the scale sub-dimensions in accordance with all variables.

Keywords: Sports, Fitness Center, Expectation, Satisfaction, Service Quality

PB855

SPOR YÖNETİCİLERİNİN MESLEKİ BENLİK SAYGISI DURUMLARININ KARAR VERME STİLLERİ İLE İLİŞKİSİNİN İNCELENMESİ

***[1]Lale MErt*, [1]Sevda ÇİFTÇİ**

[1]SAKARYA UYGULAMALI BİLİMLER ÜNİVERSİTESİ LİSANSÜSTÜ EĞİTİM ENSTİTÜSÜ

Bu araştırmada spor yöneticilerinin mesleki benlik saygısı durumlarının karar verme stillerine etkisinin farklılaşan parametrelere göre araştırılması amaçlanmıştır. Araştırmanın örneklemini İstanbul' da bulunan tesadüfî örneklem yoluyla seçilen 200 (kadın=70,erkek=130) spor yöneticisi oluşturmuştur. Araştırmada nicel araştırma yöntemleri kullanılmıştır. Spor yöneticilerine kendilerini tanıtıcı anket formu, Mann ve Diğ. (1998), tarafından geliştirilen (Melbourne Decision Making Questionary) Deniz (2004), tarafından Türkçe'ye uyarlanan Karar Verme Ölçeği ve Arıcak (1999) tarafından geliştirilmiş Mesleki Benlik Saygısı Saygısı Ölçeği uygulanmıştır.Araştırma verileri normal dağılım göstermediği için için nonparametrik testler uygulanmıştır. Verilerin analizi SPSS 22.0 programında gerçekleştirilmiş olup anlamlılık düzeyi 0.05 olarak belirlenmiştir.

Araştırma sonunda elde edilen bulgulara göre, cinsiyet, gelir düzeyleri, eğitim durumları, spor yapma durumları, spor branşlarına göre mesleki benlik saygısı puanlarında anlamlı fark bulunamamıştır($p>0,05$).Araştırmaya katılan spor yöneticilerinin yaş gruplarına göre mesleki benlik saygısı puanlarında anlamlı fark bulunmuştur.($p<0.05$).Spor yöneticilerinin cinsiyetleri, yaş grupları, eğitim durumları, spor branşlarına göre karar verme ölçeğinin alt boyutu olan karar verme stillerinde anlamlı fark bulunamamıştır($p>0,05$). Araştırmaya katılan spor yöneticilerinin karar verme ölçeğinin alt boyutu olan karar verme stillerinden dikkatli karar verme, kaçıngan karar verme ve panik karar verme stillerine göre gelir gruplarında anlamlı fark bulunamamıştır($p>0,05$).Gelir gruplarına göre erteleyici karar verme stillerinde anlamlı bir fark bulunmuştur($p<0.05$). Araştırmaya katılan spor yöneticilerinin spor yapma durumlarına göre karar verme ölçeğinin alt boyutu olan karar verme stillerinden erteleyici karar verme, kaçıngan karar verme ve panik karar verme stillerinde anlamlı fark bulunamamıştır($p>0,05$). Karar verme ölçeği alt boyutlarından dikkatli karar verme stili incelendiğinde spor yapma durumlarına göre anlamlı bir fark bulunmuştur($p<0.05$).

Anahtar Kelimeler: Benlik kavramı, benlik saygısı, mesleki benlik saygısı, karar verme

INVESTIGATION OF THE RELATIONSHIP BETWEEN SPORT MANAGERS 'PROFESSIONAL SELF-RESPECT STATUS AND DECISION-MAKING STYLES

In this study, it is aimed to investigate the effect of professional self-esteem status of sport managers on decision making styles according to differentiated parameters. The sample of the study consisted of 200 (female = 70, male = 130) sports managers selected by random sampling in Istanbul. Quantitative research methods were used in the research. The questionnaire form that introduces themselves to the sport managers was conducted by Mann et al. (1998), (Melbourne Decision Making Questionary) Deniz (2004), adapted to Turkish by the Decision Making Scale and Aricak (1999) developed by the Self-Esteem Scale of Respect for Professional Self-Esteem. Data analysis was performed in SPSS 22.0 program and the level of significance was determined as 0.05.

According to the findings of the study, no significant difference was found in terms of gender, income levels, educational status, sporting status, occupational self-esteem scores according to sport branches ($p> 0.05$). There was no significant difference in occupational self- esteem scores according to age groups. ($p <0.05$). No significant difference was found in the decision making styles, which are the sub- dimensions of the decision making scale according to the gender, age groups, educational status and sports branches of the sport managers ($p> 0.05$). No significant difference was found in the income groups according to the careful decision making, avoidant decision making and panic decision making styles which is the sub-dimension of the decision making scale of the

sport managers who participated in the research (p> 0.05). (p <0.05). No significant difference was found between the decision making styles, which is the sub-dimension of the decision making scale according to the sporting status of the sport managers participating in the study, in the delaying decision making, avoiding decision making and panic decision making styles (p> 0.05). When the careful decision-making style was examined among the sub-dimensions of the decision-making

Notlar

www.sbk2019.org